

B 3 9015 00251 706 1
University of Michigan BUHR

MAÏRE

DICTIONNAIRE
FRANCAIS-MALAIS

1

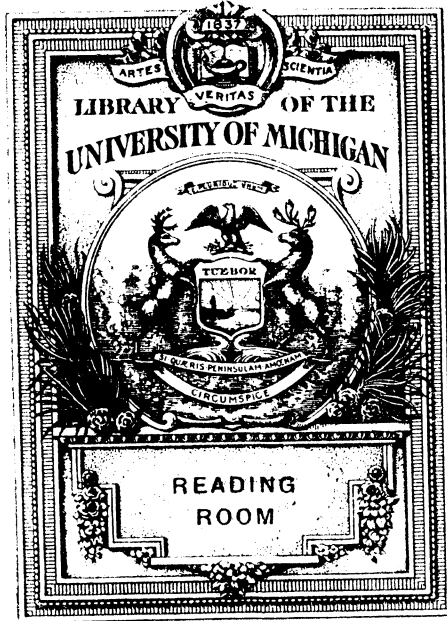
Storage

5125

F277

v.1

DICTIONNAIRE FRANÇAIS-MALAIS

کتاب قاموس
لجاس فرنجيس دغين لجاس ملايو

PAR

L'ABBÉ P. FAVRE,

MISS. APOST. CHAN. HON. D'AVIGNON,
ANCIEN MEMBRE DE LA CONGRÉGATION DES M. E. EN MALAISE,
PROFESSEUR DE MALAIS ET DE JAVANAIS
À L'ÉCOLE NATIONALE DES LANGUES ORIENTALES VIVANTES,
CHEVALIER DE LA LÉGIION D'HONNEUR,
OFFICIER D'ACADÉMIE, ETC.

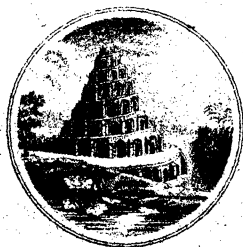
Étienne Lazare
1812-1887

TOME PREMIER.

*Omni lingua confitebitur Deo.
Toute langue confèssera Dieu.*

سما لیده اکن اقرلکن الله

(Rom. ch. 14, v. 11.)

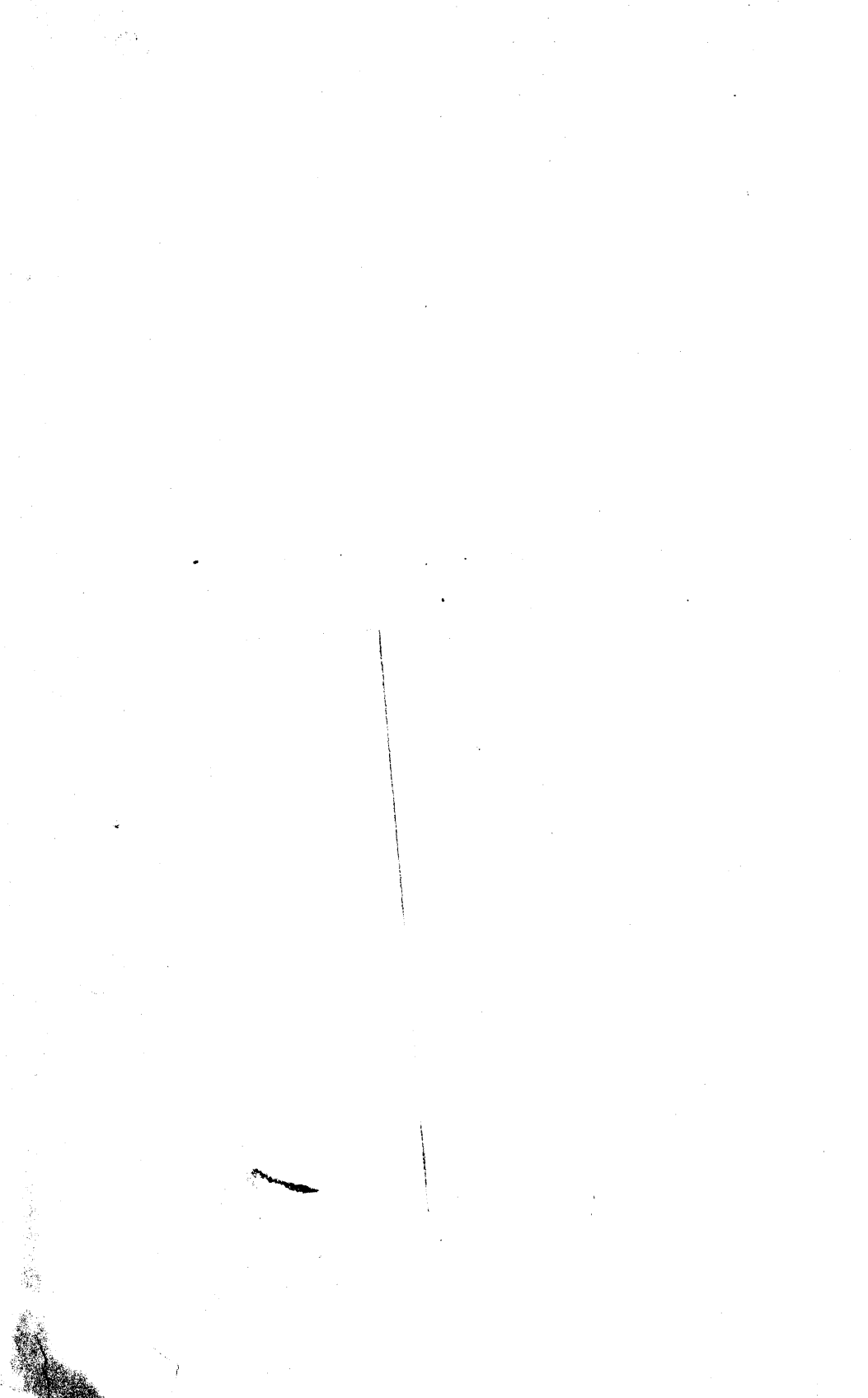

VIENNE.

IMPRIMERIE IMPÉRIALE ET ROYALE.

MDCCCLXXX.

PARIS, MAISONNEUVE ET Cie, QUAI VOLTAIRE 25.

Storage

~~Reference~~

PL

5125

F277

V.1

DICTIONNAIRE

FRANÇAIS-MALAIS.

DICTIONNAIRE
FRANÇAIS-MALAIS

کتاب قاموس
بھاس فرنیچس دغن بھاس ملايو

CONTENANT

Les mots français d'un usage général, un grand nombre de locutions et d'idiotismes de la langue française, ainsi que les proverbes les plus connus, traduits en malais, avec les caractères arabico-malais et leur prononciation figurée en lettres latines.

OUVRAGES DU MÊME AUTEUR.

- Grammaire Javanaise accompagnée de fac-simile et d'exercices de lecture.**
1 vol. in-8° 12 fr.
- Dictionnaire Javanais-français.** 1 vol. in-8° 20 fr.
- An account of the wild tribes inhabiting the Malayan peninsula, Sumatra,**
etc. 1 vol. in-12° 2 fr. 50 cent.
- Grammaire de la langue malaise suivie de notes philologiques.** 1 vol. in-8° 15 fr.
- Dictionnaire Malais-français,** contenant: 1° les mots malais en caractères arabes, avec leur prononciation figurée en caractères latins; 2° leur étymologie; 3° leur sens propre et figuré, avec un grand nombre d'exemples; 4° une indication des langues de l'archipel Indien et de l'Océanie, dans lesquelles les mêmes mots se retrouvent, avec l'altération qu'ils y ont subie, soit dans le sens, soit dans la prononciation; 5° des remarques, toutes les fois que le mot a une origine commune avec son correspondant dans les langues indo-européennes. 2 vol. in-8° 50 fr.

Pour paraître.

- Système comparé des langues de l'archipel Indien et de l'Océanie.**
Chrestomathie Javanaise. 1 vol. in-8°.
-

DICTIONNAIRE FRANÇAIS-MALAIS

کتاب قاموس
بھاس فرنیچس دشن بھاس ملايو

PAR

L'ABBÉ P. FAVRE,

MISS. APOST. CHAN. HON. D'AVIGNON,
ANCIEN MEMBRE DE LA CONGRÉGATION DES M. E. EN MALAISE,
PROFESSEUR DE MALAIS ET DE JAVANAIS
À L'ÉCOLE NATIONALE DES LANGUES ORIENTALES VIVANTES,
CHEVALIER DE LA LÉGION D'HONNEUR,
OFFICIER D'ACADÉMIE, ETC.

Lazare, 1812-1887.

TOME PREMIER.

*Omnis lingua confitebitur Deo.
Toute langue confessera Dieu.*

سمو ليده اكن اقراركن الله

(Rom. ch. 14, v. 11.)

VIENNE.
IMPRIMERIE IMPÉRIALE ET ROYALE.
MDCCCLXXX.

PARIS, MAISONNEUVE ET CIE, QUAI VOLTAIRE 25.

*Transf. to
Senecey
8-12 80*

PRÉFACE.

En publiant cet ouvrage, qui termine la série des travaux que nous avons entrepris, pour l'enseignement de la chaire de Malais et de Javanais, que nous occupons à l'École nationale et spéciale des langues orientales vivantes, nous avons cru devoir donner, en quelques lignes, un précis historique de cet enseignement en France.

L'utilité du malais si généralement parlé dans l'Extrême Orient, dans l'archipel d'Asie et dans une grande partie de l'Océanie, a été reconnue en France depuis longtemps.

En 1795, Lakanal dans son rapport sur le projet d'organisation de l'École des langues orientales vivantes, indique le malais comme une langue dont la connaissance est des plus utiles pour le commerce.

Et le décret-loi du 10 Germinal an III (30 Mars 1795), qui a établi l'École des langues orientales vivantes, veut que le malais y soit enseigné.

396225

Ref.

Toutefois, le défaut d'homme compétent pour cet enseignement ne permit de mettre à exécution cet article du décret que bien plus tard.

En 1840, les relations commerciales de la France avec l'Extrême Orient et avec l'archipel d'Asie, devenant de plus en plus considérables, ne permettaient plus de différer davantage d'établir en France l'enseignement de la langue malaise.

D'un autre côté, à cette même époque, un jeune savant qui depuis est devenu membre de l'Institut, se trouvait en état de remplir les vœux depuis si longtemps exprimés.

Monsieur Edouard Dulaurier s'était appliqué pendant plusieurs années à l'étude de la langue malaise et en avait acquis une connaissance approfondie. Plusieurs voyages qu'il avait faits en Angleterre, où il avait étudié les collections des manuscrits malais que renferment les bibliothèques de Londres, et ses relations avec des savants hollandais l'avaient mis à même de fonder en France l'enseignement du malais.

Mr. Dulaurier fut donc chargé, pendant quelques années, d'un cours de malais, et en 1844, il devint titulaire de la chaire de Malais et de Javanais à l'École des langues orientales vivantes.

C'est à Mr. Dulaurier que nous devons en grande partie la collection des manuscrits malais et javanais que nous possédons à la bibliothèque nationale. Ce savant a aussi publié plusieurs ouvrages : 1° Sous le titre de *Mémoires*,

lettres et rapports relatifs au cours de Malais et de Javanais, un volume dans lequel il fait ressortir l'importance de ces deux langues, non seulement pour le commerce, mais encore pour la philologie en général (1843). 2°. Le texte malais *du code du royaume de Malacca* avec traduction et accompagnée de notes nombreuses (1844). 3°. Sous le titre de *Lettres et pièces diplomatiques*, une chrestomathie dont nous nous servons encore aujourd'hui avec fruit à l'École des langues orientales (1845). 4°. *L'histoire des rois de Passey* (1849). 5°. *Sejarat malayu* ou histoire des rois malais (1856). Malheureusement les circonstances ne lui ont pas permis de terminer cette importante publication.

Mr. Dulaurier aurait désiré procurer à ses élèves les livres élémentaires nécessaires à son enseignement, surtout des grammaires et des dictionnaires. Pendant plusieurs années, il a travaillé à la composition d'un dictionnaire malais (déposé aujourd'hui avec son dictionnaire bougis à la bibliothèque nationale), mais son transfert à la chaire d'arménien lui fit interrompre ces travaux.

Quant à nous, chargé d'un cours de malais pratique en 1860, et depuis désigné en 1862 pour remplacer Mr. Dulaurier dans la chaire de Malais et Javanais, nous avons essayé de continuer et de compléter son œuvre.

Nous avons joint les connaissances obtenues par les études assidues auxquelles notre nouvelle position nous permettait alors de nous livrer entièrement, à celles qu'un long séjour dans l'Extrême Orient et surtout en Malaisie nous avait déjà permis d'acquérir, et nous sommes arrivé à pouvoir publier : 1° en 1866, notre *grammaire javanaise*, en

un vol. in-8°*. 2° en 1870, un *dictionnaire* de la même langue, aussi en un vol. in-8°. 3° en 1875, notre *dictionnaire malais-français* en deux vol. in-8°, dans lequel nous avons fait une large part à la partie étymologique, et où nous avons inséré un grand nombre d'articles de philologie comparée. 4° en 1876 une *grammaire de la langue malaise*, que nous avons fait suivre de notes philologiques, en un vol. in-8°. 5° enfin le dictionnaire *français-malais* que nous donnons aujourd'hui et sur lequel nous avons à faire quelques observations.

D'abord pour le nombre des mots français que nous y avons fait entrer, nous ferons remarquer qu'il est considérable, et autant que pouvait le supporter un ouvrage que nous ne voulions pas rendre trop volumineux. Il contient à peu près tous les mots d'un usage général, accompagnés de l'indication du genre et de l'espèce, leur signification propre et figurée, de plus, un grand nombre de locutions et de gallicismes ainsi que beaucoup de nos proverbes français, le tout rendu en malais avec les caractères arabico-malais, et leur prononciation en lettres latines, dans le système d'orthographe que nous avons indiqué dans la *grammaire de la langue malaise*, et que nous avons déjà suivi dans notre *dictionnaire malais-français*.

Lorsque le mot français pouvait se rendre en malais de plusieurs manières, ou par plusieurs mots, nous avons ordinairement placé en premier le mot d'origine malaise,

* Ce fut le premier ouvrage publié en français sur cette langue.

et nous n'avons mis qu'en seconde ligne le mot d'origine étrangère.

Quant à la manière de rendre en malais nos locutions françaises, nous nous sommes presque toujours servi d'expressions tirées d'auteurs malais, ou déjà reçues et employées dans des traductions d'ouvrages en cette langue. Les cas relativement très peu nombreux où nous avons donné notre propre traduction, sont ceux où après de longues recherches, nous n'avons pas pu trouver la phrase correspondante dans les auteurs dont nous venons de parler, et dans ces cas, pour mettre les étudiants à même de bien saisir la construction de la phrase, nous l'avons rapprochée de la tournure française autant que le génie de la langue malaise a pu nous le permettre.

Quant aux proverbes, nous les avons rendus par des proverbes malais, toutes les fois que cela nous a paru possible; dans les autres cas, nous en avons traduit le sens.

Comme dans la langue malaise les radicaux sont des espèces de participes passés, nous avons cru devoir, dans ce dictionnaire Français-malais, mettre à part et à sa place le participe passé séparé de l'infinitif du verbe, qui chez nous a un sens actif plutôt que passif, et lequel en malais est ordinairement un mot dérivé. Ainsi l'étudiant qui en voyant l'infinitif français rendu en malais par un mot dérivé ne pourrait pas reconnaître le radical malais, aura recours au mot qui exprime le participe passé, où il le trouvera clairement marqué.

Nous ferons remarquer ici que souvent la langue française n'a qu'un mot pour exprimer un nom verbal dans le sens actif et dans le sens passif; or la langue malaise a le plus souvent deux mots, l'un pour exprimer le substantif verbal pris dans le sens actif, et l'autre pour exprimer le substantif verbal pris dans le sens passif; dans ce cas nous avons divisé l'article en deux membres, que nous indiquons par 1° action, et 2° résultat.

On trouvera peut-être que dans beaucoup d'articles le nombre des exemples est un peu multiplié, c'est que dans ces cas, nous avons cru être utile aux étudiants en leur donnant plusieurs manières de rendre en malais une même pensée; d'autrefois dans deux exemples qui paraissent identiques, on pourra remarquer que nous avons voulu indiquer le changement d'orthographe que subit un mot d'après la manière dont il est dérivé du radical.

Nous ne donnons pas ici les noms des auteurs malais ou européens dont nous nous sommes servi pour composer cet ouvrage, parce que ce sont les mêmes que ceux qui se trouvent en tête de notre dictionnaire malais-français.

Pour l'ordre des mots français dans leurs différents sens, nous avons généralement suivi le dictionnaire de Bescherelle.

Bien que la composition et la publication de cet ouvrage et de ceux que nous avons déjà fait paraître auparavant, nous ait coûté vingt années de travail, nous ne prétendons cependant pas avoir produit des œuvres parfaites: nous avons regretté, au contraire, de n'avoir pas pu y mettre

quelques années de plus, et surtout de n'avoir pas eu à notre disposition des ressources pécuniaires plus considérables, qui nous auraient mis à même de produire des ouvrages plus complets ou laissant moins à désirer*; mais le besoin pressant qu'en avaient nos élèves de l'École des langues orientales vivantes ne nous a pas permis d'en retarder davantage la publication. Nous sommes d'ailleurs persuadé que dans leur état actuel, ils pourront rendre à notre pays des services réels. Et nous croyons pouvoir assurer les personnes qui voudront étudier le malais, qu'avec notre grammaire et nos deux dictionnaires, elles pourront, sans maître et en peu de temps, arriver à le parler et à le prononcer correctement.

Quant à la publication de celui-ci, nous devons dire que nous y avons puissamment été engagé par l'accueil favorable avec lequel notre dictionnaire malais-français a été reçu, surtout en Angleterre et dans l'archipel Indien.**

* C'est surtout dans la partie d'histoire naturelle que nos ouvrages présentent le plus de lacunes. Il faut espérer que quelques expéditions scientifiques françaises aideront à les combler, et que ces ouvrages faits pour aider ces expéditions seront aussi complétés par elles.

** Nous avons surtout été très-honoré du compte rendu inséré dans les mémoires de l'Athenæum de Londres, par Mr. le Dr. Rost, bibliothécaire de l'India office, et de l'Article élogieux publié dans le N^o. du 26 Juillet 1876 dans le journal *Daily times* de Singapore.

Nous avons aussi accepté avec reconnaissance le titre de membre honoraire qui nous a été offert par la Société asiatique de Singapore, et par la Société des sciences et des arts de Batavia.

La demande d'autorisation qui nous a été faite pour traduire ce dictionnaire en langue étrangère nous a confirmé dans la pensée que nous avons fait un travail utile.

Nous serons heureux et nous nous croirons amplement récompensé de notre travail, des difficultés que nous avons eu à vaincre et des privations que nous avons dû nous imposer pour la composition et surtout pour la publication de ces ouvrages, s'ils peuvent atteindre le but que nous nous sommes proposé, à savoir: aider nos agents diplomatiques dans l'accomplissement de leurs fonctions, nos dévoués missionnaires à répandre la lumière de l'Évangile, nos négociants français dans leurs transactions commerciales et nos savants dans leurs expéditions scientifiques; espérant qu'ainsi nous aurons contribué à faire connaître de plus en plus la France, et à augmenter son influence bienfaisante et civilisatrice dans les vastes régions où le malais est parlé.

Paris, le 1er Janvier 1880.

P. FAVRE.

ALPHABET ARABICO-MALAIS.

ÉLÉMENTS MALAIS.							
CLASSE	CARAC- TÈRE	FIGURE DES LETTRES				NOM	VALEUR
		isolées	finales	médiales	initiales		
Lettres faibles, semi- voyelles et aspirée		ا	ا	—	—	الف <i>alif</i>	a, e
		ه	ه	ه	ه	ها <i>hā</i>	h
		ي	ي	ي	ي	يا <i>yā</i>	i, é, y
		و	و	—	—	واو <i>wāu</i> , واو <i>wāw</i>	u, o, w
Gutturales	forte	ك	ك	ك	ك	كا <i>kā</i> , كاف <i>kāf</i>	k
	douce	ك	ك	ك	ك	كا <i>gā</i>	g
	nasale	ع	ع	ع	ع	عا <i>gā</i>	g
Palatales	forte	ج	ج	ج	ج	جا <i>xā</i>	x, tch
	douce	ج	ج	ج	ج	جا <i>jā</i> , جيم <i>jīm</i>	j, dj
	nasale	ي	ي	ي	ي	يا <i>nā</i>	n̄, gn
Dentales	forte	ت	ت	ت	ت	تا <i>tā</i>	t
	douce	د	د	—	—	دا <i>dā</i> , دال <i>dāl</i>	d
	nasale	ن	ن	ن	ن	نا <i>nā</i> , نون <i>nūn</i>	n
Labiales	forte	ف	ف	ف	ف	فا <i>pā</i>	p
	douce	ب	ب	ب	ب	با <i>bā</i>	b
	nasale	م	م	م	م	ما <i>mā</i> , ميم <i>mīm</i>	m
Liquides		ر	ر	—	—	را <i>rā</i>	r
		ل	ل	ل	ل	لام <i>lām</i> , لا' <i>lā</i>	l
Sifflante		س	س	س	س	سا <i>sā</i> , سين <i>sīm</i>	s

ALPHABET ARABICO-MALAIS.

ÉLÉMENTS ÉTRANGERS.					
FIGURE DES LETTRES				NOM	VALEUR donnée par les Malais
isolées	finales	médiales	initiales		
ث	ث	ث	ث	ثا <i>tsā</i>	<i>s, ts</i>
ح	ح	ح	ح	حا <i>hā</i>	<i>h</i>
خ	خ	خ	خ	خا <i>khā</i>	<i>k</i>
ذ	ذ	—	—	ذال <i>zāl</i>	<i>dz, z</i>
ز	ز	—	—	زا <i>zā</i>	<i>z</i>
ش	ش	ش	ش	شيم <i>chīm</i>	<i>s, ch</i>
ص	ص	ص	ص	صاد <i>sād</i>	<i>s</i>
ض	ض	ض	ض	ضاد <i>dlād</i>	<i>dl, l</i>
ط	ط	ط	ط	طا <i>tā</i>	<i>t</i>
ظ	ظ	ظ	ظ	ظا <i>tlā</i>	<i>tl, l</i>
ع	ع	ع	ع	عين <i>ain</i>	<i>a, e, i, o, u</i>
غ	غ	غ	غ	غين <i>gain, rhain</i>	<i>g</i>
ف	ف	ف	ف	فا <i>fā</i>	<i>f, p</i>
ق	ق	ق	ق	قاف <i>kāf</i>	<i>k</i>

ق commençant un mot est toujours élément étranger et se trouve être la dernière lettre du dictionnaire malais-français; dans les autres circonstances, on le trouvera au rang du ك.

ABRÉVIATIONS.

<p>adj. adjectif. adv. adverbe. art. article. coll. collectif. conj. conjonction. f. ou fém. féminin. fam. familial. fig. figuré. indéf. indéfini. interj. interjection. ironiq. ironiquement. Loc. locution. Loc. adv. locution adverbiale. Loc. lat. locution latine. Loc. prov. locution proverbiale. m. masculin. mar. (t. de) terme de marine. méde. (t. de) terme de médecine. n. nom. numér. numéral. part. pas. participe passé.</p>	<p>partic. particule. pers. personnel. pl. pluriel. pop. populaire. poss. possessif. prép. préposition. pron. pronom. Prov. proverbe. rel. relatif. s. substantif. sing. singulier. théol. (t. de) terme de théologie. v. verbe. v. a. verbe actif. v. imper. verbe impersonnel. v. n. verbe neutre. v. pron. verbe pronominal. v. Gram. voyez grammaire. vulg. vulgaire.</p> <p style="text-align: center;">Le trait -- indique que le mot qui fait l'objet de l'article doit être répété.</p>
--	--

F is to be pronounced like English ch

DICTIONNAIRE

FRANÇAIS - MALAIS.

A

A, s. m., حرف الف *huruf alif*, la première lettre de l'alphabet. حرف يڠ فرتام درالف باتا *huruf yang portāma deri alif-bā-tā*.

Un A majuscule, الف بسر *alif besur*. Un A minuscule, الف كچل *alif keçil*.

En malais cette lettre est représentée: 1° par ا, الف *alif*, comme dans اگام *agāma*, religion, امفت *ampat*, quatre; 2° par le (ع) *hamzah*, comme dans la dernière syllabe de فرکتان *per-katā-an*, parole; 3° par le (ع) *fattah* ou بارس داتس *bāris di-ātas*, comme dans les deux syllabes de ككل *kakal*, durable.

Loc. Qui ne sait ni A ni B, اورغ *orang bōdoh*, اورغ بيل *orang bebèl*, يڠ تياد تاهو *yang tiāda tāhu*.

Marqué à l'A, يڠ فرتام *yang portāma*, يڠ تر بايق *yang ter-baik*.

Depuis A jusqu'à Z, در فرملاءن *deri per-mulā-an sampey ka-sudāh-an*.

A, prép., 1° Avec mouvement physique ou moral vers quelque chose, ك *ka*, فد *pada*, كفد *ka-pada*,

اكن *ākan*, سام *sāma*, بكي *bagi*.

اى برجالن *ka*. Il va à la ville, لارى ككانن *lari ka-kānan*, دان ككيري *dān ka-kiri*. Je retourne à mon navire, هب كمالى ككفل هب *hamba kom-bali ka-kapal hamba*.

فد *pada*. Rendre hommage à Monsieur, حرمة فد تون *membrī hormat pada tūan*.

کفد *ka-pada*. Donnez-le à son enfant, بريله ایت کفد انقن *brī-lah itu ka-pada ānak-ñā*. Or j'arrivai à la porte du ciel, مک هبم *maka hamba dātang-lah ka-pada pintu langit*.

اکن *ākan*. Prenez garde à vous, دريم ايغته اکن دريم *īngat-lah ākan dirī-mu*. Revenu à lui, سدر اکن دريم *sedūr ākan dirī-ñā*. Quant à ce poivre, اکن لاد ایت *ākan lāda itu*.

سام *sāma*. Dites à votre père, سام بڤام *sāma bapā-mu*. Allez à lui, ثرکی سام دی *pergi sāma dīa*. Donner du plaisir à celui de qui on en reçoit, سوك *sūka sāma sūka*.

بگی *bagī*. Louanges à Dieu, ثوجی بگی اللہ *pūji bagī allah*.

2° Sans mouvement, دالم *dālam*. Il est à la maison, ای اد *ia āda di-rūmah*. A bord du navire, دکفل *di-kapal*. Je demeure à la ville, هبم ديم دالم نگرى *hamba dīam dālam nagrī*.

A se rend aussi quelquefois en malais par هڤک *hingga*, سمڤی *sampey*, داتڤ *dātang*. De la montagne à la rivière, درکونڤ هڤک سوشی *deri gūnūng hingga sūngay*. A jamais, ککل سمڤی *sampey kakal*. De la jeunesse à l'âge viril, درکچل *deri kezil dātang besār*.

D'autres fois il se rend par un verbe transitif, comme: Monter à cheval, منيکی کود *me-nāik-i kūda*. Donner des leçons à quelqu'un, مشجاری اورڤ *menj-ajār-i ōrang*. Donner commencement à une affaire, مملای فکرچان *me-mulā-i pe-karjā-an*.

A, signifiant «pourvu de», comme dans: bête à cornes, animal à quatre pieds, se rend en malais en ajoutant au second substantif la particule préfixe بر *ber*. A cornes, برتندق *ber-tanduk*. A quatre pieds, برکاکي امفت *ber-kāki ampat*. Singe à longue queue, منپت برايکر فنجڤ *munpēt ber-īkor panjang*. Siège à roulettes, کرسی برود *krusi be-rōda*.

A, signifiant «à l'usage, pour servir», ne se rend pas en malais. Bois à brûler, کايواڤي *kāyu āpi*. De l'eau bonne à boire, ایر مينم *āyer mīnum*. Maison à louer, رومه سواڤن *rūmah sewā-an*.

Les formules dans lesquelles A a le sens de «devoir, obligation», se rendent en malais de différentes manières. C'est à moi à pourvoir aux besoins de ma famille, نفقة *nafaḥat iyāl itu feredl jūga atas āku*. Il convient à toutes les femmes d'être entièrement couvertes, اتس

سکل فرمون فرض جو منوٺ سکلين
 atas segala perampūan fe-
 redl jūa menūtup sa-kalī-an tū-
 buh-ña. C'est au roi à faire une
 distinction entre ces gens-là, هارس
 اتس راج بهو دبد اکن ٺد انتار مریکیت
 hārus atas rāja bahwa di-bedā-
 kan-ña pada antāra marīka-itu.

ABAISSANT, part. prés. du verbe
 abaisser, یغ مباحهکن yang mem-bā-
 wah-kan, یغ منورنکن yang me-
 nūrun-kan.

ABAISSANT, humiliant, یغ مزدهکن
 yang me-rendah-kan, یغ مغنهکن
 yang meng-hinā-kan.

ABAISSEMENT, s. m., action d'a-
 baisser, de baisser, حال منورنکن hāl
 menūrun-kan, حال تورن hāl tūrun,
 فنرون penurūn-an. L'abaissement
 du mercure est un signe de pluie,
 حال ایرراس تورن ایت تند هر جن
 hāl āyer rāsa tūrun itu tanda
 hūjan.

ABAISSEMENT, humiliation, کرداهن
 ka-rendāh-an. Le riche dans son
 —, کرداهن ٺد اورغ کای ٺد کرداهن
 ōrang kā-ya pada ka-rendāh-an-ña.

ABAISSEMENT, v. a., porter en bas,
 مباحهکن membāwah-kan.

ABAISSEMENT, faire descendre, منورنکن
 menūrun-kan.

ABAISSEMENT, diminuer la hauteur,
 مزدهکن me-rendah-kan, مغورغکن
 mengūrang-kan. Les montagnes

seront abaissées, مک سکل کونخ ایت
 maka segala gūnung
 itu ākan di-rendah-kan.

ABAISSEMENT, humilier, مزدهکن me-
 rendah-kan. Celui qui s'élève sera
 abaissé. سسورغ یغ منغسکین درین
 sa-sa-ōrang yang
 meninggi-kan diri-ña ia ākan di-
 rendah-kan.

ABAISSEMENT, ravalier, avilir, مغنهکن
 meng-hinā-kan.

S'ABAISSEMENT, v. pron., se soumettre,
 مندوکن menunduk, مندوکن دیری
 menunduk-kan diri.

S'ABAISSEMENT, baisser, s'affaisser,
 تورن tūrun. La terre s'abaisse, تانه
 tanah tūrun. Ce mur s'est
 abaissé, تمب ایت سده تورن
 tembok itu sudah tūrun.

S'ABAISSEMENT, s'humilier, مزدهکن
 me-rendah-kan diri-ña. Ce-
 lui qui s'abaisse sera élevé, سیاف یغ
 مزدهکن درین ای اکن دتغسکین
 si-āpa yang me-rendah-kan diri-ña
 ia ākan di-tinggi-kan.

S'ABAISSEMENT, s'avilir, مغنهکن
 meng-hinā-kan diri-ña.

ABANDON, s. m., action d'aban-
 donner, حال منغکلکن hāl mening-
 gal-kan, منغکلکن peninggal. — de
 son droit, حال منغکلکن حقن
 meninggal-kan hak-ña.

ABANDON, état d'abandon, ٺری
 ٺری یغ دتغکلکن
 pri yang di-tinggal-kan.

A L'ABANDON, (sans soin), دغن تباد *dəgan tiāda ingat*, دغن تباد ايغت *dəgan tiāda jāga*.

ABANDONNÉ, E, part. pas. du v. abandonner (délaissé), ترنگال *ter-tinggal*, يغب دتنگالکن *yang di-tinggal-kan*, کتنگالان *ka-tinggal-an*. Enfant abandonné par sa mère, اتق يغب *anak yang di-tinggal-kan ibū-ña*

ABANDONNÉ, vide, désert, کوشخ *kōsong*, همف *hampa*. Maison abandonnée, رومه کوشخ *rūmah kōsong*.

Une personne abandonnée au vice, اورغ دوکان *orang dōkāna*, ريسو *rīsaw*, اورغ جاهت *orang jāhat*, فرلنتی *perlantey*. Une femme abandonnée (perdue), فرمفون جالغ *perampūan jālang*, سندل *sundal*.

ABANDONNER, v. a., délaissé, منغکالکن *meninggal-kan*. Une mère n'abandonne pas son enfant, منک *maka bunda itu tiāda meninggal-kan anak-ña*.

ABANDONNER à, laisser à, منغکالی *meninggāl-i*. Il abandonna l'or à ses enfants, ای سده منغکالی اتق ۲ *ia sudah meninggāl-i anak-ña amūs*.

ABANDONNER, quitter, منجاوهکن *men-jāuh-kan diri-ña*, منغکالکن *meninggal-kan*. — le

monde, منجاوهکن درین درؤد اورغ *men-jāuh-kan diri-ña deri-pada orang bāñak*, دنيا منغکالکن *meninggal-kan duniā*. — le chemin de la vertu, منغکالکن جالغ کبجیکن *meninggal-kan jālang ka-bijik-an*.

ABANDONNER, confier, مناره *me-nāruh*, مپرهکن *meñerəh-kan*. Il abandonna son fils aux mains de son précepteur, مک دسرهنکیناله *maka di-serəh-kan-ña-lah anak-ña laki-laki-ka-pada tārang gurū-ña*.

ABANDONNER, cesser, faillir, تباد *tiāda lāgi*. Le courage les abandonne, مک تباد برنین لاکي *maka tiāda berani-ña lāgi*.

S'ABANDONNER, v. pron., مېوئکن *mem-buang-kan diri-ña*, درین *meñerəh-kan diri-ña*. — au hasard, مېوئکن درین *mem-buang-kan diri-ña ka-pada neşib*. — à la volonté de Dieu, مپرهکن درین کفد الله *meñerəh-kan diri-ña ka-pada allah*. Qui s'abandonne à quelqu'un, يغب بفرتارهکن درین کفد سورغ *yang be-per-tāruh-kan diri-ña ka-pada sa-orang*. — à ses passions, منورت *menūrut hawā nefsū-ña*.

ABANNATION, s. f., exil d'un an, منبواغن فد سوانو تاهن لامان *pem-buang-an pada suātu tāhun lamā-ña*.

ABAQUE, s. m., machine à calculer, فاقن هتوغن *pāpan hitūng-an*.

ABASOURDI, E, part. pas. du v. abasourdir, جادی تولی *jādi tūli*.

ABASOURDI, stupéfait, جادی دهشة *jādi dahšat*.

ABASOURDIR, v. a., rendre sourd, منلیکن *menuli-kan*.

ABASOURDIR, jeter dans la stupeur دهشة مبری *mem-brī dahšat*, میبغکن *mem-bīngūng-kan*.

ABÂTARDI, E, part. pas. du verbe abâtardir, تراوبه *ter-ūbah*, کورغ فرغین *kūrang perangī-ña*, جادی کورغ حال *jādi kūrang hāl-ña*.

ABÂTARDIR, v. a., شوهرکن ثری *merg-ūbah-kan prī*, مرندھکن *merendah-kan*, شوغرنکن *mergūrang-kan*. La servitude abâtardit le courage, شوهرکن کبرنیئن *perhambā-an mergūrang-kan ka-be-ranū-an*.

S'ABÂTARDIR, v. pron., براوبه *ber-ūbah*, جادی لاین *jādi lāin*.

ABAT-JOUR, s. m., ٹلنترغ *pe-luntar trəng*.

ABATTAGE, s. m., de bois, حال کایو منبغ شوھن *hāl menebūng pōhon kāyu*.

ABATTAGE de bestiaux, حال مبنی *hāl mem-bantey*, ٹبنتین *pem-bantey-an*.

ABATTEMENT, s. m., کلماھن *ka-lemāh-an*, کلتهین *ka-letēh-an*, کچل

هاتی *kevil hāti*, لجتوهن هاتی *ka-jatūh-an hāti*, سوسه هاتی *sūsah hāti*, ورغ *mūrang*.

ABATTEUR, s. m., vantard, فغاچ *pergācak*.

ABATTIS, s. m., تباغن *tebāng-an*, کرمباکن *ka-rombāk-an*. — d'arbres, تباغن فوکو ۲ *tebāng-an pōkoḵ-pōkoḵ*. — de bois à brûler, تباغن فوکو ۲ اکن جادی کایو اٹی *tebāng-an pōkoḵ-pōkoḵ ākan jādi kāyu āpi*. — de maison (décombres), کرمباکن روده *ka-rombāk-an rūmah*.

ABATTIS de volaille, سیمی هایم یغ دکرت اورغ سفرت کثال دان کاکي *sisi hāyam yang di-krāt ōrang seperti kapāla dān kākī dān lāin deri-pada itu*.

ABATTOIR, s. m., تفت ٹبنتین *tam-pat pem-bantey-an*.

ABATTRE, v. a., منبغ *menebūng*, مروهرکن منجاتهکن *men-jātuh-kan*, ممرهکن *me-rūbuh-kan*, ممرگال *me-marggal*.

— des arbres, منبغ شوھن کایو *menebūng pōhon kāyu*. — un mât, منجاتهکن تیغ *men-jātuh-kan tiang*.

— une maison, مروهرکن روده *me-rūbuh-kan rūmah*. — la tête, ممرگال کفال *memarggal kapāla*. — des broussailles, منبس سق ۲ *menebūs semāk-semāk*.

ABATTRE, décourager, منچا برکن *men-xābar-kan*.

ABATTRE un animal, ممبنتى *membantey*. — un animal avec les cérémonies légales, دمپله *meñambilih*.

S'ABATTRE, v. pron., جاته *jātih*, تورن *tūrun*, روبه *rūbuk*. Le cheval s'est abattu, کود سده جاته *kūda sudah jātih*. Un orage va s'abattre sur la maison, اغن ريبت اكن تورن *āgin ribut ākan tūrun ātas rūmah*. Une volée d'oiseaux s'abattit dans la plaine, سواتو کاون *suātu kāwan būrung sudah tūrun ditengah pādang*. Lemât s'abattit avec fracas, تيخ ايت روبهله دغن عظمة *tīang itu rūbuk-lah degan atlamat*. Son courage s'est abattu, برنين *berani-ña sudah hilang*.

ABATTU, E, part. pas. du verbe abattre, دتبخ *di-tebàng*.

ABATTU, renversé, جاته *jātih*, روبه *rūbuk*.

ABATTU, affaibli, fatigué, له *lemah*, لته *letèh*.

ABATTU, vaincu, اله *alah*, تراله *ter-alah*.

ABATTU, triste, مورغ *mūrung*.

ABATTU, découragé, چابر *xābar*, هاتي لبث *hāti lembut*.

ABAT-VENT, s. m., لنتى *lantey*.

ABBATIAL, E, adj., فغهورلو اورغ بر *parghūlu orang ber-ibādāt pūña*. Dignité abbatiale, فغغت

فغهورلو اورغ برعبادة *parghat parghūlu orang ber-ibādāt*.

ABBAYE, s. f., رومه اورغ برعبادة *rūmah orang ber-ibādāt*, كديامن *ka-diām-an orang per-tāpa*.

ABBÉ, s. m., chef d'abbaye, فغهورلو اورغ فتراف *parghūlu orang per-tāpa*.

ABBÉ, ecclésiastique, اورغ بيخ *orang yang adadālam hāl darajat*, امام *imām*, قادري *pādrī*.

ABC, abécé, s. m., الف باتا *alif-bā-tā*. Etre à l'Abc, ملاى بلاجر *me-mulā-i bel-ājar*.

ABCÈS, s. m., باره *bārah*, توكه *tūkah*, ببتل *bisul nānah*, نانه *bentil nānah*. Ouvrir l'abcès, باره *mem-būka bārah*. Le pus qui sort de l'abcès, نانه بيخ كلور در *nānah yang ka-luar deri bārah*.

ABDICATION, s. f., حال منغلكن *hāl meninggal-kan ka-rajā-an*, فغغكالن تخت كرجان *peninggal-an takta ka-rajā-an*.

ABDICATION de ses droits, حال منغلكن حقن *hāl meninggal-kan hak-ña*. — volontaire, حال منغلكن دغن اختيارن *hāl meninggal-kan degan iktiyyār-ña*.

ABDIQUER, v. a., منغلكن كرجان *meninggal-kan ka-rajā-an*, اندر

ندرد تحت کرجاء *undur deri-pada tahta ka-rajā-an*, مشغولکن دیری *mem-bingung-kan*, مبردهکن *mem-bōdoh-kan*. منجدیکن بوده *men-jadī-kan bōdoh*, مشغیلکن بودی *menj-hilang-kan būdi*. — sa patrie, در منجاوهکن درین *men-jāuh-kan diri-ña deri nagri asal-ña*. — ses passions, منورت هوا نفسون تیار *tiāda menūrut hawā nefsū-ña*.

ABDOMEN, s. m., باوهن فرت *bā-wah-ña prūt*.

ABÉCÉDAIRE, s. m., سورت الف باتا *sūrat alif-bā-tā*, کتاب قد میتاکن *kitāb pada me-ñatā-kan per-mulā-an bel-ājar alif-bā-tā*.

ABEILLE, s. f., له *lebàh*, تاون *tāwon*, مادو *mādu*. Nid d'abeilles, سارغ له *sārang lebàh*. Essaim d'abeilles, مدمدوون *madu-mudū-an*. L'aiguillon d'une abeille, سغت له *sergat lebàh*. Etre piqué par une abeille, دسغت اوله له *di-sergat ūleh lebàh*. Les abeilles bourdonnent, له بردغ *lebàh ber-dengung*. Les abeilles recueillent le miel, له ایت *lebàh itu meñerèy būrga*.

ABERRATION, s. f., سست *sesūt*, کساتن *ka-sesūt-an*, خطا *ketā*.

ABERRATION de l'esprit, du jugement, یغ ساله *sangka yang sālāh*.

ABÊTIR, v. a., rendre stupide, مبردهکن *mem-bingung-kan*, مبردهکن *mem-bōdoh-kan*. منجدیکن بوده *men-jadī-kan bōdoh*, مشغیلکن بودی *menj-hilang-kan būdi*.

S'ABÊTIR, v. pron., منجادی بوده *men-jādī bōdoh*, منجادی کیل *men-jādī gīla*.

AB HOC ET AB HAC, confusément, en désordre, à tort et à travers, sans raison, در سین در سان *deri sīni deri sāna*, دغن کوست *dengan kūsut*, کوست ۲ *kūsut-kūsut*, دغن راکو *dengan rāgu*, جامفر باور *xampur bāur*, لنتغ فوکغ *lintang pūkang*.

ABHORRÉ, E, part. pas. du verbe abhorrer, détesté, یغ بنجی *benxi*, یغ کبنجیئن *yang ka-benxi-an*.

ABHORRÉ, que l'on a en horreur, یغ کگلیئن *yang ka-geli-an*.

ABHORRÉ, dont on a du dégoût, یغ کجموون *yang ka-jumū-an*.

ABHORREER, v. a., détester, مبنجی *mem-benxi*, گلی *geli*. — quelqu'un, مبنجیکن اورغ *mem-benxi-kan orang*. — les idoles, مبنجیکن برهال *mem-benxi-kan berhāla*.

ABÎME, s. m., تو بر *tūbir*, کدلامن *ka-dalām-an*, لوبق *lūbuq*. Les abîmes de la mer, تو بر سمودرا *tūbir samudrā*, لجه *lujjet*.

ABÎME, gouffre, tournoiement de l'eau, اولی *ūley*.

Les abîmes de l'enfer, قتال بومی *patāla būmi*. Le puits de l'abîme, پریکی توبر *prīgi tūbir*. Les ténèbres couvrant la face de l'abîme, کلم *kelum pūn di-ātas mūka tūbir*. L'abîme de la miséricorde de Dieu, کدلامن رحمة *ka-dalām-an rahmat allah*.

Loc. prov. Un abîme en attire un autre, فچه کائی فوئس سواجی *pexàh kāpi pūtus suwāji*.

ABÎMÉ, E, part. pas. du verbe abîmer, بناس *bināsa*, روسق *rūsak*. Un pays abîmé, نگرى یخ بناس *nagrī yang bināsa*. Un cheval abîmé, harassé, کود یخ روسق *kūda yang rūsak*. Son cœur est abîmé, contrit, مک هتین روسق *maka hati-ña rūsak*.

ABÎMÉ, gâté, détérioré, بورق *būruk*, بوسق *būsuk*.

ABÎMER, v. a., مبنساکن *mem-binasā-kan*, مروسقن *me-rūsak-kan*. — une ville, مبنساکن نگرى *mem-binasā-kan nagrī*. La tempête a abîmé le navire, سده اغن *sudah āngin rībut me-rūsak-kan prāhu*.

ABÎMER, gâter, مبورقن *mem-būruk-kan*.

S'ABÎMER, v. pron., s'érouler, tomber, روبه *rūbuk*. La montagne s'est abîmée, روبه سده *gūnung itu sudah rūbuk*.

S'ABÎMER, s'humilier, s'anéantir devant Dieu, مردهکن دان مغهناکن *me-rendah-kan dān meng-hinā-kan dirī-ña di-hadāp-an allah*.

AB IRATO, loc. adv., دغن اماره *dengan amārah*, دغن مرک *dengan murka*. Paroles dites ab irato, فرکتان یخ دغات دغن اماره *per-katā-an yang di-kāta dengan amārah*. Il l'a fait ab irato, ای سده بوت *ia sudah būat itu dengan murkā-ña*.

ABJECT, E, adj., هین *hīna*, کجی *keji*, ذلیل *dzalīl*. Une personne abjecte, سورخ هین *sa-ōrang hīna*. — devant Dieu, حقر الی الله *heker ila allah*. Devenir abject, منجادی هین *men-jādi hīna*. Rendre abject, مغهناکن *mengeji-kan*.

ABJECTION, s. f., کهنان *ka-hinā-an*, ککجین *ka-keji-an*.

Devenir l'abjection du peuple, منجادی کچلان مانسی *men-jādi ka-xelā-an mānusiā*.

ABJURATION, s. f., دغن دغن *pem-buāng-an dengan sumpah*.

ABJURÉ, E, part. pas. du v. abjurer, مبروح دغن سمئه *ter-būang dengan sumpah*.

ABJURER, v. a., مبروح دغن سمئه *mem-būang dengan sumpah*. — l'hérésie, مبروح بدعة دغن سمئه *mem-būang bedat dengan sumpah*.

ABJURER, renoncer à, برسمة جاغن *ber-sumpah jāngan*. — les liqueurs spiritueuses, برسمة جاغن *ber-sumpah jāngan* ماو مينم ارق *mau minum āraq*. — sa patrie, منجاوهکن درين درؤد نگری اصلن *men-jāuh-kan diri-ña deri-pada nagri asal-ña*.

ABLÉGAT, s. m., فثگنتی شوره *perg-ganti pe-sūruh*.

ABLUTION, s. f., پيچين *peñuxi-an*, قيسوهن *pem-basūh-an*, حال *hāl* مباسه *hāl mem-bāsuh*, غسل *gasil*, کمندين *ka-mandī-an*.

ABLUTION qui se fait avant la prière, وضو *wadlū*.

ABNÉGATION, s. f., حال مپشکل *hāl meñangkal diri*.

ABNÉGATION, renoncement à ses droits, حال مپشکل حقن *hāl meñangkal hak-ña*.

ABOIEMENT, s. m., سالتق *sālak*. Entendre l'aboiement du chien, مندشر *men-dengar sālak anjing*.

ABOIS, s. m. pl., فرغ دغن موت *prang dengan maut*.

Etre aux abois, près de mourir, همفر ماتی *hampir māti*. Etre aux abois, sans ressources, تباد برافای *tiada ber-upāya lagi*.

ABOLI, E, part. pas. du verbe abolir, مبروح *ter-būang*, همفمس *hampus*, اوبه *ubah*. Qui est aboli, يڭ کبواغن *yang ka-būang-an*.

ABOLIE, v. a., مينداکن *meniadā-kan*, مبروح *mem-būang*, مشهمفمس *merg-hampus*, مشوبه *merg-ubah*. — les lois d'un pays, مينداکن اندغ *meniadā-kan undang-undang* نگری *nagri*. — les usages, مبروح عادة *mem-būang ādat*. Cet article du droit est aboli, مک اين فرکار حکم *maka ini porkāra hukum di-būang*.

ABOLITION, s. f., حال مينداکن *hāl meniadā-kan*, حال مبروح *hāl mem-būang*, قيسواغن *pem-būang-an*, حال مشهمفمس *hāl merg-hampus*.

ABOMINABLE, adj., حرام *kejī*, حرام *harām*, مکروه *nejis*, *makrūh*. Cela est —, ايت امت کجي اداڻ *itu amat kejī adā-ña*. Des péchés abominables, دسدوس يڭ ساعت *dosa-dosa yang sāngat nejis*.

ABOMINATION, s. f., ککليئن *ka-geli-an*, کجيمون *ka-kejī-an*, مکروهت *makrūhat*. Ils commettent une —, اي بربوت *ia ber-būat ka-geli-an*. C'est

une — devant le Seigneur, ایت
 اتار اورغ هندق مبابر هرک بارغ دان
 اتار اورغ لاین یغ اکن مبری بارغ ایت
 اتار اورغ لاین یغ فانتن
 per-janji-an antāra
 orang hendak mem-bayar harga
 barang dān antāra orang lain yang
 akan mem-brī barang itu pada
 kotika yang pātut-ña.

دغن کلفاهن
 ABONDAMMENT, adv.,
 دغن کیاکن
 dengan ka-limpāh-an,
 دغن کیاکن
 dengan ka-bañāk-an.

کلفاهن
 ABONDANCE, s. f.,
 کیاکن
 ka-bañāk-an,
 کلفاهن
 ka-limpāh-an,
 کرمین
 ka-ramēy-an. — de paroles,
 کیاکن کتکات
 ka-bañāk-an kata-
 kātā.

Prov. La bouche parle de l'abondance du cœur, اسی
 درؤد کلفاهن اسی
 درؤد کلفاهن اسی
 deri-pada ka-
 limpāh-an isi hati mūlut āda
 kata-kātā.

ککنپانغن
 ABONDANCE de nourriture,
 ka-kenñāng-an. Sept années d'abondance (de vivres),
 توجہ تاهن
 tūjuh tāhun ka-kenñāng-
 an.

لغه
 ABONDANT, E, adj.,
 لیمپاه
 limpah,
 رامی
 rāmey, بانق
 bañāk. Ses bien-
 faits sont abondants,
 امت لغه کرنيان
 amat limpah karuniā-ña.

ملغه
 ABONDER, v. n.,
 لیمپاه
 limpah,
 میه-لیمپاه
 me-limpah, برتبه
 ber-tambah-
 tambah. Il abonde de pain,
 لغه
 limpah rotī-ña. L'eau abon-
 dait, ایر فون ملغه
 āyer pūn me-
 limpah. Faire abonder,
 ملغمکن
 me-limpah-kan,
 مرامیکن
 me-rāmey-
 kan.

فرجنجین
 ABONNEMENT, s. m.,
 اتار اورغ
 اتار اورغ هندق مبابر هرک بارغ دان
 اتار اورغ لاین یغ اکن مبری بارغ ایت
 اتار اورغ لاین یغ فانتن
 per-janji-an antāra
 orang hendak mem-bayar harga
 barang dān antāra orang lain yang
 akan mem-brī barang itu pada
 kotika yang pātut-ña.

برجنجی مبابر اکن
 ABONNER, v. a.,
 مندات بارغ
 ber-
 janji mem-bayar akan men-dāpat
 barang pada kotika yang pātut.
 Je me suis abonné au journal quo-
 tidien pour trois mois, هب سده
 جنجی مبابر اکن مندات سورت خبر
 hamba sudah janji mem-bayar akan men-
 dāpat surat kabar sa-hari-hāri
 pada tiga bulan lamā-ña.

داتغن
 ABORD, s. m., arrivée,
 داتارغ-ña,
 سمفی
 sampey, همفر
 hampir. A son abord dans l'île,
 د
 pada dātary-ña di-
 pūlaw itu.

ABORD, endroit d'un port où les navires peuvent mouiller, لبوهن
 labūh-an, تمفت کفل داتغ
 tampat kapul dātary.

ABORD, lieux par où l'on peut entrer, تمفت ماسق
 tampat māsuk. Les abords d'un fort, تمفت داتغ
 tampat dāpat māsuk
 kōta.

D'ABORD, loc. adv., دهلو *da-hūlu*, ملول *mula-mūla*, جولخ ^۲ *jōlong-jōlong*, قرتام *portāma*.

Tout d'abord, سبتر *sa-bentār*, دغن سکره *dengan sigrūh*, کلتق *kalāk*.

De prime abord, قداملان *pada mulā-ña*.

ABORDABLE, adj., یخ دافت *yāng dāpat di-hampīr-i*, دهقمیری *yāng ka-hampīr-an*.

ABORDAGE, s. m., حال مندائخ *hāl men-dātang*.

ABORDAGE d'un navire, حال ملشکر کفل *hāl me-langgar kapul*. Monter à l'abordage, منیکی کفل *me-naik-i kapul mūsuh*. Grappins d'abordage, ساوه تربخ *sāuh terbung*.

ABORDER, v. n., مندائخ *men-dātang*, مغهقمیری *meng-hampīr-i*.

ABORDER, arriver à terre, نایق تورن کدارت *nāiḱ ka-dārat*, تورن کدارت *tūrun ka-dārat*. J'abordai à l'île de Langkawi, همب ثون تورنله قُد *hamba pūn tūrun-lah pada pūlaw langkāwi*. — au port, سمفی ککوال *sampey ka-kuwāla*.

ABORDER un navire, ملشکر کفل *me-langgar kapul*.

ABORDER quelqu'un, برجهف دغن *ber-jumpa dengan sa-ōrang*.

ABORDER une question, ممبچارکن *mem-bixarā-kan suātu bixāra*.

ABORIGÈNES, s. m. pl., اورغ بنو *ōrang benūa*.

ABORNER, v. a., v. BORNER.

ABORTIF, IVE, adj., گکورن *gugūr-an*. Enfant —, انتق گکورن *ānaḱ gugūr-an*. Fruits abortifs, بوه ^۲ گکورن *būah-būah gugūr-an*.

ABORTIF, méd. (médicament propre à procurer l'avortement), اوبت اکن منجولق *obat ākan men-juluk*.

ABOUCHEMENT, s. m., فرتمون اورغ *per-temū-an ōrang*, موافقة اکن بچار *muwāfaḱat ākan bixāra*.

ABOUCHER, v. a., مفرتمون اورغ *mem-per-temū-kan ōrang ākan mem-bixarā-kan pe-karjā-an*. Lorsqu'il les eut abouchés pour se réconcilier, ستله دفرتمونکن دی ایت اکن مندامی *sa-telāh di-per-temū-kan-ña dia itu ākan men-dāmey*.

S'ABOUCHER, v. pron., برتمو هندق *ber-temū hendak mem-bixāra*.

ABOUT, s. m., هوچخ کایو فرکاکس *hūjung kāyu perkākas rūmah*.

ABOUTER, v. a., مراقکن هوچخ *me-rāpat-kan hūjung*, مغهوبخکن *meng-hūbung-kan*.

ABOUTIE, v. n., مېښامپې *meñam-pey*, برېڅگر *ber-piŋgir*. Un champ de riz qui aboutit à un bois, ساوه سواوه *sawah yang ber-piŋgir-an dengan hutan*.

Faire aboutir, مېښامپېکان *meñampey-kan*, مېڅهځاکن *meng-hiŋgā-kan*.

ABOUTIR, avoir un résultat, برلاکو *ber-laku*.

Faire aboutir, faire réussir, مېمپرلاکوکن *mem-per-lakū-kan*.

ABOUTISSANT, E, adj., qui touche, برېڅگر *ber-piŋgir-an*, یڅ *yang pemirŋgir*.

Les tenants et aboutissants, سکل *segala hāl ahwāl*, حال احوال *segala yang tentang pada suātu porkāra*.

AB OVO, loc. lat. adv., در فرملاعن *deri per-mulā-an*.

ABOYER, v. n., مپالو *sālak*, مپالو *meñālak*. Des chiens muets qui ne sauraient aboyer, انبج یسویڅ تیاډ *anjing bisu yang tiāda tahu meñālak*. — après quelqu'un, مپالو اورڅ *meñālak orang*.

Loc. prov. Aboyer à la lune (crier inutilement), مېبوڅ کارم کډالم لاوت *mem-būang gāram ka-dālam lāut*.

ABRÉGÉ, E, part. pas. du v. abrégé, ترښندو *ter-pendek*. Enseignement —, پېڅجان ترښندو *pengajār-an ter-pendek*.

ABRÉGÉ, s. m., اختصار *ikhtisār*, اجمال *ijmāl*, یڅ جادی ښندو *yang jādī pendek*.

ABRÉGÉ d'un livre, اختصار کتاب *ikhtisār kitāb*.

En abrégé, دڅن ښندو *dengan pendek-ña*, دڅن سډیکت فرکټان *dengan sa-dikit per-katā-an*.

ABRÈGEMENT, s. m., ښندوکن *pe-mendek-an*, حال مندوکن *hāl memendek-kan*.

ABRÉGER, v. a., écourter, raccourcir, مېڅکتن *meñiŋkat-kan*, مېمپرلهځاکن *mem-per-hiŋgā-kan*.

— un chemin, مېڅکتن جالن *meñiŋkat-kan jālan*. Ces jours seront abrégés, مک هرهارى ایت جوک اکن *maka hari-hāri itu jūga akan di-per-hiŋgā-kan*.

ABRÉGER, réduire, condenser, مندوکن *meng-ikhtisār-kan*, مېمېندوکن *memendek-kan*, مېمورڅکن *meng-urang-kan*. — un livre, مندوکن کتاب *memendek-kan kitāb*. Il abrégéa l'écrit, سورت ایت ښون دښندوکن *sūrat itu pūn di-pendek-kan-ña*.

ABREUVER, v. a., faire boire, مېمېری *be-per-mīnum-kan*, مېمډامکن دهاک *memādam-kan dahāga*. Il les abreuva complètement, ای بفرمېنکن *ia be-per-mīnum-kan dia pūwas-pūwas*.

ABREUVER, arroser, مندیرس *men-diris*.

ABREUVER, accabler, میارتکن *meñārat-kan*. Abreuvé de chagrin, دسارتکن دیکت *di-sārat-kan dukaxita*.

ABREUVOIR, s. m., تمفت فرمونن *tampat per-minūm-an*, لندی *landey*, ایر دغکل *āyer dangkal*, تفتین *tepi-an*.

ABBÉVIATION, s. f., تمندیکن کات *pemendēk-an kāta*.

ABRI, s. m., فرنوونن *nāwung*, ندرغ *per-nawūng-an*. تده *tedòh*, لندغ *lindung*, تمفت فرلندوونن *tampat per-lindūng-an*. A l'abri, دتمفت فرلندوونن *di-tampat per-lindūng-an*.

ABRITÉ, E, part. pas. du v. abriter, برناوغ *ber-nāwung*, ترفلهار *ter-pelihāra*, برنده *ber-tedòh*. — contre les dangers, ترفلهار درؤد مار بهای *ter-pelihāra deri-pada māra bahāya*. — par un arbre, برنده فد سواتو فوهن *ber-tedòh pada suātu pōhon kāyu*.

ABRITER, v. a., منووغی *me-nawūng-i*, ملندووغی *me-lindūng-i*, مملهارکن *memeliharā-kan*.

S'ABRITER, v. pron., ملندغکن *me-lindung-kan diri-ña*. — contre les rayons du soleil,

ملندغکن درین درؤد متهارى *me-lindung-kan diri-ña deri-pada mata-hāri*.

ABROGATION, s. f., تمبواغن *pembuwāng-an*, قنیدان *peniadā-an*.

ABROGÉ, E, part. pas. du verbe abroger, هاشس *hāpus*, بوغ *būang*, تر بوغ *ter-būang*.

ABROGER, v. a., تمبواغن *menghāpus*, منیدان *meniadā-kan*, ممبوغ *mem-būang*. Cet article de la loi est abrogé, مك ایت فرکار حکم د بوغ *maka itu porkāra hukum di-būang*.

ABRUPT, E, adj., ترجل *terjal*, چورم سکالی *xūram sa-kālī*.

ABRUPTO (EX), adv. دغن سکینغ *dengan sa-kunūng-kunūng*.

ABRUTIE, v. a. منجدیکن سفرت *men-jadi-kan seperti binātang*, بناتغ *men-jadi-kan seperti binātang*, ممبودهکن بودی *mem-bōdoh-kan budi*.

S'ABRUTIR, v. pron., منجدادی *men-jadi seperti binātang*. En buvant de l'arac cet homme s'est abruti, سرت مینم ارق اورغ ایت *serta minum arak orang itu jadi seperti binātang*.

ABRUTISSEMENT, s. m., فری بیغ *prī yang jadi seperti binātang*, کبدوونن *ka-bōdōh-an*.

ABSENCE, s. f., فری بیغ غایب *prī yang gāib*, فری بیغ تیاد برهداغن *prī yang tiada ber-hadāp-an*. En son

absence, *غياب* *pada waktu ia gāib.*

ABSENCE, *manque*, *کورغ* *kūrang*, *تیاد* *tiāda*. — *de sagesse*, *کورغ* *kūrang būdi.*

ABSENT, E, *adj.*, *غياب* *gāib*, *يغ* *yang tiāda hādliir*, *تیاد* *tiāda ber-hadāp-an*. — *de corps*, *mais présent en esprit*, *غياب دغن توبه هان حاضر دغن پاو* *gāib dengan tubuh hāna hadliir dengan nāwa.*

ABSENTER (S'), *v. pron.*, *فرکی کلور* *pergi ka-lūar*, *منجاوهکن درین* *men-jāuh-kan diri-nā*, *تغکل دلور* *tinggal di-lūar*. Il s'absente pour un mois, *ای فرکی کلور تیاد اکن کمبالی* *ia pergi ka-lūar tiāda ākan kombāli pada sa-bulan lamā-nā.*

ABSINTHE, *s. f.*, *افستین* *afsintinu*, *شیخ* *śih.*

ABSOLU, E, *adj.*, *illimité*, *تیاد* *tiāda ber-hingga*, *گنڤ* *genəp*. *Pouvoir absolu*, *کواس یغ گنڤ* *kuāsa yang genəp.*

ABSOLU, *inéluçtable*, *تیاد داوت* *tiāda dāpat tiāda*. *Nécessité absolue*, *حاجة یغ تیاد داوت تیاد* *hājat yang tiāda dāpat tiāda.*

ABSOLU, *impérieux*, *کرس* *krəs*. *Un maître absolu*, *تون یغ کرس* *tūan yang krəs.*

ABSOLUMENT, *adv.*, *هابی* *hubāya-hubāya*, *مطلق* *mutleç.*

ABSOLUMENT, *nécessairement*, *تیاد داوت تیاد* *tiāda dāpat tiāda.*

ABSOLUMENT, *déterminément*, *سغکه* *surgguh-surgguh.*

ABSOLUMENT, *tout à fait*, *entièrement*, *سکلکالی* *sa-kali-kāli*, *سمتات* *sa-mata-māta*. Il ne peut absolument pas, *تیاد بوله* *sa-kali-kāli tiāda būleh.*

ABSOLUTION, *s. f.*, *امغن* *ampun*, *امغونن* *ampūn-an*, *معاذ* *maçāf*, *لغاسن* *lepās-an*. *Donner l'absolution*, *مبری امغن* *mem-brī ampun*. *Obtenir l'absolution*, *منداوت امغن* *men-dāpat ampun*. *Une absolution différée*, *امغونن یغ دتغکه* *ampūn-an yang di-tanggūh*. *L'absolution des péchés*, *امغونن دوس* *ampūn-an dōsa.*

ABSORBANT, E, *adj.*, *qui pompe*, *یغ مغهیسف* *yang meng-hīsap*, *مغهیسف* *perg-hīsap*, *یغ مغهیرف* *yang meng-hīrup.*

ABSORBÉ, E, *part. pas. du v. absorber*, *هیسف* *hīsap*, *هیرف* *hīrup.*

ABSORBÉ, *avalé*, *ترتلن* *ter-telan*. *Fig.* — *dans ses réflexions*, *تفکر* *tefekkur*. — *dans le chagrin*, *دودق* *dūduk dālam duka-xita.*

ABSORBER, *v. a.*, *pomper*, *مغهیسف* *meng-hīsap*, *مینم* *mīnum*, *مغهیرف* *meng-hīrup.*

ABSORBER, avaler, engloutir, مغپیرف *meng-hīrup*, منلن *menelān*, کوکو *gōgaw*.

ABSORBER, faire disparaître, مخپلشکن *meng-hīlang-kan*. L'odeur du lis absorbe l'odeur de la rose, مک باو بوغ باکخ ایت مخپلشکن باو *maka bāu būngā bākung itu meng-hīlang-kan bāu būngā māwar*.

ABSORBER, dissiper, dépenser, مهورسکن *mem-bōros-kan*. Ce jeune homme a absorbé une fortune, اورغ *ōrang mūda itu sudah mem-bōros-kan segala hartā-nā*.

ABSORPTION, s. f., action d'absorber, فقپساشن *perg-hisāp-an*, فقپروشن *perg-hīrūp-an*.

ABSOUDE, v. a., مخمفن *meng-ampun*, ممبری امفن *mem-brī ampun*. — un coupable, اورغ برساله *meng-ampūn-i ōrang ber-sālah*.

ABSOUDE, excuser, justifier, معافکن *me-māāf-kan*, معادلکن *meng-ādil-kan*.

ABSOUS, OUTE, part. pas. du v. absoudre, یغ دامثونی *yang di-ampūn-i*.

ABSOUS, excusé, justifié, دعاف *di-māāf*, یغ دعادلکن *yang di-ādil-kan*.

ABSTENIR, (s') v. pron. se retenir, مناهن دیری *menāhan dīri*,

ملمهراکن *memantang dīri*, دیری *memeliharā-kan dīri*. L'homme habitué à la colère s'en abstient difficilement, اورغ یغ ییاس *ōrang yang biāsa jādi mārah maka sūсах iā menāhan dīri*. S'abstenir du mal, ملمهراکن دیری درفد بارغ یغ *memeliharā-kan dīri deri-pada bārang yang jāhat*.

Il s'abstient complètement de vin, تیاد ای مینم ایر اغکور سکالی *tiāda iā minum āyer anggūr sakālī*.

ABSTERGER, v. a., مپوچی *me-nūxi*, مپاسه ثورو اتولوک *mem-bāsuک pūru ātaw lūka*.

ABSTERGER (s'), v. pron., مپچیکن *meñuxī-kan dīri*.

ABSTINENCE, s. f., action de s'abstenir, حال مناهن دیری *hāl menāhan dīri*.

ABSTINENCE, modération, کسدرنآن *ka-sedranā-an*, فقشخ *pantang*, کچرماتن *ka-xeremāt-an*, زهد *zuhd*.

Jours d'abstinence, هاری مان *hāri māna tiāda hālāl mākan dāgīng*.

ABSTRACTION, s. f., séparation, فراسیغن *per-asīng-an*, فرسکون *per-sakū-an*.

ABSTRAIRE, v. a., مپکون *meñā kū-kan*, مخاششکن *meng-āsīng-kan*.

ABSTRAIT, E, part. pas. du v. abstraire, métaphysique, بايق دالم *bāñak dālam*, باطن *bāṭin*.

ABSTRAIT, séparé, retiré, ساكو *sāku*, اسخ *āsing*.

ABSURDE, adj., بيل *bebül*, بوده *bōdoh*, يڭ تياد برارتي *yang tiāda ber-arti*, يڭ تياد بر بودي *yang tiāda ber-būdi*.

ABSURDITÉ, s. f., كيالان *ka-bebāl-an*, كڭلاان *ka-gilā-an*, كڭكات *kata-kāta yang bebül*.

ABUS, s. m., ساله *sālah*, عادة *sālah pākey*.

ABUSEE, v. n., ميلاهي *meñalāh-i*, ماماكي بارغ دغن تياد سڭانتين *memākey bārang degan tiāda sa-pātut-ña*. — des bienfaits du roi, ميلاي انكوه *meñalāh-i anugrah rāja*.

ABUSER d'une fille, مروڭل اتق *me-rūgul ānak dāra*.

ABUSER, v. a., ترميفو *menipu*, ممبرديان *mem-per-dayākan*, مڭيڭو *mengixu*. — quelqu'un, مڭيڭو اورڭ *menipu orang*.

S'ABUSER, v. pron., se tromper, بربست *ber-sesāt*, مڭنك يڭ ساله *me-ñangka yang sālah*.

ACAÏA, s. m. Les Malais en connaissent plusieurs espèces, qu'ils désignent par les noms de ناڭساري *nāgasāri*, تريسى بدوري *pāring*, فارع *pāring*, تريسى بدوري *tarisi bidūri*.

ACADÉMIE, s. f., مدرسة *madrasat* ou مدرسه *madrasah*.

ACARIÂTRE, adj., بڭس *bergis*, چريوت *xerewet*, فرغ فرس *prang* *prūs*, يڭ سوک چومل *yang sūka xūmil*, يڭ سوک بر بننه *yang sūka berbantah*. Qui est d'une humeur —, يڭ فرغين چريوت *yang perang-ña xerewet*.

ACCABLANT, E, adj., برت *brāt*, يڭ ملهکن *yang me-lemāh-kan*. Chaleur accablante, فانس يڭ ملهکن *pānas yang me-lemāh-kan*. Une nouvelle accablante, خبر يڭ مبري *kabar yang mem-brī sūsah hāti*.

ACCABLÉ, E, part. pas. du v. accabler, ترسرت *ter-sārat*, ترسقت *ter-sesāk*.

ACCABLÉ, opprimé, ترانيساي *ter-aniāya*.

ACCABLÉ, vaincu, تراله *ter-ālah*.

ACCABLEMENT, s. m., surcharge, کبراتن *ka-brāt-an*, کسراتن *ka-sarāt-an*, کسکارن *ka-sukār-an*. L'accablement des affaires, کبراتن *ka-brāt-an pe-karjā-an*.

ACCABLEMENT, état d'—, فرى يڭ *prī yang ter-lālu sārāt*.

ACCABLEMENT, diminution des forces, کلاهڭن *ka-lemāh-an*.

ACCABLER, v. a., ممبراتي *membrāt-i*, مڭنارتن *meñarat-kan*, مڭنساکن *meñesak-kan*. — quelqu'un de travail,

مهربانی اورغ دغن فکرجاءن *mem-brāt-i ōrang dengan pe-karjā-an.*

ACCABLER de bienfaits, ملههکن *me-limpah-kan karunā.*

ACCAPAREMENT, s. m., فمبورغن *pem-borōng-an.*

ACCAPAREE, v. a., مهورغ *mem-bōrong*, اکن منایقن هرک *akan menāik-kan harga bārang.*

ACCAPAREUR, EUSE, s., اورغ فهورغ *orang pem-bōrong.*

ACCÉDER, v. n., مبری اذن *mem-brī izin*, برکنن *ber-kenèn*, مقبولکن *menq-kabūl-kan*, رضا *redtā.*

ACCÉLÉREER, v. a., مهاغتنن *mem-bāngat-kan*, ملکسکن *me-lekūs-kan*, مپرهکن *meñigrāh-kan.* — une affaire, مهاغتنن فکرجاءن *mem-bāngat-kan pe-karjā-an.*

ACCENT, s. m., vocal, prononciation, پینن یغ دغن سواتو هجا *buñi-an yang dengen-ñā suātu berbuñi-an yang dengan-ñā suātu hijā ber-buñi dengan suāra lebhèh krūs ataw lebhèh panjang.*

ACCENT oratoire, پینن یغ فاثت *buñi-an yang pātut sambil ber-kāta ataw sambil mem-bāxa.*

ACCENT, petit signe qu'on emploie dans l'écriture, نقطه بارس *bāris*, نقطه *noqtah.*

ACCENTUATION, s. f., علم اکن *ilmu ākan meng-ūxup per-katā-an dengan buñi-an yang bāik.*

ACCENTUER, v. a., en parlant ou en lisant, برکات اتو مباح دغن سوار *ber-kāta ataw ber-kāta ataw mem-bāxa dengan suāra dān buñi-an yang bāik.*

ACCENTUER, placer les accents, دناره بارس دان نقطه *menāruh bāris dān noqtah.*

ACCEPTATION, s. f., فتمراءن *penarimā-an*, فنجباتن *pen-jabāt-an.*

ACCEPTÉ, E, part. pas. du v. accepter, تریم *tarīma*, سمبت *sambut*, جابت *jābat.*

ACCEPTER, v. a., منریم *menarīma*, مهپت *meñambut*, منجابت *men-jābat.* — un service, منریم *menarīma ka-bijik-an orang.* — la royauté, منجابت *men-jābat ka-rajā-an.* — une religion, ماسق اکام *māsuk agama.*

ACCEPTER, se soumettre, منندق *menunduk.* — les décrets de la providence, منندق کغد تقدیر الله *menunduk ka-pada takdīr allah.* — des ordres, منجنجغ تته *menjunjung titah.*

ACCEPTER, avoir pour agréable, برکنن *ber-kenèn.* Je n'accepte pas sa demande, کیت

تیاد میدیکن فرمتانن *kita tiāda me-
ñudi-kan per-mintā-an-ña*. Et
Dieu accepta sa prière, مک دفرکنن
هو فرهونن *maka di-per-kenùn
hūwa pe-mūhun-ña*.

ACOEPTILATION, s. f., quittance
feinte, ورقة تبرية یخ فرثور *warkat
tebrīyet yang pura-pūra*.

ACOEPTION, s. f., faire accep-
tion de personne, منیلک *menilik*,
مندهلونن *men-dahulū-kan*. Vous
enseignez la vérité sans acception
de personne, اغکو مغاجر بارغ یخ بتل
دغن تیساد منیلک موک اورغ
*angkaw meng-ajar bārang yang betul dengan
tiāda menilik muka orang*.

ACCÈS, s. m., abord, همفر *hampir*,
سمپی *sampey*, همفیرن *hampir-an*,
سمپین *sampēy-an*.

ACCÈS, attaques d'une maladie,
فیم بابی *pītam*. — d'épilepsie, فیم
pītam bābi.

ACCESSIBLE, adj., یخ بوله دهفیری
yang *būleh di-hampir-i*, کسمپین
ka-sampēy-an.

ACCESSOIRE, s. m., بارغ یخ برکنتخ
د *bārang yang ber-gantung pada*,
فرکار یخ پرتای *porkāra yang me-
ñertā-i*. L'accessoire suit le prin-
cipal, بارغ یخ برکنتخ برکندق کهد بارغ
د *bārang yang ber-
gantung ber-ka-hendak ka-pada
bārang pada māna ia ber-gantung*.

ACCIDENT, s. m., انتخ *untung*.
— fâcheux, چلاک *xelāka*, بلا
belā, انتخ مالغ *untung mālang*.

ACCIDENTEL, LE, adj., تیاد دغن
سجبان *tiāda dengan sahajā-ña*,
بارغ یخ سکنیخ ۲ داتغن
bārang yang sa-kunūng-kunūng dātang-ña.

ACCLAMATION, s. f., سورق *sūrak*,
رپوه *riyūh*. Par acclamation, دغن تمفق
dengan tempik sūrak-ña.
—, applaudissement, تافق تاغن
tepuik tāpak tāngan.

ACCLAMEE, v. a., برسورق *ber-
sūrak*, برتمفق سورق *ber-tempik
sūrak*. —, en battant des mains,
برسورق سرت برتمفق ۲
ber-tepuik-tepuik, منفق *me-nepuk*.

ACCLIMATER, v. a., میساکن بناتخ
هیدف اتو تامن برتبه ثد سواتو
*mem-biasā-kan binātang hīdup ataw tānam-
tanām-an ber-tumbuh pada suātu
iklim ataw pada suātu tempat*.

ACCOLADE, s. f., داکف *peluk*, داکف
dākap. Donner l'accolade, مملق
memeluk, منداکف *men-dākap*. Se
donner réciproquement des acco-
lades, برداکف داکفن *ber-dākap-
dakāp-an*.

ACCOMMODEMENT, s. m., accord,
pacification, فردماین *per-damēy-an*,
صلح *sulh*.

ACCOMMODEMENT, agencement, dans une place, اتورن *atūr-an*.

ACCOMMODER, v. a., pacifier, منداميکن *men-dāmey-kan*.

ACCOMMODER, adapter, مراقتکن *me-rāpat-kan*.

ACCOMMODER quelqu'un de quelque chose, منوغ *menūlug*, منوغکن *menūpag-kan*.

S'ACCOMMODER, se concilier, مندامي *men-dāmey*.

ACCOMPAGNÉ, E, part. pas. du v. accompagner, هنتر *hantar*, ايکت *ikūt*, ترورت *ter-tūrut*, يڭ دا کوتي *yang di-ikūt-i*.

ACCOMPAGNEMENT, s. m., فتهتارن *perg-hantār-an*, فتهجورن *perg-anjūr-an*.

ACCOMPAGNER, v. a., aller avec, منوغ *meng-iring*, شيکت *meng-ikūt*, دپرتاي *meñertāi-i*.

ACCOMPAGNER, tenir compagnie, برکاون *ber-kāwan*, برصحابه *ber-ṣohābat*.

ACCOMPAGNER, reconduire, منتن *menun'un*, مهنتر *meng-hantar*, منجبرکن *meng-anjur-kan*.

ACCOMPLI, E, part. pas. du v. accomplir, parfait, گنڤ *genāp*, سمبرن *sempurna*, بستاري *bestāri*. Rendre — منوغکن *meng-genāp-kan*, منغپرنانکن *meñempurnā-kan*.

ACCOMPLI, réalisé, effectué, يڭ *yang di-lakū-kan*, يڭ

دکر جان *yang di-karjā-kan*. Fait —, فر بوآن *pe-karjā-an*, بارغ يڭ سده جادی *per-buāt-an*, بارغ يڭ *bārang yang sudah jādi*.

ACCOMPLIR, v. a., achever, منغپيکن *meñampey-kan*, منغپداهي *meñudāh-i*.

ACCOMPLIR, exécuter, effectuer, منغرجانکن *mengarjā-kan*, منغرجان *me-lakū-kan*. — ses promesses, منغپيکن جنجي *meñampey-kan janji*. — les commandements de Dieu, منغپروهن الله *me-lakū-kan peñurūh-an allah*.

ACCOMPLISSEMENT, s. m., فر, کسداهن *ka-sudāh-an*, کفتوسن *ka-putūs-an*, خانم *kātam*.

ACCOMPLISSEMENT, exécution, حال منغپداهن *peñudāh-an*, حال منغرجانکن *hāl me-lakū-kan*, حال منغرجان *hāl mengarjā-kan*.

ACCORD, s. m., union, سهاتي *sa-hāti*, سبوار *sa-bixāra*, سبوون *sa-baū-an*, قوتون *patūt-an*, قردماين *per-damēy-an*.

ACCORD, convention, فر جنجيين *per-janji-an*, قول *kaul*.

ACCORD en musique, بوپي يڭ *būni yang merdu*, بپين *bañi-an*.

ACCORDEE, v. a., donner, منغگرهکن *meng-anggrah-kan*, منغرنی *mengarunā*.

ACCORDEE, permettre, ممبري موهن *mem-brī mūhun*, ممبري اذن *mem-brī izin*.

ACCORDER, ajuster, مراکن *me-rāpat-kan*.

ACCORDER, mettre des personnes d'accord, مندامیکن *men-dāmey-kan*, منصلاحکن *men-ṣelāh-kan*.

S'ACCORDER, v. pron., مپرتای *meñertā-i*, موافقه *muwāfaqat*, برپوتن *ber-patūt-an*, برهمن *ber-himpun*.

ACCOSTER, v. a., aborder quelqu'un, مشات *meṣāta*, میاف *me-ñāpa*.

ACCOSTER, approcher, مپچی *me-ñampey*, منداغ *men-dātang*. — un navire, مپچی کفراهو *meñampey ka-prāhu*. — un môle, منداتچی *men-datāng-i titi-an*.

ACCOUCHEMENT, s. m., حال برانق *hāl ber-ānaḳ*.

ACCOUCHEUR, v. n., برانق *ber-ānaḳ*, برپترا *ber-putrā* (style de cour).

Fig. —, produire avec labour, مغداکن *meṣḡadā-kan*, مغلورکن *meṣḡalūr-kan*.

ACCOUCHEUR, s. m., دوکن یخ *dūkun yang me-nūlung perampūan ber-ānaḳ*.

ACCOUCHEUSE, s. f., بیدن *bīdan*, دوکن فرمفون *dūkun perampūan*.

ACCOUPLÉ, E, part. pas. du v. accoupler, برچودو *ber-jōdo*. — pour la génération, بکتی *bekṭi*.

ACCOUPEMENT, s. m., جدوون *jodō-an*. —, coït des animaux, جماع *jimā*.

ACCOUPLER, v. a., mettre par couple, مشکون *meṣḡkūn-kan*, منجدوکن *men-jodō-kan*; faire accoupler, منجنتن *men-jantan*.

S'ACCOUPLER, v. pron., pour la génération, برچنتن *ber-jantan*, همفت *hamput*, بر بکتی *ber-bekṭi*.

ACCOURCIR, v. a., مندکن *men-dek-kan*, مغورغان فنجغن *me-ṣūrāng-kan panjāng-ña*.

ACCOURCIR, retrancher, couper, مشرت *meṣerāt*, مغل *memanggal*.

ACCOURIR, v. n., داتغ لاری *dātang lāri*. Ils accouraient tous précipitamment, مک ای سماون داتغ لاری *maka ia samuā-ña dātang lāri lekūs*.

ACCOUTUMÉ, E, part. pas. du v. accoutumer, بیاس *biāsa*. Je suis — à boire du vin, همب سده بیاس *hamba sudah biāsa minum anggūr*.

ACCOUTUMÉ, familier, فرجینق *per-jīnaḳ*, ساو *sa-bāu*. — avec le monde, فرجینق دغن اورغ *per-jīnaḳ dengan orang*, ساو دغن اورغ *sa-bāu dengan orang*.

ACCOUTUMER, v. a., میساکن *mem-biasā-kan*. On doit accoutumer

les enfants à obéir à leur père et mère, فأتت ميساكن كاتق ۲ منورت *pātut mem-biasā-kan kānak-kānak menūrut parentah ibu bapā-ña.*

S'ACCOUTUMER, v. pr., منجادی *men-jādi biāsa.* Les sujets du roi s'accoutument à suivre la loi du prophète, مك سكل رعية منجادی *maka segala rayat men-jādi biāsa tūrut ākan šeriāt nabī.*

ACCREDITER, v. a., mettre en crédit, en réputation, کاسه نام بیخ *kāsah nāma yang bāik,* موجی *memūji,* مملیاکن *me-mulīā-kan.*

ACCREDITER, répondre pour quelqu'un, مشکوی اورغ *meng-akū-i ōrang.*

ACCREDITER, donner des lettres de créance, ممبری سورت کفرچیان *mem-brī sūrat ka-perxayā-an,* ممبری سورت کواس *mem-brī sūrat kuāsa.*

ACCROC, s. m., déchirure, چارق *xāriq,* چابق *xābiq,* سویق *sūyak.*

ACCROC, obstacle, difficulté, بارغ *bārag ka-sukār-an,* کسکارن *ka-susāh-an,* کسکاتن *ka-sakāt-an.*

ACCROCHÉ, E, part. pas. du v. accrocher, کایت *kāit,* گایت *gāit.*

ACCROCHÉ, embarrassé, empêché, ترسگت *ter-sangkut,* ترساکت *ter-*

sākat, تفرشگت *te-per-pegang.* Qui est — dans des épines, بیخ تفرشگت *yang te-per-pegang dalam duri-duri.*

ACCROCHER, v. a., مشایت *mengāit,* مشکایت *meng-gāit.*

ACCROCHER, embarrasser, arrêter, مپاکت *meñangkut,* مپاکت *meñākat,* ممگ *memeğung.*

ACCROIRE (FAIRE), v. n., tromper, مفرمایکن *mem-per-māin-kan,* مفردیاکن *mem-per-dayā-kan,* ماین بوده *māin bōdoh.*

S'en faire accroire, se vanter, مشگهکن دیری *meng-gāh-kan dīri,* مشاچق *mengūcak.*

ACCROISSEMENT, s. m., augmentation, فمباهن *penambāh-an,* کتمباهن *per-bañāk-an,* کلبهه *ka-tambāh-an,* کلپهن *ka-lebēh-an.*

ACCROÎTRE, v. a., augmenter, ممبرکن *menambah-kan,* ممبرکن *mem-besār-kan,* ممبرکن *mem-bāñāk-kan,* ملبهکن *me-lebēh-kan.*

S'ACCROÎTRE, v. pron., برتمبه *bertambah,* برتمبه *ber-tambah-tambah,* منجادی لبه *men-jādi lebēh.*

ACCROUPI, E, adj., جشقت *jongkok,* برجشقت *ber-jongkok,* رانگ *rangkung.*

ACCROUPI, en parlant des animaux, درم *derum.*

ACCROUPIR (S'), v. pron., منجشکتق
men-jorjokok, دودق برسيل *dūdūk-ber-sila*, مرغکغ *me-rangkug*, دودق برلوتت *dūdūk ber-lūtut*. Faire —, مرغکغکن *me-rangkug-kan*.

S'ACCROUPIR, en parlant des animaux, مندرم *men-derim*. Faire —, مندرمکن *men-derim-kan*. Le roi fit accroupir son éléphant, راج قون مندرمکن گاجهن *rāja pūn men-derim-kan gājah-ña*.

ACCRU, E, part. pas. du v. accroître, تبه *tambah*, جادی لبه *jādi lebeh*, جادی باق *jādi bānak*, جادی بسر *jādi besur*.

ACCUEIL, s. m., قېموتن *peñam-būt-an*, قرحمونه *per-jamū-an*.

ACCUEILLI, E, part. pas. du v. accueillir, سمیت *sambut*, الو *ēlu*, دجامو *di-jāmu*, تکر *tegur*.

ACCUEILLIR, v. a., مېمیت *meñam-but*, مغالو *merg-ēlu*, منجامو *men-jāmu*. Il l'accueillit avec honneur, دی دسبتن دی دغن حرمة *di-sambut-ña dia dengan hormat*. Bien —, fêter quelqu'un, اورغ منجموهی *men-jamū-i-orang*. — avec bienveillance, منگر *menegur*.

ACCUL, s. m., تمقت سمقت یخ *temekt semekt yek*, ددالمن اورغ اتو بناغ دستق دغن تیاد *dādālam-ña orang ātaw binātag disesak dengan tiada būleh ka-luar*.

ACCULER, v. a., مسق کفد تمقت در *mesik kəfə demekt dər*, مان تیاد بوله کلور *mān tiada būleh kalor*, *tampat deri māna tiada būleh ka-luar*, منولق کبالا کغ *menūlak ka-blākang*.

S'ACCULER, v. pron., مبالا کغ جان *mem-blākang jālan*.

ACCUMULATION, s. f., 1°, action, قنبونن *penambūn-an*, قنندیهن *penindih-an*, قنمپوکن *penumpūk-an*. 2°, résultat, تمبونن *tambūn-an*, کمپولان *kumpūl-an*, همپونن *himpūn-an*, تمپوکن *tumpūk-an*, اجماع *ijmā*.

ACCUMULÉ, E, part. pas. du v. accumuler, کمپول *kumpul*, همپون *himpun*, تمپوک *tumpuk*, تنده *tindih*.

ACCUMULER, v. a., منمبن *menambun*, مندهکن *menindih-kan*, مغمپول *mergumpul*, مغهمپون *merg-himpun*.

S'ACCUMULER, v. pron., برتمبن *ber-tambun*, برتمبن ۲ *ber-tambun-tambun*, برکمپول *ber-kumpul*, برهمپون *ber-himpun*.

ACCUSATEUR, TRICE, s., قنوده *penūduh*, اورغ منوده *orang menūduh*, قنوکس *penūkas*, قنمقت *perg-umpat*.

ACCUSATION, s. f., 1°, action, قندوهن *penudūh-an*, قنکاسن *penukās-an*, قنمقتان *perg-umpāt-an*. 2°, résultat, قندوهن *tudūh-an*, قیم *āima*.

ACCUSÉ, E, part. pas. du verbe accuser, توده *tūduh*.

ACCUSÉ faussement, calomnié, امفت تر توکس *ter-tūkas*, امفت توکس *tūkas*, umpat.

ACCUSER, v. a., منوده *menūduh*. — quelqu'un, مندوهی اورغ *menu-dūh-i ōrang*. — faussement, منوکس *menūkas*, مغمفت *merg-umpat*.

S'ACCUSER, v. pron., se charger d'une accusation, منوده دیری *menūduh dīri*.

S'ACCUSER, se confesser, مڭاکو *meḡaku*, دسان *dosā-ña*.

S'ACCUSER réciproquement, برتوده تدوهن *ber-tūduh-tudūh-an*, برتوکس تکاسن *ber-tūkas-tukās-an*.

ACÉPHALE, adj., یغ تیاد برکفال *tiada ber-kapāla*.

ACERBE, adj., اسم سفت *sepāt*, اسم *āsam*, ماسم *māsam*, قدس *pe-dās*, بغس *berḡis*. Des fruits acerbes, بوه یغ اسم *būah yang āsam*. Air, figure acerbe, موك ماسم *mūka māsam*. Paroles acerbes, فرکتان *ferkatān*. یغ کرس *per-katā-an yang krās*. Rendre acerbe, ماسمن *me-māsam-kan*. Prendre un air acerbe, ماسمن مکان *me-māsam-kan mukā-ña*.

ACÉRÉ, E, part. pas. du verbe acérer, یغ اد باج قدان *yang ada bāja padā-ña*. Une lance acérée, یغ دتروهی اورغ باج *tumbaḡ yang di-tarūh-i ōrang bāja*.

ACÉRÉ, aiguisé, تاجم *tājam*, اسه *āsah*. Un glaive acéré, یغ تاجم *pedūḡ yang tājam*.

ACÉRER, v. a., garnier d'acier, ممبوه باج *mem-bābuh bāja*. ACÉRER, aiguiser, مناجم *menājam*, مڭاسه *merḡ-āsah*.

ACHALANDÉ, E, adj., یغ سهرهاری *sa-hari-hari* میلی *ada bānāk ōrang mem-beli*.

ACHARNÉ, E, adj., excité, irrité, furieux, مابق داره *mābuk dārah*. فرکوسر *per-ḡūsar*, کرم *gerām*, گالک *gālak*, یغ منرکم *yang menerkam*, برامق *ber-āmōḡ*.

ACHARNER, v. a., exciter, مڭالککن *merḡ-gālak-kan*, مڭمرکاکن *mem-per-murkū-kan*, مڭادو *merḡ-ādu*.

ACHARS, s. m., fruits ou légumes confits, اچر *āxar*. Des achars de mangue, اچر مڭک *āxar mangga*. Des achars venant des pays malais, یغ داتغ در تانه ملایو *āxar yang dātang deri tānah malāyu*.

ACHAT, s. m., action d'acheter, فمبلین *pem-beli-an*. Faire un bon —, دافت فمبلین یغ بايق *dāpat pem-beli-an yang bāiḡ*.

ACHAT, chose achetée, بلین *beli-an*.

ACHEMINEMENT, s. m., جان *jālan*, اڭای *upāya*. — à la fortune, جان اکن دافت ککیان *jālan ākan*.

dāpat ka-kayā-an. — à la royauté, افاى اكن منجادی راج *upāya ākan men-jādi rāja.*

ACHEMINER, v. a., diriger vers, مغھنترکن *merg-hantar-kan.*

S'ACHEMINER, v. pron., برجالن *ber-jālan*, مغھنتر *merg-hampir.*

— vers la ville, برجالن کفد نگرى *ber-jālan ka-pada nagri*, مغھنترى *merg-hampir-i nagri.*

ACHETÉ, E, part. pas. du verbe acheter, بلی *beli*, تر بلی *ter-beli.*

Etre —, دبی *di-beli.* — en gros, بورغ *bōrong.*

ACHETER, v. a., ممبلی *mem-beli.*

— des marchandises, ممبلی دکاغن *mem-beli dagāng-an.* — à crédit,

مبلی هوتغ *mem-beli hūtāng.* — argent comptant, ممبلی تبغ تونی *mem-beli tumbāng tūney.* — cher,

مبلی ماھل *mem-beli māhal.* — à bon marché, ممبلی مورہ *mem-beli mūrah.* — en gros, ممبورغ *mem-*

bōrong. Faire —, ممپورہ بلی *me-*

nūruh beli, ممبلیکن *mem-beli-kan.*

ACHETEUR, s. m., ممبلی *pem-beli,*

اورغ ممبلی *ōrang mem-beli.* — en gros, ممبورغ *pem-bōrong,*

اورغ ممبورغ *ōrang mem-bōrong.*

ACHEVÉ, E, part. pas. du verbe

achever, ترھابسکن *habis*, سده *sudah,*

وتس *temām,* تمام *peñudāh-an,* سده *peñ-*

ACHÈVEMENT, s. m., 1°, action, مغھنترى *peñudāh-an,* 2°, résultat, کفد *ka-*

سده *sudāh-an,* همبلیکن *habis-an,* کفوسن *ka-*

کفوسن *ka-putūs-an.*

ACHEVER, v. a., ممپورہ *meñudāh,*

ممپورہکن *meñudāh-kan,* ممپورہکن *memūtus,*

ممپورہکن *memūtus-kan,* مغھنترى *merg-hābis-kan,*

مغھنترى *merg-genāp-i,* ممپورہکن *meñampey-*

ممپورہکن *kan.* — un travail, مغھنترى *merg-*

مغھنترى *hābis-kan pe-karjā-an.* — une

lettre, سورت *men-tammat-*

سورت *kan sūrat.* — quelque chose,

مغھنترى *meñudāh-i porkāra.*

ACHOPPEMENT, s. m., سنتوھن *sunt-*

سنتوھن *tūh-an,* کستوھن *ka-suntūh-an.*

Pierre d'achoppement, باتو کستوھن *bātu ka-suntūh-an,*

بارغ کستوھن *bārang ka-suntūh-an.*

ACIDE, adj., ماسم *āsam,* ماسم *māsam,* سدل *sedūl.* D'un goût —,

اسم رساں *āsam rasā-ña.* Rendre —,

ممپورہکن *me-māsam-kan.*

ACIDITÉ, s. f., ماسم *prī mā-*

ماسم *sam,* کسامن *ka-masām-an.*

ACIDULÉ, E, adj., یغ اد اسم سدیکت *yāg ada āsam sa-dikit.* Boisson

acidulée, نمون یغ اد اسم سدیکت *minvīm-an yāg ada āsam sa-dikit.*

ACIER, s. m., واج *bāja*, *wāja*, کلولی *ketūli*, مليله *malēlah*, بسی خرسانی *korasāni* ou خرسانی *besi korasāni*. On dit aussi بسی *besi bāja*, کلولی *ketūli*. D'une dureté d'acier, کرسن سباکی *krūs-ā sa-bāgey bāja*.

ACIÉREB, v. a., ممبوت باج درشد *mem-būat bāja deri-pada besi*.

ACOLYTE, s. m., clerc promu au plus élevé des quatre ordres mineurs, خادم القداس *kādīm el-kudās*.

ACOLYTE, accompagnant, suivant, اورغ ٹغیرغ *perg-iring*, نورغ *orang menūrut*.

ACOMPTE, s. m., اغسورن *argsūr-an*. Donner des acomptes, ممبری اغسورن *mem-brī argsūr-an*, ممبری هکین هوتغ *mem-bāyar ba-haqi-an hūtang*.

ACOUSTIQUE, s. f., علم بوپی *ilmu būni*.

ACQUÉREUR, s. m., قنداقت *pen-dāpat*, اورغ منداقت *orang men-dāpat*. — par achat, ممبری *mem-beli*, اورغ ممبری *orang mem-beli*.

ACQUÉRIR, v. a., منداقت *men-dāpat*, براوله *ber-ūleh*. — des richesses, منداقت ککیان *men-dāpat ka-kayā-an*. Il a acquis une bonne réputation, سده ای براوله نام یغ بایق *sudah ia ber-ūleh nāma yang baīk*. — par achat, ممبری *mem-beli*.

ACQUIESCENCEMENT, s. m., اذن *izin*, حال ملولس *hāl me-lūlus*, حال مغقبولکن *hāl meng-kabūl-kan*.

ACQUIESCER, v. n., امبه *amboh*, ممبری *mem-biyar*, ملولس *me-lūlus*, کاسه بیس *mem-brī izin*, مغقبولکن *kāsih bebas meng-kabūl-kan*, برکنن *ber-kenan*.

ACQUIS, E, part. pas. du verbe acquérir, داثت *dāpat*, تریم *tarīma*. Des mérites —, فهاال یغ داثت *pahāla yang dāpat*.

ACQUISITION, s. f., 1°, action, قنداقتن *pen-dapāt-an*, حال منداقت *hāl men-dāpat*. 2°, résultat, فراولپهن *per-ulēh-an*, کدفاقتن *ka-dapāt-an*.

ACQUIT, s. m., quittance, سورت تند *sūrat tanūla pem-bayār-an*, تبریه *tebrīyet*, ورقه تبریه *warkat tebrīyet*. — à caution, سورت لفس *sūrat lepàs*, سورت لفس بی *sūrat lepàs bēya*. — du paiement de l'impôt, سورت شمیارن بی *sūrat pem-bayār-an bēya*. Pour l'acquit de ma conscience, اکن قلفاسن ستاهو هتیک *ākan pe-lepās-an sa-tāhu hatī-ku*. Par manière d'acquit, تیاد دغن فدولی *tiāda dergan pedūli*, دغن الف *dergan alpa*.

ACQUITTÉ, E, part. pas. du verbe acquitter, لفس *lepàs*, لوقت *lūput*.

Une dette acquittée, هوتخ یخ دبایر *hūtang yang di-bāyar*.

ACQUITTEMENT, s. m., قلفاسن *pe-lepās-an*, قلفوتن *pe-lupūt-an*, قبیارن *pem-bayār-an*. — d'une dette, قبیارن هوتخ *pem-bayār-an hūtang*.

ACQUITTER, verbe a., libérer, ملوشتکن *me-lepās-kan*, ملوشتکن *me-lupūt-kan*, معافکن *me-māf-kan*. Le juge l'a acquitté, تون حاکم *tūn ḥakim* ملوشتکن دی *me-lepās-kan dīa*. — une dette, ممبایر هوتخ *mem-bāyar hūtang*.

S'ACQUITTER, v. pron., — d'une dette, ممبایر هوتخن *mem-bāyar hūtang-ña*. Qui s'acquitte s'enrichit, یخ *yang* ممبایر هوتخن منجادی کای *mem-bāyar hūtang-ña men-jādi kāya*. — d'une obligation, مچشکین *meṣampek-kan* فرجنجین *per-janjī-an*.

ÂCRE, adj., mordant, فدس *pedàs*, فده *pedih*, سفٹ *sepāt*. Fruit —, بوه یخ فدس *būah yang pedàs*. Paroles —, فرکتان تاجم *per-katā-an tājam*, فرکتان کرس *per-katā-an kràs*. Rendre —, مدسکن *me-medàs-kan*.

ÂCRETÉ, s. f., کفداسن *ka-pedàs-an*, حال فدس *hāl pedàs*.

ACROBATE, s., قندیکر *pendikīr*, اورغ جوکت *orang jūget*

مناری داتس تالی *orang menāri di-ātas tāli*.

ACTE, s. m., document, écrit, سورت *sūrat taula*, سورت *sūrat per-janjī-an*. — de naissance, سورت تند فراناکن *sūrat tauda per-anāk-an*. Les actes des apôtres, سورت قصه سکل *sūrat kisah segala rasūl*.

ACTE, fait, action, فربواتن *per-buāt-an*, فکرچان *pe-karjā-an*, عمل *faʿl*. — méritoire, عمل *amal*. — de foi, فعل الامان *faʿl el-īmān*. — de contrition, فعل التوبة *faʿl et-tōbat*. Faire — de présence, مغهاده *menghādap*. Faire — de bonne volonté, چوب مبهوت فکرچان *xūba mem-būat pe-karjā-an*. Faire — de soumission, مندوق *menunduk*.

ACTEUR, TRICE, s., دالغ *dālang*, اورغ ماین وایخ *orang māin wāyang*, اورغ مبهوت ترماس *orang mem-būat termāsa*.

ACTIF, IVE, adj., diligent, laborieux, راجن *rājīn*, براوساه *ber-usāha*.

ACTIF, vif, prompt, چفت *cepat*, باغت *bāngat*, ققتس *pantas*, لکنس *lekās*, تنگس *tangkas*, لنچر *lanxar*.

ACTION, s. f., فکرچان *pe-karjā-an*, فربواتن *per-buāt-an*, فعال *faʿl*, کلکون *ka-lakū-an*, فعال *faʿl*. Une bonne —, فربواتن یخ *per-buāt-an yang*

تيك هو جش تاجم *mūka ber-hūjung*
tiga serta tiga hūjung-ña tājam.

ADAGE, s. m., مثل *miṣal*, تمثيل *tamṣil*, امثال *aṃṣāl*. Un vieil —, امثال *tamṣil purba-kā-la*. Chaque peuple a ses adages, قد سكل قوم اد ائثال *pada segala kaum ada aṃṣāl-ña*.

ADAM, s. m., آدم *ādam*, نبي ادم *nabi ādam*, le prophète Adam.

ADAPTATION, s. f., رفاتن *rapāt-an*, برسمان *ber-samā-an*, قوتن *patūt-an*.

ADAPTÉ, E, part. pas. du verbe adapter, رافت *rāpat*, تررافت *ter-rāpat*, فانت *pātut*, لايق *lāik*, سام *sāma*.

ADAPTER, v. a., ارجات *arjāt*, مپاكن *me-pākan*, مامات *memātut*, مپامان *me-ṣamā-kan*.

ADDITION, s. f., 1°, action, فنباهن *penambāh-an*. 2°, résultat, تباهن *tambāh-an*, جملة *jumlat*, هتوغن *hitung-an*, كليهن *ka-lebēh-an*.

ADDITIONNÉ, E, part. pas. du v. additionner, تبه *tambah*, ترجملة *ter-jumlat*, ترهيتخ *ter-hitung*.

ADDITIONNER, v. a., منجملتكن *men-jumlat-kan*, منبه *menambah*, مغهيتخ *meng-hitung*, مغهيفنكن *meng-himpun-kan*.

ADEPTE, s., qui est initié dans les mystères d'une secte, ou dans les

secrets d'une science, سستراون *sastarāwan*.

ADHÉRENCE, s. f., لكاتن *lekāt-an*, كرفاتن *ka-rapāt-an*, فرهبوغن *per-hubūng-an*.

ADHÉRENT, s. m., dépendant, suivant, كمنان *kamenākan*, اوق بوه *anak būah*, اورغ *orang*, ثغيتك *per-ikut*, امة *umat*, يغ بركتغ *yang ber-gantung*.

ADHÉRENT, E, adj., attaché, collé, يغ لندر *yang lekāt*, يغ لكت *yang lindir*.

ADHÉRENT, partisan, يغ مپرتاي *yang meñertā-i*, يغ مغيرغ *yang meng-iring*.

ADHÉRER, v. n., être attaché à, ملكت *me-lekāt*, برهبوغ *ber-hūburg*. Faire —, ملكتن *me-lekāt-kan*, مغهوبوغن *meng-hūburg-kan*.

ADHÉRER, acquiescer, approuver, بركنن *ber-kenan*, مغقبولكن *meng-kaḃul-kan*.

ADHÉSION, s. f., action d'adhérer, d'acquiescer, حال ملولس *hāl melulus*, حال مغقبولكن *hāl meng-kaḃul-kan*.

ADHÉSION, union, jonction, لككاتن *ka-lekāt-an*, كرفاتن *ka-rapāt-an*.

ADIEU, s. m., ثابت *tābek*, سلامة *salāmat*, تشكل *salāmat ting-gal*, بايق *tinggal bāik-bāik*. Dire —, ممبرى سلامة *mem-brī*

salāmat tinggal. Une lettre d'adieu, سورت اکن ممبری سلامة تشکل *sūrat ākan mem-brī salāmat tinggal*. Dire —, prendre congé, برموهن *ber-mūhun*.

ADJACENT, E, adj., برتغکیرن *ber-pinggir-an*, یغ رات *ber-tepī*, یغ رات *yang rāpat*, دیسیسی *di-sisi*. Mon jardin est adjacent au vôtre, کبن کبن همب برتغکیرن دغن کبن کبن تون *kebōn hamba ber-pinggir-an dengan kebōn tūan*.

ADJECTIF, s. m., یرکتان یغ *per-katā-an yang ūleh-ūa sifat suatu perkara di-ūtātā-kan*.

ADJOINDRE, v. a., joindre à, منباهی *menambāh-i*. — des hommes à des ouvriers pour faire un travail, منباهی اورغ بکرج اکن *menambāh-i orang be-karja ākan mengerjā-kan pe-karjā-an*.

ADJOINT, s. m., remplaçant, جنغ *jenang*. Juge —, جنغ حاکم *jenang hakim*. Professeur —, جنغ فجاجر *jenang peng-ajar*.

ADJUDANT, s. m., فکاوای یغ *pegāwey yang ber-tulung pada panghulu prang*.

ADJUDICATION, s. f., فرته یغ ممبری *parentah yang mem-brī hak mem-puñā-i*, حکم یغ مشاکو *pemarentah*,

حق اورغ اکن *hukum yang meng-aku hak orang akan*.

ADJUGER, v. a., ممبری حق *mem-brī hak mem-puñā-i*, مشاکو حق اورغ اکن *meng-aku hak orang akan*.

ADJURATION, s. f., exorcisme, formule d'exorcisme, فرسمقاهن *persumpāh-an*, قیموغن شیطان دغن مباح *pembuwāng-an sētān dengan mem-bāxa mantrā*.

ADJURER, v. a., برسقمه *bersumpah*. — quelqu'un, مپقاهی اورغ *meñumpāh-i orang*. Je t'adjure par le Dieu vivant, اکو مپقاهی دیکو دم *aku meñumpāh-i dikaw demi allah yang hidup*.

ADJURER, supplier, منمت دغن *me-minta dengan sungguh-sungguh*.

ADJUTEUR, s. m., یغ منولغ *orang yang menūlung*, قنولغ *penūlung*.

ADMETTRE, v. a., منریم *me-narima*, مچیت *meñambut*. — comme passager dans un navire, ممبری *mem-brī menumpang dalam prahu*. Permettre d'entrer, ممبری ماسق *mem-brī māsuk*, ممبری ماسق *mem-biyar māsuk*.

ADMINISTRATEUR, TRICE, s., قشمقو *peng-ampu*, فرته *pemarentah*,

فجورو *jūru*, مندور *mandur*, فغولو *paŋgūlu*.

ADMINISTRATION, s. f., 1°, action, فمريتاهن *pemeliharaan-an*, فمريتاهن *pemarentāh-an*, فمكغاهن *pemegāng-an*, فمجباتن *pen-jubāt-an*. — des sacrements, فمبريتئن سرة الكنيسة *pem-brī-an ser-ser el-kanīset*. — d'une médecine, فمجباتن *peng-obāt-an*. 2°, résultat, امفون *ampū-an*, فمريتاهن *parentāh-an*.

ADMINISTRATION, lieu où travaillent les administrateurs, تمفت فمريتاهن *tampat pemarentāh-an*.

ADMINISTRÉ, E, part. pas. du v. administrer, فمريتاهن *parentah*, فمريتاهن *yang di-ampu*. Un malade — اورغ ساكت فمريتاهن سمبت سرة, *orang sakit yang sudah sambut ser-ser el-kanīset*.

ADMINISTRER, v. a., فمريتاهن *mema-*
rentah, فمريتاهن *meng-ampu*, فمريتاهن *meng-*
ampū-kan, فمريتاهن *meng-*
hukum-kan, فمريتاهن *memegūng*
parentah, فمريتاهن *meme-*
gūng juwāt-an. — les affaires d'un
royaume, فمريتاهن *mergarjā-kan pe-karjā-an ka-*
rajā-an. — un malade, فمريتاهن *mem-*
brī ser-ser el-kanīset akan orang sakit.
— une médecine à un malade,
فمريتاهن *meng-obāt-i orang*.

ADMIRABLE, adj., فمريتاهن *indah-*
indah, فمريتاهن *elok*, فمريتاهن *ajāyib*,
فمريتاهن *yang mem-brī hei-*
rān, فمريتاهن *ka-xangāng-an*, فمريتاهن
hārus di-indah-kan,
فمريتاهن *ter-heirān*.

ADMIRATEUR, TRICE, s., qui est en
admiration, فمريتاهن *yang heirān*,
فمريتاهن *yang xangāng*. —, qui estime,
فمريتاهن *orang yang meng-*
indah-kan.

ADMIRATION, s. f., فمريتاهن *xangāng*,
فمريتاهن *dahsāt*, فمريتاهن *geirat*.

ADMIREE, v. a., être en admira-
tion, فمريتاهن *heirān*, فمريتاهن *xangāng*,
فمريتاهن *meng-indah-kan*. —, re-
garder avec admiration, فمريتاهن
meng-āmat-amāt-i, فمريتاهن
memandang dengan dahsāt.

ADMIS, E, part. pas. du v. admettre,
فمريتاهن *tarīma*, فمريتاهن *sambut*. — dans
un navire, فمريتاهن *tumpang*
dālam prāhu.

ADMIS, autorisé, فمريتاهن *bīyar*.

ADMISSION, s. f., فمريتاهن *pe-*
narīmā-an, فمريتاهن *peñambūt-an*.
— dans un navire, dans une maison,
فمريتاهن *penumpāng-an*.

ADMISSION, autorisation d'entrer,
فمريتاهن *izin māsuk*. — d'un asso-
cié, فمريتاهن *isrāk*.

ADMONITEUR, TRICE, s., فنكر *pe-negūr*, اورغ *pergājar*, نصيحة *orang yang mem-brī naṣihat*.

ADMONITION, s. f., 1°, action, فنكورن *penegūr-an*, ثعجارن *perg-ajār-an*. 2°, résultat, تكورن *tegūr-an*, اجارن *ajār-an*, نصيحة *naṣihat*. Faire à quelqu'un une —, معجاري اورغ *meng-ajār-i orang*.

ADOLESCENCE, s. f., كمدان *ka-mudā-an*. Dans l'—, فدماس *pada-māsa ka-mudā-an*. Depuis son — jusqu'à sa vieillesse, در كمدانن سمعي كنواءن *deri kamudā-an-ña sampey ka-tuā-an-ña*.

ADOLESCENT, E, s., اورغ مود *orang mūda*, اتق ترون *anak tarūna*, ترون بوجع *tarūna, būjang*, ترون لکلاکي *timbūlan, gulām*. Un —, ترون لکلاکي *tarūna laki-laki*. Une adolescente, اتق دار *anak dāra*. Un jeune —, اورغ مود بلي *orang mūda balīya*.

ADONNÉ, E, part. pas. du verbe s'adonner. بياس *biāsa*, راجن *rājīn*. — à براين اكن *yang ber-ingin akan*.

ADONNER (S'), v. pron., براوسه *ber-ūсах*, مغوسمکن ديري *meng-ūсах-kan diri*, مراجنکن درين *me-rājīn-kan diri-ña*. — à quelque chose, مغشيني *meng ingin-i*.

ADOPTER, v. a., un enfant, مشكت *mengangkat anak*, مشاكو اتق *meng-aku anak*.

ADOPTER une religion, ماسق اگام *māsuk agāma*. — des usages, منورت عادة *menūrut ādat*.

ADOPTIF, IVE, adj., père —, mere —, ابواغكت باف *bāpa angkat*, ابواغكت *ibu angkat*. Enfant —, اتق اغكت *anak angkat*.

ADOPTION, s. f., ثعشكتانن اتق *peng-angkat-an anak*, حال مشكت اتق *hal meng-angkat anak*.

ADORABLE, adj., يغ هارس دسمبه *yang harus di-sembah*, كسمباهن *ka-sembah-an*, —, louable, كفچين *ka-puji-an*.

ADORATEUR, TRICE, s., يغ مپبه *yang meñembah*, يغ برسمبيغ *yang ber-sembahyang*. — des idoles, يغ مپبه برهال *yang meñembah berhāla*.

ADORATION, s. f., سمبه *sembah*, سمبه سمبيغ *sembahyang*, سمبه سجود *sembah sujud*.

ADOREE, v. a., مپبه *meñembah*, سمبه سجود *sujud meñembah*. —, louer, موجي *memūji*. — les idoles, مپبه برهال *meñembah berhāla*, موجي برهال *memūji berhāla*.

ADORER, se prosterner, منندق *menunduk*, سمبه سجود *sujud*.

ADOSSEER, v. a., میندرکن *mañan-dar-kan pada*. — un hangar à une maison, میندرکن قندق قد رومه *mañandar-kan pondok pada rūmah*.

ADOUICIE, v. a., ممانسکن *me-mānis-kan*, ملبتکن *me-lembut-kan*. — le caractère, ملبتکن هاتی *me-lembut-kan hāti*. — une couleur, ممداکن ورن *me-mudā-kan warna*. — un cuir, ملبتکن کولت *me-lembuk-kan kulit*. — une douleur, ملهکن کسکیتن *me-lemūh-kan kasakit-an*. — un animal, منجینفکن بناخ *men-jinak-kan binātang*.

ADOUICISSEMENT, s. m., 1°, action, حال ممانسکن *pe-manīs-an*, فمینس *hāl memānis-kan*, حال ملبتکن *hāl me-lembut-kan*. 2°, résultat, مینس *manīs-an*, کلاه *ka-lemāh-an*, جناک *jināk-an*.

ADRESSE, s. f., habileté, کبسان *ka-bisā-an*, کیسان *ka-biāsū-an*, کفنداین *ka-pandēy-an*, فهم *fehem*, دای عریفن *arīf-an*, عقل *aqal*, دای *dāya*, اقای *upāya*, کیای *kiāi*. — des membres, dextérité, کفتاسن *ka-pantās-an*, کچفاتن *ka-xepāt-an*. Tour d'adresse, سولف *sūlap*, سیلف مات *sīlap-māta*.

ADRESSE, s. f., direction, indication, دلیل *detil*, قننجوکن *penun-jūk-an*. — d'une lettre, علامه سورت *alāmat sūrat*.

ADRESSE, discours adressé à un souverain, بچار یخ دهنترکن کفد سلطان انوکفد راج *bixāra yang di-hantar-kan ka-pada sulṭān ātaw ka-pada rāja*, سبمه *sembah*.

ADRESSER, v. a., مننجفکن *menun-juk-kan*, مهنتر *menghantar*, مهنترکن *menghantar-kan*, مغیرم *menḡirim*, مپوره *meñūruh*. — une lettre, ملایسکن سفوتخ سورت *melāyang-kan sa-pūtuy sūrat*. — la parole à quelqu'un, مختهای *meḡatā-i* اورغ *ōrang*, مپفیکن کات *meḡampey-kan kāta*. — la parole à un supérieur, مپمه *meñembah*. — une plainte, مغادو حالن *meḡādu hāl-ña*.

ADROIT, E, adj., qui a de la dextérité, قنتس *pantas*, چخت *xepāt*. — à l'escrime, سنجات *ber-māin senjāta*.

ADROIT, qui a de l'habileté, چردق *xerdik*, برعقل *ber-aqal*, قندی *pandey*, بچفسان *bijaksāna*, بیس *bīsa*, بیاس *bīasa*.

ADULATEUR, TRICE, s., مهبوجق *pem-būjuk*, اورغ یخ مهبوجق *ōrang yang mem-būjuk*, یخ منجبو *yang men-xumbu*.

ADULATION, s. f., 1°, action, مهبجوکن *pem-bujuk-an*. 2°, résultat, بجوکن *bujuk-an*, جمبون *xumbū-an*.

ADULER, v. a., مموجق *mem-būjuk*, منجبو *men-xumbu*.

ADULTE, adj., عقل بالغ *bāliq*, عقل بالغ *akal bāliq*, ديواس *dīwāsa*, ييغ سمقى *yāng sampey dīwāsa*.

ADULTÉRATION, s. f., چمفورن *xampūr-an*, فچمفورن *pen-xampūr-an*. — de la monnaie, لنچوغن *wang*, وع *lan-xūng-an wang*.

ADULTÈRE, s. m., موکه *mūkah*, زنا *zinā*, فرمکاهن *per-mukāh-an*. Le péché d' —, دوس موکه *dōsa mūkah*. Commettre l' —, مموت زنا *mem-būat zinā*, برزنا *ber-zinā*, برموکه *ber-mūkah*.

ADULTÈRE, adj., برموکه *ber-mūkah*, برزنا *ber-zinā*. Un homme —, اورغ *orang laki-laki yang ber-mūkah*, لکلاکی *orang laki-laki yang ber-mūkah*, ييغ برموکه *yāng ber-zinā*. Femme —, فرمقون *perampūan yang ber-mūkah*, فرمقون *perampūan yang ber-zinā*.

ADVENIR, v. n., منجادی *men-jādi*, جوقل *xūpul*, جوقل *ber-lāku*, جوقل *jūpul*, فرستوا *peristiwā*. Quoi qu'il advienne, بارغ اڤ ييغ اکن منجادی *bārang apa yang akan men-jādi*.

ADVERBE, s. m., فرکتان ييغ منجبکن *per-katā-an yang menunjuk-kan bagimāna ataw apa tempat ataw apa kotika suātu pe-karjā-an di-būat*.

ADVERSAIRE, s. m., لاون *lawan*, خصيم *kešim*. —, partie adverse, فيله *peñabelah*. —, ennemi personnel, سترو *satru*. —, ennemi politique, موزه *mūsuh*.

ADVERSITÉ, s. f., کسکارن *ka-sukār-an*, بلا *betā*, چلاک *xelāka*, علة *illat*, توله *tawelet*, بلیة *beliyet*. Une grande —, بلا ييغ بسر *betā yang besār*. Une personne dans l' —, اورغ دالم کسکارن *orang dalam ka-sukār-an*.

ADVERTANCE, s. f., ايغت *ingat*.

ADYNAMIE, s. f., کلتهين *ka-letēh-an*, کللاهين *ka-lemāh-an*.

AÉRÉ, E, part. pas. du verbe aéérer, اورق *jumūr*, ترجمر *ter-jumūr*, اورق *urak*, ييغ داغکنن *yāng di-angin-kan*, کغينن *ka-angin-an*. Une place aérée, تمقت فراغينن *tampat per-angin-an*.

AÉRER, v. a., مغاغکنن *meng-angin-kan*, منجمر *men-jumūr*, مغورق *meng-urak*. — des habits, مغورق کاین *meng-urak kāin*.

AÉRIEN, NE, adj., ييغ اد دادر *yāng ada di-udara*, ييغ تغکل دادر *yāng tinggal di-udara*.

AÉROLOGIE, s. f., فغمهون هوا *pengatahū-an hawā*, علم هوا *ilmu hawā*.

AÉRONAUTE, s., ييغ برکندران تيغ *yāng ber-kandarā-an tiang terbang*.

AÉROSTAT, s. m., تیغ تربیغ *tīang terbang*.

AFFABILITÉ, s. f., فیری سوڤن *prī sūpan*, مانس کلکون مانس *ka-lakū-an mānis*, هاتی کمرهن هاتی *ka-murāh-an hāti*.

AFFABLE, adj., مولت سوڤن *sūpan*, مانس مانت *mūlut mānis*, لاکو مانس *tāku mānis*, چغنه *xanggeh*, مورده هاتی *mūrah hāti*.

AFFADI, E, part. pas. du v. affadir, امبر تاور *tāwar*, چغه *xampah*, امبر *ambar*.

AFFADIR, v. a., مناورکن *menāwar-kan*, مغهیلگن راس *meng-hīlang-kan rāsa*.

AFFAIBLI, E, part. pas. du verbe affaiblir, ضعیف جادی له *jādi lemāh*, لسه *lesū*, له *dlaif*, له *letèh*.

AFFAIBLIR, v. a., ملهکن *me-lemāh-kan*, منضعیفکن *men-dlaif-kan*, ملهکن *me-letèh-kan*, مغهیلگن *meng-hīlang-kan kūwat*.

S'AFFAIBLIR, v. pron., منجادی له *men-jādi lemāh*, منجادی ضعیف *men-jādi dlaif*.

AFFAIBLISSEMENT, s. m., 1°, action, حال ملهکن *hāl me-lemāh-kan*. 2°, résultat, کلاهن *ka-lemāh-an*, کتهن *ka-letèh-an*.

AFFAIRE, s. f., فکرجان *pe-karjā-an*, فربواتن *per-buwāt-an*, فکار *porkāra*, بچار *bixāra*, حال

hāl. — importante, فکرجان یغ بسر *pe-karjā-an yang besār*, فکار یغ برت *porkāra yang brāt*. Une petite —, فکرجان کچل *pe-karjā-an kecil*, فکار ریغن *porkāra rīgan*.

— difficile, فکرجان یغ سوکر *pe-karjā-an yang sūkar*. — de guerre, فکرجان فرغ *pe-karjā-an prang*. — religieuse, فکرجان اکام *pe-karjā-an agāma*. Traiter une —, ممبچارکن *mem-bixarā-kan bixāra*. J'en fais mon —, همب مهاکو *hamba meng-aku mem-buat pe-karjā-an itu*. Ce n'est plus mon —, تیداله دالم بچار *tiadā-lah dālam bixāra hamba lagi*. A chacun ses affaires, ماسخ ۲ هندق تغکخ فکرجان سنديری *māsing-māsing hendak tanggung pe-karjā-an-ña sendiri*, l'affaire est terminée, بچار سده فوتس *sudah pūtus bixāra*. Un homme d'affaires, وکیل *wakil*.

AFFAIRES, intérêts, circonstances. Ses affaires sont en bon état, حالن ایت *hāl-ña itu baik*. Les affaires du pays changèrent, حال نگیری ایت *hāl nagri itu ber-ubah-lah*.

AFFAIRE, procès, اچار *axāra*. Traiter une — en justice, مچچار *meng-axāra*, مچکمنکن اتس اچار *meng hukum-kan atas axāra*.

AFFAIRE publique, فکرجان *pe-karjā-an ka-rajā-an*.

Administrer les affaires publiques, مغرجاکن فکرجاکن کرچاکن *mengar-jā-kan pe-karjā-an ka-rajā-an*.
Se retirer des affaires, معزلکن دیری *me-azēl-kan dīri*.

AFFAÏRE, embarras, کساهدن *ka-susāh-an*. Susciter des affaires à quelqu'un, ممبری کساهدن *membrī ka-susāh-an*. Tirer un malade d'affaire, مپمکن اورغ ساکت *meñembuh-kan orang sākī*. Il sait se tirer d'affaire, ای تاهو مغلورکن درین *ai taho mengaluar-kan ia tāhu mengaluar-kan diri-ña deri dālam ka-susāh-an*.

AFFAÏSSÉ, E, part. pass. du v. affaïsser, لایه *lāyah*. Un vieillard — sous le poids des années, اورغ *orang* — tua یغ لایه سبب عمرک *tuwā yang lāyah sebāb umur-ña*.

AFFAÏSSER, v. a., ملایهکن *me-lāyah-kan*.

S'AFFAÏSSER, v. pron., s'abaisser, تورن *tūrun*. Ces terres se sont affaïssées, تانه ایت سده تورن *tānah itu sudah tūrun*.

AFFAÏTER, v. a., apprivoiser et dresser un oiseau de proie, مغاجر *meng-ājar būruṅ pemikat*.

AFFALER, v. a., un navire, ملایرکن *me-lāyar-kan kapāl dekūt dārat*, بردمفر *ber-dampar*.

AFFAMÉ, E, part. pas. du verbe affamer, لافر *lāpar*, بلافر *ber-*

lāpar. Or j'étais —, مک بلافرله *maka ber-lāpar-lah āku*. Un —, اورغ کلفارن *orang ka-lapār-an*. Ventre — n'a pas d'oreilles, فد فرت کوسغ تیاد نلیغ *pada prūt kōsong tiāda telēga* ou اورغ بلافر *orang ber-lāpar* تیاد دغر بارغ ائ *tiāda dengar bārang apa*.

AFFAMÉ, avide, désireux. Homme — de la justice, اورغ یغ ایغن اکن *orang yang ingin ākan adālet* عدالة ou اورغ یغ بلافر اکن عدالة *orang yang ber-lāpar ākan adālet*. — de gloire, برایغن اکن کملیادن *ber-ingin ākan ka-muliā-an*.

AFFAMER, v. a., ملافرکن *me-lāpar-kan*, مملافرکن *mem-per-lāpar-kan*. — un pays, مغداکن *meng-adā-kan* کلفارن دالم نکری *ka-lapār-an dālam nagrī*.

AFFECTATION, s. f., لاکو یغ تغکه *lāku yang tingkah*, حال فرفور *hāl pura-pūra*.

AFFECTÉ, E, part. pas. du verbe affecter, feint, چولس هاتی *xūlas hāti*, فرفور *pura-pūra*. Une amitié affectée, صحباتن یغ فرفور *ṣoḥabāt-an yang pura-pūra*. Ce n'est qu'affecté, ایت فرفور سهاج *itu pura-pūra sahāja*.

AFFECTÉ, exagéré dans ses manières, برکمبیر *ber-gambīra* کلچ *kāxak*, بائق برتغکه *bānāq ber-tingkah*, جغگل *janggal*.

AFFECTÉ, touché, ému, برلیسه *ber-lisah*, berچنت *ber-xinta*, فیلو *pīlu*, سبل *sebāl*, ترگرق هاتی *ter-gerək hāti*. Il est — de la mort de son père, ای برچنت سبب بغان سده ماتی *ia ber-xinta sebāb bapā-ña sudah māti*.

AFFECTÉ d'une maladie, کن فیاکت *kena peñākūt*. — de la fièvre, کما دم *kena demām*.

AFFECTÉ, destiné à, یغ دنتواکن *yang di-tantu ākan*, یغ ترڤایو *yang ter-pāyu*, یغ دبری اکن *yang di-brī ākan*, اکن *ākan*. Argent — au paiement des dettes, وځ یغ دنتو *wang yang di-tantu ākan mem-bāyar hūtang*.

AFFECTER, v. a., feindre, مفرڤراکن *mem-pura-purā-kan*, مننجقکن *menunjuk-kan*, مغاسه *merg-āda-ṅāda*. — d'être malade, مفرڤراکن *mem-pura-purā-kan dirī-ña sākit*. — un air de sainteté, مننجقکن موک صالح *menunjuk-kan mūka šālīh*. Il affecte un ton de grandeur, دفرایتکنن *di-per-lihat-kan-ña kabesār-an*.

AFFECTER, toucher, émouvoir, مفرچنتاکن *mem-per-xintā-kan*, مفرقکن هاتی *memitū-kan*, مفرقکن هاتی *mergerək-kan hāti*, مفرهروکن *mergharū-kan*.

AFFECTER quelqu'un d'une maladie, ممبری فیاکت *mem-brī peñākūt*, مپکتی اورځ *meñākūt-i ōrang*.

AFFECTER, destiner à, منتوکن اکن *menantū-kan ākan*, میوکن *memayū-kan*, ممبری *mem-būat*, ممبری اکن *mem-brī ākan*. — une somme d'argent à faire l'aumône, منتوکن وځ اکن صدقه *menantū-kan wang ākan sedekat*.

AFFECTION, s. f., فغسین *pergasih-an*, حبه *hubbat*, محبه *muhabat*, چت راس *xita rāsa*, سوک *sūka*. — pour les pauvres, فغسین اکن *pergasih-an ākan ōrang meskīn*. Montrer de l'affection, مننجقکن محبه *menunjuk-kan muhabat*. Servir quelqu'un avec —, ملیانی اورځ دغن سوک هاتی *melayān-i ōrang dengan sūka hāti*.

AFFECTIONNÉ, E, part. pas. du v. affectionner, attaché, dévoué, چی *xīya*, برچنت *ber-xita*, برکنن *ber-kenàn*, سوک *sūka*. — à son service, برکنن برخدمه فدان *ber-kenàn ber-keḍmat padā-ña*.

AFFECTIONNÉ, aimé, ککاسه *ka-kāsīh*, کتلیکن *ka-titīk-an*.

AFFECTIONNER, v. a., منچی *men-xīya*, مغاسه *mergāsīh*, منیلک *menūlīk*, مبرهیکن *mem-berahī-kan*. — quelqu'un, مشهیی اورځ *merghasīh-i ōrang*.

AFFECTUEUX, EUSE, adj., یخ فیلو *yang pīlu hāti*, لمبت هاتی *lem-but hāti*, یخ برچنت *yang ber-xinta*, برلیسه *ber-lisah*.

AFFERMAGE, s. m., سیو *sēwa*, فرسوان *per-sewā-an*. — des impôts, پاک *pak*, پاجق *pājak*. — des impôts sur l'arac, قق ارق *pak ārak*.

AFFERMÉ, E, part. pas. du verbe affermer, سیو *sēwa*, یخ دسیو *yang di-sēwa*. Une terre affermée, تانه سیو *tānah sēwa*.

AFFERMER, v. a., میو *meñēwa*; (donner à ferme), ممبری سیو *mem-brī sēwa*; (prendre à ferme), امل *ambil sēwa*. — les impôts, ممبری سیو قق *mem-brī sēwa pak*, ممبری حاصل قق *mem-brī hāsil pājak*. — à quelqu'un les impôts sur l'opium, ممبری سیو قق اقیون *mem-brī sēwa pak apiyūn*.

AFFERMI, E, part. pas. du verbe affermir, rendu stable, consolidé, تته *tejūh*, ثابت *šābit*. تتف *tetap*, قوت *kūwat*.

AFFERMI, qui a acquis de la consistance, ترکرسکن *ter-krās-kan*, یخ بکو *yang bakū*.

AFFERMIR, v. a., rendre stable, منگهکن *menegūh-kan*, مپابتکن *me-ūābit-kan*. — un traité, منگهکن *menegūh-kan* فرجنجین *per-janjī-*

AFFERMIR, consolider, rendre plus fort, منگهکن *menetap-kan*, منگهوتکن *menegūh-kan*. — dans la religion, دالم اکام منگهکن *menetap-kan dālam agāma*. — un gouvernement, منگهکن کرجاان *menetap-kan ka-rajā-an*. — le cœur منگهوتکن هاتی *menegūh-kan hāti*.

AFFERMIR, donner de la consistance à ce qui est mou, مخرسکن *mengrās-kan*, ممبرکون *mem-bakū-kan*.

AFFERMISSEMENT, s. m., 1°, action, قنکوهن *penegūh-an*, حال منگهکن *hāl menegūh-kan*, حال منگهوتکن *hāl menegūh-kan*, قنراسن *per-rās-an*. 2°, résultat, قنکوهن *per-tegūh-an*, کتکوهن *ka-tegūh-an*, ککراسن *ka-krās-an*.

AFFICHE, s. f., سورت یخ دلکتکن *sūrat yang di-lekāt-kan*, سورت تمفل *sūrat tempel*.

AFFICHÉ, E, part. pas. du verbe afficher, لکت *lekāt*, یخ دلکتکن *yang di-lekāt-kan*, تاره *tāruh*, بوبه *būbuh*. Un ordre du roi — à la porte du palais, تته راج لکت کفد قنواستان *tītah rāja lekāt ka-pada pintu astāna*.

AFFICHER, v. a., placarder, ملکتکن *me-lekāt-kan*, مناره *menā-ruh*, مبوبه سورت تمفل *mem-būbuh sūrat tempel*, مبوبه *mem-būbuh*.

— à la porte de la ville, ملکتکن *me-tekən*,
 قُد قَتوننگری *me-tekūt-kan pada*
pintu nagri.

AFFICHER, montrer, مننجتکن *men-*
nunjuk-kan, مفرلپتکن *mem-per-*
lihat-kan. — de l'opulence. مننجتکن
 مننجتکن *menunjuk-kan ka-besār-an.*
 — de la religion, مفرلپتکن عبادتن
mem-per-lihat-kan ibādat-ūa.

AFFIDÉ, E, adj., en qui on a
 confiance, صدیق *sedik*, صحابة
 یغ دهرافی *sohabat sedik*, یغ
yang di-harāp-i.

AFFIDÉ, s. m., agent secret, من
 رهسی *temun rahasia*, قپولو *peñūlu*,
 اورغ سولو *orang sulu.*

AFFILÉ, E, part. pas. du v. affiler,
 اسه *āsah*, تاجم *tājam.* Un couteau —,
 فیسویغ تاجم *pisaw yang tājam.* Un
 caquet affilé, une langue affilée. لیده
 یغ تاجم *lidah yang tājam.*

AFFILEE, v. a., مغاسه *meng-*
āsah, مناجم *menūjam.* — un cou-
 peret, مغاسه فارغ *meng-āsah pārang.*
 — un rasoir, مناجم فیسو چوکر *me-*
nājam pisaw xūkur. Pierre à —,
 باتو فغاسه *bātu peng-āsah.*

AFFINAGE, s. m., فپچین *peñuxi-*
an, حال مپودی *hāl meñūdi.*

AFFINÉ, E, part. pas. du v. affiner,
 épuré, سودی *sūdi*, سوچی *sūxi*, کرچغ
kerjang. Del'or —, امس سوچی *amès*
sūxi, امس کرچغ *amès kerjang.*

AFFINER, v. a., épurer des métaux,
 مپودی *meñūdi*, مپوچی *meñūxi.*
 — de l'or, امس مپودی *meñūdi amès.*

AFFINEUR, s. m., اورغ فپوچی
orang peñūxi, اورغ یغ مپودی *orang*
yang meñūdi, قندی امس *pandey*
amès.

AFFINITÉ, s. f., ressemblance,
 convenance, بندیشغ *banding-an*,
 برسماان *per-banding an*, قتون
 سرورف *ber-samā-an sa-rūpa*, قتون
 سام دغن *patūt-an sām dergan*,
 اجماع *ijmā.*

AFFINITÉ, parenté, سدراهن *sa-*
darāh-an, کلورک *kulawarga*, ثری
 حال برساق *pri hāl ber-sanak.*
 — proche, ثری حال ساق سودار یغ
 دمفغ *pri hāl sanak sūdara yang*
damping. — d'après laquelle deux
 personnes ne peuvent pas contracter
 mariage, سدراهن یغ اولهن دو اورغ
 تیاد بوله کالوین *sa-darāh-an yang ūleh-*
ña dua orang tiāda būleh kawin.

AFFIRMATION, s. f. فنکوهن *pene-*
gūh-an, حال مپغکهن *hāl meñūng-*
guh-kan, حال منتوکن *hāl me-nantū-*
kan.

AFFIRMER, v. a., مغانن *mengatā-*
kan, مپغکه *meñūnguh*, کات
 مپتانن *menegūh-kan kātā*, میتانن
 منتوکن *menegūh-kan menantū-kan.* — une
 nouvelle, منکهن خبر *menegūh-kan*

ka-bar. — en justice avec serment, نایق سقسی دغن سغه *nāiḡ saksi dergan sumpah*. Nier ou —, منیاد *meniāda* اتو منگهن کات *ātaw menegūh-kan kāta*.

AFFIXE, s. m., particule, فرکئان *ḡr-kān*
 یخ کچل یخ دهبوئکن کغد فرکئان *per-katā-an*
 yang *keḡil yang di-hūburg-kan ka-*
pada per-katā-an yang lain akan
menantū-kan arti-ña.

AFFLICTION, s. f., دوك *dūka*,
 کدکاء *ka-dukā-an*, سوسه *sūsah*,
 کسساهن *susāh-an*, کسساهن *ka-*
susāh-an, کچنتان *ka-xintā-an*,
 فرچنتان *per-xintā-an*. Il est dans
 l'affliction, ای دودق دالم فرچنتان *ia*
dūdūḡ dālam per-xintā-an.

AFFLIGÉ, E, part. pas. du verbe
 affliger, سبل *sebūl*, مشغول *mešḡūl*,
 بدوك *ber-dūka*, برسوسه هاتی *ber-*
sūsah hāti, برچنت *ber-xinta*, مورغ
mūruḡ, ایب *iba*.

AFFLIGER, v. a., مندکاکن *men-*
dukā-kan, مشغولکن *me-mešḡūl-*
kan, ممبری ساکت هاتی *mem-brī*
sūkīt hāti, میوسهکن *meñūsah-kan*.

S'AFFLIGER, v. pron., مرسای *me-*
rasā-i dūka.

S'AFFLIGER, se lamenter, مراتف
me-rātaḡ, مناعس *menāḡis*.

AFFLUENCE, s. f., کلفاهن *ka-lim-*
pāh-an, کمقولن *kumpūl-an*, کرمین

ka-ramēy-an, کسساکن *ka-sesāk-*
an. — des eaux, کلفاهن ایر *ka-*
limpāh-an āyer. — de richesses,
 کلفاهن ککیان *ka-limpāh-an ka-*
kayā-an. — de monde, کرمین *ka-*
ramēy-an, کمقولن اورغ *kumpūl-an*
ōrang.

AFFLUER, v. n., couler, مغالر *mēḡ-*
ālir. Beaucoup de rivières affluent
 dans la mer, مغالر بیبراف بایق سوغی
 کدالم لاوت *be-brāpa bāñak sūḡey*
mēḡ-ālir ka-dālam tāut.

AFFLUER, abonder, ملغه *me-lim-*
pah, مرای *me-rāmey-rāmey*,
 برکرومن *ber-kerūmun*, برکمفل
ber-kumpul.

AFFOLÉ, E, part. pas. du v. affoler,
 ایدن *ēdan*, گیل *ḡila*. Il est — de
 sa femme, ایدن ای کارن استرین
ēdan ia kārna istrī-ña.

AFFOLER, v. n., منجادی ایدن
men-jādi ēdan, منجادی گیل
men-jādi ḡila. Elle va — de son enfant,
 اکن جادی ای ایدن کارن انقن
akan jādi ia ēdan kārna ānaḡ-ña.

AFFOURAGER, v. a., ممبری مکانن
mem-brī makān-an akan
 بناتغ *binātang*.

AFFOURCHER, v. a., t. de mar.,
 منجاتهن دو *me-lābuh-kan*, ملاهنکن
 ساوه *men-jātuh-kan dūa sāuh*.

AFFRANCHI, E, part. pas. du v.
 affranchir, مردهیک *mardahika*,

لوٲٲ *lepùs*, ترلفس *ter-lepùs*, لوٲٲ *lùput*, تبس *tebùs*. Il est — du feu de l'enfer, اى مردهكاله درٲد اٲى نارك *ia mardahikā-lah deri-pada āpi nāraka*.

AFFRANCHI des droits, ببس *bē-bas*. — des droits de douane, مردهكاه بى *bēbas deri-pada bēya*.

AFFRANCHIR, v. a., rendre libre, délivrer, مردهكاهكن *me-mardahikā-kan*, ملوٲٲكن *me-lēpùs-kan*, ملوٲٲكن *me-lùput-kan*, منبسكن *mencbùs-kan*, منخالصكن *men-kalāṣ-kan*. — de l'esclavage, درٲد مردهكاهكن *me-mardahikā-kan deri-pada per-hambā-an*. — de l'oppression, ملوٲٲكن درٲد انبى *me-lepùs-kan deri-pada aniāya*.

AFFRANCHIR des frais, des droits, ممببسكن *mem-bēbas-kan*.

AFFRANCHISSEMENT, s. m., 1°, action, حال مردهكاهكن *hāl me-mardahikā-kan*, ٲلفاسن *pe-lepās-an*, ٲلفوٲن *pe-luput-an*, ٲنبوسن *pene-būs-an*. 2°, résultat, كمردهكاهن *ka-mardahikā-an*, لفاسن *lepās-an*, كلفاسن *ka-lepās-an*, كلٲوٲن *ka-lupūt-an*, تبوسن *tebūs-an*, خلاص *kalāṣ*.

AFFRANCHISSEMENT des droits, كبباسن *ka-bebās-an*.

AFFRÉTER, v. a., ممبوكل *meñēwa kapal*, موت كٲل *me-mūat kapal*, منٲخ *menumpang*.

AFFREUX, EUSE, adj., هبىان *heibān*, ككجوتن *ka-kejūt-an*, شرى *ngeri*, سوٲى *sūni*. Une voix —, سوار *suāra yang heibān*. Un désert —, ٲادغ بلاتنارى *pā-dang bel-antāra yang sūni*.

AFFRIANDER, v. a., rendre friand, ممببسكن *meñedap-kan*, ممببسكن *mem-biasā-kan mākan sedāp-an*.

AFFRIANDER, allécher, ممبوٲق *mem-būjuk*.

AFFRIANDER, attirer avec de l'appât, مغمٲن *merg-umpan*.

AFFRONT, s. m., outrage, سلشكر *selongkar*, چلاءن *xelā-an*, نىستا *nista*.

AFFRONT, honte, مالو *mālu*, كلوون *ka-malū-an*, فضاٲه *fedlāhat*.

Faire —, مبرى مالو *mem-brī mālu*.

AFFRONTER, v. a., ملاون *me-lāwan*, مودهكن *me-mūdah-kan*, مغهناكن *me-lihat mūdah*, مغهناكن *merg-hinā-kan*, تىاد مغهدهكن *tiāda merg-indah-kan*. — l'ennemi, مودهكن *me-mūdah-kan mūsuh*. — les dangers de la mer, مغهناكن بهى لاوت *merg-hinā-kan bahāya laut*. — la mort, تىاد مغهدهكن *tiāda merg-indah-kan maut*.

AFFRONTER, provoquer, مشاٲق *merg-ajak*, مشوسق *merg-ūsik*, منٲخ *menentary*.

AFFUBLÉ, E, part. pas. du verbe affubler, دکنان برفاکی *ber-pākey*, *di-kenā-kan*. — d'un manteau, دی-کنان برسلندغ *ber-selendang*. — d'un voile, برکلوبغ *ber-kalūbung*.

Prov. Il est affublé d'un vilain chapeau, نامای کورغ بایق *namā-ña kūrang bāik*.

AFFUBLER, v. a., revêtir, مہیت *mem-babāt*, مٹھناکن *mengenā-kan*, مہاکیکن *memākey-kan*.

AFFUBLER quelqu'un d'un voile, مٹھلوبوغی اورغ *mengalubūng-i orang*, منودغ *menūdung*.

AFFUBLER, revêtir d'une manière ridicule, مہاکیکن فکانین چار کیل *memākey-kan pakēy-an xāra gīla*, چار یغ تیاد لایق *xāra yang tiāda laik*, مہٹکسکن *mem-bungkus-kan*.

S'AFFUBLER, v. pron., مہاکی *memākey*.

AFFÛT, s. m., (roulant) کریت مریم *karēta marīam*, (non roulant) الاسن *alās-an marīam*. Un canon sur un — roulant, مریم برکریت *marīam ber-karēta*.

Être à l'affût, منچہاری *men-xahāri*. Être à l'affût des nouvelles, منچہاری خبر *men-xahāri kabar*.

AFIN DE, **AFIN QUE**, locut. conj. سغای *supāya*, اگر *agar*. — de combattre l'ennemi, سغای ملاون *supāya me-lāwan mūsuh*. — qu'il vienne lui-même, سغای ای *supāya me-lāwan mūsuh*.

داتغ سندیری *supāya ia dātang sendiri*.

AFRIQUE, s. f., مغرب افریکا *afrika*, مغرب *magrab*, ل'AFRIQUE نگرى افریکا *nagrī afrika*.

AGACÉ, E, part. pas. du v. agacer, provoqué, اوسق *ūsik*, اجق *ajak*, اجم *axum*.

Les dents agacées, ٹیکى غیلو *gīgi ngīlu*, سغکل *sengkil*.

AGACEMENT, s. m., action d'agacer, ٹھجاکن *perg-ajak-an*, ٹھچومن *perg-axūm-an*.

AGACER, v. a., provoquer, مشوسق *merg-ūsik*, مٹاجق *merg-ajak*, مٹاجم *merg-axum*. — un chien چق ۲ انجغ *xok-xok anjing*.

AGALLOCHE, s. m., bois d'aloès, الوة *elwet*.

AGARIC, s. m., چنداون *xendāwan*.

AGARIC avec lequel on prépare l'amadou, رابق *rābuk*.

AGATE, s. f., باتوبدورى *bātubiduri*.

ÂGE, s. m., durée de la vie, عمر *umur*, اوسى *usīya*, طول *tuwel*.

Le premier —, عمر یغ فرتام *umur yang portāma*. — moyen, عمر سدغ *umur sedang*, فرتغاهن عمر *pertergāh-an umur*. — avancé, عمر توا *umur tuā*. — nubile, عمر بالغ *umur bāliq*. Quel est son — ? براء تاهن *brāpa tāhun umur-ña*.

— qu'il vienne lui-même, عمرن *brāpa tāhun umur-ña*.

ÂGE, époque, ماس *māsa*, كال *kāla*, زمان *zemān*, ديواس *dīwāsa*, ابد *abad*. Dans les premiers âges, آخر زمان *purba kāla*. Au dernier —, à la fin des siècles, آخر زمان *ākīr zemān*. D'âge en âge, زمان بر زمان *zemān-ber-zemān*.

ÂGÉ, E, adj., qui a un certain âge, بر عمر *ber-umur*. — de cinq ans, يڭ بر عمر ليم تاهن *yang ber-umur lima tāhun*.

ÂGÉ, vieux, توا *tuā*. Un homme —, اورڭ توا *orang tuā*.

AGENCE, s. f., chargé d'agent, وكالة *wikālet*, فشكت وکیل *parikat wakīl*.

AGENCÉ, E, part. pas. du v. agencer, اتر *atur*, اندم *andam*, تراندم *ter-andam*, يڭ داتر *yang di-atur*.

AGENCEMENT, s. m., 1°, action, فشغورن *perg-atūr-an*. 2°, résultat, اتورن *atūr-an*, فشرا تورن *per-atūr-an*, اندامن *andām-an*.

AGENCER, v. a., ajuster, مختار *meng-atur*, مختارکن *meng-atur-kan*, مشندم *meng-andam*, مشندمکن *meng-andam-kan*.

AGENOUILLE (S'), v. pron., برتلت *ber-telut*, برلوتت *ber-lūtut*.

S'AGENOUILLE, (d'un animal qui plie les genoux pour recevoir une charge), مندريم *men-derùm*. Faire — un animal, مندريمکن *men-derùm-kan*.

AGENT, s. m., (d'affaires), وکیل *wakīl*. Nommer un —, موکیلکن *me-wakīl-kan*.

AGGLOMÉRATION, s. f., کثفوان *kumpul-an*, فشکفوان *pe-kumpul-an*, تمبونن *tambun-an*.

AGGLOMÉRER, v. a., منبنن *menambun*, منبنکن *menambun-kan*, مشفکلکن *mergumpul-kan*.

S'AGGLOMÉRER, v. pron., برکفول *ber-kumpul*, برتمبن *ter-tambun*.

AGGLUTINER, v. a., ملکتکن *me-lekāt-kan*.

S'AGGLUTINER, v. pron., ملکت *me-lekāt*.

AGGRAVER, v. a., ممبرتکن *mem-brūt-kan*, ملهکن *me-lebeh-kan*, ممبرسکن *mem-besur-kan*. — un fardeau, ممبرتکن بابن *mem-brūt-kan bāban*. — des tourments, ملهکن سغسار *me-lebeh-kansangsāra*.

AGILE, adj., قنسس *pantas*, چفت *xepāt*, باغت *bāgat*, لنچر *lanxar*.

Un homme agile, اورڭ يڭ قنسس *orang yang pantas*. Très — à la course, ترلالو لنچر *ter-lālu lanxar*.

AGILITÉ, s. f., قنساسن *pantās-an*, کچفاتن *ka-xepāt-an*.

AGIO, s. m., باسی *bāsi*.

AGIOTAGE, s. m., فشرنیکان اغن *perniagā-an āngin*, دگاغن اغن *da-gāng-an āngin*.

AGIOTEUR, EUSE, s., اورڭ برداڭغ *orang ber-dāgang āngin*.

AGIR, v. n., مموت *mem-būat*,
بکرج *be-karja*, ممبرجاکن *mengarjā-*
kan, ملکوکن *me-lakū-kan*. — bien,
مموت کبجیکن *mem-būat ka-bijik-an*.

— mal, مموت جاهت *mem-būat*
jāhat. Il agit toujours, ای سنتیاس
بکرج *ia santiāsa be-karja*. — en
frère, سوار سمرت ملکوکن *me-lakū-*
kan seperti sūdāra. — en homme
de bien, بايق سمرت اورخ ملکوکن
me-lakū-kan seperti orang baik.

AGIR, faire impression. Ses
paroles agissent sur la populace,
بايق فرکتانن مشکرکن اورخ بايق
perkatā-an-ña meng-grāk-kan orang
bānak. Ses pleurs agirent sur le
cœur de son père, تغيسنن ملبنکن
هانى *tanḡis-an-ña me lembut-*
kan hāti bapā-ña.

S'AGIR, v. pron. et imp., s'ex-
prime par برکتش *ber-gantung*, تنتش
tentang, etc. Dans cette affaire il
s'agit de ma vie, كه دوفنك برکتش
دغن فکرجان ايت *ka-hidup-an-ku*
ber-gantung dergan pe-karjā-an
itu. Il s'agit de nous-mêmes, تنتش
کامى سنديرى *tentang kāmī sendiri*.

AGISSANT, E, adj., راجن *rājīn*,
براساه *ber-usāha*. Un homme agis-
sant, اورخ يڭ راجن *orang yang*
rājīn. Médecine agissante, اوبت
يڭ قوت *obat yang kūwat*.

AGITATION, s. f., mouvement, کچوکن
kaxūk-an, حال برکويڭ *hāl ber-*

gōyang, حال برکنج *hāl ber-gun-*
xang.

AGITATION, malaise, کسساهن *ka-*
susāh-an, شغل *šugul*.

AGITATION, trouble, désordre,
هارو *hāru*, هيربيرو *hīru-bīru*, کڤر
gampar, گدوهن *gadōh-an*.

AGITÉ, E, part. pas. du v. agiter,
en mouvement. يڭ دکرکن *grāk*,
yang di-grāk-kan, — (comme les
feuilles), کيبر *kībar*.

AGITÉ, balancé, اين *āyun*, بوى
būway. — par le tangage, اغگل
anggul.

AGITÉ, secoué, کاجچ *kāxuk*,
ترکاجچ *ter-kāxuk*, کيس *kības*,
کويڭ *gōyang*, کنج *gunxang*.

AGITÉ, troublé, inquiété, هارو
hāru, گاده *gādoh*, گنده *gundah*,
مشغول *mešgūl*.

AGITER, v. a., faire mouvoir,
مشغولکن *meng-grāk*, مشغولکن
hūyung-kan.

AGITER, balancer, مغاين *meng-*
āyun, مموى *mem-būway*.

AGITER, seconer, مغاچچ *meng-*
āxuk, مغکويڭ *meng-gōyang*, مغ-
gunxang. — les ailes, مغيرفکن سايف
mengirap-kan sāyap. — la queue,
مغيبسکن ايکر *mengības-kan īkor*.

AGITER, troubler, inquiéter, مشهارو
meng-hāru, مشگدوهى *meng-gadōh-i*,
مشغولکن *mešgūl-kan*.

AGITER, exciter, مغشوق *mery-ūpak*, مهاجق *mery-ājak*.

AGITER une question, مېچراکن *mem-bixarā-kan*.

S'AGITER, v. pron., برگرقت *ber-grak*, هويځ *hūyung*, (à la manière des serpents), منجولر *men-jūlur*.

S'AGITER, trembler, گمتر *gemetar*, (comme quelque chose qui bout) مغولی *mery-ūley*.

S'AGITER, s'ébranler, برگوځ *ber-gōyang*, برکنځ *ber-gunxang*.

S'AGITER, se secouer, مځيسکن *mergibas-kan dirī-ña*.

AGNEAU, s. m., اتق دمب *ānak domba*, اتق کمبځ بريری *ānak kambing biri-biri*. — de Dieu, اتق دلب *ānak domba allah*; et aussi دلب دلب *domba allah*.

AGONIE, s. f., فرغ دغن موت *prang derganmaut*, کتيک ماتی *kotika māti*, نفس اخر فد کتيک موت *nefas ākir pada kotika maut*, برلیسه کمتین *ber-lisah ka-mati-mati-an*.

AGRAFE, s. f., سمبت *sambat*, کنځ *kanxang*, کایت *kāit*. — de ceinture, فدغ *pending*.

AGRAFER, v. a., مېت *meñambat*, مځينځ *menganxang*, مځایت *mengāit*.

AGRANDIR, v. a., مېسرکن *mem-besār-kan*, — (en étendue), ملوسکن *me-lūwas-kan*, ملافکن *me-lā-pang-kan*. — (en nombre), مېاپکن

mem-bāñak-kan. — (élever aux honneurs), منځيکن *menigī-kan*.

S'AGRANDIR, v. pron., منجادی *men-jādi besār*, منجادی لوس *men-jādi lūwas*.

AGRÉABLE, adj., کون *kenèn*, قبول *kabul*, مولى *mūlik*, مانس *mānis*, چنتق *xantik*. — aux sens, augoût, سدځ *sedup*, لده *lezat*, ايتق *ēnak*, موك مانس *mānis*. Figure —, موك مولى *mūka mūlik*. Ses manières sont agréables, لکون مانس *lakū-ña mānis*. Un mets —, هداغن يځ سدځ *hidang-an yang sedup*. Un son —, بوځ مردو *būñiyang merdu*. Odeur —, باو يځ هارم *bāu yang hārum*. — à la vue, فرمی فدمات *permey pada māta*. Cela est agréable à Dieu, مک اتوله درضاکن الاله *maka itū-lah di-redlā-kan allah*. Avoir pour —, برکنن *ber-kenèn*, سوک *sūka*. Rendre —, مفرکنکن *mem-per-kenèn-kan*, مځينکن *mery-ēnak-kan*.

AGRÉER, v. a., recevoir avec plaisir, دغن سوک هاتی *menarīma dergan sūka hāti*.

AGRÉER, plaire, être agréable à, برکنن *ber-kenèn*. Cette affaire ne m'agrée pas, هب تباد برکنن *hamba tiāda ber-kenèn pe-karjā-an itu*. Dieu

agréa sa prière, دفرکتکنن الاله دعان
 ایت *di-per-kenàn-kan allah do-*
ñā-itu.

AGRÉER, consentir à, مقبولکن
meng-kabul-kan.

AGRÉGÉ, s. m., remplaçant, جنغ
jenang, یغ مگنتی *perg-ganti*, یغ مگنتی
yang meng-ganti.

AGRÉGER, v. a., admettre dans
 une société, منریم اورغ دالم فرسکتون
menarima orang dalam per-sa-
kutū-an, منریم دالم مجلس *menarima*
dalam mejlis.

AGRÉMENT, s. m., plaisir, ce qui
 plaît, کسکاءن *ka-sukā-an*, کگمارن *ka-*
gamār-an, ترماس سکت *suka-xita*,
termāsa, فغنن *pergenàn.*

AGRÉMENT, consentement, کنانغ
kenang-an, کرضاءن *ka-redlā-an.*

AGRÈS, s. m. pl., کلغکافن کفل
ka-langkāp-an kapul, سکل فکاوای
segala pegāwey اکن ملغکفکن کفل
akan me-langkap-kan kapul,
 لابرغ *lābrang.*

AGRESSEUR, s. m., یغ مبرغ
yang meñerung, یغ مغوسق
meng-ūsik, فننتغ *penentang*, فنغاجق
peng-ajak, یغ ملامی چکت
yang-me-mulā-i xekit.

AGRESSION, s. f., حال مبرغ *hāl*
meñerung, فننتانغ *penentāng-an*,
 فنغاجکن *peng-ajak-an.*

AGRESTE, adj., چار
xāra dūsun.

AGRESTE, sauvage, درهوتن *deri*
hūtan. Des végétaux agrestes, فوکق
 هوتن *pōkok hūtan.*

AGRESTE, grossier, کاسر *kāsar*,
 ییادب *bī-adab.* Un homme —,
 اورغ کاسر *orang kāsar.*

AGRICULTEUR, s. m., اورغ یغ
 تانه *orang yang karja tñnah*,
 اورغ یغ برلادغ *orang yang ber-lādang.*
 — (pour la culture du riz), اورغ
 یغ کرج ساوه *orang yang karja*
sāwah.

AGRICULTURE, s. f., فراساهن تانه
per-usāh-an tñnah, فراوسه بندغ
per-ūsah bendang. L'art de l'agri-
 culture, علم فراساهن تانه *ilmu per-*
usāh-an tñnah.

AGRIFFER, v. a., منچاکر *men-*
xākar, مملغ دغن ککوو *memegung*
dengan kūku, ممبر دغن ککوو *me-*
ñambar dengan kūku, چکوو *xekūw.*

AGRIPPER, v. a., ممبر *meñambar*,
 مرتب *me-rebāt*, منچاچی *men-xā-*
pey, چکوو *xekūw.*

AGUERRIR, v. a., ممیسانکن اکن فرغ
mem-biasā-kan ākan prung,
 ممبر نیکن *meng-kūwat-kan*,
mem-branī-kan.

S'AGUERRIR, v. pron., منجادی
 ممیسانکن اکن فرغ *men-jādī biāsa ākan*
prung. — aux souffrances, منجادی
 بیاس مرسای سغسار
me-ṛasā-i saṅsāra.

AGUETS, s. m. pl., être aux aguets, برهنتی *ber-hintey*, مغهنتی *meng-hintey*. Se tenir aux — en attendant une occasion favorable, ایغت سرت منتیکن کینک یغ بایق *īgat sarta menanti-kan kotūka yang bāik*.

AH! interj., یا *yā*, اه *ah*, اده *āduh*, وه *wah*. — que je suis heureux! یا هبم برهنگی *yā hamba berbahagīa*. — je vous en prie! اه گراغن *ah garāng-an*. — qu'il est malheureux, اده چلاک ای *āduh xelāka īa*.

AHURI, E, part. pas. du v. ahurir, بیغخ *bīngurg*, دهشته *dahšat*.

AHURIE, v. a., میغخکن *mem-bīngurg-kan*, مغهروکن *meng-harūkan*.

AÏ, s. m., le paresseux, کوکخ *kūkang*, کنگخ *kungkang*, کلاسن *ka-malās-an*.

AIDE, s. f., تولخ *tūlung*, بلا *belā*, بنتو *bantu*. — d'un avocat, تولخ بچار *tūlung bixāra*. Avec l' — de Dieu, دغن تولخ الاله *dengan tūlung allah*, دغن نعمة الاله *dengan ni'met allah*. Voir les astres avec l'aide de grandes lunettes, ملیت بتخ *melihat bintang* serta memākey trōpong yang besūr.

AIDE, action d'aider, قنلوغن *penulūng-an*.

AIDE, s. m., celui qui aide ثبنتو *pem-bantu*, قولخ *penūlung*.

AIDÉ, E, part. pas. du v. aider, تولخ *tūlung*, ترتولخ *ter-tūlung*, بلا *belā*, تر بلا *ter-belā*. Être —, دتولخ *di-tūlung*, دبتو *di-bantu*. Il est aidé par une personne riche, ای دتولخ *īa di-tūlung* اورخ کای *ōrang kāya*.

AIDER, v. a., منولخ *menūlung*, مبلأ *mem-belā*, مبننتو *mem-bantu*, ممبری تولخ *mem-brī tūlung*. — à la guerre, مبننتو شرع *mem-bantu prāng*. — un pauvre au moyen d'une aumône, دغن اورخ مسکین *menulūng-i* اورخ صدقة *ōrang meskīn dengan šedeqat*. — quelqu'un dans le malheur, ممبری تولخ قد اورخ دالم *mem-brī tūlung pada* اورخ کسکارن *dālam ka-sukār-an*. — de tout son pouvoir, دغن سبوله آن *menūlung dengan sa-būleh-būleh-ña*.

Prov. Aide-toi, le ciel t'aidera, کرجاکنله اغکو مک الاله اکن ممبری تولخ *karjā-kan-lah arghaw maka allah ākan mem-brī tūlung*.

S'ENTR'AIDER, تولخ مبولخ *tūlung-menūlung*, ننتو مبننتو *bantu-membantu*.

AÏE, interj., وی *wey*, ایو *āyo*, اده *āduh*.

AÏEUL, s. m., نینق لکلاکی *nēnek laki-lāki*, نندا *nenda*, نینندا *nēnenda* (style de cour). — maternel, نینق

لكلاكى سبله ماء *nēnek laki-lāki sa-belāh mā.* — paternel, نينق لكلاكى *nēnek laki-lāki sa-belāh bāpā.*

AÏEULE, s. f., نينق فرمقون *nēnek perampūan*, نندا *nenda*, نينندا *nē-nenda* (style de cour). — mater-nelle, نينق فرمقون سبله ماء *nēnek perampūan sa-belāh mā.* — pater-nelle, نينق فرمقون سبله بائ *nēnek perampūan sa-belāh bāpā.*

AÏEUX, s. m. pl., نينق مويغ *nēnek mōyang*, نينق ثويغ *nēnek pōyang.* Les noms de nos — نام نينق مويغ *nāma nēnek mōyang kīta.*

AÏGLE, s. m., راجوالى *rāja-wāli.*

AÏGRE, adj., ماسم *āsam*, ماسم *māsam.* Des fruits aigres, بوغ اسم *būah yang āsam.* — au goût, اسم *āsam pada rāsa.* Visage —, موك ماسم *mūka māsam.* Hu-meur —, كالكون يغ ماسم *ka-lakū-an yang māsam.* Voix —, سواركارغ *suāragārang.* Paroles aigres, فركتان *per-katā-an yang kerūs.* Vent —, اغن يغ ديشن دان فده, *āgin yang dīgin dān pedih.*

AÏRETTE, s. f., جمبو *jam-bu-jambu*, جبيل *jambul.* Qui a une —, برجبيل *ber-jambul.*

AÏGRIB, v. a., ماسمكن *memāsam-kan.* — du vin, ماسمكن اغكور *me-māsam-kan anggūr.*

AÏGRIR une personne contre une autre, مفرمركاكن اورغ لاون لاین اورغ *mem-per-murkā-kan ōrang lāwan lāin ōrang.*

S'AÏGRIR, v. pron., منجادی اسم *men-jādi āsam*, منجادی بنجت *men-jādi ban.xut.*

AÏGU, È, adj., en pointe, tran-chant, تاجم *tājam.* Une flèche aigüe, انق فانه يغ تاجم *ānak pānah yang tājam.* Des souf-frances aigües, سغسار يغ ساعث *sangsāra yang sāngat.* Un eri — تریق يغ كارغ *terīak yang gārang.* Angle —, هوجغ يغ لبه تاجم درفد *hūjung yang lebēh tājam deri-pada siku-siku.* Accent —, بارس يغ مبرى بوبى ى قد ساتو حرف *bāris yang mem-brī būni (é) pada sātu huruf.*

AÏGADE, s. f., تقيئن *tepī-an.*

AÏGUIÈRE, s. f., كندی *kendi*, سغكو *sangku.*

AÏGUILLADE, s. f., تيرق *tīruk*, فغكرتق *peng-gertak*, چاچق *xāxak*, كوس *kūsa.*

AÏGUILLE, s. f., جارم *jārum.* Une —, سبيله جارم *sa-bilah jārum.* — bien pointue, جارم تاجم *jārum tājam.* Le trou d'une —, لوبغ جارم *lobang jārum.* — de boussole, جارم قدومن *jārum padōman.* — d'une montre, جام اورولس *jam aurulus.*

jārum jān urūlis. — d'une balance, مات نراج *māta narāxa*. Etui à aiguilles, جارم سارخ *sārunj jārum*.

AIGUILLIER, s. m., porte-aiguilles, جارم سارخ *tampat jārum*, جارم سارخ *sārunj jārum*.

AIGUILLIER, ÈRE, s., توکخ جارم *tūkang jārum*.

AIGUILLON, s. m., چاچق *xāxak*, چاچق *perg-gertak*, تیرق *tiruk*. — à piquer les bœufs, کایو چاچق *kāyu xāxak*. — d'un cornac, کوس *kūsa*. — d'un insecte, سغت *seगत*. Le péché est l'aiguillon de la mort, موت اتوله دوس *itū-lah dōsa*.

AIGUILLONNER, v. a., (des bœufs) منچاچق *men-xāxak*; (un éléphant), مغش *menḡsa*; (un cheval), مغش *menḡ-gertak*. Il aiguillonne son cheval. مک دکرتکن کدان *maka dikertak-kan-ṅa kudā-ṅa*.

AIGUILLONNER, exciter, animer, مغش *menḡ-ajak*. —, exciter à se battre, مغش *menḡ-ādu*.

AIGUILLOTS, s. m. pl., انسل کمودی *ensil kamūdi*.

AIGUISAGE, s. m., 1°, action, مغش *perg-asāh-an*. 2°, résultat, اساهن *asāh-an*.

AIGUISÉ, E, part. pas. du v. aiguiser, تاجم *tājam*, اسه *āsah*, کیلر *kilir*, چانی *xāney*. Un fer —,

بسی یخ تاجم *besi yang tājam*. Un couteau —, قیسویخ اسه *pisaw yang āsah*. Une langue —, لیده یخ تاجم *lidah yang tājam*.

AIGUISER, v. a., مغش *menḡ-āsah*, مغش *menājam*, مغش *menḡ-lir*, منچانی *men-xāney*. — un glaive, مغش *menḡ-āsah pedang*. Voulant — son couperet, هندق مغش *hendak menḡ-āsah pārang-ṅa*. — la pointe d'une flèche, منچم هوجخ اتق فانه *menājam hūjung ānak pānah*. — les dents, مغش *menḡ-āsah gigi*, منچله کیکی *men-xelūh gigi*. — sur une pierre, مغش *menḡ-āsah pada bātu*. Pierre à —, گزند *gurinda*, باتو بغس *bātu bengis*. Pierre à — les dents, باتو منچله *bātu pen-xelūh*.

AIGUISEUR, s. m., توکخ مغش *tūkang menḡ-āsah*, توکخ مغش *tūkang perg-āsah*, توکخ منچام *tūkang penājam*.

AIL, s. m., باوع فوته *bāwang putih*, داسن *dāsun*. Une gousse d' —, سهولس باوع فوته *sa-hūlas bāwang putih*.

AILE, s. f., سایق *sāyap*. Battre des ailes, منافسکن سایق *menāpis-kan sāyap*, مغش *menḡ-pas sāyap*. Etendre les —, مغش *menḡ-embar-kan*.

sāyap. Voler de ses propres ailes, مخرج در سندری دغن تیاد دتولخ
مخرج در سندری دغن تیاد دتولخ
mengarja deri sendiri-ña
dengan *tiada di-tumbang orang*.

Rassembler ses petits sous ses ailes, مخرجمنکن اتق ۲ ان کبواه سایف ۲
مخرجمنکن اتق ۲ ان کبواه سایف ۲
meng-himpun-kan anak-anak-ña
ka-bawah sāyap-sāyap. — ou
volant d'un moulin, سایف ۲ تخمگلیغن
سایف ۲ تخمگلیغن
sāyap perg-gitang-an.

AILÉ d'une armée, کادغ بال تنتار
کادغ بال تنتار
gāding bala tantāra.

AILÉ, E, adj., برسایف *ber-sāyap*.

Des anges ailés, ملایکه یغ برسایف
ملایکه یغ برسایف
malāikat yang ber-sāyap. Ayant
quatre ailes, یغ برسایف امفت *yang*
ber-sāyap empat.

AILLEURS, adv., دتمفت لاین *di-*
دتمفت لاین *tampat lain*, فد لاین تمفت *pada*
فد لاین تمفت *lain tampat*. Il est —, ای اد دتمفت, ای اد دتمفت
ای اد دتمفت, ای اد دتمفت
ia ada di-tampat lain. Il est
parti pour aller —, ای سده فرکی فد, ای سده فرکی فد
ای سده فرکی فد, ای سده فرکی فد
ia sudah pergi pada lain
tampat. Partout —, فد سما تمفت, فد سما تمفت
فد سما تمفت, فد سما تمفت
pada samuā tampat yang
lain.

D'AILLEURS, d'une autre cause, کسکیتتم در,
کسکیتتم در,
Votre maladie vient —, کسکیتتم در,
کسکیتتم در,
ka-sakit-an-mu deri lain
sebāb.

D'AILLEURS, en outre, de plus, هان
هان
سفرکار لاگی *sa-porkāra lagi*, هان
هان
لاگی *hāna itu*, لبه درفد ایت *lebèh*
لبه درفد ایت *deri-pada itu*, لبه درفد ایت *lebèh*

deri-pada itu, لبه درفد ایت *lebèh*
لبه درفد ایت *an pūla*, ساگی لاگی *sa-bāgey lagi*,
ساگی لاگی *sa-bāgey lagi*,
لاگی *lain deri itu*. — il est
nécessaire de le faire, لبه قول ایت
لبه قول ایت
lebèh pūla itu harus
di-karjā-kan. — il viendra ce soir,
هان ایت ای اکن داتغ قتیغ هاری این
هان ایت ای اکن داتغ قتیغ هاری این
hāna itu ia akan datang petang hari
ini. — il y a encore d'autre motifs,
لبه قول ایت لاگی لاین سبب
لبه قول ایت لاگی لاین سبب
tambāh-an pūla ada lagi lain sebāb.

AIMABLE, adj., digne d'être
digne d'être
aimé, یغ فانت دکاسه *yang patut di-*
یغ فانت دکاسه *kāsih*, هارس دبرهیکن
هارس دبرهیکن
harus di-
berahi-kan.

AIMABLE, charmant, فارس ایلق
فارس ایلق
pāras elok, لاکومانس *laku manis*,
لاکومانس *laku manis*,
مجلس *mujelis*. Paroles aimables,
فرکئان یغ مانس *per-katā-an yang*
فرکئان یغ مانس *manis*.

AIMANT, pierre, s. m., باتوبرانی
باتوبرانی
bātu berāni. Fer aimanté, بسی برانی
بسی برانی
besi berāni. Aiguille aimantée,
اiguille du compas, جارم فدومن
جارم فدومن
jārum palōman.

AIMÉ, E, part. pas. du v. aimer,
کاسه *kāsih*, یغ دبرهیکن *yang di-*
یغ دبرهیکن *berahi-kan*.

BIEN-AIMÉ, ککاسه *ka-kāsih*.

AIMER, v. a., avoir de l'affection
مغاسه *mengāsih*. — quelqu'un,
مغاسه *mengāsih-i*. — Dieu de
tout son cœur, توهن الاله *tūhan*
توهن الاله *mengāsih-i tūhan*
دغن سکتف هاتی

allah dengan sa-genùp hāti. — les pauvres, مناره كسين فد اورغ menāruh kasih-an pada orang meskin.

AIMER, être amoureux, براهی ber-rahī, مبرهیکن mem-berahī-kan. Conduite de la personne qui aime envers la personne aimée, کلکوهن اورغ یغ براهی ایت اکن یغ کاکوهن اورغ یغ دبرهیکن ایت berāhi itu akan yang di-berahī-kan itu.

AIMER, prendre plaisir à, برکنن ber-kenàn. J'aime à entendre ces paroles, هبم برکنن مندغر hamba ber-kenàn mendegar per-katā-an itu.

AIMER, avoir du goût pour, سوك sūka. Il aime le vin, ای سوك ای سوك sūka. J'aime à prendre l'air, هبم سوك hamba sūka meng-ambil angin.

AIMER mieux, préférer اغر āngur. Il aime mieux mourir que de mentir, ای اغر ماتی درفد بوغخ āngur māti deri-pada bohong. On dit aussi, سوك له sūka lebhèh, برکنن له ber-kenàn lebhèh.

S'AIMER réciproquement, برکاسه ber-kāsih-kasih-an.

AINÉ, s. f., کنجی شاه kunxi pāho, ۲ اری ari-āri. Inflammation dans

l'aine, ساکت باره فد کنجی شاه sākit bārah pada kunxi pāho.

AÎNÉ, E, adj. et s., premier né, اتق لکلکی sōlong. Fils —, یغ سولخ anak laki-laki yang sōlong.

AÎNÉ, plus âgé, یغ له توا yang lebhèh tuwā, تروا ter-tuwā. Vous êtes mon —, تون له توا درهب tūan lebhèh tuwā deri hamba. (Frère par rapport à son puîné), ابغ ābang, کاکت kākak.

AÎNESSE, s. f., کسلوخن ka-solōng-an. Droit d' —, جق کسلوخن hak ka-solōng-an.

AINSI, adv., en cette manière, de cette façon, دمکین demikian, سلاکو sa-lāku ini. این sa-lāku ini, این بگین bagini. این دمکین demikian ini, بگیت bagitu. Puisqu'il en est —, جکلو jikalaw demikian. C'est — qu'est la chose, مک فرکار ایت اد بگین maka porkāra itu ada bagini. Est-il possible de parler — بولهکه اورغ? بگیت بركات būleh-kah orang ber-kāta bagitu.

AINSI que, comme. — que vous dites, سفرت تون کات seperti tūan kāta.

AINSI, pour cette raison. — l'homme riche doit faire l'aumône, سبب ایت هارس اورغ کای مبری صدقه sebāb itu harus orang kāya mem-brī sedekāt.

AINSI soit-il, امین *amīn*. Dire —, مشتاکن امین *mengatā-kan amīn*, مغوجف امین *meng-ūxap amīn*.

AIR, s. m., fluide atmosphérique, هوا *hawā*, ادر *udara*, آغن *āgin*: l'éther, le firmament, اغکاس *arg-kāsa*, ادر *udara*. — inflammable, هوا یغ بوله مپال *hawā yang būleh me-ñāla*. — vital, هوا کهدوشن *hawā kahidūp-an*. — oxygéné, هوا یغ مشندخ *hawā yang mengandung asam*. L'—, la terre, l'eau et le feu, هوا ائی ایر دان ائی *hawā būmi āyer dān āpi*. L'— entoure la terre, مک هوا ایت ملفوتی بوی *maka hawā itu me-lipūt-i būmi*. Etat de l'— (de l'atmosphère), فری ادر *prī udara*. Les oiseaux qui volent dans l'—, بورغ ۲ یغ بتربخ دادر *būring-būring yang be-terbang di-udara*. L'— en mouvement est ce qu'on nomme le vent, ادر یغ برکنچخ *udara yang bergunxang ia-itu āgin adā-ña*. Prendre l'—, مغبل اغن *mengambil āgin*. Faire prendre l'— à un appartement, مبری اغن ماسق دالم *mem-brī āgin māsuk dālam rūmah*. Exposer à l'—, منجمر *men-jumūr*, مغورق *meng-ūrak*. Chambre pour prendre l'—, فراغمنن *per-āgin-an*. Remplir les airs, ادر ممنوهی *memenūh-i udara*. Les puissances de l'—, جن دان هتو

در *jin dān hantu dān sētān di-udara*. Ne faire que battre l'—, faire des efforts inutiles, ادر مملوکن *memalū-kan udara*. Non comme quelqu'un qui frappe l'—, بوکن سوله ۲ فلوکن ادر *būkan sa-ūleh-sa-ūleh palū-kan udara*. Nouvelles en l'—, non certaines, کابر اغن *kabar āgin*. Tout le monde est en l'—, سکل اورغ مغسهاکن دیری *segala orang meng-usahā-kan dīri*.

AIR, apparence, mine, manière, سیکف *sikap*, روڤ *rūpa*, چار *xāra*, کلکون *ka-lakū-an*. De quoi cela a-t-il l'—, اف چراک ایت *apa xarā-ña itu*. Il a un mauvais —, رڤان جاهت *rupā-ña jāhat*. Se donner des airs, برسیکف *ber-sikap*. Un — féroce, کلکون یغ بوس *ka-lakū-an yang būwas*. Il avait l'air un peu fier, ای اکن ۲ بشکت سدیکت *ia ākan-ākan bongkak sa-dīkit*. Avec cet —, دغن یغ دمکین ایت *dengan yang demikian itu*.

AIR, en musique, راکم *rāgam*, لاکو *lāgu*, پپسن *ñañ-an*, پپسن *bunī-an*. L'— en est triste, راکمن مورغ *rāgam-ña mūrung*. Un — nouveau, لاکو یغ بهارو *lāgu yang bahāru*. Chanter sur différents airs, مپاپی *me-ñāñi dengan ber-bāgey-bāgey rāgam*. Un —

(batterie) de tambour, رَاكْم كَنْدَغ *rā-gam gendang*.

AIRAIN, s. m., تَمْبَاك *tembāga*, كَغْس *gangsa*, لَوِيغ *lōyang*. Des portes d'—, قِطْو تَمْبَاك *pintu tembāga*. Un — sonnante, يَغ بَر *gangsa yang ber-būni*. Graver sur une plaque d'—, مَغْوَك *məg-wək*, لَوْح تَمْبَاك *merg-ūkir atas loh tembāga*.

Fig. Un cœur d'airain, يَغ *yang* تِيَاد مَغْسَهَانِي *tiāda mengasih-ān-i*. Un front d'—, يَغ تِيَاد مَالُو *yang tiāda mālu*, مَوْك فَاثْن *mūka pāpan*.

AIRE, s. f., تَمَغْت رَات *tampat rāta*, (d'une grange) فُلُو بَر *pe-lūbur*, تَمَغْت مَغِيرَق قَادِي *penebāh-an*, تَمَغْت مَغِيرَق قَادِي *tampat merg-irih pādi*.

AIRE de vent, مَات آغْن *māta aryin*.

AIS, s. m., فَاثْن *pāpan*. Deux —, فَاثْن دُو بِيْلَه *pāpan dūa bilah*. — (planches à coulisses pour fermer les boutiques), فَاثْن اَكْن مَنَوْتَف *pāpan ākan menūtup kadèy*.

AISANCE, s. f., كَمْدَاهَنْ *ka-mudāh-an*, فَرِي يَغ كَمَغْخ *prī yang gampang*.

AISANCE, s. f., biens, commodité, كَمِيَان *ka-kayā-an*, كَسْنَاغْن *ka-senāng-an*, كَسْتَوْسَاغْن *ka-santawsā-an*. Vivre dans l'—, هِيْدَف دَالَم كَمِيَان *hidup dālam ka-kayā-an*.

Lieux d'aisances, جَمْبَنْ *jamban*, تَنْدَس *tendas*. Vider les lieux d'aisances, مَغْمَمَاكَنْ جَمْبَنْ *merghampā-kan jamban*.

AISE, s. f., état commode, كَسْنَاغْن *ka-senāng-an*, كَسْتَوْسَاغْن *ka-santawsā-an*.

AISE, contentement, كَسْكَان *ka-sukā-an*, كَمَاغْن سَكِيْت *suka-xita*, كَمَاغْن *kenāng-an*, كَمَارَنْ *ka-gamār-an*, مَسْرَرَات *meserrāt*.

À L'aise, دَغْن تِيَاد سَوْسَه *dengan tiāda sūsah*, دَغْن سَنْغ *dengan senāng*. En prendre à son —, مَغْبَل بَرَا *merghambil brāpa sūka*. S'asseoir à son aise, دُوْدُق سَدَف *dūduq sedāp*.

AISE, adj., content, تَرَوَاس *ter-māsa*, سَوْك *sūka*. Je suis bien aise, هَمْبَب بَاقِ سَوْك *hambābānak sūka*.

AISÉ, E, adj., كَمَغْخ *gampang*, مَوْدَه *mūdah*, مَوْرَه *mūrah*. Cela est — à faire, اَيْت كَمَغْخ دَكْرَج *itu gampang di-karja*. Il est — à élever, مَوْدَه مَمْلَهْرَاكَنْ دِي *mūdah memeli-harā-kan dia*. Cet homme est — à vivre, اَوْرَع اَيْت مَوْرَه اِدَاغْن *perāngi orang itu mūrah adā-ūa*.

AISEMENT, adv., مَوْدَه ٢ *mūdah-mūdah*, دَغْن مَدَاهَنْ *dengan mudāh-an*, كَمَغْخ ٢ *gampang-gampang*. On peut l'obtenir —, دَغْن مَوْدَه اَيْت بَوْلَه دَاوْت اَيْت *dengan mūdah būleh dāpat itu*.

AISSELLE, s. f., كتيق *katīak*. Le poil des aisselles, بولوكتیق *būlu katīak*.

AJOURNÉ, E, part. pas. du v. ajourner, تیغ دلبتکن *tanggūh*, یغ یازگ *di-lambat-kan*.

AJOURNEMENT, s. m., فر تیغکوهن *per-tanggūh-an*, فر لباتن *per-lambāt-an*. Demander un —, منت تمقو, *minta tempo*.

AJOURNER, v. a., منغکه *menanggūh*, منغکهکن *menanggūh-kan*, مغمدیکن *me-lambat-kan*, مغمدیکن *mengamudīan-kan*, مناره قُد لاین *menāruh pada lāin kotīka*. — une affaire, منغکهکن فکرچان *menanggūh-kan pe-karjā-an*.

AJOUTER, v. a., منابه *menambah*, ملهکن *me-lebēh-kan*. — à, منابهی *menambāh-i*. La prière ajoutée au mérite du jeûne, سمبهیخ *sembahyang menambāh-i pahāla puāsa*. — foi, فرچای *per-xāya*.

AJUSTÉ, E, part. pas. du v. ajuster, یغ دبتلکن *yāng di-betūl-kan*.

AJUSTÉ, arrangé, اثر *atur*, تر اثر *ter-atur*.

AJUSTÉ, réglé, سلسی *selesèy*.

AJUSTÉ, adapté, رات *rāpat*.

AJUSTÉ, visé, قیتر *pītar*.

AJUSTÉ, paré, orné, اندم *andam*, هیس *hīyas*, تر اندم *ter-andam*.

AJUSTEMENT, s. m., کبتولن *ka-betūl-an*, فر بندیشن *per-ban-dīng-an*, فر اتورن *per-atūr-an*, رفاتن *rapāt-an*, اندامن *andām-an*, فر هیاسن *per-hiyās-an*.

AJUSTER, v. a., rendre juste, ممبتلکن *mem-betūl-kan*, ممات *memā-tut*, مماتکن *memātut-kan*. — une mesure, ممتکن کوله *memātut-kan kūlah*. — une balance, ممبتلکن نراچ *mem-betūl-kan narāxa*.

AJUSTER, arranger, مغاثر *meng-atur*.

AJUSTER, régler, terminer, منتوکن *meñelesèy-kan*, مپلسیکن *menantū-kan*.

AJUSTER, adapter, مراشتکن *me-rāpat-kan*.

AJUSTER, concilier, مندامیکن *men-dāmey-kan*, موافقتکن *me-muwāfaqat-kan*.

AJUSTER, viser, میتر *mītar*, منجوکن *menujū-kan*. — un canon, میتر مریم *mītar marīam*.

AJUSTER, parer, orner, مشهیس *meng-hīyas*, مغمدم *meng-andam*.

Prov. Ajustez vos flûtes, م باندیگنکه بغسی ۲ *bandīng-kan-lah bangsi-bangsi-mu*. C'est - à - dire; accordez-vous, ایت هندقله *maka artī-ña itu hendak-lah kāmū muwāfaqat*.

ALACRITÉ, s. f., کچساتن *ka-xepāt-an*, فری یغ چفت *prī yāng*

xepūt, چکاڻن *xakāp-an*, کٺمارن *ka-gamār-an*.

ALAMBIC, s. m., ککوسن *kukūs-an*.
Passer une affaire par l'alambic, l'examiner, مرقسای قکر جاون دغن *memreksā-i pe-karjā-an* راجن *dengan rājīn*.

ALAMBIQUER, v. a., مشوکس *meng-ūkus*.

S'ALAMBIQUER l'esprit, ملهکن *me-lēhkan* عقل سرت مشهباکن دیری *aḳal serta meng-usahā-kan diri*.

ALANGUIR, v. a., ملتهکن *me-letēhkan*, منضعیفکن *men-dlaīf-kan*, ملیوکن *me-layū-kan*.

S'ALANGUIR, v. pron., منجادی *men-jādī* لته *letēh*, برلته *ber-letēh*, لایو *lāyu*.

ALANGUISSEMENT, s. m., کلتهین *ka-letēh-an*, ضعافه *dlaāfat*, فری *prī yang lāyu*.

ALARME, s. f., ککجوتن *ka-kejūt-an*, هیة *heibat*, کتکوتن *ka-takūt-an*.

ALARME, trouble, هریرو *haru-bīru*, غوغا *ingar-bingar*, گاوگا *gawgā*.

Sonner l'—, تنغس *tangsa*.
Sonner la cloche d'—, مشکر فکن *meng-gerāk-kan genta sembuyan*. Tirer le canon d'alarme, مرم سمبون *memāsang mariām sembūyan*. Battre le gong d'alarme,

مموکل کخ فشره *memukul gung pergerah*.

ALARME, E, part. pas. du verbe alarmer, تراکت *ter-kejūt*, تاکت *tākut*, برکجوتن *ber-kejūt-an*, برسماعت *ber-sumāngat*, جسم *xemūs*.

ALARMER, v. a., effrayer, مشجکتن *mergejūt-kan*, مپماغتن *meñu-māngat-kan*, ممبری هیة *mem-brī heibat*.

ALARMER, causer du trouble, مشهر بروکن *meng-haru-birū-kan*, مشگادهن *meng-gādoh-kan*.

ALBÂTRE, s. m., ثوالم *puālam*.
Loc. Blanc comme l'albâtre, c'est-a-dire d'une extrême blancheur, ثوته *pūtih seperti puālam*, سفرت ثوالم *arti-ña itu pūtih sa-kālī*.

ALCOOL, s. m., روح اغکور *rūh anggūr*, روح ارق *rūh arak*.

ALCORAN, s. m., قران *korān*, کتاب *kitāb*.

ALCÔVE, s. f., فرتدورن *per-tidōran*, تفت تیدر *per-adū-an*, *tampat tidor*.

ALCYON, oiseau de mer, s. m., بورج بوای *būrung buāya*.

ALÉATOIRE, adj., یخ تیاد تنتو *yang tiāda tantu*. Contrat —, فرجنجین *per-janjī-an yang ber-gantung deri-pada porkāra yang tiāda tantu*.
Les biens de ce monde sont —,

کلیان دنیا این تیا دنتو *ka-kayā-an*
duniā ini tiāda tantu.

ALÈNE, s. f., فُكْثِيرِقْ *perg-girik*,
 فُنْجُوچِقْ *pen-xūxuk.*

ALENTOUR, s. m., les environs,
 تانه *dāirat*, ججاهن *jajāh-an*,
 تانغ برکلیغ *tānah yang ber-kuliling.*

ALENTOUR, adv., aux environs,
 autour, کلیلغ *kuliling.* Tourner —,
 مغلیغ *menguliling*, مغلیغ *menguliling-i.*

ALERTE, adj., prompt, فتنس *pan-*
tas, چخت *xepāt*, چردق *rājın*,
 فتنس *xerdik.* — à la danse, مناری
pantas pada menāri.

ALERTE, s. f., trouble, گمفر *gam-*
par, گمگیرن *gegēr-an*, هرهار *haru-*
hāru.

ALGÈBRE, s. f., جبر *jebr*, ou
 المجر *aljebr.*

ALGÈBRIQUE, adj., اتس شرط المجر
ātas şart aljebr.

ALGÈBRISTE, s. m., اورغ یغ فندی
orang yang pandey pada
 علم المجر *ilmu aljebr.*

ALGUE, s. f., آگر ۲ *agar-agar*,
 ایلک ۲ *iga-iga.*

ALIÉNATION, s. f., جوالن
juāl-an.

ALIÉNATION MENTALE, ککلاءن *ka-*
gila-an, کداندن *ka-edān-an.*

ALIÉNÉ, E, s., insensé, گیل *gila*,
 ایدن *ēdan*, سارسر *sarsar.* Un —,
 سورغ گیل *sa-orang gila.* Hospice

pour les aliénés, رومه فد اورغ گیل
rūmah pada orang gila.

ALIÉNER, v. a., vendre, ممبری بارغ
mem-brī barang
 کفپان فد لاین اورغ
kapuñā-an pada lain orang.

ALIÉNER, éloigner, منجاوهکن
men-jāuh-kan, مغاشکن *meng-*
āsing-kan. Il s'aliène tous les
 cœurs, ای منجاوهکن هاتی سکل اورغ
 درفدان *ia men-jāuh-kan hāti sega-*
la orang deri-padā-ña.

ALIÉNER, rendre fou, منجدیکن گیل
men-jadī-kān gila.

ALIGNÉ, E, part. pas. du v. ali-
 gner, بر جاجر *ber-jājar*,
 بر بنجر *ber-*
banjar. Des maisons alignées,
 رومه ۲ یغ بر جاجر
rūmah-rūmah yang ber-jājar. Quarante palmiers
 امقت قوله فوهن لنتر بر بنجر,
 ampāt pūloh pōhon lontar ber-
banjar.

ALIGNER, v. a., مختارکن جاجر
meng-atur-kan jājar,
 مموت بنجر *mem-*
būat banjar, مبارسکن *mem-*
bāris-kan. — des maisons,
 مختارکن جاجر رومه
meng-atur-kan jājar
rūmah.

ALIMENT, s. m., مکانن
makān-an, رزقی *rezekī*,
 سنتافن *santāp-an*, لوق *lāwuk.*

ALIMENT, entretien, بیای *biāya*,
 هید فهدوفن *hidup-hidup-an*,
 بلنج *belanja*, نفقة *nefakat.*

ALIMENTATION, s. f., فملهران *pemeliharā-an*, فمبیان *pem-biayā-an*.

ALIMENTER, v. a., nourrir, ممبری *mem-brī mākan*, ممبری رزقی *mem-brī rezekī*, مموافی *meñuwāp-i*.

Il alimente son père, ای ممبری ماکن *ia mem-bri mākan pada bapa-ñā*.

ALIMENTER, entretenir, ممبیان *mem-biayā-kan*, مملهران *memeli-harā-kan*.

ALINĒA, s. m., فرملان سواتو فرکار *per-mulā-an suātu por-kāra dālam sūrat*.

ALISÉ, adj., vents alisés, اغن *āngin mūsīm*, اغن تروسن *āngin terūs-an*.

ALITÉ, E, part. pas. du v. aliter, یخ دتهانی دکری *yang di-tahān-i di-garèy*, اورخ ساکت یخ تیاد بوله بغکت *orang sākit yang tiada būleh bang-kit*. — par la fièvre, یخ دتهانی دکری *yang di-tahān-i di-garèy ūleh demām*.

ALITER, v. a., منهانی اورخ اتس کری *menahān-i ōrang ātas garèy*.

ALLAITÉ, E, part. pas. d'allaiter, یخ دسوهی *yang di-susū-i*, اسه *āsuh*, یخ داسه *yang di-āsuh*.

ALLAITEMENT, s. m., حال مپسوهی *hāl meñusū-i*.

ALLAITER, v. a., مپسوهی *meñusū-i*, ممبری سوسو *mem-brī sūsu*, ممبری مینم

ایر سوسو *mem-brī mīnum āyer sūsu*, مغاسه *merg-āsuh*.

ALLÉCHER, v. a., مغاجق *merg-ajak*, منارق دغن بارخ اف یخ ممبری *menārik dengan bārang apa yang mem-brī ka-sukā-an*, ممبرجق *mem-būjuk*.

ALLÉE, s. f., لورخ *lūrung*, هلامن *halāman*. — plantée d'arbres, فوهن دو بنجر *pōhon dūa banjar*. — double, فوهن امثت بنجر *pōhon ampat banjar*.

ALLÉGATION, s. f., فپبوتن *peñe-būt-an*, حال مبابو *hāl mem-bāwa*.

ALLÈGEMENT, s. m., حال مریغنکن *hāl me-rīngan-kan*, حال مغورغنکن *hāl mergūrang-kan*.

ALLÉGER, v. a., مریغنکن *me-rīngan-kan*, مغورغنکن *mergūrang-kan*, ممبیکي *mem-baik-i*. — la religion (en rendre la pratique plus facile), مریغنکن اکام *me-rīngan-kan agāma*. — les impôts, مغورغنکن *mergūrang-kan ūpatī*. — une douleur, ممبیکي کسکیتن *mem-baik-i ka-sakit-an*. — un navire, مشکه *memunggah kapāl*, مبشکر سفارو *mem-bongkar sa-pāro muāt-an kapāl*.

ALLÉGORIE, s. f., فراقمان *per-upamā-an*, بندیشن *bandīng-an*, مثل اندی اندی *andey-andey-an*, مثل میخال *miṣal*, عبارة *ibārat*.

— d'une manière pressée, برجان ber-jalan
 ۲ کوته *ber-jalan gūpuh-gūpuh*. —
 par terre et par mer, ددارت ber-jalan di-dārat dān
 di-lāut. Manière d'aller, برجان فری
prī ber-jalan. Où voulez-vous — ?
 هندق کمان تون فرکی *hendak ka-*
māna tūan pergi. Le roi veut — ,
 مک راج هندق براغتت *maka rāja*
hendak ber-angkat. Demain nous
 irons, برجان ایستق کامی *ēsuk kāmī*
ber-jalan. — en pèlerinage à la
 Mecque, نایق حاجی *nāiḳ ḥāji*. Les
 gens qui vont et viennent, اورغ یغ
ōrang yang pergi datang. Cette
 rivière va à la mer, سوغی ایت
sūngēy itu hīlir ka-lāut.
 Une voiture qui va vite, کريت یغ
karēta yang ber-jalan
lekās. — au delà, مللوی *me-lalū-i*.

ALLER, être, se porter. — bien,
 ادا باقی *ada baīḳ*. Comment va-t-il ?
 باگیمان ادا ای *bagimāna ada ia*.

ALLER, agir, se comporter. — en
 grand, ملاکو سفرت اورغ بسر *me-lāku*
seperti orang besūr. Ce jeune homme
 va mal, لاکو اورغ مود ایت تیاد باقی
lāku orang mūda itu tiāda baīḳ.
 — en habit noir, برفاکی شکابن هیتم
ber-pākey pakēy-an hitam.

ALLER, fonctionner. Cette montre
 ne va pas, جام اورولس ایت تیاد
jām urūlis itu tiāda ber-
jalan. Le pōuls ne va plus, نادى

تیاد بر دبر لاکى *nādi tiāda ber-de-*
būr lāgi.

ALLER, convenir, فانتت *pātut*.
 Il lui va de parler, فانتت ای مغات
pātut ia mengāta. Un habit blanc
 lui va bien, باجو فوته ادا فانتت فد دی
bāju pūtih ada pātut pada dia.
 Cela ne va pas, ایت تیاد فانتت *itu*
tiāda pātut.

ALLER, réussir, avoir cours.
 Cette affaire n'ira pas, فکرجان
pe-kanjā-an itu
tiāda ākan jādi. Le commerce ne
 va pas, فرنیگان برهنتی *perniagā-an*
ber-henti. Cette monnaie ne va
 pas ici, وغ ایت تیاد بر لاکو دسین
wang itu tiāda ber-lāku di-sini.

ALLER, monter, s'élever. La
 dépense va à cinquante roupies,
 بلنج ایت نایق کلیم فوله روویه
belanja itu nāiḳ ka-tīma pūloh rūpiah.
 Le prix de la maison ira à mille
 piastres, هرک رومه ایت اکن سمغی
harga rūmah itu
ākan sampey sa-rību rīnggīt.

ALLER, signifiant qu'une chose
 va se faire. Je vais partir, هب اکن
hamba ākan pergi
sakārang ini. Il va manger, ای
ia ākan mākan
sakārang ini.

ALLER, à la garde robe. J'ai
 besoin d'aller, هب هندق قضا
hamba hendak kedlū ḥājat.

— par haut et par bas, *مته سرت* *muntah serta dengan bēraḳ.*

Y ALLER, indiquant manière d'agir. C'est comme cela que vous y allez, *بکتوله تون مېوت* *bagitū-lah tūan mem-būat.* Allez-y avec précaution, *کرجاکنله ایت سرت ایغت* *karjā-kan-lah itu serta iḡat bāik-bāik.* Ils y vont joyeusement, *ای برسکسان* *ia ber-suka-sukā-an.*

Loc. — aux nouvelles, *منچھاری* *men-xahāri kabar.* — au diable, *فرکی کشیطان* *pergi ka-šeitān.* Cela va tout seul, *ای ایت* *ia itu gampang jādi.* Qui va doucement va loin, *یخ* *yang ber-jalan perlāhan-perlāhan dāpat pergi jāuh.* — son train, *مشرج دغن تیاد برهنقی* *menganja dengan tiāda ber-henti.* Tant va la cruche à l'eau qu'à la fin elle se casse, *اورغ یخ فرکی بایق کالی کفد* *orang yang pergi bānaḳ kālī ka-pada bahāya āḳir-ña binasā-lah ia.* Tous chemins vont à Rome, *بوله داقت* *būleh dāpat suātu porkāra dengan be-brāpa jālan.* Tout va à la débandede, *دالم هرهار* *samūā-ña*

dālam haru-hāru. Si vous voulez — loin, ménagez votre monture, *جکلو اغکو هندق فرکی جاوه مک* *jikalaw anḡkaw hendak pergi jāuh maka peliharā-kan-lah ka-naik-an-mu.* Il n'y va pas de main morte, *دی* *dīa mengarjā-kan pe-karjā-an dengan yang krūs.* Faire — quelqu'un, *منجالکن اورغ* *men-jālan-kan orang.* Faire — les affaires, *منجالکن فکرچان* *men-jālan-kan pe-karjā-an.* Cette médecine fait —, *اوبت ایت مېری اورغ بیرق* *obat itu mem-brī orang bēraḳ,* *مېری اورغ چیرت* *mem-brī orang xirit.* Laisser — quelqu'un, *ملفسکن اورغ* *me-lepās-kan orang.* Laisser — un prisonnier, *در* *orang deri panjāra.* Cet homme laisse tout —, *اورغ ایت تیاد فدولی اتس بارغ* *orang itu tiāda pedūli atas bārang pe-karjā-an.* Se laisser —, *تیاد مناهن* *menūrut,* *منورت* *tiāda menāhan.* Se laisser — à sa concupiscence, *منورت هوا نفسون* *menūrut hawā nafsū-ña.* Se laisser — au torrent, *لاکو* *menūrut lāku orang bānaḳ.*

S'EN ALLER, quitter un lieu, partir, فرکی کلور *pergi ka-lūar*, فرکی در *pergi deri*, برپه *ber-ñàh*. S'en — de la maison, فرکی کلور در رومه *pergi ka-lūar deri rūmah*. Il s'en alla, برپله ای *ber-ñàh-lah ia*. Va-t-en, پهله *ñàh-lah*, اڭکو پهله *ñàh-lah angkaw*.

S'EN ALLER, se passer. Ma fièvre s'en est allé, دم همب سده *deməm hamba sudah hilang*. Cette couleur s'en va, ورن ایت *warna itu jādī pūdar*. Ce bois s'en va en poussière, کایو *kāyu itu jādī lūmat*. La beauté s'en ira, کلونک *ka-elōk-an ākan hilang*. Son argent s'en est allé, وشن سده *wang-ña sudah hābis*. Sa vie s'en va à jouer, کهدوقن لالو *ka-hidūp-an-ña lālu serta ber-māin*.

S'EN ALLER, couler, تیرس *tīris*. Le vin s'en va du tonneau, اڭگور تیرس در تیغ *anggūr tīris deri tong*.

Loc. S'en — comme on était venu, فرلخ سرت تیاد دافت یغ دکهنداکی *pūlang serta tiāda dāpat yang di-ka-hendāk-i*. Ce qui vient par la flûte s'en va par le tambour, یغ ددافت اورغ دغن تیاد سوسه ای ایت

اکن هیلخ دغن تیاد کون *yang di-dāpat ōrang dengan tiāda sūsah ia itu ākan hilang dengan tiāda gūna*. S'en — les mains vides, فرلخ سرت تاغن ۲ همف *pūlang serta tāngan-tāngan hampa*.

FAIRE EN ALLER, chasser, مغنیخت *meng-ñuxit*, مپکن *me-ñāh-kan*. Faire disparaître, ملنیفکن *me-lenñap-kan*.

ALLIAGE, s. m., چمفورن *xam-pūr-an*. — d'or et argent, چمفورن *xampūr-an* امس دغن فیرق *aməs dengan pēraḥ*.

ALLIANCE, s. f., pacte, confédération, فرجنجین *per-janjī-an*. Faire une —, ممبوت فرجنجین *mem-būat per-janjī-an*. Confirmer une — par serment, برتکه تکوهن فرجنجین دغن *ber-teguh-teguh-an per-janjī-an dengan sumpah*. — d'amitié, فرجنجین یغ جادی تند برصمببت *per-janjī-an yang jādī tanda ber-ṣohbat-ṣohbat-an*.

ALLIANCE de société, موافقة *muwāfaḳat*, فرسکتوهن *per-sa-kutū-an*.

ALLIANCE par le mariage, حال *hāl jādī sānaḥ sebab kāwin*, جادی *hāl jādī kula-warga sebab nikāh*.

ALLIANCE, union, هبوعن *hubūng-an*, فرسمباتن *per-hubūng-an*, فرهبوعن *per-sambāt-an*, کرافاتن *ka-rapāt-an*.

L'ALLIANCE de Dieu avec les hommes, فرجنجین الله دغن اورغ *per-janjī-an allah dengan orang mānusīa*. — ancienne, l'ancien testament, فرجنجین لام *per-janjī-an lāma*. La nouvelle —, le nouveau testament, بهارو فرجنجین *per-janjī-an bahāru*.

ALLIÉ, E, s., par le mariage, یغ برسائق سبب کاوین *yang ber-sānak sebub kāwīn*.

ALLIÉ, confédéré, قمتو *pembantu*, تولن *tūlan*. Un — fidèle, تولن یغ برستی *tūlan yang ber-satīa*.

ALLIÉ, E, part. pas. du v. allier, mêlé, چمپور *xampur*, ترچمپور *ter-xampur*.

ALLIÉ, uni, هوبغ *hūburg*, یغ دهوبغ *yang di-hūburg*, سمبت *sambat*, ترسمبت *ter-sambat*.

ALLIER, v. a., mêler, منچمپور *men-xampur*. — l'or avec l'argent, منچمپور امس دغن فیرق *men-xampur amās dengan pērak*.

ALLIER, unir, مغهوبغ *meng-hūburg*, مغهوبغکن *meng-hūburg-kan*, مچمبت *meñambat*. — la science à la religion, علم دغن اکام مغهوبغ *meng-hūburg ilmu dengan agāma*.

ALLIGATOR, s. m., بوای *buāya*.

ALLOCATION, s. f., حال منتوکن *hāl menantū-kan* وُغ *wang pada suātu pe-karjā-an*.

ALLOCUTION, s. f., حال مغتای *hāl mengatā-i*, پاف حال *hāl meñapa*. Adresser une — à quelqu'un, مغتای اورغ *mengatā-i orang*.

ALLONGE, s. f., سفوتغ یغ ممنجشکن *sa-pūtug yang memanjang-kan*.

ALLONGÉ, E, part. pas. du verbe allonger, یغ دمنجشکن *yang di-panjang-kan*, لنجت *lanjut*, ترلنجتکن *ter-lanjut-kan*.

Fig. Mine allongée, موک مورغ *mūka mūrug*.

ALLONGER, v. a., rendre plus long, faire durer, ممنجشکن *memanjang-kan*, ملنجتکن *me-lanjut-kan*. — un chemin, ممنجشکن جالن *memanjang-kan jālān*. — le bras, ممنجشکن لاغن *memanjang-kan lāngan*. — un discours, ملنجتکن فرکمان *me-lanjut-kan per-katā-an*. — le pas, برجالن لبه لکس *ber-jālān lebh lekās*.

ALLOUER, v. a., منتوکن وُغ *menantū-kan* وُغ *wang pada suātu pe-karjā-an*. — une certaine somme pour dépense de la nourriture, منتوکن بیراف وُغ *menantū-kan*

اكن بلنج مكانن *menantū - kan be-brāpa wang ākan belanja makān-an*. — à quelqu'un une indemnité pour une perte, ممبرى وڭ قد اورغ *mem - brī wang pada orang ākan perg-ganti-an rūgi*.

ALLUMÉ, E, part. pas. du verbe allumer, فاسخ *pāsang*, تر فاسخ *ter-pāsang*. Une lampe allumée, فليت *palita yang ter-pāsang*.

ALLUMER, v. a., ماسخ *me-māsang*, ميلاكن *me-nālā-kan*. — du feu, ماسخ اڤي *memāsang āpi*. — une lampe, ماسخ فليت *memāsang palita*. — une bougie, ماسخ ليلن *memāsang lilin*.

ALLUMER, causer, exciter. — la guerre, مغوقن اكن فرغ *meng-ūpak ākan prang*. — la colère, مشهاغتنن *meng-hāngat-kan mārāh*. — la discorde, منبلکن چدرا *menimbul-kan xiderā*.

ALLUMETTE, s. f., رابق *rābuk*. — chimique, رابق يڭ دگوستق اكن *rābuk yang di-gōsok ākan memāsang dia*.

ALLUMEUR, EUSE, s., اورغ فاسخ *orang pāsang āpi*. — de réverbères, فليت توکخ فاسخ *tūkang pāsang palita*.

ALLURE, s. f., démarché, فرى جالن *prī jālan*. On peut connaître quelqu'un à son allure, بوله کنل اورغ *boleh kenāl orang deri-pada prī-ña ber-jālan*.

Son allure est un peu fière, فرين *prī-ña ber-jālan* ۲ بغکت سديکت *ber-jālan ākan-ākan bongkak sadikit*.

ALLURE, manière de se conduire, فرى لاکو *ka-lakū-an*, لاکو *prī lāku*.

ALLUSION, s. f., اڤامان *upamā-an*, فر اڤامان *per-upamā-ān*. — satirique, سنديرن *sindir-an*.

ALLUVION, s. f., فمبونن لفر دان *fasir dan batu yang di-tambun-kan ombak āyer di-tepi laut ataw di-tepi sūngay*.

ALMANACH, s. m., تقويم *tekwim*, سورت وقت *sūrat waktu*.

ALOËS, s. m., الواه *alwāh*.

Bois d'aloès, کلبق *kalambak*, کايو گهارو *kāyu gahāru*.

ALOI, s. m., قدر *kedār*, نيلي *nīley*, جمهورن *xampūr-an*. Bon —, قدر حلال *kedār halāl*. Argent de bon —, وڭ يڭ قدرن حلال *wang yang kedār-ña halāl*.

ALOËS, adv., تتکال ايت *tat-kāla itu*, فدکتیک ايت *pada kotika itu*, زمان ايت *zemān itu*. — les

hommes étaient instruits, تتكال ایت *tatkāla itu orang ada ber-ilmu*. Les usages d'alors, عادة *ādāt zemān itu*. Jusqu'alors, سمعی کتیک ایت *sampey kotika itu*.

ALORS, en ce cas-là, جکلو *jikalaw demikian*, کلق *kalak*. Si l'on m'interroge, — je répondrai, جکلو اورغ برتپاکن درؤد *jikalaw orang ber-taā-kan deripada hamba kalak hamba akan mem-brī jawāb*.

ALOSE, s. f., nom d'un poisson, تمبن *tamban*.

ALOURDI, E, part. pas. du verbe alourdir, یغ دبرتکن *yang di-brāt-kan*, یغ جادی مالس *yang jādi mālas*, لین *tēna*. Intelligence alourdie, یغ جادی گاول *yang jādi gāwal*, بوده *bōdoh*.

ALOURDIE, v. a., ممبرتکن *mem-brāt-kan*. — l'intelligence, ممبروهکن *mem-bōdoh-kan būdi*.

ALPHA, s. m., یغ فرتام *huruf yang portāma alif-bā-tā grik*. L'alpha, یغ فرتام *yang portāma*, فرملان *per-mulā-an*. L'alpha et l'oméga, دان فرملان *per-mulā-an dān ka-sudāh-an*.

ALPHABET, s. m., الف با تا *alif-bā-tā*. Les lettres de l'alphabet, حروف الهجاء *hurūf el-hijā*.

ALTÉRATION, s. f., changement, 1°, action, فغباهن *perg-ubāh-an*, حال *hāl me-lāin-kan*. 2°, résultat, فرلینن *per-lāin-an*, کباهن *ka-ubāh-an*.

ALTÉRATION, détérioration, 1°, action, حال مروستکن *hāl me-rūsak-kan*. 2°, résultat, کرساکن *ka-rūsak-an*.

ALTÉRATION, s. f., grande soif, دهاک *dahāga*, هاوس *hāwus*.

ALTERCATION, s. f., تشکر *tengkar*, فربتاهن *per-bantāh-an*, چدرا *axidrā*.

ALTÉRÉ, E, part. pas. du verbe altérer, changé, تراوبه *ter-ūbah*, سده جادی لاین *sudah jādi lāin*.

ALTÉRÉ, détérioré, روستق *rū-sak*, بروسق *be-rūsak*.

Monnaie altérée, وغ لنیچ *wang lanxung*. Écrit —, یغ ترساله *sūrat yang ter-sālāh*.

ALTÉRÉ, E, part. pas. du verbe altérer, qui a soif, بردهاک *ber-dahāga*, برهاوس *ber-hāwus*. — de la justice, بردهاک اکن عدالة *ber-dahāga akan adālet*. — de sang, ماو ماکن داره *māu mākan dārah*, یغ گالتق *yang gālak*, یغ بوس *yang būwas*.

ALTÉRER, v. a., mêler, منچمفرکن
men-xampur-kan.

ALTÉRER, v. a., changer, modifier,
مغوبه *meng-ubah*, مغوبهکن *meng-
ubah-kan*.

ALTÉRER, détériorer, مروسقن
me-rusak-kan, منجديکن کورغ بايق
men-jadi-kan kūrang baik. — de
la monnaie, ملنچمفرکن وځ *me-lan-
xung-kan wang*. — un écrit, مپالمکن
سورت *me-ñālah-kan surat*. — du
vin, منچمفرکن اغگور *men-xampur-
kan anggūr*.

S'ALTÉRER, v. pron., changer,
برابره *ber-ubah*, منجادی لاین *men-
jadi lain*.

S'ALTÉRER, se détériorer, منجادی
کورغ بايق *men-jadi kūrang baik*,
منجادی روسق *men-jadi rusak*.

ALTÉRER, v. a., causer de la soif,
منجديکن هاوس *men-jadi-kan hā-
wus*, منجديکن دهاک *men-jadi-kan
dahāga*.

ALTERNATION, s. f., فرکنتين *per-
ganti-an*, گليرن *gilir-an*.

ALTERNATIVE, s. f., خيار
kiyār, فليهن اتار دو فرکار *pilih-an
antāra dūa porkāra*.

ALTERNATIVEMENT, adv., برگنتی ۲
ber-ganti-ganti. Deux personnes
font ce travail alternativement,
فکرچان ايت دکرچاکن اوله دو اورغ
*pe-karjā-an itu di-karjā-
kan ūleh dūa ōrang ber-ganti-ganti*.

ALTERNER, v. n., se succéder,
برگيلر *ganti-ber-ganti*, گنتی برگنتی
ber-gilir *ber-gilir-gilir-an*. Ils al-
ternent jour et nuit, سيخ مالم ای
*siang malam ia ganti-
ber-ganti*.

ALTESSE, s. f., تونک *tūan-ku*, تڭکو
tangku, سري فدوک *srī padūka*.

ALTIER, ÈRE, adj., جمابو *jemāwa*,
اغکار *argkāra*, کاجق *kāwak*, چغقت
xongkak, هاتی بڭقت هاتی *bongkak hāti*,
هاتی بسر *hāti besār*. Un homme —,
اورغ جمابو *ōrang jemāwa*. Une dé-
marche altièrè, يڭ چغقت
ka-lakū-an yang xongkak.

ALTITUDE, s. f., کتڭکين سواتومت
ka-tinggi-an suātu در رات ایرلاوت
tampat deri rāta āyer lāut.

ALUN, s. m., تاوس *tāwas*.

ALUNER, v. a., منچلف دالم ایرتاوس
men-xelōp dālam āyer tāwas.

ALUNIÈRE, s. f., ماسق تاوس
tampat māsak tāwas.

ALVÉOLE, s. f., cellule d'une
abeille, مادو سارغ *sārang mādu*,
له سارغ *sārang lebàh*.

AMABILITÉ, s. f., فری يڭ مانس
prī yang mānis, کلکون يڭ مانس
ka-lakū-an yang mānis, فری مجلس
prī mujelis.

AMADOU, s. m., رابق *rābuk*.

Loc. prov. Prendre feu comme
de l'amadou, دفاسغ سڭرت رابق

di-pāsang seperti rābuk. C'est-à-dire: prompt à s'irriter, فتس اکن *فتس اکن* pantas ākan jādīmārah. جادی ماره

AMADOUÉ, E, part. pas. du verbe amadouer, بوجق *būjuk*, چمبو *xumbu*.

AMADOUÉ, v. a., مبوبق *mem-būjuk*, منچمبو *men-xumbu*. — par des paroles douces, مبوبق دغن *مبوبق دغن* mem-būjuk dergan per-katā-an mānis.

AMAIGRIR, v. a., مغورسکن *merg-ūrus-kan*. Le jeūne amaigrir le corps, بدن مغورسکن *puāsa mergūrus-kan badan*.

AMAIGRIR, v. n., مغورس *merg-ūrus*, منجادی کورس *men-jādi kūrus*.

AMALGAME, s. m., de métaux, چمفورن ایر راس دغن امس اتو دغن *چمفورن ایر راس دغن امس اتو دغن* فیرق اتو دغن تیمه دان لاین درفد ایت *xampūr-an āyer rāsa dergan amūs ataw dergan pēraḥ ataw dergan timah dān lāin deri-pada itu*.

AMALGAME, mélange de choses qui ne se conviennent pas, چمفورن *چمفورن* بارغ ۲ یغ تیاد برسام *xampūr-an bā-rang-bārang yang tiāda ber-sāma*.

AMANDE, s. f., d'un fruit, بیجی *biji*.

AMANDE, fruit de l'amandier, بوه *būah bādām*, بوه کناری *būah kenāri*. Grosse espèce d'amandes, بوه بادم *ketāpang*. — douce, بوه بادم

مانس *būah bādām mānis*. — amère, بوه بادم قاهت *būah bādām pāhit*. Lait d'amandes, ایر بوه بادم *āyer būah bādām*, سنتن بوه بادم *santan būah bādām*. Pâte d'amandes, تیغ *تیغ* بوه بادم *teping būah bādām*. Huile d'amandes, مینق بوه بادم *mīnak būah bādām*. Tarte aux amandes, کوه *kūweh būah bādām*.

AMANDIER, s. m., فوهن بادم *pōhon bādām*, فوهن کناری *pōhon kenāri*.

AMANT, E, s., مبراهی *pem-berāhi*, یغ *pergāsih*, پمینانگ *pemīnang*, یغ *یغ* مبراهی *yang berāhi*. L'amant et l'amante, یغ مبراهی دان یغ دبرهیکن *yang mem-berāhi dān yang di-berahi-kan*.

AMARANTE, s. f., nom d'une fleur, جغگر هایم *jegger hāyam*. Une autre espèce, سایر بایم *sāyur bāyam*.

AMARRAGE, s. m., لبوهن *labūh-an*. رنتی ساوه *tālī*, تالی اکن *rantey sāuh*, مغیکت فراهو *tālī ākan merg-ikat prāhu*, فنارت *pen-dārat*.

AMARRE, cordage que l'on emploie à fixer un objet dans un navire, تالی یغ دفاکی اورغ اکن منبت *tālī yang di-pākey orang ākan menambat perkākas dālam prāhu*.

AMARRÉ, E, part. pas. du verbe amarrer, یغ دتمبت *tāmbat*, تمبت *yang*

di-tambat. Un navire — فراهو یخ
prāhu yang tambat.

AMARRER, v. a., شیکت *merg-ikat*,
 منبت فراهو *menambat prāhu*,
 ملامهکن ساوه *me-lābuh-kan sāuh*.

AMARRER, assujétir un objet dans
 un navire, منبت فرکاکس دالم فراهو
menambat per-kākas dālam prāhu.

AMAS, s. m., تمبون *timbun*, تمبون
timbūn-an, فکمقولن *pe-kumpul-an*,
 فرهمشونن *per-himpūn-an*. — de
 pierres, باتو تمبون *timbun batu*. — de
 terre, تانه تمبون *timbun tanah*. —
 d'eau, فکمقولن ایر *pe-kumpul-an*
āyer. — de gens, فرهمشونن اورغ
per-himpūn-an orang. — de blé,
 لمفر *lampur*.

AMASSÉ, E, part. pas. du verbe
 amasser, کومل *kumpul*, ترکومل *ter-*
kumpul, همشن *himpun*, یخ دتمبنکن
yang di-timbun-kan.

AMASSEMENT, s. m., action d'a-
 masser, تمبونن *penimbūn-an*, حال
 مغمقل *hāl mergumpul*.

AMASSER, v. a., مغمقل *mergumpul*,
 منبمن *menimbun*, مغمشن *merg-*
himpun, منبه *menambah*, مفرهکن
mergerūh-kan. — des matériaux,
 pour bâtir une maison, مغمقل فرکاکس
mergumpul per-
kākas akan mem-būat rūmah.
 — des richesses, مغمشن ککساءن
merg-himpun ka-kayā-an.

Loc. prov. Pierre qui roule n'a-
 masse pas de mousse, باتو یخ برکولغ
bātu yang berguling itu tiada dapat lūmut; v. le
 prov. sous لومت *lūmut* (*Dict. mal.*
français).

S'AMASSER, v. pron., برکومل *ber-*
kumpul, برتمبن *ber-timbun*, برهمشن
ber-himpun.

AMASSEUR, EUSE, s., یخ مغمقل
yang mergumpul, یخ مغمشن *yang*
merg-himpun.

Loc. prov. Mieux vaut bon gar-
 deur que bon amasseur, له اتغ
 ملهراکن هرت یخ سده دافت درغد
lebèh untung memeliharā-kan harta yang
sudah dapat deri-pada men-xa-
hāri harta yang belum dapat.

AMATEUR, s. m., یخ سوک *yang*
sūka. Un — de louanges, یخ سوک
yang sūka pada puji-an.
 — de nouvelles, یخ سوک مندغر
yang sūka men-dengar kabar.

AMBASSADE, s. f., سروهن *surūh-*
an, اتوسن *utūs-an*. Secrétaire d'am-
 bassade, کاتب اتوسن *kātib utūs-an*.
 Hotel, bureaux de l'ambassade,
 رومه اتوسن *rūmah utūs-an*.

AMBASSADEUR, s. m., فسوره *pe-*
sūruh, سروهن *surūh-an*, اتوسن
utūs-an, قدوت راج *pe-dūta rāja*.

— fidèle, فوره يڭ سوريه *pe-sūruh yang satia*. Envoyer un —, مپورهکن, اتوسن *meñūruh-kan utūs-an*.

AMBASSADRICE, s. f., فوره فرمفون, *pe-sūruh perampūan*.

AMBIANT, E, adj., qui environne, يڭ برکليڭ *yang ber-kuliling*.

AMBIDEXTRE, adj., اورڭ يڭ چفت, اورڭ دو تاڭن *orang yang xepāt dengan dua tāngan-ña*.

AMBIGU, È, adj., انتار دو معنى, *antāra dua maṇa*, مشکل *muškil*, راجن *rājan*. Réponse ambiguë, جواب يڭ انتار دو معنى *jawāb yang antāra dua maṇa*.

AMBITIEUSEMENT, adv., دڭن هاتي, دڭن هاتي بسر *dengan hāti besur*, سرت لوب, *serta lōba ākan hormat*, اکن حرمة *serta dengan himmat tinggi*.

AMBITIEUX, EUSE, adj., هاتي بسر, هاتي بسر يڭ منڭهاري نام, *yang men-xahāri nāma*, برلوب اکن حرمة, *ber-lōba ākan hormat*, برهمة تشکي, *ber-himmat tinggi*, يڭ برايڭن اکن فرمتاهن, *yang ber-īngin ākan pemarentāh-an*.

AMBITION, s. f., لوب اکن حرمة, *lōba ākan hormat*, ايڭن اکن نام, *īngin ākan nāma*, همة تشکي, *himmat tinggi*, يڭن اکن فرمتاهن, *īngin ākan pemarentāh-an*.

AMBITIONNER, v. a., منڭهاري دڭن, *men-xahāri dengan īngin*, ايڭن *men-xahāri dengan īngin*, منڭهاندق دڭن لوب, *men-gendak dengan lōba*. — les honneurs, منڭهاري حرمة, *men-xahāri hormat*. — les hauts emplois, منڭهاندق اکن, *men-gendak akan men-dāpat jawāt-an yang tinggi*.

AMBLE, s. m., ليکس *ligas*. Marcher l'amble, برجالن ليکس, *ber-jālan ligas*.

AMBRE GRIS, s. m., عنبر et عنبر *ambar*. Qui a l'odeur de l'ambre gris, برباو عنبر, *ber-bāu ambar*.

AMBULANCE, s. f., تمفت يڭ دالمن, اورڭ لوک دالم فرڭ دباو اکن دبابي, *tampat yang dālam-ña orang lūka dālam prūng di-bāwa ākan di-obāt-i*.

AMBULANT, E, adj., کبار, *kum bāra*, يڭ برجالن سان سين, *yang ber-jālan sāna sini*. Marchand —, توکڭ کلنتڭ, *tukang klontong*, کلنتڭ, *klontong*.

AMBULATION, s. f., فسيارن, *pase-yār-an*, حال فسيار, *hāl paseyar*.

ÂME, s. f., جيو, *jīwa*, پاو, *ñāwa*, سقم, *sukma*, نفس, *nefs*. L'âme et le corps, جيو دان بدن, *jīwa dān badān*. Il vient de rendre l'âme, پوان بهارو فوتس, *ñawā-ña bahāru pūtus*. L'âme de l'homme

est immortelle, روح مانسی ایت ککل
 ادان *rūh mānūsia itu kakul adā-
 ña*. Le prince l'aima de toute son
 âme, بگند کاسه تر لالو سقم *baginda
 kāsik ter-lālu sukma*. La mort
 est la séparation de l'âme d'avec
 le corps, کمتین اتوله کچرین جیو در
 توبه *ka-matī-an itū-lah ka-xerēy-
 an jīwa deri tūbuh*.

Pour exprimer le principe im-
 mortel on se sert plus ordinaire-
 ment de جیو *jīwa*; pour la vie de
 روح *rūh*. Qui a une — (immortelle),
 پاو *ñāwa* et pour l'esprit de
 روح *rūh*. Qui a une — (immortelle),
 بر جیو *ber-jīwa*. Prier pour les —
 des morts, مېوت سمېشخ کارن جیو
 ماتی اورغ *mem-būat sembahyang
 kārna jīwa orang mati*. Qui a une
 — (vivante), بر پاو *ber-ñāwa*. Pro-
 diguer son — (sa vie), مېوئج جوان
mem-būang jiwā-ña.

ÂME, faculté de sentir, هاتی *hāti*,
 بودی *būdi*, همه *himmat*. Une
 grande —, هاتی بسر *hāti besur*.
 Une — vile, بودی یغ هین *būdi
 yang hina*. — noble, همه یغ تغکی
himmat yang tinggi.

ÂME, personne, individu, اورغ
orang. Il n'y avait pas une —,
 تیاد اد سورغ فون دسان *tiāda ada
 sa-orang pūn di-sāna*. La popula-
 tion de cette ville est de dix mille
 âmes, ایسی نگرې ایت سلقس اورغ
isi nagri itu sa-laksa orang.

ÂME, terme d'affection. O mon —
 (mon bien-aimé), اده تون جواک *ādah
 tūan jiwā-ku*. O mon frère, l'âme
 de mon âme, هی سودراک یغ ساو
 دغن اکو *hey sūdarā-ku yang sa-
 ñāwa dengan āku*.

Etre l'âme de. L'argent est l'âme
 du commerce, جیو فرنیگان اتوله وئ
 جیو *jīwa per-niagā-an itū-lah wang*.
 Le roi est comme l'âme de son
 pays, راج اد سفرت جیو نگرین
ada seperti jīwa nagri-ña.

AMÉLIORATION, s. f., فریبیکن *per-
 baik-an*, حال منصحن *hāl men-
 seh-kan*.

AMÉLIORÉ, E, part. pas. du verbe
 améliorer, یغ تریبیکي *yang ter-
 baik-i*, یغ دمنصحن *yang di-seh-kan*.

AMÉLIORER, v. a., مېیبیکي *mem-
 baik-i*, منصحن *men-seh-kan*.
 — un pays, مېیبیکي نگرې *mem-
 baik-i nagri*. — les lois d'un pays,
 منصحن حکم نگرې *men-seh-kan
 hukum nagri*.

S'AMÉLIORER, v. pron., منجادی لبه
 بايق *men-jādi lebeh baik*. —, recou-
 vrer la santé, برسمبه *ber-sembuh*. Les
 hommes changent, mais ne s'amé-
 liorent pas, اورغ مانسی براوبه تتاڅي
 اورغ *orang mānu-
 sīa ber-ubah tetāpi tiāda iā men-
 jādi lebeh baik*.

AMEN, ainsi-soit-il, امین *amīn*.
 Dire —, approuver, منقبولکن *meng-*

kabul-kan. Jusqu'à —, سمعی هابس, *sampey hābis*.

AMENDE, s. f., فردندان, *denda*, *per-dendā-an*. — double, دندگند, *denda ganda*. Encourir l'amende, دند کن, *kena denda*. Payer l'amende, دند مبابردند, *mem-bāyar denda*. Mettre à l'amende, مندندان, *men-dendā-kan*.

AMENDE pour blessure, شمس, *pamepās*. Payer une — pour une blessure, مماممس, *memamepās*. Faire — honorable, مشاکو دسان سرت, *merj-āku dosā-ña serta me-minta ampun*.

AMENDÉ, E, part. pas. du v. amender, یخ دیبکی, *yang di-baik-i*, تربیبکی, *ter-baik-i*.

AMENDER, v. a., rendre meilleur, میبکی, *mem-baik-i*, مشجاری, *merj-ajār-i*.

AMENDER, fumer une terre, ممبرجاکن تانه, *mem-bajā-kan tānah*.

S'AMENDER, v. pron., منجادی بایق, *men-jādi baik*.

AMENÉ, E, part. pas. du v. amener, باو, *bāwa*, یخ دباو, *yang di-bāwa*, یخ دداتنگن, *yang di-dātang-kan*, یخ دسمفیکن, *yang di-sampey-kan*.

AMENER, v. a., مبابو, *mem-bāwa*, منداتنگن, *men-dātang-kan*, مسمفیکن, *meñampey-kan*. Il amène son fils, مبابو ای اتغن لکلاکی, *mem-bāwa ia ānak-ña laki-lāki*. Amenez une voiture, باوسین سانوکریت, *bāwa*

sīni sātu karēta. Quel sujet vous amène ici, اف سبب تون داتخ سین, *apa sebub tūan dātang sīni*. Il amena cet homme au pied du trône, دسمفیکنپاله اورخ ایت کفد دولی یخ دثرتون, *di-sampey-kan-ñā-lah orang itu ka-pada dūli yang di-per-tūan*. Les disputes amènent la guerre, فربتاهن منداتنگن فرخ, *per-bantāh-an men-dātang-kan prang*.

AMENER, tirer à soi. Les matelots amènent la chaloupe sur le sable, مترس منارق سمغن اتس فاسر, *matrūs menārīk sampan atas pāsir*.

AMENER, descendre. — les voiles, منورنگن لایر, *menūrun-kan lāyar*.

AMÉNITÉ, s. f., کلکوهن مانس, *kalakū-an mānis*, کمرهن هاتی, *ka-murāh-an hāti*.

AMÉNORRHÉE, s. f., فرهنیتین حیض, *per-hentī-an heidl*.

AMER, ÈRE, adj., فاهت, *pāhit*, مر, *murr*. Boisson amère, منومن یخ, *minūm-an yang pāhit*. Racine amère, فاهت اکر, *akar pāhit*. Avoir la bouche amère, مرسای مولت, *me-rasā-i mūlut pāhit*. — comme suie, فاهت سفرت ارخ فرثار, *pāhit seperti arang para-pāra*, فاهت سکالی, *pāhit sa-kāli*. Rendre la vie amère, ممبری بیراف بایق, *mem-brī be-brāpa bāñak ka-susāh-an*. Douleur amère, کسکیتن, *ka-sakit-an yang sāngat*.

Paroles amères, فرکتان یخ کرس *perkatā-an yang krūs*. Rendre —, مامهتکن *memāhit-kan*.

Loc. prov. Ce qui est — à la bouche est doux au cœur, یخ فاهت *yāng pāhit pada mūlut maka ĩa jādi mānis pada hāti*.

AMERTUME, s. f., کفیهتن *ka-pāhit-an*, فری فاهت *prī pāhit*.

AMERTUME, affliction. Les amertumes de la vie, کسساهن کهدوثن *kasusāh-an ka-hidūp-an*.

AMÉTHYSTE, s. f., فرمات اوغو *per-māta ūngu*.

AMEUBLEMENT, s. m., سرب رومه *serba rūmah*, فرکاکس رومه *perkākas rūmah*. — précieux, سرب رومه یخ انده ۲ *serba rūmah yang indah-indah*.

AMEUTER, v. a., مغکفرکن *meng-gampar-kan*, مشهرهراکن *meng-haru-harā-kan*. — le peuple, مشهرهراکن رعیه *meng-haru-harā-kan rayat*.

AMI, E, s., صحابه *ṣoḥābat* et تولن *ṣoḥbat* هندی *handey*, کاون *kāwan*. — véritable, صحبت یخ بنر *ṣoḥbat yang benār*. — fidèle, صحبت یخ برستی *ṣoḥbat yang ber-satīa*. — sincère, صدیق *ṣedik*. — favori, حبیب *ḥabīb*. — de Dieu, خلیل الله *ḫelīl allāh*. L'ami

de Dieu, الخلیل الله *el-ḫelīl allāh* (Abraham). Les amis et les ennemis, صحبت دان سترو *ṣoḥbat dān satrū*.

AMI, amateur. — de la vérité, یخ سوک کبنارن *yāng sūka ka-benār-an*. — de la table, یخ سوک ماکن *yāng sūka mākan dān mīnum*. — de la bouteille, اورغ *ōrang* پیمین *pe-mīnum*.

AMIALE, adj., مانس *mānis*, جیتی *jīnak*, چغکه *ḫarggeh*.

AMICAL, E, adj., چار صحبت *xāra ṣoḥbat*, جناک *jenāka*, بر صحبت *ber-ṣoḥbat*.

AMIDON, s. m., ایر کنجی *āyer kanji*.

AMIDONNER, v. a., مناره ایر کنجی *menārūh āyer kanji*. Repasser du linge en l'amidonnant, متکرس کاین *meng-gerūs kāin*.

AMINCI, E, part. pas. du v. amin-cir, یخ جادی تپس *yāng jādi tīpis*, یخ دتپسکن *yāng di-tīpis-kan*.

AMINCIR, v. a., منپسکن *menīpis-kan*.

AMINCISSEMENT, s. m., حال منپسکن *ḥāl menīpis-kan*.

AMIRAL, s. m., لکسمان *lakṣamāna*, تعلیم لوت *paṅlīma lāut*, فهورلو کلککائن *temonggung*, فهورلو کفل لکسمان *paṅhūlu ka-lāṅkāp-an*. Vaisseau —, کفل فهورلو لوت *kapal lakṣamāna*.

lāut. Pavillon —, بندیر لقسمان *bandēra laḡsamāna*.

AMIRAUTÉ, s. f., جباتن لقسمان *jabāt-an laḡsamāna*, جباتن قشهورلو *jabāt-an paḡhūlu lāut*. Conseil d'amirauté, مجلس لقسمان *mejlis laḡsamāna*.

AMISSIBLE, adj., یغ بوله هیلغ *yang būleh hīlang*.

AMISSION, s. f., پهت, کهلان *ka-hilāng-an*.

AMITIÉ, s. f., صحبة برصحبته *ṣohbat-ber-ṣohbat*, فردماین *per-damēy-an*, فرصحباتن *ḡḡlāṣ*, اخلاص *per-ṣohbāt-an*. Une marque d'amitié, تند اخلاص *tanda ḡḡlāṣ*. Une — ferme, تکه *per-ṣohbāt-an yang tegūh*. S'unir d'une — réciproque, برصحبته صحباتن *ber-ṣohbat-ṣohbāt-an*. Vivre en —, فردماین دودق دالم *dūduk dālam per-damēy-an*.

AMMONIAQUE, s. m., اشق *aṣūḡ*. Sel —, گارم اشق *ḡāram aṣūḡ*.

AMNISTIE, s. f., امفونن یغ دبری *am-pūn-an yang di-brī rāja ka-pada ka-baṡāk-an ōrang yang ber-sālah*.

AMODIÉE, v. a., مپواکن تانه سرت *me-pōāḡn tanah sirt*, جنبی مپایر قاجق ایت سرت مبری *ḡanjī me-pāyir qaḡḡq ayt sirt mberī*, مپهکن حاصل در تانه ایت *me-pēḡn ḡaṣal der tanah ayt*

kan tānah serta janḡi mem-bāyar pājāḡ itu serta membrī bahagī-an ḡaṣil derī tānah itu.

AMOINDRIE, v. a., مغورعکن *me-ḡūrāḡ-kan*.

S'AMOINDRIE, v. pron., منجادی *men-ḡādī kūrang*. La maladie s'est amoindrie, ایت سده جادی *peṡākūt itu sudah ḡādī kūrang*.

AMOINDRISSEMENT, s. m., حال ککران *ḡāl ḡādī kūrang*, ککران *ka-kurang-an*. L'amoindrissement du revenu, حاصل ککران *ka-kurang-an ḡaṣil*.

AMOK, sorte de folie furieuse, امق *āmōḡ*. Courir l'amok (courir cà et là en furieux et attaquer tout ce qu'on rencontre), مغامق *meng-āmōḡ*.

AMOLLIE, v. a., ملبتکن *me-lem-but-kan*. —, affaiblir, ملهکن *me-lemāh-kan*, —, rendre lâche, مغندرکن *mengendur-kan*. — le cœur, ملبتکن هاتی *me-lembut-kan hātī*. Les plaisirs sensuels amollissent les hommes, شهوة ایت ملهکن اورع *ṣahwat itu me-lemāh-kan ōrang*.

AMOLLISSEMENT, s. m., 1°, action, ملبتکن حال *ḡāl-me-lembut-kan*, ملهکن حال *ḡāl me-lemāh-kan*. 2°, résultat, کلبوتن *ka-lembūt-an*, کلاهکن *ka-lemāh-an*.

AMONCELÉ, E, part. pas. du verbe amonceler, تمبن *timbun*, یغ دتمبن

yang di-timbun, تَمْفُكْ *tumpuk*. Du sable —, فَاسِرْ يَخْ دَمْبَنْ *pāsir yang di-timbun*.

AMONCELLEMENT, s. m., 1°, action, مَبْمُونْ *penimbun-an*, مَبْمُونْ *penumpuk-an*. — 2°, résultat, مَبْمُونْ *tim-bun-an*, مَبْمُونْ *ka-tumpuk-an*.

AMONCELER, v. a., مَبْمِنْ *menim-bun*, مَبْمِنْ *menimbun-kan*, مَبْمِنْ *menumpuk*, مَبْمِنْ *menumpuk-kan*. — des richesses, مَبْمِنْ *menimbun-kan ka-kayā-an*.

AMONT, s. m., هُولُو *ūdik*, هُولُو *hūlu*. En —, كُودُقْ *ka-ūdik*, كُودُقْ *ka-hūlu*. Aller en —, مُودُقْ *mūdik*.

AMORCE, s. f., اَمْعَنْ *umpan*.

AMORCE, séduction, مَبْمُونْ *bujūk-an*, مَبْمُونْ *tīpu*.

AMORCE, pour faire prendre feu, رَابِقْ *rābuk*.

AMORCER, v. a., garnir d'amorce un hameçon, مَبْمُونْ قَدْ مَاتْ كَايَلْ *menārūh umpan pada māta kail*.

AMORCER, attirer, séduire, مَبْمُونْ *mem-būjuk*, مَبْمُونْ *menīpu*.

AMORCER, mettre une amorce à une arme, مَبْمُونْ رَابِقْ *menārūh rābuk*.

AMORTIR, v. a., مَبْمُونْ مَبْمُونْ *mergū-rang-kan*, مَبْمُونْ *me-lemāh-kan*. — le feu en y jetant de l'eau, مَبْمُونْ مَبْمُونْ هَاغْتْ اَثِيْ سَرْتْ مَبْمُونْ *mergūrang-kan hāngat āpi serta*

mem-būang āyer. — l'ardeur de la concupiscence, مَبْمُونْ هُوَا نَفْسُو *me-lemāh-kan hawā nefsū*.

AMOUR, s. m., مَبْمُونْ *pergasih-an*, مَبْمُونْ *ka-sukā-an*, مَبْمُونْ *hubbat*, مَبْمُونْ *muḥabat*. Un — parfait, مَبْمُونْ مَبْمُونْ يَخْ سَمْفَرَنْ *pergasih-an yang sempurna*. — pur, مَبْمُونْ يَخْ سُوْجِيْ *pergasih-an yang sūxi*. L'amour de Dieu a été répandu dans nos cœurs, مَبْمُونْ اللّٰهْ سَدَهْ تَرْتُوْغْ كَدَالْمْ هَاتِيْ *muḥabat allah sudah ter-tūwangka-dālam hāti kāmī*. L'amour de Dieu est la source de toutes les vertus, مَبْمُونْ اللّٰهْ اَدْ قُوْهَنْ سَكَلْ *pergasih-an allah ada pōhon segala ka-bijik-an*. Promesse d'—, مَبْمُونْ جَنْجِيْ مَبْمُونْ *janji mergasih*. — passionné, charnel, مَبْمُونْ *ḥāl berāhi*. — propre, مَبْمُونْ *ḥāl berāhi*. — چَتْ دِيرِيْ *xita kāsih diri*, چَتْ دِيرِيْ *xita diri*. — des richesses, مَبْمُونْ *ka-sukā-an pada ka-kayā-an*. — de la grandeur, مَبْمُونْ *ka-sukā-an pada ka-be-sār-an*.

AMOUR, terme d'affection. Mon —, مَبْمُونْ *ka-kāsih-ku*.

Loc. Beau comme l'amour, اَيْلَتِيْ *elok sa-kālī*. Faire l'amour, مَبْمُونْ *memīnang*.

AMOURACHER (s'), v. pron., مَبْمُونْ *berāhi*, مَبْمُونْ *berāhi*. S'amouracher d'une femme, مَبْمُونْ مَبْمُونْ اَكَنْ قُرْمَقُونْ *berāhi ākan per-*

ampūan, منجادی ایدن سبب براهی
menjādi ēdan sebāb be-
rāhi ākan perampūan.

AMOURETTE, حبة تباد سخگه *hubbat*
tiāda surgguh.

AMOUREUX, EUSE, adj. et s., ثغاسه
pengāsih, فمبراهی *pem-berāhi*, حباب
hubāb, اورغ مینخ *ōrang memīnang*.
Lettre amoureuse, سورت کاسه *sūrat*
kāsih. Vers —, سلوک براهی *selōka*
berāhi. Ardeur amoureuse, نفسوبراهی
nefsū berāhi. Désir —, ایغن براهی
īgin berāhi. Caresse amoureuse —,
فمبجوکن *pem-bujūk-an*.

AMOVIBILITÉ, s. f., فری یغ تباد تتف
prī yang tiāda tetūp, فری اورغ یغ
prī ōrang yang تباد ثابت دالم جراتن
tiāda šābit dālam jawāt-an-ña,
فری اورغ یغ دافت دتورنکن درقد
prī ōrang yang dāpat di-tū-
run-kan deri-pada pangkat-ña.

AMOVIBLE, adj., یغ دافت دفتکتکن
yang dāpat di-pexāt-
kan deri-pada pangkat-ña, یغ تباد
yang tiāda tetūp, یغ تباد ثابت
yang tiāda šābit dālam
pangkat-ña.

AMPHIBIE, adj., یغ دافت هیدف
yang dāpat hi-
dup dālam ayer dān di-dārat.

AMPHIBOLOGIE, s. f., دو فخرتین
dūa peng-arti-an.

AMPHIBOLOGIQUE, adj., راجن *rā-*
jan, ارتی دو *dūa arti-ña*, بچار راجن
artidūa. Un discours —, بچار راجن
bixāra rājan. Parole —, فخرکنان
per-katā-an yang arti-
ña dūa.

AMPHIBOLOGIQUEMENT, adv., دغن
dengan dūa arti-ña, دغن
dengan dūa mūlut.

AMPHIGOURI, s. m., بچار کوست ۲
اتورن فخرکنان *kūsut-kūsut*
atūr-an per-katā-an دغن تباد ارتین
dengan tiāda arti-ña.

AMPHITHÉÂTRE, s. m., تمفت دالم
رومه وایغ مان اورغ بابق دودق
tampat dālam rūmah
wāyang māna ōrang bānak dūduk
ber-pangkat-pangkat. Un terrain
en —, تانه یغ برفشکت ۲
tānah yang ber-pangkat-pangkat.

AMPHITRYON, s. m., تون یغ منجمامو
tūan yang men-jāmu ōrang,
یغ فغکل اورغ ماکن
yang panggil
ōrang mākan.

AMPHORE, s. f., باجن دغن دو تلغ
bājan dengandūa اکن تاراه-گور دالمی
akan tāruh anggūr dālam-
ña, بویغ *būyung*, کندی *kendi*.

AMPLE, adj., long, large, étendu,
tūwas, لشکر *luggar*, لافغ *lā-*
parang, لانت *lanjut*. Une place —,

لوس تمت يڭ لوس *tampat yang lūwas*.
Un habit — باجو يڭ لغكر *bāju yang luggar*.

AMPLEMENT, adv., دغن چوكف
dengan xūkup, بايق *bāñak*. Il y
avait — de quoi diner, مكنان اد بايق
makān-an ada bāñak.

AMPLEUR, s. f., كلواسن *ka-luwās-*
an, كلنجوتن *ka-lanjūt-an*, ثرى يڭ
prē yang luggar.

AMPLIATION, s. f., double d'un
acte, ترونن سورت *turūn-an sūrat*.
نسخة يڭ كدو ساتو سورت
nuskat yang ka-dua satu sūrat.

AMPLIFICATION, s. f., بچار يڭ
دنججشكن آتس سواتو فركار
bixāra yang di-panjang-kan atas suatu por-
kāra.

AMPLIFIER, v. a., ملوسكن *me-lū-*
was-kan, ملنجتكن *me-lanjut-kan*,
ممنجشكن *memanjang-kan*. — une
histoire, حكاية ملنجتكن
me-lanjut-kan hikāyat.

AMPOULE, s. f., فيولة *pelēs*.

AMPOULE, tumeur, بنتل *bentil*.
Il a des ampoules aux pieds, بنتل ٢
بنتل *bentil-bentil pada kaki-*
ña.

AMPOULETTE, s. f., جام
jām, جام فاسر *jām pāsir*.

AMPUTATION, s. f., حال مشودغ
hāl mengūdung, حال مشرت اغكوت
hāl mengeràt anggōta orang.

AMPUTÉ, E, part. pas. du v. am-
puter, كودغ *kūdung*, فونج *pūtung*,
ترفشگل *ter-panggal*, تركرت *ter-keràt*.
Une personne amputée, اورغ كودغ
orang kūdung. Une main amputée,
تاغن يڭ تركرت *tāngan yang ter-keràt*.

AMPUTER, v. a., مشودغ *mengū-*
dung, مومتغ *memūtung*, ممشگل
me-manggal, مشرت *mengeràt*. — un
membre, مشودغكن اغكوت اورغ
mengūdung-kan anggōta orang. —
quelqu'un, مشودغى اورغ
mengūdung-i orang.

AMULETTE, s. f., عزيزة *aẓīmat*,
حكمة *hikmat*. Attacher une — au
cou, مشيكتكن عزيزة فد لهر
meng-ikat-kan aẓīmat pada leher.

AMUNITIONNER, v. a., مبلكلكن
mem-bakul-kan. — une citadelle,
مشهفتكن دالم كوت فربكالن فغراغن
meng-himpun-kan dālam kōta
per-bakāl-an pe-prāng-an.

AMUSANT, E, adj., يڭ مپكان *yang*
meñukā-kan, يڭ جادى سوك هاتى
yang jādī sūka hātī, رامى *rāmey*,
اينق *ēnak*. Ces paroles sont très-
amusantes, ترلالو اينق فركتسان ايت
ter-lālu ēnak per-katā-an itu.

AMUSEMENT, s. m., فرمينن *per-*
mān-an, كسكسان *ka-sukā-an*,
كگمارن *ka-gamār-an*, سند *sanda*,
گورو *gūraw*, تماغن *timāng-an*.

AMUSER, v. a., divertir, ميکاکن *meñukā-kan*, مغاکمرکن *meñ-gamūr-kan*.

AMUSER, flatter, tromper, منچمبو *men-xumbu*, ممبرجق *mem-būjuk*, منيفو *menīpu*.

S'AMUSER, v. pron., برايڻ *ber-māin*, برسوک *ber-sūka*, برای رمين *be-rāmey-ramēy-an*.

S'AMUSER, badiner, برسند *ber-sanda*, برگورو *ber-gūraw*, مغگورو *meñ-gūraw*.

S'AMUSER, perdre le temps, برلين *ber-lēna*, ايسخ *īsarŋ-īsarŋ*.

AN, s. m. ou ANNÉE, s. f., تاهن *tāhun*, سنت *senet*, موسم *nūsīm*, L'an du monde, تاهن درکجديئن *pada tāhun deri ka-jadī-an duniā*. L'an de grâce, تاهن مسيحي *pada tāhun mesḥi*. L'an de l'hégire, تاهن هجرة نبي *pada tāhun hejrat nabī*. L'an du règne de, تاهن کرجاءن *pada tāhun ka-rajā-an*. Un an, ساتو تاهن *sātu tāhun*, ستاهن *sa-tāhun*. Une fois l'an, ستاهن سکالي *sa-tāhun sa-kāli*. Bout de l'an, ماتي اورغ کارن دپوت يغ سمبېغ *matī sātu tāhun kamudīan deri-pada matī-ña*. Il a trente ans, تينک *tīng*, توله تاهن عمرن *tōlo tāhun umur-ña*. Après trois ans, سهابس

تاھن لان *sa-hābis tiga tāhun lamā-ña*. Période de dix ans, ديواس *dīwāsa yang sa-pūloh tāhun lamā-ña*. Année solaire, تاهن شمسية *tāhun šemsīyet*, ou تاهن شمسی *tāhun šemsi*. Année lunaire, تاهن قمرية *tāhun kemri-yet*, ou تاهن قمری *tāhun kemri*. Au commencement de l'année, à la nouvelle année, تاهن ثرملان *pada per-mulā-an tāhun*, تاهن بهارو *pada tāhun bahāru*. À la fin de l'année, تاهن کسداھن *pada ka-sudāh-an tāhun*. À chaque année, تاهن تيف *pada tiap-tiap tāhun*. Souhaiter une bonne année, تاهن بهارو *mem-brī salāmat pada tāhun bahāru*. Cette année, تاهن يغ سکارغ *tāhun yang sakārang ini*. L'année dernière, l'année passée, تاهن تاهن يغ سده *tāhun yang sudah*, تاهن يغ سده لالو *tāhun yang sudah lālu*. L'année prochaine, تاهن يغ داتغ *tāhun yang dātang*. Année de sécheresse, تاهن يغ کورغ هوجن *tāhun yang kūrang hūjan*. Année pluvieuse, تاهن يغ باپق هوجن *tāhun yang bāñak hūjan*. Année abondante, تاهن ککنپاغن *tāhun ka-ken-ñang-an*. Année stérile, تاهن کلغارن *tāhun ka-lapār-an*. Dans les années éternelles, تاهن اخرة *pada ākhi-*

rat. Pendant des années, برتاهن ۲
ber-tāhun-tāhun. Faire à l'année,
 مهاهن *menāhun*. Pendant combien
 d'années, براف تاهن لماك *brāpa tā-*
hun lamā-ña. Année bissextile,
 تاهن كيبسه *tāhun kabisah*. L'année
 contient 365 jours et 6 heures en-
 viron. Or ces 6 heures font à
 chaque quatrième année un jour
 de plus; cette année se nomme
 bissextile, et le jour en plus
 s'ajoute au mois de février qui
 alors en a 29, مك فد سواتو تاهن,
 اداله تيكن راتس انم قوله ليم هاري دان
 سكر كير انم جام بايقن مك دغن انم جام
 ايت جديله فد تيف ۲ امقت تاهن لماك
 سواتو هاري لبه مك تاهن ايت دنهائ
 اورخ تاهن كيبسه دان سواتو هاري يغ
 لبه ايت دهوبغ فد بولن فبرواري مك
 هرين بولن ايت دو قوله سميلن هاري
 ادان *maka pada suātu tāhun*
adā-lah tiga rātus anòm pūloh
lima hāri dān sa-kīra-kīra anòm
jāmbānaḡ-ña, maka degan anòm
jām itu jadi-lah pada tiap-tiap
empat tāhun lamā-ña sūatu hāri
lebèh; maka tāhun itu di-namā-i
ōrang tāhun kabisah, dān suātu
hāri yang lebèh itu di-hūbung
pada būlan februāri, maka hāri
būlan itu dua pūloh sambilan
hāri bānaḡ-ña adā-ña.

ANĀ, s. m., recueil, فرهمونن ببرااف
 حكاية اتو فربواتن دان لاین درود ایت
per-himpūn-an be-brāpa hikāyat
ātaw per-buāt-an dān lāin deri-
pada itu.

ANACHORÈTE, s. m., اورغ فرتااف
ōrang per-tāpa, زاهد *zāhid*. Pra-
 tiquer les exercices d'un —, مشيكت
 تاف فرتااف *meḡ-ikut tāpa per-tāpa*.
 Vivre en —, هيدف سفرت زاهد *hi-*
dup seperti zāhid. Rendre —
 منراهدکن *men-zāhid-kan*.

ANACHRONISME, s. m., سيلف دالم
 ساله سرت, *sīlap dālam tārīḡ*, تاريخ
 مسهتبخ ماس *sālah serta meḡ-hituy*
māsa.

ANAGRAMME, s. f., تحريف *tehrif*,
 تکران حرف فرکتان *tukūr-an huruf*
per-katā-an.

ANALOGIE, s. f., بنديغن *banding-*
an, افام *upāma*, برسماان *ber-samā-*
an, مثل *miṣal*, تمثيل *tamṣil*. Par —
 سرت بنديغن *serta banding-an*,
 افامان *upamā-ña*.

ANALOGUE, adj., يغب برسام *yang ber-*
sāma.

ANALYSE, s. f., تفصيل *tefṣil*.

ANANAS, s. m., نانس *nānas*, (le
 fruit) بوه نانس *būah nānas*, (la
 plante) فوهن نانس *pōhon nānas*.

ANARCHIE, s. f., فری نگری يغب
 پری نگرې *prī nagri yang kūrang*
perintah. Cette ville est dans l'—,

مک نگرى ایت کورغ فرنتين maka nagri itu kūrang parentāh-ña.

ANATHÉMATISER, v. a., ملعتکن me-lanāt-kan, مغوچف مغتوکی meng utūk-i.

ANATHÈME, s. m., کوتوق kūtuk, لعنه lanat, کارم kāram, ککرامن ka-karām-an. Prononcer un — sur quelqu'un, مغوچف کوتوق آتس سؤرخ meng-ūxap kūtuk atas sa-ōrang.

ANATOMIE, s. f., علم التشریح ilmu el-tešrīh. Livre d'anatomie, کتاب تشریح kitāb tešrīh.

ANCÊTRES, s. m. pl., نینق مویغ nēnek mōyang. Les coutumes de nos —, عادة نینق مویغ کیت ādat nēnek moyang kīta.

ANCÊTRES, CEUX qui nous ont précédés, اورغ دهولو ōrang dahūlu. Nos — étaient plus sages que nous, اورغ دهولو اد بر بودی درقد کامی ōrang dahūlu adaber-būdi deri-padakāmi.

ANCHE, s. f., هوجش موری اتوبغشی hūjurg mūri ātaw bargsi yang mā-suk di-mūbut ōrang yang ber-bargsi.

ANCHOIS, s. m., ایکن کی ikan key.

ANCIEN, NE, adj., قُرب purba, سدی sadīa, دهولو dahūlu.

ANCIEN, vieux, توا tuā. Les anciens usages, عادة لام ādat lāma. Les anciens temps, قُرب کال purba kāla. L'ancien testament, قُرب جنجین per-janjī-an lāma. La loi ancienne (la loi de Moïse), توریت tawrīt.

tawrīt. Vêtements anciens, کاین توا kāin tuā, کاین لام kāin lāma. Mode ancienne, چار لام xāra lāma. Un — ami, صحابة لام šohābat lāma.

ANCIEN, qui n'est plus. L'épouse ancienne (qui a divorcé, qui est remplacée par une nouvelle), بینی گزندور lam bīni lāma. — گزندور دهولو yang gurendūr lāma, یغ دهولو dahūlu.

ANCIEN, s. m., قُتوا pen-tuā. Les anciens, سکل قُتوا segala pen-tuā. Le conseil des anciens du peuple, مجلس قُتوا قوم mejlis pen-tuā kaum. Hé! l'ancien, هی اورغ si tuā, هی اورغ تو hey ōrang tuā. L'ancien des jours, الله allah.

ANCIENNEMENT, adv., دهولو کال dahūlu kāla, قُرب کال purba kāla, زمان دهولو sadīa kāla, زمين دهولو zemān dahūlu, ميمغ mēmang.

ANCIENNETÉ, s. f., کلامان ka-la-mā-an, کُتوان ka-tuā-an, کُتوان یغ tuā. L'ancienneté de sa famille, کلامان بغسان ka-lamā-an bargsā-ña. À cause de son ancienneté cette maison est sur le point de tomber, مک اوله سبب کُتوانن توا مک رومه ایت هندق روبه maka ūleh sebāb ka-adā-an-ña tuā maka rūmah itu hendak rūbuh. Rang d'ancienneté, قُتوا pangkat pen-tuā.

ANCOLIE, s. f., (Bot.), چانر بوکر *xānar bōkor*.

ANCRAGE, s. m., لبوهن *labūh-an*, قلبوهن *pe-labūh-an*. Droit d'ancre, روب ۲ *ruba-rūba*.

ANCRE, s. f., ساوه *sāuh*. — en fer, ساوه بسی *sāuh besī*. Un câble d'ancre, تالی ساوه *tāli sāuh*. Tige d'ancre, باتخ ساوه *bātang sāuh*. Pattes d'ancre, کوکو ساوه *kūku sāuh*, داون ساوه *dāun sāuh*. Jas, jouail d'ancre, تغمک ساوه *tanggam sāuh*.

Anneau d'ancre, چنچن ساوه *xinxin sāuh*. Trou de l'ancre, مات ساوه *mā-ta sāuh*. Semelle de l'ancre, سفاتو ساوه *sapātu sāuh*. Bouée d'ancre, لفتح ساوه *lampung sāuh*. Etre à l'ancre, برلابه *ber-lābuh*. Jeter l'ancre, ملاهکن ساوه *me-lābuh-kan sāuh*, منجاتهکن ساوه *men-jātuh-kan sāuh*. Lever l'ancre, ممبرک ساوه *mem-bongkar sāuh*. Saisir l'ancre, منبت ساوه *menambat sāuh*. Chasser sur ses ancres, لارت *lārat*, تاهر *tāhar*.

Loc. On ne jette pas l'ancre dans le fleuve de la vie, رات کهدوئن *rāta ka-hidūp-an santiāsa ber-jālan dergan tiāda ber-henti*.

ANCRES, v. n., ملامه *me-lābuh*, ملاهکن *me-lābuh-kan*, منجاتهکن *men-jātuh-kan sāuh*.

ANDOUILLE, s. f., اروتن *urūt-an*. — de porc, داکغ بابي *urūt-an dāgīng bābi*.

ANDOUILLE, s. m., اغلک *angga*, تندق روس *tanduk rūsā*.

ÂNE, s. m., کلدی *kaldey*, کلدی جنتن *kaldey jantan*.

Loc. Ignorant comme un —, بوده سفرت کلدی *bōdoh seperti kaldey*. Têtu comme un —, تکر *teğür seperti kaldey*, سفرت کلدی *teğür sa-kālī*. Méchant comme un — rouge, جاهت سفرت *jāhat seperti kaldey mērah*, جاهت سکالی *jāhat sa-kālī*. Pont aux —, یغ ترلالو *perg-ajār-an yang ter-lālu gampang*. Il cherche son —, et il est dessus, ای منچهاری سواتو شرکان *īamen-xahārisuātu porkāra yang ada dālam tāngan-ña*. Faute d'un point Martin perdit son —, سبب کورخ سدیکت تیاد داؤت, اتغ *sebub kūrang sa-dikit tiāda dāpat untung*.

ANÉANTI, E, part. pas. du v. anéantir, یغ دتیداکن *yang di-tiadā-kan*, یغ دروسقکن *yang di-rūsak-kan*.

ANÉANTI, abattu, هیلخ قوه *hilang kēwat*, جادی فغسن *jādi pingsan*.

ANÉANTIR, v. a., میداکن *meniadā-kan*, منیداککن *menidak-kan*,

مہنساکن *me-rūsak-kan*, مروستقن
mem-binasā-kan.

ANÉANTIR, jeter quelqu'un dans
l'accablement, مغھیلغکن قوۋە دان
عقل اورغ *meng-hilang-kan kūwat*
dān aqal orang.

S'ANÉANTIR, v. pron., se dissiper,
لنپٹ *lenṅap*.

S'ANÉANTIR, s'humilier profondé-
ment. — en la présence de Dieu,
مړندھکن درین دھدائن الہ
me-rendah-kan dirī-ṅa di-hadāp-an
allah.

ANÉANTISSEMENT, s. m., 1°, action,
حال مینداکن *hāl meniadā-kan*,
حال مروستقن *hāl me-rūsak-kan*.
2°, résultat, کتیدان *ka-tiadā-an*,
کرساکن *ka-rusāk-an*.

ANÉANTISSEMENT, humiliation
profonde, کړندھن هاتی *ka-rendāh-*
an hāti.

ANECDOTE, s. f., روایۃ *riwāyat*.

ANÉMIE, s. f., قپاکت کورغ داره
peṅakit kūrang dārah.

ANERIE, s. f., ignorance grossière,
کلكوون یغ بوده *ka-lakū-an yang*
bōdoh, قری یغ باقی بوده *pri yang*
bānak bōdoh.

ANESSE, s. f., کلدی بتین *kaldey*
betina. Lait d'anesse, ایرسوسوکلدی
āyer sūsū kaldey betina.

ANETH, s. m., ادس قدس *ādas*
pedās.

ANÉVRISME, s. m., بشکتق نادى
bangkak nādi, قوتسن نادى *pūtus-*
ṅa nādi.

ANFRACTUOSITÉ, s. f., بشکون *berg-*
kōk-an, کبتون *ka-bantūk-an*.
— d'une rivière, بلیکو *baliku*.

ANGE, s. m., ملایکه *malak*, ملایکه
malāikat. L'ange du Seigneur,
ملك هو *malak hūwa*. Les anges
gardiens, ملایکه یغ ثغکو *malāikat*
yang penunggu. Chœur des anges,
قهرهشونن ملایکه *per-himpūn-an*
malāikat. L'ange de la mort, ملك
الموت *malak el-maut*. Les anges
des tombeaux (d'après la croyance
musulmane), نکیر دان منکر *nekīr*
dān munkīr. Les anges qui in-
scrivent les actions des hommes
(d'après la croyance musulmane),
الحفظه *el-ḥafatlat*. L'ange des
ténèbres, شیطان ابلیس *iblis*
šeitān.

ANGE, terme d'affection. Mon
ange, ککاسهک *ka-kāsīh-ku*, هتیک
hatī-ku, ادند *adinda*.

Loc. Beau comme un —, ایلق
elok sa-kāli.

ANGÉLIQUE, adj., بر فراغی ملایکه
ber-perāngi malāikat.

ANGÉLIQUE, excellent, parfait,
اتام تر لالو باقی *ter-lātu bāik*, اتام
utāma. Ame —, جیو تر لالو باقی *jīwa ter-lātu*

bāik. Voix —, سوار تر لالومردو *su-wāra ter-lālu merdu*.

ANGINE, s. f., ساکت باره دلهبر, *sākit bārah di-tēher*.

ANGLAIS, E, اڱگريس *inggris*. Un —, اورڱ اڱگريس *ōrang inggris*. La langue anglaise, بهاس اڱگريس *ba-hāsa inggris*.

ANGLE, s. m., هوجڱ *hūjung*, جوړو *jūru*, ښوړو *pen-jūru*. Sommet d'un —, هوجڱ ښوړو *hūjung pen-jūru*. Les côtés d'un —, ښوړو سځي *segi pen-jūru*. — droit, ښوړو سځو *siku*. — obtus, ښوړو تمل *pen-jūru tumpul*. — aigu, ښوړو تاجم *pen-jūru tājam*. — saillant, ښوړو هوجڱ کلور *pen-jūru hūjung-ña ka-luar*. — rentrant, ښوړو هوجڱ کډالم *pen-jūru hūjung-ña ka-dālam*. — rectiligne, ښوړو بفرسځي بتل *pen-jūru be-per-segi betil*. — curviligne, ښوړو بفرسځي لڅڅ *pen-jūru be-per-segi lengkung*. À l'angle (au coin) d'une rue, ډد هوجڱ جالن *pada hūjung jālan*.

ANGLE, pointe de terre, هوجڱ تانه *hūjung tānah*, — qui s'avance dans la mer (cap), تانجڱ *tanjung*.

Une table à quatre angles (côtés), مېچ امفت فرسځي *mēja ampat per-segi*. Les quatre angles (coins) du monde, امفت تفس عالم *ampat tepas*

ālam. — interne de l'œil, سوت مات *sūdut māta*. — externe de l'œil, اځگر مات *ikor māta*.

ANGLETERRE, اڱگريس *nagrī inggris*.

ANGLICAN, E, adj., اڱگريس فون *inggris pūña*. Eglise anglicane, کنيسه اڱگريس *kaniset inggris*. Un —, کنيسه اڱگريس فون امة *kaniset inggris pūña ummat*.

ANGOISSE, s. f., suffocation, کساکن *ka-sesāk-an*.

ANGOISSE, affliction, حال برليسه *hāl ber-lisah*.

ANGOISSE, auxiété extrême, کتکوتن موت *ka-takūt-an maut*, سڅسار موت *sangsāra maut*.

ANGUILLE, s. f., بلت *belūt*, مالڅ *mālang*. Une sorte d'anguille très fine, ايکن لڅي *ikan lampey*. Ecorcher, dépouiller une —, مغوڅس *mengūpas* کولت بلت *kulit belūt*.

Loc. Il échappe comme une —, اي سورڅ يځ بايق چردق *ia sa-ōrang yang bāñak xerdik*. — Sous roche, بارڅ يځ سمبوني *bārang yang sembūni*. Ecorcher l'anguille par la queue, ملاءي فکرجاءن مان فانت *me-mulā-i pekarjā-an māna pātut meng-hābis-kan dia itu*.

ANGULAIRE, adj., برښوړو *ber-pen-jūru*, برهوجڱ *ber-hūjung*. Pierre —, باتو هولو ښوړو *bātu hūlu*

pen-jūru. Dents —, گيکي کيکي *gigi* *asu*.

ANGULEUX, EUSE, adj., بيغ اد بيراف *yang ada be-brāpa bānāk hūjung padā-ña*.
Un rocher —, باتوکارخ بيغ اد بيراف *bātu kārang yang ada be-brāpa bānāk hūjung padā-ña*.

ANICROCHE, s. f., کتکاهن *ka-tegāh-an*, کسکارن *ka-sukār-an*.
Rencontrer des —, برتمودغن کسکارن *ber-temū dengan ka-sukār-an*.

ÂNIER, ÈRE, s., اورغ مغهالوکلدی *orang meng-hālaw kaldey*.

ANIL ou ANIR, s. m., نیل *nīla*, تارم *tārum*.

ANIMADVERSION, s. f., هردق *hardik*, کننجین *ka-benxī-an*, نست *nista*, کموالن *ka-muwāl-an*.

ANIMAL, s. m., pl. ANIMAUX, بناغ *binātang*, حیوان *heywān*. — sauvage, بناغ لیر *binātang liar*. — domestique, بناغ جینق *binātang jīnak*. — féroce, بناغ بوس *binātang būwas*. — volant, بناغ تريغ *binātang terbang*. — quadrupède, بناغ بيغ *binātang yang ber-kāki ampat*. — furieux, بناغ کالق *binātang gālak*. — rampant à la manière des serpents, بناغ منجولر *binātang men-jūlur*. — se traînant sur les pattes, بناغ مرغکت *binātang me-rangkak*.

Les insectes, رات رات *rata-rāta*.

Les reptiles, بناغ بيغ ملات *binātang yang me-lāta*.

Le règne animal, سکل بناغ *segala binātang*, سکل حیوان *segala heywān*, هیدف هدوشن *hiduphilup-an*.

Les instincts des animaux sont considérés comme le symbole des bonnes et des mauvaises qualités des hommes, d'où l'on dit :

Le coq est vigilant, la tortue est chaste, la colombe est innocente, le paon est orgueilleux, le tigre est féroce, le lion est courageux, le pourceau est gourmand, le moineau est lascif, l'âne est ignorant, le chien est fidèle, la corneille vit longtemps, le loup est voleur et cruel, le renard est fin et rusé, la fourmi est économe, le hibou est sage.

مک طبیعة سکل بناغ اد اقام صفة بيغ *maka طبیعت سکل بناغ اد اقام صفة بيغ*
بايق دان صفة بيغ جاهت سکل مانسی *baik dān sifat yang jāhat segala binātang ada upāma sifat yang bāik dān sifat yang jāhat segala mānusiā maka sebab itu orang kātā: هایم جتنن برجاک *hāyam jantan ber-jāga*, ککوراد سوچی *ka-kūra ada sūxi*, مرقاتی اد تولى دان *merapāti ada tulus dān betul*, مرق بغکت هتین *meruk borgkak hati-ña*, هریمو بوس *harīmaw būwas*,*

بابی دمف *sīnga berāni*, بورغ فیفت دوکان دان *bābi demāp*, چابل *būrung pīpīt dokāna dān xābul*, کلدی بوده *kaldey bōdok*, بورغ انجغ ستیوان *anjing satiāwan*, بورغ گاکت عمرک فنجغ *būrung gāgak umur-ña panjang*, گزک فنجوری دان *gurg pen-xūri dān jāhat*, جاهت روبه چردق دان برزای *rūbeh xerdik dān ber-dāya*, سمت برسمن *semūt ber-simpan*, هتو برودی *būrung hantu ber-būdi*.

ANIMAL, E, adj., حیوانی *heywāni*, چار بناغ *binātang pūna*, بناغ فون *xāra binātang*. Un homme —, sensuel, اورغ حیوانی *orang heywāni*.

ANIMALCULE, s. m., بناغ کچل سکالی *binātang kecil sa-kāli*.

ANIMALITÉ, s. f., فراغی بناغ *per-āngi binātang*, فری حیوان *prī heywān*.

ANIMATION, s. f., 1°, action d'animer, حال مغهدفکن *hāl merg-hīdup-kan*, حال میکاکن *hāl meñukā-kan*, حال مبرنیکن *hāl mem-beranū-kan*, فنججان *per-ajāk-an*. 2°, résultat, کهدوفن *ka-hīdup-an*, کسکاءن *ka-sukā-an*, کرین *ka-ramēy-an*.

ANIMÉ, E, part. pas. du v. animer, vivante برپاو *ber-ñāwa*, هیدف *hīdup*. Statue —, کمبریغ سفرت *gambar yang seperti hīdup*.

ANIMÉ, ayant de la vivacité, رای یغ دبرنیکن *rāmey pantas*, فنتس *yang di-beranū-kan*.

ANIMÉ, irrité, ماره *mārah*, مرک *murka*.

ANIMER, v. a., donner la vie, مبری پاو *mem-brī jīwa*, مبری جیو *mem-brī ñāwa*, مغهدفکن *merg hīdup-kan*.

ANIMER, donner de la vivacité, میکاکن *me-rāmey-kan*, ممتسکن *memantās-kan*.

ANIMER, encourager, مبرنیکن *mem-beranū-kan*, هاتی *mem-brī hāti*, کمبیر *mem-brī gambira*, مغهلامکن *merg-ilhām-kan*. — les soldats au combat, مبرنیکن لسکر فد *mem-beranū-kan laškar pada prang*.

ANIMER, exciter, مغاجق *merg-ājak*, مغوفق *merg-ūpak*. — le peuple, مغاکرکن اورغ باقت *merg-grak-kan orang bānak*.

ANIMER, irriter, مارهکن *me-mārah-kan*, مفرمرکاکن *mem-per-murka-kan*.

ANIMOSITÉ, s. f., haine, ressentiment, کبنجی *benxi*, کبنجیئن *ka-benxi-an*, دمدم *demdam*, هاتی کرانن *karāt-an hāti*. Avoir de l'animosité, منمبجی *mmem-benxi*, مناره دمدم *menāruh demdam*.

ANIS, s. m., ادس مانس *ādas mānis*. Graine d'anis, بیجی ادس *biji ādas mānis*. — étoilé, بادiane, ادس چین *ādas xīna*.

ANISSETTE, s. f., سوئی ادس مانس *sōpi ādas mānis*.

ANKYLOSE, s. f., سندی یغ جادی *sendi yang jādi kaku*, کاکو سندی *sendi yang tiāda dāpat ber-grak*.

ANNALES, s. f. pl., تاریخ *tārīk*, حکایة *hikāyat*, سجارة *sejārat*. Le livre des annales des peuples, کتات *kitāb tārīk ul-umem*. Les annales malaises, سجارة ملايو *sejārat malāyu*.

ANNALISTE, s., فبورت تاریخ *pe-nūrat tārīk*.

ANNEAU, s. m., چنچن *xinxin*. — nuptial, چنچن یغ دفاکی اورغ یغ *xinxin yang di-pākey orang yang ber-kāwīn*. Bénir l' — nuptial, چنچن ممبرکاتی *mem-ber-kāt-i xinxin*. — royal, چنچن کرجاءن *xinxin ka-rajā-an*. — avec un cachet, چنچن چف *xinxin xap*. — de Saturne, چنچن بتغ زحل *xinxin bintang zahal*. — qu'on porte aux jambes, aux bras, کلغ *gelang*, (qui résonne), کرونچ *keroncong*. — d'une chaîne, هوېغ *hūburg*. — d'une cotte de mailles, خلفه *kalkah*.

— de rideau, چنچن کلبو *xinxin kulambu*.

ANNÉE, s. f., v. AN.

ANNELE, E, adj. (des cheveux), ایکل *ikal*, فقهو *papūwah*.

ANNEXE, s. m., بارغ یغ برکتش *bārang yang ber-gantung*, بارغ یغ *bārang yang meñertā-i*.

ANNEXER, v. a., ملکت *me-lekāt*, مشبوېغ *merg-hūburg*. — ا, منباھی *menambāh-i*.

ANNEXION, s. f., 1°, action, حال *hāl me-lekāt-kan*, فقهوېغن *perg-hūburg-an*. 2°, résultat, هبوېغن *hubūrg-an*, لبهن *lebēh-an*, تمباهن *tambāh-an*.

ANNIHILER, v. a., منیداکن *meniadā-kan*, ممباطلکن *mem-bātil-kan*. — le droit de quelqu'un, منیداکن *meniadā-kan hak orang*. — un testament, ممباطلکن وصية *mem-bātil-kan wasiyat*.

ANNIVERSAIRE, s. m. et adj., کمبلین *kombalin*. بارغ هاری بیل ساتوتاھن لماک سده لالو *kombali-an bārang hāri bila satu tahun lamā-ña sudah lālu*. Fête —, هاری رای یغ داتغ قول کمدين دروقت *hāri rāya yang dātang pūla kamudian deri waktu satu tahun lamā-ña sudah lālu*. —, bout de l'an, سمبېغ یغ دبوت اورغ *sembahyang yang di-būat orang*.

kārna jūwa orang māti sātu tāhun kamudī-an deri-pada māti-ña.

ANNONCE, s. f., حال مبرتاکن *hāl mem-beritā-kan*, قمبرین تاهو *pem-brī-an tāhu*, کتسان *ka-ñatā-an*, تنبیه *tembiet*. Feuille d'annonce, تاهو سورت مبری تاهو *sūrat mem-brī tāhu*, سورت خبر *sūrat kabār*.

ANNONCER, v. a., publier, مبرو *meñerū*, مبروکن *meñerū-kan*, مورتاکن *mem-beritā-kan*, مورتاکن *me-wartā-kan*, مغبرکن *meng-kabar-kan*. — au son de la caisse, منطبکن *men-ṭabal-kan*, منوبتکن *me-nūbat-kan*. — par affiche, سورت ملکتن *sūrat me-lekāt-kan*, خبر *me-lekāt-kan sūrat kabār*, ملکتن سورت مبری تاهو *me-lekāt-kan sūrat mem-brī tāhu*.

ANNONCER, donner avis, faire savoir, معلومکن *me-malūm-kan*, میاکن *me-ñatā-kan*, مغتاکن *meryatā-kan*, میتکن *meñebūt-kan*, مبری تاهو *mem-brī tāhu*. — á un supérieur, مفر سمبکن *mem-per-sembah-kan*.

ANNONCER, prédire, منبوتکن *me-nubuwet-kan*. Les prophètes ont annoncé la venue de Jésus-Christ, سکل نبی سده منبوتکن کد تاغن عیسی *segala nabī sudah me-nubuwet-kan ka-datāng-an isa el-mesēh*.

ANNONCER, prêcher, برخطبه *ber-kuṭbat*, مغخطبتکن *meng-kuṭbat-kan*.

— l'Evangile, مغخطبتکن الانجیل *meng-kuṭbat-kan el-injil*.

ANNONCIATION, s. f. (Liturg. cath.), خبر یغ دبری ملایکه جبراعل قدستی *kabar yang di-brī malāikat jibrāil pada setti marīam*.

ANNOTATION, s. f. (en marge d'un ouvrage), حاشیه *hāšiyat*.

ANNOTATION, marque, علامه *alā-mat*, تند *tanda*.

ANNOTER, v. a., mettre des notes en marge d'un ouvrage, مبروت حاشیه *mem-būat hāšiyat*.

ANNOTER, marquer, مناره علامه *menāruh alāmat*, مناره تند *menāruh tanda*.

ANNUAIRE, s. m., کتاب تاهن *kitāb tāhun*, تقویم *tekwīm*.

ANNUEL, LE, adj., یغ ساتو تاهن *yang sātu tāhun pūña*, ستاهن *sa-tāhun*. Tribut — اوڤتی ستاهن *ūpatī sa-tāhun*. Gages — کاجی تاهن *gāji tāhun*. Termes — (de paiement) اغسورن تاهن *argsūr-antāhun*.

ANNUELLEMENT, adv., قد تیغ ۲ *ḡd tīgh 2*, بر تاهن *pada tiap-tiap tāhun*, بر تاهن ۲ *ber-tāhun-tāhun*.

ANNULAIRE, adj., سروڤ چنچن *sa-rūpa xinxin*. Doigt — جاری *jāri mānis*.

ANNULER, v. a., منیداکن *menidā-kan*, مغهاشکن *meng-hāpus-kan*. — une peine, منیداکن سقس *menidā-kan seses*.

meniadā-kan siksa. — un contrat,
جنجی مشهاشکن *meny-hāpus-kan*
janji.

ANOBLI, part. pas. du v. anoblir,
جادی بغساوان *jādi bargsāwan,*
یغ دیبغساکن *yang di-bargsā-kan.*

ANOBILIE, v. a., ممبغساکن *mem-*
bargsā-kan, ملیاکن *me-muliā-kan.*

ANOBILISSEMENT, s. m., حال
مبغساکن *hāl mem-bargsā-kan.*

ANODIN, INE, adj., remède —,
اوبت یغ مینغکن فیاکت *obat yang*
meñenāng-kan peñākit.

ANOMAL, E, adj., یغ تیاد تراتر *yang*
tiāda ter-atur.

ANOMALIE, s. f., ثری یغ تیاد تراتر
pri yang tiāda ter-atur.

ANONYME, adj., تیاد بزنام *tiāda*
ber-nāma, دغن تیاد برتند تاغن *dengan*
tiāda ber-tanda tāngan. Une lettre
—, سورت یغ تیاد برتند تاغن *sūrat*
yang tiāda ber-tanda tāngan. Un
livre —, کتاب یغ تیاد نام پورتن آسن *kitāb*
yang tiāda nāma peñūrat-ña
ātas-ña.

ANORMAL, E, adj., یغ تیاد تراتر *yang*
tiāda ter-atur, یغ تیاد دالم کددوکن
یغ بیاس *yang tiāda dālam ka-du-*
dūk-an yang biāsa.

ANSE, s. f., d'un vase, تلیغ *te-*
linga. — d'autres objets, تاغن
tāngan, فمغ *pemegāng.*

ANSE, s. f., petite baie, تلیق *telük,*
تلیق کچل *telük kexil.*

ANTAGONISTE, adj., لاون *lāwan.*

ANTARCTIQUE, adj., یغ دسلاتن
yang di-selātan. Pôle —, قطب
سلاتن *kutub selātan.*

ANTÉCÉDENT, E, adj., یغ دهولو *yang*
dahūlu, یغ فترام *yang portāma,* یغ
اول *yang awal.*

ANTÉCÉDENT, s. m., کلکون یغ
ka-lakū-an yang dahūlu,
فکرچاغن فترام *pe-karjā-an por-*
tāma. Les antécédents de cette
personne, کلکون فترام اورغ ایت *ka-*
lakū-an portāma orang itu.

ANTÉCHRIST, s. m., دجال *dejjāl,*
ل'Antéchrist, الدجال *el-dejjāl.*

ANTENNE, s. f., vergue, فابون *pā-*
būwan, فبابون *pembāwan.* Baisser
l'antenne, منورنکن فبابون *menūrun-*
kan pembāwan.

ANTENNE, des animaux, کچل
tanduk kexil.

ANTENNE, tentacule, تندق مراب
tanduk me-rāba.

ANTÉRIEUR, E, adj., 1°, par rap-
port au temps, دهولو *dahūlu,* یغ
فترام *yang portāma,* یغ لام *yang lāma,*
فرب *purba.* Le temps —, کال یغ
kāla yang dahūlu. Ma dette
est — à celle de cet homme, هوتغ
hūtang hamba ada dahūlu deri-
pada hūtang orang itu. L'épouse
— (qui a été remplacée après le

divorce), یغ لام *bini yang lāma*. 2°, par rapport au lieu, یغ دهدائن *yang di-nūka*, یغ دهولو *yang di-hadāp-an*, یغ دهولو *yang dahūlu*. La partie — d'un navire, هلون پراهو *halūwan prāhu*.

ANTÉRIEUREMENT, adv., دهولو *dahūlu*, قد زمان دهولو *pada zemān dahūlu*, قرب کال *purba kāla*, سدی *sadīa kāla*.

ANTHROPOPHAGE, s., اورغ یغ ماکن *orang yang makan orang*.

ANTICHAMBRE, s. f., ییلق دهدائن *bilik di-hadāp-an*, بلانترائن *belantarā-kan*.

ANTICIPER, v. a., مندهلوی *men-dahulū-i*, مندهلویکن *men-dahulū-kan*, ممبوت دهولو *mem-būat dahūlu*. — un paiement, ممباير دهولو کتیک *mem-bāyar dahūlu kotika*.

ANTICIPER, v. n., sur le droit de quelqu'un, ملغکر حق اورغ *melanggar hak orang*. — sur le revenu de l'année suivante, ماکن ورغ تاهن *makan wang tahun yang datang pūna*.

ANTICONSTITUTIONNEL, LE, adj., یغ ملاون شرط کرجائن *yang melawan syarat ka-rajā-an*.

ANTIDATER, v. a., مندهلویکن هاری *men-dahulū-kan hari bulan atas surat*, منولس هاری *menulis hari bulan yang dahūlu*.

ANTIDOTE, s. m., قناور *penāwar*. — contre le venin d'un serpent, قناور بیس اولر *penāwar bisa ular*. Donner un — contre du poison, مناورکن راجن *menāwar-kan rājun*.

ANTIENNE, s. f., ایه در کتاب قدس *ayat deri kitab kudus yang di-nāni dahūlu segala mezmūr dālam mesjid*.

Loc. Donner une mauvaise —, مپتاکن خبر یغ ممبری سوسه هاتی *menātā-kan kabar yang mem-brī sūsah hāti*. Chanter toujours la même —, دشغات سنتیاس سمسام *mergāta santiāsa sama-sāma*.

ANTILOPE, s. f., کمبغ هوتن *kambing hutan*.

ANTIPATHIE, s. f., بنچی *benchi*, سترورن *satrū-an*, ککلین *ka-geli-an*, حساسی *merasāi*, ککلین *me-rasāi-ka-geli-an*.

ANTIPODE, s. m., یغ دسبله *orang yang di-sa-belah dunia yang di-bāwah*.

ANTIQUE, adj., قرب *purba*, تو *tuā*, لام *lāma*. Un palais —, استان *astāna deri purba kāla*. Statue —, فاتغ یغ بابق تو *pātung yang bānaq tuā*. Coutumes antiques, عاده دهولو کال *adat dahūlu kāla*.

ANTIQUITÉ, s. f., قرب کال *purba kāla*, دهولو کال *dahūlu kāla*.

ANTIQUITÉS, s. f. pl., فرکارا یغ *frkāra*
 porkāra-porkāra یغ تښکل در فریب کال
yang tinggal deri purba kāla.

ANTITHÈSE, s. f., فرکمان یغ هر تین
 per-katā-an یغ هر دم مق *ber-dompak.*

ANTRE, s. m., caverne, گوه *gūah,*
 گوه *gerurgang.* Un — profond, گوه
 گوه *gūah yang bānak dālam.*

Loc. C'est l'antre du lion, تمفت
 tampat در مان سوسه کلور
tampat deri māna sūсах ka-lūar.

ANUS, s. m., دبر *tumbung,* تبخ
dubūr.

ANXIÉTÉ, s. f., چنت *xinta,*
 فرچنتان *per-xintā-an,* رندو *rindu,*
 سوسه *sūсах,* کفلون *ka-pilū-an,*
 تاکت *tākut,* شغل *šugul.*

ANXIEUX, EUSE, adj., یغ برچنت
yang ber-xinta, یغ فیلو هتین *yang*
 پیلو *pilu hati-ña,* بر تاکت *ber-tākut,*
 مشغول *mešgūl,* گنده *gundah.*

AORTE, s. f., نادى ایت یغ بر نام نادى
nādi itu yang ber-nāma nādi
besār.

AOÛT, s. m., اگستو *agostu,* یغ بولن
būlan yang ka-dulāpan.

APAISE, v. a., مندامیکن *men-*
dāmey-kan, مندیمکن *men-dīam-*
kan, مندهکن *menedōh-kan,* منښکن
meñenāng-kan. — un tumulte,
 مندامیکن اورغ یغ کفر
men-dāmey-kan ōrang yang gampur. — une

tempête, مندهکن اغن ریبوت *mene-*
dōh-kan āgin ribut. — une dou-
 leur, مغورغکن چپاکت *menḡurang-kan*
peñākit. — la faim, موسکن لافر
memūwas-kan lāpar. — la soif,
 مادمکن دهاک *memādam-kan da-*
hāga.

S'APAISE, v. pr., منجادی سنخ
men-jādi senḡng, منجادی دیم
men-jādi dīam, منجادی تده
men-jādi tedōh.

APATHIE, s. f., فراغی یغ تیاد مراسم
perāngi yang tiāda me-rāsa, حال
hāl hāti yang تیاد مراسم
tiāda me-rāsa, الف *alpa,* کملاسن
ka-malās-an.

APATHIQUE, adj., یغ لالی *yang*
lāley, یغ مالس *yang mālas.*

APERCEPTION, s. f., راس هاتی
rāsa hāti, راسان *rasā-an.*

APERCEVOIR, v. a., منمفق *menam-*
pak, بهارو ملیت *me-lihat,*
bahāru me-lihat. — un navire,
 منمفق سبوه کفل *menampak sa-būah*
kapāl.

S'APERCEVOIR, v. pron., مراسم
me-rāsa.

APERÇU, E, part. pas. du v. aper-
 cevoir, تمفق *tampak,* لیت *lihat.*

APERÇU, s. m., exposé sommaire,
 اختصار *iktišār.*

APERÇU, estimation approxima-
 tive, اوراوارن *āwar-awār-an,* کرکیر
kira-kīra.

APÉRITIF, IVE, adj. (Méd.), remède apéritif, اوبت برچاهر *obat ber-xāhar*.

APETISSEER, v. a., diminuer, مچکلکن *mengcuk-kan*, mengexil-kan, مغورغکن *mengūrang-kan*.

S'APETISSER, v. pron., منجادی *men-jādī* مچکلکن دیری *mengcuk-kan dīri*.

S'APETISSER, s'humilier, مردهکن *merendah-kan* دیری *dīri*.

A PEU PRÈS, loc. adv., سکرکیر *sakira-kira*, همفرا *hampir-hampir*.

APHONIE, s. f., privation de la voix, سوار *ka-hilāng-an suāra*.

APHORISME, s. m., گزندم *gurindam*.

APHTHE, s. m., ثورو کچل ددالم مولت *pūru kecil di-dālam mūlut*, سړیاون *seryāwan*.

API, s. m., pomme d'api, ساتو *sātu jenès tuffāh kecil dān mērah*.

APICULTEUR, s. m., اورغ بیغ ملهراکن لبه *orang yang memeliharā-kan lebah*.

APICULTURE, s. f., حال ملهراکن لبه *hāl memeliharā-kan lebah*.

APITOYER, v. a., مشگرکن هاتی *meng-gerak-kan hāti* اورغ اکن کسپن *orang akan kasih-an*, منربتنکن *menerbit-kan belus hāti*.

S'APITOYER, v. pron., مپایغ *mēnāyang*, مشهبانی *mengasih-ān-i*. — sur les pauvres, مشهبانی اورغ *mengasih-ān-i orang meshkin*.

APLANI, E, part. pas. du v. apla-nir, یغ جادی رات *yang jādi rāta*, یغ جادی داتر *yang jādi dātar*.

APLANIR, v. a., مرتاکن *me-ratā-kan*. — un chemin, مرتاکن جالن *me-ratā-kan jālan*.

APLATI, E, part. pas. du v. apla-tir, یغ جادی چیفر *yang jādi xē-per*, یغ فیغه *yang pīpik*. Un nez —, هیدغ فیغه *hidung pīpik*. Une bourse —, پندی یغ همف *pundi yang hampa*. Un ventre —, قرت کوسغ *prūt kōsong*.

APLATIR, v. a., ممبوت چیفر *mem-būat xēper*, منجدیکن فیغه *men-jādī-kan pīpik*.

APLOMB, s. m., حال بردیری بتل *hāl ber-dīri betul*.

APLOMB, assurance, تیاد برچنت *tiāda ber-xinta*, سنغ *senang*. Parler avec —, برکات دغن سنغ *ber-kāta dengan senang*.

D'APLOMB, loc. adv., دغن بردیری *dengan ber-dīri betul*.

APOCALYPSE, s. f., وحی *wahī* (wahyu). L'apocalypse de St. Jean, وحی یحیا *wahī yahyā*.

Loc. prov. C'est le cheval de l'apocalypse, یایت کود یغ کورغ بایق *iā-itu kūda yang kūrang bāik dān bāñak kūrur*.

APOCRYPHE, adj., یغ تیاد تنو *yang tiāda tantu*, بوکن صح *būkan seh*.

Une nouvelle — خبر یغ تیاد تنتو, *kabar yang tiada tantu.*

APOGÉE, m. s., تمقت مان سواتو بنتخ *tampat māna suātu bintang ada lebèh jāuh deri būmi īni.*

Fig. تمقت تغکی سکالی *tampat tinggi sa-kāli.* Il est à l'apogée de la gloire, کملیانن اد باپق سکالی تیاد *ka-mulīān-an-ña ada bāñak sa-kāli tiada būleh jādi lebèh.*

APOLOGIE, s. f., یغ مغعادلکن *yang meng-ādil-kan,* یغ ملندعکن *yang me-lindung-kan.* Cette action fait votre — فربواتن ایت مغعادلکن, انگو *per-buāt-an itu meng-ādil-kan angkaw.*

APOLOGUE, s. m., چرترا, مثل *miṣal,* درسواتو فرکار یغ اولهن کبنارن فرکار یغ *xeritrā deri suātu porkāra yang ūleh-ña ka-benūr-an porkāra yang lain di-arti-kan.*

APOPLEXIE, s. f. (Méd.), ساون *sāwan bangkey.*

APOSTASIE, s. f., حال میغکل اکام *hāl meñangkal agāma.*

APOSTASIER, v. n., میغکل اکام *meñangkal agāma,* منکر اکام *mun-kir agāma.*

APOSTAT, adj., مرتد *murtadd,* اورغ یغ میغکل اکام *orang yang meñangkal agamā-ña.* Un moine

—, سوره راهب یغ مرتد, *sa-ōrang rāhib yang murtadd,* سوره راهب *sa-ōrang rāhib yang sudah munkir ka-dudūk-an-ña.*

APOSTER, v. a., مپوره اورغ قد سوانو, تمقت سفای ای مشهنی قد سواتو فرکار *me-ñūruh orang pada suātu tempat supāya ia meng-hintey pada suātu porkāra ātaw ia mengarjā-kan suātu pe-karjā-an.* Il avait aposté des faux témoins, سقسى دست سده *saḡsi dusta sudah di-bawā-ña.*

APOSTILLE, s. f., note à la marge, حاشية *hāšiyat.*

APOSTILLE, recommandation, تند *tāngan* یغ دتولس دباوه سورت ثمنت *tanda tāngan yang di-tulis di-bāwah sūrat pe-minta.*

APOSTILLER, v. a., مپوت حاشية *mem-buāt hāšiyat.*

APOSTOLAT, s. m., ثغکت رسول *pangkat rasul,* درجه رسول *darajat rasul,* ارسال *irsul,* رسالة *risalet.*

APOSTOLIQUE, adj., رسولى *rasūli,* چار رسول *xāra rasul.* L'église —, الكنيسة یغ الرسولى *el-kanīset yang el-rasūli.* Vicair —, جنغ رسول *jenang rasul.* Missionnaire —, سوره رسول *pe-sūruh rasul.*

APOSTROPHE, s. f., allocution, خطاب *ḵiṭāb*, حال میاف *ḥāl me-ñāpa*, تگورن *tegūr-an*. —, petit signe d'élision, نقطه یخ دفاکی اورغ *naḵṭah yang di-pākey* orang dalam tulis-an akan menunjuk-kan bahwa suātu huruf ada kūrang.

APOSTROPHER, v. a., میاف *me-ñāpa*, مڭتئای *mergatā-i*, منگر *me-negūr*.

APOSTUME, s. m., بیسل *pūru*, فورو *pūru*, بيسل *bīsul*, بنتل *bentil*. — au nez, رستخ *rastung*. Ouvrir un —, مېبوك فورو *mem-būka pūru*.

APOTHÉOSE, s. f., حال مېماکن دغن *ḥāl meñamā-kan dengan dēwa*. Faire l'apothéose de quelqu'un, مېماکن اورغ دغن دېو *meñamā-kan orang dengan dēwa*.

APOTHICAIRE, s. m., توکخ اوبت *tūkang obat*.

APOTHICAIERIE, s. f., رومه اوبت *rūmah obat*, کدی اوبت اباتن *kadey obat-obāt-an*.

APÔTRE, s. m., رسول *rasul*, plur. رسولن *rasulīn*. L'apôtre de Dieu, الله رسول *rasul allah*.

Loc. iron. Bon —, اورغ بردای *orang ber-dāya*, اورغ برتيفو *orang ber-tīpu*. Faire le bon —, اورغ یخ *orang kūrang* بايق سرت برکتکتان سمرت اورغ

صالح *orang yang kūrang bāik* serta ber-kata-katā-ña seperti orang ṣāliḥ.

APPARAÎTRE, v. n., surgir, منبل *menimbul*, منجادی کلھاتن *men-jādi ka-lihāt-an*.

APPARAÎTRE, être évident, منجادی *men-jādi* پات *men-jādi* ñāta, ظاهر *tlāḥir*, معلوم *maḷūm*.

APPARAÎTRE, se montrer, مشهادف *meng-hādap*, مننجکتکن دیری *menun-juk-kan diri*.

APPARAT, s. m., کبسارن *ka-besār-an*, فرھياسن *per-ḥiās-an*, عطمة *aṭlamat*. Se présenter avec —, مشهادف دغن کبسارن *meng-hādap dengan ka-besār-an*. Vêtements d'apparat, پکاین یخ انده *pakēy-an yang indah-indah*. Siège d'apparat, قتران *petarāna*.

APPAREIL, s. m., فرکاکس *perkāk-s*, فکاوی *pegāwey*, آلة *alat*. — de guerre, آلة فتراغن *alat pe-prāng-an*. — d'un jour de fête, کسدیاءن فدهاری رای *ka-sediā-an pada hārīrāya*. — (Méd.). Poser un —, مېبوبه اوبت فدرک *mem-būbuk obat pada lūka*.

APPAREILLAGE, s. m., t. de mar., برلایر *ḥāl me-lāng-kap* akan ber-lāyar. Il fait son —, ای ملغکف اکن برلایر *ia me-lāng-kap akan ber-lāyar*.

APPAREILLER, v. a., joindre deux choses pareilles, منجدوکن *men-jodō-kan*. — deux chevaux, دو منجدوکن *men-jodō-kan dūa kūda*.

APPAREILLER, (Mar.), برلایر *ber-lāyar*, ملغکف اکن برلایر *me-langkap akan ber-lāyar*.

APPAREMMENT, adv., مودهدهاھن *mūdah-mudāh-an*, بارغ کالی *bārang kāli*, دغن روڤ کبنارن *dengan rūpa ka-benār-an*.

APPARENCE, s. f., روڤ *rūpa*, رومان *rūman*. Belle —, روڤ بايغ *rūpa yang bāiḡ*. On le vit sous l'apparence d'un lion, ای دلپت دغن روڤ سيغ *ia di-lihat dengan rūpa sīḡa*. Sous l'apparence de la vertu, دغن ڤرڤور کبجيکن *dengan pura-pūra ka-bijik-an*. En —, ڤد رڤان *pada rupā-ña*, ڤد رڤان *pada peng-lihat*, ڤد رڤان *pada rasā-ña*.

APPARENT, E, adj., بايغ کلهاټن *yang ka-lihāt-an*, برکلهاټن *ber-ka-lihāt-an*, بايغ ټبل *yang timbul*.

APPARENT, simulé, تياڊ ټتل *tiāda betul*, تياڊ ټنر *tiāda benūr*.

APPARIER, v. a., accoupler, منجدوکن *men-jodō-kan*. — deux chevaux, دو منجدوکن *men-jodō-kan kūda*. — un couple de pigeons, منجدوکن بورغ مرڤاتي *men-jodō-kan būrang merapāti*.

APPARITION, s. f., کلهاټن *ka-lihāt-an*, مای *māya*, بايغ *bāyang*.

APPARITION, spectre, خيال *keyāl*, هنتو *hantu*.

APPARTEMENT, s. m., تمڤت کديامن *tampat ka-diām-an*, تمڤت کدوکن *tampat ka-dudūk-an*, رومه *rūmah*, بيلق *bilik*. Un grand —, تمڤت کديامن بايغ بسر *tampat ka-diām-an yang besūr*. — meublé, تمڤت کدوکن *tampat ka-dudūk-an dengan segala perkākas rūmah*. Louer un — dans une maison, مپيو تمڤت کدوکن دالم رومه *meñewa tampat ka-dudūk-an dalam rūmah*.

APPARTENANCE, s. f., سرب *serba*, بايغ منورت *yang perkākas menūrut*, بايغ برايکت *yang ber-ikut*. Une maison avec toutes ses appartenances, رومه دغن سرباي *rūmah dengan serbā-ña*.

APPARTENANT, E, adj., بايغ اورغ *yang orang pūña*, بايغ اد دباوه *yang ada di-bāwah*.

APPARTENIR, v. a., امڤون *ampūña*, ڤون *pūña*. Ce navire lui appartient, ڤراهوايت دی ڤون *prāhu itu diā pūña*. Ce livre m'appartient, کتاب ايت همب ڤون *kitāb itu hamba pūña*. A qui appartient ce cheval? سياف اورغ ڤون کود ايت *siāpa orang pūña kūda itu*. Dieu à qui appartiennent le ciel et la terre, الله بايغ مڤمپاي لاغت دان بومي *Allah yang mēmpai langit dan bumi*.

allah yang mem-puñā-i lāngit dān būmi.

Il APPARTIENT à, il convient à, فأتت *pātut*, هارس *hārus*, لایق *lāik*. Il appartient à la religion d'enseigner les hommes, اد فأتت اکام و شجاری *ada pātut agāma meng-ajār-i orang*. Il vous appartient de parler, کات تون برکات هارس تون *hārus tūan berkāta*.

APPAS, s. m. pl., charmes, کلونک *ka-elōk-an*, روڤ مانس *rūpa mānis*, فری فری *prī permej*, فری فری *prī xantik*.

APPĀT, s. m., امفن *umpan*. Prendre des oiseaux au piège avec un —, میکت دغن امفن *memikat dengan umpan*.

Loc. prov. C'est un trop vieux poisson pour mordre à l'appât, ای اورغ کیسان تیاد دافت دفری اکن *ia orang ka-biasā-an tiada dapat di-per-dayā-kan*.

APPĀT, séduction, فبجوکن *pembujuk-an*, فسون *pasūna*.

APPAUVRI, E, part. pas. du verbe appauvrir, یغ جادی مسکین *yang jādī meskīn*, فآف *pāpa*.

APPAUVRI, v. a., مغورغکن هرت *mengūrang-kān harta orang*, اورغ *orang*, مغورسکن *mengūrus-kan*. — le sang, مغورغکن داره *mengūrang-kan darah*. — un pays, مبنساکن نگری *mem-binasā-kan nagrī*.

Loc. prov. Donner à Dieu n'appauvrit homme, اوله مبري صدقة اورغ *ūleh mem-brī sedekāt orang tiada jādī pāpa*.

APPAUVRISSMENT, s. m., فری فری جادی فآف *prī jādī pāpa*. — du sang, ککراغن داره *ka-kurāng-an darah*.

APPEAU, s. m., بغسی میکت *bagsi memikat*. — pour les cailles, بغسی میکت فویو *bagsi memikat pūyu*. —, oiseau privé qui sert à appeler ceux de son espèce, بورغ فیکت *būrug pikat*.

APPEL, s. m., action d'appeler, فنگیلن *panggil-an*, فپروان *peñerū-an*.

APPEL, invitation, حال مپلاکن *hāl meñilā-kan*.

APPEL, en justice, حال مغادو *hāl meng-ādu*.

APPEL, élection, فمیلین *pemitih-an*, فیلین *pilih-an*.

APPEL de secours, فمتان اکن تولغ *pe-mintā-an ākan tūlung*. Sonner l'appel, منیف نفیری اکن *menūp nafiri ākan meng-himpun-kan orang*.

APPELÉ, E, part. pas. du verbe appeler, فنگیل *panggil*, تر فنگیل *ter-panggil*.

APPELÉ, nommé, یغ دنامی *yang di-namā-i*.

APPELÉ, désigné, سبت *sebūt*, تر سبت *ter-sebūt*.

APPELÉ, invité, سيل *sīla*, ترسيل *ter-sīla*.

APPELÉ, choisi, ثيله *pilih*, ترثيله *ter-pilih*.

APPELER, v. a., مئخئل *memanggil*, erier après quelqu'un, بردهم *ber-dehèm*, مروه *me-rūwah*, مبرو *me-nerū*. — en témoignage, مئخئل اكن *memanggil akan saksi*. — en justice, مباو بچار *mem-bāwa bixāra*, مندعوامى *men-dawā-i*, مئخادو *meng-ādu*. — à un emploi, مپلاكن *menīlā-kan* اكن مئخج جواتن *akan memegang jawāt-an*.

APPELER, nommer. Comment s'appelle cet homme? سياث نام اورغ ايت *siāpa nāma orang itu*. On l'appela Jean, اي دنماى اورغ دغن نام يچيا *ia di-namā-i orang dengan nāma yahyā*.

APPELER, désigner, مئغات *me-ngāta*, مئيب *meñebūt*. Ceux qu'on appelle les grands, يئغ دكناكن اورغ *yāng di-katā-kan orang besār*. Adam qui est appelé notre père, ادم يئغ دسبت بائ كامى *adam yang di-sebūt bāpa kāmī*.

APPELER, élire, مئيله *memilih*. Ceux qui sont appelés de Dieu, يئغ دثيله الله *yāng di-pilih allah*.

APPELER, demander, منت *mintā*. — au secours, مئنت تولغ *me-minta tūlung*. — la vengeance, مئنت توله *me-minta tūlah*.

APPENDICE, s. m., بارغ يئغ برکتئغ *bārang yang ber-gantung pada*, ثد *ter-gantung pada*, فركار يئغ مپرتامى *perkara yang menertā-i*, تمباهن *tambāh-an*. La misère et la douleur sont les appendices de la vie, كسماهن دان كسكيتن *ka-susāh-an dān ka-sakīt-an* كه دوئن اورغ مانسى ثون *ka-hidūp-an orang mānusīa pūna*.

APPENTIS, s. m., قئدق *pondok*, اثف يئغ دسبله رومه *atap yang di-sa-belāh rumah*.

APPERT (IL), اد پات *ada nāta*, دترئغن *di-trang-kan*.

APPESANTIR, v. a., ممبرتكن *mem-brūt-kan*. Les années appesantissent le corps, عمر ممبرتكن بدن *umur mem-brūt-kan badān*.

S'APPESANTIR, v. pron., منجادى *men-jādi lebēh brūt*. La main du seigneur s'est appesantie sur eux, مك تاغن هو اداله برت دانس *maka tāngan hūwa adālah brūt di-ātas marīka-itu*.

S'APPESANTIR SUR un sujet, مئمنجئغن كلام *memanjāng-kan kalam*.

APPÉTISSANT, E, adj., يئغ مبرى *yāng mem-brī irgīn*, يئغ مبرى ايغن *yāng mem-brī sūka mā-kan*.

APPÉTIT, s. m., لوب ايغن *loba, nefsu*, شهوة *shahwat*.

— sensuel (concupiscence), هوا نفسو, *hawā nefsū*. Satisfaire ses appétits, هوا نفسو بر اوله ايغين *ber-ūleh ingin-ña*. Suivre ses appétits dérégles, منورت هوا نفسو يغ جاهت *menūrut hawā nefsū yang jāhat*. Modérer ses appétits, مناهن نفسو *menāhan nefsū-ña*.

APPÉTIT, désir de manger, لافر *lāpar*, لوب ماكن *lōba mākan*, سوک *sūka mākan*. Manger avec —, ماكن دغن سوک *mākan dengan sūka*. Plus il mange plus il a —, سرت ماكن ای لبه لافر جوک *serta mākan ia lebhèh lāpar jūga*. Bon —, هندقله ماكن دغن سوک *hendak-lah mākan dengan sūka*.

Loc. prov. L'appétit vient en mangeant, لبه کای اد اورغ لبه ايغين *lebhèh kāya ada orang lebhèh ingin-ña akan harta*. — de femme enceinte, ايغن اکن بارغ يغ *ingin akan barang yang tiada pātut*.

APPLAUDIR, v. a., موجی *memūji*, ممیجی *memuji-kan*, برسورق *ber-sūrak*, ممیجی دغن سورق *memuji-kan dengan sūrak*, مئخکهن *meng-gūh-kan*. — en battant des mains, برسورق سرت برتفق *ber-sūrak serta ber-tepuk-tepuk*. — à de belles actions, ممیجی کلکون یغ بایتق *memuji-kan ka-lakū-an yang baik*.

APPLAUDISSEMENT, s. m., فچین *puji-an*, حال موجی *hāl memūji*, سورق *sūrak*. Chercher les applaudissements, منجهاری فچین *men-xahāri puji-an*.

APPLICABLE, adj., یغ فأت *yang pātut*, یغ هارس *yang hārus*. Amende — aux pauvres, دند یغ فأت اورغ *denda yang pātut orang meskin kena dia*. Ces louanges sont — à la vertu, فچین ایت *puji-an itu pātut akan ka-bijik-an*.

APPLICATION, s. f., action d'appliquer, قروهن *penarūh-an*, حال *hāl mem-būbuh*. — de la main, فنجماهن *pen-jamāh-an*. — d'un remède extérieur, فنفالان *penampāl-an*.

APPLICATION, action de s'appliquer, حال مئسهاکن درین *hāl meng-usahā-kan diri-ña*, کرجین *ka-rajin-an*.

APPLIQUÉ, E, part. pas. du verbe appliquer, بوبه *būbuh*, تاره *tāruh*.

APPLIQUÉ, attentif à, راجن *rājīn*.

APPLIQUER, v. a., مئخاکن *mengenā-kan*, مناره *menāruh*, مبوبه *mem-būbuh*. — un sceau, چف *mem-būbuh xap*. — une peine, مئخاکن سقس *mengenā-kan siksa*. — la main, منجمه *men-jāmāh*. — un remède extérieur, منفل

menampal. — une somme d'argent à l'achat d'une maison, منتون و ع me-nantū-kan wang ākan mem-beli rūmah.

S'APPLIQUER, v. pron., se faire l'application. — le sens d'une sentence, مغبل عبارة بک درین *mery-ambil ibārat bagi dirī-ña*.

S'APPLIQUER, faire ses efforts, مغسهاکن درین *mery-usahā-kan dirī-ña*, مغفياکن *mery-upayā-kan*. — à l'étude, مغسهاکن درین اکن *mery-usahā-kan dirī-ña ākan ber-ājar*.

APPOINTEMENTS, s. m. pl., گاجی *gāji*, اوڤه *ūpah*, بلنج *belanja*, مشار *mušāra*. De grands —, گاجی یخ *gāji yang bānak*. — d'un homme de peine, اوڤه کولی *ūpah kuli*. Payer les —, ممبری گاجی *mem-brī gāji*, مشار ممبری *mem-brī mušāra*. Toucher des —, مغبل گاجی *mery-ambil gāji*. Augmenter les —, ملهکن گاجی *me-lebèh-kan gāji*. Réduire les —, مغسورکن گاجی *mengūrang-kan gāji*.

APPORTÉ, E, part. pas. du verbe apporter, باو *bāwa*, یخ دباو *yang di-bāwa*, یخ دسغیکن *yang di-sampay-kan*.

APPORTER, v. a., مباو *mem-bāwa*, منداتکن *men-datang-kan*, ممفیکن *meñampey-kan*. — une lettre,

مباو سورت *mem-bāwa sūrat*. Le bateau a apporté du poisson, فراهو *prāhu sudah mem-bāwa ikan*. Quelle nouvelle apportes-tu? خبرا ف کوباو *kabar apa kaw-bāwa*. Apportez, باو اولهم *bāwa ūleh-mu*.

APPORTER, fournir. — des capitaux, ممبری و ع مودل *mem-brī wang mūdāl*.

APPORTER, causer. — du dommage, مبنساکن *mem-binasā-kan*.

APPORTER remède, مغباتی *mery-obāt-i*.

Loc. prov. Bien venu qui apporte, اورغ یخ مباو ایت فتو دباکای *orang yang mem-bāwa itu pintu dibukā-i*.

APPOSÉ, E, part. pas. du v. apposer, بوبه *būbuh*, یخ دبوبه *yang dibūbuh*, یخ دلکت *yang di-lekāt*.

APPOSER, v. a., مبوبه *mem-būbuh*, ملکتکن *me-lekāt-kan*. — une signature, مبوبه تاقق تاغن *mem-būbuh tāpak tangan*. — un article conditionnel, مبوبه سواتو فرکار فرجنجیسن *mem-būbuh suatu perkara per-janjī-an*.

APPRECIABLE, adj., یخ دافت *yang dāpat di-hargā-kan*, یخ ترنیل *yang ter-nīley*.

APPRECIATION, s. f., حال منیل *hāl me-nīley*, اوراوارن *awar-awār-an*, توارن *tawār-an*.

APPRECIÉ, E, part. pas. du verbe apprécier, évalué, اورا *āwar-āwar*, نیلی *nīley*, تاور *tāwar*.

APPRECIER, v. a., évaluer, mettre à prix, marchander, منیلی *me-nīley*, مشرغیر *meṅ-āwar-āwar*, مشاورا *meṅ-īra-īṅīra*, مشهرکاکن *meṅ-hargā-kan*, مناره هرک *menāruh harga*, مناور *menāwar*.

APPRECIER, faire cas de, مخندهکن *meṅ-indah-kan*. — un livre, مخندهکن کتاب *meṅ-indah-kan kitāb*.

APPRECIER, avoir de l'estime pour, مخمراتی *meṅ-ḥormāt-i*. — une personne, مخمراتی سورغ *meṅ-ḥormāt-i sa-ōrang*.

APPREHENDÉ, E; part. pas. du v. appréhender, saisi, تغکف *tangkap*, پغ *pegung*, چافی *xāpey*, یغ *yang di-tangkap*.

APPREHENDÉ, craint, یغ منکوتی *yang menakūt-i*, یغ مناکنکن *yang menakūt-kan*.

APPREHENDER, v. a., saisir au corps, منگکف *menangkap*, ممکغ *me-megung*, منچافی *men-xāpey*. — un voleur, منگکف اورغ فنجوری *menangkap orang pen-xāri*.

APPREHENDER, craindre, تاکت *tākut*. — un châtement, تاکت سقس *tākut siksa*. Voilà ce que j'appréhende, تاکت اتوله یغ همب تاککن *tū-lah*

yang hamba tākut-kan. — de souffrir, تاکت مرسای شغسار *tākut me-rasā-i sangsāra*.

APPREHENSION, s. f., action de saisir, تغکاکن *penangkāp-an*.

APPREHENSION, crainte, فنکوتن *penakūt-an*, هییه *heibat*.

APPRENDRE, v. a., acquérir une connaissance, اجر *ajar*, براجر *ber-ajar*, برکروکن *ber-gūru*, برگورکن *ber-gurū-kan*. — la langue malaise, براجر بهاس ملايو *ber-ajar bahāsa malāyu*. — à lire, براجر *ber-ajar akan membāxa*. — les livres religieux, مخاجی *meṅ-aji*. — par mémoire, مخفظکن *meṅ-hifetl-kan*.

APPRENDRE, être informé, مندغر *men-dengar*. — une nouvelle, مندغر خبر *men-dengar kabar*. J'apprends la mort de son père, هب دغر بهو بغان سده ماتی *hamba dengar bahwa bapak sudah mati*. — de quelqu'un, مندغر در اورغ *men-dengar deri orang*.

APPRENDRE, enseigner, مخاجر *meṅ-ajar*. — à quelqu'un, مخجاری *meṅ-ajar-i orang*. — quelque chose, مخاجرکن *meṅ-ajar-kan*. — à écrire, مخاجر اکن منولس *meṅ-ajar akan menūlis*.

APPRENDRE, informer, مبرری تاهو *mem-brī tāku*. — à quelqu'un مبرری تاهو بهو, l'arrivée de son père,

داتخ *mem-brī tāhu bahwa*
bapā-ñā dātang. — une nouvelle
 à quelqu'un, خبر فداورخ *mem-*
brī kabar pada orang.

APPRENTI, E, s. et adj., فلاجر
pel-ājar, پیرگورو *yang ber-gūru*.
 Ce n'est qu'un —, ای بلم تاهو, *ia*
belum tāhu, ای فلاجر ساج *ia pel-*
ājar sāja.

APPRENTISSAGE, s. m., فلاجران *pel-*
ajār-an, فلاجران *perg-ajār-an*.

APPRÊT, s. m., کسدیان *ka-sediā-*
an, کسپان *ka-siāp-an*, کلخکائان
ka-langkāp-an. Les apprêts d'une
 fête, رای هاری فداورخ *ka-sediā-*
an pada hāri rāya. Les apprêts
 d'un voyage, اکن برجالان *ka-*
langkāp-an ākan ber-jālan.

APPRÊTÉ, E, part. pas. du verbe
 apprêter, سدی *sedīa*, سیف *siāp*,
 ترلانگکاپ *ter-langkap*.

APPRÊTER, v. a., مپدیاکن *meñe-*
diā-kan, مپسپان *meñiāp-kan*,
 مپلانگکاپ *me-langkap*. — des habits,
 مپدیاکن فکاین *meñediā-kan pakēy-*
an. — le repas, مپسپان مکان *me-*
ñiāp-kan makān-an, مناتق ناسی
menānaq nāsi.

APPRIIS, E, part. pas. du verbe
 apprendre, اجر *ājar*, یخ داجر *yang*
di-ājar.

APPRIIS, entendu, دغر *dengar*,
 یخ ددغر *yang di-dengar*.

APPRIVOISÉ, E, part. pas. du verbe
 apprivoiser, جیتق *jīnaq*. Un animal
 —, بناتخ یخ جیتق *binātang yang*
jīnaq.

APPRIVOISER, v. a., منجینتکن
men-jīnaq-kan. — un cerf, منجینتکن
men-jīnaq-kan rūsa. — des
 oiseaux, منجینتکن بورخ *men-jīnaq-*
kan būrang. Cet homme cruel ne
 peut pas s'apprivoiser, اورخ بغس
 اورخ تیاد داتخ دجینتکن *orang bergis*
itu tiāda dapat di-jīnaq-kan.

APPROBATEUR, TRICE, s., اورخ یخ
orang yang ber-kenān, اورخ
 اورخ یخ مبری اذن *orang yang mem-brī*
izin.

APPROBATION, s. f., فرکنن *per-*
kenān, کرضان *ka-redlā-an*, حال
 اورخ مبری اذن *hāl mem-brī izin*. Avec
 l'approbation de son mari, سرت
 کرضان سومین *serta ka-redlā-an*
suamī-ña.

APPROCHANT, E, adj., همپیر *ham-*
pir, برهمپیر *ber-hampir*, دکت
dekāt, بردکت *ber-dekāt*.

APPROCHANT, environ, à peu près,
 سکرکیر *sa-kira-kira*.

APPROCHE, s. f., فشمپیرن *perg-*
hampir-an, فر دکاتن *per-dekāt-an*,
 همپیرن *hampir-an*. Lunette d'ap-
 proche, تروخ *trōpog*.

APPROCHER, v. a., mettre proche,
 مندکنکن *meng-hampir-kan*, مندکنکن

men-dekāt-kan. — un navire de terre, مشهفركن كفل كدارت *meng-hampīr-kan kapāl ku-dārat*. — une chaise ou une table, مندككن *men-dekāt-kan krusī ātaw mēja*.

APPROCHER de, مشهفیری *meng-hampīr-i*, مندکاتی *men-dekāt-i*.

— du roi, مشهفیری راج *meng-hampīr-i rāja*. Les armées du roi approchent de la ville, بارس ۲ راج *bāris-bāris rāja meng-hampīr-i nagrē*. Il voulait en — et ne le pouvait pas, ای هندق *āi hendaq* مندکاتی تیاد دات *men-dekāt-i tiāda dāpat*.

APPROCHER, v. n., avancer vers, مشهفیر *meng-hampīr*, مندک *men-dekāt*, برهش *ber-hampīr*, بردک *ber-dekāt*. L'ennemi approche, موه *mūsuh meng-hampīr*. Le temps de sa venue approche, وقت *waktu ka-datāng-an-ñā ada ber-hampīr*. Le navire approche, قراهو بردک *prāhu ber-dekāt*.

APPROFONDIR, v. a., rendre plus profond, مندالمن *men-dālam-kan*, دالم *meng-gālī lebhēh dālam*. — un puits, مندالمن فریگی *men-dālam-kan prīgi*.

APPROFONDIR, scruter, examiner à fond, ممرقس دغن سقسام *memreksa dengan saksāma*, میدق دغن راجن

meñdikē dengan rājīn. — une affaire, ممرقس فرکار دغن سقسام *memreksa porkāra dengan saksāma*. Peut-être que le roi, sans approfondir davantage, vous laissera partir, مودهمداهن راج دغن تیاد *mūdah-mudāh-an rāja dengan tiāda memreksa lāgi ākan me-lepās-kan angkaw*.

APPROPRIER, v. a., rendre propre à, مشاتر *meng-atur*, ممتکن *memātut-kan*, مشهارسکن *meng-hārus-kan*. — son langage aux circonstances, ممتکن فرکسانن قد تمقت دان کتیک *memātut-kan per-katā-an-ñū pada tampat dān kotika*.

S'APPROPRIER, v. pron., prendre pour soi, مشهفپاکن *meng-ampuñā-kan*, مشبل *meng-ambil*, مندیاکن *men-diā-kan*. S'approprier l'argent d'un autre, مشهفپاکن و غ اورغ لاین *meng-ampuñā-kan wang orang lain*. S'approprier le droit d'autrui, مشبل *meng-ambil hak orang lain*. Il s'est approprié ma terre, مک تانهک ددیاکن *maka tānah-ku di-diā-kan-ñā*. S'approprier le titre de Sultan, ماکي گلارن سلطان *memākey gelār-an sulṭān atas kuāsa sendiri*.

APPROUVÉ, E, part. pas. du verbe approuver, فرکنکن *per-kenān-kan*, یغ برادن *yang ber-izin*, قبول *kaḅul*.

La lettre n'est pas approuvée, سورت تباد ڦرکنکنن *sūrat itu tiāda per-kenèn-kan.*

APPROUVER, v. a., برکنن *ber-kenàn*, سوك *sūka*, رضا *redlā*, مغبولکن *meng-kabūl-kan*, مجبری *mem-brī izin*, مغذکنن *meng-izin-kan*. J'approuve cette conduite, هب سوك کلکون ایت *hamba sūka ka-lakū-an itu*. Il n'approuva pas ces paroles, تباد ای برکنن اکن *tiāda ia ber-kenàn akan per-katā-an itu.*

APPROUVER, sanctionner, مناکهن *menegūh-kan*, منتونکن *me-nantū-kan.*

APPROVISIONNEMENT, s. m., 1°, action, حال ممبکلکن *hāl mem-bakāl-kan*. 2°, résultat, بکالن *bakāl-an*, ڦر بکالن *per-bakāl-an*. — pour trois mois, بکالن ڦد تیک بولن *bakāl-an pada tiga bulan.*

APPROVISIONNER, v. a., ممبکلکن *mem-bakāl-kan*, مغمفل زواده *meng-umpul zuwādah.*

S'APPROVISIONNER, v. pron., ممبکلکن درین *mem-bakāl-kan diri-ña.*

APPROXIMATIF, IVE, adj., یغ همفر *yang hampir sāma*, یغ دکت *yang dekāt*, یغ برهمفر *yang berhampir*, یغ بردکت *yang ber-dekāt.*

APPROXIMATIVEMENT, adv., سکرکیر *sa-kira-kira*, سرت مندوک *serta men-duga.*

APPUI, s. m., ڦنڦکت *tungkat*, ڦنڦکت *penungkat*, ڦاف *pāpa*, الس *ālas*, تیغ *tīyang*, سوك *sōkong*. Point d'appui, کالغ *kālang*. Appuis sur lesquels reposent les nattes dans un bateau, چڦلق *xapelāk*. Coussin qui sert d'appui, بتل ڦرسندارن *bantal persandār-an*. L'appui des pauvres, ڦرسندارن اورغ مسکین *per-sandār-an orang meskīn.*

APPUI, secours, protection, تولغ *tūlung*, ڦرتلوغن *per-tulūng-an.*

APPUYÉ, E, part. pas. du verbe appuyer, یغ برڦنڦکت *yang ber-tungkat*, یغ برالس *yang ber-ālas*, یغ برلاق *yang ber-lāpik.*

APPUYER, v. a., soutenir par un appui, منڦکت *menungkat*, مغالس *meng-ālas*, ملاڦقکن *me-lāpik-kan*. — un plancher, منڦکت لوتغ *menungkat loting*. — une chose contre une autre, ڦندرکن *meñandar-kan*. — sur quelque chose, منکن *mene-kàn*. — sur un mot en lisant, مغات دغن سوار یغ کرس اتس سواتو *mengāta dengan suāra yang krās atas suātu per-katā-an serta mem-bāxa.*

APPUYER sur, prendre une direction. — sur la gauche, برجالن ککیری *ber-jālan ka-kiri.*

APPUYER, aider, موزلغ *menūlung*, ممبرى تولىغ *mem-brī tūlung*, (dans la guerre) ممبرتو *mem-bantu*.

S'APPUYER, v. pron., برسندر *ber-sandar*, گندغ *ginding*. S'appuyer sur un coussin, برسندر فد بنتل *ber-sandar pada bantal*. S'appuyer sur la protection de quelqu'un, برسندر فد فرتلوهن اورغ *ber-sandar pada per-tulūng-an orang*.

ÂPRE, adj. Un chemin — جان *jālan*, Une feuille — داون تيمخ *dāun temīang*.

ÂPRE au goût, رساى قدس *rasā-ña pedàs*.

ÂPRE d'humeur, بغس *bergis*, اورغ كرس *kràs*. Une personne — اورغ بغس *orang bergis*. Une réprimande — نستا يىغ كرس *nista yang kràs*.

APRÈS, prép., دبلاكخ *di-blākang*, سده *kamudian*, تله *teluh*, دم *sudah*, لالو *lālu*, هابس *hābis*, demi. — la maison il y a un jardin, دبلاكخ رومه اد تامن *di-blākang rumah ādatāman*. Le troisième jour — هارى يىغ كتيك كمدين درود *hari yang ka-tiga kamudian deri-pada matī-ña*. — cela, كمدين ايت *kamudian deri-pada itu*. — qu'il fut arrivé, تله اى داتخ *telah ēa dātary*. — midi, تغه هارى لالو *tenyah hāri lālu*. — diner, هابس

ماكن *hābis mākan*. — demain, لوس *lūsa*. — tout, اخرى *ākīr-ña*. Après? اى لايكى *apa lagi*.

APRÈS, exprimant la tendance vers, فد *pada*, اكن *ākan*. Courir — quelqu'un, لارى اكن اورغ *lāri ākan orang*. Qui soupire — les richesses, يىغ برايشن اكن ككيان *yang ber-īngin ākan ka-kayā-an*. Il est toujours — moi, مستياس مهاجق هب *ēa santiāsa meng-ājak hamba*.

D'APRÈS, تورى *tūrut*, سفرت *se-perti*. D'après ces paroles, تورى فركتاهن ايت *tūrut per-keātā-an itu*. L'année d'après, تاهن يىغ كمدين *tāhun yang kamudian*.

Loc. prov. Après la pause vient la danse, هابس ماكن اورغ سوك برماين *hābis mākan orang suka ber-māin*. — la pluie, le beau temps, كدكاهن *ka-dukā-an sudah lālu dātary ka-sukā-an*. — lui il faut tirer l'échelle, ايت دكتاكن در اورغ يىغ مخرجاكن فخرجاان *itu di-keātā-kan deri orang yang mengarjā-kan pe-karjā-an dengan sempurna*. Jeter le manche après la cognée, منغكلكن سواتو فخرجاان سبب سوسه مخرجاكن *meninggal-kan suātu pe-karjā-an sebab sūzah mengarjā-kan dia*.

APTE, adj., لایق *lāik*, فائت *pātut*, بايق اکن *bāik ākan*, یغ دافت *yang dāpat*. — à instruire, لایق اکن *lāik ākan merg-ajār*. — à être soldat, بايق اکن جادی سلدادو *bāik ākan jādi soldādo*. — à posséder, یغ بوله ممفای هرت *yang būleh mem-puñā-i harta*.

APTITUDE, s. f., کفتوتن *ka-patūt-an*, دافت اکن حال *hāl ākan dāpat*.

AQUATIQUE, adj., بنچه *ben.xah*, پای *pāya*, دا دم ایر *yang ada dālam āyer*. Terrain —, تانه بنچه *tānah ben.xah*, تانه راو *tānah rāwa*, فوکت یغ تمبه *pāya*. Plante —, فوکت یغ *pōkok yang tumbuh dālam āyer*. Les animaux —, هیدفهدوثن *hidup-hidup-andālam āyer*. Oiseau —, بورغ ایر *būrung āyer*.

AQUEDUC, s. m., سلورن *salūran*, چچورن *xuxūr-an*, جالن ایر *jālan āyer*, فنچورن *panxūr-an*.

AQUEUX, EUSE, adj., بر ایر *ber-āyer*. Des fruits —, بوه یغ اد بايق ایر دالم *būah yang ada bānak āyer dālam-ña*.

AQUILIN, adj. Nez —, هیدغ منچغ *hidug munxung*.

AQUILON, s. m., اغن اتار *angin utāra*.

ARABE, adj., عرب *arab*. Caractères arabes, حروف عرب *hurūf arab*. La langue —, بهاس عرب

bahāsa arab. Les chiffres arabes, ایشک عرب *angka arab*.

ARABE, s., un Arabe, سورغ عرب *sa-ōrang arab*.

ARABLE, adj. Terre —, بندغ *bendag*, تانه یغ دافت دتغکال *tānah yang dāpat di-tanggāla*. Bœuf —, لمبو فتغکال *lembu penanggala*.

ARAC, s. m., ارق *arak*. — rectifié, ارق ائی *arak āpi*.

ARAIGNÉE, s. f., لبلاب *laba-lāba*, لوده *tāwah-lāwah*. Toile d'araignée, سارغ لبلاب *sārang laba-lāba*. Pattes d'araignée, یغ فنچغ *yang panjang dān kūrus*. Tisser des toiles d'araignée, tendre des pièges, مغادغ *merg-ādang*, مغفیاکن *merg-upayākan*.

ARASER, v. a., niveler, مغتغ *merg-untirg-untirg*. — un mur, مغتغ *merg-untirg-untirg tembok*.

ARATOIRE, adj., یغ دفاکی اکن *yang di-pākey ākan per-usāh-an tānah*.

ARBALÈTE, s. f., بوسر تاغن *būsar tāngan*.

Loc. prov. Plus vite qu'un trait d'arbalète, لاجولبه در انتق فانه *tāju lebèh deri ānak pānah*.

ARBITRAGE, s. m., حال متموسی بچار *hāl memutūs-i bixāra*, فرانتراغن *per-antarā-an*, فتوسن بچار *pemu-tūs-an bixāra*.

ARBITRAIRE, adj., یغ تورت کهندق *yāng tūrut ka-hendak hāti*, هاتی *yāng tūrut ka-hendak hāti*, فرتاهن *yāng tūrut sūka orang*. Un gouvernement —, پارتاهن *parentāh-an tūrut ka-hendak hāti orang yang memarentah*.

ARBITRAIREMENT, adv., دغن تورت *dengan tūrut ka-hendak hāti*. Gouverner —, ممرته دغن تورت *memarentah dengan tūrut ka-hendak hāti-ña*.

ARBITRE, s. m., اورغ فرانتار *orang per-antāra*, واسط *wāsūt*, (dans les joûtes de coqs) جوار *juāra*, یغ مکنج *yāng memegang pe-tāruh*. Un — équitable, اورغ فرانتار یغ عادل *orang per-antāra yang ādil*. La sentence des arbitres, حکم اورغ فرانتار *hukum orang per-antāra*.

ARBITRE, maître absolu. Dieu est l'arbitre du monde, الاله اد توهن سکلین *allah adatūhansakali-an ālam*.

ARBITRE, faculté de l'âme. Libre arbitre, اختیار *ikhtiyār*. Choisir en vertu du libre arbitre, ممله دغن اختیار *memilih dengan ikhtiyār-ña*.

ARBITRER, v. a., مشحکمکن اتو متوسی *menghukum-kān ātaw memutūs-ibixāra antāra dūa orang yang ber-dawā*, ممبرکارن *mem-bixarā-kan*.

ARBORER, v. a., مندریکن *men-dirī-kan*, منایکن *me-nāik-kan*.

— la croix, مندریکن تند صلیب *men-dirī-kan tanda salib*. — un mât, مندریکن تیغ *men-dirī-kan tiang*. — un pavillon, ماسخ بندیر *memāsang bandēra*. — l'impïété, مننجقکن فاسقن *menunjuk-kan fāsik-ña*. — l'étendard de la révolte, مشکرکن اورغ نگری اکن جادی درهاک *meng-ḡāk-kan orang nagri akan jādi durhāka*.

ARBRE, s. m., فوهن *pōhon*, فوهن *pōhon*, سباتغ فوهن *sa-batang pōhon*. Un —, فوهن *pōhon kāyu*. — fruitier, فوهن *sa-batang pōhon*. — frutier, فوهن *pōhon yang ber-būah*. Planter un —, فوهن منانم *menānam pōhon*. Émonder un —, مرتغ فوهن *me-ranting pōhon*. Couper un —, فوهن منبغ *menebāng pōhon*. Arracher un —, منچابت فوهن *men-xābut pōhon*. Greffer un —, مشباری *mengambār-i pōhon*. Monter sur un —, منچبت فوهن *memanjat pōhon*. Un grand —, فوهن تیغکی *pōhon tinggi*. Un petit —, فوهن کچیل *pōhon kecil*. Un — nain, فوهن کاتق *pōhon kātik*. — touffu, فوهن رندغ *pōhon rendang*. — rameux, فوهن *pōhon rampak*. — domestique (cultivé), فوهن کبن *pōhon kebun*. فوهن یغ دقلهار *pōhon yang di-peli-hāra*. — sauvage, فوهن هوتن *pōhon hutan*. Le tronc d'un —, بانخ فوهن *batang pōhon*. Les branches d'un —,

خوبن *xābang pōhon*. L'écorce d'un —, کولت خوبن *kūlit pōhon*. Les feuilles d'un —, داون خوبن *dāun pōhon*. Le fruit d'un —, بوه خوبن *būah pōhon*. Les fleurs d'un —, بوع خوبن *būng pōhon*. — à fleurs, خوبن بوع *pōhon būng*. Plantation d'arbres à fruits, کبن *kebōn*. Des arbres plantés en rang, خوبن بوع *pōhon-pōhon yang ber-banjār*. L'ombrage d'un —, فرزوعن خوبن *per-nawūng-an pōhon*. Jeune pousse d'arbre, داهن *dāhan*. L'arbre de la science du bien et du mal, خوبن کايو *pōhon kāyu pengatahū-an ākan bāik dān jāhat*. L'arbre de vie, خوبن کايو *pōhon kāyu ka-hitūp-an*. L'arbre de la croix, کايو صليب بوع *kāyu šatīb yang atas-ña tūhan isa sudahmāti*. — généalogique, سلسله *silsilet*, سبجاره *sejārat*, سلاله *sulālat*. Faire l'arbre fourchu, برجالن دغن تاغن *ber-jālan dengan tāngan serta kāki tunjuk lāngit*.

Loc. prov. Un bon arbre produit de bons fruits, اورغ بايق مموت *orang bāik mem-būat per-buāt-an yang bāik jūga*. L'arbre ne tombe pas au premier coup, هارس مغرجاکن دغن *hāras dengan per-kanjāng-an*. La cognée est à la racine de l'arbre, کسقساء *ka-siksā-an ākan dātang tiba-tiba*. L'arbre qui ne produit pas de bons fruits sera coupé et jeté au feu, اورغ یخ تیاد *orang yang tiada ber-būat amal ākan di-siksā-kan dālam nāraka*.

ARBUSTE, s. m., تنامن *tanām-an*, کچل خوبن *pōhon ke-xil*.

ARBRISSEAU, s. m. v. ARBUSTE.

ARC, s. m., arme de trait, فانه *pānah*, بوسر *būsar*. Trois —, بوسر تیک بنتق *būsar tiga bantuq*. Le bois de l'arc, ایبو فانه *ibu pānah*. La corde de l'arc, تالی فانه *tālī pānah*. La flèche de l'arc, انق فانه *anak pānah*. Etui de l'arc, سارغ فانه *sā-rung pānah*, ترکش *tarkaš*. Tirer de l'arc, مانه *memānah*. Bander l'arc, مغناکن انق فانه قد بوسرن *mengenā-kan anak pānah pada būsar-ña*. — formant un coude, فانه کلودن *pānah kelūdan*.

ARC, morceau de bois formant arc, p. ex. pour tendre un lacet etc. جورن *jūran*.

ARC, arcade, cintre, لشکخ *lengkung*. — d'une coupole, کبة *kubbat*. — en ogive, لشکخ تیرس *lengkung tirus*.

ABC DE TRIOMPHE, فلغكوغن انچار *pe-lengkuḡ-an upaxāra-ka-menāng-an*, فلغكوغن يڭ دڤراوسهكن *pe-lengkuḡ-an yang di-per-ūsaḡ-kan ākan meng-hormat-kan orang gālib*.

Loc. prov. Détendre l'arc, برهنټي *ber-henti deri pe-karjā-an*. Avoir plusieurs cordes à son arc, دکتاکن در اورڭ يڭ دغن ببراف *di-katā-kan deri orang yang dergan be-brāpa upāya būleh dāpat ka-hendaḡ-ña*.

ARCADE, s. f., ouverture en arc, لشڭخ *lengkuḡ*. — d'une fenêtre, لشڭخ *lengkuḡ jandēla*. — d'une porte, لشڭخ قټو *lengkuḡ pintu*. Une porte en arcade, cintrée, قټو برلشڭخ *pintu ber-lengkuḡ*.

ARC-BOUTANT, s. m., تشکت برلشڭخ *tungkat ber-lengkuḡ*. Soutenir au moyen d'un —, منشکت دغن تشکت *menungkat dergan tungkat ber-lengkuḡ*. —, Fig., Appui, défenseur. Il est l'arc-boutant de son pays, اد ای ناصر ڤد نکرین *ada ia nāsir pada nagri-ña*.

ARCEAU, s. m., لشڭخ کچل *lengkuḡ keḡil*, لشڭخ يڭ تياد لبه در سسوکو بولت *lengkuḡ yang tiada lebh deri sa-sūku būlat*.

ARC-EN-CIEL, s. m., فلاڭي *palāng-i*, کونڭ فلاڭي *kūng palāng-i*,

کونڭ تيج *kūng tēja*, بڭ راج *benḡng rāja*.

ARCHAL, s. m. Fil d'archal, کاوت *kāwat*, داوی *dāwey*, کاوت تالی *tālī kāwat*. Fil de laiton, کاوت تباک *kāwat tembāga*. Fil de fer, کاوت بسی *kāwat besī*.

ARCHANGE, s. m., ange d'un ordre supérieur, ڤڭهولو ملايکة *parḡhūlu malāikat*.

ARCHE, s. f., voûte, arcade, لشڭخ *lengkuḡ*. L'arche d'un pont, لشڭخ *lengkuḡ jambātan*, v. sous arc.

ARCHE, vaisseau de Noé, بهترا *bahatrā*. Fig. Etre hors de l'arche (hors de l'Eglise), دلور الكنيسة *di-tūar el-kanīset*.

ARCHE d'alliance, ڤټي فر جنجيين *peti per-janjī-an*, تابوت *tābūt*.

L'ARCHE du Seigneur, chose à laquelle on ne peut toucher, بارڭ يڭ حرام *bārang yang ḡaram*.

ARCHER, s. m., ارشمانه *pemānah*, اورڭ برڤانه *orang ber-pānah*, اورڭ ممانه *orang memānah*.

ARCHET, s. m., ڤڭيسيل *perḡsil*, ڤرکاکس اکن مڭيسيل *perkākās akan mengīsil*.

ARCHEVÊQUE, s. m., ڤڭهولو اسقف *parḡhūlu uskup*.

ARCHIMANDRITE, s. m., ڤڭهولو اورڭ *parḡhūlu orang per-tāpa*.

ARCHIPEL, s. m., گؤگس قولو *gūgus pūlaw*, فرهمفونن قولو *per-himpūnan pūlaw*.

ARCHIPRÊTRE, s. m., فقهولولو امام *faqhūlulu imām*.

ARCHITECTE, s. m., اورغ ئندى *orūg ūndī* orang pandey mem-būat rūmah, معمار *miāmār*.

ARCHITECTURE, s. f., art de bâtir, علم مېموت رومه *ilmu mem-būat rūmah*, كفنډاين منكاكن رومه *ka-pandēy-an menegā-kan rūmah*.

ARCHIVES, s. f. pl., سورت لام *sūrat lāma*. — nationales, سورت كرجاءن *sūrat ka-rajā-an*. Lieu où sont les — nationales, رومه فرهمفونن *rūmah per-himpūnan sūrat ka-rajā-an*.

ARÇON, s. m., كايويغ دغئن ئلان كود *kāyuyig dēgān ūlan kōd* kayu yang dengan-ña palāna kūda di-jadī-kan. Faire perdre les arçons, در منجاتهكن اورغ *men-jātuh-kan orang deri kudā-ña*.

ARCTIQUE, adj., يغ داتار *yang di-utāra*. Pôle — قطب اتار *kuṭub utāra*. Hémisphère — ستغه بلاتن *sa-tergah bulāt-an duniā yang di-sa-belāh utāra*.

ARDEMENT, adv., دغن راجن *dēgān rajin* dengan gambira, دغن كميير *dēgān geirat*.

ARDENT, E, adj., هاغت *hāgat*, يغ برپال *yang ber-*

ñāla, يغ ميده اڤي *yang mērah āpi*, اڤي يغ هاغت *rājin*. Un feu — اڤي يغ هاغت *āpi yang hāgat*. Fer — بسى يغ *besī yang mērah āpi*. Lampe ardente, يغ برپال *palita yang ber-ñāla*. Charbon — بار *bāra*. Miroir — چرمن اڤي *xermin āpi*. Verre — كاج اڤي *kāwa āpi*. Fièvre ardente, دم فانس *demām pānas*. Colère ardente, ماره يغ ساعت *mārah yang sāngat*. Soif ardente, يغ هاوس *hāus yang āmat sāngat*. Un caractère — فراغى يغ هاغت *perāngi yang hāgat*. — au travail, راجن اكن فكرچاءن *rājin ākan pekarjā-an*.

ARDEUR, s. f., كهغاتن *ka-hangāt-an*, كفناسن *ka-panās-an*, كميير *gambira*, غيرة *geirat*. L'ardeur du feu, كفناسن اڤي *ka-panās-an āpi*. L'ardeur du soleil, كهغاتن متهارى *ka-hangāt-an mata-hāri*. L'ardeur de la concupiscence, كسغاتن هوا نفسو *ka-sangāt-an hawā nefsū*. L'ardeur de la jeunesse, مود اورغ *gambira orang mūda*. Dans l'ardeur du combat, دتغه شرغ *di-tergah prang*.

ARDILLON, s. m., فشرتق قد كنجخ *pengertak pada kanxing*.

Loc. prov. Il n'y manque pas un ardillon, سواتو فون تباد كورغ *su-ātu pūn tiada kūrang*.

ARDOISE, s. f., باتو تولىس *bātu tūlis*, لوح باتو *lōh bātu*. Couvrir une maison avec des ardoises, مغطايف رومه دغن باتو تولىس *meng-ātap rŭmah dergan bātu tūlis*. Ecrire sur une ardoise, منولس آتس *menŭlis ātas lōh bātu*.

ARDU, E, adj., سوكر *sŭkar*, سولت *sŭlit*, مشكل *muškil*. Un sentier —, سمغاغن يڭ سوكر *simpāng-an yang sŭkar*. Une question ardue, سوال يڭ مشكل *suwāl yang muškil*.

ARE, s. m., هوكر اكن مشهوركر تانه *hŭkur ākan meng-hŭkur tānah*. Un — de terre, تانه امفت فرسكى سكل *tānah ampat per-seqi segala seqi-ña itu sa-pŭloh ěla panjang-ña*.

AREC, s. m., بوه فينڭ *bŭah pīnang*.

ARÈNE, s. f., سابل *kersik*, قاسر سدبكت كاسر *pāsir sa-dikit kāsar*.

ARÈNE lieu de combat, تمفت اورڭ *tampat ōrang ber-gŭmul-gŭmul*, ٢ *tampat ōrang ber-lumba-lumba*.

ARÈNE, champ de bataille, ميدان *mĕdān pe-prāng-an*.

ARÉOMETRE, s. m., فكاوى اكن *pegawey ākan menimbang bārang yang xāer*.

ARÉQUIER, s. m., فوهن فينڭ *pōhon pīnang*.

ARÈTE, s. f., تولڭ ايكن *tŭlang ikan*. Avoir une — dans le gosier, بڭكال

دغن تولڭ ايكن *bangkālā dergan tŭlang ikan*.

ARGANEAU, s. m., t. de mar., gros anneau, چنچن ساوه *xin-xin sāuh*, چنچن بسى اكن منبت فراهو *xinxin besi ākan menambat prāhu*.

ARGENT, s. m., مېتال, فيرق *pĕrak*, سلاك *selāka*, فضا *fidlat*. Mine d'argent, تمبڭ فيرق *tambang pĕrak*. Veine d'argent, اورت فيرق *urat pĕrak*. Feuille d'argent, داون فيرق *dāun pĕrak*. Fil d'argent, كاوت فيرق *kāwat pĕrak*. Service d'argent, فركاكس درفد فيرق *perkākās deri-pada pĕrak*. Alliage d'argent, فيرق يڭ چمفر *pĕrak yang xampur*. — pur, فيرق تباد چمفر *pĕrak tiāda campur*. Drap d'argent, سندس *sundus*. Vif-argent, اير فيرق *āyer pĕrak*.

ARGENT, monnaie, اوڭ *wang*, اوڭ *uwang*, درهم *derham*. — blanc, اوڭ فيرق *wang pĕrak*. — comptant, اوڭ تونى *wang tŭney*. — en papier, اوڭ قرطاس *wang kartās*. — mort, اوڭ يڭ تباد مېرى بوڭ *wang yang tiāda mem-brī būnga*. — mignon, اوڭ يڭ دسمفن اكن مېلى بارڭ اف يڭ سوك *wang yang di-simpan ākan mem-beli bārang apa yang sŭka*. — qui porte intérêt, اوڭ يڭ مېرى بوڭ *wang yang mem-brī būnga*. Toucher de l'argent, اوڭ مڭمبل *meng-ambilwang*.

Donner de l'argent, ممبری و غ *mem-brī wang*. Prêter de l'argent, ممبری ممبری *mem-brī wang pinjam*. Cet homme a beaucoup d'argent, باقی و غ قنجم *bāniak wang pada orang itu*. Faire — de, مغهورف *meng-hūrup*.

Loc. prov. Jouer bon jeu bon argent, دکناکن در اورغ یغ مغرجانکن *di-katā-kan deri orang yang mengarjā-kan pe-karjā-an dengan hāti yang tulus dān iklās*. Prendre pour argent comptant, فرچای *perxāya ākan per-katā-an orang dengan tiāda preksa*. Faire argent de tout, منچهاری و غ دغن سکل افای *men-xahāri wang dengan segala upāya*. Point d'argent, point de Suisse, دغن تیاد و غ سواتو فون تیاد *dengan tiāda wang suātu pūn tiāda būleh dāpat*.

ARGENTÉ, E, part. pas. du v. argenter, یغ دسافو دغن ایر فیرق *yang di-sāpu dengan āyer pēraḱ*, یغ یغ *yang ada warna pēraḱ padā-ña*, لومس دغن فیرق *lūmas dengan pēraḱ*. Plumage —, بلبولو یغ فوته سکالی *bulu-bulu yang pūtiḱ sa-kālī*. Cheveux argentés, ربت یغ فوته سقرت فیرق *rambut yang pūtiḱ seperti pēraḱ*.

ARGENTER, v. a., مپافو دغن ایر *meñāpu dengan āyer pēraḱ*, مغالسکن دغن فیرق *meng-ālas-kan dengan pēraḱ*, ملومس دغن فیرق *me-lūmas dengan pēraḱ*.

ARGENTERIE, s. f., سکل فیراکس *segala perkākas pēraḱ*. Service de table en —, فیراکس میج یغ *perkākas meja yang deri-pada pēraḱ*.

ARGENTIN, E, adj., سباکی فیرق *sa-bāgey pēraḱ*, سروف فیرق *sarūpa pēraḱ*. Une cloche argentine, گنت یغ بر بوبی سباکی فیرق *genta yang ber-būni sa-bāgey pēraḱ*. Des flots argentins, امبق یغ فوته سفرت فیرق *ombak yang pūtiḱ seperti pēraḱ*.

ARGILE, s. f., تانه لیت *tānah liat*, تانه لمبق *tānah lembiḱ*, گاله *gālah*. Vase d'argile, باجن تانه لیت *bājan tānah liat*. Une statue d'argile, فاتف دغو دغن تانه لیت *pāturg deri-pada tānah liat*. L'homme est une frêle —, اورغ مانسی اد له دان فنا *orang mānusia ada lemah dān fenā*. Briser comme un vase d'argile, مچپهن *memexāh-kan dengan mudah*.

ARGOT, s. m., langage de filous, بهاس فینچوری *bahāsa pen-xāri*, بهاس اورغ ممالغ *bahāsa orang me-māling*, بهاس کچوکن *bahāsa kakūk-an*.

ARGUER, v. a., مغهورف *meng-hardiḱ*, منچلا *men-xelā*.

ARGUMENT, s. m., بچار *bixāra*, دليل *dalīl*, اسناد *isnād*, تند *tanda*.

ARGUMENTATION, s. f., حال ممبچارکن *hāl mem-bixarā-kan*, حال مندلیکن *hāl men-dalīl-kan*, ممبچارکن *pem-bixarā-an*.

ARGUMENTER, v. a., ممبچارکن *mem-bixarā-kan*, مندلیکن *men-dalīl-kan*, مغسنادکن *meng-isnād-kan*, متانکن *me-nātā-kan*, منرغکن *mene-rang-kan*.

ARGUS, s. m., یغ برجاک *berjāk* یغ *yang ber-jāga*, لاکي یغ چبورو *lāki yang xembūru*. Yeux d'argus, ممتاتاج *mata-māta tājam*.

ARGUTIE, s. f., فری چردق *prī xerdik*, فری منچلا *prī men-xelā*.

ARIDE, adj., تیاد بر بوه *tiāda ber-būah*. Un terrain —, تانه *tānah kring*. Montagne —, کړغ *gūnung kring*. Saison —, کونځ کړغ *mūsīmkring*. Un cœur —, موسم کړغ *hāti yang kring*.

ARIDITÉ, s. f., ککر یغن *ka-krīng-an*, تیاد بر بوه *prī tiāda ber-būah*.

ARISTOCRATE, s. m., یغ سوک *yang sūka pementāh-an* اورغ بشاون *orang bangsawan*.

ARISTOCRATIE, s. f., فرمتاهن اورغ *pementāh-an* بشاون *orang bangsawan*.

ARITHMÉTIQUE, s. f., علم حساب *ilmu hisab*. فقهون بلاغن *pengata-hū-an bilāng-an*.

ARLEQUIN, s. m., جوکت *jūget*, بادت *bādut*, اورغ جناک *orang jenāka*. Habit d'arlequin, فکاین یغ *pakēy-an yang di-būat deri-pada serba warna kāin*.

ARMATEUR, s. m., اورغ یغ ملغکف *orang yang me-langkap kapul*.

ARME, s. f., سنجات *senjāta*. Armes de guerre, الة فثراغن *alat pe-prāng-an*. — offensive, سنجات *senjāta ākan meñerbu*. — défensive, سنجات اکن ملاون *senjāta ākan me-lāwan*. — empoisonnée, سنجات یغ منجر *senjāta yang manjur*, یغ بروفس *senjāta yang ber-ūpas*. Faisceau d'armes, سنجات برکس *berkas senjāta*. — à feu, سنجات اڤی *senjāta āpi*, بدل *bedil*. — à jet, لنتغ *lanting-lanting*, سنجات یغ دلغر *senjāta yang di-lempar*. Charger une — à feu, مغیسی *meng-īsi*. — un fusil, مغیسی سناڤغ *meng-īsi senāpang*. Dégaîner une — مغهونس *meng-hūnus*. — un glaive, مغهونس شدغ *meng-hūnus pedang*. Etre sous les armes, بر دیری بر سنجات *ber-diri ber-senjāta*, حاضر دغن سنجات *hādliir*.

dengan senjāta. Aux armes! لشكفله *laškalāh*.
 dengan *langkap - lah dengan* senjāta. Porter les armes, فيكل بدل
pikul bedil. Faire des armes, برماين
 dengan *ber-māin senjāta*, ممنچق
memenxak. Maître d'armes فثاجر
 dengan *perg-ājar ākan* ber - māin senjāta. Fabricant
 d'armes, توكع سنجات *tūkang senjāta*,
 pandēy *pandēy senjāta*. Fa-
 brique d'armes, رومه فراساهن سنجات
rūmah per-usāh-an senjāta. Place
 d'armes, تمقت اورع بربارس *tampat*
orang ber-bāris. Port d'armes اذن
 dengan *izin memākey*
bedil ākan mem-būru. En venir
 aux armes, فرع مملای *me-mulāi-*
prang. Poser les armes, فرهننتين فرع
per-henti-an prang. Faire passer
 par les armes, منبق هغل ماتى *me-*
nembak hingga māti. Noms des
 principales armes connues des Malais
 ou mentionnées dans leurs livres:
 Criss, كرس *kris*. Grand couteau, فرع
pārang. Glaive, قدغ *pedang*. Sabre,
 شمشير *šimsīr*, گولوك *gōlok*, كليوع
kelēwang. Poignard, كنجبر *kanjar*.
 Lance, لمبغ *lambing*. Pique, تمبق
tumbak. Trident, ترسول *trisūla*.
 Hache, كاقف *kāpak*. Masse, گاد *gā-*
da, چقم *wokmar*. Bouclier,
 فریسی *prīsey*. Arc, فانه *pānah*,

بوسر *būsar*. Flèche, فانه *ānaḥ*
pānah. Javelot, دامق *dāmeḥ*.
 Fronde, الالى *ali-āli*. Sarbacane,
 سمپیتين *sumpīt-an*. Canon, مریم *ma-*
riam. Fusil, سنافع *senāparang*, بدل
bedil. Carabine, ترکل *terkul*. Bou-
 let rouge, فلورو اڤي *pelūru āpi*,
 فلورو فانس *pelūru pānas*. Chausse
 trappe, رنجو *ranjaw*. Cuirasse, باجو
bāju besi. Cotte de mailles,
 زره *zirah*. Casque, كتوشع *katōpong*.

ARMÉ, E, part. pas. du v. armer,
 برسنجات *ber-senjāta*, لشكف دغن
laškalāh dengan senjāta.
 Désarmé, دغن تياد سنجات *dengan*
tiāda senjāta.

ARMÉE, s. f., تنتار *tantāra*, بال
bāla tantāra, لشكر *laškar*.
 — de terre, اغكاتن دارت *angkāt-an*
dārat, بال تنتار ددارت *bāla tantāra*
di-dārat. — navale, اغكاتن لاوت
angkāt-an laut, كفل فرع
angkāt-an kapal prang. — de
 cavalerie, تنتار اورع برکود *tantāra*
orang ber-kūda. — aguerrie, لشكر
laškar yang biāsa اكن فرع
ākan prang. — de conscrits, تنتار
 اورع بهارو *tantāra orang bahāru*.
 — alliée, auxiliaire, لشكر فمبنتو *laš-*
kar pem-bantu. Commander une —,
 ممرته بال تنتار *memarentah bāla*
tantāra. Ranger une — en bataille,

مبارسکن بال تئاراکن فرغ *mem-bāris-kan bāla tantāra ākan prang*. Passer une — en revue, مرقس بال *memreksa bāla tantāra*. Approvisionner une —, مبالکن تئارا *mem-bākul-kan tantāra*. Général d'armée, فغلم *panglima*. Avant-garde d'une —, چورچق تئارا *xū.cuq tantāra*. Le front d'une —, هلون *halūwan tantāra*. Centre d'une —, توبه تئارا *tūbuh tantāra*. Ailes gauche et droite d'une —, کادغ *gādīng kānan dān kīri*. Arrière-garde d'une —, توتف *tūtup tantāra*.

ARMEMENT, s. m., حال ملغکف

hāl me-langka, کلغکافن ka-langka-an.

ARMÉNIEN, NE, adj., ارمنی *armenī*.

Un —, اورغ ازنی *ōrang armenī*.

L'Arménie, نگری ارمنی *nagrī armenī*.

ARMER, v. a. ملغکف دغن سنجات *me-langka degan senjata*.

— dix mille hommes, ملغکف سلقس *me-langka salaksa*.

اورغ دغن سنجات *me-langka salaksa*.

— un bâtiment, ملغکف کفل *me-langka kapal*.

— chevalier, منجدیکن *men-jadi-kan pahluwān*.

S'ARMER d'une cotte de mailles,

مماکی باجوره *memākey bāju zirah*.

S'armer du glaive, مپندغ فدغ *me-ñandang pedang*.

ARMES, s. f. pl., armoiries, علامة *alāmat*. — sur un écusson, sur un sceau, علامة چف *alāmat xap*. — sur un étendard, علامة *alāmat tunggul*. — d'un roy-aume, علامة کرجان *alāmat karajā-an*. — d'une ville, علامة نگری *alāmat nagri*. — d'une famille, علامة بغس *alāmat bangsa*. Sceller du sceau de ses —, منچف دغن *men-xap degan* علامة چف بغسان *alāmat xap bangsa-ña*. Un héraut d'armes, ابنتارا *abantāra*.

ARMISTICE, s. m., فرهتین درفد فرغ *per-henti-an deri-pada prang*.

ARMOIRE, s. f., قتی کایو یغ تغکی

فتی کایو یغ تغکی *peti kāyu yang tinggi* اکن سمغن وغ دان بارغ ۲ *akan simpan wang dān bārang-bārang*.

— à glace, قتی دغن چرمن کفد قتسون *peti degan xermin ka-pada pintu-ña*.

ARMOIRIES, s. f. pl., v. Armes.

ARMORIAL, s. m., کتاب علامة

کتاب علامة *kitāb alāmat xap* چف اورغ بغسان *ōrang bangsawan*,

کتاب متری اورغ *kitāb matrèy* اورغ بغسان *ōrang bangsawan*.

ARMURE, s. f., سنجات یغ ملندوغي

بدن سفرت کتوقغ دان باجو بسی دان *senjata yang me-lindung-i badan seperti katopong dān bāju besi dān lain deri-pada itu*.

— un bâtiment, ملغکف کفل *me-langka kapal*.

S'ARMER d'une cotte de mailles,

مماکی باجوره *memākey bāju zirah*.

S'armer du glaive, مپندغ فدغ *me-ñandang pedang*.

AROMATES, s. m. pl., épices, رَمَطَه *rampah-rampah*. Une boîte d'aromates, رَمَطَه پَتِي *peti rampah-rampah*.

AROMATES, parfums, دُوف *dūpa*.

AROMATIQUE, adj., هَارُم *hārum*,

واغِي *wāngi*, سَمَرَبَتَق *semerbak*.

Huile —, ميْتَق يَخ هَارُم *mītaq yang hārum*. Son odeur est —, هَارُم بُوون *hārum bau-ūa*.

ARÔME, s. m., بَاو *bāu*, بُوون *būun* *baū-an*. — du thé, بَاو تَه *bāu tēh*. — du muse, بَاو كَسْتُورِي *bāu kastūri*.

ARPEMENT, s. m., هُوَكِر لَام اَكَن مَغْهُوَكِر *hūkūr lāma ākan meng-hūkūr tānah*.

ARPEMENTAGE, s. m., حَال مَغْهُوَكِر *hāl meng-hūkūr tānah*, عِلْم *ilmu meng-hūkūr tānah*.

ARPEMENTER, v. a., مَغْهُوَكِر تَانَه *hūkūr tānah*, مَغْهُوَكِر بَنْدَع *hūkūr bendang*.

Fig. بَرَجَالَن لَكْس *ber-jālan lekās*. بَرَجَالَن كَشَكُغ كَوِيَق *ber-jālan kangkang kōyāq*.

ARPEMENTEUR, s. m., اَوْرَع مَغْهُوَكِر *orang meng-hūkūr tānah*.

ARQUÉ, E, part. pas. du v. arquer, اِيْرَت *bantuk*, لَغْكَغ *lengkung*, كَايُوْبَنْتُق *irut*. Un bois —, كَايُوْبَنْتُق *kāyu bantuk*. Des jambes arquées, بَيْتَس *betis irut*.

ARQUEBUSE, s. f., قَمُورَس *pemūras*.

ARQUER, v. a., مِمْبَنْتُق *mem-bantuk*, مَلْغَكُشْكَن *mem-bantuk-kan*, مَمْبَنْتُقْكَن *me-lengkung-kan*, مَغْيِرْتِكَن *merut-kan*.

ARRACHÉ, E, part. pas. du verbe arracher, چَابْت *xābut*, بَنْتُن *bantun*, تَرَبَنْتُن *ter-bantun*. —, enlevé de force, سَنْتُق *sintak*, رَمَطَس *rampas*.

ARRACHER, v. a., مَنچَابْت *men-xābut*, مِمْبَنْتُن *mem-bantun*. — des herbes, مَنچَابْت رَمَطَه *men-xābut rumput*. — une dent, مَنچَابْت كِيَكِي *men-xābut gigi*. — les cheveux, مَنچَابْت رَمَبْت *men-xābut rambut*. — un arbre avec ses racines, مِمْبَنْتُن فُوَهَن *mem-bantun pohon*. — des plumes, جَالُورُو *jālūru*.

ARRACHER, prendre de force, مَمْبَنْتُق *meñintak*, مَرَمَطَس *me-rampas*. — un criss des mains, مَمْبَنْتُق كَرِس *meñintak krīs deri tāngan*. — un enfant à sa mère, مَنچَاوَهَكَن *men-jāuh-kan ānāk deri-pada ibū-ūa*. — quelqu'un d'une maison, مَنَارِق اَوْرَع كَلُور دَر *menārik orang ka-lūar deri rūmah*. — la vie à quelqu'un, مَغْمَبِل پَاو *meng-ambil nāwa*. — quelqu'un à la misère, مَلْغَسْكَن *me-lepās-kan*.

ōrang deri-pada ka-sukār-an.

— quelqu'un à la captivité, ملوقتن *me-lūput-kan*
ōrang deri-pada per-hambā-an.

— de l'argent à un avare, دافت *dāpat meng-*
ambil wang deri ōrang kikir. —

l'aveu d'une faute, مباد اورغ اكن *mem-bāwa ōrang ākan*
meng-aku dosā-ña. — un secret

à quelqu'un, مغلوركن رهسى در هاتى *mengalūar-kan rahasīa deri*
hāti ōrang. — des larmes à quel-

qu'un, ملبتكن هاتى اورغ هغك اير *me-lembut-kan hāti ōrang*
hingga āyer matā-ña ber-tīnang.

— une épine du pied, ملئسكن اورغ *me-lepās-kan*
deri-pada ka-susūh-an.

S'ARRACHER. — aux plaisirs du monde, دنيا كسكادن منغلككن *mening-*
gal-kan ka-sukā-an dunīa. S'ar-
racher d'entre les mains de son ennemi, ملئسكن درين درؤد تاغن *me-lepās-kan dirī-ña deri-*
pada tāngan satrū-ña. Il s'arracha les cheveux, اى منچابت رمت درين *ia men-xābut rambut dirī-ña.*

ARRACHEUR, s. m., بىغ منچابت *yang men-xābut.*

Loc. prov. Menteur comme un arracheur de dents, بىغ مبهوئخ دغن *yang mem-bōhong dengan*
tīada mālu.

ARRANGÉ, E, part. pas. du verbe arranger, اتر *atur,* كارغ *kārang,* تركارغ *ter-kārang,* سلسى *selesèy,* اندم *andam.*

ARRANGEMENT, s. m., 1°, action, حال مشارغ *peng-atūr-an,* اتورن *hāl mengārang.* 2°, résultat, اتورن *atūr-an,* اندامن *andām-an.* Venir à un —, منچادى بردامى *men-jādi ber-dāmey.*

ARRANGER, v. a., mettre en ordre, مشارغ *meng-atur,* مشاركن *meng-atur-*
kan, مرنچان *mengārang,* مغنم *meñesèy,* مغنم *meng-andam.* — le mobilier d'une maison, مشارغ فركاس رومه *meng-atur perkākas rūmah.* — des paroles, مشارغ فركتان *mengārang per-katā-an.* — ses cheveux, مغنم رمبتن *meng-andam rambut-ña.*

ARRANGER, régler. — sa vie, مشارغ لاکوجالغن *mem-atur-kan lāku jālan-ña.* — son temps, منتوكن *menantū-kan pe-*
karjā-an pada kotikā-ña.

ARRANGER, accommoder. — une querelle, مندیمكن فربتاهن *men-diam-kan per-bantāh-an.* — des ennemis, موافقه *me-muāfaqat.*

ARRANGER, maltraiter, مستانكن *me-nistā-kan,* مبرى مضرة *mem-brī medlerat.* Je l'ai bien arrangé, هب *medlerat.*

S'ARRÊTER, پرهنتی *ber-henti*.
Parler deux heures sans s'arrêter,
برکات فد دو جام لماں دغن تباد برهنتی
ber-kāta pada dua jam lamā-ña
dengan tiāda ber-henti. Pourquoi
vous arrêtez-vous? اف سبب تون
برهنتی *apa sebab tūan ber-henti*.
Le vent s'arrêta, اغن ایت فون برتدهله,
āngin itu pūn ber-tedòh-lah. S'ar-
rêter à l'extérieur, مندغ روف ساج,
memandang rūpa sāja.

Loc. prov. S'arrêter en beau
chemin, منغکلکن فکرچمان یغ بوله,
meninggal-kan pe-
karjā-an yang bñleh jadi dengan
senang.

ARRHES, s. f. pl., فنجبر *panjar*,
چغکرم *xengkeram*. Donner des —,
ممبری فنجبر *mem-bri panjar*. Exi-
ger des —, ممنت فنجبر *me-minta*
panjar.

ARRIÈRE, s. m., (Mar.), بریتن
burit-an. L'arrière d'un bâtiment,
بریتن *burit-an*. Cabine d'arrière,
کورغ بریتن *kūrung burit-an*. Vent
—, اغن در بلاکغ *āngin deri blākang*.
Aller vent —, برلایر اغن در,
ber-lāyer āngin deri blākang.

ARRIÈRE, interjection, loin d'ici,
په *ñah*, پهله *xah-lah*, انچت *inxit*,
انچتله *inxit-lah*. Arrière (toi)!
انچتله *inxit-lah angkaw*. — assas-

sins! اورغ فمونه *ñah-lah orang*
pem-būnuh.

EN ARRIÈRE, Loc. adv., کبلاکغ
ka-blākang, دبلاکغ *di-blākang*.
Aller en —, برجالن کبلاکغ *ber-jālan*
ka-blākang. Retourner en —, فولغ
pūlang ka-blākang. Ils sont
restés loin en —, ای برهنتی جاوه,
ia ber-henti jāuh di-blā-
kang. Il ne va ni en avant ni en —,
ای تباد برجالن سکالی
ia tiāda ber-
jālan sa - kālī. Il vous loue en
face et médit de vous en —,
دهدافن ای موجی کامو دان دبلاکغ ای
di-hadāp-an ia me-
mūji kamu dān di-blākang ia
ajūjah deri-padā-mu.

ARRIÈRE, s. m., restant d'une
dette, فنجگالان هوتغ *peninggāl-an*
hutang.

ARRIÈRE, E, part. pas. du verbe
arriérer, یغ دتغاه *yang di-tangguh*,
یغ کبلاکغ *yang ka-blakāng-an*.
Une dette arriérée, هوتغ یغ دتغاه,
hutang yang di-tangguh, هوتغ لام
hutang lama.

ARRIÈRE-BOUTIQUE, s. f., یلوق یغ
دبلاکغ کدی *bilik yang di-blākang*
kadey.

ARRIÈRE-FAIX, s. m., اوری *ūrey*.

ARRIÈRE-GARDE, s. f., توتف *tutup*,
توتفن بارس *tutup-an bāris*.

ARRIÈRE-NEVEU, s. m., اتق ميسن *ānak mīsan*, اتق سودار ميسن *ānak sūdāra mīsan*.

ARRIÈRE-PENSÉE, s. f., فکيرن يخ *pikīr-an yang ter-būni*.

ARRIÈRE-PETIT-ENFANT, s. m., چيچي *xīxi*, چيچيت *xīxit*.

ARRIÈRE-POINT, s. m., جاهت برکيا *jāhit ber-kiyā*. Piquer en —, منجاهت برکيا *men-jāhit ber-kiyā*.

ARRIÉRER, v. a., منگمکن *menangguh-kan*, ملبتکن *me-lambat-kan*, مغمدينکن *menyamudi-an-kan*, مبلاکمکن *mem-blakāng-kan*.

S'ARRIÉRER, ملبت *me-lambat*, منجادی کبلکاغن *ber-tangguh*, منجادی *men-jādi ka-blakāng-an*.

ARRIÈRE-SAISON, s. f., اخر موسم *ākīr mūsīm pānus*, موسم *mūsīm buh-buāh-an*.

ARRIMAGE, s. m., 1°, action, حال *hāl me-mūat kāpal*, موت کفل *perg-ātūr-an bārang-bārang dālam kapāl*. 2°, résultat, دالم کفل *ātūr-an bārang-bārang dālam kapāl*.

ARRIMÉ, E, part. pas. du verbe arriver, موت *mūat*, يخ دموت *yang di-mūat*, دالم کفل *yang di-ātūr dālam kapāl*.

ARRIMER, v. a., موت *me-mūat*, مغاتر بارغ ۲ دالم کفل *merg-ātūr bārang-bārang dālam kapāl*, مغاتر *merg-ātūr muāt-an*.

ARRIVÉ, E, part. pas. du verbe arriver, داغ سده *sudah datang*, سده جادی *sudah sampey*, سده جادی *sudah jādi*.

ARRIVÉE, s. f., کدناغن *ka-datāng-an*, داغتن *dā-tāng-ña*. Depuis votre arrivée dans ce pays, سداغتن تون دالم نگری این *sa-dātāng-ña tūan dālam nagri ini*.

ARRIVER, v. n., داغ *dātang*, سمپی *sampey*, مپی *meñampey*. — pendant la nuit, داغ فڈکتیک مالم *dātang pada kotika mālam*. — avec peine, داغ دغن سوسه *dātang dengan sūsah*. — de la ville, داغ درنگری *dātang deri nagri*. — à terre, مپی کدارت *meñampey ka-dārat*. En arrivant il dit, سرت داغ ای برکات *serta datang ia ber-kāta*. Il arriva à l'âge de douze ans, داغله سمپی عمر *ia datang-lah sampey umur dua belās tāhun*. Je crains que ces marchandises ne vous arrivent pas, هبم تاکت بارغکالی دکاغن *hamba tākut bārang-kāli dagāng-an itu tiāda sampey tūan*. Arriver à, obtenir, براوله *ber-ūleh*, منداغت *men-dāpat*.

— aux grandeurs, براوله کسارن *ber-ūleh ka-besār-an*. — à connaître le secret, داثت مختهوی رهسی *dāpat mēngatahū-i rahasīa*. Le prix en est trop élevé, je ne puis arriver à en acheter, هرگان بايق تشکی هيب *hargā-ña bāñak tirggi hamba tiāda dāpat membeli dia*. Il arrive à ses fins, ای براوله کهندين *ia ber-ūleh ka-hendaḱ-ña*.

ARRIVER, avoir lieu, جادی *jādi*, برلاکو *ber-lāku*, جوڤل *jūpul*. Cela arrive souvent, بايق کالی ایت جادی *bāñak kāli itu jādi*. Cela peut arriver à tout le monde, ایت بوله *ait bōleh* اورغ *orang* سکل اتس برلاکو *itu būleh ber-lāku atas segala orang*. Que vous arrive-t-il? اڤا برلاکو *apa ber-lāku atas-mu*. Le prix n'arrivera pas à cent piastres, هرگان تیاڊا اکن *hargā-ña tiāda ākan nāiḱ ka-sa-rātus ringgit*.

ARRIVER à, مندتاغی *men-datāng-i*. — à la ville, مندتاغی نگرى *men-datāng-i nagri*. Bien des malheurs lui arrivent, بايق بلا مندتاغی دی *bāñak belā men-datāng-i dia*. Faire arriver, مندانغکن *men-dātang-kan*, مڤامپيکن *meñampey-kan*.

Loc. prov. — à bon port, مڤهابسکن سواتو فکرجان دغن انتغ *mēng-hābis-kan suātu pe-kanjū-an dēngan untung*.

ARROGANCE, s. f., فری چغئق *pri xongkak*, اغکار *pri angkara*.

ARROGANT, E, adj., چغئق *xongkak*, کاچق *kāxak*, اغکار *angkara*, جموا *jemāwa*, بغئق هاتی *bongkak hāti*, هاتی بسر *hāti besār*. Un homme — اورغ چغئق *orang xongkak*, اورغ بغئق هتین *orang bongkak hāti-ña*.

ARROGER (S'), v. pron., مڤمڤاڤان *mēng-ampuñā-kan*, مڤمڤل دغن تیاڊا *mēng-ambil dēngan tiāda hak*. S'arroger un titre, مامکی کلارن دغن *memākey gelār-an dēngan tiāda hak*.

ARRONDIR, v. a., منجديکن بولت *men-jadi-kan būlat*, مڤبنترن *membuntar-kan*. Il a arrondi cette table, مڤیچ ایت دجديکنن بولت *mēja itu di-jadi-kan-ña būlat*. — au tour, ملارنکن *me-lāriḱ-kan*.

ARRONDIR, augmenter, compléter. — sa fortune, ملهکن ککيانن *melebèh-kan ka-kayā-an-ña*. — son champ, مڤگنڤکن بندغن *mēng-genāp-kan bendang-ña*.

S'ARRONDIR, v. pron., منجادی *men-jadi buntar*, منجادی بتر *men-jadi buntar*. Ses seins se sont arrondis, سسوک سده جادی بتر *susu-ña sudah jādi buntar*.

ARRONDISSEMENT, s. m., 1°, ac-tion d'arrondir, حال منجديکن بولت

hāl men-jadī-kan būlat. 2°, résultat, *پری جادی بولت* *prī jādi būlat*.

ARRONDISSEMENT, portion d'un pays, *دایرة حکم* *dāirat hukum*, دایرة تعلق *dāirat taloq*.

ARROSÉ, E, part. pas. du v. arroser, *مندیس* *dīris*, *تدریس* *ter-dīris*, *تفریح* *te-per-xik*, *باسه* *bāsah*.

ARROSEMENT, ARROSAGE, s. m., *مندیس* *pen-dīris-an*, *فراامن* *pe-ñīrām-an*, *فمبساھن* *pem-basāh-an*.

ARROSER, v. a., *مندیس* *men-dīris*, *مغیرس* *memer-xik*, *مغیرس* *meng-īrus*, *مبساھن* *meñīram*, *مبساھن* *mem-bāsah-kan*. — des plantes, *مندیس* *men-dīris tanām-an*. — les rues d'une ville, *مندیس* *lūrung nagrī*. — son lit de ses larmes, *مبساھن* *mem-bāsah-kan garèy dèngan āyer matā-ña*. Une rivière en serpentant arrosait le jardin, *سبوه سوغی اداله هالردان مبساھن*, *sa-būah sāngèy adā-lah hālir dān mem-bāsah-kan tāman itu*.

Loc. prov. — son pain de ses larmes, *دودق دالم کدکامن دان کسغولن* *dūduq dālam ka-dukā-an dān ka-šugūl-an*. — la terre de ses sueurs, *مندافت کهدوفان دغن فرلوسه* *men-dāpat ka-hidūp-an-ña dèngan per-ūsah tānah*.

ARROSOIR, s. m., *فیرم* *peñīram*, *فیرکاکس اکن مندیس* *perkākās ākan men-dīris*.

ARSENAL, s. m., *کدغ سنجات* *godong senjāta*, *الہ سنجات* *ālāt senjāta*, *کدغ سکل فکاوی فرغ* *godong segala pegāwey prang*.

ARSENIC, s. m., *براعن* *barāngan*. — blanc, *براعن فوته* *barāngan pūtih*.

ART, s. m., *علم* *ilmu*, *حکمة* *hikmat*, *فغتهون* *ka-pandēy-an*, *فغتهون* *pergatahū-an*. L'art de parler et d'écrire, *علم صرف* *ilmu şeref*. L'art de la poésie, *علم شعر* *ilmu şīar*. L'art de la musique, *فغتهون لاکو دان* *pergatahū-an lāgu dān rāgam*. L'art de la magie, *حکمة سسترا* *hikmat sastarā*. L'art militaire, *حکمة* *hikmat prang*. L'art de la sculpture, *کفنداین مغوکر* *ka-pandēy-an meng-ūkīr*. Un objet d'art, *بارغ کفنداین* *bārang ka-pandēy-an*. Exposition des arts, *فرهمفونن بارغ* *per-himpūn-an*. *حاصل کفنداین* *per-himpūn-an* *بارغ* *bārang hāsil ka-pandēy-an*.

ART, artifice, ruse, *دای* *dāya*, *تیفو* *tīpu*. Cette femme est tout art, *فرهمفونن ایت ساعت بردای* *perampūn itu sāngat ber-dāya*.

ARTÈRE, s. f., *نادی* *nādi*, *اورت* *urat nādi*. Battement d'artère, *کتق داره نادی* *ketōq dārah nādi*.

ARTICLE, s. m., فَرَكَار *porkāra*, فصل *fāṣal*, بهَاگِیَن *bahagi-an*. — d'un traité, فَرَكَار سورت فَرَجَنجِیَن *porkāra sūrat per-janji-an*. — premier, فَرَكَار یَغ فَرَتَام *porkāra yang portāma*. Expliquer cet —, مِپَتَاکن *me-nātā-kan* فَرَكَار ایت *porkāra itu*. — de foi, فَرَكَار یَغ هَارَس اَوْرَع فَرَجَای *porkāra yang hārus orang perxāya ākan dia*. Un — de marchandise, سَوَانو جَنَس دَاگَاَن *suātu jenis dagāng-an*.

A L'ARTICLE de la mort, فَد کَتِیک *pada kotika māut*.

ARTICLE, s. m., partie d'oraison qui précède les noms, comme le, la, les, حَرَف التَّعْرِیْف *el-tarīf*, حَرَف التَّعْرِیْف *huruf el-tarīf*.

ARTICULAIRE, adj., یَغ مَعْن سَنَدِ ۲ *yang mengena sendi-sendi* تَوْبَه *tūbuh*, یَغ دَبُوکو *yang di-būku*. Maladie —, فِطَاکَت یَغ مَعْن سَنَدِ ۲ تَوْبَه *peñakit yang mengena sendi-sendi tūbuh*. Feuilles —, دَاوَن یَغ تَمَبَه *dāun yang tumbuh di-būku tanām-an*.

ARTICULATION, s. f., jointure, سَنَدِ *sendi*, بُوکو *būku*, رُوَس *rūwas*. — des doigts, سَنَدِ جَارِی *sendi jāri*. — du corps humain, سَنَدِ تَوْبَه اَوْرَع مَانَسِی *sendi tūbuh orang mānusia*. — d'une canne à sucre, رُوَس تَبُو *rūwas tebū*.

ARTICULATION, prononciation, فَعْمَجَاَن *peng-uxāp-an*, بُوِن *buñi-an*, لَفَتَل *lefetl*. — claire, فَعْمَجَاَن یَغ پَات *peng-uxāp-an yang nāta*.

ARTICULÉ, E, part. pas. du verbe articuler, prononcé, دَاوَجَف *di-ūxap*. Un son —, بُوِي یَغ دَاوَجَف *būi yang di-ūxap*.

ARTICULÉ, qui a des jointures, یَغ اَد رُوَس فَدَاَن *ber-sendi*, یَغ اَد رُوَس پَادَا-نَا *yang ada rūwas padā-nā*.

ARTICULER, v. a., مَعْوَجَف *meng-ūxap*, مَمَبُوِي *mem-būi*, مَلَفَطَکن *me-lefetl-kan*. — des paroles, مَعْوَجَف فَرَكَاَن *meng-ūxap perkātā-an*. — d'une voix claire, مَعْوَجَف دَعْن سَوَار یَغ پَارَع *meng-ūxap dengan suāra yang nāring*.

S'ARTICULER, v. pron., se prononcer, être prononcé. Ce mot s'articule difficilement, فَرَكَاَن ایت *perkātā-an itu di-ūxap dengan sūzah*.

S'ARTICULER, se joindre ensemble, بَرَسَنَدِ *ber-sendi*, مَمَبِنَدِ *meñendi*. Les os s'articulent ensemble, تَوَلَع *tūleng* تَوْبَه مَمَبِنَدِ ۳ *tūleng tūbuh meñendi-ñendi*.

ARTIFICE, s. m., habileté, industrie, حِکْمَت *hikmat*. Cette horloge est faite avec un — merveilleux. هَرَلُوَجِ ایت دَجْدِیکن دَعْن حِکْمَت یَغ سَاعَت *horlūji itu di-jadi-kan dengan hikmat yang sāngat*. Feu

d'artifice, بوغ افي *būga āpi*, مرجن *merxun*, فرمين اوبت بدل *per-mān-an obat bedil*.

ARTIFICE, FUSE, دای *dāya*, فرديان *per-dayā-an*, تيفو *tīpu*, فرنفون *per-tīpū-an*. Un procédé plein d'artifice, كالكون يغ بردای سكالی *ka-lakū-an yang ber-dāya sa-kālī*. Un homme sans —, اورغ يغ دالمن, اورغ يغ بارغ بوهغ *ōrang yang dālam-ña tiada bārang bōhong*.

ARTIFICIEL, LE, adj., فربواتن اورغ *per-buāt-an orang*, يغ دتيرو *yang di-tīru*, يغ حاصل در كفندين اورغ *yang hasil deri ka-pandēy-an orang*. Fleurs artificielles, بوغ يغ *būga yang tiada sungguh tetapi tīru saja*. Dents artificielles, كيكي بوكن سغكه *gigi bukan sungguh tetapi yang di-buāt orang*.

ARTIFICIEUX, EUSE, adj., فيشو *penīpu*, اورغ منيشو *orang menīpu*, بردای *ber-dāya*, چردق *xerdik*. Un homme très —, اورغ يغ چردق سكالی *orang yang xerdik sa-kālī*.

ARTILLERIE, s. f., مريم *marīam*, بدل بسر *bedil besār*. Fondre de l'artillerie, منوش مريم *menūwang marīam*. Maître d'artillerie, جورو *jūru marīam*. Pare d'artillerie, مريم *jūru marīam*. Pare d'artillerie, كندغ مريم *kandang marīam*. Faire

jouer l'artillerie, بدل سكال *bedil besār*. *memāsang segala bedil besār*.

ARTIMON, s. m., فيورغ *peñūrung*.

Mât d'artimon, تيشغ فيورغ *tīang pe-ñūrung*. Voile d'artimon, لاير فيورغ *lāyar peñūrung*.

ARTISAN, s. m., كمشو *tūkang*, كمشو *kimpu*, اوتس *ūtas*. Un habile —, اورغ يغ توکغ يغ چغت *tūkang yang xepāt*. — de calomnies, فته موبوت فته *ōrang yang mem-būat fitnah*. — de sa fortune, اورغ يغ دشن كرج سندرین *ōrang yang dengan karja sendiri-ña sudah jādī kāya*.

ARTISON, s. m., گغت *gegāt*. Cette étoffe est mangée des artisons, مك *maka kāin itu di-mākan gegāt*.

ARTISTE, s. m., فندی *pandey*, اوتس *ūtas*, اورغ بيس *orang bīsa*, يغ فهم اکن *yang fehem ākan*. — en peinture, يغ فهم اکن كمبر *yang fehem ākan gambar*.

ASCARIDE, s. m., هولت *kermi*, هولت *hūlat pantat*.

ASCENDANT, E, adj., يغ نايق *yang nāik*. Ligne de parenté —, سلسله *silsilet yang nāik*. Progression —, بنجر بلاغن يغ نايق *banjar bilāng-an yang nāik*. Astre —, يغ نايق بنتغ *bintang yang nāik*.

ASCENDANT, s. m., نفسو *nefsu*, ايشن *hawā*, ايشن *ingīn*. Céder

à soi —, منورت نفسون *menūrut nefsū-ña*.

ASCENDANT, empire, influence, کواس *kuwāsa*. La science donne de l'ascendant sur les autres hommes, فقههون ممبری کواس آس اورغ لاین *pergatahū-an mem-brī kuāsa ātas ōrang lāin*.

ASCENSION, s. f., حال یغ نایق *hāl yang nāik*. L'Ascension d'un ballon, حال تیغ تربیغ یغ نایق *hāl tiang terbay yang nāik*. L'Ascension de Notre Seigneur Jésus-Christ, معراج *mīrāj hadlirat isa*. Le jour de l'ascension de N. S. J. C., هاری توهن عسی سده نایق کسورک *hāri tūhan isa sudah nāik ka-suwarga*.

ASCÈTE, s. m., اورغ برعبادة *ōrang ber-ibādat*.

ASCÉTIQUE, adj., یغ برعبادة فوک *yang ber-ibādat pūña*. Livres ascétiques, کتاب انس عبادة ایت *kitāb ātas ibādat itu*.

ASIE, s. f., اسيا *asiā*.

ASILE, s. m., لندغ *lindung*, فرلندوغن *per-lindūng-an*. Lieu d'asile, تمغٹ فرلندوغن *tampat per-lindūng-an*. Donner —, ملندغ *melindung*. Chercher un —, برسلندغ *ber-sa-lindung*.

ASILE, hospice, رومه دمان اورغ *rūmah di-māna ōrang meskīn di-peliharā-kan*.

— des orphelins, رومه اتق یتیم *rūmah ānak yatim*. Salle d'asile, رومه معاجر کانتق ۲ کچل *rūmah meng-ajar kānak-kānak kekil*.

ASILE, retraite, habitation, فردیامن *per-diām-an*, کدیامن *ka-diām-an*.

ASILE, personne qui protège. Un roi doit être l'asile des pauvres, اد

هارس راج جادی فرلندوغن فد اورغ *ada harus raja jādi per-lindūng-an pada ōrang meskīn*.

ASPECT, s. m., forme, apparence, موک *rūpa*, رومن *rūman*, موک *mūka*, کلهاتن *ka-lihāt-an*. L'aspect d'une personne, روٹ اورغ *rūpa ōrang*. Un — agréable, مانس *mūka mānis*.

ASPECT, présence, approche, هداغن *hadāp-an*, همفیرن *hampīr-an*. A l'aspect de l'ennemi, فد *pada hadāp-an mūsuh*. A l'aspect de la mort, فد *pada hampīr-an maut*.

ASPECT, vue, فمنداغن *pemandāng-an*, فغلهاتن *peng-lihāt-an*. L'aspect d'une belle maison, فمنداغن *pemandāng-an rūmah yang bāgus*. Considérer une affaire sous tous ses aspects, مرقس فکرجاغن *memeriksa pe-karjā-an deri segala pihak*.

ASPERGE, s. f., اکر فرسی *akar parsi*. Grosses asperges, اکر فرسی

بسر *ākar parsi yang besār*.
Petites asperges, اکر فرسی یخ ره مٹخ
ākar parsi yang ramping. Une
botte d'asperges, سواتو بغکس اکر
suātu bungkus ākar parsi.

ASPERGÉ, E, part. pas. du verbe
asperger, رچق *rexik*, تفرچق *te-*
perxik, سیرم *sīram*. Le sang avec
lequel on a aspergé quelqu'un, داره
یخ تفرچق آتس اورغ *dārah yang*
te-perxik atas orang.

ASPERGER, v. a., مرچق *me-rexik*,
ممرچق *memerxik*, ممفرچق *mem-*
perxik, منجبجه بوکن *meñīram*,
men-jambu-jambū-kan. — avec
quelque chose, ممرچقکن *mem-per-*
xik-kan. — un corps mort avec
de l'eau bénite, ممرچقکن ایرسم بهش
mem-perxik-kan āyer
sembahyang ka-pada mayet. —
le peuple avec le sang de la vic-
time, ممرچقکن داره قربان کفد اورغ
mem-perxik-kan dārah kor-
bān ka-pada orang bānāk.

ASPÉRITÉ, s. f., فری یخ کاسف *prī*
yang kāsap, فری یخ لکوک *prī yang*
lekòk-lekòk. — des feuilles, فری
پری تمیان *prī temiang*. Un chemin qui a
des aspérités, جالن لکوک *jālan*
lekòk-lekòk.

ASPÉRITÉ de caractère, d'esprit,
کبغیسن *prī bengis*, فری بغس
bengis-an, کتکارن *ka-teqār-an*.

ASPERSION, s. f., فرچیکن *pe-me-*
rexik-an, حال ممرچق *hāl memer-*
xik, حال میپر *peñīram-an*,
hāl meñīram. Le sang de l'asper-
sion, داره فرچیکن *dārah pe-me-*
rexik-an.

ASPERSOIR, s. m., جبوا ایرسم بهش
jambu-jambu āyer sembahyang.

ASPHALTE, s. m., ساتو جنس گلکال
یخ کرس *sātu jenis gala-gāla yang*
krās.

ASPHYXIE, s. f., فری لس *prī*
lemàs. —, suspension des phéno-
mènes vitaux, فری بروف ماتی *prī*
be-rūpa mātī.

ASPHYXIÉ, E, part. pas. du verbe
asphyxier, لس *lemàs*, یخ دلس *yang*
di-lemàs. Il est mort —, ای سده
ia sudah mātī lemàs.

ASPHYXIER, v. a., ملسکن *me-*
lemàs-kan.

S'ASPHYXIER, v. pron., ملسکن
me-lemàs-kan diri-ña.

ASPIC, s. m., petit serpent très-
venimeux, بلودق *bilūdaq*. Mordu
par un —, دفاکت بلودق *di-pāgut*
bilūdaq.

ASPIC, plante odorante, نروستو
narwastu, نردین *nardīn*. Huile d'as-
pic, میتق نروستو *mīnāk narwastu*.

ASPIRANT, E, adj., یخ مخرهیشف *yang*
meng-hīsap. Pompe aspirante,
اورق ۲ یخ مخرهیشف *ōraḳ-ōraḳ yang*
meng-hīsap (par opposition à pompe

foulante, اورق ۲ یغ منکن *ōrak-ōrak yang menekàn*).

ASPIRANT à un charge, اورغ یغ *ōrang yang minta*. Examiner les aspirants, ممرقسای اورغ یغ منت *memreksā-i ōrang yang minta*.

ASPIRANT de marine, مرید حال *murīd hāl pe-prāng-an lāut*, مودا ۲ *muda-mūda*.

ASPIRATION, s. f., نفس یغ ماسق *nefas yang māsuk*. Chaque — et expiration, تیغ ۲ نفس یغ ماسق کلور *tiap-tiap nefas yang māsuk kalūr*.

ASPIRATION (Hydraul.), حال *hāl merg-hīsap*.

ASPIRATION, désir, کزندهون *karindū-an*, قغشین *peng-īngin-an*.

ASPIRER, v. a., برنفس *ber-nefas*, ماسقکن نفس *me-māsuk-kan nefas*. — et expirer, ماسقکن دان مغلورکن *me-māsuk-kan dān merg-lūr-kan nefas*.

ASPIRER (Hydraul.), مغشیسف *merg-hīsap*. Une pompe qui aspire, اورق ۲ *ōrak-ōrak yang merg-hīsap*.

ASPIRER, v. n., tendre à, برزندو *be-rindu*, برایشن *ber-īngin*, براهی *berāhi*. — à quelque chose, برزندو *me-rindu ākan*, مغشینی *merg-īngin-i*, مبرهیکن *mem-berāhī-kan*, مغهنداکی *merg-hendāk-i*.

ASSA-FOETIDA, s. f., اغکو *anggu* ou *inggu*.

ASSAILLANT, s. m., یغ مبرغ *yang meñerang*, ملغگر *yang me-langgar*.

ASSAILLI, E, part. pas. du verbe assaillir, سرغ *serang*, لغگر *langgar*, امق *amok*, دامق *di-amok*.

Fig. کدتاغن *ka-datāng-an*. — par des malheurs, بلا کدتاغن *ka-datāng-an belā*.

ASSAILLIR, v. a., مبرغ *meñerang*, ملغگر *me-langgar*, مبربو *meñerbu*, مغامق *merg-āmok*. — l'armée ennemie, مبرغ تنتار موسه *meñerang tantāra mūsuh*.

Fig. مندتاغی *men-datāng-i*, مغهروکن *merg-harū-kan*. Combien de malheurs ont assailli cet homme! ببراغ بلا مندتاغی اورغ ایت *be-brāpa belā men-datāng-i ōrang itu*. Le démon l'a assailli, شیطان سده *šeitān sudah merg-harū-kan dā*.

ASSAINIR, v. a., مبروغ درسواتومتفت *mem-būang deri suātu tempat bārang yang melāwan nāman*, مبروغ درسواتومتفت *mem-būang deri suātu tempat bārang yang meñakīti ōrang*.

ASSAISONNEMENT, s. m., رمغه ۲ *rampah-rampah*, بارغ یغ *yang*.

segala bārang
yang men-jadi-kan makān-an
sedap.

ASSAISONNER, v. a., مېويه رمپه
mem-būbuh rampah-rampah,
مېدياکن مېدياکن memedūs-kan, مېدياکن
mēdiā-kan.

ASSASSIN, s. m., مېبونه پېم-بېنوه,
مېبونه اورغ orang mem-būnuh. Saisir
les assassins, مېبونه منغکف سکل مېبونه
menangkap segala pem-būnuh.

ASSASSINAT, s. m., 1°, action, مېبونه
pem-bunūh-an, حال مېبونه hāl
mem-būnuh. 2°, résultat, مېبونه
bunūh-an.

ASSASSINÉ, E, part. pas. du verbe
assassiner, مېبونه بېنوه ter-
būnuh, مېبونه يېغ yang di-matī-
kan, مېبونه ماتي دېبونه māti di-būnuh.

ASSASSINER, v. a., مېبونه مېم-
būnuh, مېمېکن me-matī-kan. —
quelqu'un sur la grande route, مېبونه
مېبونه اورغ دجالن رای mem-būnuh orang
di-jālan rāya. — quelqu'un pen-
dant son sommeil, مېبونه اورغ کندورن
mem-būnuh orang ka-tidōr-an.

ASSAUT, s. m., حال مېپرغ hāl
مېنېرېځ, حال مېلنگر hāl me-lang-
gar, لنگارن langgār-an. Donner
un — général, مېپرغ در سکل مېپرغ
mēnerəng deri segala pihak. Don-
ner un — furieux, مېپرغ سرت مېپه
mēnerəng serta meng-āmok. —

d'armes, حال مېرمان سنجات hāl
ber-māin senjata. Faire — de
civilité, مېپرغ مېپرغاتن ber-hormat-
hormāt-an.

ASSÉCHER, v. a., مېپرغ مېرغېکن
mergering-kan. — une place, مېپرغ مېرغېکن
مېپرغ مېرغېکن deri suātu tempat.

ASSEMBLAGE, s. m., مېپرغ مېپرغېکن
kumpul-an, مېپرغ مېپرغېکن himpūn-an. — de
lettres, مېپرغ مېپرغېکن himpūn-an
huruf. — d'hommes de toutes les
classes, مېپرغ مېپرغېکن اورغ مېپرغېکن
himpūn-an orang deri segala
bangsa. — d'effets, مېپرغ مېپرغېکن
kumpul-an bārang-bārang.

ASSEMBLAGE, jonction, 1°, action,
مېپرغ مېپرغېکن حال مېرېپاتن hāl me-rāpat-kan,
مېپرغ مېپرغېکن حال مېپرغېکن hāl meng-hūbung.
2°, résultat, مېپرغ مېپرغېکن rapāt-an,
مېپرغېکن hubūng-an, مېپرغېکن مېپرغېکن per-hubūng-an.

ASSEMBLÉ, E, part. pas. du verbe
assembler, réuni, مېپرغ مېپرغېکن
himpun, مېپرغ مېپرغېکن kumpul,
مېپرغېکن مېپرغېکن ter-kumpul,
مېپرغېکن kerəh.

ASSEMBLÉ, joint, مېپرغ مېپرغېکن
rāpat, مېپرغېکن مېپرغېکن te-rāpat, مېپرغېکن
hūbung.

ASSEMBLÉE, s. f., مېپرغ مېپرغېکن
kumpul-an, مېپرغ مېپرغېکن himpūn-an,
مېپرغېکن مېپرغېکن per-himpūn-an, مېپرغېکن
سېدغ sīdang. — délibérante, مېپرغېکن
مېپرغېکن mejlis. — reli-
gieuse, مېپرغېکن jumaat. Une grande —,

دودق برجنتی *dūdūk ber-jantey*. S'asseoir les jambes croisées, دودق برسيل *dūdūk ber-sīla*. S'asseoir sur les talons, دودق برتخکخ *dūdūkber-tīng-gung*, برتلت *ber-telūt*. S'asseoir à califourchon, دودق برجولخ *dūdūk ber-jūlang*. S'asseoir à une table, دودق پاداهیدان *dūdūk padahidāng-an*. S'asseoir sur le trône, منجادی راج *men-jādi rāja*. Un oiseau est allé s'asseoir sur une branche, ساتو بورغ یخ برهشکف اتس چابغ *sātu būrung yang ber-hīnggap ātus xābang*. S'asseoir de nouveau, دودق ثول *dūdūk pūla*. Donnez-vous la peine de vous asseoir, منت تون دودق *menta tūan dūdūk*.

ASSERMENTER, v. a., مفرسّمهکن *mem-per-sumpah-kan*.

ASSERTION, s. f., affirmation, فختّان *pergatā-an*, فختکون *perg-akū-an*. Il soutient son —, دتتکون فختّانن *di-tetāp-kan-ña pergatā-an-ña*.

ASSERVI, E, part. pas. du v. asservir, دشرهّب *di-per-hamba*, تاون *tāwan*, ترتعلق *ter-tāwan*, ترتعلق *ter-taloḷ*.

ASSERVIR, v. a., مفرهّبمان *mem-per-hambā-kan*, مناونکن *menāwan-kan*, منعلقکن *menaloḷ-kan*. — une personne, مفرهّبمان اورغ *mem-per-hambā-kan orang*. — un peuple, منعلقکن *menaloḷ-kan kaum*.

— ses passions, مناونکن هوا نفسون *menāwan-kan hawā nefsū-ña*.

ASSERVISSEMENT, s. m., هبمان *hambā-an*, فرهّبمان *per-hambā-an*, کتوانن *ka-tawān-an*.

ASSEZ, adv., suffisamment, چوکف *xūkup*, فاد *pāda*, سمفی *sampey*. Il n'y a pas — de riz, ناسی تیاد *nāsi tiāda xūkup*, ناسی تیاد *nāsi tiāda sampey*. Est-ce — pour vous? فدا که فداکامو *padā-kah pada kāmū*. C'est —, فداله *padā-lah*, سودهله *sūdah-lah*.

ASSEZ, passablement, سدغ *sedang*. Elle est — jolie, سدغ ایلکن *ēloḷ-ña sedang*. Sa tête est — grosse, کقلان *kapalā-ña sedang*. J'en ai —, هب سده جمودر ایت *hamba sudah jumu deri itu*. Voilà qui est — étrange, مک بهو ایت ترحیران سکالی *maka bahwa itu ter-heirān sakali*. Suis-je — malheureux? بهو *bahwa hamba bāñak xelāka*.

ASSIDU, E, adj., appliqué à, راجن *rājīn*, براساه *ber-usāha*, سقسام *sak-sāma*. — à l'étude, راجن بلاجر *rājīn bel-ājar*. — au travail, راجن بکرج *rājīn be-karja*. Disciple — auprès de son maître, فرید یخ راجن فدا *murīd yang rājīn pada gurū-ña*.

ASSIDU, continuel. Travail —, فڪرچان يڄ تاءسده *pe - karjā - an yang tā-sudah*. Service —, خدمه تباد برهنتي *kedmat tiāda ber-henti*.

ASSIDUITÉ, s. f., كرجين *ka-rajin-an*, فغسهان *perg-usahā-an*, سقسام *saksāma*.

ASSIÉGÉ, E, part. pas. du v. assiéger, فغكف *kepung*, فغكف *ter-kepung*, فغكف *di-kepung*. La ville assiégée par l'armée, فغكف تشار *nagrī yang di-kepung tantāra*.

ASSIÉGEANT, E, adj. et s., فغكف *yang mergepung*. Les assiégeants et les assiégés, فغكف دان فغكف *yang mergepung dān yang di-kepung*.

ASSIÉGER, v. a., فغكف *mergepung*. — une ville, فغكف سبه فغري *mergepung sa-būah nagrī*. — un fort, فغكف سواتو كوت *mergepung suātu kōta*.

ASSIÉGER, cerner, فغكف *mergepung-i*, فغكف *mengulitng-i*.

ASSIÉGER, importuner, فغكف *merg-ganggū-kan*, فغكف *membingung-kan*. Ses créanciers l'assiégent, فغكف فغكف *pi-hūtang-ña merg-ganggū-kan dia*.

ASSIETTE, s. f., situation, فغكف *tampat*. Bonne —, فغكف بايق *tampat yang bāik*. Cette maison n'est pas dans une bonne —, رومه *rūmah itu tiāda di-tampat yang bāik*.

ASSIETTE, état, فغري *prī*, حال *hāl*. L'assiette de sa fortune, حال *hāl ka-kayā-an-ña*. Il ne peut pas rester dans son — ordinaire, فغكف فغكف *tiāda dāpat ia ber-diam*.

ASSIETTE, pièce de vaisselle, فغري *pīring*, فغكف *pīnggan*. — d'argent, فغري فغري *pīring deri- pada pērak*. — creuse, فغري *pīring dālam*. — plate, فغري فغري *pīring xēper*. — propre, فغري فغري *pīring bresih*. Pile d'assiettes, فغري *tambūn-an pīring*.

ASSIGNER, v. a., فغكف *me-ñatā-kan*. — la cause, فغكف *me-ñatā-kan āsal-ña*. — une différence, فغكف *me-ñatā-kan bedā-ña*.

ASSIGNER, fixer, فغكف *menantū-kan*. — le rang de chacun, فغكف *menantū-kan pangkat pada sa-sa-ōrang*. — une tâche aux ouvriers, فغكف *menantū-kan karja pada orang be-karja*.

ASSIGNER, sommer de comparaitre devant le juge, فغكف *memanggil ka-hadāp-an tuān hākim*, فغري سورت فغري *membrī sūrat dawāt*.

ASSIMILATION, s. f., comparaison, فغري *ber-samā-an*, فغري *per-bandīng-an*.

ASSIMILÉ, part. pas. du v. assimiler, دبندهگان *di-samā-kan*, دبندهگان *di-bandīng-kan*. — à un pêcheur, دبندهگان *di-samā-kan dergan orang pengāil*.

ASSIMILER, v. a., comparer, مپاکن *meñamā-kan*, مبندهگان *mem-bandīng-kan*. — une personne à une autre, مپاکن سورخ دغن سورخ یغ *meñamā-kan sa-ōrang dergan sa-ōrang yang lain*. La pureté assimile l'homme aux anges, کسپین *ka-sux-an me-nāik-kan orang mānūsia ka-pada pangkat malāikat*.

ASSIS, E, part. pas. du v. asseoir, اد دودق *ada dūduk*, لنگه *lungguh*. Il est —, ای اد دودق *ia ada dūduk*. Rester —, دیم دودق *diam dūduk*. Fermement —, دودق تتف *dūduk tetap*.

ASSISE, s. f., لاقس *lāpis*. Une — de pierres, سلاش بانو *sa-lāpis batu*. Poser une — de pierres et une de chaux, مبوبه سلاش باتودان *mem-būbuh sa-lāpis batu dān sa-lāpis kāpur*.

ASSISES, cour d'assises, وقت حاکم دودق اکن حکم *waktu hākim dūduk ākan hukum*.

ASSISTANCE, s. f., assemblée, auditoire, سکل اورغ حاضر *segala*

orang yang hādīr. L'assistance était nombreuse, اورغ یغ حاضر اد *orang yang hādīr ada sāngat bānāk*. L'honorable —, اورغ حاضر یغ ملی *orang hādīr yang mulia*.

ASSISTANCE, secours, تولغ *tūlung*, اورغ قرتلوغن *per-tulūng-an*, تولوغن *tulūng-an*, بتو, بلا *belā*, bantu. Demander —, تولغ منت *minta tūlung*. Donner une — prompte, مبری تولغ دغن لکس *mem-brī tūlung dergan lekus*. Faire quelque chose sans —, مخرجاکن فکرجان دغن تیاد دتولغ *mergurjā-kan pe-karjā-an dergan tiada di-tūlung orang*.

ASSISTANT, E, adj. et s., یغ حاضر *yang hādīr*, یغ برهادف *yang berhadap*. Un des —, سورخ درشد سکل *orang sa-ōrang deri-pada segala orang yang hādīr*.

ASSISTANT, qui aide, یغ مبری *yang mem-brī tūlung*, قنولغ *penūlung*, قنبتو *pem-bantu*.

ASSISTÉ, E, part. pas. du v. assister, aidé, secouru, دتولغ *di-tūlung*, ترتولغ *ter-tūlung*, تر بلا *ter-belā*.

ASSISTER, v. n., être présent, اورغ حاضر *ada hādīr*, مخرهادف *merghadap*, موجود *mawjūd*. — à l'audience du roi, مخرهادف راج *merghadap rāja*. — à la prière, اد

حاضر فد سمپهڭ *ada hādhir pada sembahyang.*

ASSISTER, v. a., servir, مليانی *me-layān-i*, برخدمتہ *ber-ḵedmat.*

ASSISTER, secourir, منولڭ *menūlung*, منولڭکن *menūlung-kan*, مبالاکن *mem-belā-kan*, ممبری تولڭ *mem-brī tūlung*, ممبری بلا *mem-brī belā*, (à la guerre) ممبری *mem-bantu.* — les pauvres, مسکین *menūlung orang miskin.* — quelqu'un de sa bourse, ممبری وڭ فد اورڭ اکن منولڭکن *mem-brī wāng pada orang akan menūlung-kan dīa.* — un malade, ممبری تولڭ فد اورڭ ساکت *mem-brī tūlung pada orang sākit.*

ASSOCIATION, s. f., union, کھپولن *kumpūl-an*, همپونن *himpūn-an.*

ASSOCIATION, ligue, فڭهبوڭ *perg-hūburg*, فڭرهبوڭن *per-hubūng-an*, کرافانن *ka-rapāt-an.*

ASSOCIATION d'intérêts, فڭرسکتوڭن *per-sakutū-an.*

ASSOCIÉ, E, adj. et s., compagnon, aide, فڭمبتو *pem-bantu*, تمن *temān*, تولن *tūlan*, کاون *kāwan.*

ASSOCIÉ en affaires, سکوتو *sakūtu*, سمودل *sa-mūdal*, شریک *ṣerīk*, سوارڭ *sa-wārang.*

ASSOCIEE, v. a., mettre ensemble, مشمفل *mengumpul*, مشمفلکن *meng-himpun-kan*, مشهبوڭکن *meng-hūburg-kan.*

ASSOCIER, prendre pour compagnon dans un emploi, مشمبل فڭمبتو *meng-ambil pem-bantu.*

ASSOCIER, pour affaires, مشمبل مery-ambil sakūtu, مشمبل مery-ambil ṣerīk. — à مپکتوڭی *meṅakutū-i.*

S'ASSOCIER, pour affaires, برسکوتو *ber-sakūtu*, برشریکتہ *ber-ṣerikat.* S'associer pour faire un travail, برسکوتو اکن مشرجاکن سواتو فڭکرچان *ber-sakūtu akan mengarjā-kan suātu pe-karjā-an.*

ASSOMBRIR, v. a., مڭلمکن *meng-lām-kan*, مڭلمکن *meng-gelūp-kan.*

S'ASSOMBRIR, v. pron., منجادی کلم *men-jādi kelām*, منجادی کلف *men-jādi gelāp*, منجادی سورم *men-jādi sūram.*

ASSOMMER, v. a., مېونه دغن فالو *mem-būnuh dergan pālu*, مالو هڭن *memālu hingga māti.* — un bœuf, مېنتی لېو دغن فالو اتس داهی *mem-bantey lembu dergan pālu atas dāhi.*

ASSOMMER, charger de coups, مموکل باپق سکالی *memūkul bāṅak sa-kālī.*

ASSOMMER, importuner, مېشڭکن *mem-bīngung-kan*, مشهروکن *meng-harū-kan.*

ASSOMPTION, s. f., نایق ستی مریم *nāiḵ setī marīam ka-korūk.*

suwarga. Fête de l'assomption, هاری رای ستی مریم نایق کسورک *hāri rāya setimariam naiḱ ka-suwarga*.

ASSORTI, E, part. pas. du v. assortir, یغ برسام *yang ber-sāma*.

ASSORTI, convenable, یغ سفرتین *yang seperti-ña*, یغ فانت *yang pātut*, لایق *lāiḱ*, کتوجو *ka-tuju*.

ASSORTIMENT, s. m., جدوون *jodō-an*, اتورن *atūr-an*.

ASSORTIMENT de marchandises, کمپولن دگاغن یغ برسام *kumpul-an dagāng-an yang ber-sāma*, کمپولن دگاغن یغ فانت *kumpul-an dagāng-an yang pātut*.

ASSORTIR, v. a., mettre par paire, منجدوکن *men-jodō-kan*. — des époux, منجدوکن لاکي بینی *men-jodō-kan lāki bini*.

ASSORTIR, mettre ensemble des choses qui se conviennent, مڭاتر *meng-atur*, مڭامکن *meñamā-kan*. — un mobilier, مڭاتر دالم رومه سکل *meng-atur dālam rūmah segala perkākas yang ber-sāma*.

ASSORTIR, mettre par classe, مڭاشگن *meng-asing-kan*, مڭبداکن *mem-bedā-kan*.

ASSORTIR, fournir de toutes les choses qui conviennent, مڭمڭلکن *mengumpul-kan* بارغ ۲ یغ فانت *bārang-bārang yang pātut*. — une boutique, مڭمڭلکن دالم سواتو کدی *mengumpul-kan*.

دگاغن در سرب جنس یغ فانت *mengumpul-kan dālam suātu ka-dey dagāng-an deri serba jenis yang pātut*.

ASSOUPI, E, part. pas. du v. assoupir, انتوک برانتق *antuk ber-antuk*, هاریپ *hārip*, ماو تیدر *māu tidor*. Très —, انتق لئف *antuk lelap*.

ASSOUPIR, v. a., منیدورکن *menidor-kan*.

ASSOUPIR, calmer. — la douleur, مغورغکن کسکیتن *mengūrang-kan ka-sakit-an*. — ses passions, ملهکن *me-lemah-kan nefsū-ña*. — une sédition, مندیکن کڭمر *men-diam-kan gampar*.

S'ASSOUPIR, v. pron., مڭنتق *meng-antuk*.

S'ASSOUPIR, se calmer, منجادی *men-jādi kūrang*, له منجادی *men-jādi lemah*.

ASSOUISSANT, adj., ڭمارف *pemārip*, یغ منیدورکن *yang menidor-kan*.

ASSOUISSMENT, s. m., انتق *antuk*, ڭری هاریپ *prī antuk*, ڭری هاریپ *prī hārip*.

ASSOUISSMENT, indolence, کمالسن *ka-malās-an*, کسگانن *ka-segān-an*.

ASSOUPLI, E, part. pas. du v. assouplir, له لڭبت *lembut*, یغ دلڭبتکن *yang di-lambut-kan*, یغ دلڭبتکن *yang di-liat-kan*.

ASSOUPLIB, v. a., ملتکن *me-
lembut-kan*, ملتکن *me-liat-kan*.
— du cuir, ملتکن کولت *me-
lembut-kan kūlit*. — des membres raides,
ملتکن اشکوت یغ کاکو *me-
liat-kan anggōta yang kaku*. — le caractère,
منجینتکن فراغی *men-
jinak-kan perāngi*.

ASSOURDIR, v. a., منلیکن *menuli-
kan*, میغشکن *mem-bingung-kan*.
Le bruit du canon m'assourdit, بوپی
مریم منلیکن همب *būni marīam me-
nuli-kan hamba*.

ASSOUVI, E, part. pas. du. v.
assouvir, کینغ *kenāng*, فوس *pūwas*,
جادی فوس *jādi pūwas*.

ASSOUVIR, v. a., مغشکن *mengen-
nang-kan*, موسکن *memūwas-kan*.
— quelqu'un de viande, مغشکن
اورغ دغن داغ *mengenāng-kan
ōrang dengan dāg*. — la soif, موسکن
دهاک *memūwas-kan dahāga*.

ASSOUVIR ses passions, منورت
هوا نفسون *menūrut hawā nefsū-
na*. — ses désirs, منوهی دندمن
meme-nūh-i dendam-na.

S'ASSOUVIR de sang, موسکن درین
دغن داره *memūwas-kan dirī-
na dengan dārah*.

ASSOUVISSEMENT, s. m., 1°, action,
مغشکن حال *hāl mengenāng-kan*,
موسکن حال *hāl memūwas-kan*.
2°, résultat, ککینغ *ka-ke-
nāng-an*, فری جادی فوس *prī
jādi pūwas*.

ASSUJETTI, E, part. pas. du v.
assujettir, یغ تعلق *yang talok*, یغ
دالم حکم *yang dālam hukum*, یغ
داله *yang di-ālah*.

ASSUJETTIR, v. a., مغالهکن *merg-
ālah-kan*, منعلقکن *menalok-kan*,
منیوسکن *menūwas-kan*, منندقکن
menunduk-kan. — un pays, مغالهکن
نگری *merg-ālah-kan nagrī*. — un
peuple, منعلقکن قوم *menalok-kan
kaum*. — ses passions, مناهکن
هوا *menāhan-kan hawā nefsū*.
— les cœurs, مغمبل هاتی *merg-ambil
hāti*. — quelqu'un à un travail,
مغشکاهی اورغ اکن *merg-gagah-
i orang akan merganjā-kan
suātu pe-karjā-an*.

ASSUJETTIR, fixer, منمبت *menambat*.
S'ASSUJETTIR, v. pron., s'a-
streindre à. S'assujettir aux usages,
منورت عادة *menūrut ādat*. S'assu-
jettir aux circonstances, ملوکون
در احوال *me-lakū-kan
deri sa-bagi-mūna hāl ahwāl*.

ASSUMER, v. a., prendre sur soi.
— une responsabilité, مغاکو *merg-
āku*, منغشکن *menanggung*.

ASSURANCE, s. f., certitude, کنتون
ka-tantū-an, یقین *yekīn*. Avec —,
دغن کنتون *dengan ka-tantū-an*.

ASSURANCE, confiance, فرچیان
perxayā-an, هراقن *harāp-an*.

ASSURANCE, sécurité, ستوسان
santawsā-an. Vivre en —, هیدف
دالم

سنتوسان *hidup dālam santaw-sā-an.*

ASSURANCE, hardiesse, کبرینن *ka-beranī-an.* Se présenter avec —, مغهادف دشن کبرینن *meng - hādap dengan ka-beranī-an.*

ASSURANCE, garantie, فغکون *peng-akū-an.* Compagnie d'assurance contre l'incendie, کغسی یغ منجنجی منغآخ روکی کلوا رومه ده اکن *kongsi yang menjanji menang rugī kalaw-kalaw rūmah di-mākan āpi.*

ASSURÉ, E, part. pas. du v. assurer, certain, سغگه *sungguh,* تنتو *tantu.* Récompense assurée, فمبالسن یغ تنتو *pem-balās-an yang tantu.*

ASSURÉ, garanti, یغ داکوی *yang di-akū-i.*

ASSURÉMENT, adv., سغگه *sungguh-sungguh,* سسغگهن *sa-sungguh-ña,* نسچای *nis.xāya,* کونن *kūnun.*

ASSURER, v. a., affermir, consolider, منتفکن *menetap-kan,* منغگرن *menegār-kan,* منغگهن *menegūh-kan.* — une table, منتفکن *menetap-kan mēja.* — un chandelier, منتفکن کاکی لیلن *menetap-kan kāki tīlīn.*

ASSURER, affirmer, برسقی *ber-saksi,* مقسیکن *meñaksī-kan,* منغگهن *meñungguh-kan.* — la vérité d'une nouvelle, برسقی خبر *ber-saksi kabār itu benār adā-ña.*

ASSURER, garantir, مغاکو *meng-aku.* — de l'argent, مغاکو وغ *meng-aku wang.* — une maison, مغاکو *meng-aku hendak mem-bāyar harga rūmah.* — sa maison contre l'incendie, مپورتکن رومه اکن مغاکنتیکن روکی *mēpurtakan rōmah akan meng-ganti-kan rugī kalaw-kalaw hārgus.*

S'ASSURER, v. pron., s'affermir, درین منتفکن *menetap-kan diri-ña.*

S'ASSURER, acquérir la conviction, ممرقس *memreksa,* ممرقسای *memreksā-i.* S'assurer d'une nouvelle, ممرقسای خبر *memreksā-i kabār.*

ASTÉRIE, s. f., genre de zoophytes, بنتغ لوت *bintang laut.*

ASTHMATIQUE, adj., اورغ ایسق *orang isak* ترسوق ددان *yang ter-sesak dadā-ña.*

ASTHME, s. m., فپاکت ایسق *peñakit isak,* کسساکن داد *ka-sesāk-andāda.*

ASTRE, s. m., بنتغ *bintang,* نجوم *nujūm.* L'astre du jour, متهارى *mata-hāri.* L'astre de la nuit, بولن *būlan.*

— brillant, بنتغ یغ کمر لآئن *bintang yang gemirlāp-an.* Brillant comme un —, تفرلغ سبأکی بنتغ *te-perlīng sa-bāgey bintang.* Le ciel des astres, لآغت بنتغ *lāngit bintang,* فبنتاغن *pe-bintāng-an.* Les astres en général, بنتغ بنتاغن *bintang-bintāng-an.*

ASTREINDRE, v. a., مواجبکن *me-wajib-kan*, ممقساکن *memaksā-kan*, معککاهی *merg-gagāh-i*. — quel-qu'un à travailler tous les jours, ممقساکن اورغ مخرجاکن *θkrjān* سررهاری *memaksā-kan orang mengerjā-kan pe-karjā-an sahari-hāri*.

ASTREINT, E, part. pas. du v. *astreindre*, ترفقس *ter-paksa*, ترککاهی *ter-gagāh-i*.

ASTRINGENT, E, adj., qui resserre, اسم *āsam*, ماسم *māsam*. Potion astringente, منومن یغ ماسم *minūman yang māsam*.

ASTROLABE, s. f., قشهورک بنتغ *perg-hūkur bintang*.

ASTROLOGIE, s. f., فنچلیم *panca-tīma*, علم نجوم *ilmu nujūm*. Faire de l'astrologie, ملیت نجوم *me-tīhat nujūm*.

ASTROLOGUE, s. m., اهل نجوم *ahel nujūm*, اهل النجوم *ahel en-nujūm*, اورغ یغ ملیت نجوم *orang yang me-tīhat nujūm*.

ASTRONOME, s. m., یغ فهم قد علم *yang fehem pada ilmu per-idār-an bintang*.

ASTRONOMIE, s. f., علم فرادارن بنتغ *ilmu per-idār-an bintang*.

ASTUCE, s. f., تیفو *tīpu*, دای *dāya*, چردق *prī xerdik*.

ASTUCIEUX, EUSE, adj., چردق *xerdik*, برتیفو *ber-tīpu*, بردای *ber-dāya*.

ATELIER, s. m., بغسل اورغ بکرج *bagسال orang be-karja*, رومه *rūmah pe-karjā-an*.

ATERMOYER, v. a., منغکه ممباير هوتغ *menangguh mem-bāyar hūtang*, ممباير دغن *mintā tempo*, اغسورن *mem-bāyar dengan arg-sūr-an*.

ATHÉE, s. m., اورغ یغ میغکل الله *orang yang meāngkal allah*.

ATHLÈTE, s. m., اورغ برکومل *orang ber-gūmul*, اورغ کاکه *orang gūgah*, اورغ فرغ *orang prang*, قهلوان *phaltuwān*.

ATMOSPHERE, s. f., هوا *udara*, ادر *hawā*. Remplir l'atmosphère, مموهی *memenūh-i udara*. La pluie rafraichit l'atmosphère, هوجن *hujan meñejuk-kan udara*. Etat de l'atmosphère, حال *hāl udara*. L'atmosphère des grandes villes, هوا نکری یغ بسر *hawā nagrī yang besār*. Une — malsaine, هوا یغ ممبری ساکت *hawā yang mem-brī sākit*.

ATOME, s. m., ذرة *dzerret*, کومن *kūman*, لومت *lūmat*.

ATOURS, s. m. pl., فرهیاسن *per-hiyās-an*, دندن *dandan*.

ATRABILAIRE, adj., مورغ *mūrang*,
برچنت *ber-xinta*; فرغ *prang*
prūs, چومل اورغ *orang xūmil*.

ÂTRE, s. m., دافر *dāpur*.

Loc. L'âtre est froid, مکانن کورغ
makān-an kūrang.

ATROCE, adj., énorme, excessif,
ساعت *sāngat*, بسرسکالی *besār sa-*
kāli. Souffrances atroces, سغسار یغ
sangsāra yang sāngat. Crime
—, ساله یغ بسرسکالی *sālah yang*
besār sa-kāli. Froid —, دیغن تس
dīngin tīs.

ATROCE, cruel, inhumain, ظالم
tlālīm. Un homme —, سؤورغ ظالم
sa-ōrang tlālīm.

ATROPHIE, s. f., ککروسن *ka-*
kurūs-an, بلا سنی *belā senī*. —
générale, ککروسن سکنف توبه *ka-*
kurūs-an sa-genəp tūbuh. — d'un
membre, ککروسن ساتواغکوت توبه
ka-kurūs-an sātu aŋgōta tūbuh.

ATTABLER, v. a., مندودقن اورغ
مید *men-dūduk-kan orang pada*
mēja.

S'ATTABLER, v. pron., دودق دمییج
dūduk di-mēja, دودق فد هداغن
dūduk pada hidāng-an.

ATTACHE, s. f., یغیکت *ikat*, یغیکت
perg-ikat, یغنت *penambat*, کبت
kebāt, یغوبوغ *per-hūbung*, تالی
tālī. — d'amitié, تالی فرصمباتن *tālī*

per-şohbāt-an. —, نوعد, سفقون
simpul-an.

ATTACHÉ, E, part. pas. du v. atta-
cher, ترایکت *ter-ikat*, تمبت *tambat*,
ترتمبت *ter-tambat*, ترسمبت *ter-*
sambat.

ATTACHÉ en nœud, ترسفقن *ter-*
simpul.

ATTACHÉ, appliqué, لکت *lekāt*,
دلکتکن *di-lekāt-kan*.

ATTACHEMENT, s. m., affection,
فغسین *pergasih-an*, چی *xīya*,
اخلاص *ikhlas*.

ATTACHER, v. a., یغیکت *merg-*
ikat, یغنت *menambat*, یغنت *me-*
nambat, یغوبوغ *merg-hūbung*,
یغفقن *mergupil*, یغفقن *meñambung*.
— un navire, یغنت فراهو *menam-*
bat prāhu. — avec une épingle,
یغیکت دغن قنیتی *merg-ikat dengan*
peniti.

ATTACHER, nouer, یغفقن *meñim-*
pul.

ATTACHER, appliquer, ملکتکن
me-lekāt-kan, یغنتکن *mergenā-*
kan.

S'ATTACHER, v. pron., یغیکت درین
merg-ikat diri-ña, یغنت درین
menambat diri-ña.

S'ATTACHER, se coller, adhérer,
ملکت *me-lekāt*. La poix s'attache
aux doigts, ملکت فد جاری *gala-gala*
me-lekāt pada jāri. Le

lierre s'attache au mur, اوبت ملكت *ūbit melakat*.
 قد تبق *ōyot me-lekāt pada tembok*.

S'ATTACHER, s'affectionner à,
 مغسبي *mengasih-i*, اكن براهي *berāhi*
ākan. S'attacher à une femme,
 اكن فرمفون *berāhi ākan per-*
ampūan.

S'ATTACHER, prendre plaisir à,
 موبوت دغن سوك *mem-būat dengan*
sūka. S'attacher au service de
 quelqu'un, دغن سوك *ber-*
kedmat pada orang dengan
sūka.

S'ATTACHER, prendre pour soi.
 — un domestique, مغبل سورغ *meng-*
ambil sa-ōrang sahāya.
 S'attacher les cœurs, مغبل هاتي اورغ *meng-*
ambil hāti orang.

ATTAQUABLE, adj., يغ بوله دلغكر *yag*
būleh di-langgar. La ville
 n'est attaquable que d'un côté,
 نكري بوله دلغكر در سواتو وثيق ساج *nagrī*
būleh di-langgar deri suātu
pihak sāja.

ATTAQUE, s. f., حال مبرغ *hāl*
meñerang, حال ملغكر *hāl me-lang-*
gar, فبر بون *peñerbū-an*. Au com-
 mencement de l'attaque, قد ملان *ōd*
mulān, فبر بون *pada mulā-ña peñerbū-an*.

ATTAQUÉ, E, part. pas. du verbe
 attaquer, سرغ *serang*, لغكر *lang-*
gar, تمغه *tampuh*, كدناغن *ka-da-*
tāng-an. — avec fureur, دامق *di-*
amok. — par l'ennemi, اوله دلغكر *ū-*

لغكر *di-langgar ūleh mūsuh*. La
 ville qui est —, نكري يغ كدناغن *nagrī*
yag ka-datāng-an. — de
 maladie, كن ساكت *kena sākit*. —
 par le démon, دهر وكن شيطان *di-*
harū-kan šeitān.

ATTAQUER, v. a., مبرغ *meñerang*,
 ملغكر *me-langgar*, مبربو *meñerbu*,
 مندناغي *men-datāng-i*. — une ville,
 مبرغ نكري *meñerang nagrī*. — un
 navire, ملغكر فراهو *me-langgar*
prāhu. — avec force dans une
 bataille, منغو *menampuh*. — avec
 fureur, مغامق *meng-āmok*. — comme
 un animal qui se précipite sur sa
 proie, منركم *menerkam*. — quel-
 qu'un en justice, دغداغن *dag-*
gan, مغكل اورغ *mengkul orang*
 حاكم *memanggil orang di-hadāp-*
an hākim, مندعواي اورغ *men-*
dawā-i orang. — la réputation de
 quelqu'un, ملغكر حرمة اورغ *me-*
langgar hormat orang.

S'ATTAQUER mutuellement avec
 fureur, برامق امونك *ber-āmok-*
amōk-an.

ATTARDEUR, v. a., مفر لبتكن *mem-*
per-lambat-kan, مبلاكلغكن *mem-*
blākang-kan.

S'ATTARDEUR, v. pron., ملبت *me-*
lambat, برتغكه *ber-tanggah*.

ATTEINDRE, v. a., مغن *meng-*
gena, مغناكن *mengenā-i*, مغناكن *mengenā-*
kan. Pas une flèche ne

l'atteignit, ساتو بيله فون تيا د مغناى
 دی *sātu bīlah pūn tiāda mēngēnā-i*
dīa. Tous ceux qu'il atteignait,
 بارغ یخ دکناکن *bārang yang di-*
kenā-kan-ñā.

ATTEINDRE en poursuivant,
 مغهبت *mērg-hambat*. En deux
 heures de marche il peut — l'ennemi,
 سرت برجالن دو جام لان بوله ای
serta ber-jālan dūa
jām lamā-ñā būleh ia mērg-ham-
bat mūsuh.

ATTEINDRE, parvenir, سمعی *sam-*
pey, مچپی *meñampey*. — le vil-
 lage, سمعی کدوسن *sampey ka-*
dūsun. Il a atteint l'âge de quatre-
 vingts ans, ای سمعی عربن دلاقن فوله
ia sampey umur-ña dulāpan
pūloh tāhun.

ATTEINDRE, obtenir, منداقت *men-*
dāpat, براوله *ber-ūleh*. — la for-
 tune, منداقت ککیان *men-dāpat ka-*
kayā-an. — les grandeurs, براوله
ber-ūleh ka-besār-an. Cet
 arbre n'a pas atteint la hauteur de
 l'autre, فوهن این تيا د داثت کتخکین
pōhon ini tiāda
dāpat ka-tīngī-an pōhon yang
lāin itu. — son but, منداقت مقصودن
men-dāpat maḥsud-ña, برانتخ *ber-*
untung.

ATTEINT, E, part. pas. du verbe
 atteindre, touché, کن *kena*, ترکن

ter-kena. — de la peste, کن سمفر
kena sampar. — par la calomnie,
 کن فته *kena fitnah*.

ATTEINT, auquel on est parvenu,
 برسمفین *ber-sampēy-an*.

ATTEINT, obtenu, داثت *dāpat*.

ATTEINTE, s. f., coup, فالو *pālu*,
 لوك *lūka*. Hors de l'atteinte de
 l'ennemi, موسه تيا د داثت سمعی
mūsuh tiāda dāpat sampey. Porter
 — à la religion, ملاون اکام *me-*
lāwan agāma.

ATELAGE, s. m., فاسخ *pāsang*,
 راکت *rākit*, گو *gu*. Un — de
 chevaux, سشاسخ کود *sa-pāsang*
kūda. Un — de bœufs, ساکولبو
sa-gū lembu.

ATELÉ, E, part. pas. du v. atteler,
 فاسخ *pāsang*. Des chevaux attelés,
 کود یخ فاسخ *kūda yang pāsang*. La
 voiture est attelée, کریت سده فاسخ
karēta sudah pāsang.

Loc. Etre attelé au même char,
 مپرتائی دالم سوانو فکرجان
meñertā-i
dālam suātu pe-karjā-an.

ATELER, v. a., ماسخ *memāsang*,
 مغناکن *mēngēnā-kan*. — des
 chevaux à une voiture, ماسخ کود
memāsang kūda, مغناکن کود فکريت
mēngēnā-kan kūda pada karēta.

ATTENANT, E, adj., یخ دکت *yang*
 دکات *dekāt*, راپت *rāpat*, دیسی *di-sisi*,
 یخ فمغکر *yang peminggir*. Maison

attendant, رومه بیغ ترله دکت *rūmah yang ter-lebèh dekàt*. Mon jardin est — à votre terre, تامنك منغكر *tāman-ku pemunggir dengan tñnah rñan*.

ATTENDRE, v. a., منتی *me-nanti*, منتیکن *me-nanti-kan*. — long-temps, منتی لام *me-nanti lāma*. — quelqu'un, منتیکن اورغ *me-nanti-kan orang*. Il attendit pendant deux heures dans la salle d'audience, دنتین دو جام لاک *dñntin du jam* دبالیروغ *di-nanti-ñā dñā jām lamā-ñā di-bāley-rñwang*.

ATTENDRE, différer, برتغكه *bertangguh*, منغكه *menangguh*. — pour payer ses dettes, مبابیر هوتغ *membayar hutang* منغكه *menangguh mem-bāyar hutang*.

ATTENDRE, épier, مغهنتی *menghinteý*, مغادغ *meng-ādag*. — au passage, مغهنتی قد جالان *menghinteý pada jñlan*, مغادغ دجالان *meng-ādag di-jñlan*.

S'ATTENDRE à, espérer, مغهارف *meng-hārap*, مغهارفكن *meng-hārap-kan*, مرندوكن *me-rindū-kan*. S'attendre à être pardonné, مغهارفكن *meng-hārap-kan ampun*.

ATTENDRE, E, part. pas. du verbe attendre, جادی لبت *jādi lembut*. Un cœur —, بیغ بلس *hāti yang belās*, بیغ فیلو *hāti yang pilu*.

ATTENDRE, v. a., ملبتكن *me-lembut-kan*. Battre de la viande

pour l'attendrir, مالودا كغ اكن ملبتكن *malu dāgñ ākan me-lembut-kan dia*. — le cœur, مغهنتیکن *meng-hanxur-kan hāti*, ملوكن *memilū-kan hāti*.

S'ATTENDRIR, v. pron., منجادی *men-jādi lembut*. Son cœur s'attendrit, بلس هتین *men-jādi belās hati-ñā*.

ATTENDRISSEMENT, s. m., كقلوون *ka-pilū-an*, سايغ *sāyang*, كساغن *ka-sayāng-an*.

ATTENDU, E, part. pas. du verbe attendre, ننتی *nanti*, دنتیکن *di-nanti-kan*.

ATTENDU, espéré, بیغ دهارف *yang di-hārap*, بیغ ترندو *yang te-rindu*.

ATTENDU QUE, loc. conj., کارن *kārna* سبب *kārna sebab*, کارن بهو *kārna bahwa*. — qu'il est arrivé, کارن بهوای سده داغ *kārna bahwa ia sudah datang*.

ATTENTAT, s. m., فرچکافن اكن بیغ *per-xakāp-an ākan yang jāhat*, فربواتن بیغ جاهت *per-buāt-an yang jāhat*. — à la pudeur, فربواتن لاون فراغی بیغ سنونه *per-buāt-an lawan perāngi yang senūnh*.

ATTENTE, s. f., حال منتی *hāl me-nanti*, حال منغكو *hāl menunggu*, ككنتین *ka-nanti-an*.

ATTENTE, espérance, هراقن *harāp-an*, مغهارفن *meng-hārap-an*.

Pierre d'attente (fig.), فرملان *pe-karjā-an*.
 Pierre mulā-an *pe-karjā-an*.

ATTENTER À, v. n., برچاکف اکن *ber-xākap*
 مېوت فکرجان جاهت *ber-xākap*
ākan mem-būat pe-karjā-an jāhat.
 — à la vie de quelqu'un, برچاکف
 مېونه اورخ *ber-xākap mem-būnuh*
ōrang.

ATTENTIF, IVE, adj., برايغت *ber-*
īngat, راجن *rājīn*, براساه *ber-usāha*.
 Soyez —, ايغته بايق ۲ *īngat-lāh*
bāik-bāik.

ATTENTION, s. f., ايغت *īngat*, اغانن
īngāt-an. Grande —, ايغت ۲ *īngat-*
īngat. Ecouter avec —, مندغر دغن
 ايغت اغانن *men-dengar dergan*
īngat-īngāt-an. Faire —, مغيغت
merg-īngat. Eveiller l'attention,
 مغيغتن *merg-īngat-kan*.

ATTENTIVEMENT, adv., دغن ايغت
dergan īngat, دغن راجن *dergan*
rājīn. Regarder —, مغات اماتي
merg-āmat-amāt-i.

ATTÉNUANT, E, adj., يغ ملهکن
yang me-lemāh-kan, يغ مشورغکن
yang mergūrang-kan. Circonstances
 —, حال احوال يغ مشورغکن ساله,
hāl ahwāl yang mergūrang-kan
sālah.

ATTÉNUER, v. a., ملهکن *me-lemāh-*
kan, يغ مشورغکن *mergūrang-kan*. Les
 jeunes l'ont atténué, سواس سده
 پواسه سده *puāsa sudah me-lemāh-*

kan dīa. — une faute, مشورغکن ساله
mergūrang-kan sālah.

ATTERRER, v. a., مشورغکن کتانه
merg-hampas-kan ka-tānah.

ATTERRER, jeter dans l'abatte-
 ment, مندکاکن *men-dukā-kan*,
 مشورغکن *me-mešgūl-kan*.

ATTESTATION, s. f., سقسین *saksī-*
an, کسقسین *ka-saksī-an*; شهادة
šahādat.

ATTESTATION, certificat, سورت تند
 سورت تند *sūrat tanda tāngan*. De qui
 est cette — ? سياث اورخ فوک سورت ?
 سياث اورخ فوک سورت اين *siūpa*
ōrang pūna sūrat tanda tāngan ini.

ATTESTER, v. a., مېری
 مېری *mem-brī saksī*, برسقي *ber-*
saksī, مغاتن *mergatā-kan*. J'at-
 teste l'avoir vu courir l'amok, اكو
 مغاتن مگ اكو سده ملهت دی مغاتم
āku mergatā-kan maka āku sudah
me-līhat dīa merg-āmok.

ATTESTER, prouver, montrer, مېتاکن
me-ñatā-kan, منچفکن *menunjuk-*
kan. Leurs larmes attestent leur
 repentir, مک ایر متاک سسل
 مک ایر متاک سسل *maka āyer matā-ña me-ñatā-*
kan sesul hatī-ña.

ATTIÉDIR, v. a., مېچفکن *meñe-*
juk-kan, منچديکن *men-jadī-*
kan sūwam.

ATTIÉDIR le zèle, مشورغکن راجن
 مشورغکن راجن *merg-hilang-kan rājīn*,
 مشورغکن *mergūrang-kan geirat*.

S'ATTIÉDIR, v. pron., منجادی سوم
men-jādi sūwam. Son zèle s'est
 attiédi, راجن سده جادی کورخ
rājin-ān sudah jādi kūrang.

ATTIRAIL, s. m., الة سرب *serba*, الة
 ālat, فرکاکس *per-kākas*. — de ménage, سرب رومه
serba rūmah. — de guerre, الة
 فراغن *ālat pe-prāng-an*. — d'agri-
 culture, سکل فکاوای اکن فرلوسه تانه
segala pegāwey ākan per-ūsah
tānah.

ATTIRER, v. a., مغهیل
meng-hēla. L'aimant attire le fer,
 باتو برانی ملکیت فد بسی
bātu berāni me-lekāt pada besī. Le
 soleil attire les vapeurs, متهاری
 مغهیسف اوڤ *mata-hāri meng-hīsap*
āwap. La bonté attire les cœurs,
 فراغی یغ بایق مغهیل هاتی
perāngi yang bāik meng-ambil hāti. Le
 péché attire la colère de Dieu,
 دوس ایت ممخکل مرک الله
dōsa itu memanggil murka allah.

ATTIRER, allécher, مېوجق
mem-būjuk.

ATTIRER, séduire, مېنچانکن
mem-benxanā-kan.

S'ATTIRER, v. pron., منداقت
men-dāpat, مغداکن *meng-adā-kan*.
 S'attirer des louanges, منداقت فچيئن
men-dāpat puji-an. S'attirer des
 ennemis, مغداکن سترو
meng-adā-kan satrū.

ATTISER, v. a., مغوثق *meng-ūpak*.
 — le feu, مغوثق ائی *meng-ūpak*
āpi. Avec le fourgon, مېخکل
mē-ūngkil. — le feu de la discorde,
 مغادو فر بنتاهن *meng-ādu per-ban-*
tāh-an.

ATTISOIR, s. m., فرکاکس فغوثق
per-kākas peng-ūpak, چمخکل
xungkil.

ATTITUDE, s. f., سیکف *sikap*,
 فردرين *per-dirī-an*, بغونن *bangūn-*
an. — gracieuse, یغ فتنس
sikap yang pantas. Prendre une —,
 برسیکف *ber-sikap*. L'attitude de
 cette statue est sublime, بغونن فاتخ
 ایت اد ملی *bangūn-an pātung itu*
ada mulia.

ATTOUCHEMENT, s. m., حال منجمه
hāl men-jāmah, فنجمهان
pen-jamāh-an, فنجمباتن
pen-jabāt-an. — déshonnête,
 یغ نجس *pen-jamāh-an yang nejis*.

ATTRACTION, s. f., حال مغهیل
hāl meng-hēla, فربرکن
penarik-an. Force d'attraction,
 کواس مغهیل *kuwāsa meng-hīsap*,
 سندیری *sendiri*,
 کواس مغهیسف *kuwāsa meng-hīsap*.
 — moléculaire, حال ملکیت سواتو
hāl me-lekāt suātu
 دغن سواتو *dengan suātu*.

ATTRAIRES, v. a., مېوجق
mem-būjuk.

ATTRAIT, s. m., ce qui attire, بارغ *bārag*, *yang mem-būjuk*, *بجج* *bārag yang mem-būjuk*, *بمبجج* *mem-būjuk-an*.

ATTRAIT, inclination, ايشن *ingin*, *رندو* *rindu*, *سوك* *sūka*. — pour la vertu, *رندو اكن كبيجين* *rindu akan ka-bijik-an*. — irrésistible, *ايشن ينج تباد تراهن* *ingin yang tiada ter-tahan*.

ATTRAIT, pl., charmes, *كسلون* *ka-elōk-an*, *رروف مانس* *rūpa mānis*, *فرمى* *prī permey*. Cette femme a beaucoup d'attraits, *فرمفون ايت* *fermufon aitu*. — irrésistible, *فرمى سكالى* *fermufon itu permey sa-kāli*.

ATTRAPE, s. f., tromperie, *داى* *dāya*, *تيفو* *tīpu*, *مكر* *mekra*.

ATTRAPÉ, E, part. pas. du verbe attraper, pris, *تغكف* *tangkap*, *ترتغكف* *ter-tangkap*. — dans un piège, *ديكثك* *di-pikat*, *يشخ تركن* *isik ter-kena*. — au lacet, *راجق* *yang ter-kena rāxik*. — au lacet, *دجرت* *di-jerāt*.

ATTRAPÉ, trompé, *فرتيفو* *per-tīpu*, *كثفون* *ka-tipū-an*.

ATTRAPER, v. a., prendre, *منغكف* *menangkap*. — au piège, *ميكث* *memikat*, *منغكف دغن جابق* *menangkap dengan jābak*. — au lacet, *منجرت* *men-jerāt*. — au filet, *منجارغ* *men-jaring*, *موكث* *memukat*.

ATTRAPER, tromper, *منيفو* *menipu*, *مغيفو* *mengipu*, *مابنكن بوده* *me-māninkan bōdoh*.

ATTRAPER, séduire, *مببججناكن* *mem-benxunā-kan*, *مبجج* *mem-būjuk*.

ATTRAPER, atteindre, toucher, *منداقث* *men-dāpat*, *مغهبث* *meng-hambat*. Il l'a attrapé (en courant), *دي دهبثكن اكن* *di-hambat-kan-ān*. — la faim, *منداقث لافر* *men-dāpat lapur*. — un coup, *كلو كن* *kena pālu*.

ATTRAYANT, E, adj., *مانس* *mānis*, *ايلق* *elok*, *فرمى* *permey*. Elle a une physionomie très-atrayante, *مك* *maka*. — *ترلالو ايلق فارس* *ter-lālu elok pāras-āa*.

ATTRIBUER, v. a., *مغيفرا* *mengira*, *مئبث* *meñebūt*, *مغات* *mengāta*. Je lui attribue ce livre, *هكب كير اى ينج* *hamba kira āa yang sudah menūlis-kan kitāb ini*.

ATTRIBUER, affirmer qu'une personne ou une chose a une qualité. Je ne lui attribue pas la vertu de guérir la fièvre, *هكب تباد مغاكو مك* *hamba tiada mengāku maka ada padu-āa kuwāsa meñembuh sākūt demām*.

S'ATTRIBUER, v. pr., s'approprier, *مغفباكن* *mem-puñā-kan*, *اكن* *ambila*. *مغفباكن* *mem-puñā-kan*, *اكن* *ambila*. *مغفباكن* *mem-puñā-kan*, *اكن* *ambila*. *مغفباكن* *mem-puñā-kan*, *اكن* *ambila*.

ATTRIBUT, s. m., *فرمى* *prī*, *صفة* *ṣifat*, *خاصية* *kāsiyat*. L'existence et l'unité sont des attributs de Dieu,

کدءان دان کساءن اد صفة الله *ka-adā-an dān ka-asā-an ada sifat allah.*

ATTRIBUTION, s. f., pouvoir, droit, اورغ فون کرج *orang pūna karja*, اورغ فون حق *orang pūna hak*. Cela n'est pas dans les attributions du ministre, بهوایت تباد منتری فون کرج *bahwa itu tiāda mantri pūna karja*. Il dépasse ses attributions, ای مللوی حقن *ia me-lalū-i hak-ūa*.

ATTRISTER, v. a., مندکاکن *men-dukā-kan*, مشغولکن *me-mesgūl-kan*. N'attristez personne, جاغن *jāgan men-dukā-kan orang*.

S'ATTRISTER, v. pron., منجادی *men-jādi mesgūl*, منجادی مشغول *men-jādi mūrung*. Il s'attriste sans raison, ای منجادی مشغول دغن *ia men-jādi mesgūl dergan tiāda sebab*.

ATTRITION, s. f., frottement, حال *hāl meng-gōsok*.

ATTRITION, douleur de ses péchés, هاتی یغ تباد سمفرن کنف *hāti yang tiāda sempurna genap*.

ATTOUPEMENT, s. m., کمفولن اورغ *kumpul-an orang hendak gampar*, غوغا *gawgā*.

ATTOUPER, v. a., مشاونکن اورغ *mengāwan-kan orang*, مشرومنکن *mengerū-*

mun-kan orang hendak meng-adā-kan gampar.

S'ATTOUPER, v. pron., برکاون *ber-kāwan*, برکرومن اکن کمفر *ber-kerūmun akan gampar*. S'attrouper autour de quelqu'un, مغربوشی *mengrubūng-i*.

AU, article contracté, ك *ka*, دي *di*, اکن *akan*, قد *pada*, بگی *bagi*. Aller au palais, فرگی کمالگی *pergi ka-mālīgey*. Il est au jardin, ای اد دتامن *ia ada di-tāman*. Au dire de cet homme, اکن کات اورغ ایت *akan kātā orang itu*.

AUBAINE, s. f., اتغ بایق *untung baik*, ترهاف *ter-hārap*. Il lui est arrivé une bonne —, ای دافت اغن یغ بایق, *sudah ia dapat āngin yang baik*.

AUBE, s. f., le point du jour, سینر *sinar*, فجر *fejer*, دینهار *dinihāri*.

Liturg. vêtement ecclésiastique, باجو فنجغ فوته *bāju panjang pūtih*.

AUBERGE, s. f., فندق *pondok*, تمفت فرهنتین *tampat per-hentī-an*, رومه ماکن *rūmah mākan*. S'arrêter dans une —, ممدق *memondok*.

AUBERGINE, s. f., ترغ *terung*. — blanche, ترغ فوته *terung pūtih*. — violette, ترغ اوغو *terung ānggu*.

AUBERGISTE, s., جورو فندق *jūru pondok*, تون رومه ماکن *tūan rūmah mākan*.

Tous les enfants âgés de deux ans et au-dessous, سکل کانق ۲ یغ دو *segala kĕnak-kĕnak yang dua tahun umur-nya dĕn kĕrang deri-pada itu.*

AU-DESSUS, prép. et adv., داس *di-atas*. On le voyait au-dessus de la maison, ای کلہاتن داتس رومہ *ia ka-lihāt-an di-atas rŭmah*. Au-dessus, plus, لہ *lebih*. La dépense est au-dessus de cinquante piastres, تفت بلنج لہ در لیم قولہ رشکت *belanja lebih deri limah pĕloh rĕngĕt*.

AU-DEVANT, prép. et adv., Aller au devant, فرجہٹ *pergi ber-jumpa*, فرجہٹ برتو *pergi ber-temū*, مغالو *merg-ĕlu*. Aller au-devant du mal, empêcher le mal, منکهن یغ *menegĕh-kan yang jĕhat*.

AUDIENCE, s. f., سمایم *semāyam*, هداڤ *hadĕp-an*. Donner —, دودق *duduk semāyam*, دهادف *di-hĕdap*. Donner une — particulière, دهادف اورغ سورغ ساج *di-hĕdap orang sa-orang saja*. Aller à l'audience, فرجہٹ مشهادف *pergi meng-hĕdap*. Avoir — du roi, مشهادف راج *meng-hĕdap rĕja*. Salle d'audience, سمایم تفت *tampat semāyam*, فسیبن *pasĕban*, فشهدافن *perg-hĕdap-an*, بالیروغ *bāley-rŭwang*.

AUDITEUR, s. m., یغ مندغر *orang yang men-dengar*. Attendrir

le cœur de ses auditeurs, ملہتکن *me-lembūt-kan hĕti orang yang men-dengar*.

AUDITIF, IVE, adj., یغ فغثر فون *yang penengar pŭna*. Nerf —, اورت فغثر *urat penengar*.

AUDITION, s. f., حال مندغر *hāl men-dengar*. — d'un grand nombre de temoins, حال مندغر ببراڤ بابق *hāl men-dengar be-brĕpa bĕnĕk orang saksi*.

AUDITOIRE, s. m., تفت اورغ *tampat orang merg-ajar*, مغاجر *tampat orang merg-ajar*, تفت فرهمفون اورغ یغ مندغر *tampat per-himpŭn-an orang yang men-dengar*.

AUDITOIRE, assemblée, فرهمفون *per-himpŭn-an orang yang men-dengar*. Parler devant un nombreux —, برکات *ber-kĕta di-hĕdap-an be-brĕpa bĕnĕk orang yang men-dengar*.

AUGE, s. f., فراکو *perĕku*, فالغ *pĕ-lung*. — de maçon, تفت کافر *tampat kĕpur*. —, de forgeron *sepŭh-an*.

AUGET, s. m., فراکو یغ کچل *per-ĕku yang keĕl*.

AUGMENTATION, s. f., فتمباهن *penambĕh-an*, فرتمباهن *per-tambĕh-an*, فرباکن *per-bĕnĕk-an*.

AUGMENTÉ, E, part. pas. du verbe augmenter, *له جاد jādi lebeh*, *يخ دلپکن jādi bānak*, *yang di-lebeh-kan*, *يخ دتباھی yang di-tambāh-i*. La fièvre a augmenté, *دم سده جادی له کرس demām sudah jādi lebeh krās*.

AUGMENTER, v. a., *ملپکن me-lebèh-kan*, *مباپکن mem-bānak-kan*, *مبسارکن mem-besār-kan*, *متباھی menambāh-i*. — sa dépense, *ملپکن بلنجان me-lebèh-kan belanjā-ña*. Que Dieu augmente votre grandeur, *الله کران کبسارنم di-tambāh-i allah kirā-ña kabesār-an-mu*.

AUGMENTER, v. n., *برتمبه ber-tambah*, *منجادی له men-jādi lebèh*, *منجادی بائق men-jādi bānak*. Ses richesses augmentent tous les jours, *مک هرتان برتمبه ۲ سهرهاری maka hartā-ña ber-tambah-tambah sahari-hāri*. Ses gages augmentent tous les ans, *مک قد سکل تاهن کجین maka pada segala tahun gaji-ña jādi lebèh*.

S'AUGMENTER, v. pron., *ملپکن me-lebèh-kan diri-ña*, *مبسارکن mem-besār-kan diri-ña*.

AUGURE, s. m., présage, *تنوعن tenūng-an*, (au moyen de lignes tracées sur le sable) *رمل ramal*. —, *tanda*, *علامة alāmat*. De mau-

vais —, *علامة چلاک alāmat xelāka*. Homme de mauvais —, *اورغ orang xelāka*.

AUGURER, v. a., *منخ menenung*, *مغیر mengira*, *میشک meňangka*, *میشکان meňangkā-kan*.

AUGUSTE, adj., *برسری ber-srī*, *عظیم atlim*, *عظمة atlamat*, *بردولة ber-dawlat*.

AUJOURD'HUI, adv., *هاری این hari-īni*, *هرین harīni*. — et demain, *هاری این دان ایسق هاری hari-īni dān esuq hāri*.

AUJOURD'HUI, à présent, *سکارغ sakārang*. Autrefois il en était ainsi, mais aujourd'hui il en est autrement, *قد دهولو کال بکیت جوک pada dahulu kāla bagitu jūga tetāpi pada sakārang lain*.

Prov. Aujourd'hui en chère, demain en bière, *هاری این برپامن hari-īni ber-ñāman esuq māti*. Aujourd'hui en fleurs, demain en pleurs, *قد هاری این pada hāri-īni ber-sūka pada esuq xelāka*.

AUMÔNE, s. f., *صدقة ṣedeqat*, *زکاة zekāt*, *درما dermā*. —, (aumône légale), *زکاة zekāt*. Demander l'aumône, *منت minta ṣedeqat*. Faire l'aumône, *مبری mem-brī ṣedeqat*. Donner une chose en —,

منصدقن *men - ṣedeqat - kan*.
Secourir quelqu'un par des au-
mônes, درما دغن درما *menū-*
lung orang dengan dermā.

AUMÔNERIE, s. f., فکرجاءن جورو
صدقة *pe-karjā-an jūru sedekat*.

AUMÔNIER, s. m., جورو صدقة
jūru sedekat, ثمرته درما *pemarentah dermā*.

AUMÔNIER des armées, تون امام
يغ مغرجاکن فکرجاءن اکام کارن لشکر
tūan imām yang mengarjā-kan
pe-karjā-an agāma kārna laṣkar.

AUNE, s. f., mesure de longueur,
ایل *ēla*, گز *gaz*.

AUNER, v. a., مغرورک دغن ایل
meng-hūkur dengan ēla.

AUPARAVANT, adv., دهولو *dahūlu*,
فرتام *portāma*, ملول *mula-mūla*.
Quinze ans —, لیم بلس تاهن دهولو
līma belās tāhun dahūlu. Bien —,
له دهولو *lebeh dahūlu*.

AUPRÈS, prép., دکت *dekāt*, تباد
دمفخ *tiāda jāuh*, همفر *hampir*,
dampirig. — du feu, دکت افي *de-*
kāt āpi. Venez —, مریله دکت
marī-lah dekāt. Il vient jusqu'auprès
de la ville, ای داتخ سمخی همفر نگری
ia dātang sampey hampir nagri.
Là —, دکت سان *sāna dekāt*. Tout
—, دکت بابق *bānāk dekāt*. دکت
سکالی *dekāt sa-kālī*. Elle est tou-
jours — de sa mère, سنیاس

اد ای دغن ابون *santiāsa ada ia*
dengan ibū-ña.

AUQUEL, à laquelle, auxquels,
auxquelles, یغ اد فداک *yang ada*
padā-ña, دی یغ اد اکن *yang ada*
ākan dia. L'homme auquel vous
donnez du pain, یغ اغکو مبری
orang yang angkaw
mem-brirōti padā-ña. La personne
à laquelle j'ai dit cela, یغ
orang yang
hamba sudah kāta itu padā-ña.

AURÉOLE, s. f., cerele lumineux,
سینر *makōta sinar*.

AURÉOLE, gloire, کمليان *ka-mu-*
liā-an, جلال *jelāl*.

AURICULAIRE, adj., یغ تلیخ فون
yang telinga pūña. Nerf —, اورت
urat telinga. Remède —, اوبت
obat pada telinga. Le doigt
—, جاری کلکخغ *jāri kelingkng*.

Témoin —, یغ مندغر *saksi*
yang men-dengar. Confession —,
فغکون دوس فد تلیخ امام
peng-akū-
an dosa pada telinga imām.

AURIFÈRE, adj. Mine —, تمخ
tambang amās.

AUORE, s. f., فاکي هاری *pāgi*
hāri, فجر *fejer*, صبح *subh*, میره فجر
mērah fejer. Au lever de l'aurore,
pada dinihāri. Couleur
d'aurore, میره فجر *mērah fejer*.
کونخ توا *kūning tuā*. — boréale,

ترغ یخ کلهاتن فد کتیک مالم دسبله اتار
trəng yang ka - lihāt - an pada kotika mālam di-sa-belāh utāra.
 — de la vie, دیواس اورغ *dī-wāsa ōrang mūda.*

AUSPICE, s. m., augure, تنغ *tenūng*,
 تنوغن *tenūng-an*, رمل *ramal*. Sous d'heureux auspices, دغن انغ بايق
dengan untung bāiḡ. Sous de fâcheux
 auspices, دغن چلاک *dengan xelāka*,
 دغن انغ مالغ *dengan untung mālaḡ*.

AUSPICE, protection, تولغ *tūlung*,
 قنلوغن *penulūng-an*, لندغ *lindūng*,
 فرلندوغن *per-lindūng-an*. Sous vos
 auspices, دغن تولغ تون *dengan tū-
lung tūan.*

AUSSI, conj., autant, pareillement,
 جوك *jūga*, سام *sāma*, فون *pūn*, سام
 جوك *sāmajūga*. Vous y allez, et moi
 — تون شرکی مک همب شرکی جوك
*tūan pergi maka hamba pergi
jūga.* Il est — grand que vous,
 تون بسردغن تون ای سام *tūan besār
dengan tūan.* — longtemps que,
 سلام *sa-lāma.*

AUSSI, tellement, à ce point,
 بگیت *bagītu*, بگیت بايق *bagītu bā-
nāk*. Un homme — habile, اورغ
ōrang bagītu pandey.
 Une science — profonde, علم یخ
 بگیت دلا *ilmu yang bagītu dālam.*

AUSSI, encore, de plus, لاگی *lāgi*,
 کات لاگی اکن — *pūla.* Dites-lui —
 کاتا لاگی اکن *kāta lāgi ākan dīa.*

AUSSI, c'est pourquoi, سبب *se-
bāb*. Les étoffes sont belles, —
 کاین ایت بايق چالس مک سبب ایت ای ماهر
*kāin itu bānīaḡ hālus maka sebāb itu
īa māhal.*

AUSSIÈRE, s. f., تالی تیگ توکل *tāli
tīga tūkal*, تالی تیگ کمبر *tāli tīga
kambar.*

(Mar.) تالی قندارت *tāli pen-dārat*,
 تالی توندا *tāli tonda.*

AUSSITÔT, adv., ستله *sa-telāh*,
 سرت *serta*, دم *demi*. — après votre
 arrivée, ستله تون سده داتغ
sa-telāh tūan sudah dātang. — la lettre
 arrivée, سرت سورت داتغ *serta sūrat
dātang.*

AUSSITÔT, de suite, promptement,
 دغن لکس *sa-bentar*, سبنتر
lekūs. Le médecin partit aussitôt,
 سبنتر دوکن فرکی *sa-bentar dūkun
pergi.*

AUSTÈRE, adj., اسم *āsam*, ماسم
māsam. Vin —, اغگر اسم *ānggur
āsam.* Un visage —, موك ماسم
mūka māsam.

AUSTÈRE, rigoureux, کرس *krās*.
 Un jeûne —, فواس یخ کرس *puāsa
yang krās.* Mener une vie —, هیدف

فرتاڻ هڻڻ اورغ *hidup seperti orang per-tapa*.

AUSTRAL, E, adj., يڻ دسبله سلاتن *yang di-sa-belàh selātan*. Pôle —, سلاتن قطب *kuṭub selātan*. Hémisphère —, سٽه بلاتن دنيا يڻ دسبله, سلاتن *sa-tengah bulāt-an duniā yang di-sa-belàh selātan*.

AUTANT, adv., ساڻي *sa-bāñak*, باڻي *bagitu bāñak*, ساڪين *sa-kīan*. — plus, ساڪين لاکي *sa-kīan lagi*. Deux fois —, دو کالي لهه, *dua kali lebh*. Qui peut en donner —? ساڻي باڻي *siapa dapat mem-brī bagitu bāñak*. — qu'on voudra, ماو اورغ باڻي *brāpa bāñak orang mau*. Autant vous en avez, autant il en aura, بيراڻي باڻي اد ڦڊ تون بڻي باڻي اي *be-brāpa bāñak ada pada tūan bagitu bāñak ia akan dapat jūga*. — qu'il peut sa-بوله *sa-būleh-būleh-ña*. Ses paroles sont — de mensonges, ساڪل *segala perkata-an-ña ada bohong jūga*.

D'AUTANT que, d'autant plus, d'autant mieux, سبب *sebàb*, ڪارن *kārna*. D'autant que vous avez confiance en lui, سبب تون فرچاي اڪن *sebàb tūan perxāya akan dia*. D'autant plus qu'il est grand, سبب اي اد بسر *lagi pula sebàb ia ada besàr*. Je l'en aime

d'autant mieux, سبب ايت هب مڃاسه *sebàb itu hamba mengāsik dia lebh*.

AUTEL, s. m., مڙج *mezbèh*, مڙج سمبله *tampat sambilih*. Élever un —, مڙج ڪان سوه مڙج *mengarjākan sa-būah mezbèh*. Orner l'autel, مڙج مڙج مڙج *meng-hiyās-i mezbèh*. Servir à l'autel, مڙج ڪرڻ مڙج *mengarjā - kan kerja mezbèh*. Ministre des autels, مڙج ڪارڻ *kādim mezbèh*. Les cornes de l'autel, مڙج هوجڻ مڙج *hujung mezbèh*. Monter à l'autel, ماسڪ ڪڍ مڙج *māsuk kapada mezbèh*. Le sacrifice de l'autel, ال ڪربان المقدس *el-ḳorbān el-mukadas*.

AUTEUR, s. m., خالق *kālik*, خلاق *kalāk*. Dieu est l'auteur du monde, الله خلاق العالم *allah kalāk el-ālam*.

AUTEUR, qui fait, يڻ مڙج ڪان *yang meng-adā-kan*, يڻ مڙج ڪان *yang men-jadi-kan*, مڙج *pem-buat*. L'auteur d'une sédition, يڻ مڙج ڪان *yang meng-adā-kan gampar*. L'auteur d'un crime, يڻ مڙج ڪان *yang mengarjā - kan sālāh*. L'auteur de l'histoire, صاحب الحكاية *sāhib el-hikāyat*. — d'un livre, يڻ مڙج ڪان *yang mengarāng kitāb*, مڙج *penūrat*.

AUTEUR, inventeur, اورغ يڻ *orang yang men-dapat*.

hamba di-bāwah hūkum-ña. Avoir — sur, مغمفونك *mery-ampū-kan*.

AUTOUR, prép., كليلغ *kuliling*, قد *padā segala pīhak*. Se tenir —, برديري كليلغ *ber-dīri kuliling*. Aller —, برجالن كليلغ *ber-jālan kuliling*. Il y avait des fossés — de la ville, اد فارت كليلغ نكري *ada pārit kuliling nagri*. Une palissade — d'une maison, فاكرك *pāgar kuliling rūmah*. Regarder tout —, مليهت قد سكل *me-līhat pada segala pīhak*. Se mettre un turban — de la tête, فالك كليلغ رومه *me-līlit-kan destar pada kapāla*.

AUTOUR, auprès, دغن *dengan*, دكت *dekāt*. Il est toujours autour des malades, ستياس اى دغن اورغ *santiāsa ĩa dengan orang sākī*. Que s'est-il passé autour de moi? اى سده جادى دكت هبب *apa sudah jādi dekāt hamba*.

AUTRE, adj., لاين *lain*. Une — fois, لاين كالى *lain kali*. Une — personne, اورغ لاين *orang yang lain*. Un — jour, لاين هارى *lain hari*. — que cela, لاين درفد ايت *lain deri-pada itu*. C'est lui-même et non un —, اى سنديرى بوكن لاين *ia sendiri bukan lain*. C'est — chose, ايت اد لاين سكالى *itu ada lain sa-kali*. Tout — peut le faire, سكل لاين داقت ممبوت ايت *segala*

lain dāpat mem-būat itu. Encore un —, سواتو لاين *suātu lain*, سواتو لاكى *suātu lagi*. L'autre, يغب لاين *yang lain*, لاين *lain*. L'un va, l'autre vient, سواتو شركى لاين داغ *suātu pergi lain datang*. L'autre vie, كدوان اخرة *ka-duā-ña*. Les uns et les autres, كامى *samuā-ña*. Nous autres, كامى لامواين *kāmi ĩni*. Vous autres, كامواين *kāmu ĩni*. L'un l'autre (mutuellement). S'aimer l'un l'autre, بركاسهكسين *ber-kasih-kasih-an*. S'honorer l'un l'autre, برحرمتمهراتن *ber-hormat-hormāt-an*. Edifiez-vous les uns des autres, مك هندقله *maka hendak-lah kāmu per-bāik-i sa-ōrang ākan sa-ōrang*.

AUTREFOIS, adv., دهولو كالى *dahulu kāla*, سديكالى *purba-kāla*, زمان دهولو *sadia-kāla, zemān dahulu*. Les gens d'autrefois, اورغ *orang purba-kāla*. Les lois d'autrefois, اندغ ۲ دهولو كالى *undang-undang dahulu kāla*. — il y avait des géants sur la terre, مك دهولو *maka dahulu kāla adā-lah rakṣāsa di-būmi*.

AUTREMENT, adv., لاين *lain*, چار لاين *me-lain-kan, xāra lain*. Tout —, لاين سكالى *lain sa-kali*. Il est tout —, لاين سكالى رفاك *lain sa-kali rupa-ña*. Il agit —

AVANCE, espace de chemin qu'on a devant quelqu'un. Prendre l'—, مندهولو *men-dahulū-i*.

AVANCE de temps ou de lieu, دهولو *dahūlu*. — d'une heure, سواتو جام دهولو *suātu jām dahūlu*. — de dix pas, سڦولو لشکه دهولو *sa-pūloh langkah dahūlu*. — d'argent, وځ یخ دبری دهولو *wang yang di-brī dahūlu*.

D'AVANCE, par anticipation. Payer un ouvrier d'avance, مپایر فد کرج *mem-bāyar pada karja yang belum jādi*. Payer une marchandise d'avance, مپایر هرک *mem-bāyar harga dagāng-an dahūlu deri menarīma dia*.

AVANCÉ, E, part. pas. du v. avancer. Nuit avancée, مال جاوه *jāuh mālam*. Âge —, عمر تو *humur tuā*. Garde avancée, کاول یخ له دکت فد موسه *kāwal yang lebhèh dekāt pada mūsuh*. Affaire avancée, فکرجاءن *pe-karjā-an yang dekāt hābis*.

AVANCEMENT, s. m., progrès, تباهن *tambāh-an*, کتباهن *ka-tambāh-an*. — des sciences, کتباهن فځتهرون *ka-tambāh-an pengatahū-an*. — de la religion, کتباهن اکام *ka-tambāh-an agāma*.

AVANCEMENT, élévation à un rang supérieur, حال نایق مرتبه *hāl nāik mertabat*.

AVANCER, v. n., aller en avant, برجالن *ber-jālan*, براځکت *ber-angkat*, تمڦل *tampil*, بردهولو *ber-dahūlu*, برانجر *ber-anjur*. — de deux ou trois pas, برجالن دو تیک *ber-jālan dua tiga langkah*. — à la rencontre, مپیت *meñambut*, مغالو *merg-ēlu*. — en grade, نایق مرتبه *nāik mertabat*. — en âge, در منجاد *men-jādi udar*.

AVANCER, se hâter, برباغت *ber-bāngat*, مپباغت *mem-bāngat*.

AVANCER, augmenter, برتبه *bertambah*.

AVANCER, croître, برتبه *bertumbuh*.

AVANCER, prospérer, براتځ *beruntung*.

S'AVANCER, v. pron. L'année s'avance, تاهن این همڦر هابس *tāhun ini hampir hābis*. Ce promontoire s'avance dans la mer, تنجځ این *tanjung ini ber-anjur ka-lāut*.

AVANCER, v. a., porter en avant, منڦالکن *men-jālan-kan*, منڦلکن *menampil-kan*, مپورځ *meñurung*, مځنجرکن *merg-anjur-kan*. — le bras, مځنځق لاځن *merg-unjuk lāngan*. — un paiement, دهولو درڦد *dahūlu dərūd*.

جنجی *mem-bāyar lebèh dahūlu*
deri-pada janji.

AVANCER, élever, procurer de l'avancement, *مغشکنکن meng-ang-kat-kan*, *منغیکنکین meninggī-kan*, *مبسرنکن mem-besār-kan*. Faire avancer, faire hâter, *مباعتکنکن mem-bārgat-kan*, faire croître, *منمبهنکن menumbuh-kan*, faire prospérer, *مغشکنکن meng-untung-kan*.

AVANIE, s. f., *سلشکر selungkar*, *نستا nista*, *سندیرن sendir-an*. Faire une — à quelqu'un, *منستاکن اورغ menstākān ōrang*.

AVANT, prép. et adv., *دهولو dahūlu*, *بلم belūm*. — sa mort, *دهولو dahūlu deri īa māti*. — qu'il fut roi, *دهولو درفد ای جادی dahūlu deri-pada īa jādi rāja*. — le jour, *بلم سیخ هاری belūm sīx hāri*. — la fin de l'année, *بلم تاهن هابس belūm tāhun hābis*. Le jour d'avant, *هاری دهولو hāri dahūlu*. — et après, *دهولو دان کمدين dahūlu dān kamudīan*. Marcher en —, *برجالن دهولو ber-jālan dahūlu*. Aller en — et en arrière, *فرگی پولاغ pergi pūlag*. Pencher en —, *چندرغ کهداشن xonderōng ka-hadāp-an*.

AVANT, loin, profondément. — dans la forêt, *جاوه دالم هوتن jāuh dālam hūtan*. Creuser bien avant,

مغورق بابق دالم mengōrek bānāk dālam.

AVANT, s. m. (Mar.), partie antérieure d'un bâtiment, la proue, *هلون halūwan*. A l'avant, *دهلون di-halūwan*. Vent de l'avant, *اغن در āgin deri halūwan*. Gaillard d'avant, *هلون کفل halūwan kapul*.

AVANTAGE, s. m., *گون gūna*, *لاب lāba*, *انتغ untug*, *فايدة fāidat*, *منفعة menefiat*. Il y a en cela un grand —, *دالم ایت اد بابق گون dālam ītu ādabānāk gūna*, *لاب بابق bānāk lāba*. Quel —? *اى گون apa gūna*.

Chercher son —, *منچهارى انتغ men-xahāri untug*. Faire le commerce avec —, *ممبرنيگاکن دغن لاپ mem-berniagā-kan dergan lāba*. Obtenir un — sur ses ennemis, *منداقت مندناغن men-dāpat ka-menāng-an*.

AVANTAGER, v. a., *ممبرى لاپ mem-brī lāba*, *انتغ ممبرى mem-brī untug*, *مغشکنکن meng-untung-kan*, *مغشکراهى meng-anugrah-i*, *مغرنیاءى meng-runiā-i*.

AVANTAGEUX, EUSE, adj., *برگون ber-gūna*, *برفايدة ber-fāidat*, *یغ یغ mem-brī lāba*, *یغ یغ mem-brī untug*. Une chose —, *بارغ یغ برگون bārang yang ber-gūna*. Un commerce —, *فرنيگاکن یغ ممبرى لاپ perniagā-an yang mem-brī lāba*. Il est très —

Un général qui est — du sang de ses soldats, فقهولو فرغ یخ مملہ، اکن لشکر *parghūlu prang yang memeliharā-kan laškar-ña*.

AVARICE, s. f., ککیرن *kikīr-an*, طمع *tema*, لوب اکن و غ *lōba akan wāy*. L'avarice est l'origine de tous les maux, طمع اد اصل سکل کجہاتن *tema ada asal segala ka-jahāt-an*.

AVARIE, s. f., کاساکن *ka-rusāk-an*, روغی دان بلنج فراھو یخ کن روسق *rūgi dān belanja prāhu yang kena rūsak*.

AVARIE, E, روسق *rūsak*, یخ سده کن روسق *yang sudah kena rūsak*. Des marchandises avariées, دکاغن *dagāng-an yang rūsak*.

AVARIER, v. a., مروسقکن *me-rūsak-kan*.

A-VAU-L'EAU, adv., کھیلر *ka-hīlir*, دغن هارس *dengan hārus*. Aller —, هارس هانت دغن هارس *hānut dengan hārus*, برهانت *ber-hānut*.

Fig. Aller —, جادی سی ۲ *jādi sīa-sīa*, هیلغ جادی *jādi hīlang*.

AVEC, prép. conjonctive, دغن *dengan*, سرت *serta*, سام *sāma*, سرای *serāya*. — son épouse, دغن سترین *dengan istri-ña*. — joie, هاتی دغن سوک *dengan sūka hāti*. Ceux qui sont — lui, یخ اد سرتان *yang ada sertā-ña*. Moi — vous, یخ اد سرتام *aku sertā-mu*. — sagesse,

دغن بودی *dengan būdi*. — force, دغن گاگه *dengan kuāsa*, برجالن *dengan gāgah*. Aller —, برسسام *ber-jālan ber-sama-sāma*. Etre seul — soi, دغن سورغ درین *dengan sa-ōrang diri-ña*.

AVELINE, s. f., grosse noisette, بوه بندق *būah bunduk*.

AVENANT, E, adj., مانس *mānis*, مجلس چنتق *xantik*, مولق *mūlik*, مجلس *mujelis*. Un air —, روغ مانس *rūpa mānis*. A l'avenant, یخ فانت *yang pātut dengan*, یخ برقوتن *yang ber-pātut-an*.

AVÈNEMENT, s. m., قنداغن *pen-datāng-an*, کدتاغن *ka-datāng-an*, کلہاتن *ka-lihāt-an*.

AVENIR, v. n., سورفیل *jūpul*, منجادی *peristiwa*, منجادی *men-jādi*.

AVENIR, s. m., وقت یخ کمدين *waktu yang kamudian*, هاری یخ کمدين *hari yang kamudian*. L'avenir est incertain, مک وقت یخ کمدين *maka waktu yang kamudian tiāda tantu*.

A L'AVENIR, loc. adv. هغکن این *hingga ini nāik*.

AVENT, s. m., nom donné aux quatre semaines qui précèdent la fête de Noël, امقت احد یخ دهولو *empat ahad yang dahulu hari mawlid tūhan isa*.

AVENTURE, s. f., **انتخ** *untung*, **ستوری** *rambang - rambang*, **۲** *setōri*. Une bonne —, **انتخ یغ بایق** *untung yang bāiḳ*. Raconter une triste —, **منچتر استوری یغ مبری** *men-čeritrā setōri yang mem-brī sūsah hāti*. Chercher des aventures, **منچهاری انتخ** *men-xahāri untung*. Dire la bonne aventure, **برتنخ** *ber-tenung*, **مننخ** *menenung*. A l'aventure, **تورت انتخ** *tūrut untung*. Gouverner à l'aventure, **دغن مرتته** *dengan memarentah dengan tiāda ingat*. Marcher à l'aventure, **برجالن** *ber-jālan dengan tiāda tāhu māna pergī-ña*. Par —, **۲** *pada untung*, **کنیخ** *kunung - kunung*, **۲** *kalāw - kalāw*. Si par — il le rencontre, **ای برتو دغن دی** *ia ber-temū dengan dia*.

AVENTURER, v. a., **مبوغ** *hasarder*, **مبوغکن** *mem-būang*, **مبوغکن** *mem-būang-kan*, **مناره** *menāruh*. — sa vie, **مبوغکن جوان** *mem-būang-kan jiwā-ña*. — de l'argent, **مناره وغ** *menāruh wang*.

S'AVENTURER, v. pron., **مبوغ درین** *mem-būang diri-ña*, **ماسق بهای** *māsuk bahāya*.

AVENTUREUX, EUSE, adj., qui s'expose, **یغ ترللو برانی** *yang ter-lalu berāni*.

AVENTURIER, ÈRE, s., qui court les aventures, **۲** *pen-xahāri untung*.

AVENTURIER, vagabond, **کبار** *kumbāra*, **گیبان** *gibāna*, **کلان** *kelāna*.

AVENUE, s. f., passage, **لورغ** *tūrung*, **جالن** *jālan*.

AVENUE, allée plantée d'arbres, **پوهن کایو برجاجر** *pōhon kāyu ber-jājar*, **دغن پوهن کایو دگیری کانن** *tūrung dengan pōhon kāyu di-kīri kānan*.

AVENUE devant un palais, **هلامن** *halāman*.

AVÉRAGE, s. m., moyen, **سدغ** *sedung*, **اگهاری** *ugahāri*.

AVÉRÉ, E, part. pas. du v. avérer, **پات** *nāta*, **تنتو** *tantu*. Un crime —, **ساله یغ پات** *sālah yang nāta*.

AVÉRER, v. a., vérifier et prouver la vérité de, **سواتو فرکار اکن** *memreksā - i suatu porkāra ākan me-ñatā-kan ka-benār-an-ña*.

AVERSE, s. f., **هوجن لب** *hūjan lebat*, **هوجن درس** *hūjan drās*. Il survint une —, **مک تورنله هوجن درس** *maḳa tūrun-lah hūjan drās*.

AVERSION, s. f., dégoût, **جموون** *jumū-an*, **مول** *mūwal*, **بنجی** *(haine) benxi*, **کدغکیکن** *ka - dengki - an*. Avoir en —, **جمو** *jumū*, **کلی** *geli*, **مبنجی** *mem-benxi*. Avoir de l'a-

version pour la nourriture, جمودر *jumū deri makān-an*.

AVERTI, E, part. pas. du v. avertir, یخ سده داقت خبر, یخ تاهو *yang tāhu* دا یغتکن *yang sudah dāpat kabar*. دی یغتکن *di-ingat-kan*, تگړ *tegūr*, کتکورن *ka-tegūr-an*, یخ دا جاری *yang di-ajār-i*.

AVERTIR, v. a., informer de, مخباری *mem-brī tāhu*, ممبری تاهو *meng-kabār-i*, مخ یغتکن *meng-ingat-kan*, ممبریت *mem-berīta*. — quel qu'un de son salut éternel, مخ یغتکن *meng-īngat-kan* اورخ اکن اخره *orang ākan akīrat*. — par signes, ممبری *meng-išārat-kan*, ممبری اشاره *mem-brī išārat*.

AVERTIR, remontrer, منکر *mene-gūr*, مخباری *meng-ajār-i*. S'il commet des fautes, avertissez-le, چک ای *chka ia* برساله هندقله تون مخباری دی *ber-sālah hendak-lah tūan meng-ajār-i dia*.

AVERTISSEMENT, s. m., فغشانتان *peng-īngāt-an*, حال مخ یغتکن *hāl meng-ingat-kan*, فمبرین تاهو *mem-brī-an tāhu*, ورت *warta*, بریت *berīta*, خبر *kabar*. — par signes, اشاره *išārat*.

AVEU, s. m., اکوون *akū-an*, فغکوون *peng-akū-an*. Faire un —, مغاکو *meng-aku*. Retracter un —, منکر اکوون *munkīr akū-an-ña*. — libre, دغن فغکوون *peng-*

akū-an dengan iktiyār-ña. — forcé, فغکوون سرت دککاهی *peng-akū-an serta di-gagāh-i*.

AVEC, consentement, قبول *kabūl*. Homme sans —, vagabond, vaurien, کلان *gībāna*, کمبار *kumbāra*, کلان *kelāna*.

AVEUGLE, adj., بوت *būta*, بوت *būta māta*. Une personne —, سات *sa-ōrang būta*. — de naissance, بوت درثد جدین *būta deri-pada jadī-ña*. Confiance —, فرچای بوت تولی *perxāya būta tūli*, فرچای دغن تیاد فرقس *perxāya dengantiādāpreksa*. Obéissance —, منورت فرته دغن سغکه ۲ هاتی *menūrut parentah dengan surguh-suruh hāti*. Il est — pour lui-même, ای تیاد ملیت سالهن *ia tiada me-lihat sālāh-ña*.

Prov. Si un aveugle en conduit un autre, ils tomberont tous deux dans la fosse, چکلو سورخ بوت *chkalaw sa-ōrang būta* ممغن اورخ بوت مک کدوان اکن جاته *mēngan orang būta maka kaduā-ña akan jātuh ka-dālam pārit*. Changer son cheval borgne pour un aveugle, جول سوتر بلی *jūal sūtra belī mestūli*. Dans le royaume des aveugles les borgnes sont rois, دتمقت تیاد لغ کات *di-tampat tiāda lang kāta bilālang akū-lah lang*.

AVEUGLEMENT, s. m., کتباء *ka-butā-an*.

Fig. کبدوهن *ka - bodōh - an*, ککلاڤن *ka-gelāp-an*. — d'esprit, ککلاڤن عقل *ka-gelāp-an aqal*.

AVEUGLEMENT, adv., دغن تياد تاهو *dengan tiāda tāhu*, دغن تياد ايغت *dengan tiāda īgat*, دغن بوت تولي *dengan būta tūli*, دغن تياد فرقس *dengan tiāda preksa*. Courir —, لاری تياد تاهو مان فرکين *lāri tiāda tāhu māna pergī-ña*. Croire —, فرچای دغن تياد فرقس *perxāya dengan tiāda preksa*. S'abandonner — à ses passions, تورت هوا نفسون *tūrut hawā nefsu-ña būta tūli*.

AVEUGLER, v. a., ممتانکن *mem-butā-kan*.

Fig., tromper, منيفو *menīpu*, مفرديانکن *mem-per - dayā - kan*, مگکلفکن *merg-gelāp-kan*. Les grands aveuglent l'homme, کيسارن *ka-besār-an mem-per-dayā-kan orang*. La passion aveugle l'esprit, هوا نفسو مگکلفکن *hawā nefsu merg-gelāp-kan aqal*.

AVIDE, adj., affamé, ماجه *mājuh*, فنچاروق *pen-xāruq*, قندمڤ *pen-demāp*, گلوجه *getūjuh*. — des plaisirs sensuels, فغهيديم *perg-hīdam*.

AVIDE, cupide, qui désire ardemment, کيکر *kīkīr*, برلوب *ber-lōba*, براهی *berāhi*, برايغن *ber-īngin*, طمع *ṭema*. Un homme —, سورغ کيکر *sa-orang kīkīr*. — d'honneurs, برلوب *ber-lōba ākan ḥormat*. — de science, علم اکن براهی *berāhi ākan ilmu*. Homme — et bas, اورغ *orang ṭema dān hīna*.

AVIDEMENT, adv., gluttonnement, دغن کدماڤن *dengan ka-demāp-an*. Manger —, منچاروق *men-xāruq*, مندمڤ *men-demāp*.

AVIDEMENT, avec cupidité, دغن لوب *dengan lōba*, دغن طمع *dengan ṭema*. Désirer — le profit, مغيغن *merg-īngin dengan lōba ākan lāba*. Courir — après l'argent, دغن طمع اکن وڤ ايت *lāri dengan ṭema ākan wang itu*.

AVIDITÉ, s. f., glotonnerie, فنچاروق *pen-xāruq-an*, کدماڤن *ka-demāp-an*, لافر انجج *lāpar anjing*. Manger avec —, دغن فنچاروق *mākan dengan pen-xāruq-an*. — pour les plaisirs sensuels, شهوة *šahwat*.

AVIDITÉ, cupidité, لوب *lōba*, ککيرن *kīkīr-an*, هوا نفسو *hawā nefsu*, طمع *ṭema*. — pour les richesses, لوب اکن هرت دنيا اين *lōba ākan harta duniā ini*.

AVILI, E, part. pas. du v. avilir, جادی کجی *jādi hīna*, جادی هين

jādi keji, یغ دهنان *yang di-hinā-kan*.

AVILIR, v. a., مغھناکن *meng-hinā-kan*, مرندھکن *me-rendah-kan*, مھجھیکن *mengeji-kan*. — quelqu'un, مغھناکن اورغ *meng-hinā-kan orang*. — son nom, مروسقن نام *me-rūsak-kan namā-ña*.

S'AVILIR, v. pron., مغھناکن دیری *meng-hinā-kan diri*, مھجھیکن دیری *mengeji-kan diri*.

AVILISSANT, E, adj., هین *hina*, یغ مغھناکن *yang meng-hinā-kan*, یغ *yang keji*, مھجھیکن *yang mengeji-kan*. Une conduite —, فکرتی یغ *pakriti yang hina*, کلکون یغ *ka-lakū-an yang meng-hinā-kan orang*.

AVILISSEMENT, s. m., فری هین *prī hina*, کھنآن فری کجی *prī keji*, کھنآن *ka-hinā-an*, کلکھیس *ka-keji-an*.

AVINÉ, E, part. pas. du v. aviner, یغ دباسه دغن اغکور *yang di-bāsah dengan anggūr*. Un homme —, ivrogne, اورغ فمین *orang pe-minum*, اورغ فغیرف *orang peng-irup*.

AVINER, v. a., مباسه دغن اغکور *mem-bāsah dengan anggūr*. — un tonneau, مباسه تغ دغن اغکور *mem-bāsah tong dengan anggūr*.

S'AVINER, verbe pron., devenir ivrogne, منجادی فمین *men-jādi pe-*

minum, منجادی فغیرف *men-jādi peng-irup*.

AVIRON, s. m., داغ *dāyung*, فغایه *pengāyuh*. Faire avancer avec l'aviron, برداغ *ber-dāyung*, مغایه *mengāyuh*.

AVIS, s. m., فندقاتن *pen-dapāt-an*, فرسان *pe-rasā-an*, فکیرن *pikīr-an*. A mon —, تورت *turut pen-dapāt-an-ku*.

AVIS, conseil, بچار *bicāra*, اجارن *ajar-an*. Un bon —, بچار یغ بائق *bicāra yang baik*. Demander un —, ممنت بچار *me-mintā bicāra*. Donner un — perfide, دای دغن دای *mem-bicārā-kan dengan dāya*. Sauf meilleur —, ملائکن اد بچار *me-lāin-kan ada bicāra yang lebih baik*.

AVIS, avertissement, فمبرین تاهو *pem-brī-an tāhu*, بریت *berita*, خبر ورت *warta*, کبار *kabār*. Donner un —, مورتان *me-wartā-kan*, مبری *mem-brī kabār*. Donner un — au public, بائق اورغ فدان *me-wartā-kan pada orang bānāk*.

AVISÉ, E, adj., sage, prudent, بچسان *bijaksāna*, بر بچار *ber-bicāra*, براغت *ber-ingat*. Un homme bien —, اورغ بر بچار *orang ber-bicāra*.

AVISER, v. a., مبری تولغ بچار *mem-brī tūlung bicāra*, تاهو مبری *mem-*

bri tāhu, خبر ممبری *mem-brī kabār*, معلوم ممبری *mem-brī maḷūm*.

AVISER, v. n., مېچار *mem-bixāra*, مېچاراکن *mem-bixarā-kan*. — aux moyens de, مېچاراکن اځای اکن *mem-bixāra-kan upāya ākan*.

S'AVISER, v. pron., ايغت *īngat*, برايغت *ber-īngat*, مغیغت *meng-īngat*. Je ne me suis pas encore avisé, هب بلم ايغت *hamba belūm īngat*. Ne vous avisez pas de faire cela, جاغن اغکو مخرجان کن فکرچان ایت *jāngan angkaw mengarjā-kan pekarjā-an itu*.

AVITAILLER, v. a., مېکلکن *mem-bakāl-kan*, مېماو مکانن *mem-bāwa makān-an*. — une ville, مېکلکن *mem-bakāl-kan*, نگرې دغن مکانن *nagrī deryan makān-an*.

AVIVER, v. a., مرا ميکن *me-rāmey-kan*, ممبری چهای *mem-brī xahāya*, ممبری سري *mem-brī srī*.

AVOCAT, s. m., défenseur en justice, فکاووم *pe-gāwam*, فنولخ بچار *penūlung bixāra*, فندي بردعوا *pandey ber-dawā*. — éloquent, فکاووم *pe-gāwamyang feših*. — célèbre, فنولخ بچار يځ مشهور نام *penūlung bixāra yang mašhūr namānā*. — savant, فکاووم يځ فندي *pe-gāwam yang pandey*.

AVOCAT, patron, intercesseur, يځ ملندغکن *yang me-lindung-kan*, ناضر *nāšir*. Nous avons

un — auprès du père, اد فدکامې *ada padakāmi sa-ōrang šefia sāma bāpa*.

AVOIR, v. a., marquant la possession, اد *ada*, اد فد *ada pada*, اد باځ *adabagi*, مېمپئای *mem-puñā-i*. J'ai de l'argent, اد وځ فدک *ada wang padā-ku*. Qu'avez-vous? اف *apa* اد فد تون *ada pada tūan*. Il a trois enfants, اد بکين تیک اناق *ada bagī-nā tiga anak*. Il a beaucoup de biens, هرت ای مېمپئای بايق هرت *īa mem-puñā-i bāñak harta*. — de quoi, جادی کای *jādi kāya*.

AVOIR, exprimant être, اد *ada*, جادی *jādi*. Qu'y a-t-il? اف اد سان *apa ada sāna*. Il y a beaucoup de personnes, اد بايق اورځ *ada bāñak orang*. Il y a deux ans passés, اد دو تاهن لالو *ada dūa tāhun lālu*. Qu'y a-t-il eu? اف سده جادی *apa sudah jādi*. Il y eut beaucoup de morts et de blessés, سده اد بايق اورځ *sudah ada bāñak orang māti dān lūka*.

AVOIR, marquant une relation, se rend par un adjectif. — un mari, برلاکې *ber-lāki*. — un père et une mère, برابو باځ *ber-ibu bāpa*. — une tête, برکفال *ber-kepāla*. — des plumes, بربولو *ber-būlu*. — quatre pieds, برکاکی امثت *ber-kāki ampat*. — de la force, برکواس

ber-kuāsa. — de la science, برعلم *ber-ilmu*. — faim, برلاش *ber-lāpar*.

AVOIR, signifiant obtenir, دافت *dāpat*, signifiant mendapt *men-dāpat*. Facile à —, بوله دافت دغن سنخ *būleh dāpat dengan senang*. Pour — la paix, اكن دافت دامى *akan dāpat dāmey*. Il pourra — la protection du roi, اى اكن دافت فرلندغن راج *ia akan dāpat per-lindung-an rāja*.

Quand avoir est accompagné d'un mot qui suppose une action, il se rend en malais par un verbe. — pitié, مشهاني *mengasih-ān-i*. — envie, مشغيني *meng-ingīn-i*. — recours, مغدوكن حالن *meng-adūkan hāl-ña*. — regret, ميسل *meñesul*. — autorité, ممكخ فرته *meme-gūng parentah*.

Comme auxiliaire, avoir se rend par سده *sudah*, لالو *lālu*. J'ai mangé, هنب سده ماكن *hamba sudah mākan*. Il a lu, اى سده باچ *ia sudah bāxa*. Alors il avait cessé de parler, فد كتيك ايت سده *pada kotika itu sudah hābis kata-ña*.

AVOIR, s. m., ce que l'on possède de biens, هرت *harta*, بند *benda*, كقباءن *ka-puñā-an*, ككباءن *kakayā-an*. Tout l'avoir d'une personne, سكل هرت اورغ *segala harta*

ōrang. Tout son — en argent, دى ثون و غ سمان *dīa pūña wang samuā-ña*. Dissiper son —, مبورسكن *mem-bōros-kan hartā-ña*.

AVOISINER, v. a., برغشكر *ber-pinggir*, لحت *lehek*. Les champs qui avoisinent la forêt, فادغ يغ برغشكر *pādang yang ber-pinggir dengan hutan*.

AVORTEMENT, s. m., كگورن اتق *gugūr-an ānak*.

AVORTER, v. n., كوكر اتق *gūgur ānak*. Faire —, مشكوكركن اتق *meng-gūgur-kan ānak*.

AVORTER, ne pas venir à maturité, en parlant des fruits, تيا د بروه *tiada ber-būah*.

AVORTER, échouer, ne pas réussir, تيا د حاصل *tiada hāsil*.

AVORTON, s. m., اتق كگورن *ānak gugūr-an*. A moi qui suis un —, فدك يغ اد سواتو اتق كگورن *padāku yang ada suātu ānak gugūr-an*.

AVOUÉ, s. m., procureur, وکیل *wakīl*.

AVOUÉ, E, part. pas. du v. avouer, اكو *aku*, يغ د اكو *yang di-aku*, يغ دپات *yang di-ñāta*.

AVOUEUR, v. a., مشكاو *meng-aku*. — une faute, مشكاو ساله *meng-aku sālāh*. — franchement, مشكاو دغن ترغ *meng-aku dengan trāng*. — avec repentir, مشكاو دغن

هاتی سسل *meng-aku dengan sesul hāti*.

AVOUEUR, reconnaître, admettre, مهاکو *meng-aku*, معترارکن *meng-ikrār-kan*, ممبری سقسى *mem-brī saksi*. J'avoue que vous dites la vérité, همب مهاکو مک کات تون بنر, *hamba meng-aku maka kātā tūan benār*. Il l'avoue pour son enfant, ای مهاکو دی انقن, *ia meng-aku dia anak-ña*. — sa religion, ممبری سقسى *mem-brī saksi pada agama-ña*.

AVOUEUR, déclarer, میتاکن *me-ñatā-kan*. Il lui avoua son amour pour cette femme, مک دپتاکناله فدان, *maka di-ñatā-kan-ña-lah padā-ña išk-ña akan perampūan itu*.

AVRIL, s. m., افریل *april*. Le mois d'avril, بولن افریل *būlan april*.

AXE, s. m., فوست *pūsāt*, انجن *injin*, خط یخ اتسن سواتو بارخ برفوئر, *katt yang atas-ña suātu barang ber-pūtar*. L'axe de la terre, فوست بومی *pūsāt būmi*. L'axe d'une roue, انجن رود *injin rōda*.

AXIOME, s. m., کبنارن یخ پات *ka-benār-an yang ñāta*, فرکتان یخ *per-katā-an yang ka-benār-an-ña ada ñāta*.

AXONGE, s. f., بابی لمق *lemak bābi*.

AYANT, part. prés. du v. avoir, یخ اد فدان *yang ada padā-ña*.

AYANT - CAUSE, héritier, وارث *wārīš*.

AYANT-DROIT, یخ اد حق فدان *yang ada haq padā-ña*.

AYE, interj., اه *ah*, آیو *āyo*.

AZALA, s. m., (Bot.) گلوم *gelūma*.

AZALÉE, s. f., (Bot.) چننگی *xan-tīgi*.

AZOTE, s. m., هوا یخ ملسکن *hawā yang me-lemās-kan*.

AZUR, s. m., لآوردی *lāzuwerdi*, رون بیرو *bīru*. Couleur azur, رون بیرو *warna bīru mūda*.

AZUR, couleur du ciel, ورن بیرو *warna bīru lāngit*.

Loc. Ciel d'azur, چواچ *xuāxa*. Flots d'azur, ایرهنخ *āyer henng*.

Yeux d'azur, مات بیرو *māta bīru*.

AZURÉ, E, part. pas. du v. azurer, بیرو *bīru*, جادی بیرو *jādi bīru*. L'ovûte azurée, لاغت *lāngit*. L'onde azurée, ایرهنخ *āyer henng*.

AZUREE, v. a., ممبروکن *mem-birū-kan*.

AZYME, adj., تیاد ترخمیر *tiāda ter-kamīr*, دغن تیاد خمیر *dengan tiāda kamīr*, دغن تیاد تائی *dengan tiāda tāpey*, فطیر *fatīr*. Du pain —, روتی تیاد ترخمیر *rōti tiāda ter-kamīr*.

B

B, s. m., حرف بي *huruf be*, la seconde lettre de l'alphabet, حرف بي کدو درالف باتا *huruf yang ka-dūwa deri alif-bā-tā*.

Un B majuscule, بي بسر *be besār*.

Un B minuscule, بي کچل *be keẖil*.

Loc. Qui ne sait ni A ni B, اورغ *orang* بوده *ōrang bōdoh*, اورغ بيل *orang bebūl*, اورغ تياد تاهو *yang tiāda tāhu*. Ne parler que par *b* et par *f*, بهاس کاسر *bahāsa kāsar*.

BAAL, s., بعل *baal*, nom d'une idole adorée par certains peuples anciens, نام سواتو بهال بيغ دسمبه اوله *nāma suātu berhāla yang di-sembah ūleh orang dahūlu kāla*.

BABA, s. m., sorte de gâteau, سواتو *suātu jenis kūweh*.

BABEL, s. f., بابل *bābel*. Tour de —, چندی بابل *xanli bābel*.

Fig. —, confusion, کچوکن بهاس *ka-xūk-an bahāsa*, فرهمفونن اورغ بيغ *per-himpūn-an orang yang mergāta dengan haru-biru*.

BABELU, s. m., plaisant, بادت *bādut*, چيندر *peñindir*, جناک *jenāka*. Faire le —, برجناک *ber-jenāka*, برگورو *ber-gūraw*.

BABEURRE, s. m., lait de beurre, اير سوسو بيغ دتمبق *āyer sūsū yang di-tumbuk*.

BABIL, s. m., caquet, اومغ *ōmong-ōmong*, چور *xūra*.

BABILLAGE, s. m., چرچور *xura-xūra*, حال منچور *hāl men-xūra*, حال دغومغ *hāl merg-ōmong-ōmong*. — interminable, چرچور تياد *xura-xūra tiāda ber-ka-sudāh-an*.

BABILLARD, E, adj., فليتر *pe-litar*, ليده فنيخ *rampus*, ييغ مغمغ *yang merg-ōmong*, ييغ برچور *yang ber-xūra*, مولت كغكو *mūlut ganggu*. Un —, سورغ فليتر *sa-ōrang pe-litar*.

BABILLER, v. n., مغمغ *merg-ōmong-ōmong*, منچور *men-xūra*, برليتر *ber-litar*, برکتکات *ber-kata-kāta*. — sans cesse, برچور دغن تياد برهنتي *ber-xūra dengan tiāda ber-henti*.

BABINE, s. f., lèvre de certains animaux, بيبر بناتغ *bibir binātang*.

BABIOLE, s. f., chose puérole, سرب فرمينن اتق *serba per-māinan ānak*, بارغ سي *bārang sia-sia*, بارغ كسيان *bārang ka-siū-an*.

BABIROUSSA, s. m., بابي روس *bābi rūsā*.

BÂBORD, s. m., کیری *kīri*, کیری کیری *kīri prāhu*, سبله کیری *sa-beluh kīri*, ثبته کیری کفل *pīhak kīri kapāl*. Les avirons de —, دایخ کیری *dāyung kīri*. Ramer à —, بردایخ کیری *ber-dāyung kīri*.

BÂBORDAIS, s. m., اوق فراهو یخ *awak prāhu yang di-kīri*.

BABOUCHE, s. f., چنیل *pinetle*, چنیل سرت هوچهن لنچف *xinēla* serta *hūjung-ña lunxip*. Une paire de babouches, چنیل سفاسخ *xinēla sa-pāsang*.

BABOUIN, s. m., گر سینگ *gros singe*, کر کرا *bruk*.

BABYLONE, s., بابل *bābel*, نگرى بابل *nagrī bābel*.

BABYLONIEN, NE, adj., یخ بابل *yang bābel pūna*. Un —, اورغ *orang nagrī bābel*.

BAC, s. m., سمفن *bateau plat*, فراهو *sampan meñabrang*, تمباغن *prāhu peñabrang-an*, *tambāng-an*.

BAC, baquet, فاسو *pāsu*, تخ *tong*.

BACALIAU, s. m., ایکن کایو کرغ *ikan kāyu kering*.

BACCALAURÉAT, s. m., مرتبه یخ *mertabat yang sudah dapat* دالم سواتو مدرسه *dalam suatu madrasat*.

BACCHANAL, s. m., ایغربغر *ingar-bagar*, گگیرن *gejēr-an*. Un —

d'enter, گگیرن شیطانی *gejēr-an seitāni*.

BACCHANTE, s. f., فرمشون دوکان *perampūan dōkānu*, فرمشون کاتل *perampūan gātāl*.

BÂCHE, s. f., کاین کاسراکن منوئف *kāin kāsar ākan menūtup karēta*.

BACHELIER, s. m., یخ سده داقت *yang مرتبه یخ فرتام دالم سواتو مدرسه sudah dapat mertabat yang portāma dalam suatu madrasat*.

BÂCHER, v. a., مناره کاین کاسراآتس *menāruh kāin kāsar atas karēta*.

BACHIQUE, adj., یخ سوک اشکور *yang sūka anggūr*, یخ اشکور فون *yang anggūr pūna*. Troupe —, کاون اورغ *kāwan orang peminum*. Chanson —, پیئن اورغ *nānī-an orang minum*.

BACHOT, s. m., سمفن *petit bateau*, کچل اکن مپبرغ سوغی *sampan kexil ākan meñabrang sūngey*.

BÂCLÉ, E, part. pas. du v. bâcler. یخ ترساکت *yang di-tūtup yang ter-sakat*. Une rivière bâclée, سوغی ترساکت *sūngey ter-sakat*. Une affaire bâclée, یخ دفتوسکن *pe-karjā-an yang diputus-kan dengan gūpuh-gūpuh*.

BÂCLER, v. a., منوئف *menūtup*. — une porte, ساکت *menūtup* منوئف فتودغن ساکت *menūtup* کایو اتو دغن ساکت بسی

pintu dengan sâkat kâyu âtar
dengan sâkat besi. — une rivière
avec une chaîne, میاکت سوچی دغن
رنتی *meñâkat sūngay dengan rantey*.
— un bateau, منبت فراهو کفد فثکالان
*menambat prâhu ka-pada pang-
kâl-an*.

BÂCLER, faire à la hâte, مغرجاکن
مغرجاکن *mengarjâ-kan*
pe-karjâ-an dengan gūpuh-gūpuh.

BADAMIER, s. m., ثوهن رعس *pō-
hon rengas*.

BADAUD, s. m., اورغ کبار *orang
kumbâra*, کلان *kelâna*, اورغ یغ
ملیہت سرت حیران اکن سسواتو یغ
بہارو *orang yang me-lihat serta
heirân âkan sa-suâtu yang ba-
hâru*.

BADAUDER, v. n., دشمبار *mengum-
bâra*, ملیہت سرت حیران اکن سسواتو,
یغ بہارو *me-lihat serta heirân
âkan sa-suâtu yang bahâru*.

BADERNE, s. f., bon à rien, یغ تیاد
دفاکی *yang tiâda dâpat di-pâ-
key*, یغ تیاد برکون *yang tiâda ber-gū-
na*. C'est une vieille — ای تیاد برکون,
سکالی *ia tiâda ber-gūna sa-kâli*.

BADIANE, s. f., ادس چین *âdas xīna*.

BADIGEON, s. m., چت ایر اکن
ملموس دندغ انو تمبق *xât âyer âkan
me-lūmas dindîng âtar temboq*,
کافر اکن میاٹو دندغ
kâpur âkan meñâpu dindîng.

BADIGEONNÉ, E, part. pas. du v.
لومس دغن چت انو
*badigeonner, lūmas dengan xât âtar
dengan kâpur*. Un mur — en
jaune, دندغ یغ لومس ورن کونخ
dindîng yang lūmas warna kēning.

BADIGEONNER, v. a., ملموس دندغ
دغن چت انو دغن کافر
*me-lūmas
dindîng dengan xât âtar dengan
kâpur*.

BADIN, E, adj., جناک *jenâka*,
بادت *bâdut*, اورغ برسند *orang ber-
sanda*, اورغ سوک *ber-gūraw*,
بوماين *orang sūka ber-mâin*.

BADINAGE, s. m., گورو *sanda*,
گورو *gūraw*, حال برسند
maïn-an, حال برسند
hâl ber-sanda, حال برگورو
hâl ber-gūraw. Sans —,
تیاد دغن بوماين,
tiâda dengan ber-mâin.

BADINER, v. n., برسند *ber-sanda*,
برگورو *ber-gūraw*, بوماين
ber-mâin. Il badinait et folâtrait,
ای برسند
*ia ber-sanda dân ber-
gūraw*. C'est un homme qui ne
badine pas, ای ایت سورغ برسنگه,
*ia itu sa-orang ber-sungguh-sung-
guh*.

BAFETAS, s. m., بفت *bafta*. — du
Bengale, بفت بنگال *bafta berg-
gâla*. Une balle de —,
سسواتو بنگس,
suâtu bungkus bafta.

BAFOUER, v. a., traiter avec mé-
pris, مفرماینکن
mem-per-mâin-kan,

BAGUETTE, s. f., تَغْتَت لَفِي *turğkat lampey*, چَمَق *xemük*. — de fer, تَغْتَت بَسِي لَفِي *turğkat besi lampey*. — de bois, تَغْتَت كَايُولَفِي *turğkat kāyū lampey*. — de rotang, تَغْتَت رَوْتَن *turğkat rōtan*. — magique, تَغْتَت كَسَقْتِيْن *turğkat ka-sakti-an*. — de tambour, كَايُو مَمُوْكَل كَنْدِرَغ *kāyū memōkul genderrang*. — de fusil, بَدَل قَغَاسِق بَدَل *perğāsuk bedil*.

Loc. prov. Commander à la baguette, مَمْرَتَه دَغَن قَرْتَاهَن يَغ كَرِس *memarentah dergan parentah-an yang krīs*.

BAH! interj., اَف اَيْت *apa itu*, اَف تِيَاد اَف *tiāda apa*, مَان بُولَه *māna būleh*. Bah! je n'en crois rien, اَف اَيْت مَك هَمَب تِيَاد قَرچَاي *apa itu maka hamba tiāda perçāya*. Bah! vous vous trompez, اَيْت مَك تُون *apa itu maka tūan sesāt*.

BAHAR, s. m., پَوِيْدَس *bahāra*.

BAHUT, s. m., قُتِي بَسِر *peti besir*.

BAL, E, adj., وِرْن مِيْرَه كُوْنِغ *warna mērah kūnig*, وِرْن قَال *warna pāla*.

-- clair, مِيْرَه كُوْنِغ مَوْد *mērah kūnig mūda*, قُيْرِغ *pērang*. — brun, مِيْرَه كُوْنِغ تَوَا *mērah kūnig tuā*.

BAIE, s. f., گولْفِه رَادِه *teluk*.

Les baies et les côtes, تَلَق دَان رَنْتَو *teluk dān rantaw*.

BAIGNÉ, E, part. pas. du verbe baigner, يَغ دَمَنْدِيْكَن *yang di-mandi-kan*.

BAIGNÉ, couvert d'eau, اَمْغَه *ampuh*, يَغ دَاغَه *yang di-ampuh*.

BAIGNÉ, mouillé, بَاسَه *bāsah*.

BAIGNER, v. a., mettre dans le bain, مَمْدِيْكَن *me-mandi-kan*. — un enfant, مَمْدِيْكَن اَنْق *me-mandi-kan anak*. — un malade, مَمْدِيْكَن اَوْرَغ *me-mandi-kan orang sākit*.

BAIGNER, couvrir d'eau, مَمْغَمْغَه *meng-ampuh*. — une plaine, مَمْغَمْغَه قَادَرْغ *meng-ampuh pādang*.

BAIGNER, mouiller, arroser, مَبَاسَه *mem-bāsah*, مَمْدِيْرِس *men-diris*. -- son lit de ses larmes, مَبَاسَه مَمْبَاسَه كَرِيْن دَغَن اِيْرَمَاتَان *mem-bāsah garèy-ña dergan āyer matā-ña*. La pluie baigne les fleurs, هُوْجِن *hūjan men-diris būnga*.

BAIGNER, v. n., tremper, trempant, رَنْدَم *rendam*, بَرَنْدَم *be-rendam*. Qui baigne dans l'eau, يَغ دَالَم اِيْر *yang be-rendam dālam āyer*.

SE BAIGNER, v. pron., مَمْدِيْ *mandi*. Il est allé se —, اِي سَدَه *ia sudah pergi mandi*. Se — dans l'eau chaude, مَمْدِيْ تَاغَس *mandi tāngas*. Il se baigne tous les jours, اِي مَمْدِي سَهْرَهَارِي *ia mandi sa-hari-hāri*. Se — dans le sang

des ennemis, مغارغ داره موسى *merg-arung dārah mūsuh*.

BAIGNEUR, EUSE, s., اورغ یغ مندی *ōrang yang mandi*. Il y a beaucoup de baigneurs dans la rivière, اد بايق *ada bānak orang mandi di-kāli*.

BAIGNOIRE, s. f., تمغت اکن مندی *tampat ākan mandi*, فاسواکن مندی *pāsu ākan mandi*, بکس ایر مندی *bakàs āyer mandi*.

BAIL, s. m., فرجنجین سيو *per-janjī-an sēwa*. — par écrit, سورت *sūrat per-janjī-an sēwa*. — de maison, فرجنجین سيو *per-janjī-an sēwa rūmah*. — de trois ans, فرجنجین سيو قد *per-janjī-an sēwa pada tiga tāhun*. Passer un —, منجنجی *men-janji sēwa*. Donner des voitures à —, منجنجی اکن مبری سيو, *men-janji ākan mem-brī sēwa karēta*.

BAILLE, s. f., باquet, فاسو *pāsu*, بکس *bakàs*.

BAILLÉ, E, part. pas. du v. bailler, غاغ *ngānga*, ترغاغ *ter-ngānga*.

BAILLÉ, entrouvert, گاوف *gāwap*, گانگاغ *gangang*, تربوک *ter-būka*.

BAILLÉE, v. n., ouvrir, involontairement la bouche, مغاغ *me-ngānga*, مغاگاغ *merg-gāngag*, مغاگاغ *merg-gāwap*. Quelqu'un qui ne fait que —, اورغ یغ مغاغ ساج, *ōrang*

yang me-ngānga sāja. Faire —, مغاغکن *me-ngāngā-kan*.

BAILLER, v. a., donner, livrer, مبری *mem-brī*, مبره *meñerāh*.

BAILLEUR, EUSE, s., اورغ یغ مغاغ *ōrang yang me-ngānga*.

BAILLEUR, ERESSE, s., یغ مبری *yang mem-brī sēwa*. — de fonds, اورغ یغ مبری وغ اکن سوانو *ōrang yang mem-brī wang ākan suātu pe-karjā-an*. — de bourdes, اورغ یغ منچترتا چریت *ōrang yang men-çcritrā xerīta kōsong*, اورغ یغ ماین بوده *ōrang yang māin bōdoh*.

BAILLON, s. m., سمغل *sempal*, سمول کایو *sempal kāyu*.

BAILLONNER, v. a., مومغل مولت *meñempal mūtut*.

BAILLONNER, empêcher de parler, ممانگن اورغ در بركات *menegāh-kan orang deri ber-kāta*.

BAIN, s. m., فرمندین *per-mandī-an*. — froid, ایر سمجق *per-mandī-an āyer sejuk*. — chaud, فرمندین ایر فانس *per-mandī-an āyer pānas*, تاغس *tāngas*. — de vapeur, فرمندین اوغ *per-mandī-an āwap*. — de pieds, کاکي فرمندین *per-mandī-an kāki*. Prendre un —, مندی *mandi*. Faire prendre un —, مندیکن *me-mandī-kan*. Établissement de bains, فرمندین, *Frëndīn*.

rūmah per-mandi-an. Salle de —, بيلق فرنديئن *bilik per-mandi-an*, پنچفړساده *panxa-persūda*. Dépense de —, بلنج فرنديئن *belanja per-mandi-an*.

BAIN, l'eau pour se baigner, اير مندی *āyer ākan mandi*. Préparer un — chaud, مانسکن ایراکن *manaskan ākan mandi* مندی *memānas-kan āyer ākan mandi*.

BAIN, la baignoire, بکس اکن *bakās ākan mandi*. Remplir le —, مغیسی بکس اکن مندی *mengisi bakās ākan mandi*.

BAÏONNETTE, s. f., گځانته *gajūnet*.

BAÏONNETTE, Fig., soldat, لشکر *laškar*. Cinq cents baïonnettes, لیم راتس اورغ لشکر *lima rātus oraṅ laškar*.

BAISÉ, E, part. pas. du v. baisier, چم *xīum*, یغ دچم *yaṅ di-xīum*, یغ دکوچف *yaṅ di-kūxup*.

BAISEMAIN, s. m., hommage, چم *xīum tāṅgan*, حال منچم *hāl men-xīum tāṅgan*, مبری حرمة *mem-brī hormat*.

BAISEMENT, s. m., چم *xīum*, حال *hāl men-xīum*, حال مغوچف *hāl mengūxup*. — des pieds, چم *xīum kāki*.

BAISER, v. a., منچم *men-xīum*, مغوچف *mengūxup*. — à la joue, منچم کفد فیثی *men-xīum ka-pada*

pīpi. — la main, منچم تاغن *men-xīum tāṅgan*. — par respect, منچم *men-xīum taṅda hormat*. — par amitié, سبب صحابه اداک *men-xīum sebūb šohābat adā-āa*.

SE BAISSER, se toucher, برجابت *ber-jābat*, ترکن *ter-kena*.

BAISSER, s. m., چم *xīum*, منچم *men-xīum-an*, فقچوئن *pergūxūp-an*. — de réconciliation, چم فردماین *xīum per-danāy-an*. — chaste, کوچف یغ سوچی *kūxup yaṅ sūxi*. — de Judas, فقچوئن سمو *pergūxūp-an semū*. Donner un —, مبری *mem-brī kūxup*. Donner un — à quelqu'un, منچوئی اورغ *mengūxūp-i oraṅ*, منچومی اورغ *men-xīum-i oraṅ*.

BAISEUR, EUSE, s., منچم *pen-xīum*, فقوچف *pergūxup*, یغ سوک *yaṅ sūka men-xīum*.

BAISSE, s. f., ترونن *turūn-an*. — de prix, هرک ترونن *turūn-an harga*.

BAISSER, v. a., rendre moins haut, مغورشان کن تشکی *mengūrang-kan tēggi*. — une maison, مغورشان کن تشکی رومه *mengūrang-kan tēggi rūmah*.

BAISSER, mettre plus bas, منورنکن *menūrūn-kan*, منورنکن مرندهکن *me-rendah-kan*. — une voile, منورنکن لایر *menūrūn-kan lāyar*. — un rideau, ملاهکن تیری *me-lābuh-kan tīrey*. — les yeux, ملیت کباوه *me-lihat*

ka-bāwah. — la tête, مندقکن کفال *menunduk-kan kapāla*. — la voix, ملبتکن سوار *me-lembut-kansuwāra*.

Loc. — l'oreille, کن تاکت *kena tākut*, مالو کن *kena mālu*. — pavillon, مندق *menunduk*.

BAISSER, v. II., لغسر *tūrun*, تورن *lingsir*, ایر لاورت تورن *ber-jālan ka-bāwah*. La mer baisse, ایر لاورت تورن *āyer laut tūrun*. Le soleil baisse, لغسر متهارى *mata-hāri lingsir*. Le jour baisse, لغسر هاری *lingsir hāri*. Sa réputation baisse, نام تورن *namā-ña tūrun*. Le prix baisse, نام تورن *harga tūrun*. Sa vue baisse, ماتان جادی کابر *matā-ña jādi kābur*. Le vent baisse, اغن براوبه *āngin ber-ubah ka-bārat dāya*.

BAL, s. m., فنریئن *penarī-an*. Ouvrir le —, مول مناری *me-mūla menārī*. Aimer le —, سوك مناری *sūka menārī*. — masqué, فنریئن سرت برتوئخ *penarī-an serta bertōpēng*. Salle de —, بالی اورغ مناری *bāley orang menārī*. Maison de —, رومه فنریئن *rūmah penarī-an*.

Loc. Mettre le — en train, ملامی *me-mulā-i pe-karjā-an*.

BALADIN, s. m., danseur, farceur, بادت *tandak*, جوکت *jūget*, بادت *bādut*, اورغ جناک *orang jenāka*.

BALAFRE, s. f., فارت *pārut*, بکس *bakàs lūka pada mūka*, لپت فارت *līpat pada mūka*.

BALAFREER, v. a., ملکان موك اورغ *me-lukā-kan mūka orang*, موبوت فارت فارت فارت *mem-būat pārut padu mūka*.

BALAI, s. m., ساڤو *sāpu*, فپاڤو *pe-ñāpu*. — de erin, فپاڤو رمبت *pe-ñāpu rambut*. — de plumes, فپاڤو بولو *peñāpu bulu*. — grossier fait avec les côtes de la feuille du cocotier, فپاڤو لیدی *peñāpu līdi*.

BALANCE, s. f., تراجو *narāxa*, تراجو *terāju*, کتین *timbāng-an*, کتین *katī-an*. Une —, سبه نراج *sa-būah narāxa*. — juste, تراجو مستقیم *terāju mustakīm*, تمباغن یخ بتل *timbāng-an yang betul*. Un côté de la —, سبله نراج *sa-belèh narāxa*. Le fléau de la —, فغغکل نراج *pergungkil narāxa*. L'axe de la —, جارم مات تمباغن *māta timbāng-an*, جارم *jārum timbāng-an*. Les bassins de la —, داون نراج *dāun narāxa*. Les poids de la —, باتو *bātu timbāng-an*. Une — romaine, کتین داچخ *katī-an*. Le crochet de la — romaine, کایت داچخ *kāit dāxing*. Peser à la —, منبغ دغن نراج *menimbang dengan narāxa*. Tenir la — égale,

juger avec équité, معتمدکن دغن *me-m-tūng kan dagan*.
 عادل *meny-hukum-kan dengan ādil*.
 Faire pencher la —, مبرى تولغ اکن *mem-brī tūlung ākan*
memūtus-kan bixāra. Mettre dans
 la —, مبندهغن *mem-bandīng-kan*.
 En —, کبنديغن *ka-bandīng-an*. Etre
 en —, dans l'incertitude, مبع *bim-*
bang.

BALANCE, signe du zodiaque,
 برج الميزان *burj el-nūzān*. —, ligne
 équinoxiale, خط استوا *katt' istiwā*.

BALANCE, chiffre qui indique la
 différence entre l'actif et le passif
 dans le relevé d'un compte, باقى
bāki, قنغان *penngāl-an*.

BALANCÉ, E, part. pas. du verbe
 balancer, داین *di-āyun*, ترکويغ *ter-*
gōyang, ترگنچغ *ter-gunxang*.

BALANCER, v. a., bercer, مغاين
meny-āyun, مغاينکن *meny-āyun-*
kan, مبرويکن *mem-brūway-kan*

BALANCER, secouer, مغايرغ *meny-*
gōyang, مغايرچغ *meny-gunxang*,
 ملغغکن *me-lenggāng-kan*. — une
 personne, مغاينکن اورغ *meny-āyun-*
kan orang. Le vent balance les
 arbres, اغن ملغغکن قوهن کايو *āngin*
me-lenggāng-kan pōhon kāyu.

BALANCER, v. II., برگويغ *ber-*
gōyang, برگنچغ *ber-gunxang*,
 ملغغکن *me-lenggāng*, بر بوى *ber-*
būway. Les arbres balancent, قوهن
 برگويغ کايو *pōhon kāyu ber-gōyang*.

Le navire balance, کفل ايت ملغغکن
kapal itu me-lenggāng.

BALANCER, tenir en équilibre.
 مبعمبغکن *mem-bimbarng-kan*.

BALANCER la perte et le profit.
 مبعمبغکن اتغ دغن روکى *menimbāng-*
kan untung dengan rūgi.

BALANCER, examiner le pour et
 le contre, مبعمبغکن *mem-pikir-kan*,
 مبعمبغکن *menim-bāng-kan*.

BALANCER, hésiter, مبع *bimbarng*.
 — entre le bien et le mal, مبع اتنار
bimbarng antara
 بايق دان جاهت *bāik dān jāhat*.

BALANCIER, s. m., بندغ *bandang*.
 — d'une horloge, بندغ اورولس
bandang urūlis.

BALANCIER de danseur de corde,
 de pirogue, سباغ کايو قنچغ اکن
sa-bātang kāyu puijang ākan men-jadi-kan sāma
timbāng-an-āa.

BALANÇOIRE, s. f., بواين *burāy-*
an, جعکچغکاتن *jugkat-jugkāt-*
an, قانچغکاتن *pāpan jugkāt-an*.

BALAST, s. m., lest, تولق بار درقد بانو,
 تولق بار درقد بانو *tūlak bāra deri-*
pada batu jāngat dān pāsir.

BALAYAGE, s. m., حال مپاڤو *hāl*
meñāpu. Frais de —, بلنج مپاڤو
belanja meñāpu.

BALAYER, v. a., مپاڤو *meñāpu*.
 — une chambre, مپاڤو يلق *meñāpu*

BALISTE, s. f., فُكَاوَى قُفْرَاغْن اَكْن *tuwāng-an pelūru*. ملوتر اتق فانه دان باتو دان لاین درفد *menūwang pelūru*. ایت *pegāwey pe-prāng-an ākan me-lūtar ānak pānah dān bātu dān lāin deri-pada itu*.

BALIVEAU, s. m., فوهن کایومود یغ *pohon kāyu mūda yang tiada di-tebang*.

BALIVERNE, s. f., discours frivole, کنکات *bixāra kōsong*, بچار کوسخ *kata-kāta sia-sia*, اومخ ۲ کوسخ *ōmong-ōmong kōsong*.

BALLADE, s. f., سواتو جنس *suātu jenis sīar*, ناپیدن *nāni-an*.

BALLANT, adj., flottant, انخ *ātung*, یغ مغانغ *yang meng-ātung*.

BALLANT, lâche, کندر *kendur*.

BALLE, s. f., à jouer, کتی *ketèy*, بوه *būah rāga*. Jouer à la —, برماين *ber-māin ketèy*. Lancer la —, ملوتر کتی *me-lūtar ketèy*. Recevoir la —, منداقت کتی *men-dāpat ketèy*. Rebondir comme une —, مختل *meng-antul*. Lancer la — avec le pied (à la manière des Malais), مینفق راک *meñepak rāga*.

BALLE de fusil, فلورو *pelūru*, فلورو سنافغ *pelūru senāpaṅ*. — empoisonnée, فلورو براوئس *pelūru ber-āpas*. — de plomb, فلورو تیمه *pelūru timah*. — à feu, فلورو ائی *pelūru āpi*. Moule à —, تواجن

فلورو *tuwāng-an pelūru*. Fondre des balles, فلورو منوغ *menūwang pelūru*.

BALLE, ballot, کُندغ *gundung*, بڭکس *bungkus*, بندیل *bandēla*. Une — de marchandises, سکندغ *sa-gundung dagāng-an*.

BALLE, enveloppe du grain, سکم *sekum*, رومن *rūman*, همف *hampa*. — de blé, سکم کُندم *sekum gundum*.

— de riz, همف قادی *hampa pādī*.

BALLET, s. m., danse figurée, نام *nāma suātu penarī-an*.

BALLON, s. m., aérostat, تیغ تربغ *tīang terbang*.

BALLON à jouer, بوه راک *būah rāga*.

BALLONNÉ, E, part. pas. du verbe ballonner, بڭکتق *bangkak*, بڭکتق *bangkak dengan āngin*, دغن اشن *buntal*. Un ventre —, فرت یغ *prūt yang bangkak ūleh āngin*.

BALLONNEMENT, s. m., فوری جادی *prī jādi bangkak ūleh āngin*, فوری بنتل *prī buntal*.

BALLONNER, v. a., مڭکککن دغن *mem-bangkak -kan dengan āngin*.

BALLOT, s. m., paquet, کُندغ یغ کچل *gundung yang kecil*, بڭکس *bungkus*, بابن *bāban*. Un — de papier, سبڭکس قرطاس *sa-bungkus kartās*.

BALLOTTER, v. a., مغاين *meng-āyun*, ملغكغ *meng-gōyang*, ملغكغ *me-leγγang*. La houle nous ballotte, امبق مغاين كامى *ombak meng-āyun kāmī*.

BALLOTTER, v. n., اين ۲ *āyun-āyun*. تغكل *ber-gōyang*, تغكل *tanggul* *anggul*. Le navire ballotte, فراهوايت اين ۲ *prāhu itu āyun-āyun*

BALOURD, E, s., بيله *bebūl*, بوده *bōdoh*, گاول *gāwal*, دوغو *dūngu*. Un —. اورغ بيله *orang bebūl*, اورغ گاول *orang gāwal*.

BALOURDISE, s. f., بيالن *bebāl-an*, كيبالن *ka-bbāl-an*, دغوون *dugūn-an*.

BALSAMIER, s., فوهن ميق واغى *pōhon mīnak wāngi*, فوهن كته يغ *pōhon getūh yang hārum*.

BALSAMINE, s. f., fleur, فاجر *pāxar*. —, lausonia alba, فاجر اير *pāxar āyer*. —, balsamina hortensis, فاجر چين *pāxar xīna*, et aussi, فاجر كوكو *pāxar kūku*.

BALSAMIQUE, adj., هارم *hārum*, واغى *wāngi*. Odeur —, باو يغ هارم *bāu yang hārum*.

BALUSTRADE, s. f., بنجارن تيغ كچل *banjār-an tiγγ kexil*. يغ انس اد بسى اتو بانو ان اورغ *yang atas-ña ada besi atas batu akan orang meñandar ka-padā-ña*, سندارن *sandār-an*, فرسندارن

per-sandār-an. — d'un balcon, سندارن برند *sandār-an beranda*.

BAMBIN, s. m., اتق كچل *anak kexil*, كاتق ۲ *kānak-kānak*.

BAMBOCHE, s. f., farce, فربواتن *per-buāt-an janjāla*, سند *sanda tiāda pātut*, تشكه *tīngkah tiāda hārus*.

BAMBOCHEUR, s. m., جنجال *janjāla*, فرلنتى *perlantey*, كيبان *gībāna*. Un —, سورغ جنجال *sa-orang janjāla*.

BAMBOU, s. m., بوله *būluh*, بمبو *bambu*. Une grande espèce de —, بوله بتغ *būluh betūng*. — à épines, بوله دورى *būluh dūri*. Gros bambou fendu employé pour les cloisons, فلوته *pelūpuh*. — (arundinaria glaucescens), بوله چين *būluh xīna*. — raboteux, تمىغ *temiγγ*. Jeune pousse de — qui se mange, ربىغ *rebūγγ*. ربىغ بمبو تالى *rebūγγ būluh*, Moreau de — d'un nœud à un autre, بمبو *bambu*. Moreau de — dont on a fait une flûte éolienne, بوله فرنده *būluh perindu*.

BAN, s. m., publication, شميرين *pem-brī-an tāhu*, شميرتاءن *pem-beritā-an*. Publier un —, مپرو *m-ñerū*, معلومكن *mem-berita*, ممالومكن *me-malūm-kan*. Afficher un —.

معلوم ملکتکن سورت *me-lekāt-kan sūrat maḷūm*. Publier un — à son de caisse, منطبلکن *men-ṭabal-kan*. — de mariage, شمبیرین تاهو اورغ *pem-brī-an tāhu ōrang hendak nikāh kāwīn*. — de vendange, شمبیرین تاهو ماس هارس *pem-brī-an tāhu māsa hārus ōrang memung-gut būah anggūr*.

BAN, convocation, حال مشرهنکن *hāl mergerāh-kan*.

BAN, juridiction, تمتت فرنتاهن *tampat parentāh-an*.

BAN, bannissement, ثری حال *prī hāl ka-buwāng-an*. Rompre son —, کلوردر تمتت بواغن, *ka-lūar deri tampat buwāng-an*.

BANAL, E, adj., commun, qui sert à tous, یغ امقون سکلیئن اورغ *yang ampūna sa-kalī-an ōrang*. Moulin —, فغکلینغ دافت سکلیئن, *yang dāpat sa-kalī-an ōrang pakey dīa*. Four —, دافر یغ دافت سکلیئن اورغ, *yang dāpat sa-kalī-an ōrang māsak rōti dālam-āa*.

BANAL, bas, trivial, ذلیل *dzatīl*, کجی *keji*, هین *hīna*, یغ تیاد گنان *yang tiada gunā-āa*. Témoin —, یغ ذلیل سقسى *saksi yang dzatīl*. Éloge —, فغیمین یغ تیاد گنان *puji-an yang tiada gunā-āa*.

BANANE, s. f., فیسغ *pīsang*, بوه *būah pīsang*. — sauvage, فیسغ هوتن *pīsang hūtan*.

BANANIER, s. m., فوهن فیسغ *pōhon pīsang*.

BANCO, s. m., siège, بنگکو *bangko*, تمتت دودق *tampat dūduk*. — de fer, بنگکو بسی *bangko besi*. — de bois, بنگکو کایو *bangko kāyu*. Un — long, بنگکو فنجیغ *bangko panjang*.

BANC derameurs, بنجر اورغ بردایغ *banjar ōrang ber-dāyung*.

BANC de sable, de gravier, کوسغ *gūsung*, بوسغ *būsung*, بتغ *betung*. — à l'entrée d'une rivière, ساکت *sākat*. — de corail, کاراغ *karāng-an*, کوسغ کارغ *gūsung kārang*.

BANC, couche, لافس *tāpis*. Un — de pierre, سلافس باتو *sa-tāpis bātu*.

BANCAL, E, baneroche, adj., کاکى *kāki*, بتس ایرت *betis*, چائق *kāki xāpik*, اورغ یغ برکاکى چائق *orang yang ber-kāki xāpik*.

BANDAGE, s. m., بارت *bārut*, داین *kāin bārut*, بیت *babūt*. — herniaire, تالی مشیکت بورت *tālī meny-ikat būrut*. Porter un —, تالی مشیکت بورت *memākey tālī meny-ikat būrut*. — d'une roue, بسی جنترا *besi jantrā*.

BANDAGE, manière de bander, *فمبباتن pembabāt-an*. Le — d'une blessure, *فمبباتن لوك pem-babāt-an lūka*.

BANDE, s. f., lien plat, *ايكت ikat*, *تالی ايكت tāli ikat*, *كاین بارت kāin bārut*, *كاین فثيكت kāin peng-ikat*. — de cuir, *كولت فثيكت kŭlit peng-ikat*. — de cuivre, *ايكت تمباك ikat tembaga*. — d'une lettre, *فيالت سورت peñālut sūrat*. — d'étoffe (pour écharpe ou ceinture), *سليندغ selen-dang*. — (pour sangle ou bretelle), *تالی اسوغن tāli usŭng-an*. — de billard, *تقی فاقن داین بوله tepi pāpan māin bōlah*. Donner de la —, t. de mar., *ميرغ mirŭg*. Le navire donne de la —, *قراهو ايت ميرغ prāhu itu mŭrŭg*.

BANDE, troupe, réunion, *كاون kāwan*, *قرهفونن per-himpŭn-an*, *فاسق pāsuk*, *كاثت kāpat*. Une — d'oiseaux, *سكاون بورغ sa-kāwan būrŭg*. Une — de voleurs, *قرهفونن قورغ فمبپوري per-himpŭn-an ōrang pen-xūri*.

BANDÉ, E, part. pas. du v. bander, *يغ دايكت yang di-ikat*, *يغ دبلت yang di-balit*, *بنتغ bentang*, *كنچغ kenxang*, *تغغ tegŭng*.

BANDEAU, s. m., *ايكت كفال ikat kapala*, *فثيكت رمت peng-ikat rāmbut*, *بولغ būlang*, *جامغ jāmag*.

— royal, *بولغ كرجان būlang karajā-an*, *مكوت راج makōta rāja*. — sur les yeux, *كاین توتف مات kāin tŭtup māta*.

BANDELETTE, s. f., *نالی ايكت يغ tāli ikat yang kexil*, *كاین بارت kāin bārut yang kexil*, *كاین يغ كچل kāin peng-ikat yang kŭrang lēbar*.

BANDER, v. a., lier, attacher, *مغثيكت meng-ikat*, *مببیت mem-babāt*, *مببیت mem-balit*. — une plaie, *مغثيكت لوك meng-ikat lūka*. — la tête, *مبولغ mem-būlang*. — les yeux, *مات دغن كاین menŭtup mātu dengan kāin*.

BANDER, tendre avec effort, *منارق menārŭk*, *مببنتغ mem-bentang*, *مغنچغ mengxang*, *مرغغ me-regŭng*. — un arc, *مببنتغ فانه mem-bentang pānah*, *منارق تالی فانه menārŭk tāli pānah*. Le vent bande les voiles, *اغن مغنچغ لایر āngin mengxang lāyar*.

BANDER, v. n., se tendre, être tendu, *جادی كنجغ jādi kenxang*, *تغغ tegŭng*, *بنتغ bentang*, *جادی كرس jādikrās*, *بركبعغ ber-kembang*.

BANDEREAU, s. m., *فثيكت نفیر peng-ikat nafiri*.

de la —, کس بندیر *kis bandëra*. Celui qui porte la —, اورغ یغ میکل *orang yag memikul bandëra*.
 Loc. Avec la croix et la —, en cérémonie, دغن کملیان *dengan kamuliā-an*, سرت فراراکن *serta perarāk-an*. Se ranger sous la — de quelqu'un, منورت اورغ *menurut orang*.

Loc. Avec la croix et la —, en cérémonie, دغن کملیان *dengan kamuliā-an*, سرت فراراکن *serta perarāk-an*. Se ranger sous la — de quelqu'un, منورت اورغ *menurut orang*.

BANNIR, v. a., مېوځنک *mem-buang-kan*, مغلورکن *mengaluar-kan*, مغپیلگن *men-jauh-kan*, مېجاولگن *menj-hilang-kan*. — un criminel, مېوځنک اورغ برساله *orang ber-salah*. — de la ville, مېجاولگن در نگرى *men-jauh-kan derinagrī*. — d'une société, مغلورکن در فرسکون *mengaluar-kan deri per-sakutū-an*.

BANNIR la joie, مغپیلگن سکچت *meng-hilang-kan suka-xita*. — la honte, مېوځنک مالو *mem-buang-kan mālu*.

SE BANNIR, v. pron., مېوځنک درین *mem-buang-kan diri-ña*.

BANNISSEMENT, s. m., 1°, action, حال مېوځنک *pem-buang-an*, ثېواغن *hāl mem-buang-kan*. 2°, résultat, بواغن *buang-an*, فرى کبواغن *prī kabuang-an*.

BANQUE, s. f., commerce d'argent, اورغ برنیگان *berniagā-an wang*. Faire la —, مېبرنیگان *mem-berniagā-kan wang*.

BANQUE, caisse publique, تفت *tampat berniagā-an wang*, مېج فگداین *mēja peng-gadēy-an*, بالى توکر ورغ *bāley tūkar wang*. Porter son argent à la —, مناره ورغ *menaruh wang pada mēja peng-gadēy-an*. Billet de —, مېج فگداین سورت *sūrat mēja peng-gadēy an*, ورغ قرطاس *wang kartās*.

Prov. Sa banque est à fond, ورغن *wang-ña sudah habis*, مودلن هیلخ *mūdal-ña hilang*.

BANQUEROUTE, s. f., تیاد بوله بایر *tiada būleh bāyar*, برهنى بایر *ber-henti bāyar*, سده فوئس مودل *sudah pūtus mūdal*. — frauduleuse, برهنى *ber-henti bāyar atas prī yang kiānat*. Déclaration de —, تفلیس *teflis*.

BANQUEROUTIER, s. m., اورغ یغ *orang yag ber-henti bāyar*, برهنى بایر *orang yag ber-henti bāyar*, اورغ یغ فوئس مودلن *orang yag pūtus mūdal-ña*.

BANQUET, s. m., festin, جموعن *jamū-an*, فرجموعن *per-jamū-an*, سچین *saji-an*. — somptueux, فرجموعن برصحابه *per-jamū-an besir*. — d'amis, صحابه برصحابه *per-jamū-an soḥābat ber-soḥābat*. — des élus, اولین دالم *ka-sukā-an orang pīlih-an dālum sūwarga*. Donner un —,

men-jāmu. Inviter à un —, ممثكل *memanggil orang akan per-jamū-an*. Assister à un —, *di-jāmu*. Assister au — sacré, ممبت سسر القربان المقدس *me-ñambut ser el-korbān el-mukādas*.

BANQUETER, v. n., منجامو *men-jāmu*. — ensemble et souvent, برجمموون *ber-jamu-jamū-an*.

BANQUETEUR, s. m., اورغ يڭ سوك *orang yang sūka mākān ēnak*, اورغ برجمموون *orang ber-jamu-jamū-an*.

BANQUETTE, s. f., بڭكو *bangko*, تمتت دودق دغن تباد سندان *tampat tampat dūduk dengan tiāda sandār-an*.

BANQUIER, s. m., اورغ يڭ مبرنيكاڭ *orang yang mem-berniagā-kan wang*, اورغ منوكر وڭ *orang menūkar wang*, توكڭ وڭ *tukang tukar wang*. Un riche —, توكڭ وڭ كاي *tukang tukar wang yang kāya*.

BAPTĒME, s. m., فرمندیڭ *per-mandī-an*, معمودية *mamūdīt*. Le sacrement de —, سر المعمودية *ser el-mamūdīt*. — de la pénitence, فرمندیڭ توبه *per-mandī-an tōbat*. — de sang, فرمندیڭ دالم داره *per-mandī-an dālam dārah*. L'eau du —, اير فرمندیڭ *āyer per-mandī-an*, مبري سر المعمودية *āyer akan mem-brī ser el-mamūdīt*. Nom de —, نام يڭ دبريكن قد كتيك

فرمندیڭ *nāma yang di-brī-kan pada kotika per-mandī-an*. Promesses du —, فرمندیڭ قرجنميسڭ *per-janjī-an per-mandī-an*. Présenter un enfant au —, مفرسمبكن *mem-per-sem-bah-kan ānak akan di-per-mandī-kan*.

BAPTĒME d'une cloche, حال مغوجڭ دعا اتس لوچڭ *hāl meng-ūxap dōa atas lōxing*.

BAPTISER, v. a., ممندیكن *mem-mandī-kan*, مفرمندیكن *mem-per-mandī-kan*, مبري سر المعمودية *mem-brī ser el-mamūdīt*. Pouvez-vous être baptisés du baptême dont je dois être baptisé? داقتكه كامو فرمندیكن دغن فرمندیڭ دغن يڭ مان اكو اين فرمندیكن *dāpat-kah kāmū di-per-mandī-kan dengan per-mandī-an dengan yang māna āku ini di-per-mandī-kan*.

BAPTISER une cloche, مبركاتي مغوجڭ *mem-berkāt-i lōxing*, مغوجڭ دعا اتس لوچڭ *meng-ūxap dōa atas lōxing*.

Loc. — son vin, مبري اير دغن اغكور *men-xampur āyer dengan anggūr*.

BAPTISMAL, E, adj., يڭ المعمودية *yang el-mamūdīt pūna*, يڭ فرمندیڭ *yang per-mandī-an pūna*. Eau —, اير فرمندیڭ *āyer*.

per-mandī-an. Fonts baptismaux, فکاین ایر فرمندیَن *baxāna āyer per-mandī-an*. Robe —, فکاین اورغ یخ *pakēy-an ōrang yang di-per-mandī-kan*, دفرمندیکن فکاین یخ سوچی *pakēy-an yang sūxi*.

BAPTISTAIRE, adj., یخ فرمندیَن *yang per-mandī-an pūña*. Registre —, دفتر فرمندیَن *daftar per-mandī-an*. Extrait —, سورت *sūrat per-mandī-an*.

BAPTISTÈRE, s. m., تمغت مان اورغ *tampat māna ōrang di-per-mandī-kan*.

BAQUET, s. m., فاسو کایو *pāsu*, فاسو کایو *pāsu kāyu*, فراکو *perāku*.

BAR, s. m., پودس بهار *bahāra*.

BARAGOUIN, s. m., langage embrouillé, بهاس کچوکن *bahāsa kaxūk-an*, تیلر بیچار کوست *bixāra kūsut*, تیلر *tētur*. Je ne puis rien comprendre à ce —, همب تیاد دافت ارتی بیچار *hamba tiāda dāpat arti bixāra kūsut itu*.

BARAGOUINER, v. n., ممبوت بیچار *mem-būat bixāra kūsut*, برتیلر *ber-tētur*.

BARAQUE s. f., hutte, بارغ *bārunḡ*, فندوق *pondok*, خیمه *keimat*. Les — du marché, دفاسر بارغ *bārunḡ di-pāsar*.

BABAQUER, v. n., بر بارغ *ber-bārunḡ*, ممبوت خیمه *mem-būat keimat*.

BARATHRE, s. m., gouffre, توبر *tūbir*, اولی *ūley*, نارک *nāraka*.

BARATTE, s. f., تمغت متبق ایر سوسو *tampat tumbuk āyer sūsu*.

BARATTER, v. a., battre le beurre, سوسو متبق ایر سوسو *menumbuk āyer sūsu*.

BARBACANE, s. f., contre-mur, بنغ لور *binting lūr*.

BARBACANE, ouverture dans les murs pour l'écoulement des eaux, لوبانغ اکن ممبری جالن ایر *lobanḡ ākan mem-brī jālan āyer*.

BARBARE, adj., cruel, féroce, ظالم *tlālīm*, بغس *bergis*, گمس *gemās*. Homme —, اورغ ظالم *ōrang tlālīm*.

Action —, فر بوتان یخ ظالم *per-būat-an yang tlālīm*. Mœurs —, کلکون *ka-lakū-an yang bergis*.

BARBARE, sauvage, grossier, rustique, گارغ *gārang*, فغکه *perḡkuh*, کاسر *kāsar*, تیاد تاهو عاده *tiāda tāhu ādat*. Langue —, بهاس کچوکن *bahāsa kaxūk-an*.

BARBARIE, s. f., cruauté, férocité, فراغی ظالم *perāngi tlālīm*, هاتی *hāti bergis*, کبغسین *ka-bergis-an*.

BARBARIE, manque de civilisation, ignorance, فری اورغ تیاد تاهو *pri ōrang tiāda tāhu*, فری یخ فغکه *pri yang perḡkuh*.

BARBARISME, s. m., faute contre la langue, یخ برسلاهن دغن *ber-salahen dagan*.

صرف علم *per-katā-an yang ber-salah-an dengan ilmu şeref.*

BARBE, s. f., جغتت *janggut*, poil des joues, چبغ *xambang*. Un poil de la —, جغتت سلی *sa-ley janggut*. Une longue —, جغتت *janggut*. Une blanche, جغتت فنجج *janggut panjang*. — blanche, جغتت فوته *janggut putih*. Qui a de la —, جغتت یغ بر جغتت *yang berjanggut*. Faire la —, منچوکر *men-xūkur*. Se faire la —, مپوره چوکر *meñūruh xūkur janggut*. Arranger sa —, جغتت معندم *meng-andam janggut*. — d'une chèvre, جغتت کبج *janggut kambing*. — d'un coq, گدابیر *gudābir*, گلبر *gelambir*. — du blé, رنتج *ranting*. D'après le Makota Raja: Une très longue — indique un manque de sagesse, جغتت یغ امت فنجج ایت *janggut yang amat panjang itu tanda kūrang būdi*. Une petite — indique de la finesse, جغتت یغ کچل ایت تند چردق *janggut yang kecil itu tanda xerdik*. Une — arrondie annonce une sagesse et un jugement parfaits, جغتت یغ بنتر ایت تند کسفرنآن بودی *janggut yang buntar itu tanda ka-sempurnā-an būdi dān bixāra*. Une — très épaisse indique un grand caractère, جغتت یغ *janggut yang amat* لب ت ایت تند همة یغ بسر

*gut yang āmat lebat itu tanda himmat yang besār. Une — moyenne annonce une sagesse et un jugement parfaits, جغتت یغ سدغ ایت تند کسفرنآن بودی دان بچار *janggut yang sedang itu tanda ka-sempurnā-an būdi dān bixāra*. Une — mêlée annonce la ruse, جغتت یغ بوکل ایت تند مکر *janggut yang bukal itu tanda mekra*.*

Loc. Une jeune —, اورغ مود *orang muda*. Une — blanche, اورغ توا *orang tuā*. A la — de quelqu'un, اورغ دهدافن *di-hadāp-an orang*. Rire dans sa —, اورغ اریشن *urīng-urīng-an*.

BARBÉ, E, adj. Un coq —, هایم *hāyam jantan yang ber-gelambir*.

BARBELÉ, E, adj., hérissé de pointes, بر دوری *ber-dūri*. Dard, fer —, تمبولج *tempūlij*.

BARBERIE, s. f., علم توکخ چوکر *ilmu tukang xūkur*, کدی توکخ *kadèy tukang xūkur*.

BARBET, s. m., chien à long poil, سواتو جنس انجج یغ بلون فنجج *suātu jenis anjing yang bulū-ña panjang*.

BARBICHE, s. f., جغتت کچل *janggut kecil*.

BARBIER, s. m., توکخ چوکر *tukang xūkur*, توکخ ممارس *tukang memāras*, فنچوکر *pen-xūkur*.

Loc. Un barbier rase l'autre, gens qui s'aident mutuellement, یغ تولشمولخ اورغ *orang yang tūlung-menūlung*.

BARBIFÈRE, adj., برجغتت *ber-janggut*.

BARBIFIER, v. a., منچوکر *men-xūkur*, مامراس *memāras*.

BARBILLON, s. m., t. de pêche, دوری *dūri pada māta kāil*.

BARBOTER, v. n., marcher dans la boue, دالم لفر لاری *lāri dālam lumpur*, برکوبخ *ber-kūbang*.

BARBOTER, bredouiller, منچور *men-xūra*, مغولم *mergūlum*, ملیتر *me-lītar*.

BARBOUILLAGE, s. m., 1°, action, حال ملومرکن *pe-labūr-an*, فلبورن *hāl me-tūmur-kan*, فنچمارن *pen-xumār-an*. 2°, résultat. —, tableau mal fait, گمبر برکوست *gambar ber-kūsut-kūsut*. —, écriture illisible, یغ تیاد ترغ *surāt-an yang tiāda trəng*. —, discours confus, بچار کوست *bixāra kūsut*.

BARBOUILLER, v. a., enduire, ملومرکن *me-tūmur-kan*, ملابرکن *me-tābur-kan*, ملولت *me-tūlut*, مپاڤو *meñāpu*. — le visage, ملومرکن موک *me-tūmur-kan mūka*. — une porte, ملابرکن فتو *me-tābur-kan pintu*. — avec du charbon, دغن ملومرکن *me-tūmur-kan degan ārang*.

— avec de la couleur, ملابرکن دغن *me-lābur-kan degan jənəng*. — à la chaux, مپاڤو دغن کافر *me-ñāpu degan kāpur*. — à l'huile, مپاڤو دغن مپیت *meñāpu degan mīnak*.

BARBOUILLER, salir, منچمرکن *men-xumār-kan*, منچورغ *men-xōring*, ملومرکن *me-tūmur-kan*.

BARBOUILLER, parler d'une manière confuse, برتیلر *ber-tēlur*, برقیلت *ber-pēlat*, برگگف *ber-gegəp*.

Loc. — du papier, منولس سورت *menūlis sūrat ber-kūsut-kūsut*. — un tableau, منولس گمبر *menūlis gambar ber-kūsut-kūsut*. — une affaire, مغوستکن *menūlis gambar ber-kūsut-kūsut*. — فکرچان *pe-kerjā-an*. — le cœur, هاتی ساکت هاتی *mem-brī sākīt hāti*.

BARBOUILLEUR, EUSE, s., اورغ یغ *orang yang me-tūmur-kan*, ملومرکن *orang yang me-tūmur-kan*, توکخ گمبر یغ *tūkəng xət*, توکخ چت *tūkəng gambar yang tiāda pandey*, تیاد فندی *peñūrat yang tiāda pandey*.

BARBU, E, adj., برجغتت *ber-janggut*. Un homme —, اورغ *orang ber-janggut*.

BARBU, les parties d'un végétal garnies de poils, بربولو *ber-būlu*.

BARDEAU, s. m., petit ais, فائن *pāpan keaxil*, کچل جادی آتف رومه *jādi ātap rūmah*.

BARÈME, s. m., livre de comptes, کتاب هتوڻ *kutāb hitūng-an*, کتاب کتب *kutāb bilāng-an*.

ARGE, s. f., canot, فیلج *pēlang*, رهبای *rembāya*.

BARGUIGNER, v. n., hésiter, برنلین *ber-lena-lēna*, جادی مبخ *jādi bim-bang*.

BARGUIGNER, marchander sou à sou, منواری بارغ کیکر *menawār-i bārang kikir-kikir*.

BARIL, s. m., تڭ *tong*, کچل *tong kexil*. Cinq barils d'huile, لیم تڭ میق *lima tong miñak*. Un — de vin, ساتو تڭ اغکور *sātu tong ang-gūr*.

BARIOLOGE, s. m., هرامن *hirām-an*, ورن *warna-warna*, جنس *jenis-jenis*, ورن برسلاغ *warna berselāng-selāng*.

BARIOLÉ, E, part. pas. du verbe barioler, هیرم *hīram*, برهیرم *ber-hīram-hīram*, بلخ *belāng*. Un parasol —, پایغ برهیرم *pāyung ber-hīram-hīram*.

BARIOLER, v. a., مشهیرمکن *meny-hīram-kan*, ورن دڭن تیاد *menāruh bāgey-bāgeywarna dengan tiāda atūr-an*.

BAROMÈTRE, s. m., فمبڭ هوا *penimbang hawā*, کبراتن ادر *penghukur ka-brāt-an udara*.

BARON, s. m., داتق *dātuk*, کلر اورغ بڭساون *gelūr orang bang-sāwan*.

BAROQUE, adj., تیاد تراتر *tiāda ter-atur*, تحیران *ter-heirān*, عجب *ajeb*.

BARQUE, s. f., فراهو *prāhu*, کتڭ *kunting*, بتڭ *banting*, تڭڭ *ting-gang*. — de transport, de passage, فراهو تباڭن *prāhu tambāng-an*. — de pêcheur, فراهو فوکت *prāhu pūkat*, بیدق *bīduk*. — à deux mâts, فراهو دو تیغ *prāhu dua tiang*. La — prend eau, فراهو کیارن *prāhu ka-ayēr-an*. Aller en —, فرکی *pergi ber-prāhu*.

Loc. Conduire la —, مرته *memarentah*. Bien conduire sa —, مشرجاکن فکرچاڭن دڭن یغ بایق *menjarjā-kan pe-karjā-an-ña dengan yang baik*. Passer la —, ماتی *māti*.

BARRAGE, s. m., action de barrer, حال مڭاڭف سوڭی *hāl mengātup sūngey*, حال مپاکت جالان *hāl meñākat jālān*, فمڭاڭن *peng-empāng-an*.

BARRAGE, barrière, ساکت *sākat*, توتوڭن *tutūp-an*, بانغ فپاکت *bātang penākat*, فرکا کس فوٹوڭ *perkākas penūtup*, امڭاڭن *empāng-an*.

BARRE, s. f., بانغ *bātang*. — de fer, بانغ بسی *bātang besi*. — de

bois, بانغ کایو *bātang kāyu*. De l'argent en —, پیرق بانغ *pēraḱ bātang*. Fer en —, بسی بانغ *besi bātang*. — de bois pour fermer une porte, بانغ کایو اکن منوتف قنتو *bātang kāyu ākan menūtup pintu*, کایو شوموتو *kāyu lintang*.

(Mar.) BARRE de cabestan, فثشکل

کایو شوموتو *perḡ-urḡkil putār-an, kāyu pemūtār*.

BARRE du gouvernail, چلاک *xelāga*. — au vent, چلاک کسبله *xelāga ka-sa-belāh āḡin*. — à babord, چلاک کسبله کیری *xelāga ka-sa-belāh kīri*. — à tribord, چلاک کسبله کانن *xelāga ka-sa-belāh kānan*.

BARRE, trait de plume, بارس *bāris, gāris*.

BARRE à l'entrée d'une rivière, بئغ *gūsung, beting*.

BARRES, jeu. Jouer aux barres, ماین مشجر شجر *māin merḡjār-ḡjār*.

Loc. Cet homme est raide comme une — de fer, تیاد داقت اورغ ایت *tiāda dāpat ḡrang itu tunduḱ*. Tenir — à quelqu'un, ملوانی اورغ *me-lawān-i ḡrang*.

BARRÉ, E, part. pas. du v. barrer, ترساکت *empang, sākat, ter-sākat*, کاتف *kātup, ter-kātup*, توتف *tūtup, ter-tūtup*.

BARREAU, s. m., بانغ *bātang*, بانغ کچل *bātang keḡil*. Des barreaux de bois à une croisée, کایو قد *bātang- bātang kāyu pada jandēla*.

LES BARREAUX d'une prison, کسکیسی فنجار *kisi-kisi panjāra*.

BARREAU d'une chaise, اتق کرسی *ānaḱ krusi*.

BARREAU, s. m., lieu où se mettent les avocats pour plaider, تمفت بچار *tampat bixāra dawā*, بالی اچار *bāley axāra*.

BARREAU, profession d'avocat, مرتبۀ اورغ فثکاوم *mertabat ḡrang perḡ-gāvam*.

BARRE, v. a., مپاکت *meñākat*, مڭاتف *merḡatup*, مڭمفث *merḡ-empang*, منوتف *menūtup*. — un chemin, مپاکت جالن *meñākat jālan*. — une rivière, مڭاتف سوغی *merḡatup sūḡey*. — une porte, مپاکت قنتو *meñākat pintu*.

Loc. — le chemin à quelqu'un, منکهن اورغ مپوت سواتو فکرجان *menegāh-kan ḡrang mem-būat suātu pe-karjā-an*.

BARRETTE, s. f., bonnet des docteurs, کفیه سکل علما *kopīah segala ulamā*, کفیه سکل فندیت *kopīah segala pandita*.

BARRICADE, s. f., افیلن یغ دبوت *apil-an yang di-būat dengan perkakas*

deri-pada bāgey-bāgey jenis, کوبو جان میاکت جان *kūbu yang di-būat akan meñakat jĕlan.*

BARRICADEE, v. a., میاکت جان *meñakat* دشمن فرکاکس در سکل جنس *meñakat jĕlan dengan perkakas deri segala jenis*, مېوت کوبو اکن مغانف *mem-būat kūbu akan meng-ātup jĕlan.*

BARRIERE, s. f., ساکت *sakat*, کسکاتن *ka-sakāt-an*, امغانن *em-pāng-an.*

BARRIERE de l'octroi, تفت مېاير *tampat mem-bāyar xūkey.*

BARRIERE, enceinte, فاگر *pāgar.*
Ouvrir la —, مېوک فاگر *mem-būka pāgar.*

BARRIQUE, s. f., تخ *tong.* — d'huile, *tong mīnak.* Trois barriques de vin, تېن تخ اڭکور *tiga tong ang-gūr.*

BARYTON, s. m., سوار اورغ مېاپي *suāra orang me-ñāni sa-dikī di-bāwah*, سوار یغ سدغ *suāra yang sedung.*

BAS, SE, adj., یغ *rendah*, دباوه *yang di-bāwah.* Siège —, کرسی یغ *krusi yang rendah.* Maison basse, رومه *rumah rendah*, رومه یغ کورخ *rumah yang kūrang tinggi.* Terrain —, تانه *tānah rendah.* Salle basse, یغ دباوه *bāley yang di-bāwah.*

Les — côtés d'une église, کیلفکلین *kilik-kilik-an grĕja.* Voix basse, سوار *suāra rendah.*

Ton —, بوي سايف *būni sāyup.*

Messe basse, سوار یغ دباچ دشمن *misa yang di-bāxa dengan suāra rendah.* Le jour est —, مک *maka hāri pūn dekūt mālam.* Vue basse, مات رابن *māta rābun.* La tête basse, کفال *kapāla tunduk.* Le — âge, کمدان *ka-mudā-an.* Un — prix,

موره *harga mūrah.* Les basses classes d'un collège, سکولا *sekula pada kānak-kānak kexil.* La marée basse, ایر سورت *āyer sūrut,* فاسخ کورخ *pāsang krung.*

Le malade est bien —, اورغ ساکت *orang sakit itu dekūt māti.* Mettre —, des animaux, براتق *ber-ānak.* Parler tout —, بریسق *ber-bisik.*

BAS, vil, méprisable, هین *hina,* کجی *keji,* بوسق *būsuk.* Un homme —, اورغ هین *orang hina.* Conduite basse, کلکون یغ کجی *ka-lakū-an yang keji.* Un cœur —, هاتی بوسق *hāti būsuk.* Origine basse, یغ اصل هین *aşal yang hina.* Expression basse, فرکتان یغ درجان *per-katā-an yang durjāna.* Le — peuple, اورغ هین دین *orang hina-dina.*

AU BAS, کباوه *ka-bāwah*.

EN BAS, دباوه *di-bāwah*, کباوه *ka-bāwah*.

D'EN BAS, در باوه *deri bāwah*.

Mettre à —, منجاتهکن *men-jātuh-kan*, مروبهکن *me-rūbuk-kan*. Venir en —, تورن کباوه *tūrun ka-bāwah*. Venir d'en —, داخ در باوه *dātang deri bāwah*. Mettre — les armes, برهنهتی در فرغ *ber-henti deri prang*. Traiter quelqu'un du haut en —, منستاکن اورغ *menistā-kan orang*.

AU BAS de la montagne, دکاکی *di-kāki gunung*. Au — de l'escalier, قد فرتام اتق تغل *pada portāma anak tangga*.

LÀ-BAS, دسان *di-sāna*, کسان *ka-sāna*. Allez là-bas, فرگی کسان *pergi ka-sāna*.

ICI-BAS, dans ce monde, دالم دنیا *dālam duniā ini*.

BAS, s. m., سارغ کاکي *sārang kāki*, سارغ بتس *sārang betis*. Une paire de —, ساسغ سارغ کاکي *sa-pasang sārang kāki*. Des — de soie, سارغ سارغ کاکي درود سوتر *sārang kāki deri pada sūtra*. Tisser des —, مننن کاکي سارغ *menenun sārang kāki*. Mettre des —, ماکي سارغ کاکي *memākey sārang kāki*. Des — troués, سارغ کاکي یغ کویق *sārang kāki yang koyak*. Racommoder des —, میسکی *membaik-i sārang kāki*.

Fabrique de —, تفت تن سارغ کاکي *tampat tenun sārang kāki*.

Loc. prov. Cela lui va comme un — de soie, مک ایت قاتت سکالی *maka itu pātut sa-kali pada dia*.

BASALTE, s. m., مرمر هیتم *marmor hitam*.

BASANNE, s. f., کولت دمب یغ *kulit domba yang di-samak*.

BASANNÉ, E, adj., tirant sur le brun, فیرع *pērang*, هیتم مانس *hitam mānis*.

BASANNÉ, jaunâtre, کونخ *kuning*, ورن سامق *warna samak*.

BAS-BLEU, s. m., نام سندیرن فرمفون *nama sindiran perampuan yang hendak jadi penurat*.

BASCOULE, s. f., جغکت *jungkat*. Mouvement de —, جغکتجغکت *jungkat-jangkit*. Qui fait —, qui a une —, برجغکت *ber-jungkat*. Un pont à —, جمباتن یغ برجغکت *jambatan yang ber-jungkat*. Jouer à la —, برجغکتجغکتان *ber-jungkat-jungkat-an*.

BASE, s. f., pied, fondement, لائق *lāpik*, الیس *ālas*, کاکي *kāki*, فوهن *pohon*, سندارن *sandar-an*. La — d'une colonne, لائق تیغ *lāpik tiang*. La — d'une tour, الیس مناره *ālas menāret*. La — d'une montagne,

کاکي گونڀ *kāki gūnṅ*. La justice est la — d'un bon gouvernement, عدالة ايت ٿوهن ڦرتاهن يڻ بايق *ādālet itu pōhon parentāh-an yang bāik*.

BASÉ, E, adj., تٽف آس *tetəp ātas*, سند *sandar*. Gouvernement — sur la justice, تٽف ڪرڄاڻن يڻ عدالة *ka-rajā-an yang tetəp ātas adālet*.

BAS-FOND, s. m., ڪوڻڀ *betṅ*, ڪوڻڀ *gūsurṅ*.

BASILIC, s. m., lézard des Indes, ڪوٺن *kūbīn*, چٽڪو *xexək*.

BASILIC, plante très-aromatique, ريحان *reihān*.

BASILIQUE, s. f., maison royale, استان رومہ *rūmah rāja*, راج *astāna rāja*, مالڪي *mālīgey*.

BASILIQUE, grande église, ڪرڻيچ *grēja besūr*, رومہ سمبھڀ *rūmah sembahyang besūr*.

BASIN, s. m., ڪاين يڻ ڦاڪن درڦد *kāin yang pākan-ña deri-pada benṅ* yang *pākan-ña deri-pada benṅ* *kāin yang pākan-ña deri-pada benṅ ganja*.

BAS-MÂT, s. m., تسيخ ڪٺل يڻ دباوه *tīang kapul yang di-bāwah*.

BASQUE, s. m., پان د'habit, ڦنڇ *punxa kāin*, ڦنڇ باجو *punxa bāju*.

BAS-RELIEF, s. m., ڦهاتن يڻ تمبل *pahāt-an yang timbul*, رڦروف

ترفاھت تمبل *rupa-rūpa ter-pāhat timbul*.

BASSE, s. f., (Mus.), سوار يڻ سايف *suāra yang sāyup*.

BASSE-COUR, s. f., تمٽ سڪل *tampat segala perkākas ākan per-ūsah tānah*, ڦرڪاڪس اڪن ڦرلوسه تانه *tampat memeliharā-kan binātang*.

BASSEMENT, adv., دغڻ هين *dengan hīna*, چار يڻ هين *xāra yang hīna*.

BASSE-MER, s. f., ايرسورت *āyer sūrut*, ڦاسڻ ڪرڻ *pāsang krṅ*.

BASSESE, s. f., ڪهنان *ka-hināhan*, ڪرنداھن *ka-rendāh-an*. — d'esprit et de jugement, ڪهنان بودي *ka-hināh-an būdi dān biçāra*. La grandeur et la — de l'homme, ڪيسارن دان ڪهنان اورڻ *ka-hināh-an dān ka-besār-an dān ka-hināh-an ōrang mānusīa*.

BASSESE, action basse, لاکو يڻ *tāku yang hīna*, ڦربواتن يڻ هين *per-buāt-an yang hīna*.

BASSES-VERGUES, s. f. pl., دوڦمباون *dūa pem-bāwan yang besār di-kapal*.

BASSE-VOILE, s. f., لايڙ اڪڻ *lāyar āgung*, لايڙ بسر *lāyar besūr*.

BASSIN, s. m., پلاٽو, چيڦر *xēper*, d'une grande dimension, ڪريڪل *kerikal*, تالم *tālam*. — en or, چيڦر امس *xēper amūs*. — en cuivre, تالم تمباڪ *tālam tembāga*.

BASSIN, plat, باتل *bōkor*, بَاتِل *bātil*, پَرِغَان *pinggan*. — à laver la figure, باتل قُمبَاسِه موك *bātil pem-bāsuh mūka*. — à barbe, چوكر پَرِغَان *pinggan xūkur*. — d'une grande dimension, طَابِق *tābaḡ*.

BASSIN, espèce de gong, چَانِغ *xā nang*, گُونِغ *gūng*, مَوْنِغ *mongmong*. Proclamer au son du —, مَنچَانِغ *men-xānang-kan*. Vendre au son du —, مِلِیغ *me-lēlang*. Alors on frappa le —, مَك كُغ دَفوَكِل اَوْرغَلِه *maka gūng di-pūkul ōrang-lah*.

BASSIN d'une balance, دَاوَن تِمبَاغِن *dāun timbāng-an*.

BASSIN, pièce d'eau, كُولَم *kūlam*, تَمْبَق *tambaḡ*. Aller se baigner dans un —, پَرِغِي مَندِي قُد كُولَم *pergi mandi pada kūlam*.

BASSIN, endroit d'un port où l'on met les vaisseaux à sec, كَلَاغِن *ka-lāng-an*.

BASSINEMENT, s. m., d'un lit, حَال تَمْت تِيدَر *hāl memanās-i tampat tīdor*.

BASSINEMENT d'une plaie, حَال مَمبَاسِه لُوَك *hāl mem-bāsah lūka*.

BASSINER, v. a., un lit, مَمبَاسِي مَمبَاسِه تَمْت تِيدَر *memanās-i tampat tīdor*.

BASSINER, humecter, مَمبَاسِه مَمبَاسِه مَندِيرِسَكِن *mem-bāsah, men-dīris-kan*. — une plaie, مَمبَاسِه لُوَك *mem-bāsah lūka*.

BASSINET, s. m., d'une arme à feu, تَلِیغ قُكَاكَلِي *telīng per-gālak*.

BASSINOIRE, s. f., قُرَكَس اَكِن *perkās ākan* تمنَت تِيدَر *memanās-i tampat tīdor*.

BASSON, s. m., نَام سَاتوَجِنَس سَرُونِي *nāma sātu jenis sarūney*.

BASTE, adv. et interj., assez, چوَكُف *xūkup*, سَدِه *sudah*!

BASTILLE, s. f., كُوت كَچَل *kōta keḡil*, كُوبُو *kūbu*.

BASTINGAGE, s. m., (Mar.), تَارِق *tāriḡ*, بِنْتِغ كَظَل *bintīng kapāl*.

BASTION, s. m., كَاتَلُم *katlum*.

BASTONNADE, s. f., قُوكَل تَمْت *pūkul tungkat*, فَالُو تَمْت *pālu tungkat*, فَالُو رُوتِن *pālu rōtan*. Recevoir la —, كِن سَقَس فَالُو رُوتِن *kena siḡsa pālu rōtan*.

BASTRINGUE, s. m., فَرِيِن اَوْرِغ *penarī-an ōrang hīna*, كَادِه *gādoh*, كَدُوَهِن *gadōh-an*.

BAS-VENTRE, s. m., بَاوَهِن قُرْت *bāwah-ña prūt*.

BÂT, s. m., قُلَان قُكُولِن *pelāna pikūl-an*. Cheval de —, كُود مَوَاتِن *kūda muāt-an*.

Loc. prov. Chacun sait où le bât le blesse, سَسُوْرغ مَرَسَاي كَسَاهِن *sa-sa-ōrang me-rasā-i kasasāh-an dirī-ña*.

BATACLAN, s. m., اَتِيرَايِل *barāng*, اَوْرِغ بَرِجَالِن *bārāng-ōrang ber-jālan*, يِغ مَبَرِي سُوَسِه *barāng-bārāng yang mem-brī sūsah*.

BATAILLE, s. f., **فِراغ** *prang*, **فِراغَن** *pe-prang-an*. Une grande —, **فِراغ** *prang yang besar*. — effroyable, **فِراغ** *prang yang hebat*. — décisive, **فِراغ** *prang yang akhir*. Champ de —, **فِراغ** *prang yang ākir*. Champ de —, **فِراغَن** *pādang pe-prang-an*. Ordre de —, **فِراغ** *atūr-an prang*. Gagner la —, **فِراغ** *menang*, **فِراغ** *berawale*, **فِراغ** *ber-āleh ka-menang-an*. Perdre la —, **فِراغ** *pexah prang*. Mort dans la —, **فِراغ** *māti di-dālam prang*. Ranger une armée en —, **فِراغ** *meng-ikat prang*, **فِراغ** *meng-atur pe-prang-an*. — navale, **فِراغ** *prang kapal*, **فِراغ** *pe-prang-an di-laut*.

BATAILLER, v. n., **فِراغ** *mem-bantah*, **فِراغ** *ber-kelāhi*.

SE BATAILLER, v. n., **فِراغ** *ber-bantah*, **فِراغ** *ber-bantah-an*.

BATAILLEUR, **EUSE**, s., **فِراغ** *orang yang sūka ber-prang*, **فِراغ** *orang yang sūka ber-bantah*, **فِراغ** *pembantah*.

BATAILLON, s. m., **فِراغ** *ka-tumbūk-an laškar*.

BATAILLON, troupe nombreuse, **فِراغ** *kāwan*. Un — de grues, **فِراغ** *sa-kāwan būrung jinjang*.

BÂTARD, E, adj., **فِراغ** *harām*, **فِراغ** *tiada betul*. Enfant —, **فِراغ** *ibn harām*, **فِراغ** *anak zinā*, **فِراغ** *anak gampang*. — d'une concubine, **فِراغ** *anak gundik*, **فِراغ** *anak kendak*.

BÂTARD, sauvage, **فِراغ** *deri hūtan*. Rosier —, **فِراغ** *pōkok māwar hūtan*.

BÂTARD, mêlé, **فِراغ** *xampur*. Chien —, **فِراغ** *anjing āsal-ña xampur*.

BÂTARD, incertain, **فِراغ** *tiada tantu*. Couleur —, **فِراغ** *warna yang tiada tantu*.

BÂTARDEAU, s. m., **فِراغ** *terbis*, **فِراغ** *bandung*, **فِراغ** *bandung-an*. — en maçonnerie, **فِراغ** *terbis batu*.

BÂTÉ, E, part. pas. du v. **فِراغ**, **فِراغ** *ber-pelanā-kan*.

Loc. prov. C'est un âne —, **فِراغ** *ia orang bōdoh*.

BATEAU, s. m., **فِراغ** *prāhu*, **فِراغ** *banting*, **فِراغ** *tinggang*. — à rames, **فِراغ** *prāhu dāyung*. — à voiles, **فِراغ** *prāhu lāyar*. — à deux mâts, **فِراغ** *prāhu dūa tiang*, **فِراغ** *jālur*. — de transport, **فِراغ** *prāhu tambāng-an*. — de passage, **فِراغ** *prāhu meñabrang*. — avec une voile

oblique, کنتخ *kuntig*. — de pêcheur, بيدق *bīduq*, فراهو فوکت *prāhu pūkat*. Petit —, فراهو کچل *prāhu kexil*. Un tout petit —, سمفن باتل *sampan bātīl*. — bordé, — de parade, فراهو بيدر *prāhu bīdar*. — à vapeur, کفل افي *kapāl āpi*, کفل اسف *kapāl āsap*. — à remorquer, کفل افي اکن منند *kapāl āpi ākan menonda*. Pont de bateaux, جمباتن فراهو *jambātan prāhu-prāhu*. Aller en —, فرکی بر فراهو *ferki ber-prāhu*.

BATELAGE, s. m., métier de bateleur, سلافن *sulāp-an*, فپلافن *peñulāp-an*, حال منجوکت *hāl men-jūget*.

BATELAGE, s. m., transport d'effets par bateau, حال مباو بارغ ۲ دغن *hāl mem-bāwa bārang-bārang dengan prāhu ākan me-mūat kapāl*.

BATELEUE, EUSE, s., جوکت *jūget*, فپولف *peñūlap*, سلافن توکخ *tūkang sulāp-an*, جناک *jenāka*.

BATELIER, s. m., جوړو فراهو *jūru prāhu*, ناخدا *nākodā*. — de passage, توکخ تمباغن *tūkang tambāng-an*, توکخ فپراغن *tūkang peñabrāng-an*.

BATER, v. a., مځن فلان فکولن *mergena pelāna pikūl-an*. — un cheval, مځن فلان فکولن فډ کود *mergena pelāna pikūl-an*.

mergena pelāna pikūl-an pada kūda.

BÂTI, E, part. pas. du v. bâtir, فربوت *per-būat*, فرلوسه *per-ūsah*, يڭ ددر يکن *yang di-dirī-kan*. Homme mal —, اورغ يڭ بورق رڤان *orang yang būruk rupā-ña*.

BÂTIER, s. m., توکخ فلان فکولن *tūkang pelāna pikūl-an*.

BATIFOLER, v. n., برسند *ber-sanda*, برگورو *ber-gūraw*, برسند دان *ber-senda dān ber-gūraw*.

BÂTIMENT, s. m., construction, édifice, فراساهن *per-usāh-an*, (habitation) رومه *rūmah*, تمقت دودق *tampat dūduq*. Un vaste —, فراساهن

يڭ بسر *per-usāh-an yang besar*.

— splendide, فراساهن يڭ ملی *per-usāh-an yang mulia*.

— public, رومه نگرى فون *rūmah nagrī pūña*.

— particulier, اورغ فون *orang pūña*. La construction d'un —,

رومه فربواتن *per-būat-an rūmah*.

La décoration d'un —, فرهياس رومه *per-hiās-an rūmah*.

Entrepreneur de —, اورغ يڭ منچاکف فرلوسهاکن *orang yang men-xākap per-ūsah-kan rūmah*.

Réparer un —, رومه ميمبکی *mem-baik-i rūmah*.

BÂTIMENT, (Mar.), navire, کفل

kapāl, فراهو *prāhu*. — de guerre,

اورغ يڭ کفل فرغ *kapāl prāng*. — marchand,

کفل برداځ *kapāl ber-dāgāng*.

— de transport, *تباعن tambāng-an*.

BÂTIR, v. a., *مبوت mem-būat*, *مفراوسه mem-per-ūsah*, *مفراوسهکن mem-per-ūsah-kan*, *مندریکن men-dirī-kan*. — une maison, *مبوت رومه mem-būat rūmah*. — une cabane, *مبوت سواتو خیمه mem-būat suātu ķeimat*. — une ville, *مبوت سبوه mem-būat sa-būah nagrī*. — un palais, *مندریکن استان men-dirī-kan astāna*. Il bâtit un temple, *ای فر اوسهله سواتو کعبه ia per-ūsah-lah suātu kabah*. Il bâtit un autel, *ای فر اوسهله سواتو مذبح ia per-ūsah-lah suātu mézbèh*.

Loc. prov. Bâtir en l'air, *هاراف harap dergan tiada sebàb*. — sur le sable, *مفرجاکن mengarjā-kan pe-karjā-an yang tiada tetàp*. — à chaux et à ciment, *مبوت مفرجاکن mem-būat pe-karjā-an yang bāik dān tetàp*.

BÂTISSE, s. f., *فر بواتن رومه per-būat-an rūmah*, *باتو مفرجاکن pe-karjā-an tūkarngātu*. — solide, *فر بواتن رومه یخ کرس per-būat-an rūmah yang krās*.

BATISTE, s. f., *کاین kain halus yang deri-pada katān*.

BÂTON, s. m., *تغکت tungkat*, *گاد gāda*, *چقرم xōķmar*. Gros —,

تغکت بسر tungkat tebəl, *تغکت تبل tungkat besār*. S'appuyer sur un —, *بر تغکت ber-tungkat*. Donner des coups de —, *مموکل دغن تغکت me-mūkul dergan tungkat*. Tuer à coups de —, *مموکل دغن تغکت سمفی memūkul dergan tungkat sampey māti*. Un — royal, *تغکت چوکن tungkat ka-rajā-an*, *تغکت کرجاکن xōgan ka-rajā-an*. — de bannière, *باتغ بندیر batang bandēra*.

BÂTON, perche, *تغکت tungkat*, *گاله gālah*, *ساتخ sātang*.

BÂTON d'une litière, *کایو اوسخ kāyu ūsurg*.

Loc. — de vieillesse, *تولخ کغد tūlung ka-pada umur tuā*. Tour de —, *انتخ یخ دداقت دغن دای untung yang di-dāpat dergan dāya*. Jeter des bâtons dans les roues, *منهگهکن mem-brī sūsah, menegāh-kan*.

BÂTONNER, v. a., *مموکل دغن تغکت memūkul dergan tungkat*, *مموکل دغن روتن memūkul dergan rōtan*.

BÂTONNET, s. m., *تغکت کچل tungkat keķil*, *کایو کچل kāyu keķil*.

BÂTONNIER, s. m., *اورغ یخ مغلاکن orang yang mengapalā-kan mejlis pe-gāwam-pe-gāwam*.

BÂTONNISTE, s. m., *اورغ یخ تاهو orang yang tahu māin tungkat*, *اورغ یخ تاهو ماین گاد orang yang tahu māin gāda*.

BATTAGE, s. m., حال منبه *hāl menebàh*, قنباهن *penebàh-an*. -- du blé, منبه گندم *penebàh-an gundum*.

BATTANT, s. m., داون *dāun* دو قنتو *pintu*, لغاتن قنتو *lipāt-an pintu*. Les deux — d'une porte, دو داون قنتو *dūa dāun pintu*.

BATTANT d'une cloche, اتق لوجخ *anak lōxig*, اتق گنت *anak genta*.

BATTANT, adj., celui qui bat, مومکل *memukul*, یغ مومکل *yang memukul*. Le — et le battu, یغ مومکل *yang di-pukul*.

Loc. Mener quelqu'un tambour battant, ملکوکن اورخ دغن کرس *melakū-kan orang dengan kràs*.

BATTANT-NEUF, adj., بهاروسکالی *bahāru sa-kālī*. Un habit — باجو, یغ بهاروسکالی *bāju yang bahāru sa-kālī*.

BATTE, s. f., فرکاکس قنمبق *perkākās penumbuk*, مومکل *memukul*.

BATTE-À-BEURRE, s. f., کایو قنمبق *kāyu penumbuk āyer sūsu ākan menjadi-kan mantēga*.

BATTEMENT, s. m., حال مومکل *hāl memukul*. — des mains, حال برنقق *hāl ber-terpuk tangan*. — des ailes, حال مناسکن سایف *hāl menāpīs-kan sāyap*. — du cœur, du

pouls, دبرن هاتی *debār-ña hāti*, دبرن نادى *debār-ña nādī*.

BATTERIE, s. f., querelle entre gens qui se battent, حال اورغ مومکل *hāl orang pukul-memukul*.

BATTERIE, (Mil.), کوبو *kūbu*, بنتخ *binṭing*, تمفت مریم *tampat mariām*.

BATTERIE, (Mar.), دگفل *tampat mariām di-kapal*, بنجر *banjar mariām*.

BATTERIE, plans, moyens, دای *dāya*, افاى *upāya*. Dresser ses batteries, شغفیاکن *meng-upayā-kan*.

BATTERIE, manière de battre la caisse, راکم گندرخ *rāgam genderang*, حال مومکل گندرخ *hāl memukul genderang*.

BATTERIE de cuisine, سکل فرکاکس *segala perkākās yang di-pakey orang di-dāpur*.

BATTEUR, s. m., اورغ مومکل *orang memukul*, اورغ منمبق *orang menumbuk*. — en grange, قنبه *orang penebàh*, اورغ یغ منبه گندم *orang yang menebàh gundum*. — de plâtre, اورغ قنمبق کافر *orang penumbuk kāpur*. — d'or, توکخ تمف *tūkang tempa amàs*.

BATTEUR de pavé, fig., اورغ کلان *orang kelāna*, گیبان *gībāna*.

BATTOIR, s. m., مومکل *memukul*, فرکاکس مومکل *perkākās memukul*.

BATTRE, v. a., مموكل *memūkul*, مموكل *menūkul*, ممالو *memālu*, مموكل *menūkok*, مموكل *menumbuk*, مموكل *menempa*. — quelqu'un, مموكل اورغ *memūkul orang*, ممالو اورغ *memālu orang*. — à coups de poing, مموكل *meng-gōxoh*. — dans un mortier, مموكل *menumbuk*. — la terre, مموكل تانه *menumbuk tanah*. — sur une enclume, مموكل *menempa*. — de l'or, مموكل *menempa amès*. — à froid, مموكل *memājal*. — monnaie, مموكل *menempa wang*, مموكل درهم *menempa derham*. — du linge (pour le laver), مموكل *banting*. — le briquet, مموكل *pāsang api*. — en grange, مموكل *me-tūbur*, مموكل *menebāh*. — le grain, مموكل *meng-irik*. — un habit, مموكل *memūkul pakēy-an*. — la caisse, مموكل *memālu genderang*, مموكل *memūkul tambūr*. — la charge, مموكل *memālu genderang akan me-langgap mūsuh*. — la retraite, مموكل *memālu genderang akan undur*. — la générale, مموكل *memālu genderang sembūyan*. — l'ennemi, مموكل *menang*, مموكل *meng-ālah mūsuh*. — en brèche, مموكل *menembak marīam lawan kūbu*. — la semelle, مموكل *ber-jālan ber-kāki*

— le pavé, مموكل *mengumbāra*. — le pays, مموكل *menjalān-i nagri*. — la campagne (divaguer), مموكل *meng-igaw*, مموكل *mengatā-kan perkatā-an yang kūsut*. — monnaie (se procurer de l'argent), مموكل *ber-rafāy*, مموكل *ber-upāya men-dāpat wang*.

BATTRE, v. n. Le cœur bat, مموكل *hāti ber-debār*. Le pouls bat, مموكل *nādi ber-debār*. — des ailes, مموكل *menāpis-kan sāyap*. — des mains, مموكل *menepuk tāngan*. — en retraite, مموكل *ber-undur*.

SE BATTRE, v. pron. مموكل *memerang*, مموكل *ber-prang*, مموكل *berbantah*. Se battre ensemble, مموكل *pūkul-memūkul*, مموكل *ber-bantah-bantāh-an*. — (des animaux), مموكل *ber-lāga*. Faire battre, مموكل *mem-per-lāga*, مموكل *meng-ādu*.

Loc. prov. Battre le fer pendant qu'il est chaud, مموكل *mengarjā-kan pekārjā-an pada kotika yang bāik*. Battre l'eau avec un bâton, مموكل *mengarjā-kan pekarjā-an yang sīa-sīa*. Se battre les flancs, مموكل *meng-usah - kan diri - ūa*. Battre à

froid, perdre son temps et sa peine, هيلع اسهان *hīlang usahā-ña*. Ne battre que d'une aile, له جادی *jādi lemàh*, جادی کورع قوه *jādi kūrang kūwat*.

BATTU, E, part. pas. du v. battre, فوکل *pūkul*, فالو *pālu*, تمبق *tumbuk*.

BATTU, vaincu, تیوس فرع *tīwas prang*, اله *alah*.

BATTU, forgé, تمب *tamba*. — à froid, فاجل *pājal*.

BATTU par la tempête, کن اغن *kena āngin rībut*. Chemin —, جان یغ دالم سکله اورع ییاس برجان *jālan yang dālam-ña segala orang biāsa ber-jālan*.

BAU, s. m., (Mar.), کلکر تشکت کفل *gelegar tıngkat kapal*, کلکر کلومت *gelegar galūmat*, ربت *rimbat*.

BAUDET, s. m., کلدی *kaldey*, کلدی جتن *kaldey jantan*.

Fig. اورع *orang bōdoh*, اورع *orang dūngu*.

BAUDRIER, s. m., سندع *sandary*, سنداغن *sandary-an*. — d'épée, سندع فدع *sandary pedang*. — de sabre, سندع شمشير *sandary šimšir*.

BAUME, s. m., گته یغ هارم *getah yang hārum*, میق یغ هارم *mīnak yang hārum*.

BAUME, fig., consolation, فناور *penāwar*. Votre lettre est un — pour mon cœur, سورت تون جادی فناور *penāwar*.

هب هاتی *sūrat tūan jādi penāwar hāti hamba*.

BAUMIER, s. m., فوهن گته یغ هارم *pohon getah yang hārum*.

BAVARD, E, adj., اورع فلیتر *orang pe-litar*, برچور *ber-xūra*, لیده فنجیح *lidah panjang*, اورع فغاچق *orang penyaxak*.

BAVARDAGE, s. m., چور *xūra*, فلتارن *pe-litār-an*.

BAVARDER, v. n., منچور *men-xūra*, برکات دغن تیاد ایغت *ber-kāta dengan tiāda ingat*, مغاچق *mengaxak*.

BAVE, s. f., لیر *lıur*, ایر لیر *āyer-lıur*.

BAVER, v. n., کلور ایر لیر *ka-luar āyer lıur*, مغلورکن لیر *mengaluar-kan lıur*.

BAVER, déborder en ne coulant pas droit. Ce tuyau bave, ایر تیاد *āyer tiāda ber-xūxur betul deri salūran itu*.

BAVETTE, s. f., کاین ساکت لیر *kāin sākat lıur*, اوتو *oto*.

BAVEUX, EUSE, adj., یغ بر لیر *yang ber-lıur*.

BAVURE, s. f., بکس فرسمباتن اچون *bakàs per-sambāt-an axūan ātas*, اتس بارع یغ دتوغ دالم اچون ایت *bārang yang di-tuang dālam axūan itu*.

BAYADÈRE, s. f., ثناری فرمون *penāri perampūan*.

BAYER, v. n., مڠاغ *me-ṅāṅga*, مڠاغ سرت مليت دغن دهشة *me-ṅāṅga serta me-lihat degan dahšat*.

Loc. prov. Bayer aux corneilles, مليت دغن دهشة سرت اورغ بيل *me-lihat degan dahšat seperti orang bebül*. Bayer après quelque chose, مڠاغني بارغ اڤ *meṅ-ṅṅin-i bāraṅ āpa*.

BAZAR, s. m., قاسر *pāsar*, تمقت مان اورغ منجول سكل جنس بارغ ۲ *tampat mīna orang menjual segala jenis bāraṅ-bāraṅ*.

BDELLIUM, s. m., نام سواتو جنس *nāma suāta jenis getih*.

BÉANT, E, adj., تربوك *būka*, تربوك *ter-būka*, ۲ ترغاغ *ter-ṅāṅga-ṅāṅga*. Il regarde la bouche —, اي مليت *ai me-lihat* serta مولتن سرت *ia me-lihat serta mūlūt-ūa ter-ṅāṅga-ṅāṅga*.

Fig. Bouche béante, دهشة *dahšat*, ترچغغ *ter-xeṅgaṅ*.

BÉAT, E, عابد *sa-rūpa* سروي اورغ *orang ābūl*, مناق *munāfik*, عابد يغ *ābūl yang dusta*.

BÉATIFICATION, s. f., حال مفرانتغكن *hāl mem-per-untung-kan*, حال مپتان اورغ جادي قدیس *hāl me-ṅātā-kan orang jādi kaḍis*.

BÉATIFIÉ, E, part. pas. du v. béatifier, يغ دفرانتغكن *yang di-per-*

untung-kan, يغ دجدیکن برهکی *yang di-jadi-kan ber-bahagīa*.

BÉATIFIER, v. a., مڠاغتغكن *meṅ-untung-kan*, مفرانتغكن *mem-per-untung-kan*, منجديکن برهکی *men-jadi-kan ber-bahagīa*.

BÉATITUDE, s. f., بهکی *bahagīa*, انتغ *untung*, خلاص *kalās*. — céleste, بهکی ددالم سورك *bahagīa di-dālam swarga*. — éternelle, بهکی يغ تياك *bahagīa yang tiāda ber-ka-putūs-an*. La vraie — n'est pas dans ce monde, بهکی يغ سغكه *bahagīa yang sungguh tiāda di-dāpat dālam duniā ini*. Béatitudes évangéliques,

بهکی الانجيل *bahagīa el-injīl*. Les huit béatitudes évangéliques sont: بهکی انيله *bahwa dulāpan bahagīa el-injīl inī-lah*.

1°, Bienheureux sont les pauvres d'esprit, parce que le royaume des

برهکیاله سكل اورغ *ber-keialah sēkal orang*

يغ فاف پوان کارن مریکیت جوك فون *yang faf pūan kārṅ mērikīt jōk fōn*

كرجاءن سورك *ber-bahagīa-lah segala orang yang pāpa ūawā-ūa kārṅa marīka-itu jūga pūna ka-rajā-an swarga*. 2°, Bienheureux ceux qui sont doux, parce qu'ils

برهکیاله سكل *ber-keialah sēkal*

اورغ يغ جيتو هتين کارن مریکیت *orang yang jītu hētīn kārṅ mērikīt*

جوك اکن برفسكاي بوي *ber-bahagīa-lah segala orang yang jīnak hati-*

ña kārna marika-itu jūga ākan
ber-pusakā-i būmi. 3°, Bienheureux
 ceux qui pleurent, parce qu'ils
 seront consolés, برهنگیاله سکل اورغ
 یغ دتخت کارن مریکیت جوک اکن
ber-bahagiā-lah segala
ōrang yang duka-wita kārna ma-
rīka-itu jūga ākan di-hibur-kan.
 4°, Bienheureux ceux qui sont af-
 famés et altérés de la justice, parce
 qu'ils seront rassasiés, برهنگیاله سکل
 اورغ یغ برلاشر دان بردهاک اکن عداله
 کارن مریکیت جوک اکن دکنشکن
ber-bahagiā-lah segala ōrang yang
ber-lāpar dān ber-dahāga ākan
adālet kārna marika-itu jūga
ākan di-kenūang-kan. 5°, Bien-
 heureux ceux qui sont miséricor-
 dieux, parce qu'ils obtiendront mi-
 séricorde, برهنگیاله سکل اورغ یغ
 مشسانی کارن مریکیت جوک اکن
 براوله رحمة *ber-bahagiā-lah segala*
ōrang yang mengasih-ān-i kārna
marika-itu jūga ākan ber-ūleh
rahmat. 6°, Bienheureux ceux qui
 ont le cœur pur, parce qu'ils verront
 Dieu, برهنگیاله سکل اورغ یغ سوچی
 هتین کارن مریکیت جوک اکن مندغ
ber-bahagiā-lah segala ōrang
yang sūxi hati-ña kārna marika-
itu jūga ākan memandang allah.
 7°, Bienheureux les pacifiques, parce
 qu'ils seront appelés enfants de

Dieu, برهنگیاله سکل اورغ یغ بردامی
 کارن مریکیت جوک اکن دسبت اتق ۲
ber-bahagiā-lah segala ōrang
yang ber-dāmey kārna marika-itu
jūga ākan di-sebūt anak-ānak
allah. 8°, Bienheureux ceux qui
 souffrent persécution pour la justice,
 parce que le royaume des cieus est
 à eux, برهنگیاله سکل اورغ یغ کن
 همت اوله کارن سبب عداله کارن مریکیت
 جوک ثون کرجان سورک *ber-baha-*
giā-lah segala ōrang yang kena
hambat ūleh kārna sebāb adālet
kārna marika-itu jūga pūna ka-
rajā-an suwarga.

BEAU ou BEL, BELLE, ایلق *ēlok*,
 باکس *permey*, مولق *mūlik*, باگس
bāgus, بایق *mujelis*, بایق *bāik*,
 اند *indah*, چنتق *bisey*, بیسی
 Un beau visage, موك باکس *mūka*
bāgus. Un bel enfant, یغ ایلق
ānak yang ēlok. Une belle écriture,
 یغ باکس *tūlis yang bāgus*.
 Il est beau et bien fait, بایق فارس
bāik pāras-ña. Il a une belle
 physionomie, ایلق فارس *ēlok pāras-*
ña. Une belle plaine, یغ فرمی
pādang yang permey. Une belle
 maison, رومه یغ بایق رفان
rūmah yang bāik rupā-ña. Un bel habit,
 یغ انده *pakēy-an yang*
indah-indah. Le beau monde, سکل
 اورغ یغ تشکی *segala ōrang*

yang tinggi pangkat-*nā*, سكل اورغ *segala orang* yang memākey pakēy-an yang indah-indah. De beaux yeux, مات بايق *māta yang bisey*. Un beau naturel, فراغی بايق *perāngi yang bāik*. Une belle réputation, نام بايق *nāma yang bāik*. Une belle voix, سوار بايق *suāra yang merdu*. Un beau temps, کمارو *kemāraw*. Un beau ciel, چواچ *xuāxa*. Une belle mer, لوت تده *lāut tedòh*. Une belle eau, ایر بايق *āyer yang henng*. Le bel âge, کدائن *ka-mudā-an*. Un bel âge, کتوان *ka-tuā-an*. Les belles lettres, علم سورت *ilmu sūrat*, علم کتاب *ilmu kitāb*. Les belles lettres sont: la grammaire, علم النحو *ilmu el-nehū*; l'éloquence, بلاغة *belāgat*; la poésie, علم شعر *ilmu šīar*.

Fig. Une belle occasion, کسک *koṭika yang bāik*. De beaux gages, بايق کاجی *gāji yang bānak*. Une belle longueur, بايق *bānak panjang*. Le beau sexe, بخش فرمون *barṣa perampūan*. Une belle position, ثغکت بايق *ṭagḡi pangkat yang tinggi*.

Loc. Avoir beau, مغسهاکن درین *meḡsahākan dirī-nā* dengan siā-siā. Vous avez beau

me chercher, vous ne me trouverez pas, مسکی تون منچهاری *ṭd ḡmb mak* maski tūan men-xahāri pada hamba maka tiāda akan dāpat. Etre dans de beaux draps, جادی دالم کسساھن *jādi dālam ka-susāh-an*. L'échapper belle, لفس *lepūs deri-pada bahāya*.

BEAUCOUP, adv., بايق *bānak*, ببراف *be-brāpa*. — de maisons, ببراف رومه *bānak rūmah*, ببراف رومه *be-brāpa rūmah*. — de personnes, بايق اورغ *bānak orang*. — d'argent, بايق وڭ *bānak wang*. — d'esprit, بايق عقل *bānak akal*. — de paroles, ببراف بايق فرکتان *be-brāpa bānak per-katā-an*. — de gens pensent, ببراف بايق اورغ سڭک *be-brāpa bānak orang sangka*. Il n'y en a pas —, تباد بايق *tiāda bānak*, تباد ببراف *tiāda be-brāpa*. — plus, لبه کورغ *lebèh bānak*. — moins, کورغ بايق *kurang bānak*. — plus riche, بايق لبه کای *bānak lebèh kāya*. — moins riche, بايق کورغ کای *bānak kurang kāya*. Il s'en faut de —, بايق کورغ درفد ایت *bānak kurang deri-pada itu*, بايق جاوه در ایت *bānak jauh deri itu*. C'est —, مک ایت بايق سکالی *maka itu bānak sa-kālī*, مک ایت ترلالو بايق *maka itu ter-lālu bānak*.

BEAU-FILS, s. m., fils de l'époux ou de l'épouse, اتق تیری لکلای *ānaḥ tīri laki-lāki*.

BEAU-FILS, gendre. منتو لکلای *menantu laki-lāki*.

BEAU-FRAIS, s. m., vent doux, اشن یغ بایق *āṣṣin yang bāiḥ*.

BEAU-FRÈRE, s. m., soudar تیری ایفر لکلای *sūdāra tīri laki-lāki*, ایفر لکلای *īpar laki-lāki*.

BEAU-PÈRE, s. m., mari de la mère, ایه تیری باف تیری *āyah tīri*.

BEAU-PÈRE, père de l'époux ou de l'épouse, متوق لکلای *mentūwaḥ laki-lāki*.

BEAUPRÉ, s. m., سمندیر *seman-dēra*, تیغ سمندیر *tīyāṅ semandēra*.

BEAUTÉ, s. f., کئلون *ka-elōk-an*, فری فری *prī permey*, فری میلق *prī mīliḥ*. — d'une femme, کئلون اورغ فرمفون *ka-elōk-an ōrang perampūan*. — du visage, کئلون موک *ka-elōk-an mūka*. — des formes, کئلون روڤ *ka-elōk-an rūpa*. Sa — est fragile, کئلونکنا فنا اداڤ *ka-elōk-an-ña fenā adā-ña*. La — des habits, کئلونکنا فکاین *ka-īndāh-an pakēyan*. La — de sa voix, فری مردو *prī merdu suarā-ña*. La — de ce travail, فری یغ بایق فریواتن *prī yang bāiḥ per-buāt-an itu*.

BEAUVOTTE, s. f., بوتق *būbuk*.

BEC, s. m., چوتق *pāruh*, قاره *xōtok*. Un long —, قاره فنچخ *pāruh panjang*. — pointu, قاره لنچف *pāruh lunxip*. — crochu, قاره بختق *pāruh bengkok*. — tranchant, قاره تاجم *pāruh tājam*. Piquer avec le —, becqueter, ماتق *memātuḥ*, مهاکت *memāgut*, منچوتق *men-xōtok*.

BEC, la pointe de certaines choses, هوجغ *xūxuk*, جوغر *jūngur*, چوچق *hūjung*, چچورن *xuxūr-an*. — d'une aiguère, چچورن کندی *xuxūr-an kēndi*. — de gaz, جالڤ کس *hūjung jālan gās māna gās itu ber-ñāla*.

Loc. Avoir bec et ongles, اد سکل *ada segala upāya* اڤای اکن ملاون *ākan me-lāwan*. Avoir bon —, مولت *mūlut krās*. Avoir le — effilé, مولت برکات بایق *ber-kāta bānaḥ*, فنچخ *mūlut panjang*. N'avoir que du —, تاهو برکات ساج *tāhu ber-kāta sāja*. Tenir le — dans l'eau, ممبری هارڤ ساج *mem-brī hārap sāja*.

BÉCASSE, s. f., کدیدی *kedidi*, بورغ کدیدی *būrung kedidi*, تتیرو *tetiro*.

BÉCASSINE, s. f., بورغ کدیدی یغ *būrung kedidi yang ke-xil* کچل *hayām-an rāwa*. Double —, بécasson, هیامن راو *hayām-an rāwa*.

BEC-COURBÉ, s. m., l'avocette,
بورغ فیسیر *būrang pasisir*, بورغ
لاوت *būrang laut*.

BEC-CROCHE, s. m., بوریج بلیس
būrang balibis.

BEC-DE-CORBIN, s. m., nom d'une
pince, نام سواتو جنس چفت *nāma*
suātu jeniš peñepit.

BEC-DE-LIÈVRE, s. m., lèvre fen-
due, بیه ییغ *bibir yang belah*.

BÊCHE, s. f., چغک *xangkul*,
تیلغ *perg-gāli*, چاچل *pāxul*,
tambilang.

BÊCHÉ, E, part. pas. du v. bêcher,
یغ دی-چغک *yang di-xangkul*, یغ
دی-گالی *yang di-gāli*. Un champ —,
بندغ یغ دی-گالی *bendag yang di-gāli*.

BÊCHEMENT, s. m., حال منچغک
hāl men-xangkul, حال مغکالی
hāl meng-gāli, مغکالی *perg-gāli-an*.

BÊCHER, v. a., منچغک *men-xang-*
kul, مغکالی *meng-gāli*, ماماچل *me-*
māxul. — la terre, منچغک تانه
men-xangkul tānah. Je ne puis
plus — la terre, تیاد هب دات
تیادا *tiāda hamba dāpat*
men-xangkul tāgi.

BÊCHETON, s. m., چغک کچل قد
xangkul kexil pada meng-gāli tānah
akan memeliharā-kan kāxang.

BÊCHETTE, s. f., چغک یغ کچل
xangkul yang kexil, چاچل کچل
pāxul kexil.

BÊCHIQUE, s. m., remède contre
la toux, اوبت باتق *obat batuk*.

BÊCHOT, s. m., چاچل *pāxul*, چاچل
کچل *pāxul kexil*.

BÊCHOTTER, v. a., ماماچل *memā-*
xul. — un jardin, ماماچل کبن
memāxul kebən.

BÊQUÉE, s. f., براف مکان دات
سواتو بورغ ابل سکالی دغن فارهن
brāpa makān-an dāpat suātu
būrang ambil sa-kāli dengan pārūh-
ūa, سوسوف *sa-sūwap*. Donner la —,
مپواثی بورغ *meūwāp-i būrang*.

BÊQUETER, v. a., ماماچل *memā-*
gut, منچوتق *men-xōtok*, ماتق
memātuk. — des fruits, ماماچل بوه
memāgut būah-būah. Se — réci-
proquement, فاچت ماماچل *pāgut-*
memāgut.

BEDAINE, s. f., فرت بسر *prūt*
besur, فرت گندت *prūt gandut*, فرت
بناچت *prūt bunxit*. Remplir sa —,
ماکان *mākan*. Il a peine à porter
sa —, سوسه ای برجالن سبب بسر فرتن
sūsah ia ber-jālan sebab besur
prūt-ūa.

BÉDEAU, s. m., خادم کریج *kādīm*
grēja, موزن *muezzin*.

BEDOUIN, E, s., بدوی *bedawī*. Un
—, سوسورغ بدوی *sa-ōrang bedawī*.

BEEFSTEAK ou BIFTECK, s. m.,
ساھیرس داگھ لبو *sa-hiris dāging lembu*.

BÉELZÉBUL, BÉELZÉBUTH, s. m.,
بعل زبول *beelzebūl*. — le prince
des démons, بعل زبول فغھولو سکل
بعل زبول *beelzebūl pangh. itu segala
jin itu*.

BEFFROI, s. m., منارۃ *mer.xu*,
بغ برلوجھ *menūret yang ber-lōxing*,
لوچھ سمبویں *lōxing sembūyan*.

BÉGALEMENT, s. m., حال گھف
ھال گھف *hāl gegap*, حال برتیلر
ھال برتیلر *hāl ber-télur*,
فیلٹ *pēlat*.

BÉGAYER, v. n., گھف *gegap*,
برتیلر *ber-télur*, برفیلٹ *ber-pēlat*.
Il ne fait que — ای گھف ساج
ای گھف ساج *ia gegap sāja*. — comme un petit
enfant, برتوتۃ برفیلٹ ۲ سفرت کانتق ۲
برتوتۃ برفیلٹ ۲ *ber-tūtur ber-pēlat-pēlat*
کچل *seperti kănak-kănak kecil*.

BÈGUE, adj., اورغ *orang* یغ گھف
اورغ *yang gegap*, یغ برتوتردغن فیلٹ
اورغ *yang ber-tūtur dengan pēlat*.

BÈGUEULE, s. f., اورغ فرمفون یغ
اورغ فرمفون یغ *orang perampūan yang
kācak*, جمو *jemāwa*, انکار *ang-
kāra*.

BÈGUEULE, femme prude, fausse
dévote, اورغ فرمفون یغ منافق
اورغ فرمفون یغ *orang perampūan yang munāfiq*,
اورغ فرمفون یغ چولس ھتین
اورغ فرمفون یغ *orang per-
ampūan yang xūlas hati-ña*.

BÈGUIN, s. m., کفھ اورغ
کفھ اورغ *kopiah orang peram-*

pūan per-tāpa, ۲ کرفس کانتق *karpus
kănak-kănak*.

BÈGUINE, s. f., اورغ فرمفون فرتاف
اورغ فرمفون فرتاف *orang perampūan per-tāpa*.

BÈIGNET, s. m., دادر *dādar*. — de
pommes, دادر تفاح *dādar tuffāh*.

BÈJAUNE, s. m., بورغ یغ لاکي مود
بورغ یغ لاکي مود *būrung yang lagi mūda*.

Fig. اورغ مود یغ بلم تاهو
اورغ مود *orang mūda yang belum tāhu*,
اورغ مود یغ بلم چوب
اورغ مود یغ بلم چوب *orang mūda yang belum
xōba*.

BÈLEMENT, s. m., تریق دمب
تریق دمب *te-riak domba*.

BÈLETTE, s. f. Sorte de —, کسکس
کسکس *kuskus*.

BÉLIAL, s. m., نام سواتو برھال
نام سواتو برھال *nāma suāta berhāla*; بلیل
بلیل *belial*.

BÉLIAL, le démon, شیطان *šeitān*.
Les enfants de —, اتق ۲ شیطان
اتق ۲ شیطان *ānak-ānak šeitān*,
اورغ جاھت *orang jāhat*.

BÉLIER, s. m., دمب جنتن *domba
jantan*. — à cornes, دمب جنتن
دومب جنتن *domba jantan yang ber-
tanduk*. — laineux, دمب جنتن یغ
دومب جنتن یغ *domba jantan yang ber-
būlu şuf*.

BÉLIER, machine de guerre pour
renverser les murailles, فرکاکس فرغ
فرکاکس فرغ *perkakas prang*
اکن مروھکن بنتھ *akan me-rūbuh-kan bintirg*.

BÉLIER, machine pour enfoncer les pieux, *فركاس اكن ماسكن قنحج perkākas ākan me-māsuk-kan panxang ka-tānah.*

BÉLIER, signe du zodiaque, برج الحمل *burj ul-ḥamal.*

BELLE-FILLE, s. f., fille de l'époux ou de l'épouse, *انق تیری فرمفون ānaḳ tīri perampūan.*

BELLE-FILLE, bru, *منتو فرمفون menantu perampūan.*

BELLEMENT, adv., doucement, *دغن perlāhan-perlāhan, فراهن ۲ dēgan dengan īngat.*

BELLE-MÈRE, s. f., épouse du père, *ایبو تیری ibu tīri, بند تیری bunda tīri.*

BELLE-MÈRE, mère de l'époux ou de l'épouse, *منتو فرمفون mentūwak perampūan.*

BELLE-SŒUR, s. f., *سودار تیری sudāra tīri, فرمفون فرمفون sūdāra tīri perampūan, ایفر فرمفون īpar perampūan.*

BELLIGÉRANT, E, adj., *یغ بر فرغ yang ber-prang.*

BELLIQUEUX, EUSE, adj., *یغ سوك yang sūka ber-prang. —, apte à la guerre, فركاس perkāsa, برانی berāni. Un peuple —, قوم یغ سوك kaum yang sūka ber-prang, فرغ فرغ kaum yang sūka ber-prang, قوم یغ گاگه فركاس kaum yang gāgah perkāsa.*

BELLOT, TE, adj., *مانس mānis, مولق mūlik, چنتق xantik. Enfant*

—, *انق مولق ānaḳ mūlik. Petite fille bellotte, انق فرمفون چنتق ānaḳ perampūan xantik.*

BELVÉDER ou BELVÉDÈRE, s. m., *تغت تشکی دمان اورغ دافت منفق در tampat tinggi di-māna orang dāpat menampak deri jāuh.*

BELVÉDER, petit bâtiment pour prendre le frais, berceau, *فرغینن per-angin-an.*

BÉNÉDICITÉ, s. m., *دعا دهولو در doā dahūlu deri mākan. Dire le —, مغوچف دعا دهولو در ماکن meng-ūxap doā dahūlu deri mākan.*

BÉNÉDICTION, s. f., *بركة berkat, دولة dawlat, تحية tahiyat, سلامة salāmat. Donner la —, ممبری بركة mem-brī berkat, مغوچف سمان meng-ūxap sampāna. Demander la —, ممنت بركة me-minta berkat.*

BÉNÉDICTION, vœux faits en faveur de quelqu'un. La — du pauvre, *دعا اورغ مسکین doā orang meskīn. Sa mémoire est en —, ای سده ماتى ia sudah māti dengan nāma yang bāik.*

BÉNÉDICTION, don, faveur, bien-fait, *دغن کرنی karunīa, نعمة niḡmet. Avec la — de Dieu, دغن کرنی الله dengan karunīa allah. Dieu l'a comblé de —, دکرنیاکن الله ببراف نعمة فدان di-karunīa-kan allah be-brāpa niḡmet padā-ña.*

BÉNÉFICE, s. m., gain, profit, لاب *lāba*, انتخ *untung*. Obtenir un —, مندافت انتخ *ber-ūleh lāba*, مندافت انتخ *men-dāpat untung*. Partager le —, لاب *mem-bahāgi lāba*.

BÉNÉFICE, avantage, utilité, کون *gūna*, کمناعن *ka-menāng-an*. Quel — y a-t-il en cela? اف کون ایت *apa gūna itu?*

BÉNÉFICE, privilège, حق *hak*. — d'âge, حق عمر *hak umur*.

BÉNÉFICE, charge avec revenu, حاصل جواتن یغ برحاصل *ber-hāsil*.

BÉNÉFICIER, v. n., براوله لاب *ber-ūleh lāba*, مندافت انتخ *men-dāpat untung*. Il n'y a pas beaucoup à — sur cette marchandise, تباد اکن دافت *tiada ākan dāpat be-brāpa bānāk lāba deryan dagāng-an itu*.

BENÊT, adj., niais, بیغخ *bīnguy*, سدیکت بوده *sa-dīkit bōdoh*. Grand —, یغ بوده *yang bōdoh*.

BÉNÉVOLE, adj., مورد هاتی *mūrah hāti*, هاتی یغ بایق *hāti yang bāik*, یغ برکنن *yang ber-kenèn*.

BÉNÉVOLEMENT, adv., دغن سوك *dagang sūk*, دغن سودی *dengan sūdi*, دغن هاتی *dengan sūka hāti*, دغن هاتی *dengan sūdi*.

BENI, E, adj., glorifié, favorisé, یغ دثوجی *yang di-pūji*, دثوجی *pūji*, مبارک *mubārak*, مبارک *muberkat*.

برسلامة *ber-salāmat*, بردولة *ber-dawlat*, سمغان *sampāna*. Le nom de Dieu —, نام الله یغ دثوجی *nāma allah yang di-pūji*. Un peuple —, قوم یغ برسلامة *kaum yang ber-salāmat*. Vous êtes bénie entre toutes les femmes, اغکواد مبرکة دانتار سکل *aykaw ala muberkat di-antāra segala perempuan*. Et le fruit de vos entrailles est —, دان *dān mubārak-lah* بوه فرتم *būah prūt-mu*.

BÉNIGNITÉ, s. f., شکرتی یغ بایق *pakriti yang bāik*, هاتی یغ له لب *hāti yang lemah lembut*, کمرهن *ka murāh-an*.

BÉNIN, m., **BÉNIGNE**, f., adj., جیتق *jīnāk hāti*, لب هاتی *lembut hāti*, مورد *mūrah*.

BÉNIR, v. a., مغقدسکن *mey-ḡudus-kan*. — un autel, مغقدسکن مذبح *mey-ḡudus-kan mezbēh*. — de l'eau, مغقدسکن ایر *mey-ḡudus-kan āyer*. — du pain, مغقدسکن روتی *mey-ḡudus-kan rōti*.

BÉNIR, faire des prières sur, souhaiter du bien à, ممبرکاتی *mem-ber-kāt-i*, مشوچف برکت *mey-ūxap berkāt*. Un champ que Dieu a béni, یغ هو تله ممبرکاتی دی *pādang yang hūwa telah mem-berkāt-i dia*. Et il le bénit, مک ایغون *maka ia-pūn*.

mery-ūcap-lah berkat atas-ña.
— un peuple, ممبرکاتی قوم *mem-ber-kāt-i kaum*. — des nouveaux époux, ممبرکاتی مہملی *mem-berkāt-i mem-peley*.

BÉNIR, louer, glorifier, remercier, موجی *memōji*. — le seigneur, موجی اللہ *memōji allah*. Bénissez son saint nom, فیحیکنلہ نام شیخ قدس *puji-kan-lah namā-ña yang kudus*.

BÉNIR, combler de faveurs, faire réussir, ممبری سلامۃ *mem-brī salāmat*, ممبری دولۃ *mem-brī dawlat*, مہختشکن *mery-untung-kan*. Que Dieu vous bénisse, دبری اللہ سلامۃ کفد *di-brī allah salāmat ka-pada angkaw*. Que Dieu bénisse votre voyage, دانتشکن اللہ اکن جالمن *di-untung-kan allah ākan jālan-mu*.

BÉNIT, E, part. pas. du v. bénir, consacré, قدس *kudus*, شیخ دقدسکن *yang di-kudus-kan*. Eau bénite, ایر قدس *āyer kudus*. Pain bénit, روتی ق س *rōti kudus*. Église bénite, گریج دقدسکن *grēja yang di-kudus-kan*.

BÉNITIER, s. m., تمفت ایر قدس *tampat āyer kudus*, تمفت ایر سمہیج *tampat āyer sembahyang*.

Prov. Il se démène comme un diable dans un bénitier, سفرت اولر *seperti ūlar ber-balit-balit lakū-ña*.

BENJOIN, s. m., کمین *kaminūan*.

BENZINE, s. f., میق کمین *mīnāk kaminūan*.

BÉQUILLE, s. f., تشکت کتیق *tungkat katiak*. Marcher avec des —, برجالن فاکی تشکت کتیق *ber-jālan pūkey tungkat katiak*.

BERCAIL, s. m., کندغ ددب *kandag domba*, کندغ کبغ بریری *kandag kambing biri-biri*.

BERCÉ, E, part. pas. du v. bercer, بوی ایچ داین *āyun*, ایچ داین *yang di-āyun*, بوی *būway*.

BERCEAU, s. m., ابون *ayūn-an*, بواین *buwāy-an*.

BERCEAU, lieu du commencement, تمفت ثرملائن *tampat per-mulā-an*, تمفت اصل *tampat asal*. Le — d'un peuple, تمفت اصل سواتو قوم *tampat asal suātu kaum*. Le — d'une famille, تمفت اصل بغس *tampat asal bangsa*. — de l'âge, کمداان *ka-mudā-an*. — du monde, ثرملائن دنیا *per-mulā-an duniā*.

BERCEAU de verdure pour prendre le frais, ثراغینن *per-angin-an*, تمفت تده *tampat tedoh*.

BERCEMENT, s. m., حال مغانین *hāl mery-āyun*, حال مہوی *hāl mem-būway*.

BERCER, v. a., مغانین *mery-āyun*, مغانینکن *mery-āyun-kan*, مہوی *mem-būway*, دندغ *dondang*. — un

enfant, مغاين اتق *meng-āyun anak*.
 Agiter un berceau, مغاينکن بواين *meng-āyun-kan buwāy-an*. — sur
 les genoux, مغولت *meng-ūlit*. —
 dans les bras, منيغ *menūmang*.

BERCER, amuser d'espérances,
 ممبری هاراف *mem-brī hārap*, ممبری
 هراپن يغ سي ۲ *mem-brī harāp-an*
yang sia-sia.

SE BERCER, v. pron., بر بوی
 سنديری *ber-būway sendiri*.

BERCEUSE, s. f., فغاين *perg-*
āyun, اورغ فغاين *orang perg-āyun*,
 اورغ ممبری *orang mem-būway*.

BERGE, s. f., تفي فارت *tepi pārit*,
 تبيغ سوغی *tebing sūgey*.

BERGEE, m., ÈRE, f., گمبال *gom-*
bāla, گمبال کبغ بريری *gombāla*
kambing biri-biri. La houlette du
 —, تڭکت گمبال *tungkat gombāla*.
 Un — soigneux, راجن يغ گمبال
gombāla yang rājin. La mort éga-
 lise les rois et les bergers, کتین
 مچاکن راج دغن گمبال *ka-mati-an*
meñamā-kan rāja dengan gombāla.

BERGERIE, s. f., کندغ دمب *kan-*
dang domba, رومه کبغ بريری
rūmah kambing biri-biri.

BERLUE, s. f., کابر مات *kābur*
māta, کابرمات فد ساعه ساج *kābur*
māta pada sa-sāat sāja, کابر مات
 يغ لالو *kābur māta yang lālu*.

tiada me-lihat dergan trang.
 Avoir la —, تيا د مليهت دغن ترغ,
tiada me-lihat dergan trang.

BERNE, s. f., فوری دترجنکن اورغ,
 پری دی-ترجن-کان اورغ اسلیمت
pri di-terjun-kan orang
atas salimut.

BERNE, raillerie, سندیرن *sindir-*
an, فردیاءن *per-dayā-an*.

Loc. adv. Mettre le pavillon en
 —, ماسخ بندیر ترکوئغ اکن میتاکن حال,
 ماماسن *memāsang bandera ter-*
gūlung akan meñatā-kan hāl ka-
susāh-an.

BERNÉ, E, part. pas. du v. berner,
 يغ دترجنکن اورغ اسلیمت
yang di-terjun-kan orang atas salimut.

BERNÉ, moqué, سندر *sindir*, يغ
 يغ دسندر *yang di-sindir*, يغ
 تفر دای *yang te-per-dāya*.

BERNER, v. a., منرجنکن اورغ انس,
 منیرجنکن اسلیمت اکن مپسهنکن دی ایت
mener-
jun-kan orang atas salimut akan
meñusah-kan dia itu.

BERNER, se moquer de quelqu'un,
 میندیرکن اورغ *meñindir-kan orang*,
 ممبردیاکن اورغ *mem-per-dayā-kan*
orang.

BERNIQUE, adv., هاراف يغ سي ۲
hārap yang sia-sia. Il m'a demandé
 de l'argent; mais —, ای سده منت,
 و غ در هب تئافی تيا دبری هب
ia sudah minta wang deri hamba
tetapi tiada di-brī hamba.

BESACE, s. f., سیتق *sītak*, بیج *bakxa*, کارغ بردو بیغ دفاکی اورغ *kāroṅ ber-dua yang dipakey orang pe-minta*.

Loc. Etre à la —, جادی مسکین *jādi meskīn sa-kāli*. Porter la —, *mintā-minta*. Chacun porte sa —, *ad sūsoṣin*, *pada segala orang ada sūsoṣah-ña*.

BESICLES, s. m. pl., چرمن مات *xermin māta*, چرمن مات بیغ برسفت *xermin māta yang ber-sepīt*. Porter des —, *memākey xermin māta yang ber-sepīt*.

Loc. Prenez vos —, لیهت بایق ۲ *lihat bāik-bāik*, ایغت بایق ۲ *ingat bāik-bāik*.

BESOGNE, s. f., فکرجان *karja*, فکرجان *pe-karjā-an*, فربواتن *per-buāt-an*, فراساهن *per-usāh-an*. Beaucoup de —, *bāñak karja*. Bonne —, *pe-karjā-an yang bāik*. Mauvaise —, *fekrjan yang jāhat*. — d'affection, کرج بیغ جادی دغن *karja yang jādi dengan sūka hāti*. Faire sa —, *mexrjan*, مخرجان *mekrjan*, سندرین *sendiri-ña*. Se mettre en —, *me-mulā-i pe-karjā-an*.

Loc. Faire plus de bruit que de —, برکات بایق مخرج سدیکت *ber-kāta bāñak mexasarjasa-dikit*. Selon l'argent la —, کرج تورت اوغه *karja tūrut ūpah*. Donner de la — à quelqu'un, ممبری سوسه *mem-brī sūsoṣah*.

BESOIN, s. m., manque, ککراغن *ka-kurāṅ-an*, کفغان *hājat*, ککراغن *ka-papā-an*. Un grand —, *ka-kurāṅ-an yang āmat sāṅat*. — d'argent, ککراغن *ka-kurāṅ-an wang*. Avoir —, *ber-hājat*. Pourvoir au —, *meñampey-kan hājat*. Dieu pourvoit au — de ses serviteurs, *allah meñampey-kan hājat segala hambā-ña*.

BESOIN naturel, *hājat*. Faire ses besoins, *kedlā hājat*.

BESOIN, ce dont on a —, بیغ اوسه *yang ūsoṣah*, واجب *wājib*, فآتت *pātut*, هارس *hārus*. L'homme a — de manger, *ūsah makān-an pada orang*. Il a — de prier, *mentā doā*. Il n'a pas — d'y aller, *tiāda hārus ia pergi sāna*. Le pauvre a — d'aide, *orang meskīn*, *orang meskīn*.

ber-hājat ākan tulūng-an. Au —, اڤا بيل هارس *apa-bila harus*, كتيك *katika patut.* Selon le —, تورت حاجة *turut hajat.*

BESSON, NE, s., كمبر *kambar.*
Frères bessons, سودار كمبر *sūdāra kamar.*

BESTIAL, E, adj., حيواني *heywāni.*

BESTIAUX, s. m. pl., سكل بناغ *segala binātang jīnak yang ber-kāki ampat.* Cet homme a beaucoup de —, ايت بايق بناغ فد اورغ ايت *bāñak binātang pada orang itu.*

BESTIOLE, s. f., بناغ كچل *binātang kecil.*

BÊTA, s. m., اورغ بوده *orang bōdoh.* C'est un gros —, اي بايق بوده *ia bāñak bōdoh.*

BÊTAIL, s. m., سكل بناغ جيتق يغ *segala binātang jīnak yang ber-kāki ampat.* Gros —, بناغ جيتق يغ بسر *binātang jīnak yang besar.* Menu —, بناغ جيتق يغ كچل *binātang jīnak yang kecil.*

BÊTE, s. f., بناغ حيوان *binātang, heywān.* Un troupeau de —, سكاون بناغ *sa-kāwan binātang.* — apprivoisée, بناغ جيتق يغ *binātang yang jīnak.* — sauvage, بناغ لير *binātang liar.* — féroce, بناغ بوس *binātang būwas.* — furieuse, بناغ

كارغ *binātang gārang.* — à cornes, بناغ يغ برتندق *binātang yang bertanduk.* — à laine, بناغ يغ بربولو *binātang yang ber-bulu sūf.* Une belle —, بناغ يغ بايق *binātang yang baik.* Apprivoiser une —, منجيفكن بناغ *men-jīnak-kan binātang.*

Fig. —, personne stupide, اورغ بوده *orang bōdoh,* يغ تيا د عقل فدان *yang tiada akal padā-ña.* Il est un peu —, اي بوده سديكت *ia bōdoh sa-dikit.*

Loc. Vivre et mourir en —, هيدف دان ماتي دغن تيا د برعبادة *hidup dān māti dergan tiada ber-ibādāt.*

BÉTEL, s. m., سيرو *sīrih.* Une feuille de —, داون سيرو سلي *dāwn sīrih sa-ley.* Une chique de —, سيرو سكاشر *sīrih sa-kāpur.* Chique de — déjà mâchée, سغه *sepah.* Noix qui se mâche avec le —, بوه قمينغ *būah pīnang.* Boîte à —, تفت سيرو *tampat sīrih.* Boîte à — d'une grande dimension, لنگاوي *leng-gāwey.* Plateau sur lequel on présente le —, چران *xerāna,* جورغ *jōrong sīrih.* —, plateau à l'usage des princes, فون *pūwan.* Mâcher le —, ماكن سيرو *mākan sīrih.* En parlant des princes, ستف

سیره *santap sirih*. Présenter le —, ممبری سیره *mem-brī sirih*.

BÊTEMENT, adv., دغن کبدوهن *dengan ka-bodōh-an*, دغن کبغوغن *dengan ka-bingūng-an*. Il agit —, لکون سفرت لاکو اورغ بوده *lakū-ūa seperti laku orang bodoh*.

BÊTISE, s. f., کبدوهن *ka-bodōh-an*, کبغوغن *ka-bingūng-an*, کورغ *kōrang* عقل *kōrang akal*.

BÊTON, s. m., کافر دان فاسردان *ka-pur dān pāsir dān kersik* کرسق یخ چمفر اکن مخرجاکن الاسن رومه *yang xampur akan mengarjū-kan alās-an rūmah*.

BEUGLEMENT, s. m., تغه *tangoh*, تغه *tangoh*, درم *deram*. — du bœuf, تغه لمبو *tangoh lembu*.

BEUGLER, v. n., برتغه *ber-tangoh*, مندرم *men-deram*. — comme un bœuf, برتغه سفرت لمبو *ber-tangoh seperti lembu*.

BEURRE, s. m., منتیک *mantēga*, ساقی *mīnak sāpi*. — frais, بهارو منتیک *mantēga bahāru*. — salé, دگرای منتیک یخ *mantēga yang di-garām-i*. — fondu, منتیک چایر *mantēga xāér*. — noir, منتیک ماسق جادی هیتم *mantēga māsak jadi hitam*. — de chèvre, منتیک کبسخ *mantēga kambing*. Battre le —, ایر سوسو *menumbuk ayer susu*. Lait de —, ایر سوسو یخ

دتمبق *ayer susu yang di-tumbuk*, دادی منتیک *dādi mantēga*.

Loc. Promettre plus de — que de pain, ممبری هارث سی ۲ *mem-brī harap siā-sīa*.

BEURRÉE, s. f., روتی دغن منتیک *rōti dengan mantēga*, سهبرس روتی *sa-hiris rōti dengan mantēga*.

BEURRER, v. a., محبوبه منتیک *mem-būbuk mantēga*, مپاڤو دغن منتیک *meūpu dengan mantēga*.

BEURRIER, IÈRE, s., اورغ یخ جول *orang yang jual mantēga*.

BÉVUE, s. f., سیلف *sīlap*, سست *sesat*, ساله درکورغ ایغت *sālāh deri kūrāng ingat*. Faire une —, برسلف *ber-sīlap*, مپست *me-nesat*.

BÉZOARD, s. m., کلیک *golēga*, سبجی کلیک *sa-biji golēga*.

BIAIS, adj., oblique, سیرغ *sērung*, ترجل *terjal*, لنتغ *lintang*. Couper en —, پوتغ سیرغ *pūtung sērung*, کرت سیرغ *krat sērung*.

BIAISER, v. n., ملتغ *me-lintang*, میرغ *mīring*.

BIBERON, s. m., کفسواکن *kapsaw akan mem-brī minuman pada kănak-kănak kexil*.

BIBERON, NE, s., buveur, اورغ يڭ *orang yang kawat minum.*

BIBITION, s. f., حال مينم *hāl minum.*

BIBLE, s. f., الكتاب *el-kitāb,*

اورغ يڭ الكتاب *el-kitāb orang mesēhi,* سورت فرجنيئن لام دان

سورت فرجنيئن سورات *sūrat per-janji-an lāma dān per-janji-an bahāru.*

—, parole de Dieu, فرمان الله *fir-mān allah.* Le livre de la —,

سورت الكتاب *sūrat el-kitāb.* Texte

de la —, نص الكتاب *naṣ el-kitāb.*

Commentaire de la —, تفسير الكتاب *tafsīr el-kitāb.*

BIBLIOGRAPHE, s. m., يڭ تاهوسكل

اورغ يڭ *orang yang tahu segala kitāb,* اورغ يڭ ممبري خبر در کتاب *orang yang mem-brī kabār deri kitāb.*

BIBLIOPHILE, s. m., يڭ براهي

اورغ يڭ *orang yang berāhi akan kitāb,* اورغ يڭ سوك كتاب *orang yang sūka kitāb.*

BIBLIOTHÉCAIRE, s. m., جوروكتاب

اورغ يڭ *juru kitāb,* يڭ مملهاكن تمفت

اورغ يڭ *orang yang memelihara-kan tempat simpan kitāb.*

BIBLIOTHÈQUE, s. f., فرهمشونن

تمفت *per-himpūn-an kitāb,* كتاب

تampat simpan kitāb.

BIBLIQUE, adj., يڭ تورت الكتاب

اورغ يڭ *yang turut el-kitāb.* Enseignement

—, پڭجارن الكتاب *perg-ajar-an*

el-kitāb. Les livres —, سورت سوراتن, سورت الكتاب *sūrat-surāt-an el-kitāb.*

BICHE, s. f., روس بئين *rūsa be-*

tina, منجاغن بئين *menjāgan be-tina.*

BICHETTE, s. f., روس بئين يڭ كچل *rūsa betina yang kecil.*

BICHONNER, v. a., مخندم رمبت دان

مخندم رمبت *meng-andam rambut dān janggut,* مخيكل رمبت *meng-ikāl rambut.*

SE BICHONNER, مخندم رمبت دان

مخندم رمبت *meng-andam rambut dān janggut diri-ña,* مخسيس درين *meng-hiyas diri-ña.*

BICOLORE, adj., برورن دو *ber-warna dūa.*

BICOQUE, s. f., كوبو كچل *kūbu*

kecil, بنتڭ يڭ تياد قوه *bintang yang*

tiada kawat, رومه كچل *rumah kecil,*

اورغ مسكين *orang miskin.*

BICORNE, adj., ذو القرنين *dzu'l-*

karnein, برتندق دو *ber-tanduk dūa,*

برهوجخ دو *ber-hūjung dūa.*

BIDET, s. m., كود كندراين *kūda*

kandarā-an, كود كنييكن *kūda ka-*

naik-an.

BIDON, s. m., كندی اير *kendi*

āyer.

BIEN, s. m., يڭ بايق *yang baik,*

يڭ ممبري *yang ber-gūna,* يڭ بركون

اورغ يڭ *yang mem-brī untung,* بايق *baik,*

اورغ يڭ

هت *harta*, وع *wang*, بند *benda*,
 بارغ *bārang-bārang*, ككياڻ *ka-
 kayā-an*, دڱاڻن *dagāng-an*. Le —
 et le mal, بايق دان جاهت *bāik dān*
jāhat. Les biens du corps, سلامة
salāmat, پامن *nāman*, قوه *kūwat*.
 Les biens de l'esprit, عقل *aḳal*,
 فتهوهون *būdi*, بچار *bixāra*,
pengatahū-an. Les biens de l'âme,
 ككبيڪن *ka-bijik-an*, ككبيڪن *ka-baik-*
an. Les biens passagers, هت يڻ
harta yang fenā. Les biens
 durables, هت يڻ ڪڪل *harta yang*
kakul. Les biens de ce monde, بارغ
bārang-bārang duniā ini.
 Les biens de l'autre monde, بارغ
bārang-bārang akīrat. Le —
 parfait, بارغ اف يڻ بايق سڪالي
apa yang baik sa-kālī. Le — public,
 يڻ برگون ڏد سڪل اورغ
yang ber-gūna pada segala orang.
 C'est un grand — pour nous,
 يڻ برگون ڏد يڻ بايق دان وڻن
ia-itu bānak ber-gūna pada
kāmi. Pratiquer le —, مڃر جاڪن
mengarjā-kan pe-
kārjā-an yang baik. Faire du —
 au prochain, مڃر ككبيڪن اڪن تمنن
mem-būat ka-bijik-an ākan temən-
na. Désir du —, ايڻن اڪن يڻ بايق
ingin ākan yang baik. La paix fait
 du — au commerce, دامي جادي
dāmey jādi ber-gūna pada per-niaga-
an. Dire du — de quelqu'un,
 مومجي اورغ *me-*

mūji orang. C'est un homme de —,
 اي اورغ بايق *ia orang baik*.

LES BIENS, la richesse, la fortune,
 هت *harta*, ككياڻ *ka-kayā-an*,
 هت دنيا *harta duniā*, بارغ *bārang-*
bārang. Les biens de l'état, نڪري
nagrī pūña harta. Les
 biens de l'église, گريج ڏوڪ هت
grēja pūña harta. Biens communs,
 بارغ مباح *mubāh*. Biens meubles,
 بارغ يڻ ڪڻداهن *bārang-bārang yang ka-*
pindāh-an. Biens immeubles,
 بارغ يڻ تياڏ ڪڻداهن *bārang-bārang yang*
tiāda ka-pindāh-an. Acquérir
 des —, براوله ككياڻ *ber-ūleh ka-*
kayā-an, مندافت هت *men-dāpat*
harta. Hériter de biens, مڃوارث
merg-wāriṣ harta. Donner
 ses biens en aumône, منصدتڪن
men-ṣedekat-kan hartā-ña.
 Dissiper ses biens, مڃورسڪن هرتان
mem-bōros-kan hartā-ña
dān wang-ña.

BIEN, adv., بايق *bāik*, بايق *bānak*,
 ساغت *sāngat*, سڪالي *sa-kālī*. Il
 est —, اي اد بايق *ia ada baik*. Un
 travail — fait, ڏر بواتن يڻ بايق
per-buāt-an yang baik. C'est —, ايت
 بايقله *itu baik-lah*. Pensez-y —,
 ايڻنله بايق *ingat-lah baik-baik*.
 Il parle —, بايق ڏرڪٽائينن *bāik per-*
katā-an-ña. — portant, برپامن
 اي سوڻن *ber-nāman*. Il est — élevé,
 اي سوڻن

ia sūpan, مانس لكون *mānis lakū-
na*, ای تاهو عاده *ia tāhu ādat*. Il
est — aise, سکت ای *ia suka-xita*.
— fort, بايق کواس *bānaḥ kuāsa*.
— grand, بايق بسر *bānaḥ besur*.
— loin, بايق جاوه *bānaḥ jāuh*.
— solide, تتف سکالی *tetup sa-kāli*.
— des gens, ببراف بايق اورغ *be-
brāpa baṅaḥ orang*. — plus, له
لاکي *lebèh lāgi*. — peu, بايق سديکت
bānaḥ sa-dikit. — moins, بايق له
کورغ *bānaḥ lebh kūrang*. — faire,
بايق مموت فربروانن یغ بايق
per-buāt-an yang baik. Fort —,
بايق سکالی *bānaḥ baik*, بايق
baik sa-kāli. Moins --, کورغ بايق
kurang baik. Aussi —, بايق
sāma baik. Très —, بايق
bānaḥ baik. Oui —, یا بتل *yā betul*.
— que, مسکي *maski*.

BIEN-AIMÉ, E, adj. et s., یغ ککاسه
yang ka-kāsih.

BIEN-ÊTRE, s. m., کد دوکن یغ بايق
ka-duduk-an yang baik, حال یغ
hāl yang baik, پامن *āman*.

BIENFAISANCE, s. f., کمرهن *ka-
murāh-an*, کبجیکن *ka-bijik-an*,
انگور *anugrah*.

BIENFAISANT, E, adj., مورده هاتی
mūrah hāti, درماون *dermawan*,
یغ برکون *yang ber-gūna*. Un homme

—, اورغ یغ مورده هتین, *orang yang
mūrah hati-ña*. Une rosée —,
امبن یغ برکون *embun yang ber-gūna*,
امبن یغ برفايده *embun yang ber-
fāidat*.

BIENFAIT, s. m., کرنی *karunīa*,
انگور *anugrah*, کبجیکن *ka-bijik-an*,
نعمه *nimet*, درما *dermā*. Répandre
ses bienfaits, مملهن کرنیان *me-
limpah-kan karunīa-ña*.

BIENFAITEUR, TRICE, s., یغ بربروت
yang ber-būat ka-bijik-an,
یغ مغدگراهی *yang meng-anugrah-i*,
قنولغ *penulung*.

BIEN-FONDS, s. m., هرت یغ تیاد
harta yang tiada ber-grak,
هرت یغ تیاد کفندانن *harta yang
tiadaka-pindāh-an*, رومه *rūmah-
rūmah*, تانه *tānah-tānah*.

BIENHEUREUX, EUSE, adj., برهنگی
ber-bahagiā, برانتغ *ber-untung*,
مبارک *mubāarak*. — ceux qui savent
réprimer leurs passions, برهنگیاله
سکل اورغ یغ تاهو مناهنکن هوا نفسون
*ber-bahagiā-lah segala orang yang
tāhu menāhan-kan hawā nefsū-
ña*. — ceux qui sont doux, برهنگیاله
سکل اورغ یغ جینق هتین *ber-baha-
giā-lah segala orang yang jinak
hati-ña*. Vous êtes —, انگو مبارک
angkaw mubāarak. Les âmes bien-
heureuses, جیوا اورغ فدس *jīwa-
jīwa orang kudus*. Le séjour des —,

سورک *suwarga*. Un moment —,
 کتیک یغ بايق *kotika yang bāik*.
 Eternité bienheureuse, کسکاءن رالم
 سورک *ka-sukā-an dālam suwarga*.

BIENNAL, E, adj., یغ دو تاهن لمان
yang dūa tāhun lamā-ña.

BIENSÉANCE, s. f., کفتوتن *ka-*
patūt-an, کهروسن *ka-harūs-an*,
 عاده *ādat*, ثری سوڤن *pri sūpan*,
 ثری سنتن *pri santun*. Avec —,
 دغن سفاتن *dengan sa-pātut-ña*,
 دغن سفرتین *dengan seperti-ña*. Qui
 connaît la —, یغ تاهو عاده *yang*
tāhu ādat.

BIENSÉANT, E, adj., فانت *pātut*,
 لایق *lāik*, هارس *hārus*, سوڤن *sūpan*,
 سنتن *santun*. Cela n'est pas —,
 ایت تیاد فانت *itu tiāda pātut*. Il
 n'est pas — de s'asseoir les jambes
 pendantes, تیاد سوڤن دودق برجنتی ۲
tiāda sūpan dūdūq ber-juntey-
juntey.

BIENTÔT, adv., لکس *lekūs*, لکس
 دغن *lekūs jūga*, سورک *sigràh*,
 سورک *dengan sigràh*, لاگی سدیکت
 کتیک *lāgi sa-dikīk kotika*, سبنتر *sa-*
bentar. Je retournerai —, سورک
 سورک *sigràh hamba ākan*
 پلایق. Cela est — dit, دغن لکس
 دغن لکس *dengan lekūs itu di-kāta*.
 — il prit un visage sévère, سورک

ای ماسکن مکان *sigràh ia me-mā-*
sam-kan mukā-ña. On le trouva,
 mais — il fut perdu de nouveau,
 ای سده ددافت اورغ تتافی سورک ای
 هیلغ فول *ia sudah di-dāpat orang*
tetāpi sigràh ia hilang pūla. Il
 retombera —, دغن لکس ای اکن
 دغن جاته فول *dengan lekūs ia ākan*
jātuh pūla. — après, لاگی سدیکت
 کتیک *lāgi sa-dikīk kotika*.

BIENVEILLANCE, s. f., فراغی اورغ
 یغ سوک منولغ *perāngi orang yang*
sūka menūlung, فغسین *pengasih-*
an, هاتی کسین *kasih-an hāti*,
 کمرهن *ka-murāh-an*.

BIENVEILLANT, E, adj., یغ سوک
 یغ مورہ *yang sūka menūlung*,
 یغ هتین *yang mūrāh hati-ña*,
 یغ سوک بر بروت بايق
 یغ سوک *yang sūka ber-būat bāik*,
 درماون *dermāwan*.

BIENvenu, E, adj., سلامتہ داتخ *sa-*
lāmat datang. Soyez le —, سلامتہ
 تونک ماسق *salāmat tūan-ku māsuk*.

BIENVENUE, s. f., سلامتہ داتخ *sa-*
lāmat datang. Donner la —, ممبری
 ممبری *mem-brī salāmat datang*.

BIÈRE, s. f., قتی اورغ
 قتی اورغ *peti orang māti*, کربند
 کربند *keranda*. Mettre un mort dans la —,
 ممبوہ
 میت دالم کربند *mem-būbuh mayet*
 دالم کربند *dālam keranda*.

BIÈRE, s. f., boisson, بیر *bîr*.
Petite —, بیر لته *bîr letèh*. — forte,
بیر کرس *bîr krès*.

BIFFAGE, s. m., action de biffer,
حال مغهاشکن *hāl meng-hāpus-kan*,
حال فغوشن *peng - hapūs - an*,
حال مغکارس *hāl meng-gāris*.

BIFFÉ, E, part. pas. du v. biffer,
کارس *hāpus*, همفیس *hampus*,
گارس *gāris*.

BIFFER, v. a., effacer, مغهاشکن
menghāpus-kan, مغهفشکن *meng-*
ham-pus-kan, مغکارس *meng-gāris*.
— un article de son testament,
مغهاشکن سواتو فرکار وصیتن
meng-hāpus-kan suātu porkāra waṣi-
yat-ūa.

BIFFER, annuler, منیداکن
menidā-kan.

BIFLORE, adj., دو بر بوغ *ber-būnga*
dūa. Tige —, تشکی یغ بر بوغ دو,
tangkey yang ber-būnga dūa.

BIFOLIÉ, E, adj., برداون دو
ber-dāun dūa.

BIFURCATION, s. f., سمفغ *simpang*,
سمفغان *simpāng-an*, تمقت برچابغ
tampat ber-xābang.

BIFURQUER (SE), v. pron., مپفغ
meñimpāng, برچابغ *ber-xābang*.
Un chemin qui se —, جالن یغ مپفغ,
jālan yang meñimpāng. Une racine
qui se —, اگر یغ برچابغ,
akar yang ber-xābang.

BIGAME, adj., یغ مغویبی دو فرمفون,
yang mergawīn-i dūa perampūan,
yang *ber-bīni dūa*.

BIGAMIE, s. f., حال اورغ یغ,
مغویبی دو فرمفون *hāl orang yang*
mergawīn-i dūa perampūan, حال
اورغ یغ برینی دو *hāl orang yang*
ber-bīni dūa, فرمدون *per-madū-*
an.

BIGARRÉ, E, part. pas. du v.
bigarrer, هیرم *hīram*, برهیرم *ber-*
hīram, بلغ *palang*, برفلغ *ber-*
palang, بلغ *belang*. Parasol —,
فایغ یغ برهیرم *pāyung yang ber-*
hīram. Un oiseau —, بورغ یغ هیرم,
ورنک *būruṅ yang hīram warnā-ūa*.

BIGARRER, v. a., مغهیرمکن
meng-hīram-kan.

BIGARRURE, s. f., فری ورن هیرم
prī warna hīram, هیرامن *hīram-an*,
رنجورن *panxawarna*, ورن ۲ *warna-*
warna.

BIGLE, adj., ماتمات جولغ,
māta jūling, جرغ *jerang*, کرلغ *kerling*.

BIGLER, v. n., منجولغ *men-jūling*,
مغرلغ *mengerling*.

BIGOT, E, adj., منافق
munāfik. Un —, اورغ منافق
orang munāfik.

BIGOTERIE, s. f., fausse piété,
فری منافق *prī munāfik*, یغ
عبادة *ibadat yang dusta*

BIJOU, s. m., ثمرات *permāta*, رتن *ratna*, جوهر مات بند *māta benda*, جواهر *jawher*. — précieux, ثمرات یخ انده ۲ *permāta yang indah-indah*. Garni de bijoux, ثمرات تاته دغن *tātah dengan permāta*. Mettre ses bijoux en gage, پندراکن ثمرات *meñan-darā-kan permātā-ña*.

BIJOUTERIE, s. f., commerce de bijoux, ثمرات فرنیگان *per-niagā-an permāta*, دگاشن رتن *dagāng-an ratna*.

BIJOUTIER, IÈRE, s., جوهری *jawharī*, ثمرات توکخ *tūkang permāta*.

BILABIÉ, E, adj., qui a deux lèvres, یخ بریبیرو *yang ber-bibir dūa*.

BILAN, s., m., یلخ *bilang*, بلاغن *bilāng-an*, بندیغن *banding-an*, هتوشن *hitung-an*.

BILE, s. f., همقدو *hampedū*. Amer comme de la —, فاهت سمرت *pāhit seperti hampedū*. Vomir de la —, ممتیکن همقدو *me-muntah-kan hampedū*.

Fig. Colère. Échauffer la —, همقدو ممانسکن *memānas-kan hampedū*, مارهکن اورخ *me-mārah-kan orang*. Tempérer sa —, مناهنکن مارهن *menūahan-kan mārah-ña*. Des paroles pleines de —, فرکنان *per-katā-an yang manjur sa-kālī*.

BILIEUX, EUSE, adj., یخ همقدو فون *yang hampedū pūña*, یخ درهمقدو

yang deri hampedū. Personne —, اورخ یخ باق همقدو فدان *orang yang bāñak hampedū padā-ña*, اورخ یخ *orang yang lekus mārah*. Maladie —, فپاکت همقدو *peñakit hampedū*.

BILINGUE, adj. Inscription —, علامه سورت یخ دسورتکن دالم دو بهاس *alāmat sūrat yang di-surat-kan dālam dūa bahāsa*.

BILLARD, s. m. Jeu de —, فرمینن *per-māin-an bōlah*. Salle de بوله *rūmah bōlah*. Table de —, میج ماین بوله *mēja māin bōlah*. Queue de —, کایو *kāyu māin bōlah*. Jouer au —, برماین بوله *ber-māin bōlah*.

BILLARDEUR, v. n., کن بوله دو کالی *kena bōlah dūa kālī*.

BILLE, s. f., بوله *bōlah*. — blanche, بوله فوته *bōlah pūtih*. — rouge, بوله میره *bōlah mērah*. Faire une —, منولق بوله دالم کدغ *menūlak bōlah dālam kandug*. —, petite boule servant à des jeux d'écoliers, بوله کچل *bōlah kecil per-māin-an kānak-kānak*.

BILLET, s. m., سورت کچل *sūrat kecil*, ورقة کچل *warkat kecil*, سچارق *sa-pūtung sūrat*, نبذة *sa-xāriḳ kartās*, مپورت ورقة کچل *nubzat*. Ecrire un —, مپورت ورقة کچل

menūrat warḳat keẓil. Envoyer un —, ملايشكن سغوتڭ سورت *me-lāyang-kan sa-pūtung sūrat*. — cacheté, سورت يڭ دخاتمکن *sūrat yang di-kātam-kan*. — doux, سورت سورت چنت *sūrat sūrat kāsih*, سورت سورت چنت *sūrat xinta*. — affectueux, نبذة المحبة *nubzat el-muḥabat*. Un petit —, ورقة *warḳat yang sa-dzerret*. Contenu d'un —, بويي نبذة *būni nubzat*. — de faire part, سورت سورت ميتاکن *sūrat me-ṅatā-kan*. — de loterie, سورت سورت اندي *sūrat undey*. — de logement, سورت سورت مندق *sūrat memondok*. — de banque, وڭ وڭ *wang kartās*. — à ordre, سورت جنجي باير فد اورڭ يڭ دنتتوکن *sūrat janji bāyar pada orang yang di-tantū-kan*. — d'entrée, سورت ماسق *sūrat masuk*.

BILLON, s. m., monnaie de cuivre, وڭ وڭ *wang tembāga*, وڭ وڭ *wang pexàh*. Vingt piastres en — (en sous), وڭ وڭ *wang tembāga dua pūloh ringgit*.

BILLOT, s. m., قنڭڭ کايو *puntung kāyu*, تفت چنچيڭ داڭڭ *tampat xenxang dāgiry*. Hacher de la viande sur un —, منچنچيڭ داڭڭ *men-xenxang dāgiry atas puntung kāyu*. Trancher la tête sur un —, مموڭڭ لهر انس قنڭڭ *memūtung leher atas puntung kāyu*.

BIMANE, adj., qui a deux mains, دو برتاڭن *ber-tāngan dua*.

BIMBELOT, s. m., فرمينن کاتق ۲ *per-māin-an kānaḳ-kānaḳ*.

BIMESTRE, s. m., دو بولن لماک *dua bulan lamā-ña*.

BINAGE, s. m., فرورسه تانه فد کدو *per-ūsah tānah pada ka-dua kāli*, حال ممبوت ميس دو کالی سهارى *ḥāl mem-būat mīsa dua kāli sa-hāri*.

BINAIRE, adj., بر دو *ber-dua*.

BINER, v. a., منڭکال تانه فد کدو *menanggāla tānah pada ka-dua kāli*.

BINER, v. n., ممبوت ميس دو کالی *mem-būat mīsa dua kāli sa-hāri*.

BINOCLE, s. m., تروڭڭ کچل يڭ بر دو *trōpong keẓil yang ber-dua*.

BIOGRAPHE, s. m., فپورت کهدوڭن *peñurat ka-hidūp-an*, صاحب *ṣāhib el-hikāyat*.

BIOGRAPHIE, s. f., سورت ثرى *sūrat pri mengatā-kan ka-hidūp-an orang*, حكاية کهدوڭن اورڭ *ḥikāyat ka-hidūp-an orang*, چرترا کهدوڭن *xe-ritrā ka-hidūp-an*. La — d'Alexandre, حكاية اسکندر *ḥikāyat iskander*.

BIPÈDE, adj., qui a deux pieds, دو برکاکي *ber-kāki dua*. Les oiseaux

sont bipèdes, بورغ ۲ ایت برکاکي دو
būrug-būrug itu ber-kāki dūa.

BIQUE, s. f., کبښخ بتين *kambing betina.*

BIS, E, adj., هيم مانس *hitam mānis*, ورن ښيرغ *warna pērang.*
Du pain —, روتي ښخ هيم مانس, ورنان
rōti yang hitam mānis warnā-nā, روتي کاسر *rōti kāsar.*

BIS, adv., ښخ دو کالي *dūa kāli*, ښخ
yang ka-dūa. Numéro six —,
نومبر انم ښخ کدو
nūmber anām yang ka-dūa.

BISAÏEUL, E, s., مويخ *mōyang*,
نينق نينق *nēnek besār.* Le —, نينق
nēnek besār laki-lāki.
La bisaïeule, نينق بسر قرمښون
nēnek besār perampūan. — paternel,
نينق بسر در سبله باف
nēnek besār deri sa-belāh bāpa. — maternel,
نينق بسر در سبله ماء
nēnek besār deri sa-belāh mā.

BISANNUEL, LE, adj., ښخ دو تاهن لمان
yang dūa tāhun lamā-nā. Plante —,
ښخ هيدف دو تاهن
pōkok yang hidup dūa tāhun.

BISBILLE, s. f., querelle, چدرا
cidrā, بنته *bantah.*

BISCAÏEN, s. m., ښخ بدل سښرت
peluru bedil seperti telor hāyam besār-nā.

BISCORNU, E, adj., بروف بورق *be-rūpa būruk,* جادی ښخ ساله جادی
yang sālāh jādi.

BISCUIT, s. m., نام سواتو جنس کوه,
nāma suātu jenis kūweh, حلوا
halwā. — de mer, ښجيجي روتي
biji-biji rōti ke-xil yang di-māsak dūa kāli.
S'embarquer sans —, بولايردغن تياد
ber-lāyar dergan tiāda bakāl-an.

BISE, s. f., اغن دراوتار *āgin deri utāra,*
اغن ديشن *āgin dīngin.*

BISEAU, s. m., سيرغ *sērung.* Côte
en —, ښخ سيرغ *pinggir yang sērung.*
Coupé en —, ښخ سيرغ
pūtung sērung.

BISEXE, adj., ښخ بر بښس دو ياءيت
yang ber-bangsa dūa iā-itu bangsa jantan dān bangsa betina.
Arbre —, ښوهن
pōhon kāyu yang ber-bangsa dūa.

BISEXE, hermaphrodite, خشي
kunsa.

BISON, s. m., لمبو هوتن *lembu hūtan.*

BISQUER, v. n., fam., جادی ساکت
jādi sākit hāti. Faire —,
ممبري ساکت هاتي
mem-brī sākit hāti.

BISSAC, s. m., بچ *baksa.* سيتق
sitak, ښځس *bungkus.*

BISSEXE, s. m., هاري کسيغن
hāri ka-sisip-an.

مبوهغ *mem-bōhong*. Se — mutuellement, برچوڤر چفاران *ber-xūpar-xupār-an*.

BLAGUEUR, EUSE, s. et adj., اورغ *ōrang* فشاچق *ber-xūpar-penḡaxak*, اورغ فمبوهغ *ōrang pem-bōhong*

BLAIREAU, s. m., animal, توفه *tūfah*.

BLÂMABLE, adj., يڭ هارس دهرديق *yang hārus di-hardik*, كهردیکن *ka-hardik-an*, برچلا *ber-xelā*, كچلان *ka-xelā-an*.

BLÂME, s. m., چلا هردیق *hardik*, چلا *xelā*, تگورن *tegūr-an*, Louange et —, فوجی دان چلا *pūji dān xelā*. Exempt de —, چلا سوچی درشد چلا *sūxi deri-pada xelā*.

BLÂME, action de blâmer, فمچلان *pen-xelā-an*, فنگورن *penegūr-an*, حال مشغفت *hāl meng-umpat*.

BLÂMÉ, E, part. pas. du v. blâmer, يڭ دهرديق *di-xelā-umpat*, دچلا *yang di-hardik*.

BLÂMER, v. a., مشهردیق *meng-hardik*, منچلا *men-xelā*, مشغفت *meng-umpat*, منجاری *menegūr*, منجاری *meng-ajār-i*.

BLANC, CHE, adj., فوته *pūtih*. Couleur —, ورن فوته *warna pūtih*. Habit —, فکاین فوته *pakēy-an pūtih*. Pierre —, باتو فوته *bātu*

pūtih. Dents blanches, گيگی فوته *gigi pūtih*. — comme la neige, فوته

سفرت ثلج *pūtih seperti salju*. Argent —, وڭ فیرق *wang pērak*.

Bois —, کایو لبت *kāyu lembut*.

Cheveux —, اوبن *ūban*. Livre —,

کتاب يڭ تیاد توله دالمی *kitāb yang tiāda tūlis dālam-ūa*. Pain —,

روتی يڭ بايق *rōti pūtih*, روتی فوته

روتی يڭ بايق *rōti yang bāiḡ sa-kāli*. —, qui approche du blanc, vin —, اغکور

فوته *anggūr pūtih*. Raisins —,

بوه اغکور فوته *būah anggūr pūtih*.

Peau —, کولت فوته *kūlit pūtih*.

BLANC, pâle, فوجت *pūxat*. —

de crainte, فوجت درتاکت *pūxat deri tākut*. Devenir —, منجادی

منجادی فوجت *men-jādi pūtih*, منجادی فوجت *men-jādi pūxat*.

BLANC, propre, چوچی *xūxi*, برسه *bresih*, بهارو *bahāru*. Linge —,

کاین چوچی *kāin xūxi*. Cuiller —,

سندق يڭ چوچی *senduk yang xūxi*.

Chemise —, کسج بهارو *kamēja bahāru*. Serviette —, توال بهارو

tuāla bahāru.

Loc. Passer une nuit blanche, برمام تیاد دغن تیدر *ber-mālam tiāda dengan tīdor*.

BLANC, s. m., فوته *pūtih*. Le — est plus éclatant que le noir, فوته اد

فوته اد *pūtih ada kilaw*

lebèh deri-pada hūtam. Un beau —, پوتيه يڭ باكس pūtih yang bāgus. — sale, پوتيه فوجت pūtih pūxat. — de lait, پوتيه سفرت اير سوسو pūtih seperti āyer sūsu. Passer du — au noir, برابره سكالى ber-ūbah sa-kāli. — de l'œil, پوتيه مات pūtih māta. — d'œuf, پوتيه تله pūtih telòr. — d'Espagne, پوتيه تانه tanah pūtih.

BLANC-BEC, s. m., اورغ مود orang mūda, پوتيه بلم برجغتت yang belim ber-janggut.

BLANCHÂTRE, adj., پوتيه سديكت pūtih sa-dikit, پوتيه جوك pūtih jūga, پوتيه دكت دکت pūtih, پوتيه فوجت pūxat.

BLANCHEUR, s. f., كفتيهن ka-putih-an, پوتيه پري پوتيه pri pūtih, پوتيه كفتيهن اير pūtih. La — du lait, پوتيه كفتيهن اير سوسو ka-putih-an āyer sūsu. La — de la peau, كفتيهن كوت ka-putih-an kūt. — élatante, كفتيهن يڭ كيلو ka-putih-an yang kilaw.

BLANCHI, E, part. pas. du verbe blanchir, پوتيه جادى jādī pūtih, پوتيه لودس دغن lodis dagn pūtih. — à la chaux, سافو دغن saפו dagn tūmas dengan kāpur, سافو دغن کافر sāפו dengan kāpur.

BLANCHI, lavé, چوچى xūxi, پوتيه باسه bāsuh, چادى سوچى jādī sūxi.

BLANCHIMENT, s. m., حال مومتكن hāl memūtih-kan, حال منجبر hāl men-jumūr. — de la cire, حال مومتكن ليلن hāl memūtih-kan lilin. — du sucre, حال مومتكن گول hāl memūtih-kan gula. — de la toile, حال منجبر کاین hāl men-jumūr kāin.

BLANCHIR, v. a., مومتكن memūtih-kan. — les dents, مومتكن کيکى memūtih-kan gigi. — de la cire, مومتكن ليلن memūtih-kan lilin. — un mur avec de la chaux, مومتكن تمبق دغن کافر memūtih-kan temboq dengan kāpur. — de la toile, منجبر کاین men-jumūr kāin.

BLANCHIR, laver, مباسه mem-bāsuh, مپوچى meñūxi, مپوچى مبنار mem-xūxi, مبنار mem-bināra. — du linge, مباسه کاین mem-bāsuh kāin. — des chemises, مپوچى کسيج meñūxi kamēja. Donner du linge à —, مبرى کاین اکن مباسه دى ايت mem-brī kāin ākan mem-bāsuh dia itu.

Fig. — quelqu'un, le justifier, l'excuser, مغعدالکن اورغ meng-ādil-kan orang, مپيکن اورغ meñuxi-kan orang. Il voulait se —, se justifier, مک دکنديکن مغعدالکن maka di-ka-hendak-i-ña meng-ādil-kan sendiri-ña.

BLANCHIR, v. n., devenir blanc, منجادی *men-jādi pūtih*, ثوته

اوین *men-jādi ūban*. Ses cheveux ont blanchi, رمبتن سده جادی ثوته *rambut-ña sudah jādi pūtih*. Il blanchit de vieillesse, اوینن منجادی *rambut-ña sudah jādi pūtih*. — au service du prince, برخدمه دباوه فرمان بگند سمعی *ber-keḍmat di-bāwah firmān baginda sampey jādi tuā*.

BLANCHISSAGE, s. m., action de laver, قمبسوهن *pem-basūh-an*, قمبسرائن *pem-binarā-an*, حال *hāl mem-bāsuh kāin*.

BLANCHISSERIE, s. f., تفت منجهر *təft men-ḡmər kāin*, تفت کاین *təft men-jumūr kāin*, تفت لیلین *təft memūtih-kan līlīn*.

BLANCHISSEUR, EUSE, s., بنار *bināra*, اورغ قمبسه کاین *dōbi*, دوبي *orang pem-bāsuh kāin*, اورغ منچوچی *orang men-rūxi kāin*.

BLANC-SEING, s. m., قرطاس یخ *kartās yang ātūs-ña ada tunda tāngan sāja*.

BLANQUETTE, s. f., داغ یخ *dāgīng yang di-tānək dergan kūwah pūtih*.

BLASÉ, E, part. pas. du v. blaser, یخ *yang lemàh rasā-ña*, یخ له رسان *yang tumpul akal-ña*.

Un homme — اورغ یخ تیاد مراس *ōrang yang tiāda me-rāsa lāgi*.

BLASER, v. a., مملهن فرسائن *me-lemàh-kan pe-rasā-an*, منفلکن *menumpul-kan*. Les liqueurs fortes blasent le palais, منومن یخ کرس *krūs me-lemàh-kan pe-rāsa līdah*. Les excès du plaisir l'ont blasé, کسکائن یخ بابق سده مملهن ایغین *kasukā-an yang bānək sudah me-lemàh-kan īgīn-ña*. Ses habitudes de débauche l'ont blasé au point qu'il ne sait plus rougir, کلکوهنن *ka-lakū-an-ña yang xābul sudah menumpul-kan akal-ña hingga ia tiāda tāhu mālu lāgi*.

BLASON, s. m., علامه چف *alāmat xəp*, علامه چف بغس *alāmat xəp bəngsa*.

BLASPHEMATEUR, TRICE, s., اورغ *orang yang meng-hūjat allah*, اورغ فجهوجت *orang peng-hūjat*.

BLASPHEMATOIRE, adj., یخ ملاون *yang me-lāwan hormat allah*.

BLASPHEME, s. m., هوجت الله *hūjat allah*, فتنه لاون الله *fitnah lāwan allah*, فرکئان لاون اکام *perkatā-an lāwan aqāma*.

BLASPHEMER, v. n., بركات لاون الله
ber-kāta lāwan allah, مشوچف
merg-ūxap per-katā-an lāwan agāma.

BLASPHEMER, v. a. — le nom de Dieu, مشهوچت نام الله
merg-hūjat nāma allah. — les Saints, مشوچف
merg-ūxap per-katā-an lāwan hormat el-ḡadīsīn.

BLATTE, s. f., insecte, لپس *līpas*.

BLÉ, s. m., گندم *gundum*. Champ de —, بندخ گندم
bendax gundum. Un grain de —, سبجی گندم
sabji gundum. Une gerbe de —, سواتو برکس گندم
suātu berkas gundum. Battre le —, منبه گندم
menebāh gundum. Fouler le —, مشخیرق
merg-īrik gundum.

BLÈME, adj., فیرغ *pūxat*. فیرغ
pērang. Visage —, موک فیرغ
mūka pērang.

BLÉMIR, v. n., منجادی فوچت
men-jādi pūxat. — de frayeur, منجادی فوچت در تاکت
men-jādi pūxat deri tākut.

BLESSE, E, part. pas. du v. blesser, لوک
lūka, ترلوك *ter-lūka*, ترتیکم
ter-tīkam. Beaucoup de morts et de —, بابق اورغ ماتی دان لوك
bānāk ōrang māti dān lūka. Il a le cœur —, هنین ساکت
hatī-ña sākīt.

BLESSE, v. a., ملوك *me-lūka*. — avec un instrument perçant, منیکم
menīkam.

BLESSE, offenser, faire de la peine, هاتی ساکت ممبری
mem-brī sākīt hāti, ممبری مضرة
mem-brī medlerat.

BLESSE, causer de la douleur. Cette chaussure me blesse, کاست
kāsut itu meñakīt-i hamba.

BLESSE, choquer, offenser, ملاون برسلاهن
ber-salāh-an, ملاون *me-lāwan*. Qui blesse les convenances, یغ برسلاهن دغن سوثن
yag ber-salāh-an dengan sūpan. Qui blesse la conscience, یغ ملاون ستاهو هاتی
yag me-lāwan sa-tāhu hāti.

BLESSURE, s. f., لوك *lūka*. — mortelle, لوك کمتین
lūka ka-matī-an. Une ancienne —, لوك لام
lūka lāma. Recevoir une —, کن لوك
kena lūka. Faire une — à quelqu'un, ملکهای اورغ
me-lukā-i ōrang.

BLET, TE, adj., trop mûr, رانم *rānum*. Un fruit —, بوه رانم
būah rānum.

BLETTIR, v. n., devenir blet, منجادی رانم
men-jādi rānum.

BLEU, E, adj., بیرو *bīru*, نیل *nīla*. Couleur —, ورن بیرو
warna bīru. Habit —, فکاین بیرو
pakēy-an bīru. — de ciel, بیرو لاغت
bīru.

lāngit. — foncé, بیرو توا *bīru tuā.* — clair, بیرو مود *bīru mūda.*

Conte —, چتر اکوشخ *xeritrā kō-sory.* Cordon —, توکخ ماسق یخ باق *tūkang māsaq yang bānak pandey dālam karjū-ūa.* Passer du linge au —, منچلف کاین *men-xelōp kāin dālam āyer yang bīru.*

BLEU, s. m., بیرو *bīru,* کبرون *ka-bīrū-an.*

BLEU, indigo, نیل *nīla.*

BLEUÂTRE, adj., سدیکت بیرو *sa-dīkīt bīru,* همشر بیرو *hampīr bīru.*

BLEUIR, v. a., rendre bleu, مبروکن *mem-bīrū-īan.*

BLEUIR, v. n., devenir bleu, منجادی بیرو *men-jādī bīru.*

BLOC, s. m., bûche, billot, قشخ کایو *puntung kāyu.*

BLOC, masse d'une matière pesante, گمفل *gumpal.* — de terre, تانه گمفل *gumpal tānah.* Un — de fer, سگمفل بسی *sa-gumpal besī.* Par blocs, برگمفل ؟ *ber-gumpal-gumpal.* Faire un — de différentes choses, مشمفلکن بارغ ۲ *mergumpul-kan bārang-bārang.*

EN BLOC, بورغ *bōrong.* Acheter en —, مبورغ *mem-bōrong.*

BLOCAGE, s. m., menu moellon, باتو بکل مبیته *bātu bakul meñum-*

bat, باتو بکل توتف لوئخ *bātu bakul tūtup lōbang.*

BLOCUS, s. m., فثغوغن کلیغ *perge-pūng-an kulilīng,* حال مشغ *hāl mergepūng.*

BLOND, E, adj., کونخ *kūnīng.* Cheveux blonds, رمبت کونخ *rambut kūnīng.* Une personne blonde, سورغ *sa-ōrang yang kūnīng rambut-ūa.*

BLOQUÉ, E, part. pas. du v. bloquer, یغ دکفخ *yang di-kepūng.* Citadelle — par les troupes, کوت یغ دکفخ *kōta yang di-kepūng kōta tantāra.*

BLOQUER, v. a., مشغ *mergepūng,* مشغ کلیغ *mergepūng kulilīng.* — une ville, مشغ نکری *mergepūng nagrī.*

BLOQUER au billard, منولق بوله بتل *menūlak bōlah betul dālam kandung.*

BLOTTI, E, part. pas. du v. blottir, رغکخ *endap, ter-endap,* رغکخ *rangkung.* Cette personne blottie dans un coin de la chambre, اورغ *ōrang itu yang endap di-hūjung bilik.*

BLOTTIR (SE), v. pr., مغندف *merg-endap,* مرغکخ *me-rangkung.*

BLOUSE, s. f., باجو لغکر *bāju luygar.*

BLOUSE, s. f., d'un billard, کندغ *kandung di-mēja māin bōlah*.

BLOUSER, v. a., au billard, منولق *menūlak bōlah dālam kandung*.

BLOUSER, tromper, مغيبو *merg-ixu*, مفردياكن اورغ *mem-per dayākan ōrang*.

SE BLOUSER, v. pron., se tromper, برست *ber-sesat*, ساله مغير *sālah mengira*.

BLUETTE, s. f., بوغ اڤي *būnga āpi*, بوغ اڤي کچل *būnga āpi kexil*.

BLUTAGE, s. m., حال مغايق *hāl meng-āyak*, مغايقن *peng-āyāk-an*.

BLUTÉ, E, part. pas. du v. bluter, ايق *āyak*, يخ دايق *yang di-āyak*.

BLUTEAU ou BLUTOIR, s. m., فركاكس *perkākās*, مغايق *peng-āyak*.

BLUTER, v. a., مغايق *meng-āyak*, مغايقن *meng-āyak-kan*. — de la farine, مغايقن تغع *meng-āyak-kan tepung*.

BLUTERIE, s. f., مغايقن تمغت *tampat meng-āyak*.

BOA, s. m., اولر ساوه *ūlar sāwah*.

BOBÈCHE, s. f., چنين فدکاکي دين *xinxin pada kākī dian*.

BOBINE, s. f., کيسي *kisi*, راهت *rāhat*.

BOBINEE, v. a., مليکس *me-likas*. — du fil, مليکس بنغ *me-likas benang*.

BOCAGE, s. m., دوکه *dūkuk*, ريمان *rimbā-an*, تمغت برناوغ *tampat bernāung*.

BOCAL, s. m., سراهي *serāhi*, بولي *būli*, بسر *būli besar*.

BŒUF, s. m., لمبو *lembu*, لمبوکاسم *lembu kāsīm*, ساڤي *sāpi*, جاوي کاسم *jāwi kāsīm*. Un —, سيکر لمبو *sakōr lembu*. Un joug de —, سکو لمبو *sa-gū lembu*. — gras, لمبو تمبن *lembu tambun*. — maigre, لمبو کورس *lembu kūrus*. Une étable à —, کندغ لمبو *kandung lembu*. Un troupeau de —, ساکاون لمبو *sa-kāwan lembu*. —, l'espèce entière, لمبو *lembu*, جاوي ساڤي *jāwi sāpi*.

— mâle, لمبو جنتن *lembu jantan*. — femelle, vache, لمبو بتين *lembu betina*. Chair de —, داڤي لمبو *dāgīng lembu*. Tuer un —, لمبو مبتي *membantey lembu*.

Loc. prov. Donner un œuf pour avoir un —, ممبري سدیکت اکن *mem-brī sa-dīkit ākan*, مندافت بايق *men-dāpat bāñak*.

BOHÈME ou BOHÉMIEN, NE, adj., اورغ کلان *ōrang kumbāra*, اورغ کبار *ōrang kelāna*, اورغ قشغ *ōrang petenung*.

BOIRE, v. a. et n., مين *mīnum*, مين *me-mīnum*, مغيرف *merg-irap*. — un coup, مين سواتوتکت *mīnum*.

suātu tegòk. — rasade, مين هابس *mīnum hābis.* — à qui mieux mieux, مين براغكف اغكافن *mīnum ber-angkap-angkāp-an.* — à la ronde, مين سرت ممفرايدرکن فيال *mīnum serta mem-per-īdar-kan piāla.* — à la santé de quelqu'un, مين ممبرى مين *mem-brī mīnum.* Verre à —, گلس *glās mīnum.* Chanson à —, مين پين اورغ *ñāñi-an ōrang mīnum.* Donner un pour —, ممبرى ممبرى *mem-brī surūng-an,* سروغن بقسس *mem-brī baksis.* Faire —, مينکن *me-mīnum-kan.*

BOIRE, s'imbiber. Une éponge boit l'eau, بوغ کارغ مخرسيف اير *būnga kārang meng-hīsap āyer.*

BOIS, s. m., کايو *kāyu.* — vert, کايو هيجو *kāyu hījaw.* — sec, کايو کايو *kāyu krèng.* — vif, کايو هيدف *kāyu hīdup.* — mort, کايو ماتي *kāyu māti.* — dur, کايو کايو *krūs.* — de chauffage, کايو افي *kāyu āpi.* — de construction, کايو فراوسه *kāyu per-ūsah.* — rond, کايو بولت *kāyu būlat.* Un morceau de —, سباغ کايو *sa-bātang kāyu.* Un bloc de —, پونتغ کايو *puntung kāyu.* Une maison de —, رومه کايو *rūmah kāyu.* Une pile de —, تمبون

کايو *tambūn-an kāyu.* Magasin de —, گدغ کايو *godòng kāyu.* Couper, abattre du —, منبغ *menebàng.* Mettre du — au feu, ممبوه کايو اتس *mem-būbuk kāyu atas āpi.* — qui a beaucoup de nœuds, کايو کايو *kāyu yang ada bāñak māta padā-ña.*

BOIS, forêt, هوتن *hūtan,* رومب هوتن يغ لوس *rimba.* Un grand —, هوتن هوتن *hūtan yang lūas.* — touffu, هوتن هوتن *hūtan rendang,* سمق *semak.* — solitaire, رومب يغ سوپي *rimba yang sūñi.* La lisière d'un —, فغكر هوتن *pinggir hūtan.* L'ombre d'un —, ناوغ هوتن *nāuwung hūtan.* Pays de —, تانه رومب رومب *tānah rimba-rimbā-an.* Au coin d'un —, دهوجح هوتن *di-hūjung hūtan.* Traverser un —, ملنتس هوتن *me-lintas hūtan.* Aller au —, فركي كهوتن *pergi ka-hūtan.* Vivre dans les —, ديم دالم هوتن *dīam dālam hūtan.* Homme des —, اورغ هوتن *ōrang hūtan,* (l'orang-outang) ماوس *māwas.*

LES BOIS du cerf, اغك *angga,* تندق روس *tanduk rusa.*

Loc. prov. Ne savoir de quel — faire flèche, تياد براڤاي لاگي *tiāda ber-upāya lāgi.*

BOISEMENT, s. m., فري تانه رومب *prī tānah rimba-rimbā-an.*

BOISER, v. a., ملاشکن دغن فائڻ *me-lāpis-kan dengan pāpan*. — une chambre, ملاشکن دندغ بيلتو *me-lāpis-kan dinding bilik dengan pāpan*.

BOISERIE, s. f., لفيسن فائڻ *lapis-an pāpan*.

BOISSEAU, s. m., سوکت *sūkat*, کتغ *gantang*.

BOISSON, s. f., نومون *minūm-an*. — chaude, فانس منومن *minūm-an pānas*. — froide, منومن سبجق *minūm-an sejuk*. — agréable, منومن منومن يڻ سدڻ *minūm-an yang sedup*. Le vin est une bonne —, اغگور منومن يڻ بايق *anggūr minūm-an yang baik*. — fermentée, نومون *minūm-an yang be-rāgi*. Etre pris de —, جادی مابق *jādi mābuk*. Une personne adonnée à la —, اورغ مینم *orang pe-minum*.

BOÏTE, s. f., فتي کچل *peti*, فتي کچل *peti kexil*, بکس *bakus*, تفت *tampat*. — en or, فتي امس *peti amès*. — ronde, فتي کچل يڻ بولت *peti kexil yang bulat*. — aux lettres, فتي سورت *tampat sūrat*, فتي سورت *peti sūrat*. — à ouvrage, کفه *kempuh*. — ornée de coquillages et de verres, گنداگ *gendāga*. — à bétel à l'usage des princes, کودی *kūdey*, گمبت *gembut*. — à conserver les choses précieuses, چبل

xembul. — à tabac, سلفه *salepāh*. — à bétel ordinaire, تفت سيره *tampat sirih*, چران *xerāna*.

Loc. prov. Dans les petites boîtes sont les bons onguents, اورغ يڻ *orang yang kexil tūbuh-ña ter-kādang bānak pandey-ña*.

BOITEB, v. n., اد تفتغ *ada timpang*, جادی فنيچغ *jādi pinxang*.

BOITEUX, EUSE, adj., تفتغ *timpang*, فنيچغ *pinxang*. Une personne boiteuse, سورغ تفتغ *sa-ōrang timpang*. Une table boiteuse, ميچ يڻ *mēja yang ber-gōyang*. Une paix boiteuse, دامی تباد سغه *dāmey tiāda sungguh*. Les boiteux marchent, مک سکل اورغ تفتغ ايت برجان ۲ *maka segala orang timpang itu ber-jalan-jalan*.

BOL, s. m., مگکت *mangkok*. Boire un — de lait, مينم ساتو مگکت *minum satu mangkok susu*. — à se laver les mains, مگکت *mangkok xūxi tāngan*.

BOL ou **BOLUS**, s. m., espèce de pilule, انتل *untal*, انتل انتال *untal-untal-an*.

BOMBANCE, s. f., جمون *jamū-an*, فرجمون *per-jamū-an*. Faire —, ماکن برجمون *ber-jamu-jamū-an*, ماکن مینم برسکساکن *mākan minum bersuka-sukā-an*.

BOMBARDE, s. f., arme à feu, شمورس *pemūras*.

BOMBARDEMENT, s. m., حال منبِق دغن فلورو اِثي *hāl menembak dengan peluru āpi*.

BOMBARDER, v. a., منبِق دغن فلورو اِثي *menembak dengan peluru āpi*. — une ville, منبِق نكري دغن فلورو اِثي *menembak nagri dengan peluru āpi*.

BOMBE, s. f., فلورو اِثي *peluru āpi*.

BOMBÉ, E, part. pas. du v. bomber, بنتر *buntar*, بولت *būlat*, كعبخ *gemburg*, لنگكخ *lengkung*.

BOMBER, v. a., rendre convexe, ملشككخن *mem-buntar-kan*, مملشككخن *me-lengkung-kan*.

BOMBER, v. n., منبجادي بنتر *men-jādi buntar*, منبجادي لنگكخ *men-jādi lengkung*.

BOMBYX, s. m., هولت سوتر *hūlat sūtra*.

BON, NE, adj., خير *bāik*, خير *keir*, ادى *ādi*. Des choses: Une bonne terre, بايق تانه *tānah yang bāik*. — pain, روتي بايق *rōti yang bāik*. — goût, راس بايق *rāsa yang sedup*. Bonne odeur, باو بايق هارم *bāu yang hārum*. Bonnes manières, لاکو بايق *lāku yang bāik*, لاکو بايق مانس *lāku yang mānis*. Bonne santé, عافة *salāmat*, عافة *āfeyat*.

Des personnes: — père, باف *bāpa yang bāik*. — fils, اِنق لکلاکي بايق *anak laki-laki yang bāik*. — prédicateur, اورغ *orang pandey men-kutbat*. — nageur, اورغ قندی برنخ *orang pandey bernang*.

Des qualités morales: -- naturel, فراغن بايق *perāngi yang bāik*. — cœur, هاتي مور *hāti mūrah*.

Bonne conscience, ستاهو هاتي بايق بتل *sa-tāhu hāti yang betul*. Bonne conduite, کلکون بايق *ka-lakūan yang bāik*.

Des animaux: Un — cheval, سیکر کود بايق *sa-ikòr kūda yang bāik*. — cheval de trait, کود قوه *kūda kūrwat meng-hēla karēta*. Bonne vache à lait, لمبو تين *lembu betina yang mem-brī bānāk āyer sūsu*.

BOX, propre à. — à rien, تباد *tiāda ber-gūna*. — à tout, برکون *yang ber-gūna pada samuā-ña*. — à manger, بايق داث اورغ *yang dāpat orang mākan*. — à faire, بايق فاتت *yang pātut di-karjā-kan*.

BON, avantageux. — vent, اغن *āngin yang bāik*. Bonnes nouvelles, خبر بايق *khābar bāik*. Bonne réputation, نام بايق *nāma yang bāik*. — commerce, فریدکاهن *yang bāik*.

ترکادغ چلاک ممبری انتغ est bon, *perniagā - an yang mem-brī lāba.*

BON, grand, considérable. Un — nombre, بیراف بائق *be-brāpabāñak.* De bons profits, لاب یغ بائق *lāba yang bāñak.* Une bonne somme d'argent, بائق وغ *bāñak wang.* Un — soufflet, تمفر یغ کرس *tampar yang krūs.* Une bonne fièvre, دم *demam yang krūs.* Une bonne pluie, هوجن یغ لبت *hūjan yang lebāt.*

Loc. Trouver bon, سودی *sūdi,* برکنن *ber-kenən.* Avoir la main bonne, اد چفت *ada xepāt.* Avoir bon pied, bon œil, برسلامة *ber-salāmat.* De bonne famille, در *deri bangsa tinggi.* A bonne enseigne, دغن فرقس *dengan preksa.* A — escient, دغن سغکه *dengan sungguh,* دغن تننو *dengan tantu.* Avoir du bon temps, هیدف *hidup dengan senang.* A quoi bon? اف گنان *apa gunā-ñā.* Bon marché, هرک مورہ *harga mūrah.* Bonne aventure, تنوغن *te-nūng-an.* De bonne heure, بائق فاکی *bāñak pāgi.* Donner le bon jour, ممبری تابن *mem-brī tābek,* ممبری سلام *mem-brī salām.* C'est bon, بايقله *bāik-lah.* Y aller bon jeu bon argent, دغن سغکه هاتی *dengan sung-guh hāti.* A quelque chose malheur

est bon, *ter-kādang celāka mem-brī untung.*

BON, s. m., کيکين *ka-baik-an.* Le — et le mauvais, کيکين دان *ka-baik-andānka-jahāt-an.*

BONACE, s. f., (Mar.), calme, کتدوهن *ka-tedōh-an.* La — règne, تدهله لوت *tedōh-lah lāut.*

BONASSE, adj., بوده *bōdoh.* Une personne — اورغ بوده *orang bōdoh.*

BONBON, s. m., منيسن *manīs-an,* کوه *kūweh,* دودل *dōdol.* Une boîte pleine de —, ساتو فتی یغ برایسی *sātu peti yang ber-isi manīs-an.*

BOND, s. m., امبل *ambul,* فلغاتن *pe-lumpāt-an.* Faire faux —, تیاد *tiada meñampey-kan janji.*

BONDE, s. f., د'ن'étang, فتو ایر *pintu āyer,* فتو بندوغن *pintu bandūng-an.*

BONDE d'un tonneau, لوبغ سمل *lobang sempal,* لوبغ سمبت *lobang sumbat.*

BONDÉ, E, part. pas. du v. bonder, chargé, plein, ترسارت *ter-sārat,* ترموت *ter-mūat.* Un navire — فراهو *prāhu yang ter-sārat.*

BONDER, v. a., charger, مپارت *meñārat,* موت *me-mūat.* — un navire, مپارت سبوه فراهو *meñārat sabūah prāhu.*

BONDIE, v. n., مغمبل *meng-ambul*,
 لفت *lumpat*, ملفت *me-lumpat*.
 Les agneaux bondissent, اتق ۲ دهب
 ملفت *anak - anak domba me-*
lumpat. Cela fait — le cœur, نو
 اداں *bahwa itu ka-geli-*
an adā-ña.

BONDON, s. m., سمبت *sumbat*. —
 d'un tonneau, تغ سمبت *sumbat tong*.
BONDONNER, v. a., مسمبت *meñum-*
bat. — un tonneau, تغ سمبت
 لو بوع تغ *meñumbat lōbang tong*.

BONHEUR, s. m., بهکی *bahagīa*,
 کستوساآن *ka - senāng - an*,
 کستوساآن *ka-santawsā-an*, سلامة *salāmat*,
 انتغ *untung*, انتغ بايق *untung baik*,
 سمجهر *sejahtra*, دولة *dawlat*, (con-
 tentement) سکت *suka-xita*. Un —
 passager, انتغ یغ لوٹ *untung yang*
lūput. Un — parfait, یغ سلامة
 سفرن *salāmat yang sempurna*.
 Le — éternel, بهکی یغ ککل *bahagīa*
 yang *kakal*. دولة دالم اخرق *dawlat*
dālam akīrat. Arriverau —, مندافت,
 سلامة *men-dāpat salāmat*. Il a
 du —, ای برانتغ *ia ber-untung*.
 Par —, دغن انتغ *dengan untung*.
 Avoir le — de rencontrer son père,
 ادا برانتغ برتو دغن بفان *ada ber-*
untung ber-temū dengan bapā-ña.
 Chercher le — et la paix, منچھاری
 کستاغن دان دامی *men-xahāri ka-*
senāng-an dān dāmey. Le — ne se

trouve pas en ce monde, کستوساآن
 کستوساآن *ka-san-*
tawsā-an tiāda di-dāpat ōrang
dālam dunīa ini.

BONHOMIE, s. f., کبتولن *ka-betūl-*
an, اورغ ٹولس *pri ōrang tulus*.

BONHOMME, s. m., اورغ ٹولس
 اورغ بتل *ōrang betul*,
 اورغ یغ لورس هتین *ōrang yang lurus*
hati-ña.

BONI, s. m., و غ یغ تغکل کم دین
 و غ یغ تغکل کم دین *wang yang tinggal kamudian*
 در بلنج *deri belanja*.

BONIFIÉ, E, part. pas. du v. bo-
 nifier, یغ دیسکی *yang di-baik-i*,
 یغ سده جادی لبه بايق *yang sudah*
jādi lebhē baik.

BONIFIER, v. a., امیلیورر, میسکی
 میسکی *mem-baik-i*, میله *meñilih*. — une
 terre, میسکی بندغ *mem-baik-i*
bendang.

SE BONIFIER, v. pron., منجادی
 منجادی *men-jādi lebhē baik*.

BONJOUR, s. m., تابق *tābek*, سلام
 سلام *salām*. Souhaiter le —, ممبری سلام
 ممبری سلام *mem-brī salām*. —, monsieur,
 تابق *tābek tūan*.

BONNE, s. f., د'enfant, اینغ *inang*,
 اینغ *āya*. L'enfant vint avec sa —,
 اتق ایت داتغ دغن اینغ *anak itu*
dātang dengan inang-ña.

BONNEMENT, adv., naïvement,
 دغن ٹولس هاتی *dengan tulus hati*,

دغن لورس *dengan lurus*, بتل *betul*.

Il dit — ce qu'il pense, دغن تواس *dengan tulus*
هاتی ای میتاکن فکیرین *hati ia menata-kan pikir-an-ia*.

BONNET, s. m., کفیه *kopiah*, تودغ *tudug*,
کرفس *karpus*. — de soie, کفیه سوتر *kopiah sutra*. — de coton,

کفیه در کاین کافس *kopiah deri kain kapas*. — de nuit, کفیه فد مالم *kopiah pada malam*. — de femme,
تودغ فرمفون *tudug perampuan*.

— carré, کفیه امام دان علما *kopiah imām dān ulamā*. — de police,
کفیه سلدادو *kopiah soldado*.

Loc. C'est un gros bonnet, ای

ای اورغ *ia orang mutia*, اورغ ملی

یا اورغ بسر *ia orang besar*. Mettre la main

au —, ممبری سلام *mem-brī salām*.

Avoir la tête près du —, برباغت

برباغت *ber-bāngat bangāt-an*. Mettre

son — de travers, منجادی ماره *men-
jādi mārāh*.

BONNETTE, s. f., کفیه کاتو ۲ *kopiah
kānak - kānak*. (Mar.), لایر فغکر *lāyar pinggir*.

BONSOIR, s. m., سلامتة *tābek*, تابع *tabek*,
تغکل *salāmat tinggal*. Souhaiter

le —, ممبری سلامتة تغکل *mem-brī
salāmat tinggal*. —, monsieur, تابع

تون *tābek tūan*, سلامتة تغکل *salāmat tinggal tūan*.

BONTÉ, s. f., کبیکن *ka-baik-an*,
کمرهن *ka-murāh-an*. La — d'une

terre, کبیکن تانه *ka-baik-an tanah*.

La — de l'air, فوی هوا یغ بایق *prī
hawā yang baik*. La — d'une

étouffe, صفة کاین یغ بایق *şifat kain
yang baik*. La — de Dieu, کمرهن

الله *ka-murāh-an allah*. La — du
roi, کمرهن راج *ka-murāh-an rāja*.

BONTÉ, faveur, کرنی *karunā*,
انگره *anugrah*. Je n'oublierai pas

vos bontés, همب تباد اکن لوف کرنی

تون *hamba tiāda akan lupa ka-
runā tūan*. Acte de —, کبیکن

ka-bijik-an.

BORAK, prétendue monture de
Mahomet, qui selon la tradition
musulmane le transporta au ciel,

بورق *bōrak*.

BORAX, s. m., قتری *tingkal*, قتری
pateri. Acide borique, اسم تغکل

āsam tingkal.

BORBORYGME ou **BORBORISME**, s. m.,
گرق ۲ فرت *geruk-geruk prūt*.

BORD, s. m., فغکر *pinggir*, تقی *tepi*,
بیر *bīr*, تبغ *tebing*, بیر *bīr*,
بیر *bīr*. — d'un chemin, فغکر جالن

pinggir jalan, تقی جالن *tepi jalan*.

— de la mer, تقی لاوت *tepi laut*.

— d'un fossé, تبغ فارت *tebing parit*.

Au — d'un champ, دتقی بندغ *di-
tepi bendang*. Le — d'un habit,

فغکر کاین *pinggir kain*. Le — d'un
plat, تقی فغکن *tepi panggan*. Le —
d'un puits, بیر فریکی *bibir prigi*.

Le — d'une coupe, بيبړ ښال *bībīr piāla*. Le — d'un chapeau, بيبړ *bībīr kopīah*. Le — de l'oreille, پړلغان تليخ *per-lipāt-an telīng*. (Mar.) Monter à —, s'embarquer, کفراهو *nāīkka-prāhu*.

Venir du —, داتخ در فراهو *dātang deri prāhu*. Retourner à —, فولخ *pūlangka-prāhu*. —, côté du navire, سبله فراهو *sa-belāh prāhu*.

Le — du vent, سبله فراهو داتس اغن *sa-belāh prāhu di-ātas āngin*. Le — sous le vent, سبله فراهو دباوه اغن *sa-belāh prāhu di-bāwah āngin*. Virer de —, برکيلر فراهو *ber-gilīr prāhu*.

Loc. Être sur le bord du précipice, جادی همپړ دار بهای *jādi hampīr māra bahāya*. Être sur le bord de sa fosse, دڅنگر قبور *di-piṅgīr kubūr*, ههمپړ ماتی *hampīr māti*. Être du bord de quelqu'un, مخيکت *meng-īkut ōrang*. A pleins bords, څنه سکالی *penūh sa-kāli*.

BORDÉE, s. f., بنجر *banjar*. Une -- de canons, سبنجر مریم *sa-banjar marīam*. Courir des bordées, برلایر *ber-lāyar lālu lālang*.

BORDEL, s. m., lieu de débauche, رومه سندل *rūmah sundal*.

BORDER, v. a., منجهاهت فغکر *men-jāhūt piṅgīr*, مپيرت *meñūrat*, مناره فدکليخ *menāruh pada kulīlīng*,

برتفيکن *ber-tepī-kun*. — un mouchoir, منجهاهت فغکر ساڅو تاغن *men-jāhūt piṅgīr sāpu tāngan*. — un habit, مپيرت کاین *meñūrat kāin*. Un ruisseau borde ce jardin, اتق *anak sūngēy ber-tepī-kan kebōn itū*. — un champ de fossés, مغورق څارت کليخ *mengōreḳ pārit kulīlīng bendang*.

BORDEBEAU, s. m., سورت هتوشن *sūrat hitūng-an*.

BORDURE, s. f., سپرت *sīrat*, تالی *tāli āyer*, فرتفيسن *per-tepī-an*, فغکر *peṅgiḳ*.

BORÉAL, E, adj., يخ در سبله اتار, *yang deri sa-belāh utāra*. Pôle —, قطب اتار *kuṭub utāra*. Aurore —, ترغ اتار *fejer utāra*, ترغ اتار *trāng utāra*. Hémisphère —, ستغه بلاتن, *sa-tengah bulāt-an duniā yang di-sa-belāh utāra*.

BORGNE, adj., مات سبله *māta sa-belāh*, بوت مات سبله *būta māta sa-belāh*.

Loc. prov. Changer son cheval borgne pour un aveugle, جول سوتر *jūal sūtra belī mestūli*. Jaser comme une pie borgne, برکسکات باق *ber-kata-kāta bānāk*. Dans le royaume des aveugles les borgnes sont rois, دتمت تياد لغ کات *di-tampat tiāda lang kata bitālang akū-lah lang*.

BORNE, s. f., pierre qui marque les limites, باتو باتس *bātu bātas*, باتو تند *bātu tanda*. Poser des bornes, ممبوه تند *mem-būbuh tanda*.

BORNE, limite, باتس *bātas*, ضرباتس *per-batās-an*, فمغكر *pe-mirnggir*, فمغكيرن *pe-mirnggir-an*, هغك *hingga*, فرهغكآن *per-hirggā-an*. Qui est sans —, تياد ترهغك *tiāda ter-hirga*.

BORNÉ, E, part. pas. du v. borner, يغ اد باتس فدان *yang ada bātas padā-ña*, يغ ترهغك *yang ter-hirga*.

BORNÉ, circonscrit, سندت *sendet*, قيجق *pīxak*.

BORNÉ, peu intelligent, كورغ بودى *kūrang būdi*.

BORNER, v. a., منتوكن فمغكر *menantū-kan pemirnggir*, ممبوت باتس *mem-būat bātas*, مغهغكآن *meng-hirggā-kan*. La rivière borne son jardin, سوغى ايت برهغكر دغن تامنن *sūngēy itu ber-pirnggir dēgan tāman-ña*.

BORNER, restreindre, مناهنكن *menāhan-kan*. — ses désirs, مناهنكن هواك *menāhan-kan hawā-ña*.

BORNOYER, v. n., تيشق دغن سواتو *tēyōq dēgan suātu māta*, مات *matar*.

BOSPHERE, s. m., سلت *selāt*.

BOSQUET, s. m., دوكة *dūkuk*, هوتن *hutan*, كچل *hutankecil*, رنب رنبآن *rimba-*

rimbā-an, رنب كسكآن *rimba kasukā-an*.

BOSSE, s. f., بغكق *burgkuk*, بندق *bondok*, بغكل *burgkul*.

BOSSE, tumeur, enflure, بغكق *burgkuk*, بغكل *burgkul*, ريس *rīsa*.

BOSSE de chameau, فونق *pūnuq*.

BOSSE aux arbres, بوچق *būxuk*, بغكل *burgkul*, كغفل *gempul*.

EN BOSSE (en relief), تمبل *timbul*. Sculpture en —, اكيرن تمبل *ukir-an timbul*.

Loc. Ne chercher que plaies et bosses, منچهارى چكت *men-xahāri xekit*.

BOSSELÉ, E, part. pas. du v. bosseler, يغ جادى بغكق *yang jādi burgkuk*, يغ جادى لنتق *yang jādi lintuk*, يغ سده كن بكس توكل *yang sudah kena bakās tūkul*.

BOSSELER, v. a., منجدىكن بغكق *men-jādikan burgkuk*, ملتق *me-lintuk*, منوكل *menūkul*.

BOSSOIR, s. m., دو قنتغ كايو يغ *dūa puntung kāyu yang jengkir di-halūwan prāhu*. L'homme du —, اورغ يغ *ōrang yang berjāga di-halūwan prāhu*.

BOSSU, E, adj., بغكق *burgkuk*, برنبغكق *ber-burgkuk*, برنبندق *ber-*

bondok. — par devant et par derrière, بر پشتک دهدائن دان دبلاکڅ *ber-burkuk di-hadāp-an dān di-blākang*.

Loc. prov. Rire comme un bossu, *ter-tāva rāmey-rāmey*.

BOSSUER, v. a., ملتنق *me-lintuk*, مېناس *mem-bināsa*. — une cuillère, ملتنق سندق *me-lintuk senduk*.

BOT, adj. Pied —, کاکي چاقو *kāki xāpik*.

BOT, s. m., (Mar.), بوټ *bōt*, سڅن *sāmpan*.

BOTANIQUE, s. f., علم تانم *ilmu tānam tanām-an*.

BOTANISTE, s., اورغ يڅ فهم قد علم *orang yāng fehem pada ilmu tānam-tanām-an*.

BOTTE, s. f., بڅکس *berkas*, بڅکس *burkus*, ايکت *ikat*, گالڅ *gālur*, بابن *bāban*. Une — de paille, *sa-berkas merang*. Deux bottes d'oignons, دو بڅکس *dūa burkus bāwang*. Une — de riz, سيکت څادي *sa-ikat pādi*.

Une — d'asperges, سيکت اکر فرسي *sa-ikat ākar pārsi*. Deux bottes de rotin, دو گالڅ روتن *dūa gālur rōtan*.

BOTTE, s. f., chaussure, موزه *mūzah*, سڅانو فنجڅ *sapātu panjang*. Une paire de bottes, موزه سڅاسڅ *sa-pāsang mūzah*. Porter des bottes, موزه څاكي *pākey mūzah*. Mettre ses

bottes, مڅانکن موزه *mengenā-kan mūzah*. Oter ses bottes, منڅکلکن موزه *meninggal-kan mūzah*. La tige d'une —, باتڅ موزه *bātang mūzah*.

Un tire-botte, څنچابت موزه *pen-xābut mūzah*.

BOTTÉ, E, part. pas. du v. botter, يڅ برڅاكي *yāng ber-mūzah*, يڅ بر موزه *yāng ber-pākey sapātu panjang*.

BOTTELEE, v. a., مېرکسکن *mem-berkas-kan*, مېرکاسي *mem-berkās-i*, مڅگالڅکن *merg-gālur-kan*, مڅيکت *merg-ikat*, مېمڅکس *mem-burkus*.

— de l'herbe, مېرکاسي رمڅت *mem-berkās-i rumput*. — du rotin, مڅگالڅکن روتن *merg-gālur-kan rōtan*.

BOTTER, v. a., مېري موزه *mem-brī mūzah*, مڅانکن موزه *mengenā-kan mūzah*.

BOTTIER, s. m., توکڅ موزه *tūkang mūzah*.

BOTTINE, s. f., موزه کچل *mūzah kexil*, موزه څندق *mūzah pendek*.

BOUC, s. m., کبڅ جتنن *kambing jantan*. Un gros vieux — avec une longue barbe, کبڅ زندق *kambing randuk*.

BOUCAN, s. m., تمڅت مان اورغ *tampat māna orang meñaley dāging*, مڅسائي داڅ *tampat merg-asāp-i dāging*.

BOUCAN, bruit, vacarme, هرهار *hara-hāru*.

BOUCANÉ, E, part. pas. du v. boucaner, سالی *sāley*, ترسالی *ter-sāley*. De la viande boucanée, داکځ یغ ترسالی *dāgīng yang ter-sāley*.

BOUCANER, v. a., مپالی *meñāley*, مغسافی *meng-asāp-i*. — de la viande de bœuf, مپالی داکځ لمبو *meñāley dāgīng lembu*.

BOUCANIER, qui Boucane les viandes, اورځ یغ مپالی داکځ *ōrang yang mñāley dāgīng*.

BOUCHE, s. f., مولت *mūlut*. Grande —, مولت بسر *mūlut besār*. Petite —, مولت کچل *mūlut keçil*. Fermer la —, مولت منوٹف *menūtuṭ mūlut*, دیم *dīam*. Fermer la — à quelqu'un, مچیت مولت اورځ *me-ñumbat mūlut ōrang*, مندیمکن *men-dīam-kan*. L'ouverture de la —, مولت لوبځ *lōbang mūlut*. Se rincer la —, برکمر *ber-kemūr*. A pleine —, مولت قنه *mūlut penūh*. — aigre, amère, fétide, مولت اسم فاهت بوسق *mūlut āsam pāhit būsuq*. Provisions de —, فربکالن *per-bakāl-an*. Les dépenses de la —, مکانن *ma-kān-an*, بلنج اکن رزقی *belanja ākan rezekī*. Ouvrir la —, مبولک *mem-būka mūlut*, برکات *ber-kāta*. N'oser ouvrir la —, تیا دبرانی *tiā dberāni*, برکات *ber-kāta*. Dire

tout ce qui vient à la —, برکات دغن, تادا ایشت *ber-kāta degan tiāda iṣṭat*. Avoir toujours à la —, برکات, سوتواس اتس سوتواس فرکار *ber-kāta santiāsa ātas suātu porkāra*. Fort en —, مولت کځگو *mūlut gāngu*. Demeurer — béante, حیران *heirān*. Faire la petite —, برکات سدیکت *ber-kāta sa-dīkit*, ماکن سدیکت *mākan sa-dīkit*. Etre sur sa —, جادی اورځ دمځ *jādi ōrang demāp*. Faire venir l'eau à la —, ممبری راس *mem-brī rāsa*, ممبری ایغن *mem-brī iḡin*. Faire bonne —, ممبری هارځ *mem-brī hārap*, ممبری سوک *mem-brī sūka*. Par la — du prophète, دغن لیده نبی *degan līdah nabī*. — à —, برکات دغن اورځ *ber-kāta degan ōrang*. Etre dix bouches à table, سا پوله اورځ ماکن *sa-pūloh ōrang mākan*. — inutile, اورځ تیا دکرچ *ōrang tiāda karja*.

BOUCHE, ouverture, embouchure, مولت لوبځ *mūlut lōbang*. — d'un canon, مولت مریم *mūlut marīam*. — d'un four, مولت داڤر *mūlut dāpur*. — de chaleur, لوبځ فانس *lōbang pānas*. — d'une rivière, کوال سوځی *kuāla sūngēy*. Quatre bouches à feu, امځت مریم *ampat marīam*.

BOUCHÉ, E, part. pas. du v. boucher, سمبت *tūtuṭ*, تر توتف *ter-tūtuṭ*, سمبت

sumbat, کائف *kātip*, ترکائف *ter-kātip*.

BOUCHÉ, obstrué, ممتت *tumpat*, ساکت *sākat*, ترساکت *ter-sākat*.
Esprit —, بیغ *bīngung*, گاول *gāwal*.

BOUCHÉE, s. f., سوڤ *sūwap*.
Une —, سوڤ *sa-sūwap*. Une —
de pain, سوڤ روتی *sa-sūwap rōti*. Ne faire qu'une — d'un
mets, مندمڤ *men-demup*. Petites
bouchées, بیکڤ *bīkang-bīkang*.

BOUCHER, v. a., منوتڤ *menūtup*,
مپمب *meñumbat*, مپمڤل *meñempal*,
مڤگاتڤ *meṅgātup*. — un trou, منوتڤ
menūtup lōbang. — une bou-
teille, منوتڤ بوتل *menūtup bōtol*.
—, murer la porte d'une maison,
مڤیکت ڤنورومه دغن باتو دان کافر
*meṅ-ikat pintu rūmah dengan
bātu dān kāpur*. Se — les yeux,
تیاڤ ماو لپت *tiāda māu lihat*. Se —
les oreilles, تیاڤ ماو دغر *tiāda māu
dengar*.

BOUCHER, obstruer, ممتت *me-
numpat*, مپاکت *meñūkat*, مپسق
meñesak, مڤگاتڤ *meṅgātup*. — un
chemin, مپاکت جالڤ *meñūkat jalan*.
— une rivière, مڤگاتڤ سوڤی سباتڤ
meṅgātup sūngay sa-bātang.

BOUCHER, ÈRE, s., اورڤ ڤمبنتی *ōrang
pem-bantey*, توکڤ ڤوتڤ سافی *tūkang
pūtang sāpi*.

BOUCHERIE, s. f., ڤمبنتی *tengt
tampat pem-bantēy-an*, کدی ڤمبنتی
kadey pem-bantey. Animaux de —,
بناتڤ بکل دبنتی *binātang bakul di-
bantey*.

BOUCHON, s. m., سمب *sumbat*,
سمڤل *sempal*. — d'une bouteille,
سمب بوتل *sumbat bōtol*. — de
bois, سمب درڤد کایو *sumbat deri-
pada kāyu*.

BOUCHON de paille, مرڤ *sa-
gerrgam merang*.

BOUCHONNER, v. a., کلڤننر,
مڤڤل *meṅgèpəl*, مڤڤسوت *meṅgūsut*.
— du linge, مڤڤل کاین *meṅgèpəl
kain*.

BOUCHONNER, frotter un cheval
avec un bouchon de paille, مڤڤسوت
کود دغن سڤگام مرڤ *meṅ-gōsok
kūda dengan sa-gerrgam merang*.

BOUCLE, s. f., سمب *sambat*, کنڤڤ
kanxing. Une paire de boucles,
سڤساف سمب *sa-pāsang sambat*.
— de souliers, سمب سڤاتو *sambat
sapātu*.

BOUCLE, anneau, چنڤن *xin.xin*,
سڤی *simpey*. — de rideau, چنڤن
xin.xin kulambu. — à la
poignée d'un criss, سڤی کرس *simpey
kris*. — d'oreille, چنڤن تلڤڤ *xin-
xin teling*, انتڤ *anting-anting*.

BOUCLE de cheveux, توکخ *tūkung*,
چچنتخ *xexentung*, لندق *landek*,
(artificiel) گندق *gandek*.

BOUCLE, E, part. pas. du v. boucler,
مببت *ter-sambat*. Cheveux bouclés,
مببت کریخ *rambut ikal*, رمببت ایکل
rambut krētīng.

BOUGLER, v. a., مپببت *meñambat*,
مغنیخ *menganing*.

BOUCLER, v. n., former des
boucles, برایکل *ber-ikal*. Ses
cheveux bouclent, رمببتن برایکل
rambut-ña ber-ikal.

BOUCLIER, s. m., فریسی *prīsey*,
تامخ *tāmerg*. — long, سلوکخ *selū-
kung*. — rond, rondache, راغن
rāngin; petit — rond en rotin,
اوترا *ūtar-ūtar*; petit — de Bali,
دادف *dādap*. — en argent, فریسی
فریق *prīsey pēraḳ*. Deux boucliers,
دو بوه فریسی *dūa būah prīsey*.
Avoir un —, se servir d'un —,
برفریسی *ber-prīsey*. Parer avec
un —, منغکس دغن فریسی *menang-
kis dengan prīsey*.

BOUCLIER, défenseur, protecteur,
فرلندوغن *per-lindūng-an*, فنوئخ *pe-
nūlung*. Dieu est mon bouclier, هو
الله جو فرلندوغن همب *bahwa allah
jūa per-lindūng-an hamba*.

BOUDER, v. n., جادی راجق *jādi
rājuk*, مرجق *me-rājuk*, مشولم
mengūlum, برسوغت *ber-sūngut*.

— contre son ventre, مارجق تیاد ماو
me-rājuk tiāda māu mākan.

BOUDERIE, s. f., فری راجق *prī
rājuk*, فری موک بغس *sūngut*,
prī mūka bengis.

BOUDEUR, EUSE, adj., اورغ راجق
orang rājuk, یخ برسوغت *yang ber-
sūngut*.

BOUDIN, s. m., اروتن داره *urūtan
dārah*.

BOUDOIR, s. m., حلوة فرمفون
kalwat perampūan, حلوة لراغن
kalwat larāng-an.

BOUE, s. f., saleté, سمفه *sampah*.
Bourbe, crotte, لمر *lumpur*, بیچق
bīxak. Terre glaise, گاله *gālah*.
— d'une rivière, لمر سوخی *lumpur
sūngay*. — des rues, جالن
bīxak jalan. Faire jaillir de la —,
مرچفکن لمر *me-merxik-kan
lumpur*.

BOUE, avilissement, کهنان *ka-
hinā-an*, کزنادهن *ka-rendāh-an*.
Il est tombé dans la —, ای جادی
کهنان *ia jādi ka-hinā-an*. Trainer
quelqu'un dans la —, مرزدهکن اورغ
me-rendah-kan orang.

BOUÉE, s. f., لمرغ *lampung*, تمبولن
timbūl-an. — de sauvetage. لمرغ
فرتلوغن *lampung per-tulūng-an*.

BOUEUR, EUSE, s., اورغ یخ مشمبل
*orang yang merg-ambil
sampah*.

BOUEUX, EUSE, adj., برلغر *ber-lumpur*. Chemin —, جانن بيجق *jālan bīcāq*.

BOUFFANT, E, adj., كُبعُج *gembung*. Une étoffe bouffante, كُباين كُبعُج *kāin gembung*.

BOUFFÉE, s. f., coup de vent, بايو *bāyu*, تيف *tīup*, بادي *bādey*. — de fumée, تيف اسف *tīup āsap*.

BOUFFER, v. n., جادي كُبعُج *jādi gembung*. Une étoffe qui bouffe, كُباين كُبعُج *kāin yang gembung*.

BOUFFER, manger avec avidité, منچارق *men-xāruk*, مندمف *men-demāp*.

BOUFFETTE, s. f., جمبوا *jambu-jambu*, سمفل *simpul*.

BOUFFI, E, part. pas. du v. bouffir, كُبعُج *gembung*, بڭكك *bangkak*, بنتر *buntar*. Ses joues sont bouffies, كُبعُج *pipī-ña gembung*. — d'orgueil, هاتق *bangkak hāti*, جموا *jumāwa*, چڭكك *xongkak*.

BOUFFIR, v. a., منجدیکن كُبعُج *men-jadi-kan gembung*, ممبڭككکن *mem-bangkak-kan*.

SE BOUFFIR, v. pron., منجدی *men-jādi gembung*, كُبعُج *men-jādi bangkak*.

BOUFFON, s. m., برسند *ber-senda*, برکورو *ber-gūraw*, اورغ جناک *ōrang jenāka*, بادت *bādut*.

BOUFFONNERIE, s. f., سند *senda*, کورو *gūraw*.

BOUGE, s. m., خلوة کچل *kalwat kexil*, رومه کچل دان کوتر *rūmah kexil dān kōtor*.

BOUGEOIR, s. m., کاکی دین یغ رنده *kāki dīan yang rendah*.

BOUGER, v. n., برکرق *ber-grāk*, برڭده *ber-pindah*. Ne bougez pas, جاغن برکرق *jāgan ber-grāk*. Il ne bougera pas de ce lieu, تاد ای اکن برکرق در تمقت این *tiāda ia ākan ber-grāk deri tempat ini*.

BOUGIE, s. f., دین لیلن *līlin*, فاشغ *dīan līlin*. Allumez la —, لیلن *pāsang līlin*. Eteindre la —, مادم لیلن *memādom līlin*. — de table, لیلن فد میج *līlin pada mēja*.

BOUGONNER, v. n., murmurer, منچومل *men-xūmil*, برسوشت *ber-sūngut*. Il bougonne sans cesse, ای برسوشت دغن تاد برهنقی *ia ber-sūngut dengan tiāda ber-henti*.

BOUGONNER, réprimander, منچوملکن *men-xūmil-kan*, مېغوتی *meñungūt-i*, منستاکن *menistā-kan*.

BOUGRAN, s. m., کاین کاسر یغ *kāin kāsir yang ber-kanji*.

BOUGRE, épithète grossière, فڭکک *pengkuh*, ریسو *rīsaw*, گیان *gibāna*.

BOUGUIS, s. m., بوکس *būgis*. Un —, سورغ بوکس *sa-ōrang būgis*.

La langue —, بهاس بوکس *bahāsa būgis*.

BOUILLANT, E, adj., qui bout, دیده *dīdih*, کلکتو *gelegak*. De l'eau bouillante, ایر دیده *āyer dīdih*.

BOUILLANT, vif, ardent, فانس *pānas*, هانت *hāngat*. Homme —, اورغ یغ فانس هتین *orang yang pānas hati-nā*. — de colère, ماره هانت *hāngat mārāh*.

BOUILLE-À-BAISSE, s. f., کوه ایکن *kūwah ikan*.

BOUILLI, s. m., داغ لبوربس *dāgīng lembu rebūs*. La soupe et le —, کوه دان داغ ربس *kūwah dān dāgīng rebūs*.

BOUILLIE, s. f., بوبر *būbur*. — au lait, بوبر سوسو *būbur sūsu*.

BOUILLIR, v. n., بر دیده *ber-dīdih*, بر کلکتو *ber-gelegak*, مر بس *me-rebūs*. L'eau bout, ایر بر دیده *āyer ber-dīdih*. — d'impatience, منجادی *men-jādī*, هانت ماره *hāngat mārāh*. Faire —, من دیده کن *men-dīdih-kan*, مر بس کن *me-rebūs-kan*. Faire — une volaille dans l'eau, مر بس کن *me-rebūs-kan* هایم دالم ایر *hāyam dālam āyer*. Faire — du riz, مناتق *menānaq* ناسی *nāsī*.

BOUILLON, s. m., کلکتو *gelegak*, کلبلخ *gelembury*. Deux ou trois —, دو تیك کلکتو *dūa tīga gelegak*.

Faire cuire à petits bouillons, مر بس کن فر لاهن *me-rebūs-kan per-lāhan-perlāhan*.

BOUILLON, décoction, کوه *kūwah*. — gras, کوه داغ *kūwah dāgīng*. — aux herbes, کوه سایر *kūwah sāyur*. Prendre une tasse de —, ماکن سمغکتو کوه *mākan sa-mangketō kūwah*.

BOUILLONNEMENT, s. m., کلبلوغن *gelembūng-an*, حال کلکتو *hāl gelegak*, حال بر دیده *hāl ber-dīdih*.

BOUILLONNER, v. n., بر کلبلخ *ber-gelembury*, بر کلکتو *ber-gelegak*. Une source qui bouillonne, مات ایر *māta āyer yang ber-gelegak*. L'eau de la mer bouillonne, ایر لوت بر کلبلخ *āyer lāt ber-gelembury*.

BOUILLOTTE, s. f., فریق من دیده کن *frīq men-dīdih-kan āyer*.

BOULANGER, ÈRE, s., توکخ روتی *tūkang rōti*, فناتق *penānaq*, خباز *kabbāz*.

BOULANGER, v. a., faire du pain, موبوت روتی *mem-būat rōti*.

BOULANGERIE, s. f., art de faire le pain, حال *penānaq-an*, موبوت روتی *hāl mem-būat rōti*.

BOULANGERIE, lieu où l'on fait le pain, تممت موبوت روتی *tampat mem-būat rōti*, کدی توکخ روتی *kadèy tūkang rōti*.

BOULE, s. f., بوله *bulāt-an*, بوه *būah*, بوله *bōlah*. Une —, سبوه, بلاتن *sa-būah bulāt-an*. La — du monde, بلاتن دنيا *bulāt-an duniā*. — en ivoire, بوله درشد گادغ *bōlah deri-pada gādīg*. — à jouer, براین کتی *ber-māin ketey*. Jouer à la —, بوه فنچخ *būah panxang*. — pour jouer au mail, بوه چاتق *būah xātuk*.

BOULET, s. m., فلورو *pelūru*, فلورو مریم *pelūru mariam*. — de fer, فلورو بسی *pelūrubesī*. — de pierre, فلورو باتو *pelūru batu*. — rouge, فلورو اٹی *pelūru āpi*. Fondre des boulets, فلورو منوغ *menūwang pelūru mariam*. Fonderie à —, فلورو تفت ثواغن *tampat penuwang-an pelūru*. Moule à —, فلورو *axūan pelūru*. Tirer à —, فلورو دغن *menembak degan pelūru*.

BOULETTE, s. f., بوتله *until*, بوتله کجل *bōlah kexil*. — de pain, بوتله روتی *unti' rōti*. — faite de viande, بوتله داغ *until deri-pada dāgīg*.

Fig. Faire des boulettes, مېوت *mēm-būat sālah*.

BOULEVARD, s. m., بنتغ *bintīg*, کوت نگرى *kōta nagrī*.

BOULEVARD, protection, لندغ *lindung*. Il est le — de son pays, ای ملندغ نگرین *ia me-lindung nagrī-ā*.

BOULEVARD, promenade, هلامن *halāman*, نمغت برجالان *tampat berjālan-jālan*.

BOULEVERSER, E, part. pas. du v. bouleverser, یغ دروسقن *yang dirusak-kan*, بله بالتق *bālīk-belūh*.

BOULEVERSER, troublé, دهارو *dihāru*.

BOULEVERSEMENT, s. m., 1°, action, ثربوهن *pe-rubūh-an*, حال کربوهن *hāl me-rusak-kan*. 2°, résultat, کربوهن *ka-rubūh-an*.

BOULEVERSER, v. a., ruiner, مرهکن *me-rusak-kan*, مرمبکن *me-rebūh-kan*, مرمبالتق بله *mem-bālīk-belūh*. L'ouragan a bouleversé sa maison, اغن ریبته سده مروسقن *āgīg ribut sudah me-rusak-kan rūmah-ā*. Il bouleverse tout le mobilier de ma maison, ای مرمبالتق بله سرب رومک *ia mem-bālīk-belūh serba rūmah-ku*.

BOULEVERSER, troubler, مشهورکن *merg-harū-kan*, مشهورکن *merg-harū-kan*. — un pays, مشهورکن *merg-harū-kan nagrī*. Vous m'avez bouleversé, کاهو سده *kāmu sudah merg-harū-kan āku*.

BOULIMIE, s. f., شهوة ماكن *śah-wat mākan*, ساكت لافر *sākīl lāpar*.

BOULIN, s. m., لوبغ فد ديوالی *lōbang pada dīwālī*, لوبغ فد دندغ *lōbang pada dindīng yang dālam-ūa bū-rung-bū-rung mem-būat sārang-ūa*.

BOULINE, s. f., (Mar.), تالی یخ *tālī yang menāhan lāyar*, مغهیل بولن *būlīn*. Haler la —, مغهیل بولن *men-g-hēla būlīn*. Larguer la —, ملفس بولن *me-lepās būlīn*. Naviguer à la —, برلاير لاون اغن *ber-lāyar lāwan āngin*.

BOULINER, v. n., برلاير دغن اغن *ber-lāyar dengan āngin* ساکل *sākal*.

BOULINGUE, s. f., t. de mar., لاير فثاهه *lāyar pengāpuh*.

BOULOIR, s. m., instrument à faire le mortier, فثگارق کافر *peng-gāruk kāpur*.

BLOULON, s. m., لابغ بسی *lābang besī*, فاکو بسی بسر *pāku besī besār*, تربت *terbut*.

BOUQUET, s. m., کراغن *karāng-an*, گباهن *gubāh-an*. — de fleurs, گباهن کراغن بوغ *karāng-an būnga*, گباهن بوغ *gubāh-an būnga*. Faire un —, مغارغکن بوغ *mengārang-kan būnga*. Lier en —, مغکوبه *meng-gūbah*.

BOUQUET, touffe de choses réunies, راون *rāwan*, رومفن *rumpun*,

برکس *berkas*, تندن *tandan*, ایکت *ikat*, براون *rāwan būah*. — de fruits, براون بوغ *rāwan būah*. Un — de fines herbes, سیکت رومفه *sa-ikat rampah-rampah*. Un — dans un feu d'artifice, سبرکس مرچن *sa-berkas merxun*.

BOUQUET de bois, رومب رومبان *rimba-rimbā-an*.

BOUQUET, parfum du vin, بوون *baū-an āyer anggūr*.

BOUQUETIER, ÈRE, s., توکخ بوغ *tūkang būnga*, اورغ مغارغ بوغ *ōrang mengārang būnga*.

BOUQUIN, s. m., vieux boue, کمبغ *kambīng jantan yang tuā*, جتن یخ توا *kambīng randuk*.

BOUQUIN, vieux livre, کتاب لام *kitāb lāma*, سورت یخ لام *sūrat yang lāma*.

BOUQUINER, v. n., منچهاری کتاب لام *men-xahāri kitāb lāma*, مباح کتاب لام *mem-bāxa kitāb lāma*.

BOUQUINISTE, s. m., یخ مبهلی *ōrang yang mem-beli dān men-jūal kitāb lāma*.

BOURBE, s. f., لومفر *lumpur*, کوبغ *kūbang*.

BOURBEUX, EUSE, adj., برلومفر *ber-lumpur*, کره *kerūh*, لیچق *lēxak*. Un fossé —, فارت یخ برلومفر *pārit yang ber-lumpur*. Chemin —, جالن لیچق

jālan lēxak. Eau —, ایر کره *āyer kerūh*.

BOURBIER, s. m., تمفت لفر *tampat lumpur*, فلباهن *pe-lembāh-an*, سرلغ *serlong*, کوبخ *kūbang*. Il est dans le — du péché, ای دالم کدوکن *ia dālam ka-dudūk-an dōsa*.

BOURBILLON, s. m., فوست نانه دالم *pūsāt nānah dālam bīsul*.

BOURBOUIL, s. m., causé par la piqûre des moustiques, بنتل ۲ سبب *bintil-bintil sebāb digigīt nāmuk*.

BOURDE, s. f., فرکتان فوتر بالق *per-kutā-an pūtar bālīk*, بوغ *bōhong*, دای *dāya*.

BOURDON, s. m., bâton de pelerin, تگت *turkat*, حاج *turkat hāji*.

Prov. Planter le bourdon en quelque lieu, دودق فد سواتو تمفت *dūdūk pada suātu tempat*.

BOURDON, insecte, کبغ *kumbang*.

BOURDON, grosse cloche, لوچغ *lōxīg besār*.

BOURDONNEMENT, s. m., دغخ *dengung*, قندغوغن *pen-dengūng-an*, دغخ *desing*, بوپی کبغ *būni kumbang*.

BOURDONNER, v. n., بردغخ *berdengung*, بردسغ *ber-desing*, مندسغ *men-desing*.

BOURDONNER, chanter à demi-voix, مپای دیم ۲ *me-nūni diam-diam*.

BOURG, s. m., ججاهن *dēsa*, دوس *jajāh-an, dūsun*.

BOURGADE, s. f., دیس کچل *dēsa kexil*, کمغخ *dūsun, kampung*.

BOURGEOIS, E, s., citoyen, اورغ *orang nagrī*, اورغ کای *orang kāya*.

BOURGEOIS, maître, تون *tūan*, اورغ فون رومه *orang pūna rūmah*.

BOURGEON, s. m., تونس *tūnas*, فوچق *pūxuk, tumbūh-an*.

— foliifère, تونس یغ مبری داون *tūnas yang mem-brī dāun sāja*.

— fructifère, تونس یغ مبری بوه *tūnas yang mem-brī būah*.

BOURGEON, boutons au visage, جرات *jerawat*.

BOURGEONNER, v. n., برتونس *ber-tūnas*, منونس *menūnas*, تمه *tumbuh*, برتمه *ber-tumbuh*.

BOURGMESTRE, s. m., کمال نگری *kapāla nagrī*, فغبولو نگری *parghūlu nagrī*.

BOURLINGUER, v. n., t. de mar., برلهکن درین دغن سی ۲ *ber-belāhkan diri-ña dengun sia-sia*.

BOURRADE, s. f., تولق دغن سیکو *tūlak dangan sīku senāparang*, تولق دغن گغکم *tūlak dengangergam*, تنجو *tinju*.

BOURRASQUE, s. f., بادی *bādey*, بایو *bāyu*, ریبت *rībut*. — de fièvre, کسغان دم *ka-sangāt-an dēm*. — de colère, ماره کسغان *ka-sangāt-an mārāh*.

BOURRE, s. f., رمبت کود انو لمبو *rambut kūda ātau lembu*.

BOURRE, ce qui remplit, ایسی *isi*. La — d'une selle, فلان ایسی *isi pelāna*.

BOURRE de fusil, de canon, سمبت *sumbat*, سمفل بدل *sempal bedil*.

BOURRE, duvet qui couvre un bourgeon, بولو تونس *būlu tūnas*.

BOURREAU, s. m., قلبای *pelabāya*, فرتند *per-tanda*.

BOURRÉE, s. f., برکس رتخ *berkas ranting*.

BOURRÉE, nom d'une danse, نام سواتو فرین *nāma suātu penarī-an*.

BOURRELÉ, E, part. pas. du v. bourreler, یخ دسکیتی *yang di-sakī-i*, یخ سوسه هاتی *yang sūsah hātī*. Une conscience bourrelée à cause du péché, ستاهو هاتی یخ دسکیتی سبب *sa-tāhu hātī yang di-sakī-i sebāb dosā-ña*.

BOURRELER, v. a., میکیتی *meñakī-i*, مپوسهکن *meñusah-kan*. La conscience bourrelée le méchant, ستاهو هتین مپوسهکن اورخ جاهت

sa-tāhu hātī-ña meñusah-kan ōrang jāhat.

BOURRELET, s. m., بتل بولت یخ *bantal būlat yang di-penūh-i dengan rambut kūda ātau dengan rumput*.

BOURRELET de cheveux, جیل *jībūl*.

BOURRELIER, s. m., قندی مموت *pandey mem-būat pakēy-an kūda*, توکخ فکاین کود *tūkang pakēy-an kūda*.

BOURREE, v. a., remplir de bourre, دغن رمبت کود *memenūh-i dengan rambut kūda*. — une selle, ممونهی فلان دغن رمبت کود *memenūh-i pelāna dengan rambut kūda*.

BOURRER une arme à feu, مبوبه *mem-būbuh sempal bedil*, ماسکتن سمبت دالم بدل *mem-ūsuk-kan sumbat dālam bedil*.

BOURRER, donner des bourrades, منولق *menūlak*, مپسق *meñesak*.

SE BOURRER, v. pron., manger avec excès, مغمبکن درین *mengenūang-kan diri-ña*. Il se bourre de viande, ای مغمبکن درین دغن دا کخ *ia mengenūang-kan diri-ña dengan daging*.

BOURRICHE, s. f., سواتو جنس *suātu jenis būkul panjang*.

BOURRIQUE, s. f., کلدی بتین
kaldey betina.

BOURRIQUET, s. m., کلدی یغ کچل
kaldey yang kexil.

BOURRU, E, adj., راجق *rājuk*,
بغس *begis*, فرغ فرس *prang perus*.
Une personne —, اورغ یغ راجق
orang yang rājuk.

BOURRU, bizarre, capricieux,
اغکار *angkāra*, تکر *tegār*, دلغ
delāp.

BOURSE, s. f., کندغ *pundi*,
kandung. — pleine, یغ ټنه
pundi yang penūh. — vide, کندغ
pundi yang kōsong. Remplir
sa —, منوهی ټندین *memenūh-i*
pundi-ña. Tirer de l'argent de
sa —, مغلورکن ورغ در دالم ټندین,
mengalūar-kan wang deri dālam
pundi-ña. Mettre de l'argent dans
la —, مغندغکن ورغ,
mengandung-kan
wang. Secourir le pauvre de sa —,
ممبری صدقة *mem-brī ṣedekat*. Il a
la — plate, وغن سدیکت ساج
wang-ña sa-dikit sāja. Selon sa —
مغلورکن بلنج *mengalūar-kan*
belanja dengan sa-kira-kira
mūdāl-ña. Coupeur de —, ټنچوری
pen-xūri yang xerdik,
یغ چردق *bagsat*, تلیدر *telidur*.

BOURSE, pension fondée pour
l'entretien d'un élève dans une école,

ورغ یغ دتنو اکن ټمبلنجان اورغ
wang yang di-tantu
akan pem-belanjā-an orang bel-
ajar dālam sekūla.

BOURSE, édifice où s'assemblent
les négociants, les courtiers etc.,
رومه ټرنیکان *rūmah perniagā-an*,
ټغت ټرهمنون سوداکر دان اورغ یغ
tempat per-himpūn-
an sūdāgar dān orang yang mem-
berniagā-kan wang.

BOURSE, (Anat.), scrotum, بوغ ټغت
tempat bñah pelér.

BOURSICAUT, s. m., کندغ کچل
pundi kexil, کندغ کچل
kandung kexil.

BOURSIER, s. m., qui tient la
bourse, یغ ټمغخ ټندی *yang memegang*
pundi.

BOURSIER, celui qui jouit d'une
bourse dans une école, اورغ بلاجر
یغ براوله ورغ اکن بلنجان دالم سکولا
orang bel-ajar yang ber-ūleh wang
akan belanjā-ña dālam sekūla.

BOURSILLON, s. m., کندغ کچل
pundi kexil.

BOUSSOUFLÉ, E, part. pas. du v.
boursoffler, بر بگکت *ber-bangkak*,
کمبغ *kembung*. Des joues —, ټیغی
pipi kembung. Des yeux —,
مات بالت *māta bālut*. Style —,
بهاس کلچق *bahāsa kāwak*.

BOUSSOUFLER, v. a., مَبْشَكْكَنْ *mem - bangkak - kan*, مَشْبَعْكَنْ *meryembung - kan*.

SEBOUSSOUFLER, v. pron., مَنجَادِي *men - jādī bangkak*, مَنجَادِي بِشَكْكَ *men - jādī kembung*.

BOUSSOUFLURE, s. f., بِشَكْكَ *bangkak*, فَرِي كَبْخ *prī kembung*.

BOUSCULER, v. a., mettre sens dessus dessous, مَبَالِقْ بَلَهْ *mem - bālīk - belàh*. On a bousculé tous mes livres, اَوْرَعْ سَدَهْ مَبَالِقْ بَلَهْ سَكْلْ كِتَابِكْ *ōrang sudah mem - bālīk belàh segala kitāb - ku*.

BOUSCULER, pousser en tous sens, مَنُولَقْ سِينْ سَانْ *menūlak sīni sāna*.

SE BOUSCULER, v. pron., تُولَقْ *tūlak menūlak*.

BOUSE, s. f., تَاهِي سَاطِي *tāhi sāpi*, تَاهِي لَبُو *tāhi lembu*.

BOUSIER, s. m., تَغْكَادْ *taḡkād*, يَغْ هِيدُوْ دَالْمْ تَاهِي بِنَاتَانْ *taḡkāda yang hīdup dālam tāhi binātang*.

BOUSILLAGE, s. m., جَمْفُورِنْ مَرَعْ *campūr - an meràng dergan tānah liat*. Maison faite de —, رُومَهْ يَغْ دَبُوتْ دَغْنْ مَرَعْ دَانْ *rūmah yang di - būat dergan meràng dān tānah liat*.

BOUSILLER, v. a., مَبُوتْ دَنْدَعْ آتُوْ *mem - būat dinding ātaw rūmah dergan meràng dān tānah liat*.

BOUSSOLE, s. f., فُذُومَنْ *padōman*.

L'aiguille de la —, جَارْمْ فُذُومَنْ *jārum padōman*. Balancier de la —, *jārum padōman*. — dont l'aiguille est affolée, فُذُومَنْ چَنْچِنْ فُذُومَنْ *xinxin padōman*. — dont l'aiguille est affolée, فُذُومَنْ يَغْ سَالَهْ تَنْجِقَنْ *padōman yang sālāh tunjuk - ūa*. Habitable de la —, فُذُومَنْ تَمَطْ فُذُومَنْ *tampat padōman*. Fabricant de —, فُذُودِي فُذُومَنْ *padēy padōman*, تُوَكْخْ فُذُومَنْ *tūkāḡ padōman*. Points de la — ou aire de vent, مَاتْ فُذُومَنْ *māta padōman*.

Les points de la — sont:

Nord, اَتَارْ *utāra*. N. N. E., اَتَارْ تِيمُرْ *utāra sa - māta timur*. N. E., تِيمُرْ لَاوتْ *timur lāut*. E. N. E., تِيمُرْ سَمَاتْ اَتَارْ *timur sa - māta utāra*.

Est, تِيمُرْ تَمَطْ تِيمُرْ *timur tepāt*. E. S. E., تِيمُرْ تَغْكَارْ *timur tonggāra* ou تِيمُرْ مَنَغْكَارْ *timur menonggāra*. S. E., تَغْكَارْ *tonggāra*. S. S. E., سَلَاتَنْ مَنَغْكَارْ *selātan menonggāra*.

Sud, سَلَاتَنْ *selātan*. S. S. O., سَلَاتَنْ دَايْ *selātan dāya*. S. O., بَارَتْ دَايْ *bārat dāya*. O. S. O., بَارَتْ سَمَاتْ سَلَاتَنْ *bārat sa - māta selātan*.

Ouest, بَارَتْ تَمَطْ *bārat tepāt*. O. N. O., بَارَتْ سَمَاتْ *bārat sa - māta*.

اتار *bārat sa-māta utāra*. N. O.,
بارت لاوت *bārat lāut*. N. N. O.,
لاوت اتار بارت لاوت *utāra bārat lāut*.

BOUT, s. m., extrémité d'un corps,
هوجج *hūjung*, فنچج *panxung*.
— d'un bâton, هوجج تغکت *hūjung tungkat*. — du doigt, هوجج جاری *hūjung jārī*. — du nez, هوجج هیدج *hūjung hīdurg*. Le gros —, هوجج بسر *hūjung besār*. Le petit —, هوجج کچل *hūjung kexil*. Le — d'en haut, هوجج یغ داتس *hūjung yang di-ātus*. — de l'oreille, فنچج تلیخ *panxung telīga*. — d'un habit, هوجج کاین *panxung kāin*. — de la mamelle, هوجج سوسو *hūjung sūsu*.

BOUT, pointe, فنچق *punxak*.
La — du clocher, فنچق منارة *punxak menāret*.

BOUT, fin, هابیس *hābis*, کهیسین *ka-hābis-an*, کسداهن *ka-sudāh-an*. — de l'an, هابیس تاهن *hābis tāhun*, کهیسین تاهن *ka-hābis-an tāhun*. Au — du mois, فد هابیس بولن *pada hābis būlan*. Le — du travail, کسداهن فکرچان *ka-sudāh-an pekarjā-an*. Raconter d'un — à l'autre, منچج تراکن در فرملائن سمعی *men-xeritrā-kan deri per-mulā-an-ña sampey ka-sudāh-an-ña*. Il écoute le récit

jusqu'au —, ای سده دغر چترایت, *iasudah dengar xeritrā itu sampey hābis-ña*.

BOUT, morceau, قوتج *pūtung*, فاته *pātah*. Un — de chandelle, سفوتج *sa-pūtung līlin*. Un — de corde, سفوتج تالی *sa-pūtung tāli*. Un — de lettre, سفوتج سورت *sa-pūtung sūrat*.

BOUT, partie, بهایسن *bahagī-an*.

Fig. Le haut —, تمجت کحرماتن *tampat ka-hormāt-an*. S'asseoir au bas —, دودق دمجت رنده *dūdūq ditampat rendah*. Vent de —, اغن *āgin di-mūka*. Au — du doigt, دکت *dekāt*. Du — des lèvres, تیاد *dengan kāta sāja*, دغن کات ساج *tiāda dangan hāti*. Avoir de la peine à joindre les deux bouts, داقت بلنجان دغن سوسه *dāpat belanjā-ña dangan sūсах*. Jusqu'au —, سمعی هابیس *sumpey hābis*, هنجن کسداهن *hingga ka-sudāh-an*. Etre au — de sa carrière, دکت ماتی *dekāt māti*.

Loc. prov. Brûler la chandelle par les deux bouts, مهورسکن هرتان *mem-bōros-kan hartā-ña*. Economies de bouts de chandelles, فرسشانن دالم بارغ یغ تیاد هرکان *persimpān-an dālam bārang yang tiāda hargā-ña*. Etre à —, تیاد *tiāda ber-upāya lāgi*.

Venir à — de, مڤيڠن فڠرجاءن *mēŋampey-kan pe-karjā-an*. Venir à — de ses ennemis, مڠالهڠن موسهين *meng-ālah-kan mūsuh-ña*, براوله *ber-ūleh ka-menāng-an*. A tout — de champ, فڠد سڠل كڠيك *pada segala kotika*. Au — du fossé la culbute, تياد ايشت اف اكن *tiada ingat apa ākan dātang*.

BOUTADE, s. f., تڠكه لكس *tīngkah lekās*, هاتي سراس *sa-rāsa hāti*. Par —, ٢ ترڪادڠ *ter-kādang-kādang*. Faire quelque chose par —, مڠارجاءن دڠن تڠكه *mengarjā-kan pe-karjā-an dengan tīngkah*.

BOUTARGUE, s. f., œufs de poisson salés, مڪانن يڠ دڠديكن دڠن تڠر *makān-an yang di-jadi-kan dengan telòr ikan*, سواتو جنس تڠر *suātu jenis telòr trūbuk*.

BOUTE-DEHORS, s. m., (Mar.), بوم *būm*, كايو بوجر *kāyu būjur*. — de beaupré, بوم لايير سمڠدير *būm lāyar semandēra*. — de bonnettes, بوم لايير فڠڠر *būm lāyar pīnggīr*.

BOUTE-EN-TRAIN, s. m., اورڠ يڠ *orang yang* مڠكان اورڠ لايين *mēñukā-kan orang lain*.

BOUTE-FEU, s. m., mèche, توم *tūnam*, سمبو *sumbu*.

(Fig.) فڠهارو *peng-ūpak*, فڠهارو *peng-hāru*. Un —, celui qui sème

la discorde, اورڠ فڠوروق *orang peng-ūpak*.

BOUTE-HACHE, s. f., بسى فڠنچوجق *besi pen-xūxuk*, سرمڠڠ *serampang*.

BOUTEILLE, s. f., بوتل *bōtol*, سراهي *serāhi*, كڠندي *kendi*, (à long cou) بولي *būli*. Une — de vin, سواتو *suātu bōtol anggūr*. Déboucher une —, مڠمبوك بوتل *mem-būka bōtol*. Vider une —, مڠمين *me-mīnum suātu bōtol*. Aimer la —, سوك اكن مڠمين *sūka ākan mīnum*.

BOUTE-LOF, s. m., (Mar.), بائڠ كايو *bātang kāyu* اكن ملتق لايير توفڠ *me-letāk lāyar tūpang*.

BOUTEROUE, s. f., باتو فڠنجورو *bātu penjūru*.

BOUTILLIER, s. m., فڠجاوت منومن *pen-jāwat minūm-an*.

BOUTIQUE, s. f., بارڠ كڠدي *kadèy*, بارڠ *bārung*, (magasin) كڠدڠ *godòng*. Grande —, كڠدي يڠ بسر *kadèy yang besār*. — bien garnie, كڠدي يڠ باين *kadèy yang bāñak dagāng-an dālam-ña*. — de cordonnier, كڠدي توكڠ كاست *kadèy tūkang kāsut*. Les — du bazar, بارڠ ٢ قاسر *bārung-bārung pāsar*. Ouvrir —, مڠمبوك كڠدي *mem-būka kadèy*. Fermer —, تياد بزيناك لائي *tiada berniāga lagi*. Marchand tenant —, اورڠ مڠمڠڠ كڠدي *orang*

memegang kadey, اورغ بر جوانان
orang ber-juāl-an.

BOUTIQUIER, ÈRE, s., اورغ بر کدی
orang ber-kadèy, اورغ مائغ کدی
orang memegang kadèy, اورغ بر جوانان
orang ber-juāl-an.

BOUTOIR, s. m., outil de corroyeur, ثیسو توکغ سامق
pisaw tūkang sāmak.

BOUTOIR de sanglier, groin, جوشر
jūngur.

BOUTON, s. m., de plante, تونس
tūnas, تمبوهن *tumbūh-an*.

BOUTON de fleur, کوم *kūtum*,
کنچف *kun.cup*. — épanoui, کوم
kūtum kembang. — entr'ouvert,
کوم ستغه کمخ *kūtum sa - tengah kembang*.

BOUTON de vêtement, کنچف *kan-xing*. — d'argent, کنچف فیرق
kan-xing pèrak. — d'habit, باجو
kan-xing bāju, بوه باجو *būah bāju*.
Garnir de boutons, مئغچفکن
meng-an-xing-kan.

BOUTON de porte, de serrure,
سمبت *sambat*.

BOUTON du couvercle d'un vase,
بوچق *bū.cuk*.

BOUTON, pustule, بتل *bisul*, بتل
bentil, بنتت *bintat*. — de petite
vérole, کتمبوهن *ka-tumbūh-an*.

BOUTON, bout du teton, بتل سوسو
bentil sūsū, مات سوسو *māta sūsū*.

BOUTONNÉ, E, part. pas. du v.
boutonner, برکنچف *ber-kanxing*,
توتف دشن کنچف *tūtup dengan kanxing*.

BOUTONNER, v. n., pousser des
bourgeons, برتونس *ber-tūnas*, منونس
menūnas, برکوم *ber-kūtum*, برکنچف
ber-kunxup.

BOUTONNER, fermer avec des
boutons, v. a., مئغچف *meng-xing*,
منوتف کنچف *menūtup kanxing*.

BOUTONNIÈRE, s. f., لوبغ کنچف
lobang kanxing. Faire une —, مموت
mem-būat lobang kan-xing.

BOUTURE, s. f., بیت *tūrus*, تورس
bībūt, چشکت *xangkuq*, اتق ثوهن
anak pōhon.

BOUVET, s. m., rabot à faire des
rainures, کتم فغکومی *ketam peng-gūmey*.

BOUVIER, s. m., گمبال لبو
gombāla lembu.

BOVINE, adj. f., یغ لبو فون *yang lembu pūna*. Race —, بغس لبو
bangsa lembu. Affection —, فپاکت
peñakit lembu.

BOXE, s. f., گوجه *gōxoh*.

BOXER, v. n., مئغچف *meng-gōxoh*.

BOXEUR, EUSE, adj. et s., اورغ یغ
orang yang ber-gōxoh.

BOYAU, s. m., ايسی فرت *isi prūt*, تالی فرت *tāli prūt*. Corde à —, کاوت تالی فرت *kāwat tāli prūt*.

Loc. prov. Il a failli rendre tripes et boyaux, ای سده منته دغن سوسه *ia sudah muntah dergan sūsaḥ*.

BRACELET, s. m., فتنق *gelang*, فتنق *pontoḥ*. — d'or, گلغ امس *gelang amās*. — de rubis, گلغ مانکم *gelang mānikam*. Une paire de bracelets, سا-پاسغ گلغ *sa-pāsang gelang*. Porter des bracelets, ماماکی گلغ *memākey gelang*. Orné de —, برگلغ *ber-gelang*.

BRACONNER, v. n., مبرورو دغن تیاد *mem-būru dergan tiāda izin*.

BRADYPE, s. m., کوکغ *kūkang*, ثوکغ *pūkang*.

BRAGUE ou BRACHET, s. m., chien de chasse, انجغ فربروء *anjing per-burū-an*.

BRAHMĀ, divinité indienne, le générateur du monde, برهم *brahma*.

BRAHME, s. m., برهمان *brahmān*.

BRAI, s. m., گلگال برچمفر دغن *glā-gāla ber-čampur dergan dāmar*. — gras, گلگال لبت *glā-gāla lembut*. — sec, گلگال کرغ *glā-gāla krèng*.

BRAILLARD, E, adj., اورغ یغ برکتکات *orang yang ber-katakata* بايق *bāyik*, اورغ یغ برتریق *orang yang ber-teriak*.

BRAILLER, v. n., برتریق *ber-teriak*, منجرت *men-jerit*. Ce n'est pas chanter, c'est —, ایت تیاد میاپی تاقی, *itu tiāda me-nāni tetāpi ber-teriak sāja*.

BRAIMENT, s. m., تیق کلدی *teriak kaldey*, حال برتریق سفرت کلدی *hāl ber-teriak seperti kaldey*.

BRAIRE, v. n., منجرت *men-jerit*, برتریق سفرت کلدی *ber-teriak seperti kaldey*.

Prov. Un âne chargé d'or ne laisse pas de —, اورغ بوده جادی, *orang bōdoh jādī* اورغ کای اد بوده جوک *orang kāya ada bōdoh jūga*.

BRAISE, s. f., ارغ *arang*. — ardente, بار *bāra*.

BRAISER, v. a., ماسکن آس بار *māsakan ātas bāra*, منومس *menūmis*.

BRAMMENT, s. m., cri du cerf, دغکغ *dergking*.

BRAMER, v. n., مندغکغ *men-dergking*.

BRAN, s. m., تاهی *tāhi*. — de scie, سربق گراگی *serbuk garagāji*.

BRANCARD, s. m., جمغان *jempāna*, لیرغ *lèrang*, جنازه *jināzet*.

BRANCARD d'une voiture, فاه کریت *pāho karēta*.

BRANCHAGE, s. m., چابغ *xābang-xābang*, چابغن *xabāng-an*. — épais, چابغ *xābang-xābang yang rendang*.

BRANCHE, s. f., چابغ *xābang*, چاوغ *xāwang*, اڭگ *angga*. Grosse — چابغ بسر *xābang besār*. Petite — چابغ کچل *xābang kexəl*. — touffue, چابغ زندغ *xābang rendang*. — verte, چابغ هيمجو *xābang hījaw*. — desséchée, چابغ کرغ *xābang kring*. — sèche du sagouier, گابا گابا *gaba-gāba*. Menue —, رنتغ *ranting*, داهن *dāhan*. Couper les menues —, مرتغ *me-ranting*. — émondées, رنتغ رنتغن *ranting-ranting-an*. Jeune —, تارق *tāruḳ*. — du bois d'un cerf, چابغ اڭگ *xābang angga rūsa*. Chandelier à trois branches, کاکي لیلن *kāki līlīn ber-xābang tiga*. Lunettes à branches, چرم *cermin mata yang ber-sepit*. Les branches d'une artère, اتق ۲ نادى *ānaḳ-ānaḳ nādi*. — d'une rivière, اتق سوغى *ānaḳ sūngēy*. — d'une famille, سلسله *silsilet*. Il y a bien des branches de commerce, اد بايق جالن فرنيگان *ada bānaḳ jalan per-niagā-an*.

Prov. Sauter de — en —, مملای *melāy* بيراڤ بايق وکرجان دغن تياڊ مهابسکن *berāp bāyiq ūkrcjan dagn tiāḍ mehābskən me-mulā-i be-brāpa bānaḳ pe-karjā-an dengan tiāḍa meng-hābis-kan suātu*. S'accrocher à toutes les —, مڭفياکن در سکل *mḡfiākən dr skəl*

مڭفياکن *meng-upayā-kan deri segala pihak*. Etre comme l'oiseau sur la —, تياڊ تنتو *tiāḍa tantu*.

BRANCHIES, s. f. pl., ouïes des poissons, ايسغ *isang*.

BRANCHU, E, adj., برچابغ *ber-xābang*, برچاوغ *ber-xāwang*, براڭگ *ber-angga*. Un arbre très —, فوهن *pohon yang ber-xābang bānaḳ*.

BRANDE, s. f., sorte de bruyère, داون چمار *dāun xantigi* چنتيگي *xemāra*.

BRANDE, lieux incultes, تانه فاسر *tānah pāsir*, تانه کرغ *tānah kring*.

BRANDILLER, v. a., ممبوی *mem-būway*, ممبویکن *mem-būway-kan*, مڭاين *meng-āyun*.

SE BRANDILLER, v. pron., مڭاين *meng-āyun diri-ña*. Qui se brandille, بر بوی *ber-būway*.

BRANDILLOIRE, s. f., بواين *buwāy-an*, ايونن *ayūn-an*.

BRANDIE, v. a., ملايکن *me-lāyam-kan*. — un glaive, ملايکن فدغ *me-lāyam-kan pedang*. — un bâton, ملايکن تڭکت *me-lāyam-kan tungkat*.

BRANDON, s. m., سوله جرامی *sūluh jerāmi*. — de discorde, مڭباو *yang mem-bāwa xiderā*, مڭباو فرنتاهن *yang mem-bāwa per-bantāh-an*. Le dimanche des —,

فرتام هاری احد بولان ثواس *portāma hāri aḥad būlan puāsa*.

BRANÉE, s. f., منومن یغ دجدیکن *menūm-an yāng di-jadī-kan dengan dedak dān āyer ākan meng-gumùk-kan bābi*.

BRANLANT, E, adj., یغ برکویغ *yāng ber-gōyāng*, یغ بردوین *yāng ber-dūyun-dūyun*.

BRANLE, s. m., گیاغ *goyāng-an*, کچاغ *gunxāng-an*. Le — d'une cloche, گیاغ لوچغ *goyāng-an lōxīng*. Mettre une cloche en —, مغکویغ لوچغ *meng-gōyāng lōxīng*, مغکرکن لوچغ *meng-gerək-kan lōxīng*. Donner le —, مغکرکن *meng-gerək-kan*.

BRANLÉ, E, part. pas. du. v. branler, ترکویغ *ter-gōyāng*, ترکنچغ *ter-gunxāng*, ترکرک *ter-gerək*.

BRANLE-BAS, s. m., (Mar.), حل منورنکن سکل تمفت تیدر دکفل *hāl menūrun-kan segala tampat tidor di-kapal*.

Fig. Signal, سمبوین *sembūyan*, علامه فرکار یغ هیبه *alāmat porkāra yāng heibat*.

BRANLEMENT, s. m., 1°, action, فغکیاغ *peṅ-goyāng-an*. 2°, état, دوین *hāl ber-gōyāng*, دوین *dūyun-dūyun*.

BRANLER, v. a., مغکویغ *meng-gōyāng*, مغکنچغ *meng-gunxāng*,

مغکرکن *meng-gerək-kan*. — la tête, مغکویغ کفال *meng-gōyāng kapāla*.

BRANLER, v. n., کویغ *gōyāng*, برکویغ *ber-gōyāng*, برکرک *ber-gerək*. La maison branle, رومه ایت برکویغ *rūmah itu ber-gōyāng*. Ces enfants n'osent — devant leur père, اتر *ānak-ānak itu tiāda berāni ber-gerək di-hadāp-an bapā-nā*.

Prov. — dans le manche, تیاد تتو *tiāda tantu*.

BRAQUE, s., سواتو روڤ انجغ *suātu rūpa anjīng perburū-an*.

Fig. Homme étourdi, اورغ یغ *ōrang yāng kūrāng īngat*, کورغ ایغت *ōrang yāng mengarja dengan būta fūli*.

BRAQUÉ, E, part. pas. du v. braquer, فیتتر *pītar*. Qui est braqué vers, dans la direction de, یغ بر بتولن *yāng ber-betūl-an dengan*.

BRAQUER, v. a., میتتر *mītar*. — un canon, میتتر مریم *mītar marīam*.

BRAQUER, diriger vers, منجوکن *menjū-kan*. — une lunette sur un navire, منجوکن تر و فغ کفد کفل *menjū-kan trōpōng ka-pada kapal*. — ses yeux sur, مشامت اماتی *meng-āmat-amāt-i*, مندغ *memandang*.

BRAS, s. m., تاغن *tāngan*, تاغن *tāngan*. La partie supérieure du —, باهو *bāhu*. L'avant-bras, تاغن *tāngan*. — droit, تاغن کانن *tāngan kānan*. — gauche, تاغن کیری *tāngan kīri*. Les deux —, کدو بله تاغن *ka-dūa beləh tāngan*. Prendre dans les —, مملق *memelik*, مندکف *men-dekəp*. Lever le —, مٹغکت تاغن *meṭṭəgət tāngan*. Tendre le —, مننجقکن تاغن *menunjuḳ - kan tāngan*. Lever les bras vers le ciel, کلاغت تاغن *ka-lāgət tāngan*. Marcher les — pendants, برجالن سرت تاغن برلغائخ *ber-jālan sarta tāngan ber-ləng-gang*. Donner le —, ممبری تاغن *mem-brī tāngan*. Tendre les — vers quelqu'un, ممنت تولخ *me-mīnta tūlung*. Se jeter dans les — de quelqu'un, مشهراقی اورغ *məṣṣəraḳī ōrang*. Se donner le —, برقکخ تاغن *ber-pegəng tāngan*. S'appuyer sur le — de quelqu'un, برسندر کفد تاغن اورغ *ber-sandar ka-pada tāngan ōrang*. Des — oisifs, اورغ یغ تیاد بکرج *ōrang yang tiāda be-kerja*. Vivre de ses —, مندافت کهدوفتن دغن کرجان *mən-dāpat ka-hidūp-an-ña dengan karjā - ña*. Avoir — et jambes coupés, تیاد برافای لاکی *tiāda ber-upāya lāgi*. Avoir quelqu'un sur les —, ممبری نفقة فد اورغ *mem-brī*

nefakət pada ōrang. Arrêter le — de quelqu'un, l'empêcher de châtier, منمکن اورغ در مقس *me-negəh - kan ōrang deri meñiksa*. Etre le — droit de quelqu'un, جادی قنولخ اورغ *jādi penūlung ōrang*. Recevoir quelqu'un à — ouverts, مغللوکن اورغ دغن سوک *məgəlūkan ōrang dəngən sūka hāti*. — dessus — dessous, برقکخ تاغن سرت برکاسه کسپهن *ber-pegəng tāngan sarta ber-kāsīh-kāsīh-an*. Il a les — retroussés, تاغن بچون سغشخ *tāngan bajū - ña sīngsīng*. A tour de —, دغن سکوت آن *dəngən sa-kūat-kūat-ña*. Etre dans les — du sommeil, تیدر لاکی *tīdor*. Qui passe des — du sommeil dans les — de la mort, یغ ماتی سرت لاکی تیدر *yang māti sarta lāgi tīdor*.

Prov. Si on lui en donne long comme le doigt, il en prend long comme le —, جک سدیکت دبری *jika sādikit di-brī ākan diā maka di-ambil-ña bāñak*.

BRAS, force, puissance, کواس *kuāsa*. Le — de Dieu, کواس الله *kuāsa allah*. Son — n'est pas raccourci, کواسک نیاد کورغ *kuasā-ña tiāda kūrang*.

BRAS des vergues, کلت *kelət*, تالی *tālī* بواتن *bawāt-an*.

BRAS d'une rivière, باتخ سوخی *bātang sūngēy*.

BRAS de mer, سلت *selāt*. Fleuve qui se divise en plusieurs —, سوخی *sūngēy yang ber-xābang bāñak*. Les — d'une balance, کدو بله فثشکل نراج *ka-dūa belāh peng-urghkil narāxa*. Chaise à —, کرسی برکیلفکیکن *krusī ber-kilik-kilik-an*, فرسندارن *krusī persandār-an*. Moulin à —, فثشکلین *peng-giling-an yang di-giling ūleh orang*.

BRASER, v. a., souder, مشهوربخ دو *merghūbung dūa kepīng besī ātaw tembāga dengan tingkal*, متریکن *memateri-kan*.

BRASER, v. n., pétiller. Ce feu brase beaucoup, اثی ایت بر بوخ باقی *āpi itu ber-būng bāñak*.

BRASIER, s. m., feu de charbons, بربران *bāra, āpi bāra, bara-barā-an*. — ardent, بار یخ *bāra yang hāngat*. — dévorant, بربران یخ مبارک *bara-barā-an yang mem-bākar*.

BRASIER, grand bassin en métal, باتخ تمفت اثی بار *tampat āpi bāra*.

Fig. Son corps est un —, بدن *badān-ñā bāñak pānas*. Son cœur est un —, هتین فاس *hatī-ñā pānas*, ای براهی سکالی *ia berāhi sa-kālī*.

BRASSILLER, v. a., faire griller quelque chose un peu de temps sur de la braise, مغشخ سدیکت اتس بار *memanggāng sadikit ātas bāra*.

BRASSILLER, v. n., کمرلف *gemirlap*, کیلخ *gemilang*. — (se dit des étincelles électriques qui brillent la nuit à la surface des vagues, quand elles se brisent l'une contre l'autre), سفرت ایر لوت اثیل ای برامبق *se-perti āyer lāut apa-bila ia ber-ombak*.

BRASSAGE, s. m., حال مشهورم *hāl merg-hūlam*, حال مموت بیر *hāl mem-būat bīr*, حال ماسق بیر *hāl me-māsak bīr*.

BRASSARD, s. m., armure qui couvre le bras, کلشکافن سنجات ثد *ka-langkāp-an senjata pada lāngan*.

BRASSARD, ornement fixé au bras, کلخ لاغن *ūtas lāngan*, گلخ لاغن *gelang lāngan*.

BRASSE, s. f., کابخ *depa*, کابخ *kābung*. Une —, سد *sa-depa*. Une corde de vingt brasses, تالی یخ *tālī yang dūa pūloh depa panjang-ñā*. Une chaîne longue de quinze brasses, زنتی یخ *rantey yang timā belās depa panjang-ñā*. Il y a dix brasses d'eau, اد سفوله دف دالم *ada sa-pūloh depa dālam*. Mesurer

des cordes à la brasse, مغهروكر تالى
دغن دث *meng-hūkar tāli dengan depa.*

BRASSÉE, s. f., براه اورغ بوله امبل
دغن دو لاغن *brāpa orang būleh ambul dengan dūa lāgan-ūa.* Une —, سملق *sa-pemelūk.*

BRASSER, v. a., مغهولم بارغ يغ چاير,
meng-hūlam bārang yang xāer, منچمفر
men-xampur, ماسق *me-māsak.* — de la bière, بير
me-māsak bīr.

BRASSER, tramer, ممبوت *mem-būat,* مغداكن
meng-adā-kan. — une trahison, ممبوت خيانه
mem-būat kīānat.

BRASSER, (Mar.), منارق تالى كلت
menārik tāli kelāt. — au vent, ممباو فابون كغد اغن
mem-bāwa pabūwan ka-pada āngin. — sous le vent, ممباو فابون كباو اغن
mem-bāwa pabūwan ka-bāwa āngin. — au plus près, ممباو فابون دكت اغن
mem-bāwa pabūwan dekāt āngin. — quarré, ممباو فابون الخ مرك
mem-bāwa pabūwan ālang mūka.

BRASSERIE, s. f., تمغت اورغ
tampat orang meng-arjā-kan bīr, ممباو فابون بير
tampat me-māsak bīr.

BRASSEUR, s. m., اورغ ممبوت بير
orang mem-būat bīr, توكغ بير
tūkang bīr.

BRASSIÈRE, s. f., باجو فندق يغ
دفاكى اوله اورغ فرمغون دان اوله كاتق ۲
bāju pendek yang di-pakey ūleh orang perampūan dān ūleh kānak-kānak.

Loc. Il est en —, لكون سفرت
لاكوا اورغ ترقس *lakū-ūa seperti laku orang ter-paksa.* Tenir quelqu'un en —, تيا د مبرى اورغ بيس
tiāda mem-brī orang bēbas.

BRAVADE, s. f., حال مغاچق *hāl mengūaxak,* حال منتغ
hāl menentang.

BRAVE, adj., فرکاس *berāni,* سلدادو يغ
perkasa. Un — soldat, سلدادو يغ برانى
soldādo yang berāni. Il est extraordinairement —, بوكن كفالغ
būkan kapālang berāni-ūa.

Loc. fam. C'est un — à trois poils, اى برانى سكالى
ia berāni sakali. Un faux —, اورغ برچوثر
orang ber-xūpar.

BRAVEMENT, adv., دغن برنين
dengan berāni-ūa. Combattre —, ملاون دغن گاگه برنين
me-lāwan dengan gāgah berāni-ūa. Il va —, اى فركى بتل
ia pergi betul, اى مغرجاكن دغن تيا د بمبغ
ia meng-arjā-kan dengan tiāda bimbang.

BRAVER, v. a., منتغ *menentang,* ملاون
me-lāwan. — un roi tyran, ملاون راج يغ ظالم
me-lāwan rāja yang tlālim.

BRAVER, affronter le danger, تباد مغند هکن *meng-hinā-kan*, مشهناکن *tiāda meng-indah-kan*. Il — les dangers de la mer, ای تباد اندهکن *ia tiāda indah-kan bahāya di-lāut*.

BRAVO, interj., بايقله *bāik-lah*, سباس *sebās*, طوبي *tūba*.

BRAVOURE, s. f., کبرنيئن *ka-beranī-an*, فری فرکاس *pri perkāsa*. Une — sans pareille, تباد کبرنيئن یغ *tiāda ka-beranī-an yang tiāda ber-bāgey lāgi*. Il montre sa — en face de l'ennemi, مکن کبرنيئن فون *maka ka-beranī-an-ña pūn di-unjuk-kan-ña di-hadāp-an mūsuh*.

BRAYE, BRAIE ou BROUET, لفر *lumpur*, گاله *galah*, تانه لیت *tānah liat*.

BRAYER, s. m., bandage destiné à contenir les hernies, تالی مشيکت *tāli meng-ikat būrut*.

BRAYETTE, s. f., کبکاءن سلور *ka-bukā-an seluar*, رتاکن یغ فد هدافن *retāk-an yang pada hadāp-an xelāna*.

BREBIS, s. f., بریبری *biri-biri*, دمب *kambing biri-biri*, دمب *domba*, دمب بتین *domba betina*. — blanche, بریبری فوته *biri-biri pūtih*. — noire, بریبری هیتم *biri-biri hitam*. Troupeau de —, کاون

کمیخ بریبری *kāwan kambing biri-biri*. Faire paître des —, مشکبلانکن *meng-gombalā-kan kambing biri-biri*. Des — sans pasteur, دمب یغ تباد برکبال *domba yang tiāda ber-gombāla*.

Fig. —, chrétien, fidèle sous la conduite d'un pasteur, یغ اورغ *orang yang di-bawah parentah tūan pādri*. — galeuse, اورغ یغ لکون مبری شک فد *orang yang lakū-ña membrī šak pada orang lain*.

BRÈCHE, s. f., چله *xelāh*, تتاسن *tetās-an*. Pénétrer dans un jardin par une —, مسوکی تامن در چله *memasūk-i tāman deri xelāh*. Battre en —, منباکی بنتغ سهشک جادی تتاسن *menembāk-i bintang sa-hingga jadi tetās-an*, منتسکن دغن فلورو مریم *menetās-kan dengan peluru marīam*. Monter à la —, نایق کفد *nāik ka-pada tetās-an*. Faire une — à quelque chose, مومتغ سکفخ در بارغ *memūtug saking deri barang*. Faire — à la réputation de quelqu'un, منچلاکن *men-xelā-kan nāma orang*. Sa fortune a reçu une —, ای سده *ia sudah kena rūgi*.

BRÈCHE, coche, entaille, سمبغ *sumbing*. Le glaive avait cent quatre-vingt-dix brèches, سمبغ فدغ *sum-* ایت سراتس سمیلن فوله بايقن

bing pedang itu sa-rātus sambilan pūloh bāñak-ña.

BRÈCHE-DENT, s. et adj., اورغ يخ *orang yang kūrang gēgi di-hadāp-an.*

BRÈDE, s. f., ساير بام *sāyur bāyam.*

BREDOUILLE, s. f., منداث انتخ دو *men-dāpat untung dūa kīan.*

BREDOUILLEMENT, s. m., فيلت *pelat, حال برتيلر hāl ber-tēlur, بليتر حال hāl be-lītar.*

BREDOUILLER, v. n., برکات لکس *ber-kāta lekās dengan tiāda terang, بليتر ber-tēlur, بليتر be-lītar.* Il bredouille, on ne comprend pas ce qu'il dit, ای برتيلر مک *ia ber-tēlur maka orang tiāda būleh meng-arti.*

BREF, ÈVE, adj., قندق *pendek, سغکت singkat.* Discours —, بچار *bixāra pendek.* Réponse brève et dure, جواب قندق سرت *jawāb pendek serta krās.* Un — délai, فرتخوهن يخ سديکت *per-tanggūh-an yang sa-dikit sāja.* Trop —, تياد چوکف *tiāda xūkup, کورغ فنجخ kūrang panjang.* Avoir la parole —, être laconique, کات سديکت ارتي بايق *kāta sa-dikit arti bāñak.* Syllabe longue et syllabe —, بوپي فنجخ دان بوپي قندق *būni panjang dān būni pendek.* Lire parfaitement le Coran en

observant les longues et les brèves, مباح قران دغن تجويد سرت فنجخ *mem-bāxa korān dengan tejwid serta panjang pendek-ña.*

BREF, adv., دغن سفاته کات *dengan sa-pātah kāta.*

BREF, s. m., سورت سغکت درثاف *sūrat singkat ياءيت درکفال الكنيسة deri pāpa iā-itu deri-kapāla el-kanīset.* Obtenir un —, منداث *men-dāpat sūrat singkat.* — apostolique, سورت الرسولي *sūrat er-rasūli.*

BRELAN, s. m., jeu de cartes, نام سواتو جنس فرمينن دغن کي *nāma suātu jenis per-main-an dengan kīya.*

BRELIQUE-BRELOQUE, loc. adv., درغن تياد اتر *dengan tiāda atur, تونغخ لونغخ tunggang-langgang.*

BRELOQUE, s. f., کچل يخ تياد *permāta kexil yang tiāda bāñak hargā-ña.*

BRÈME, s. f., نام سواتو جنس ايکن *nāma suātu jenis ikan.*

BRETELLE, s. f., سندغ *sandang, سنداغن sandang-an, تالی tāli.* — de cuir, سندغ کولت ساق *sandang kūlūt sāmāk.* — pour porter un fusil, سندغ سناغ *sandang senāpang.* — de soie, سندغ سوتر *sandang sūtra.* — de pantalon, سندغ سلور *sandang seluar, تالی چلان tāli xelāna.* Une paire de —, سفاسغ

سنداغن *sa-pāsang sandāng-an*,
سفاسخ تالی چلان *sa-pāsang tāli*
xelāna.

BREUVAGE, s. m., منومن *minūm-an*. — agréable, یخ سدڤ *minūm-an yang sedap*. — amer, منومن یخ ڤاھت *minūm-an yang pāhit*. — empoisonné, منومن یخ راجن دالن *minūm-an yang rāxun dālam-āna*. — enivrant, منومن یخ مابقکن *minūm-an yang me-mābuk-kan*.

BREUVAGE, médicament liquide, اوبت مینم *obat mīnum*. Prendre un —, مینم اوبت *me-mīnum obat*.

BREVET, s. m., par lequel une grâce est accordée, سورت مبری انگره *sūrat mem-brī anugrah*, سورت سورت مبری اذن *sūrat mem-brī izin*.

BREVET, diplôme, سورت مبری کتر *sūrat mem-brī gelār*.

BREVET d'invention, سورت ڤندڤاتن *sūrat pen-dapāt-an*, سورت مبری حق اکن ملکون سواتو ڤکرچان *mem-brī haq ākan me-lakū-kan suātu pe-karjā-an*.

BREVETER, v. a., donner un brevet d'invention, سورت ڤندڤاتن مبری *mem-brī sūrat pen-dapāt-an*, مبری حق اکن ملکون سواتو ڤکرچان *mem-brī haq ākan me-lakū-kan suātu pe-karjā-an*.

BRÉVIAIRE, s. m., کتاب صلوات *kitāb ṣelawāt*, کتاب دعا *kitāb doḡā*. Dire le —, مباح کتاب صلوات *mem-bāxa kitāb ṣelawāt*.

BRIBE, s. f., gros morceau de pain, یخ سڤوتخ روتی یخ بسر *sa-pūtuy rōti yang besār*. Manger une — de pain, ماکن سڤوتخ روتی یخ بسر *mākan sa-pūtuy rōti yang besār*.

BRIBES, restes des repas, سسسان *sisā-sisā-an yang tinggal bila orang sudah hābis mākan*. On a donné les bribes aux pauvres, سسسان مسکین *sisā-sisā-an sudah di-brī pada orang miskin*.

BRIC-A-BRAC, s. m., بارغ یخ لام *bārang yang lāma*. Marchand de —, اورغ یخ جول سرب بارغ یخ لام *orang yang jūal serba barang yang lāma*.

BRICOLE, s. f., bretelle, v. ce mot. جالن بڤتق *jalān bengkok*. User de —, بردای *ber-dāya*.

BRIDE, s. f., کاکخ *kākang*, توم *tūm*, تالی تالی *tāli tūm*. Tenir la — du cheval, مامخ کاکخ کود *memegāng kākang kūda*. Courir à toute —, ملریکن کود دغن لکس *me-larī-kan kūda degan lekās*.

Fig. —, tout ce qui retient, سگل یخ منکهن اورغ *segala yang menegāh-kan orang*, یخ نهانی

segala yang menahān-i. Tenir quelqu'un en —, menahān-i orang. Tenir la — haute à quelqu'un, memarahkan orang dengan keras. Sans —, tiada berakak, ber-kakang, kalikun orang perlantey.

BRIDÉ, E, part. part. du v. brider, ber-kakang. Un cheval —, kuda yang ber-kakang. **BRIDER**, v. a., mengenaikan, menaruh tim. — un cheval, mengenaikan kuda pada kuda.

Fig. —, retenir, contenir, menahān-i. Cette femme bride son mari, mengahān-i lakīn. — ses passions, menahān-i hawā nepsū-ña.

Art mil. — une forteresse, menghepung kota.

Loc. prov. — la bécasse, menipu, memerdikan orang. Chacun bridera sa bête, sator akn turt skak, sa-sa-orang akan turut sukā-ña.

BRIDIER, s. m., tukang kakang, tukang tim.

BRIEF, ÈVE, adj., pendek, yang kurang lama. Briève

narration, cerita yang pendek.

BRIÈVEMENT, adv., dengan kata-kata, kurang lama. Raconter —, menceritakan dengan kata-kata. Il a passé —, ia sudah lalu.

BRIÈVETÉ, s. f., pendek, kehidupan. La — de la vie de l'homme, kehidupan manusia.

BRIG, s. m., kapal perang.

BRIGADE, s. f., pasukan, pasukan, gendarmerie, pasukan nagri.

BRIGADIER, s. m., kapala pasukan.

BRIGAND, s. m., penjahat, penjahat, pemimpin.

BRIGANDAGE, s. m., penjahatan, penjahatan, patah.

BRIGANDER, v. n., menjarah, merampas.

BRIGANTIN, s. m., کفل کچل یخ, کفل کچل یخ *kapal kecil yang ber-tingkat suātu.*

BRIGANTINE, s. f., voile d'artimon, مښپورغ لایر *lāyar peñūrung.*

BRIGUE, s. f., poursuite pour obtenir quelque chose, مښپهان اکن منداقت بارغ اف *perg-usahā-an ākan men-dāpat barang apa.* — pour arriver à un emploi, مصلحة اکن ماسق جواتن *meşlehat ākan masuk jawāt-an.*

BRIGUER, v. a., مښپهان درین اکن منداقت بارغ اف دغن تلوغن اورغ *merg-usahā-kan diri-ña ākan men-dāpat barang apa dengan tulūng-an orang.* — un emploi, مښپهان اکن ماسق جواتن *merg-upayā-kan ākan masuk jawāt-an.* — un titre, مښپهان درین اکن منداقت کلارن *merg-usahā-kan diri-ña ākan men-dāpat gelar-an.*

BRILLAMMENT, adv., دغن برچهای دغن کملیان *dengan ber-xahāya,* دغن کملیان *dengan ka-muliā-an,* دغن یخ بایق *dengan yang baik.*

BRILLANT, E, adj., کیلغ *gilang,* کیلو *kilaw,* چرلغ *xerlang,* تفرلغ *te-perling,* برچهای *ber-xahāya,* برکیلت *ber-kilat,* گمیرلغ *gemirlap-an,* ثمرات یخ کیلو *permāta yang kilaw.* Des armes brillantes, سنجات یخ چرلغ *senjāta*

yang xerlang, سنجات یخ چرلغ *senjāta yang xemerlang.* — comme un astre, سفرت بنتغ یخ تفرلغ رفان *seperti bintang yang te-perling rupā-ña.* Des souliers brillants, سفاتو *sapatu yang ber-kilat.* Des habits brillants, فکاین یخ گمیرلغ *pakēy-an yang gemirlap-an.* — comme le soleil, برسینر سفرت متهاری *ber-sinar seperti mata-hāri.* Des yeux brillants, مات یخ گمیرلغ *māta yang gemirlap-an.* La lune était très-brillante, بولن فون ترغ تمارم *būlan pūn trāng temāram.*

BRILLANT, beau, magnifique, très bon. Une conduite brillante, کلکوءن *ka-lakū-an yang baik sa-kāli.* Un nom — نام یخ مشهور *nāma yang maşhūr.* Une santé brillante, پامن یخ سحفرن *nūman yang sempurna.*

BRILLANT, s. m., éclat, lustre, چهای *xahāya,* ترغ *trāng.* Le — d'une pierre précieuse, چهای مانکم *xahāya mānikam.* Faux —, چهای *wahāya yang dusta.*

BRILLEE, v. n., رسینر *ber-sinar,* گمیرلغ *gemilang,* برکیلو *ber-kilaw,* چرلغ *xerlang,* برکیلت *ber-kilat,* گمیرلغ *gemirlap.* Le soleil brille, متهاری برسینر *mata-hāri ber-sinar.* — comme les astres au firmament, سفرت بنتغ دلاغت *seperti bintang di-lāngit.* Elle

brillait tellement qu'on ne pouvait la regarder en face, کیلخ کیلخ ای دان کیلو کلان تیا داث دقده پات *gīlang-gemīlang ia dān kīlaw-kīlāw-an tiāda dāpat di-pandang nāta*. Une lumière brillait du côté de l'Orient, سواتو ترخ کیلخ کیلخ در سواتو تیر *suātu trəng gīlang-gemīlang deri timur*.

BRILLER, exceller. Un homme qui brille par sa sagesse, اورخ یخ مشهور *orang yang māshūr namā-nā sebāb budī-nā*. Sa gloire brille dans tout l'univers, کملیانن *ka-muliā-an-nā nāta dālam sa-genūp ālam*.

BRIMBORION, s. m., بارخ یخ سی ۲ *bārang yang sia-sia*, بارخ اف یخ تیا *bārang apa yang tiāda brāpa gunā-nā*, بارخ یخ تر کچل *bārang yang ter-keçil*.

BRIN, s. m., jet d'un végétale, تارق یخ تبه در بیچی *tūnas*, تونس *tāruk yang tumbuh deri biji*, تونس *tūnas pōhon kāyu yang lampey*. Un — d'herbe, ستونس *sa-tūnas rumput*. Beaucoup de brins sont poussés de ces racines, بابق تارق سده تبه در اگر ایت *bānak tāruk sudah tumbuh deri akar itu*.

BRIN, petit objet long et mince. Quelques brins de cheveux sur sa tête, بارخ براف لی روت اتس کفلان *bārang brāpa ley rambut atas*

kapalā-nā. Un — de fil, سلی بنخ *sa-ley benəng*.

BRIN, petite quantité, سدیکت *sa-dikit*. Il n'y a pas un — de bois, سا-دیکت کایو ثون تیا *sa-dikit kāyu pūn tiāda*. Il n'y a pas un — de paille, مرغ تیا سکالی *merəng tiāda sa-kāli*.

Loc. adv. Brin-à-brin, سلی سکالی *sa-ley sa-kāli*. Arracher la barbe brin-à-brin, منچابت جغت سلی سکالی *men-xābut jənggut sa-ley sa-kāli*.

BRINDILLE, s. f., رنتخ *rantiŋ*.

BRIOCHE, s. f., جرادق *jerādik*.

Manger de la —, ماکن جرادق *memākan jerādik*.

Fig. ساله کچل *sālah keçil*, ساله *sālah* در کورخ ایغت *sālah deri kūrəng ingat*. Faire des brioches, ممتوت *mem-buat sālah keçil*.

BRIQUE, s. f., باتو باکر *bāta*, باتو باکر *bātu bākar*, باتو تونو *bātu tūnu*. Faire des briques, ممتوت بات *mem-buat bāta*. Cuire des briques, ممتوت باتو *mem-bākar bātu*. Une maison en briques, رومه یخ جادی در قد بات *rūmah yang jādi deri-pada bāta*, رومه بات *rūmah bāta*.

BRIQUET, s. m., بسی ائی *besi āpi*. La pierre du —, باتو ائی *bātu āpi*. Battre le —, ممتوت باتو ائی *memūkul bātu āpi*.

BRIQUETER, v. a., un mur, مياثو *meñāpu dindang* سڤرت بات *sepertibāta*. — un chemin, منداسرکن *men-dāsar-kanjālan* دغن بات *dengan bāta*.

BRIQUETERIE, s. f., تڤمت *tīyu*, ليو *liu*, تڤمت مڤوت بات *tampat mem-būat bāta*, تڤمت منڤونن *tampat men-jūnan*.

BRIQUETIER, s. m., فنڤونن *pen-jūnan*, توكڤ ليو *tukang liyu*. Un —, سورڤ فنڤونن *sa-orang pen-jūnan*.

BRIS, s. m., fracture, حال مڤچه *hāl memexàh*.

BRIS, morceau, débris, فاته *pātah*, قتاھن *patāh-an*.

BRISABLE, adj., يڤ بوله دڤچه اورڤ *yāng būleh di-pexàh orang*, يڤ بوله درمق *yāng būleh di-remùk*.

BRISANTS, s. m., rochers à fleur d'eau, كارڤ باټو *kārang batu*, گوسڤ *gūsung*.

BRISANTS, rejaillissement de l'eau de la mer, گلور *gelūra*, باكت *bākat*, گلڤڤ *gelumbang*.

BRISE, s. f., اغن *āngin*, لمبت *lēmbut*. Petite —, اغن يڤ له *āngin yang lemah lembut*. — fraîche, اغن سڤجق *āngin sejuk*, اغن کنڤڤ *āngin kenxang*. — de terre, اغن دارت *āngin dārat*. — de large, اغن لاوت *āngin laūt*. — carabineé, اغن رڤبت *āngin kràs*, اغن كرس

āngin ribut. — régulière, اغن تتڤ *āngin tetap*. — passagère, coup de vent, بادي *bādey*. Une forte — commence à souffler, اغن كرس تورن *āngin kràs tūrun*. La — du soir murmure, اغن تڤڤ برڤڤڤ *āngin petang ber-dengung*.

BRISÉ, E, part. pas. du v. briser, پڤخه *pexàh*, فاته *pātah*, فوتس *pūtus*, چرمق *remùk*. Une glace brisée, چرمن *xermin yang pexàh*. Bâton —, يڤ فاته *turghat yang pātah*. Corde brisée, تالي يڤ فوتهس *tālī yang pūtus*. Verre —, mis en pièces, كاج يڤ رڤمق *kāxa yang remùk*.

BRISÉ, qui peut se plier. Des volets brisés, فاقن جنڤدیل يڤ بوله لیفت *pāpan jandēla yang būleh lipat*. Porte brisée, فتمو يڤ لیفت *pintu yang lipat*.

Fig. — de fatigue, له لسو *letèh-lesū*. Un cœur —, هاتي يڤ مڤسل *hāti yang meñesul*.

BRISE-COU, s. m., اتق تڤك يڤ كورڤ *anak tangga yang kūrarg bāk*, بايق *ānak tangga yang kūrarg bāk*, تڤمت دجالن يڤ تڤاد رات *tampat di-jālan yang tiāda rāta*.

BRISÉES, s. f. pl. Suivre les — de quelqu'un, منورټ اکن کلکون اورڤ *menūrut akan ka-lakū-an orang*. Courir sur les — de quelqu'un, بربلب دغن اورڤ *ber-lumba dengan orang*.

BRISE-GLACE, s. m., تمیق اتو باتخ, کایو یخ دهداثن جباتن اکن ممپهکن
 کایو یخ دهداثن جباتن اکن ممپهکن
 ایر بکو *tembok ātarw bātary kāyu*
yang di-hadāp-an jambātan ākan
memexāh-kan āyer bakū.

BRISEMENT, s. m., حال ممپهکن
hāl memexāh-kan, فچاهن *peme-*
xāh-an, قمتوسن *pemutūs-an*. — de
 cœur, هاتی سسل *sesāl hāti.*

BRISER, v. a., ممچه *memexāh*,
 ممپهکن *memexāh-kan*, ماته *me-*
mātah, ممتوسکن *memūtūs-kan*,
 مرمقن *me-remūk-kan*. — une
 glace, ممچه چرم *memexāh xer-*
min. Il brisa les idoles, دتچپهکن
 دتچپهکن *di-pexāh-kan-ña segala*
berhāla. — un bambou, ماته بوله
memātah bāluh, ممپهکن بوله
memexāh-kan bāluh. Il ne brisera pas
 le roseau cassé, بوله یخ ترکولی تیاد ای
 بوله یخ ترکولی تیاد ای *bāluh yang ter-kūley*
tiāda ia ākan pexāh-kan. — du
 verre, le mettre en pièces, مرمقن
 مرمقن *me-remūk-kan kāxa*. Comme
 du verre que l'on brise sur une
 pierre, سفرت کاج یخ درمقن اورغ
 سفرت کاج یخ درمقن اورغ *seperti kāxa yang di-*
remūk-kan orang atas bātu. —
 une corde, تالی ممتوسکن تالی
 تالی ممتوسکن تالی *memūtūs-*
kan tāli.

Fig. — le cœur, مهنچرکن هاتی
meng-hanxur-kan hāti. — les fers,
 les chaînes, مغلور در فرهبان
 مغلور در فرهبان

mengalūar deri per-hambā-an.
 — les liens du mariage, مرمق نکاح
 مرمق نکاح *me-rombak nikāh*. — les liens de
 l'amitié, ممتوسکن تالی فرهبون صحابه
 ممتوسکن تالی فرهبون صحابه
memūtūs-kan tāli per-hubūng-an
sohābat.

Prov. Tant va la cruche à l'eau
 qu'à la fin elle se brise, اورغ یخ
 اورغ یخ *ōrang yang pergi ka-tam-*
pat yang ber-bahāya ākir-ña ākan
jādi bināsa ia.

BRISÉ-TOUT, s. m., یخ کورغ ایغت
 یخ کورغ ایغت *yang kūrang ingat*, فنگه
 فنگه *pergkuh*, یخ کورغ چفت
 یخ کورغ چفت *yang kūrang xepāt*,
 کیکو *kēku.*

BRISEUR, s. m., فچپه *pemexāh*,
 اورغ یخ ممچه *ōrang yang memexāh*.
 — d'images, اورغ ممچه فاتخ
 اورغ ممچه فاتخ *orang memexāh pātung.*

BRISURE, s. f., فچاهن *pexāh-an*.
 Raccorder les brisures, میسکی
 میسکی *mem-baik-i pexāh-an.*

BRISE-VENT, s. m., فرلندوغن لاون
 فرلندوغن لاون *per-lindūng-an lāwan āngin.*

BROC, s. m., کندی کایو اکن مغمبل
 کندی کایو اکن مغمبل *kendi kāyu ākan meng-*
ambil āyer anyūr.

BROCAILLE, s. f., بتاتو کچل اکن
 بتاتو کچل اکن *batu-bātu kexāl ākan*
mem-baik-i jālan.

BROCANTAGE, s. m., حال منجول
 حال منجول *hāl men-jūal bārang-*
bārang yang jārang.

BROCANTER, v. n., مېلې دان منجول
بارغ ۲ یغ جارغ سفرت کمبر دان فاتغ
مېلې دان لاین درود ایت *mem-belī dān*
men-jūal bārang-bārang yang
jārang seperti gambar dān pātung
dān lāin deri-pada itu.

BROCANTEUR, s. m., اورغ یغ منجول
بارغ ۲ یغ جارغ *orang yang men-jūal*
bārang-bārang yang jārang.

BROCARD, s. m., railleerie piquante,
سندیرین *sindir-an*, کورو *gūraw.*

BROCARDEUR, v. a., میندر *meñdir,*
مغورو *merg-gūraw.* — quelqu'un,
مغوروکن اورغ *mem-per-gūraw-*
kan orang.

BROCARDEUR, s. m., فغورو *perg-*
gūraw, اورغ یغ میندر *orang yang*
meñdir.

BROCARD, s. m., سندس *sundus.*
کاین درود سندس, *kāin deri-pada sundus.*

BROCHAGE, s. m., حال منجاهت
کتاب *hāl men-jāhit kitāb.*

BROCHE, s. f., à rôtir, فاجق *pā-*
xak. Mettre à la —, مامچ *me-*
māxak. Qui est mis à la —, یغ
ترفاجق *yang ter-pāxak.* Une poule
mise à la —, یغ ترفاجق *hāyam*
yang ter-pāxak. La — tourne,
فاجق بر فوسغ *pāxak ber-pūsing.*
Tourner la —, موسغن فاجق *me-*
mūsing-kan pāxak.

BROCHÉ, E, part. pas. du v. brocher,
یغ دجاهت *yang di-*
jāhit. Un livre —, کتاب یغ دجاهت
kitāb yang di-jāhit.

BROCHER, v. a., coudre ensemble
les feuilles d'un livre, منجاهت *men-*
jāhit. — un livre, منجاهت کتاب
men-jāhit kitāb.

BROCHER, faire quelque chose à
la hâte, مخرجاکن فکرچان دغن لکس
mergarjā-kan pe-karjā-an dengan
lekās.

BROCHER, faire du brocart, مخرجاکن
مینکم *mergarjā-kan sundus,*
مینکم *menikam jejāk.*

BROCHET, s. m., nom d'un poisson,
کاخچ *kāxang-kāxang.*

BROCHETER, v. a., منچاچه *men-*
xāxah, مینکم دغن چشکل *menikam*
dengan xungkil, مینکم دغن فاجق
menikam dengan pāxak kexil.

BROCHETTE, s. f., فاجق کچل *pā-*
xak kexil, چشکل *xungkil.*

BROCHURE, s. f., ouvrage imprimé
ne contenant qu'un petit nombre de
feuilles, کتاب کچل یغ تروا *kitāb*
kexil yang ter-terū.

BROCHURE, action de brocher un
livre, حال منجاهت کتاب *hāl men-*
jāhit kitāb.

BRODÉ, E, part. pas. du v. broder,
برسولم *ber-sūlam,* برسوجی *ber-sūji,*
ترسولم *ter-sūlam.* Un oreiller —,

برسولم بئتل ييغ برسولم *bantal yang ber-sulam*. Un habit —, فلكاين ييغ برسولم, *pakēy-an yang ber-sulam*. — avec de l'or, دغن امس ييغ ترسولم *yang ter-sulam dengan amès*.

BRODEQUIN, s. m., موزه كچل *mū-zah kekil*, سفتاوستغه فنجيخ *sapātu sa-tengah panjang*. Une paire de brodequins, سفاسخ موزه كچل *sa-pāsang mūzah kekil*.

BRODER, v. a., مپولم *meñulam*, مپوجي *meñūji*. — un mouchoir, مپولم ساپوتاغن *meñulam sāpu tāngan*. — à fleurs, دغن روف بوغ مپوجي *meñūji dengan rūpa bunga*.

BRODER, ajouter à un récit, ممانجنگن چرترا *memanjang-kan ceritrā*.

BRODERIE, s. f., سچيئن سولم *sulam*, سچيئن *suji-an*, ديوغاك *dīwangka*.

BRODEUR, EUSE, s., فپولم *peñulam*, اورغ *pandey meñūji*, مپوجي *orang meñulam*. Un —, سورغ *sa-ōrang peñulam*.

BROIEMENT, s. m., حال منخب *hāl menumbuk*, حال ملومتكن *hāl melumat-kan*, حال مرمتكن *hāl meremük-kan*.

BRONCHEMENT, s. m., حال كلنچه *hāl kalinxuh*, كستوهن *ka-suntūh-an*.

BRONCHER, v. n., كلنچه *kalinxuh*, مئته *meñuntuh*.

BRONCHER, manquer, faillir, مئست *meñesät*, ممبوت ساله *mem-būat sāläh*.

Prov. Il n'y a si bon cheval qui ne bronche, مك اورغ قدى دان *maka orang pandey dān orang ārif pūn meñesät jūga*.

BRONCHES, s. f. pl., سغكوغ *serg-kūwang*, تمفت نفس *tampat nefas*.

BRONCHITE, s. f., ساكت سغكوغ *sakit sergkūwang*, ساكت تمفت نفس *sakit tempat nefas*.

BRONZE, s. m., كغس *gangsa*, كغس *gangsa*, چمفورن تيمه دغن تباك *xampūr-an timah dengan tembāga*. Couleur de —, ورن كغس *warna gangsa*. Statue de —, فاتغ درفد كغس *pātung deri-pada gangsa*.

Fig. Cœur de —, اورغ ييغ تباد *orang yang tiada kasih-an padā-ña*.

BRONZÉ, E, part. pas. du v. bronzer, ييغ دساپو دغن ورن كغس *yang disāpu dengan warna gangsa*.

BRONZER, v. a., مپاڤو دغن ورن *meñāpu dengan warna gangsa*.

BROQUETTE, s. f., فاكو كچل *pāku kekil*, فاسق *pāsak*.

BROSSE, s. f., سيكت *sikat*, برس *berūs*, ساپو *sāpu*. — à habit, سيكت *sikat ākan meñikat*

mengūsut-kan, منچمفر *men-xampur*. — des vins ensemble, منچمفر اغگور *men-xampur anggūr*. — du vin (le rendre trouble), مفرهکن اغگور *mengerūh-kan anggūr*. — des amis, برچدراکن هندی تولن *ber-xidrā-kan handey tūlan*.

Fig. — les cartes, مڭوسستن *mengūsut-kan pe-karjā-an*.

BROUILLERIE, s. f., چدرا *xidrā*, بنته *bantah*, فر بنتاهن *per-bantāh-an*, چکت *xekit*. Source de —, پوهن فر بنتاهن *pōhon per-bantāh-an*.

BROUILLON, NE, adj., بڭ مېوت هرهار *yang mem-būat haru-hāru*, بڭ مېوت چدرا انتار اورغ *yang mem-būat xidrā antāra orang*, اورغ فغوثق *orang peng-ūpak*.

BROUILLON, s. m., چنتو *xonto*, چنتو سورت *xonto sūrat*, رانچان سورت *ranxāna sūrat*.

BROUIR, v. a., ملاير *me-lāyur*, مېاکر *mem-bākar*. — des arbres, ملاير پوک *me-lāyur pōkok*.

BROUISSURE, s. f., کليورن *kalayūr-an*.

BROUSSAILLES, s. f. pl., سق *semāk*, بلوکر *belūkar*. Couper des —, منبس سق *menebās semāk*. Des — épaisses, سق سامن *semāk sāmūn*.

BROUTER, v. a., ماکن رمفت دڦادغ *mākan rumput di-pādang*.

BROUTILLES, s. f. pl., رنتغ *ranting-ranting*, رنتغ رنتغن *ranting-ranting-an*. Ramasser des —, مڭمشلکن *mengumpul-kan ranting-ranting-an*.

BROYÉ, E, part. pas. du v. broyer, سربق *serbuk*, تمبق *tumbuk*, رمق *remuk*. — sous les roues d'un char, رمق دباوه رود رات *remuk di-bāwah rōda rāta*.

BROYER, v. a., مېربق *meñerbuk*, منمبق *menumbuk*, مزقکن *me-remuk-kan*, مديکن *me-mudi-kan*, مېميسکن *memipis-kan*, مڭگيلغ *meng-giling*. — du chanvre, مېربق گنج *meñerbuk ganja*. — du poivre, منمبق لاد *menumbuk lāda*. — des épices sur une pierre, مرقتکن رمتغه *me-remuk-kan rampah-rampah atas batu giling*. — dans un mortier, منمبق دالم لسغ *menumbuk dālam lesung*. — des couleurs, مېميس *memipis*.

BRU, s. f., منتو فر مڭون *menantu perampūan*. C'est sa —, ياءيت *ia-itu menantū-ña perampūan*.

BRUGNON, s. m., سواتو جنس تفاح *suātu jenis tuffāh farsi*.

BRUINE, s. f., هوجن رنتق *hūjan rintik-rintik*.

BRUINER, v. n., هوجن رنتق ۲ یغ, هوجن رنتق ۲ یغ, هوجن رنتق ۲ یغ
 تورن *hujan rintik-rintik yang turun*.

BRUIRE, v. n., بردغغ *ber-dengung*,
 گورو *gumuru*. Le vent bruit, اغن
 اغبغ *angin ber-dengung*. Les vagues
 de la mer bruyaient, امبق لاوت,
 گورهله *ombak laut gumuruh-lah*.

BRUISSEMENT, s. m., دغغ *dengung*,
 گوره *guruh*, دسغ *desing*, درو *deru*.

BRUIT, s. m., بوپی *būni*, سوار
suāra, بهان *bahāna*. — éclatant,
 بوپی گمپیتا *būni gempita*. — so-
 lennel, بوپی عظمتة *būni atlamat*.
 — sourd, بوپی سایف *būni sāyup*.
 — doux et agréable, بوپی مردو
būni merdu. — du vent, بوپی اغن
būni angin. — du tonnerre, گوره
guruh. — de la trompette, بوپی
 نفیری *būni nafiri*. Faire du —,
 بر بوپی *ber-būni*, برسوار *ber-suāra*.

BRUIT, querelle, ایغر *ingar*,
 ایغر بامر *ingar-bangar*, گمفر *gam-
 par*, گیکر *gēger*. Il y a grand —
 dans le marché, گمفر بابق دفاسر
ampar bānak di-pasar. Faire du
 —, مغمهرار *merg-haru-hāra*, se
 quereller مغمته *mem-bantah*.

BRUIT, nouvelle, خبر *kebar*, ورت
warta, بریت *brīta*. De là est venu
 ce —, در سان داغخ خبر ایت, *deri*

sāna dātang kabar itu. Un faux
 —, ورت دست *warta dusta*.

BRUIT, célébrité. Son nom fait
 du —, نام مشهور *namā-ña māsh-
 hūr*. Avoir bon —, منداقت نام یغ,
 بابق *men-dāpat nama yang baik*.

Fig. A grand —, دغن کلچق,
 دغن کاکک *dengan kākak*, دغن افچار
dengan upaxāra. A petit —, دغن سنونه,
 دغن سرت بر دیم *dengan senūnh, serta
 ber-diam*.

Loc. Faire plus de — que de
 besogne, مغات بابق دان مخرج
 سدیکت *mergāta bānak dān merg-
 arja sa-dikit*. Faire — d'une chose,
 مغات بابق اتس سواتو فرکار
mergāta bānak atas suatu porkāra. Point
 de bruit! دیمله *diam-lah*.

BRÛLABLE, adj., یغ دافت دباکر
yang dāpat di-bākar, یغ بوله دماکن
 یغ *yang būleh di-mākan āpi*.

BRÛLAGE, s. m., حال مباکر *hāl
 mem-bākar*.

BRÛLANT, E, adj., هاغت *hāngat*,
 هاغس *hāngus*. Cette eau est brû-
 lante, ایرایت بابق هاغت *āyer itu
 bānakhāngat*. —, piquant, قدس *pedih*.
 — au goût, قدس *pedās*. —, être en
 feu, برافی *ber-āpi*. Une chaleur
 brûlante, فانس یغ ساغت *pānas
 yang sāngat*. Soif brûlante, دهاک
 یغ ساغت *dahāga yang sāngat*. Zèle

brûlant, غيرة يڭ راجن *geirat yang rājin*. Fièvre brûlante, دم فانس *deməm pānas*. Ortie brûlante, داون *dāun gātal*, فولس *pūlas*.

BRÛLÉ, E, part. pas. du v. brûler, تر باكر *ter-bākar*, دماكن اڭي *di-mākan āpi*, هانغس *hāngus*. La ville est —, نكري فون *nagrī pūn ter-bākar*. La maison est complètement —, رومه *rūmah hābis di-mākan āpi*. Mourir —, ماتي دباكر *māti di-bākar*. Son habit fut à moitié —, سته ترونو بجون *sa-tergah ter-tūnu bajū-ña*. Cette viande est brûlée, هانغس *hāngus* ايت دانغ *dānging* ايتو *itu kena hāngus*.

BRÛLÉ, desséché, لاير *lāyur*, كن *kena pānas*. — par le vent, تولاير اوله اڭن *ter-lāyur ūleh āngin*. — par le soleil, كن فانس متباري *kena pānas mata-hāri*.

Fig. Cerveau —, اورغ غيرة *ōrang geirat*, اورغ ايدن *ōrang ēdan*.

BRÛLEMENT, s. m., 1°, action de brûler, حال مباكر *hāl mem-bākar*. Le lieu du — des corps, تمت مباكر *tampat mem-bākar mayet*. 2°, résultat, كباكران *ka-bakār-an*. — des branches et des racines qui restent snr un terrain défriché, قندو *pandū*.

BRÛLER, v. a., مباكر *mem-bākar*, مڭهانغسكن *meng-hāngus-kan*,

memarngang, منونو *menūnu*. — du bois, مباكر كايرافي *mem-bākar kāyū āpi*. — une maison, مباكر رومه *mem-bākar rūmah*. — un corps, مباكر ميت *mem-bākar mayet*. Brûlez-moi, باكرله هيب *bākar-lah hamba*. — des parfums, منونو استغكي *menūnu istarggi*, مڭفوكف دوڭ *meng-ūkup dūpa*. — avec un fer chaud, مپلرکن *meñelur-kan*. — avec de l'eau bouillante, منچلر *men-xelōr*.

BRÛLER, dessécher, ملايرکن *me-lāyur-kan*.

BRÛLER du vin, در اڭگور *der ānggūr*, ميبوت ارق *mem-būat āraq*.

BRÛLER la cervelle à quelqu'un, مڭنمبک کفال اورغ *menembak kapāla ōrang*.

Fig. — un gîte (y passer sans s'y arrêter), مللوي تمت فرسڭگاهن *me-lalū-i tampat per-singgāh-an*. — ses vaisseaux, ماسق سوانو فکرجان *me-māsuk suātu pe-karjā-an dengan tiāda būleh kombāli*. — de l'encens devant quelqu'un, مېبوجق اورغ *mem-būjuk ōrang*, مومجي اورغ دهداثن *memūji ōrang di-hadāp-an-ña*. — le pavé, لاري دڭن لکس *lāri dengan lekās*.

BRÛLER, v. n., être consumé par le feu, مپال *me-ñāla*, برپال *ber-ñāla*. Cette maison brûle, رومه ايت *rūmah itu ber-ñāla*. Ce feu

brûle, افی ایت میال *āpi itu me-ñāla*.
La bougie brûle, لیلن برپال *lilin
ber-ñāla*, دین برافی *dian ber-āpi*.

BRÛLER, éprouver une grande
chaleur. La main me brûle, تاغن
ساعت هب *tāngan hamba
sāngat pānas*.

Fig. — de soif, بردهاک سکالی
ber-dahāga sa-kāli. — d'amour
pour, براهی اکن *berāhi ākan*. — à
petit feu, برایشن اکن بارغ یغ تیاد بوله
*ber-īngin ākan bārang yang
tiāda būleh dāpat*. La bouche me
brûle, هاغسله مولت هب *hāngus-lah
mūlut hamba*.

SE BRÛLER, v. pron., کن افی
kena āpi. Il s'est brûlé la main,
تاغنن سده کن افی *tāngan-ñā sudah
kenā āpi*.

SE BRÛLER AUX funérailles de son
consort, بیل فرکی *pergi bēla*.

BRÛLERIE, s. f., atelier où l'on
brûle le vin, تمفت ممبوت ارق *tampat
mem-būat ārak*, فراراکن *per-ārāk-
an*.

BRÛLEUR, s. m., incendiaire, اورغ
یغ مباکر رومه اورغ *orang yang mem-
bākar rūmah orang*.

BRÛLEUR, employé à brûler le vin,
جورو فغارکن *juru peng-ārāk-kan*.

BRÛLURE, s. f., لوك هاغس *lūka
hāngus*, تند هاغس *tanda hāngus*.
Remède pour les brûlures, اوبت
لوك هاغس *obat lūka hāngus*.

BRÛLURE, marque du fer chaud,
تند چف فانس *tanda xāp pānas*,
تند سلر *tanda selur*.

BRUME, s. f., کابت *kābut*, اوف
āwap. — épaisse, کلم کابت *klām
kābut*.

BRUMEUX, EUSE, adj., برکابت *ber-
kābut*, براوف *ber-āwap*.

BRUN, s. m., ورن هیتم مانس *warna
hītam mānis*. — foncé tirant sur
le rouge, ورن میره توا *warna mērah
tuā*. — clair, ورن فیرغ *warna
pērang*. — tirant sur le vert, هیجو
چمفر هیتم مانس *hījaw xampur
hītam mānis*.

BRUN, E, adj., هیتم مانس *hītam
mānis*. — foncé, میره توا *mērah
tuā*. — clair, فیرغ *pērang*. Visage
—, موک یغ هیتم مانس *mūka yang
hītam mānis*. Cheveux bruns-clair,
رمت فیرغ *rambut pērang*. Des yeux
d'un brun-clair, مات فیرغ *māta
pērang*.

BRUNI, E, part. pas. du v. brunir,
devenu brun, جادی هیتم مانس *jādi
hītam mānis*.

BRUNI, poli, تراوف *ter-ūpam*.

BRUNIR, v. a., منجدیکن هیتم مانس
men-jādi-kan hītam mānis. —
مبوه چت ورن هیتم *peindre en brun, ورن هیتم
mem-būbuh xāt warna hītam*.

SE BRUNIR, v. pron., منجادی هیتم
 men-jādi hitam mānis,
 منجادی فیرع men-jādi pērang.

BRUNIR, polir, مغوتم meng-ūpam.
 — de l'or, مغوتم امس meng-ūpam
 amās. — du cuivre, مغوتم تباک
 meng-ūpam tembāga.

BRUNISSAGE, s. m., حال مغوتم
 hāl meng-ūpam, پرفغانم peng-upām-
 an. — de l'or, حال مغوتم امس
 hāl meng-ūpam amās.

BRUNISSEUR, EUSE, adj., et s.,
 اورغ توکغ اوتم tūkang ūpam,
 اورغ فغوتم orang peng-ūpam.

BRUNISSOIR, s. m., فغوتم peng-
 ūpam, فکاکس فغوتم perkākas peng-
 ūpam.

BRUSQUE, adj., فرغ فرس pāng-
 prūs, گوته گوپه gūpuh-gūpuh,
 بغس bengis.

BRUSQUE, incivil, فغکه pengkuh,
 تیاد تاهو عاده tiada tahu ādat.

BRUSQUEMENT, adv., دغن گوته ۲
 dengan gūpuh-gūpuh, ساکنیخ sa-
 kunīyung-kunīyung.

BRUSQUER, v. a., منچلا اورغ men-
 xelā orang. Cet homme brusque
 tout le monde, اورغ ایت منچلا سکل
 اورغ orang itu men-xelā segala
 orang.

BRUSQUER une affaire, مشرجاکن
 mengarjā-kun, دغن گوته ۲
 pe-karjā-an dengan gūpuh-gūpuh.

BRUSQUERIE, s. f., فراغی فرغ فرس
 perāngi prāng-prūs, فری اورغ بغس
 prī orang bengis.

BRUT, E, adj., grossier, rustre, کاسر
 kāsar, کاسف kāsap, فغکه pengkuh.

BRUT, non élaboré par l'art, بلم
 دکرچ belüm di-karja. Sucre —,
 گول یغ بلم سوچی gula yang belüm
 süci. Bois —, کایو بولت kāyu
 būlat. Diamant —, باتوانتن یغ بلم
 باوتم batu intan yang belüm di-
 ūpam.

BRUTAL, E, adj., چار بناتغ xāra
 binātang, سفرت بناتغ seperti binā-
 tang, سفرت حیوان seperti heywān,
 درجان durjāna. Appétits brutaux,
 نفسو حیوانی nefsū heywāni.

BRUTAL, emporté, féroce, کالتق
 gālak, کارغ gārang, بوس būwas.
 Un caractère —, فراغی یغ کالتق
 perāngi yang gālak.

BRUTALEMENT, adv., دغن کالتق
 dengan gālak, دغن درجان dengan
 durjāna.

BRUTALISER, v. a., ملکون دغن
 me-lakū-kan dengan gālak,
 مغنییاکن meng-aniayā-kan.

BRUTALITÉ, E, s. f., فراغی بناتغ
 perāngi binātang, فری کالتق prī
 gālak, فری حیوان prī heywān,
 فری درجان prī durjāna.

BRUTE, s. f., animal, بناغ *binātang*,
حيوان *heywān*.

Fig. —, homme stupide, دوغو
dūngu, بوده *bōdoh*.

BRUYAMMENT, adv., دغن کفر
dengan gampang, دغن کاگف *dengan*
gāgap, دغن ریوه *dengan riyūh*.

BRUYANT, E, adj., کفیت *gempita*,
ریوه *gāgap*, گارغ *gārang*, ریوه
riyūh.

BRUYANT, perçant, پارغ *ūāring*.

BRUYANT, joyeux, سکچت *suka-*
xita, ترماس *termāsa*.

BRUYÈRE, s. f., sorte de —, چنتیکی
xantīgi, داون چمار *dāun xemāra*.

Terre de —, تانه فاسر *tānah pāsir*.

BU, E, part. pas. du v. boire, مینم
mīnum, یغ دمینم *yang di-mīnum*.

BUANDERIE, s. f., تمغت میوچی کاین
tampat meñūxi kāin, روه بنار
rūmah bināra.

BUBON, s. m., بشکت *bentil*, بشکت
bargkaḥ. — pestilentiel, بتل سمفر
bentil sampar. — vénérien, بتل
رستخ *bentil rastung*.

BÛCHE, s. f., قنتخ کایو *puntung*
kāyu. Une grosse —, قنتخ کایو یغ
puntung kāyu yang besār.
Mettre une — au feu, مبوبه قنتخ فد
mem-būbuh puntung pada āpi.

Fig. —, personne stupide, دوغو
dūngu, بوده *bōdoh*.

BÛCHER, s. m., lieu où l'on serre
le bois à brûler, تمغت کایو ائی *tam-*
pat kāyu āpi, کدغ کایو ائی *godong*
kāyu āpi.

BÛCHER, amas de bois sur lequel
on brûle les corps morts ou les cri-
minels, تمبون کایو *tambūn-an kāyu*.
Dresser un —, منمبکن کایو *menam-*
bun-kan kāyu. Mettre le feu au —,
مبوبه ائی فد تمبون کایو *mem-būbuh*
āpi pada tambūn-an kāyu.

BÛCHER, v. a., مرامو کایو *me-rāmu*
kāyu, مخرجاکن کایو *mengarjā-kan*
kāyu.

Fig. — quelqu'un, t. pop., مموکل
اورغ *memūkul ōrang*.

BÛCHERON, s. m., اورغ مرامو کایو
ōrang me-rāmu kāyu, اورغ منبع
اورغ *ōrang menebāng kāyu*, اورغ
اورغ *ōrang memūtung kāyu*.

BÛCHETTE, s. f., باتغ کایو کچل
bātang kāyu kexil, کایو ائی یغ کچل
kāyu āpi yang kexil, رنتخ *ranting*.

BUDGET, s. m., هتوغن بلنج فد
hitung-an belanja pada sa-
tāhun.

BUFFET, s. m., armoire pour la
vaisselle et le linge de table, تمغت
مان اورغ سمفن سکل روڤ باجن دان
tampat māna ōrang sim-
pan segala rūpa bājan dān kāin
mēja.

BUFFET, table où sont les mets, میج یغ آسن اد سکل مکانن *mēja yang atas-ña ada segala makānan*.

BUFFLE, s. m., کر بو *karbau*, کر بو جنتن *karbau jantan*. Bufflesse, کر بو بتین *karbau betina*. Le — se vautre dans la boue, کر بو برکوبخ *karbau ber-kubang*.

BUISSON, s. m., بلوکر *belūkar*, فوهن ۲، سمق *semak*, کرندخ *kerandang*, کچل *pohon-pohon kecil*. — épais, بلوکر یغ رندخ *belūkar yang rendang*. — épineux, بلوکر یغ بدوری *belūkar yang ber-duri*. Se cacher dans les buissons, دالم مینکن *dalam membikin* سمق *mem-buni-kan diri-ña dalam semak*.

BUISSONNIER, ÈRE, adj., یغ تغکل *yug tēgkal*, سمق دالم *yang tinggal dalam semak*.

BULBE, s. m., باوغ *bawang*, سکل *skel*, باوغ اگر فوکت یغ سفرت باوغ *segala akar pokok yang seperti bawang*.

BULLE, s. m., globule rempli d'air, گلبخ *gelembung*.

BULLE, lettre du pape, سورت *surat* چف باب الروم *surat xap baba el-rūm*.

BULLETIN, s. m., سچارق قرطاس *sa-xāriq kartās*, کچل سورت *kecil surat*. — d'élection, قرطاس یغ *kartās yang* دثیله *dathilah* یغ اورغ *yug* آسن اد نام *atas-ña ada nama orang yang di-*

pilih. — des lois, قرطاس یغ آسن *kartās yang atas-ña ada segala hukum raja dān nagri*.

BURALISTE, s., جورو کنتر *juru kantar*.

BURE, s. f., کاین صوف یغ کاسر *kain sūf yang kasar*. Se revêtir de —, سماکی کاین صوف یغ کاسر *memakey kain sūf yang kasar*.

BUREAU, s. m., table destinée au travail des affaires, میج تولس *mēja tulis*. Déposer des papiers sur un —, مبوبه سورت سراتن آسن میج تولس *mem-bubuh surat-surat-an atas mēja tulis*.

BUREAU, endroit où travaillent les gens d'affaires, بیلق تولس *bilik tulis*, خلوة منولس *kalwat menulis*, کنتر *kantar*. Ecrivain dans un —, جورو تولس کنتر *juru tulis kantar*.

BURETTE, s. f., کندی سراهی یغ *kendi serahi yang kecil*.

BURIN, s. m., قاهت فوکر *pahat peng-ukir*, باج فوکر *baja peng-ukir*.

BURINÉ, E, part. pas. du v. buriner, تراوکر *ter-ukir*, ترقاته *ter-pahat*.

BURINER, v. a., مامهت *memahat*, مشوکر *meng-ukir*. — une planche, مشوکر آسن لوح *meng-ukir atas loh*.

BURLESQUE, adj., یغ سند *yug senda*, جناک *jenaka*, برسند *yang ber-senda*.

گورو *gūraw*, جوکت *jūget*. Un homme —, اورغ جناک *ōrang jenāka*, جوکت اورغ *ōrang jūget*. Manières —, کلکون یخ برسند *ka-lakū-an yang ber-senda*.

BUSE, s. f., هالغ *hālang*.

Loc. Fig. Cette personne est une —, اورغ ایت دوغو *ōrang itu dūgu*, اورغ ایت بوده *ōrang itu bōdoh*.

BUSTE, s. m., représentation d'une tête avec les épaules et l'estomac, ددان *pātung* اورغ در کفال سغی *ōrang deri kapāla sampey dadā-ña*.

BUT, s. m., point où l'on vise, ساسارن *sasār-an*, تند *tanda*, جه *jih*. Viser un —, میتار کسارن *mītar ka-sasār-an*. Atteindre le —, سغی *sampey ka-sasār-an*. Tirer de — en blanc, منبق بتل *menembak betul*.

BUT, intention, سهاج *sahāja*, کهندق *ka-hendak*, کارن *kārna*. Avoir un —, مهاج *meñahāja*. Son — était d'arriver à la royauté, کهندقن ایت منجادی راج *ka-hendak-ña itu men-jādi rāja*.

BUTER, v. n., tendre à, viser à, میتار *mītar*, مهاج *meñahāja*.

SE BUTER, v. pron., مکنغ فکیرن *memegang pikīran sendiri-ña dengan bīngal-ña*.

BUTIN, s. m., رمغانس *rampās-an*, جراهن *jarāh-an*, ربوتن *rebūt-an*, غنیمه *ganīmat*. Une certaine quantité de —, رمغانس ببراڤ بابق *rampās-an be-brāpa bānak*. Partager le —, رمغانس ممهاگی *mem-bahāgi rampās-an*.

BUTINER, v. n., مرهفس *me-rampas*, منجاره *men-jārah*, مریت *me-rebūt*. Ces hommes butinent de tous côtés, اورغ ایت مرهفس دسموا تمقت *ōrang itu me-rampas di-samuā tampat*. — sur mer, مرهقق *me-rompak*. Les abeilles butinent sur les fleurs, مپری بوغ *lebàh-lebàh meñerèy būga*.

BUTINEUR, EUSE, s., فنجاره *pen-jārah*, اورغ مرهفس *ōrang me-rampas*. — sur mer, مرهقق *pe-rompak*.

BUTOR, s. m., نام سجنس اعلکس *nāmasa-jenīsungkas yang hīdup di-pāya*.

Fig. اورغ کاسر دان دوغو *ōrang kāsar dān dūgu*.

BUTTE, s. f., بوکت *būkit*, بوست *būsut*, فوسو *pūsū*. Au haut de la —, اتس کنچق بوکت *atas kamunwak būkit*. Monter sur la —, مینیکی بوکت *me-naik-i būkit*.

BUTTER, v. a., garnir une plante de terre tout autour du pied, مبن *me-nambun tānah ka-kāki pōkok*.

BUVABLE, adj., یخ داقت دهمین یخ *yang dāpat di-mīnum*.

BUVETTE, s. f., رومه منون *rūmah minūm-an*, تمفت شربة *tampat sarbat*.

BUVEUR, EUSE, s., اورغ یخ مینم *orang yang mīnum*, فیمینم *pe-mīnum*.
Un —, سورغ فیمینم *sa-orang pe-*

mīnum. Grand —, فغیرف *perg-irup*. — ivrogne, فمابق *pe-mābuk*.

BUVOTTER, v. u., مغیرف *merg-irup*, مینم بابق کالی دغن ستلق کچل *mīnum bāñak kālī dengan sa-tegòk kexil sa-kālī*.

BYSSUS ou BYSSE, s. m., نام سجنس *nāma sa-jenīs kāin hālus*.

C

C, s. m., سی *cé*, troisième lettre de l'alphabet, حرف کتیک در *huruf ka-tiga deri alif-bā-tā*; devant *a, o, u*, a le son de *k*, دهداثن *u, o, a* بین بوپی کاف *di-hadāp-an a, o, u buñi-ña būñi kāf*; devant *e, i*, a le son de *s*, دهداثن *i, e* بین بوپی سین *di-hadāp-an e, i buñi-ña būñi sīn*; avec *h* a le son de *š*, دغن *h* بین *dengan h buñi-ña būñi šīm*; à la fin d'une syllabe a le son de *k*, فد هابس فرکتان بین بوپی کاف *pada hābīs per-katā-an buñi-ña būñi kāf*.

c majuscule, سی بسر *cé besār*.
c minuscule, سی کچل *cé kexil*.

ÇA, cela, ایت *itu*. Prenez —, ایت *ambil itu*. Allez voir —, ایت *pergī-lah me-lihat*

itu. Comme —, بکیت *bagītu*.
Comme —, passablement, بکیت *bagītu jūga*.

ÇA, adv., ici, سین *sīni*. Venez —, ماری مريله *māri sīni, marī-lah*. — et là, دسین دسان *di-sīni di-sāna*.
Aller — et là, کسین کسان *pergi ka-sīni ka-sāna*.

ÇA, interj., بايقله *bāiḳ-lah*. — partons, بايقله کامی براشکت *bāiḳ-lah kāmī ber-anḳat*.

CAABA, s. f., édifice religieux de la Mecque, کعبه *kaḅah*.

CABALE, s. f., interprétation de la loi mosaïque, تفسیر توریت موسی *tafsīr tawrīt mūsa*.

CABALE, association, intrigue, کرفاتن اورغ *ka-rapāt-an orang*, فقتن اورغ جاھت *faḳat-ña orang jāhat*. — contre un chef, کرفاتن

اورغ لاون فشهلون *ka-rapāt-an*
ōrang lāwan panghulū-ña.

CABALE, art prétendu de com-
 mercial avec les esprits, علم الروحاني
ilmu el-rohāni.

CABALER, v. n., موافقة *muwāfaqat.*
 — pour arriver aux grandeurs,
 موافقة اكن منداث كيسان
muwāfaqat akan men-dāpat ka-besār-an.

CABALEUR, EUSE, s., اورغ موافقة
ōrang muwāfaqat.

CABALISTE, s. m., اورغ يخ متفسيركن
 توريت *ōrang yang men-tafsir-kan*
tawrit.

CABAN, s. m., capot à capuchon,
 باجودغن كرش *bājuderyankarpus.*

CABANE, s. f., بارغ خيمة
bāruṅ ḫīma, terātak, pondok.
 — servant à veiller sur les champs
 de riz, دالم ساوه *bāruṅ dālam*
sāwah. — de berger, خيمة كمال
ḫīma gambāla. Demeurer dans
 une —, بر بارغ *ber-bāruṅ.*

CABANON, s. m., كروغن كچل
ku-rūṅ-an kexil, kuroḡn dālm
fanjār, kurūṅ-an dālam panjāra.

CABARET, s. m., كدى جول نمون
kadey jūal minūm-an, رومه سوڤي
rūmah sōpi. Fréquenter les ca-
 baret, بر اولغ ۲ ماسق كدى نمون
ber-ūlang-ūlang māsuq kadey mi-
nūm-an.

CABARET, plateau, تالم *tālam,*
 دولغ *dūlang.*

CABARETIER, ÈRE, s., تون كدى
 نمون *tūan kadèy minūm-an.*

CABAS, s. m., باكل در كچت اتو
 در رومث *bākul deri kerxut ātaw*
deri rumput.

CABÉLIAU, s. m., espèce de morue,
 ايكن كايو *ikan kāyu.*

CABESTAN, s. m., قاتار *putār-an,*
 دور *dawr.*

CABINE, s. f., بورند *būrandā,*
 كورغ بيلق ناخدا *kūruṅ bilik*
nāḫodā.

CABINET, s. m., petite chambre,
 حلوة *ḫalwat, بيلق كچل bilik kexil,*
 لراغن بالي *bāley larāṅ-an.* — de
 toilette, بيلق كايين *bilik kāin,* بيلق
 شكاين *bilik pakēy-an.* — d'étude,
 سراتن بيلق سورت سراتن
bilik sūrat-surāt-an. — de lecture,
 رومه اورغ مباح *rūmah*
ōrang mem-bāḫa kitāb.

CABINET, lieu où l'on conserve
 des collections, تمفت فرهمفونن بارغ ۲
tampat per-himpūn-an bāruṅ-
bāruṅ. — d'histoire naturelle, رومه
 فرهمفونن سكل بنانخ دان سكل تمبه
rūmah per-himpūn-an segala binātary dān
segala tumbuh-tumbuh-an dān
segala maādīn.

CABINET, conseil des ministres,
 راج مجلس راج *mejlis rāja.* — du roi,
 بيلق مان راج مفرجاكن فكريجان

کرچان *bilik māna rāja mergarjā-kan pe-karjā-ān ka-rajā-an.*

CABINET d'aisance, جمن *jamban.*

CÂBLE, s. m., تالی *tālī*, بسر *tālī besār* — de chanvre, تالی درود *tālī deri-pada ganja.* — en fil de fer, تالی کات بسی *tālī kāwat besī.* — d'ancre, تالی ساوه *tālī sāuh.*

Filer du —, ملسکن تالی ساوه *melepās-kan tālī sāuh.*

CABOCHE, s. f., کفال دغن *kāpāla dagan* کفال بسی *pāku dengan kapālā-ña besār.*

Fig. اورغ کفال *kapāla ōrang.*

Grosse —, کفال بسی *kapāla besār.*

Bonne —, کفال یغ بایق *kapāla yang bāyik*, اورغ قندی دان برودی *ōrang pandey dān ber-būdi.*

CABOCHON, s. m., genre de coquilles, نام سیفت *nāma sīput.*

CABOCHON (Joail.), ثمرات یغ سده *thamrat yag sādā*, کفال دکرچان *kāpāla dakerjān* sudah di-ūpam tetāpi belum di-karjā-kan.

CABOSSE, s. m., meurtrissure, bosse, لوک *lūka*, بگکت *bugkuk.*

CABOSSER, v. a. ملوک کفال *melūk kapāla.* — une feuille de cuivre, ملتق سداون تمباک *me-lintuk sa-dāun tembāga.*

CABOTAGE, s. m., حال برلایر دکت *hāl ber-lāyar dekāt* pantey lāut sahāja, حال برلایر در *hāl ber-lāyar dekāt pantey lāut sahāja,*

تنجیح کتجیح *hāl ber-lāyar deri tanjung ka-tanjung.*

CABOTEUR, s. m., یغ برلایر دکت *yag ber-lāyar dekāt* pantey lāut sahāja. Navire —, قراهو یغ بردا کخ دثولو *prāhu yang ber-dāgar di-pūlaw-pūlaw sahāja.*

CABRER (SE), v. pron., se dresser sur les pieds de derrière, منجیح *me-runjang*, مناری *menāri.* Faire — un cheval, منجیحکن کود *me-runjang-kan kūda.*

Fig. S'emporter, منجادی ماره *men-jādi mārāh.*

CABRI, s. m., اتق کبسخ *ānak kambing.*

CABRIOLE, s. f., سوسغ *sūsang.* Qui fait la —, فپوسغ *peñūsang.* Un cabrioleur, اورغ فپوسغ *ōrang peñūsang.*

CABRIOLER, v. n., مپوسغ *meñūsang.*

CABRIOLET, s. m., کزیت ریغن *karēta rīngan dengan dūa rōda.*

CABUS, adj. m. کوبس *Chou* — تله *kūbis telòr.*

CACA, s. m., تاهی کانتق ۲ *tāhi kānak-kānak.*

CACAO, s. m., چکلت ککاو *kakāu,* چکلت *wokolat.*

CACAOÏER, s. m., فوهن ککاو *pōhon kakāu,* فوهن چکلت *pōhon wokolat.*

CACATOI, s. m., oiseau, ککتو *kakatūa*, v. KAKATOUES.

Mar. Mât de —, تیغ فغاهه *tīang* *pergāpuh*. Voile de —, لایر فغاهه *lāyar pergāpuh*.

CACHALOT, s. m., poisson, سواتو *usātu jenès ikan pāus*.

CACHE, s. f., بنین *bunī-an*, تمغت *tampat perg-endap*.

CACHE, monnaie de cuivre, وع *wang tembāga*.

CACHÉ, E, part. pas. du v. cacher, سمبونی *būni*, تر بونی *ter-būni*, سسمبونی *sem-būni*, تر سسمبونی *ter-sem-būni*, اندف *endap*, تر اندف *ter-endap*.

CACHÉ, couvert, voilé, سافت *sāput*, تر لندغ *ter-lindung*. La lune est cachée par les nuages, بولن *būlan di-sāput āwan*.

CACHÉ, secret occulte, obscur, غایب *qāib*, کلم *kelām*.

CACHE-CACHE, s. m., jeu d'enfant, نام سواتو فرمینن *nāma suātu per-māin-an*. Jouer à —, برواین برسبونی *ber-māin ber-sem-būni*.

CACHE-NEZ, s. m., mouchoir dont ou se couvre le nez et la bouche, کاین منوتف هیدغ دان مولت *kāin menūtup hīduḡ dān mūlut*.

CACHE-POT, loc. adv. Vendre du vin à —, منجول اغگور دغن تیاد مبابیر, چوکي *men-jūal anggūr dergan tiāda mem-bāyar xūkey*.

CACHER, v. a., مهبونی *mem-būni*, مهبونی *meñem-būni*, مهبینکن *meñem-bunī-kan*, مغندفکن *merg-endap-kan*. — de l'argent sous un arbre, مهبینکن وع دباو فوهن کایو *meñem-bunī-kan wang di-bāwah pōhon kāyu*.

CACHER, voiler, couvrir, ملندغ *me-lindung*, مپاٹ *meñāput*, میغت *memīgūt*.

CACHER, taire, dissimuler, مندیکن *men-dīam-kan*. — son nom, مندیکن نام *men-dīam-kan namā-ña*.

SE CACHER, v. pron., مهبینکن *meñem-bunī-kan diri-ña*, درین *meñem-bunī-kan diri-ña*, مغندف *merg-endap*. Se — à soi-même, تیاد مگاکو قد سندرین *tiāda merg-aku pada sendiri-ña*.

CACHET, s. m., چف *xàp*, متری *matrey*, خاطر *kātām*. — gravé, چف یغ داوکر *xàp yang di-ūkir*. — d'or, چف امس *xàp amàs*.

— brisé, چف یغ فچه *xàp yang pexàh*. Apposer son — sur une lettre, مهبوبه چف داتس سورت *mem-būbuh xàp di-ātas sūrat*. Mettre un — avec de la cire, مهبوبه لیلن *mem-būbuh līlin xàp*.

CACHET, petite carte, قرطاس *kartās*, سفوتغ قرطاس *sa-pūtug kartās*. Prendre quinze —, مبلی *mem-beli tīma belàs kartās*.

CACHETÉ, E, part. pas. du v. cacheter, برچفت *ber-xàp*, ترمتری *ter-matrèy*.

CACHETER, v. a., منچف *men-xàp*, منچفکن *mengxàp*, منچفکن *men-xàp-kan*, متری *me-matrèy*, متریکن *me-matrèy-kan*, منخاطمکن *meng-kātam-kan*. Cire à —, لیلن چف *lilin xàp*.

CACHETTE, s. f., بنین لچل *bunī-an kexil*.

EN CACHETTE. Loc. adv., دیم *diam-diam*, جرچوری *xuri-xūri*.

CACHEXIE, s. f., ککراغن پامن *ka-kurāng-an nāman*.

CACHOT, s. m., فنجار دالم تانه *pan-jāra dālam tānah*, فنجار کلف *pan-jāra gelap*, کدغ کلف *godong gelap*, گوه دالم فنجار *gūah dālam panjāra*.

CACHOU, s. m., کاجو *kāxu*.

CACOCHYME, adj., اورغ له *ōrang lemàh*, اورغ کلتین *ōrang ka-letèh-an*.

CACOPHONIE, s. f., بوی جشکل *būni janggal*, بوی بربوی *sālah ber-būni*.

CACTIER ou CACTUS, تمبوهن داغ *tumbūh-an dāng*.

CADASTRE, s. m., دفتر هرک تانه *daftar harga tānah dān rūmah*.

CADASTRE, v. n., مندقترکن هرک *men-daftar-kan harga tānah dān rūmah*.

CADAVÉREUX, EUSE, adj., سروف *sa-rūpa mayet*, سروف اورغ *sa-rūpa ōrang māti*.

CADAVRE, s. m., میت *mayet*, بشکی *bangkey*, لیونن *layōnan*. — humain, میت *mayet*, بشکی *bangkey mānusīa*. — d'un animal, بشکی بناتغ *bangkey binātang*. Ensevelir un —, مرغفانی میت *mergefān-i mayet*. Brûler un —, مبراکر میت *mem-bākar mayet*. Faire les prières d'usage près d'un —, مپهپهکن میت *meñembahyang-kan mayet*. Il ne trouva plus qu'un —, دداتقباله میت *di-dāpat-ñā-lah mayet sa-hāja*. C'est un — ambulant, ای سفرت *ia seperti sa-ōrang māti ber-jālan*.

CADEAU, s. m., فمبرین *pembri-an*. — d'affection, فغیده *perg-īdah*, بغکس *bingkis*. — d'étiquette, هدیه *hadiyat*. — à un inférieur, انگره *anugrah*. — en souvenir, بکس توبه *xendor māta*, تند هیدف *bakus tubuh*, *tanda hīdup*. — précieux, تحفة *tuhfet*.

CADENAS, s. m., کنچی فغکستورغن *kunxi perg-gantūng-an*, کنچی یغ *kunxi yang tiada lekāt*.

CADENCE, s. f., بوی *būni rāgam*, لاگو *lāgu*.

CADENCE, en poésie, عروض *arūdl*.

CADENCE, en dansant, حال مناری *hāl menāri ber-sama-sāma*.

CADET, TE, adj. et s., le plus jeune d'une famille, بغسو *bungsu*, یغ بغسو سکالی *yang bungsu sa-kāli*. Son enfant aîné et son enfant —, انقن یغ سولخ دان انقن یغ بغسو *anak-ña yang sōlong dān anak-ña yang bungsu*. La fille cadette, انقن یغ فرمفون *anak perampūan yang bungsu*.

CADET, le second d'une famille, انقن یغ کدو *anak yang ka-dūa*.

CADET, puîné, ادق *adik*. — en style relevé, ادند *adinda*. Sa sœur cadette, ادقن فرمفون *adik-ña perampūan*. L'aîné et le —, ابغ دان ادق *abang dān adik*.

CADI ou CADHY, s. m., قاضی *kādli*.

CADOLE, s. f., loquet d'une porte, کنچخ قنتو *kanxixing pintu*.

CADRAN, s. m., فراد جام *prāda jām*, موك جام *mūka jām*. — solaire, ساعة شمسية *sāat šemsīyēt*.

CADRE, s. m., فغگر *pinggir*, بیره *birih*. — d'un miroir, چرمن فغگر *pinggir xermin*. Placer un portrait dans un —, مماسخ کمبر دام بیره *me-māsang gambar dālam birih*.

Mil. Tableau des divisions d'un corps, دفتر *daftar*. Inscrire le nom de quelqu'un dans les cadres مپورت دفتر *menūrat nāma orang*

di-daftar. Etre retranché des —, دهافسکن در دفتر *di-hāpus-kan deri daftar*.

CADRE, plan d'un livre, d'un discours, دام سکل فرکار یغ دام سواتو بچار *perhimpūn-an segala porkāra yang dālam suātu kitāb ātaw dālam suātu bixāra*.

CADRE, v. n., avoir de la convenance, du rapport, نرفاتت *ber-pātut*, برقموتن *ber-patūt-an*, برستجوعن *ber-sa-tujū-an*, برشدانغن *ber-pandāng-an*. Faire —, مامتکن *memātut-kan*.

CADUC, UQUE, adj., له *lemàh*, ته *letèh*, له در توا روستق *lemàh deri tuā*, ضعيف *dlaif*. Gens caducs, له اورخ *orang lemàh*. Age —, کتوان *ka-tuā-an*. Devenir —, منجادی له *men-jādi lemàh*. Rendre —, ملمهکن *me-lemàh-kan*.

MAL CADUC, باپی فیتم *pitam bābi*.

CADUCÉE, s. m., bâton que portaient le roi d'armes et les hérauts d'armes, تغکت ابتار *tugkat abantāra*.

CADUCITÉ, s. f., کلامهن در توا *ka-lemāh-an deri tuā*.

CAF, s. m., قاف *kāf*. Le mont —, بوکت قاف *bukit kāf*.

CAFARD, E, s., hypocrite, منافق *munāfik*, هاتی چولس *hāti xūlas*, بردو موك *ber-dūa mūka*.

CAFARDERIE, s. f., ثرى منافق *prī munāfiḳ*, حال برچولس *hāl ber-wūlas*.

CAFÉ, s. m., قهوه *kahwah*, كوفى *kōfi*, كوفى *kōpi*. Baie de —, بوه قهوه *būah kahwah*. Quatre grains de —, بوه قهوه امفت بيجى *būah kahwah ampat biji*. Une tasse de —, قهوه *kebōn pōhon kahwah*. Infusion de —, اير قهوه *āyer kahwah*. Une balle de —, ساكارغ قهوه *sa-kāroṅ kahwah*. Un moulin à —, فثكليغن *perg - gilṅ - an kahwah*. Couleur de — au lait, ورن اير قهوه *warna āyer kahwah dengan āyer sūsu*.

CAFÉ, établissement où l'on prend le —, رومه مينم قهوه *rūmah mīnum kahwah*, كدى اورغ جول اير قهوه *kadey orang jūal āyer kahwah*.

CAFÉIER, s. m., ثوهن قهوه *pōhon kahwah*.

CAFÉTERIE, s. f., كبن ثوهن قهوه *kebōn pōhon kahwah*.

CAFETIER, IÈRE, s., اورغ يغ جول *orang yang jūal āyer kahwah*, اير قهوه *orang yang jūal āyer kahwah*, جورو رومه مينم قهوه *jūru rūmah mīnum kahwah*.

CAFETIÈRE, s. f., vase pour le café, قهوه تمفت *tampat kahwah*, باجن قهوه *bājan kahwah*.

CAFIR, s. m., infidèle, كافر *kāfir*.

CAFIRE, s., كغرى *kaḳfirī*, كغرى *kaḳfirī*.

CAGE, s. f., كروغن *kurūṅ-an*, سغكار *sangkar*, سغكارن *sangkār-an*. — à poule, كروغن هائم *kurūṅ-an hāyam*. — à tigre, كروغن هريمو *kurūṅ-an harimaw*, سغكارن هريمو *sangkār-an harimaw*. — en fil de fer, كروغن دركاوت بسى *kurūṅ-an deri kāwat besi*. Etre en —, بر كروغن *ber-kurūṅ-an*.

Fig. Mettre quelqu'un en —, mettre en prison, منجران اورغ *memanjarā-kan orang*.

CAGNARD, E, adj., fainéant, paresseux, اورغ مالس *orang malas*, اورغ سگن *orang segan*.

CAGNARD, poltron, چابر *xābar*.

CAGNEUX, EUSE, adj., يغ ككين *yang kakī-ña bergkok*.

CAGOT, E, s., منافق *munāfiḳ*. Un —, سا-ورغ منافق *sa-orang munāfiḳ*.

CAHIER, s. m., كتاب كچل *kitāb keḳil*, بگس قرطاس *burgkus kar-tās*. — blanc, قرطاس يغ تياد تولس *kartās yang tiada tulis atas-ña*. — de six feuilles, بگس قرطاس *burgkus kar-tās anam lèy bāñak-ña*.

CAHIN-CAHA, loc. adv., tant bien que mal, بگيت بگين *bagitu bagini*.

CAHIN-CAHA, difficilement, دغن سوسه *dengan sūsa*.

CAHOT, s. m., ستوهن *banting*, بنتغ *suntūh-an*. — d'une voiture, بنتغ کريت *banting karēta*.

CAHOTER, v. a., ممتغ *mem-banting*, مینته *meñuntuh*.

CAHUTE, s. f., بارغ *dāngaw*, رومه اورغ مسکين *bāring kecil*, رومه اورغ مسکين *rūmah orang miskin*.

CAILLE, s. f., کفويه *kapūyuh*, بورغ فويه *būring pūyuh*.

CAILLÉ, E, part. pas. du v. cailler, اير سوسويغ *bakū*. Du lait — اير سوسويغ *āyer sūsu yang bakū*. Lait — pour faire de la colle, دادی *dādi*.

CAILLER, v. a., مېکون *mem-bakū-kan*. Le froid caille le sang, سېجق *sejùk* مېکون *mem-bakū-kan* داره *dārah*.

SE CAILLER, v. pron., بربکو *berbakū*, منجادی بکو *men-jādi bakū*.

CAILLOT, s. m., گمفل داره *gumpal dārah*, بکو داره *dārah yang bakū*, علقه *alakat*.

CAILLOU, s. m., باتوليچن *bātu lixin*, باتوفاي *bātu āpi*.

CAILLOUTAGE, s. m., 1°, action, مېبوه باتوليچن حال *hāl mem-būbuh bātu lixin*. 2°, résultat, بارغ يغ *bāring yang* دجادی درفد *deri-pada bātu lixin*.

CAILLOUTER, v. a., مېبوه باتوليچن *mem-būbuh bātu lixin*. — une route, مېبوه باتوليچن دجالن کان

دی *mem-būbuh bātu lixin* *di-jālan akan meneguh-kan dia*.

CAÏMAN, s. m., سواتوجنس بواي *suātu jenis buwāya*.

CAISSE, s. f., فتي *peti*, لغ *long*. — en planches, فتي فاشن *peti papan*. — en fer, فتي بسی *peti besi*, لغ بسی *long besi*.

CAISSE, coffre pour l'argent, فتي منچاك *peti wang*. Garder la —, منچاك *men-jāga peti wang*. Garçon de —, جورو فتي *jūru peti wang*.

CAISSE, lieu où est la caisse, trésor, فر بندهاران *per-bendaharā-an*, خزانه *kizānat*. La — de l'Etat, بيت المال *beit el-māl*.

CAISSE, tambour, طبل *ṭabal*, گندرغ *genderang*, تمبر *tambur*. Battre la —, منبل *menabal*, مالو *memālu genderang*. Proclamer quelque chose au son de la —, منبلکن *menabal-kan*.

CAISSE du tympan, سلاقت يغ ددالم *selāput yang di-dālam telinga*.

CAISSIER, s. m., جورو فتي *jūru peti wang*. — du trésor, بندهار *bendahāra*, خازن *kāzin*.

CAISSON, s. m., کريت فرغ *karēta perang*, موت اوبت بدل *karēta yang mūt obat bedil*.

CAISSON, petit coffre, فتي کچل *peti kecil*, لغ کچل *long kecil*.

CAJEPUT, s. m., کایو فوته *kāyu pūtih*. Huile de —, مییق کایو فوته *mīnāk kāyu pūtih*.

CAJOLÉ, E, part. pas. du v. cajoler, بیج دبوچ *būjuk*, یغ دبوچ *yang di-būjuk*.

CAJOLER, v. a., ممبوچ *mem-bujuk*. —, duper, مچیو *menjixu*.

CAJOLERIE, s. f., بچون *bujuk-an*, قمبچون *pem-bujuk-an*.

CAJOLEUR, EUSE, s., قمبوچ *pem-bujuk*, اورغ قمبوچ *orang pem-bujuk*.

CAJOU-ITAM, s. m., کایو هیتم *kāyu hitam* (bois noir).

CAL, s. m., durillon, بندق *bunduk*.

CALAMBAC, s. m., کلبق *kalambaq*.

CALAME ou CALAMUS, s. m., فوکت *pōkok xekur*. — aromatique, دریشو *deringu*.

CALAMITÉ, s. f., بلا *belā*, چلاک *člak* کسکارن بسر *xelāka besār*, کسکارن بلیت *ka-sukār-an besār*, بلیت *beliyet*. Source de —, اصل بلا *ašal belā*.

CALAMITEUX, EUSE, adj., بر بلا *ber-belā*, برچلاک *ber-člak*.

CALANDRE, s. f., machine à lustrer les étoffes, فرکاکس مگرس *per-kākas meng-gerūs*.

CALANDREUR, v. a., lustrer des étoffes, مگرس *meng-gerūs*.

CALAO, s. m., بورغ اشکغ *ergang*, بورغ تاهن *būrang tāhun*.

CALCAIRE, adj., سباکی کافر *sa-bāgey kāpur*, سروف کافر *sa-rūpa kāpur*.

CALCANÉUM, s. m., تولغ تومت *tulang tūmit*.

CALCINÉ, E, part. pas. du v. calciner, جادی کافر *jādi kāpur*. Une pierre calcinée, ساتو یغ سده *bātu yang sudah jādi kāpur*.

CALCINER, v. a., منونو کافر *menūnu kāpur*.

SE CALCINER, v. pron., منجادی کافر *men-jādi kāpur*.

CALCUL, s. m., حساب *čisāb*, بلاغن *hitung*, هتوغن *hitung-an*, هیتغ *hitung*, فرکاءن *per-kirā-an*, bilāng-an. Faux —, یغ ساله *hitung-an yang sālāh*.

CALCUL, petite pierre, باتو کچل *bātu kexil*. — urinaire, باتو بوه *bātu bōh*, فغکغ *bātu būah pinggang*.

CALCULABLE, adj., یغ داقت *yang dāpat di-čisāb-kan*, حسابکن *yang dāpat di-čisāb-kan*, یغ تفرناء *yang te-permanā-i*, ترکیر *ter-kīra*.

CALCULATEUR, TRIOE, s., یغ مشیغ *yang meng-hitung*.

CALCULATEUR, instrument, planchette à calculer, فائن هتوغن *pāpan hitung-an*.

CALCULÉ, E, part. pas. du v. calculer, تر حساب *ter-čisāb*, ترهیغ *ter-čisāb*.

ter-hitung, تریلیخ *ter-bilang*, کیر *kira*.

CALCULER, v. a., محاسبان *meng-hisāb-kan*, مشیخ *meng-hitung*, میلیخن *meng-hitung-kan*, ممبرنای *mem-bilang-kan* ممبرنای *mem-permanā-i*, مغیر *mengira*. — la distance des astres, محاسبان جاوهن *meng-hisāb-kan jāuh-ña bintang*.

CALE, s. f., تاتل *tātal*, باجی *bāji*.

Mar. Fond de —, lieu le plus bas d'un navire, تب روع *rūang*, تمب روع *timba rūang*. — de construction, تمت مہوت کفل *tampat mem-būat kapal*.

CALEBASSE, s. f., لابو *lābu*. — à faire des gourdes, لابوکندی *lābu kendi*.

CALÈCHE, s. f., کریت ریغن برود *karēta rīngan-be-rōda ampat*.

CALEÇON, s. m., چلان *xelāna*, جلان دالم *xelāna dālam*.

CALEMBOUR, s. m., فرمینن اتس *per-māin-an atas suātu per-katā-an yang ber-māna dūa*.

CALENDES, s. m. pl., فرتام هاری *portāma hāri būlan*.

CALENDRIER, s. m., تقوین *tekwīn*, دفتر سکل هاری تاهن *daftar segala hāri tāhun*.

CALER, v. a., مہوبہ تاتل *mem-būbuk tātal*, متفکن *menetap-kan*.

CALER, v. n., fam. céder, se taire, بر دیم *ber-diam*.

CALFAT, s. m., اورغ ماکل *orang memākal*, اورغ ثماکل *orang pe-mākal*.

CALFATAGE, s. m., فمکالن *pema-kāl-an*.

CALFATÉ, E, part. pas. du v. cal-fater, فاکل *pākal*, یغ دفاکل *yang di-pākal*.

CALFATER, v. a., ماکل *memākal*. — un navire, فراهو ماکل *memākal prāhu*.

CALFEUTRER, v. a., منوتف سکل *menūtup segala lobang pintu dān jandēla*, مپفل *meñempal*. — avec du coton, مپفل دغن کاشس *meñempal dengan kāpas*.

CALIBRE, s. m., قدر *kedar*, بسر *besar*, بسر *besar-ña*. Le — d'un canon, قدرک مریم ایت *kedār-ña marīam itu*. — d'une balle, اچون *axūan pelūru*.

CALIBRER, v. a., مفقدرکن *meng-kedar-kan*.

CALICE, s. m., فیال *piāla*, چاون *xāwan*, فیال فرجمون عشا *piāla per-jamū-an iṣā*, فیال میس *piāla mīsa*. — saint, فیال قدس *piāla kudus*. — en or, فیال درؤد امس *piāla deri-pada amās*. Purifier

le —, مپوچی ڦیال ایت *meñūxi piāla itu*.

Prov. Boire le calice, کن کسساهن *kena ka-susāh-an*.

CALICE, enveloppe extérieure des fleurs, بوغ کلوڤق *ketūpaḳ būnga*. — diphyllé, بوغ کلوڤق یخ برداون دو *ketūpaḳ yang ber-dāun dua*.

CALICOT, s. m., کاین گلجه *kāin gājah*, کاین کافس ڦوته *kāin kāpas pūtih*. Rideaux de —, تیری کاین *tirey kāin gājah*.

CALIFE, s. m., خلیفة *kalifat*.

CALIFOURCHON (A), loc. adv., جړلج *jūlang*, چلاڤق *xelāpaḳ*. Etre à —, بر جړلج *ber-jūlang*, تر چلاڤق *ter-xelāpaḳ*.

CALIN, E, s., ڦمبوجق *pem-būjuk*, یخ برچمبو *yang ber-xumbu*.

CALINER, v. a., مېمبوجق *mem-būjuk*, منچمبو *men-xumbu*.

CALINERIE, s. f., چمبوعن *xumbū-an*, بوجوک *bujūk-an*.

CALLIGRAPHE, s. m., جورو تولس *jūru tūlis*, یخ تولس باکس *yang tūlis-ña bāgus*.

CALLOSITÉ, s. f., ککراسن کولت *ka-krās-an kūlit*, بندق *bunduk*.

CALMANT, s. m., اوبت یخ مشورعکن *obat yang mengūrang-kan sākūt*.

CALME, adj., تده *tedòh*, تنخ *tenang*, برستوس *senang*, تتف *tetap*,

لاوت *ber-santawsa*. Une mer —, لوت تده یخ *lāut yang tedòh*. Un caractère —, فراغی یخ سنخ *perāngi yang senang*. Un homme —, اورغ یخ تتف *orang yang tetap hati-ña*. Une forêt —, هوتن یخ سوپی *hutan yang sūni*.

CALME, s. m., کندوهن *jowom*, کتدوهن *ka-tedòh-an*, کسناغن *ka-senāng-an*, کتسائن *ka-tetāp-an*, کستوسان *ka-santawsā-an*. — de la mer, کندوهن لاوت *ka-tedòh-an lāut*. — du cœur, کسناغن هاتی *ka-senāng-an hāti*.

CALMÉ, E, part. pas. du v. calmer, جادی سنخ *jādi tedòh*, جادی تده *jādi senang*.

CALMER, v. a., مندهکن *menedòh-kan*, مننغن *meñenāng-kan*, منتف *menetup*, مندیکن *men-diam-kan*. — la mer, مندهکن لاوت *menedòh-kan lāut*. — le cœur, منتفکن هاتی *menetup-kan hāti*. — la colère de quelqu'un, مشیلشکن مارهن اورغ *meny-hilang-kan mārāh-ña orang*.

SE CALMER, v. pron., منجادی تده *men-jādi tedòh*, برتده *ber-tedòh*, برسنگ *ber-senang*, بر دیم *ber-diam*.

CALOMEL, s. m., زیبق مانس *zibek mānis*.

CALOMNIATEUR, TRICE, s., ڦغمت *peng-umpat*, ڦوکس *penūkas*, اورغ منچلاکن *orang men-xelā-kan*.

CALOMNIE, s. f., امطت *umpat*,
 فٹکاسن *perg-umpāt-an*, فٹکاسن
penukās-an, اچجَاهن *ajūjāh-an*,
 فتنه *fitnah*.

CALOMNIÉ, E, part. pas. du verbe
 calomnier, چالا *xelā*, یخ دچالا *yang*
di-xelā, یخ دامفت *yang di-umpat*,
 دفتہکن *ter-tūkas*, پای *nāya*,
di-fitnah-kan.

CALOMNIER, v. a., مغمفت *merg-*
umpat, منچلاکن *men-xelā-kan*,
 مغمفتہکن *mem-fitnah-kan*, اچوجہ
ajūjah, منوکس *menūkas*, مپای
nāya.

CALORIFÈRE, s. m., یخ مباوحرارة
yang mem-bāwa harārat, یخ مبری
yang mem-brī pānas.

CALORIMÈTRE, s. m., فٹھوکر حرارة
perg-hūkur harārat.

CALORIQUE, s. m., فانس *pānas*,
 کفناسن *ka-panās-an*, حرارة *harārat*.

CALOTTE, s. f., کفیه زنده دغن تیاد
kopiah rendah dengan tiāda
 بیبیرن *bibir-ña*, کچل کرٹس *karpus kexil*,
 ترندق *terindak*.

CALOTTE, cavité ronde, voûte,
 coupole, قبة *kubbat*.

CALQUER, v. a., ممبوت کمبر اتس
mem-būat gambar ātas
 گامبار *yang lain*.

CALUS, s. m., ککراسن کولت *ka-*
krās-an kulit, بندق *bunduk*.

CALVAIRE, s. m., بوکت یخ توهن
bukit yang عیسی سده ماتی اتس
tūhan isa sudah mati atas-ña.

Fig. Etre sur le —, کن سوسه
 kena *sūсах dengan*
 صبر *sabar*.

CALVITIE, s. f., ککندونلن *ka-gun-*
dūl-an, فری یخ بوتق *pri yang būtak*.

CAMARADE, s., تم *temàn*, سکوتو
sakūtu, ہندی *handey*, تولن *tūlan*,
 کاون *kāwan*. Etre —, برتمن *ber-*
temàn, برہندی *ber-handey-han-*
dey.

CAMARADERIE, s. f., فرتمان *per-*
temàn-an, تلان *tulàn-an*.

CAMARD, E, s. et adj., ہیدغ کمفہ
hidung kempil, ہیدغ چیفر *hidung*
xēper.

CAMBRER, v. a., ملغکخ *me-leng-*
kung, مغمیرنکن *merg-irut-kan*.

SE CAMBRER, v. pfon., منجادی
 منجادی *men-jādi lengkung*,
 ایرت *men-jādi irut*, برلغکتق
ber-lengkok.

CAMBRURE, s. f., اروتن *irūt-an*,
 لغکونن *lengkūng-an*.

CAMBUSE, s. f., توفی فراہو *tūpey*
 دافر فراہو *dāpur prāhu*.

CAMÉLÉON, s. m., بغلن *bunglon*,
 گرونن *gerūning*.

CAMELOT, s. m., صوف *sūf*, کاین
 بولو کبغ *kāin būlu kambing*.

CAMELOTTE, s. f., دكاغن يڭ كورڭ *dagang-an yang kūrang bāik*.

CAMÉRIER, s. m., فنجاوت بيلق فاف *per-jawat bilik pāpa*.

CAMÉRISTE, s. f., داڭغ *dāyāng*, دڭ *dāng*.

CAMERLINGUE, s. m., منترى دالم *mantri dālam*.

CAMION, s. m., فداق زنده برود *pedāti rendah be-rōda am-pat*.

CAMISOLE, s. f., باجو فندق *bāju pendek*.

CAMOMILLE, s. f., بوغ سرونى *būnga sarūney*, بابونه *bābūnah*.

CAMOUFLET, s. m., تيف اسف فد *tūp āsap pada mūka ōrang*.

Fig. —, affront, سلغكر *selongkar*, مالو يڭ دبرى فد اورڭ *mālu yang di-brī pada ōrang*.

CAMP, s. m., تمقت تنتار *tampat tantāra*, كددوكن تنتار *ka-dudūk-an tantāra*, تمقت خيمه بال تنتار *tampat keimat bāla tantāra*. — retranché, تمقت تنتار يڭ برنتڭ *tampat tantāra yang ber-bintāng*. — de manœuvres, تمقت فلا جارتن تنتار *tampat pel-ājār-an tantāra*.

CAMPAGNARD, E, s., اورڭ دوسن *ōrang dūsun*, هولو اورڭ *ōrang hūlu*.

CAMPAGNE, s. f., فادڭ *pādang*, فادڭ رات *pādang rāta*. Une vaste

—, فادڭ يڭ لوس *pādang yang lūas*, تانه لافڭ *tānah lāpang*. Se promener à la —, برجالن فادڭ *ber-jālan di-pādang*.

CAMPAGNE, expédition militaire, ففراڭن *pe-prāng-an*.

CAMPÊCHE, s. m., كايوسفڭ *kāyū sepang*.

CAMPEMENT, s. m., حال مغانكن *hāl mēngēnā-kan*, خيمه بال تنتار *keimat bāla tantāra*, تمقت كددوكن *tampat ka-dudūk-an tantāra*.

CAMPER, v. n., مغانكن خيمه *mēngēnā-kan keimat*, برهنتي *ber-henti*, برخيمه *ber-keimat*. L'armée campe, تنتار برهنتي *tantāra ber-henti*.

CAMPHE, s. m., كاثر *kāpur*. — du Japon, كاثر تهورى *kāpur tohōri*. — de Sumatra, كاثر بارس *kāpur bārus*. Odeur de —, باوكاثر *bāu kāpur*. Huile de —, ميقت كاثر *mīnuk kāpur*.

CAMPRIER, s. m., شوهن كاثر *pōhon kāpur*.

CAMUS, E, adj., هيدڭ كمفه *hidung kempih*, هيدڭ چيفر *hidung xēper*.

Fig. كن مالو *te-per-dāya*, تفر داي *kena mālu*.

CANAILLE, s. f., اورڭ هين *ōrang hīna*, اورڭ كجى *ōrang kejī*, اورڭ ذليل *ōrang dzalil*. Il a l'air —,

CANETON, s. m., اتق ایتق *ānak*
ītik, ایتق کچل *ītik keçil*.

CANEVAS, s. m., کاین ایر *kāin āyer*,
کاین کاسر *kāin kāsar*.

CANEVAS, projet, ébauche, دینه
dinah, چنتو *xonto*. — d'un discours,
رنچان *ranxāna*.

CANICULE, s. f., کلب *kalb*, بتغ
bintang el-kalb.

CANIF, s. m., قیسو مرنچق قلم *pīsaw*
me-ranxung kalam.

CANIN, E, adj. Dents canines, ٹیکلی
اسو *gigi āsu*.

CANNE, s. f., à sucre, تبو *tebū*.
Plantation de —, کبن تبو *kebōn tebū*.

CANNE, bâton, تڭکت *tungkat*.
Une — à pomme d'or, تڭکت یغ
tungkat yang hutū-ña
amūs. Marcher avec une —, برجالن
ber-jālan ber-tungkat.

CANNE, roseau, junc, بوله *būluh*,
روتن *rōtan*.

CANNELER, v. a., ممبوت لاجر *mem-*
būat lājur, ممبوت الورن قد تیغ *mem-*
būat alūr-an pada tiang.

CANNELLE, s. f., کولت مانس *kulit*
mānis, کایومانس *kāyu mānis*. Huile
de —, میق کایومانس *mīq kāyu*
mānis. Bâton de —, تڭکت کایو
tungkat kāyu mānis. Arbre
qui fournit la —, فوهن کایومانس
pōhon kāyu mānis.

CANNELLE, robinet, چرت *xerāt*.
Mettre une — à un tonneau, ممبوه
چرت قد تیغ *mem-būbuh xerāt*
pada tōng.

CANNELUBE, s. f., لاجر *lājur*,
الورن قد تیغ *alūr-an pada tiang*.

CANON, s. m., مریم *marīam*, بدل
bedil. Fondre des canons, منوغ مریم
menūang marīam. Charger un —,
مغیسی مریم *meg-isi marīam*. Poin-
ter un —, میتر مریم *mītar marīam*.

Tirer le —, مماغ مریم *memāsang*
marīam. Tirer quatre coups de —,

مبوغ اوبت امغت ثوچق *mem-būang*
ōbat empat pūxuk. Enlouer un
—, برپکون مریم *ber-pakū-kan*
marīam. Grosse pièce de —, بدل

مریم *bedil marīam*. Petite pièce
de —, رنتاک *rantāka*. — à mi-
traille, مریم منبق اغکور *marīam*
menembak arggūr. — d'alarme,

مریم سمبوین *marīam sembūyan*.
— sur un affût, مریم برکرت *ma-*
rīam ber-karēta. Deux pièces de

—, مریم دو ثوچق *marīam dūa*
pūxuk. Boulet de —, فلورو مریم
pelūru marīam. Poudre à —,
مریم اوبت *ōbat marīam*. Le bruit
du —, بوپی مریم *būpi marīam*.

CANON, s. m., règle, قانون *kānūn*,
شرط *šart*, قرنته *parentah*. Les
canons de l'église, قانون الكنيسة
kānūn el-kanīset, قرنته الكنيسة
parentah el-kanīset.

CANONIQUE, adj., قانونی *kānūni*,
خونی *kanūni*. Les livres cano-
niques, سورت خونی *segala*
sūrat kanūni.

CANONISER, v. a., محبوبه نام اورغ
قدس دالم دفتر نام القديسين
mem-būbuh nāma ōrang kudus dālam
daftar nāma el-kadisin.

CANONNADE, s. f., حال منطبق مريم
hāl menembak marīam.

CANONNER, v. a., منباکی *menem-*
bāk-i. — un fort, منباکی کوت
menembāk-i kōta.

CANONNIER, s. m., سالدادو قنابق مريم
soldādo penembak marīam. Maître
— جورو *jūru marīam*, جورو
jūru mītar marīam.

CANOT, s. m., سمفن *sampān*. —
d'une seule pièce, جوكغ *jūkug*.

CANOTIER, s. m., اورغ بردايغ
ōrang ber-dāyung.

CANTATE, s. f., شعر قندق *siar*
pendek.

CANTATRICE, s. f., بدون قرمفون
bidūwan perampūan.

CANTINE, s. f., کدی اورغ منجول
مکانن دان منومن دالم کوت اتودالم قنچار
kadey ōrang men-jūal makān-an
dān minūm-an dālam kōta ātaw
dālam panjāra.

CANTIQUÉ, s. m., تهليل *tahlīl*,
تسبيح *tesbih*, بیسن *buñi-an*. Le can-
tique des cantiques (de Salomon),

بیسن درفد *siar ul-ašār*, شعر الشعار
buñi-an deri-pada se-
gala buñi-an.

CANTON, s. m., دایره *dāirat*, ججاهن
jajāh-an, بلد *beled*.

CANTONNER, v. a., مهمباکی تتار تغکل
مهمباکی تتار تغکل *mem-bahāgi tantāra*
tinggal pada segala dūsun.

CANTONNIER, s. m., اورغ ميبیکی
اورغ ميبیکی *mem-baik-i jālan*.

CANULE, s. f., چرت *xerūt*.

CAOUTCHOUC, s. m., کته کارت *getah*
kāret.

CAP, s. m., tête de l'homme, کفال
kapāla, هولو *hūlu*.

Loc. De pied en —, درفد کاکی
درفد کاکی *deri-pada kākisampey*
ka-kapāla.

CAP, proue d'un bâtiment, هلون
halūwan, هلون قراهو *halūwan*
prāhu. Porter le — à terre, برلایر
برلایر *ber-lāyar ka-dārat*.

CAP, pointe de terre élevée qui
s'avance dans la mer, تنجج *tanjung*,
تنجج تانه *hūjung tānah*. Doubler
un — برلایر برکلیغ تنجج, *ber-lāyar*
ber-kuliling tanjung.

CAPABLE, adj., چوکف *xūkup*,
سمفت *kuāsa*, دافت *dāpat*, سمفت
sampat. Cette salle est — de con-
tenir cent personnes, بالی ایت چوکف
بالی ایت چوکف *bāley itu*
xūkup sa-rātus ōrang māsuk

dālam-ña. — de gouverner, یغ
تباد داقت *yang dāpat memarentah.* —
d'empêcher, یغ سمفت *yang sampat menegāh-kan.*

CAPABLE, habile, expérimenté,
چفت *xepāt*, چردق *xerdik.* Cet
homme est très —, اورخ ایت باق
چفت *orang itu bāñak xepāt.*

CAPABLE, propre à, لایق *lāik,*
پاتوت *pātut*, قندی *pandey*, باق
بایق *bāik.* — d'être soldat, لایق اکن
جادی سدادو *lāik ākan jādi sol-*
dādo. — d'enseigner, قندی اکن
مغاجر *pandey ākan meng-ajar.*

CAPACITÉ, s. f., étendue, کلواسن
ka-luās-an, کبسان *ka-besār-an*,
سکاتن *sukāt-an.*

CAPACITÉ, puissance, aptitude,
ککوسان *ka-kuasā-an*, کفتوتن
ka-patūt-an, کچفان *ka-xepāt-an.*

CAPACITÉ, intelligence, بودی
būdi, عقل بودی *aḡal būdi.*

CAPARAÇON, s. m., کاین کود *kāin*
kūda, کفل سلیمت کود *salimut kūda*,
کفل *kefel.*

CAPARAÇONNER, v. a., مبوبه سلیمت
mem-būbuh salimut ātas کود
kūda, مغفلکن *mengefel-kan.*

CAPE, s. f., کتوفخ *katōpox*, سلیمت
دغن کرش *salimūt degan karpus.*

Prov. Rire sous —, منوتف
menūtup ka-sukā-an-ña.

Mar. Etat d'un navire dans un
gros temps, être à la —, تباد داقت
برلاير لاگی *tiāda dāpat ber-lāyar*
lāgi.

CAPILLAIRE, adj., یغ سنی سفرت
دوبت *yang senī seperti rambut.*

CAPITAINE, s. m., کفیتن *kapitan,*
کفال *kapāla*, قشولو *paḡhūlu.* —
de navire, کفیتن فراهو *kapitan*
prāhu. — de cent hommes, قشولو
قشولو سرائس *paḡhūlu sa-rātus.* Grade
de —, قشکت کفیتن *paḡkat kapī-*
tan, درجه قشولو *darajat paḡhūlu.*

CAPITAL, E, adj., تر بسر,
ter-besār, کفال *kapāla*, یغ فرتام
yang portāma, فوهن *pōhon.* Point
—, فکراک یغ فرتام *porkāra yang por-*
tāma. Affaire capitale, یغ
فکرجان *pe-karjā-an yang ter-besār.*
Péché —, دوس یغ فوهن دوس لاین,
dōsa yang pōhon dōsa lāin. Peine
capitale, حکم ماتی *hukum māti.*
Lettre capitale, حرف بسر *huruf*
besār.

CAPITAL, s. m., مودل *mūdal*, فوکت
pōkok. Le — et le gain, مودل دغن
مودل *mūdal degan labā-ña.* — et
intérêt, مودل دغن بفان *mūdal*
degan bungā-ña.

CAPITALE, s. f., ایبو نگری *ibu*
نگری *nagrī*, یغ فرتام *yang*
portāma.

CAPITALISER, v. a., منجدیکن مودل *men-jadī-kan mūdāl*.

CAPITALISTE, adj. et s., برمودل *ber-mūdāl*. De grands capitalistes, اورغ یغ برمودل بائق *orang yang ber-mūdāl bānāk*.

CAPITATION, s. f., چوکی اتس سسواتو *ču-ki atas sa-suātu kapāla*. کفال *xūkey atas sa-suātu kapāla*.

CAPITEUX, EUSE, adj., یغ مابمکن *yāg māb-kan*. یغ دغن لکس *yāg me-mābuk-kan dengan lekās*.

CAPITULATION, s. f., بچار *bixāra*, فرجنجیئن مپرهکن نگری *per-janji-an meñerèh-kan nagri*.

CAPITULER, v. n., منجنجی اکن *men-janji akan*. مپرهکن سبوه نگری *meñerèh-kan sa-būah nagri*.

CAPON, ONNE, adj. et s., اورغ *orang*, لاشه *lāche*, کورغ برانی *kurang* چابر *orang xābar*, اورغ شناکت *orang penākut*.

CAPONNER, v. n., منجادی چابر *men-jadi xābar*, تاکت *tākut*.

CAPORAL, s. m., سلدادو یغ مول *soldādo* نایق درجه دانتار اورغ فرغ *yang mūla nāik darajat di-antara orang prang*, کفورل *kapōral*.

CAPOT, adj., au jeu, مالو *mālu*. Faire —, ممبری مالو *mem-brī mālu*.

CAPOTE, s. f., باجو فنجیخ *bāju panjang*, باجو فنجیخ دغن کرئس *bāju panjang dengan karpus*.

CAPRICE, s. m., کهندق دیری *ka-hendak diri*, فنجیخ *panxīng-an*, کتکارن *ka-tegār-an*.

CAPRICIEUX, EUSE, adj., دلف *delap*, کفال کراس *kapāla krās*, تورت کهندق دیری *turut ka-hendak diri*, یغ تیاد تتف *panxīng yang tiada tetap*, تگر *tegār*. Un homme —, اورغ دلف *orang delap*.

CAPRICORNE, s. m., sorte de coléoptère, تگکاد *tangkāda*.

CAPRICORNE, signe du zodiaque, برج المجدی *burj el-judi*.

CAPRIMULGE, s. m., چابق *xābak*.

CAPSULE, s. f., Bot., کولت بیجی *kūlit biji*, کولت برئفس سفرت کولت *kūlit ber-pangsa seperti kūlit kaxang*.

CAPTER, v. a., ماسق کغد اورغ سرت *māsuk ka-pada orang serta mem-būjuk*, مندافت بارغ اف در اورغ *men-dāpat barang apa deri orang dengan mem-būjuk*.

CAPTIEUX, EUSE, adj., یغ براقای *yāg ber-upāya*, یغ مفردای *yāg mem-per-dāya*.

CAPTIF, IVE, adj. et s., تاون *tāwan*, یغ تراتون *yāg ter-tāwan*, اورغ توانن *orang tawān-an*. Devenir —, منجادی توانن *men-jadi tawān-an*. Rendre la liberté à un —, ملفسکن اورغ توانن *me-lepās-*

kan orang tawān-an. Racheter un —, *مَنِسْكَن اَوْرَع تَوَانِن* *menebūs-kan orang tawān-an.*

CAPTIVER, v. a., *مَنَاوَن* *menāwan*, *مَمْرَهْمَاكِن* *menāwan-kan*, *مَمْرَهْمَاكِن* *mem-per-hambā-kan.*

CAPTIVITÉ, s. f., *كَتَوَانِن* *ka-tawān-an*, *پَرَهْمَاكِن* *per-hambā-an.* Aller en —, *پَرِگِي مَاسُك كَتَوَانِن* *pergi māsuk ka-tawān-an.*

CAPTURE, s. f. action de capturer, *پَنَاڠْكَاڤِن* *penangkāp-an*, *پَنَجْرَاهِن* *pen-jarāh-an.*

CAPTURE, butin, *جَرَاهِن* *jarāh-an*, *رَبُوْتِن* *rebūt-an*, *رَمْبَاسِن* *rampās-an*.

CAPTURER, v. a., *مَنَاڠْكَاڤ* *menang-kap*, *مَرْمَاش* *me-rampas*, *مَرَبِت* *me-rebūt.*

CAPUCHON, s. m., *كَرْبَس اَوْرَع رَاهِب* *karpus orang rāhib.* Prendre le —, *مَنْجَادِي رَاهِب* *men-jādi rāhib*, *رَاهِب مَاسُك رَاهِب* *māsuk rāhib.*

CAPUCINE, s. f., *نَام سَوَاتُو جِنْس بُوع* *nama suātu jenis bunga yang warnā-ña mūrub.*

CAQUE, s. f., *تَغ كَچَل* *tòng kecil.*

CAQUET, s. m., cri de la poule, *كَاكَڤ* *kākak*, *كُكُكُڤ* *kūkuk.*

CAQUET, babillage, *چور* *xūra*, *بَنْبِچَڤ* *banxang-banxang.* Rabattre le caquet de quelqu'un, *مَنْدِيكِن* *men-diam-kan orang.*

CAQUETER, v. n., comme la poule, *مَنْجَاكُڤ* *mengākak*, *بَرِکُکُڤ* *ber-kūkuk.*

CAQUETER, babiller, *مَنْچور* *men-xūra*, *بَلِيْتَر* *be-litar*, *بَرِبَنْبِچَڤ* *ber-banxang-banxang.* —, des petits enfants et des oiseaux, *مَنْچِيْت* *men-xixit.*

CAQUETEUR, EUSE, adj. et s., *اَوْرَع* *orang ber-xūra*, *پَلِيْتَر* *pe-litar*, *بَرِچور* *ber-xūra*, *لِيْدَه قَنْبِچَڤ* *lidah panjang.*

CAB, conj., *كَارِن* *kārna*, *سَبَب* *sebèb*, *تَکَل* *tegul*, *سَدَڠ* *sedang.* — il est pauvre, *كَارِن اِي اَوْرَع* *kārna ia orang miskin.* — il n'a pas d'argent, *سَبَب كُورَڠ* *sebèb kūrang wang-ña.*

CARABINE, s. f., *سَنَاڤَڠ تَرِکُل* *senāpang pendek.*

CARACOLER, v. n., *بَرِپُوْتَر* *ber-pūtar.* Un cheval qui caracole, *کُود يِڠ* *kūda yang ber-pūtar.*

CARACTÈRE, s. m., lettre, *حَرْف* *huruf.* — majuscule, *حَرْف بَسْر* *huruf besur.* — minuscule, *حَرْف كَچَل* *huruf kecil.* — ancien, *حَرْف لَام* *huruf lama.* — arabe, *حَرْف عَرَب* *huruf arab.* — numéral, *اَعْلَک* *angka.* Déchiffrer des caractères, *مَمْبَاج حَرْف* *mem-bāxa huruf.*

CARACTÈRE, marque, signe, *تَنْد* *tanda*, *اَعْلَامَة* *alāmat.* Le caractère

CARCASSE, s. f., تولغ تلاغ *tūlang-tulāng-an*, تولغ تو به *segala tūlang tūbuh*.

CARCASSE d'un navire, فراهو *tūlang-tūlang prāhu*.

CARCASSE, charpente d'une maison, گرم *gerum*.

CARDAMOME, s. m., graine aromatique, کفلاک *kapulāga*, فور *pūwar*.

CARDE, s. f., اونتق *ūnak*, سيسر *sīsir*, سيكت *sikat*.

CARDER, v. a., ميسر بولو *meñsīr būlu*, ميكت *meñikat*. — de la laine, ميسر بولودمب *meñsīr būlu domba*.

CARDEUR, EUSE, s., اورغ يغ ميسر *orang yang meñsīr būlu*, بولو *orang yang meñsīr būlu*, ميكت اورغ *orang meñikat*.

CARDINAL, E, adj., يغ پرنسپال *yang portāma*, يغ تر بسر *yang ter-besār*, يغ اصلن *yang asal-ña*. Les quatre points cardinaux, nord, sud, est et ouest, اتار *utāra*, سلاتن *selātan*, تيمر *tīmur*, بارت *bārat*. Les quatre vertus cardinales, la prudence, la justice, la force et la tempérance, کبجسنان *ka-bijūksanā-an*, کعدیلن *ka-ādīl-an*, کچرماتن *ka-kuasā-an*, کچرماتن *ka-xeremāt-an*. Nombre —, بلاغن *bilāng-an āgung*.

CARDINAL, s. m., prince ecclésiastique, کاردينال *kārdīnāl*, بکند دالم *bakend dalm*.

الكنيسة *baginda dālam el-kanīset*.

CARÊME, s. m., بولن فواس *būlan puāsa*, بولن رمضان *būlan ramedlān*.

Prov. Arriver comme marée en —, دانغ فد کتیک يغ بايق *dātang pada kotika yang baik*.

CARÈNE, s. f., بهکین فراهو يغ دالم *bahagī-an prāhu yang dālam āyer*. Mettre un navire en —, ميشتکن فراهو *meñgit-kan prāhu*.

CARESSANT, E, adj., يغ برچمبو *yang ber-xumbu*, يغ بر بوجق *yang ber-būjuk*, بر بوجق *ber-būjuk*, بر بوجق *ber-būjuk-būjuk*.

CARESSE, s. f., چمبو *xumbu*, چمبون *xumbū-an*, بچون *bujuk-an*. —, action de caresser, فمبچون *pem-bujuk-an*.

CARESSÉ, E, part. pas. du v. caresser, چمبو *xumbu*, بوجق *bujuk*, يغ دبوجق *yang di-bujuk*.

CARESSER, v. a., منچمبو *men-xumbu*, ممبوجق *mem-bujuk*. Se — mutuellement, بر بوجق بچون *ber-bujuk-bujuk-an*.

CARET, s. m., nom de la tortue qui fournit l'écaille, کاره *kārah*.

CARGAISON, s. f., مواتن *muāt-an*, مواتن فراهو *muāt-an prāhu*. —, action de charger, فمواتن *pe-muāt-an*.

CARGUE, s. f., تالی مڀسڱ لایر *tāli meñgsing lāyar*, تالی بیوتن لایر *tāli bubūt-an lāyar*.

CARGUER, v. a., مڀسڱ لایر *meñg-sing lāyar*, مڀوت *mem-būbut*.

CARICATURE, s. f., گمبر سندیرن *gambar sindir-an*.

CARICATURER, v. n., مڀوت گمبر *mem-būat gambar sindir-an*.

CARIE, s. f., ڦورو تولڱ *pūru tūlang*, بوسق تولڱ *būsuk tūlang*.

CARIÉ, E, part. pas. du v. carier, بوسق *būsuk*, بورق *būruk*. Un os —, تولڱ ڀوڱ *tūlang yang būsuk*.

CARILLON, s. m., ڦرمینن گنت *per-māin-an genta*, ڀوڱی راکم اتس *būni rāgam atas genta*.

CARILLONNER, v. n., ماین گنت ۲ *māin genta-genta*, مڱهیل گنت ۲ *meng-hēla genta-genta*.

CARILLONNEUR, s. m., ڦندی ماین *pandey māin genta*.

CARMIN, s. m., میره ڦادم *mērah pādem*, کمبایت *kambāyat*. Lèvres de —, بیبر ورن میره ڦادم *bibir warna mērah pādem*.

CARMINER, v. a., مڱاوو دڱن کمبایت *meñapu dergan kambāyat*, مڱهکن *me-mērah-kan*.

CARNAGE, s. m., ڦرنهون *per-bunūh-an*, کڀنهن *ka-bunūh-an*, امق اموکن *amok-amōk-an*. Le lion

سیڱ ایت ماکن داڱڱ بناڱڱ, *vit de —, singa itu me-mākan daging binatang yang di-bunuh-ña*.

CARNASSIER, ÈRE, adj., بوس *būwas*, یڱ ماکن داڱڱ *satwā*, یڱ بناڱڱ *mākan daging*. Animal —, یڱ بناڱڱ بوس *binatang yang būwas*. Les animaux carnassiers, یڱ هیڏڱ *binatang yang hidup serta mākan daging*. Un homme —, اورڱ یڱ ماکن باڱق داڱڱ *orang yang mākan bānak daging*.

CARNATION, s. f., ورن کولت *warna kulit*, ورن داڱڱ *warna daging*.

CARNAVAL, s. m., وقت یڱ دهولو *waktu yang dahulu bulan puāsa*.

CARNET, s. m., کتاب کچل *kitab kevil*, سورت کندوڱن *surat kandūng-an*.

CARNIER, s. m., یڱ اورڱ ڦمورو *bakwa orang pem-buru*.

CARNIVORE, adj., یڱ تاهو ماکن *yang tahu mākan daging*.

CAROTTE, s. f., لوبق میره *lobak merah*.

CARPE, s. f. Une sorte de —, ایکن سندن *ikan sandāran*.

CARQUOIS, s. m., ترکس *tarkaś*, سارڱ اتق ڦانه *sarung anak pānah*.

CARRÉ, s. m., امفت ڦرسکی *ampat per-segi*, امفت ڦنچورو بتل *ampat pen-juru betul*. Un — long, امفت ڦرسکی دو سکی ڦنچڱ دو سکی ڦندق

ampat per-segī dūa segī panjang dūa segī pendek.

CARRÉ d'un jardin, فیتق پتاک. *pētaḵ.*

Un — de fleurs, فیتق بوغ *pētaḵ būrga.* Un — de choux, فیتق کوبس *pētaḵ kūbis.*

CARRÉ, E, adj., یغ بفرسکی امفت *yang be-per-segī ampat.* Pierre carrée, فیتق کوبس باتو بفرسکی امفت *bātu be-per-segī ampat.*

CARREAU, s. m., pavé, داسر *dāsar.*

— en pierre, فیتق کوبس باتو داسر *bātu dāsar.*

— en bois, فاشن داسر *lantey,* فاشن داسر *pāpan dāsar.* — en marbre, داسر

فوالم *dāsar puwālam.* Coucher sur le —, تیدرداسر *tīdor di-dāsar.*

Coucher quelqu'un sur le —, ممسکن *me-matī-kan* اورغ *ōrang.* Rester sur le —, جادی ماتی *jādi māti.*

CARREAU de vitre, کاج *kāxa.*

CARREAU, coussin, بنتل بفرسکی *bantal be-per-segī ampat.*

CARREAU à aplatir les coutures, بسی ففین توکغ ففجاهت *besī pipih-an tūkang pen-jāhāt.*

CARREFOUR, s. m., له *lebūh,* جالن *jālan lintang-lintang.*

CARRELAGE, s. m., داسر باتو *dāsar bātu,* فاشن داسر *bātu jābin.* —, action de carreler, فندسارن *pen-dasār-an.*

CARRELER, v. a., منداسرکن *men-dāsar-kan,* دغن باتو *dāsar bātu,* فاشن داسر *bātu jābin.* —, action de carreler, فندسارن *pen-dasār-an.*

CARRELER, v. a., منداسرکن *men-dāsar-kan,* دغن باتو *dāsar bātu,* فاشن داسر *bātu jābin.* —, action de carreler, فندسارن *pen-dasār-an.*

CARRELER, v. a., منداسرکن *men-dāsar-kan,* دغن باتو *dāsar bātu,* فاشن داسر *bātu jābin.* —, action de carreler, فندسارن *pen-dasār-an.*

دغن باتو جوبن *men-dāsar-kan dēngan bāta ataw dēngan bātu jābin.*

CARRELET, s. m., filet, جال بفرسکی *jāla be-per-segī ampat.*

CARRÈMENT, adv., برسکسیکو *ber-siku-siku.*

CARRER, v. a., منجدیکن امفت فرسکی *men-jadi-kan ampat per-segī.*

SE CARRER, v. pron., مشیکل *meng-igal,* برگمبیر *ber-gambīra.*

CARRIÈRE, s. f., champ de course, تمفت فلرین *tampat pe-larī-an,*

تمفت فلربان کود *tampat per-lumbā-an kūda.* Entrer dans la —, ماسق *māsuk*

تمفت فلربان *tampat per-lumbā-an.* Faire courir un cheval dans la —, ملریکن کود دالم *me-larī-kan kūda dālam*

تمفت فلربان *tampat per-lumbā-an.*

CARRIÈRE, le cours de la vie, حال احوال کهدوئن اورغ *umur,* *hāl ahwāl ka-hidūp-an ōrang.*

Il a commencé heureusement sa —, مول کهدوئن برانتغ *mūla ka-hidūp-an-ña ber-untung.* Terminer sa —

en paix, میدهکن کهدوئن ددالم کسناغن *meñudah-kan ka-hidūp-an-ña di-dālam ka-senāng-an.*

CARRIÈRE, état, profession, جواتن *pe-karjā-an,* فکرجان *jawāt-an.* — des armes, فکرجان *pe-karjā-an perāng.* — honorable, یغ تشکی *jawāt-an*

yang tinggi. Il a bien rempli sa —, دکر جاکنن فکر جاونن جوانن دغن
 di-karjā-kan-ña pe-karjā-
 an jawāt-an-ña dengan sempurna.

CARRIÈRE, s. f., excavation, کليئن گالين
 galī-an, تبخ tambang. — de
 pierres, باتو کليئن گالين galī-an batu. —
 de marbre, مالم کليئن گالين galī-an pu-
 wālam.

CARROSSABLE, adj. Route —,
 کريت جانن جالان jālan karēta.

CARROSSE, s. m., کريت توتف يخ
 karēta tūtup yang be-
 rōda ampat.

CARROSSIER, s. m., توکف کريت
 tūkang karēta.

CARRY, s. m., mets indien, کولي
 gūley. Partie liquide du —, کوه کولي
 kūwah gūley.

CARTE, s. f., à jouer, کي kīya,
 فرمينن kartas. Jeu de —, فرمينن
 per-māin-an kīya, فرمينن کي
 per-māin-an kartas. Jouer aux
 cartes, برماين کي ber-māin kīya.
 Battre les cartes, منچمفر کي men-
 xampur kīya. Tirer les cartes,
 مننخ دغن کريس menenung dengan
 kartas.

CARTE, plan, projection, قتا petā.
 —, mappe — monde, قتا دنيا petā
 duniā, قتا بومي petā būmi. — marine,
 قتا لاوت petā laut. — terrestre,
 قتا دارت petā dārat. — céleste,

قتا فلك petā falak. — générale,
 قتا تانه بسر petā tānah besār. —
 particulière, قتا سواتو نكري petā
 suātu nagrī. — de France, قتا
 suātu nagrī pranaxis.

Loc. Perdre la —, عقل کوست
 aqal kūsut.

CARTE, billet, کريس کچل kartas
 keaḥl, سورت کچل sūrat keaḥl. —
 d'entrée, ماسق سورت sūrat māsuq.
 — de visite, کريس انجوشن kartas
 anjūng-an. — à payer, سورت هتوشن
 sūrat hiūng-an. — de restaurateur,
 دفتر سکل هداغن daftar segala
 hidāng-an.

Loc. Donner — blanche, مبري
 mem-brī izin sa-kālī.

CARTEL, s. m., سورت مغوشق sūrat
 meng-ūsik, سورت مغاجق اکن بر فرغ
 sūrat meng-ājak ākan ber-prang sa-ōrang dengan
 sa-ōrang.

CARTHAME, s. m., کسمب kasumba.

CARTILAGE, s. m., تولغ لبت tūlang
 lembut, تولغ مود tūlang mūda.

CARTON, s. m., کريس جيلت kartas
 jilit. Une feuille de —, کريس جيلت
 kartas jilit sa-ley.

CARTONNER, v. a., مشيکت کتاب
 meng-ikat kitāb dengan kartas jilit.

CARTOUCHE, s. f., کاردس *kardus*, چمبل کچل یغ برایی دغن اوبت *sembul kexil yang ber-isi dengan obat bedil dan peluru*.

CAS, s. m., évènement, circonstance, حال *hāl*, ثری حال *prī hāl*, حال احوال *hāl ahwāl*, فرکار *por-kāra*. — étrange, حال یغ ترحیران *hāl yang ter-heirān*. C'est un tout autre —, ثری حال ایت لاین اداک *prī hāl itu tain adā-ña*. Tel est son —, حالن بکیت جوک *hāl-ña bagitu jūga*. Qui est dans le — de faire quelque chose, یغ دافت *yang dāpat mengarjā-kan suātu pe-karjā-an*. En ce —, جکلو دمکین *jikalaw demikīan*. En — que, جکا *jika*, جکلو *jikalaw*. En — qu'il nie, جکلوای سغکل *jikalaw ia sangkal*. En tout —, بارغ اف یغ جادی *bārang apa yang jādi*.

CAS, crime, délit, ساله *sālāh*, دوس *dōsa*. Un — grave, ساله یغ بسر *sālāh yang besār*. — léger, دوس یغ ریغن *dōsa yang rīgan*. — pendable, ساله اورغ یغ هارس ماتی *sālāh orang yang harus mātī di-būnuh*. — réservé à l'évêque, دوس یغ دافت دامغونی اوله تون اسقف *dōsa yang dāpat di-ampūn-i*

ūleh tūan uskuf sahāja. Faire — de, مغندهکن *meng-indah-kan*, محرماتی *meng-hormāt-i*. Il fait — des riches, ای مغندهکن اورغ کای *ia meng-indah-kan orang kāya*. Ce roi fait grand — des savants, راج ایت مغرماتی سکل اورغ قندی *raja itu meng-hormāt-i segala orang pandey*.

CASANIER, IÈRE, adj., یغ سکان *yang sukā-ña tinggal di-rumah*.

CASAQUE, s. f., نام سواتو روغ باجو *nāma suātu rūpa bāju dengan tanyan-ña lāpang*.

Loc. Tourner —, ممبالتق کبلاکغ *mem-bālīk ka-blākang*.

CASCADE, s. f., فنیچورن ایر *pan-xūr-an āyer*, جرم *jerām*. — limpide, فنیچورن ایر یغ جرنه *pan-xūr-an āyer yang jernih*. — rapide, جرم یغ لاجو *jerām yang tāju*.

CASE, s. f., maison, رومه *rūmah*, رومه کچل *rūmah kexil*.

CASE, cabane, خیمه *keimat*, بارغ *bārang*.

CASE, division dans une boîte, کوتق *kōtak*.

CASE, carré de l'échiquier, تائق *tāpak*. Avancer d'une — à la fois, تائق تائق *tāpak sa-tāpak*.

CASEMATE, s. f., میلق دباوه تانه دالم *bīlīk di-bāwah tanah dālam kōta*.

CASER, v. a., placer quelqu'un, اورغ مندودقکن *men-dūduk-kan orang*. Cet homme a casé son fils, اورغ ایت سده مندودقکن انقن لکلکی *orang itu sudah men-dūduk-kan anak-nya laki-laki*.

SE CASER, v. pron., منداثت جواتن *men-dāpat jawāt-an*.

CASERNE, s. f., تڭسی *tangsi*.

CASERNER, v. n., دودق دالم تڭسی *duduk dalam tangsi*, منڭغ دالم تڭسی *menunggang dalam tangsi*.

CASERNER, v. a., مندودقکن دتڭسی *men-duduk-kan di-tangsi*, منڭغکن دتڭسی *menunggang-kan di-tangsi*.

CASIER, s. m., کتوق *kotak*, یغ *yang ber-kotak*.

CASINO, s. m., کڭسی اورغ برماين *kongsi orang ber-māin*, رومه کڭسی *rumah kongsi orang ber-māin*.

CASOAR, s. m., بورغ انت *burung onta*.

CASQUE, s. m., کتوق *katopong*. Porter un — *ber-katopong*, لشکف دغن کتوق *langkah dengan katopong*. Prendre le — du salut, مشبل کتوق خلاص *mery-ambil katopong kalās*. La visière d'un —, ناتغ کتوق *natang katopong*.

CASQUETTE, s. f., کرڭس *karpus*, کرڭس کچل *karpus kezil*.

CASSANT, E, adj., راهه *rāpuh*, لکس فاته *lekās pātah*. Le verre est —, کچ ادکس *kāxa ada getās*. La pierre ponce est cassante, باتو تمبل اد راهه *bātu timbul ada rāpuh*. Un fer —, بسی یغ لکس فاته *besi yang lekās pātah*.

CASSÉ, E, part. pas. du v. casser, پخه *pexàh*, رمق *remuk*, فاته *pātah*, پت *pexàt*. Du verre —, کچ یغ پخه *kāxa yang pexàh*. Une branche cassée, چابغ یغ فاته *xābang yang pātah*. Une corde cassée, تالی یغ پت *tāli yang pūtus*.

CASSE-NOISETTES, s. m., کراس *perkākas memexàh bunduk*.

CASSER, v. a., briser, مچه *me-mexàh*, رمق *me-remuk*. — du verre, مچه کچ *memexàh kāxa*. — la tête, مچه کفال *memexàh kapāla*.

CASSER, rompre, ممانه *memātah*, ممتس *memūtus*. — une branche d'arbre, ممانه چابغ فوهن کابو *memātah xābang pōhon kāyu*.

CASSER, affaiblir, ملهکن *me-lemàh-kan*. La peur casse les jambes, تاکت ایت ملهکن اورغ *takut itu me-lemàh-kan orang*.

CASSER, annuler, منیداکن *meni-adā-kan*. — un testament, منیداکن وصية *meniadā-kan waṣīyat*.

CASSER, priver d'un emploi, ممختکن *memexāt-kan*. — un dignitaire, ممختکن اورغ درفد ثغکتس *memexāt-kan ōrang deri-pada pangkat-ña*.

Loc. — aux gages, مومتع کاجی *memūtung gāji ōrang*. — la tête (importuner), ممبوت فوسخ کفال *mem-būat pūsing kapāla ōrang*. Se — la tête d'une affaire, مومتع کاجی فصولی کفد فکرجان *fedlūli kapada pe-karjā-an*. Se — le nez, تیا دافت کهندقن *tiāda dāpat kahendak-ña*.

CASSEROLE, s. f., کوالی *kuwāli*.

CASSE-TÊTE, s. m., چقمق *woḷmar*, گاد *gāda*.

CASSETTE, s. f., فتی کچل *peti kexil*. — remplie de bijoux, فتی کچل یغ *peti kexil yang isi dengan permata*.

CASSEUR, EUSE, adj. et s., یغ ممچه *yang memexāh*.

Loc. — de raquettes, اورغ قوه *orang kūrwat dān per-kāsa*. — d'assiettes, اورغ برتغکر *orang ber-tengkar*.

CASSIE, s. f., espèce d'acacia, تانگولی *tanggūli*.

CASSOLETTE, s. f., اکوئن *ukūp-an*, فدقاءن *pe-dupā-an*.

CASSON, s. m., کرت *krāt*, کرت کران *krāt-krāt-an*, فانه قناه *pātah patāh-an*. Du sucre en cassons, کرت کران گول *krāt-krāt-an gūla*.

CASSONADE, s. f., گول کاسر *gūla kāsar*, گول یغ بلم برسه *gūla yang belum bresih*.

CASSURE, s. f., فچاهن *pexāh-an*, تمت فچاهن *tampat pexāh-an*.

CASTAGNETTE, s. f., کلتنج کچل یغ *klontong kexil*, دفاکی اورغ مناری *yang di-pākey orang menāri*.

CASTE, s. f., بخش *bangsa*, فنجی *panji*, قوم *kaum*. — élevée, بخش *bangsa yang tinggi*. Homme de — (noble), اورغ بخشاون *orang bangsāwan*.

CASTEL, s. m., کوت *kōta*.

CASTRAT, s. m., کبیری *kabīri*, کبیری *kambīri*, کاسم *kāsīm*.

CASTRATION, s. f., فری کبیری *prī kabīri*, حال مشبریکن *hāl merga-biri-kan*.

CASUARINE, s. f., کایوچار *kāyu xemāra*, ارو *arū*.

CASUEL, LE, adj., fortuné, کنسخ *kunūng-kunūng*, یغ کنسخ *yang kunūng-kunūng dātang-ña*, یغ تیا دانتو *yang tiāda tantu*.

CASUEL, s. m., recettes fortuites, لاب یغ تیا دانتو *lāba yang tiāda tantu*, بقسس *baksīs*.

CASUISTE, s. m., بیخ حلال مغزینکن *yāng ḥalāl meng-artikan* yang *ḥalāl meng-artikan* porkāra yang *muškil*.

CATACLYSME, s. m., déluge, امفوهن *ampūh-an*, ایر به *āyer bah*.

CATACLYSME, bouleversement social, هرهار *huru-hāra*.

CATACOMBES, s. f., جان دباوه تانه *jālan di-bāwah* tānah di-*māna* ōrang māti di-*tānam*.

CATAPALQUE, s. m., décoration funèbre, تمقت مغموماتی میت *tampat meng-ḥormāt-imayet*, جنازه *jināzet*.

CATALEPSIE, s. f., قیتم بابی *pītam* *bābi*.

CATALOGUE, s. m., دفتر نام *daftar* *nāma*. — de livres, دفتر نام کتاب *daftar nāma kitāb*. — des saints, دفتر نام سکل قدیسن *daftar nāma segala ḥadisīn*.

CATALOGUER, v. a., منولس نام دالم دفتر *menūlis nāma dālam daftar*.

CATAPLASME, s. m., بوبر *būbur*. Appliquer un —, ممبوه بوبر *mem-būbuk būbur*, مغناکن اوبت بوبر *mengenā-kan obat būbur*.

CATAPULTE, s. f., آلة فرغ اکن ملوتر *alat frang akan me-lūtar* batu *besar*.

CATARACTE, s. f., chute des eaux d'un fleuve, فنجورن ایر *panxūr - an āyer*, جرم سلورن ایر *salūran āyer*, جرم *jerām*.

CATARACTE, épaissement du cristallin, کابرمات *kābur māta*, مات داگخ دگن *māta ḍāgīng-dāgīng-an*.

CATARRHE, s. m., fluxion d'humeurs, ساکت کن دیغن *sākit kena ḍīgīn*, بسقا *beskā*, زکام *zukām*.

CATASTROPHE, s. f., événement funeste, بلیه *beliyet*, بلا *belā*.

CATÉCHISER, v. a., مغاچر اکن اکام *meng-ājar akan agāma mesēhi*; مغجاری اورغ اکن فرکار ایمان *meng-ajār-i ṭorang akan porkāra-porkāra imān*. — les infidèles, مغجاری اورغ کافر *meng-ajār-i ṭorang kāfir*.

CATÉCHISME, s. m., فغجارن مسیحی *perg-ajār - an mesēhi*; فرجارن فد *per-ajār - an pada ṭorang yang māu māsuḳ agāma mesēhi*.

CATÉCHISTE, s. m., اورغ یخ مغاچر *orang yang meng-ajar akan agāma mesēhi*; اورغ فغاجر *orang perg-ajar*, کورو اکام مسیحی *gūru agāma mesēhi*.

CATÉCHUMÉNAT, s. m., حال اورغ *ḥāl ṭorang ber-īngīn māsuḳ agāma mesēhi*; تمقت مغجاری اورغ یخ بلم ماسق اکام *tampat meng-ajār-i ṭorang yang belum māsuḳ agāma*.

CATÉCHUMÈNE, s., اورغ بلاجر اکام *orang bel-ajar agāma mesēhi*, مسیحی *orang bel-ajar agāma mesēhi*.

اورغ براين ماسق اگام مسيحي *orang ber-ingin māsuk agāma mesēhi*.

CATÉGORIE, s. f., ordre, rang, مرتبة *pankat*, قدر *kedar*, مرتبة *mertabat*, جنس *jenis*, روف *rūpa*. Ces gens sont de même — اورغ ايت سام فثكتن *orang itu sāmapaṅkat-ña*. Des choses de plusieurs catégories, بارغ ٢ يغ برباكي رفاك *bārang-bārang yang ber-bāgey rupā-ña*. De combien de catégories, در ببراڤ جنس *deri be-brāpa jenis-ña*.

CATÉGORIQUE, adj., juste, précis, بتل *betul*, ترغ *terang*. Donner une réponse — منجواب دغن ترغ *menjawab dengan terang*.

CATHÉDRALE, s. f., گريج اسقف *grēja uskup*.

CATHOLICISME, s. m., اگام كتوليك *agāma katōlika*.

CATHOLICITÉ, s. f., pays catholiques, تمتت الكنيسة كتوليك *tampat el-kanīset katōlika*.

CATHOLICITÉ, doctrine catholique. ايمان الكنيسة كتوليك *īmān el-kanīset katōlika*.

CATHOLIQUE, adj., كتوليك *katōlika*, كاتوليكي *katōliki*. La sainte église —, يغ قدس كتوليك *el-kanīset yang kudus katōlika*.

CATI, s. m., apprêt des étoffes, گرس كاين *gerus kāin*. Etoffe catie, كاين يغ گرس *kāin yang gerus*.

CATIE, v. a., une étoffe, مگرس كاين *mery-gerus kāin*.

CAUCHEMAR, s. m., مغي يغ مبري سوسه *mimpi yang mem-bri sūsaḥ*, كرنجو *kerenju*.

CAURIS, s. m., coquille servant de monnaie, بي *bīya*.

CAUSE, s. f., principe, origine, اصل *aṣal*, مول *mūla*, فوهن *pōhon*. La — de sa maladie, اصل ساكتن *aṣal sākit-ña*. — d'un désordre, اصل ساكتن *aṣal sākit-ña*. — de discorde, فوهن چدرا *pōhon axiderā*. En rechercher la — منچهارى *men-xahāri aṣal-ña*. — première, اصل يغ فرتام *aṣal yang portāma*. La — de tous biens, اصل ساكل كيجيكن *aṣal segala kabijik-an*.

CAUSE, raison, motif, سبب *sebàb*, كارن *kārna*, تاگل *tāgal*. — légitime, سبب يغ فانت *sebàb yang pātut*. On ne punit pas un homme sans —, تياڊ اورغ دستساكن دغن تياڊ سبين *tiāda orang di-siksā-kan dengan tiāda sebàb-ña*. A — de cela, سبب ايت *sebàb itu*. A — de mon ami, كارن صحابتك *kārna soḥābat-ku*. Il n'y a pas d'effet sans —, سواتو فون تياڊ جادي دغن تياڊ سبين *suātu pūna tiāda jādi dengan tiāda sebàb-ña*. Parler avec connaissance de —, بركات دغن تهون *ber-kāta dengan tahū-ña*.

CAUSE, procès, فرکار *dawā*, حکم *porkāra hukum*, اجار *axāra*.
Avoir une —, بر دعوا *ber-dawā*.
Plaider une —, مندعوا *men-dawā*.
Une cause embrouillée, اجار یخ کوست, *axāra yang kūsut*.

CAUSER, v. a., produire, occasionner, منجدیکن *men-jadī-kan*, منداتنگن *men-dātang-kan*, مبرى *mem-brī*. — du désordre, منجدیکن *منجدیکن* *men-jadī-kan gampar*. — des discordes, منداتنگن چدرا *men-dātang-kan xiderā*. — de la honte, مبرى مالو *mem-brī mālu*.

CAUSER, v. n., s'entretenir, منوتر *menūtur*, مبنیچ *mem-bānjang*, برکنکات *ber-kata-kāta*. — ensemble, توتر منوتر *tūtur-menūtur*. — de pluie et de beau temps, برکات *برکات* *ber-kāta atas* فرکار یخ ریغن *porkāra yang rīgan*.

CAUSERIE, s. f., تتورن *tutūr-an*, فتورن *penutūr-an*, بنیچ *banjang*.

CAUSEUR, EUSE, adj. et s., فتوتر *fenūtur*, اورغ مبنیچ *ōrang mem-banjang*.

CAUSTIQUE, adj., corrosif, brûlant, فده *pedih*, فدس *pedàs*.

Fig. —, satirique, تاجم *tājam*, چفت *xepāt*. Une langue —, لیده *lidah yang tājam*. Réponse —, جواب کرس *jawāb krās*.

CAUTÈRE, s. m., اوبت ساکت هاغس *ōbat sākit hāngus*. — actuel, اوبت ساکت بسی مباکر ساکت *besī mem-bākar sākit*.

CAUTÈRE, plaie dont on entretient la suppuration, فورویغ دجدیکن, اوله دوکن *pūru yang di-jadī-kan ūleh dukun*.

Prov. Un cautère sur une jambe de bois, اوبت یغ تیاد قوه, *ōbat yang tiāda kūwat*.

CAUTÉRISER, v. a., مباکر ساکت *مباکر ساکت* *mem-bākar sākit* دغن بسی فانس اتودغن اوبت *dengan besī pānas ātaw dengan ōbat*.

CAUTION, s. f., رپوندان, فثاکو *perg-āku*, اورغ فثاکو *ōrang perg-āku*. Une bonne —, فثاکو یغ بایق *perg-āku yang bāik*. Se faire — d'une chose (garantir), p. ex. de l'or, مفاکو امس *meng-āku amàs*. Se faire — pour une personne (répondre de), مفاکوی اورغ *meng-akū-i ōrang*.

CAUTIONNEMENT, s. m., حال مفاکو *hāl meng-āku*, فثاکو *perg-akū-an*.

CAUTIONNEMENT, ce que l'on engage, بارغ یغ دتاره اکن مفاکو *bārang yang di-tāruh ākan meng-āku*. Son — est de vingt mille piastres, دولقس رگکت سده تاره اکن مفاکو *dūa laksa rīnggit sudah tāruh ākan meng-āku dīa*.

CAUTIONNER, v. a., مفاکو *meng-āku*, مفاکوی *meng-akū-i*. — pour

سوغی ایت *sūngy ītu*. Cet homme,
 اورغ ایت *ōrang ītu*. Cette fille,
 اتق دار ایت *ānaḱ dāra ītu*. Ces
 maisons, رومه ۲ ایت *rūmah-rūmah*
ītu.

Avec les particules adverbiales
ci et *là*, ایت *ītu* et این *īni* ne
 changent pas. Cet homme-là, اورغ
 ایت *ōrang ītu*. Cette femme-ci,
 اورغ فرمفون این *ōrang perampūan*
īni. Ces villages - ci, دوسن ۲ این
dūsun-dūsun īni.

CE QUI, CE QUE, se rendent par
 یغ *yang*. Ce qui me trouble, یغ
 ممبری سوسه اکن هب *yang mem-brī*
sūsah ākan hamba. Ce que je vois,
 یغ هب لیت *yang hamba lihat*.
 Tout ce qui, یغ سکل *segala yang*.
 Tout ce qui est bon, سکل یغ بایق
segala yang bāiḱ.

CE avec le verbe être se rend
 par un nom ou un pronom avec ou
 sans ایت *ītu*, این *īni*. C'est un grand
 homme, ای سورغ بسر *īa sa-ōrang*
besār ou یاءیت اورغ بسر *īa-ītu*
ōrang besār. Ce sont nos ennemis,
 یاءیت موسه کلمی *īa-ītu mūsuh kāmī*,
 مریکیت اد موسه کلمی *marīka-ītu*
ada mūsuh kāmī, دی اورغ اد موسه
 کلمی *dīa ōrang ada mūsuh kāmī*.
 C'est beaucoup, یاءیت بایق ادا
īa-ītu bānaḱ adā-ña.

CE suivant le verbe être avec
 interrogation, se rend simplement
 par اداکه *adā-kah*. Est-ce bien?

اداکه بایق *adā-kah bāiḱ*. Sont-ce
 des hommes de bien? اورغ
 ایت اورغ بایق *adā-kah ōrang ītu*
ōrang bāiḱ. Qu'est-ce? se rend par
 اا *apa*, ایت اا *apa ītu*. Qu'est-ce
 que? اا *apa*. Qu'est-ce qui? سیاک
siāpa. C'est moi, c'est toi, etc. se
 rendent par هب این *hamba īni*,
 اغکو این *angkaw īni*, etc. C'est moi
 qui veux, هب این هندق *hamba*
īni hendaq. C'est toi qui vas mourir,
 اغکو این اکن ماتی *angkaw īni ākan*
māti. C'est là, باوه این *bāwah īni*.
 C'est à vous, واجب اتس کامو *wājib*
ātas kāmū. C'est-à-dire, یعنی
yanī.

CE dont, ce à quoi, etc. se rendent
 par یغ *yang* et un pronom personnel.
 Ce dont on parle, مغات *yang*
 اورغ مغات *ōrang mengāta deri-*
padā-ña. Ce à quoi je veux arriver,
 یغ هب هندق داتخ کفدان *yang*
hambahendaq dātang ka-padā-ña.

CECI, pron. démonstr., این *īni*,
 این *īni*, انيله *inī-lah*. C'est —
 que je veux, انيله هب ماو *inī-*
lah yang hamba māu. — est bon,
 cela est mauvais, انيله بایق اتسوله
 جاهت *inī-lah bāiḱ itū-lah jāhat*.
 Qu'est-ce que —? اا این *apa*
īni.

CÉCITÉ, s. f., کتباڻن *ka-butā-an*,
 بوت حال اورڻ *hāl ōrang būta*.

CÉDER, v. a., abandonner à quel-
 qu'un, ملهسڪن *me-lepàs-kan*, منڱالي
meninggāl-i, مبره *meñerāh*. — son
 droit, ملهسڪن حقن *me-lepàs-kan*
hak-ña. — sa place à quelqu'un,
 منڱالي اورڻ تفت سندرین
meninggāl-i ōrang tampat sendiri-ña.
 — au prix coûtant, منجول دغن
 منجول هرك ڦمبلين
men-jūal dengan harga
pem-beli-an.

CÉDER, donner la propriété, مبري
mem-brī, مغاسه *mergāsih*. — son
 cheval, مبري کدان *mem-brī kudā-*
ña. — sa maison, مندهڪن رومهن
memindah-kan
rūmah-ña atas nāma ōrang lain.

CÉDER, se soumettre, تنڊو
tunduk.

CÉDER, succomber, منجادي تيوس
men-jādi tiwas.

CÉDRE, s. m., ارز *erz*, ڦوهن ارز
pohon erz. Une boîte de bois de
 —, ڦتي کايوارز *peti kāyu erz*.

Loc. Il est haut comme un —,
 اي باق ٽنگي *ia bānak tūngi*.

CÉDULE, s. f., سڄل *sejil*.

CEINDRE, v. a., مينڊڻ *meñandang*,
 مپابڪ *meñābuk*, مبيت *mem-babāt*.
 — le glaive, مينڊڻ ڦڊڻ *meñandang*
pedang. — la tête d'un linge blanc,

مبيت کفال دغن کايڻ ڦوته
mem-babāt
kapāla dengan kāin pūtih.

CEINDRE, entourer, مغلليڻي
merguliling-i. — une ville de fossés,
 مغلليڻي نڪري دغن ڦارت
merguliling-i
nagrī dengan pārit. — la cou-
 ronne, ماکي مڪوت *memākey ma-*
kōta.

CEINTURE, s. f., سنداڻن *sandāng-*
an, سابق *sābuk*, بيت *babāt*, ايڪت
 ڦڻڪڻ *ikat pinggang*. Une belle —,
 سنداڻن يڻ باگس
sandāng-an yang
bāgus. — de soie, سنداڻن سوتر
sandāng-an sūtra, سابق چندي
sābuk xindey. — de cuir, سنداڻن
 سابق جيلت *sandāng-an kulitan*,
 سنداڻن جيلت *sābuk jilit*. — qui porte un glaive,
 سنداڻن ڦڊڻ *sandāng-an pedang*. —
 avec une agrafe ornée d'une plaque
 en matière précieuse, تالي ڦڻڪڻ
tālī
pendang. Boucle d'une —, کنڇ
 ايڪت ڦڻڪڻ *kanxirng ikat pinggang*.
 Porter une —, برڦاڪي ايڪت ڦڻڪڻ
ber-pākey ikat pinggang.

CEINTURE, endroit du corps où
 l'on attache une —, ڦڻڪڻ *pinggang*.
 Jusqu'à la —, سمڻي ڦڻڪڻ
sampey
pinggang.

CEINTURON, s. m., سنداڻن *sandāng-*
an, سابق کولت *sābuk kulitan*.

CELA, pron. démonstr., ايت *itu*,
 اتوله *itū-lah*. C'est
 — qui le fâche, دی مارهڪن يڻ
 اتوله

itū-lah yang me-mārah-kan dīa.

Que dites-vous de —, اف تون کات *af tūn kāt*

ایت *ait* — *apa tūan kātā deri-pada*

itū. — est vrai, اتوله بنرادان *itū-*

lah benār adā-ña. — même, ایت

بکیت جوڙک *ait jūa.* Comme —, بکیت

جو *bagitu jūga.* Pour —, سبب ایت

سبب ایت *sebāb itū,* کارن ایت *kārna itū.*

Rien que —, ایت ساج *itū sāja.*

Après —, کمدين درفد ایت *kamu-*

dīan deri-pada itū.

CÉLÉBRANT, s. m., امام یغ مېوت *imām*

یس *imām yang mem-būat mīsa.*

CÉLÉBRATION, s. f., حال مېلیان *hāl*

یس *hāl me-muliā-kan.* — de la messe,

حال مېوت ميس *hāl mem-būat*

mīsa.

CÉLÈBRE, adj., renommé, مشهور

ماشور *māshūr,* ترنام *ter-nāma.* Un guerrier

—, هلبالغ یغ ترنام *hulubālang yang*

ter-nāma. Son nom est — dans le

monde entier, نامک مشهور دالم سکلین

نامک مشهور دالم سکلین *namā-ña māshūr dālam sa-*

kālī-an ālam. — par sa vertu,

کبجیکن *ka-bjīk-an-ña.* Un jour de fête

—, فری لاجو *prī lājū,*

کچفاتن *ka-xepāt-an,*

لاکو قئس *lāku*

pantas. — étonnante, فری لاجو یغ

فری لاجو یغ *prī lājū yang tiāda ter-*

kīra-kīra. Faire quelque chose

avec —, مشرجان سواتو فکر جان

مشرجان سواتو فکر جان *mengarjā-kan suātu*

pe-karjā-an dengan ka-xepāt-an.

bienfaits du roi, مشهورکن انگره راج

مشهورکن انگره راج *me-māshūr-kan anugrah rāja.*

— le nom d'un grand homme,

مشهورکن نام اورغ بسر *me-māshūr-*

kan nāma orang besār.

CÉLÉBRER, solenniser un jour de

fête, مېلیان هاری رای *me-muliā-*

یس *kan hāri rāya.* — la messe, مېوت

مېوت ميس *mem-būat mīsa.* — un ma-

riage, مېرکاتی اورغ یغ هندق کاوین

مېرکاتی اورغ یغ هندق کاوین *mem-berkāt-i orang yang hendak*

kāwīn.

CÉLÉRITÉ, s. f., نام یغ مشهور

نام یغ مشهور *nāma yang māshūr,* گه

گه *gāh.* Ac-

querir de la —, براوله گه *ber-ūleh*

gāh.

CÉLER, v. a., مېونی *mem-būni,*

مېونی *mem-bunī-kan,* مندیکن *men-*

dīam-kan, تیاد مشتاکن *tiāda meng-*

atā-kan. Il cèle son dessein, ای

ای *ia mem-bunī-kan ka-*

hendak-ña. — son péché, مندیکن

مندیکن *men-dīam-kan dosā-ña,* تیاد

تیاد *tiāda mengatā-kan*

dosā-ña.

CÉLÉRITÉ, s. f., فری لاجو *prī lājū,*

کچفاتن *ka-xepāt-an,*

لاکو قئس *lāku*

pantas. — étonnante, فری لاجو یغ

فری لاجو یغ *prī lājū yang tiāda ter-*

kīra-kīra. Faire quelque chose

avec —, مشرجان سواتو فکر جان

مشرجان سواتو فکر جان *mengarjā-kan suātu*

pe-karjā-an dengan ka-xepāt-an.

CÉLESTE, adj., در سورت *deri suwarga*, *deri sūrga*, سورگان *sūrgā-an*, در لاغت *deri kayāngan*, در لاغت *deri lāngit*. Le royaume —, کرجان *ka-rajā-an suwarga*. Le père —, توهن الله *tūhan allah*. Reine —, فرمیسوری سورگان *per-mīsūri sūrgā-an*. Les corps —, سگل بنتخ دلاغت *segala bintang dilāngit*. Etre —, دیو *dēwa*. Etre —, aérien, اورغ هالس *ōrang hālus*. Nymphes —, بیداداری *bidiādāri*. Bleu —, ورن بیرو لاغت *warna biru lāngit*.

CÉLIBAT, s. m., حال اورغ دودق *hāl ōrang dūduk būjang*.

CÉLIBATAIRE, s. m., بوجغ *būjang*, ترون *tarūna*. Un vieux —, بوجغ *būjang yang tuā*. Rester —, بوجغ *tinggal būjang*, دودق *dūduk būjang*. Il n'est pas bien de rester —, کورغ بايق دودق *kūrang bāik dūduk būjang*.

CELLÉRIER, IÈRE, s., جورو گدغ *gudong makān-an*.

CELLIER, s. m., گدغ مکان *godong makān-an*.

CELLULE, s. f., بيلق کچل *bilik kexil*, خلوة *kalwat*. — d'un religieux, اورغ راهب *bilik ōrang rāhib*. — dans une prison, خلوة

کچل دالم فنجار *kalwat kexil dālam panjāra*.

CELLULE, alvéole dans une ruche, لوېغ سارغ مادو *lobang sārang mādu*.

CELUI, CELLE, pl. CEUX, CELLES, pron. démonstr., avec *qui* ou *que* se rend par يغ *yang*. — qui est bon, يغ بايق *yang bāik*. — que je vois, يغ هب ليهت *yang hamba lihat*. Ceux qui étaient autrefois, يغ دهولو کال *yang dahulu kāla*.

Avec un antécédent il se rend en répétant l'antécédent. Les leçons les meilleures sont celles qui portent à la vertu, اد بايق *ad bāik*. فلاجان يغ ليه بايق *pel-ajār-an yang lebèh bāik ada pel-ajār-an akan ka-bijik-an*. Les personnes qui vont et celles qui viennent, اورغ يغ فرکی دان اورغ يغ داتغ *ōrang yang pergi dān ōrang yang dātang*. Ces paroles sont celles de sa mère, فرکتان ايت فرکتان ابون *per-katā-an itu per-katā-an ibū-ña*. La peau du buffle est plus dure que celle du bœuf, کولت کر بو ليه کرس درفد *kūlit karbau lebèh krès deri-pada kūlit lembu*. Celui-ci, اين *ini*, اي اين *ia ini*, اينله *inī-lah*. Celui-là, ايت *itu*, اي ايت *ia itu*, اتوله *itū-lah*. Celui-ci est bon, celui-là est mauvais, اينله بايق اتوله جاهت *inī-lah bāik itū-lah jāhat*.

CÉMENTER, v. a., مېباکر میره *mem-bākar mērah-mērah*, مېرهکن *me-mērah-kan*. — du fer, مېرهکن *me-mērah-kan besī*.

CÉNACLE, s. m., بیلق ماکن *bīliq mākan*.

CENDRE, s. f., هابو *hābu*. — chaude, بار *bāra*. — de bois, هابو *hābu kāyu*. Se réduire en —, مېجادی هابو *men-jādi hābu*. Réduire en —, مېباکر *mem-bākar*. Un monceau de —, تمبون هابو *tambūn-an hābu*. Les cendres d'une ville incendiée, هابو درؤد نگرې یغ *hābu deri-pada nagrī yang di-mākan api*. Le mercredi des cendres, هاری ربع اکن مېت *hāri rabu ākan meñambut hābu*.

Loc. Il ne faut pas troubler les cendres des morts, جاغن مرقسای *jāgan mem-reksū-i per-buāt-an orang mati*.

CENDRÉ, E, adj., ورن کلابو *warna kelābu*.

CENDREUX, EUSE, adj., برهابو *ber-hābu*, یغ دفرهوکن *yang di-per-habū-kan*.

CENDRIER, s. m., تمقت هابو *tampat hābu*.

CÈNE, s. f., مکانن مالم *makān-an mālam*, سنتف عشا *santap išā*.

CÉNOBITE, s. m., راهب *rāhib*. La vie d'un —, cénobitique, کهدوثن *ka-hidūp-an rāhib*.

CÉNOTAPHE, s. m., چندی *xandi*, تمبر *tambar*.

CENS, s. m., اوڅتی *ūpatī*, خراجة *karājat*, چوکې درتانه *xūkey deri tānah*.

CENSÉ, E, adj., رېپوتې، یغ دکیړ اورغ *yang di-kīra orang*, یغ قدسغک *yang pada sangka*, تر بیلغ *ter-bīlang*.

CENSEUR, s. m., qui reprend, اورغ *orang meng-ajār-i*, اورغ *orang meng-hardik*, اورغ *orang penūduh*.

CENSEUR, dans les écoles, élève chargé de surveiller ses camarades en l'absence du maître, کاکتو *kākak*.

CENSEUR, celui qui est préposé à l'examen des livres, اورغ مرقس *orang memreksa kitāb*.

CENSURE, s. m., répréhension, اجارن *ajār-an*, هرديق *hardik*, نست *nista*.

CENSURE, blâme, توده *tūduh*, تغزیر *axelā*, تدوهن *tudūh-an*, *tazīr*.

CENSURE, examen des livres, اورغ مرقس کتاب *preksa kitāb*.

CENSURER, v. a., reprendre, اورغ مرقس *meng-ajār-i*, هرديق *meng-hardik*, منست *me-nista*.

CENSURER, blâmer, accuser, منوده *menūduh*, مندوهی *menudūh-i*, منچلا *men-xelā*, منچلای *men-xelā-i*.

CENT, s. et adj., numéral, سراتس *sa-rātus*. — personnes, سراتس اورغ *sa-rātus orang*. — piastres, سراتس *sa-rātus ringgit*. — ans, سراتس ریگیت *sa-rātus ringgit*. — un, سراتس تاهن *sa-rātus tāhun*. — un, سراتس سواتو *sa-rātus suātu*. — deux, سراتس دو *sa-rātus dūa*. Deux cents, دو راتس *dūa rātus*.

CENT, un grand nombre, بیراف *be-brāpa* *bāñak*. Je l'ai vu plus de — fois, هب سده لیهت دی *hamba sudah lihat dīa be-brāpa bāñak kālī*. Cinq pour —, سراتس ممبری لیم *sa-rātus mem-brī lima*, سراتس ماکن لیم *sa-rātus mākan lima*. — pour —, گندا *ganda*, دو گندا *dūa ganda*.

CENTAINE, s. f., راتس *rātus*. Une —, سراتس *sa-rātus*. Deux centaines, دو راتس *dūa rātus*. Par centaines, براتس *be-rātus-rātus*.

CENTENAIRE, adj., یغ سراتس تاهن *yang sa-rātus tāhun umur-ña*, یغ سراتس تاهن لام *yang sa-rātus tāhun lamā-ña*.

CENTENIER, s. m., اورغ قشراتس *orang peng-rātus*, قشهورلو سراتس *qshūhulū sa-rātus*.

CENTIÈME, adj., کسراتس *ka-sa-rātus*. La — fois, کسراتس کالی *ka-sa-rātus kālī*. La — année, کسراتس یغ *pada tāhun yang ka-sa-rātus*.

CENTIÈME, la — partie, قشسراتس *qsh-sa-rātus*. Un —, قشسراتس *per-sa-rātus*. Deux centièmes, دو قشسراتس *dūa per-sa-rātus*.

CENTIME, s. m., سرفسراتس درساتو *sa-per-sa-rātus deri sātu frank*.

CENTIPÈDE, s. m., لیفن *tīpan*.

CENTIPÈDE, adj., برکاکي سراتس *ber-kākī sa-rātus*.

CENTON, s. m., تمفخ *tampung*, تمفوخن *tampung-an*. Faire un —, تمفوخن *tampung-menampung*.

CENTRAL, E, adj., برفوست *ber-pusat*, درتغه *deri tengah*. Point —, تیتق یغ دتغه *titik yang di-tengah*. Mouvement —, فرادارن *per-idār-an*.

CENTRALISER, v. a., مخمفئکن کفد *meng-himpun-kan ka-pada tengah*.

CENTRE, s. m., تغه *tengah*, ۲ تغه *tergah*, قشترتغه *qsh-tergah*, قشوست *pusat*, قشترتغه *per-tergah-an*. — d'un cercle, تیتق دتغه *pusat bulat*, قشوست بولت *titik di-tergah bulat*. — de la terre, قشوست بومی *pusat bumi*. — du monde, قشوست دنیا *pusat*

duniā. Se tenir au —, بردیبری دتغه ۲,
ber-dīri di-tergah-tergah.

CENTRIFUGE, adj., لاری در تغه ۲
lāri deri tergah-tergah, لالودر تغه ۲,
lālu deri tergah-tergah. Force —,
کواس مللوکن در تغه ۲ *kuāsa me-lalū-*
kan deri tergah-tergah.

CENTRIPÈTE, adj., منچهاری تغه ۲
men-xahāri tergah-tergah, مٹقرق
menq-gerək-ka-tergah-tergah.
Force —, کواس مٹقرقکن کتغه ۲,
ku-āsa menq-gerək-kan ka-tergah-
tergah.

CENTUPLE, adj., سراتس کالی *sa-*
rātus kāli, سراتس کند *sa-rātus*
ganda, سراتس لافس *sa-rātus*
lāpis. Rendre au —, ممالسکن سراتس,
mem-bālas-kan sa-rātus
ganda. Cette terre rend au —,
مک تانه ایت مبری بوه یخ سراتس کین
maka tānah itu mem-brī būah
yang sa-rātus kīyan bāñak-ña.

CENTUPLER, v. a., برکند سراتس
ber-ganda sa-rātus. Se centupler,
منجادی سراتس کند لبه
men-jādi sa-rātus ganda lebèh.

CENTURIE, s. f., compagnie de
cent hommes, کتیبوکن سراتس اورغ
ka-tumbūk-an sa-rātus orang.

CENTURION, s. m., ٹشهورلو کتیبوکن
pañhūlu ka-tumbūk-
an sa-rātus orang.

CEP, s. m., pied de vigne, ٹوهن
pōhon anggūr.

CEPS, instrument de torture, لٹگور
lunggu.

CÉPAGE, s. m., حال مرتغ ٹوهن
hāl me-ranting pōhon ang-
gūr.

CÉPENDANT, adv., سمتار *seman-*
tāra, سمتار ایت *semantāra itu*,
ددام فد ایت *di-dālam itu*, ددام ایت
di-dālam pada itu pūn, سدغ
sedang. Vous jouez, et — la nuit
تون بوماین دان سمتار ایت مالم
tūan ber-māin dān semantāra
itu mālam dātang.

CÉPENDANT, conj., تتافی *tetāpi*,
hāña, ملاینکن *me-lāin-kan*.
On disait qu'il ne viendrait pas, —
اورغ کات تیاد ای اکن داتغ,
orang kāta tiāda
ia ākan dātang tetāpi ia dātang
jūga.

CÉPHALE, s. m., جمفل
jumpul.

CÉRAMIQUE, s. f., علم مہوت ٹشکن,
ilmu mem-būat
pinggan dān mangkok deri-pada
tānah. Peinture en —, ٹولس ٹشکن,
tūlis pinggan.

CÉRASTE, s. m., اولر یخ
ular yang ber-xūla.

CÉRAT, s. m., فرارائن یخ دجدیکن,
per-urāp-anyang
di-jadi-kan deri-pada lilin dān
mīñak.

CERBÈRE, s. m., Mythol., انجیح در نارك *anjing deri nāraka*.

Fig. ثغکوفتو یخ ییادب *penunggu pintu yang bi-adab*.

CERCEAU, s. m., سمفی *simpey*. — de fer, بسی سمفی *simpey besi*. — de bois, کایو سمفی *simpey kāyu*. Mettre des cerceaux à un tonneau, مچپی تیخ *meñimpey tòng*. Jouer au —, برماین سمفی *ber-māin simpey*.

CERCLAGE, s. m., حال مچپی *hāl meñimpey*. Bois de —, کایو باکل سمفی *kāyu bākal simpey*.

CERCLE, s. m., بولت *būlat*, دایرة *dāirat*. Circonférence du —, دایرة *dāirat*. Degré du —, سیفت بولت *sīpat būlat*. Diamètre du —, بارس *bāris*. Frtتغاهن بولت *per-tergāh-an būlat*. —, درجه بولت *darajat būlat*.

CERCLÉ, E, part. pas. du v. cercler, تیخ دی-سمفی *di-simpey*. Tonneau —, تیخ دی-سمفی *tòng yang di-simpey*.

CERCLÉ, formé d'anneaux, برتبوآ *ber-tebū-tebū*.

CERCLER, v. a., مچپی *meñimpey*, مچپیکن *meñimpey-kan*. — un tonneau, مچپی تیخ *meñimpey tòng*.

CERQUEIL, s. m., کزند *keranda*, قتی اورخ ماتى *lērang*, لیرخ *long*, قتی اورخ ماتى *peti ōrang mātī*. — de bois, کزند *keranda kāyu*. — de plomb,

کزند درود تیه هیتم *keranda deri-pada timah hitam*.

CÉREALE, adj. f., فرهمان *per-humā-an*, بجبجیئن *biji-biji-an*, فادی *pādi*. — de la moisson précédente, اوسخ *ūsang*.

CÉRÉBRAL, E, adj., دراتوق *deri ūtaḥ*, اوتوق ثون *ūtah pūna*, دراتوق کفال *deri ūtaḥ kapāla*. Artère —, نادى اوتوق کفال *nādi ūtaḥ kapāla*. Fièvre —, دم مپکیتی اوتوق *demām meñakīti-ī ūtaḥ*.

CÉRÉMONIAL, s. m., عاده *ādat*, ترتیب *tertīb*. Selon le — de la cour, تورت عاده رجراج *tūrut ādat raja-rāja*.

CÉRÉMONIE, s. f., عاده *ādat*, ترتیب *tertīb*, رواده *ruādat*, استعادة *istiādat*. Recevoir une lettre avec —, مچت سورت دغن استعادة *meñambut sūrat dengan istiādat*. Maître des cérémonies, مجاترکن استعادة *jūru meng-atur-kan istiādat*, اورخ *ōrang meng-ajar-kan ādat*. Habit de —, افکاین هاری رای *pakēy-an hāri rāya*. Siège de —, قتران *petarāna*.

CÉRÉMONIES religieuses, تورن *atūr-an sembahyang*. — qui accompagnent l'administration des sacrements, فچاغن *pajāng-an*. Les cérémonies du baptême, سر فچاغن *ser el-mamūdīt*.

CÉRÉMONIE, témoignage de respect, حرمة *ḥormat*, سلام *salām*, تعظيم *tatlim*, تابع *tābek*. Recevoir quelqu'un avec —, مېت اورغ دغن, *meñambut orang dengan ḥormat*. Sans —, سرت برصحابه, *serta ber-ṣoḥābat-ṣoḥābat-an*.

CÉRÉMONIEL, LE, adj., در عاده *deri ādat*, در ترتيب *deri tertīb*. Lois cérémonielles, شرط ترتيب *ṣart tertīb*.

CÉRÉMONIEUX, EUSE, adj., يخ *yang ber-adab bāñak*, ياداب *yang ber-adab bāñak*, يې مېرى بايق تعظيم *yang mem-brī bāñak tatlim*.

CERF, s. m., منجاغن روس *rūsa*, منجاغن *menjārgan*. Chasse au —, قمبرون *pem-burū-an rūsa*. Tête de —, اڭك كفال روس *kapāla rūsa*, اڭك روس *angga rūsa*. Bois du —, تندق منجاغن اڭك روس *andang rūsa*, تندق منجاغن *tanduk menjārgan*. Poudre de corne de —, لومت تندق منجاغن *lūmat tanduk menjārgan*. Viande de —, داڭغ منجاغن *dāgīng rūsa*, داڭغ منجاغن *dāgīng menjārgan*. Sanglier - cerf, بابي روس *bābi rūsa*.

CERF-VOLANT, s. m., لايغ ۲ *lāyang-lāyang*, لياغن *layāng-an*, لايغ ۲ *ālāng-ālāng*, واوه *wāwuh*. S'amuser avec un —, برماين لايغ ۲ *ber-māin lāyang-lāyang*. Tenir la

corde d'un —, مېكخ تالی لايغ ۲ *me-megūng tāli lāyang-lāyang*.

CERF-VOLANT, sorte de coléoptère, تېگاد *taykāda*.

CÉRIFÈRE, adj., يخ مېرى ليلن *yang mem-brī līlin*. Arbre —, فوهن يخ *pōhon yang mem-brī līlin*.

CERNÉ, E, part. pas. du v. cerner, entouré d'un cercle, دكليلغى *di-kulīng-i*. Des yeux cernés, مات بالت *māta bālut*.

CERNÉ, investi, دكئغ *kepūng*, دكئغ *di-kepūng*, كروبخ *kerūbung*. Une ville cernée, نكرى يخ دكئغ *nagrī yang di-kepūng*.

CERNER, v. a., faire un cercle autour de quelque chose, مغليلغى *mengulīng-i*, مېوت كارس كليلغى *mem-būat gāris kulīng*. — un arbre au pied, مغكالى تانه كليلغى فوهن كايو *meng-gāli tānah kulīng pōhon kāyu*.

CERNER, investir, مشغ *merge-pūng*, مشروبغ *mergrūbung*. — un fort, مشغ كوت *mergepūng kōta*.

CÉROFÉRAIRE, s. m., يخ مېباو ليلن *yang mem-bāwa līlin*, اورغ قېباو *orang pem-bāwa līlin* دالم كرىج *dālam grēja*.

CERTAIN, E, adj., شگله *tantu*, شگله *sunguh*, بنر *benār*, معلوم *maṭūm*. La nouvelle est certaine, خبر ايت

CESSÉ, E, part. pas. du v. cesser, تباد لآگی *tiāda lāgi*, سده *sudah*, هابس *hābis*.

CESSER, v. n., برهنتی *ber-henti*, تشگل *tinggal*, فوتس *pūtus*, دیم *dīam*. Le sang a cessé de couler, سده *sudah* برهنتی کلور داره *ber-henti kalūr dārah*. — de pleurer, برهنتی *ber-henti* مناغس *menāngis*. Le vent cesse, تده *tedèh* آغن *āgin* پون *pūn* تده *tedèh*.

Faire CESSER, مشهنتیکن *meng-henti-kan*, موتسکن *memutūs-kan*, مندیکن *men-dīam-kan*, منہانی *menahān-i*. Faire — la marche, جالان *jālan*. Faire — la guerre, موتسکن *memutūs-kan* پراڠ *prang*, مفرهنتیکن *mem-henti-kan* پراڠ *prang*. Faire — de parler, مندیکن *men-dīam-kan*.

CESSION, s. f., action de céder, حال مبره *hāl mem-brī*, حال مبره *hāl meñerāh*, قبواءن *pem-bawā-an*, فمنداھن *pemindāh-an*.

CESTE, s. m., سارڠ تاغن سرت تیمه *sārung tāngan serta timah hitam ākan meng-gōxoh*.

CÉSURE, s. f., فرهنتیئن دالم شعر *per-henti-an dālam śiṅar*.

CÉTACÉS, s. m. pl., سکل روڤ ایکن *segala rūpa ikan pāus*.

CEYLAN, s. m., لشکفوری *langka-pūri*, سیلان *sēlan*.

CHABAN, s. m., nom du huitième mois du calendrier mahométan, بولن *šābān*. Le mois —, بولن *būlan šābān*.

CHABLE, s. m., تالی کافي *tāli kāpi*.

CHABLER, v. a., abattre à coups de perche, منجاتیکن بارڠ دغن سباتڠ *men-jātuh-kan bārang dergan sa-bārang kāyu*.

CHABRAQUE, s. f., کفل *kefel*.

CHACAL, s. m., سريگال *srīgāla*. Une troupe de dix chacals, سکاون *sa-kāwan sa-pūloh ikor srīgāla*.

CHACUN, pron. indéf., chaque personne, chaque chose, سسورڠ *sa-sa-ōrang*, ماسڠ *māsing-māsing*, سسورڠ *tiap-tiap*. — denous, سسورڠ *sa-sa-ōrang deri-pada kāmī*. Il s'en retournèrent — chez soi, مڪ ای فون فولڠ ماسڠ *maka ia pūn pūlang māsing-māsing pada rūmah-ña*.

CHACUN, toute personne, سکل *segala*, سکلین *sa-kālī-an*. — demanda, سکل اورڠ برتان *segala ōrang ber-tāña*. — de ses enfants est savant, سکل انقن اد قندی *segala ānaḡ-ña ada pandey*.

Prov. — le sien, سکل اورڠ *pada segala ōrang haḡ-ña*.

CHAGRIN, s. m., peine d'esprit, سوسه *sūsah*, هاتي *sūsah hāti*, شغل *šugul*.

CHAGRIN, tristesse, دوك *dūka*, كدكان *ka-dukā-an*, لار هاتی *lāra hāti*.

CHAGRIN, regret, سسل *sesul*.

CHAGRIN, espèce de cuir, نام *nāma* سجنس کولت یخ دسامق *sa-jen's kūlit yang di-samak*.

CHAGRIN, E, adj., برسوسه *ber-sūsah*, بردوک *ber-dūka*. —, triste, مورخ *mūrang*, مورم *mūram*.

CHAGRINANT, E, s., یخ مبری سوسه *yang mem-brī sūsah hāti*.

CHAGRINÉ, E, part. pas. du v. chagriner, سبل *sebāl*, بلیسه *be-līshah*, مشغول *mešgūl*.

CHAGRINER, v. a., میوسهکن *meñū-sah-kan*, مندکاکن *men-dukā-kan*, مبری سوسه هاتی *mem-brī sūsah hāti*.

SE CHAGRINER, v. pron., مراجق *me-rājuk*.

CHAH, s. m., roi, شاه *šāh*.

CHAÎNE, s. f., زنتی *rantey*. — d'or, زنتی امس *rantey amàs*. — de fer, زنتی بسی *rantey besī*. Une — d'or ornée de pierres précieuses, سؤتس *sa-ūtas rantey amàs be-permata*. — de montre, زنتی جام اورولس *rantey jām ūrūlis*. — d'arpenteur, زنتی اکورن *rantey ukūr-an*. Anneau d'une —, مات *māta rantey*, خلقه زنتی *kalkah rantey*. Attacher avec une —,

مغیکت دغن زنتی *merg-ikat dengan rantey*. Mettre à la —, مرتینکن *me-rantey-kan*. Boulet à —, فلورو *pelūru rantey*.

CHAÎNE d'un tissu, لحن *lūngsin*.

CHAÎNE de montagnes, گونخ گنوخن *gūnung-gunūng-an*.

CHAÎNE, instrument de gêne pour les criminels, لنگو *lūnggu*, فاسخ *pāsang*. Etre à la —, بلنگو *be-lūnggu*.

Mettre à la —, مبلنگو *mem-be-lūnggu*, مامس *memāsang*. Délivré des chaînes, لفس در لنگو *lepās deri lūnggu*.

CHAÎNETTE, s. f., زنتی کچل *rantey keçil*.

CHAÎNON, s. m., مات زنتی *mātu rantey*, خلقه زنتی *kalkah rantey*.

CHAIR, s. f., داگخ *dāgīng*. —, viande de boucherie, بنتی *bantey*. — de bœuf, داگخ سافی *dāgīng sāpi*, بنتی سافی *bantey sāpi*. — de cerf,

داگخ روس *dāgīng rūsā*. Couleur de —, ورن داگخ *warna dāgīng*.

Morceau de —, گمفل داگخ *gumpal dāgīng*, مضغه *mudlget*. Blessure

sur la —, لوك فد داگخ *lūka pada dāgīng*. Manger de la —, ممان *me-mākan dāgīng*. — blanche,

داگخ هایم *dāgīng hāyam*. — noire, داگخ کدیدی دان لاین درفد ایت *dāgīng kedīdi dān lāin deri-pada itu*.

CHAIR des fruits, دَاغِیْجِ بُوَه *dāgīng būah*, اِیْسِی بُوَه *isi būah*. La — du mangoustan, دَاغِیْجِ بُوَه مَغْکَس *dāgīng būah manggis*. La — du coco, اِیْسِی کَلَاپ *isi kelāpa*.

Loc. Le verbe s'est fait —, کَلَه *kalimat* ایت سده جادی دَاغِیْجِ *itu sudah jādi dāgīng*, اِنَقِ اللّهِ سده *antu allah sudah jādi mānusia*. La résurrection de la —, کَبْغَکِیْتِنِ دَاغِیْجِ *ka-bangkīn-an dāgīng*, کَبْغَکِیْتِنِ مَوْتِی *ka-bangkīn-an mauti*. Toute —, سَکَلِ اَوْرَعِ مَانِیْسِی *segala orang manusia*. Ecouter la — et le sang, مَنُورِتِ هُوَا نَفْسُوْنِ *menūrut hawā nefsū-ña*. La — et le sang (parenté), کُلُورَکِ *kulawarga*. L'esprit est prompt et la — est faible, پَاوِ ایتِ سَدِی تَتَاْفِی *pāu aitu sedī tetāpī* دَاغِیْجِ اِدَا لَه *dāgīng ada lemāh*. Faiblesse de la —, کَلَاهِنِ مَانِیْسِی *ka-lemāh-an manusia*. Etre encore en — et en os, اِدَا لَآگِی هِیْدِپِ *ada lāgī hīdup*. Ils sont deux dans une même —, کَدُوَانِ مَنَجَادِی اِکِنِ سَوَاتُو دَاغِیْجِ *ka-duā-ña men-jādi ākan suātu dāgīng*. Péché de la —, دُوَسِ فَرَجَبُوْنِ *dōsa per-xabūl-an*.

Prov. On ne sait s'il est — ou poisson, تِیَادِ اَوْرَعِ تَاهُو بَکْمَانِ اِی *tiāda orang tāhu bagimāna iā*. Hacher comme — à pâté, مَغْهَبِرِیْسِ *meng-hiris* بَابِقِ کَچَلِ *bānāk kexil*.

— de commissaire, chair et poisson, مَکَانِ دَاغِیْجِ دَانِ مَکَانِ اِیْکِنِ *makān-an dāgīng dān makān-an ikan*.

CHAIRE, s. f., مَنْبِرِ *mīnber, mīnber*, کَرِیْسِ *krusī*, تَمَقْتِ مَغْآجِرِ *tampat meng-ajar*, تَمَقْتِ مَنَحْطَبَةِ *tampat men-kuṭbat*. Une — dans une église, مَنْبِرِ دَالِمِ کَرِیْجِ *mīnber dālam grēja*. La — de Moïse, کَرِیْسِ مَوْسِی *krusī mūsa*. Monter en —, نَائِقِ آتَسِ مَنْبِرِ *nāiḳ ātas mīnber*. Etre en —, مَنْبِرِ دُوْدُقِ دَاتَسِ مَنْبِرِ *dūduḳ di-ātas mīnber*. Interdire la —, مَلَارَعُکِنِ *me-lārang-kan orang men-kuṭbat*.

CHAIRE, dans une école, کَرِیْسِ *krusī*, اَوْرَعِ مَغْآجِرِ *krusī orang meng-ajar*. Obtenir une —, مَنَجَادِی فُجَآجِرِ *men-jādi peng-ajar*.

CHAISE, s. f., کَرِیْسِ *krusī*. — de bois, کَرِیْسِ کَایُو *krusī kāyu*. — longue, کَرِیْسِ فَنَجِجِ اِکِنِ بَرَادُو *krusī panjang ākan ber-ādu*. — à bras, کَرِیْسِ فَرَسَنْدَارِنِ *krusī per-sandār-an*. — en rotin, de canne, کَرِیْسِ بَرِکِیْسِی *krusī ber-kisi-kisi*. — roulante, کَرِیْسِ بَرُودِ *krusī be-rōda*. — percée, کَرِیْسِ اِکِنِ قَضَا حَآجَةِ *krusī ākan kedlā ḥājat*. S'asseoir sur une —, دُوْدُقِ آتَسِ کَرِیْسِ *dūduḳ ātas krusī*.

CHAISE à porteurs, اَسُوغِنِ *usūng-an*, مَغْکُرِ *mangkur*, تَنْدُو *tandu*. Etre en — à porteurs, بَرَاوُغِنِ *brasoḡn*.

ber-usūng-an. Porter en — à porteurs, مندو *menandu*.

CHALAND, E, s., اورغ یخ بیاس *orang yang biasa* مبللی دالم سواتو کدی *mem-beli dalam suatu kadèy*.

CHALAND, bateau, تباغن اکن منبغ *tambang-an akan menambang* دگاغن *dagang-an*.

CHÂLE, s. m., سلندغ *selendang*, امبن بسر *ambin besàr*.

CHÂLET, s. m., رومه دالم کبن *rumah dalam kebòn*, دوسن اورغ رومه *rumah orang dusun*.

CHALEUR, s. f., فانس *pānas*, کفناسن *ka-panās-an*, کفخاتن *ka-hangāt-an*, حرارة *harārat*. — forte, فانس یخ ساعت *pānas yang sāngat*. — modérée, فانس یخ سدغ *pānas yang sedang*. — du soleil, فانس متهارى *pānas mata-hāri*. Durant les grandes —, قد موسم فانس *pada mūsīm pānas*.

CHALEUR vitale, naturelle, سوه *sūh*. Son corps a un reste de —, سوهله بدنن لاکى *sūh-lah badān-ña lagi*.

CHALEUR, ardeur des passions, هوا نفسو یخ ساعت *hawā nefsū yang sāngat*. — de la jeunesse, کمبران *gambirā-ña orang muda*. Dans la — du combat, دتغه فرغ *di-tengàh prang*.

EN CHALEUR, ماو برجنتن *māu ber-jantan*. Cette jument est en —,

کود بتین ایت ماو برجنتن *kūdabetina itu māu ber-jantan*.

CHALEUREUX, EUSE, adj., یخ یخ هاغت *yang ka-panās-an, yang hāngat*.

CHALOUPE, s. f., سکوجی *sekūxi*, سمفن بسر *sampan besàr*. — de pêche, سمفن منگکف ایکن *sāmpān menangkap ikan*. Ils se sauvèrent dans la —, مک ای فون لاری دالم *maka ia pūn lāri dalam sekūxi*.

CHALUMEAU, s. m., تشكى جرابى *tangkey jerāmi*, باتغ مرغ *bātang merang*, بوله *būluh*, ببو *bambu*.

Mus. سولغ *suling*, بغسى *bangsi*, موری *mūri*, ببو *bambu*.

CHAMAILLER, v. n., برکلاهی *ber-kelāhi*, بر بنته *ber-bantah*. Ils se chamaillèrent deux heures durant, ای برکلاهی دو جام لان *ia ber-kelāhi dua jam lamā-ña*.

CHAMARRÉ, E, part. pas. du v. chamarrer, برتانه دغن رند *ber-tātah dengan renda*.

CHAMARRER, v. a., مناتهن دغن رند دان سولم دان لاین درثد ایت *menātah-kan dengan renda dān sūlam dān lāin deri-pada itu*.

CHAMBELLAN, s. m., منتری دالم *mantri dalam*, دالم فگاوی *pegāwey dalam*.

CHAMBRANLE, s. m., جنغ *jenang*. — d'une porte, جنغ فنتو *jenang pintu*.

CHAMBRE, s. f., ييلق *bilik*. — retirée, خلوة *kalwat*. — à coucher, ييلق فرتدورن *bilik per-tidōr-an*, ييلق فرادوئن *per-adū-an*. — de parade, ييلق بارغ فرهياسن *bilik bārang per-hiās-an*. — garnie, ييلق ترهيس *bilik ter-hiās*, ييلق دغن سربان *bilik dengan serbā-ña*. Petite —, ييلق کچل *bilik kecil*. Arrière —, ييلق دبلاکغ *bilik di-blākang*. Antichambre, ييلق دهداث *bilik di-hadāp-an*. Porte d'une —, قشو ييلق *pintu bilik*. Valet de —, کناغن *konāng-an*. Femme de —, داينغ *dāyang*, دغ *dang*, مندرا *mendrā*. Robe de —, قابى *kabāya*. Pot de —, تفت اير سنى *tampat āyer seni*.

CHAMBRE du conseil, ييلق مجلس *bilik mejlis*. — de commerce, مجلس اورغ برنياک *mejlis ōrang berniāga*. — des pairs (haute), مجلس اورغ بغساوان *mejlis ōrang bangsāwan*. — des députés (basse), مجلس اورغ ييغ دقيه *mejlis ōrang yang di-pilih*. — des comptes, مجلس اورغ ممرقساءى سکل هتوئن *mejlis ōrang memreksā-i segalahitūng-an*.

CHAMBRÉE, s. f., سکليئن اورغ *sa-kali-an* ييلق دالم سواتو ييلق *ōrang tunggal dalam suātu bilik*.

CHAMBRETTE, s. f., ييلق کچل *bilik kecil*.

CHAMBRIÈRE, s. f., همب فرمفون *hamba perampūan yang men-xūxi dān meng-hiās-i segala bilik*.

CHAMEAU, s. m., انت *onta*. — mâle, انت جنتن *onta jantan*. — femelle, chamelle, انت بتين *onta betina*. — d'Arabie, انت در بنو *onta deri benū arab*.

Prov. Rejeter le moucheiron et avaler le chameau, دان منافسکن پامق *menāpis-kan nāmuk dān menelān onta*. Il est plus facile à un — de passer par le trou d'une aiguille, qu'à un riche d'entrer dans le royaume des cieux, ترکفغ سيکر *ter-gampang sa-ikōr onta māsuk trūs māta jārūm deri-pada ōrang yang kāya itu māsuk ka-dālam ka-rajā-an sūwarga*.

CHAMELIER, s. m., کبال انت *gombāla onta*.

CHAMELLE, s. f., انت بتين *onta betina*.

CHAMOIS, s. m., کيچغ *kijang*, کبغ هوتن *kambing hūtan*.

CHAMP, s. m., تانه *pādang*, تانه *tānah*. — en culture, بندغ *bendang*, لادغ *lādang*. — de riz, ساوه *sawah*. — de blé, بندغ گندم *bendang gundum*. — fertile, تانه ييغ بايق *tānah*.

yang baik. — en friche, تانه ماتى *tānah māti*. — cultivé, تانه هيدف *tānah hīdup*. Culture des —, تانه فراساهن *per-usāh-an tānah*. Cultiver les —, مفرأوسه تانه *mem-per-ūsah tānah*. Labourer un —, منغكال بندغ *menanggāla bendang*. Cultiver des — de riz, مپاوه *me-ñāwah*, مشرج ساوه *mengarja sāwah*. Défricher un —, مشهيدؤكن تانه *merg-hīdup-kan tānah*. Fleurs des —, بوغ فادغ *būnga pādang*. Maisons des —, رومه دكبن *rūmah di-kebòn*, رومه فادغ *rūmah di-pādang*. Rat des —, تيكس تانه *tīkus tānah*. Au milieu des —, دتغه فادغ *di-tengah pādang*. Se promener dans les —, برجالن فادغ *ber-jālan di-pādang*.

CHAMP d'exercices militaires, تمفت بربماين سنجات *tampat ber-māin senjata*. — de bataille, ميدان ففراغن *mēdān pe-prāng-an*. — de course, تمفت اورغ بربل لمباكن كود *tampat ōrang ber-lumba-lumbā-kan kūda*. — du repos, تمفت قبور *tampat kubūr*.

CHAMP, fond d'un tableau, d'une étoffe, ناتر *nātar*.

Loc. Sur le —, سكارغ اين *sakārang ini*. A tout bout de —, فد سكل كتيك *pada segala kotika*. De — (horizontalement), دائر *dātar*,

سام رات دغن اير *sāma rāta dengan āyer*.

CHAMPADA, s. m., arbre, چمفدق *xampadaḱ*.

CHAMPÊTRE, adj., در دوسن *deri dūsun*, در فادغ *deri pādang*, يغ چار دوسن *yāng di-pādang*, عاده اورغ *xāra dūsun*. Usage —, *ādat ōrang dūsun*. Aspect —, *ka-lihāt-an pādang*. Chant —, پيسن اورغ دوسن *ñāñi-an ōrang dūsun*. Joie —, كسكآن فادغ *ka-sukā-an di-pādang*. Travaux —, فكرجاءن لادغ *pe-karjā-an lādang*. Garde —, متام فادغ *māta di-pādang*, اورغ يغ مغاول بندغ *ōrang yang mergāwal bendang*.

CHAMPIGNON, s. m., چنداون *xendāwan*. —, agaric, كولت *kūlat*, كايو *kūlat kāyu*. — comestible, چنداون يغ دماكن اورغ *xendāwan yang di-mākan ōrang*.

Loc. Venir, croître comme un —, بربمه لكس *ber-tumbuh lekàs*.

CHAMPIGNONNIÈRE, s. f., تمفت اورغ منمبكن چنداون *tampat ōrang menumbuh-kan xendāwan*.

CHAMPION, s. m., فهلوان *pahluwān*, هلبالغ *hulubālang*, فغنگاو *purggāwa*, فنديكر *pendikir*. Un vaillant —, فهلوان يغ برانى *pahluwān yang berāni*. — dans une guerre

contre les infidèles, مجاهد *mujāhid*, غازى *gāzi*. — de la foi, الدين غازى *gāzi el-dīn*.

CHANCE, s. f., انتخ *untung*. Bonne —, انتخ يغب بايق *untung yang bāik*. Mauvaise —, انتخ جاهت *untung jahat*, انتخ مالغ *untung mālag*. La — est passée, انتخ لوٲ *untung lūput*. Tenter la —, منچپاى انتخ *men-xobā-i-untung*. Chances égales (au jeu), بلوى *belūwey*.

CHANCELANT, E, adj., دوين ۲ *dūyun-dūyun*, کلنچ *kalinxuh*.

CHANCELANT, irrésolu, بمبغ *bimbang*, تيا دتتو *tiada tantu*, گنده *gundah*.

CHANCELER, v. n., برگويخ *ber-gōyang*, بردوين ۲ *ber-dūyun-dūyun*, کلنچ *kalinxuh*.

CHANCELER, être irrésolu, بمبغ *bimbang*, هاتى *bimbang hāti*. Faire —, مغکويخ *meng-gōyang*, ممبمبغکن *mem-bimbang-kan*.

CHANCELLEMENT, s. m., حال برگويخ *hāl ber-gōyang*, کلنچوهن *kalinxūhan*.

CHANCELIER, s. m., کاتب *kātib*, جورو تولس *juru tulis*.

CHANCELIERÈRE, s. f., تمقت ممانسکن *tampat memānas-kan kākī*, کاکى

CHANCELLERIE, s. f., ييلق سورت *bilik sūrat rāja*, راج *bilik sūrat pemarentāh-*

an, تمقت سورت حکم *tampat sūrat hukum*.

CHANCEUX, EUSE, adj., برانتخ *ber-untung*, برهپکى *ber-bahagīa*. Un homme —, اورغ يغب برانتخ *orang yang ber-untung*. — au jeu, موجر *mūjur*.

CHANCEI, E, part. pas. du v. chancir, باسى *bāsi*, لاق *lāpuک*, جامر *jāmur*. Du riz —, ناسى يغب *nāsi yang bāsi*.

CHANCIR, v. n., برباسى *ber-bāsi*, منچادى باسى *men-jādi bāsi*, برلاق *ber-lāpuک*. Le pain se chancit, روتى برلاق *rōti ber-lāpuک*.

CHANCRE, s. m., ثورو حايبض *pūru hāidl*, بگکت ثورو حايبض *bangkak pūru hāidl*. Rongé par un —, چرن *xerna*.

CHANDELEUR, s. f., هارى راي *hāri rāya*, طهارتن ستى مريم *ṭahārat-ña seti marīam*.

CHANDELIER, s. m., artisan qui fait et vend de la chandelle, توکخ *tūkang lilin*, ليلن *lilin*, پندى دین *pandey dīan*.

CHANDELIER, instrument qui sert à mettre la chandelle, کاکى دین *kākī dīan*, کاکى ليلن *kākī lilin*, کاکى دین چقتای *kākī dīan wak-tāy*. — d'or, کاکى دین درفد امس *kākī dīan deri-pada amās*. — à branches, کاکى دین يغب *kākī dīan yang ber-xābang*.

gantī-an pe-karjā-an. — complet, کباهن سکالی *ka-ubāh-an sa-kāli.*

CHANGER, v. a., منوکر *menūkar*, مشهورف *meng-hūrup*, مشکتینکن *meng-gantī-kan*, مغاله *meng-ālih*, مشوبهکن *meng-ūbah-kan.* — du papier pour de l'argent blanc, منوکر و غ کرتس *menūkar wang kartas dengan wang pērak.* — de la monnaie, مشهورف *meng-hūrup*, منوکر و غ *menūkar wang.* — de chevaux, مشکتینکن کود *meng-gantī-kan kūda.* — son nom, مشوبهکن *meng-ūbah-kan namā-ña.* — de conduite, مشوبهکن کلکونن *meng-ūbah-kan ka-lakū-an-ña.*

CHANGER, v. n., براله *ber-ālih*, براوبه *ber-ūbah*, برگنتی *ber-ganti*, برگیلر *ber-gilir*, برپنده *ber-pindah.* Le vent change, اغن براله *āngin ber-ālih.* La couleur change, ورن براوبه *warna ber-ūbah.* — de demeure, برپنده *ber-pindah.* — d'habits, برسالن *ber-sālin.*

SE CHANGER, v. pron., منجادی *men-jādi.* La tristesse se change en joie, دوک منجادی سوک *dūka men-jādi sūka.* L'eau se change en glace, ایر منجادی بکو *āyer men-jādi bakū.*

Prov. — son cheval borgne pour un aveugle, جول سوتر بلی مستولی *jūal s-itra belī mestūli.*

CHANGEUR, s. m., اورغ ثوکر *ōrang penūkar*, اورغ فهورف *ōrang peng-hūrup*, توکغ و غ *tūkang wang*, توکغ و غ *tūkang hūrup*, توکغ توکر *tūkang tūkar wang.*

CHANSON, s. f., پیئن *ñañi-an*, کیدغ *kīdug*, کدوغن *kidug-an*, سلوک *selōka.* — nationale, پیئن قوم *ñañi-an kaum.* — pastorale, پیئن کببال *ñañi-an gombāla.* — bachique, پیئن اورغ مینم *ñañi-an ōrang mīnum.* — amoureuse, سلوک *selōka berāhi.* — obscene, کیدغ سندل *kīdug sundal.* Chanter une —, مشدغ *mengīdug.* Composer une —, مشارغ کیدغ *mengārang kīdug.* L'air d'une —, راکم کیدغ *rāgam kīdug.*

CHANSONNETTE, s. f., کیدغ کچل *kīdug keçil*, گکون *gakū-an.*

CHANSONNIER, IÈRE, s., اورغ فدی *ōrang pandey*, مشارغ کیدغ *mengārang kīdug.*

CHANT, s. m., پیئن پاپی *ñañi*, پیئن *ñañi-an.* —, modulation, رگم *rāgam*, لاگو *lāgu.* — agréable, پیئن یغ *ñañi-an yang merdu.* — pieux, religieux, پیئن تهلیل *ñañi-an tahtil.* — spirituel, پیئن روحانی *ñañi-an rōhāni.* — nouveau, پیئن یغ بهارو *ñañi-an yang bahāru,*

راگم یخ بهارو *rāgam yang bahāru*.
— joyeux, دندغ *dindang*. Etudier
le —, براجر میاپی *ber-ājar me-
nāni*.

CHANT, division d'un poème,
بهاگین شعر *bahagi-an śiar*.

CHANT du coq, کوکو *kūkuk*. Au
— du coq, هاری *pagi-
pāgi hāri*.

CHANTABLE, adj., یخ بوله دپای *yang
būleh di-nāni*.

CHANTEUR, v. n. et a., میاپی *me-
nāni*, مغیدغ *mergīdung*. — avec
une belle voix, بایق دغن سوار یخ بایق
me-nāni dengan suāra yang baik.

— en chœur, براغکف *ber-anggap*,

میاپی سرت براغکف *me-nāni serta
ber-anggap*. — pour endormir,

بردندغ *ber-dindang*. — à deux chœurs,

میاپی برایکت اکتون *me-nāni ber-ikūt
ikūt-an*. — des hymnes, تهلیل
me-nāni tahlil. — en louant Dieu,

متتهلیلکن الله *men-tahlil-kan allah*,

برذکر *ber-dziker*. Apprendre à —
براجر میاپی *ber-ājar me-nāni*.

Enseigner à —, مغاجر میاپی *merg-
ājar me-nāni*.

CHANTERELLE, s. f., تالی بیول یخ
تالی بیول *tāli biōla yang
buñi-ña nāring sa-kāli*.

CHANTEUR, EUSE, s., اورغ میاپی
اورغ میاپی *orang me-nāni*, مغیدغ
orang

mergīdung. — de profession, بدون
bidūwan. Société de chanteurs,
فرتمان اورغ میاپی *per-temān-an
orang me-nāni*, فرهمغونن بدون
per-himpūn-an bidūwan. Les oiseaux
chanteurs, بورغ یخ تاهو میاپی *būrung
yang tāhu me-nāni*.

CHANTIER, s. m., کندغ کایو *kan-
dang kāyu*, فرهمغونن کایو
tampat per-himpūn-an kāyu. —
de marine, تمغت ممت کفل *tampat
mem-buat kapal*. Mettre un ouvrage
sur le —, ملائی سواتو فکر جمان
me-mulā-i suātu pe-karjā-an.

CHANTRE, s. m., اورغ میاپی دالم
اورغ میاپی *orang me-nāni dalam grēja*.
Grand —, جورو اورغ میاپی *jūru
orang me-nāni*.

CHANVRE, s. m., گنج *ganja*. —
teillé, گنج سربق *ganja serbuk*.

Teiller le —, ممبرق گنج *meñerbuk
ganja*. Rouir le —, مزندمکن گنج
me-rendam-kan ganja. De la

graine de —, بیجی گنج *biji ganja*.

Fil de — بنغ گنج *benang ganja*.

Toile de —, کاین درفد گنج *kāin
deri-pada ganja*.

CHAOS, s. m., چمفر باور *xampur-
bāur*, توبر *tūbir*. Tomber dans le

—, منبجادی چمفر باور *men-jādi
xampur-bāur*.

CHAPE, s. f., امام فون سلیمت *imām
pūña salimut*.

CHAPEAU, s. m., چڦيو *xapīu*, کڦيه *kopīah*, کرڦس *karpus*, توڦي *tōpi*. — à larges bords pour garantir du soleil, تودع *tūduŋ*. — de soie, کڦيه سوتر *kopīah sūtra*. Le fond du —, للاغت کڦيه *la-lāngit kopīah*.

Boite à —, تڦت کڦيه *tampat kopīah*. — de femme, کرڦس فرمڦون *karpus perampūan*. Porter un —, ماما کڦيه *memākey kopīah*. Oter son —, ممبري سلام *mem-brī salām*.

Fig. Un vilain chapeau dont quelqu'un est couvert, کولت بابي يڦ *kulit bābi yang* ترسڦکن دکڦال اورع *ter-sorŋkok di-kapāla ōrang*.

CHAPELAIN, s. m., امام يڦ ممبوت *imām yang* ممبهيڦ دالم سواتو لڦکر *mem-būat sembahyang dālam su-ātu langgar*.

CHAPELET, s. m., تسبيح *tesbih*. — de corail rouge, تسبيح بيجين درڦد *tesbih biji-ña deri-pada* مرجان *marjān*. Dire le —, مغوچڦ تسبيح *meng-ūxap tesbih*.

CHAPELIER, ÈRE, s., توکڦ کڦيه *tūkang kopīah*, توکڦ چڦيو *tūkang xapīu*.

CHAPELLE, -s. f., لڦکر *langgar*, رومه سمبهيڦ *rūmah sembahyang*, ييلق سمبهيڦ *greja kevil*, کچل *bilik sembahyang*. Maître de —, جورو بوڦي پيسن *juru būni-būni-an*.

CHAPELURE, s. f., کيسن درکولت *kikīs-an deri kūlīt rōti*. روتي *kikīs-an deri kūlīt rōti*.

CHAPITEAU, s. m., گڦنچ *geganja*, چوڦو *xūpu*. — d'une colonne, چوڦو تيڦ *geganja tiang*, چوڦو تيڦ *xūpu tiang*.

CHAPITRE, s. m., فصل *faṣal*, باب *bāb*, بهاڦي *bahāgi*. — second, فصل *faṣal yang ka-dūa*. Ce qui est dit dans ce livre est réparti en vingt-quatre chapitres, سکلين چترآ *sa-kalī-an xeritrā kitāb ini* کتاب اين اتس کڦو اوله امتت فصل *atas ka-dūa pūloh ampat faṣal* ادان *adā-ña*.

CHAPITRE, matière, sujet, فرکار *porkāra*. Sur ce — il parle beaucoup, اتس فرکار ايت اي برکات بايق *atas porkāra itu ia ber-kāta* بهاڦک *bāṅak*.

CHAPITRE, assemblée de religieux, مجلس اورع راهب *mejlis ōrang rāhib*.

CHAPITRER, v. a., réprimander, منستاکن مشهرڦکن *meng-hardik-kan*, منستاکن *me-nistā-kan*.

CHAPON, s. m., هيام کيڦري *hāyam kabīri*, هيام کاسم *hāyam kāsīm*. — gras, هيام کيڦري يڦ گمق *hāyam kabīri yang gumuk*. Engraisser des chapons, منمبکن هيام کيڦري *mēnam-bun-kan hāyam kabīri*.

CHAPONNER, v. a., مشهر يکن هيام *mengabiri-kan hāyam*.

CHAQUE, adj., تيف *tīap-tīap*,
سواتو *sa-suātu*, ماسخ *māsīng-*
māsīng. — année, تيف *tīap-*
tīap tāhun. — jour, هاری *tīap-tīap hāri*,
سهراری *sa-hari-hāri*. — personne, سسورخ *sa-sa-*
ōrang. — chose, بارخ سواتو *bārang*
sa-suātu.

Loc. A chaque jour suffit sa
peine, قد سواتو هاری چو کفله جوک *qad*
sa-suātu hāri ču kufle ču k
pada sa-suātu hāri ču kuf-
lah jūga jāhat-ña.

CHAR, s. m., رات *rāta*. Monter
sur un —, نایق کرات *nāiḳ ka-rāta*.
— traîné par des chevaux, رات یخ
رآت اورخ غالب *rāta yang di-hēla kūda*.
— de triomphe, رات کمنان *rāta*
ka-menāng-an, شراراکن *per-arāk-*
an.

CHAR A BANCS, s. m., کریت شنجج *karēta*
دغن بشکو *panjang dengan*
bangko.

CHARADE, s. f., فرمینن اتس معنی *per-*
ماین *per-māin-an ātas māna*
per-katā-an, فنرکان *penarkā-an*.

CHARANÇON, s. m., بوبق *būbuk*,
هولت *hūlat*. Riz rongé par les cha-
rançons, برس یخ دماکن بوبق *berūs*
yang di-mākan būbuk.

CHARBON, s. m., ارخ *ārang*. —
ardent, بار *bāra*. — éteint, بار یخ

دفادم *bāra yang di-pādam*. — à
noircir les dents, fait avec l'écorce
du coco, گرغ *gerang*. Poudre de —,
لبه ارخ *lubūh ārang*. Noir comme
du —, هیتم سفرت ارخ *hītam seperti*
ārang. Un sac de —, سکارخ ارخ
sa-kārong ārang. Grillé sur du —,
گورخ اتس ارخ *gōreng ātas ārang*.
— de terre, ارخ باتو *ārang batu*.
Mine de — de terre, کلینن ارخ باتو
galī-an ārang batu.

CHARBON, tumeur pestilentielle,
بیسل لاد *bīsul jāhat*, بیسل جاهت
bīsullāda, بنتل سمفر *bentil sampar*.

CHARBON, carie, nielle, کلیورن
کادی *ka-layūr-an pādī*.

CHARBONNÉ, E, part. pas. du verbe
charbonner, جادی ارخ *jādi ārang*,
دباکر جادی هیتم *di-bākar jādi*
hītam. —, noirci avec du charbon,
برلومر دغن ارخ *ber-lūmur dengan*
ārang.

CHARBONNEE, v. a., réduire en
charbon, منجدیکن ارخ *men-jadī-*
kan ārang.

CHARBONNER, noircir avec du
charbon, ملومرکن دغن ارخ *me-*
lūmur-kan dengan ārang.

CHARBONNIER, ÈRE, s., توکخ ارخ
tūkang ārang, اورخ ممبوت ارخ *ōrang*
mem-būat ārang, اورخ منجول ارخ
ōrang men-jūal ārang.

CHARBONNIÈRE, s. f., تمفت اورخ ممبوت
ارخ *tampat ōrang mem-būat ārang*.

CHARCUTERIE, s. f., کدی توکخ بابی *kadèy tūkang bābi*, حال مپدیاکن *hāl meñediā-kan dāging bābi*.

CHARCUTIER, ÈRE, s., توکخ بابی *tūkang bābi*, توکخ فوئخ بابی *tūkang pūtung bābi*.

CHARDON, s. m., اونق *ūnaḱ*. Fleur du — بوغ اونق *būrga ūnaḱ*. Des chardons et des épines, دان اونق *dān ūnaḱ* دوری *dūri*. — à foulon, اونق میسر بولو *ūnaḱ meñisir būlu*.

CHARDONNIÈRE, s. f., تمفت برایی *tampat ber-isi dergan ūnaḱ*, تانه براونق *tānah ber-ūnaḱ*.

CHARGE, s. f., fardeau, بابن *bāban*, تڭوڭن *tanggūng-an*, فکولن *pikūl-an*, کبراتن *ka-brāt-an*. La — d'un homme, سفیکل *sa-pikul*. — légère, بابن یغ ریشن *bāban yang rīngan*. — trop pesante, بابن یغ ترلالو برت *bāban yang ter-lālu brāt*. — portée sur le dos, گلاس *galās-an*. Lever une —, مشککت فکولن *meng-angkat pikūl-an*. Chacun sa —, اتس *atas sa-sa-ōrang tanggūng-an-ña*.

CHARGE, obligation, soin, garde, تڭوڭن *tanggūng-an*, کهرسن *ka-harūs-an*, واجب *wājib*, فرض *feredl*. Cela est à ma —, ایت واجب اتسک *itu wājib atas-ku*.

CHARGE, impôt, اوڤتی *ūpatī*, حاصل *hāsil*, چوکی *xūkey*, خراجة *ka-rājat*.

CHARGE, difficulté, peine, کساهن *ka-susāh-an*, کدکاهن *ka-dukā-an*.

CHARGE, cargaison d'un navire, مواتن فراهو *muāt-an prāhu*. — d'une voiture, مواتن فداتی *muāt-an pedāti*.

CHARGE d'une arme, ایسی *isi*, مواتن *muāt-an*. — d'un fusil, ایسی *isi senāpang*. — d'un canon, ایسی مریم *isi marīam*.

CHARGE, choc de combattants, لغکارن *langgār-an*, اموکن *amōk-an*, حال مپرغ *hāl meñeràng*.

CHARGE, frais, dépense, بلنج *belanja*, نفقة *nefaḱat*. Un enfant élevé à la — d'une personne, انتیغ دفلهاکن *ānaḱ yang di-peliharā-kan deri belanja orang*. — d'une famille, بلنج کارن اتی بینی *belanja kārna ānaḱ bini*.

CHARGE, emploi, fonction publique, تڭوڭن *tanggūng-an*, جوانن *jawāt-an*, خدمت *kedmat*. Remplir sa —, مشرجاکن فکرجاکن جوانن *mengarjā-kan pe-karjā-an jawāt-an-ña*. Prendre une —, مکخ جوانن *memegàng jawāt-an*.

CHARGE, injonction, ordre, سروهن *surūh-an*, تیتہ *tītah*, فسن *pasàn*. Donner —, مبری تیتہ *mem-brī tītah*.

CHARGE, indice contre un accusé, شڪاسن *penukās-an*, تدوهن *tudūh-an*, ثغدوون *perg-adū-an*. Témoin à —, سقى يىغ منكاسى *saksi yang menukās-i*, سقى يىغ مندوهى *saksi yang menudūh-i*. Examiner les chages portées contre quelqu'un, ممرقسائى تدوهن يىغ اتس اورغ *mem-reksā-i tudūh-an yang atas orang*.

CHARGE, portrait grotesque, تلالدن سندر *tulādan sindir*.

CHARGÉ, E, part. pas. du verbe charger, يىغ دموت *yang di-mūat*. Tout à fait —, سارت *sārat*. Navire —, فراهو يىغ دموت *prāhu yang di-mūat*. Fusil —, سناىغ يىغ ايسى *senāpang yang isi*. Voiture chargée de riz, فداتى يىغ دموت فادى *pedāti yang di-mūat pādi*. Navire trop —, فراهو يىغ ترسارت *prāhu yang ter-sārat*. Navire légèrement —, فراهو يىغ اغكل *prāhu yang anggal*. Lettre chargée, سورت يىغ وىغ كرتس دالمى *sūrat yang wang kartas dālam-ña*.

CHARGEMENT, s. m., مواتن *muāt-an*. —, action de charger, حال موت *hāl me-mūat*. Commencer un —, مومول موت *me-mūla me-mūat*.

CHARGEUR, v. a., d'un fardeau, مپارت *meñārat*, ممبراتى *mem-brāt-i*.

CHARGER un navire, موت كفل *me-mūat kapāl*, موت فراهو *me-mūat*

prāhu. — un navire de riz, موتكن *me-mūat-kan pādi di-prāhu*.

CHARGER, donner ordre ou commission, مپوره *meñūruh*, منيتكن *me-nītah-kan*. — quelqu'un de gouverner la ville, مپوره اورغ ممرته نكرى *meñūruh orang memarentah nagri*.

CHARGER, confier à, منارهكن *me-nāruh-kan*. Il m'a chargé de vous, اى منارهكن تونمب كغد فاتق *ia me-nāruh-kan tūan-hamba ka-pada pātek*.

CHARGER une arme, مغيسى *merg-isi*, موت *me-mūat*. — un fusil, مغيسى سناىغ *merg-isi senāpang*. — une pipe, ادوتن مغيسى *merg-isi udūt-an*.

CHARGER l'ennemi, ملغكارى *melanggār-i*, مپرىغ *meñerang*. — furieusement, مغماتق *merg-ūmoḥ*. — en queue, ملغكارى كبالاىغ *melanggār-i ka-blakang*.

CHARGER, accuser, déposer contre, مندعوامى *men-dawā-i*, منمكاسى *menukās-i*, مندوهى *menudūh-i*.

CHARGER un compte, مپسركن *mem-besār-kan hitung-an*.

SE CHARGER de, prendre sur soi, منغكىغ *menanggung*. Se — de quelqu'un, مگكوى اورغ *merg-akū-i orang*. Se — d'une dette, مگكوهوتغ *merg-akū hitung*. Se — d'un ordre, منجنجىغ تبتد *men-junjung titah*. Je

me charge de cela, ایت همب ژون *ait hemb žun*
 ایت تیاد ژرنه کوکر *ait tiada žurne kukur*
itu hamba pūna targgūng-an, اتوله اتسک *itū-lah ātas-ku*.

CHARGEUR, s. m., اورغ یغ موت *orang yag me-mūat*,
 اورغ کولی موت *orang kūli me-mūat*,
orang kūli me-mūat.

CHARIOT, s. m., کریت فداتی *pedāti*, کریت
 کریت *karēta be-rōda ampat*.
 — pour transport des marchandises,
 کریت یغ موت بارغ *karēta yang me-mūat barang-bārang*. — de
 bagage, کریت فرکاکس فرغ *karēta per-kākas prang*. — à vapeur,
 فداتی اسف *pedāti āsap*.

LE CHARIOT, constellation, بتغ
 بتغ *bintang biduk*.

CHARITABLE, adj., درماون *der-māwan*,
 درماون *mūrah hāti*, هاتی مورده هاتی
 یغ مبری صدقه *yang mem-brī šede-kat*.

CHARITABLEMENT, adv., دغن
 دغن *dengan pergasih-an*, دغن
 دغن هاتی یغ *dengan muhabat*, دغن هاتی
 مورده *dengan hāti yang mūrah*.

CHARITÉ, s. f., فغسین *pergasih-an*,
 حبه *muhabat*. —, amour pour
 Dieu, فغسین اکن الله *pergasih-an ākan allah*. —, amour du pro-
 chain, فغسین اکن اورغ مانسی *pergasih-an ākan orang mānūsia*. La
 — de Dieu, حبه الله *muhabat*

allah. La — ne finira jamais, حبه
 ایت تیاد ژرنه کوکر *muhabat itu tiada*
pernah gūgur. Dieu est —, الله اد
 فغسین *allah ada pergasih-an*. La
 — de Dieu pour nous, فغسین الله
 فغسین اکن کامی *pergasih-an allah ākan*
kāmi. La — couvre la multitude
 des péchés, فغسین اکن منودغ کیاکن
 فغسین اکن منودغ دوس *pergasih-an ākan menūdurg*
ka-baṅgak-an dōsa. Actes de foi,
 فعل الامان —, فعل هارث دان فغسین
 دان فغسین *fal el-īmān dān fal hārap dān fal*
pergasih-an.

CHARITÉ, effet d'une commiséra-
 tion chrétienne, aumône, صدقه *šede-*
kat, درما *dermā*, فربواتن درماون *per-*
buāt-an der-māwan, فربواتن کمراهن
 فربواتن کمراهن *per-buāt-an ka-merāh-an*. Faire
 la — aux pauvres, مبری صدقه فد
 اورغ مسکین *mem-brī šede-kat pada*
orang meskīn. Établissement de —,
 رومه اورغ مسکین *rūmah orang mes-*
kīn. École de —, دافت بودق
 براجر دغن تیاد مبابر *tampat dāpat*
būdak ber-ājar dengan tiada mem-
bāyan.

CHARIVARI, s. m., گمرنج *geme-*
rinxing, ککیرن سرت مموکل اتس
 فریق دان کوالی دان سغکو دان لاین
 درد ایت *gegēr-an serta memūkul*
ātas prūk dān kwāli dān sangku
dān lain deri-pada itu.

CHARLATAN, s. m., دوکن یخ تیاد *dūkun yang tiāda tāhu meny-obāt-i*.

CHARLATAN, homme qui cherche à en imposer, à se faire valoir, اورغ یخ مغکهن درین *orang yang meny-gàh-kan diri-ña*.

CHARLATANISME, s. m., دای اقای *dāya upāya orang akan meny-gàh-kan diri-ña*.

CHARMANT, E, adj., ایلق *elok*, مانس *mānis*, فرمی *permèy*, مولق *mūlik*, چنتق *axantiq*. Ses traits sont charmants, ایلق فارسن *elok pāras-ña*. Il a des manières charmantes, مانس لکون *mānis lakū-ña*, بايق فرین *bāiḱ prī-ña*. Des paroles charmantes, فرکتان یخ مانس *per-katā-an yang mānis*. Cet endroit est —, تمقت *tampat itu ter-lālu permey*.

CHARME, s. m., enchantement, قنار *hōbat*, هباتن *hobāt-an*, قنار *penāwar*, منترا *mantrā*, فسون *pasūna*, حکمة *ḥikmat*.

CHARME, amulette, عزيمة *azīmat*.

CHARME, attrait, appas, کئلون *ka-elōk-an*, کلکون یخ مانس *kalakū-an yang mānis*, فری یخ مانس *prī yang mānis*.

CHARMER, v. a., ensorceler, مغهوبتن *menāwar*, مناور *menāwar*, مغهوبتن *menāwar*, مغهوبتن *menāwar*.

menāwar, منترای *me-mantrā-i*, مپولف *meñūlap*, مپوت فسون *mem-būat pasūna*.

CHARMER, séduire, plaire, مپوجق *mem-būjuk*, مغینقن *meny-ēnak-kan*, مپکان *me-rāwan-kan*, مپکان *meñukā-kan*. — les cœurs, مپکان *me-rāwan-kan hāti*. — la douleur, مپرفکان ساکت *mem-per-lupā-kan sākit*.

CHARMEUR, EUSE, s., اورغ یخ *orang yang meny-hōbat-kan*, یخ منترای *yang me-mantrā-i*.

CHARNEL, LE, adj., در داڭخ *deri dāgīng*, داڭخ فون *dāgīng pūna*, فری داڭخ *ka-dāgīng-an*, هاتی کدکڭن *prī dāgīng*. Un cœur —, هاتی کدکڭن *hāti ka-dāgīng-an*. Accomplir les désirs charnels, مپلکون کڭڭن داڭخ *me-lakū-kan ka-īngīng-an dāgīng*. L'homme spirituel, et l'homme —, اورغ روحانی دان اورغ بشری *orang rohāni dān orang bešeri*. Vos maîtres charnels, توئم قد فری داڭخ *tūan-mu pada prī dāgīng*.

CHARNEL, sensuel. Plaisir —, سوک فرسائن *sūka pe-rasā-an*.

Appétit —, هوا نفسو *hawā nepsū*.

Commerce —, ستوبه *sa-tūbuh*.

CHARNIER, s. m., تلاغن *tulāng-an*, تمقت سمقن تولخ اورغ *tampat simpan tulāng orang māti*.

CHARNIER, botte d'échalas pour les vignes, برکس باتخ کایو منغکخ فوهن *berkas batang kāyu menanggung pōhon anggūr*.

CHARNIÈRE, s. f., انجن *ensil*, *injin*, سندي *sendi*. A charnière, فتي برانسل *ber-ensil*. Boîte à —, فتي بيغ برانسل *peti yang ber-ensil*.

CHARNU, E, adj., برداگخ *ber-dāgīng*.

CHARNU, corpulent, دنق *denòk*, گندت *gandut*.

CHARNU, replet, تمبن *tambun*, گمتق *gumùk*.

CHARNURE, s. f., حال داگخ *hāl dāgīng*.

CHAROGNE, s. f., بشکی *bangkey*, بوسق بشکی بيغ بوسق *bangkey yang būsuk*, ماتي بوسق سقرت *binātang yang māti*. Puer comme une —, بوسق سقرت *būsuk seperti bangkey*.

CHARPENTE, s. f., فراساهن توکخ کایو *per-usāh-an tukang kāyu*. Bois de —, کایو فراسوه *kāyu per-ūsah*, کایو باکل رومه *kāyu bākal rūmah*. Maison en —, کایو رومه *rūmah kāyu*. La — du corps, سکل تولخ بدن *segala tūlang badān*.

CHARPENTER, v. a., travailler le bois, مشرجاکن کایو *mergarjā-kan kāyu*.

CHARPENTER, couper, tailler d'une manière maladroite, مومتخ بارغ دشن *memūtung bārang dengan kūrang bāik*.

CHARPENTERIE, s. f., کفنداین توکخ کایو *ka-pandēy-an tukang kāyu*.

CHARPENTIER, s. m., توکخ کایو *tukang kāyu*, فندی کایو *pandey kāyu*. — de navire, توکخ کایو دکفل *tukang kāyu di-kapùl*. Hache de —, کافق فندی کایو *kāpaq pandey kāyu*.

CHARPIE, s. f., کاشس درکاین تراوری *kāpas deri kām ter-ūrey*.

CHARRETÉE, s. f., مواتسن فداقی *muāt-an pedāti*, ایسی فداقی *isi pedāti*.

CHARRETIER, IÈRE, s., جورو فداقی *jūru pedāti*, اورغ مشهتر فداقی *ōrang meng-hantar pedāti*.

CHARRETTE, s. f., فداقی *pedāti*. — à bras, فداقی کچل بيغ دهیل اورغ *pedāti kexil yang di-hēla orang*.

CHARRIER, v. a., مبابو دالم فداقی *mem-bāwa dālam pedāti*. — des bois, مبابو کایو دالم فداقی *mem-bāwa kāyu dālam pedāti*.

CHARRIER, entraîner, مندهکن *memindah-kan*. La rivière charrie du sable, سوغی ایت مندهکن فاسر *sūngēy itu memindah-kan pāsir*.

CHARROI, s. m., فمبواهن *pem-bawā-an*, حال مبابو *hāl mem-bāwa*, حال مندهکن *hāl memindah-kan*.

CHARRON, s. m., توکخ فداقی *tukang pedāti*, فندی مبوبت فداقی *pandey mem-būat pedāti*.

CHARRONNAGE, s. m., کفنداین توکخ *ka-pandēy-an tūkang pedāti*, فداتی *ka-pandēy-an tūkang pedāti*, فراساهن توکخ فداتی *per-usāh-an tūkang pedāti*.

CHARRUE, s. f., تَغَالا *tanggāla*, لیده *lūku*. Le soc de la —, بَسِي لُوکو *besī lūku*, نایم *nāyam*. Le bois de la —, کایو تَغَالا *kāyu tanggāla*. Le manche de la —, باتخ تَغَالا *bātang tanggāla*. Labourer avec la —, منغَالا *menanggāla*, ملوکو *me-lūku*.

Prov. Mettre la — devant les bœufs, ملاءى فکرجان درُود هيسين *me-mulā-i pe-karjā-an deri-pada habis-an-ūa*. Mettre la main à la — et regarder derrière soi, تِياد *tiada tetup dālam pe-karjā-an*.

CHARTE, s. f., شرط *šart*, حکم *hukum*. — constitutionnelle, شرط *šart ka-rajā-an*. — d'héritage, شرط فساك *šart pusāka*, شرط وارث *šart wāriš*. — de division, شرط مِبهاگي فساك *šart mem-bahāgi pusāka*.

CHAS, s. m., trou d'une aiguille, لوبغ جارم *lobang jārūm*.

CHAS, colle de tisserand, کنجي *kanji*.

CHASSE, s. f., چندی *xandi*, فتي *peti simpan*, سمشن سسساءن القديسن *sisā-sisā-an el-ḡadīsīn*. — d'or,

چندی درُود امس *xandi deri-pada amās*.

CHASSE, s. f., action de poursuivre, فغسيرن *perg-usir-an*. Donner la — aux sauterelles, مغوسر بلاغ *merg-ūsir bilālang*. Donner la — aux voleurs, مغوسر اورغ فنجوري *merg-ūsir ōrang pen-āuri*.

CHASSE, action de chasser, فمبروون *pem-burū-an*. Aller à la —, فركي *pergi hendak mem-būru*. Faire bonne —, مندافت بايق *men-dāpat bāñak per-burū-an*.

CHASSE, gibier, poursuite du gibier, فمبروون *per-burū-an*. Lieu de —, فمقت فمبروون *tampat per-burū-an*. Fusil de —, فسناف فمبروون *senāpang per-burū-an*. Chien de —, فانبج فمبروون *anjing per-burū-an*. Le temps de la —, فموسم فمبروون *mūsīm pem-burū-an*. Permis de —, فقرطاس اذن اكن فمبورو *ḡartās izīn ākan mem-būru*.

CHASSÉ, E, part. pas. du verbe chasser, expulsé, هالو *hālaw*, بوغ *būang*, دبوغكن *di-būang-kan*.

CHASSÉ, poursuivi, اوسر *ūsir*, كجر *kejār*.

CHASSÉ, poussé avec violence, تيرلتق *ter-lantak*.

CHASSÉ, comme le gibier, بورو *būru*, دبورو *di-būru*.

CHASSE-MARÉE, s. m., نام قراهو کچل *nāma prāhu kexil bertiang dūa*.

CHASSER, v. a., expulser, مڭهالو *meng-hālaw*, مېهن *me-nūh-kan*, مېوڭکن *mengalūar-kan*. — les bœufs devant soi, مڭهالو ساڭي *meng-hālaw sāpi*. — les gens de la maison, مېهن اورغ در رومه *me-nūh-kan orang deri rūmah*. — quelqu'un du pays, مېوڭکن اورغ در نڭري *meng-kan orang deri nagri*.

CHASSER, poursuivre, مڭوسر *meng-ūsir*, مېجور *mengjūr*, مېور *mem-būru*. — l'ennemi, مڭوسر موهه *meng-ūsir mūshuh*. Les oiseaux qui chassent aux sauterelles, بورغ ځي *بورغ ځي* *būrug yang meng-ūsir bilalang*. Se — mutuellement, براوسر *ber-ūsir-ūsir-an*.

CHASSER, faire disparaître, مڭهیلڭکن *meng-hilang-kan*. — le chagrin, مڭهیلڭکن شغل *meng-hilang-kan šugul*.

CHASSER, pousser avec violence, ملتق *me-lantak*. — un clou, ملتق *me-lantak paku*.

CHASSER, pousser en avant, مڭوڭق *meng-ūpak*. — son cheval, مڭوڭق *meng-ūpak kudā-ña*.

CHASSER, aller à la chasse, مېور *mem-būru*, مېور *ber-būru*. — un

cerf, مېور روس *mem-būru rūsā*. — le cochon sauvage, مېور بابي *mem-būru bābi hūtan*. — au fusil, مېور ودغن سناڭ *mem-būru dengan senāpang*. — avec une meute de chiens, مېور ودغن سکاو *mem-būru dengan sa-kāwan anjing*. — dans la forêt, مېور دالم *mem-būru dālam hūtan*.

CHASSER, v. n., (un navire sur son ancre), لارت *lārat*. Le navire chasse, کفل ایت لارت *kapal itu lārat*.

Prov. Bon chien chasse de race, اناک منورت شر بوتان ایبو بڭان *anak menūrut per-buat-an ibu bapā-ña*. Chasser aux blancs moineaux, مڭر جاکن فکر جان یغ سی ۲ *meng-arjā-kan pe-karjā-an yang sia-sia*.

CHASSEUR, EUSE, s., اورغ مېور *orang pem-būru*, اورغ مېور *orang ber-būru*.

CHASSIE, s. f., نیلس مات *nīlas māta*, نیلس ساکت *sākit nīlas*.

CHASSIEUX, EUSE, adj. Des yeux —, مات نیلس *māta nīlas*. Personne chassieuse, اورغ یغ نیلس مان *orang yang nīlas matā-ña*.

CHÂSSIS, s. m., مڭر *pemīnggīr*, مڭر *bīrih*. — d'une croisée, مڭر *pemīnggīr jandēla*. — d'un treillis, مڭر کسکیسی *bīrih kisi-kisi*.

CHÂSSIS, métier à broder, مڭر *pe-bidāng-an*.

CHASTE, adj., pur, سوچی *sūxi*,
 bersih. —, continent, سنونه
senūnuh. —, vierge, فراون *prāwan*.
 Personne —, اورغ سوچی *ōrang*
sūxi. Cœur —, هاتی یغ سوچی *hāti*
yang sūxi. Baiser —, چیم یغ سوچی
xīum yang sūxi. Manières —,
 سنونه کلکون یغ *ka-lakū-an yang*
senūnuh. Style —, چارکراغن سورت,
 سنونه *xāra karāng-an sūrat yang*
senūnuh.

CHASTEMENT, adv., ثری یغ سوچی
pri yang sūxi, دغن سنونه *dengan*
senūnuh.

CHASTETÉ, s. f., کسچین *ka-suxi-an*. —,
 virginité, حال فراون *hāl prāwan*,
 بکر *biker*.

CHASUBLE, s. f., سبی امام مموت
sabèy imām mem-būat mīsa.

CHAT, s. m., کوچغ *kūxing*, کوچغ
 جنتن *kūxing jantan*. — femelle,
 chatte, بتین کوچغ *kūxing betina*.

— sauvage, کوچغ جالغ *kūxing*
jālang, کوچغ هوتن *kūxing hūtan*.
 Chat civette, جبت *jebāt*.

Prov. Ces gens s'accordent
 comme chiens et chats, اورغ ایت
 سننیاس برنتهنتهان *ōrang itu san-*
tiāsa ber-bantah-bantāh-an. Il
 n'y a pas là de quoi fouetter un
 chat, تیاد براف *sālah-ña tiāda*
brāpa. Se servir de la patte du
 chat pour tirer les marrons du feu,

مکغ اولردغن تاغن اورغ یغ لاین
memegāng ūlar dengan tāngan
ōrang yang lāin. Acheter chat en
 poche, مبللی بارغ دغن تیاد ملیت دی
 ایت *mem-belī bārang dengan tiāda*
me-lihat dia itu. Eveiller le chat
 qui dort, مشاجقکن اورغ جاهت
merg-ajak-kan ōrang jāhat. Ap-
 peler un chat un chat, منامی سواتو
 دغن نام *me-namā-i sa-suātu*
dengan namā-ña. Il n'y a pas un
 chat, سورغ فون تیاد *sa-ōrang pūn*
tiāda.

CHÂTAIGNE, s. f., بوه سراغن *būah*
sarāngan, براغن *barāngan*, تاقس
 تاپس, قسطل *kaṣṭal*.

CHÂTAIGNIER, s. m., فوهن سراغن
pōhon sarāngan, فوهن براغن *pōhon*
barāngan, فوهن قسطل *pōhon kaṣṭal*.
 Bois de —, کایو فوهن سراغن *kāyu*
pōhon sarāngan, کایو فوهن قسطل
kāyu pōhon kaṣṭal.

CHÂTAIN, adj. m., ورن بوه سراغن
warna būah sarāngan, فیرغ *pērang*.

CHAT-CERVIER, s. m., توفه *tūfah*.

CHÂTEAU, s. m., کوت *kōta*, برج
burj.

CHÂTEAU, maison de plaisance,
 مالکی *mālki*, رومه بسر *rūmah besār*,
 مملکت *mālki*.

Prov. Faire des châteaux en
 Espagne, مموت دینه یغ سی ۲
mem-būat dīnah yang sia-sīa.

CHÂTELAIN, E, adj., اورغ یغ امفون *orang yang ampūna burj*, اورغ *orang yang ampūna mālīgey*.

CHAT-HUANT, s. m., بورغ هنتو *būrung hantu*, بورغ فغثقت *būrung punggok*.

CHÂTIER, v. a., corriger, réprimander, مشهردق *merg-ajār-i*, مشجراری *merg-hardik*.

CHÂTIER, punir, fustiger, faire souffrir, میاستکن *meñiksa*, میاستکن *meñiasat-kan*. — les coupables, میاستکن اورغ برساله *meñiksā-kan orang ber-salah*. — son corps, میاستکن توبه *meñiasat-kan tubuh*.

CHÂTIER, polir, rendre plus correct. — le style, میسکی چارکراغن سورت *mem-baik-i xāra karāng-an sūrat*.

CHÂTIMENT, s. m., هردق *hardik*, سقس *siksa*, کسقساءن *ka-siksā-an*, سیاسة *siāsāt*. — envoyé de Dieu, سقس یغ داتغ درود الله *siksa yang datang deri-pada allah*. Un rude —, سقس یغ کرس *siksa yang krūs*.

CHATON, s. m., کوچغ *kuçing*, کوچغ *kūxīng kexīl*, انق کوچغ *anak kūxīng*.

CHATON, la partie d'une bague où une pierre précieuse est enchassée, کراغن *karāng-an*, تمقت *tampat permāta di-xīnxīn*.

CHATOUILLEMENT, s. m., حال کلی *hāl gīlī*.

CHATOUILLER, v. a., کلی *gīlī*, کلی *gīlī*.

Fig. —, flatter, ممبرجق *mem-būjuk*, منچمبو *men-xumbu*.

CHATOUILLEUX, EUSE, adj., یغ *yang ka-gīlī-an*, یغ لکس *yang lekūs me-rasā-i gīlī*.

Fig. —, qui s'offense aisément, اورغ قماره *orang pe-mārah*, یغ *yang lekūs mārah*. Affaire chatouilleuse, فکرچیان یغ مشکل *pe-karjā-an yang muşkil*.

CHATOYANT, E, adj., یغ فلباکی ورن *yang pel-bāgey warna xahāyā-ña*.

CHATOYER, v. n., برچهای دغن *ber-xahāya dengan pel-bāgey warna*.

CHAT-PARD, s. m., کوچغ ریمو *kūxīng rīmaw*.

CHÂTRÉ, E, part. pas. du v. châtrer, بالیو *kabīri*, کاسم *kāsim*, بالیو *bālīyu*, فونغ *pūtung*. Un cheval —, کود کبیری *kūda kabīri*. Poulet —, (chapon), هایم کبیری *hāyam kabīri*.

CHÂTRER, v. a., مغبریکن *mengabirī-kan*, مغاسمکن *mengāsīm-kan*.

— un homme, مغبریکن اورغ لکلای *mengabirī-kan orang laki-lāki*.

— un taureau, مغبریکن لبو جنتن

mengabiri-kan lembu jantan. — des ruches, معبيل مادو دان ليلن *meṅ-ambil mādu dān līlīn deri-pada sārang lebūh.*

SE CHÂTRER, v. pron., مشبريكن *mergabiri-kan diri-ña.*

CHAUD, E, adj., فانس *pānas*, هاشت *hāngat*, حار *hār*, سوه *śūh*. Le soleil est —, متهاری اد *mata-hāri ada pānas*. Un jour —, هاری فانس *hāri pānas*. Une contrée chaude, نگرې یخ فانس *nagrī yang pānas*. Saison chaude, موسم فانس *mūsīm pānas*. Fer —, بسی هاشت *besī pānas*, بسی هاشت *besī hāngat*. Eau chaude, ایر فانس *āyer pānas*. Des habits chauds, فکاین فانس *pakēy-an pānas*. Cendre chaude, هابو فانس *bāra, hābu pānas*. Fièvre chaude, دم فانس *demām pānas*. Extrêmement —, تر لالو فانس *ter-lālu pānas*.

CHAUD, piquant, de haut goût, قدس *pedàs*, فده *pedih*. Le poivre-long est —, چابي اد قدس *xābè ada pedàs*.

CHAUD, ardent, passionné. Un cœur —, هاتي فانس *hāti pānas*, هاتي یخ براهي *hāti yang berāhi*. Caractère —, فراغی فانس *perāngi pānas*, فرغ فرس *prāng prūs*. Un ami —, صحابه یخ راجن *ṣohābat*

yang rājīn. Une tête chaude, یخ ماره *yang lekūs mārāh*. Jouer à la main chaude, نام سواتو فرمینن *nāma suātu per-māin-an*.

Loc. Pleurer à chaudes larmes, مناعس دغن یخ ساعت *menāngis dengan yang sāngat*.

Prov. Il faut battre le fer pendant qu'il est —, هارس مشرجاکن فکرجان *hārus mengerjā-kan pe-karjā-an itu pada kotika yang bāik*.

CHAUD, s. m., chaleur. فانس *pānas*, کبختان *ka-panās-an*, مناهن *ka-bāngāt-an*. Endurer le —, مناهن فانس *menāhan pānas*.

Prov. Souffler le — et le froid, مومجی دان منچلا *memūji dān men-xelā*.

CHAUDEMENT, adv., فانس *pānas*, اتس فری یخ فانس *ātas prī yang pānas*.

CHAUDEMENT, avec ardeur, دغن کرس *dengan lekūs*, دغن کرس *dengan krūs*.

CHAUDIÈRE, s. f., کوالی *kuwālī*, فریق تمباک *prīuk tembāga*. — de teinturier, کوالی توکغ فنچلف *kuwālī tūkang pen-xelōp*. — à vapeur, کوالی اسف *kuwālī āsap*.

CHAUDRON, s. m., کوالی لچل *kuwālī kexil*, کوالی تمباک *kuwālī tembāga*.

jerāmi. Maison couverte en —, *rūmah ber-ātap* جرای رومه براتف جرای
jerāmi. Brin de —, تشکی جرای
tangkey jerāmi, باتخ مرغ *bātang*
merāng.

CHAUMIER, s. m., تمبونن جرای *timbūn-an jerāmi*.

CHAUMIÈRE, s. f., رومه براتف جرای *rūmah ber-ātap jerāmi*, رومه اورغ
 رومه اورغ مسکین دفاغ *rūmah orang meskīn*
 دفاغ *di-pādang*, رومه کچل دفاغ *rūmah*
kecil di-pādang.

CHAUSSE, s. f., à filtrer, کاین اکن
 مناسکن بارغ یغ چایر *kāin akan*
menāpis-kan bārang yang xāer,
 تفسین *tapīs-an*.

CHAUSSEE, s. f., digue, کلغ *geldang*,
 تربس *terbis*. —, dans un champ
 de riz, فماتخ *pemātang*. —, revête-
 ment du bord d'une rivière, همبارغ
hambārang. — soutenue de ma-
 çonnerie, تمبق *temboq*. Elever une
 —, منبق *menembok*.

CHAUSSEE, partie bombée d'un
 grand chemin ou d'une rue, par
 opposition aux trottoirs, جالن
jālan karēta.

CHAUSSER, v. a., avec un nom de
 chose pour régime, ماکي *memākey*.
 — des souliers, ماکي سفاتو *memākey*
sapātu. — des bas, ماکي سارغ کاکي
memākey sārung kākī. — des
 sabots, ماکي سفاتو کايو *memākey*
sapātu kāyu.

CHAUSSER, couvrir les pieds d'une
 chaussure, مغانن *mergenā - kan*.
 — le pied droit, مغانن سفاتو کفد
mergenā-kan sapātu
ka-pada kākī kānan orang. —
 quelqu'un de bas de soie, مغانن
 سارغ کاکي سوتر کفد کاکي اورغ
merge-
nā - kan sārung kākī sūtra ka-
pada kākī orang. Ces souliers me
 chaussent bien, سفاتو ایت بايق فد
sapātu itu bāiq pada hamba.

CHAUSSER un arbre, تانه مبوبه
 کايو ککاکي فوهن کايو
mem-būbuh tānah
ka-kākī pōhon kāyu.

Prov. Cela me chausse, ایت فاتت
 ایت فد همب *itu pātut pada hamba*.

CHAUSSES, s. f. pl., culotte,
 caleçon, سلور *selūar*, چلان *xelāna*.
 — de drap, سلور سقلات *selūar*
sakelāt. — amples, سلور لغکر
selūar lunggar. Ces — sont trop
 étroites, سلور ایت تر لالو سسق
selūar itu ter-lālu sesak. Prendre ses —,
 ماکي سلورن *memākey selūar-ña*.
 Boutonner ses —, مغاننچ سلور
menganxing selūar.

Prov. Il n'a pas de —, ای مسکین
 سکالی *ia meskīn sa-kālī*. N'y portez
 pas vos —, جاشن فرکی سان
jāngan
pergi sāna.

CHAUSSE-TRAPE, s. f., رنجو *ranjaw*,
 بورغ *bōrang*. Mettre des chausse-
 trapes, مبوبه رنجو *mem-būbuh ran-*
jaw.

CHAUSSETTE, s. f., سارغ کاکی فندو *sāruṅ kāki pendek*.

CHAUSSON, s. m., چرٹو *kawṣ*, چرٹو *carpu*, سفاتور یغن *sapātu ringan*, سارغ کاکی فندو *sāruṅ kāki pendek*.

CHAUSSURE, s. f., سکل بارغ یغ *segala bāraṅ yang di-pākey orang akan menutup kaki-ña*.

CHAUVE, adj., گندل *sūlah*, گندل *gundul*, بوتق *būtaḳ*. Tête —, کفال *kapāla sūlah*. Une personne qui est —, سؤرغ یغ برکندل *sa-ōraṅ yang ber-gundul*. Devenir —, منجادی گندل *men-jādi gundul*. Oiseau à tête —, بورغ بوتق *būruṅ būtaḳ*.

CHAUVE-SOURIS, s. f., لاور *lāwar*, کللاور *kalalāwar*, کللاو *kalalāwa*, کللبت *kalambit*. —, grosse espèce, کمپرت *kampret*. —, vampire, کلورغ *kalūwang*. —, renard volant, کالغ *kālong*. Autre espèce de —, چرچوری *çuri-çuri*.

CHAUVETÉ ou CALVITIE, s. f., گگندولن *ka-gundul-an*.

CHAUX, s. f., کافر *kāpur*. — vive, کافر هیدف *kāpur tōhor*, کافر ماتى *kāpur hīdup*. — éteinte, کافر ماتى *kāpur māti*. Prendre de la — avec le bout du doigt pour le bétel, چولق *çoleḳ*. Faire de la —, منونو کافر *menunu kāpur*.

دائر *menunu kāpur*. Four à —, دافر *dāpur kāpur*. Blanchir à la —, ملابر دغن کافر *me-lābur dengan kāpur*.

Prov. Fait à — et à ciment, یغ قوة *yang kūwat*, یغ تتف *yang tetap*.

CHAVIRÉ, E, part. pas. du v. chavirer, تر بالق بله *ter-bālik*, تر بالق بله *ter-bālik-belūh*.

CHAVIREMENT, s. m., بالق بلاهن *bālik-belāh-an*.

CHAVIRER, v. n., بر بالق *ber-bālik*, بر بالق بله *ber-bālik-belūh*. Faire —, جمبالقکن *mem-bālik-kan*.

CHEF, s. m., کفال *kapāla*. Le — de Saint Jean, قديس کفال *kapāla kadīs yahyā*. Par mon —, دم کفالک *demi kapālā -ku*.

CHEF, celui qui est à la tête, کفال *kapāla*, فغولو *panghulu*, کالغ *āgung*, یغ بسر *yang besur*. — d'État, یغ دفرتون *yang di-per-tūan*. — de district, دمغ *demang*. — d'armée, فغلم *pang-lima*. — d'armée navale, فغلم لاوت *pang-lima laut*. — d'armée de terre, فغلم فرغ *pang-lima prang*. — de famille, کفال *kapāla isi rūmah*. — de file, یغ برجالن دموک *yang ber-jālan di-mūka*. — de timonnerie, جورو *juru kamudi*. — d'atelier, توکغ کالغ *tukang āgung*. — de

cuisine, جورو دافر *jūru dāpur*.
— de complot, قهوهلو اورغ درهاک *qahūlu ōrang durhāka*. Greffier en —, جورو تولى بىخ فرتام *jūru tūlis yang portāma*.

Loc. De son —, در کهندق سندرین *deri ka-hendak sendirī-nā*.

CHEF-D'OEUVRE, s. m., فربواتن بىخ *fr̄būatn bīx* ۲ *per-buāt-an yang indah-indah*, بارغ کفنداين *bārang kapandēy-an*.

CHEF-LIEU, s. m., ايبو نگرى *ibu nagrī*.

CHEIK ou CHEIKH, s. m., شيخ *šeik̄*.

CHEMIN, s. m., جان *jālan*. Grand —, هلامن *halāman*, لبه *lebūh*. — étroit, rue, لورغ *lūrūg*. — uni, جان رات *jālan rāta*. — droit, جان بتل *jālan betūl*. — tortueux, جان بشق *jālan bengkoḡ*. — raboteux, جان لکوک *jālan lekòḡ-lekòḡ*. — battu, جان تکن *jālan tekàn*. — de traverse, سمغ *simpang*. — de fer, جان بسى *jālan besī*. — royal, جان راي *jālan rāya*. — des voitures, جان کريت *jālan karēta*. Le — de la croix, جان فرسغناهن *jālan persinggāh-an*. Se mettre en —, براغکت *ber-āngkat*, جان فرگى *pergi ber-jālan*. Etre en —, اد جان *ada di-jālan*. Au milieu du —, دتغه

جان *di-tengah jālan*. Le — que quelqu'un a déjà fait, جان بىخ سده *jālan yang sudah di-jālān-i ōrang*. Couper le —, مپاکت *meñakat jālan*. Montrer le —, جان منبجقن *menunjuk - kan jālan*. Rencontrer quelqu'un en —, جان بربتو دغن اورغ دجان *ber - temū dengan ōrang di-jālan*. Se tromper de —, برسست در جان *ber-sesāt deri jālan*. Ce — conduit à la rivière, جان ايت فرگى کسوغى *jālan itu pergi ka-sūngay*. Rester en —, جان تىرغال *tinggal di-jālan*. Laisser en —, جان منىرغال *meninggal - kan di-jālan*. Voleur de grand —, اورغ ثيامن *orang peñāmun*. Une journée de —, سهارى بر جان *sahāri ber-jālan*. Il fait beaucoup de —, اى بر جان لکس *ia ber-jālan lekūs*.

Fig. Le — de la vertu, جان کبجىکن *jālan ka-bijik-an*. Le — des grandeurs, جان کفد کبسارن *jālan ka-pada ka-besār-an*.

Loc. Aller le droit —, ملکوکن *me-lakū - kan pe-karjā-an dengan tūlus hāti*. Couper le — à quelqu'un, منکهن *menegāh - kan ōrang mengarjā - kan pe-karjā - an*. S'arrêter en —, تىاد مغهسکن *tiada meng - habis - kan pe - karjā - an*. Le — des écoliers, جان

جالن یخ جاوه *jālan panjanḡ*, جالنج *jālan yang jāuh*.

CHEMINÉE, s. f., تمفت ائی درومه *tampat āpidi-rūmah*. Tuyau de —, فنجورن اسف *panxūr-an āsap*. Rameur de —, اورغ مپاؤ فنجورن اسف, *ōrang meñāpu panxūr-an āsap*.

Loc. Faire quelque chose sous la —, مثر جانن فکرجان سرت دم ۲, *mergarjā-kan pe-kerjā-an serta dīam-dīam*.

CHEMINER, v. n., برجالن *ber-jālan*. — lentement, برجالن ثرلاهن ۲, *ber-jālan perlāhan-perlāhan*. — droit, برجالن بتل *ber-jālan betul*. — ensemble, برجالن برسمام *ber-jālan ber-sama-sāma*. Après avoir cheminé deux heures, سده جالن دو, *sudah jālan dūa jām lamā-ña*.

CHEMISE, s. f., سبی *kamēja*, سبب *sabèy*. — d'homme, کمیج فد اورغ *kamēja pada ōrang laki-laki*. — d'enfant, کمیج فد کانتق ۲, *kamēja pada kānak-kānak*. — fine, کمیج درفد کاین هالس, *kamēja deri-pada kāin hālus*. Le col de la —, لیهر کمیج *lēher kamēja*. Le poignet d'une —, تاغن کمیج *tāngan kamēja*. Prendre une — blanche, ماکي *memākey kamēja bresī*.

CHEMISE, enveloppe, سارغ *sārung*. — d'une chaise, کرسی سارغ *sārung krusī*.

Loc. Perdre jusqu'à sa dernière —, هیلغ سموان سکالی *hīlang samuā-ña sa-kāli*. N'avoir pas de —, جادی مسکین سکالی *jādī meskīn sa-kāli*.

CHEMISSETTE, s. f., کمیج کچل *ka-mēja kexil*, کمیج فندق *kamēja pendek*.

CHEMISIER, ÈRE, s., اورغ مبهوت *ōrang mem-būat kamēja*, کمیج *ōrang mem-būat kamēja*, توکغ کمیج *tūkang kamēja*.

CHENAL, s. m., سروکن *serōk-an*, سلورن *salūran*.

CHENAL, canal pratiqué le long d'un toit, سولورن آتف *salūran ātap*.

CHENAPAN, s. m., ریسو *rīsaw*, گیان *gibāna*, بغست *barsat*.

CHÈNE, s. m., جاتی *jāti*, ثوهن *pōhon jāti*. Un — touffu, جاتی *pōhon jāti yang rendang*. Bois de —, کایو جاتی *kāyu jāti*. Feuille de —, داون ثوهن *dāun pōhon jāti*. Table de —, میج کایو جاتی *mēja kāyu jāti*. Etre assis à l'ombre d'un —, دودق جاتی *dūduk di-bāwah nāwung pōhon jāti*.

CHENET, s. m., فرکاکس بسی منغکخ *per-kākas besī menanggung kāyu di-tampat āpi*, تغکو *tonkaw besī*.

CHÈNEVIERE, s. f., بندغ کنج *bandang ganja*.

CHÈNEVIS, s. m., graine de chanvre, بيجی کنج *biji ganja*.

CHÈNEVOTTE, s. f., باتخ کنج *bātang ganja*, جرایی کنج *jerāmi ganja*.

CHENIL, s. m., تمغت انجغ فربرون *tampat anjing per-burū-an*, رومه *rūmah anjing*.

Fig., رومه کچل دان کوتر *rūmah kecil dān kōter*.

CHENILLE, s. f., ریح *rīyang*, هولت *hūlat*, کريدق *keridik*. Grosse espèce de — verte, هولت سنتادو *hūlat sintādu*.

CHER, ÈRE, adj., tendrement aimé, ککاسه *ka-kāsih*, دچنته کاسه *di-xinta kāsih*, ادند *adinda*. Mon — enfant, انقک یغ ککاسه *anak-ku yang ka-kāsih*, بوه هتیک *būah hatī-ku*, چهایی *xahāya matā-ku*. Mon — père, بٹاک یغ بايق *bapā-ku yang bāik*. Celui qui nous est —, یغ *yang sa-hāya* سهای سکلین سکاء *sa-kālī-an sukā-i*.

CHER, qui coûte beaucoup, ماهل *māhal*, هرک تغکی *harga tinggi*. L'étoffe est —, کاین اد ماهل *kāin ada māhal*. Les fruits sont —, بوه اد ماهل *būah ada māhal*. J'ai acheté —, je veux vendre —, کبلی ماهل هندقک جول ماهل *ku-beli māhal hendak-ku jūal māhal*.

CHEROHER, v. a., منچهاری *men-xahāri*, میدق *meñdik*, منمت *me-*

mintā. — des marchandises, منچهاری *men-xahāri dagāng-an*. — fortune, منچهاری اتخ *men-xahāri untung*. — la vérité, میدق کبنارن *meñdik ka-benār-an*. — querelle, منچهاری هچکت *men-xahāri xekèt*. — son pain, sa vie, منمت رزقین *me-mintā rezekī-ña*, منچهاری *men-xahāri ka-hidūp-an-ña*.

CHEROHER, s'efforcer, user de moyens, مشهاکن *meng-usahā-kan*, مغفياکن *meng-upayā-kan*. — à devenir savant, مشهاکن درین اکن *meng-usahā-kan dirī-ña ākan men-jādi pandey*. — à voler quelque chose, مغفياکن اکن *meng-upayā-kan ākan men-xūri*.

Prov. Cherchez et vous trouverez, چهاریله مک کامواکن مندافت *xahāri-lah maka kāmū ākan men-dāpat*. — quelqu'un par mer et par terre, منچهاری اورغ دسموتمغت *men-xahāri orang di-samuā tampat*. — midi à quatorze heures, هندق بر بنته *hendak ber-bantah*, منچهاری چکت *men-xahāri xekèt*. — une aiguille dans une botte de foin, منچهاری بارغ یغ *men-xahāri bārang yang sūkar dāpat*. Se — soi-même, مشرجاکن سکل فکرجاکن کارن *mengarjā-kan segala pe-karjā-an kārna sendirī-ña*.

CHERCHEUR, EUSE, s., فنچهارى *pen-wahāri*, اورغ منچهارى *ōrang men-wahāri*.

CHÈRE, s. f., مكانن *makān-an*, جمون *jamū-an*. Bonne —, مكانن *makān-an yang sedap*. Maigre —, مكانن *makān-an yang kūrang*. Aimer la bonne —, جمون *sūka jamū-an*. S'entender en faisant bonne —, جادى *jādi ber-hūtang sebab ber-jamu-jamū-an*.

CHÈREMENT, adv., avec affection, دغن چنت *dergan kāsih*, دغن كاسه *dergan xinta kāsih*.

CHÈREMENT, à grand prix, ماهل *māhal*, دغن هرک ماهل *dergan harga māhal*.

CHÉRI, E, part. pas. du v. chérir, ككاسه *yang ka-kāsih*, ترکاسه *ter-kāsih*, دغه دبرهکن *yang di-berahikan*. —, parlant d'un prince, فادک *pāduka*. Un enfant —, انق یغ ککاسه *ānak yang ka-kāsih*. Une épouse chérie, بینه یغ دبرهکن *bini yang di-berahikan*. Un prince —, بگند *baginda pāduka*.

CHÉRIF, s. m., شریف *šerif*.

CHÉRIF, v. a., مشاسه *mergāsih*, دغن سگنفت هاتی *mergāsih dergan sa-genap hāti*, براهی *berāhi*, اکن *sūka ākan*. — ses enfants, مشاسه *mergāsih ānak-ña*. — sa

patrie, سوك اکن نگرین *sūka ākan nagri-ña*.

CHERSONÈSE, s. f., جزیره *jeziret*. — d'or, تانه ملاک *tānah malāka*.

CHERTÉ, s. f., هرک ماهل *harga māhal*.

CHÉRUBIN, s. m., کروب *kerüb*. Dieu est assis sur les chérubins, الله دودق داتس کروب *allah dūdūq di-ātas kerüb-kerüb*.

CHÉTIF, IVE, adj., vil, méprisable, کورغ بغس *hina*, کجی *keji*, کورغ بائق *kūrang bangsa*. Une chétive personne, اورغ یغ هین *ōrang yang hina*.

CHÉTIF, qui n'est pas de bonne qualité, یغ کورغ بائق *yang kūrang baik*, کاتق *kātik*. Des moutons chétifs, دمب یغ کورغ بائق *domba yang kūrang baik*. Chétive chère, مکانن یغ بائق کورغ *makān-an yang bānak kūrang*. Une chétive maison, رومه بورق *rūmah būruk*.

CHEVAL, s. m., کود *kūda*. — de trait ou de selle, کود کندراان *kūda kandarā-an*. — de race plein de feu, ou dressé, تیزی *tēzi*. — entier, کود جنتن *kūda jantan*. — hongre, کود کبیری *kūda kabiri*. — roux, کود میره *kūda mērah*. — pie, کود فلخ *kūda palang*. Un grand —, کود بسر *kūda besar*. Petit — (poney), کود کچل *kūda kezil*. —

qui va l'amble, کود بیغ ملیکس *kūda yang me-ligas*. — qui va le galop, کود بیغ لاری چشکلغ *kūda yang lāri xongklang*. — qui va le trot, کود لاری اغئل *kūda lāri unggul*. Être à —, برکود *ber-kūda*. Monter à —, کود نایق *nāiḳ kūda*. Monter un —, کود منیکی *me-naīḳ-i kūda*. Descendre de —, تورن دراتس کود *tūrun deri ātas kūda*. Atteler ou seller un —, ماماش کود *memāsang kūda*. Conduire un — par la bride, کود منتن *menuntun kūda*. Exciter, éperonner un —, مشگرتکن کود *mengertak-kan kūda*. Etriller un —, کود مشگارتق *meng-gāruk kūda*.

Fig. Fièvre de —, médecine de —, اوبت کرس *demam kràs*, دیم کرس *obat kràs*. Aller à — sur un âne, کدی مشندرای کلدی *mengandarā-i kal-dey*. Aller à — sur un bâton, کدی مشندرای تشکت *mengandarā-i tungkat*.

Prov. Changer son — borgne contre un aveugle, جول سوتر بلی *jūal sūtra belī mestūli*. Il n'y a si bon — qui ne bronche, گالجه بیغ برکاکی امفت بوله جاته جوك *gājah yang ber-kāki ampat būleh jātuh jūga*.

CHEVALESQUE, adj., چار فهلوان *xāra pahluwān*, در فهلوان *deri pahluwān*. Conduite —, کلکون *ka-lakū-an pahluwān*.

CHEVALERIE, s. f., درجه فهلوان *darajat pahluwān*. Décoration de —, بنتخ تند حرمة *bintang tanda hormat*. Histoire de —, حکایة *hikāyat pahluwān*.

CHEVALET, s. m., کدکود *kuda-kūda*.

CHEVALET, instrument de torture, فرکاکس شغسار *perkākas sang-sāra*.

CHEVALIER, s. m., فهلوان *pahluwān*. Grade de —, تشکت فهلوان *pankat pahluwān*. — courageux, فهلوان بیغ برانی *pahluwān yang ber-rāni*. Un preux —, فهلوان بیغ فرکاس *pahluwān yang perkāsa*. — d'industrie, اورغ بیغ مندافت کهدوفتن دغن *orang yang men-dāpat ka-hidūp-an-ña dengan dāya upāya*.

CHEVELU, E, adj., برمبت *be-rambut*, بیغ رمبتن فنجخ *yang rambut-ña panjang*. Une racine chevelue, اکر برمبت *akar be-rambut*. Cuir —, کولت تشکورق *kūlit tengkūrak*.

CHEVELURE, s. f., les cheveux, رمبت *rambut*. Belle —, بیغ باگس *rambut yang bagus*. Fausse —, چار *xemāra*.

CHEVET, s. m., traversin, oreiller بتل سراك *bantal serāk*, بتل *bantal serāga*.

CHEVET, tête du lit, هولو تمفت تيدر *hūlu tampat tīdor*, کفال کفال *kapāla garèy*.

CHEVEU, s. m., رامت *rambut*. De beaux cheveux, رامت یغ باگس *rambut yang bagus*. Des cheveux longs, رامت رامت رامت *rambut panjang*. Cheveux noirs, رامت هیتم *rambut hitam*. Cheveux gris, blancs, اوبن *ūban*, رامت رامت رامت *rambut putih*. Cheveux rouges, رامت میره *rambut merah*. Cheveux lisses, رامت یغ لس *rambut yang lemas*. Cheveux épais, رامت رامت رامت *rambut kembang*, رامت رامت رامت *rambut kūjur*. Cheveux clairs, رامت تگسی *rambut tangsey*. Cheveux crépus, رامت ثغوه *rambut papūwah*, رامت کریتخ *krēting*. Cheveux épars, رامت تراوری *rambut terūrey*. Cheveux frisés, bouclés, رامت برایکل *rambut ber-ikal*. Une boucle de cheveux artistement frisée, لندک *landek*. Cheveux hérissés, رامت سرم *rambut seram*. Cheveux liés en forme de nœud sur le sommet de la tête, کندی *kunday*. Toupet de cheveux, جمبل *jambul*. Nœud de cheveux, سشکل رامت *sanggul rambut*. Chute des cheveux, لوره رامت *tūruh rambut*. Tresser les cheveux, مرغیم رامت *merg-anjam rambut*. Peigner les cheveux, میسرس

rambut. Mettre les cheveux en désordre, میلسکن رامت *mem-bilas-kan rambut*. Raser les cheveux, منچوکر کفال *men-xūkur kapāla*. Couper les cheveux, peine infamante, مراگس *me-rāgas*. Tailler les cheveux, مومتخ رامت *memūtung rambut*. Arracher les cheveux, ممنتن رامت *mem-bantun rambut*. Un —, رامت سلی *rambut sa-ley*, رامت رامت رامت *rambut sa-ūrat*. De l'épaisseur d'un —, ساتبلن رامت *satebāl-ūa rambut*. Plus nombreux que les cheveux de la tête, لبه بایق *lebèh bāñak deripada rambut kapāla*. Qui a des cheveux, برامت *be-rambut*. Semblable aux cheveux, سروف رامت *sa-rūpa rambut*.

D'après l'auteur du Makota raja : Des cheveux épais sont une marque de courage, رامت رامت رامت *rambut kūjur itu tanda berani*. Des cheveux lisses sont une marque de timidité et de manque de sagesse, رامت یغ لس *rambut yang lemas itu tanda penakut dān kūrang būdi*. Des cheveux moyens (entre épais et clairs) indiquent de bonnes qualités, رامت یغ سدخ *rambut yang sedang itu tanda pri yang ter-pūji*. Des cheveux noirs indiquent l'intelligence

et la fidélité à tenir ses engagements, رمبت یخ هیتم ایت تند بودی *rambut yang hītam itu tanda būdi dān meñam-pēy-kan janji*. Des cheveux jaunes (blonds) indiquent un manque de jugement et un caractère prompt à s'emporter, رمبت یخ کونخ ایت تند *rambut yang kūnīng itu tanda kūrang būdi dān sigrah gūsar*. Des cheveux de couleur entre le rouge et le noir indiquent toutes sortes de bonnes qualités, رمبت انتار میره دان هیتم ایت *rambut antāra mērah dān hītam itu tanda segala prī yang ter-pūji*.

CHEVILLE, s. f., تربت *pāsak*, فاسق *terbut*, فاکو *lābang kāyu*, فاسق کایو *pāku kāyu*. — de fer, فاسق بسی *pāsak besi*. — de bois, فاسق کایو *pāsak kāyu*, فاکو کایو *pāku kāyu*. — longue, فاسق فنجیح *pāsak panjang*. Trou d'une —, لوبیح فاسق *lobang pāsak*. La pointe d'une —, فاسق هوجیح *hūjung pāsak*.

CHEVILLE du pied, مات کاکي *māta kāki*.

CHEVILLÉ, E, part. pas. du verbe cheviller, د فاسق *di-pāsak*.

CHEVILLEE, v. a., ماسق *memāsak*, ممبوه تربت *mem-būbuh terbut*.

CHEVRE, s. f., کبیح *kambīng*. — sauvage, کبیح هوتن *kambīng hūtan*. Troupeau de —, کاون کبیح *kāwan kambīng*. Lait de —, ایر سوسو کبیح *āyer sūsu kambīng*.

CHEVRE, instrument à élever des fardeaux, قنارن *putār-an*.

CHEVRE, outil composé de deux croix de Saint André, کدکود *kudakūda*. Pied-de-chèvre, levier, فغغکل *perg-urkil*, فغغکل *perg-umpil*.

CHEVREAU, s. m., اتق کبیح *ānak kambīng*.

CHEVREUIL, s. m., کیجیح *kījang*, منجاشن *menjāngan*. Faon de —, اتق منجاشن *ānak menjāngan*.

CHEVRIER, ÈRE, s., کبال کبیح *gombāla kambīng*.

CHEVRON, s. m., کاسو *kāsaw*, کلکر *gelegār ātap*.

CHEVROTÈRE, v. n., en parlant des chèvres, برانق *ber-ānak*. Cette chèvre a chevroté, کبیح ایت سده *kambīng itu sudah ber-ānak*.

CHEVROTÈRE, chanter d'une voix tremblotante, مپای دغن سوار یخ *me-nāñi dergan suāra yang gemelūtuk*.

CHEVROTINE, s. f., سمبورن بسراکن *sambūr-an besār ākan* منبق کیجیح *menembak kījang*.

CHEZ, prép., د *di*, ك *ka*, اکن *ākan*, دغن *dergan*, فد *pada*, کغد

ka-pada, درومه *di-rūmah*. — moi, فداك *padā-ku*, درومهك *di-rūmah-ku*. Demeurez — moi, تفكلكه فداك *tinggal-lah padā-ku*. — vous, كفدام *ka-padā-mu*, درومه تون *di-rūmah tūan*. Je viens de — lui, همب داتخ در رومين *hamba datang deri rūmah-ña*. — les Chinois, دننگري چين *di-nagrī xīna*. — les musulmans, دالم اكام اسلام *dālam aqāma islām*.

CHIASSE, s. f., écume de métaux, ساغ *sānga*. — de fer, ساغ بسى *sānga besi*. — de cuivre, ساغ تمباك *sānga tembāga*.

CHIASSE OU CHIURE de mouches, تاهي لالت *tāhi lālat*.

CHIBOUQUE, s. f., ادودن دغن چورت *udūd-an dengan xūrat yang panjang*.

CHICANE et CHICANERIE, s. f., دعوا *dawā*, اچار *axāra*, سغگيت *sanggēta*, فغدوون *perg-adū-an*. Chercher —, منچهارى دعوا *men-xahāri dawā*.

CHICANER, v. n., بردعوا *ber-dawā*, برگاوى *ber-gāwey*, براچار *ber-axāra*, برسغگيت *ber-sanggēta*, مغادو *meng-ādu*.

CHICANEUR, EUSE, et CHICANIER, ÈRE, s., يغ سوك بردعوا *yang sūka ber-dawā*, يغ منچهارى سغگيت *yang men-xahāri sanggēta*, يغ سوك مغادو

yang sūka meng-ādu, فرس *prang prūs*, يغ فنجيغن *yang pan-xing-an*.

CHICHE, adj., avare, كيكير *kikīr*, جيمت *jīmat*, كورغ موره *kūrang mūrah*. Une personne —, اورغ كيكير *ōrang kikīr*.

CHICHE, chétif, كورغ *kūrang*. La moisson est —, فرهمان بايق كورغ *per-humā-an bāīnak kūrang*.

CHICHEMENT, adv., اتس فرى يغ *ātas pri yang kikīr*, دغن كيكير *dengan kikīr*, دغن كورغ *dengan kūrang*.

CHICOT, s. m., d'un arbre coupé, تىغكل فوهن كايو يغ دتبغ *tungkul pohon kāyu yang di-tebāng*.

CHICOT, petit morceau de bois rompu, تاتل *tātal*.

CHICOT, reste de dent cassée, سغگكل كيكى يغ فچه *sa-tinggal gīgū yang pexàh*.

CHICOTIN, s. m., اير حنظل *āyer hantlal*. Amer comme —, بايق *bāīnak pāhit*.

CHIEN, NE, s., انجغ *anjing*, كلب *kalb*. Un —, انجغ جنتن *anjing jantan*. Une chienne, انجغ بتين *anjing betina*. Gros —, انجغ بسر *anjing besār*. — hargneux, انجغ كالت *anjing gālak*. — sauvage, انجغ هوتن *anjing hūtan*. — de chasse, انجغ

فر بروء *anjing per-burū-an*. — aboyant, انجخ مپالتو *anjing meñalāk*. Chasser un —, مغوسر انجخ *meng-ūsir anjing*. Exciter des chiens, مغادو انجخ *meng-ādu anjing*.

Loc. prov. Bon — chasse de race, اتق اکن منورت کلکوءن بگان *ānaḥ ākan menūrut ka-lakū-ar bapā-ña*. Un — hargneux a toujours l'oreille déchirée, اورخ *orang* جاهت سنتياس مندات کسساهن *jāhat santiāsa men-dāpat kasusāh-an*.

CHIEN, constellation, بنتخ الکلب *bintang el-kalb*.

CHIEN d'un fusil, فمتق *pemetik*, قيسن *petik-an*.

OHIENDENT, s. m., ککواتن *ka-kawāt-an*.

CHIER, v. n., ممبرق *mem-bēraḥ*, قضا *kedlā* قضا حاجة *kedlā hājat*.

CHIER, v. a., ممبرقکن *mem-bēraḥ-kan*. — du sang, ممبرقکن داره *mem-bēraḥ-kan dārah*.

CHIFFON, s. m., تامل *tampal*. چارق *xāriḥ*, کفخ *kepīng*, فرچه *perxāh*, کاین روسق *kāin būruk*, کاین کاین *kāin rūsaḥ*. Un — de linge, ستامل *sa-tampal kāin*. Un — de drap, سقاتل *sakelāt sa-tampal*. Un — de papier, سچارق قرطاس *sa-xāriḥ kartās*. Des chiffons blancs, فرچه ٢ ثوته *perxāh-perxāh*

pūtih. Vendre et acheter des chiffons, جول دان بلی کاین بورق *jūal dān belī kāin būruk*. Se vêtir de —, ممالکی کاین بورق *memākey kāin būruk*.

CHIFFONNAGE, s. m., حال مغرتکن *hāl mengerūt-kan*, حال مریسو *hāl me-rīsu*.

CHIFFONNÉ, E, part. pas. du verbe chiffonner, کرک *kerūt*, ترکرت *ter-kerūt*, ریسو *rīsu*. Du papier —, قرطاس یخ ترکرت *kartās yang ter-kerūt*.

CHIFFONNER, v. a., مغرت *mengerūt*, مغرتکن *mengerūt-kan*, مریسو *me-rīsu*. — une étoffe, مغرتکن کاین *mengerūt-kan kāin*.

CHIFFONNIER, ÈRE, s., اورخ یخ *orang yang men-xahāri kāin būruk*, اورخ یخ جول *orang yang jūal dān belī kāin būruk*.

CHIFFRE, s. m., اغک *angka*. — romain, حرف بلاغن *huruf bilāng-an*. Écriture en —, حرف رهسی *huruf rahasia*. Écrire en —, دغن اغک *menulis dengan angka*.

Prov. C'est un zéro en —, تیاد *tiāda hargā-ña*, تیاد دیلغ *tiāda di-bilāng*.

CHIFFRE, total, جملة *jumlat*, هتوغن *hitung-an*. Le — de sa dépense est de vingt roupies, جملة

بلنجان دو قوله روفيه *jumlat belanjā-
ña dūa pūloh rūpiyah.*

CHIFFRE, arrangement de plu-
sieurs lettres initiales pour exprimer
un nom en abrégé, حرف تند نام
huruf tanda nāma.

CHIFFRER, v. n., محاسب *meng-
hīsab*, مخرج *meng-hitung*, ميسلخ
mem-bilang. — les pages d'un
livre, منولس اءك كهد سكل موك كتاب
*menūlis angka ka-pada segala
mūka kitāb.*

CHIFFREUR, EUSE, s., اورغ قندي
orang pandey meng-hīsab,
محاسب *orang pandey meng-hīsab*,
اورغ يڭ يياس مخرج *orang yang
biāsa meng-hitung*, اورغ فهم قد علم
*orang fəhem pada ilmu hi-
tūng-an.*

CHIGNON, s. m., le derrière du cou,
تغكق *tengkuk*, تغكو *tergu.*

CHIGNON, partie de la coiffure
formée par les cheveux de derrière,
سغكل رمت تغكق *rambut tengkuk*,
سغكل رمت تغكق *sanggul rambut di-
tengkuk.*

CHIMÈRE, s. f., imagination vaine
et sans fondement, خيال *keyāl*,
ڪسغڪان يڭ سي ۲ *ka-sangkā-an yang
sia-sia.*

CHIMÉRIQUE, adj., خيالي *keyāli*,
يڭ تياڊ سبين *yang sia-sia*,
يڭ تياڊ سببن *yang tiāda sebab-ña.*
Crainte —, تياڊ سببن
*takut yang tiāda
sebab-ña.*

CHIMIE, s. f., علم كيميا *kimiā*,
علم كيميا *ilmu kimiā.*

CHIMIQUE, adj., اتس شرط علم كيميا
atas şart ilmu kimiā.

CHIMISTE, s. m., اورغ يڭ فهم قد
علم كيميا *orang yang fəhem pada
ilmu kimiā.*

CHINE, s. f., نكري چين *nagrī
xīna.*

CHINOIS, E, s., اورغ چين *orang
xīna.*

CHINOISERIE, s. f., بارغ يڭ دثربوت
تورت چين *bārang yang di-per-
būat tūrut xāra xīna.*

CHIPOTER, v. n., لانتيرن ۲
برلبت *ber-lambat-lambat*,
برلين *ber-lēna*,
مغرجاكن فرلاهن ۲ *mengarjā-kan
perlāhan-perlāhan.*

CHIPOTIEB, ÈRE, s., اورغ لبت ۲
اورغ لين *orang lambat-lambat*,
اورغ لين *orang lēna*, اورغ مالس
orang mālas.

CHIQUET, s. f., de tabac, سوسر
سوسر تباكو *sūsur tembāko.*
— de bétel, سغه *sepàh.*

CHIQUENAUDE, s. f., جنتق *jentik*,
جنتق *jentit.*

CHIQUER, v. n., مغنه *mergenñah*,
مامل *māmah*, مغولم *mengūlum.* — du
tabac, مامل تباكو *māmah tembāko.*

CHIQUET, s. m., سدبكت *sa-dīkit*.
Un — de vin, اغكور سدبكت *sa-dīkit
anggūr.* Chiquet à chiquet, فرلاهن ۲
perlāhan-perlāhan, سدبكت سگالي

sa-dīkit sa-kāli. Payer chiquet à chiquet, مباير سدیکت سکالی *mem-bāyar sa-dīkit sa-kāli*.

CHIQUEUR, s. m., اورغ یغ مامه تباکو, *ōrang yang māmah tembāko*.

CHIROMANCIE, s. f., قسنوغن رجه تاغن, *pe-tenūng-an rejāh tāngan*.

CHIROUTE, s. f., چروتو, *xerūtu*. Fumer une —, مینم چروتو, *mīnum xerūtu*.

CHIRURGIE, s. f., علم لوك, *ilmu lūka*, فغهبون لوك, *pengatahū-an lūka*.

CHIRURGIEN, s. m., حجام, *hejām*, داره, *dūkun dārah*, طیب, *tabīb*.

Un —, سورغ حجام, *sa-ōrang hejām*.

CHITE, s. f., toile des Indes, چیت, *xīta*, کلکاری, *kelamkāri*. — à fond blanc, چیت داسرفوته, *xīta dāsar pūtih*, کلکاری تانه فوته, *kelamkāri tānah pūtih*.

CHOC, s. m., coup, heurt, فنتوهن, *peñuntūh-an*, سنتوهن, *suntūh-an*,

کلغکارن, *ka-langgār-an*, تندغ, *tendang*, اتق, *antak*, سغغ, *singguny*, تبرق, *tubrūk*, انجت, *injat*. — d'un navire contre un rocher, سنتوهن کفل یغ, *suntūh-an kapul yang kena kārang*. — de la tête contre terre, کفال کتانه, *injat kapāla katanah*. -- de deux armées, کلغکارن, *ka-langgār-an* دوا بال تتار, *bāla-tantāra*.

CHOCOLAT, s. m., چکلت, *xokolat*.

Tablette de —, کوه چکلت, *kūweh xokolat*. Une tasse de —, سواتو, *suātu mangkok xokolat*.

CHŒUR, s. m., troupe de personnes, مجلس, *mejlīs*, فسوکن, *pasūk-an*. —, personnes qui chantent ensemble, کاون اورغ مپاي, *kāwan ōrang me-ñāñi*. — de chant, پپینن, *ñāñi-ñāñi-an*. — de musique, بپینن, *buñi-buñi-an*. En —, اغکف اغکافن, *anggap - anggāp - an*. Chanter ou danser en —, براغکف اغکافن, *ber-anggap-anggāp-an*.

CHŒUR, place de l'église où l'on chante, فنجوری تیر ددالم کریج, *pen-jūrey tīmur di-dālam grēja*, تفت, اورغ مپاي ددالم کریج, *tampat ōrang me-ñāñi di-dālam grēja*. Enfant de —, اتق لکلاکی یغ مپاي اتو یغ برخدمه, *anak laki-laki yang me-ñāñi ataw yang ber-keđmat dālam grēja*.

Les neuf chœurs des anges, سمیلن, *sambīlan mejlīs malāikat*, savoir (d'après les traducteurs de la Bible): 1° anges, ملایکه, *malāikat*; 2° archanges, فغهلو, *parghūlu malāikat*; 3° principautés, فغهلون, *parghulū - an*; 4° puissances, فغوسان, *perguasā-an*; 5° vertus, فغگهینن, *pergahīn*.

an; 6° dominations, فر توانان *per-tuān-an*; 7° trônes, سنگهسان *sing-gahsāna*; 8° chérubins, کروب *kerūb*; 9° séraphins, سرفیم *serafim*.

CHOIR, v. n., tomber, جاته *jātuh*, ربه *rebah*. Faire —, منجا تهن *men-jātuh-kan*.

CHOISI, E, part. pas. du v. choisir, فیله *pilih*, تر فیله *ter-pilih*, فلیهن *pilih-an*. Etre —, د فیله *di-pilih*. Des guerriers choisis, هلبالغ یغ فلیهن *hulubālang yang pilih-an*.

CHOISI, le meilleur, qui excelle, یغ لبه بایق *yang lebh baik*, یغ بایق *yang baik sa-kāli*.

CHOISIE, v. a., میله *memilih*. — des perles précieuses, میله متیار یغ *memilih mutiāra yang indah-indah*. Il ne peut plus —, تیا دافت *tiāda dāpat āa memilih lagi*.

CHOIX, s. m., 1°, action, فلیهن *pemilih-an*, حال میله *hāl memilih*, فلیهن *iktiyār*. 2°, résultat, فلیهن *pilih-an*, سوک *sūka*. Voilà mon —, اتوله فلیهن هب *iū-lah pilih-an hamba*. A votre —, تون فون سوک *tūan pūna sūka*. Faire un —, میله *memilih*. De —, یغ بایق سکالی *yang baik sa-kāli*. Des fruits de —, یغ بایق سکالی *buah-būah yang baik sa-kāli*. Un — de livres,

کتاب ۲ یغ بایق سکالی *kitāb - kitāb yang baik sa-kāli*.

CHOLÉRA, s. m., چاهر برابر *xāhar ber-āyer*.

CHÔMAGE, s. m., فرهنتین کرج *per-henti-an karja*, کورخ کرج *kūrang karja*. Le — des ouvriers, کیک *kiik*, تیا د کرج *tiāda karja pada ōrang be-karja*.

CHÔMÉ, E, part. pas. du v. chômer, solennisé, دملیاکن *di-muliā-kan*, دقدسکن *di-ḡudus-kan*. Un jour de fête —, هاری رای یغ دقدسکن *hāri rāya yang di-ḡudus-kan*.

CHÔMER, v. n., ne rien faire, تیا د کرج *tiāda karja*, تیا د مشرج *tiāda mēngarja*. Un bon ouvrier ne chôme pas, فد توکخ فدی تیا د کورخ کرج *pada tūkang pandey tiāda kūrang karja*.

CHÔMER, v. a., solenniser, مملیاکن *me-muliā-kan*, مشقدسکن *mēng-ḡudus-kan*. — un jour de fête, مملیاکن هاری رای *me-muliā-kan hāri rāya*.

CHOPINE, s. f., نام سواتو کوله فد بارخ *nāma suātu kūlah pada bārang yang xāér*.

CHOQUANT, E, adj., یغ *yang mem-brī sākit hāti*, یغ عیب *yang āb*, یغ *yang tiāda pātut*.

CHOQUER, v. a., مینته *meñtuh*, منندخ *menendang*, مپغکخ

meñingung, ممتنخ *mem-banting*. Deux bâtiments qui se choquent, دو بوه کفل برسته سنتوهن *dūa būah kapâl ber-suntuh-suntūh-an*. Deux armées qui se choquent, بال تتار ایت *bāla-tantāra itu deri dūa pihak ber-langgar-langgar-an*. Des vagues qui se choquent, امبق ممتنخ درین *ombak mem-banting dirī-ña*.

CHOQUER, être contraire, ملاون *me-lāwan*. Cela choque le bon sens, ایت ملاون عقل یغ بودی *itu me-lāwan akal yang būdi*.

CHOQUER, offenser, ممبری ساکت *mem-brī sākit hāti*, هاتی *me-ñedūt*, مغنیای *meng-aniāya*.

CHORISTE, s. m., تمن کاون اورغ میایی *temàn kāwan ōrang me-ñāñi*.

CHOSE, s. f., بارغ *bārang*, فرکار *porkāra*, بند *benda*, فکرچان *pe-karjā-an*. — de prix, بارغ یغ برهړک *bārang yang ber-harga*. — précieuse, بارغ یغ انده *bārang yang indah-indah*. Une grande —, فرکار *porkāra yang besār*. Petite —, فرکار کچل *porkāra kecil*. — nouvelle, بارغ یغ بهارو *bārang yang bahāru*. La — demandée, بارغ یغ *bārang yang di-pinta*. Quelle est cette — ? بارغ اف اتوکه *bārang apa itū-kah*. Comment se nomme cette — ? اف نماک بارغ ایت *apa namā-ña bārang itu*. C'est autre —,

ایت اد لاین فرکار *itu ada lain porkāra*. Une — de plus, سفرکار لاگی *sa-porkāra lagi*. Il y a quatre choses, فرکار *ada empat porkāra*. Mille choses, بابق فرکار *bānak porkāra*, بارغ *bārang*. Dieu a créé toutes choses, دجديکن الله اکن سمست عالم *di-jadīkan allah ākan samista ālam*. Il connaît toutes choses, ای تاهو سموان *ia tāhu samuā-ña*. L'amour est une — merveilleuse, عشق ایت بارغ *ishk itu bārang yang ter-lālu ajaib*. Les choses futures, بارغ یغ اکن داتغ *bārang yang ākan dātang*. Les choses de ce monde et les choses de l'autre, فکرچان *pe-karjā-an duniā ini dān pe-karjā-an akīrat*. Faire une —, مشرجاکن سواتو, فکرچان *mengarjā-kan suātu pe-karjā-an*. C'est la même —, c'est égal, اد سمام *ada sama-sama*. Si vous n'avez fait que cela, c'est peu de —, جکلو تون سده بوت ایت ساج *jikalaw tūan sudah būat itu sāja tiāda apa*. Ne négligez pas les petites choses, جاعن ملالیکن *jāngan me-lāley-kan pe-karjā-an yang kecil*. Quelque —, بارغ اف *bārang apa*. Quelque — qu'il fasse, بارغ اف یغ *bārang apa yang di-karjā-kan-ña*.

CHOU, s. m., کوبس *kūbis*. Choux pommés, تلر کوبس *kūbis telòr*. — sans pomme, کوبس کافری *kūbis kāpri*. Petits — de Java, کل *kùl*. — palmiste, امبت *umbut*.

Prov. Il s'y entend comme à ramer des choux, ای تیاد تاهو فکرجاءن, *ia tiāda tāhu pe-karjā-an itu sa-kālī*.

CHOUCROUTE, s. f., کوبس اسم *kūbis āsam*.

CHOUETTE, s. f., بورغ فختق *būrung purgok*.

CHOUQUET, s. m., (Mar.), کرفس *karpus tiang kapal*.

CHOYER, v. a., soigner, مملهران *memeliharā-kan*.

CHOYER, traiter avec tendresse, ممبرجق *mem-būjuk*.

CHÈME, s. m., huile sacrée, المیرون *meyrūn*. Le saint —, المقدس *el-meyrūn el-mukadas*.

CHRÉTIEN, NE, adj., مسیحی *mesēhi*, نصرانی *naṣrāni*, صرانی *ṣrāni*. Un —, سا-وراء مسیحی *sa-ōrang mesēhi*, نصرانی *sa-ōrang naṣrāni*. La religion chrétienne, اکام مسیحی *agāma mesēhi*. Le peuple —, قوم مسیحی *kaūm mesēhi*. En l'année chrétienne, کفد تاهن مسیحی *ka-pada tāhun mesēhi*. Devenir —, ماسق *māsuk* اکام مسیحی *agāma mesēhi*.

CHRIST, s. m., مسیح *mesēh*. Le —, المسیح *el-mesēh*. Jésus-Christ, عیسی المسیح *isa el-mesēh*.

CHRISTIANISME, s. m., اکام مسیحی *agāma mesēhi*, نصرانی *naṣrāni*.

CHRONIQUE, s. f., تاریخ *tārīk*, چرترا دغن منورت فراتورن کال *xeritra dergan menūrut per-atūr-an kāla*. Livre de —, کتاب تاریخ *kitāb tārīk*. Les chroniques, تواریخ *tawārīk*. Le livre des —, کتاب تواریخ *kitāb tawārīk*.

CHRONIQUE, adj., qui dure longtemps, بقا *baḳā*. Maladie —, فباکت *peñākit baḳā*, ۲ فباکت برتاهن *peñākit ber-tāhun-tāhun*.

CHRONOGRAMME, s. m., حرف *huruf bilāng-an tāhun*.

CHRONOLOGIE, s. f., علم تاریخ *ilmu tārīk*, فغتهوئن ماس *pergatahū-an māsa*, هتوئن وقت *hitung-an waktu*.

CHRONOLOGIQUE, adj., یغ تورث *yang tūrut ilmu tārīk*.

CHRONOLOGISTE, s. m., معلم *mālim tawārīk*.

CHRONOMÈTRE, s. m., فغهورک ماس *peng-hūkur māsa*, هرلوجی لاوت *horlūji laut*.

CHRYSALIDE, s. f., اندق *induk*. La — du ver à soie, اندق سوتر *induk sūtra*.

CHRYSLITHE, s. f., باتوامس *bātu amàs*.

CHUCHOTEMENT, s. m., بيسق *bīsīk*.

CHUCHOTER, v. n., بريسيق *ber-bīsīk*, ^٢ بريسيق *ber-bīsīk-bīsīk*.

CHUCHOTEUR, EUSE, adj., اورغ *orang ber-bīsīk-bīsīk*.

CHUT, interj., ديله *dīam-lah*, طه *teh*.

CHUTE, s. f., کرتوهن *ka-runtūh-an*, جتوهن *ka-lurūh-an*, جتوهن *jātūh-an*, تبغ *tumbang*. — d'une

maison, کرتوهن رومه *ka-runtūh-an rūmah*. — des feuilles, كلروهن

ماس داون *ka-lurūh-an dāun*. Le temps de la — des feuilles, لوره

ماس داون *māsa dāun lūruh*. Faire une —, جانه *jātuh*. Faire faire une —,

منجاتهن *men-jātuh-kan*. La — du jour, قش هاری *petang hāri*.

Une — d'eau, حرم *jeràm*.

CHUTE, catastrophe, کبنسان *ka-binasā-an*. La — d'un empire, کبنسان کرجان *ka-binasā-an ka-rajā-an*.

CHUTE, faute, péché, دوس *dōsa*, ساله *sālah*. La — d'Adam, حال

ادم بردوس *hāl nabī adam ber-dōsa*.

CI, adv., سين *sīni*. — سين اد *sīni ada*, سين دتاتم *sīni di-tānam*.

CI, précédé d'un substantif, اين *ini*. Cet homme-ci, اورغ اين *orang*

ini. Cette ville-ci, نكري اين *nagrī*

ini. Ce temps-ci, ماس اين *māsa*

ini. Ce monde-ci, دنيا اين *duniā ini*.

CI, opposé à là. Cette personne-ci, cette personne-là, اورغ اين اورغ ايت *orang ini orang itu*.

Par-ci par-là, دسين دسان *di-sīni di-sāna*.

CI, joint à un adjectif. La lettre ci-jointe, سورت يغ دغن اين *sūrat yang dergan ini*. Ci-incluse, يغ يغ *yang dālam ini*.

CI, joint à des prépositions. Ci-dessus, داتس يغ دهولو *yang dahulu*, داتس

يغ کمدين *di-atas ini*. Ci-après, يغ کاموديان *yang kamudian*.

CI-APRÈS, Loc. adv., کمدين *ka-mudian*, جمه *jemàh*.

CIBLE, s. f., سسارن *sasār-an*, تند *tanda sasār-an*, جه *jih*.

CIBOIRE, s. m., تمغت قدس *tampat kudus*, ميمئن القربان المقدس *piāta meñimpan el-ḥorbān el-muḥadas*.

CIBOULE, s. f., باوغ کچل *bāwang keḥl*.

CICATRICE, s. f., فارت *pārut*, باکس لوك *bakàs lūka*, سلافت *selā-put*. Il montrait ses —, دانبجقکن *di-unjuk-kan-ña pārut-ña*.

CICATRISER, v. a., fermer une plaie, ميمبه لوك *meñembuh lūka*.

CICATRISER, faire des cicatrices, ملوك *me-lūka*, منجدیکن فارت *men-jadī-kan pārut*.

CI-DESSUS. Loc. adv., داتس این *di-ātas ini*.

CI-DESSOUS, Loc. adv., دباوه این *di-bāwah ini*.

CI-DEVANT. Loc. adv., دهولو *da-hūlu*, قد زمان دهولو *pada zemān dahūlu*.

OIDRE, s. m., ایربوه تفاح *āyer bŭah tuffāh*.

CIEL, s. m., firmament, ciel des astres, چکروال لاغت *xa-krawāla*. Et Dieu donna au firmament le nom de —, مک دفعکله *maka di-pangil-lah allah ākan xa-krawāla itu lāngit*. Dieu a créé le — et la terre, دجدیکنله الله لاغت *di-jadī-kan-lah allah lāngit dān būmi*. Les sept cieus, لاغت یخ *lāngit yang ka-tūjuh*. Les astres du —, بنتخ دلاغت *bintang di-lāngit*. Fixer le —, مندغ کلاغت *memandang ka-lāngit*.

CIEL, l'air, l'atmosphère, لاغت *lāngit*, ادر *udara*. La rosée du —, لاغت امبن *embun lāngit*. Les cascades du —, فنچورن لاغت *pancūr-an lāngit*. Les oiseaux du —, بورغ *būrug*, دلاغت *di-lāngit*. Nuée du —, اون دادر *āwan di-udara*. Un —

pur, چواج *xuāxa*. — nébuleux, کابت *kābut*. — obscur, کلم *kelām*. Le — clair devint obscur et nébuleux, ترغ چواج منجادی کلم کابت *trəng xuāxa men-jadī kelām kābut*.

CIEL, séjour des bienheureux, سورک *suwarga*. Les joies du —, کسکسان سورک *ka-sukā-an suwarga*. Le royaume des cieus, کرجاء سورک *ka-rajā-an suwarga*. La porte du —, فنتو سورک *pintu suwarga*. Notre père qui êtes aux cieus, باف کامی یخ اددسورک *bāpa kāmī yang ada di-suwarga*. Qui-conque veut entrer au —, بارغسیاف *bārang-siāpa* هندق ماسق سورک *hendak masuk suwarga*.

CIEL, Dieu, الله *allah*. Fasse le —, انشا الله *inšā-allah*. Les arrêts du —, تقدیر الله *taqdir allah*. Les dons du —, کرنی در الله *karunīa deri allah*. O —! یا الهی *yā ilahī*. Ciel! امبوی *ambūi*.

CIEL des divinités, کساغن *ka-yārgan*. — d'Indra, کئندراان *ka-indrā-an*.

CIEL de lit, لاغت *lāngit-lāngit*.

Loc. Elever quelqu'un jusqu'au —, موجی اورغ ترلالو بابق *memūji ōrang ter-lālu bāñak*. Remuer — et terre, مغیاکن ترلالو بابق *meng-upayā-kan ter-lālu bāñak*. Ravi

au troisième —, راون هاتی *rāwan hāti*. Eloigné comme le — de la terre, جاوه سکالی *jāuh sa-kāli*.

CIERGE, s. m., دین لیلین *dīan līlin*.

Loc. Droit comme un —, بتل سکالی *betūl sa-kāli*.

CIGALE, s. f., چغقرق *xargkrīk*.

CIGARE, s. m., روکتق *rōkok*, میئم چروتو *xerūtu*. Fumer un —, میئم روکتق *mīnum rōkok*.

CIGOGNE, s. f., باغو *bāngaw*, لقلق *laklak*.

CIL, s. m., بولومات *būlu māta*, مات بولو کلوقق مات *būlu kelūpaq māta*.

CILICE, s. m., کاین ربوتی *kāin rambūt-i*, کبلی *kembeli*.

CILLER, v. a., برکلپ *ber-kelep*, برکچف *ber-kejap*.

CIME, s. f., فنچق *punxaq*, کمنچق *kamunxaq*, بیوغن *bubūng-an*. — d'une colline, فنچق بوکت *punxaq būkit*. — d'un clocher, فنچق منارة *punxaq menāret*. — d'une montagne, کمنچق گونخ *kamunxaq gūnung*. — d'un arbre, فنچق فوهن *punxaq pōhon* کایو *kamunxaq pōhon kāyu*. — d'un palais, بیوغن استان *bubūng-an astāna*.

CIMENT, s. m., فراکت *pe-rākat*. Chaux et —, کافر دان فراکت *kāpur dān pe-rākat*. Moulin à —, فکلیغن *pe-gūting-an pe-rākat*.

Prov. Cela est fait à chaud et à —, ایت تر لالو تکه اداں *itu ter-lālu tegūh adā-ña*.

CIMENTER, v. a., مراکت *me-rākat*.

Fig. —, confirmer, affermir, مغقوتکن *menegūh-kan*, مرققوتکن *merq-kūwat-kan*.

CIMETERRE, s. m., شمشر *šimšūr*.

CIMETIÈRE, s. m., تمفت سکل قبور *tampat segala kubūr*, قبورن *pe-kubūr-an*, تمفت تام اورغ *tampat tānam ōrang*, کرامة *kerāmat*. Le — des chrétiens, تمفت قبور اورغ مسیحی *tampat kubūr ōrang mesēhi*.

CINGLER, v. n., برلایر منوجو *ber-lāyer menūju*. — à l'est, برلایر منوجو کیمو *ber-lāyar menūju ka-timur*.

CINQ, nom de nombre, لیم *lima*. — personnes, لیم اورغ *lima ōrang*. — chevaux, کود لیم ایکر *kūda lima īkor*. — arbres, فوهن لیم بانخ *pōhon lima bātang*. Il est — heures, فوکل لیم *pūkul lima*. Pendant — jours, لیم هاری لام *lima hāri lamā-ña*. Il a — ans, لیم تاهن عمر *lima tāhun umur-ña*. Etre à —, برلیم *ber-lima*. Vingt-cinq, دو فوله لیم *dūa pūloh lima*. — cents, لیم راتس *lima rātus*. — mille, لیم ربو *lima rību*. — fois, لیم کالی *lima kāli*. — fois autant, لیم لافس *lima lāpis*,

کند لیم *lima ganda*. Les — livres de Moïse, توریت *tawrit*.

CINQUANTE, nom de nombre, لیم *lima* قوله *pūloh*.

CINQUANTIÈME, n. de nomb. ord., کليم *ka-līma* قوله *ka-līma pūloh*. La — partie d'un tout, فرلیم *per-līma* قوله *pūloh*.

CINQUIÈME, nom de nombre ord., کليم *ka-līma*. La — année, یخ *tāhun* کليم *ka-līma*. Le — jour du mois, بولن *hāri būlan*. Le — article, فرکار *porkāra* یخ *ka-līma*.

CINQUIÈME, la — partie d'un tout, فرلیم *per-līma*. Un —, سفرلیم *saper-līma*. Deux —, دو فرلیم *dūa per-līma*.

CINTRE, s. m., لشکخ *lerkung*, بنتک *bantuk*. — d'un pont, لشکخ *lerkung* jambātan. Plein —, بولت *lerkung būlat*.

CINTRÉ, E, part. pas. du v. cintrer, برلشکخ *ber-lerkung*, ترلشکخ *ter-lerkung*. Un pont —, جباتن *jambātan yang ber-lerkung* برلشکخ *ber-lerkung*.

CINTRER, v. a., ملشکخن *me-lerkung-kan*. — une porte, ملشکخن *me-lerkung-kan pintu*.

CIPAYE, s. m., سېپی *sīpey*, سوپی *sūpey*. Un régiment de —, سوکن *pasūk-an sīpey*.

CIRAGE, s. m., action de cirer, فغسوکن *perg-gosök-an*, فغمان *perg-upām-an*.

CIRAGE, composition pour cirer les chaussures, تنت سفاتو *tinta sapātu*.

CIRCOMPOLAIRE, adj., یخ برکلیخ *yang ber-kuliling kutub*.

CIRCONCIRE, v. a., مئختکن *merg-katan-kan*, مینکن *meñonak-kan*, مغرت کوف *mergerat kūlop*, مبوغ *mem-būang mālu*.

CIRCONCIS, E, part. pas. du v. circonceire, ترختکن *ter-katan-kan*, یخ ترسایت کوف *yang ter-sāyat kūlop-ña*.

CIRCONCISION, s. f., ختن *katan*, حال *ketānet*, سنه *sonat*, مغرت کوف *hāl mengerat kūlop*. — du cœur, هاتی *ketānet hāti*.

CIRCONFÉRENCE, s. f., دایره *dāirat*, گارس فدکلیخ *per-idār-an*, فرادارن *gāris pada kuliling*. — d'un cercle, سیفت بولت *dāirat būlat*, سېپت بولت *sīpat būlat*.

CIRCONSCRIPTION, s. f., دایره *dāirat*, فمغکیرن *peminggir*, فمغکیرن *peminggir-an*.

CIRCONSCRIRE, v. a., مپورت فدکلیخ *meñurat pada kuliling*, مغلیخی *menguliling-i*, مئمگیری *meminggir-i*.

CIRCONSCRIT, E, part. pas. du v. circonserire, borné, resserré, فیچق *pīzak*, سنت *sendet*.

CIRCONSPÉCT, E, adj., بيجق *bijak*,
 بيجقسان *bijaksāna*, بر بودى *ber-būdi*,
 يش *budimān*, عارف *arīf*, يش
 برايش *yang ber-īngat*. Une per-
 sonne —, يش بيجقسان, *ōrang yang*
bijaksāna. Il est —, اى بر بودى,
ia ber-būdi, اى برايش *ia ber-*
īngat.

CIRCONSPÉCTION, s. f., كيججان
ka-bijāk-an, عريفن *arīf-an*, بودى
 بيجق *būdi bixāra*.

CIRCONSTANCE, s. f., فرى *prī*,
 فرى حال *hāl*, فركار *porkāra*,
 فرى حال *prī hāl*, حال احوال *hāl ahwāl*.
 Une affaire avec ses circonstances,
 سواتو فركار دشن حال احوال
suātu porkāra dergan hāl ahwāl-ña.
 Circonstances aggravantes, فرى حال,
 فرى *prī hāl yang mem-brāt-*
kan. Circonstances du moment,
 فرى حال كتيك ايت
prī hāl kotika
ītu.

CIRCONSTANCIER, v. a., مخذان
 مخذان *meng-adā-kan prī hāl*,
 فرى حال *meng-adā-kan prī hāl*,
 منچتران حال احوال
men-xeritrā-
kan hāl ahwāl.

CIRCONVENIR, v. a., tromper par
 des détours, منيفو *menīpu*, مفردياكن
mem-per-dayā-kan.

CIRCONVOLUTION, s. f., بليت *balit*,
 لنگكارن *lingkār-an*. Faire des circon-
 volutions, بر بليت ۲ *ber-balit-balit*.

CIRCONVOLUTION, tour, révolution,
 فركارن *per-kitār-an*.

CIRCUIT, s. m., دايرة *dāirat*,
 فرادارن *per-idār-an*. — d'une ville,
 دايرة نكرى *dāirat nagrī*. — d'un
 lieu saint, طواف *ṭawwāf*. — d'une
 rivière, بليكو سوغى *balīku sūngay*.

CIRCULAIRE, adj., سروف بولت
sa-rūpa būlat, سفرت بولت *seperti*
būlat. Lettre —, سورت يغ دهنترکن,
 فرادارن *sūrat yang di-hantar-*
kan pada segala ōrang.

CIRCULATION, s. f., فرجالان *per-*
jalān-an, حال برجالان *hāl ber-jālan*,
 فرادارن *per-idār-an*, فركارن *per-*
kitār-an. — du sang, فرجالان داره
per-jalān-an dārah. La — du
 public, حال اورغ بايق برجالان
hāl ōrang bāñak ber-jālan. Il y a
 beaucoup d'argent en —, مك اد
 بايق و غ برجالان كليلغ
maka ada bāñak wang ber-jālan kuliling.

CIRCULER, v. n., برجالان *ber-jālan*.
 مخذر *ber-jālan kuliling*, مخذر
meng-īdar, مخذتر *meng-itar*. Le sang
 circule dans les veines, مك داره
 فون برجالان دالم اورت
pūn ber-jālan dālam ūrat. —
 autour de la ville, برجالان كليلغ نكرى
ber-jālan kuliling nagrī. Un
 ruisseau circule au pied de la
 colline, اتق سوغى مخالر دكاكى بوكت
ānaḥ sūngay meng-ālir di-kāki

būkiti. Faire — une nouvelle, مشهورکن خبر *me-mašūr-kanḳabar*.

CIRCUMNAVIGATION, s. f., حال برلایر مغداری بوی *hāl ber-lāyar merg-idār-i būmi*.

CIRE, s. f., لیلین *lilin*. Bougie de —. دین لیلین *dian lilin*. Flambeau de —, سوله لیلین *suluh lilin*. — vierge, لیلین فوته دان سوچی *lilin pūtih dān sūxi*. — à cacheter, لیلین چف *lilin xəp*.

CIRÉ, E, part. pas. du v. cirer, دگوسق *di-gōsoḳ*, داوڤم *di-ūpam*. Des souliers —, سفاتو یغ دگوسق *sapātu yang di-gōsoḳ*. Toile —, کاین یغ دگوسق لیلین *kāin yang di-gōsoḳ lilin*.

CIRER, v. a., مغکوسق *merg-gōsoḳ*, مغوڤم *merg-ūpam*, ملولت *me-lūlut*. — une toile, لیلین دغن کاین مغکوسق *merg-gōsoḳ kāin degan lilin*. — des souliers, مغکوسق سفاتو دغن تنت *merg-gōsoḳ sapātu degan tinta*.

CIRIER, s. m., توکغ لیلین *tūkang lilin*.

CIRON, s. m., کومت *gegàt*, کومن *kūman*.

CIRQUE, s. m., تمفت بولت *tampat būlat*, تمفت برلب *tampat berlumba-lumba*, گلغڤغ *galanggang*.

CISAILLES, s. f. pl., کتغ بسر مومتغ *gunting besàr memūtung besàr*.

CISEAU, s. m., فاهت *pāhat*, فیسو *pīsaw*. — à rompre, فاهت سرمبغ *pāhat serumboh*. — de tailleur de pierre, فاهت فانه *pāhat pātīng*. Faire un travail au —, مامهت *memāhat*.

CISEAUX, s. m. pl., کتغ *gunting*. — de tailleur, کتغ توکغ فجاهت *gunting tūkang pen-jāhit*. — de jardinier, کتغ فرنتغ *gunting perantīng*. Couper avec des —, tondre, مگکتغ *merg-gunting*.

CISELÉ, E, part. pas. du v. ciseler, فاهت *pāhat*, اوکر *ūkir*, تر فاهت *ter-pāhat*, تراوکر *ter-ūkir*.

CISELER, v. a., مامهت *memāhat*, مغوکر *merg-ūkir*.

CISELEUR, s. m., اورغ مامهت *orang memāhat*, اورغ مغوکر *orang merg-ūkir*.

CISELURE, s. f., فهاتن *pahāt-an*, اگیرن *ukīr-an*, فغکیرن *perg-ukīr-an*.

CITADELLE, s. f., کوت *kōta*, برج *burj*.

CITADIN, E, adj., اورغ نگرى *orang nagrī*, اورغ بندر *orang bandar*.

CITATION, s. f., سامن *sāmān*, فدوهن *dawā*, فدوهن *penu-dūh-an*, فدوهن *perg-adū-an*.

CITÉ, s. f., نگرى *nagrī*, کوت *kōta*. Une grande —, نگرى یغ بسر *nagrī yang besàr*. — populeuse, نگرى

راغی *nagrī yang rāmey*. Population de la —, ایسی نگرى *isi nagrī*.

CITER, v. a., en justice, مندعوایى *men-dawā-i*, مشادو *menūduh*, مغادو *meng-ādu*, ممشکل دهدافن حاکم *me-marygūl di-hadāp-an hākīm*.

CITER un passage, une autorité, مبابو *mem-bāwa*.

CITERNE, s. f., فلوغن *palōng-an*, فريگى *prīgi*.

CITHARE, s. f., کچاڻي *keṣāpi*.

CITOYEN, NE, s., اورغ نگرى *ōrang nagrī*, اورغ در نگرى *ōrang deri nagrī*, اورغ بنو *ōrang benūa*. —, membre d'une société libre, اورغ مردھیک *ōrang mardhika*. Obtenir les droits de —, براوله حق نگرى *ber-ūleh haḥ nagrī*.

CITRON, s. m., ليمو جرق *jerùk*, ليمو کربو *līmaw karbaw*, ليمو بالی *līmaw bālī*. Fleur de —, بوغ جرق *būnga jerùk*, بوغ ليمو کربو *būnga līmaw karbaw*. Jus de —, اير جرق *āyer jerùk*, اير ليمو کربو *āyer līmaw karbaw*. Couleur de —, ورن ليمو کربو *warna līmaw karbaw*.

CITRONNIER, s. m., فوهن جرق *pōhon jerùk*, فوهن ليمو کربو *pōhon līmaw karbaw*.

CITROUILLE, s. f., لابو فرغکی *lābu pringgī*, لابو مانس *lābu mānis*.

CIVADIÈRE, s. f., (Mar.), لایر سمندیر *lāyar semandēra*.

CIVE, s. f., باوغ کچل *bāwang keṣil*.

CIVET, s. m., مکانن درفد دا کغ کویلو *makān-an deri-pada dāgīng ko-wēlu*.

CIVETTE, s. f., chat musqué, موسغ جت *mūsang jebāt*, تگکالغ *tanggālūng*.

CIVETTE, liqueur tirée de cet animal, جت *jebāt*. Odeur de —, باو جت *bāu jebāt*.

CIVIÈRE, s. f., جفان *jempāna*, لیرغ *lērang*, جنازة *jināzet*.

CIVIL, E, adj., qui concerne les citoyens, در نگرى *deri nagrī*, نگرى *nagrī*, حق *pūña*. Droit —, نگرى *haḥ nagrī*. Jouir de ses droits —, براوله حق نگرى *ber-ūleh haḥ nagrī*. Gouvernement —, فرنته نگرى *parentah nagrī*. Registres de l'état —, کتاب نگرى *kitāb nagrī*. Guerre —, فرغ ددالم نگرى *prang di-dālam nagrī*.

CIVIL, courtois, poli, سوڤن *sūpan*, باس *yang tāhu bahāsa*, برادب *ber-adab*, سنتن *santun*. Un homme —, اورغ سوڤن *ōrang sūpan*, اورغ برادب *ōrang ber-adab*. Recevoir quelqu'un d'une manière —, مچيت اورغ دغن ادب *meñambut orang dengan adab*.

CIVILEMENT, adv., en matière civile, تورت حق نگرى *tūrut hak nagri*.

CIVILEMENT, avec politesse, دغن ادب *dengan adab*.

CIVILISATION, s. f., حال معاجر *hāl meng-ajar ādat*, حال عاده *hāl men-jinak-kan*.

CIVILISER, v. a., معاجر عاده *meng-ajar ādat*, ادب معاجر *meng-ajar adab*, منجینکن *men-jinak-kan*, معجاری *mem-baik-i orang*, معاجر اورغ *meng-ajar-i orang*, کبجینکن *meng-ajar ka-bijik-an*.

CIVILITÉ, s. f., ادب *adab*, بهاس *bahasā lembut*, فر بهسان *per-bahasā - an*, کلکون یغ سوئن *kalakū - an yang sūpan*, فری سوئن *pri sūpan santun*.

OLABAUDEE, v. n., aboyersouvent, میالتق *meñalāk bāñak*.

Fig. —, crier mal à propos, برکات دغن تیاد سببن *ber-kāta dengan tiāda sebāb-ña*, برچوردغن تیاد گناى *ber-xūra dengan tiāda gunā-ña*.

OLAIB, s. f., کسکسی *kisi-kisi*, کسکسی درفد روتن *dinding kisi-kisi deri-pada rōtan*. Cloison de —, کسکسی برکسکسی *dinding ber-kisi-kisi*. Passer à la —, معایق

دغن کسکسی *meng-āyak dengan kisi-kisi*.

OLAIB, E, adj., lumineux, ترغ *tràng*, سیخ *sīang*. Une idée —, اغاتن یغ ترغ *ingāt-an yang tràng*. Intelligence —, عقل بودی یغ ترغ *akal budi yang tràng*.

CLAIR, éclatant, برچهای *ber-xahāya*. Le soleil est —, متهاری *mata-hāri ber-xahāya*. Une étoile qui est —, سواتو بنتغ یغ *suātu bintang yang ber-xahāya*.

CLAIR, pur, serein, چواج *xuāxa*, لاغت ترغ *tràng*. Un ciel —, لاغت ترغ *lāngit yang xuāxa*, مالم چواج *lāngit tràng*. Une nuit —, *mālam xuāxa*.

CLAIR, peu foncé, مود *mūda*, ثوته *pūtih*. Rouge —, میره مود *mērah mūda*. Jaune —, کونخ مود *kūning mūda*, کونخ ثوته *kūning pūtih*.

CLAIR, transparent, جرنه *jernèh*, چره *xeràh*, هنج *henng*. De l'eau —, ایر جرنه *āyer jernèh*. — comme du cristal, هنج سفرت هبلر *henng seperti hablur*. — comme un miroir, چره سفرت چرمن *xeràh seperti cermin*.

CLAIR, liquide, چایر *xāer*. De la bouillie trop —, بو بر یغ ترلالو چایر *būbur yang ter-lālu xāer*.

CLAIR, peu épais, تيفس *tīpis*, نيفس *nīpis*, جارغ *jārang*. Une étoffe —, کاین یغ تيفس *kāin yang tīpis*, کاین جارغ *kāin jārang*.

CLAIR, peu serré, جارغ *jārang*. Cheveux clairs, رمبت جارغ *rambut jārang*. Semer —, منابر جارغ *menābur jārang*.

CLAIR, sonore, پارغ *nāring*, مرسيق *mersik*. Une voix —, سوار یغ پارغ *suāra yang nāring*. Un son —, بوپی یغ مرسيق *būni yang mersik*.

CLAIR, évident, پات *nāta*, ترغ *trəng*, ظاهر *tlāhir*. Une nouvelle —, خبر یغ پات *kabar yang nāta*. Commentaire —, تفسیر ترغ *tafsir trəng*. — comme le jour, ظاهر *tlāhir* سڤرت سيخ هاری *seperti siang hāri*.

CLAIR, net. Une vue claire, مات تاجم *māta tājam*. Un profit —, لاب یغ تنتو *lāba yang tantu*.

CLAIR, adv., دغن ترغ *dengan trəng*, دغن پات *dengan nāta*. Voir —, ملهت دغن ترغ *me-lihat dengan trəng*. Parler —, برکات دغن سوار *ber-kāta dengan suāra nāring*.

CLAIR, s. m., چهای *xahāya*, ترغ *trəng*. — de lune, چهای بولن *xahāya būlan*. Au — de la lune, ڤدا کتيک بولن برچهای *pada kotika būlan ber-xahāya*.

CLAIREMENT, adv., دغن ترغ *dengan trəng*, اتس فری یغ پات *ātas pri yang nāta*, دغن پات *dengan nāta*. Apercevoir —, منفق دغن ترغ *menampak dengan trəng*. Contempler —, ممندغ دغن پات *memandang dengan nāta*.

CLAIRIÈRE, s. f., تفت ترغ دالم هوتن *tampat trəng dālam hūtan*.

CLAIRON, s. m., نغير یغ بيبين ترلالو *nafiri yang būni-ña ter-lālu nāring*, مدلی *madali*.

CLAIR-SEMÉ, E, adj., جارغ *jārang*, یغ دتابر جارغ *yang di-tābur jārang*.

CLAIRVOYANCE, s. f., سڤری *prī yang xerdik*.

CLAIRVOYANT, E, adj., چردق *xerdik*, مات تاجم *māta tājam*.

CLAMEUR, s. f., grand cri, سورق *sūrak*, هرق *herik*. — tumultueuse, گمفر *gampar*, هر بيرو *haru-biru*.

CLAMEURS, plaintes, ڤغدوون *perg-adū-an*. Les clameurs du pauvre, ڤغدوون اورغ مسکين *perg-adū-an orang miskin*.

CLAMPIN, E, adj., musard, lent, اورغ مخرج فرلاهن *orang mengerja perlāhan-perlāhan*, اورغ مالس *orang mālas*.

CLANDESTIN, E, adj., بوپی *būni*, تر بوپی *ter-būni*, سمبوپی *sem-būni*, تر سمبوپی *ter-sem-būni*, غایب *gāib*.

Affaire — , فکرجان یغ ترسمبونی
pe-karjā-an yang ter-sem-būni.

OLANDESTINEMENT, adv., دغن
منچرچوری *dengan men-xuri-xūri,*
۲ *dīam-dīam.* Vendre de l'opium
— , منچرچوری برجول اڤیوم
men-xuri-xūri ber-jūal apium.

GLAPOTAGE, s. m., حال امبق ممنتغ
دریس *hāl ombak mem-bantiṅ*
dirī-ūa, کاجق ایر
kāxuk āyer.

CLAQUE, s. f., coup du plat de la
main, تفق تفق *tepùk,* تفاق
tārgan, تمفیلخ *tampiling.*

CLAQUE dans un théâtre, اورغ ۲
یغ برتفق *ōrang-ōrang yang ber-*
tepùk-tepùk.

CLAQUEMENT, s. m., des dents,
گلتق *galetèk.*

CLAQUEMENT des mains, بوپی تفق
būni tepùk.

CLAQUEMENT du fouet, بوپی چمتی
būni xamotī.

CLAQUER, v. n., des dents, کیکی
مغلتق *gigi meng-galetèk.*

CLAQUER des mains, برتفق تاقن
ber-tepùk tārgan. Un fouet qui
claque, چمتی بر بوپی *xamotī ber-*
būni. Faire — un fouet, میسکن
mem-būni-kan xamotī.

CLAQUER, v. a., donner des claques,
مغفیلخ اورغ *menampiling orang.*

CLAQUET, s. m., کایوکچل یغ بر فوکل ۲
دغن تیاد برهنقی دالم فکلیشن
kāyu kexil yang ber-pukul-pukul dengan

tiāda ber-henti dalam peng-giling-
an.

Fig. Sa langue va comme le —
du moulin, ای اورغ فلیتر *īa orang*
pe-litar.

CLAQUETTE, s. f., فکاکس کلنتخ
perkakas klontong.

CLARIFICATION, s. f., حال مغهنغن
hāl meng-henṅ-kan.

CLARIFIER, v. a., مغهنغن
meng-henṅ-kan, منچرنهنکن
men-jernih-
kan. — du vin, مغهنغن ایراغکور
meng-henṅ-kan āyer anggūr. —
au moyen d'un filtre, مغهنغن سرت
meng-henṅ-kan serta me-
nāpis.

CLARINETTE, s. f., نام سروف بغسی
nāma sa-rūpa barysi.

CLARTÉ, s. f., کترانغن
ka-trāng-an, کپتان *ka-ñatā-an,*
چهای *xahāya,* فری یغ ظاهر *pri*
yang tlāhir, فری یغ جرنه *pri yang*
jernih. — de la lampe, ترغ فلیت
trāng palita. — du soleil, چهای
xahāya mata-hāri. — du
jour, سیخ هاری *sīang hāri.* — de
la voix, فری سوار پارغ *pri suāra*
ñaring. Parler avec — , دغن
ber-kāta dengan trāng.

CLASSE, s. f., فشکت
pankat, مرتبه *mertabat,* اتورن
atūr-an, باکی *bāgey,* فرهمنون
per-himpun-an. Première — , فشکت یغ

فرتام *pangkat yang portāma*. Les gens de la première —, اورغ بسر *orang besār sa-kālī*. Les gens de la dernière —, اورغ کچل

orang kecil, اورغ هين دين *orang hīna dīna*. Vivre selon sa —, هيدف تورت فثکتن *hīdup tūrut pangkat-ña*. La — des pauvres, سکل اورغ مسکين *segala orang mes-kin*. Des choses de différentes classes, بارغ ۲ بر باگی ۲ جنس *bārang-bārang ber-bāgey-bāgey jenīs-ña*.

CLASSE, leçon, école, اجارن *ajāran*, سکولا *sekūla*. L'heure de la —, کتیک اجارن *kotika ajār-an*. Aller en —, فرگی سکولا *pergi sekūla*.

CLASSEMENT, s. m., et CLASSIFICATION, s. f., 1°, action de classer, حال مغاترکن *hāl merg-atur-kan*, حال مهبکیکن *hāl mem-bahagi-kan*, 2°, résultat, اتورن *atūr-an*, بهکیکن *bahagi-an*.

CLASSEUR, v. a., مغاترکن *merg-atur-kan*, مهبکیکن *mem-bahagi*, مهبکیکن *mem-bahagi-kan*. — convenablement des objets, مغاترکن فرکار دغن *merg-atur-kan porkāra* سفاتن *dengan sa-pātut-ña*.

CLASSIQUE, adj., در سکولا *deri sekūla*, سکولا فون *sekūla pūña*. Livres classiques, کتاب سکولا *kitāb sekūla*, کتاب فثیکن *kitāb perg-aji-*

an. Devoirs classiques, فکرچان *pe-karjā-an sekūla*, فثیکن *perg-aji-an*.

CLAUDICATION, s. f., action de boiter, فثغ *timpang*, فنجغ *pinxang*.

CLAUSE, s. f., شرط یغ برهوبغ فد *şart yang ber-hūburg pada suātu per-janji-an*.

CLAUSE, article, فرکار *porkāra*, فصل *faṣal*.

CLAVICULE, s. f., os, سلشک *selangka*, سسلانغن *sa-selāng-an*.

CLAVIER, s. m., rangée des touches d'un piano, تغت ارغن یغ دقتق اورغ *tampat organ yang di-petik orang*.

OLEF, s. f., اتق کنچی *anak kunxi*, کنچی *kunxi*. Le trou de la —,

لوبغ اتق کنچی *lobang anak kunxi*. Anneau pour tenir les clefs, چنچن

اتق کنچی *xinxin anak kunxi*. Celui qui garde les clefs, جورو کنچی *juru kunxi*. Fermer une porte à —,

مغنجیکن فنتو *mergunxi-kan pintu*. Les clefs de la ville, کنچی فنتونگری *kunxi pintu nagri*. Donner les

clefs (la puissance) à quelqu'un,

مبویه اتق کنچی آس باهو اورغ *membubuh anak kunxi atas bahu orang*. Donner les clefs du royaume

des cieux, مبری اتق ۲ کنچی کرجان *mem-brī anak-anak kunxi ka-rajā-an suwarga*. La — de la

science, اتق کنچی معرفه *anak kunxi marifat*.

CLEF, place forte d'une frontière. Ce fort est la — du pays, مك كوت *maka kōta ini jādi kapāla segala binting nagri*.

CLEF, en musique, تند راکم *tanda rāgam*.

Loc. Mettre la — sous la porte, ۲ برپنده دیم *ber-pindah diām-diām*. Garder sous —, مچفن دغن کنجی *meñimpan dergan kunjī*. C'est la — de voûte, ای ایت فرکار یخ فرتام *ia itu porkāra yang portāma*. Présenter les clefs, منعلقکن درین *menalok-kan diri-ña*.

CLÉMENCE, s. f., کمرهن *ka-murāh-an*, رحمة *rahmat*. — royale, کمرهن راج *ka-murāh-an rāja*. La — de son père, کمرهن ایهن ایت *ka-murāh-an ayah-ña itu*.

CLÉMENT, E, adj., موره *mūrah*, رحیم *rahīm*, رحمان *rahmān*, یخ مغسہانی *yang mengasih-ān-i*, یخ مغسہونی *yang meng-ampūn-i*. Un homme —, اورغ یخ موره *orang yang mūrah*. Un roi — envers ses sujets, راج یخ مغسہانی رعیت *rāja yang mengasih-ān-i rayat-ña*. Au nom du Dieu clément et miséricordieux, بسم الله الرحمان الرحيم *bismillahi er-rahmān er-rahīm*.

OLEPSYDRE, s. f., horloge d'eau, جام فاسر *jām āyer*. — desable, جام فاسر *jām pāsir*.

CLERC, s. m., qui est dans l'état ecclésiastique, قادی *pādrī*, امام *imām*, قندیت *pandita*, سنتری *santrī*.

CLERC, qui travaille sous un homme de pratique, جوړو تولس *jūru tūlis*, فپورت *peñūrat*.

Loc. Pas de —, سیلف دالم سواتو *sīlap dālam suātu pekarjā-an*.

CLERGÉ, s. m., سکل امام *segala imām*, سکل قندیت *segala pandita*.

CLÉRICAL, E, adj., در امام *deri imām*, امام فون *imām pūña*. Habit —, فکلین امام *pakēy-an imām*. Fonctions cléricales, فکرجان امام *pe-karjā-an imām*.

CLÉRICATURE, s. f., امامة *imāmat*.

CLIENT, E, s., d'un avocat, اتق گاووم *anak gāwam*. — d'un médecin, اورغ یخ داباتو دوکن *orang yang di-obāt-i dūkun*.

CLIGNEMENT, s. m., حال برکچف *hāl ber-kejap*.

CLIGNER, v. a., برکچف *ber-kejap*, مچجف *mengejap*. — l'œil, مات مچجف *mengejap mata*.

CLIGNOTEMENT, s. m., حال برکلف *hāl ber-kelip*.

CLIGNOTER, v. n., برکلف *ber-kelip*.

OLIMAT, s. m., partie de la terre, région, بهکیئن بومی *bahagi-an būmi*, اقليم *iklīm*.

CLIMAT, température de l'air dans un pays, فري هوا *pri hawā*.

CLIN-D'ŒIL, s. m., كجف مات *kejap māta*, اشاره لاوع *išārat lāwāng*. Un —, سكجف مات *sa-kejap māta*. En un —, دغن سكجف مات *dergan sa-kejap māta*, دغن سساعة *dergan sa-sāat*, دغن سكتيك *dergan sa-kotika*.

CLINQUANT, s. m., فراد *prāda*, فراد كريسق *prāda gerisik*.

CLINQUANT, fausse beauté, faux brillant, فرهياسن يغ سي ٢ *per-hiās-an yang sia-sia*, كلوكن يغ دست *ka-elōk-an yang dusta*.

CLIQUE, s. f., réunion de gens de bas étage, كغسي اورغ هين *kongsi ōrang hīna*.

CLIQUET, s. m., ليده جنتر *līdah jantrā*.

CLIQUETER, v. n., كمرتيق *gemertak*, كمرتات *gemratak*, مغمكريسق *merg-gerisik*.

CLIQUETIS, s. m., كمرنجيخ *gemin-xing*, كريسق *gerisik*. Le — des armes, كمرنجيخ سكل سنجات *gemin-xing segala senjata*.

CLITORIS, s. m., كلنتت *kelintat*.

CLOAQUE, s. m., lieu destiné à recevoir les immondices, تندس *tendas*, سرلخ *serlong*, لمباهن *lambāh-an*,

تمفت سمفا *tampat sampah*.

CLOAQUE, égoût, جالان اير كوتر *jālan āyer kōtor*.

CLOCHE, s. f., كنت لويخ *lōxing*, كنت لويخ يغ بسر *lōxing yang besār*. — d'alarme, كنت لويخ سمبوين *lōxing sembūyan*, علامت *genta alāmat*. Son des cloches, بوي لويخ *būni lōxing*. Sonner les cloches, مغمكركن لويخ *merg-grākkan lōxing*, مغمكويغ كنت *merg-gōyang genta*. Battant de —, اتق *anak genta*.

CLOCHE, ustensile de cuisine et de jardinage, قنوتف *penūtup*. — en verre, قنوتف درفد كاج *penūtup deripada kāxa*.

CLOCHE, ampoule, بنتل *bentil*.

CLOCHE-PIED (À), adv., اتس سواتو *atas suātu kāki*, ملفت دغن *me-lumpat dergan suātu kāki*.

CLOCHER, v. n., برتفخ *ber-timpang*, برتفنج *ber-pinxang*.

Fig. Cette comparaison cloche, فراظمان ايت برتفاغن *per-upamā-an itu ber-timpang-an*.

CLOCHER, s. m., bâtiment élevé pour les cloches, تمفت لويخ *tampat lōxing*, منارة يغ بركنت *menāret yang ber-genta*.

CLOCHER, paroisse, موكم *mūkim*.

Il y a dix clochers, اد سقوله موكم *ada sa-pūloh mūkim*.

Loc. Il n'a vu que le — de son village, ای اورغ یخ تیاد برچوب *ia orang yang tiada ber-xōba*.

CLOCHETTE, s. f., لوجخ کچل *lōxang keaxil*, گنت کچل *genta keaxil*.

CLOISON, s. f., دندغ *dinding*. — de planches, دندغ فاشن *dinding papan*. — de briques, دندغ بات *dinding bāta*.

CLOISONNER, v. a., séparer par une cloison, میگون دغن دندغ *me-ñakū-kan dengan dinding*.

CLOÎTRE, s. m., monastère, رومه *rūmah orang per-tāpa*, فرتافان *per-tapā-an*. La vie du —, فرتافان *ka-hidūp-an orang per-tāpa*.

CLOÎTRÉ, E, part. pas. du verbe cloîtrer, یخ تیاد کلور در فرتافان *yang tiada ka-lūar deri per-tapā-an*.

CLOÎTRER, v. a., ماسقن اورغ دالم *me-masuk-kan orang dālam per-tapā-an*.

SE CLOÎTRER, v. pron., ماسق رومه *māsuk rūmah orang per-tāpa*.

CLOPIN-CLOPANT, loc. adv., سرت *serta pinxang*. Aller —, برجالن دغن سوسه سرت *ber-jālan dengan sūсах serta pinxang*.

CLOPINER, v. n., بر فنجخ سدیکت *ber-pinxang sa-dīkit*.

CLOPORTE, s. m., لیفن *lapan*.

CLORE, v. a., fermer, منوتف *menūtup*, مپاکت *meñakat*. — les yeux, منوتف مات *menūtup māta*, مت مچمکن مات *menge-jām-kan māta*. — une lettre, مپوبه *menūtup sūrat*, چف فد سورت *mem-bābuh xāp pada sūrat*. — les passages, مپاکت *meñakat jālan*.

CLORE, entourer d'une clôture, مکاری *memagār-i*, مغللیخی *mergulitīng-i*. — un jardin, تامن *memagār-i tāman*. — d'un fossé, مغللیخی دغن فارت *mergulitīng-i dengan pārit*.

CLORE, terminer, موتسکن *memūtus-kan*, مغباسکن *meng-hābis-kan*. — un procès, دعوا موتسکن *memūtus-kan dawā*. — une affaire, مغباسکن *meng-hābis-kan pe-karjā-an*. — un discours, بچار مپدهکن *meñudah-kan bixāra*.

CLOS, E, part. pas. du v. clore, fermé, توتف *tūtup*, تر توتف *ter-tūtup*, تر ساکت *ter-sakat*. Une porte close, فتو یخ تر توتف *pintu yang ter-tūtup*.

CLOS, entouré, دککاری *di-pagār-i*, یخ دکلیخی *yang di-kulitīng-i*. Jardin —, تامن یخ دککاری *tāman yang di-pagār-i*.

CLOS, terminé, فوتس *pūtus*, هابس *hābis*, سده *sudah*. Nuit close,

جاوه مالم *jāuh mālam*. Bouche —,
تیاد برکات لاکئی *tiāda ber-kāta lāgi*.

CLÔTURE, s. f., enceinte, فاکر
pāgar, سروکن *serōk-an*. —, fossé,
فارت *pārit*. —, mur, تمبق *tembok*.

CLÔTURE, fir, terme, کفتوسن
ka-putūs-an, کهبیسن *ka-habīs-an*,
کسداهن *ka-sudāh-an*.

CLOU, s. m., فاکو *pāku*, فاسق *pā-
sāk*. — de cuivre, فاکو تمباک *pāku
tembāga*. Gros —, فاکو بسر *pāku
besār*, لابغ *lābang*. Un long —,

فاکو فنجیح *pāku panjang*. La tête
d'un —, فاکو کفال *kapāla pāku*,
فایح *pāyung pāku*. La pointe
d'un —, فاکو هوجج *hūjung pāku*.

Le trou d'un —, فاکو لوبغ *lobang
pāku*. Ficher un —, فاکو
memāsang pāku. Arracher un —,
فاکو منچابت *men-xābut pāku*. Orné
de —, فاکو یغ برفاکو *yang ber-pāku*.

Loc. Il n'y manque pas un —,
فاکو یاءیت سده گنڤ *iā-itu sudah genḍp*.
Maigre comme un —, فاکو کورس سکالی
kūrus sa-kāli.

CLOU de girofle, چغکه *xerḡkeh*,
بوغ چغکه *būng xerḡkeh*.

CLOU, furoncle, بیسل *bīsul*, ثورو
pūru bātu.

CLOUAGE, s. m., حال ماکو *hāl
memāku*, حال ماسخ فاکو *hāl me-
māsang pāku*.

CLOUÉ, E, part. pas. du v. clouer,
یغ دفکوکن ترفاکو *ter-pāku*, *yang di-
pakū-kan*. Cette table est clouée,
میج ایت ترفاکو *mēja itu ter-pāku*.

CLOUER, v. a., ماکو *memāku*, ماکوکن
memakū-kan, ماسق *memāsak*. —
des planches, ماکوکن فاشن *memakū-
kan pāpan*.

CLOUTERIE, s. f., commerce de
clous, فیرنیگان فاکو *perniagā-an
pāku*. —, fabrique de clous, تمفت
فاکو *tampat mem-būat pāku*.

CLOUTIER, s. m., فندی فاکو *pan-
dey pāku*, توکخ فاکو *tūkang pāku*.

CLUB, s. m., فرهمفونن اورغ بریچار
per-himpūn-an orang ber-bixāra.
Maison de —, رومه فبچران *rūmah
pe-bixarā-an*.

CLYSOIR et CLYSOPOMPE, s. m.,
سحفین اوبت *sumpīt-an obat*.

CLYSTÈRE, s. m., اوبت سفین
obat sumpīt-an. Donner un —,
ماسقکن اوبت سفین *me-māsuk-kan
obat sumpīt-an*.

COACTIF, IVE, adj., یغ دافت مغلکناهی
yang dāpat meng-gagāh-i.

COACTION, s. m., حال مغلکناهی
hāl meng-gagāh-i, فغلکناهن *peng-
gagāh-an*.

COAGULATION, s. f., حال جادی بکو
hāl jādī bakū.

COAGULÉ, E, part. pas. du v. co-
aguler, بکو *bakū*, یغ بریکو *yang*

ber-bakū. Du lait — ايرسوسو يڭ بکو, *āyer sūsu yang bakū*. Du sang —, داره يڭ بکو *dārah yang bakū*.

COAGULER, v. a., مېمبکون *mem-bakū-kan*.

SE COAGULER, v. pron., منجادی بکو, *men-jādi bakū*.

COALISÉ, E, part. pas. du v. coaliser, هوبڭ *hūbung*, ترهوبڭ *ter-hūbung*, يڭ برهوبڭ *yang ber-hūbung*.

COALISER, v. a., موافقتکن *me-muwāfaqat-kan*, مشهوربڭکن *meng-hūbung-kan*.

SE COALISER, v. pron., برموافقة *ber-muwāfaqat*.

COALITION, s. f., حال موافقة *hāl muwāfaqat*, هوبوڭن *hubūng-an*, فرهوبوڭن *per-hubūng-an*.

COASSEMENT, s. m., بوپي کاتق *būpi kātāq*, گڭگيرن کاتق *gegēr-an kātāq*.

COASSEB, v. n., بر بوپي کاتق *ber-būpi kātāq*.

COAGNE, s. f. Pays de —, نڭرى يڭ, *nagrī yang bāik*, بلاد اعيم *bilād nayim*. Mât de —, تيڭ نڭڭي يڭ اورڭ, *tīng tīnggi yang ōrang memanjat ākan dīa men-dāpat bārang indah*.

COARDE, s. f., noeud de ruban, سېمپولن ڭيت *simpūl-an pīta*.

COCASSE, adj., هارس *hārs*, دسندرکن *hārus di-sindir-kan*.

COCCINELLE, s. f., تڭکاد کچل *tang-kāda kekil*.

COCCYX, s. m., os à l'extrémité du sacrum, تولڭ تڭڭڭڭ *tūlang pung-gung*, تولڭ بنتت *tūlang buntut*.

COCHE, s. m., espèce de voiture, کریت *karēta*, رات *rāta*. Son — était traîné par deux chevaux blancs, رتان دهيل اوله دو کود ڭوته *ratā-ña di-hela ūleh dūa kūda pūtih*.

COCHE, s. f., entaille, brèche, سمبڭ *sumbing*, چله *welāh*. — en long, تورق *tōriq*. —, découpure, کومی *kūmey*.

COCHENILLE, s. f., هولت يڭ مېبرى *hūlat yang mem-brī warna kīrmizī*.

COCHER, s. m., کوسر سايس *sāis*, کوسر *kūsir*.

COCHÈRE, adj. f. Porte —, ڭسو *pintu garbang*.

COCHON, s. m., بابي *bābi*. — gras, بابي گمڭ *bābi gumūq*. — maigre, بابي کورس *bābi kūrus*. — mâle (non châtré), بابي جنتن *bābi jantan*. — sauvage, بابي هوتن *bābi hūtan*. — de lait, اتق بابي *ānaq bābi*. Soies de —, بولو بابي *būlu bābi*. Chair de —, داڭڭ بابي *dāging bābi*. Graisse de —, لرد بابي *lemāq bābi*. Garder les —, مڭگمبلانکن بابي *meng-gombalā-kan bābi*.

OOCHONNAILLE, s. f., سكل مكانن *segala makān - an deri-pada dāging bābi*.

OOCHONNERIE, s. f., chose sale, سمفاه *sampah*, ككتورن *ka-kotōr-an*.

COCO, s. m., كلاف *kelāpa*, بوه *kerambil*. — aussitôt après la fleur, بوسل *bursil*. — ayant de l'eau mais pas encore de chair, چشكر *çengkir*. — assez avancé pour en boire l'eau, مود كلاف *kelāpa mūda*.

Ecorce du —, سابت *sābut*. Coque de —, تمفورغ *tempōrong*. Creux du germe du —, تمبخ كلاف *tumbung kelāpa*. Pulpe du —, ايسى كلاف *isi kelāpa*. Eau de —, اير كلاف *āyer kelāpa*. Lait de —, سنتن *santan*.

Huile de —, ميق كلاف *mīnak kelāpa*. Huile extraite par la pression, سمفله ميق *mīnak sampelāh*. Huile obtenue par la coction, ميق فرتانق *mīnak per-tānak*. Fleur du —, مايق *māyang*. Enveloppe du spadice, سلودغ *selūdang*.

COCON, s. m., coque de vers à soie, اندق هولت سوتر *induk hūlat sūtra*.

COCOTIER, s. m., فوهن كلاف *pōhon kelāpa*, فوهن پير *pōhon nīyur*. Feuille du —, داون كلاف *dāun kelāpa*.

COCOTTE, s. f., ustensile de cuisine, كوالى بسى *kuwāli besī*.

COCTION, s. f., cuisson, تسانن *tanāk-an*, حال منديده *hāl mendīdih*.

COOU, s. m., لاکى يڭ بنين برموكه *lāki yang binī-ña ber-mūkah*.

CODE, s. m., recueil des lois, سورت اندغ ۲ *sūrat undang - undang*, فرهمفونن *per-himpūn-an segala šart*. — mahométan, شريعة نبى *šeriat nabī*.

CODICILLE, s. m., addition à un testament, تباهن سورت وصية *tambāh-an sūrat waš'it*.

COERCER, v. a., منكهكن *menegāhkan*, مناهنكن *menāhan-kan*, مشكاهى *merg-gagāh-i*.

COERCITION, s. f., حال مشكاهى *hāl merg-gagāh-i*, حال مناهنكن *hāl menāhan-kan*.

OEUR, s. m., جتغ *jantung*. —, organe du sentiment, هاتى *hāti*, قلب *kelbu*. Battement du —, دبر *debār*. — qui palpité, هاتى يڭ بدبر *hāti yang ber-debār*. — pur, هاتى يڭ سوچى *hāti yang sūxi*. Doux de —, يڭ جيتق هتين *yang jīnak hati-ña*. — lâche, چابر *xābar*. — noble, généreux, هاتى *hāti mūrah*. De tout —, دغن *degn*.

COHÉSION, s. f., force de —, کواس *kuāsa* یخ ملکتکن سواتو دغن سواتو *yang me-lekāt-kan suātu dengan suātu*.

COHORTE, s. f., فسون *pasūk-an*. Assembler toute la —, مغهفکن *meng-himpun-kan* سکنف فسون ایت *sa-genap pasūk-an itu*.

COHUE, s. f., لنتخ فوکخ *lintang pūkang*, هریرو *haru-bīru*.

COI, TE, adj., tranquille, دم *dīam*. Se tenir —, بر دیم *ber-dīam*, بر دیم *ber-dīam diri-ña*.

COIFFE, s. f., کرش *karpus*. — de nuit, مالم کرش *karpus pada mālam*.

COIFFEE, v. a., couvrir la tête, ممبوه کرش اتس کفال *mem-būbuh karpus atas kapāla*.

COIFFER, arranger les cheveux, مهبیاسی *meñīsir rambut*, مهبیاسی *meng-hiās-i rambut*.

COIFFEUR, EUSE, s., توکخ مهبیاسی *tūkang meng-hiās-i rambut*, توکخ مهبیاسی *tūkang rambut*, توکخ مهبیاسی *tūkang kunday*.

COIFFURE, s. f., کرش *karpus*. کفیه *kopīah*.

COIFFURE, arrangement des cheveux, فرهیاسن مهبیاسی *per-hiās-an rambut*, کندی *kunday*.

COIN, s. m., فنجورو *hūjung*, فنجورو *pen-jūru*, سودت *sūdut*. —, endroit,

place, تمفت *tampat*, فیتق *pīhak*, سبله *sa-belāh*. Le — d'une maison, هوجخ رومه *hūjung rūmah*. Le — d'une rue, جالان *hūjung jālan*. — d'une serviette, سودت *sūdut tuāla*. — de l'œil, سودت *sūdut māta*. La maison du —, رومه فنجورو *rūmah pen-jūru*. Les quatre coins du monde, امفت فنجورو عالم *ampat pen-jūru ālam*. Ils viennent de tous les coins, ای داتخ درسکل فیتق *ia dātang deri segala pīhak*. Chercher dans tous les coins, منهبیاری فد سکل *men-xahāri pada segala tampat*. Au — du feu, دسبله ائی *di-sa-belāh āpi*. Un — de terre, کچل *tampat kezil*. Loger dans un —, دودق دالم رومه کچل *dūduk dālam rūmah kezil*.

COIN, pièce de fer ou de bois tranchante, باجی *bāji*. Un gros —, باجی یخ بسر *bāji yang besār*. — de fer, بسی *bāji besi*. — de bois, کایو *bāji kāyu*. Fendre du bois avec un —, مبله کایو دغن *mem-belāh kāyu dengan bāji*.

COIN, s. m., چف *xāp*, ترا *terā*.

COIN, dont on frappe la monnaie, چف *sikkah*, سیکه *sīkah*, چف *xāp*.

COÏNCIDENCE, s. f., قوتون *patūt-an*, برسمان *ber-samā-an*.

COÏNCIDER, v. n., برتمو *ber-temū*, منجادی سبدرغ *men-jādi sa-benderang*, منجادی قاتت سکالی *men-jādi pātut sa-kāli*.

COÏON, s. m., poltron, چابر *xābar*.

COÏONNER, v. a., t. bas, se moquer de quelqu'un, مفرمایکن *mem-per-māin-kan*, مندرکن *meñindir-kan*.

COÏT, s. m., ستوبه *sa-tūbuh*. — des animaux, برجنتن حال *hāl ber-jantan*. بکتی *bekāk*.

COL ou COU, s. m., لیهر *lēher*, v. COU.

COL, espèce de cravate, کاین *kāin* قمبلیت لیهر *kāin pem-balit lēher*. — de chemise, کمیچ لیهر *kēmič lēher* کامēja. — d'un habit, باجو لیهر *bāju lēher* بāju.

COLÉOPTÈRE, s. m., تخکاد *tang-kāda*.

COLÈRE, s. f., مرک *murka*, کمرهن *ka-marāh-an*, ککسارن *ka-gusār-an*. La — divine, la — de Dieu, مرک *murka* الله *murka allah*. Je crains la — du prince, همب تاکت مرک بکند *hamba tākut mūrka baginda*. Se mettre en —, منجادی ماره *men-jādi mārāh*. Se mettre en — contre quelqu'un, اورغ *me-murkā-i* اورغ *ōrang*. Faire mettre en —, مفرمرکاکن *mem-per-murkā-kan*. Apaiser la —, مغهیلکن مرک *meñ-hilang-kan* *murka*.

COLÈRE, adj., ماره *mārāh*, کوسر *gūsar*, گرگم *gerām*, غرن *geràn*.

COLÉRIQUE, adj., enclin à la colère, فرغ فریس *prang prūs*, فانس *pānas* هاتی *hāti*, لکس جادی ماره *lekūs jādi mārāh*. Caractère —, فرغ فریغ *perāngi yang prang prūs*. Un homme —, اورغ *ōrang yang pānas* هاتی-نا *hāti-ña*.

COLIFICHET, s. m., babiole, bagatelle, بارغ یغ سی ۲ *bārang yang siā-siā*, براف کناک *brāp kñak*, بارغ یغ تیاد براف کناک *bārang yang tiāda brāpa gunā-ña*.

COLIQUE, s. f., مولس *mūlas*, چیک *xīka*. رعگت *renggut*. — d'estomac, سنک *senāk*. — d'entrailles, رعگت فرت *renggut prūt*, ساکت فرت *sākit prūt*.

COLIS, s. m., caisse, ballot, بغکس *bungkus*, گندغ *gundung*, بنیدیل *bandēla* دگاغن *dagāng-an*.

COLLABORATEUR, TRICE, s., قمبتو *pem-bantu karja*.

COLLABORER, v. n., ممبتو کرج *mem-bantu karja*.

COLLAGE, s. m., 1°, action de coller, حال ملکتن *hāl me-lekāt-kan*, حال مراکت *hāl me-rākat*. 2°, résultat, یغ ملکت *prī yang me-lekāt*.

COLLAGE des liqueurs, حال مغهنشکن *hāl meñ-henng-kan*.

COLLATION, s. f., repas léger et froid, ستان يڭ سدېكت دان سېجق *santāp-an yang sa-dīkit dān sejūk.*

COLLATION, s. f., comparaison de deux écrits, مقابلة *mukābelat.*

COLLATIONNER, v. n., prendre une collation, ماكن سدېكت *mākan sa-dīkit.*

COLLATIONNER, v. a., des écrits, مقابلتكن *mukābelat-kan.* — un livre, مقابلتكن كتاب *mukābelat-kan kitāb.*

COLLE, s. f., فراكات *pe-rākat,* گته *getāh.*

COLLECTE, s. f., حال مشهفئكن *ḥāl meḥfeñkan* فئمفولن *ḥemfūlan* *pengumpul-an,* فئفونن *ḥefūnan* *pungūt-an.*

COLLECTIF, IVE, adj., يڭ مشهفئكن *meḥfeñkan* يڭ برسروڤ *meḥfeñkan* بارغ ۲ يڭ برسروڤ *meḥfeñkan be-brāpa bārang-bārang yang ber-sa-rūpa.*

COLLECTION, s. f., recueil, همفونن *hempūnan,* همفونن *hempūnan,* كمفولن *kumpul-an.* — de livres, همفونن كتاب *hempūnan kitāb.*

COLLECTIONNER, v. a., مشهفئكن *meḥfeñkan* *meḥfeñkan,* مشمفل *meḥfeñkan* *meḥfeñkan,* مشهفئكن *meḥfeñkan* — des tableaux, مشهفئكن *meḥfeñkan* كمبرا *kembara* *meḥfeñkan gambar-gambar.*

COLLÈGE, s. m., compagnie de personnes revêtues de la même dignité, قرهمفونن اورغ يڭ فئفئكن سام *qerhemfūnan orang yḡ ḥefēñkan sam.*

تشكى *ḥefēñkan* *per-himpūn-an* orang yang pangkat-ña sama tinggi. — des avocats, قرهمفونن سكل فئفواوم *qerhemfūnan segala pe-gāwam.*

COLLÈGE, école, مدرسة *madrasat,* اندر *andir.* Professeur dans un —, فئفاجر مدرسة *ḥef-ājar di-madrasat.*

COLLÈGIEN, s. m., فئفاجر مدرسة *ḥef-ājar di-madrasat.*

COLLÈGUE, s. m., compagnon en mêmes fonctions, اورغ يڭ جواتنن سام *orang yang jawāt-an-ña sama,* سام *sama* فئفاجواتن *ḥef-jawāt-an,* تمن جواتن *temān jawāt-an.*

COLLER, v. a., ملكتكن *me-lekāt-kan,* مراكت *me-rākat.* — du papier sur la porte, ملكتكن قرطاس فد فئفو *me-lekāt-kan kartās pada pintu.*

SE COLLER, v. pron., ملكت *me-lekāt.* La glu se colle aux doigts, ايت ملكت فد جارى *getāh itu me-lekāt pada jari.*

COLLER, une liqueur, مشهفئكن *meḥfeñkan* *meḥfeñkan-kan.* — du vin, مشهفئكن *meḥfeñkan* اير اغكور *ayer anggūr.*

COLLERETTE, s. f., كابين ليه اورغ *kāin lēher* قرهمفونن *qerhemfūnan.*

COLLET, s. m., ليه باجو *lēher* *bāju.* — d'un manteau, ليه سليمت *lēher salīmat.* Un — droit, ليه

لہر باجو یغ بتل *lēher bāju yang betul*.
Un — brodé, لہر باجو یغ برسول
lēher bāju yang ber-sulam.

COLLET, lacet, جرت *jeràt*.

Tendre un —, ماسخ جرت *memā-sang jeràt*.

COLLIER, s. m., ornement, اوتس
لیہر *ūtas lēher*, تالی لیہر *tālī lēher*.
— de perles, اوتس متیار *ūtas mu-tiāra*, مالی *māley*.

COLLIER, au cou des animaux,
تالی لیہر *tālī lēher*.

COLLIER, partie du harnais autour
du cou, کالغ *kālung*, اباہ *ābah-ābah*.

Loc. Donner un coup de —,
مغسہاکن درین اکن مغرجاکن سواتو
meng-usahā-kan diri-ña
ākan mengarjā-kan suātu pe-karjā-an.

COLLINE, s. f., بوکت *būkit*, فوسو
pūsu, بوست *būsut*. Une — char-
mante, سبوه بوکت یغ ترلالو سکالی ایلق
sa-būah būkit yang ter-lālu
sa-kālī elok rupā-ña. Au pied de
la —, دکاکی بوکت *di-kāki būkit*.
Monter une —, منیکی بوکت *me-naik-i būkit*.

COLLISION, s. f., ستوهن *suntūh-an*,
فلغکارن *pe-langgār-an*.

COLLOQUE, s. m., entretien, فرتورن
per-tutūr-an, فرکتکاتان *per-kata-katā-an*, بچار *bixāra*.

COLLOQUER, v. a., placer, مندودقکن
men-dūduk-kan, مبوبه *mem-būbuh*.

COLLUSION, s. f., entente entre
deux personnes pour tromper un
tiers, موافقه اکن مفردیاکن اورغ
muwāfaqat ākan mem-per-dayā-kan orang.

COLOMBE, s. f., مرثاتی *merapāti*,
بورغ دار *būrung dāra*. Simple
comme la —, تولهس سلاکو مرثاتی
tūlus sa-lāku merapāti. — à
plumes d'un rouge cramoisi, فرکم
pergam.

COLOMBIER, s. m., رومه مرثاتی
rūmah merapāti, کنده بورغ دار
kandang būrung dāra.

COLOMBINE, s. f., fiente de pigeon,
تاہی بورغ دار *tāhi būrung dāra*.
Terre fumée avec de la —, تانه یغ
برباج دغن تاہی بورغ دار
yang ber-bāja dengan tāhi būrung
dāra.

CÔLON, s. m., seconde partie du
gros intestin, تالی فرت یغ فوتر
tālī fūt yang pūtar.

COLON, s. m., cultivateur, اورغ یغ
فراوسه تانه *orang yang per-ūsh*
tānah.

COLONIE, s. f., تانه یغ ددوکی اورغ
اسخ *tānah yang di-dudūk-i orang*
asing.

COLONISER, v. a., مبوبت نکری دتانه
اسخ *mem-būat nagri di-tānah*
asing.

COLONNE, s. f., تیغ *tīang*. — de
pierre, تیغ باتو *tīang batu*. — de

marbre, مرمر تیغ *tiang marmor*.
 La base d'une —, کاکي تیغ *kāki tiang*. Fût d'une —, باتغ تیغ *bātang tiang*. Chapiteau d'une —, گنگنج تیغ *gaganja tiang*. — de nuée et — de feu, تیغ اون دان تیغ اثی *tiang āwan dān tiang āpi*. L'église est la — et la base de la vérité, جمعة *jumaat* *allah ada tiang dān per-tetāp-an tehkik*.

COLONNETTE, s. f., تیغ کچل *tiang kevil*, تیغ سنی *tiang seni*.

COLOQUINTE, s. f., حنظل *hantlal*, تیمن فاهت *timun pāhit*.

COLORANT, E, adj., یغ ممبری ورن *yang mem-brī warna*, یغ مورناکن *yang me-warnā-kan*.

COLORÉ, E, part. pas. du v. colorer, دورناکن *di-warnā-kan*, برورن *berwarna*. Vin —, اغگور میره توا *anggūr mērah tuā*. Teint —, ایر موک میره *āyer mūka mērah*.

COLORER, v. a., ممبری ورن *mem-brī warna*, مورناکن *me-warnā-kan*, ملابر دغن جنغ *me-lābur dengan jengang*. — du verre en bleu, ممبری *mem-brī warna biru pada kāxa*. Les rayons du soleil colorent les nuages et les fruits, سینر متهاری مورناکن اون ۲ دان *sinar mata-hāri me-warnā-kan āwan-āwan dān būah-būah*.

Fig. — sa faute, منوتف سالهن *menūtup sālāh-ña*. —, embellir, مغھیاسی *meḡ-hiās-i*.

COLORIER, v. a., مموبه ورن فد *mem-būbuh warna pada gambar*.

COLORIS, s. m., ورن یغ فاهت *warna yang pātut*, ورن یغ سدی *warna yang sedia*.

COLOSSAL, E, adj., ترلالو بسر *ter-lālu besār*, ترلالو امت بسر *ter-lālu āmat besār*, سروف رقساس *sa-rūpa raksāsa*. Statue colossale, فاتغ ترلالو *pātug ter-lālu besār*.

COLPORTEUR, v. a., porter ça et là pour vendre, مبابو دکاغن کفد کمفخ *mem-bāwa dagāng-an ka-pada kampung dān dūsun men-jūal dagāng-an itu*.

COLPORTEUR, EUSE, s., کلنتخ *klontong*, توکخ کلنتخ *tūkang klontong*.

COLZA, s. m., بیجی لوبق *biji lōbak*. Huile de —, میق بیجی لوبق *mīnāk biji lōbak*.

COMBAT, s. m., فرغ *prang*, فرغائن *pe-prāng-an*, فلوانن *pe-lawān-an*, کلاهی *kelāhi*. — furieux, امق *āmok*. — naval, فرغ دلاوت *prang di-lāut*. — singulier, فرغ سورغ لاون سورغ *prang sa-ōrang lāwan sa-ōrang*. Au milieu du —, دتغه فرغائن *di-*

tengah pe-prāng-an. Aller au —, *تengah māasuk prāng*. — de coqs, *سابق sābung*. —, jeux publics, *ترماس ter-māsa*.

COMBATTANT, s. m., اورغ برفرغ *orang ber-prāng*, فرغ *pemerāng*.

COMBATTRE, v. a., برفرغ *ber-prāng*, فرغ *memerāng*, برکلاهی *berkelāhi*. — quelqu'un, اورغ *memerāng orang*, مراغی اورغ *memerāng-i orang*. — l'ennemi, مراغی *memerāng-i mūsuh*. —, résister, ملارون *me-lāwan*. — victorieusement, منغ *menāng*. — furieusement, مغامق *meng-āmok*, مغامق *meng-āmok-āmok*. Se — réciproquement et en désespérés, برامقموکن *ber-āmok-amōk-an*. Faire —, مغادو *meng-ādu*. Faire — des coqs, مپابغ *meñābung*.

COMBIEN, adv. de quantité, براڤ *brāpa*, براڤ بايق *brāpa bāñak*. — de personnes? براڤ اورغ *brāpa orang*. — de temps? براڤ لام *brāpa lāma*. — de fois? براڤ کالی *brāpa kāli*. — d'argent? براڤ وڭ *brāpa wang*. — cela vaut-il? براڤ هرگان *brāpa hargā-ña itu*. — il est intrépide, براڤ بسر برينين *brāpa besār beranī-ña*. — plus, براڤ لاڭی *brāpa lāgi*, براڤ له *brāpa lebhèh*.

COMBINAISON, s. f., arrangement, اتورن *atūr-an*. — de plusieurs objets, اتورن بيراڤ بارغ *atūr-an be-brāpa bārang-bārang*.

COMBINER, v. a., مڭاثر *meng-atur*, مڭاثرکن *meng-atur-kan*.

— des lettres, مڭاثرکن حرف *meng-atur-kan huruf*. — des objets deux à deux, مڭاثرکن بارغ *meng-atur-kan bārang-bārang ber-dūa-dūa*.

COMBINER, mêler, منچمشرکن *menxampur-kan*.

COMBLE, s. m., faite d'une maison, فارن *pāran*, بيوڭن *bubūng-an*. De fond en —, entièrement, بلاک *belāka*, سکالی *sa-kāli*, بالتق بله *bālīk-belāh*. Détruire une ville de fond en —, ممالق بله سبوه نڭری *mem-bālīk-belāh sa-būah nagri*.

COMBLE d'une mesure, مممڭ *mumbang*. Le — de la mesure, مممڭ سکانن *mumbang sukāt-an*.

COMBLE, surcroît, تمباهن *tambāh-an*. Son argent est perdu, et pour — de malheur, il est malade, وڭن سده هيلڭ تمباهن لاڭی ای ساکت *wang-ña sudah hilang tambāh-an lāgi ia sakit*.

COMBLE, adj., mesure, مممڭ *mumbang*, فنه سکالی *penūh sa-kāli*. Une mesure bonne et —, يڭ بايق *sukāt-an yang bāiڭ dān mumbang*.

COMBLER, v. a., remplir, مموهى *memenūh-i*. Vous comblez la mesure de vos pères, کامو این مموهى سکتان *kāmu īni memenūh - i sukāt-an bāpa kāmū*.

COMBLER, remplir un vide, منوتف *menūtup*. — un puits, منوتف فريكى *menūtup priki dengan tānah*.

COMBLER, donner avec abondance, مغنکراهى دغن کلفاهن *menugrah-i dengan ka-limpāh-an*. — quelqu'un de faveurs, مغنکراهى اورغ *menugrah-i orang be-brāpa bāñak karunā*.

COMBLER, satisfaire, ممدان *memadā-kan*. — les souhaits de quelqu'un, ممدان ايغن اورغ *memadā-kan ingin orang*.

COMBUSTIBLE, adj., يغ دافت دباكر *yang dāpat di-bākar*. Le soufre est —, بليرغ ايت دافت دباكر *balērang itu dāpat di-bākar*.

COMBUSTIBLE, s. m., سكل بارغ *segala barang di-pakey orang mem-buat api*, کايواڤي *kāyu api*, باتواړغ *bātu arang*.

COMBUSTION, s. f., action de brûler, هغوسن *hangūs-an*, کبکارن *ka-bakār-an*, تنون *tunū-an*. Une maison en —, رومه يغ هغوس *rūmah yang hāngus*.

Fig. —, grand désordre, گمفر *gampar*, هرهار *haru-hāra*. La ville est en —, گمفر دالم نكرى *gampar dālam nagrī*.

COMÉDIE, s. f., وايغ *wāyang*, وايغ جناك *wāyang jenāka*. Jouer une —, ماین وايغ *māin wāyang*.

COMÉDIEN, NE, s., اورغ يغ ماین *orang yig māin wāyang*, دالغ *dālang*.

COMESTIBLE, adj., يغ دافت دماکن *yig dāpat di-mākan orang*. Des champignons comestibles, چنداون يغ دافت دماکن اورغ *xendāwan yang dāpat di-mākan orang*.

COMESTIBLES, s. m. pl., مکانن *makān-an*, لاق *lawuk*, ايافن *ayāp-an*. Marchand de comestibles, اورغ يغ جول بارغ مکانن *orang yang jual bārang makān-an*.

COMÈTE, s. f., بنتغ برايكر *bintang ber-ikor*, بنتغ براسف *bintang ber-āsap*.

COMIQUE, adj., plaisant, سند *senda*, برجنان *ber-jenāka*, برگورو *ber-gūraw*. Personnage —, اورغ برجنان *orang ber-jenāka*.

COMITÉ, s. m., فرهمنونن *per-himpūn-an orang ber-bixāra*.

COMMANDANT, s. m., قهولو *pany-hulu*, کفال *kapāla*. — d'une armée, قهولم فرغ *panylīma prang*. — d'une

— vous dites, خبر ایت سفرت تون *ḵabar itu seperti tūan kāta*.
 À la campagne — à la ville, دُاداغ *di-pādang seperti di-dālam nagrī*. Il marche — son père, ای برجالن سلاکو بغاک *īa ber-jālan sa-lāku bapā-ña*. — un insensé, فَناک کَیل *penāka gīla*.

COMME, à quel point, combien, ببراف باقی *bagītu bāñak*, ببراف باقی *be-brāpa bāñak*. — il en a! ببراف باقی اد فدان *be-brāpa bāñak ada padā-ña*.

COMME, selon que, تورت *tūrut*. — il lui plaît, تورت دی فون سوك *tūrut dia pūña sūka*. — sa dignité le demande, تورت فُشکتن *tūrut pangkat-ña*.

COMME, quand, lorsque, ائیل *apa-bīla*. — il était près d'entrer, ائیل ای اکن ماسق *apa-bīla īa ākan māsuḵ*.

COMME, puisque, سبب *sebàb*, کارن *kārna*. — il est pauvre, il doit travailler, سبب ای مسکین هارس ای *sebàb īa meskīn hārus īa mergarja*. — la science vient de Dieu, سبب علم داتغ درود الله *sebàb ilmu dātang deri-pada allah*.

COMME il faut, سهارسن *sa-hārus-ña*, سفاتن *sa-pātut-ña*.

COMME ceci, — cela, بکین *bagīni*, بکیت *bagītu*.

COMMÉMORAISON, s. f., mémoire, ذکر *dziker*, سبوتن *sebūt-an*.

COMMÉMORATIF, IVE, adj., یغ *yang meng-īngat-kan*, یغ *yang mem-brī īngat*. Signes commémoratifs, علامه یغ *alāmat yang meng-īngat-kan*.

COMMÉMORATION, s. f., تذکره *tez-keret*, اغاتن *īngāt-an*.

COMMENÇANT, E, s., یغ ملاءى *yang me-mulā-i*.

COMMENCÉ, E, part. pas. du verbe commencer, یغ دملاءى *yang di-mulā-i*.

COMMENCEMENT, s. m., مول *mūla*, فرملاءن *per-mulā-an*, کملاءن *ka-mulā-an*, اول *āwal*, فوهن *pōhon*, فُشکل *pangkal*, فُشکاءن *pem-bukā-an*.

Au —, فد ملان *pada mulā-ña*. Dès le —, جولغ ۲ *mula-mūla*, جولوج *jōlong-jōlong*. Depuis son — jusqu'à sa fin, در فرملاءن کفد کسداهنن *deri per-mulā-an-ña ka-pada kasudāh-an-ña*. Le — du mois, اول *āwal būlan*. Au — de la route, فد فُشکل جالن *pada pangkal jālan*. Au — de la séance, فد فُشکاءن *pada pem-bukā-an mejlis*.

COMMENCER, v. a., ملاءى *me-mulā-i*, ممولک *mem-būka*. — un travail, ملاءى فکرجان *me-mulā-i*.

pe-karjā-an. — à parler, ملاءى *me-mulā-i ber-kāta.* — par l'amour, مغاسه ملاءى *me-mulā-i serta mergāsih.* En commençant, برمولى *ber-mūla.* Commencer une discussion, بمولى بچار *mem-būka bixāra.*

COMMENSAL, E, s., qui mange à la même table, تمن دميح *temān di-mēja.*

COMMENSURABLE, adj., يخ داثت *yang dāpat di-hūkur.*

COMMENT, adv., بگمان *bagimāna,* بتاف *betāpa,* مان *māna,* اى *apa.* — cela? بگمان ايت *bagimāna itu.* — vous portez-vous? بگمان تون اد *bagimāna tūan ada.* — pourra-t-il accomplir cet ordre? بگمان داثت اى *bagimāna dāpat ia me-lakū-kan tītah itu.* — a-t-il pu tomber? بتاف كراغن اى سده جانه *betāpa garāng-an ia sudah jātuh.* — cela se pourrait-il? مان بوله ايت *māna būleh itu.* — se nomme-t-il? مان نام *apa namā-ña.*

COMMENT, exclamation, اى *apa.* — ! vous voulez partir, اى تون ماو *apa tūan māu pergi.*

COMMENTAIRE, s. m., شرح *šereh,* عبارة *ibārat,* تفسير *tafsīr,* فخرتين *perg-arti-an.* Le livre des commentaires (du Coran), كتاب تفسير *kitāb tafsīr.*

COMMENTATEUR, s. m., اورغ يخ *orang yang merg-ibārat-kan.*

COMMENTER, v. a., مغبارتن *merg-ibārat-kan,* مغرتيكن *merg-arti-kan,* منتفسيركن *men-tafsīr-kan.* — un livre, مغرتيكن كتاب *merg-arti-kan kitāb.* — le Coran, منتفسيركن قران *men-tafsīr-kan korān.*

COMMERÇANT, E, adj., يخ بايق *yang bāniak perniagā-an-ña,* رامي فرنيكائن *rāmey perniagā-an.* La population commerçante, اورغ ۲ برنيك *orang-orang berniaga.* Ville commerçante, بندر *bandar.*

COMMERÇANT, s. m., اورغ برنيك *orang berniaga,* سوداگر *sūdāgar,* يياپرى *biāpri.* Un — étranger, اورغ داغ *orang dāgang.*

COMMERCE, s. m., négoce, حال *hāl berniaga,* حال برداغ *hāl ber-dāgang,* فرنيكائن *perniagā-an,* دكاغن *dagāng-an.* — florissant, فرنيكائن يخ رامي سكالى *perniagā-an yang rāmey sa-kāli.* — en gros, بورغ *bōrong.* — en détail, جگالن *jaḡāl-an.* Société de —, فرسكتون *per-sakutū-an perniagā-an.*

COMMERCE charnel, ستوبه *sa-tūbuk.* Avoir un — charnel, پستوبه *ber-sa-tūbuk.*

COMMERCE, v. n., برنيآگ *berniāga*,
برداآغ *ber-dāgāng*. — en gros,
مبورغ *mem-bōrong*. — en détail,
برجاآگل *ber-jāgal*. Faire commerce
d'une chose, ممبرنيآگان *mem-ber-
niāgā-kan*. — sur mer et sur terre,
برداآغ دلاوت دان ددارت *ber-dāgāng
di-lāut dān di-dārat*. — en toutes
sortes de marchandises, برداآغ سگل
برداآغ روڤ بارغ *ber-dāgāng segala rūpa
bārang*.

COMMERCIAL, E, adj., du commerce,
ڤرنياگان ڤون *perniāgā-an pūña*.
Lois commerciales, حکم ڤرنياگان
ḥukum perniāgā-an.

COMMÈRE, s. f., qui tient sur les
fontes un enfant, ماء صراني *mā ṣrāni*.

COMMÈRE, femme curieuse et
bavarde, اورغ ڤرمڤون ڤنج منڤهاري
*orang permpūan yang men-
cahāri kabār dān ber-
kata-kāta*.

COMMETTRE, v. a., faire (une faute),
ساله مېوت *mem-būat sālāh*. — un
péché, مېوت دوس *mem-būat dōsa*.
— un crime, مېوت ساله بسر *mem-
būat sālāh besār*. — une mauvaise
action, مېوت جاهت *mem-būat
jāhat*. — une trahison, مېوت خيانه
mem-būat kiānat. — un meurtre,
مېوت اورغ *mem-būat orang*. — un
adultère, برزنا بروکه *ber-mūkah*,
برزنا *ber-zinā*.

COMMETTRE, députer, préposer,
مېوره *meñūruh*, مڤوتس *meng-ūtus*.
Il m'a commis pour payer ses dettes,
دسورهکنپاله هېمب مېاير هوتغن
*di-sūruh-kan-ñā-lah hamba mem-
bāyar hūtang-ñā*. C'est le roi qui
commet cette personne, راج اتوله ڤنج
راج اتوله ڤنج *rāja itu-lah yang
meng-ūtus-kan orang itu*.

COMMETTRE, confier, مېرهکن
me-ñerāh-kan, مناره *menāruh*,
منارهکن *menāruh-kan*. Il commit son fils
aux soins de ce savant, دسورهکنپاله
دسورهکنپاله *di-serāh-kan-ñā-lah ānak-ñā laki-
lāki ka-pada orang ālim itu*. Il
vous a commis à ma charge, ای
سده منارهکن تون کفد فاتق
ia sudah menāruh-kan tūan ka-pada pāteḥ.

COMMIS, s. m., chargé d'un emploi,
جورو بندھاري *bendahāri*. —, elere,
جورو *juru tulis*, ڤورت *peñurat*.

COMMISÉRATION, s. f., کسین *ka-
sīh-an*, ساڤنج *sāyang*.

COMMISSAIRE, s. m., جنغ *jenāng*,
ڤسوره *pe-sūruh*, وکیل *wakīl*,
مندر *mandar*, جورو *juru*.
— du roi, جنغ راج *jenāng rāja*,
ڤسوره راج *pe-sūruh rāja*. —, in-
specteur, جورو ڤرڤس *juru preksa*.
— des vivres, جورو مکانن *juru
makān-an*. — d'un banquet, جورو
ڤرجسون *juru sāji*.

jūru per-jamū-an. — de police, *فَطْرُولُو مَتَات* *parghūlu mata-māta.*

COMMISSAIRE priseur, تَارِهْ اَوْرَعْ *orang yang tāruh harga,* اَوْرَعْ هَرْكْ *orang yang me-nīleykan.*

COMMISSION, s. f., fait, action, l'opposé d'omission, فَرْبُوَاتِن *per-buāt-an.*

COMMISSION, charge donnée à quelqn'un de faire quelque chose, فَسْن *pasàn,* سُرُوَهِن *surūh-an.* Maison de —, رُوْمِهْ اَوْرَعْ يَغْ جَوْل *rumah orang yang jūal dān belī kārna orang lain.*

COMMISSION, réunion de personnes chargées d'examiner une affaire, فَرْهَمْفُونِن اَوْرَعْ مَجْمَعْرَاكِن سَوَاتُو فَكْرَجَاان *per-himpūn-an orang mem-bixarākan suātu pe-karjā-an.*

COMMISSIONNAIRE, s. m., celui qui vend ou achète pour le compte d'autrui, اَوْرَعْ يَغْ جَوْل دَان بَلِي كَارِن اَوْرَعْ *orang yang jūal dān belī kārna orang lain.*

COMMISSIONNAIRE, portefaix, اَوْرَعْ كُولِي *orang kūli,* اَوْرَعْ مِمِكُل بَابِن *orang memikul bāban,* اَوْرَعْ فَعُوشَعْ *orang peng-ūsung.*

COMMODE, adj., سَدَفْ *ēnak,* سَدَفْ *sedap,* كَمْفَعْ *gampang,* مُوْدِهْ *mudah,* لَائِكْ *lāik,* فَاتَتْ *pātut,* بَرْكُونْ *ber-*

gūna. Chaise —, كْرِسِي يَغْ اَيْتَقْ *krusi yang ēnak.* Maison —, رُوْمِهْ *rumah yang ēnak,* رُوْمِهْ يَغْ *rumah yang sedap,* رُوْمِهْ يَغْ *rumah yang pātut.* Cela est — pour un cavalier, اَيْتَقْ بَابَتِي بَرْكُونْ *itu bānak ber-gūna pada orang ber-kūda.*

COMMODÉMENT, adv., دَعْنْ اَيْتَقْ *dengan ēnak,* دَعْنْ سَدَفْ *dengan sedap,* دَعْنْ سِنَعْ *dengan senang.* Etre assis —, دُوْدُقْ اَيْتَقْ *duduk ēnak,* دُوْدُقْ سَدَفْ *duduk sedap.* Vivre —, هَيْدِفْ دَعْنْ سِنَعْ *hidup dengan senang.*

COMMODITÉ, s. f., فَرِي يَغْ لَائِكْ *prī yang lāik,* كَمْدَاهِن *sedap-an,* كَمْدَاهِن *ka-mudāh-an,* كَسِنَاغِن *ka-senāng-an.*

COMMODITÉS, s. f. pl., lieux d'aisances, جَمْبِن *jamban,* تَنْدَسْ *tendas.*

COMMOTION, s. f., ébranlement, فَعُكْنِجَاغِن يَغْ فَرِي كُنْجِغْ *per-gunxāng-an yang krās.*

COMMOTION politique, brusque changement dans un gouvernement, اُبَاهِن فَرْتَهْ سَوَاتُو قَوْم *ubāh-an parentah suātu kaum.*

COMMUEE, v. a., مَعُوبِهَكِن *meny-ubah-kan,* مَعُورَعَكِن *mengurāng-kan.* — une peine, مَعُورَعَكِن سَقْسْ *meng-*

urang-kan siksa. — un vœu,
مغوبهکن نيه *mery-ūbah-kan nīyet.*

COMMUN, E, adj., chose à laquelle
tout le monde a droit, بارغ یخ امفون
bārang yang ampūna saka-
katā-an orang, عام *āmm,* عامة *ām-*
met, عموم *amūm.* Un chemin —,
اورغ یخ امفون سکل اورغ *jalan yang*
ampūna segala orang, جان یخ عامه
jalan yang ammet. Une forêt com-
mune, هوتن نگرى *hutan nagri,* هوتن
یخ نگرى فون *hutan yang nagri*
pūna. D'une utilité commune, یخ
اورغ برگون قد سکل اورغ *yang ber-*
guna pada segala orang. Leurs biens
étaient communs, سمو بارغ ان اداله
samuā bārang-bārang-ña
adā-lah umūm padā-ña.

COMMUN, qui est propre à plu-
sieurs, صفة *şifat.* Le sommeil et
la respiration sont communs aux
hommes et aux animaux, تیدردان
برنفس ایت صفة مانسی دان بناتغ
tidor dān ber-nefas itu şifat mā-
nusia dān binātang.

COMMUN, d'un usage général. La
langue —, بهاس یخ سکل اورغ تاهو,
دی اکن دی *bahāsa yang segala orang*
tāhu ākan dia.

COMMUN, ordinaire. Les tremble-
ments de terre sont communs à
Java, تیرکادغ کمغه بومی جادی دتانه جاو,
ter-kadang gumpah būmi jādī di-
tānah jāwa.

COMMUN, abondant. L'argent est
— dans ce pays, اد بابق و غ دالم
ada bānak wāng dālam
nagri ini.

COMMUN, bas, کجی *hina,* کجی
kejī, کورغ *kūrang.* Langage —,
فرکتابان یخ هین *per-katā-an yang*
hina. Un ouvrier très —, توکغ یخ
اورغ یخ کورغ قندی *tukang yang kūrang pan-*
dey. Homme du —, اورغ یخ کورغ
orang yang kūrang bangsā-
ña. Ce n'est pas un homme —,
اورغ تیادای بارغ ۲ اورغ
tiada ia bārang-
bārang orang.

Demeurer en —, دودق برسمام
duduk ber-sama-sama. Qu'y a-t-il
de — entre vous et moi? اف کرچاک
apa karjā-ku sertā-mu.
D'une commune voix (à l'unani-
mité), دغن سکتات *dergan sa-kāta.*

COMMUNAUTÉ, s. f., société, فرسکتوون
per-sakutū-an. — religieuse,
فرسکتوون اورغ برعبادة *per-sakutū-*
an orang ber-ibādat. — de biens,
فرسکتوون هرت *per-sakutū-an*
harta.

COMMUNAUTÉ, maison religieuse,
رومه اورغ برعبادة *rūmah orang ber-*
ibādat.

COMMUNE, s. f., corps d'habitants
d'un village, d'une ville, موکم *mū-*
kim. La maison —, کدغ بچار
godong bixāra, بالیروغ *bāley-*
rūwang.

COMMUNÉMENT, adv., ترڪادغ ۲ *ter-kāday-kāday*.

COMMUNICATIF, IVE, adj., يڭ دافت *yang dāpat ber-jangkit*.
اورغ يڭ مپتاكن دغن, Un homme —, موده سڭكان *orang yang me-ñatākan dengan mūdah sangkā-ña*.

COMMUNICATION, s. f., action de communiquer, ممبرى حال *hāl mem-brī*, ممبرين *mem-brī-an*.

COMMUNICATION, information, ممبرى حال *hāl mem-brī tāhu*.

COMMUNICATION, passage, voie, فلانتران *pel-antarā-an*, جالن *jālan*.

COMMUNIER, v. n., مچيت سر القربان *meñambut ser el-ḵorbān el-muḵadas*. — avec les dispositions nécessaires, مچيت سر القربان *meñambut ser el-ḵorbān el-muḵadas dengan se-pertī-ña*.

COMMUNIER, v. a., donner la communion, ممبرى سر القربان *mem-brī ser el-ḵorbān el-muḵadas*.

COMMUNION, s. f., union de plusieurs personnes, dans une même foi, فرسكتوهن *per-sakutū-an*, جمعة *jumaat*, فرهمفونن *per-himpūn-an*. La — des saints, فرسكتوهن القديسن *per-sakutū-an el-ḵadīsin*. La — des chrétiens, جمعة اورغ مسيحي *jumaat orang mesēhi*.

COMMUNION, réception de l'Eucharistie, حال مچيت سر القربان

المقدس *hāl meñambut ser el-ḵorbān el-muḵadas*. Préparation à la —, كسيفان اكن مچيت سر القربان —, المقدس *ka-siāp-an akan meñambut ser el-ḵorbān el-muḵadas*.

COMMUNIQUER, v. a., transmettre, ممبرى *mem-brī*. Le soleil communique sa lumière à la terre, متهارى *mata-hāri mem-brī trāng-ña ka-pada būmi*. — un écrit, ممبرى سورت *mem-brī sūrat*, مننجفكن سورت *menunjuk-kan sūrat*.

COMMUNIQUER, donner connaissance, ممبرى تاهو *mem-brī tāhu*, مڭتاكن *mengatā-kan*. — une nouvelle, ممبرى خبر *mem-brī ḵabar*. — par écrit, ممبرى تاهو دغن سورت *mem-brī tāhu dengan sūrat*. — à un supérieur, مفرسمبكن *mem-persembah-kan*.

COMMUNIQUER, v. n., être en relation, موافقة *muwāfaḵat*, برهوبڭ *ber-hūbung*. Ne communiquez pas avec les impies, جاغن موافقة دغن *jāngan muwāfaḵat dengan orang fāsik*. Deux palais qui communiquent par une galerie, دو مالڭى يڭ برهوبڭ دغن سرمبى *dūa māliḡey yang ber-hūbung dengan serambi*. Ce canal communique avec la rivière, سلورن ايت فرڭكى *salūran itu pergi ka-sūngy*.

برجشکت, SE COMMUNIQUER, v. pr., *ber-jangkik*. Le feu se communique, *ber-jangkik*. Le feu se communique, *ber-jangkik*. ائی قون برجشکت *āpi pūn ber-jangkik*. Une maladie qui se communique, *ber-jangkik*. *peñākit yang ber-jangkik*. Un homme qui ne se communique pas, *tiada meñātā-kan sangkā-ña*.

COMPACT, E, adj., serré, کفیل *kimpal*, راپت *rāpat*. D'autant plus pesant qu'il est plus —, ماکن کفیل *mākin kimpal mākin brūt*.

COMPAGNE, s. f., فرهمون یخ دودق *per-himpūn-an orang*, سام *perampūan yang dūdūk sāma*.

COMPAGNE, épouse, استری *istri*, برینی *bīni*. Prendre une —, *ber-bīni*.

COMPAGNIE, s. f., société, réunion, فرهمونن اورغ *per-himpūn-an orang*, کاون *mejlis*, سیدغ *sīdang*, کاون *kāwan*. — de gens qui s'amuse, فرهمونن اورغ یخ برسکسکان *per-himpūn-an orang yang ber-sukasukā-an*. Bonne —, فرهمونن اورغ *per-himpūn-an orang yang baik*. Mauvaise —, فرهمونن اورغ *per-himpūn-an orang yang jahat*. Une nombreuse —, فرهمونن اورغ یخ *per-himpūn-an orang bāñak*. — de savants, مجلس *mejlis orang ber-ilmu*, سیدغ حاکم *sīdang hākīm*. J'aime

sa — همب سوک اد برسسام دغن دی, *hamba sūka ada ber-sama-sāma dengan dia*. Aller de —, برجالن *ber-jālan ber-sama-sāma*.

COMPAGNIE de commerce, d'industrie, فرسکتون اورغ برنیاک *per-sakutū-an orang berniaga*. — d'assurance, فرسکتون مگنتی روکی *per-sakutū-an merg-ganti rūgi*. — des Indes, کفنی *kompani*. Administration de la —, فرته کفنی *parentah kompani*.

COMPAGNIE de soldats, کاقت *kāpat*, کاقت اورغ *pasūk-an*, فرغ *kāpat orang prang*.

COMPAGNON, s. m., camarade, کاون *kāwan*, هندی *handey*, صحبة *ṣohbat*, جودو *jōdo*.

COMPAGNON, aide ouvrier, یخ *yang menulung-i*, سکتو *sakutu*, تم *temān*.

COMPAGNON, qui accompagne, یخ اد برسسام *yang ada ber-sama-sāma*. — de voyage, یخ برجالن *yang ber-jālan ber-sama-sāma*. — d'infortune, یخ مالغ برسسام *yang mālang ber-sama-sāma*.

COMPARABLE, adj., ستار *sa-tāra*, سبائی *ber-tāra*, سا-سغام *sa-upāma*, یخ دافت *sa-bāgey*, برسام *ber-sāma*, دبندغن *yang dāpat di-bandīngkan*. Il est — aux plus grands hommes, ای ستار دغن اورغ برسکالی

ia sa-tāra dengan orang besar sa-kāli.

COMPARAISON, s. f., assimilation, اِثْمَان upamā-an, بِرْسَمَان bersamā-an, تَنْدِيغَن tandiḡ-an, كَابَنْدِيغَن ka-bandiḡ-an. Par —, سَافَام sa-upāma. En —, دَعْن اِثْمَان dengan upamā-an. Belle —, اِثْمَان يَغ اِيلِق upamā-an yang elok. — juste, اِثْمَان يَغ فَاَتت upamā-an yang pātut. Parler par —, بَرَكَات دَعْن per-kāta dengan per-upamā-an.

COMPARAÎTRE, v. n., مَعْهَادَف meng-hādap. — devant le roi, مَعْهَادَف رَاَج meng-hādap rāja. Faire —, مَعْهَادَفْكَان meng-hādap-kan.

COMPARATIVEMENT, adv., دَعْن دَعْن اِثْمَان dengan upamā-an, دَعْن مَبْنَدِغَ mem-bandiḡ-an dengan mem-bandiḡ-an.

COMPAREE, v. a., مَبْنَدِغَ mem-bandiḡ-an, مَبْنَدِغَ مَبْنَدِغَ مَبْنَدِغَ مَبْنَدِغَ mem-bandiḡ-kan, مَبْنَدِغَ مَبْنَدِغَ مَبْنَدِغَ menandiḡ-kan, مَعْمَاكَن meng-upamā-kan, مَعْمَاكَن مَبْنَدِغَ مَبْنَدِغَ مَبْنَدِغَ me-mukābelat-kan. — différentes choses, مَبْنَدِغَ مَبْنَدِغَ مَبْنَدِغَ mem-bandiḡ-kan bārang-bārang. Personne ne peut lui être comparé, سَوْرُغَ māsi ūn tiada dēngan sa-ōrang mānusia pūn tiada disamā-i dengan dia. — deux écrits

(collationner), مَعْمَاكَن سَوْرَت me-mukābelat-kan sūrat.

COMPARTIMENT, s. m., arrangement symétrique, رَسْم resəm, اَتُورَن atūr-an. En compartiments de marqueterie, بَرچَاتَر ber-xātur.

COMPARTIMENT, division, case, پَتَاك pētak, كُوتَاك kōtak.

COMPARUTION, s. f., حَال مَعْهَادَف hāl meng-hādap.

COMPAS, s. m., جَشَاك jangkā. — de fer, جَشَاك بَسِي jangkā besi. — à pointes d'acier, جَشَاك يَغ هُوجَشَن jangkā yang hūjung-ūa deri-pada bāja. Ouvrir le —, مَبْنَدِغَ مَبْنَدِغَ مَبْنَدِغَ mem-būka jangkā. Mesurer avec le —, مَعْهَادَفْكَان مَبْنَدِغَ مَبْنَدِغَ meng-hūkur dengan jangkā.

COMPAS de route, — de mer, پَادُومَان padōman. Aiguille de —, جَارُم پَادُومَان jārūm padōman. Les points du —, مَات پَادُومَان māta padōman.

COMPASSER, v. a., مَعْهَادَفْكَان مَبْنَدِغَ مَبْنَدِغَ مَبْنَدِغَ meng-hūkur dengan jangkā.

COMPASSER ses actions, مَبْنَدِغَ مَبْنَدِغَ مَبْنَدِغَ مَبْنَدِغَ mem-būat pe-karjā-an dengan būdi bixāra.

COMPASSION, s. f., كَسِيَه kasīh-an, سَايَغ sāyang, رَحْمَة raḥmat. Exciter la —, مَبْنَدِغَ مَبْنَدِغَ مَبْنَدِغَ menerbit-kan sāyang. Avoir de la — pour, مَعْمَاكَن مَبْنَدِغَ مَبْنَدِغَ مَبْنَدِغَ mengasih-ān-i. Avoir — de, مَعْمَاكَن مَبْنَدِغَ مَبْنَدِغَ mengasih-ān-kan.

COMPATIR, v. n., avoir compassion, مپايخ *meñāyāng*. — à quelqu'un, مپايخگن *mergasih-ān-i*, مپايخگان *meñāyāng-kan*.

COMPATIR, souffrir avec indulgence, برصبر *ber-ṣabar*, منصبرکن *men-ṣabar-kan*.

COMPATISSANT, E, adj., برکياشن *ber-ka-sayāng-an*, رحيم *rahīm*, رحان *rahmān*.

COMPATRIOTE, s., اورغ سنکری *orang sa-nagrī*, سقوم *sa-kaum*. Il est mon —, ای اورغ سنکری دغن همب *ia orang sa-nagrī degan hamba*.

COMPENDIUM, s. m., abrégé, اجمال *ijmāl*, مختصر *ikhtisār*, مختصر *mukteser*.

COMPENSATION, s. f., dédommagement, تمغه *tempuh*, فغگنتین *pengganti-an*, فمبالسن *pem-balās-an*, فربالسن *per-balās-an*. — d'une perte, روكی تمغه *tempuh rūgi*. — équitable, فمغه یغ فانت *tempuh yang pātut*. — d'un meurtre, باغن *bāngun*.

COMPENSEE, v. a., dédommager, réparer, مگنتی *meng-ganti*, مپيله *meñalik*, ممبکي *mem-baik-i*, ممبالس *mem-bālas*. — une perte, مگنتی روكی *meng-ganti rūgi*.

COMPÈRE, s. m., qui tient un enfant sur les fonts, باف صرانی *bāpa ṣrāni*.

COMPÈRE, celui qui aide, تمن *temən*. Un escamoteur et son —, اورغ یغ برسلف مات دغن تمن *orang yang ber-silap mata degan temən-ña*. Un rusé —, اورغ یغ بابق چردق *orang yang bāñak xerdik*.

COMPÉTENCE, s. f., droit, capacité, کواس *patūt-an*, حق *hak*, کواس *kuāsa*. — d'un juge, حق حاکم *hak hākīm ākan meng-hukum-kan*, کواس حاکم *kuāsa hākīm*.

COMPÉTENT, E, adj., فانت *pātut*, یغ دافت *yang dāpat*, لایق *lāik*, هارس *hārus*, یغ برکواس *yang ber-kuāsa*. Age —, عمر یغ فانت *umur yang pātut*. Juge —, حاکم یغ برکواس *hākīm yang ber-kuāsa ākan meng-hukum-kan*.

COMPÉTITEUR, s. m., فلب *pelumba*, یغ برلب *yang ber-lumba*, لاون *lawan*.

COMPILEE, v. a., مغمفنگن بارغ ۲ *meng-himpun-kan bārang-bārang apa yang di-surat-kan ūleh be-brāpa peñurat*.

COMPLAINTE, s. f., plainte en justice, فندوهن *penudūh-an*.

COMPLAINTE, chanson plaintive, کیدغ *ñāñi-an rātap*, راتف *kidung rātap*.

COMPLAINTE, lamentation, ندوب *nudub*.

COMPLAIRE, v. n., برکنکن *ber-kenèn-kan*, مفرکنکن *mem-per-kenèn-kan*, میکان *meñukā-kan*. — au roi, مفرکنکن راج *mem-per-kenèn-kan rāja*.

SE COMPLAIRE, v. pron., برکنن *ber-kenèn*. Se — à entendre des paroles de flatterie, برکنن مندغر *ber-kenèn men-degar* per-katā-an *xumbū-an*.

COMPLAISANCE, s. f., فراغی اورغ *perāngi orang yang sūka menūlung*, هاتی کمران *ka-murāh-an hāti*, بهاس بایق *bahāsa bāik*.

COMPLAISANT, E, adj., یغ سوک *yang sūka menūlung*, یغ سوک *yang sūka ber-kenèn-kan*, برکنکن *yang sūka ber-kenèn-kan*, مورده هاتی *mūrah hāti*, سوثن *sūpan*, لمت *lembut*, چتق *xantik*.

COMPLÈMENT, s. m., ce qui rend complet, یغ مکنفکن *yang meng-genāp-kan*.

COMPLET, ÈTE, adj., گنف *genāp*, سمرن *sempurna*, سبرهان *saber-hāna*, اکمل *ekmel*, فنه *penùh*. Un nombre —, بلاغن یغ گنف *bilāng-an yang genāp*. Un travail —, فکرجان *pe-karjā-an yang sempurna*. Un habit —, فکان سبرهان *fakan sberhan*.

pakēy-an saberhāna. Une année —, سکنف تاهن *sa-genāp tāhun*.

COMPLÈTEMENT, s. m., action de compléter, حال مکنفکن *hāl meng-genāp-kan*, حال میدهکن *hāl me-ñudah-kan*, مپمپرنان *peñempurnā-an*, فداهن *peñudāh-an*.

COMPLÈTEMENT, adv., سکنف *sa-genāp*, سکلکالی *sa-kali-kālī*, دغن گنف *dengan genāp*, دغن سمرن *dengan sempurna*.

COMPLÈTER, v. a., مکنفاتی *merg-genāp-i*, مکنفکن *merg-genāp-kan*, مپمپرنای *meñempurnā-i*, مپمپرنای *meñempurnā-kan*, میداهی *meñudāh-i*, میدهکن *meñudah-kan*. — un nombre, مکنفاتی بلاغن *merg-genāp-i bilāng-an*. — un travail, میداهی فکرجان *meñudāh-i pe-karjā-an*. — un paiement, مبابرهابس *mem-bāyar hābis*.

COMPLEXE, adj., ترسوسن *ter-susun*, یغ برباکی ۲ *yang ber-bāgey-bāgey*. Une idée —, فکیرن یغ *pikīr-an yang ter-susun*. Action —, فربواتن یغ برباکی ۲ *per-buāt-an yang ber-bāgey-bāgey*.

COMPLEXION, s. f., constitution du corps, فری توبه *prī tūbuh*, فری *prī*, فری *prī*, طبیعه *tebiat*. — faible, فری توبه یغ له *prī tūbuh yang lemah*. Il est d'une forte —,

قوة *tūbuh-ña kūwat*. — triste,
 فرغی یخ مورغ *perāngi yang mūrung*.

COMPLICATION, s. f., ثری کوست
prī kūsut, راکو ثری *prī rāgu*,
 کسکارن *ka-sukār-an*. — de maux,
 فرهمفونن ببراڤ کجهاتن
per-himpūn-an be-brāpa ka-jahāt-an.

COMPLICE, adj. et s., تمن سالة
temàn sālāh, ثنولخ مېوت سالة
penūlung mem-būat sālāh. — pour
 un meurtre, فرهمفونن مېونه اورغ
mem-būnūh orang. Condamné avec
 ses —, دحکم دغن تمن
di-hukum dengan temàn-ña.

COMPLICITÉ, s. f., فرتمانن سالة
per-temān-an sālāh, تولخ مېوت سالة
tūlung mem-būat sālāh. Crime
 commis avec —, سالة یخ دېوت سرت,
 سالة یخ دتولخ اورغ
sālāh yang di-būat serta di-tūlung orang.

COMPLIMENT, s. m., paroles civiles,
 salutation, سلام *salām*, حرمة *hor-*
mat, تعظیم *tatlim*, رواده *ruādat*,
 تابک *tābek*. Une lettre avec beau-
 coup de compliments, سورت سرت
 سورت سرت *sūrat serta tābek ber-*
bāñak-bāñak. Présenter ses —,
 مېبری *mem-brī salām*, مېبری
 مېبری *mem-brī tatlim*.

COMPLIMENTER, v. a., مېبری سلام
mem-brī salām, مخرماتی *merg-hor-*
māt-i, متعظیمکن *mem-tatlim-kan*.

Se — réciproquement, بحر متحرمانن
ber-hormat-hormāt-an.

COMPLIMENTEUR, EUSE, adj., یخ
 یخ مېبری سوک *yang sūka mem-*
brī tatlim, حرمة ترلالو بابق
 یخ مېبری حرمة ترلالو بابق
yang mem-brī hormat ter-lālu
bāñak.

COMPLIQUÉ, E, part. pas. du v.
 compliquer, کوست راکو
kūsut, rāgu, سوک
 سوک *sūkar*, مشکل *muškil*.

COMPLIQUER, v. a., embrouiller,
 مغوست *mergūsut*, مغوستکن
 مغوست *merg-*
ūsut-kan, مرکوکن *me-ragū-kan*,
 مېوکرکن *meñūkar-kan*. — une affaire,
 مغوستکن سواتو فکرجهان
mergūsut-kan suātu pe-karjā-an.

SE COMPLIQUER, v. pron., منجادی
 منجادی راکو *men-jādi kūsut, rāgu*,
 منجادی راکو *men-jādi rāgu*.

COMPLOT, s. m., فرهبوشن اورغ
 درهاک *per-hubūng-an orang dur-*
hāka, مشاوره *mušāwarat*. — de
 tuer le capitaine de navire, مشاوره
 مشاوره *mušāwarat ākan*
 مېونه ناخدا
mem-būnūh nākodā.

COMPLOTER, v. a., موافقة دغن سمغه
 موافقة دغن *muwāfakat dengan sumpah*,
 برکمفل *berkumpul dengan*
 دغن نية جاهت
ber-kumpul dengan nīyet jāhat.

COMPONCTION, s. f., regrets, سسل
 سسل *sesəl*, هاتی سسل *sesəl hāti*, توبه
 توبه *tōbat*. Ressentir de la —, مېسل
 مېسل *meñesəl*. Avoir une grande — de

ses fautes, میسل ساعت سبب سالهن
meñesàl sāngat sebàb sālāh-ña.

COMPORTER, v. a., permettre, souffrir, (avec négation), تیاد فئاتت
tiāda pātut, تیاد ممبری *tiāda mem-brī*. Sa dignité ne comporte pas ce châtement, سبب فٹکتن تیاد فئاتت
sebàb pangkat-ña tiāda pātut ĩa me-rasā-i siksā ĩtu. Sa position ne comporte pas cette dépense, دی جواتنن تیاد ممبری دی
jawāt-an-ña tiāda mem-brī dīa mem-būat belanja ĩtu.

SE COMPORTER, v. pron., ملکون
me-lakū-kan dirī-ña. Se bien —, ملکون درین دغن یغ بائق
me-lakū-kan dirī-ña dengan yang bāik. Pourquoi vous comportez-vous ainsi? افاکه سبین ملکون دریم
apā-kāh sebàb-ña me-lakū-kan dirī-mu demikīan. Se — envers quelqu'un, اورغ ملکون
me-lakū-kan ōrang.

COMPOSÉ, E, part. pas. du v. composer, fait, formé, ترکارغ
ter-kārang.

COMPOSÉ, mêlé, ترچمفر
ter-campur, هولم *hūlam*.

COMPOSÉ, non simple, سوسن
sūsun, ترسوسن *ter-sūsun*, فلباکی
pel-bāgey.

COMPOSER, v. a., faire, former, مغارغ
mengārang, مرات *me-rāpat*, مغربوغ
menghūbung. — un livre,

مغارغ کتاب *mengārang kitāb*. — une lettre, مغارغ سورت
mengārang sūrat. — des vers, مغارغ شعر
mengārang śīar. — une phrase, مغربوغ فرکئان
meng-hūbung per-katā-an. — en musique, مغارغ راکم
mengārang rāgam, ممبوت لاکو *mem-būat lāgu*.

COMPOSER en imprimerie, ماسخ
memāsang huruf menerā, مغارغ حرف منرا
meng-atur huruf wītak.

COMPOSER, mêler, منچمفر
men-campur, مغبولم *meng-hūlam*. — un remède, مغبولم اوبت
meng-hūlam ōbat.

SE COMPOSER, v. pron., prendre une contenance, برسیکف
ber-sikap.

COMPOSITEUR, s. m., de musique, اورغ مغارغ راکم
ōrang mengārang rāgam, فغارغ *pengārang*.

COMPOSITEUR en imprimerie, فندی
pandey memāsang huruf menerā.

COMPOSITION, s. f., 1°, action de composer, حال مغارغ
hāl meng-ārang, حال مغربوغ
hāl meng-hūbung. 2°, résultat, کراغن
karāng-an, هبوغن *hubūng-an*. La — d'une lettre, کراغن سورت
karāng-an sūrat. La — d'une phrase, هبوغن فرکئان
hubūng-an per-katā-an. — en

musique, کراغن راگم *karāng - an rāgam*.

COMPOSITION en imprimerie, اتورن *atūr - an huruf xāp*. Atelier de —, تفتت هماغ حرف چیتو, *tampat memāsang huruf xitak*.

COMPOSITION, mélange, چمپورن *xampūr - an, هولم hūlam*. — d'or et d'argent, چمپورن فیرق دغن امس, *xampūr - an pēraḳ dengan amās*.

COMPOTE, s. f., fruits cuits, منینس *manīs - an deri-pada būah*. درفد بوه

COMPOTIER, s. m., مشکتق مېاو منینس, *mangkoḳ mem-bāwa manīs - an*.

COMPRÉHENSIBLE, adj., یخ دافت *yang dāpat orang meng-arti*. Discours —, بچار دغن ترغ, *bixāra dengan trəng*.

COMPRÉHENSION, s. f., faculté de comprendre, عقل *aḳal, بودی būdi*.

COMPRÉHENSION, connaissance, پېرغرتین *perg-arti-an, پېرغرتون perg-atahū-an*.

COMPRENDRE, v. a., contenir, renfermer en soi, مېمگ *memegəng*. ملېفت *me-liput*. Une qualité qui comprend toutes les autres, صفة یخ *ṣifat yang me-liput segala ṣifat*.

COMPRENDRE, mentionner. Comprenez ceci dans le compte, ماسکتکلله *māsuk-kan-lah itu dālam bilāng-an*.

COMPRENDRE, concevoir, مشرتی *meng-arti*, امل معنى *ambil maṇa*,

مندافت *men-dāpat*, تگکف کات *təng-kaḳ kāta*. — tout-à-fait, مشرتی *meng-arti sa-kāli*. — l'arabe, مشرتی بهاس عرب *meng-arti bahāsa arab*. Faire —, مشرتیکن *meng-arti-kan*.

COMPRESSE, s. f., سفمل لوك *sempal lūka*.

COMPRESSION, s. f., 1°, action de presser, پېرغرتین *perg-apit-an*, حال *hāl menekàn*. 2°, résultat, فری دتکن *pri di-apit*, فری دتکن *pri di-tekàn*.

COMPRIMÉ, E, part. pas. du v. comprimer, تگن *apit*, تگن *tekàn*, تاهن *tāhan*, تر تاهن *ter-tāhan*.

COMPRIMER, v. a., presser avec force, مغاقت *meng-apit*, منکن *menekàn*, مېسق *meṇesəḳ*.

COMPRIMER, retenir, مناهن *menāhan*, منگهکن *menegəh-kan*. — ses passions, مناهن هوا نفسو *menāhan hawā nefsū-ña*. — sa colère, مناهنی مرکان *menahān - i murkā-ña*.

COMPRIS, E, part. pas. du v. comprendre, renfermé, contenu, ایسی *isi*, دالم *dālam*, مواتن *muwāt-an*.

COMPRIS, conçu, ارتی *arti*.

COMPROMETTRE, v. a., exposer à des embarras, مېبوبه دالم سوسه *mem-būbuh dālam sūsah*.

COMPROMIS, s. m., acte par lequel deux parties conviennent de s'en

tenir au jugement d'un arbitre, سورت یخ اولهن دواورغ بر دعوا بر جنجی *sūrat yang ūleh-ña dūa ōrang ber-dawā ber-janji hendak menūrut hukum wāsīt.*

COMPTABILITÉ, s. f., علم حساب *ilmu hisāb*, حال مغهتبع *hāl meng-hitung*. Ecole de —, سکولا اورغ *sekūla ōrang ber-ajar ilmu hisāb.*

COMPTABLE, adj., assujetti à rendre compte, یخ هارس مبری *yang harus mem-brī per-kirā-an*, یخ مغهتبع *yang meng-hitung.*

COMPTANT, adj., argent —, و غ *wang tūney*, و غ سکالی *wang sakālī*. Payer argent —, ممایر تونی *mem-bāyar tūney*. Acheter au —, ممبلی تمبغ تونی *mem-beli timbang tūney.*

Loc. Prendre pour argent —, فرچای دغن *perxāya dengan tiāda preksa.*

COMPTE, s. m., supputation, calcul, بلاغن *bilāng-an*, هتوغن *hitūng-an*, حساب *hisāb*, فرکراهن *per-kirā-an*. —, total, جملة *jumlat*. — rond, سورت هوتغ هوتغ *sūrat hitang pi-hitang*. Faire un —, ممبندغکن سورت هتوغن *mem-*

banding-kan sūrat hitūng-an. Livre de —, کتاب هتوغن *kitāb hitūng-an*. Mémoire de — d'achat, سورت بلاغن فمبلین *sūrat bilāng-an pem-beli-an*. Mémoire de — de vente, سورت بلاغن فنجوالن *sūrat bilāng-an pen-juwāl-an*. Cela est pour mon —, اتوله همب فون تغکوغن *itū-lah hamba pūña tanggūng-an*. Cela entre dans le —, این فون ماسق, بلاغن ایت *ini pūn masuk bilāng-an itu*. Cela n'est pas de —, ایت *itu tiāda di-bilāng*. Il y trouve son —, ای براوله لاب دغن *ia ber-ūleh laba dengan bārang itu*. Il en a fait son —, مک *maka ia sudah dapat untung deri itu*. A bon — (pas cher), هره *harga mūrah*. A ce — là, de cette manière, دغن بکیت جوک *dengan bagitu jūga*. Tenir — de, avoir en considération, مغندهکن *meng-indah-kan*. Rendre — d'un événement, منچتران حال *men-xeritrā-kan hāl*. Rendre — d'une affaire au roi, محرممکن حال *mem-per-sembah-kan hāl pe-karjā-an ka-pada rāja*. Rendez — de votre administration, بريله فرکراهن فربندهریم *brī-lah per-kirā-an per-benda-harī-an-mu*.

COMPTE, E, part. pas. du v. compter, calculé, بیلغ *bilāng*, تر بیلغ *ter-bilāng*,

ترهیتغ *ter-hitung*, تر حساب *ter-hisāb*.

COMPTER, v. a., calculer, میسغ *mem-bilang*, مغهیتغ *merg-hitung*, مغهیرا *mergira-ḡira*, محسابلکن *merg-hisāb-kan*, مفرمنائی *mem-permanā-i*. — faire un total, منجملتکن *men-jumlat-kan*. — tous les habitants d'un pays, میسغ سکل *mem-bilang segala isi nagri*. — de l'argent, میسغ وغ *mem-bilang wang*. — la dépense, دغن تیاد میسغ بلنج *mem-bilang belanja*. Sans — la dépense, دغن تیاد میسغ بلنج *dengan tiada mem-bilang belanja*. Ceci est compté au lieu de cela, ایت *inī-lah di-bilang ganti itu*. — pour rien, تباد مغندهکن *tiada meng-indah-kan*. A — d'aujourd'hui, در هاری این *deri hari ini*.

COMPTER, penser, croire, میکر *memikir*, مغیرا *mergira*. Il compte pouvoir partir demain, ای میکر ایسق بوله فرکی *ia memikir esuk boleh pergi*. Comptez-vous vivre toujours? میسکاکنکه *menangkā-kan-kah angkaw akan hidup selama-lamā-ña*.

COMPTER, faire fond sur, se fier, مغهارف *merg-hārap*, فرچای *per-xāya*. — sur le secours de quelqu'un, مغهارف اکن فرتلوغن اورغ *per-xāya*.

merg-hārap akan per-tulung-an orang. Je compte sur lui, هب فرچای *hamba per-xāya akan dia*.

COMPTEUR, s. m., instrument pour compter, فرکاکس میسغ *perkākās mem-bilang*, فرکاکس اکن مغهیتغ *perkākās akan merg-hitung*.

COMPTOIR, s. m., bureau, بیلق *bilik surat hitung-an*, هتوغن سورت *tampat orang merg-hitung*, کنتر *kantur*.

COMPULSER, v. a., میدق کتاب *meṅdik kitāb*, ممرقس سورت سراتن *memeriksa surat-surāt-an*.

COMPUT, s. m., هتوغن وقت هر هاری *hitung-an waktu hari-hari rāya*, تقویم حسابی *tekwim hisābi*.

COMTE, s. m., ادقائق *rāden*, رادن *adipāti*.

CONCASSÉ, E, part. pas. du v. concasser, قیفس *pīpis*, قودی *pūdi*. — dans un mortier, تمبق *tumbuk*, سربق *serbuk*.

CONCASSER, v. a., میفس *memīpis*, ممودی *memūdi*. — dans un mortier, منمبق *menumbuk*, ممبرق *meṅerbuk*.

CONCAVE, adj., لککخ *lekòk*, لنگکخ *lengkung*.

CONCÉDER, v. a., برکنن *ber-kenàn*, ممبری اذن *mem-brī izin*, مغقبولکن *mem-brī mūhun*, مغهیرا *merg-kabul-kan*, ملولس *me-tulus*, سودی *sūdi*.

CONCENTRATION, s. f., 1°, action de concentrer, حال مضمخکن کفد *hāl mery-himpun-kan ka-pada pūsat*. 2°, résultat, فرهمفونن *per-himpūn-an*. — des rayons solaires au foyer d'une lentille, فرهمفونن سینر متهاری فد فوست کاج *per-himpūn-an sīnar mata-hāri pada pūsat kāxa āpi*.

CONCENTREER, v. a., réunir en un centre, مضمخملکن کفد فوست *mery-umpul-kan ka-pada pūsat*, مضمخملکن کفد تغه *mery-himpun-kan pada terghah*.

CONCENTRERSA COLÈRE, مناهن مارهن *menāhan mārāh-ña*.

CONCENTRIQUE, adj., qui ont un même centre, بر فوست ساتو *ber-pūsat sātu*, بر تغه ساتو *ber-terghah sātu*.

CONCEPT, s. m., اغاتن *ingāt-an*, سگان *sangka*, فکر *pikir*.

CONCEPTION, s. f., action par laquelle un enfant est conçu, فر کندوغن *per-kandūng-an*, جدین بنتخ *jadī-an bunting*. Depuis la — jusqu'à l'enfantement, در فر کندوغن کفد *deri per-kandūng-an ka-pada per-anāk-an*.

CONCEPTION, faculté de concevoir, de comprendre, فخرتین *perg-artī-an*, کشکاکن *ka-sangkā-an*, عقل *akal*, فندفاتن *pen-dapāt-an*, فکیرن *pikīr-an*.

CONCERNANT, prép., touchant, اکن حال *tentang*, اکن *ākan*, اکن حال *ākan hāl*, سفرت *seperti*, در فد *deri-pada*. — cette chose, تنتخ فرکار ایت *tentang porkāra itu*.

CONCERT, s. m., فرمینن سگل *per-māin-an segala buñi-buñi-an*.

CONCERTER, v. a., برچاکف برسمام *ber-xākap ber-sama-sāma*.

RE CONCERTER, v. pron., موافقه *muwāfakat*.

CONCESSION, s. f., don, octroi, انگره *anugrah*, اذن *izin*.

CONCEVOIR, v. a., devenir enceinte, منجادی بنتخ *mengandung*, منجادی حامل *men-jādi hamil*. Elle conçut un fils, ای منغدغ سواتو اتق لکلاکي *ia mengandung suātu anak laki-laki*.

CONCEVOIR, recevoir dans l'âme une impression, منغدغ *mengandung*. — de la douleur, منغدغ کسساهن *mengandung ka-susāh-an*.

CONCEVOIR, comprendre, imaginer, مشکاکن *mery-arti*, مشکاکن *meñangkā-kan*. Je conçois cela, هب *hamba mery-arti itu*.

CONCIERGE, s., فنگکو فتو *penunggu pintu*.

CONCIERGERIE, s. f., logement d'un concierge, فنگکو فتو *tempat duduk penunggu pintu*. — d'une prison, فنگکو فتو *tempat duduk joro*.

فنجار *tampat dūdūk jūru pan-jāra*.

CONCILE, s. m., فرهمقونن اسقف *per-himpūn-an uskuf*, مجلس اسقف *mejlis uskuf*. Le président du —, اسقف *parghūlu mejlis uskuf*. — œcuménique, مجلس اسقف *mejlis sa-kalī-an uskuf*.

CONCILIANT, E, adj., یخ سوک *yang sūka men-dāmey-kan* اورغ *ōrang*, یخ قندی جادی *yang pandey jādi per-antāra*.

CONCILIATEUR, TRICE, s., اورغ یخ *ōrang yang ber-dāmey-kan*, بردامیکن *ōrang per-antāra*, واسط *wāsūt*. Un — sage, اورغ فرانتار یخ *ōrang per-antāra yang berbūdī*.

CONCILIATION, s. f., فردماین *per-damēy-an*, فرانترا *per-antarā-an*, رفاتن *rapāt-an*, برسماءن *ber-samā-an*.

CONCILIER, v. a., mettre d'accord, مرامیکن *men-dāmey-kan*, مراقتکن *me-rāpat-kan*, مپلسیکن *meñelesèy-kan*. — des plaideurs, مدامیکن *men-dāmey-kan* اورغ *ōrang ber-dawā*. — deux passages des Ecritures, مپاکن دو تمث سراتن *meñamā-kan dūa tampat surāt-an*.

CONCILIER, attirer, acquérir, مندافت *men-dāpat*, براوله *ber-ūleh*. La douceur de son cœur lui con-

cilie la faveur du roi, دغن کجناکن *dengan ka-jināk-an hati-ña ia ber-ūleh karunā rāja itu*.

SE CONCILIER, v. pron., se mettre d'accord, مندای *men-dāmey*. Ces deux personnes ne pourront jamais se —, دو اورغ ایت تید اکن مندای *dūa orang itu tiāda akan men-dāmey*.

SE CONCILIER, obtenir, gagner. Ce roi se concilie les cœurs de ses sujets, راج ایت تاهو مشبل هاتی *rāja itu tāhu meng-ambil hati rayat-ña*.

CONCIS, E, adj., قندق *pendek*, سگکت *singkat*. Une réponse concise et ferme, جواب قندق سرت کرس *jawāb pendek serta krās*. Lettre concise et claire, سورت یخ سگکت *surat yang singkat dan terang*. Style —, چار کراخن یخ قندق *xāra karāng-an yang pendek*, فرکنا *per-katā-an sa-dikit* سرت معنی بائق *serta mana bāñak*.

CONCISION, s. f., فری یخ قندق *prī yang pendek*, فری یخ سگکت *prī yang singkat*.

CONCITOYEN, NE, s., سام قندوق *sāma pen-dūdūk nagrī*, اورغ *ōrang sa-nagrī*.

CONCLAVE, s. m., assemblée de cardinaux pour élire le pape,

فرهمفونن سکل کاردینال اکن میله فاف
per-himpūn-an segala kardināl
akan memilik pāpa.

CONCLU, E, part. pas. du v. conclure, fini, terminé, هابس *hābis*,
 سده سلسی *selesèy*, فوتس *pūtus*,
sudah.

CONCLURE, v. a., terminer, میدهکن
meñudah-kan, مومتسکن *memūtus-*
kan, مشهابسکن *meng-hābis-kan*,
 مپلسیکن *meñelesèy-kan*. — une
 conférence, مومتسکن بچار *memūtus-*
kan bixāra. — un procès, مپلسیکن
 دعوا *meñelesèy-kan dawā*. — une
 affaire, میدهکن سواتو فکرچان *me-*
ñudah-kan suātu pe-karjā-an.

CONCLURE, établir, مموت *mem-*
būat, منتوکن *menantū-kan*, منتفکن
menetap-kan. — un traité, مموت
 فرجنجین *mem-būat per-janjī-an*.
 — la paix, مموتفکن دامی *menetap-*
kan dāmey. C'est assez délibérer,
 il faut —, چوکفله بچار ایت سکارغ,
 منتوکن هارس *xūkup-lah bixāra*
itu sakārang hārus menantū-kan.

CONCLURE, tirer une conséquence.
 Que concluez-vous de cela, ائ تون
 ایت *apa tūan pikir deri-*
pada itu.

CONCLUSION, s. f., fin, کفتوسن
ka-putūs-an, کسداهن *ka-sudāh-an*,
 خاتم *kātam*, اخر *aķir*, تمه *tammāt*.
 — d'une affaire, کفتوسن فرکار
ka-putūs-an porkāra.

CONCOMBRE, s. m., تین *tīmun*,
 هتتین *hantīmun*, لاثغ *lāpang*.
 Manger des —, ممانکن تین
me-mākan tīmun.

Prov. Jamais de concombres
 pourris on ne fit bonne salade,
 درفد بارغ جاهت تیاد دات جادی بارغ
 درفد بارغ *deri-pada bārang jāhat*
 تیاد دات جادی بارغ *tiāda dāpat jādi bārang yang bāik.*

CONCOMITANCE, s. f., حال برایغ
hāl ber-iring, حال برتورت *hāl ber-*
tūrut, ثغریغن *perg-iring-an*, تروتن
turūt-an.

CONCOMITANT, E, adj., qui accom-
 pagne, برایغ *yang ber-iring*, یغ
 برتورت *yang ber-tūrut*, برایکت
ber-ikut, بسرت *be-serta.*

CONCORDANCE, s. f., رفاتن *rapāt-*
an, فرسمان *per-samā-an*, اتفاق
ittifāk.

CONCORDANCE de la Bible, دفتر
 سکلین فرکتان کتاب اورغ مسیحی
daftar sa-kalī-an per-katā-an el-
kitāb orang mesēhi.

CONCORDAT, s. m., فرجنجین دانتار
 فاف دان اورغ راج *per-janjī-an di-*
antāra pāpa dān orang rāja.

CONCORDE, s. f., دامی *dāmey*,
 فردماین *per-damēy-an*, فرتمون *per-*
temū-an, سبچار *sa-bixāra*, سهاتی
sa-hāti, اجباع *ijmā*, اتفاق *ittifāk*.
 Etablir la —, مموتفکن دامی
menetap-kan dāmey.

CONCORDEE, v. n., برسام *ber-sāma*, برقاتت *ber-pātut*, مبرتاى *meñertā-i*, موافقة *muwāfakat*. Ses paroles concordent avec sa conduite, فرکناى *fer-knā-i*, سام دغن کلکونى *per-katā-an-ña sāma degan ka-lakū-an-ña*. Leurs témoignages ne concordent pas, کستسین بون اداله برسماى *ka-sakši-an-ña būkan adā-lah ber-sama-samā-an*. Faire —, مفرسماکن *mem-per-samā-kan*.

CONCOUBIR, v. n., coopérer, aider, منولغ *menūlung*, مېنتو *mem-bantu*, سام بکرج *sāma be-karja*. — à un travail, منولغ مېوت سواتو فکرچان *menūlung mem-būat suātu pekarjā-an*. — à une guerre, مېنتو فرغ *mem-bantu prang*. Tout court à leur bien, سکل سواتو سام *segala sa-suātu sāma be-karja ka-pada ka-bijik-an-ña*.

CONCOURIR, rivaliser, برلب *ber-lumba*. — pour obtenir un prix, برلب منداقت حسنة *ber-lumba mendāpat hisnat*. Faire —, مفرلپاکن *mem-per-lumbā-kan*. Le professeur fait — ses élèves, اورغ فحاجر *orang peng-ajar* مفرلپاکن مریدک *mem-per-lumbā-kan murid-ña*.

CONCOURS, s. m., coopération, aide, تولغ *tūlung*, بنتو *bantu*. Avec le — du roi, دغن تولغ راج *dengan tūlung rāja*. Son — nous a été

بنتو بابق برکون فداک *très - utile*, بنتو بابق برکون فداک *bantū-ña bāñak ber-gūna padā-ku*.

CONCOURS, rencontre, فرتمون *per-temū-an*, فرهمفونن *per-himpūn-an*. — de circonstances, فرتمون حال *per-temū-an hāl aḥwāl*. — de peuple, فرهمفونن اورغ بابق *per-himpūn-an orang bāñak*.

CONCOURS, concurrence, فرلبان *per-lumbā-an*. — pour obtenir une place, فرلبان منداقت جواتن *per-lumbā-an men-dāpat jawāt-an*.

CONCRÉTION, s. f., حال بارغ چاير *hāl bārang* چاير *chāyer* منجادی بکو *men-jādī bakū*. — du lait, حال اير سوسو *hāl āyer sūsu* منجادی بکو *men-jādī bakū*.

CONÇU, E, part. pas. du v. concevoir, dans le sein, ترکندغ *ter-kandung*. Qui a été — du Saint Esprit, يارغ اوله روح القدس ترکندغ *yang ūleh rōḥu'l-ḡudus ter-kandung*.

CONÇU, pensé, imaginé, دپیکر *di-pikir*, دسغکاکن *di-sangkā-kan*, ارتى *arti*.

CONCUBIN, s. m., يارغ برکندق *yang ber-gundik*, يارغ دودق دغن کندق *yang dūduk degan kendak*.

CONCUBINAGE, s. m., حال برکندق *hāl ber-gundik*, فرکنداکن *per-kendāk-an*.

CONCUBINE, s. f., کندق *gundik*, کندق *kendak*. Prendre pour —,

مغنداکی فرمغون *mergendāk-i per-ampūan*.

CONCUPISCENCE, s. f., هوا نفسو *hawā nepsū*, کڅڼين *ka-irgin-an*, هيدم *hīdam*. Satisfaire sa —, منورت *menūrut hawā nepsū-ña*.

CONCURREMMENT, adv., par concurrence, دغن برلب *dergan ber-lumba-lumba*.

CONCURREMMENT, conjointement, سام *sama-sāma*.

CONCURRENCE, s. f., فرلبان *per-lumbā-an*, فرتمون *per-temū-an*.

Jusqu'à CONCURRENCE de mille piastres, سمځي کڅد سريبو رځت *sampey ka-pada sa-rību ringgit*.

CONCURRENT, E, s., compétiteur, برلب تم *temān ber-lumba*.

CONCUSSION, s. f., exaction, انياي *aniāya*, فرځنيان *perg-aniāyā-an*.

CONCUSSIONNAIRE, s. m., يرغ مغنيای *perg-aniāya*, يرغ مغنيای *perg-aniāya*, ظالم *tlālim*.

CONDAMNABLE, adj., qui mérite d'être condamné, يرغ هارس دحکمن *perg hārus di-hukum-kan*, يرغ کن *perg kena hukum*. Action —, فربواتن يرغ کن حکم *per-buāt-an yang kena hukum*.

CONDAMNABLE, blâmable, reprehensible, يرغ تيات فاتت *perg tiāda pātut*, يرغ هارس دچلاکن *perg hārus di-xelā-kan*.

CONDAMNATION, s. f., حکم *hukum*, حکومن *hukūm-an*, کفتوسن حکم *ka-putūs-an hukum*. Prononcer une —, محکمکن *merg-hukum-kan*. — capitale, کفتوسن حکم ماتی دبونہ *ka-putūs-an hukum māti di-būnuh*. — par défaut, ماو تيا دکارن حکم *ka-putūs-an hukum kārna tiāda māu merg-hādap*. Attirer sur soi sa —, منداثکن حکم کاتس *men-dātang-kan hukum ka-ātas sendiri-ña*.

CONDAMNÉ, E, part. pas. du v. condamner, دحکمن *di-hukum-kan*, دحکمن *di-hukum-kan*, دسلاهی *di-salāh-i*, دچلاکن *di-xelā-kan*.

CONDAMNER, v. a., par jugement, موتسکن *merg-hukum-kan*, ميلاهی *me-mūtus-kan hukum*, ميلاهی *meñalāh-i*. — un criminel, محکمکن *merg-hukum-kan* اورغ برسالہ *orang ber-salah*. — à mort, محکمکن اکن *merg-hukum-kan akan māti di-būnuh*. — à payer une amende, مندندای *men-dendā-i*.

CONDAMNER, obliger, مپوره *me-ñūruh*, مقس *memaksa*. — au silence, مپوره برديم *meñūruh ber-diam*.

CONDAMNER, désapprouver, défend, مخرامکن *merg-harām-kan*, ملارغکن *me-lārang-kan*. — un livre, ملارغ مباح سواتو کتاب *me-lārang mem-bāxa suātu kitāb*.

CONDAMNER, fermer une porte, ممکن قٲتو *meng-ikat pintu*, ممکن قٲتو *memakū-kan pintu*.

CONDENSÉ, E, part. pas. du v. condenser, كتل جادی *jādi kental*, جادی سستو *jadi sesak*.

CONDENSER, v. a., منجدیکن كتل *men-jadi-kan kental*, منجدیکن سستو *men-jādi-kan sesak*, مستقن *meñe-sak-kan*, مراقتن *me-rāpat-kan*.

CONDESCENDANCE, s. f., حال سودی *hāl sūdi*, صبر *ṣabar*, حال مغبولکن *hāl meng-kaḅul-kan*.

CONDESCENDANT, E, adj., یغ سودی *yang sūdi*, برصبر *yang ber-ṣabar*, یغ مغبولکن *yang meng-kaḅul-kan*.

CONDESCENDRE, v. n., céder à la volonté, aux sentiments d'autrui, سودی *sūdi*, منصبرکن *men-ṣabar-kan*, میبر *mem-bīyar*, ملولسکن *me-lulus-kan*, مغبولکن *meng-kaḅul-kan*, اورغ کهندق *menūrut ka-hendaḅ ḳorang*.

CONDIMENT, s. m., بمبو *bumbu*, رمفد *rampah-rampah*.

CONDISCIPLE, s. m., compagnon d'étude, تن سکولا *temān sekūla*, تن بلاجر *temān bel-ājar*.

CONDITION, s. f., nature, état, فری *prī*, حال *hāl*, احوال *aḥwāl*, فری حال *prī hāl*. La — de cette affaire, حال فکرچاان ایت *hāl pe-kaḳjā-an itu*. La — du genre

humain, فری حال اورغ مانسی *prī hāl ḳorang mānusia*.

CONDITION, rang, ٹٲکت *pangkat*.

Personne de haute —, اورغ یغ ٹٲکی *ḳorang yang ṭinggi pangkat-ña*, اورغ بٲساوان *ḳorang beḳsaḳwan*.
Personne d'une basse —, اورغ هین *ḳorang hīna*.

CONDITION, état de domesticité, فرهبان *per-hambā-an*, خدمة *ḳedmat*. Etre en —, برخدمة *ber-ḳedmat*. Entrer en —, ماسق فرهبان *māsūḳ per-hambā-an*.

CONDITION, qualité requise, ضفة *ṣifat*. Bonne —, یغ بایق *ṣifat yang baīḳ*. Il n'a pas les — requises, صفتن تیاد قاتات *ṣifat-ña tiāda pātut*.

CONDITION, clause, شرط *ṣart*, جنجی *janji*, فرجنجین *per-janji-an*. — onéreuse, یغ مبری *ḳenḳanjanji-an*. — sine quā non, شرط یغ تیاد دافت تیاد *ṣart yang tiāda dāpat tiāda*. Apposer une —, مبوبه شرط *mem-būbuh ṣart*. Sans —, دغن تیاد جنجی *dengan tiāda janji*. A —, جک *jika*, جکلو *jikalaw*.

CONDITIONNEL, LE, adj., دغن آس شرط *dengan ber-janji*, آس شرط *atas ṣart*. Traité —, فرجنجین دغن *per-janji-an dengan be-brāpa ṣart*. Vente —, فتجوالن *pen-juāl-an atas ṣart*.

CONDITIONNELLEMENT, adv., دغن
دغن جنجی *dergan ģanġi*, شرط
dergan janġi. Acheter —, ممبلی دغن,
شرط *mem-beli dergan ģarġ*.

CONDITIONNER, v. a., ممبوت *mem-
būat*, مشرجاکن *merġarġā-kan*. Bien
— une étoffe, ممبوت کاین دغن یخ,
باق *mem-būat kāin dergan yang
bāik*.

CONDOLÉANCE, s. f., بلس هاتی
belàs hāti, تعزیه *taẓiyet*. Lettre
de —, سورت تعزیه *sūrat taẓiyet*.

CONDUCTEUR, TRIOE, s., guide,
فهنتر *perġ-hantar*, فهنجر *perġ-
anjur*, معلم *małim*. — dans le
voyage, فهنجر دالم فرجالان ایت
*perġ-anjur dālam per-ġalān-an
itu*. — d'une barque, معلم *małim*.
— d'animaux, فهنالو *perġ-hālaw*,
کمال *gombāla*. — de chameaux,
کمال انت *gombāla onta*.

CONDUCTEUR, chef, فهنولو *perġ-
hūlu*, کفال *kapāla*. — d'un grand
peuple, فهنولو قوم بسر *perġhūlu
kaum besār*.

CONDUIRE, v. a., guider, gouverner,
مغفلاکن *merġapalā-kan*, مرتنه *me-
marentah*, فهنتر *merġ-hantar*, مبادو
mem-bāwa, فهنجر *merġ-anjur*,
منتن *menuntun*. — un char, کمال
رات *merġapalā-kan rāta*. — un
peuple, قوم مرتنهکن *memarentah-
kan kaum*. Se laisser — par sa

femme, دفرتهکن اوله بنین *di-paren-
tah-kan ūleh binī-ña*. Il conduit
des voleurs, مک ای مبادو اورغ فهنجوری,
*maka ia mem-bāwa orang pen-
xūri*. — une armée, lui montrer le
chemin, فهنجر بال تتار *merġ-anjur
bāla tantāra*. — quelqu'un à la
pénitence, مبادو اورغ کفد توبه *mem-
bāwa orang ka-pada tōbat*. — un
aveugle, بوت اورغ منتت *menuntut
orang būta*. — une affaire à sa fin,
فهنجر فکرجان *merġ-hābis-kan
pe-karġā-an*. — l'eau à la rivière,
منجالنکن ایر کوشی *men-ġalan-kan
āyer ka-sūrġey*. — quelqu'un à sa
ruine, مروسکن اورغ *me-rūsak-kan
orang*. — par la main, ممفن *me-
mimpin*. Il conduisit la princesse
par la main, فهنن تاون قتری
di-pimpin-ña tāngan tūan putrī.
— des animaux, فهنالو *merġ-hālaw*,
مغفلاکن *merġ-gombalā-kan*. —
des bœufs, فهنالو سافی *merġ-hālaw
sāpi*. — des moutons, مغفلاکن
مب *merġ-gombalā-kan domba*.
— un éléphant, فهنسکس *merġ-
angkus*.

SE CONDUIRE, v. pron., ملکون
درین *me-lakū-kan diri-ña*. Se —
en insensé, درین سفرت اورغ,
مک *me-lakū-kan diri-ña seperti
orang ġila*.

CONDUIT, s. m., canal, tuyau, فهنورن
فهنورن *panxūr-an, salūran*.

xuxūr-an, چورت *terūs-an*, تروسن *terūs-an*, چورت
xūrat, الورن *alūr-an*. Un — d'eau,
سلورن ایر *salūran āyer*.

CONDUIT, E, part. pas. du v. conduire,
دکفلاکن *di-kapalā-kan*,
دفرته *di-parentah*, دانجیر *di-anjur*,
دثمن *di-pimpin*.

CONDUIT, en parlant des animaux,
هالو *hālaw*, دکمبالاکن *di-gombalā-kan*. —, en parlant d'un éléphant,
اغکس *angkus*.

CONDUITE, s. f., commandement,
ثمرتاهن *pemarentāh-an*, فرته *parentah*. Sous la — de ce prince,
دبواوه فرته بکند ایت *di-bāwah parentah baginda itu*.

CONDUITE, action de conduire,
د'accompagner, فغبتاران *perg-hantār-an*,
فمبواون *pem-bawā-an*,
فغنجورن *perg-anjur-an*, فمغنین *pimpin-an*. Faire la — à son camarade,
مغیرغ تمن *meng-irang temàn-ña*.

CONDUITE, manière d'agir, کلکون
ka-lakū-an, فری جالن *pri jālan*,
چار هیدف *xāra hīdup*, بهاس
bahāsa. Bonne —, یغ کلکون یغ بایق,
ka-lakū-an yang bāik.

OÛNE, s. m., فنجغ *panxang*, اباک
یغ ککین بولت دان کنچقن لنچف
lembāga yang kakī-ña būlat dān kamunxak-ña lunxip.

CONFECTION, s. f., action de composer des drogues, حال مغهولم اوبت
hāl meng-hūlam obat.

CONFECTION, action de faire, حال
مبوت *hāl mem-būat*, فکرجان *pekarjā-an*,
فیدیان *peñediā-an*.

CONFECTIONNER, v. a., faire, مبوت
mem-būat, مغرجان *mergarjā-kan*,
مغراوسهکن *mem-per-ūsah-kan*,
میدیاکن *meñediā-kan*. — des habits,
مبوت فکاین *mem-būat pakēy-an*.

CONFÉDÉRATION, s. f., فرسکون
per-sakutū-an, فرهبوشن *per-hubūng-an*,
کرفاتن *ka-rapāt-an*. Entrer dans la —, ماسق فرسکون
māsuk per-sakutū-an.

CONFÉDÉRÉ, E, s., سکوتو فرجیحین
sakutu per-janjī-an, تمن فرجیحین
temàn per-janjī-an.

CONFÉDÉRER (SE), v. pron., موافقة
muwāfaqat, مبوت فرجیحین
mem-būat per-janjī-an.

CONFÉRENCE, s. f., entretien, بچار
bixāra, بنچغ *banxang*, فرتورن
per-tutūr-an, مشاوره *mušāwarat*.
Ouvrir une —, ملامی بچار
memulā-i bixāra. — sur un sujet
religieux, بچار اتس اکام *bixāra atas agāma*.

CONFÉRENCE, comparaison,
کبندیغن *ka-bandīng-an*, تندیغن
tandīng-an, مقابلة *muqābelat*. —
des coutumes, کبندیغن عادة ۲
ka-bandīng-an ādat-ādat.

CONFÉRENCIER, s. m., کفال بچار
kapāla bixāra.

CONFÉRER, v. a., comparer, مندغکن *mem-bandīng-kan*, مندغکن *menandīng-kan*, مقابلتکن *mukā-belat-kan*. — des écrits, مندغکن *mem-bandīng-kan sūrāt-sūrāt*.

CONFÉRER, donner, accorder, مغرنياکن *mengaruniā-kan*, مغنکرهکن *meng-anugrah-kan*, مغنکرمغاسه *mengāsih*, ممبری *mem-brī*. — un emploi, مغرنياکن جواتن *mengaruniā-kan jawāt-an*. Dieu confère la grâce, مغنکرهکن نعمة *allah meng-anugrah-kan nimet*. Le sultan a conféré un titre, سلطان سده مغاسه کلر *sulṭan sudah mengāsih gelār*.

CONFÉRER, v. n., parler ensemble d'une affaire, ممبرار *mem-bixāra*, ممبرار بر بنچ *ber-banṅaṅ*, توتر منوتو *tūtur-menūtur*. — sur la paix, ممبرارکن *mem-bixāra-kan deri-pada hāl per-damēy-an*.

CONFESSE, s. f., confession, اکون *akū-an dōsa*, حال مغاکو دوس *hāl meng-āku dōsa pada imām*. Aller à —, مغاکو دسان *pergi meng-āku dosā-ña*.

CONFESSÉ, E, part. pas. du. v. confesser, داکو *di-āku*. Péché —, داکو *dōsa yang di-āku*. Personne —, اورغ یغ سده مغاکو دوس *orang yang sudah meng-āku dōsa diri-ña*.

Prov. Péché confessé est à moitié pardonné, یغ داکو مک هارس *sālāh yang di-āku maka harus di-ampūn-i*.

CONFESSER, v. a., avouer, مغاکو *meng-āku*, مغقارکن *meng-ikrār-kan*. — ses péchés, مغاکو دوس *meng-āku dōsa diri-ña*. Je confesse cela, هب مغاکو ایت *hamba meng-āku itu*. Il confessa et ne nia pas, مک مغاکوله ای دان تیاد برسگکله *maka meng-akū-lah ia dān tiāda ber-sangkal-lah*.

CONFESSER, attester, مغقارکن *meng-ikrār-kan*, برسقی *ber-saksi*, جادی سقی *jādi saksi*. Que toute langue confesse que J. C. est le Seigneur, سموا لیده اقرارکن هو عیسی *samuā tidah ikrār-kan bahwa isa el-mesēh ada tūhan*. Vous avez excellemment bien confessé la foi, اغکوسده اقرارکن یغ *angkaw sudah ikrār-kan ikrār yang bāik*. Je confesse que Dieu seul doit être adoré, اکو هو *saksi āku bahwa tiāda tūhan yang disembah me-lāin-kan allah*.

CONFESSER, reconnaître, مغاکو *meng-āku*. Celui qui me confesse devant les hommes, یغ مغاکو اکن *yang meng-āku akan dāku di-hadāp-an mānusiā-mānusiā*. Je confesserai son nom,

مغاكو نماك *aku akan meng-aku namā-ña*.

CONFESSER, entendre les confessions, مندغر اكوئن دوس *men-dengar akū-an dōsa*. Ce prêtre confesse beaucoup de pécheurs, امام ايت دغر اكوئن دوس در بيراف *imām itu dengar akū-an dōsa deri be-brāpa bāñak* orang ber-dōsa.

SE CONFESSER, v. pron., مغاكو *meng-aku dōsa diri-ña ka-pada imām*. Se — une fois l'an, مغاكو دوس درين ستاهن *akū-an dōsa deri sa-tāhun sa-kāli*. Se —, s'avouer. Il se confesse vaincu, داكون اي داله *di-akū-ña ia di-ālah*.

Prov. Se confesser au renard, مناره رهسي فد سترو *menāruh rahasiā pada satrū*.

CONFESSEUR, s. m., de la foi, يخ *yang ber-saksi imān*.

CONFESSEUR, prêtre qui entend les confessions, امام يخ مندغر اكوئن دوس *imām yang men-dengar akū-an dōsa*.

CONFESSION, s. f., aveu, اكوئن *akū-an*, اقرار *ikrār*. — des péchés, اكوئن دوس *akū-an dōsa*. — humble, اكوئن يخ رنده *akū-an yang rendah*. — entière, اكوئن يخ گنڤ *akū-an yang genāp*. — publique, اكوئن *akū-an* دوس دهدافن اورغ بايق

dōsa di-hadāp-an orang bāñak. — générale, اكوئن سما دوس درين *akū-an samuā dōsa diri-ña derimudā-ña*. Recevoir la — de quelqu'un, مندغر اورغ يخ مغاكو دساك *men-dengar orang yang meng-aku dōsa-ña*. — de foi, شهادة *śahādāt*, اقرار *ikrār*. — de foi musulmane, شهادة اسلام *śahādāt islām*.

CONFESSIIONNAL, s. m., تمت اورغ *tampat orang meng-aku dōsa-ña*.

CONFIANCE, s. f., espérance ferme, هارڤ *harāp*, فخرهافن *peng-harāp-an*, فرچاي *perxāya*. Avoir —, برهاف *ber-harāp*, مغهاف *meng-harāp*. Avoir — en quelqu'un, مغهافي اورغ *meng-harāp-i orang*. Mettre sa — en Dieu, مفرچاي اكن *mem-perxāya akan allah*, الله *mem-perxāya akan allah*, مبرهكن ديري كغد الله *meñerāh-kan diri ka-pada allah*. Quiconque met sa — dans les richesses, بارغ *bārang-siāpa yang harāp pada ka-kayā-an*. Mettre sa — en soi-même, هارڤ اكن سندرین *harāp akan sendiri-ña*. Le ministre auquel il a —, منتری يخ دهرئين *mantri yang di-harap-i-ña*. Personne de —, اورغ *orang ka-perxayā-an*.

CONFIANCE, sécurité, hardiesse, کبرنيئن *ka-tetāp-an*, کتشافن

berani - an. Ayez —, فرتتله هتيم
per-tetap-lah hati-mu.

CONFIAINT, E, adj., يخ برهاری *yang*
ber-hārap, يخ فرچای *yang perxāya.*

CONFIAINT, présomptueux, چشگتن
xongkak, جموا *jemāwa.*

CONFIDEMENT, adv., en secret,
دغن رهسی *dengan rahasīa.* Parler
— à quelqu'un, برکات دالم بمبو *ber-*
kāta dālam bambu.

CONFIDENCE, s. f., communication
d'un secret, حال مناره رهسی *hāl*
menāruh rahasīa. Auquel on a
fait une —, قناره رهسی *penāruh*
rahasīa. En —, en secret, دیم
dīam-dīam. Parler en —, برکات دالم
بمبو *ber-kāta dālam bambu.*

CONFIDENT, E, celui à qu'on confie
ses secrets, قناره رهسی *penāruh*
rahasīa, تمن رهسی *temān rahasīa.*

CONFIE, E, part. pas. du v. confier,
تاره *tāruh*, سره *serāh*, ترسره *ter-*
serāh, قناره *pe-tāruh.* Chose confiée,
امانته *amānat.*

CONFIER, v. a., مناره *menāruh*,
منارهکن *menāruh - kan*, مپرهکن
meñerāh - kan. مناره رهسی *menāruh*
rahasīa. Il confia son fils à un
brahmane, دسرهکنپاله انقله لکلای
di-serāh - kan - nā-
lah ānak - nā laki - laki ka-pada
sa-ōrang brahmān. — un dépôt à
quelqu'un, بارغ کغد اورغ
meng-amānat - kan bārang ka-pada

ōrang. Action de —, فنروهکن *pe-*
narūh - an.

SE CONFIER, v. pron., منارهکن
دیری *menāruh - kan diri*, مپرهکن
دیرین *meñerāh - kan diri - nā.* Se —
à quelqu'un, اورغ مشهرائی *meng-*
harāp - i orang, مفرچای اکن اورغ
mem-perxāya ākan orang. Je me
confie en Dieu, هب مپرهکن هب
hamba meñerāh - kan hamba
ka-pada allah. Se — en ses propres
forces, هارغ اکن قوه دیرین
hārap ākan kūwat diri - nā.

CONFIGURATION, s. f., forme ex-
térieure, روه لباک *rūpa lembāga.*

CONFINER, v. n., toucher aux
confins, برپنگگر *ber-pinggir*, منغی
menepi, بردمقت *ber - dompat*, اد
ada di-bātas. Une terre qui
confine avec la forêt, تانه يخ برپنگگر
tānah yang ber-pinggir
dengan hutan.

CONFINER, v. a., reléguer dans un
lieu, مغورغکن *mengūrung - kan*,
مبوغکن کغد سواتو تمفت
mem-buang - kan ka-pada suatu tempat. —
dans une île, کدالم سبوه فولو
mem-buang - kan ka-dālam sa-būah
pūlaw.

CONFINS, s. m. pl., پنگگر *pinggir*,
پمپنگگر *pemirigir*, تپی *tepī*, باتس
bātas. Les — d'un pays, پنگگر
pinggir nagri.

CONFIRE, v. a., *مرندمکن* *me-rendam-kan*, *مبوت اجر* *mem-būat āxar*. — au vinaigre, *مرندمکن دالم* *me-rendam-kan sāyur dālam āyer āsin*. — dans du sucre, *مبوت منيسن* *mem-būat manīs-an*.

CONFIRMATION, s. f., ratification, *فنكوهن* *penegūh-an*, *فرتاڤن* *per-tetāp-an*, *حال منتوکن* *hāl menantū-kan*, *حال ميڠگهکن* *hāl meñgguh-kan*.

CONFIRMATION, sacrement, *سر الميرون* *ser el-meyrūn*. Donner la —, *ممبري سر الميرون* *mem-brī ser el-meyrūn*. Recevoir la —, *منريم سر الميرون* *menarīma ser el-meyrūn*.

CONFIRMÉ, E, part. pas. du v. confirmer, rendu plus ferme, *تکه* *tegūh*, *فرتکه* *per-tegūh*, *تنتو* *tantu*, *ترتنتو* *ter-tantu*, *تث* *tetāp*, *ثابت* *ṣābit*.

CONFIRMEE, v. a., rendre plus ferme, plus stable, *منگهکن* *menegūh-kan*, *منتوکن* *menantū-kan*, *منتکن* *menetāp-kan*, *مغقوتکن* *meng-kūwat-kan*, *منابتن* *men-ṣābit-kan*, *ممبرکن* *mem-benār-kan*. — un traité, *جنجی* *menegūh-kan janji*, *برتکه تکوهن جنجی* *ber-tegūh-tegūh-an janji*.

CONFIRMER, assurer, *ميڠگهکن* *meñgguh-kan*. — une nouvelle, *ميڠگهکن خبر* *meñgguh-kan kabar*.

CONFIRMER, donner le sacrement de confirmation, *مبرى سر الميرون* *mem-brī ser el-meyrūn*.

SE CONFIRMER, v. pron., s'affermir, *برتکه* *ber-tegūh*, *منجادی تکه* *men-jādi tegūh*, *منجادی تث* *men-jādi tetāp*. Se —, devenir certain, *منجادی* *men-jādi*, *منجادی تننو* *men-jādi tantu*.

CONFISERIE, s. f., magasin du confiseur, *تمت کوه گول* *tampat tūkang kūweh gūla*, *کدی توکخ منيسن* *kadēy tūkang manīs-an*.

CONFISEUR, s. m., *توکخ کوه گول* *tūkang kūweh gūla*, *توکخ منيسن* *tūkang manīs-an*.

CONFISQUÉ, E, part. pas. du v. confisquer, *دراڤس* *di-rampas*, *دامبل* *di-ambil*.

CONFISQUER, v. a., *هرت* *me-rampas harta larāng-an*, *مغبل* *meng-ambil*.

CONFIT, E, part. pas. du v. confire, *درندمکن* *di-rendam-kan*, *يڠ اسن* *yang āsin*.

Fig. — en dévotion, *مبوت بيراث* *mem-būat be-brāpa bāñak pe-karjā-an agāma*.

CONFITURE, s. f., منيس *manīs-an*,
حلوا *halwā*. Faire des —, مېوت
مينس *mem-būat manīs-an*.

CONFLAGRATION, s. f., کبکارن بسر
ka-bakār-an besār.

Fig. —, grande révolution,
هر يېرو يېغ بسر *haru-bīru yang
besār*.

CONFLIT, s. m., choc, combat,
کلغکارن *ka-langgār-an*, فرتوون *per-
temū-an*, سنتوهن *suntūh-an*. — de
deux armées —, کلغکارن دو بال
*ka-langgār-an dūa bāla tan-
tāra*.

CONFLUENT, s. m., jonction de
deux rivières, دو سوغی فرتوون *per-
temū-an dūa sūngēy*.

CONFLUER, v. n., برتو *ber-temū*.
Ces deux rivières confluent près de
la ville, دو سوغی ایت برتو دکت نکری
*dūa sūngēy itu ber-temū dekāt
nagrī*.

CONFONDRE, v. a., mêler, brouiller,
منچمفرکن *men-xampur-kan*,
مغاچقکن *mengāxuk-kan*, مغوستکن
mengūsut-kan, مناره برسمام *me-
nāruh ber-sama-sāma*. — toutes
choses, منچمفرکن سموان *men-xam-
pur-kan samuā-ña*. Dieu confondit
leur langage, دکاچقکن الله بهسان
dī-kāxuk-kan allah bahasā-ña.
Deux rivières qui confondent leurs
eaux, دو باتغ سوغی يېغ ايرک مغالر
dūa bātang sūngēy yang

*āyer-ña merg-ālir ber-sama-
sāma*.

CONFONDRE, causer de la honte,
مفرملوکن *mem-per-malū-kan*. Il
confond les savants, ای مفمرملوکن
ia mem-per-malū-kan
ōrang hakīm. Je ne serai pas con-
fondu, اکو تیاد اکن دفرملوکن *āku
tiāda ākan di-per-malū-kan*.

CONFONDRE, causer un grand
étonnement, مېبری دهشته *mem-brī
dahsāt*, منچدیکن ماغو *men-jadī-
kan māngu*.

CONFONDU, E, part. pas. du v.
confondre, mêlé, چمفر *xampur*,
ترچمفر *ter-xampur*. Ces couleurs
sont confondues, ورن ایت ترچمفر
warna itu ter-xampur.

CONFONDU, étonné, déconcerté,
دهشته *dahsāt*, چمفر *xengang*,
ترماغو *ter-māngu*.

CONFONDU, humilié, دفرملوکن *di-
per-malū-kan*.

CONFORMATION, s. f., فری دجدیکن
prī di-jadī-kan. — vicieuse, فری
دجدیکن يېغ بايق کورغن *prī di-jadī-
kan yang bāñak kūrang-ña*.

CONFORME, adj., semblable, سروف
sa-rūpa, سام دغن *sāma dēgan*,
تورت *tūrut*, فاتت دغن *pātut dēgan*.
La copie est — à l'original, مک
سالن سورت ایت سام دغن نسخه
*maka sālīn-ña sūrat itu sāma
dēgan nuskat*. Cela est — à l'ordre

du roi, ایت تورت یتہ راج *itu tūrut*
ītah rāja.

CONFORMÉMENT, adv., سفرت *se-*
perti, سلاکو *sa-lāku*, تورت *tūrut*,
جوک بکیت جوک *bagītu jūga*. Agir — à
ses paroles, ملکون تورت فرکتان
me-lakū-kan tūrut per-katā-an-
ña. — à ses désirs, سفرت کهندق
هتین *seperti ka-hendak hatī-*
ña.

CONFORMER, v. a., rendre con-
forme, تورت مغتارکن *meng-atur-kan*
tūrut, مپرفاکن *meñarupā-kan*. —
sa conduite à l'évangile, مغتارکن
لکون تورت فنجارن الانجیل
meng-atur-kan lakū-ña tūrut peng-ajar-
an el-injil.

SE CONFORMER, v. pron., منورت
menūrut, مپرتای میکت *meng-ikut*,
meñertū-i. Se — à la volonté de
quelqu'un, منورت کهندق اورغ
menūrut ka-hendak orang.

CONFORMITÉ, s. f., کسمان *ka-*
samā-an, بندیغن *banding-an*, صفة
سام *sifat yang sama*. — d'opinions,
کسمان سغکا *ka-samā-an sangka*.
— à la volonté de Dieu, توکل کفد
الله *tawekkul ka-pada allah*, استسلام
کفد الله *istislām ka-pada allah*.
En — de, تورت *tūrut*, سفرت *se-*
perti.

CONFORTABLE, adj., برکون *ber-*
gūna, یغ بابق گناک *yang bāñak*

gunā-ña, ایتق *ēnak*, سدق *sedap*.

Habitation —, رومه یغ ایتق *rūmah*
yang enak.

CONFORTANT, E, adj., یغ مبری قوه
yang mem-brī kūwat. Un remède
—, اوبت یغ مبری قوه —,
obat yang mem-brī kūwat.

CONFORTER, v. a., fortifier, مبری
قوه *mem-brī kūwat*, مغونکن
meng-uwat-kan.

SE CONFORTER, v. pron., براوله قوه
ber-uleh kūwat.

CONFRATERNITÉ, s. f., فرسکتون *per-*
sakutū-an, فرتمان *per-temān-an*.

CONFÈRE, s. m., d'une même
profession, سام فنجوات *sāma pen-*
jāwat, تن جواتن *temān jawāt-an*,
سکوتو جواتن *sa-kūtu jawāt-an*.

CONFÉRIE, s. f., فرسکتون اورغ
per-sakutū-an orang ber-
ibadat, فرهمنون اورغ یغ هندق
per-himpūn-an orang yang hendak mengarjā-
kan pe-karjā-an agāma.

CONFÉRIE de métiers, فرسکتون
قندی *per-sakutū-an pandey*, فرتمان
توکغ *per-temān-an tukang*.

CONFRONTATION, s. f., حال ممکاکن
hāl meña-mukā-kan, حال ممبندغکن
hāl mem-banding-kan.

CONFRONTATION, examen d'écri-
tures, حال ممبالتکن *hāl mukābelat-*
kan.

CONFRONTER, v. a., میکانن *meña-mukā-kan*, مقابلتکن *mukābelat-kan*. — une personne avec une autre, میکانن سورغ دغن اورغ یغ لاین *meña-mukā-kan sa-ōrang dengan orang yang lain*. — une copie avec l'original, مقابلتکن سالن سورت دغن *mukābelat-kan sālīn surat dengan nuskat-ña*.

CONFUS, E, adj., mêlé, چمفر *xampur*, دغن ترجمفر *ter-xampur*, دغن تیاد اتر *dengan tiāda ātur*. Pensées confuses, فکیرن تیاد ترغ *pikīr-an tiāda trāng*. Discours —, بچار یغ *bixāra yang kūsut*. Nouvelle —, خبر یغ تیاد تنتو *kabar yang tiāda tantu*.

CONFUS, honteux, مالو *mālu*, برمالو *ber-mālu*. Il est — de sa faute, ای مالو درفد سالهن *ia mālu deri-pada sālāh-ña*.

CONFUSÉMENT, adv., pêle-mêle, دغن تیاد اتر *dengan tiāda ātur*, دغن تیاد تنتو *dengan tiāda tantu*, تگخ لگخ *tunggāng-lānggāng*.

CONFUSÉMENT, d'une manière confuse, دغن تیاد ترغ *tiāda dengan trāng*, دغن کوست *dengan kūsut*.

CONFUSION, s. f., mélange, چمفورن *xampūr-an*. — des langues, کچوکن *kaxūk-an bahāsa*.

CONFUSION, désordre, هرهار *haru-hāra*, هر بیرو *haru-bīru*. En —,

تگخ لگخ *tunggāng-lānggāng*. Mettre en —, مشهر بروکن *meng-haru-birū-kan*.

CONFUSION, honte, مالو *mālu*, کملوئن *ka-malū-an*. J'avoue à ma —, هب مگاکو دغن ملوک *hamba meng-aku dengan malū-ku*.

CONGÉ, s. m., permission de se retirer, موهن *mūhun*, اذن *izin*, لفس *lepās*. Prendre —, برموهن *ber-mūhun*. Donner —, ممبری اذن *mem-brī izin*, مموهن *memūhun*. Lettre de —, اذن سورت *sūrat izin*. Lettre pour prendre —, ممبری *mem-brī salāmat tīnggal*. Le temps du —, وقت اذن *waktu izin*.

CONGÉ, dispense de la classe, تیاد سکولا *tiāda sekūla*. Deux jours de —, دو هاری تیاد فرکی سکولا *dūa hāri tiāda pergi sekūla*.

CONGÉDIER, v. a., permettre de se retirer, ممبری موهن *mem-brī mūhun*, ملفسکن *me-lepās-kan*. — un soldat, سلدادو ملفسکن *me-lepās-kan soldādo*. — une armée, مولغکن *memūlang-kan bāla tantāra*.

CONGÉDIER, destituer, renvoyer, مپهکن *memexāt*, مپهکن *me-ñāh-kan*.

CONGÉLATEUR, s. m., فرکاکس اکن *perkākās ākan*, ممبروکن بارغ چایر *mem-bakū-kan bārang xāer*.

CONGÉLATION, s. f., فری منجادی *فری منجادی*
حال بر بکو *prī men-jādi bakū*,
hāl ber-bakū.

CONGELÉ, E, part. pas. du v. con-
geler, بکو *bakū*. Eau congelée, ایر
āyer bakū, جمد *jemed*.

CONGELER, v. a., ممبکون *mem-*
bakū-kan. — un sirop, ممبکون شربة
mem-bakū-kan šarbat.

SE CONGELER, v. pron., بر بکو
ber-bakū, منجادی بکو *men-jādi*
bakū.

CONGESTION, s. f., کسساکن بارع
ka-sesāk-an bārang
xāer dālam tūbuh.

CONGLUTINER, v. a., rendre gluant,
منجديکن لندر *men-jādi-kan lindir*.

SE CONGLUTINER, v. pron., منجادی
لندر *men-jādi lindir*.

CONGRATULATION, s. f., سلام *salām*.

CONGRATULER, v. a., ممبری سلام
mem-brī salām. Je vous congratule
sur votre avancement, مک ههب
ممبری سلام قد تون سبب تون سده نایق
maka hamba mem-brī salām
pada tūan sebab tūan sudah nāik
parakat.

CONGRÉGATION, s. f., compagnie,
کمپولن *kumpul-an*, همپونن *himpūn-*
an, فرسکتون اورغ برعبادة *per-*
sakutū-an ōrang ber-ibādat.

CONGRÈS, s. m., سیدغ شوره رجراج
sīdang pe-sūruh raja-rāja.

CONGRÈS, scientifique, سیدغ
sīdang pandita-pandita.
ثدیت ۲

CONGRU, E, adj., suffisant, con-
venable, چوکف *xūkup*, فانت *pātut*.

Portion —, بهکین یغ چوکف *bahagī-*
an yang xūkup. Réponse —, جواب
یغ فانت *jawāb yang pātut*.

CONJECTURE, s. f., سغک *sangka*,
کسگکسان *ka-sangkā-an*, فرکراهن *per-*
kirā-an, آگه *āgah*, تنوغن *tenūng-an*.
Ce n'est qu'une —, ایت آگه سهاج
itu āgah sahāja.

CONJECTURÉ, E, part. pas. du v.
conjecturer, دسغک *di-sangka*, کیر
kīra, ترآگه *ter-āgah*, تارکا *tarka*.

CONJECTURER, v. a., مئسک *me-*
ñangka, مئسکاکن *meñangkā-kan*,
مئسک *mengīra*, مئسک آگه *meng-āgah*,
مئسک *menenūng*, منرک *menarka*.

CONJOINDRE, v. a., منجودکن *men-*
jodō-kan, برجدوکن *ber-jodō-kan*,
مغاوینکن *mengāwīn-kan*. Que
l'homme ne sépare pas ce que Dieu
a conjoint, بارغ یغ الله سده برجدوکن
bārang yang allah sudah ber-jodō-
kan jārangan mānusia men-xerèy-kan
itu.

CONJOINT, E, adj., personne
mariée, برجدو *ber-jōdo*.

CONJOINTEMENT, adv., ensemble,
سما *sama-sāma*, بسرت *be-serta*,
دغن سرت *serta dengan*.

CONJUNCTION, s. f., charnelle, ستوبه *sa-tūbuh*.

CONJUNCTION, rencontre apparente des astres, فرتمون دو بنتخ دالم خط نصف النهار *per-temū-an dūa bintang dālam kaṭ neṣif en-nahār*.

CONJUNCTION, t. d. gram., فرکتان *per-katā-an perḡ-hubūḡ-an*.

CONJUNCTURE, s. f., rencontre de circonstances, occasion, فرتمون حال *per-temū-an ḡāl, kotika*. Dans une — favorable, فد کتیک یغ *pada kotika yang baik*.

CONJUGAISON, s. f., تصریف *teṣrīf*.

CONJUGAL, E, adj., کاوین *kāwīn*, درکاوین *deri kāwīn*. Lien —, فرهبوغن کاوین *per-hubūḡ-an kāwīn*. Amour —, چنت کاسه لاکي يینی *xinta kāsiḡ lāki bīni*. Le lit —, تمت تیدر لاکي يینی *tampat tidor lāki bīni*.

CONJUGURE, v. a., متصرفکن *men-teṣrīf-kan*.

CONJURATEUR, s. m., prétendu magicien, اورغ هباتن *ōraḡ hobāt-an*. — des démons, اورغ مبعوغ *ōraḡ mem-būaḡ seiṡān*, شیطان *ōraḡ mem-būaḡ seiṡān*, شیطان *ōraḡ meṡerū seiṡān*.

CONJURATEUR, qui forme une conjuration, اورغ مبعوت فرتمان اورغ *ōraḡ mem-būat per-temān-an* اورغ مبعوت فرتمان اورغ *ōraḡ ber-sumpah*.

CONJURATION, s. f., exorcismes, منتر *mantrā*, فسون *pasūna*, ثاور *penāwar*, هباتن *hobāt-an*.

CONJURATION, CONSPIRATION, فرتمان *per-temān-an* اورغ برسغه *ber-sumpah*. Entrer dans une —, فرتمان اورغ برسغه *māsuk per-temān-an* اورغ برسغه *ber-sumpah*.

CONJURÉ, s. m., تمن سغه *temān sumpah*, یغ برسغه *yang ber-sumpah*.

CONJUREE, v. a., prier instamment, موهن *memūhun*, ممنت *meminta*, منت دعا *menta doḡa*, منت دغن سغهن *menta dengan sungguh-ṡā*. Je vous conjure pour l'amour de Dieu, تون کارن الله *hamba memūhūn-i tūan kārna allah*.

CONJURER, exorciser, مبعوغ شیطان *mem-būaḡ seiṡān* منتر *serta mem-bāxa mantrā*, منواری *menawār-i* دغن مبعوغ دعا *mem-bāxa doḡa*, مغبهاتی *meng-hobāt-i*.

CONJURER, conspirer, موافقه دغن *muwāfaḡat dengan sumpah*. Ils conjurent la ruine de leur pays, ای موافقه دغن سغه هندق مروسقن *ia muwāfaḡat dengan sumpah hendak me-rūsak-kan nagri-ṡā*.

CONNAISSABLE, adj., یغ دافت دکنل *yang dāpat di-kenāl*, هارس دکتهوی *yang dāpat di-kenāl*.

hārus di-katahū-i, یخ دافت اورغ
yang *dāpat orang meng-arti*.

CONNAISSANCE, s. f., faculté de l'âme, سدر *sedār*, عقل *aḳal*, ایشت *iṅgat*, بودی *būdi*. Etre sans —, درین تیاد سدر اکن *tiāda sedār ākan diri-ña*. — Reprendre sa —, خبرکن, *ḳabar-kan diri-ña*. — parfaite, بودی یخ سمفرن *būdi yang sempurna*.

CONNAISSANCE, notion, تاهو *tāhu*, تهون *tahū-an*, فتهون *peṅga-tahū-an*, علم *ilmu*, معرفة *maṛifat*, حکمة *ḥikmat*, فهم *fehēm*. — du monde, فتهون دنیا *peṅga-tahū-an duniā*. Il a bien des connaissances, ای تاهو بیراف علم *ia tāhu be-brāpa ilmu*. L'arbre de la —, فوهن *pōhon maṛifat*. Avoir la — du bien et du mal, بائق *baīq* اکن *ākan bāik dān jāhat*. J'en ai eu —, همب سده دغر درؤد ایت *hamba sudah dengar deri-pada itu*.

CONNAISSANCE, personnes avec lesquelles on a des liaisons, کنالن *kenāl-an*, کنلکنالن *kenāl-kenāl-an*. J'ai beaucoup de connaissances, همب فون کنلکنالن اد بائق *hamba pūña kenāl-kenāl-an ada bāñak*.

CONNAISSEMENT, s. m., سورت *sūrat muāt-an*.

CONNAISSEUR, EUSE, s., اورغ یخ *orang yang fehēm*

pada bārang ka-pandēy-an. — en tableaux, فهم فڈکمبر *orang yang fehēm pada gambar*.

CONNAÎTRE, v. a., تاهو *tāhu*, مغل *mengènāl*, مغرتی *meng-arti*, مفهم *me-fehēm*. — la langue malaise, تاهو بهاس ملايو *tāhu bahāsa malāyu*. Il connaît la grammaire, ای تاهو علم النحو *ia tāhu ilmu el-nehū*. Je connais ses défauts, همب تاهو *hamba tāhu ākan celā-ña*. Je connais mes brebis et elles me connaissent, اكو مغل دمب دمباک *aku mengènāl domba-dombā-ku dān āku di-kenāl ūleh domba-dombā-ku*. Quiconque se connaît soi-même, connaît aussi son Seigneur, بارغسیاف *barḡsiyāf* مغل درین مک سسغهن ای مغل *mengènāl diri-ña maka sa-sungguh-ña ia mengènāl tūhan-ña*. — quelqu'un à sa voix, مغل اورغ درؤد سوران *mengènāl orang deri-pada suarā-ña*. Se connaître mutuellement, برکنلکنالن *ber-kenāl-kenāl-an*. Faire connaître, مبری تاهو *mem-brī tāhu*, معلومکن *me-ñatā-kan*, مغرتیکن *meng-artī-kan*. Il fait connaître à son Seigneur, ای مبری تاهو کفد توهن *ia mem-brī tāhu ka-pada tūhan-ña*. Je ferai connaître ses défauts, اكو اکن مپتان چلان *aku ākan meñatā-kan celā-ña*.

CONNAÎTRE, cohabiter avec une femme, برکنل *ber-kenâl*. Adam connut sa femme, ادم برکناله بنين *adam ber-kenâl-lah binî-ña*.

Prov. Je ne le connais ni d'Adam ni d'Eve, ای تیاد دکنل هب سكالی *ia tiâda di-kenâl hamba sa-kâli*.

CONNEXION, s. f., فرهبوغن *per-hubûng-an*, تباتن *tambât-an*.

CONNIVENCE, s. f., حال ممير *hâl mem-biyar*, جوك فرى ساله *prî sâlah jûga*. Etre de —, ممير *mem-biyar*, ملولس *me-lulus*.

CONNU, E, part. pas. du v. connaitre, كتهوى *ka-tahû-i*, تركنل *ter-kenâl*, معلوم *ma'lûm*.

CONNU, manifeste, بات *nâta*, مشهور *mašhûr*.

CONQUE, s. f., grande coquille, سڤت بس *sîput besâr*.

CONQUÉRANT, E, s., غالب *gâlib*, فتاله *perg-âlah*, يڭ منڭ *yang menang*, يڭ مغالهن *yang merg-âlah-kan*. Alexandre fut un grand —, اسكندر *iskander* ايت غالب يڭ ترمشهور *itu gâlib yang ter-mašhûr*.

CONQUÉRIB, v. a., مغالهن *merg-âlah-kan*, مغالب *menang*, مشغال *merg-gâlib*, مشبل *menîwas*, مشبل *merg-ambil*, منعلقن *menalok-kan*. — un pays, مغالهن نگرى *merg-âlah-kan nagrî*. Alexandre a conquis l'est et l'ouest, اسكندر مغالهنكله

مشرق دان مغرب *iskander merg-âlah-kan-lah mašraq dān magrab*. — les cœurs, مشبل هاتي اورڭ *merg-ambil hâti orang*.

CONQUÊTE, s. f., action de conquérir, فتلاهن *perg-alâh-an*. — d'un pays, فتلاهن نگرى *perg-alâh-an nagrî*. —, pays conquis, تانه يڭ *tānah yang ter-talok*, اوله فرڭ *uleh prang*.

CONQUIS, E, part. pas. du v. conquérir, اله *âlah*, تراله *ter-âlah*, تعلق *talok*, ترعلق *ter-talok*, ترغالب *ter-gâlib*, تيوس *tîwas*.

CONSACRÉ, E, part. pas. du v. consacrer, حرام *harâm*, تقدیس *tekdîs*, دقدسکن *di-keḍus-kan*. Lieu —, كرامة *kerâmat*, مقدس *mukadas*.

CONSACRER, v. a., dédier à Dieu, rendre sacré, مناره اکن حرام فد الله *menâruh akan harâm pada allah*, مپلهکن بگی الله *meñabelâh-kan bagî allah*, مققدسکن *merg-keḍus-kan*, منتقدسکن *men-tekdîs-kan*. Vous les consacrez au Seigneur, كامواکن مپلهکن دى ايت بگی هو *kāmu akan meñabelâh-kan dia itu bagî hūwa*. — un autel, مققدسکن مذبح *merg-keḍus-kan mezbèh*. — une église, منتقدسکن *men-tekdîs-kan grēja*. — avec l'huile sainte, دغن ميقت قدس *merg-urâp-i dergan mîñak keḍus*.

CONSACRER, employer, مبلنجاکن
mem-belanjā-kan. — son argent
 à acheter des livres, مبلنجاکن و غن
mem-belanjā-kan
wang-ña mem-beli kitāb-kitāb.

SE CONSACRER, v. pron., مپرهکن
 درین *meñerāh-kan diri-ña*.

CONSANGUIN, E, adj., parent du
 côté du père, سائق در سبله بائ
sānak deri sa-belāh bāpa.

CONSANGUINITÉ, s. f., parenté du
 côté du père, حال برساتق در سبله بائ
hāl ber-sānaq deri sa-belāh bāpa.

CONSCIENCE, s. f., ستاهو هاتی *sa-*
tāhu hāti. — pure, ستاهو هاتی یخ
sa-tāhu hāti yang sūxi. —

souillée, ستاهو هاتی یخ نجس *sa-*
tāhu hāti yang nejis. — droite et
 tranquille, ستاهو هاتی یخ بائق دان
sa-tāhu hāti yang bāiq dān

tetāp. — timorée, ستاهو هاتی یخ
 تفت *sa-tāhu hāti yang bāiq dān*

tetāp. — timorée, ستاهو هاتی یخ
 ترکت *sa-tāhu hāti yang ber-tākut*.

Sans —, دغن تیاد ستاهو هاتین,
dengan tiāda sa-tāhu hāti-ña. Remords

de —, سسل ستاهو هاتی *sesəl sa-*
tāhu hāti. Scrupules de —, شغل

ستاهو هاتی *šugul sa-tāhu hāti*.

Liberté de —, بیاسن ستاهو هاتی,
bebās-an sa-tāhu hāti. La — est

souillée par le péché, مک ستاهو هاتی,
maka sa-tāhu hāti-tu di-nejis-kanūleh-dōsa.

Suivre sa —, بر بوت دغن منورت,
ber-būt degan me-

nūrut sa-tāhu hāti-ña. Agir contre
 sa —, بر بوت لاون ستاهو هاتین,
ber-būt lāwan sa-tāhu hāti-ña. Pour

l'acquit de sa —, در کارن ستاهو هاتین,
deri kārna sa-tāhu hāti-ña. Exa-

miner sa —, ممرقس ستاهو هاتین,
mem-rekṣa sa-tāhu hāti-ña, ممرقس

دسدان *memrekṣa dosa-dosā-ña*.

CONSCIENCE, faculté de percevoir,
 connaissance, هاتی راس *rāsa hāti*,

فرسائن *pe-rasā-an*. Avoir — de,
 مراس *merāsa*. N'avoir pas — de

ses actes, تیاد سدر اکن درین
tiāda sedār ākan diri-ña.

CONSCIENCIEUSEMENT, adv., دغن
 دغن صادق *dengan tūlus*,
dengan ṣadiq, دغن سبنوک *dengan*
sa-benār-ña.

CONSCIENCIEUX, EUSE, adj., یخ
 یخ *yang tūlus hāti-ña*, یخ
 صادق *yang ṣadiq*.

CONSCIENT, E, adj., یخ مراس *yang*
me-rāsa, یخ ایغت *yang ingat*, یخ
 سدر *yang sedār*.

CONSCRIT, s. m., سلدادو یخ بهارو
soldādo yang bahāru, سلدادو یخ
 بلم بیاس بر فرغ *soldādo yang belum*
bīāsa ber-prang.

CONSÉCRATION, s. f., حال معقدسکن,
 حال مپلهکن *hāl meng-kudṣ-kan*,
 حال مپلهکن *hāl meñabelāh-kan baḡi*
 الله *allah*.

CONSÉCUTIF, IVE, adj., بر بوت
ber-tūrut.

CONSÉCUTIVEMENT, adv., برتورت ۲, *ber-tūrut-tūrut*.

CONSEIL, s. m., avis, نصيحة *naṣīḥat*, اجارن *ajār-an*, بچار *bixāra*, فمبچاران *pem-bixarā-an*. Bon —, بچار یغ بائق *bixāra yang bāik*. Demander —, منت تولغ بچار, *minta tūlung bixāra*. Donner un —, ممبری, *mem-brī tūlung bixāra*. Suivre le — d'un frère, منورت بچار, *menūrut bixāra sudāra*. Les conseils évangéliques, نصيحة الانجيل *naṣīḥat el-injīl*.

CONSEIL, délibération, jugement, بچار *bixāra*, مشاوره *muṣāwarat*, حکم *hukum*. Tenir —, برمشاوره *ber-muṣāwarat*, بر بچار, *ber-bixāra*. Tenir — ensemble, بر بچار سمام, *ber-bixāra sama-sāma*. La prudence dans les conseils, بودی دالم, *būdi dālam bixāra*. Le roi tient — avec ses ministres, من راج, *maka rāja pūn mem-bixarā-kan dengan mantri-ña*. L'esprit de —, روح مشاوره *rūh muṣāwarat*. Les conseils de Dieu sont impénétrables, تباد کفر قسان حکم الله, *tiāda kapreksā-an hukum allah*.

CONSEIL, assemblée, مجلس *mejlis*, سيدغ *sīdarg*, همفونن *himpūn-an*, کنسل *konsil*. — d'Etat, مجلس کرجان *mejlis ka-rajā-an*. — privé,

مجلس رھسی *mejlis rahasia*. Membre du —, منتری *mantri*. Secrétaire du —, کاتب *kātīb*, ثپورت *peñūrat mejlis*. Soumettre une affaire au —, مپاو فرکار کفد *mem-bāwa porkāra ka-pada mejlis*. Chambre du —, يئلق مجلس *bīliq mejlis*. Etre condamné par le —, دحکمکن اوله مجلس شریف, *di-hukum-kan ūleh mejlis šerif*.

CONSEIL de famille, همفونن سکل کلورک *himpūn-an segala kulawarga*.

CONSEILLER, v. a., donner conseil, منولغ دغن بچار *menūlung dengan bixāra*, ممبچارکن *mem-bixarā-kan*, مشجاری *merajār-i*.

CONSEILLER, ÈRE, s., qui donne conseil, اورغ یغ تولغ بچار, *orang yang tūlung bixāra*, فمبچار, *pem-bixāra*. Un bon —, فمبچار یغ بائق *pem-bixāra yang bāik*. — du roi, منتری *mantri*. Premier —, فردان منتری *ferdāna mantri*. Qui a été son — ? سیقاته سده جادی منترین *siapā-tah sudah jādi mantri-ña*.

CONSENTEMENT, s. m., موھن *mūhun*, اذن *izin*, امبه *amboh*, سودی *sūdi*, موھن حال ممبری *hāl mem-brī mūhun*, رضا *redlā*. Donner son —, ممبری موھن *mem-brī mūhun*. Il s'est marié avec le — de son père, ای سده کاوین دغن اذن بھان *ia*

sudah kawin dengan izin bapak-nya.
Refuser son —, اعگن *erggan*.

CONSENTIR, v. n., ممبرى *mem-brī*,
ممبرى موهن *mem-brī mūhun*, ممبرى
اذن *mem-brī izin*, مقبولكن *meng-*
kabūl-kan, سودى *sūdi*, مقبسه
meng-ambok. Si vous y consentez,
اوله تون جكلو دبرى اوله تون
ūleh tūan. Il consent à partir, اى
فرگى سودى *ia sūdi pergi*. Je n'y
consentirai pas, تىاد همب اكن
tiāda hamba akan meng-
kabūl-kan.

CONSÉQUEMENT, adv., اوله كارن
ايت *ūleh kārna itu*, ايت در سبب ايت
deri sebàb itu.

CONSÉQUENCE, s. f., قشپيسن *peng-*
habīs-an, عاقبة *ākibat*, قياس *kīyās*.
— heureuse, قشپيسن بىق بايق *peng-*
habīs-an yang baik. Cette guerre
peut avoir de fâcheuses consé-
quences, مك در فرغ ايت بوله جادى
مك در فرغ ايت بوله جادى
maka deri prang
itu būleh jādī peng-habīs-an
welāka. Tirer une —, مشعاقبتكن
meng-ākibat-kan. En —, اوله *ūleh*,
اوله كارن *ūleh kārna*, اوله سبب
ūleh sebàb.

CONSÉQUENT, E, adj., qui raisonne,
اورغ بىق مقياسكن *orang yang meng-*
kīyās-kan. Un homme —, اورغ بىق
orang yang lakū-ña ber-sama-sāma

dengan per-katā-an-ña. Par —,
ايت سبب ايت *sebàb itu*, كارن ايت
kārna itu. Le soleil est levé, par — il fait
jour, ايت سبب مك سده بىق ايت
متهارى سده بىق ايت *mata-hāri sudah bangkit*
مك سده بىق ايت *maka sebàb itu jādī terang*.

CONSERVATEUR, TRIOE, s., بىق
بىق *yang ber-simpan*, بىق
بىق *yang meñimpan*, قناره
penāruh, مملهار *pemelihāra*, بىق
مملهاركن *yang memeliharā-kan*.

CONSERVATION, s. f., action de
conserver, قشپانن *peñimpān-an*,
مملهاركن حال *hāl memeliharā-kan*,
قرى دفلهاركن *pri di-peliharā-kan*.

CONSERVE, s. f., بىق دسمن
بارغ بىق *bārang yang di-simpan*. — de fruits
ايت سبب ايت *au sucre*, ميسن
manīs-an. — de
légumes au vinaigre, اچر *āxar*.

CONSERVÉ, E, part. pas. du v.
conserver, قشپانن *simpan*, مملهار
pelihāra, قشپانن *ter-pelihāra*, بىق
مملهاركن *yang di-peliharā-kan*, بىق
سده بىق ايت بىق بايق *yang*
sudah tinggal dālam pri yang
baik, بىق تىاد روسق *yang tiāda*
rūsak. Argent —, بىق دسمن
wang yang di-simpan. Ce tableau
est bien —, كمبر ايت تىاد روسق
gambar itu tiāda rūsak.

CONSERVER, v. a., garder, مچمن
مچمن *meñimpan*, مناره *menāruh*, منجمتكن
men-jimat-kan. — son argent,

همب مېمن ایت فد تون, *meñimpan wang*. Je vous conserve cela, *hamba meñimpan itu pada tūan*.

CONSERVER, entretenir, sauver, ملوئکن *memeliharā-kan*, ملهراکن *me-lūput-kan*. — son droit, ملهراکن حقن *memeliharā-kan hak-ña*.

Dieu a créé le monde, et c'est lui qui le conserve, دجدیکنله الله اکن *di-jadī-kan-lah allah ākan duniā*

دنیا مک دلهراکنپاله اکن دنیا جورک *maka di-peliharā-kan-ñā-lah ākan duniā jūga*. Que Dieu conserve votre majesté! دلهراکنله الله *di-peliharā-kan-lah allah kirā-ña ka-adā-an*

کراک کئادن شاه عالم *di-peliharā-kan-lah allah kirā-ña ka-adā-an sāh ālam*. C'est un dépôt qu'il convient de — ایت قناره یغ هارس , *itu pe-tāruh yang*

دلهراکن اداک *hārus di-peliharā-kan adā-ña*. — dans le cœur, مناره ددالم هاتی *menāruh di-dālam hāti*. — dans la mémoire, محفاظکن *meng-hāfitl-kan*. Mais Marie conservait ces

paroles (dans sa mémoire), تتافی *tetāpi*. — حافظکنله سموا فرکتان ایت *marīam hāfitl-kan-lah samuā perkata-an itu*.

CONSERVER, ne pas perdre, ne pas détruire, تباد موشیلکن *tiāda meng-hilang-kan*, تباد مروتسکن *tiāda me-rusak-kan*, تباد موتسکن *tiāda memutus-kan*. Conservez-moi vos faveurs, جاغن برقوسن انگرهم

meñimpan wang. Je vous conserve cela, *hamba meñimpan itu pada tūan*. Elles conservaient (ne faisaient pas mourir) les enfants mâles, مک مریکتیت مشهدله کانتق لکللاکی *maka marīka-itu meng-hidup-lah kănak laki-lāki*.

SE CONSERVER, v. pron., ne pas se gêter, تیاد منجادی بوسق *tiāda men-jādī būsuk*. Ces fruits se conservent, بوه ایت تیاد منجادی بوسق *būah itu tiāda men-jādī būsuk*.

ملهراکن جیو درین *memeliharā-kan jīwa diri-ña*.

CONSERVES, s. f. pl., sorte de lunettes, ساتو روو چرمن مات *sātu rūpa xermin mātā*.

CONSIDÉRABLE, adj., بسر *besar*, بائق *bāñak*. Un personnage — اورغ بسر *orang besar*. Des dépenses considérables, بلنج یغ بائق *belanja yang bāñak*.

CONSIDÉRABLEMENT, adv., beaucoup, بائق *bāñak*. Il a — perdu, دی سده هیلغ بائق *dīa sudah hilang bāñak*. — élevé, بائق تغکی *bāñak tinggi*.

CONSIDÉRANT, s. m., motif, remarque, تکل اصل سبب *tegal*. Par ces considérants, اوله *uleh sebab itu*.

CONSIDÉRATION, s. f., action de considérer, فمنداغن *pemandāng-an*.

CONSIDÉRATION, réflexion, pensée, فکیرن *pikīr-an*, تمباغن *timbāng-an*,

رساءن *rasū-an*, پيچار *peḡirā-an*, بزرگوارى *bizāra*, sur la grandeur de Dieu, فكيران اتس كيسان الله *pikīr-an atas ka-besār-an allah*.

CONSIDÉRATION, raison, motif, سبب *sebàb*, كارن *kārna*. En — de, سبب ايت *sebàb itu*, كارن ايت *kārna itu*. Prendre en —, مغيشت *meng-īngat*.

CONSIDÉRATION, égard, respect, حرمة *ḥormat*, تعظيم *tattim*. On a beaucoup de — pour lui, اورغ مبرى *orang mem-brī ḥormat ākan dia*. A votre —, كارن تون *kārna tūan*. Chose de peu de —, ريشن *porkāra yang rīngan*.

CONSIDÉRÉE, v. a., regarder, ممدغ *memandang*, مشامتاتى *meng-āmat-amāt-i*, مليت *me-lihat*. — un tableau, ممدغ كمبر *memandang gambar*. J'ai considéré sa figure, هب *hamba sudah meng-āmat-amāt-i mukā-ña*.

CONSIDÉRER, faire attention, ايشت *īngat*, برايشت *ber-īngat*, مغيشت *meng-īngat*. Veuillez —, هندقله تون *hendak-lah tūan īngat*. Considérez attentivement, ايشتله بايق *īngat-lah baik-baik*.

CONSIDÉRER, penser, compter pour, مپشك *meṅangka*, مپشغ *meng-ang*, مپكرن *mengira*,

memikir-kan, مپشغ *menimbang*. — quelqu'un comme mort, مپشككان *meṅangkā-kan orang sudah mati*. — les services de quelqu'un, اورغ *mengira ka-bakti-an orang*. Il ne considère pas les circonstances dans lesquelles se trouvait alors le roi, اى فون تيباد مپشغ حال احوال راج فد *ia pūn tiada menimbang hāl ahwāl rāja pada māsā itu*. Les soldats le considèrent comme un père, مك سكل سلدادو مپيت باف نام *maka segala soldādo meṅebūt bāpa namā-ña*.

CONSIDÉRER, estimer, faire cas, مغمومتكن *meng-indah-kan*, مغمومتكن *meng-ḥormat-kan*, مپيلغ *mem-bilang*.

— quelqu'un, اورغ *meng-indah-kan orang*. Vous devez le —, هارس تون مغموماتى دى *harus tūan meng-ḥormāt-i dia*. Je le considère peu, اكو مليت موده فد دى *aku me-lihat mudah pada dia*.

CONSIGNE, s. f., ordre, فسن *pasàn*, تيت *tītah*. La — est de ne pas laisser entrer les femmes, مك فسن *maka pasàn itu bahwa perampūan itu jāngan masuk*.

CONSIGNE, punition militaire, كلور *jāngan ka-luar*.

CONSIGNER, v. a., mettre en dépôt, منارهكن *menaruh*, مناره *menaruh*.

kan. — de l'argent pour un procès, مناره وع اکن مندعوا *menāruh wang ākan men-dawā*.

CONSIGNER, adresser à, مشہترکن *mery-hantar-kan*, مہرکن *meñerāh-kan*. — des marchandises à un commerçant, مشہترکن دگاغن کفد *mery-hantar-kan dagāng-an kapada sūdāgar hendak men-jūal dagāng-an itu*.

CONSIGNER dans un écrit, منولس *menūlis*, مپورت *meñurat*. Consigné dans le livre des annales, دتولس دالم *di-tūlis dālam kitāb tārik*.

CONSIGNER, mettre aux arrêts, منجرکن اورغ *memanjarā - kan ōrang*.

CONSISTANCE, s. f., épaissement d'un liquide, بکو *bakū*, کنتل *kental*, لندر *lindir*, فککه *pergkuh*. Cette sauce a acquis de la — (est devenue une gelée), کوه ایت سده جادی *kūwah itu sudah jādi bakū*. Faire bouillir jusqu'à la consistance de sirop, ماسقن سمفی جادی کنتل *me-māsak-kan sampey jādi kental*. La — de cette bouillie, کنتلن *kental-ña būbur itu*.

CONSISTANCE, solidité, stabilité, کتکوهن *per-tegūh-an*, کتکوهن *ka-tegūh-an*, کتتافن *ka-tetāp-an*. Les choses de ce monde n'ont pas

de —, بارغ ۲ دنيا اين تيا دتکه *bārang-bārang dunīa īni tiāda tegūh*. Acquérir de la —, منجادی تکه *men-jādi tegūh*.

CONSISTER, v. n., être formé, composé de, درفد جادی *jādi deri-pada*, بر دیری *ber-diri*, دکارغ *di-kārang*. Le commerce du pays consiste en vin et huile, فرنیکان نگرى *per-niagā-an nagri itu deri-pada āyer anggūr dān mīnak*. Chaque entier consiste dans la réunion de ses parties, تیغ ۲ سکنف بارغ بر دیری اتس *tīap-tīap sa-genāp bārang ber-diri atas per-himpūn-an bahagi-an-ña sa-kali-an*.

CONSISTOIRE, s. m., assemblée des cardinaux, مجلس سکل کاردینال *mejlis segala kardināl*. — assemblée de ministres, مجلس قنڈیت اکام *mejlis pandita agāma*.

CONSOLABLE, adj., یغ داغت دهیبرکن *yang dāpat di-hibur-kan*.

CONSOLANT, E, adj., یغ مشهبرکن *yang mery-hibur-kan*, یغ ممبری *yang mem-brī perg-hibūr-an*. Des paroles consolantes, فرکتان *per-katā-an yang mem-brī perg-hibūr-an*.

CONSOLATEUR, TRICE, s., فغیبر *perg-hibur*, فغلیفر *perg-lipur*.

— des malades, *په پير اورغ لار peng-hibur orang lāra*.

CONSOLATION, s. f., *په پير peng-hibur-an*. Source de —, *شوهن شوهن pōhon peng-hibur-an*. Pa-roles de —, *په پيران په پيران per-katā-an peng-hibur-an*. Lettre de —, *سورت په پيران surat peng-hibur-an*. Refuser des consolations, *اغځنن اغځنن erggan deri-pada di-hibur-kan*.

CONSOLÉ, E, part. pas. du v. con-soler, *هپير هپير hibur, ترهپير ter-hibur, برلپير ber-lipur*.

CONSOLER, v. a., *مخپيرنن meng-hibur-kan, مليپيرنن me-lipur-kan*. Ses enfants voulaient le —, mais il ne voulut pas recevoir de consolation, *مک اتق ان داتخ هندق مک اتق ان داتخ هندق مڅپيرنن دی تڅافي اغځننه ای درد مڅپيرنن maka anak-anak-ña dātang hendak meng-hibur-kan dia tetāpi erggan-lah ia deri-pada di-hibur-kan*.

SE CONSOLER, v. pron., *مخپيرنن meng-hibur-kan diri*.

CONSOLIDATION, s. f., affermissement, *په پيران په پيران per-tetāp-an, شوځون شوځون peneguh-an, استقرار istiḡrār*.

CONSOLIDER, v. a., affermir, *مغلاسی meng-alās-i, منځنن meneguh-kan, منتځنن menetāp-kan, مغلاسی مغلاسی kūwat-kan*. — un édifice, *مغلاسی*

مغلاسی meng-alās-i per-usāh-an. — un traité, *منتځنن فرجنځنن menetāp-kan per-janji-an*.

SE CONSOLIDER, v. pron., *منځادی منځادی men-jādi tetāp, قوه منځادی قوه men-jādi kūwat*. Son gouvernement s'était consolidé par la justice et l'équité, *کرجا نن سده جادی تتف کا راجا ان-ña sudah jādi tetāp dengan ādil dān inṡāf*.

CONSOMMATEUR, TRICE, s., *په ماکي په ماکي yang memākey barang*. Les producteurs et les consommateurs, *په مځاکن په ماکي په ماکي په ماکي yang meng-adā-kan barang dān yang memākey barang itu*. Jésus l'auteur et le — de la foi, *عيسى په پهلولو دانه په پيرنن کفرچيان isa panghulu dān peng-habīs-an ka-perxayā-an*.

CONSOMMATION, s. f., achèvement, fin, *په پيران په پيران peñudāh-an, کسداهن کا سوداهن کا-sudāh-an, کفتوسن کا-putūs-an*. Jusqu'à la — des siècles, *سمځي کفد سمځي کفد sampey ka-pada ka-putūs-an ālam*. — du mariage, *هال مځهکن کلونن هال مځهکن کلونن hāl meñudah-kan kāwīn*.

CONSOMMATION, usage, *حال ماکي حال ماکي hāl memākey*.

CONSOMMÉ, s. m., *کوه درد داځ کوه درد داځ kūwah deri-pada dāgīng*.

CONSTAMMENT, adv., دڭن تتف *dengan tetap*, دڭن فرکنجاڭن *dengan per-kanjāng-an*, سدکال *sadakāla*, سنتیاسا *santiāsa*.

CONSTANCE, s. f., کتافن *ka-tetāp-an*, فرکنجاڭن *ka-sunggūh-an*, فرکنجاڭن *per-kanjāng-an*, فری یڭ سنتیاسا *prī yang santiāsa*. Endurer des tourments avec —, مرسای سڭسار دڭن, *me-rasā-i sangsāra dengan ka-tetāp-an hāti*. — dans la prière, فرکنجاڭن دالم سمبیڭ *per-kanjāng-an dālam sembahyang*.

CONSTANT, E, adj., تتف *tetap*, تڭه *teguh*, دریت *derīta*. Etre — dans l'adversité, بردیری *berdiri*, تتف دالم کسکارن *ber-diri tetap dālam ka-sukār-an*. Volonté —, کهدق *ka-hendak*, یڭ تتف *yang tetap*.

CONSTANT, persévérant, برکنجڭ *ber-kanjang*. — dans la prière, برکنجڭ دالم سمبیڭ *ber-kanjang dālam sembahyang*. — dans ses résolutions, برکنجڭ فد نیه *ber-kanjang pada nīyet*. — jusqu'à la fin, برکنجڭ هڭک کسداهن *ber-kanjang hingga ka-sudāh-an*.

CONSTANT, permanent, سنتیاسا *santiāsa*, ککل *kakāl*, یڭ تیاد براوبه *yang tiāda ber-ūbah*. Bonheur —, باهڭی یڭ سنتیاسا *bahagīa yang santiāsa*. Il n'y a rien de — dans ce monde, ساتو بارڭ فون تیاد ککل دالم *satu barang fōn tiāda kakāl dālam*.

این *sātu bārang pūn tiāda kakāl dālam duniā ini*. Vents constants, اڭن یڭ تیاد براوبه *āngin yang tiāda ber-ūbah*.

CONSTANT, certain, indubitable, سڭڭه *sungguh*. Vertu constante, کبجیکن یڭ سڭڭه *ka-bijik-an yang sungguh*. Il est — que, سڭڭه له باهوا *sungguh-lah bahwa*.

CONSTANT, fidèle, ستیاون *satiāwan*.

CONSTANTINOPLE, s. m., نڭری روم *nagrī rūm*.

CONSTATATION, s. f., حال منتونکن *hāl menantū-kan*, حال مڭڭهکن *hāl meñungguh-kan*.

CONSTATER, v. a., منتونکن *menantū-kan*, مڭڭهکن *meñungguh-kan*, مننچکن *menunjuk-kan*. On constata le fait, فربوانن ایت دنتونکن *per-buāt-an itu di-tantū-kan* اورڭله *ōrang-lah*.

CONSTELLATION, s. f., فرهمفونن بتڭ *per-himpūn-an bintang*. — du zodiaque, برج *burj*.

CONSTER, v. n., یتو تتو *ada tantu*.

CONSTERNATION, s. f., ماڭو *māngu*, کڭتارن *ka-gentār-an*, فری تروماڭو *prī ter-māngu*, هییه *heibat*.

CONSTERNÉ, E, part. pas. du verbe consterner, تروماڭو *ter-māngu*, ماڭو *māngu*.

شرط *tūrut šarṭ*. Gouvernement —, فرنته تورت شرط كرجان *parentah tūrut šarṭ ka-rajā-an*.

CONSTRUCTEUR, s. m., اورغ فراوسه *orang per-ūsah*, قندی ممبوت *pandey mem-būat*. Un — de navires, قندی ممبوت فراهو *pandey mem-būat prāhu*.

CONSTRUCTION, s. f., action de construire, حال مفراوسهکن *hāl mem-per-ūsah-kan*, حال مشرجاکن *hāl mengarjā-kan*, قنبوانن *pembuāt-an*. — d'un navire, قنبوانن *pembuāt-an kapāl*.

CONSTRUCTION, chose construite, فراوسه *per-ūsah*, فراوساهن *per-usāh-an*, قنبوانن *per-buāt-an*. — navale, فراوسه کفل *per-ūsah kapāl*. Bois de —, کایو فراوسه *kāyu per-ūsah*.

CONSTRUCTION, composition, اتورن *prī*, کراغن *karāng-an*, اتورن *atūr-an*. La — de ces vers, کراغن *karāng-an* شیار *iti*, قری *prī* شیار *iti*. — d'une phrase, قریهوغن کات *per-hubūng-an kāta*.

CONSTRUIRE, v. a., bâtir, مفراوسهکن *mem-per-ūsah-kan*, منگا *menegā*, ممبوت *mem-būat*, مشرجاکن *mengarjā-kan*. — une maison, منگارومه *menegarōme*.

menegā rūmah. — un navire, ممبوت کفل *mem-būat kapāl*.

CONSTRUIRE, fabriquer, ممبوت *mem-būat*. — une carte marine, ممبوت قنلاوت *mem-būat petā lāut*. — un baromètre, ممبوت سواتوفمبغ *mem-būat suātu penimbang* هوا *hawā*.

CONSTRUIRE, arranger, composer, مشراتر *merg-atur*, مشهوبغ *merg-hūbung*, مشارغ *mergārang*. — une phrase, مشراتر فرکتان *merg-atur per-katā-an*, مشهوبغ فرکتان *merg-hūbung per-katā-an*. — un poème, مشارغ شعر *mergārang šiār*.

CONSUBSTANTIALITÉ, s. f., سام ذات *sāma dzāt*, سام وجود *sāma wujud*.

CONSUBSTANTIEL, LE, adj., سام بزات *sāma ber-dzāt*, سام برووجود *sāma ber-wujud*. Le fils est — au père, انتق لکلاکي سام بزات دغن بشاک *anak laki-laki sāma ber-dzāt degan bapā-ā*.

CONSUBSTANTIELLEMENT, adv., آتس قری سام ذات *atas prī sāma dzāt*.

CONSUETUDINAIRE, s., یغ بیاس *yang biāsa*.

CONSUL, s. m., envoyé d'un état dans un autre pour la protection du commerce, وکیل *wakīl*, قنصل *konşul*.

CONSULAT, s. m., dignité de consul, *فُكْتَت قَنْصَل pangkat kənsul.*

CONSULAT, lieu où demeure un consul, *رُومَه تُون قَنْصَل rūmah tūan kənsul.*

CONSULTANT, adj. m., *يَغ مَبْرِي بِجَار yag mem-brī bixāra*, *يَغ مَبِجَارِكان yag mem-bixarā-kan.*

CONSULTATION, s. f., avis, *بِجَار bixāra*, *فَمَبِجَارِان pem-bixarā-an.*

CONSULTATION, conférence, examen, *مُشَاوَرَة mušāwarat*, *بِجَار bixāra*, *فَرَقْسَاءَ preksa*, *فَرَقْسَاءَن preksā-an.* — de médecins, *مُشَاوَرَة دُوكُن اَكْن mušāwarat dūkun ākan memreksa hāl orang sākī.*

CONSULTER, v. a., prendre avis, *مِنْتَا تُولُغ بِجَار minta tūlung bixāra.* — les savants, *مِنْتَا تُولُغ بِجَار دَر mintā tūlung bixāra deri pandita-pandita.*

CONSULTER, examiner, *مَمْرَقْس memreksa*, *مَلِيَهْت me-lihat*, *مِيْدَقْ meñidik.* — les astres, *مَلِيَهْت نَجُوم me-lihat nujūm.* — l'avenir, *مِيْدَقْ مِشُون meñidik pasūna.*

CONSULTER, délibérer, *مَبِجَارِكان mem-bixarā-kan*, *بَرْمُشَاوَرَة ber-mušāwarat.* Le roi en a consulté avec ses ministres, *رَاچ سَدَه مَبِجَارِكان rāja sudah mem-bixarā-kan dengan mantri-mantri-*

ña. Il veut en — avec ses amis, *اَي هَنْدَق بَرْمُشَاوَرَة دَغْن صَحْبَة ٢٢ ĩa hendak ber-mušāwarat dengan ṣohbat-ṣohbat-ña.* —, chercher, *مَنْبِجَارِي men-xahāri.* Il ne consulte que la justice, *اَي مَنْبِجَارِي اَدِل سَاچ ĩa men-xahāri ādil sāja.* Il consulte le gain, *اَي مَنْبِجَارِي لَاب ĩa men-xahāri lāba ĩtu.*

CONSUMABLE, adj., *يَغ دَاثْت دِمَاكْن yag dāpat di-mākan āpi*, *يَغ دَاثْت دِبَاكْر yag dāpat di-bākar.*

CONSUMANT, E, adj. Feu —, *اَثِي āpi yang mākan hābis.*

CONSUMÉ, E, part. pas. du v. consumer, détruit, *بِنَاسَ bināsa*, *چَرْن xerna.* — par le chagrin, *دِمَاكْن دِي-مَاكْن سَاكْت هَاتِي di-mākan sākī hāti.* — par la faim, *مَاتِي كَلْفَارْن māti ka-lapār-an.* — par le feu, *دِمَاكْن دِي-مَاكْن اَثِي di-mākan āpi*, *تَرَبَاكْر ter-bākar.*

CONSUMER, v. a., détruire, *مَغْهَابِسْكَن meng-hābis-kan*, *مَنْيَدَاكْن meniādākan*, *مَنْبِجَارِن men-xerna*, *مَبْنَسَ mem-bināsa*, *مَمَاكْن me-mākan.* — son bien, *مَغْهَابِسْكَن سَكْل هَرْتَاكْن meng-hābis-kan segala hartā-ña*, *مَاكْن مَاكْن هَرْتَاكْن mākan hartā-ña.* Ce cancer consume la chair, *فُورُو حَايِضْ مَنْبِجَارِن pūru hāidīl men-xerna dāging ĩtu.* La rouille consume le fer, *كَارْت مَاكْن بَسِي اَيْت kārāt mākan besī ĩtu.*

CONSUMER, en parlant de l'action du feu, مباحرکن *mem-bākar-kan*, مغهابسکن *merg-hābis-kan*, ماکن *mākan hābis*. Le feu a consumé la maison, افی سده ماکن هابس *āfi sudah mākan hābis rūmah itu*. Le feu descendra du ciel et les consumera, افی اکن تورن *āfi ākan tūrun deri dālam lāngit dān merg-hābis-kan marika-itu*.

SE CONSUMER, v. pron., منجادی *men-jādi hanxur*, هنجی *men-jādi lūsuh*.

CONTACT, s. m., attouchement de deux corps, کن *kena*, تمو *temū*, فنجباتن *pen-jabāt-an*. Point de —, تمفت فرتمون *tampat kena*, تمفت کن *tampat per-temū-an*. Deux personnes qui se trouvent en —, دو *dūa* اورغ یغ برتو *ōrang yang bertemū*.

CONTAGIEUX, EUSE, adj., جغکت *jangkit*, برجغکت *ber-jangkit*. Maladie —, پناکت یغ برجغکت *peñākit yang ber-jangkit*. Ce vice est —, کجاتن ایت برجغکت *ka-jahāt-an itu ber-jangkit*.

CONTAGION, s. f., communication d'une maladie, فنجگکتین *pen-jangkit-an*, کجغکتین *ka-jangkit-an*.

CONTAGION, peste, سمفر *sampar*. La — est dans cette ville, سمفر

ایت *sampar ada dālam nagri itu*.

CONTAMINATION, s. f., souillure, کچر یغن *prī nejīs*, کچر یغن *ka-xorīng-an*, کچمارن *ka-xumār-an*.

CONTAMINER, v. a., souiller, منجسکن *me-nejīs-kan*, منچورگکن *men-xōrīng-kan*, منچمکن *men-xumār-kan*.

CONTE, s. m., narration, چترآ *xeritrā*, حکایه *hikāyat*, روایه *ri-wāyat*, قصه *kisat*, خبر *ka-bar*, فرخبارن *per-ka-bār-an*. Un — bien long, چترآ یغ امت فنجغ *xeritrā yang āmat panjang*. Un — merveilleux, چترآ یغ تحیران *xeritrā yang ter-heirān*. Faire un —, منچترآکن *men-xeritrā-kan*.

CONTEMPLATIF, IVE, adj., یغ ترفکور *yang ter-fakūr*, یغ سوک مرغ *yang sūka me-ranūng*.

CONTEMPLATION, s. f., فمنداغن *pemandāng-an*, فغامتاتن *perg-āmat-amāt-an*, فکیرن *pikīr-an*, رنغ *ranūng*, حال ترفکور *hāl ter-fakūr*.

CONTEMPLER, v. a., regarder attentivement, ممنداغ *memandāng*, مغامتاتی *merg-āmat-amāt-i*, ممنتغ *menentang*. — le visage, ممنداغ *memandāng mūka*. — un tableau, مغامتاتی سواتو کمبر *merg-āmat-amāt-i suātu gambar*.

CONTEMPLER, fixer la pensée sur, **مغرغرای** *memikir-kan*, **مغرغرای میکرکی** *mengira-ngirā-i*. — la grandeur de Dieu, **میکرکن کسارن الله** *memikir-kan ka-besār-an allah*.

CONTEMPLER, méditer, **ترفکور** *ter-fakūr*, **مرنج** *me-ranung*. Il passe toute la journée à —, **سفننج هاری** *sa-panjang hari ter-fakūr-lah iā*.

CONTEMPORAIN, E, adj., qui est du même temps, **یغ سام ماس** *yang sāma māsā*. Des rois contemporains, **راجا راجا یغ سام ماس** *raja-rāja yang sāma māsā*.

CONTEMPORAIN, S., celui qui vit à la même époque, **تم سدیواس** *temān sa-dīwāsā*, **تم سزومان** *temān sa-zemān*.

CONTEMPTEUR, S. M., qui méprise, **یغ ملیت موده اکن** *yang me-lihat mūdah ākan*, **یغ مشهناکن** *yang meng-hinā-kan*.

CONTENANCE, S. F., capacité, **مواتن** *muāt-an*, **ایسی** *isi*. La — de ce navire est de vingt koyan, **مواتن** *muāt-an prāhu ini dūa pūloh kōyan*. La — de ce tonneau est de cent bouteilles, **ایسن تیغ ایت سراتس بوتل** *isi-ña toyg itu sa-rātus bōtol*.

CONTENANCE, étendue, **بسار** *besār*. La — de cette terre est de trente horlong, **تانه ایت تیگ ثوله بسرن** *tānah itu tiga pūloh horlong besār-ña*.

tānah itu tiga pūloh horlong besār-ña.

CONTENANCE, maintien, posture, **سیکف** *sikap*, **روث** *rūpa*. Une belle —, **یغ بایق** *sikap yang baik*. — triste, **روث مورغ** *rūpa mūrung*. Nous voulons voir sa —, **کامی هندق** *kāmi hendak melihat sikap-ña*. Se donner une —, **برسیکف** *ber-sikap*. Il prit une — assurée, **برسیکفله ای سفرت اورغ برانی** *ber-sikap-lah iā seperti orang berāni*.

CONTENIR, V. A., comprendre dans un espace, **موت جادی** *mūat, jādi*. Ce navire contient deux cents koyan, **مک کفل ایت موت دو راتس کوین** *maka kapul itu mūat dūa rātus kōyan*. Un koyan contient huit cents gantang, **ساتو کوین جادی** *sātu kōyan jādi dulāpan rātus gantang*.

CONTENIR, retenir, réprimer, **منهانی** *menahān-i*, **منهکن** *menegāh-kan*. Le roi ne pouvait plus contenir sa colère, **مک راج ایت تیاد لاکي دافت** *maka rāja itu tiāda lāgi dāpat menahān-i murkā-ña*.

SE CONTENIR, V. PRON., **منهکن** *menegāh-kan diri-ña*, **منهانی** *menahān-i šahwat-ña*.

CONTENT, E, adj., satisfait, **سوک** *sūka*, **سنگ** *senung*, **فاد** *pāda*, **سدث** *sūka*.

هاتی *sedap hāti*, هاتى *pūwas hāti*, گمر *gamār*. Il est très —, ای بايق سوک *ia bāñak sūka*. Vivre —, هيدف دغن سنغ *hidup dengan senang*. Il a le cœur —, هتین سنغ *hatī-ña senang*. Maintenant il est —, مک سنغله ای فد سکارغ این *maka senang-lah ia pada sakarang ini*. Il s'en retourna — dans sa maison, مک ای فولغ کرومهن دغن گمرن *maka ia pulang ka-rumah-ña dengan gamār-ña*. Etre — de, برکنن *berkenèn*. Je suis — d'entendre ces paroles, همب برکنن مندغر فرکتان *hamba ber-kenèn men-dengar per-katā-an itu*.

CONTENTEMENT, s. m., satisfaction, plaisir, سوک *sūka*, کسکاء *ka-sukā-an*, هاتى سوک *sūka hāti*, کسناغن *ka-senāng-an*, گگمارن *ka-gamār-an*. Ses enfants lui donnent du —, انق ان ممبرى کسناغن فدان *anak-anak-ña mem-brī ka-senāng-an padā-ña*.

Prov. — passe richesses, سوک هاتى له بايق درفد ککيان *sūka hāti lebèh bāik deri-pada ka-kayā-an*.

CONTENTER, v. a., satisfaire, rendre content, مپکاکن *meñukā-kan*, مپنغن *meñenāng-kan*, موسکن *memūwas-kan*, ممداکن *memadā-kan*, مفرکنکنن *mem-per-kenèn-kan*, مغمگمرن *meng-gamār-kan*. Cette musique contentel'oreille, بپيئن ايت *isi, yang ada dalam*.

مپکاکن تليخ اورغ *buñi-buñi-an itu meñukā-kan telīngā orang*. Ce jeune homme contente ses parents, اورغ مود ايت مپنغن ابو بغان *orang muda itu meñenāng-kan ibu bapā-ña*. On ne peut le —, تياد داغت *tiada dapat orang memūwas-kan dia*. — ses passions, موسکن شهوتن *memūwas-kan šah-wat-ña*, منورت هوا نفسون *menūrut hawā nepsū-ña*.

SE CONTENTER, v. pron., مپکاکن *meñukā-kan diri*, مپنغن *meñenāng-kan diri*, برکنن *ber-kenèn*.

CONTENTIEUX, IEUSE, adj., qui peut être contesté, يغ داغت دفر بنتهن *yang dapat di-per-bantah-kan*, يغ برنتاهن *yang ber-bantāh-an*.

CONTENTION, s. f., débat, dispute, بنته *bantah*, فرنتاهن *per-bantāh-an*. Une source de — éternelle, فوهن فرنتاهن يغ تياد برکسداهن *pōhon per-bantāh-an yang tiada ber-ka-sudāh-an*.

CONTENTION, effort, application, اساه *usāha*, فغسهان *peng-usahā-an*, کرجينن *ka-rajīn-an*. Travailler avec une grande —, مغمجراکن سواتو, *meng-kerja-kan suātu pe-kerja-ān dengan usahā-ña*.

CONTENU, s. m., مواتن *muāt-an*, يغ اد دالم *isi, yang ada dalam*.

Le — d'un navire, موائن فراهو *muāt-an prāhu*. Le — d'une bouteille, اسين بوتل *isi-ña bōtol*. Le — d'une lettre, پين سورت ايت *luñi-ña sūrat itu*.

CONTER, v. a., narrer, منچترآ *men-xeritrā*, برحكاية *ber-hikāyat*, محكايتهن *meḡ - hikāyat - kan*, منخبركن *me-rivāyat-kan*, مرآويتكن *men-ḡabar-kan*. — une histoire, منچترآكن سواتو حكاية *men-xeritrā-kan suātu hikāyat*. En contant, سراى برحكايتهن *serāya ber-hikāyat-kan*. ConteZ-nous ce que vous avez vu, تون چترآى كامى بارغ *tūan xeritrā-i kāmī bārang apa tūan sudah lihat*.

En CONTER, dire des mensonges, بر بوهغ *ber-bōhōḡ*, ممبوهغ *mem-bōhōḡ*. Il nous en conte, اى ممبوهغ *ia mem-bōhōḡ*.

CONTESTABLE, adj., يىغ داوت *yang dāpat di-bantāh-i*, دبتاهى *yang dāpat di-per-bantah-kan*.

CONTESTATION, s. f., débat, dispute, بنته *bantah*, فرنتاهن *per-bantāh-an*, چدرا *xidrā*, فرچدراهن *per-xidrā - an*. Avoir une —, برنته *ber-bantah*. Une terre qui est en —, تانه يىغ دفرنتهكن *tānah yang di-per-bantah-kan*. Une source de —, چدرا *pōhon xidrā*. — en justice, دعوا *dawā*.

CONTESTER, v. a., disputer, مبنته *mem-bantah*, برچدراكن *ber-xidrā-kan*, برتغكر *ber-tiḡkar*. Il ne veut pas —, اى تباد ماو مبنته *ia tiāda māu mem - bantah*. — quelque chose, مفرنتهكن *mem-per-bantah-kan*. — اى, مبنته *mem-bantāh-i*.

SE CONTESTER réciproquement, برنتهنتاهن *ber-bantah-bantāh-an*.

CONTEUR, s. m., qui raconte, اورغ يىغ منچترآ *orang yang men-xeritrā*, فنچترآ *pen-xeritrā*, فنخبركن *pen-ḡabar*, صاحب الحكاية *ṡahib el-hikāyat*.

CONTEUR de profession, دالغ *dālaḡ*.

CONTEUR, menteur, بوهغ *orang bōhōḡ*, ممبوهغ *mem-bōhōḡ*.

CONTEXTE, s. m., انتساب *nas*, فركتان *intisāb per-katā-an*.

CONTEXTURE, s. f., فرهبوغن *per-hubūḡ-an*, فرتباتن *per-tambāt-an*, انتساب *intisāb*.

CONTIGU, Ē, adj., برتغكيرن *ber-piḡḡir-an*, يىغ برجابت *yang ber-jābat*, يىغ دكت *yang dekāt*, رافت *rāpat*, دسيسى *di-sisi*. Mon jardin est — au sien, تامنك برتغكيرن دغن *tāman-ku ber-piḡḡir-an degan tāman-ña*.

CONTINENCE, s. f., كسدراهن *ka-sedranā-an*. La — est un fruit du Saint Esprit, بوه روح *buah Roh*.

القدس *ka-sedranā-an ītu būah rūh ul-ḡudus.*

CONTINENT, E, adj., سدران *sedrāna.* Celui qui est —, یغ سدران *yāng sedrāna.*

CONTINENT, s. m., grande étendue de terre ferme, سر تانه *tānah besār.* Les îles et les continents, سکل ڤولو *segala pūlaw dān segala tānah besār.* L'ancien —, تانه بسر یغ لام, *tānah besār yāng lāma.* Le nouveau —, تانه بسر یغ, *tānah besār yāng bahāru.*

CONTINGENT, E, adj., qui peut arriver ou ne pas arriver, یغ بوله *yāng bōleh.* یغ تیاد تنتو *yāng tiāda tantu.*

CONTINGENT, s. m., part que chacun doit fournir ou recevoir, دی بهکیئن یغ هارس سسورخ منریم *dī bahagī-an yāng hārus sa-sa-ōrang menarīma dīa ātaw yāng hārus sa-sa-ōrang mem-brī dīa ītu.* دی ایت بهکیئن *dī aīt bahagī-an yāng di-tantūkan.*

CONTINU, E, adj., dont la durée n'est pas interrompue, تیاد برهنتی *tiāda ber-henti.* یغ ترایکت *yāng ter-īkat.* یغ برتورت ۲ *yāng bertūrut-tūrut.* Un bruit —, بوی یغ *bōi yāng bōi.* تیاد برهنتی *tiāda ber-henti.* Dix jours continus, سفوله هاری *sefōleh hāri.*

برتورت ۲ *sa-pūloh hāri ber-tūrut-tūrut.*

CONTINUATION, s. f., action de continuer, فرکنجائغن *per-kanjāng-an,* حال منباهی *hāl menambāh-i,* حال منجشکن *hāl memanjāng-kan.*

CONTINUATION, chose ajoutée à une autre, تمباهن *tambāh-an,* فرتمباهن *per-tambāh-an,* هبوغن *hubūng-an.*

CONTINUEL, LE, adj., یغ تاءسده *yāng tā-sudah,* سنتیاس *santiāsa,* یغ تیاد برهنتی *yāng tiāda ber-henti.* Une guerre continue, یغ تیاد برهنتی *yāng tiāda ber-henti.*

CONTINUELLEMENT, adv., toujours, سانسنتیاس *sanantiāsa,* سدکال *sadakāla.*

CONTINUER, v. a., poursuivre, prolonger, برکنج *ber-kanjāng,* تیاد برهنتی *tiāda ber-henti,* منباهی *menambāh-i,* منجشکن *memanjāng-kan.* Il continue à faire, ای تیاد برهنتی *īa tiāda ber-henti ber-būat.* — à parler, منباهی فرکتان *menambāh-i per-katā-an.* — une lecture, منجشکن باج *memanjāng-kan bāxa.* — un travail, منجانکن *men-jālan-kan pe-karjā-an.* — sa route, منورت جالنن *menūrut jālān-ña.*

CONTINUER, v. n., durer, اد لاکي *ada lāgi,* تیاد برهنتی *tiāda ber-henti.* La pluie continue, اد لاکي *ada lāgi hūjan,* هوجن تیاد *hūjan tiāda ber-henti.*

CONTORSION, s. f., ساون اغکوت *sāwan anggōta*. — grimaces, سند *senda*. Faire des contorsions, بر بلیت *ber-balit*.

CONTOUR, s. m., دایرة *dāirat*, فرادارن *per-idār-an*. Le — d'une ville, دایرة نگرى *dāirat nagrī*.

CONTOUR, en peinture, تلیسن *tulis-an*. Des contours élégants, تلیسن یغ باکس *tulis-an yang bāgus*.

CONTOURNER, v. a., arrondir, منجدیکن بولت *men-jādikan bulat*, مہنترکن *mem-buntar-kan*.

CONTOURNER, déformer, مہالقی *mem-bālik*, مروسق *me-rusak*. Un membre contourné, یغ تر بالقی *anggōta yang ter-bālik*.

CONTRACTANT, E, adj., یغ برجنجی *yang ber-janji*. Les deux parties contractantes, دو اورغ یغ برجنجی *dua orang yang ber-janji itu*.

CONTRACTER, v. a., faire une convention, برجنجی *ber-janji*. — mariage, برکاوین *ber-tunang*, برکاوین *ber-kawin*. — mariage avec, (d'un homme), بر بنیکن *ber-binī-kan*. — (d'une femme), بر لیکن *ber-lakī-kan*. — des dettes, کین هوتغ *kena hutang*, مہوتغ *mem-buat hutang*. — amitié avec quelqu'un, منجدادی *men-jādī shōhābat*.

CONTRACTER, acquérir, gagner. — des habitudes, یاس اکن *yang ber-dompak*.

men-jādī biāsa ākan. — une maladie, کین ساکت *kena sākūt*, جانہ *jātah sākūt*. — la fièvre, کین دم *kena demām*.

CONTRACTER, resserrer, مہترکن *mengerūt-kan*, مہروکتکن *mengerūkut-kan*.

SE CONTRACTER, se resserrer, منجدادی کرت *men-jādīkerūt*, منجدادی کرت *men-jādī pendek*.

CONTRACTION, s. f., ثرى كرت *prī kerūt*, ثرى كروكت *prī kerūkut*, كرفانن *ka-rapāt-an*. Il éprouva une — dans les pieds et les mains, هابس كرت كاكي تاغين *hābis kerūt kāki tāyan-ña*. — nerveuse, ككراسن *ka-krās-an*. — du visage par la paralysie, لقوة *lekwet*.

CONTRADICTEUR, s. m., یغ ملاون *yang me-lāwan*, یغ مپشکل *yang meñangkal*.

CONTRADICTION, s. f., فرکئان یغ *per-katā-anything ber-xidrā*, فرکئان یغ *hāl me-lāwan kātā*, خلاف *hāl ber-bantah*, فرکئان یغ *me-lāwan kātā diri-ña*.

CONTRADICTION, obstacle, opposition, کسکاتن *sangkūt-ān*, کسکاتن *ka-sakāt-an*, قنکاهن *penegāh-an*.

CONTRADICTOIRE, adj., یغ بر دمفق *yang ber-dompak*, یغ لاین سکالی *yang laim sa-kālī*.

CONTRAINDRE, v. a., forcer, faire violence, ممقس *memaksa*, مشككاهي *meṣṣakāhi*, *meṣṣakāhi*, *meṣṣakāhi*, مغراسي *meṣṣarās-i*, مسقن *meṣṣakān*. — par force, ممقس دشن گناه *memaksa dengan gāgah*. — quelqu'un d'embrasser la religion, اورع ماسق اکام *meṣṣakāhi*, اورع ماسق اکام *meṣṣakāhi*, اورع ماسق اکام *meṣṣakāhi*.

CONTRAINDRE, empêcher, gêner, مناهنکن *menāhan-kan*, مناهنکن *menāhan-kan*.

SE CONTRAINDRE, v. pron., مناهنکن *menāhan-kan*, مناهنکن *menāhan-kan*, مناهنکن *menāhan-kan*.

CONTRAIINT, E, part. pas. du v. contraindre, یغ دققس *yang di-paksa*, یغ دققس *yang di-paksa*, یغ دققس *yang di-paksa*, یغ دققس *yang di-paksa*.

CONTRAINTE, s. f., violence, ققس *paksa*, ققس *paksa*, ققس *paksa*, ققس *paksa*, ققس *paksa*, ققس *paksa*.

CONTRAINTE, retenue, gêne, حال *hāl*, حال *hāl*, حال *hāl*, حال *hāl*, حال *hāl*, حال *hāl*.

CONTRAINTE par corps, d'un débiteur, حق منجرکن اورع برهوتخ *hak memanjara-kan orang ber-hutang*.

CONTRAIRE, adj., opposé, لاون *lawan*, لاون *lawan*, لاون *lawan*, لاون *lawan*, لاون *lawan*, لاون *lawan*.

لاون فرته *lawan parentah*. Cela est — à ce qui est dit dans le Coran, مک ایت برسلاهن دشن بوي قران *maka itu ber-salah-an dengan būni korān*. Des qualités contraires, یغ بردمق *şifat yang ber-dompak*. Un vent —, یغ *āngin yang salah*. Au —, لاین *lāin-ña*, لاین *lāin-ña*, لاین *lāin-ña*.

CONTRARIER, v. a., dire ou faire le contraire d'un autre, برکات اتو *ber-kāta*, برکات اتو *ber-kāta*, برکات اتو *ber-kāta*.

CONTRARIER, faire obstacle, ملتخ *me-lintang*, ملتخ *me-lintang*, ملتخ *me-lintang*, ملتخ *me-lintang*, ملتخ *me-lintang*, ملتخ *me-lintang*.

CONTRARIÉTÉ, s. f., obstacle, contre-temps, بارغ یغ ملاون *bārang yang me-lawan*, بارغ یغ ملاون *bārang yang me-lawan*, بارغ یغ ملاون *bārang yang me-lawan*, بارغ یغ ملاون *bārang yang me-lawan*, بارغ یغ ملاون *bārang yang me-lawan*.

CONTRASTE, v. n., جادی برلینن *jādi ber-lain-an*, جادی برلینن *jādi ber-lain-an*, جادی برلینن *jādi ber-lain-an*, جادی برلینن *jādi ber-lain-an*, جادی برلینن *jādi ber-lain-an*.

CONTRAT, s. m., جنبی *janji*, جنبی *janji*, جنبی *janji*, جنبی *janji*, جنبی *janji*, جنبی *janji*.

{ — de mariage, تونخ *tūnang*, سورت
 سوراٹ *sūrat tunāng-an*, سورت
 سوراٹ پرجنجيئن کاوين *sūrat per-janjī-an*
kāwīn. — pour la culture d'une
 terre, سورت مزراة *sūrat mezraat*.
 — d'amodiation, سورت مساقاة *sūrat*
musākāt. Faire un —, ممبوت
 ممبوت پرجنجيئن *mem-būat per-janjī-an*.
 Dresser un —, ممبوت سورت پرجنجيئن,
mem-būat sūrat per-janjī-an.
 Ratifier un —, منگهکن جنجی,
menegūh-kan janjī. Casser un —,
 مرمبق جنجی *me-rombak janjī*.

CONTRAVENTION, s. f., حال مللوی
hāl me-lalū-i, فرسلاهن *per-salāh-*
an, کلغکاھن *ka-langkāh-an*. — à
 la loi, حال الملوی حکم *hāl me-*
lalū-i hukum. — à un traité, حال
 مرمبق پرجنجيئن *hāl me-rombak*
per-janjī-an.

CONTRE, prép. qui marque oppo-
 sition, لاون *lāwan*, فد *pada*. — l'or-
 dre, لاون فرته *lāwan parentah*.
 Marcher — l'ennemi لاون موسه,
ber-jālan lāwan mūsuh. Qui est —
 lui? دی سیاف لاون دی *siāpa lāwan dīa*.
 Dix — un, سوله لاون ساتو *sa-pūloh*
lāwan sātu. Faire une chose — sa
 conscience, مخرجاکن سواتو فکرجاان,
mengarjā-kan suātu pe-karjā-an lāwan sa-tāhu
hāti dirī-ña. — qui êtes-vous
 fâché? فد سیاف اغکو کوسر *pada*

siāpa angkaw gūsar. Remède —
 la fièvre, اوبت فد دم *ōbat pada*
demām.

CONTRE, auprès, دکت *dekūt*,
 دیسی *di-sīsi*, د *di*, همپر *hampir*.
 — la montagne, دکت گونخ *dekūt*
gūnang. Sa maison est — la mienne,
 دکت رومهن *rūmah-ña dekūt*
rūmah-ku. Il était tout — moi,
 ای دیسی هب *īa di-sīsi hamba*.
 Appuyé — un mur, سندردتبق
sandar di-temboḳ. Les flots battent
 — le rivage, امبق مغان دفتی
ombak meng-ālun di-pantey. Ci-
 contre, دیسی این *di-sīsi ini*. Pour
 et —, ماو تاءماو *māu tā-māu*.

Loc. Tenir —, ملاون *me-lāwan*.

Prov. Le pot de terre — le pot
 de fer, کچل هندق ملاون اورغ,
 اورغ کچل هندق *ōrang kexil hendak me-lāwan*
ōrang besūr.

CONTRE-BALANCER, v. a., سام برتن
sāma brāt-ña, تباغنان *sāma*
rāta timbāng-an-ña. Ceci contre-
 balance cela, مک این بتل سام رات
 مک این بتل *maka ini betūl*
sāma rāta timbāng-an-ña dengan
ītu. Ses mérites contre-balancent
 ses fautes, فهلان سام برتن دغن سالهن,
pahalā-ña sāma brāt-ña dengan
sālāh-ña.

CONTREBANDE, s. f., شمبوان بارغ
 شمبوان *pem-bawā-an bārang glāp*,
 کلغ

ايت ملاون شريعة *hāl me-larī-kan*
 ڌرنيڪان *xūkey*. Commerce de —,
 ڌرنيڪان *perniagā - an bārang*
 ڌرنيڪان *glāp*, ڌرنيڪان *perniagā-*
an bārang larāng-an. Marchandise
 de —, ڌرنيڪان *dagāng - an*
 ڌرنيڪان *yang larāng*, ڌرنيڪان *larāng-an*.

CONTREBANDIER, ÈRE, s., اورغ يڻ *orang yang mem-*
 اورغ *bāwa dagāng-an yang larāng*, اورغ
 اورغ *orang yang me-*
 اورغ *larī-kan xūkey*.

CONTRECARREER, v. a., ملتغ *me-*
 ملتغ *lintang*, مپاڪت *meñakat*, مپوڪرڪن
 مپوڪرڪن *meñukar-kan*.

CONTRE-CŒUR, s. m., plaque de
 plaque de *prāda dāpur*.

A CONTRE-COEUR, loc. adv., à
 regret, دغن تياد سوڪ *dengan tiāda*
 دغن *sūka*, دغن *dengan jumū*. Tra-
 vailler à —, بڪرج دغن تياد سوڪ
 بڪرج *be-kerja dengan tiāda sūka*.

CONTRE-COUP, s. m., répercussion,
 امبل *ambul*, ڦغمبولن *peng-ambūl-*
 ڦغمبولن *an*.

CONTREDANSE, s. f., تاري *tāri*,
 تاري *penarī-an*, حال براڻگڻ
 حال *hāl ber-anggap-anggāp-an*.

CONTREDIRE, v. a., ملاون ڪات *me-*
 ملاون *lāwan kātā*, مڀنته *mem-bantah*,
 مڀنڪل *meñangkal*.

CONTREDIRE, être en opposition,
 ملاون *me-lāwan*. Cela contredit la

loi du prophète, ايت ملاون شريعة
 ايت *ītu me-lāwan šerīat nabī*.

SE CONTREDIRE, v. pfon., ملاون
 ملاون *me-lāwan kātā dirī-ña*.

Se — réciproquement, برڀنته
 برڀنته *ber-bantah-bantāh-an*. Le mari et
 la femme se contredisent conti-
 nuellement, لاڪي دان يني برڀنته
 لاڪي *lāki dān bīni ber-bantah-*
 لاڪي *bantāh-an santiāsa*.

CONTREDIT, E, part. pas. du v.
 contredire, دڀنتاهي *di-bantāh - i*,
 دڀنڪل *sangkal*, دڀنڪل *di-sangkal*.

CONTREÈE, s. f., نڱري *nagrī*, تانه
 تانه *tānah*, بنو *benūa*, تفس *tapas*. —
 peuplée, نڱري يڻ رامي *nagrī yang*
 رامي *rāmey*. — fertile, تانه يڻ بايق
 تانه *tānah yang bāñak hāñil-ña*.

CONTRE-ÉCHANGE, s. m., حال توڪر
 حال *hāl tūkar-menūkar*.

CONTREFAÇON, s. f., تروڻ *tirū-*
 تروڻ *an*, حال منورت *penirū-an*,
 حال منورت *hāl menūrut buāt-*
 حال *an orañg lāin*.

CONTREFAIRE, v. a., منيرو *meniru*,
 منيرو *menūrut xonto*. — la signature de
 منيروڪن *menirū-kan*, تندا تان
 تندا *tānda tāngan orañg lāin*. — pour
 tourner en ridicule, مڀندر *meñūdir*,
 مڀندر *mem-per-māin-kan*.

CONTREFAIRE, déguiser, مڀڻراڪن
 مڀڻراڪن *mem-purā-purā-kan*.

CONTREFAISEUR, s. m., اورغ يڭ
ڦنيرو *ōrang yang menūru*,
penūru.

CONTREFAIT, E, part. pas. du v.
contrefaire, imité, falsifié, ساله *sālah*,
لنڭيڭ *lanxung*, تريترو *ter-tūru*

CONTREFAIT, déguisé, ڦرڦور *pura-
pūra*, اراور *ura-ūra*.

CONTREFAIT, difforme, بورق روف
būruk rūpa, كجى روف *keji rūpa*.
— d'un membre, چاقق *xāpik*.

CONTRE-MAÎTRE, s. m., à bord
d'un navire, توكڭ اڭغ *tūkang āgung*.
—, dans un atelier, جورو ڦكرچان
jūru pe-karjā-an, مندر *mandur*.

CONTREMANDEE, v. a., révoquer
un ordre, مغوبهکن ڦرتنه *meng-ūbah-
kan parentah*, مپوره جاغن بوت بارغ
سده دڦسن *meñūruh jāngan būat
bārang yang sudah di-pasàn*.

CONTRE-MARCHE, s. f., حال برباتق
hāl ber-bālik.

CONTRE-MARQUE, s. f., تند يڭ کدو
دکاغن اتس بڭکس دکاغن *tanda yang ka-
dūa atas bungkus dagāng-an*.

CONTRE-MARQUE, dans un théâtre,
سورت تند بوله ماسق وايڭ
sūrat tanda būleh māsuk wāyang.

CONTRE-ORDRE, s. m., حال
مغوبهکن ڦپروهن *hāl meng-ūbah-
kan peñūruh-an*, مپوره جاغن
حال مپوره جاغن بوت بارغ يڭ سده دڦسن
*hāl meñūruh jāngan būat bārang yang sudah
di-pasàn*.

CONTRE-PIED, s. m., le contraire
de quelque chose, يڭ برلينن
*bārang yang ber-lāin-an sa-
kāli*. Prendre le —, بربوت لاین
ber-būat lāin sa-kāli.

CONTRE-POIDS, s. m., سام کبراتن
sāma ka-brāt-an.

CONTRE-POISON, s. m., ڦناور
pe-nāwar. Donner un —, مناورکن
menāwar-kan rāxun.

CONTRE-PROPOS, s. m., جواب بالس
jawāb bālas, يڭ ملاون جواب
jawāb yang me-lāwan.

CONTRE-SENS, s. m., معنى ڦرکنان
ساله *mana per-katā-an yang
sālah*, معنى يڭ تر باتق
mana yang ter-bālik. A contre-sens,
دغن سالهن *dengan sālah-ña*.

CONTRE-SIGNER, v. a., مناره تند تاغن
اتس سورت ڦد تمغت يڭ کدو
*menāruh tanda tāngan atas sūrat pada
tampat yang ka-dūa*.

CONTRE-TEMPS, s. m., accident,
کساهن *ka-susāh-an*, چلاک
xelāka, انتغ مالغ *untung mālang*. A
—, mal à propos, ڦد کتيك يڭ تياد ڦاتت
pada kotika yang tiada pātut.
Parler à —, برکات ڦد کتيك يڭ تياد
*ber-kāta pada kotika yang
tiada pātut*.

CONTREVENANT, E, s., اورغ يڭ
مملوئى حکم *ōrang yang me-lalū-i
hukum*, اورغ برساله *ōrang ber-sālah*.
Les contrevenants paieront l'a-

mende, اورغ يېغ مللوى حکم اکن کن دند *orang yang me-lalū-i hukum akan kena denda*.

CONTREVENIR, v. n., مللوى *me-lalū-i*, ملغكه *me-langkah*. — aux commandements de Dieu, مللوى الله *me-lalū-i peñurūh-an allah*.

CONTREVENT, s. m., فائن جنديل *pāpan jandēla*, فائن تغكف *pāpan tingkap*.

CONTRIBUABLE, s., qui doit contribuer aux impositions, اورغ يېغ ممبرى اوڤتى *orang yang mem-brī ūpatī*, اورغ يېغ کن بي *orang yang kena bēya*, فغوفتى *perg-ūpatī*.

CONTRIBUER, v. n., ايدلر *menulung*, ممبرى تولغ *mem-brītūlung*, ممتو *mem-bantu*, منبه *menambah*. — à la dépense, مبلوغ باير بلنج *menulung bāyar belanja*. — à la victoire, ممتو اکن کمناعن *mem-bantu akan ka-menāng-an*. — à un travail, ممتو کرج *mem-bantu karja*. Contribuez encore un peu, تمبه لاکى *tambah lagi sa-dikit*.

CONTRIBUER, payer les contributions, ممبرى اوڤتى *mem-brī ūpatī*, مبابر اوڤتى *mem-bāyar ūpatī*.

CONTRIBUTION, s. f., اوڤتى *ūpatī*, خراجة *karājat*, چوکى *xūkey*, بي *bēya*. — foncière, خراجة تانه *karājat tānah*. — de guerre, اوڤتى

اورغ *ūpatī prang*. Exiger une — de guerre, مپوره مبابر اوڤتى *me-ñūruh mem-bāyar ūpatī prang*. Imposer une —, ممت اوڤتى *meminta ūpatī*. Payer ses contributions, مبابر اوڤتى *mem-bāyar ūpatī*.

CONTRISTÉ, E, part. pas. du verbe contrister, يېغ کسساهن *mešqūl*, مشغول *mešqūl*, يېغ ککداهن *yang ka-susāh-an*, يېغ ککداهن *yang ka-dukā-an*.

CONTRISTE, v. a., مپوسهکن *me-ñūsah-kan*, مندکاکن *men-dukā-kan*, مشغولکن *me-mešqūl-kan*.

CONTRIT, E, adj., très-affligé de ses fautes, برسسل *ber-sesəl*, هاتى *hāti*, يېغ ترڤچه *yang ter-peçah*, هاتى *hāti*, يېغ رنق *yang remuk*.

CONTRITION, s. f., سسل هاتى *sesəl hāti*, کفچاهن هاتى *ka-peçah-an hāti*. — parfaite, سسل هاتى يېغ سمفرن گنڤ *sesəl hāti yang sempurna genap*. — imparfaite, سسل هاتى يېغ تياد سمفرن گنڤ *sesəl hāti yang tiada sempurna genap*.

CONTRÔLE, s. m., registre double, سورت فر بنديشن *sūrat per-bandīng-an*, دفتر *daftar*.

CONTRÔLE, vérification, تفحص *tefeħħus*, فرقس *preksa*.

CONTRÔLE, marque sur l'or et l'argent, تند اتس فيرق دان اتس *tanda atas pēraç dān atas amūs*.

CONTRÔLER, v. a., mettre sur le contrôle, منولس آتس دفتر *menūlis ātas daftar*.

CONTRÔLER, vérifier, ممرقس *mem-reksa*, متفحص *men-tefehhus*.

CONTRÔLER, mettre le contrôle sur l'or ou l'argent, مبوبه چف آتس *mem-būbuh xəp ātas amās ātaw ātas pēraḳ*.

CONTRÔLEUR, s. m., vérificateur, اورغ *orang* yang *memreksa sūrat per-bandīng-an*, اورغ *orang* yang *men-tefehhus sūrat per-kirā-an*.

CONTROUVÉ, E, part. pas du verbe controuver, دست *dusta*, بوهغ *bōhong*. Une histoire controuvée, دست *xeritrā* yang *dusta*.

CONTROUVER, v. a., مغدغاد *meng-ada-ḡāda*, مبوبهغ *mem-bōhong*, ممبر بلاکن *mem-per-bolā-kan*.

CONTROVERSE, s. f., فربتاهن *per-bantāh-an*. — théologique, فربتاهن *per-bantāh-an* آتس سواتو فرکار ایمان *ātas suātu porkāra imān*.

CONTROVERSER, v. a., بر بنته آتس *ber-bantah ātas suātu porkāra*.

CONTUMACE, s. f., حال اغکن مغهادف *ḡāl enggan meng-ḡādap*. Condamné par —, د حکم سبب اغکن مغهادف *di-ḡukum sebūb enggan meng-ḡādap*.

CONTUSION, s. f., مامر *māmar*, بڭکت *bangkak*, لم *lebām*.

CONTUSIONNER, v. a., منجدیکن *men-jadī-kan māmar*, مبوبت *mem-būat lebām*, دغن *me-lukā-i degan meṇepit*.

CONVAINCANT, E, adj., برتمقلق *ber-tempelak*. Preuve —, تند یغ تر لالو *tanda yang ter-lālu nāta*.

CONVAINORE, v. a., منمقلق *menem-pelak*, مننجقکن دغن ترغ *menun-juk-kan degan trəng*. — d'un délit, ساله منتوکن *menantū-kan sālah*.

CONVALESCENT, E, adj., بته *betāh*, یغ سمبه *yang sembeh*.

CONVENABLE, adj., فانت *fānt*, لایق *lāiḳ*, بائق *bāiḳ*, پاتوت *pātut*, هارس *hārus*, بائق *bāiḳ*.

Paroles convenables, فرکئان یغ لایق *per-katā-an yang lāiḳ*. Il n'est pas — de parler ainsi, تیاد فانت *tiada pātut ber-kāta demikīan*. S'il est — que j'y aille, جان هارس همب فرکی کسان *jika hārus hamba pergi ka-sāna*. Au moment —, فد کتیک یغ بائق *pada kotika yang bāiḳ*.

CONVENABLEMENT, adv., دغن *dengan sa-pātut-ṅā*, دغن *dengan sa-hārus-ṅā*, دغن *dengan sepertī-ṅā*. Répondre —, منجواب دغن سفاتن *men-jawāb degan sa-pātut-ṅā*.

CONVENANCE, s. f., rapport, بر بندگان *per-bandīng-an*, بر بندگان *ber-samā-an*, اتفاق *ijmā*, اتفاق *ittifāk*. Quelle — entre le temple de Dieu et les idoles? اقاته بر بندگان *apā-tah per-bandīng-an ada pada kabah allah dengan berhāla-berhāla*.

CONVENANCE, bienséance, کفوتن *ka-patūt-an*, کهر وسن *ka-harūs-an*, قری لایق *prī lāiḳ*.

CONVENANCE, commodité, قری سنځ *prī senāṅg*, یخ سدځ *yang sedḅap*. Vivre à sa — هیدځ دغن سنځ *hidup dengan senāṅg*. Cette chose est à ma — ایت سدځ قدهب *itu sedḅap pada hamba*.

CONVENANCES, s. f. pl., bienséances sociales, عاده ادب *adab*, عاده *ādat*, قری سوځن *prī sūpan*. Connaître les convenances, تاهو ادب *tāhu adab*. Apprendre les convenances, براجر عاده *ber-ājar ādat*. Qui n'observe pas les convenances, بیادب *bī-adab*.

CONVENIR, v. n., tomber d'accord, سودی *sūdi*, مپرتای *meñertā-i*, مغقبولکن *meng-kabūl-kan*, موافقه *muwāfaḳat*. Les savants conviennent que, سکل قندیت مپرتای هو *segala pandita meñertā-i bahwa*. Ce dont vous êtes convenu, بارځ یخ *bāraṅ yang*

argkaw sudah kabūl-kan ākan dia. Convenez que vous êtes coupable, اگوله اغکو برساله *akū-lah argkaw ber-sālah*. Nous convenons tous ensemble, سکل کامی موافقه *segala kāmī muwāfaḳat*.

CONVENIR, être conforme, جادی برسما *jādi ber-sama-sāma*, برسما *ber-sama-samā-an*. Leurs témoignages ne convenaient pas, مک کسقیسن ایت تیاد برسما *maka ka-saksi-an itu tiada ber-sama-samā-an*.

CONVENIR, faire une convention, برقول *ber-ḳaul*, برجنجی *ber-janji*. N'êtes-vous pas convenu avec moi? بوکنکه اغکوسده برجنجی دغن اگو *būkan-kah argkaw sudah ber-janji dengan āku*.

CONVENIR, être convenable, être propre à, هارس ادا قاتت *ada pātut*, هارس *hārus*, لایق *lāiḳ*, بایق *bāiḳ*. Ces paroles ne conviennent pas, فرکنان ایت تیاد قاتت *per-katā-an itu tiada pātut*. Il convient que vous le suiviez, هارس تون منورت دی *hārus tūan menūrut dia*. Cela lui convient, لایق اتوله قدان *lāiḳ itū-lah padā-ña*.

CONVENIR, plaire, برکنن *ber-kenàn*. Cette maison me convient, رومه ایت برکنن کفد هب *rūmah itu ber-kenàn ka-pada hamba*. Sa conduite conviendra au roi, لکون

اکن برکنن کفد راج *lakū-ña ākan ber-kenən ka-pada rāja.*

CONVENTION, s. f., pacte, accord, جنجی *janji*, فرجنجیئن *per-janji-an*. Faire une —, مېبوت فرجنجیئن *mem-būat per-janji-an*. — écrite, سورت فرجنجیئن *sūrat per-janji-an*.

CONVENTION, assemblée, همغونن *himpūn-an*, مجلس *mejlis*.

CONVENU, E, part. pas. du v. venir, جنجی *janji*, دنتتوکن *di-tantūkan*. Il est —, سده جنجی *sudah janji*.

CONVERGER, v. n., se dit de lignes ou de rayons qui vont se réunir en un même point, دکات در بارس ۲ اتو *di-kāta deri bāris-bāris ātau deri sīnar-sīnar yang lāri ākan ber-temū ka-pada suātu titik.*

CONVERS, E, adj., religieux servant, یغ برخدمة دالم رومه اورغ برعبادة *yang ber-kedmat dālam rūmah orang ber-ibādat.*

CONVERSATION, s. f., فرتورن *per-tutūr-an*, فرکنکتهان *per-kata-katā-an*, بنجخ *banxang*.

CONVERSER, v. n., برتوتر *ber-tūtūr*, توتر منوتر *ber-kata-kāta*, توتر منوتر *tūtūr-menūtūr*, بر بنجخ *ber-banxang*. Il aime à — avec les livres, ای سوك مباح كتاب *ia sūka mem-bāxa kitāb.*

CONVERSION, s. f., changement. 1°, action de changer, فغباهن *perg-ubāh-an*, فنکارن *penukār-an*, فغسروئن *perg-hurūp-an*. — d'or en argent, دغن فیرق *penukār-an amās dengan pēraḡ.* 2°, résultat, کبائن *ka-ubāh-an*, کنکارن *ka-tukār-an*.

CONVERSION, entrée dans une religion, حال ماسق اکام *hāl māsuḡ agāma.*

CONVERSION, amendement, حال *hāl kombāli*, حال برتوبه *hāl ber-tōbat*, سسل درفد دوس *sesul deri-pada dōsa.*

CONVERTI, E, part. pas. du verbe convertir, changé, devenu, اوبه *ūbah*, تراوبه *ter-ūbah*, جادی *jādi*. Du vin — en vinaigre, ایر اغگور *āyer anggūr*, جادی چوک *jādi cōka.*

CONVERTI, prosélyte, یغ ماسق اکام *yang māsuḡ agāma.*

CONVERTI, amendé, یغ برتوبه *yang ber-tōbat*, یغ کبالی در دوس *yang kombāli deri dōsa.*

CONVERTIR, v. a., changer, مغوبهکن *merg-ūbah-kan*, منوکر *menūkar*. — de l'eau en vin, مغوبهکن ایر *merg-ūbah-kan dī anggūr*. — de la monnaie d'argent en monnaie d'or, منوکر وغ فیرق دغن وغ *menūkar wāḡ pēraḡ dengan wāḡ amās*. — en numéraire, مغهورف

meng-hūrup. Il a converti ses joyaux en numéraire, سكل جوهرن *segala jawher-ña di-hūrup-kan-ñā-lah*.

CONVERTIR, faire embrasser une religion, ramener au bien, ماسقن *me-māsuk-kan agāma*. — à l'islamisme, مغسلامكن *meng-islām-kan*. — les hérétiques, مغمبليكن *mengombali-kan* اورغ بدعة *oraḡ bedat*. — les pécheurs, مغمبليكن *mengombali-kan* اورغ بردوس *oraḡ ber-dōsa*.

SE CONVERTIR, v. pron., changer, براوبه *ber-ūbah*, منجادی *men-jādi*. Se — en eau, منجادی ایر *men-jādi āyer*.

SE CONVERTIR, embrasser une religion, ماسق اکام *māsuk agāma*. Se — au Christianisme, ماسق اکام مسیحي *māsuk agāma mesēhi*.

SE CONVERTIR, s'amender, برتوبه *ber-tōbat*, کبالی *kombāli*. Convertissez-vous au Seigneur, کبلیله کامو *kombali-lah kāmū ka-pada hūwa*.

CONVEXE, adj., بڭکوک *bungkuk*, کاج بولت *būlat*. Verre —, کاج بڭکوک *kāxa bungkuk*. Un miroir —, چرمن یغ بڭکوک *xermin yang bungkuk*.

CONVICTION, s. f., preuve convaincante, تمقلق *tempelak*, تند پات *tanda nāta*.

CONVICTION, certitude intime, کتتوون بچارهاتی *bixāra hāti*, کتتوون *ka-tantū-an*. Dans ma —, فد بچارهاتی *pada bixāra hāti hamba*.

CONVIÉ, E, part. pas. du v. convier, ترڭڭکل *ter-panggih*, ترسیل *ter-sila*. Lorsque vous êtes convié, منکال اغکو ترڭڭکل *mana-kāla angkaw ter-panggih*. Une personne conviée, سورغ ڭڭکلن *sa-ōraḡ panggil-an*.

CONVIER, v. a., مڭگل *memanggih*, میل *meñtala*. — à un repas, مڭگل اورغ ماکن *memanggih oraḡ mākan*. — à un festin de nocés, مڭگل اورغ کفد فرجموون مڭلی *memanggih oraḡ ka-pada per-jamū-an mempeliy*.

CONVIVE, s., اورغ جامو *oraḡ jamu*, اورغ یغ دودق سنتف *oraḡ yang dūduk santap*, اورغ ترسیل *oraḡ ter-sila*. Le roi entra pour voir les convives, مک راج ڭون ماسق *maka rāja pūn māsuk me-lihāt-i oraḡ yang dūduk santap*.

CONVOCATION, s. f., action de convoquer, حال مڭگل *hāl memanggih*, حال مڭرهنکن *hāl mengerāh-kan*.

CONVOI, s. m., دڭر یغن *per-irīng-an mayet*, دڭر یغن *per-hantār-an mayet*. Assister au —, مغریغی جنازة *meng-*

irīng-i jināzet. — d'un roi, فرا اكن *irīng-i jināzet.* — d'un roi, فرا اكن
 ميت راج *per-arāk-an mayet rāja.*

CONVOI de chemin de fer, فشریشن *per-arāk-an mayet rāja.*
 کريت *perg-irīng-an karēta.*

CONVOI de munitions de guerre, فغھنتارن الہ فغھراغن
 آلات *pe-prāng-an.*

CONVOITER, v. a., désirer avec avidité, برايغن اكن *ber-irīngin ākan,*
 برگھني *merg-irīngin-i,* برگھندق اكن *ber-ka-hendaq ākan,*
 بردندم *ber-dendam,* مرندو *me-rindu.* — le bien d'autrui, اكن هرت اورغ *ber-irīngin ākan harta orang.* — une chose défendue, برايغن اكن بارغ يغ *ber-irīngin ākan būrang yang di-lārang.* Vous ne convoiterez pas la femme de votre prochain, جاغن
 ائگو برگھندق اكن بيني تم *jāngan angkaw ber-ka-hendaq ākan bīni temàn-mu.*

CONVOITISE, s. f., کغھنين *ka-irīngin-an,* نپسو *nepsū,* لوب *lōba,* هيدم *hīdam,* شهوة *shawat.* Le monde passe avec ses convoitises, دنيا لئف دان *duniā lenīap dān ka-irīngin-an-ña.* La — des biens de ce monde, لوب اكن هرت دنيا اين *lōba ākan harta duniā ini.*

CONVOLER, v. n., se marier en secondes noces, برکاوين قول *ber-kāwīn pūla,* برگھين لاکي *ber-kāwīn lāgi.* — (d'un homme), برينی قول

ber-bīni pūla. — (d'une femme), برلاکي قول *ber-lāki pūla.*

CONVOQUÉ, E, part. pas. du verbe convoquer, کره *kerah,* ترغھگل *ter-panggil.*

CONVOQUER, v. a., مھگل *memanggil,* مھگلکن *mengerūh-kan,* مھگلکن *mengumpul-kan,* مھگھنکن *menghimpun-kan.* Il convoque ses amis, مک دغھگلکن سکل تولن *maka dipanggil-ña segala taulan-ña.* — les rois et les ministres, مھرھکن *mengerūh-kan segala raja-rāja dān segala mantri.*

CONVOYER, v. a., مھنترکن *menghantar-kan,* مھيرغکن *meng-irīng-kan.* — des marchandises, مھنترکن *menghantar-kan dagāng-an.*

CONVULSIF, IVE, adj., ساکت ککراسن *sakit ka-krās-an.*

CONVULSION, s. f., mouvement violent et involontaire des muscles, ساون *sāwan,* فېتم *pītam,* ککراسن *ka-krās-an.* — épileptique, فېتم *pītam bābi,* ساون بای *sāwan bābi.* — spasmodique, ککراسن *ka-krās-an.* — des enfants, کسغھسناکن *ka-senāk-senāk-an.*

Fig. —, révolution, هر بېرو *haru-bīru.*

CONVULSIONNER, v. a., مېبری فېتم *mem-brī pītam.*

COOPÉRATEUR, TRICE, s., سام فخرج *sāma perjarja*, فمبتو *penūlung*, فمبتو *pem-bantu*. Pour être leurs coopérateurs dans l'avancement de la vérité, اكن جادى سام فخرج فد حال *ākan jādi sāma perjarja pada hāl tehkiḱ*.

COOPÉRATION, s. f., حال سام مخرج *hāl sāma mengarja*, فمبتو *penūlung-an*, فمبتو *pem-bantu-an*.

COOPÉRER, v. n., سام مخرج *sāma mengarja*, مبولغ *menūlung*, ممتو *mem-bantu*. Le Seigneur coopérant, توهن اداله سرت بكرج *tūhan adālah serta be-karja*. — à la victoire, ممتو فد كمناعن *mem-bantu pada ka-menāng-an*. — à la grâce, منورت كرق نعمة الله *menūrut gerak nīmet allah*.

COORDINATION, s. f., 1°, action de coordonner, فقتورن *perg-atūr-an*. 2°, résultat, فراتورن *per-atūr-an*.

COORDONNER, v. a., ممتاتركن *meng-ātur-kan*.

COPANG, s. m., monnaie, كوفخ *kūpang*.

COPARTAGER, v. a., partager avec, ممتو *mem-bahāgi dengan*.

COPEAU, s. m., تاتل *tātal*. — de bambou, سمبلو *sembilu*.

Prov. Faire plus de copeaux que de besogne, ممتو جاك فخرج ان يغ *mengarjā-kan pe-karjā-an yang sia-sia*.

COPIE, s. f., transcription, سلينن *salin-an*, ترونن *turūn-an*, رنجان *ranxāna*. — d'une lettre, ترونن *turūn-an sūrat*, سلينن سورت *salin-an sūrat*.

COPIE, manuscrit, نسخة *nuskat*.

COPIER, v. a., transcrire, مپالن *meñālin*, منورنكن *menūrun-kan*. — une lettre, مپالن سورت *meñālin sūrat*.

COPIER, imiter, منيرو *menūru*, منورت *menūrut*. — un tableau, منولس *menūru gambar*, منولس منيرو كمبر *menūlis gambar dengan menūrut xonto*.

COPIEUX, IEUSE, adj., abundant, بايق *bāñak*, لقمه *limpah*, بسر *besar*. Repas —, مكامن يغ بايق *makān-an yang bāñak*, فرجمون بسر *perjamū-an besar*. Évacuation —, بيرق بسر *bēraḱ besar*.

COPISTE, s., جورو تولس *jūru tulis*, فمپالن كتاب *peñūrat*, يغ مپالن كتاب *yang meñālin kitāb*.

COPISTE, qui imite, فنيرو *penūru*.

COPULATION, s. f., coït, ستوبه *satūbuh*. — des animaux, بكتو *bekak*.

COQ, s. m., هائم جنتن *hāyam jantan*, هائم بربالغ *hāyam berbālunḱ*. — de jōûte, هائم سابغ *hāyam sābung*, هائم سبوغن *hāyam*

sabūng-an. — des bois, هایم هوتن

hāyam hūtan. — faisan, هایم بروک

hāyam birūga. Crête de —, بالغ

bālung, بلوغن *balūng-an.* Ergot de

—, سوسق *sūsuh hāyam,* سوسه هایم

sūsuk hāyam. Eperon arti-

ficiel de —, تاجی *tāji.* Chant du

—, کوکوک *kūkuk hāyam.* Com-

bat de —, سابغ *sābug.* Faire

combattre les coqs, مپابغ *meñā-*

bug. Théâtre pour un combat de

—, کلغائغ *galaryang.* — de clocher

(girouette), تشکل اغن *tunggul āngin.*

Loc. Rouge comme un —, موک

mūka mērah. Au chant du —,

فد دنهاری *pada dinihāri.*

Prov. La poule ne doit pas

chanter devant le —, هارس بینی

hārus bīni dīam

di-hadāp-an lakī-ña. Etre comme

un — en pâte, هیدف سغ *hidup*

senang.

COQ-À-L'ÂNE, s. m., discours sans

suite, بچار کوست *bixāra kūsut,* بچار

دغن تیاد فرهيوغن *bixāra dēgan*

tiāda per-hubūng-an.

COQUE, s. f., écaille d'œuf, کولت

کولت تلر *kūlit telòr.* — d'œufs de poule,

کولت تلر هایم *kūlit telòr hāyam.* La

— de l'œuf est cassée, کولت تلر

کولت تلر سده تتس *kūlit telòr sudah tetūs.*

Au sortir de la —, اقیل تلر برتس,

apa-bīla telòr ber-tetūs.

COQUE de noix, کولت کلاف *kūlit*

kelāpa, باتق *bātok.*

COQUE du levant, توب بیجی *tūba*

bīji.

COQUELUCHE, s. f., nom d'une

coiffure, نام سواتو کرش *nāma suātu*

karpus.

Fig. Etre la — du quartier,

دبوجق اوله سکل اورغ کشف ایت

di-būjuk ūleh segala orang kami ung

itu.

COQUELUCHE, toux convulsive, باتق

bātuk, باتق ککراسن *bātuk ka-krās-an.*

COQUERIQUEUR, v. n., chanter, en

parlant du coq, برکوکوک *ber-kūkuk.*

COQUET, TE, adj., qui cherche à

plaire, یغ سوک برکنن *yang sūka*

ber-kenàn, یغ سوک دکسیی *yang*

sūka di-kasih-i.

COQUET, frais, joli, چنتق *xantik,*

مانس *mānis.*

COQUETTERIE, s. f., ایغن اکن برکنن

ingin ākan ber-kenàn, ایغن اکن

دبرهیکن *ingin ākan di-berahī-kan.*

COQUILLAGE, s. m., بناغ یغ برکولت

کرس *binātang yang ber-kūlit krās,*

بی *bīya.* — de mer, بی لاوت *bīya*

lāut. — de terre, بی دارت *bīya*

dārat.

COQUILLE, s. f., کولت کرس *kūlit*

krās. — d'huître, کولت تیرم *kūlit*

tīram. — oblongue, رمس *remis.*

— ronde et plate, کفه *kepūh.* Les

coquilles en général, کراغ کراغن *kārang-karāng-an*. Chercher des coquilles, متجھاری کراغ کراغن *men-xahāri kārang-karāng-an*.

COQUIN, INE, s., fripon, ریسو *rīsaw*, گیان *gībāna*, بغست *bangsat*. Se conduire comme un —, ملکون *me-lakū-kan dīri seperti rīsaw*. Petit —, enfant espiègle, اناق ناکل *ānaḥ nākal*.

COQUINE, femme débauchée, فرمغون دوکان *perampūan dōkāna*.

COQUINERIE, s. f., کلکون ریسو *ka-lakū-an rīsaw*, فرباتن تیغودای *per-buāt-an tīpu dāya*.

COR, s. m., durillon, کوتل قد *kūtil pada jāri kākī*, جاری کاکي *kāpālan*.

COR, s. m., instrument de musique, تندق اکن تیغ *tanduk ākan tīup*. Jouer du cor, منیغ تندق *menūup tanduk*. — de chasse, نفیری اورغ *nafiri ōrang pem-bāru*.

CORAIL, s. m., کارغ بوغ *kārang būnga*. — rouge, مرجان *marjān*. — noir, اکر بحر *ākar behr*, racine de mer. Petits coraux précieux, مانق *māni*, مانق *māniḥ*. Banc de —, کارغ *kārang*.

CORAN, s. m., قران *korān*. Lire le —, مباح قران *mem-bāxa korān*, معجای قران *meig-āji korān*. Verset de —, آیه *āyat*.

CORBEAU, s. m., گاگق *gāgak*, بوغ *būrang gāgak*.

Loc. Noir comme un —, هیتم *hitam sa-kālī*.

CORBEILLE, s. f., باکل *bākul*, راک *rāga*. — pour récolter le riz et le poivre, بروغ *brōnong*. — servant à la pêche, امبغ *ombing*.

CORBEILLE, espace pour les fleurs dans un jardin, تمغ بوغ دتامن *tampat būnga di-tāman*. فیتق بوغ *pētaḥ būnga*.

CORBEILLE de mariage, سکل فغیده *segala peng-īdah yang di-hantar-kan tunāng-an laki-lāki pada tunāng-an perampūan*.

CORBEILLÉE, s. f., باکل یغ فنه *bākul yang penūh*.

CORBILLARD, s. m., sorte de char pour le transport des morts, کریت *karēta mayet*, کریت یغ مباو *karēta yang mem-bāwa ōrang māti*. — royal, فراراکن میت *per-arāk-an mayet rāja*.

CORBILLON, s. m., petite corbeille, باکل یغ کچل *bākul yang kecil*.

CORDAGE, s. m., toutes les cordes d'un navire, تلتلین *tali-tali-an*, تالی تالی *tālī-tumālī*. — d'un navire, تلتلین کفل *tali-tali-an kapul*, سرب تالی کفل *serba tāli kapul*. — goudronné, یغ دفرکلد کلاکن

tali-tali-an yang di-per-gala-galā-kan.

CORDE, s. f., تالی *tāli*. — de chanvre, de lin, تالی کُنچ تالی رای *tāli ganja, tāli rāmi*. — faite de l'écorce filamenteuse de la noix de coco, تالی سابت *tāli sābut*. — de Chine, تالی تَغسی *tāli tangsi*. — d'un rouet, d'un tour, etc., تالی قِساوت *tāli pe-sawat*. — d'un violon, تالی تالیبیولا *tālibiōla*, تالی قِساوت بیولا *pe-sawat biōla*. — d'un arc, تالی قانہ *tāli pānah*. — petite, fine, تالی سنی *tāli senī*. Grosse —, تالی تبل *tāli tebāl*, تالی کرس *tāli krās*. Danser sur la —, تالی مَناری داتس تالی *menāri di-ātas tāli*. Mériter la —, تالی هارس *hārus māti di-gantung*. Homme de sac et de —, تالی ریسو *rīsaw*, تالی گیبانا *gībāna*.

CORDEAU, s. m., تالی کچل *tāli kexil*, تالی سنی *tāli senī*. — à régler, à tracer des lignes, تالی هوکر *tāli hūkur*, تالی سیفت *tāli sipat*.

CORDELER, v. a., tordre en corde, تالی مومتَر سَفرت تالی *memūtar seperti tāli*.

CORDER, v. a., faire de la corde, تالی مومتَر مومتَر تالی *mem-būat tāli*. — du chanvre, تالی دغن کُنچ *mem-būat tāli dergan ganja*.

CORDER, lier avec des cordes, تالی مَنلیکن *menālī-kan*, تالی مَغیکت دغن تالی *meng-ikat dergan tāli*.

SE CORDER, v. pron., تالی مَنجادی *men-jādi tāli*, تالی مَنجادی سَفرت تالی *men-jādi seperti tāli*.

CORDERIE, s. f., art de faire des cordes, تالی علم مومتَر *ilmu mem-būat tāli*.

CORDERIE, atelier de cordier, تالی مومتَر تَمغت *tampat memūtar tāli*.

CORDIAL, E, adj., qui conforte le cœur, تالی مَغقوتکن جنتخ *yang meng-kūwat-kan jantung*. Breuvage —, تالی مَغقوتکن جنتخ مَنومن *minūm-an yang meng-kūwat-kan jantung*.

Fig. Sincère, qui procède du cœur, تالی سَغگه *surguh*, تالی دَرِفد هاتی *deri-pada hāti*. Ami —, تالی صَحَابَة سَغگه *ṣohābat surguh*, تالی صَدِيق *ṣedik*.

CORDIALEMENT, adv., تالی سَغگه *surguh-surguh*, تالی دغن هاتی *dergan hāti yang tulus*, تالی دغن سَكَنف *dergan sa-genūp hāti*.

CORDIALITÉ, s. f., تالی کَبتولن هاتی *ka-betūl-an hāti*, تالی کَتلوسن هاتی *ka-tulūsan hāti*.

CORDIER, s. m., تالی مومتَر تالی *tūkung memūtar tāli*, تالی اَوْرغ قُنچول تالی *ōrang pen-jūal tāli*.

CORDIFORME, adj., en forme de cœur, تالی مَغقوتکن رِقَان *yang seperti jantung rupā-ña*.

CORDON, s. m., petite corde, تالی کچل *tāli kexil*, تالی اوتس *ūtas*. — de soie, تالی سوتَر

ūtas sūtra. — rond, اوتس بولت
ūtas būlat. — plat, اوتس لير *ūtas*
lēbar. — de sonnette, تالی کنت
tālī genta. — de la porte, تالی قنتو
tālī pintu. Tirer le —, منارق تالی,
menāriḡ tāli, مموک قنتو *mem-būka*
pintu.

CORDON, ce qui sert à attacher,
 فغیکت *perg-īkat.* — de chapeau,
 فغیکت کفیه *perg-īkat kopīah.* — de
 soulier, فغیکت کاست *perg-īkat*
kāsut.

CORDON ombilical, فوست *pūsāt.*
 Couper le — ombilical, برسایت
 فوست *ber-sāyat pūsāt.*

CORDON, rangée, file, بنجر *banjar,*
 بارس *bāris.* Un — de lampions,
 بنجر فلیت *banjar palīta.* — de
 soldats, بارس سلدادو *bāris soldādo.*

CORDONNER, v. a., ممتل *memin-*
tal.

CORDONNERIE, s. f., métier de
 cordonnier, فکرجان توکخ کاست *pe-*
karjā-an tūkang kāsut. Atelier de
 —, تفت مموت کاست *tampat mem-*
būat kāsut. Boutique de —, کدی
 اورغ جول کاست *kadèy orang jūal*
kāsut.

CORDONNET, s. m., تالی کچل *tālī*
keḡil, اوتس کچل *ūtas keḡil,* فولس
pūlas, بنغ کاسر *benḡng kāsar.*

CORDONNIER, ÈRE, s., توکخ کاست
tūkang kāsut, قندی سغاتو *pandey*
sapātu.

CORIACE, adj., لمبت دان کرس
lambut dān krās, کرس سفرت کولت
krās seperti kŭlit lembu.
 Viande —, داگخ یغ کرس *dāḡing*
yang krās.

CORIANDRE, s. f., کمبر *katumbar.*

CORMORAN, s. m., گاگت لاوت *gāgak*
lāut, اغگخ لاوت *eggang lāut.*

CORNAC, s. m., گمبال گاجه *gombāla*
gājah.

CORNALINE, s. f., pierre précieuse,
 باتو عقیق *bātu aḡiḡ.* Un cachet
 de —, چف درثد باتو عقیق *xàp*
deri-pada batu aḡiḡ.

CORNARD, s. m., cocu, اورغ لاکي
 یغ بنین تیاد ستی *orang lāki yang*
binī-ña tiāda satīa.

CORNE, s. f., partie dure qui
 sort de la tête de quelques animaux,
 تندق *tanduk,* قرن *ḡuru.* — d'un
 bœuf, تندق لمبو *tanduk lembu.* —
 d'un buffle, تندق کربو *tanduk kar-*
baw. Avoir des —, برتندق *ber-tan-*
duk. Animaux à —, بناتغ یغ برتندق
binātang yang ber-tanduk. Frapper
 avec les —, مندق *menanduk.* Mort
 d'un coup de —, ماتی دتندق *māti*
dī-tanduk. Objet fait de —, بکس
 تندق *bakàs tanduk.* — d'un dragon,
 چول ناک *xūlanāga.* Animaux ayant

detelles cornes, بناخ برچول *binātary ber-xūla*.

CORNE, angle, pointe, تندق *tanduk*, هوجخ *hūjung*, جورو *jūru*. — d'un croissant, بولن تندق *tanduk būlan*. — d'un autel, هوجخ مذبح *hūjung mezbēh*. Chapeau à trois —, کفیه برنجورو تیک *kopīah ber-pen-jūru tiga*.

CORNE, partie dure du pied de certains animaux, کوکو *kūku*. — du pied d'un cheval, کاکو کاکو *kūku kākī kūda*.

CORNEILLE, s. f., گاکو *gagak*, بورغ گاکو *būrug gagak*.

Loc. Bailler aux corneilles, منغاده *menengāduh ka-lāngit seperti orang gila*. Comme une corneille qui abat des noix, مشرجاکن سواتو فکرجاان دغن تباد *menjarjā - kan suātu pe-karjā - an degan tiāda būdi bixāra*.

CORNEMUSE, s. f., نام سروف فركا کس *nāma sa-rūpa perkākas būni-būni-an*.

CORNER, v. n., sonner du cornet, منیف تندق *menūp tanduk*.

Fig. — aux oreilles de quelqu'un, براولغ کات فد تلخ اورغ *ber-ūlang-ūlang kāta pada telingā orang*.

SE CORNER, v. pron., prendre la consistance d'une corne, منجادی

سفرت تندق *men-jādi seperti tanduk*.

CORNET, s. m., instrument de musique, آکن تیف *tanduk ākan tiup*, نفیر *nafiri*. Jouer du —, منیف تندق *menūp tanduk*.

CORNET, papier roulé en —, کلوغن قرطاس یخ سفرت تندق رفان *gulung - an kartas yang seperti tanduk rupā-nā*. Un — de tabac, کلوغن قرطاس یخ فده دغن تمباکو *gulung - an kartas yang penūh degan tembāko*.

CORNETTE, s. f., coiffure de femme, نام سروف کرطس یخ دفاکی اورغ فومئون *nāma sa-rūpa karpus yang dipakey orang perampūan*.

CORNICHE, s. f., کومی سروف مکوت *kūmey sa-rūpa makōta*.

CORNICHON, s. m., petite corne, تندق کچل *tanduk kexil*.

CORNICHON, petit concombre, یمن تیمون تیکس *timun tikus*, هتیمون مود *han-timun mūda*.

CORNU, E, adj., qui a des cornes, برتندق *ber-tanduk*. Bête cornue, بناخ برتندق *binātary yang bertanduk*.

Fig. Raison —, بچار یخ تیاد ارتین *bixāra yang tiāda arti-nā*. Idée —, یخ جنجال *sangka yang janjala*.

COROLLAIRE, s. m., تمباهن *tambāh-an*, کلپهن *ka-lebēh-an*, تفسیر *tafsir*.

CORPORAL, s. m., توال مذبح یغ *tuāla mezbéh*
 yang di-būbuk imām di-bāwah
 piāla.

CORPORATION, s. f., ثرمانن توکخ *per-temān-an tūkary*,
 ثرسکتون *per-sakutū-an pandey*.

CORPOREL, LE, adj., بر بدن *ber-
 badàn*, توبه فون *tūbuh pūna*,
 جسدى *jesedi*, جسم *jesim*. Dieu
 n'est pas —, توهن الله تباد بر بدن *tūhan allah tiāda ber-
 badàn*. Châtiment —, سیاسة توبه *siāsāt
 tūbuh*, سقسا بدن *siksa badàn*.
 Défaut —, چلا توبه *xelā tūbuh*.
 L'exercice — est utile, ثغسهان
 توبه ایت اد برکون *per-yusahā-an
 tūbuh itu ada ber-gūna*.

CORPS, s. m., être matériel, وجود
wujūd, ذات *dzāt*, لمباک *lembāga*,
 جسم *jisem*. Tout — a trois dimen-
 sions: longueur, largeur et profon-
 deur, سسواتو ذات اد فنجغن لیبرن دان
 تگکین *sa-suātu dzāt ada panjary-
 ŋa lēbar-ŋa dān tinggi-ŋa*. —
 liquide, وجود یغ چایر *wujūd yang
 xāer*. — solide, وجود یغ کفمل
wujūd yang kimpal. — transparent,
 وجود یغ هنغ ذات *dzāt yang hening*.

CORPS céleste, بنتغ دلاغت *bintang
 di-lāngit*, فلک *falak*. — céleste
 lumineux, بنتغ یغ برچهای *bintang*

yang ber-xahāya. — céleste opaque,
 بنتغ کلغ *bintang gelap*.

CORPS humain ou des animaux,
 توبه *tūbuh*, بدن *badàn*, جسد *jesed*.

— de l'homme, توبه مانسی *tūbuh
 mānusīa*, اوق *āwaq*. L'âme et le —,

توبه داں جیو *jīwa dān tūbuh*. Sur
 tout le —, آتس سلوره توبه *ātas se-
 lūruh tūbuh*. Maintien du —, سیکف

لمباک *sikap lembāga*. Etat du —,

قری توبه *prī tūbuh*. Santé du —,

پامن توبه *nāman tūbuh*. Le trone
 du —, بانغ توبه *bātang tūbuh*. —

maladif, توبه یغ برساکت سکینن
yang ber-sakit-sakit-an. Je châtie
 mon —, اکو سیاسکنن توبهک *aku
 siyāsāt-kan tūbuh-ku*.

CORPS mort (d'homme), میت

mayet. Ensevelir un —, مغفانی میت
mergefān-i mayet. Faire des céré-

monies religieuses sur un —,

مهمبھینگن میت *meñembahyang-kan
 mayet*. Enterrer un —, منام میت
menānam mayet.

CORPS mort (d'animal), بشکی *bang-
 key*. — en putréfaction, بشکی یغ

bangkey yang būsuk. Leurs
 corps (des victimes) sont brûlés,

مک بشکینن ایت ترتونو هابس
maka bangkey-ŋa itu ter-tūnu hābis.

CORPS, la principale partie. Le
 — d'un vaisseau, بدن فراهو *badàn*

prāhu. — d'un arbre, باغ فوهن کایو *bātang pōhon kāyu*. — d'une pompe, چورت اولر بمب *xūrat ūlar bomba*.

CORPS, société, فرهمفونن, *segala ōrang per-himpūn-an*. Le — des avocats, سگل فکلام *segala pe-gāwam*. Le — diplomatique, سگل فسوره *segala pe-sūruh*. Le — de la noblesse, سگل اورغ بغساوان *segala ōrang bangsāwan*. Le — des ouvriers, سگل توکغ *segala tū-kang*, سگل فندی *segala pandey*. — de garde, تفت اورغ برجاک *tampat ōrang ber-jāga*. — d'armée, پاسوکن *pasūk-an*. Gardes du —, بدوند *biduwanda*.

Loc. A — perdu, دغن تياد تاكت *dengan tiāda tākut*. Se tuer le — et l'âme, مغوسهکن درين دغن *məgusəkan dirin dengen* ۲ *merg-ūsah-kan diri-ña* *dengan sa-kuāsa-kuāsa*.

CORPULENCE, s. f., ثرى توبه اورغ *prī tūbuh ōrang gumùk*, ثرى *prī gandut*, کگمکن *ka-gumùk-an*.

CORPULENT, E, adj., گمق *gumùk*, تمبن *tambun*, گندت *gandut*. Un homme —, اورغ گمق *ōrang gumùk*. Devenir —, منجادی گمق *men-jādi gumùk*.

CORPUSCULE, s. m., ذرة *dzerret*.

CORRECT, E, adj., كتوجو بتل *betül*, کتا یغ بتل *ka-tūju*. Une carte —, بتل *petā yang betül*. Son discours est très —, بجران کتوجو سکالی *bixarā-ña ka-tūju sa-kāli*.

CORRECTEMENT, adv., sans faute, دغن سقسام بتل *dengan saksāma*.

CORRECTEUR, TRICE, s., qui corrige les fautes, اورغ یغ منصحکن *ōrang yang men-şeh-kan*, اورغ یغ *ōrang yang mem-baik-i*. —, qui réprimande, یغ محجاری *yang meng-ajār-i*.

CORRECTIF, IVE, adj., qui tempère, qui adoucit, یغ ملبتکن *yang me-lembut-kan*, یغ ملهکن *yang me-lemah-kan*.

CORRECTION, s. f., 1°, action de rendre correct, حال ممیکي *hāl mem-baik-i*, حال منصحکن *hāl men-şeh-kan*. 2°, résultat, فریبیکن *per-baik-an*, ثرى یغ دیبکی *prī yang di-baik-i*. Sans —, دغن تياد دیبکی *dengan tiāda di-baik-i*.

CORRECTION, réprimande, نست *nista*, هردق *hardik*. — douce, نست *nista* *dengan per-katā-an yang lemuh lembut*.

CORRECTION, châtement, سیاست *siyāsāt*, تعزیر *tazīr*. — dure, سیاست یغ کرس *siyāsāt yang krəs*.

CORRÉLATIF, IVE, adj., یخ برهوبخ *yax ber-hūburg sa-belūh-meñabelāh*, یخ بر بندغ در دو قیق *yax ber-bandig deri dua pihak*.

CORRESPONDANCE, s. f., commerce de lettres, کریم سورت *kirim - an sūrat*, الاغن سورت *ulāng-an sūrat*.

CORRESPONDANCE, rapport, conformité, برسممان *ber-sama-samā-an*. — de sentiments, برسممان هاتی *ber-sama-samā-an rāsa hāti*.

CORRESPONDRE, v. n., par lettres, سورت بر کریم *ber-kirīm-kirīm sūrat*. Deux amis qui correspondent, صحابة دو اورغ یخ بر کریم کریم سورت *ṣohābat dua orang yax ber-kirīm-kirīm-an sūrat*.

CORRESPONDRE, convenir, être conforme, بندیغن *bandīg-an*, فانت *pātut*. Ses paroles correspondent à sa conduite, شرکتانن بندیغن دغن *ṣrkatān-nā bandīg-an degan per-buāt-an-ñā*.

CORRIDOR, s. m., بلانتران *bel-antarā-an*, تروسن *terūs-an*. Un — étroit, بلانتران یخ سمفت *bel-antarā-an yax sumpit*.

CORRIGER, v. a., rendre correct, میسکی *mem-baik-i*, منصحکن *men-ṣeh-kan*. — une carte marine, میسکی قنالاوت *mem-baik-i-petā lāut*. — un livre, منصحکن سواتو کتاب *men-ṣeh-kan suātu kitāb*. — des

épreuves d'imprimerie, میسکی چنتو *mem-baik-i xonto xitak*.

CORRIGER, reprendre, châtier, مشجاری *meng-ajār-i*, مشهدق *meng-hardik*, میاستکن *meñiyāsāt-kan*, منتمغزیرکن *men-tazīr-kan*. Un père corrige ses enfants, میاستکن یخ باف *meñiyāsāt-kan yax bāf* اتق ان *yax bāpa meñiyāsāt-kan ānak-ānak-ñā*.

CORRIGER, tempérer, ملهکن *me-lemāh-kan*, ملبتکن *me-lembut-kan*. — l'acidité d'un fruit, ملهکن ماسم *me-lemāh-kan māsambūah* بوه ایت *me-lemāh-kan māsambūah itu*.

SE CORRIGER, v. pron., منجادی *men-jādi baik* بایق *men-jādi baik*.

CORRIGIBLE, adj., یخ داقت دیسکی *yax dāpat di-baik-i*, یخ بوله داجاری *yax būleh di-ajār-i*.

CORROBORANT, E, adj., یخ منگهکن *yax menegūh-kan*, یخ مبری قوه *mem-brī kūwat*.

CORROBORER, v. n., fortifier, منگهکن *menegūh-kan*, منگافی *menegāp-i*, یخ مبری قوه *mem-brī kūwat*. Ce vin corrobore le cœur, ایر اغکور این *āyer argūr ini menegūh-kan hāti*.

CORRODER, v. a., ronger peu à peu, میسکیکیت ترس *meng-gigīt trūs*, ماکن ترس *mākan trūs*, منچرن *men-ṣerna*, منمبس *menembus*.

CORROMPRE, v. a., gâter, مشربوسقکن *mem-per-būsuk-kan*, مشرنچرکن

meng-hanxur-kan, مروستکن *me-rusak-kan*, مبنساکن *mem-binasakan*. La chaleur corrompt la viande, فانس ایت مفر بوسقن دا کخ ایت *pānas itu mem-per-busuk-kan dāgīng itu*. — le cœur, هاتی مروستکن *me-rusak-kan hāti*. Toute chair avait corrompua voie, تله سدهله دروستقن *telah sudahlah di-rusak-kansa-kali-an dāgīng akan jālan-ūa*.

CORROMPRE, gagner un juge, un officier etc., میوافی *meūwāp-i*, مغماسی *mem-brī sūwap*, مغماسی *meng-amās-i*. — des témoins, میوافی *meūwāp-i saksi*, مغماسی *meng-amās-i orang saksi*. Qui se laisse —, یخ ماکن *yang mākan sūwap*.

CORROMPRE UNE femme, منواری *menawār-i sa-orang perempuan*.

SE CORROMPRE, v. pron., منجادی *men-jādi busuk*, منجادی *men-jādi hanxur*. Après la mort le corps se corrompt, هابس ماتى بدن *hābis māti badān itu jādi hanxur*.

CORROMPU, E, part. pas. du v. corrompre, هاپر *hānūr*, بناس *bināsa*. Viande —, دا کخ یخ *dāgīng yang hānūr*. Poisson —,

ایکن یخ بوسق *ikan yang busuk*. Cœur —, هاتی یخ بناس *hāti yang bināsa*, هاتی یخ بوسق *hāti yang busuk*. Langage —, بهاس کچوکن *bahāsa kazūk-an*.

CORROYÉ, E, part. pas. du v. corroyer, سامق *samak*. Peau de cheval corroyée, کولت کود یخ دسامق *kūlit kūda yang di-samak*.

CORROYER, v. a., apprêter le cuir, مخرجاکن کولت *mergarjā-kan kulit*, میامق *meūmak*.

CORROYEUR, s. m., توکخ ساهق *tūkang samak*.

CORRUPTEUR, TRICE, s., qui corrompt les mœurs, l'esprit etc., اورخ *orang yang me-rusak-kan*, اورخ یخ مبنساکن *orang yang mem-binasakan*, توکخ چمبلخ *tūkang xumblang*.

CORRUPTIBLE, adj., sujet à la corruption, یخ دافت جادی بوسق *yang dāpat jādi busuk*, یخ کرساکن *yang ka-rusak-an*, یخ کبنساکن *yang ka-binasā-an*. Ce corps —, توبه *tūbuh yang ka-rusak-an itu*. Une couronne —, مکوت یخ *makōta yang ka-binasā-an*. Ce monde —, دنیا این یخ فنا *duniā ini yang fenā*.

CORRUPTION, s. f., ثری بوسق *prī busuk*, کبسوکن *ka-busuk-an*, کرساکن

ka-rusāk-an, فساد *fasād*. — de la viande, فري داڭغ يڭ بوسق *prī dāgīng yang būsuk*. — du cœur, هاتي كوساكن *ka-rusāk-an hāti*. Il ne verra pas la —, تباد اي اكن مليت, فساد *tiāda iā ākan me-lihat fasād*. — des bonnes mœurs, عادة فمبساءن *pem-binasā-an ādat*.

CORSAGE, s. m., داد *dāda*, اتسن بدن *ātas-ña badān*. — d'une robe, داد قباي *dāda kabāya*.

CORSAIRE, s. m., pirate qui commande un navire, باجق كفال *kapāla bājak*, فرمفق *pe-rompak*.

CORSAIRE, vaisseau armé en course, فراهو باجق *prāhu bājak*, فراهو رمفق *prāhu rompak*.

CORSET, s. m., چولي *xūli*, بدن باجو *badān bāju*.

CORTEGE, s. m., فغيرغ *perg-irīng*, فغيك *perg-ikūt*, فليكر *pel-ikōr*. Un nombreux —, فغيرغ يڭ بايق *perg-irīng yang bāñak*. Tout le —, سكل *segala pel-ikōr*.

CORUSCATION, s. f., éclat de lumière, كيلت *kīlat*, فرچهبان *per-cahayā-an*.

CORVÉE, s. f., كرج يڭ تباد اوڤهن *karja yang tiāda ūpah-ña*, كرج نكري *karja nagri*.

CORVETTE, s. f., نام سواتو روڤ *nāma suātu rūpa kapāl prang*.

CORYPHÉE, s. m., chef, principal, يڭ فترام دانتار امة *yang portāma di-antāra umat*, يڭ بسر دانتار قندي *yang besār di-antāra pandey*.

COSMÉTIQUE, s. m., بارغ يڭ مملهاكن *bārang yang memeli-harā-kan ka-elōk-an tūbuh*.

Les Malais ont plusieurs sortes de cosmétiques. Le فوشر *pūpur*, préparé avec une espèce de mélisse: le بدق *bedak*, composé de farine de riz et de parfums, et le لاغر *lāngir*, dont ils font un fréquent usage au bain.

COSMOGONIE, s. f., كجدين سمست عالم *ka-jadi-an samista ālam*.

COSMOGRAPHIE, s. f., فبراتن سمست عالم *peñurāt-an samista ālam*.

COSMOLOGIE, s. f., حكاية سمست عالم *hikāyat samista ālam*, حكاية دنيا *hikāyat duniā*.

COSMOPOLITE, s., يڭ تباد سواتو *yang tiāda suātu tempat ka-diām-an padā-ña*.

COSSAS, s. m., mousseline des Indes, خاصة *kāṣat*.

COSSE, s. f., كولت *kūlit*, كولت كالچغ *kūlit kāxang*.

COSTUME, s. m., maniere d'habillement. فكاين *pakēy-an*, چار فكاين *xāra pakēy-an*. — de ministre, فكاين منتری *pakēy-an man-tri*. — des gens de la campagne,

فكائين اورغ دوسن *pakēy-an ōrang dūsun*. Prendre le — javanais, ماکي جاو *memākey xāra jāwa*.

COTE, s. f., marque numérale, tanda تندا, علامة *ālāmat*. Cette marchandise est sous la — A, اد دباوه تندا الف *dagāng-an itu ada di-bāwah tanda alif*.

COTE de la bourse, دفتر هرک *daftar harga bārang perniagā-an*.

CÔTE, s. f., os, تولغ *rūsuk*, تولغ *tūlang rūsuk*. La femme a été tirée d'une côte d'Adam, فرمفون *perampūan itu di-jadi-kan-lah deri-pada suātu rūsuk ādam*. Une — de bœuf, لبو تولغ *suātu tūlang rūsuk lembu*.

CÔTE, nervure, saillie, تولغ *tūlang*, راسق *rāsuk*. Les côtes d'un dôme, قبة تولغ *tūlang-tūlang kubbāt*.

CÔTE d'une feuille, تولغ *tūlang*. — de la feuille du bananier, تولغ *tūlang dāun pīsang*. Qui a des —, بر تولغ *ber-tūlang*. La feuille du bananier a une — au milieu, تخبه سام تولغ *dāun pīsang itu ber-tūlang sāma tengah-ña*. — d'une feuille de cocotier, لیدی *līdi*.

Les CÔTES d'un navire, گادغ *gādīng-gādīng*.

CÔTE, penchant d'une montagne, بالق بوکت *sa-belàh gūnung*, ماکي بوکت *bālik būkit*, بوکت *būkit*. Au bas de la —, دکاکي بوکت *di-kāki būkit*. A mi —, ستغه نايق بوکت *sa-tengah nāik būkit*.

CÔTE, rivage, فسيسر *pantey*, ثقی دارت *pasīsīr*, دارت *dārat*, تقی لاوت *tepī lāut*. — unie, ثقی رات *pantey rāta*. — élevée, ثقی تخی *pantey tinggi*. — basse, ثقی رنده *pantey rendah*. Suivre la —, مپوسر فسيسر *meñusur pasīsīr*. S'approcher de la —, مغهمشیری دارت *merg-hampīr-i dārat*. Navire garde —, قراهو *prāhu jāga pantey lāut*.

CÔTÉ, s. m., بله *belàh*, فیهق *pīhak*, جهة *jihet*. Un —, سبله *sa-belàh*. Le — droit, سبله کائن *sa-belàh kānan*. Le — gauche, سبله کیری *sa-belàh kīri*. Le — du dehors, سبله لور *sa-belàh lūar*. Le — du dedans, سبله دالم *sa-belàh dālam*. De quel — ? سبله مان *sa-belàh māna*. Du — de l'ennemi, در فیهق *deri pīhak mūsuh*. De tous côtés, درفد سکل فیهق *deri-pada segala pīhak*. Vers l'autre —, کسبله *ka-sa-belàh lāin*. Les soldats des deux côtés, رعیه کدو فیهق *rāyat ka-dūa pīhak*. Parenté du — du père, کلورک در سبله باف *kulawarga*.

deri sa-belàh bāpa. De ce côté-ci, دسبله سین *di-sa-belàh sīni*. De ce côté-là, دسبله سان *di-sa-belàh sāna*. Du — de l'Épître, دسبله کانن مذبح *di-sa-belàh kānan mezbéh*, Du — de l'Évangile, دسبله کیری مذبح *di-sa-belàh kīri mezbéh*. Les bas côtés dans une église, کيلفکليکن گريچ *kīlīk-kīlīk-an grēja*. Le — du corps (le flanc), روسق لمبغ *lamburg*, روسق *rūsuk*. Le — droit, لمبغ کانن *lamburg kānan*. Malade d'un point de —, ساکت لمبغ *sākit lamburg*.

CÔTÉ, bord, تفی *tepī*, فغگر *pinggir*, بيبير *bībīr*. Sur le — du chemin, دتفی جالن *di-tepī jālan*. Le — du lit, فغگر تمفت تيدر *pinggir tampat tīdor*.

CÔTÉ d'une figure, سگی *segī*. Un —, سا سگی *sa-segī*. Qui a des côtés, فرسگی *per-segī*. Pierre à quatre côtés, باتو یغ فرسگی امفت *bātu yang per-segī ampat*.

A CÔTÉ, سیسی *sīsī*, دکت *dekāt*. Être à —, برسسی *ber-sīsī*. A — du village, دکت دوسن *dekāt dūsun*.

DE CÔTÉ, incliné, ایلغ *ēlīng*, سیرغ *sērūng*. Pencher de —, مغیلغ *meng-ēlīng*, میرغ *mīrīng*. Marcher de —, برجالن سیرغ *ber-jālan sērūng*.

DE CÔTÉ, à part, ساکو *sāku*. Mettre de —, مپاکو *meñāku*, مپکون *mēkūn*.

meñākū - kan. Regarder de —, مغرلغ *mengerling*.

Loc. Regarder de —, avec dédain, ملیت موده *me-līhat mūdah*. Se tenir les côtés de rire, ترتاو باقو *ter-tāwa bāñak-bāñak*.

COTEAU, s. m., colline, بوکت *būkit*.

CÔTELETTE, s. f., روسق *rūsuk*, کچل روسق *rūsuk kexil*. — de mouton, روسق دمب *rūsuk domba*. — de porc, روسق بابی *rūsuk bābi*.

COTER, v. a., marquer, منندای *menandā-i*, مننداکن *menandā-kan*.

COTERIE, s. f., موافقة *muwāfaqat*.

COTILLON, s. m., jupe de dessous, قباي دالم *kabāya dālam*.

COTISATION, s. f., حال منتوکن *hāl menantū-kan*, هارس سسورغ ممبری *bahagī-an hārus sa-sa-ōrang mem-brī*.

COTISER, v. a., taxer par cote, منتوکن هارس سسورغ ممبری *menantū-kan bahagī-an hārus sa-sa-ōrang mem-brī*.

COTON, s. m., کاش *kāpas*. Sorte de — grossier, کافق *kāpuḷ*. Cousin de —, بتل کافق *bantal kāpuḷ*. Fil de —, بنغ کاش *benang kāpas*. Toile de —, کاین کاش *kāin kāpas*. Sorte de toile de — très-grossière, مستولی *mestūli*. Sorte de toile de —

très-fine, موری *mūri*. L'arbre à —, فوهن کاش *pōhon kāpas*.

COTON, duvet, poil follet, بولو هالس *būlu hālus*.

COTONNADE, s. f., tissu de coton, باکی ۲ جنس کاش *kāin kāpas*, باکی ۲ جنس کاش *bāgey-bāgey jenīs kāin kāpas*.

COTONNER, v. a., garnir de coton, مغسیکن دغن کاش *meng - isī - kan dengan kāpas*. — un coussin, مغسیکن بتل دغن کاش *meng-isī-kan bantal dengan kāpas*, ماسقن کاش *me - māsuk - kan kāpas dālam bantal*.

COTONNEUX, EUSE, adj., couvert de duvet, یخ اد بولو هالس داتسن *yang ada būlu hālus di-ātas-ña*.

COTONNEUX, mollasse, spongieux, یخ سروف کاش *yang sa-rūpa kāpas*.

COTONNINE, s. f., toile de gros coton, مستولی *mestūli*.

CÔTOYER, v. a., aller le long de, مپوسر *meñūsur*. — la rivière, مپوسر سوغی *meñūsur sūngēy*.

COTRET, s. m., بنگس کایو *bungkus kāyu*, برگس کایو اقی *berkas kāyu āpi*.

COTTE, s. f., jupe, باجو *bāju*.

COTTE de mailles, باجو رنتی *bāju rantey*, زر *zirah*.

COU, s. m., لیهر *lēher*. Un long —, لیهر فنجیح *lēher panjang*. — comme

celui d'une cigogne, لیهر جنجیح *lēher jinjang*. Mouchoir de —, کاین لیهر *kāin lēher*. Chaîne de —, رنتی لیهر *rantey lēher*, اوتس *ūtas*. Allonger le —, منجیح لیهر *men-jinjang lēher*. Couper le —, مغلل *memanggal kapāla*, موتخ لیهر *memūtung lēher*. Tordre le —, موتار لیهر *memūtār lēher*. Il a le — cassé, لهرن فانه *lēher-ña pātah*.

Loc. Sauter au — de quelqu'un, منداکف *memelūk ōrang*, مبرى *men-dākap ōrang*. Mettre à quelqu'un la bride sur le —, مبرى *mem-brī izin ōrang tūrut dia pūña sūka*.

COUCHANT, s. m., l'occident, بارت *bārat*, مغرب *magrab*. Du levant au —, در مشرق داتخ کمغرب *deri māsrak dātang ka-magrab*.

Fig. Toucher à son —, جادی توا *jādi tuā*.

Prov. Faire le chien —, مبرجق *mem-būjuk ōrang dengan lāku yang rendah*.

COUCHE, s. f., lit, کاسر *kāsūr*, کبری *garèy*, کاتل *kātīl*, گتا *geta*, فرادون *per-adū-an*, تفت تیدر *tampat tīdor*. Souiller la — de quelqu'un, مروسق کاسر اورغ *me-rūsak kāsūr ōrang*. — en bois, کاتل کایو *kātīl kāyu*. — nuptiale, فرادون مغللی

per-adū-an mepelèy. — royale, فرادون راج *per-adū-an rāja.*

COUCHE, linges dont on enveloppe les petits enfants, کاین لفغ *kāin lamping.* — de coton, کاین لفغ *kāin lamping deri-pada kāpas.*

COUCHE, enfantement, فراناکن *per-anāk-an.* Le temps des couches, کتیک فراناکن *koṭika per-anāk-an.* Fausse —, گکورن اتق *gugūr-an ānak.*

COUCHE, choses qui se mettent par lit, لافس *lāpis.* Une — de pierres et une — de mortier, باتو *bātu sa-lāpis dān kāpur sa-lāpis.* Une — de sable, سواتو لافس فاسر *suātu lāpis pāsir.* Arrangé par couches, فاسغ دغن لافس *pāsang dergan lāpis-lāpis.*

COUCHE, enduit, سلوتن *salūt-an,* تغالن *tampāl-an.* Une — d'or, سلوتن امس *salūt-an amàs.* Y mettre une — d'huile, مپاڤو دغن *meñāpu dergan miñak.*

COUCHE, planche de jardin, فیتق *pētaḳ.* Faire une — chaude, ممت *mem-būat suātu pētaḳ dergan bāja bahāru.*

COUCHER, s. m., حال بر بارغ *hāl ber-bāring,* حال برادو *hāl ber-ādu,* حال تیدر *hāl tīdor.* Le — sur le

dos, حال تیدر تلنغ *hāl tīdor telen-tang.* L'heure de son —, کتیک ای *koṭika ia pergi tīdor.*

LE COUCHER des astres, حال بنتغ *hāl bintang māsuḳ,* حال بنتغ *hāl bintang tūrun.*

COUCHER, v. a., étendre, مبارغکن *mem-bāring-kan.* — sur un lit, مبارغکن دتمفت تیدر *mem-bāring-kan di-tampat tīdor.*

COUCHER, renverser, faire tomber, مرهکن *merg-hampas-kan,* مبرهکن *me-rebāh-kan.* — un homme par terre, le tuer ou le blesser, مپونه اتو *mem-būnuh ātaw melūka orang.*

COUCHER, mettre au lit, منیدرکن *menīdor-kan.* La mère couche son enfant, ایبو منیدرکن انقن *ibu menīdor-kan ānaḳ-na.* Elle le coucha sur le côté droit, دتیدر کنپاله قد لمغن *di-tīdor-kan-ñā-lah pada lambung-ña kānan.*

COUCHER en joue, میتار *mītar.*

COUCHER sur le papier, مپورت *meñurat.*

COUCHER, v. n., être étendu, dormir, برادو *ber-bāring,* برادو *ber-ādu,* برتیدر *tīdor,* برتیدر *ber-tīdor.* — dans un lit, تیدر داتس *tīdor di-ātas garèy.* — avec une femme, سورغ فرمغون *tīdor dergan sa-orang perampūan,* برستوبه *ber-sa-tūbuh.*

COUCHER, passer la nuit, برمالم
ber-mālam. — à l'auberge, برمالم
ber-mālam di-pondok. — à
la belle étoile, تیدر دلور رومه tidor
di-lūar rūmah.

SE COUCHER, v. pron., بر بارشکن
ber-bāring-kan dīri, بر بارش
ber-bāring. Se — la face contre
terre, منهارف menihārap. — sur le
dos, منلنتخ menelentary. — sur le
côté, د لبغن ber-bāring
pada lambung-ña. Le soleil se
couche, متاری ماسق mata-hāri
māsuk.

COUCHETTE, s. f., petit lit, کوری
garèy keaxil, کاتل kātīl.

COUCHEUR, EUSE, s., یخ تیدر برسام
yang tidor ber-sāma.

Loc. C'est un mauvais --, اورغ
orang yang nākal بدین
budī-ña, اورغ گشکو orang ganggu.

COUCI-COUCI, adv., بارغ سدیکت
bārang sa-dīkit.

COUDE, s. m., سیکو sīku. Articulation
du —, سندی سیکو sendi
sīku. Se cogner le —, سننه سیکو
suntuh sīku. Heurter du —, مپشخ
meñingung dergan sīku.

COUDE, angle, هوجج hūjung,
سیکو sīku.

COUDÉE, s. f., هست hasta. Me-
surer à la —, مغهست meng-hasta.

Fig. Avoir les coudées franches,
تیاد سستق dergan senang, تیاد سستق
tiāda sesak.

COUDE-PIED, s. m., اتسن کاکلی atas-
ña kākī.

COUDEB, v. a., plier en forme de
coude, مپکونک meñikū-kan. — un
morceau de bois, مپکونک سباتخ کایو
meñikū-kan sa-bātang kāyu.

COUDOYEE, v. a., heurter du coude,
مپشخ دغن سیکو meñingung dergan
sīku.

COUDRE, v. a., منجاهت men-jāhit.

— un habit, منجاهت باجو men-
jāhit bāju. — ensemble, منجاهت
برسسام men-jāhit ber-sāma-sāma.
— une pièce à un habit, منجاهت
ستقل د باجو men-jāhit sa-tampal
pada bāju. Aiguille à —, جارم
jarum men-jāhit. Fil à
—, بنج جیستن benang jahit-an.

COUDRE, unir, joindre, مغهوبخ
meng-hūbung, مپشخ meñamburg.

Loc. On ne sait quelle pièce y
—, تیاد برافای مپیکو دی tiāda ber-
upāya mem-baik-i dīa.

COUENNE, s. f., کولت بابی kūlit
bābi. Frotter avec de la —, مغشوکس
مغشوکس دغن کولت بابی meng-gōsok dergan
kūlit bābi.

COULAMMENT, adv., aisément,
دغن موده mudah-mudah, دغن موده
dergan mudah. Qui parle —, یخ
yang pandey ber-kāta.

COULANT, E, adj., qui coule, الر
ālir, ليله *lilih*. De l'eau coulante,
 ایر یخ الر *āyer yang ālir*. Ce vin
 est —, est agréable, ایر اغکور ایت
āyer anggūr itu sedup. Nœud
 —, سمثل هیدف *simpul hīdup*.

COULÉ, E, part. pas. du v. couler,
 passé au travers de quelque chose,
 دتافس *di-tāpis*. — dans un moule,
 دی-تووغ *di-tūwag*. Un navire —,
 فراهو تگلم *prāhu tergelām*.

COULÉE, s. f., écriture liée et
 penchée, تلیسن میرغ *tulis-an mīring*.

COULER, v. n., fluier, مغالر *merg-*
ālir, میلیه *me-lilih*. — vite, مغالر
 درس *merg-ālir drās*. Cette fon-
 taine coule, مات ایر ایت مغالر *māta*
āyer itu merg-ālir. — en suivant
 le courant, مشهیلر *merg-hīlir*. Faire
 —, مغالركن *merg-ālir-kan*.

COULER, suinter, بوچر *bōxor*,
 تیریس *tīris*, رهمبس *rembas*. Le toit
 coule, اتف ایت بوچر *ātap itu*
bōxor. Le tonneau coule, تغ ایت
 تونغ *tōng itu tīris*.

COULER, circuler, برجالن *ber-*
jālan. Le sang coule dans les veines,
 داره ایت برجالن دالم اورت ۲ توبه
dārah itu ber-jālan dālam ūrat-
ūrat tūbuh. Beaucoup de sang a
 coulé, بائق داره دتمغه *bāñak dārah*
di-tumpah. Le temps coule vite,
 وقت ایت لالو لکس *waktu itu lālu*

lekās. Le bâtiment coule bas, فراهو
 ایت تگلم *prāhu itu tergelām*. Les
 fleurs ont coulé, ایت تیاد بر بوه
burga-būrga itu tiāda ber-būah.
 Les paroles coulent de sa bouche
 comme de source, فرکتان منجر
perkatā-an-ña manjur.

COULER, v. a., faire passer à
 travers une étoffe, etc., مناشس
menāpis, مناشکن *menāpis-kan*,
 مناشکن *menembus*. — du lait, مناشکن
 ایر سوسو *menāpis-kan āyer sūsu*.

COULER, jeter en moule, منوغ
menūwag. — des balles, منوغ فلورو
menūwag pelūru. — une statue,
 منوغ سواتو فاتخ *menūwag suātu*
pātung.

COULER, faire glisser, مپسيف
meñsīp, مغنجقکن *merg-unjuk-kan*.
 Lui — une piastre dans la main,
 مپسيف سواتو رغکت کتاغرن
meñsīp suātu ringgit ka-tārgan-ña.

COULER un navire, منغلمکن کفل
menergelām-kan kapāl.

COULER des jours tranquilles,
 هیدف دغن ستوس *hīdup dergan*
santawsa.

COULER la lessive, ممانسکن ایر دان
 کاین لندي *memānas-kan āyer dān*
kāin lindi.

COULER quelqu'un à fond (le
 perdre), مشهیلغکن اورغ *merg-hīlang-*
kan ōrang.

COULEUR, s. f., *ورن warna*. — rouge, *ورن میره warna mērah*. — blanche, *ورن فوته warna pūtih*. — de feuille sèche, *ورن داون کرځ warna dāun krɨng*. — claire, *ورن مود warna mūda*. — foncée, *ورن ورن warna tuā*. Mauvaise —, *ورن ورن warna yang ber-ubah*. Qui a de la —, *ورن ورن warna yang ber-warna*.

Les couleurs primitives ou de l'arc-en-ciel sont: le rouge, l'orangé, le jaune, le vert, le bleu, le violet et le pourpre, *مک ورن فلاغی ایت* توجه اداک یا ایت میره کونځ توا کونځ *maka warna palāngi itu tūjuh adā-ña iā-itu mērah kūning tuā kūning h̄jaw biru nila dān ūngu mūda*. Les cinq couleurs liturgiques sont: le blanc, le rouge, le violet, le noir et le vert, *مک ورن اکام ایت لیم اداک* یا ایت فوته میره اوغو هیم دان هیجو *maka warna agāma itu lima adā-ña iā-itu pūtih mērah ūngu hitam dān h̄jaw*. Mêler des couleurs, *منچمفرکن ورن* *men-xampur-kan warna*. Broyer des couleurs, *مهمیس ورن* *mem̄pis warna*.

COULEUR, teint du visage, *سری سرے* *serē*, *ورن موك* *āyer mūka*, *مک ورن* *warna mūka*. — pâle, *فوجت*

pūxat. — livide, *ورن میت warna mayet*. Il entendit la sentence sans changer de couleur, *دوغر پاله حکم ایت دغن تیاد براوبه ورن مکای* *dī-dengar-ñā-lah hukum itu dengan tiāda ber-ubah warna mukā-ña*. Étoffe de —, *کاین یغ تیاد فوته* *kāin yang tiāda pūtih*. Homme de —, *فراناکن اورغ فوته دغن اورغ هیم* *per-anāk-an orang pūtih dengan orang hitam*.

COULEUR, pavillon, *بندیر* *bandēra*.

Les couleurs françaises, *بندیر فرنجیس* *bandēra pranaxis*.

Prov. Parler d'une chose comme un aveugle des couleurs, *برکات اتس بارغ فرکار دغن تیاد تھوک* *ber-kāta atas bārang porkāra dengan tiāda tahū-ña*.

COULEUVRE, s. f., *بلودق یغ تیاد* *بلودق بلیس* *bilūdaq yang tiāda berbisa*.

Prov. Avaler des couleuvres, *کنا کن سوسه* *kena sūsah*, *کنا کن سوغول* *kena sūgul*.

COULEVRINE, s. f., long canon, *لیل لیل* *lilah, lila*, *رنتاک* *rantāka*.

COULI, homme de peine, *کولی* *kūli*.

COULIS, s. m., jus de viande passé au tamis, *کوه داکن یغ دتاقس* *kūwah dāgɨng yang di-tāpis*.

Vent COULIS, *اغن یغ لالو ترس* *āgɨn yang lālu trūs zelāh*, *چله*

jādi sākīt deri kena pānas mata-hāri. — d'air, ساکت اغن *sākīt āngin.* Un — de vent, فوئخ بليغ *pūtīng beliyung.* — de tonnerre, هللنتر *hali-lintar.* — de talon, d'un navire, انتق *antaq.* — de filet, حال مبعوڠ فوكت *hāl mem-būang pukat.* — de langue, فركتائن يڠ *per-katā-an yang jāhat lāwan orang.* — de chapeau, سلام *salām,* تابق *tābeq.* Faire le — de fusil, منمبق *menembak.* Donner le — de grâce, ممبونه اورغ *mem-būnuh orang.* Donner un — de main, منولغ *menūlung.* Donner un — d'épée dans l'eau, مغوسه دغن *merg-ūсах dengan sia-sia.* Boire à petits coups, مينم سديكت *mīnum sa-dākit sa-tegòk.* Tout à —, سکنڠخ *sa-kunūng-kunūng.* Tout d'un seul —, سموان *samuā-ña sa-kāli.* — sur —, دغن تياد برهنتي *dengan tiāda berhenti.* À — sūr, دغن تنتو *dengan tantu.*

COUPABLE, adj., برساله *ber-sālāh,* بردوس *ber-dōsa.* Il est très —, اي ساغت بردوس *ia sāgat ber-dōsa.* Pensée et désir coupables, فکيرن *pikīr-an dān ingīn-an yang jāhat.* Action —, فر بوائن يڠ کن حکم *per-buāt-an yang kena hukūm.* Un —, اورغ برسلاهن

orang ber-sālāh-an. Un —, condamné, اورغ يڠ دحکم *orang yang di-hukūm.*

COUPE, s. f., action de couper, حال مموتخ *hāl memūtung.* La — des foins, حال مموتخ رمفت *hāl memūtung rumput.* La — des céréales, حال ممغم فادي *hāl mergetām pādī,* فغنامن *pergetām-an.* La — des arbres, حال منبغ فوهن کايو *hāl menebang pōhon kāyu.*

COUPE, s. f., vase à boire, فيال *piāla,* چاون *xāwan,* تاکر *tākar,* چاون امس *irung.* — en or, چاون امس *xāwan amās.* Faire circuler la —, ممفريدکن فيال *mem-per-īdar-kan piāla.*

COUPÉ, E, part. pas. du v. couper, تبغ *pūtung,* فغگل *panggal,* تبغ *tebāng,* کرت *kerat,* رنچڠخ *ranxung.* Un cheval —, کود کييري *kūda kabīri.* Du lait —, اير سوسو يڠ چمفر *āyer sūsu yang xampur.*

COUPE-GORGE, s. m., کوه اورغ فپامن *gūah orang peñāmun,* تمفت اورغ *tampat orang pem-būnuh,* تمفت اورغ فنجپوري *tampat orang pen-xūri.*

COUPE-JARRET, s. m., اورغ فمبونه *orang pem-būnuh,* اورغ فپامن *orang peñāmun.*

COUPELLE, s. f., (Chim.), مغشقت *mekkal,* کچل يڠ دفاکی اورغ اکن ممچيکن امس

مغودغ دان فیرق *mangkok kexil yang di-pakey orang akan menūxi-kan amàs dān pērak*. Or de —, امس ایغ ترسودی *amàs yang ter-sūdi*.

Loc. Passer par la —, دچبای *di-xobā-i*.

COUPER, v. a., diviser, مموٹغ *memūtug*, ممغکل *memargal*. —, abattre, متنق *menetak*, منبغ *menebang*. —, trancher, مشرت *mergerat*. —, tailler, مرنجغ *me-ranxug*, مرتغ *me-ranting*. — l'herbe,

مموٹغ رمفت *memūtug rumput*. — la tête à quelqu'un, ممغکل کفال اورغ *memargal kapāla orang*. — en deux, ممغکل دو *memargal dua*. — un arbre à coups de hache, متنق فوهن دغن کاتق *menetak pohon dergan kapaq*. — les arbres de la forêt, منبغ فوهن کایودهوتن *menebang pohon kāyu di-hutan*. — les

menues branches, مرتغ *me-ranting*. — une plume à écrire, مرنجغ قلم *me-ranxug kalam*. — les cheveux (en signe de tristesse), مشرت رمبت *mergerat rambut*,

منچوکر کفال *menxukur kapāla*. — les cheveux (châtiment), مراکس *me-rāgas*. — le riz, مغمتم فادی *mergetam padi*. — en morceaux, هاشر *menxaxang*. — très-fin, منچنجغ لومت *menxaxang lumat*. —, mutiler, couper un membre, مغودغ *mengūdug*. — une main ou un pied,

مغودغ تاغن اتو کاکي *mengūdug tangan ataw kaki*. — par tranches, مغهیرس *meng-hiris*. — du poisson, مغهیرس ایکن *meng-hiris ikan*. — du tabac, مغهیرس تمباکو *meng-hiris tembakō*. — le nombril et le prépuce, مغایب فوست دان کولف *meñāyat pūsat dān kūlop*. — avec des ciseaux, مغگنتغ *meng-gunting*, مغچاف *meng-āxip*. — les cheveux, مغگنتغ رمبت *meng-gunting rambut*. — une noix d'arec, مغچاف بوه فینغ *mengāxip buah pinang*. — avec un couperet, مارغ *memarang*.

COUPER, châtrer, مغهیریکن *meng-abiri-kan*. — un cheval, مغهیریکن *mengabiri-kan kuda*. Un poulet coupé (un chapon), هایم کیری *hāyam kabiri*.

COUPER, mêler, منچمفر *menxampur*. — du vin, منچمفر اغگور *menxampur anggūr sa-rūpa dergan lāin anggūr*.

COUPER, arrêter, مپاکت *meñakat*, مغهامت *meng-hambat*. — le chemin à quelqu'un, مپاکت جالن اورغ *meñakat jalan orang*. — la parole, مرمفس *me-rampus*. — la bourse, منچریکن وغ اورغ *menxuri-kan wang orang*.

SE COUPER, v. pron. S'entamer la chair, مموٹغ درین *memūtug diri-*

ña, ملوك درين *me-lūka dirī-ña*.
Se — à la main, ملوك تاغن درين
me-lūka tāgan dirī-ña.

SE COUPER, se contredire, ملاون
ملوك تاغن درين *me-lāwan kāta dirī-ña*.

COUPERET, s. m., فارغ *pārang*.

Couper avec un —, مماغ *memārang*.

COUPEROSE, s. f., تروسی *trūsi*.

COUPEUR, EUSE, s., يخ موتخ *yang*
memūtung. — de bourses, يخ چفت
يخ موتخ *yang xepāt meng-*
ambil pundi orang.

COUPLE, s. f., دو *dūa*, کدو *ka-dūa*,
کدوان *ka-duā-ña*. Une — d'œufs,
تلردو بیجی *dūa telòr*, دو تلر
dūa biji. Cette — d'œufs, تلر کدو
تلردو *ka-dūa ini*. Par —, بر دو
ber-dua-dūa.

COUPLE, s. m., جودو *jōdo*, فاسخ
pāsang, گو *gū*, گوکن *gūk-an*. Etre
par —, بر جودو *ber-jōdo*. Mettre
par —, منجدوکن *men-jodō-kan*.

COUPLET, s. m., strophe, سلوک
selōka.

COUPOIR, s. m., outil pour couper,
فرکاکس موتخ *perkākas memūtung*.

COUPOLE, s. f., intérieur d'un
dôme, قبة *kubbat*.

COUPON, s. m., petit reste d'étoffe,
فنگالان سکیو کاین *peninggāl-an sa-*
kāyu kāin.

COUPON d'intérêts, سورت بوغ و غ
sūrat būnga wang.

COUPURE, s. f., séparation, divi-
sion dans un corps continu, بله
توره *belah, tōrih*.

COUPURE, blessure, لوك *lūka*.

COUR, s. f., esplanade, espace
découvert, هلامن *halāman*. Maison
entre — et jardin, رومه انتار هلامن
rūmah antāra halāman
dān tāman.

COUR, enclos, کمفخ *kampung*.
Maison au milieu de la —, رومه
دغه کمفخ *rūmah di-tergah kam-*
pung.

COUR, s. f., palais, suite du prince,
دالم مالکی *astāna, māligey*, دالم
dālam. Langage de la —, بهاس دالم
bahāsa dālam. Les officiers de la
—, ابتار فکاوی راج *pegāwey rāja*,
abantāra. Les gens de la —, اورغ
orang dālam, ایسی استان *isi*
astāna. Les dames de la —, دایغ
dāyang, dang. Étiquette de la
—, عادة راج *adat raja-rāja*,
استعادة سکل راج *istiadat segala*
rāja. Paraître à la —, مشاهدت راج
meng-hādap rāja. Faire la —,
مجه *meñembah*. La — céleste,
سورک *suwarga*. Ami de —, صحابة
سوهبات تیاد توله *sohābat tiāda tulus*. Eau
bénite de —, فچین یخ سی ۲,
puji-an yang sia-sia. Hérode le méprisa

avec toute sa — , من هيروديس ,
سرت دغن لشكرن ايت فرتداكن دى
*maka hīrūdīs serta dengan laṣkar-
ña itu per-tidā-kan dīa*. Faire la
— à une femme, مينغ *memīnang*.

COUR, siège de justice, مجلس
mejlis, حكمة *hukūmat*, حكم *hukum*.

COURAGE, s. m., كبريين *ka-be-
ranī-an*, كليكن *ka-lakī-an*, هاتي
hāti. Perdre — , هيلغ *hilang*
hāti. Faire perdre — , مغهيلغن
merg-hīlang-kan hāti. Donner
du — , مبرى هاتي *mem-brī hāti*,
ممبرنيكن *mem-beranī-kan*. Sans — ,
كچل هاتي *keçil hāti*, چابر *xābar*.

Travailler avec — , بکرج دغن سوک
be-karja dengan sūka hāti.

COURAGE, dureté de cœur. Auriez-
vous le — d'abandonner vos enfants,
داتشکه هاتي تون هندق مغشکلکن اتق ۲ک
*dātang-kah hāti tūan hendak me-
ninggal-kan anak-anak-ña*.

COURAGE! interj., سباسله *sebās-
lah*.

COURAGEUSEMENT, adv., دغن هاتي
dengan hāti, دغن کبير *dengan gam-
bīra*, دغن برنين *dengan beranī-ña*.

COURAGEUX, EUSE, adj., براني *be-
rāni*, برهاني *ber-hāti*, شرکاس *per-
kāsa*, فهلوان *pahluwān*. Un homme
— , اورغ براني *orang berāni*. Un
guerrier — , هلبالغ يغ فهلوان *hulu-*

bālang yang pahluwān. Fort et — ,
گاگه براني *gāgah berāni*.

COURAMMENT, adv., rapidement,
لکس *lekās*.

COURAMMENT, facilement, دغن
موده *dengan mudah*.

COURANT, s. m., fil de l'eau, هارس
hārus, اليرن اير *alir-an āyer*. —
rapide, ايردرس *āyer drās*, هارس
درس *hārus drās*. Avec le — , هيلر
hīlir. Aller contre le — , مودق
mūdīk. Sans — , تنغ *tenang*.

COURANT, canal, ruisseau, باتغ اير
bātang āyer, اتق سوغي *anak sūngēy*.

COURANT d'air, اليرن اغن *alir-an
āngin*. Se mettre au — , منجادی يياس
men-jādi biāsa. Le — du monde,
کلكوون اورغ دنيا *ka-lakū-an orang
duniā*.

COURANT, E, adj., qui court, يرغ الر
yang alir. Eau — , اير يرغ الر
āyer yang alir, اير سوغي *āyer sūngēy*.

COURANT, ordinaire, يرغ يياس
yang biāsa. Les affaires courantes,
فکرچاءن يرغ يياس *pe-karjā-an yang
biāsa*. Prix — , هرک فاسر ,
harga pāsar, هرک يياس *harga biāsa*.
Monnaie — , وغ يرغ لاکو ,
wang yang lāku.

COURANT, présent, يرغ سکارغ اين
yang sakārang ini. L'année — ,
تاهن اين *tāhun ini*. Le mois — ,

بولن این *būlan īni*. Le cinq du — ,
 قد هاری لم بولن این *pada hāri lima*
būlan īni.

COURANTE, s. f., diarrhée, چیرت
xīrit. Avoir la — , برچیرت *ber-*
xīrit.

COURBATURE, s. f., maladie du
 cheval, ککراسن اغاوت *ka-krās-an*
arggōta.

COURBATURE, grande lassitude,
 فیاکت کللاهن *peñākūt ka-lelah-an*.
 Qui a une — , یغ ساکت لله *yang*
sākūt lelah.

COURBE, adj., en arc, بنتق *ban-*
tuk, لشکخ *lengkung*.

COURBÉ, E, part. pas. du v. courber,
 لشکخ *lengkung*, ترلشکخ *ter-lengkung*,
 بنتق *bantuk*, لنتق *lintuk*.

COURBER, v. a., rendre courbe,
 ملشکخن *me-lengkung-kan*, ممنتکن
mem-bantuk-kan, مغنچقکن *meng-*
anxuk-kan, ملتق *me-lintuk*. — un
 morceau de bois, کایو ملشکخن *me-*
lengkung-kan kāyu.

COURBER la tête, مندق *menun-*
duk.

SE COURBER, v. pron., devenir
 courbe, منجادی لشکخ *men-jādi*
lengkung, مغنچقکن درین *mengan-*
xuk-kan diri-ña.

COURBETTE, s. f., flatterie, چبو
xumbu, چبوئن *xumbū-an*, شجیسن
puji-puji-an. Faire des courbettes,
 منچبو اورغ سرت مرندهن دیری

men-xumbu orang serta me-ren-
dah-kan diri.

COURBURE, s. f., کبتوکن *ka-ban-*
tūk-an, اروتن *irūt-an*, فری لنتق
prī lintuk.

COUREUR, EUSE, s., léger à la
 course, یغ لاری لکس *yang lāri le-*
kàs, یغ داثت لاری لکس *yang dāpat*
lāri lekàs. Chevaux coureurs, کود
 یغ داثت لاری لکس *kūda yang*
dāpat lāri lekàs.

COUREUR, vagabond, گیان *gībāna*,
 ریسو *rīsaw*.

COUREUSE, s. f., prostituée, فرمفون
 جالغ *perampūan jālang*, سندل
sundal.

COURGE, s. f., لابو *lābu*, کندر *kun-*
dur, دباء *dubba*. — à faire des
 gourdes, لابو کندی *lābu kendi*. —
 citrouille, potiron, فرغکی *pringgi*,
 لابو فرغکی *lābu pringgi*, لابو مانس
lābu mānis.

COURIR, v. n., aller avec vitesse,
 لاری *lāri*, برجالن لکس *ber-jālan*
lekàs. — vite, لاری لکس *lāri lekàs*.
 Ce cheval court comme un cerf,
 کود این لاری سفرت کیجغ *kūda īni*
lāri seperti kējang. Ceux qui
 courent dans l'arène, اورغ یغ لاری
 برلب ۲ دام کلغکخ *orang yang lāri*
ber-lumba-lumba dālam galang-
gang. — ça et là, برجالن سان سین
ber-jālan sāna sīni. — à qui mieux
 mieux, برلریسن *ber-lāri-lāri-an*.

COURIR un danger, کن بهای *kena bahāya*. Je veux en courir la chance, هبمب هندق منچپای اتخ *hamba hendak men-xobā-i untung*.

COURIR, aller à, sur. — à sa perte, برجالن کفد کنبسانن *ber-jālan ka-pada ka-binasā-an-ñā*. — au médecin, فرگی فغکل دوکن *pergi panggil dukun*. — à sa fin, دکت هابس *dekāt hābis*. Nous courons sur sept heures, همفر فوکل توجه *hampir pūkul tūjuh*. Il court sur sa cinquantième année, همفر لم *hampir lima pūloh tāhun umur-ñā*. — sur l'ennemi, مپربقکن درین کفد موسه *meñerbukkan dirī-ñā ka-pada mūsuh*.

COURIR, voyager, errer, مشببار *mengumbāra*, برجالن *ber-jālan*. — par terre et par mer, مشببار *mengumbāra di-dārat dān di-lāut*. — au nord, برجالن کتار *ber-jalan ka-utāra*, برلایر کتار *ber-lāyar ka-utāra*.

COURIR, chercher, منچپاری *men-xahāri*, برایشن اکن *ber-īngin ākan*. — après les richesses, منچپاری ککیان *men-xahāri ka-kayā-an*. — après la gloire, برایشن اکن گه *ber-īngin ākan gāh*. — après des chimères, مشبارف اکن بارغ یغ سی ۲ *meng-hārap ākan bārang yang sia-sia*.

COURIR, faire vite, à la hâte, دغن تپاد راجن *dengan tiāda rājīn*,

دغن لکس *dengan lekās*. Faire les affaires en courant, مپوت فکرجان *mem-būat pe-karjā-an dengan tiāda rājīn*. — en lisant, مپاج لکس *mem-bāxa lekās*.

COURIR, couler, مغالر *meng-ālir*, لالو لکس *lālu lekās*. L'eau court dans la plaine, ایر مغالر دفاذغ *āyer meng-ālir di-pādang*. La rivière court à la mer, ایر سوغی ایت مغالر کللاوت *āyer sūngēy itu meng-ālir ka-lāut*.

COURIR, passer. Le temps court vite, مک وقت لالو لکس *maka waktu lālu lekās*. Par le temps qui court, فدکتیک این *pada kotika īni*, اکن سکارغ *ākan sakārang*.

COURIR, avoir lieu. Une nouvelle court, مک اد سواتو خبر *maka ada suātu habar*. La fièvre court dans le pays, مک بابق اورغ ساکت دم دالم *maka bānāq ōrang sākit demām dālam nagrī*.

Faire COURIR, ملریکن *me-larī-kan*. Faire — un cheval, ملریکن کود *me-larī-kan kūda*. Faire — un danger à quelqu'un, مماسکن اورغ دالم بهای *me-masuk-kan ōrang dālam bahāya*.

COUBONNE, s. f., مکوت *makōta*, تاج *tāju*, تشکولق *tergkūluq*. — d'or, مکوت امس *makōta amās*. — de fleurs, مکوت درفد بغبوغ *makōta deri-pada bunga-būnga*. — royale, مکوت کرجان *makōtarāja*.

makōta ka-rajā-an. — triomphale, مکوت کمانگن *makōta ka-menāng-an.* — enrichie de pierreries, مکوت ماتو مانمک *makōta yang ber-tātah-kan ratna mātu mānikam.* — d'épines, مکوت دردوری *makōta duri-dūri.* En forme de —, مکوت سروف *sa-rūpa makōta.* La — de justice m'est réservée, مکوت عداله سده ترسمن بیک *makōta ādālet sudah ter-simpan bagi-ku.*

COURONNE, royaume, کرجان *ka-rajā-an.* Désirer la —, ایغن منجادی راج *ingin men-jādi rāja.*

COURONNÉ, E, part. pas. du v. couronner, مکوت یغ برفاکی *yang ber-pākey makōta,* تفرمکتان *te-per-makotā-kan.* Les têtes couronnées, مکوت راج یغ برفاکی *raja - rāja yang ber-pākey makōta.* — d'épines, مکوت دغن دردوری *te-per-makotā-kan dengan duri-dūri.*

COURONNEMENT, s. m., حال بفرمکتان *hāl be-per-makotā-kan,* حال مرجان *hāl me-rajā-kan.*

COURONNEMENT, (archit.), partie supérieure, کومی داتس *kūmey di-ātas.*

COURONNER, v. a., بفرمکتان *be-per-makotā-kan,* مغانمکوت *mergenā-kan makōta.* Qui te couronne dans sa miséricorde, یغ لاوت برچابل *yang gerām.* La mer —, لاوت برچابل *lāut ber-xābul.*

per-makotā-kan angkaw dengan ka-murāh-an.

COURONNER, donner le titre de roi, مرجان *me-rajā-kan.* Il couronna son fils, مک درجا کنباله انغن *maka di-rajā-kan-ñā-lah anak-ñā laki-lāki.*

Prov. La fin couronne l'œuvre, مک تمه اتوله مکوت فکرچجان *maka tammāt itū-lah makōta pe-karjā-an.*

COURRIER, s. m., فسوره یغ چفت *pe-sūruh yang xepāt jālān-ñā.* — du prince, فسوره راج *pe-sūruh rāja.* — de commerce, فسوره فرنیگان *pe-sūruh perniagā-an.*

COURROIE, s. f., جاغت *jāngat,* ستاجی *sentāji.*

COURROIE, ceinture, سندع *sandang.*

Loc. Serrer la — à quelqu'un, مشورعکن بلنج اورع *mengūrang-kan belanja orang.*

COURBOUCÉ, E, part. pas. du v. courroucer, مرک *murka,* گرم *gerām,* غرن *gūsar,* اماره *amārah,* غرن *ngaràn.* Le roi était — contre le prêtre, مک راج ثون مرکاله اتس امام *maka rāja pūn murkā-lah ātas imām.* — contre son frère, غرن *ngaràn ātas sūdarā-ñā.* Un lion —, سیغ یغ گرم *singa yang gerām.* La mer —, لاوت برچابل *lāut ber-xābul.*

COURROUCER, v. a., irriter, مفرمړکان

mem-per-murkā-kan, مغمارهنکن
merg-amārah-kan, مغماکلکن
merg-gālak-kan.

SE COURROUCER, v. pron., منجادی

men-jādi mārāh, مغمرم مغمگرم
merg-gerām, مغمگوسر
merg-gūsar. Se —
contre quelqu'un, مغمگساری اورغ
merg-gusār-i orang, مغمگرای اورغ
me-murkā-i orang.

COURROUX, s. m., colère, مرک

murka, ماره *mārāh*. Je crains le
— du prince, همب تاکت مرک بگند
hamba tākut murka baginda. Le
— des flots, چابلقن امبق *xābul-ña*
ombak.

COURS, s. m., flux, mouvement,

marche, جالان *jālan*, فرجالان *per-jalān-an*. Le — d'une rivière,
jālan-ña sūngēy. Chan-
ger le — d'une rivière, مندهکن
memindah-kan jālan-ña sūngēy. Le — des idées, جالان
jālan ingāt-an. Le — des
choses, جالان فرکار *jālan-ña por-
kāra*. Le — du temps, فرجالان وقت
per-jalān-an waktu. Suivant le —
de la nature, دشن تورت فری خلق
dergan tūrut prī kulū. — des
astres, جالان بنتغ *jālan bintang*,
فرادارن *per-idār-an*, فرکارن
per-keitār-an. Le — du soleil et de la
lune, فرادارن متهاری دان بولن
per-idār-an mata-hāri dān būlan.

COURS, durée, سمتار *semantāra*.

Pendant le — de son règne, سمتار
*semantāra ada ka-rajān-
an-ña*. Dans le — de ma vie, سمتار
همب هیدف *semantāra hamba
hīdup*.

COURS, suite de leçons, فرجارجان

perg-ajār-an. — de langues, فرجارجان
perg-ajār-an bahāsa. — re-
ligieux, مغمگساری اورغ *perg-ajār-an
agāma*.

Suivant le COURS du marché,

تورت هرک فاسر *tūrut harga pāsar*.
Cette monnaie n'a pas —, وع ایت
wang itu tiāda lāku.

COURS de ventre, چیرت *xīrit*,

گاخ *gāxar*, چاهر *xāhar*.

COURSE, s. f., action de courir,

فرجالان *jālan*, فرجالانن *per-jalān-an*,
فرلارین *pe-larī-an*. Il est léger à
la —, ای فتنس برلاری *ia pantas
ber-lāri*. Prendre sa —, براغکت
ber-angkat. Commencer sa —, مملای
me-mulā-i ber-jālan. Hāter
sa —, ممبراغکتکن لغکه *mem-bāngat-kan
langkah*. Achever sa —, میدهکن
*meñudah-kan per-jalān-
an-ña*. Le soleil est sur le point
de finir sa —, متهاری همفر ماسق
mata-hāri hampir māsuk. La —
d'un navire, فرجالانن فراهو
per-jalān-an prāhu.

COURSES de chevaux, فرلبانن کود

per-lumbā-an kūda. Le lieu des —,

کود تمغت فرلباءن کود *tampat per-lumbā-an kūda*, کلشغ *galanggang*. Le prix gagné à la —, حسنة فد اورغ *hisnat pada orang yang menang di-dālam per-lumbā-an*.

Fig. COURSE, durée de la vie. Finir sa — en paix, مېدهکن کېدوښی *meñudah - kan ka-hi-dūp-an-ña di-dālam ka-senāng-an*. Il a fini sa —, ای سده ماتی *ia sudah mātī*.

COURSIER, s. m., کود تیزی *tēzi*, کود کنيکن یغ بايق *kūda ka-naik - an yang bāik*.

COURT, E, adj., فندق *pendek*, سځکت *singkat*, تياډ فنځج *tiāda pan-jang*. Habit —, کايں فندق *kāin pendek*, باجو فندق *bāju pendek*. Il a la queue —, ايکړن فندق *ikor-ña pendek*. Une lettre —, سورت یغ *sūrat yang singkat*. Le plus — chemin, جالن یغ سځکت *jālan yang singkat*. Un peu —, فندق سديکت *pendek sa-dikit*. Très —, بايق فندق *bāñak pendek*. Trop —, کورغ فنځج *kūrang panjang*. Plus —, له فندق *lebèh pendek*. Un jour —, هاری *hari pendek*. La vie de l'homme est courte, کېدوښ اورغ اد فندق *ka-hidūp-an orang ada pendek*.

COURT, qui manque, کورغ *kūrang*. Le bouillon est —, کوه کورغ *kūwah*

کورغ اد کورغ *kūrang*. Etre — d'argent, وړغ اد کورغ *wary ada kūrang*. Avoir l'esprit —, کورغ عقل *kūrang akal*. — de mémoire, لکس لوڅ *lekàs lūpa*. — d'haleine, داد سستق داد *sesàk dāda*. Se trouver —, تياډ داښت هابس *tiāda dāpat hābis*, تياډ چوکښ *tiāda xū-kup*. Rester —, تياډ بوله بركات لاکي *tiāda būleh ber-kāta lāgi*. Tout —, سا کونيغ *sa-kunūng-kunūng*.

Loc. Avoir le bras —, کورغ کواس *kūrang kuwāsa*. Avoir la main —, مورغ کورغ *kūrang mūrah*. Avoir la vue —, کورغ عقل *kūrang akal*.

COURTAGE, s. m., چځکون *xang-kū-an*, تلاغن *talāng-an*.

COURTAUD, E, adj., de taille grosse et courte, دنه *dināh*.

COURTE-POINTE, s. f., سليت *sālimut*, همڅارن تمغت تيدر *hampār-an tampat tidor*.

COURTIER, s. m., entremetteur dans les ventes, چځکو *xangku*, پځکو *pe-ñāngku*, اورغ تالغ *orang tālang*, فنالغ *penālang*. Faire le métier de —, منالغ *menālang*, مېځکو *meñāngku*.

COURTINE, s. f., rideau de lit, کلبو تمغت تيدر *kulambu tampat tidor*, تيري کلبو *tirey kulambu*.

COURTINE, partie de fortification entre deux bastions, تمبک کوت انتار *tembak kōt antar*

دو کلم *tembok kōta antāra dūa katlum.*

COURTISAN, s. m., اورغ استان *ōrang astāna*, راج یغ میلیانی راج *yang me-layān-i rāja*, راج فغیرغ راج *peng-iring rāja.*

COURTISAN, flatteur, مہوجق *pembujuk*, یغ برچمبو *yang ber-xumbu.*

COURTISANE, s. f., femme prostituée, کندق *kendak*, فرمہون جالغ *فرمہون جالغ perampūan jālang.*

COURTISEE, v. a., مہوجق *membujuk*, منچمبو *men-xumbu.*

COURTISER une femme, مینغ *meminang.*

COURTOIS, E, adj., affable, سوڤن *sūpan*, سوڤن سنتن *sūpan santun*, برادب *ber-adab.* Un homme —, اورغ یغ تاهو ادب *ōrang yang tāhu adab*, اورغ مانس *ōrang mānis.*

COURTOISIE, s. f., civilité, ادب *adab*, عاده *adat*, سوڤن اورغ سوڤن *کلکون اورغ سوڤن ka-lakū-an orang sūpan*, کلکون اورغ یغ تاهو ادب *ka-lakū-an orang yang tāhu adab.*

COURU, E, part pas. du v. courir, poursuivi, کجڙ *kejār*, دکجڙ *di-kejār*, بورو *būru*, دہمبت *di-hambat.* Un cerf —, روس یغ دبورو *rūsa yang di-būru.* Un voleur —, اورغ فنجوری *اورغ فنجوری orang pen-xūri yang di-hambat.*

COURU, recherché, دچہاری *di-xahāri.*

COUSIN, INE, s. — germain, سودار سوڤو *sūdāra sa-pūpu.* — issu de germain, سودار دو سوڤو *sūdāra dūa pūpu.* — arrière-issu de germain, سودار تیگ سوڤو *sūdāra tīga pūpu.*

COUSSIN, s. m., بتل *bantal.* — carré orné de clinquant, بتل سرائک *bantal serāga.* — de cuir, بتل بتل *bantal kūlit.* La chemise d'un —, سارغ بتل *sārung bantal.* Avoir un —, بر بتل *ber-bantal.* S'appuyer sur un —, سندر کغد بتل *sandar ka-pada bantal.* Faire de quelque chose un —, بر بتلکن *ber-bantal-kan*, مہوبہ اکن بتل *mem-būbuh ākan bantal.* Il se servit d'une pierre pour —, دبوپہالہ باتو اکن *di-būbuh-ñā-lah batu ākan bantal-bantal-ñā.*

COUSSINET, s. m., petit coussin, بتل کچل *bantal kexil.*

COUSU, E, part. pas. du v. coudre, جہت *jāhit*, دجہت *di-jāhit.* Un habit — avec du fil de soie, باجو *baju yang di-jāhit dengan benang sūtra.* — ensemble, uni, joint, هوبغ *hūbung*, سمبغ *sambung.*

Loc. Etre tout — d'or, یغ بابق *yang bānāk amès padā-ñā.*

COÛT, s. m., ce qu'une chose coûte, بلنج *belanja*, هرک *harga.*

Le — d'un procès, بلنج اكن دعوا *belanja akan dawā*.

COUTEAU, s. m., فيسو *pīsaw*, لادغ *lādīng*. Petit —, سكين *sikkīn*. Grand —, couperet, فارغ *pārang*. — de chasse, كدوبخ *gedūbang*, كولو *gōloḷ*.

Petit — à polir le rotin, فيسو راوت *pīsaw rāut*. Petit — à couper l'herbe, ارت *arīt*. — à tailler la partie du palmier qui doit fournir le تدى *toddi*, سادف *sādap*. — poignard, بادق *bādek*. Un — tran-

chant, فيسو يڭ تاجم *pīsaw yang tā-jam*. — ébréché, فيسو يڭ ترسميغ *pīsaw yang ter-sumbiḡ*. — émoussé,

فيسو يڭ تمل *pīsaw yang tumpul*.

— à deux tranchants, فيسو يڭ ماكن *pīsaw yang mākan dūa belah*.

Le manche d'un —, هولو فيسو *hūlu pīsaw*. La lame d'un —, مات فيسو *māta pīsaw*. Le dos d'un —, فغكخ *punggung pīsaw*, بلاكخ فيسو *belākḡ pīsaw*. La pointe d'un —,

هوجخ فيسو *hūjḡ pīsaw*. Etui, boîte

à —, سارخ فيسو *sārung pīsaw*. Ai-

guiser un —, مرغ-أساه فيسو *merḡ-āsah pīsaw*. Repasseur de —, قندى مرغ-أساه فيسو *pandey merḡ-āsah pīsaw*.

Prov. Etre à couteaux tirés,

برسترو ستروان *ber-satrū-satrū-an*.

COUTELAS, s. m., épée large et

courte, قندق سرت ليبر *pedāḡ pendek serta lēbar*, كولو *gōloḷ*.

توكخ فيسو *tūkḡ pīsaw*, قندى فيسو *pandey pīsaw*.

COUTELLERIE, s. f., art de faire des couteaux, علم ممبوت فيسو *ilmu mem-būat pīsaw*, حال ممبوت فيسو *hāl mem-būat pīsaw*. —, atelier, تمتف اورغ ممبوت فيسو *tampat orang mem-būat pīsaw*. —, boutique, كدى اورغ منجول فيسو *kadēy orang men-jūal pīsaw*.

COÛTER, v. n., valoir, برهرك *ber-*

harga, هرگان *hargā-ña*. Cela coûte

cent piastres, ايت سراتس هرگان *ait sa-rāts ring-git*. — cher, ماهل هرگان *māhal*. Combien le riz coûte-t-il

براڤ هرگان برس سكارخ *brāp a hargā-ña berās sakārang*

ini. Il ne coûte rien, ايت دبرى *ait di-bri*

چومه *itu di-bri xūmah-xūmah*. Coûte que coûte, ايت دى اڤ

تياد اڤ براڤ هرگان بلى چوك *tiāda apa brāpa hargā-ña belī jūga*. Il en

coûte pour être savant, مك سوسه *maka sūsah akan dāpat ilmu*. Il en coûte peu, مك

بابت سنخ *maka bāḡak senāḡ*. Il vous en coûtera la vie, مك تون اكن *maka tūan akan hilang*

هياڤ *hāwa*. Cette guerre a coûté beau-

coup de sang, مك دالم فرغ ايت بابت *maka dālam prāḡ itu bāḡak dārah di-tumpah*. Il en coûte

مك دالم فرغ ايت بابت *maka dālah prāḡ itu bāḡak dārah di-tumpah*. Il en coûte

moins de dire la vérité que de mentir,
 مك لبه سنخ كات بنر درفد كات بوخ
maka lebèh senàng kàta benàr
deri-pada kàta bōhong.

COÛTEUX, EUSE, adj., ماهل *māhal*,
 ماهل هرگان *hargā-ña māhal.*

COUTIL, s. m., toile de chanvre,
 نج نام سروف كاین درفد كنج
nāma sarūf kāin deri-pada ganja.

COUTRE, s. m., fer de charrue,
 نام *nāyam.*

COUTUME, s. f., عاده *ādat*, چار
xāra, عاده ییاس *biāsa*, عاده کیسان *ka-biāsā-*
an. La — du pays, عاده نگرى *ādat*
nagrī. — musulmane, عاده اسلام
ādat islām. Ancienne — عاده دهولو,
ādat dahūlu kāla. Bonne —,
 عاده ییاس *ādat yang bāik.* Sotte
 —, عاده ییاس *ādat yang bōdoh.*
 Comme de —, سفرت عاده *seperti*
ādat, تورت ییاس *tūrut biāsā-ña.*
 Avoir —, جادی ییاس *jādi biāsa.*
 Se défaire d'une —, مبروخ عاده *mem-*
būang ādat. Changer la — d'un
 pays, مغوبهکن عاده نگرى *merg-*
ūbah-kan ādat nagrī. Introduire
 une —, مغداکن سواتو عاده *merg-*
adā-kan suātu ādat.

Prov. La — est une seconde
 nature, مك حال ییاس ایت جادی
 طبعه بهارو *maka hāl biāsa itu*
jādi tebiāt bahāru.

COUTUMIER, ÈRE, adj., qui a cou-
 tume de faire, ییاس *yang biāsa*,
 عاده کیسان *ka-biāsā-an.*

COUTUMIER, s. m., livre contenant
 la coutume d'un pays, کتاب عاده
 نگرى *kitāb ādat nagrī.*

COUTURE, s. f., assemblage qui
 se fait par le moyen de l'aiguille
 et du fil, فرهبوشن جاهت
per-hubūng-
an jāhit. Un habit sans —, باجو,
 ییاس تباد فرهبوشن جاهت
bāju yang
tāda per-hubūng-an jāhit.

COUTURE, rang de points, جپستن
jahīt-an.

COUTURE, action de coudre, فنجهپستن
pen-jahīt-an.

COUTURE, art de coudre, علم
 منجهت *ilmu men-jāhit.*

COUTURIER, ÈRE, s., qui travaille
 en couture, فنجهت *pen-jāhit*,
 توكع *tūkang pen-jāhit.*

COUVÉE, s. f., œufs couvés à la
 fois, فخرامن *pergerām-an.* Une poule
 avec sa —, هایم دشن فخرامن,
hāyam
dengan pergerām-an-ña.

COUVENT, s. m., رومه اورغ برعباده
rūmah orang ber-ibādat, رومه اورغ
 فرتاف *rūmah orang per-tāpa.*

COUVER, v. a., مشرم *mergeràm*,
 ممرم *memeràm.* Une poule qui couve,
 هایم ییاس *hāyam yang mergeràm.*
 — dans un four, مشرم دالم دافر,
mergeràm dālam dāpur. — un
 mauvais dessein, مشرم بارغ ییاس

جاهت *mengeràm bārang yang jāhat*.

COUVER, v. n., être caché. Le feu couve sous la cendre, ائی ایت سمبونی دالم هابو *āpi itu sem-būni dālam hābu*.

COUVERCLE, s. m., توتف *tūtup*, توتفن *tūtup-an*, تودغ *tūdung*, ساو *sāu*, کلوتق *kelūpak*. — d'une chaudière, توتفن کوالی *tūtup-an kuwāli*. — d'une boîte, توتفن فتی *tūtup-an peti*. — d'un vase, d'une cruche, داون کندی *dāun kēndi*, ساو کندی *sāu kēndi*. — qui se met sur les plats, توتغ ساجی *tūdung sāji*.

COUVERT, s. m., service de table, سرب میج *per-kākas mēja*, سرب میج *serba mēja*. Mettre le —, میج مناره *menāruh mēja*.

COUVERT, cuillère et fourchette seules, سندق دان کرفو *senduk dān garfu*.

COUVERT, logement, تمغ *tumpang*, کدیامن *ka-diām-an*, تمغت کدوکن *tampat ka-dudūk-an*. Donner le —, ممبری منغ *membrī mēng*, ممبری منغ *mem-brī mēng*. Obtenir le — pour une nuit, منداقت تمغت بروالم *men-dāpat tampat ber-mālam*.

COUVERT, lieu de sûreté, لندغ *lindung*, فرلندغن *per-lindung-an*, فرنووغن *per-nawung-*

an. Etre à —, برلندغ *ber-lindung*, برناوغ *ber-nāwung*. Mettre à —, ملندوغی *me-lindung-i*. Se mettre à —, برلندغکن درین *ber-lindung-kan diri-ña*.

COUVERT, E, part. pas. du v. couvrir, توتف *tūtup*, تودغ *tūdung*, توتودغ *ter-tūdung*. — de confusion, توتودغ *ter-tūdung* دغن کملون *dengan kamalū-an*.

COUVERT, obscur, ردف *radup*, بردف *be-radup*. — de nuages, برمیگ *ber-mēga*.

COUVERT de broussailles, de mauvaises herbes, سمق *semək*. Leur jardin est — de mauvaises herbes, کبن سمق *kebōn-ña semək*.

COUVERTURE, s. f., de lit, سلمیت *salimut*, سلوبغ *selūbung*, کاین تمغت *kāin tampat tidor*.

COUVERTURE, pour une bête de somme, کفل *kefel*.

COUVERTURE de maison, اتف *ātap*. — en bambou, en lattes, گلغی *galumpey*.

COUVERTURE d'un livre, جیلت *jilit*.

COUVEUSE, s. f., یغ مشرم *yang mengeràm*. Une poule —, هایم مشرم *hāyam mengeràm*.

COUVI, adj., œuf couvé, œuf gâté, رم *rām*, یغ دفرم *yang di-peràm*. Un œuf —, سیجی تلیر *sa-biji*

telòr yang di-peràm, تلریغ بوسق
telòr yang būsuk.

COUVRE-CHEF, s. m., coiffure, کفیه
kopīah.

COUVRE-FEU, s. m., تودغ ائی
tū-dung āpi.

COUVRE-FEU, signal, علامة اکن
علامه اکن *alāmat ākan* memādam
ائی دان فلیت *āpi dān palita*.

COUVRE-PIED, s. m., سلوبیغ کچل
سلوبیغ کچل اکن منوتف کاکي
selūburg kecıl ākan
menūtip kākī.

COUVRE-PLAT, s. m., تودغ ساجی
تودغ ساجی *tūdung sāji*.

COUVREUR, s. m., qui couvre les
toits, اورغ منوتف رومه
ōrang menūtip rūmah.

COUVRIR, v. a., mettre un cou-
vercle, منودغ منوتف
menūtip, menūdung. — une chaudière,
منوتف *menūtip kuwāli*. — une table,
میج منوتف *menūtip mēja*. — le riz
cuit, منودغ ناسی *menūdung nāsī*.
— le ciel de nuages, منودغ سکل لاغت,
menūdung segala lāngit
دغن اون ۲ *dengan āwan-āwan*. — une lampe
avec un vase, مندوغی دین دغن بارغ,
*menūdung-i dīan dangan bā-
rang bājan*. La charité couvre la
multitude des péchés, فحسین منودغ,
pengasih-an menūdung ka-ba'ān-an dosa-dōsa.

COUVRIR, garnir, mettre une
couche, plaquer, میالت *meñālut*,

مغالس *meny-ālas*, ميبت *mem-babāt*,
ملافسکن *me-lāpis-kan*. — un navire
de cuivre, میالت کفل دغن تمباک,
meñālut kapāl dangan tembāga. —
d'argent, میالت دغن فیرق,
meñālut dangan pērak. — une malle de
cuir, ملافسکن فتی دغن کولت,
me-lāpis-kan peti dangan kūlit. —
une maison, مناره اتف داتس رومه,
menāruh ātap di-ātas rūmah,
مغاثف *menāruh ātap rūmah*. — avec des
tuiles, مناره کتخ *menāruh genteng*.

COUVRIR, cacher, میپوبی
meñembūni.

COUVRIR, protéger, ملندوغی
melindung-i.

Loc. — de honte, مبری مالی
mem-brī mālu. — les pauvres,
مبری کاین اکن اورغ مسکین
mem-brī kāin ākan ōrang meskīn.

SE COUVRIR, v. pron. Une femme
qui se couvre le visage, فرمون یغ
*perampūan yang me-
mākey ondong-ondong*.

SE COUVRIR, mettre son chapeau,
sur sa tête, ماکي کفیه
memākey kopīah.

SE COUVRIR, s'obscurcir. Le temps
se couvre, مک چواج منجادی کلف
maka xuāxa men-jādi glāp.

CRABE, s. m., crustacé, کتم
ketām, کفتخ *kapiting*. — ayant des mou-
chetures rouges, کتم انجخ
ketām anjing. — de forme ronde, کتم ننتل

ketàm buntal. — paraissant comme couvert d'une éponge, کتم بوع کارغ *ketàm būṅa kārang*. — d'une belle couleur de pourpre, کتم راج *ketàm rāja*. — venimeux avec des dents qui ressemblent à un harpon, کتم سرمشغ *ketàm serampang*. — ayant des piquants couleur bleu céleste, کتم بدوری *ketàm bidūri*. — épineux, کتم دريئن *ketàm durī-an*. — de couleur brune avec des bordures rouges, کتم ديو *ketàm dēwa*. — de couleur foncée avec un visage ressemblant à celui d'un singe, کتم کرا *ketàm kerā*. — à huit pattes et venimeux, کتم لبلاب *ketàm labalāba*. — couleur vert de mer et pourpre avec deux demi-cercles en forme de cornes, کتم برتندق *ketàm ber-tanduk*. Les serres d'un —, سفت *sepat*.

CRAC, s. m., بوي بارغ يغه فاته *būni bārang yang pātah*, لئس *letūs*.

CRACHAT, s. m., لوده *lūdah*, لير *lūr*.

CRACHEMENT, s. m., حال ملوده *hāl me-lūdah*. — de sang, حال ملودهکن داره *hāl me-lūdah-kan dārah*.

CRACHER, v. a., ملوده *me-lūdah*. — sur quelqu'un (conspuer), ملداهي *me-ludāh-i*. — quelque chose, ملودهکن *me-lūdah-kan*. — du sang, ملودهکن داره *melūdah-kan dārah*.

CRACHEUR, EUSE, s., يسخ برلوده *yang ber-lūdah*, يسخ ملوده *yang melūdah*.

CRACHOIR, s. m., تمغت لوده *tampat lūdah*, فرلداهن *per-ludāh-an*.

CRAIE, s. f., کافر ولند *kāpur wolanda*, کافر اغکرس *kāpur inggris*.

CRAINDRE, v. a., تاکت *tākut*, مناکت *menākut*, گمتر *gumetar*. — d'être châtié, تاکت سقس *tākut siksa*. Ne craignez pas, جاغن تاکت *jāgan tākut*. — quelque chose, تاکت اکن *tākut ākan*, تاکتکن *tākut-kan*. Vous craignez Dieu, اغکو تاکت *agkaw tākut ākan allah*. Je crains qu'il ne vienne, هيب تاکت *hib tākut*. بارغ کالی ای داتغ *barang kālī ia datang*. Faire —, منکوتی *menakūt-i*.

CRAINTE, part. pas. du v. craindre, يسخ اورغ تاکت اکن دی *yang orang tākut ākan dia*. Il est — de tout le monde, دی سکل اورغ تاکت اکن دی *segala orang tākut ākan dia*.

ORAINTE, s. f., peur, تاکت *tākut*, فنکوتن *penakūt-an*, کنکوتن *ka-takūt-an*, گنتارن *ka-gentār-an*, درشد *heibat*. A cause de la —, درشد تاکت *deri-pada tākut*. Causer de la —, منکوتی *menakūt-i*. Qui cause de la —, هيان *heibān*, *heibānu*, غری *gerī*.

CRAINTE de Dieu, piété, تقوى *teḳwa*, تقية *teḳiyet*. La — de Dieu est le commencement de la sagesse, علم فرملاءن *teḳiyet hūwa itu per-mulā-an ilmu*.

CRAINTIF, IVE, adj., timide, peureux, ثناکت *penākut*, چابر *xābar*, اورغ کنجی *yang ber-tākut*, یغ برتاکت *orang kanji*. Un homme —, اورغ ثناکت *orang penākut*.

GRAMOISI, s. m., قرمزی *ķirmizī*. Couleur —, ورن قرمزی *warna ķirmizī*. Rouge —, میره قرمزی *mērah ķirmizī*.

GRAMPE, s. f., ککراسن *ka-krās-an*. — d'estomac ou des intestins, مولس *mūlas*. Douleur causée par les crampes, ساکت ککراسن *sākit ka-krās-an*. Remède contre les crampes, قناور ساکت ککراسن *penāwar sākit ka-krās-an*, اوبت مولس *obat mūlas*.

CRAMPON, s. m., morceau de métal recourbé, کایت *kāit*, گایت *gāit*, کوس *kūsa*, سوسق *sūsuk*, سمبت *sambat*. — en fer, کایت بسی *kāit besī*.

CRAMPON, bout de fer recourbé qu'on adapte aux fers des chevaux quand on les ferre à glace, کایت کویکود *kāit besī kūku kūda*.

CRAMPONNER, v. a., مپیغ دغن *meḳambang dergan sambat*, سمبت *meḳambang dergan sambat*,

منمبت دغن سوسق *menambat dergan sūsuk*.

SE CRAMPONNER, v. pron., منمبت درین *menambat dirī-ña*.

CRAN, s. m., entaille, سمیغ *sumbing*, چله *xelāh*, کیگی *gīgi*. Qui a des crans, garni de crans (comme une crémaillère), گریگی *grīgi*.

CRÂNE, s. m., boîte osseuse du cerveau, تگکورق *teḳkūraq*, باتو کفال *bātu kapāla*, قبه کفال *ķubbat kapāla*. Partie supérieure du —, باتق *bātuk*, کفال *bātuk kapāla*. Partie postérieure du —, بلاکغ کفال *blākang kapāla*.

Fig. —, tapageur, اورغ کاجق *orang kāxak*, قناچق *peḳāxak*. Faire le —, برسیکف سفرت اورغ *ber-sikap seperti orang kāxak*.

CRÂNILOGIE, s. f., علم تگکورق *ilmu teḳkūraq*, علم بانو کفال *ilmu bātu kapāla*.

CRAPAUD, s. m., کغکغ *kangkung*, کاتق پورو *kātaḳ pūru*, دغکغ *dongkang*. — volant ou tette-chèvre, چابق *xābak*.

Loc. Laid comme un —, یغ موکان *yang mukā-ña jelēh*, یغ رفان *yang rupā-ña būruk*.

Prov. Il est chargé d'argent comme un — de plumes, ای اورغ

مسکین ساکالی *ia orang meskīn sakālī*.

CRAPULE, s. f., vile débauche, اورغ فرلنتی *prī orang perlantey*, اورغ دوکان *ka-lakū-an orang dōkāna*.

CRAPULEUX, EUSE, adj., qui aime la crapule, اورغ فرلنتی *orang perlantey*, اورغ دوکان *orang dōkāna*, اورغ گاتل *orang gātāl*.

ORAUQUE, s. f., hâblerie, menterie, کاجق *kāxak*, بوهغ *bōhong*.

ORAUQUELIN, s. m., نام سروف جرادق *nāma sa-rūpa jerādīk krīng*.

ORAUQUEMENT, s. m., بوپی بارغ یغ *būpī bārang yang pātah*, لئس *būnī bārang yang pātah*, لئس *letūs*.

ORAUQUER, v. n., بر بوپی سرت فانه *ber-būnī serta pātah*, ملتف *me-letūp*, ملتس *me-letūs*.

Fig. —, se vanter, mentir, مغاجق *mengāxak*, برکات بوهغ *berkātā bōhong*.

CRASSE, s. f., ordure, تاهی *tāhi*, چمر *xumār*. — du corps, تاهی توبه *tāhi tūbuh*. — des métaux, تاهی *tāhi*, ساغ *sānga*. — du fer, تاهی *tāhi*, بسی *tāhi besī*, ساغ بسی *sānga besī*.

Fig. —, bassesse, کهنان *ka-hinā-an*. Né dans la —, یغ کهنان *yang ka-hinā-an asal-ña*.

CRASSEUX, EUSE, adj., چمر *xumār*, چورغ مورغ *kōtor*, نجس *nejis*, خورینگ-مورینگ *xōring-mōring*. Vêtements crasseux, چمر *pakēy-an yang xumār*. Un homme —, اورغ نجس *orang nejis*.

Fig. —, avare, کیکر *kīkīr*. C'est un —, ای اورغ کیکر *ia orang kīkīr*.

CRATÈRE, s. m., bouche d'un volcan, مولت کونخ برافی *kāwah*, مولت گونج *mūlut gūnung ber-āpī*.

CRAVACHE, s. f., sorte de fouet, پخت *pexūt*.

CRAVATE, s. f., کاین لیسر *kāin lēher*, کاین قمبلت لیسر *kāin pembalīt lēher*.

CRAVATE d'un drapeau, کس بندیر *kūs bandēra*, جبوا تغکل *jambu-jambu tunggul*.

CRAYON, s. m., کافر *kalām*, قلم *kalām*, کافر *kāpur tūlis*, قنسل *pensil*. — d'ardoise, قلم باتو *kalām batu*. — de plomb, قلم تیمه هیم *kalām timah hitam*. — à dessiner, کافر *kāpur tūlis gambar*.

CRAYONNER, v. a., dessiner avec un crayon, منولس دغن قلم *menūlis dengan kalām*, منولس دغن قنسل *menūlis dengan pensil*. — avec un crayon d'ardoise, منولس دغن قلم باتو *menūlis dengan kalām batu*.

CRAYONNER, esquisser, ممبوت دینه *mem-būat dīnah*, ممبوت چنتو *mem-būat xonto*.

CRÉANCE, s. f., dette active, فهوتغ *pi-hūtang*. Lettre de —, سورت فهوتغ *sūrat pi-hūtang*. Faire une —, ممبوتغ *mem-pi-hūtang-kan*. Exiger le paiement d'une —, مناکه *menāgih*.

CRÉANCE, foi, confiance, فرچای *perxāya*, فرچیان *perxayā-an*. Lettre de —, سورت کفرچیان *sūrat ka-perxayā-an*.

CRÉANCIER, ÈRE, s., à qui on doit de l'argent, برفهوتغ *ber-pi-hūtang*, بیغ امفون هوتغ *yang ampūna hūtang*. Débiteur et —, برهوتغ دان برفهوتغ *ber-hūtang dān ber-pi-hūtang*. Satisfaire ses créanciers, ممدانک اورغ *memadā-kan ōrang yang ampūna hūtang*.

CRÉATEUR, s. m., qui crée, بیغ *yang men-jadī-kan*, بیغ منجدیکن *yang meng-adā kan*. Le — (Dieu), باری *bāri*, بیغ منجدیکن عالم *yang men-jadī-kan ālam*. Le — du monde, خالق العالم *kālīk el-ālam*. Dieu le — du ciel et de la terre, الله خلاق دان بومی *allah kallāk lāngit dān būmi*.

Relig. Recevoir son —, ممبیت *meñambut ser el-korbān el-mukādas*.

CRÉATION, s. f., action de créer, حال منجدیکن *hāl men-jadī-kan*, کجدیکن خلق *ka-jadī-an, kalk*. Depuis la — du monde, درفد کجدیکن *deri-pada ka-jadī-an duniā*. Histoire de la —, حکایه کجدیکن *hikāyat ka-jadī-an*.

CRÉATION, tout ce qui est créé, سمست عالم *alam, maḳlūk*, سمست *samīsta*. Le Seigneur de la —, توهن سکلیئن عالم *tūhan sa-kalī-an ālam*.

CRÉATURE, s. f., être créé, بیغ *yang di-jadī-kan*, مخلوق *maḳlūk*, خلیقه *ḳalīkat*, خلیق *ḳalāik*, کجدیکن *ka-jadī-an*. Toutes les créatures, سمست *samīsta*, سموا *samuā ka-jadī-an*. Servir la — plus que le créateur, بر بروت *ber-būat ibādat ākan maḳlūk lebèh deri-pada ākan el-ḳalīk*. Une nouvelle —, کجدیکن بهارو *ka-jadī-an bahāru*. Les créatures inanimées, بیغ تیاد هیدف *ka-jadī-an yang tiāda hīdup*.

CRÉCELLE, s. f., moulinet de bois, کلنتغ *klontong*. Le son de la —, بوپی تیرن *būñi titīr-an*.

CRÈCHE, s. f., mangeoire, تمفت *tampat makān-an bi-nātang*, فالغ *pālory*, معلف *maḳef*.

CRÈCHE, maison où l'on soigne les petits enfants, رومه مملهارکن کانتق ۲ *rūmah memeliharā - kan kānak-kānak*.

CRÉDENCE, s. f., میج لچل بیغ لکت *mēja kexil yang lekāt pada dinding pada ka-dūa belāh mezbeh*.

CRÉDIT, s. m., réputation, نام بیغ کفرچیان *nāma yang bāik, ka-perxayā-an*. Cet homme a du —, نام اورغ ایت نام بیغ, *nāma ōrang itu nāma bāik*, اورغ ایت اورغ کفرچیان *ōrang itu ōrang ka-perxayā-an*. Il n'a pas de —, نام بورق, *namā-ña būruk*.

CRÉDIT, autorité, pouvoir, کواس *kuāsa*. Il a beaucoup de —, ای اورغ کواس *ia ōrang kuāsa*.

CRÉDIT, créance, پیهوتغ *pi-hūtang*. Lettre de —, سورت پیهوتغ *sūrat pi-hūtang*.

• A CRÉDIT, adv., سرت هوتغ *serta hūtang*. Acheter à —, مبللی هوتغ *mem-beli hūtang*, مبللی سرت تیاد بایر *mem-beli serta tiāda bāyar*.

Prov. — est mort, تیاد فرچای لاکئی *tiāda perxāya lāgi*.

CRÉDITEUR, v. a., inscrire une somme reçue, une dette, مپورت پیهوتغ *me-ñūrat pi-hūtang*.

CRÉDITER, donner une lettre de crédit, ممبری سورت پیهوتغ *mem-brī sūrat pi-hūtang*.

CRÉDITEUR, s. m., créancier, پیهوتغ *ber-pi-hūtang*. Débiteur et —, برهوتغ دان پیهوتغ *ber-hūtang dān ber-pi-hūtang*.

CRÉDO, s. m., symbole de la foi, شهادة فغکون ایمان *perg-akū-an imān*, قانون ایمان *kānūn el-imān*.

CRÉDULE, adj., qui croit facilement, موده فرچای *mūdah perxāya*, لکس فرچای *lekās perxāya*, موره فرچای *mūrah perxāya*.

CRÉDULITÉ, s. f., موده فرچای *pri mūdah perxāya*.

CRÉER, v. a., tirer du néant, مگردان *men-jadī-kan*, مگردان *merg-adā-kan*. Au commencement Dieu créa le ciel et la terre, دم ملاک *dān mulā-ña di-jadī-kan allah ākan suwarga dān duniā*. Considérez qui a créé toutes ces choses, لیتهله سیاف سده مگردان سکل فرکار این *lihat-lah siāpa sudah men-jadī-kan segala porkāra ini*.

CRÉER, instituer, établir, مگردان *men-jadī-kan*, مگردان *merg-adā-kan*, مندودکن *men-dūduk-kan*. Il créa dix magistrats, دگردانکناله اکن *di-jadī-kan-ña-lah ākan sa-pūloh hākīm*. — une

maison de commerce, مغداکن سواتو *meng-adā-kan suātu rūmah perniagā-an*. Cela crée bien des difficultés, مک ایت مغداکن *maka itu meng-adā-kan bāñak sūsah*.

CRÉMAILLÈRE, s. f., instrument de cuisine, باتخ بسی یخ برگیکی دالم دائر *bātang besi yang ber-gigi dālam dāpur*. — d'une bibliothèque, باتخ کایو یخ برگیکی دتفت کتاب *bātang kāyu yang ber-gigi di-tampat kitāb*.

CRÉMATION, s. f., action de brûler les corps des défunts, حال مباکر *hāl mem-bākar mayet*.

CRÈME, s. f., partie épaisse du lait, کفال مییق دادی *mīñak dādi*, کفال سوسو *kapāla sūsu*.

CRÈME, ce qu'il y a de meilleur, ایق *bāik*, ایق سکالی *bāik sa-kāli*. Il est la — des honnêtes gens, ای ایق در سکل اورغ *ia āi bāik deri segala orang bāik itu*.

CRÈMERIE, s. f., کدی اورغ جول *kadèy orang jūal āyer sūsu kējo dān telòr hāyam*.

CRÉNEAU, s. m., رغکت *ringkit*, تونگ *tongkap*, باغنبغونن *bāngun-bāngūn-an*.

CRÉNELURE, s. f., یخ برغکت *bāris yang be-ringkit*, یخ کریکی *bāris yang grīgi*.

CRÉNELER, v. a., مومت رغکت ۲ *mem-būat ringkit-ringkit*, مشگریکی *meng-grīgi*.

CRÊPE, s. f., pâte, میکخ *āpam*, بیکار *bikang*.

CRÊPE, s. m., morceau d'étoffe claire que l'on porte en signe de deuil, سلندغ برکوبغن *selendang ber-kabūng-an*, کاین کابغ *kāin kāburg*.

CRÉPER, v. a., friser, مشریتشکن *mengrētīng-kan*. — des cheveux, مشریتشکن رمت *mengrētīng-kan rambut*. — une étoffe, مشریتشکن کاین *mengrētīng-kan kāin*.

CRÉPI, s. m., enduit sur un mur, فیلوتن کافر *peñalūt-an kāpur*.

CRÉPIE, s. m., enduire un mur, ملابرکن دغن کافر هالس *me-lābur-kan dengan kāpur hālus*, مپالتکن دغن کافر *meñalut-kan dengan kāpur*.

CRÉPITATION, s. f., bruit du feu qui pétille, بوئی لتس *būñi letūs*, بوئی لت *būñi letup*.

CRÉPITER, v. n., ملتس *me-letūs*, ملتف *me-letup*. Le bois crépité (en brûlant), کایو ائی ملتس *kāyu āpi me-letūs*.

CRÉPU, E, adj., کریتخ *krētīng*. Cheveux crépus, رمت کریتخ *rambut krētīng*.

CRÉPUSCULE, s. m., کابر *kābur*, سوغ *sūwang*. — du matin, دنهاری *dinhāri*. — du soir, سیلم *sīlam*, قشغ *petang*.

CRÊTE, s. f., de coq, بالغ *bālung*,
رنگا *rangka*, جغگر *jegger*.

CRÊTE, huppe, جببل *jambul*.

Loc. Lever la —, مهاچق *meng-
axak*, ممبرکن دیری *mem-besār-kan
diri*. Rabaisser la — à quelqu'un,
اورغ مرندهنکن *me-rendah-kan
orang*.

CRÊTE d'une montagne, کننجق
کونخ *kamunxak gūnung*.

CRÊTÉ, E, adj., qui a une crête,
بربالغ *ber-bālung*, برنگ *be-rangka*.
Un coq —, هيام برنگ *hāyam be-
rangka*.

CRÊTÉ, huppé, برجبل *ber-
jambul*.

CRÉTIN, s. m., اورغ برکندق لاکي کيل
orang ber-gondok lāgi gila.

CREUSER, v. a., caver, rendre
creux, مغورق *meng-gāli*, مغورق
mengōrek. — un puits, مغورق
meng-gāli prigi. — un trou, مغورق
لوبخ *mengōrek lōbang*.

SE CREUSER, v. pron., devenir
creux, دالم منجادی همف *men-jādi
hampa dālam*. Se creuser l'esprit,
مغسهاکن درين اکن ميگر
meng-usahā-kan diri-ña ākan memākir.

CREUSET, s. m., vase pour fondre
les métaux, کوالی لبورن *kuwāli
lebūr-an*, تنور لبورن *tennūr lebūr-
an*. De l'or passé au —, امس کرچغ
amās kerjàng, امس سودی *amās
sūdi*.

CREUX, EUSE, adj., qui a une
cavité, همف *hampa*, کوسخ *kōsong*,
گرغغخ *gerunggang*. Un arbre —,
پوهن کايو یغ همف دالم
pōhon kāyu yang hampa dālam-ña. Le bam-
bou est —, بوله ایت کرغغخ
buluh itu gerunggang.

CREUX, concave, لغکخ *lekòk*, لغکخ
lengkung, تمفورغ *tempōrong*. Des
yeux —, مات لکت *māta lekòk*.
Une assiette creuse, فککن لکت
pinggan lekòk. Des joues creuses,
پیفی یغ لکت *pīpi yang lekòk*.

CREUX, profond, دالم *dālam*. La
rivière est très-creuse, سوغی ایت
سوغی ایت *sūngēy itu bāñak dālam*.

Un son CREUX, سایف *sāyup*. Il
a la voix creuse, سوران فون سایف
suarā-ña pūn sāyup buñi-ña.
Sonner —, بر بوبی سایف
ber-būñi sāyup.

Loc. Il a le ventre —, ای لافر
īa lāpar. Cerveille creuse, کورغ
عقل *kūrang akal*.

CREUX, s. m., cavité, لوبخ *lōbang*,
لیغ *liang*, گوه *gūah*, کرغغخ *gerung-
gang*. Un — dans la terre, لوبخ
دالم تانه *lōbang dālam tānah*. Faire
un —, مغورق لوبخ *meng-gāli lō-
bang*. — dans la pierre, گوه *gūah*.
— dans une montagne, گوه دالم کونخ
gūah dālam gūnung. — où se
rassemblent les eaux, سرلغ *serlong*.

Le — de la main, دالمن تاغن *dālam-
nā tārgan*. Le — de l'estomac,
هولو هاتی *hūlu hāti*.

CREVASSE, s. f., fente, چله *xeləh*,
بله *beləh*, بلاهن *beləh-an*. — dans
un rocher, چله بانو *xeləh bātu*.

CREVASSER, v. a., منچله *men-
xeləh*, مبله *mem-beləh*.

SE CREVASSER, v. pron., بربله
ber-beləh. Ses mains se crevassent
(par le froid), تاغنن بربله ۲ *tārgan-
nā ber-beləh-beləh*.

CRÈVE-CŒUR, s. m., grand dé-
plaisir, سوسه ساکت هاتی *sākit hāti*,
سوسه هاتی *sūsah hāti*.

CREVER, v. a., مچمه *memexəh*,
منتس *menetəs*, منتسکن *menetəs-
kan*, مبلهکن *mem-beləh-kan*. —
un sac, مچمه کارغ *memexəh kārōng*.
— le cœur, مچمهکن هاتی *memexəh-
kan hāti*. — les yeux, منچشکل مات
men-xurkil māta. — un cheval,
مفرلللهکن کود *mem-per-lələh-kan
kūda*.

CREVER, v. n., برتتس *ber-tetəs*,
بربله *ber-beləh*, مبله *mem-beləh*,
برپشه *ber-pexəh*. Et il creva, مك
بلهله ای *maka beləh-lah ia*.

Loc. — de chaud, مرسای فانس
me-rasā-i pānas sārgat. —
de rire, تترتاو ترلانو بايق *ter-tāwa ter-
lālu bānək*. — de soif, بردهاک
ber-dahāga sa-kāli.

CREVETTE, s. f., هودغ *hūdang*.
Sorte de grosses crevettes, هودغ کاله
hūdang gālah. Caviar de —, بلاچن
هودغ کچل *beləxan hūdang kexəl*.

CRI, s. m., کریو *teriək*, کریو
kriyaw. Et leurs cris s'élevèrent
jusqu'à Dieu, مک نایقله تریقن سمفی
مکا نایک-لاه *maka nāik-lah teriək-nā
sampey ka-pada allah*.

CRI d'une personne qui souffre,
هرق *herik*.

CRI, invocation, سروءن *serū-an*,
فپروءن *peñerū-an*.

CRIS de joie, acclamation, تمق
tempik, سورق *sūraq*, تمق سورق
tempik sūraq.

ORIAILLER, v. n., برتریق ۲ *ber-
teriək-teriək*, مپارغکن سوار
me-nāring-kan suāra.

ORIENT, E, adj., qui excite à se
plaindre hautement, ساغت *sārgat*,
ترلانو بسر *ter-lālu āmat*,
ترلانو بسر *ter-lālu besār*. Injustice criante,
ظلامه یغ ترلانو بسر *tlulāmat yang
ter-lālu besār*.

ORIARD, E, adj., qui crie souvent,
مولت کغکو *mūlut ganggu*.

CRIARD, aigu, éclatant, پارغ *nā-
ring*. Une voix criarde, سوار یغ پارغ
suāra yang nāring.

ORIBLE, s. m., پیرو *āyak*, پیرو
nāru, کیفس *kīpas*. Comme le grain
dans un —, سواتو *sa-watō*.

برو *seperti biji-biji - an dalam suātu ūru.*

ORIBLER, v. a., nettoyer avec le crible, مغايق *merg-āyak*, مغيفس *mergīpas*. — comme on criblé le froment, مغايق سفرت گندم *merg-āyak seperti gundum.*

ORIBLEUR, EUSE, s., qui crible, مغايق *perg-āyak*, يڭ مغايق *yang merg-āyak.*

ORIC, s. m., machine pour lever les fardeaux, فركاكس مشغكت بارغ يڭ *perkākas merg-angkat bārang yang brāt*, فغشگل *perg-ungkil*, فغناغ *penāting.*

ORIC-ORAC, mot imitatif, بوپي بارغ *būni bārang yang ber-kisil ataw yang ber-peṣàh.*

ORIEE, s. f., vente à l'enchère, ليغ *lēlang*. Vendre à la —, مليلغ *me-lēlang.*

ORIER, v. n., jeter un ou des cris, برتريق *ber-teriak*, برسرو *ber-serū*, سوار *meñāring-kan suāra*. Mais il criait encore plus, تتافي *tetāpi ber-teriak-lah ĩa mākin lebèh*. Ils criaient l'un à l'autre, سواتو برسرو *suātu ber-serū ka-pada suātu.*

ORIER, pleurer, مناعس *menāngis*. Cet enfant crie sans cesse, مك اتق *maka*

ānak ĩtu menāngis dergan tiāda ber-henti.

ORIER, demander, appeler, ممغكل *memanggil*, برسرو *ber-serū*. Criez donc après lui, فغكلله اكن دى *panggil-lah ākan dia*. — au secours, فغ برسرؤ منت تولغ *ber-serū minta tūlung*. J'ai crié vers mon Dieu, اكو كغد الهك برسروله اكو *ka-pada ilah-ku ber-serū-lah āku.*

Loc. — à tue-tête, برتريق ترلالو *ber-teriak ter-lālu krās.*

ORIER, gronder, réprimander, منست *me-nista*, مشهدق *merg-hardik*. Cette femme crie après ses enfants, فرمفون ايت منست اكن اتق ان *perampūan ĩtu me-nista ākan ānak-ānak-ña.*

ORIER, se lamenter, منجرت *men-jerit*, مراتف *me-rātap*, مغاده *merg-āduh.*

ORIER, rendre un son aigre par le frottement, بربوپي *ber-būni*, كيكگر *gēger*. La porte crie, فتوايت بربوپي *pintu ĩtu ber-būni*. Les roues de la voiture crient, مك رود كريت ايت *maka rōda karēta ĩtu gēger.*

ORIER, v. a., برسرو *ber-serū*, مپرو *meñerū*, برسروكن *ber-serū-kan*. — vengeance, برسرو منت توله *ber-serū minta tūlah*. — miséricorde, برسرو منت كسين *ber-serū minta kasih - an*. Elle criait ses fleurs

(à vendre), ای برسرواکن اکن بغای
*ia ber-serū-serū-kan ākan burgā-
 ŋa.*

CRIER, proclamer, مبری تاهوسرت
 ممبری مموکل چانغ *mem-brī tāhu serta
 memūkul xānang*, منچانگکن *men-
 xānang-kan*, منوبتکن *me-nōbat-
 kan.*

ORIEUR, EUSE, s., qui crie, یغ
 یغ برسرو *yang ber-teriak*, بتریرق
yang ber-serū. — de mosquée,
 qui appelle à la prière, موذن *mu-
 ezziin.*

CRIEUR public, اورغ یغ مموکل چانغ
orang yang memūkul xānang, یغ
 منوبتکن *yang me-nōbat-kan*, یغ
 ممبری تاهو *yang mem-brī tāhu.*

CRIME, s. m., کسلاهن *sālah*, ساله
ka-salāh-an, ذنب *dōsa*, دوس
dzenb, فربواتن یغ جاهت *per-buāt-
 an yang jāhat*, فربواتن یغ کفست
per-buāt-an yang kapista. — pré-
 médité, ساله دغن سغاج *sālah dengan
 sangāja.* — de lèse-majesté, ساله
 لاون راج *sālah lāwan rāja.* Com-
 mettre un —, بربوت ساله *ber-būat
 sālah.* Etre dans l'habitude du —,
 جادی ییاس بردوس *jādi biāsa ber-
 dōsa.* Se repentir de ses crimes,
 برتوبه درثد دسدسا *ber-tōbat deri-
 pada dosa-dosā-ŋa.* Faire un —
 à quelqu'un, اورغ مپلاهی *meñalāh-i
 orang.*

Loc. Il n'a pas fait un grand —,
 تیاد بابق سالهن *tiāda bānaḡ sālah-
 ŋa.*

CRIMINEL, LE, adj., برسلاهن *ber-
 salāh-an*, بردوس *ber-dōsa*, یغ
 جاهت *yang jāhat.* Homme —,
 اورغ بردوس *orang ber-dōsa.* Action
 —, فربواتن یغ ساله *per-buāt-an
 yang sālah.* Pensée criminelle,
 فکیرن یغ جاهت *pikīr-an yang
 jāhat.* Code —, محکمکن *andḡ ۲
 undang-undang meng-
 hūkum-kan orang ber-salāh-an.*
 Tribunal —, مجلس حکم بسر *mejlis
 hūkum besār.* Procès —, بچار
bixāra di-hūkum besār.

ORIMINEL, LE, s., اورغ برسلاهن
orang ber-salāh-an, اورغ یغ دحکمکن
orang yang di-hūkum-kan. Con-
 damner un —, محکمکن اورغ برسلاهن
*meng-hūkum-kan orang ber-salāh-
 an.* Exécuter un —, ممونه اورغ یغ
*mem-būnuh orang yang
 di-hūkum-kan.*

CRIMINELLEMENT, adv., دغن ساله
dengan sālah, اتس فری برسلاهن
atas prī ber-salāh-an.

CRIN, s. m., رمبت کبغ *rambut
 gambung*, رمبت لهر دان رمبت ایکر
*rambut lêher dān rambut ikor
 kūda.* — noir, رمبت کبغ یغ هیتم
rambut gambung yang hitam.

CRIN végétal, کموئی *ijuk*, ایجت
gemūti.

CRINIÈRE, s. f., گمبڭ *gamburg*.
— du cheval, گمبڭ کود *gamburg kūda*. — du lion, گمبڭ سيڭ *gamburg sīng*.

CRINIFÈRE ou CRINIGÈRE, adj., qui a une crinière, برگمبڭ *ber-gamburg*. Les animaux crinifères, بناڭخ *bināng* يڭ برگمبڭ *bināng yang ber-gamburg*.

CRIQUE, s. f., anse, تلڭ *teluk*,
ڭلبوهن کچل *pe-labūh-an keçil*.

CRISE, s. f., changement subit dans une maladie, حال اباهن *hāl ubāh-an*, فنچراين ڭپاڭت *pen-xerēy-an peñākūt*.

CRISPATION, s. f., contraction, حال
ڭرى کر وڭت *hāl ber-kerūt*, ڭرى کر وڭت *prī kerūkūt*, ڭرى کر وڭت *kerūkūt-an*.

CRISPÉ, E, part. pas. du v. crisper,
ڭرى کر وڭت *ber-kerūt*, ڭرى کر وڭت *kerūkūt*,
ڭرى کر وڭت *ter-ūlum*, کيس٭ *kīsut*.

CRISPER, v. a., causer de la crispation,
ڭرى کر وڭت *mergerūt-kan*, ڭرى کر وڭت *mengerūkūt-kan*, ڭرى کر وڭت *mengīsut*,
ڭرى کر وڭت *men-jādī-kan ūlum*.

SE CRISPER, v. pron., اول *ūlum*,
ڭرى کر وڭت *men-jādī kerūt*.

CRISS, s. m., کريس *krīs*. Le fourreau d'un —, سارڭ کريس *sārang krīs*.

CRISSEUR, v. n., grincer les dents,
ڭرى کر وڭت *gerāt*, ڭرى کر وڭت *gerāt gīgi*.

CRISTAL, s. m., هبلر *hablūr*, ڭلبن *palumban*, نيلر *nīlur*. Verre de —, هبلر ڭلس *glās hablūr*. — de roche, باتو ڭلبن *hablūr gūnug*, هبلر ڭلبن *bātu palumban*.

CRISTALLERIE, s. f., art de faire le cristal, علم هبلر *ilmu hablūr*.

CRISTALLERIE, fabrique de cristal, ڭرى کر وڭت هبلر *dāpur tūkang hablūr*.

CRISTALLISÉ, E, part. pas. du v. cristalliser, ڭرى کر وڭت هبلر *jādī hablūr*, ڭرى کر وڭت هبلر *jādī bakū*.

CRISTALLISER, v. a., congeler, réduire en cristal, ڭرى کر وڭت هبلر *mem-bakū-kan degan rūpa hablūr*.

SE CRISTALLISER, v. pron. منچادى *men-jādī hablūr*, منچادى هبلر *men-jādī bakū degan rūpa hablūr*, منچادى هبلر *men-jādī bakū se-perti gūla bātu*.

CRITERIUM, s. m., تڭد ڭڭنل *tanda pegenāl*, علامه *alāmat*.

CRITIQUE, adj., dangereux, برهائى *ber-bahāya*, برمار *ber-māra*. Le moment —, کڭتک بهائى *kotika bahāya*.

CRITIQUE, s. f., art de juger, d'examiner, علم مرقس *ilmu mem-reksa*.

CRITIQUE, censure, ڭندوهن *penu-dūh-an*, حال منچالا *hāl men-xelā*.

CRITIQUE, s. m., celui qui examine les ouvrages d'esprit, یخ مرقس سورت *yāng memreksa sūrat*, یخ مرقس *yāng memreksa tulis-an*.

CRITIQUER, v. a., examiner et censurer un ouvrage, مرقس *memreksa*, منچلا *men-xelā*, مغهردق *meng-hardik*, منوده *menūduh*, منچلاءى *men-xelā-i*, مندوهى *menudūh-i*.

CRITIQUEUR, s. m., qui aime à censurer, یخ سوك منچلا *orang yang sūka men-xelā*, یخ سوك *orang yang sūka meng-hardik*.

CROASSER, v. n., برتریق *ber-teriak*, برسوار *ber-suāra*.

CROCHET et CROC, s. m., کایت *kāit*, گایت *gāit*, قغکایت *peng-gāit*, کوس *kūsa*, سوسوک *sūsuk*. — de fer, فاکو, کایت بسی *kāit besi*. Clou à —, فاکو, دغن کایت *pāku dengan kāit*.

CROCHET, pour ouvrir les serrures, کونجی مېوک قغکایت *peng-gāit mem-būka kunxi*.

CROCHETS de porte-faix, کالس *gālas*.

CROCHETER, v. a., ouvrir avec un crochet, مېوک دغن کایت *mem-būka dengan kāit*. — une serrure, مېوک کونجی دغن کایت *mem-būka kunxi dengan kāit*.

CROCHETEUR, s. m., porte-faix, اورغ فیکل *orang pikul*,

اورغ قغسوخ *orang peng-ūsung*.

CROCHU, E, adj., recourbé, سروف *sa-rūpa kāit*. — comme un hameçon, مات کایل *sa-rūpa māta kail*.

Prov. Avoir les mains crochues, سوك منچورى *sūka men-xūri*.

CROCODILE, s. m., بوای *buāya*. Saisi par un —, دچکو بوای *di-xekāw buāya*.

Loc. Larmes de crocodile, ایر *āyer māta pura-pūra*.

CROIRE, v. a., estimer une chose véritable, فرچای *perxāya*, هارف *hārap*, مغهارف *meng-hārap*. — en Dieu, فرچای کفدالله *per-xāya ka-pada allah*, هارف کفدالله *hārap ka-pada allah*. Je crois, همب فرچای *hamba perxāya*. Ne croyez pas, هارف فرچای *jāngan perxāya*. Il croit par ses aumônes acquérir des mérites, هارف ای مندافت فبال درفد *hārap ia men-dāpat pahāla deri-pada mem-brī sedekat*. — en soi, هارف اکن سندیرین *hārap ākan sendiri-ña*.

CROIRE, penser, présumer, فیکر *pikir*, کیر *kira*, مغیر *mengira*. Je le crois bon, ای بایق *hamba pikir ia baik*. Je croyais que vous étiez encore au lit, مک *me-*

مکیر تون لاکي تيدر *maka hamba kira tūan lāgi tidor*.

CROIRE, s'imaginer, سڭك *sangka*, مېڭكاکن *meñangkā-kan*. Croyez-vous que je serai votre esclave? سڭكاکه کامو بهو اکو اکن جادی همبام *sangka-kah kāmū bahwa āku ākan jādi hambā-mu*.

SE CROIRE, s'imaginer, سڭك *sangka*. Il se croit brave, مک ای *maka ia angka diri-ña berāni*. Il se croit tout permis, مک ای سڭك سمان جادی *maka ia angka samuā-ña jādi halāl pada diri-ña*.

CROISADE, s. f., ligue contre les infidèles, فرغ سبیل الله *prang sebīl allah*, فرغ اورغ مسیحی لاون اورغ اسلام *prang orang mesēhi lawan orang islām*.

CROISÉ, s. m., qui combat les infidèles, یغ بر فرغ لاون اورغ اسلام *yang ber-prang lawan orang islām*.

CROISÉ, E, part. pas. du v. croiser, سروف *sa-rūpa šalīb*, سروف فتغ *sa-rūpa pentang*.

CROISÉ, traversé, دلتنغ *di-lintang*.

Loc. Se tenir les bras croisés, تیاد بکرج *tiādabe-karja*. Feu croisé, تمبرق لتغ *tembraq lintang-lintang*. Etre assis les jambes croisées, دودق برسيل *duduk ber-sila*.

CROISÉE, s. f., ouverture dans un mur, جندیل *jandēla*, تڭکف *tingkap*.

Une grande —, جندیل بسر *jandēla besār*. Ouvrir la —, مېوک جندیل *mem-buka jandēla*. Une maison avec ses portes et ses croisées, رومه دغن فتو جندیل *rūmah dengan pintu jandēla*.

CROISER, v. a., disposer en forme de croix, مېوبه دغن روڤ صلیب *mem-būbuh dengan rūpa šalīb*, ملتغکن *me-lintang-kan*. — des branches d'arbre, مېوبه چاپغ ۲ فوهن کایو دغن روڤ صلیب *mem-būbuh xābang-xābang pōhon kāyu dengan rūpa šalīb*.

CROISER, traverser, ملتغ *me-lintang*. — un chemin, ملتغ جال *me-lintang jalan*. Un accident qui croise les desseins, بنچان یغ ملتغ *benčana yang me-lintang*.

CROISER les races, مفرجتکن *mem-per-jantan-kan binatang deri dua jenis*.

CROISER, t. de mar., faire une croisière, مامیر *memāyar*, ملغلغ *melanglang*. — quelque part, — contre quelqu'un, میاری *memayār-i*.

SE CROISER, v. pron., se rencontrer, برلنغ لتاغ *ber-lintang-lintang-an*.

SE CROISER, s'engager dans une croisade, ماسق فرغ لاون اورغ اسلام *māsuk prang lawan orang islām*.

CROISEUR, s. m. (navire), فراهو *prāhu pāyar*.

CROISEUR (capitaine), کفیتین فراهو *kapitan prāhu pāyar*.

CROISIÈRE, s. f., حال برلایر فراهو *hāl ber-lāyar prāhu pāyar*.
La — a duré un mois, فراهو فایر *prāhu pāyar* ایت سده برلایر سبولن لمان
prāhu pāyar itu sudah ber-lāyar sa-būlan lamā-ña.

CROISSANCE, s. f., تمباهن *tambāh-an*, حال جادی *tumbuh-an*,
تنبوهن *tumbuh-an*, فربیاکن *per-bañak-an*. Cet arbre n'a pas en-
core pris toute sa —, فوهن ایت بلم *hāl jādī besār*,
فوهن ایت بلم *hāl jādī besār*. Cet animal n'a
pas encore atteint toute sa —, بنا تخ *binātang* ایت بلم سمقی *pohon itu belum sam-
pey tumbūh-an-ña*. Cet animal n'a
pas encore atteint toute sa —, بنا تخ *binātang* ایت بلم سمقی *pohon itu belum sam-
pey tumbūh-an-ña*. Cet animal n'a
pas encore atteint toute sa —, بنا تخ *binātang* ایت بلم سمقی *pohon itu belum sam-
pey tumbūh-an-ña*.

CROISSANT, s. m., figure de la
nouvelle lune, بولن لشکخ *būlan lerkung*,
بولن تمل *būlan timbul*.

CROISSANT, E, adj., qui croît, یخ *yang*
برتمبه *ber-tambah*, یخ برتمبه *yang ber-tambah-tambah*. Des
richesses croissantes, ککیان یخ برتمبه *ka-kayā-an yang ber-tambah*. Que
la gloire de Votre Majesté soit
toujours croissante, دوله شاه عالم *dawlat s̄ah ālam ber-tam-
bah-tambah-lah*.

CROÏTRE, v. n., augmenter, برتمبه *men-jādī*
ber-tambah.

men-jādī bāñak.
L'enfant croissait, ایت *men-jādī bāñak*.
برتمبه بسرن *maka kānaḥ itu ber-
tambah-lah besār-ña*. Croissez en
grâce, دالم حال *grâce, dālam hāl*
هندقله کامو برتمبه *hendak-lah kāmū ber-tam-
bah-tambah dālam hāl niḡmet*.
برائق الهمه کامو *Croissez et multipliez, ber-ānaḥ-ānaḥ-
lah kāmū dān ber-tambah-tam-
bah-lah kāmū*. Ses richesses crois-
sent, ککیانن جادی بایق *ka-kayā-
an-ña jādī bāñak*. Les jours
croissent, مک هاری جادی لبه فتحخ *maka hāri jādī lebēh panjang*.
— en force, جادی لبه قوه *jādī lebēh
kūwat*. Faire —, منمبکن *menam-
bah-kan*, ممفربا پکن *mem-per-
bāñak-kan*.

CROÏTRE, pousser, végétér, برتمبه *ber-tumbuh*. —
comme l'herbe, برتمبه سمرت رمفت *ber-tumbuh se-
perti rumput*. Une tête sur laquelle
il ne croît pas de cheveux, کفال *kapāla yang tiāda
tumbuh rambut*. Considérez com-
ment croissent les lis des champs,
هندقله کامو مغامتماتی بوغ باکخ دفادغ *hendak-lah kāmū
meng-āmat-amāt-i būrga bākung
di-pādang bagimāna ĩa ber-tum-
buh*. Faire —, منمبکن *menumbuh-
kan*.

CROIX, s. f., قليب *ṣalīb*, قنطع *pentang*. Le signe de la —, تند قليب *tanda ṣalīb*. L'image de la —, قاتع *ṣalīb*. L'étendard de la —, پاتورق قليب *pāturg ṣalīb*. Le bois de la —, کایو قليب *kāyu ṣalīb*. Les bras de la —, کایو لنتع *kāyu lintang ṣalīb*. La vraie —, قليب یغ اتسن توهن عیسی سده. *ṣalīb yang atas-ña tūhan isa sudah di-ṣalīb-kan*. Faire le signe de la —, مپوت تند قليب *mem-būat tanda ṣalīb*. Planter une —, مندریکن قليب *men-dirikan ṣalīb*. Adorer la —, مپه قليب *meñembah ṣalīb*. Porter la —, مپکل قليب *memikul ṣalīb*. Une — ornée de diamants, قليب یغ دتاتکن *ṣalīb yang di-tatah-kan intan*. Sacrifice de la —, فرسبیلین یغ داتس, قليب *per-sambilih-an yang di-atas ṣalīb*, فرسباهن قليب *per-sembah-an ṣalīb*. La mort de la —, کمتین قليب *maut ṣalīb*, کایو قليب *ka-mati-an pada kāyu ṣalīb*. Le chemin de la —, جالن *jālan ṣalīb*, فرسغکاهن *per-singgāh-an*. Le supplice de la —, سقس قليب *siksa ṣalīb*, حکم قليب *hukum ṣalīb*.

CROIX, Fig. Christianisme, اکام *agāma mesēhi*. L'enseignement de la —, پشجارن مسیحی *per-*

ajār-an mesēhi. Martyr de la —, یغ ماتى شهيد فد اکام مسیحی *yang māti šahīd pada agāma mesēhi*. Apôtre de la —, یغ منخطبتکن, راسول *rasul yang men-kuṭbat-kan injil*.

EN CROIX, لنتع *lintang-lintang*, سروف قليب *sa-rūpa ṣalīb*. Eglise en —, گریج سروف قليب *grēja sa-rūpa ṣalīb*.

CROIX, peine, affliction, سوسه *sūsah hāti*, کسساهن *ka-susāh-an*, سغسار *sangsāra*. Porter sa —, کن ساکت دان سغسار دغن صبر *kena sākut dān sangsāra dengan šabar*.

CROIX, décoration, بنتغ *bintang*. La grand' —, بنتغ بسر *bintang besār*. Les grand' —, یغ ماکي بنتغ بسر *yang memākey bintang besār*.

CROQUE AU SEL (À LA), loc. adv., دغن کارم ساج *dengan gāram sāja*. Manger quelque chose à la —, ماکن بارغ مکانن دغن کارم ساج *mākan bārang makān-an dengan gāram sāja*.

CROQUET, v. a., ماکن بارغ مکانن *mākan bārang makān-an yang krès*, مشکل *mergikil*. — des croûtes de pain, ماکن کولت روتی *mākan kūlit rōti*.

Loc. — le marmot, لام منتی *me-nanti-nanti lāma*.

CROQUET, s. m., pâte croquante, نام سروف جرادق کرغ دان کرس

nāma sa-rūpa jerādik kr̄ng dān kr̄s.

CROQUIGNOLE, s. f., chiquenaude, جنت *jentit*. Donner des croquignoles, منجنتت *men-jentit*.

CROQUIGNOLE, espèce de pâtisserie sèche et dure, نام سروف جرادق *nāma sa-rūpa jerādik kr̄ng dān bāñak kr̄s*.

CROQUIS, s. m., esquisse, چنت *xonto*, دینه *dīnah*, رسم *resam*.

CROSSE, s. f., bâton pastoral, تفکات اسفک *tungkat uskuf*.

CROSSE, bâton à jouer, چاتق *xātuk*. Jouer à la —, برماین چاتق *ber-māin xātuk*, بوله *ber-māin d̄l*. Balle du jeu de —, بوه *d̄l* *būah d̄l*.

CROSSE de fusil, سیکو بدل *sīku bed̄l*.

CROSSER, v. a., pousser avec une crosse, منچاتق *men-xātuk*.

CROSSEUR, EUSE, s., اورع فنچاتق *orang pen-xātuk*, یغ منچاتق *yang men-xātuk*.

CROTTE, s. f., boue, لقر جان *lumpur j̄alan*, لیچق *l̄axak*, بیچق *bīxak*. Une rue pleine de —, جان بیچق *j̄alan bīxak*. De la — jusqu'à la cheville du pied, بیچق سهغک *bīxak sa-hir̄gu māta k̄āki*.

CROTTE, fiente de certains animaux, تاهی *tāhi*, بوتر تاهی *būtir tāhi*. — de brebis, بوتر دمب *būtir domba*.

CROTTE, E, part. pas. du v. crotter, کوتر *kōtor*, لومر دغن لقر *lūmur d̄engan lumpur*.

CROTTER, v. a., salir avec de la crotte, مغوترکن دغن لقر *menyōtor-kan d̄engan lumpur*.

CROTTIN, s. m., fiente de cheval, تاهی کود *tāhi kūda*.

CROULEMENT, s. m., éboulement, کرتوهن *ka-runtūh-an*, کربوهن *karubūh-an*.

CROULER, v. n., tomber en s'affaisant, رته *runtuh*, روبه *rūbuh*, ربه *rebah*. Cette maison va —, رومه *rūmah* ایت اکن رته *itu akan runtuh*. La montagne a croulé, کونخ *gūnung* ایت سده روبه *itu sudah rūbuh*.

CROUPE, s. f., partie postérieure des animaux, بنتت *buntut*. — d'un cheval, بنتت کود *buntut kūda*. Monter en —, نیکی کود بر بنتت *naik-i kūda ber-buntut*.

CROUPE d'une montagne, کمنچق *kamunxak gūnung*.

GROUPIÈRE, s. f., امبن ایکر *ambin ikor*, تالی ایکر *tālī ikor*.

Prov. Tailler des croupières à quelqu'un, مشمبت اورع *meny-ham-*

bat orang, ممبرى سوسه قد اورغ *mem-bri sūśah pada orang*.

CROUPION, s. m., *پونگور* *punggur*.

CROUPIE, v. n., se corrompre, faute de mouvement, منجادی بوسق *men-jādi būsuk sebab tenang*. Les eaux qui croupissent deviennent puantes, ایر تنغ منجادی *āyer tenang men-jādi būsuk*.

CROUSTILLE, s. f., petite croûte de pain, کولت روتی یغ کچل *kūlit rōti yang kexil*.

CROÛTE, s. f. partie extérieure du pain, کولت روتی *kūlit rōti*. Qui a de la —, برکولت *ber-kūlit*.

CROÛTE d'un ulcère, سلاقت لوك *selāput lūka*, کروفغ *kerūping*.

CROÛTE, mauvais tableau, تلیسن *tulis-an yang kūrang baik*.

CROÛTON, s. m., فوئغ کولت روتی *pūtung kūlit rōti*, فوئغ ۲ روتی کچل *pūtung-pūtung rōti kexil yang di-rendang*.

CROYABLE, adj., یغ دافت دفرچای *yang dāpat di-perxayā-i*, یغ کفرچایان *yang ka-perxayā-an*.

CROYANCE, s. f., فرچای *perxāya*, امانة *amānat*. — religieuse, ایمان *īmān*, اعتقاد *itikād*, اکام *agāma*. — chrétienne, اکام مسیحی *agāma mesēhi*. — musulmane, اکام اسلام *agāma islām*.

CROYANT, E, adj. et s., qui croit sa religion, برایمان *ber-īmān*, مومن *mūmin*. Les croyants, المومنین *el-mūmenin*. Le chef des croyants, امیر المومنین *amīr el-mūmenin*. Un — chrétien, اورغ برایمان *orang ber-īmān*, اورغ مسیحی *orang mesēhi*. Un vrai — musulman, اورغ مسلم *orang muslim*.

CRÛ, s. m., terroir où croit quelque chose, تانه مان تسامن تمبه *tānah māna tanām-an tumbuh*. Ce vin est de mon —, اغکور این *aggūr ini deri-pada hasil tanah hamba*.

CRU, E, adj., qui n'est pas cuit, متته *mentah*. De la viande crue, متته داگخ *dāgix mentah*.

CRU, non apprêté, écru, کاسر *kā-sar*, متته *mentah*. Toile crue, کاین *kāin*, کاسر *kāin kāsar*, متته *mentah*. Cuir —, کولت یغ بلم دسامق *kūlit yang belum di-samak*.

CRÛ, E, part. pas. du v. croître, سده *yang sudah tumbuh*, یغ سده تمبه *yang sudah jadi besar*.

CRU, E, part. pas. du v. croire, یغ دفرچای *yang di-perxayā-i*.

CRUAUTÉ, s. f., inhumanité, فراغی *perāngi tlālim*, ظالم *perāngi gemàs*, فرغنیسان *perg-aniayā-an*.

CRUCHE, s. f., vase, تمغاین *tem-pāyan*, کندى *kendi*, کوچى *gūxi*.

Une grande — à eau, بویغ *būyug*.
Puiser de l'eau avec une grande —,
مشمبل ایر دغن بویغ *merg - ambil*
āyer dengan būyug. Une petite —,
گوری *gūri*. Une — d'huile, تمغاین
میتق *tempāyan mīñak*.

Fig. personne stupide, اورغ بوده
orang bōdoh.

CRUCHON, s. m., petite cruche,
گوری کچل *tempāyan kexil*,
gūri.

CRUCIFIÉ, E, part. pas. du v. cru-
cifier, ترصلیبکن *ter-şalib-kan*,
di-pentang.

CRUCIFIEMENT, s. m., action de
cruccifier, حال منصلیبکن *hāl men-*
şalib-kan, حال ممتغ *hāl mementang*.

CRUCIFIER, v. a., attacher à une
croix, منصلیبکن *men-şalib-kan*, ممتغ
mementang. Ils crucifient de nou-
veau le fils de Dieu, مک مریکیت
الله منصلیبکن قول انق الله
itu men-şalib-kan pūla ānuḳ
allah. — la chair (se mortifier),
منصلیبکن داگغ *men-şalib-kan dā-*
gīg. — ses passions, مناهن هوا
منهان نفسون *menāhan hawā nepsū-ña*.

CRUCIFIX, s. m., صلیب *şalib*, فاتغ
صلیب *pātung şalib*.

CRUCIFORME, adj., qui a la forme
d'une croix, سروث صلیب *sa-rūpa*
şalib.

CRUCIGÈRE, adj., qui porte la
croix, یغ میکل صلیب *yug memikul*
şalib.

CRUDITÉ, s. f., قری یغ متنه *prī*
yug mentah. Des crudités, مکانن
یغ متنه *makān-an yug mentah*.

CRUE, s. f., augmentation, تباهن
tambāh-an. — des eaux, بنجر
ban-jir, ایر بسم *āyer besār*.

CRUE, croissance, تبوهن
tumbūh-an.

CRUEL, LE, adj., dur, méchant,
بغس *bergis*, کرس هاتی *krās hātī*,
یغ ماکن ظالم *gemās*,
yug mākan dārah. Homme —,
اورغ ظالم *orang bergis*,
orang tlālīm.

CRUELLEMENT, adv., avec cruauté,
دغن دغن بغس *dengan bergis-ña*,
دغن ظالم *dengan tlālīm*,
دغن گمس *dengan gemās*.

CRUMENT, adv., sans ménagement,
دغن دغن کرس *dengan krās*,
دغن پگکهن *dengan pergkuh-ña*.

CRURAL, E, adj., شاه فون *pāho*
pūña. Os —, تولغ شاه *tulang pāho*.
Veine crurale, اورت شاه *urat pāho*.

CRUSTACÉ, E, adj., یغ کولتن کرس
yug kulit-ña krās.

CRYPTE, s. f., لشکر دالم تانه *lang-*
gar dālam tānah, کریج کچل دالم
تانه *grēja kexil dālam tānah*.

CUBE, s. m., solide à six faces carrées égales, لمباك يغب مكان انم مك *sembāk yag mēkan anm mēka* *sembāga yang mukā-ña anām maka sa-suātu mukā-ña per-segi empat*, لمباك يغب رفان سفرت روف دادو ادان *sembāga yang rupā-ña seperti rūpa dādu adā-ña*.

CUBER, v. a., مشهورك بارغ يغب فنجج *meḥṣūr k bārag yag fānjaj*, دان ليبر دان لائي تغلي ادان *dān lēbar dān lāgi tinggi adā-ña*.

CUBIQUE, adj., سروف دادو *sa-rūpa dādu*, سروف بوه فاري *sa-rūpa būah pāri*.

CUEILLETTE, s. f., récolte des fruits, فوغت فغوتن *puṅgūt-an*, فوغت فغوتن *puṅgut-puṅgūt-an*. — des olives, فوغت فغوتن زيت *puṅgūt-an zeit*.

CUEILLI, E, part. pas. du v. cueillir, فوغت *petik*, فوغت *di-petik*, فوغت *puṅgut*.

CUEILLIR, v. a., détacher de la tige, فوغت *memetik*, فوغت *mergentas*. — une fleur, فوغت بوغ *memetik būra*.

CUEILLIR, récolter, فوغت *memūngut*. — les fruits, فوغت بوهواهن *memūngut būah-būah-an*.

CUEILLOIR, s. m., فركاكس ممتق *per-kākas memetik*, فركاكس فوغت بوه *per-kākas memūngut būah*.

CUILLÈRE, s. f., ustensile de table, سندق *senduk*, سودق *sūduk*. Le manche d'une —, هولو سندق *hūlu senduk*. Prendre à la —, مپندق *meṅsenduk*. En forme de —, سروف *sa-rūpa senduk*. — à pot, سيبير *gāyung*, چيدق *xīduk*, سيبير *sībur*.

CUILLERÉE, s. f., plein une cuillère, سفهن سندق *sa-penūh-ña senduk*, سفهن گايغ *sa-penūh-ña gāyung*.

CUIR, s. m., peau d'un animal, كولت *kūlit*, كولت بناغ *kūlit binā-tang*. — de buffle, كولت كربو *kūlit karbau*. — cru, كولت يغب بل دسامق *kūlit yang belum di-samak*. — corroyé, كولت يغب دسامق *kūlit yang di-samak*. Préparer, corroyer du —, كولت مپامق *meṅsamak kūlit*.

CUIRASSE, s. f., جبه *jabāh*, باجو *baju besi*. Revêtez-vous de la — de la justice, هندقله كامو مغانكن *hendak-lah kāmū mergenā-kan jabāh adālet*. Une — de fer, جبه درفد بسی *jabāh deri-pada besi*.

CUIRASSER, v. a., مغانكن جبه *mergenā-kan jabāh*.

CUIRASSIER, s. m., يغب برثاكي جبه *ber-pākey jabāh*. Un régiment de cuirassiers, فسوكن سلدادو يغب *pasūk-an soldādo yang ber-pākey jabāh*.

CUIRE, v. a., préparer par le feu, ماسقن *me-māsak-kan*, مناتق *me-nānak*. — du riz, ماسقن ناسی *me-māsak-kan nāsi*, مناتق ناسی *menānak nāsi*. — dans l'eau, مریسکن *me-rebūs-kan*. -- dans la poêle, مزندغ *me-rendang*. — à la broche, مامچق *memācaq*. — des briques, مبابکر باتو بات *mem-bākar bātu bāta*.

CUIRE, faire mûrir, ماسقن *me-māsak-kan*. Le soleil cuit les fruits, متهاری ماسقن بود *mata-hāri me-māsak-kan būah*.

CUIRE, v. n., être au feu, ماسق *māsak*, برماسق *ber-māsak*. — dans l'eau, مریس *rebūs*.

CUIRE, causer une douleur âpre et aiguë, هاشت *hāngat*, قدہ *pedih*.

CUISANT, E, adj., aigu, piquant, قدہ *pedih*, هاشت *hāngat*.

CUISINE, s. f., lieu où l'on apprête les aliments, دافر *dāpur*, تمقت ماسق *tamt māsak*, مکانن *tampat māsak makān-an*. Chef de —, کفال دافر *kapāla dāpur*. Aide de —, بودق جورو دافر *būdāq jūru dāpur*. Batterie de —, سرب دافر *serba dāpur*.

CUISINE, art de préparer les aliments, علم ماسق *ilmu māsak*.

CUISINE, aliments, مکانن *makān-an*. Maigre —, مکانن یغ کورغ باق *makān-an yang kūrang bānaq*.

Faire la —, مپدیاکن مکانن *meñediā-kan makān-an*.

CUISINIER, ÈRE, s., توکخ دافر *tūkang dāpur*, جورو دافر *jūru dāpur*, توکخ ماسق *tūkang māsak*.

CUISSE, s. f., فاه *pāho*. L'os de la —, تولغ فاه *tūlang pāho*. Une — de poulet, فاه هایم *pāho hāyam*.

CUISSON, s. f., 1°, action de cuire, حال ماسق *hāl māsak*, حال مناتق *hāl menānak*, قنناکن *penanāk-an*. 2°, résultat, تناکن *tanāk-an*.

CUIT, E, part. pas. du v. cuire, ماسق *māsak*, تانق *tānaq*. -- dans l'eau, مریس *rebūs*. Grillé, کورغ *gōrery*. Rôti, فغکغ *paṅgang*. Frit, زندغ *rendang*.

CUIT, comme la brique, la chaux, بابر *bākar*.

CUIVRE, s. m., تمباک *tembāga*, کنیغن *kunīng-an*. — rouge, تمباک دیره *tembāga mērah*. — jaune, کنیغن تمباک کونخ *tembāga kūnīng*, کنیغن *kunīng-an*. — blanc de Chine, تمباک فوته در چین *tembāga pūtih deri xīna*. Monnaie de —, وغ تمباک *wang tembāga*. Chandelier de —, کاکي *kāki*, دین درقد تمباک *kāki dīan deri-pada tembāga*.

CUIVRÉ, E, part. pas. du v. cuivrer, یغ دلافسکن تمباک *yang di-lāpis-kan tembāga*. Un navire —, کفل یغ دلافسکن تمباک *kapul yang di-lāpis-kan tembāga*.

CUIVRÉ, qui a la couleur du cuivre, اورغ ورن تباك *warna tembāga*. Des hommes cuivrés, اورغ يغ ورن تورن *orang yag warna tūbuh-na warna tembāga*.

CUIVRER, v. a., revêtir de cuivre, ملاشكن دغن تباك *me-lāpis-kan degan tembāga*.

CUL, s. m., derrière, تمش *tumbung*, قنتت *pantat*, فغغ *punggang*, بنتت *buntut*, بورت *būrit*, دبر *dubūr*. Il a reçu le fouet sur le —, دسه *di-sesāh pantat-ña*. Tomber sur le —, جاته تمش كتانه *jātuh tumbung ka-tānah*. — par dessus tête, بالقي بله *bālīk-belūh*.

CUL, le fond d'un vase, باوه *bāwah*, دالم *dālam*. Le — d'une bouteille, باوهن بوتل *bāwah-ña bōtol*.

CULASSE, s. f., fond d'une arme à feu, بدل ايكر *ikor bedil*.

CULBUTE, s. f., سوسغ *sūsang*, همبالان *humbalang-an*.

CULBUTER, v. a., مغهمبالان *menghumbalang-kan*, منمغكن *menumbang-kan*.

CULBUTER, v. n., tomber en faisant la culbute, برهمبالان *ber-humbalang*, ميوسغ *meñūsang*, تمش *tumbang*.

CUL-DE-JATTE, s. m., اورغ تمغغ يغ *orang timpang yag* تباد داقت برجان *tāda dāpat ber-jālan*.

CUL-DE-SAC, s. m., لورغ ماتي *lūrung māti*, جالان ماتي *jālan māti*.

CULÉE, s. f., masse de pierres pour soutenir la poussée d'un pont, تامبون باتويغ منمغكت جبائان *tambūnan batu yang menungkat jambātan*.

CULMINANT, E, adj., تمغت له تغكي *tampat lebeh tinggi*. Point — d'un astre, تمغت تغكي سوبه بنغ *tampat tinggi sa-būah bintang*. Point — d'une chaîne de montagnes, كمنچق *kamunçak gunung*.

CULOT, s. m., يغ له مود *yag lebeh mūda*, يغ بنچت *yag bunçit*.

CULOT, résidu qui se forme dans le foyer d'une pipe, تاها ئيف مغهيسف *tāhi pīpa meng-hisap tembāko*.

CULOTTE, s. f., سلور *selūwar*, سلور سروال *serwāl*. — de velours, سلور سلور *selūwar belūdu*. Porter des culottes, ماماكي سلور *memākey selūwar*.

Loc. Cette femme porte la —, مك فرمفون ايت ثون عمرنتهكن لكين *maka perampūan itu pūn memarentah-kan lakī-ña*.

CULOTTER, v. a., mettre en culotte, مغمناكن سلور *mengnā-kan selūwar*.

CULOTTER une pipe, مغهممكنا ئيف *meng-hitam-kan pīpa serta meng-hisap tembāko*.

CULOTTIER, ÈRE, s., توكغ سلور *tūkang selūwar*.

CULPABILITÉ, s. f., فرسلاهن *per-salāh-an*, دوس *dōsa*.

CULTE, s. m., بکتی *bakṭi*, بکتیئن *ka-bakṭi-an*. —, prière, سمبھیغ *sembahyang*, اکام *agāma*. — du vrai Dieu, بکتی قد الله *bakṭi pada allah*. — intérieur, سمبھیغ دالم هاتی *sembahyang dālam hāti*. — des idoles, سمبھیغ قد برهال *sembahyang pada berhāla*. — établi, اکام نگرى *agāma nagri*. Liberté des cultes, اکام بیس *hāl bēbas agāma*.

CULTIVABLE, adj., propre à la culture, یغ داثت دفراوسه *yang dāpat di-per-ūsah*, یغ داثت دکرچاکن *yang dāpat di-karjā-kan*.

CULTIVATEUR, s. m., qui cultive la terre, اورغ فرأوسه تانه *orang per-ūsah tānah*, اورغ برلادغ *orang ber-lādang*. — de riz, اورغ بکرچ ساوه *orang be-karjā sāwah*.

CULTIVÉ, E, part. pas. du verbe cultiver, دکرچاکن تفرأوسه *te-per-ūsah*, دکرچاکن بندغ *bendang*. — en riz, ساوه *sāwah*, لادغ *lādang*.

CULTIVER, v. a., la terre, فرأوسه تانه *per-ūsah tānah*. — les plantes, منام *menānam*. — des terres à riz, اورغ مفرچاکن ساوه *mergarjā-kan sāwah*, اورغ مفرچاکن لادغ *mergarjā-kan lādang*.

— la vigne, منام فوهن اغکور *menānam pōhon arggūr*.

CULTIVER, s'adonner à des études, بلاجر *bel-ājar*. — les sciences, بلاجر علم *bel-ājar ilmu-ilmu*, منتت علم *menuntut ilmu*.

CULTIVER, conserver, entretenir, مملهار *memelihāra*. — ses amis, مملهار صحابة ان *memelihāra ṣoḥābat-ṣoḥābat-ña*.

CULTURE, s. f., de la terre, فراوساهن *per-ūsah-an tānah*, کرج تانه *karjā tānah*.

CUMIN, s. m., جنتن *jintan*. — noir, جنتن هیتم *jintan hitam*.

CUMUL, s. m., حال منبن *hāl menimbun*. — d'emplois, حال منجاوت قد دو جواتن سکالی *hāl menjāwat pada dūa jawāt-an sa-kālī*.

CUMULER, v. a., réunir, منبن *menimbun*, مفرچمشن *merg-himpun*.

— des emplois, منجاوت قد دو جواتن سکالی *men-jāwat pada dūa jawāt-an sa-kālī*. — des traitements, منداثت کاجی در دو فیهق سکالی *mendāpat gāji deri dūa pihak sa-kālī*.

CUNÉIFORME, adj., یغ رثاکن روٹ *yang rupā-ña rūpa bāji*.

CUPIDE, adj., اورغ طمع *orang temā*. — avare, کیکر *kikir*.

CUPIDITÉ, s. f., désir immodéré, کئینین *ka-īngīn-an*, لوب *lōba*. —, avarice, ککیرن *kikīr-an*. —, con-

CURIEUX, rare, *جارع* *indah*, *جارع* *jārang*, *ماهل* *māhal*, *ترحیران* *ter-heirān*. Un livre —, *کتاب یغ* *indah*, *کتاب یغ* *indah*.

CURIOSITÉ, s. f., désir de savoir, *کئینن اکن* *ka-irgin-an ākan*, *براجر* *ber-ajar*, *رندو اکن* *rindu ākan* *تاهو* *tāhu*.

CURIOSITÉ, chose curieuse, *بارع* *bārang yang indah*, *نادرة* *nādirat*. Collection de curiosités, *بارع ۲ یغ* *per-himpūn-an bārang-bārang yang indah*.

CUTANÉ, E, adj., de la peau, *در* *deri kūlit*, *کولت فون* *kūlit pūna*. Maladie cutanée, *ثپاکت کولت* *peñakit kūlit*.

CUVE, s. f., sorte de grand tonneau, *تغ* *tong*, *فاسو* *pāsu*, *بجانه* *bejānah*. — en bois, *فاسو کایو* *pāsu kāyu*, *بجانه کایو* *bejānah kāyu*. — en maçonnerie, *بجان* *baxāna*.

CUVÉE, s. f., contenu d'une cuve, *سفنهن* *sa-penùh-ña* *بجانه* *bejānah*, *سفنهن* *sa-penùh-ña* *فاسو* *pāsu*.

CUVER, v. n., fermenter dans la cuve, *تغکل دالم* *bejānah ākan* *برخیر* *ber-kamir*.

CUVER, v. a., son vin, *تیدر مابق* *tidor mābuk*.

CUVETTE, s. f., *فاسوکچل* *pāsu kexil*, *فاسو چوچی* *pāsu xūxi mūka*.

CUVIER, s. m., cuve pour la lessive, *فاسو توکغ* *pāsu tūkang* *بنار* *bināra*.

CYCLE, s. m., période d'un certain nombre d'années, *فردارن وقت* *per-idār-an waktu*. Le — lunaire est de dix-neuf ans, *فردارن وقت بولن* *per-idār-an waktu bulan* *بس* *sambil* *بلس* *belàs* *تاهن* *tāhun lamā-ña*. Le — solaire est de vingt-huit ans, *فردارن وقت متهاری* *per-idār-an waktu mata-hāri* *دو* *dūa* *فوله* *puloh* *دلان* *dalan* *تاهن* *tāhun lamā-ña*.

Les Malais ont pris des Javanais un cycle de huit années qu'ils nomment *windu* *وندو*. Les huit années de ce cycle portent les noms suivants: 1° *الف* *alip*; 2° *عها* *ehē*; 3° *جیم اول* *jim awal*; 4° *جی* *jē*; 5° *دال* *dāl*; 6° *با* *bē*; 7° *واو* *wāu*; 8° *جیم اخر* *jim ākir*. Les Malais ont encore un cycle de douze ans qu'ils nomment *mambang*.

CYCLOPE, s. m., نام سواتو جنس *nāma suātu jenis* *رقتاس* *raqsasa* *یغ* *yang* *داتغه* *dātgeh* *داهی* *dāhi*.

CYGNE, s. m., oiseau du genre de l'oie, *سواتو جنس* *suātu jenis* *بورع* *burug* *یغ* *yang* *سفرت* *se-perti* *هغس* *hangsa*.

CYLINDRE, s. m., solide, long et rond, باتاغ بولت *bātang būlat*, باتاغ فارس *bātang pāras*.

CYLINDRIQUE, adj., فارس *pāras*, سا-رؤف تیغ بولت *sa-rūpa tīang būlat*.

CYMBALE, s. f., instrument d'airain, چراچق *xerāxap*, چراچق *xerāxak*. Jouer des cymbales, ممتق چراچق *memetik xerāxap*.

CYNIQUE, adj., impudent, obscène, چابل *xābul*, چندان *xandāla*, دوکان *dōkāna*, گاتل *gātal*.

Un homme —, اورغ چابل *ōrang xābul*. Langage —, فركتائان چابل *per-katā-an xābul*.

CYNISME, s. m., impudence, فرچبولن *per-xabūl-an*, لککون تیغ چابل *ka-lakū-an yang xābul*, فری چندان *prī xandāla*.

CYNORHODON, s. m., rosier sauvage, ماور هوتن *māwar hūtan*.

CYPRÈS, s. m., فوهن چمار *pōhon xemāra*, سرو *serū*.

D

D, s. m., دی *de*, la quatrième lettre de l'alphabet, حرف یغ کشت *huruf yang ka-ampat deri alif-bā-tā*.

D majuscule, دی بسر *de besār*.

D minuscule, دی کچل *de kexil*.

DA, interj., له *lah*, فون *pūn*, سغکه *sungguh*. Oui-dà, یالہ *yā-lah*, یافون *yā pūn*, یاسغکه *yā sungguh*. Nenni-dà, تیدقلہ *tidak-lah*.

D'ABORD, loc. adv., دهولو *dahūlu*, ملول *mula-mūla*. v. ABORD.

D'ACCORD, loc. adv., دغن سهاتی *dengan sa-hāti*, دغن سچار *dengan sa-bixāra*.

DADAIS, s. m., nigaud, اورغ بوده *ōrang bōdoh*.

DAGUE, s. f., espèce de poignard, خنجیر *kanjar*.

DAIGNER, v. n., برکنن *ber-kenàn*, سوك *sūka*, رضا *redlā*, هندق *hendak*. Il ne daigne pas m'écouter, تیاد ای برکنن دغر اکن هب *tiāda ĩa ber-kenàn dengar ākan hamba*.

D'AILLEURS, loc. adv. v. AILLEURS,

DAIM, s. m., bête fauve, نافه *nāpuh*.

DAIS, s. m., لاشت ۲ *tenda*, لاشت *lāngit-lāngit*. —, dont on se sert dans les processions, تند یغ داوشغ *tenda yang di-ūsung*.

DALLE, s. f., tablette de pierre, باتو داسر *bātu dāsar*.

DALLER, v. a., محبوبه باتو داسر *mem-būbuh bātu dāsar*, منداسرکن *men-dāsar-kan* دغن باتو *bātu*. — en marbre, منداسرکن دغن باتو مرمر *men-dāsar-kan dengan bātu marmor*.

DALMATIQUE, s. f., vêtement des diacres, باجو اورغ شماس *bāju orang šemmās*, باجو سمپهغ قدس *bāju sembahyang kudus*.

DALOT, s. m., لوبغ ايركلور *lobang āyer ka-luar*.

DAMAS, s. m., étoffe, کمنجا *kimkĕā*. — cramoisi, کمنجا قرمزى *kimkĕā ķir-mizî*. — blanc, کمنجا ثوته *kimkĕā pūtih*. Rideaux de —, تيرى درقد, تيرى کمنجا *tirey deri-pada kimkĕā*.

DAMASQUINAGE, s. m., فامر *pāmur*, كوره *kūreh*.

DAMASQUINÉ, E, part. pas. du v. damasquiner, فامر *ber-pāmur*, كوره *kūreh*, بركوره *ber-kūreh*.

DAMASQUINER, v. a., محبوبه فامر *mem-būat pāmur*, ممبرفامرکن *mem-ber-pāmur-kan*. — la lame d'un criss, محبوبه فامر قد مات کريس *mem-būat pāmur pada mĕta krĭs*.

DAMASQUINEUR, s. m., توکغ فامر *tūkang pāmur*.

DAMASSÉ, E, part. pas. du verbe damasser, يغ بر بوع سفرت کمنجا *yang*

ber-būnga seperti kimkĕā. Linge —, کاین يغ بر بوع سفرت کمنجا *kāin yang ber-būnga seperti kimkĕā*.

DAMASSER, v. a., محبوبه کاین کمنجا *mem-būat kāin kimkĕā*.

DAME, s. f., femme de qualité, ستى *seti*, تون *tūan*, نون *nōna*. Notre —, ستى مريم *seti marĭam*.

DAME, maîtresse de maison, mère de famille, اعوان او اعوان *awān*, انجى *enci*.

DAME, celle que l'on aime, پاى *nāi*.

DAME d'honneur, — du palais, دغ *dang*, دايع *dāyang*, درادغ *darā-dang*.

DAME, s. f., pion au jeu de dames, بوه افث *būah āpĭt*, افث افثين *āpĭt-āpĭt-an*, بوه چاتر *būah xātur*. Jeu de dames, ماين چاتر *māin xātur*, فاسغ *fasang*. Jouer aux dames, برماين چاتر *ber-māin xātur*, فاسغ برماين *ber-māin pāsang*.

DAME-JEANNE, s. f., grosse bouteille, بوتل بسر *bōtol besār*.

DAMER, v. a., منجد يکن دو بوه چاتر *men-jadĭ-kan dūa būah xātur* بر فاسغ *ber-pāsang*.

DAMIER, s. m., فافن چاتر *pāpan xātur*, فافن افث افثين *pāpan āpĭt-āpĭt-an*. Les cases du —, تافن چاتر *tāpak xātur*.

DAMNABLE, adj., qui mérite damnation, هارس دحکمن *hārus di-ḥukum-kan*, هارس مرسای سغسار *hārus me-rasā-i sangsāra dālam nāraka*.

DAMNATION, s. f., حکومن *ḥukūman*, کوق *kūtuk*, سقس نارک *siksa nāraka*. — éternelle, یغ ککل *kūtuk yang kakal*.

DAMNÉ, E, part. pas. du v. damner, سده کن حکم *di-kūtuk*, دکوق *di-kūtuk*, sudah kena *ḥukum*. Les damnés, ایسی نارک *isi nāraka*.

DAMNER, v. a., مغمکمن کن مرسای *meḡm-kan*, سغسار دالم نارک *meḡm-kan me-rasā-i sangsāra dālam nāraka*.

SE DAMNER, v. pron., هیلع جوان *hīlang jiwā-ña*.

DANDIN, s. m., niais, اورغ بیغ *orang bīngung*, اورغ بوده *orang bōdoh*.

DANDINER, v. n., بردوین *ber-dūyun-dūyun*, براولغ *ber-ōling*, ملغکغ *me-leḡgāng*.

SE DANDINER en marchant, برجالن *ber-jālan* serta *ber-dūyun-dūyun*.

DANGER, s. m., péril, بهای *bahāya*, مار *māra*, مرههای *mara-bahāya*. — de mort, بهای موت *bahāya maut*. En —, برههای *ber-bahāya*. Mettre en —, ممبری بهای *mem-brī*

bahāya. Courir un —, بوله کن بهای *būleh kena bahāya*. Mettre sa vie en —, بلنجاکن جیو *belanjā-kan jīwa*. Afin que Dieu vous garde de tout —, سفای تون هب دقلهراکن *supāya tūan hamba di-peliharā-kan allah deri-pada segala mara-bahāya*.

DANGEREUX, EUSE, adj., qui met en danger, یغ ممبری بهای *yang mem-brī bahāya*, برههای *ber-bahāya*, برمار *ber-māra*. Un endroit — sur mer, تمغت یغ برههای دلاوت *tampat yang ber-bahāya di-lāut*. Un homme —, اورغ جاهت *orang jāhat*, اورغ یغ ترلاو ییس *orang yang ter-tālu bīsa*. Une blessure dangereuse, لوك فایه *lūka pāyah*.

DANS, prép., دالم *dālam*, دالم *di-dālam*, د *di*, فد *pada*, دغن *dengan*, ب *bi*. — votre main, دالم تون *dālam tāngan tūan*. — la maison, دالم رومه *dālam rūmah*. — son cœur, دالم هتین *dālam hati-ña*. — le pays, ددالم نکری *di-dālam nagrī*. — le ciel, ددالم سورک *di-dālam suwarga*. La vie de l'homme — ce monde, کهدوفن اورغ مانسی *ka-ḥidūp-an orang mānusīa dālam dunīa ini*. Etre — l'embarras, اد دالم کسساهن *ada dālam ka-susāh-an*.

DANS, sans mouvement vers, se rend par د *di*, ددالم *di-dālam*. Il est — la maison, ای اد درومه *ā ada di-rūmah*. Il est — la forêt, ای اد دهوتن *ā ada di-hūtan*. Il se promène — le jardin, ای برجالن *ā ber-jālan di-dālam* کبن *kebōn*. Il demeure — la ville, ای دودق ددالم نکری *ā dūdūq di-dālam* ناگری *nagrī*.

DANS, avec mouvement vers, se rend par ك *ka*, فد *pada*, كفد *ka-pada*. Il va — son pays, ای فرکی کنگرین *ā pergi ka-nagrī-ā*.

DANS avec un mot indiquant le temps, فد *pada*. Dans les temps anciens, فد دهولو کال *pada dahūlu* کالا, فد فریکال *pada purba-kāla*. — le temps de la famine, فد وقت کلغارن *pada waktu ka-lapār-an*. — l'année quatre cents, فد تاهن راتس *pada tāhun ka-ampat* راتس *rātus*.

DANS, signifiant avec, دغن *dengan*. — une bonne intention, دغن سهاج یخ بایق *dengan sahaja yang baik*.

Loc. Tomber dans la pauvreté, جادی مسکین *jādi meskīn*. Bien avant dans la nuit, سمعی جاوه مالم *sampey jāuh mālam*. Entrer dans une grande colère, جادی بایق ماره *jādi bānak mārāh*. Etre dans l'erreur, برسست *ber-sesāt*. Savant

dans les sciences, فهم فد علم *fehēm pada ilmu*.

Avec les verbes *entrer, pénétrer, dans* ne se rend pas en malais. Entrer dans la maison, ماسق رومه *māsūq rūmah*. Le glaive pénétra dans la tête, مک فدع فون ماسق کفال *maka pedang pūn māsūq kapāla*.

DANSANT, part. prés. du v. danser, تارتاری *ter-tāri*, یخ برتاری *yang bertāri*.

DANSE, s. f., تارین *tāri*, فنرین *penārī-an*. Sa — était gracieuse, ترلالو انده ۲ ترین *ter-lālu indah tarī-ā*. Aimer la —, سوك مناری *sūka menāri*. Salle de —, بالی اورخ مناری *bāley orang menāri*. Maître de —, گورو مناری *gūru menāri*. Celui qui mène la —, فقهبولو مناری *paḡhūlu menāri*.

DANSER, v. n., برتاری *ber-tāri*, مناری *menāri*. — en mesure, دغن منورت راکم *menāri dengan menūrut rāgam*. Inviter à —, منت مناری *menta menāri*. — deux à deux ou par groupes, اغکف مناری *angkap menāri*. — tous ensemble, برترترین *ber-tari-tari-an*. — sur la corde, دانس تالی *menāri di-ātas tāli*.

Loc. Il ne sait plus sur quel pied —, ای دالم کسساهن بسر, تیاد *ā da dalam ka-susāh-an besār*, تیاد برافای لاگی *tiāda ber-upāya lāgi*.

DANSEUR, EUSE, s., اورغ یخ برتاری *ōrang yāng ber-tāri*; فناری *penāri*; اورغ مناری *ōrang menāri*. Un habile —, اورغ فندی مناری *ōrang pāndey menāri*. — de profession, اورغ تندق *ōrang tandak*, بدون *bidūwan*, حرکت *jūget*.

D'APRÈS, loc. adv., تورت *tūrut*, سفرت *seperti*. v. APRÈS.

DARD, s. m., قن‌داهن *pandāhan*. — ayant une corde pour le retirer, — pour prendre le poisson, توهق *tōhoq*. — pour lancer le poisson, کوچر *kūjur*. Lancer un —, ملوتر قن‌داهن *me-lūtar pandāhan*.

DARD, aiguillon de certains reptiles, insectes, سغت *sergat*.

DARDE, v. a., lancer, ملوتر *me-lūtar*, ملوترکن *me-lūtar-kan*, منیکم *menikam*. Le soleil darde ses rayons sur la terre, متھاری مناری *mata-hāri meñinār-i būmi*.

DARDILLON, s. m., languette pointue d'un hameçon, کایت کچل فد *kāit keçil pada māta kail*, کایت فنیچ *kāit pançing*.

DARNE, s. f., tranche de poisson, هیرس ایکن *hiris ikan*. Une —, سہیرس ایکن *sa-hiris ikan*.

DARSE, s. f., تمبق کفل *tambaq kapal*, تلقت کچل *teluq keçil*.

DARTRE, s. f., maladie de peau, کورف *kūrap*, کورف هایم *kūrap hāyam*.

DATE, s. f., époque, هاری *hāri*; تند هاری دان تمفت *dīwāsa, tanda hāri dān tampat*. Lettre sans —, سورت دغن تیاد تند هاری *sūrat degan tiāda tanda hāri*. En date de Malacca et du premier mai, ترئولس دنگری ملاک فد فترام *ter-tūlis di-nagrī malāka pada portāma hāri būlan mey*.

DATER, v. a., mettre une date, منولس مپورت هاری *meñūrat hāri*; منولس هاری دان تمفت *menūlis hāri dān tampat*. Lettre datée du cinquième jour du mois, سورت درفد لیم هاری *sūrat deri-pada lima hāri būlan*. Daté de Malacca, ترئولس دنگری ملاک *ter-tūlis di-nagrī malāka*.

DATTE, s. f., خرما *ḡormā*. — fraîche, خرما مغلکل *ḡormā mangkal*. — sèche, خرما کرغ *ḡormā krèng*.

DATTIER, s. m., فوهن خرما *pōhon ḡormā*. Une plantation de dattiers, کبن فوهن *kebòn ḡormā*, کبن خرما *kebòn pōhon ḡormā*. Le bois du —, کایو خرما *kāyu ḡormā*.

DATURA, s. m., کچوبغ *kaxūburg*.

DAUBE, s. f., sorte de ragoût, تومس حال تومس *hāl tūmis, tumis-an*.

DAUBER, v. a., mettre en daube, منومس *menūmis*. Un poulet daubé, هایم یغ دتومس *hāyam yang di-tūmis*.

DAUBER, battre à coups de poing, مغکوپه *merg-gōxoh*.

DAUPHIN, s. m., poisson, دلفین *dolfin*.

DAUPHIN, fils aîné du roi de France, اتق سولخ لکللاکی راج نکری *ānaḳ sōlong laki-laki rāja nagri prancis*.

DAURADE, s. f., poisson, ایکن امس *ikan amès*.

DAVANTAGE, adv., plus, de plus, لاگی *lāgi*. Il y en a —, ادا لاگی *ada lāgi*. Ne restez pas —, جاغن تغکل *jāgan tinggal lāgi*. Il n'est qu'un esclave et rien —, ای هب *ai hēb*. Je n'en donnerai pas —, یا بونک لبه *ia hamba būkan lebh*. Je n'en donnerai pas —, هب تیاد اکن *hamba tiāda ākan mem-bri lebeh*.

DE, prép., indiquant la possession ou le génitif, امفون *pūña*, امفون *ampūña*, ou bien les deux noms se mettent à la suite l'un de l'autre. La maison de mon père, رومه بفاک *rūmah bapā-ku*, بفاک فون رومه *bapā-ku pūña rūmah*. L'argent du roi, راج فون و *wang rāja*, راج فون و *rāja pūña wang*. La bonté de Dieu, کمرهن الله *ka-murāh-an allah*. La porte de la maison, پنتو رومه *pintu rūmah*.

DE, exprimant la matière dont une chose est faite, s'exprime par در *deri*, درفد *deri-pada*, ou bien on place les deux noms à la suite l'un de l'autre. Un habit de soie, کاین سوتر *kāin sūtra*, کاین درفد سوتر *kāin deri-pada sūtra*. Une coupe d'argent, چاون فیرق *xāwan pēraḳ*, چاون درفد فیرق *xāwan deri-pada pēraḳ*.

DE, avant les noms d'origine s'exprime aussi par در *deri*, درفد *deri-pada*, ou bien en plaçant les deux noms à la suite l'un et l'autre. Une personne de Malacca, اورخ ملاک *ōrang malāka*, اورخ در ملاک *ōrang deri malāka*. Eau de rivière, ایر *āyer sūrgey*, ایر در سوخی *āyer deri sūrgey*. Une personne de haute extraction, اورخ در بخش تغکی *ōrang deri barga tinggi*.

DE, indiquant un rapport d'éloignement, در *deri*, درفد *deri-pada*. Il vient de Malacca, ای داتخ *ia dātang deri malāka*. Loin de son pays, جاوه در نکری *jāuh deri nagri-nā*. Marcher d'une station à une autre, درفد سواتو *ber-jālan deri-pada suātu per-henti-an ka-pada suātu per-henti-an*. Du commencement à la fin, درفد فرملان *deri-pada per-mulā-an dātang ka-pada kasudāh-an*. D'où? در مان *deri*;

māna. De qui? در سیاف *deri si-āpa*.

DE, marquant l'instrument, le moyen, دغن *dengan*. Battre de verges, دغن روتن *memūkul dengān rōtan*. Remplir d'eau, مغيسی *dengan āyer*. De tout son cœur, دغن سکنف هتین *dengan sa-genūp hatī-ña*.

DE, marquant la cause, peut s'exprimer par سبب *sebūb* ou par درفد *deri-pada*. De colère il ne pouvait parler, سبب مارهن تياد دافت ای برکات *sebūb mārah-ña tiāda dāpat īa ber-kāta*. Mourir de peur, ماتی *māti sebūb tākut*, ماتی *māti deri-pada tākut*.

DE, signifiant touchant, concernant, آتس *ātas*. Que pensez-vous de cette affaire? اف تون فیکر آتس *apa tūan pīkir ātas por-kāra itu*. Il est préoccupé de ses enfants, ای مشغول آتس اتق آن *īa mešgūl ātas ānaḱ-ānaḱ-ña*.

DE entre deux noms dont le dernier marque une qualité se rendra ordinairement par un adjectif. Un homme de génie, اورغ برعقل *orang ber-aḱal*. Homme de courage, اورغ *orang berāni*. Affaire d'importance, فکرجان یغ برت *pe-karjā-an yang brūt*.

Dans «beaucoup de», «peu de», etc. *de* ne s'exprime pas. Beaucoup

d'hommes, بائق اورغ *bānaḱ orang*. Peu de pain, سديکت روتی *sa-dīkit rōti*.

DÉ, s. m., à coudre, سارغ جاری *sāruḡ jāri*, دیدل *dīdal*. Un — d'or, سارغ جاری درفد امس *sāruḡ jāri deri-pada amūs*. — ouvert, چنچن منجهاث *xinḱin men-jāhit*.

DÉ, s. m., à jouer, دادو *dādu*, بوه *būah pāri*. Jouer aux dés, برماين دادو *ber-māin dādu*. Jeter les dés, مبعوغ قاری *mem-būaḡ pāri*.

DÉBÂCLE, s. f., rupture de la glace qui couvrait une rivière, تاسن ایر *tetās-an āyer bakū di-sūrgey*.

Fig. —, changement inattendu, mêlé de désordre, اباهن بسردغن *ubāh-an besār dengān haru-bīru*.

DÉBÂCLER, v. a., ouvrir, débarasser, مشمبل ساکت *mem-būka meḡ-ambil sākat*.

DÉBÂILLONNER, v. a., ôter un bâillon, مشمبل سمفل درمولت *meḡ-ambil sempal deri mūlut*.

DÉBALLER, v. a., مبه-وك بشكس *mem-būka bungkus*, مشغوری بندیل *meḡ-ūrey bandēla*. — des effets, مبه-وك بارغ *mem-būka bāraḡ-bāraḡ*.

DÉBANDER, v. a., ôter une bande, مبه-وك کاین بیاتن *mem-*

DÉBÂTER, v. a., ôter le bât, مغبل *mery-ambil*
فلان شكولن در اتس بنا تخ *pelāna pikūl-anderi ātas binātarg.*

DÉBATTRE, v. a., contester, بر بنته *ber-bantah*,
مبته *mem-bantah*. — quelque chose, بر بنته کن *ber-bantah-kan*,
فر بنته کن *per-bantah-kan*.

SE DÉBATTRE, v. pron., se dé-
mener, مغوسه کن *mery-ūsah-kan*,
ملکوکن دغن سکوسان *melakū-kan*
dergan sa-kuasā-ña. — se tré-
mousser, مشکلفر *mery-gelepār*.

DÉBAUCHE, s. f., excès dans le
boire et le manger, کلغاون دماکن
کا-لامپاوان-ان دی-ماکان مینم
ka-lampāw-an di-mākan mī-
num, پن-دماپان *pen-demāp-an*.

DÉBAUCHE, dérèglement de
mœurs, کاکوون ریسو *ka-lakū-an*
rīsaw, فری دوکان *pri dōkāna*,
فرسندان *per-xabūl-an*, رومه
per-sundāl-an. Maison de —, رومه
rūmah sundal.

DÉBAUCHÉ, E, s., adonné aux plai-
sirs de la table, فرغوکو *perg-gōgaw*,
قندمف *pen-demāp*. — ivrogne,
قما بق *pe-mābuk*, فرغوکو *perg-gōgaw*.

DÉBAUCHÉ, dérèglé dans ses
mœurs, ریسو *rīsaw*, چابل *xābul*,
اورغ گاتل *ōrang gātal*, بر شهوة *ber-*
śahwat, فرلنتی *perlantey*.

DÉBAUCHER, v. a., jeter dans la
débauche, مبنچانکن *mem-benxanā-*
kan, مروسقکن *me-rūsak-kan*,

مغمفق *mem-binasā-kan*, مروکل
mery-ompik. — une femme, مروکل
me-rūgul.

SE DÉBAUCHER, v. pron., s'a-
donner aux plaisirs de la table,
منجادی قندمف *men-jādi pen-de-*
māp, فرغوکو *mery-gōgaw*.

SE DÉBAUCHER, devenir libertin,
منجادی اورغ ریسو *men-jādi ōrang*
rīsaw, چابل *mery-gōgaw*
ōrang xābul.

DÉBIFFER, v. a., affaiblir, déranger,
منضعیفکن *men-dlāif-kan*, مبورقکن
mem-būruk-kan.

DÉBILE, adj., له *lemāh*, لتہ *letēh*,
کورغ ضعیف *dlāif*, لسو *lesū*, کورغ قوه
kūrang kūwat. Un corps —, توبه
tūbuh yang lemāh. Il est fa-
tigué et non —, مک ای لله دان تباد
maka ia lelūh dān tiāda letēh.

DÉBILITÉ, s. f., faiblesse, کلاهن
ka-lemāh-an, کلتین *ka-letēh-an*,
فری یغ ضعیف *pri yang dlāif*.

DÉBILITER, v. a., affaiblir, ملهکن
me-lemāh-kan, ملتین *me-letēh-*
kan, منضعیفکن *men-dlāif-kan*.

SE DÉBILITER, v. pron., منجادی
له *men-jādi lemāh*, منجادی لتہ *men-*
jādi letēh.

DÉBIT, s. m., vente, جوانل *juāl-*
an, جگال *jagāl-an*. Qui a du —

(marchandise), *ياغ برلاکو* *yaḡ ber-lāku*.

DÉBIT, boutique d'un débitant, *کدی* *kadèy*. Un — de tabac, *کدی اورغ* *kadèy òrang jūal tembāko*.

Fig. —, manière de parler. Homme qui a un beau —, *اورغ* *òrang pandey ber-kāta*. Son — est pénible, *ليدهن برت* *līdah-ña brāt*.

DÉBITANT, E, s., *اورغ برجاگل* *òrang ber-jāgal*, *اورغ فنجول* *òrang pen-jūal*.

DÉBITER, v. a., vendre en détail, *برجاگل* *ber-jāgal*, *برجول جوان* *ber-jūal-juāl-an*.

DÉBITER, raconter, *منچر تراکن* *men-xeritrā-kan*. Il débita des histoires, *دچر تراکنپاله ببراڤ حکایه* *dī-xeritrā-kan-ñā-lah be-brāpa hikāyat*.

DÉBITEUR, TRICE, s., *برهوتخ* *ber-hūtang*, *اورغ برهوتخ* *òrang ber-hūtang*. — et créancier, *برهوتخ دان* *ber-hūtang dān ber-pi-hūtang*.

DÉBITEUR, asservi, qui sert pour sa dette, *اورغ مغیرغ* *òrang meng-irīg*, *اورغ برهوتخ مغیرغ* *òrang ber-hūtang meng-irīg*.

DÉBLATÉREUR, v. n., crier contre quelqu'un, *برکات باپق دغن یغ کرس* *ber-kāta bānāk dengan yaḡ krās lāwan òrang*.

DÉBLAYER, v. a., débarrasser, *مغشکت بارغ فنکاهن* *meng-angkat bārang penegāh-an*, *مغاترکن* *meng-atur-kan*. — une place, *ممبرسه تمفت* *mem-bersih tampat*, *منرغکن تمفت* *menerang-kan tampat*. — les broussailles, *منبس سمق* *menebās semāk*.

DÉBLOQUER, v. a., *موتسکن فغفوغن* *memūtus-kan pengepūng-an*.

DÉBOIRE, s. m., dégoût, chagrin, *جموئن* *jumū-an*, *سوسه هاتی* *sūsah hāti*, *شغل* *šugul*.

DÉBOISER, v. a., *منبس هوتن* *menebās hūtan*, *منبغ کایو هوتن* *menebāḡ kāyu hūtan*, *مبوت فادغ* *mem-būat pādang*.

DÉBOÎTER, v. a., disloquer, *منکلیت* *menegalīat*, *تکلیجه* *tegalijuh*. — le pied, *منکلیت کاکي* *menegalīat kāki*.

DÉBONDER, v. a., un étang, *مبوك* *mem-būka pintu āyer*. — un tonneau, *مغشکت سمبت تخ* *meng-angkat sumbat tong*.

DÉBONDER, v. n., sortir, couler avec force, *کلور مغالر دغن کرس* *ka-lūar meng-ālir dengan krās*.

DÉBONDONNER, v. a., ôter le bondon, *مغشکت سمبت* *meng-angkat sumbat*.

DÉBONNAIRE, adj., *موره* *mūrah*, *رحم* *rahīm*, *رحمان* *rahmān*. Un roi —, *سورغ راج یغ موره* *sa-òrang rāja yaḡ mūrah*.

DÉBONNAIRETÉ, s. f., کمرهن *ka-murāh-an*, رحمة *rahmat*.

DÉBORDERÉ, part. pas. du v. déborder, لمفر *lampar*, امفه *ampuh*, لیفت *līput*.

DÉBORDEMENT, s. m., des eaux, به *bah*, ایر به *āyer bah*, امفوهن *ampūh-an*, ایر لمفر *āyer lampar*, ایر سبق *āyer sebūk*.

DÉBORDER, v. a., enlever le bord, مشغکت فوگر *merg-angkat pinggir*. — un habit, مشغکت فوگر کاین *merg-angkat pinggir kāin*. — un chapeau, مشغکت بیبر کفیه *merg-angkat bibir kopīah*.

DÉBORDER, v. n., sortir des bords, لمفر *me-lampar*, مشغه *merg-ampuh*, ملیفت *me-līput*. La rivière débordé, ایر سوغی مشغه *āyer sūngēy merg-ampuh*.

DÉBOSSULER, v. a., ôter les bosses, مشغیلکن بشق *merg-hīlang-kan bungkuḡ*, مموت رات *mem-būat rāta*.

DÉBOTTER, v. a., tirer les bottes, منغکلکن موزه *menanggal-kan mūzah*.

SE DÉBOTTER, v. pron., منغکلکن موزه *meninggal-kan mūzah*, منغکلکن سفاتو فنجیح *meninggal-kan sapātu panjang*.

DÉBOUCHÉ, s. m., l'extrémité d'un défilé, کلوارن *ka-luār-an*, جان

ثمکائن *jālan ka-luār-an*, تمبکائن *pem-bukā-an*.

DÉBOUCHÉ, moyen de se défaire de marchandises, جان *jālan*. Cherchez un — pour cette marchandise, چهر یله جان منجول دکاشن *xaharī-lah jālan men-jūal da-gāng-an itu*.

DÉBOUCHER, v. a., ouvrir, ôter ce qui bouche, ممبوك *mem-būka*, منچابت سمبت *men-xābut sumbat*, مشغکت سمل *merg-angkat sempal*. — une fenêtre, ممبوك جنديل *mem-būka jandēla*. — une bouteille, منچابت سمبت بوتل *men-xābut sumbat bōtol*.

DÉBOUCHER, v. n., sortir d'un défilé, کلور در جورغ *ka-lūar deri jūrang*.

DÉBOUCLER, v. a., défaire une boucle, مشوریکن کنجیح *merg-ūrey-kan kanxing*, ممبوك سمبت *mem-būka sambat*. — des cheveux, مشوریکن *merg-ūrey-kan īkal*, ممبوك *mem-būka xexentung*.

DÉBOURBER, v. a., ôter la bourbe, مشغکت لمفر *merg-angkat lumpur*. — un fossé, مشغکت لمفر در دالم فارت *merg-angkat lumpur deri dālam pārit*.

DÉBOURBER, retirer de la bourbe. — une charrette, مشلورکن کریت در *mengalūar-kan karēta deri dālam kūbang*.

DÉBOURRER, v. a., ôter la bourre, منچابت سمثل *men-xābut sempal*. — un fusil, منچابت سمثل بدل *men-xābut sempal bedil*. — une selle, منارک بولو در دالم فلان *menārīk būlu deri dālam pelāna*.

DÉBOURS ou DÉBOURSÉ, s. m., avance d'argent, چشگرم *panjar*, چشگرم *ceŋkerəm*.

DÉBOURSEE, v. a., مومبلنجان *mem-belanjā-kan*. — beaucoup d'argent, مومبلنجان بايق و غ *mem-belanjā-kan bānaq wang*, مغلورکن و غ *mengalūar-kan wang*.

DEBOUT, adj., droit, sur ses pieds, برديري *ber-dīri*, تگا *tegā*. Se tenir —, برديري بتل *ber-dīri betūl*. Sa mère se tenait —, برديريه ابوي *ber-dīri-lah ibū-ña*. Rester — (tenir ferme), جادی تگا *jādi tetap*, جادی تگا *jādi tegūh*. Mettre —, ériger, منديرن *men-dīri-kan*, منگا *menegā*. Etre — de grand matin, باغن قد *bāgun pada pagi hāri*. L'édifice est encore —, فراساهن ايت تگا لاکي *per-usāh-an itu tinggal lāgi*. Vent —, اغن *āgin*, دموک *di-mūka*.

DÉBOUTER, v. a., اغکن تريم *erggan tarīma*. — quelqu'un de sa demande, اغکن تريم فرمتاهن اورغ *erggan tarīma per-mintā-an ōrang*.

DÉBOUTONNER, v. a., مشوريکن *meng-ūrey-kan*, موبوک *mem-būka*, کنچغ *kan.cing*.

mem-būka. — un habit, موبوک کاین *mem-būka kāin*.

SE DÉBOUTONNER, v. pron. Fig., parler librement, موبوک هتين *mem-būka hatī-ña*, برکات دغن ترغ *ber-kātu dergan trəng*.

DÉBRAILLER (SE), v. pron., se découvrir avec indécence, موبوک *mem-būka*, کاین دغن تياذات *kāin dergan tiāda pātut*, داد *me-lēleh-kan dāda*.

DÉBRIDER, v. a., ôter la bride, منگاکن کاکغ *menanggal-kan kākəng*, موبوک توم *mem-būka tūm*.

Fig. Sans débrider, sans interruption, دغن تياذ برهنتي *dergan tiāda ber-henti*.

DÉBRIS, s. m., کرباکن *ka-rombūkan*, روبه *ka-rubūh-an*, کر بوهن *ka-rubūh-an*, روبه *rūbuh-rubūh-an*. — d'un navire, روبه روبه در کفل *rūbuh-rubūh-an deri kapal*. — d'une statue, فچه فچاهن در قد سواتو شاتغ *peçuh-peçāh-an deri-pada suātu pātung*. — d'un repas, سسسان در *sisā-sisā-an deri per-jamū-an*.

DÉBROUILLER, v. a., démêler, مشوريکن *meng-ūrey-kan*. — du fil, مشوريکن بنغ بئغ کوست *meng-ūrey-kan benəng yang kūsut*.

DÉBROUILLER, éclaircir, mettre en ordre, مپلسیکن *meñelesèy-kan*, منرغکن *menerəng-kan*. — une

affaire difficile, مپلسیکن بارغ یغ مشکل, *meñelesey-kan bārang yang muskil*.

DÉBUSQUER, v. a., chasser d'un lieu, d'un poste, مغهالوکن کلور *menghālau-kan ka-lūar*, در مغالورکن *deri menghālau-kan ka-lūar*, مغالوکن در هوتن, مغت *mengalūar-kan deri tampat*. — legibier, مغهالوکن فربروئن در هوتن, مغت *menghālau-kan per-burū-an deri hūtan*. — l'ennemi d'une place, مغهالوکن موسه کلور در سواتو مغت *menghālau-kan mūsuh ka-lūar deri suātu tampat*.

DÉBUT, s. m., commencement, مول *mūla*, فرملاءن *per-mulā-an*, فرولاءن *āwal*. — d'un discours, فرولاءن *per-mulā-an bixāra*. Au — de la maladie, فد ملان فیاکت ایت *pada mulā-ña peñākit itu*.

DÉBUTANT, E, s., یغ ملاءى *yang me-mulā-i*. — dans la carrière théâtrale, دالغ بهارو *dālang bahāru*, اورغ بهارو ماین وایغ *orang bahāru māin wāyang*.

DÉBUTER, v. n., commencer, مول *me-mūla*, ملاءى *me-mulā-i*, مپوت *mem-būat pe-kanjā-an pada portāma kāli*.

DEÇÀ, prép., سبله *di-sīni*, سین *sa-belàh sīni*, En — de la rivière, دسبله سین سوغى *di-sa-belàh sīni sūngey*. — et delà, دسین دسان *di-sīni di-sāna*. Jambe —, jambe

delà (à califourchon), چلاقق *xelā-pak*.

DÉCACHETER, v. a., briser le cachet, مپوک چف *mem-būka*, مپوک درفد مترین *mem-būka xəp*, مپوک درفد مترین *mem-būka deri-pada matrèy-ña*. — une lettre, مپوک سورت *mem-būka sūrat*.

DÉCADENCE, s. f., کرتوهن *ka-runtūh-an*, کرساکن *ka-rusāk-an*. Tomber en —, رنته *runtuh*. La — du royaume, کرتوهن کرجاءن *ka-runtūh-an ka-rajā-an*.

DÉCAÈDRE, adj., à dix faces, یغ *yang* اد سغوله موك *ada sa-pūloh mūka padā-ña*.

DÉCAGONE, adj., à dix angles et à dix côtés, یغ اد سغوله هوجغ دان *yang* اد سغوله سکى *ada sa-pūloh hūjung dān sa-pūloh seqi padā-ña*.

DÉCAISSER, v. a., مشغکت در دالم *merg-angkat deri dālam peti*.

DÉCALER, v. a., ôter les cales, مشغکت تاتل *merg-angkat tātal*.

DÉCALOGUE, s. m., les dix commandements de Dieu, سغوله فپروهن *sa-pūloh peñurūh-an ter-tulis ātas dūa loh bātu yang di-brī-kan allah ka-pādu nabī mūsa*. Violier le —, مللوى *me-lalū-i peñurūh-an allah*.

DÉCAMPER, v. n., lever le camp, برآنگت در تمارت *ber-angkat deri tampat bāla tantāra*, فولنگن *pulang-kan bāla tantāra*.

Fig. S'enfuir à la hâte, لاری *lāri*. Il a décampé, لاری سده *lāri sudah lāri*.

DÉCANTER, v. a., مغهننگن *meng-hening-kan*. — du vin, مغهننگن ایر *meng-hening-kan āyer arggūr*.

DÉCAPITER, v. a., couper la tête, مموئغ کفال *memanggal kapāla*, مموئغ لهر *memūtuyg lēher*. — un criminel, مموئغ کفال اورغ برساله *memanggal kapāla ōrang ber-sālah*.

DÉCARRELER, v. a., مموئغکت باتو *meng-angkat bātu* جوین در داسر سواتو تمفت *jūbin deri dāsar suātu tampat*.

DÉCATIR, v. a., مغهیلنگن *meng-hilang-kan* کرس کاین *keris kāin*.

DÉCÉDER, v. n., mourir de mort naturelle, ماتى *māti*, وفاة *wafāt*, مموئغت *mangkat*, هیلغ *hilang*.

DÉCÉLER, v. a., découvrir une chose cachée, ممبکان *mem-bukā-kan*, ممناجقکن *me-nājatā-kan*, ممناججکن *menunjuk-kan*, ممناظرکن *men-tlā-hir-kan*. — un secret, ممبکان رهسی *mem-bukā-kan rahasiā*.

DÉCEMBRE, s. m., دسمبر *desamber*. Le mois de — بولن دسمبر *būlan desamber*.

DÉCEMMENT, adv., avec décence, دغن سفاتن *dengan sa-pātut-ña*, دغن سفرتین *dengan seperti-ña*.

DÉCENCE, s. f., قوتون *patūt-an*, فری سنونه *prī senūnuh*.

DÉCENNAL, E, adj., qui dure dix ans, یغ سفوله تاهن لاک *yang sa-pūloh tāhun lamā-ña*.

DÉCENT, adj., فاطت *pātut*, سنونه *senūnuh*, لایق *lāiḱ*. Des habits décents, فکاین یغ فاطت *pakēy-an yang pātut*. Une conduite décente, کلکون یغ سنونه *ka-lakū-an yang senūnuh*.

DÉCEPTION, s. f., tromperie, فرسواتن *per-sesāt-an*, فرتفرون *per-tipū-an*, فردیان *per-dayā-an*.

DÉCERNER, v. a., مموئغکرهکن *meng-anugrah-kan*.

DÉCES, s. m., mort naturelle, وفاة *wafāt*, موت *maut*, کمتین *ka-matī-an*, فد هاری *fūdayāri*, کمتین *pada hāri ka-matī-an-ña*.

DÉCEVOIR, v. a., tromper, ممفردیان *mem-per-dayā-kan*, منیفو *menipu*, منیفوی *menipū-i*. — les espérances, مموتسکن اس *memūtus-kan asa*.

DÉCHAÎNER, v. a., détacher la chaîne, ممغوریکن رنتی *meng-ūrey-kan rantey*, ملشکن درقد لشکو *melépās-kan deri-pada lurggu*.

DÉCHAÎNER, exciter, ممغوفق *meng-ūpak*.

SE DÉCHAÎNER, v. pron., مغوريکن *merg-ūrey-kan rantey diri-ña*. Se —, s'emporter, جادی ماره *jādi mārāh*.

DÉCHARGE, s. f., action de décharger, مواتن مېشکر حال *hāl mem-bongkar muāt-an*.

DÉCHARGE, libération, affranchissement, لفاسن *lepās-an*, لفاسن *pe-lepās-an*, لفوتن *lupūt-an*, لفوتن *pe-lupūt-an*.

DÉCHARGE d'un fusil, فنبق بدل *penembak bedil*.

Tuyau de DÉCHARGE, جالان اير *jālan āyer*.

DÉCHARGEMENT, s. m., فېشکارن *pem-bongkār-an muāt-an*, مواتن فېشکارن *pemurgāh-an*.

DÉCHARGER, v. a., فېشکه *memurgah*, مواتن مېشکر *mem-bongkar muāt-an*. — des ballots de marchandises, فېشکه بېگس رکاغن *memurgah bungkus dagāng-an*. — un navire, مېشکر مواتن کفل *mem-bongkar muāt-an kapul*.

DÉCHARGER, ôter une charge, débarrasser d'un fardeau, ملفسکن *me-lepās-kan*, ملوقسکن *me-lūput-kan*. — d'un impôt, درود ملفسکن *me-lepās-kan deri-pada xūkey*. — d'une dette, درود ملفسکن *me-lepās-kan deri-pada hūtang*. — son cœur, هاتې مېکاکن *mem-bukā-kan hāti*. — un fusil,

منبق بدل *memāsang bedil*, مېشکت ايسی بدل *menembak bedil*, مېشکت ايسی بدل *merg-angkat isi bedil*. — son ventre, مېبوغ اير *mem-būang āyer*, مېبوق *kedlā hājat*, مېبوق *mem-bērak*.

SE DÉCHARGER, v. pron., déposer son fardeau, منورنکن بابن *menūrun-kan bāban-ña*. Se — de ses affaires sur une personne de confiance, مېرهکن فکرجان درين کفد سورغ *meñeruh-kan pe-karjā-an diri-ña ka-pada sa-ōrang kapercayā-an*. Se — d'un secret, مشتاکن رهسی *mergatā-kan rahasiā*. Cette rivière se décharge dans la mer, سوغی ایت مېرالکن ايرن کلوت *sūngay itu meng-hālir-kan āyer-ña ka-lāut*.

DÉCHARGEUR, s. m., اورغ مېشکر *orang mem-bongkar muāt-an*, مواتن کولی یغ فېشکه *kūli yang memurgah*.

DÉCHARNÉ, E, part. pas. du verbe décharner, کورس *kūrus*. Un corps —, توبه کورس *tūbuh kūrus*.

DÉCHARNER, v. a., ôter les chairs, مېشکت داگخ درود تولغ *merg-angkat dagang deri-pada tūlang*.

DÉCHARNER, rendre maigre, مغورسکن *mengūrus-kan*.

SE DÉCHARNER, v. pron., جادی کورس *jādi kūrus*.

DÉCHAUSSEUR, v. a., ôter la chaussure, منغشکلکن سفاتو *menanggal-kan sapātu*.

DÉCHAUSSEUR un arbre, منچشکل *men-xangkul di-kāki* ثوکک *pōkok*, منغشکت تانه دکاکي ثوکک *mengangkat tanah di-kāki pōkok*.

DÉCHÉANCE, s. f., perte d'un droit, کھلاغن حق *ka-hilāng-an hak*. —, perte du trône, فری ترشکت درفد *prī ter-pexūt deri-pada pangkat ka-rajā-an*.

DÉCHET, s. m., ککراغن *ka-kurāng-an*, کھلاغن *ka-hilāng-an*. — en quantité, ککراغن باقی *ka-kurāng-an bāñak*. — en valeur, ککراغن هرک *ka-kurāng-an hargā*.

DÉCHEVELER, v. a., مغوریکن رمبت *meng-ūrey-kan rambut*.

DÉCHEVÊTRER, v. a., ôter le chevrete ou licou, مېوک ستناجي *mem-būka sentāji*.

DÉCHIFFRER, v. a., expliquer ce qui est écrit en chiffres, مېاج سورت *mem-bāxa sūrat angka*. —, lire une écriture malfaite, دافت *dāpat mem-bāxa sūrat yang tiāda trāng*.

DÉCHIQUETER, v. a., découper par taillades, منچنچ *men-xenxang*, مشهیرس *meng-hiris*.

DÉCHIRÉ, E, part. pas. du verbe déchirer, سويک *sūyak*, چارق *xārik*, تر چارق *ter-xārik*, کويک *kōyak*.

Des habits déchirés, فکاین یغ کويک *pakēy-an yang kōyak*. Il a été — par une bête féroce, ای سده *ia sudah ter-xārik ūleh binātang yang būwas*.

DÉCHIREMENT, s. m., action de déchirer, حال منچارق *hāl men-xārik*, حال مغويک *hāl mengōyak*, فنچریکن *pen-xarik-an*. — d'entrailles, ساکت فرت یغ ساعت *sākit prūt yang sāngat*. — de cœur, ساکت هاتی *sākit hāti*.

DÉCHIRER, v. a., مپويک *meñūyak*, منچارق *men-xārik*, مغويک *mengōyak*, منچابق *men-xābik*. — un habit, مپويک باجو *meñūyak bāju*, منچارق فکاین *men-xārik pakēy-an*. Il déchira ses vêtements, مک *maka di-sūyak-ñā-lah pakēy-an-ñā*. Deux ours déchirèrent ces enfants, مک دو ایکر *maka dūa ikor brūang pūn men-xārik-lah kānak-kānak itu*.

DÉCHIRER le cœur, مپکيتي هاتی *meñakī-i hāti*.

DÉCHIRER le prochain, médire de lui, مغمفاتی تن ماسی *meng-umpāt-i temān mānūsia*.

SE DÉCHIRER, v. pron., برکويک *ber-kōyak*. Se — mutuellement,

médire les uns des autres, برامفت *ber-umpat-umpāt-an*.

DÉCHIRURE, s. f., سیاکن *suyāk-an*, چله *xelāh*, چریکن *xarīk-an*, بلهه *belāh-an*. — dans un rocher, چله کارغ *xelāh kāraḡ*.

DÉCHOIR, v. n., tomber dans un état moindre, منجادی کورغ *men-jādi kūrāḡ*, هیلغ *jātuh*, جاته *jātuh*, هیلغ *hīlāḡ*. Sa réputation déchoit, نام *namā-ña men-jādi kūrāḡ bāik*. — de son rang, دپختکن درفد فختکن *di-pexāt-kan deri-pada pangkat-ña*.

DÉCHU, E, part. pas. du v. déchoir, جادی کورغ *jādi kūrāḡ*, سده جاته *sudah jātuh*, ترپخت *ter-pexāt*.

DÉCIDÉ, E, part. pas. du v. décider, terminé, سلسی *pūtus*, فوتس *selesèy*.

DÉCIDÉ, fixé, تانتو *tantu*, ترفایو *ter-pāyu*.

DÉCIDÉMENT, adv., دغن تانتو سکالی *dengan tantu sa-kāli*.

DÉCIDER, v. a., arrêter, conclure, مپلسیکن *memūtus-kan*, مپسیراکن *meñelesèy-kan*, مپسیراکن *mem-bixarā-kan*. — une affaire, مپسیراکن *memūtus-kan bixāra*. — un différend, مپلسیکن چدرا *meñelesèy-kan xidrā*. — un point légèrement, مپسیراکن سواتو فرکار دغن تیاد ایغت بایق ۲

memūtus-kan suātu porkāra dergan tiāda iḡat bāik-bāik.

SE DÉCIDER, v. pron., برنیة *ber-nīyet*. Se — à partir, برنیة هندق فرکی *ber-nīyet hendaq ferki*. Se — pour une chose entre plusieurs, میله *memīlih*.

DÉCIMAL, E, adj., یغ دهاکی سؤلوه *yag di-bahāgi sa-pūloh*.

DÉCIME, s. m., فرقلوهن *per-pulōh-an*. Un —, سفرؤلوه *sa-per-pūloh*. Lever les décimes, مخکت فاجق *memunggut pājāḡ sa-per-pūloh*.

DÉCIMER, v. a., punir un sur dix, مپساکن سؤرغ درفد سؤلوه اورغ *meñiksā-kan sa-ōraḡ deri-pada sa-pūloh ōraḡ*. La population a été décimée par la famine, بایق اورغ *bānāḡ ōraḡ*, سده ماتی سبب کلغارن *sudah māti sebāb ka-lapār-an*.

DÉCISIF, IVE, adj., qui décide, یغ مپوسکن *yag memūtus-kan*, یغ *yag meng-hābis-kan*. Jugement —, حکم یغ مپوسکن بچار *hukum yag memūtus-kan bixāra*.

DÉCISION, s. f., jugement, قوسن *putūs-an*, فرسلسین *per-selesèy-an*, حکومن *hukūm-an*.

DÉCLAMATEUR, s. m., قندی برکنکات *pandey ber-kata-kāta*, خطیب *katīb*.

DÉCLAMATION, s. f., علم برکتکات *ilmu ber-kata-kāta*, علم اوچف *ilmu ūxap*, چار خطبة *xāra kutbat*, فصیحة *feṣīḥat*.

DÉCLAMATION, invective, اجماهن *ajujāh-an*, هجائن *hujāt-an*.

DÉCLAMER, v. a., réciter à haute voix, برخطبة *ber-kutbat*, برکتکات *ber-kata-kāta* dengan سوارپارغ *suāra nāring*. — en public, برکتکات *ber-kata-kāta* dihadāp-an *orang bāñak*.

DÉCLAMER, invectiver, اجوجه *ajūjah*, مشهورجت *merg-hūjat*. — contre les grands, اجوجه درفد اورغ *ajūjah deri-pada orang besār*.

DÉCLARATION, s. f., action de déclarer, حال میتاکن *hāl meñatā-kan*, حال مبرتاکن *hāl mem-beritā-kan*, حال مبرتاکن *pe-ñatā-an*, ممبرتاکن *pem-beritā-an*. — publique, حال میتاکن *hāl meñatā-kan* kapada *orang bāñak*. — de guerre, حال معلومکن فرغ *hāl me-malūm-kan prang*.

DÉCLARER, v. a., manifester, میتاکن *me-ñatā-kan*, معلومکن *me-malūm-kan*, مبریت *mergātā-kan*, ممبریت *mem-beritā*, مبری تاهو *mem-brī tāhu*. — ses intentions, میتاکن *me-ñatā-kan* maḡṣūd-ñā. Je déclare que je l'ai vu courir l'amok, اکو مبرتاکن مک اکوسده دلپت *aku mbrītākn mak akusde dlipet*.

مغامق دی *āku merḡatā-kan maka āku sudah me-lihat dia merḡ-āmok*. — la guerre, معلومکن فرغ *me-malūm-kan prang*.

DÉCLARER, révéler, مبروک *mem-būka*, مغاکو *merg-āku*. — ses péchés, مغاکو دسان *merg-āku dosā-ñā*.

SE DÉCLARER, v. pron., contre, مغتاکن هندق ملان *merḡatā-kan hendak me-lāwan*. Se — coupable, مغاکو سندبری برساله *merg-āku sendiri ber-salah*.

DÉCLIN, s. m., حال جادی کورغ *hāl jādi kūrang*, حال یغ دکت هابس *hāl yang dekāt hābis*. — de la fièvre, حال دم جادی کورغ *hāl demām jādi kūrang*. Au — du jour, pada *lingsir hāri*. — de la lune, بولن کچل *būlan keawil*. Empire qui penche vers son —, کرجاکن یغ اکن روبه *ka-rajā-an yang akan rūbuh*.

DÉCLINAISON, s. f., inflexion grammaticale, صرف *seraf*, تصریف *tesrif*.

DÉCLINAISON, éloignement d'un astre de l'équateur, جاوهن سبوه بنتغ *jāuh-ñā sa-būah bintang deri kat istiwā*.

DÉCLINAISON de la boussole, سست *sesūt* جارم *jārum padōman*.

DÉCLINER, v. n., diminuer, baisser, هیلغ *jādi kūrang*, هیلغ *hilang*. Son zèle commence à —, مک راجن *maka rājīn-ñā jādi kūrang*.

kūrang. Ses forces déclinent de plus en plus, ماكن ۲ قوتن هيلخ *mākin-mākin kūwat-ña hilang*. Le jour décline, ماک لىسرمتهاری *maka liy-sir mata-hāri*, متهاری تورن *mata-hāri tūrun*. Ce malade décline, اورغ ساکت ایت جادی لبه فایه *ōrang sākūt itu jādi lebèh pāyah*.

DÉCLINER, v. a., t. de grammair, منتصر یفکن *men-teşrîf-kan*.

DÉCLINER SON NOM, مشتاکن نام *mestākan nām*, درین *mergatā-kan nāma dirī-ña*.

DÉCLINER, ne vouloir pas reconnaître, منکر *munkir*. — la compétence d'un tribunal, منکر حق *munkir haq*, مجلس *munkir haq mejlis*.

DÉCLIVITÉ, s. f., pente, ثری سیرغ *prī sērūg*, ثری تغغ *prī tunggang*. — rapide, ثری ترجل *prī terjal*.

DÉCLORE, v. a., enlever la clôture, مېوک *mem-būka*, مغغکت فاگر *merg-angkat pāgar*. — un jardin, مغغکت تامن *merg-angkat pāgar tāman*.

DÉCLOUER, v. a., مېوک بارغ یغ *mem-būka bārang yang ter-pāku*, مغغکت فاکو *merg-angkat pāku*, منچابت فاکو *men-xābut pāku*.

DÉCOCHER, v. a., lancer un trait, ممانه *memānah*, ملفسکن *me-lepās-kan*. — une flèche, ممانهکن *memānah-kan*, ملفسکن اتق فانه *me-lepās-kan ānaq pānah*. Il décocha

sa flèche, ای ممانهکن اتق فانه *ia memānah-kan ānaq pānah-ña*.

DÉCOCHER un trait de satire contre quelqu'un, میندرکن اورغ *meñdir-kan ōrang*.

DÉCOCTION, s. f., کوه ایر *āyer*, کوه کوه *kūwah*. — de riz, ایر ناسی *āyer nāsī*, ایر کنجی *āyer kanji*.

DÉCOIFFER, v. a., défaire la coiffure, مغغکت کفیه *merg-angkat kopiah*.

DÉCOIFFER, déranger les cheveux, مغوری رېمت *merg-ūrey rambut*.

DÉCOLLATION, s. f., action de couper le cou, حال مغگل کفال *hāl memanggal kapāla*, مغگلان کفال *pemanggal-an kapāla*.

DÉCOLLER, v. a., décapiter, مغگل مونتغ لهر *memanggal kapāla, memūtung lēher*.

DÉCOLLER, détacher ce qui était collé, مېوک بارغ یغ دراکت *mem-būka bārang yang di-rākat*.

DÉCOLLETER, v. a., لیلېکن لهر دان *me-lēleh-kan lēher dān bāhu*.

DÉCOLORATION, s. f., 1°, action de décolorer, حال مغغیلغکن ورن *hāl merg-hilang-kan warna*. 2°, résultat, کهلان ورن *ka-hilang-an warna*. La — du visage, کهلان ورن موک *ka-hilang-an warna mūka*.

DÉCOLORER, v. a., ôter la couleur, مغغیلغکن ورن *merg-hilang-kan warna*. Le vinaigre lui a décoloré

les lèvres, ورن بیری دهیلگن اوله *warna bibir-ña di-hilang-kan ùleh xūka*.

DÉCOMBRER, v. a., ôter les décombres, مغشکت کرمان *meng-ang-kat ka-rombāk-an*. — une place, منچوچی سواتو تفت *men-xūxi suātu tampat*.

DÉCOMBRES, s. f. pl., کرمان *ka-rombāk-an*, روبه ربوهن *rūbuh-rubūh-an*. Tas de —, تمبن کرمان *timbun ka-rombāk-an*.

DÉCOMPOSER, v. a., séparer les parties, میکوکن عنصر ایغ منجیدکن *meñakū-kan unşur-unşur yang men-jadī-kan suātu lembāga*.

DÉCOMPOSER, dissoudre, معهنچرکن *meng-hanxur-kan*. La grande chaleur décompose la viande, فانس یغ *pānas yang sāngat meng-hanxur-kan dānging*.

SE DÉCOMPOSER, v. pron., جادی *jādī hanxur*. Après la mort notre corps se décompose, هابس *hābis māti tūbuh kita jādī hanxur*.

DÉCOMPOSITION, s. f., séparation, فرسکون *per-sakū-an*, فرچرین *per-xerēy-an*.

DÉCOMPOSITION, altération, corruption, فری هنجری *prī hanxur*, فری بوسق *prī būsuk*.

DÉCOMPTE, s. m., retenue sur un compte, چغکولغ *xengkōlong*, یغ

دقوتغ *yang di-pūtung*. Trois roupies de — sur le total, چغکولغ تین روئیه *xengkōlong tiga rūpiāh deri jumlat*.

DÉCOMPTER, v. a., rabattre sur une somme, منچغکولغ *memūtung men-xengkōlong*. — cinq piastres en payant les gages, مومتغ لیم رعگت *memūtung lima ringgit deri gāji*.

DÉCONCERTÉ, E, part. pas. du v. déconcerter, چغغ *xengang*, ترچغغ *ter-xengang*, دهشته *dahşat*, راکو *rāgu*, ترماغو *ter-māngu*.

DÉCONCERTER, v. a., étonner, troubler, منچغغکن *men-xengang-kan*, ممبری دهشته *mem-brī dahşat*, میلسکن *meng-gādoh-kan*, *mem-bīlas-kan*.

DÉCONCERTER, rompre les mesures, les desseins, میالهکن *meñālah-kan*, منیدان *meniadā-kan*, مرکون *me-ragū-kan*.

DÉCONFITURE, s. f., ruine, کبساءن *ka-binasū-an*, کرساکن *ka-rusāk-an*.

DÉCONSEILLER, v. a., ممالغکن *mem-māling-kan*, مبیچارکن بیر جاغن *mem-bixarā-kan biar jāngan*.

DÉCONSIDÉRER, v. a., perdre de réputation, مبنساکن نام اورغ *mem-binasā-kan nāma ōrang*, منچلاکن *men-xelā-kan nāma ōrang*.

DÉCONTENANCE, s. f., فري مالو *prī mālu*, فري دهشة *prī dahšat*.

DÉCONTENANCÉ, E, part. pas. du v. décontenancer, جادى مالو *jādi mābu*, كن دهشة *kena dahšat*.

DÉCONTENANCEE, v. a., faire perdre contenance. ممبرى مالو *mem-brī mālu*, ممبرى دهشة *mem-brī dahšat*.

DÉCONVENUE, s. f., malheur, چلاك *xelāka*, كساهن *ka-susāh-an*.

DÉCOR, s. m., action de décorer, فرياسن حال مغهيس *hāl meng-hiās*, فرياسن *perg-hiās-an*.

DÉCOR, ensemble des décorations d'un théâtre, فرياسن تمثت وايغ *per-hiās-an tampat wāyang*.

DÉCORATEUR, s. m., فرياسن مغهيس *yang meng-hiās*, اورغ فرياسن *orang perg-hiās*.

DÉCORATION, s. f., فرياسن *per-hiās-an*. — d'un palais, فرياسن مالكى *per-hiās-an māligey*. Belle —, فرياسن فري باكس *per-hiās-an yang bāgus*.

DÉCORATION de chevalerie, بنتغ *bintag*, تند حرمة *tanda hormat*. Porter une —, فري مالكى بنتغ *memākey bintag*.

DÉCORÉ, E, part. pas. du v. décorer, فرياسن *hiās*, فرياسن دهياسى *yang di-hiās-i*.

DÉCORÉ d'un titre, بركلر *ber-gelār*. — d'une croix, فرياسن دغن بنتغ *terhiās dagn bintag*.

ter-hiās dergan bintag, فري مالكى *yang memākey bintag tanda hormat*.

DÉCORER, v. a., orner, مغهيس *merg-hiās*, مغهياسى *merg-hiās-i*. — un palais, مغهياسى مالكى *merg-hiās-i māligey*. — un théâtre, مغهياسى تمثت وايغ *merg-hiās-i tampat wāyang*.

DÉCORER d'un titre, مغكلر كن *merg-gelār-kan*. —, donner une décoration, مغنكراهى اورغ دغن بنتغ حرمة *merg-anugrah-i orang dergan bintag hormat*.

DÉCORTIQUÉ, E, part. pas. du v. décortiquer, كوش *kūpas*, كوش *ter-kūpas*, كلوش *kelūpas*, كوبق *kūbak*.

DÉCORTIQUER, v. a., enlever l'écorce, مغوش *mergūpas*, مغوش *mergūpas*, مغوش مغوش *mergūbak*, مغوش مغوش *mergūbak*, مغوش مغوش *mergūbak*, مغوش مغوش *mergūbak*. — une noix d'arec, مغوش فريغ *mergūpas pī-nang*.

DÉCORUM, s. m., bienséance, كفتوتن *ka-patūt-an*, كهر وسن *ka-harūs-an*, فري مالكى بنتغ *prī yang laik*.

DÉCOUCHER, v. n., تيار تيدردگرين *tiāda tīdor di-garèy-ña*, برالم دلور *ber-mālam di-tīar rūmah-ña*.

DÉCOUDRE, v. a., défaire une couture, مموك جهيتن *mem-būka jahūt-an*. — la doublure d'un habit,

مېموك چېپتن لقيسن باجو *mem-būka jahāt-an lapīs-an bāju*.

DÉCOULER, v. n., couler, مليله *me-lilih*, مغالير *ber-linang*, مغالير *merg-ālir*, برتيرس *ber-tiris*. Comme du miel qui découle, سفرت ايرمادو *seferti āyer mādu yang ber-tiris*. Faire —, مينيرسكن *menīris-kan*, مغاليركن *merg-ālir-kan*.

DÉCOUPER, v. a., couper par morceaux, مغهيرس *merg-hiris*, مونتخ *memūtung*. — à table, مونتخ داڭخ *memūtung dāng*, مونتخ دميچ *memūtung dāng di-mēja*. Couteau à —, فيسو مونتخ داڭخ *pisaw memūtung dāng*. — du papier en forme de figure, مونتخ قرطاس منجديكن *memūtung kartās men-jadī-kan gambar*.

DÉCOUPLER, v. a., détacher ce qui est couplé, منچيريكن جودو *men-xerèy-kan jōdo*, منچيريكن بارخ يڭ *men-xerèy-kan bārang yang ber-pārang*. — des chiens de chasse, مېموك تالي ليهر انجخ شر بروءن *mem-būka tāli lēher anjng per-burū-an*.

DÉCOURAGÉ, E, part. pas. du v. décourager, كچل هاتي *keṣil hāti*, مورخ هاتي *kūrang hāti*, بر دوك *ber-dūka*.

DÉCOURAGEMENT, s. m., فري چابر *prī wābar*, كدكاهن *ka-dukā-an*.

DÉCOURAGER, v. a., abattre le courage, مغهيلسكن هاتي *merg-hilang-*

kan hāti, منچابركن *men-xābar-kan*.

DÉCOURONNÉ, E, part. pas. du v. découronner, ترچت درشد فثكت *ter-peṣat deri-pada pangkat ka-rajā-an*. Un roi —, سورخ *sa-ōrang rāja yang ter-peṣat*.

DÉCOURONNER, v. a., enlever la couronne, منغلكن مكوت *menang-gal-kan makōta*, مچتكن درشد فثكت *memṣat deri-pada pangkat ka-rajā-an*.

DÉCOURS, s. m., de la lune, بولن كچل *būlan keṣil*.

DÉCOUSU, E, part. pas. du v. découdre, فنجيتن يڭ تربوك *pen-jahāt-an yang ter-būka*.

DÉCOUSU, sans liaison, يڭ تباد *yang tiāda ber-hūbung*, يڭ برهويڭ *yang dengan tiāda hubūng-an-ña*. Paroles décousues, دغن تباد هبوعن *per-katā-an-per-katā-an dengan tiāda hubūng-an-ña*.

DÉCOUVERT, E, part. pas. du v. découvrir, بوك *būka*, تربوك *ter-būka*, سيلق *silak*, يڭ تباد توتفن *yang tiāda tūtup-ña*.

DÉCOUVERT, nu, تلنجخ *telanjang*, ليله *lēleh*.

DÉCOUVERT, trouvé, دافت *dāpat*, ددافت *di-dāpat*.

DÉCOUVERT, connu, پات *nāta*, ظاهر *tlāhir*. Terrain —, دارغ *pādang*. Ciel —, چواج *xuāxa*.

À DÉCOUVERT, loc. adv., manifestement, دغن ترغ *dengan trəng*, دغن پات *dengan nāta*.

DÉCOUVERTE, s. f., action de découvrir, حال مېوك *hāl mem-būka*, كېكان *ka-bukā-an*. La — d'un secret, كېكان رهسى *ka-bukā-an rahasiā*. La — d'une conspiration, كپتاءن سمو دای *ka-ñatā-an semū dāya*.

DÉCOUVERTE, invention, قندڤاتان *pen-dapāt-an*, كدڤاتان *ka-dapāt-an*, قندڤاتان ايجاد *ējād*. Une nouvelle —, قندڤاتان پېغ بهارو *pen-dapāt-an yang bahāru*.

DÉCOUVRIR, v. a., ôter ce qui couvre, مېوك *mem-būka*, مېلق *meñlak*, مغشكت توتف *meng-angkat tūtup*. — les racines d'un arbre, مېوك اكر قوهن *mem-būka ākar pōhon*. — une marmite, مېلق فريق *meñlak priuk*.

DÉCOUVRIR, révéler, faire connaître. — un secret, مېوك رهسى *mem-būka rahasiā*. — son cœur, مېوك هتين *mem-būka hati-ña*. — les intentions de quelqu'un, مېتاکن مقصود اورغ *me-ñatā-kan makşūd orang*. — les défauts, مېتاکن چلا *me-ñatā-kan xelā-xelā*.

DÉCOUVRIR, mettre nu, منلنجشکن *menelanjang-kan*, مليلهکن *me-lèleh-*

kan. — son corps, منلنجشکن توبهن *menelanjang-kan tubuh-ña*. — le sein, مليلهکن سوسو *me-lèleh-kan sūsu*.

DÉCOUVRIR, trouver, مندافت *men-dāpat*. — de l'or, مندافت امس *men-dāpat aməs*. — une source d'eau, مندافت مات اير *men-dāpat māta āyer*. — la retraite d'un voleur, مندافت تمفت اورغ فنچورى *men-dāpat tampat orang pen-xūri*.

DÉCOUVRIR, apercevoir, بهارو *bahāru me-līhat*, منفق *menampak*. — un navire, بهارو ملهت *bahāru me-līhat prāhu*. — un cap, منفق تنجیح *menampak tanjung*. De ce lieu il découvrit l'océan, در تمفت ایت دلپتاله اکن *deri tampat itu di-līhat-ñālah ākan samūdriā*.

SE DÉCOUVRIR, v. pron., ôter son chapeau, مغشكت كفيه *meng-angkat kopiah-ña*.

SE DÉCOUVRIR, ôter ses habits, منلنجشکن درين *menelanjang-kan diri-ña*.

SE DÉCOUVRIR, se faire connaître, مېتاکن درين *me-ñatā-kan diri-ña*. Le ciel se découvrit, مک ادرجادی *maka udara jādī xuāxa*.

DÉCRASSER, v. a., ôter la crasse, مېچيکن *meñuxi-kan*, منچرياکن *men-xeriā-kan*, مغشكت تاهي *meng-angkat tāhi*.

Fig. —, former aux bonnes manières, مهاجرکن اورغ منجادی سوغن *meny-ājar-kan ōrang men-jādi sūpan*.

DÉCRÉDITER, v. a., faire perdre le crédit, l'estime, مبنساکن نام اورغ *mem-binasā-kan nāma ōrang*.

DÉCRÉPIT, E, adj., vieux et cassé, ترلالو توا *ter-lālu tuā*. Un vieillard —, اورغ ترلالو توا سرت له *ōrang ter-lālu tuā serta lemāh*.

DÉCRÉPITATION, s. f., pétilllement, لتس *letūs*.

DÉCRÉPITER, v. a., pétiller, ملتس *me-letūs*, ملتف ۲ *me-letūp-letūp*.

DÉCRÉPITUDE, s. f., فري عمر يخ *prī umur yang ter-lālu panjang*, فري ترلالو توا دان له *prī yang ter-lālu tuā dān lemāh*. La — des empires, کرساکن کرجاان *karusāk-an ka-rajā-an*.

DÉCRET, s. m., ordonnance, loi, فرمان *firmān*, فرته تته *tītah*, سبد *sabda*, فرته مبري *parentah*. Rendre un —, مبري فرته *mem-brī parentah*, مبري تته *mem-brī tītah*. Les décrets de Dieu, الله تقدير *taqdīr allah*.

DÉCRÉTER, v. a., بفرمان *be-firmān*, منتهکن *menītah-kan*, منتقدیرکن *mentakdīr-kan*, میوکن *memayū-kan*, مبري فرته *mem-brī parentah*.

DÉCRIÉ, E, part. pas. du v. décrier, یغ نام بوسق *yang namā-ña būsuk*,

یغ نام بوسق *yang namā-ña rūsak*.

DÉCRIER, v. a., ôter la réputation, مفتحکن *men-xelā-kan*, مروسقکن نام *mem-fitnah-kan*, مروسقکن نام *me-rūsak-kan nāma*, مفتحکن نام *mergejī-kan nāma*. — quelqu'un, مروسقکن نام اورغ *me-rūsak-kan nāma ōrang*.

DÉCRIRE, v. a., peindre par des paroles, مفتحکن *mergatā-kan*, منچتراکن *men-xeritrā-kan*, مفتحکن *meñatā-kan*. — l'homme, مفتحکن فري اورغ مانسی *mergatā-kan prī ōrang mānusia*. — un pays, مفتحکن فري نگری *mergatā-kan prī nagri*. — un voyage, منچتراکن فري حال *men-xeritrā-kan prī hāl per-jalān-an*.

DÉCRIRE, tracer, منولسکن *menū-lis-kan*, مغمبرکن *mery-gambar-kan*, مغموت قنا *mem-būat petā*, مغموت دینه *mem-būat dīnah*, مغموت قنا *mery-gāris*. — un pays, مغموت قنا فري نگری *mem-būat petā nagri*. — un cerele, مغموت بولت *mery-gāris būlat*.

DÉCROCHER, v. a., در کایت مغمکت *mery-angkat deri kāit*. — une pièce de viande, در کایت مغمکت داگخ *mery-angkat dāgūng deri kāit*.

DÉCROÎTRE, v. n., diminuer, منجادی کورغ *men-jādi kūrang*. La rivière décroît, ایر سوغی جادی کورغ *āyer*

DÉFAITE, s. f., dérouté, الاهن *alāh-an*. Eprouver une —, دالهکن *di-ālāh-kan*. Qui éprouve une —, یغ برالاهن *yang ber-alāh-an*. Faire éprouver une —, مغالهکن *meng-ālāh-kan*, منیوسکن *menīwas-kan*.

DÉFAITE, prétexte, excuse, ثورا *pura-pūra*, حجة *hujet*.

DÉFALQUER, v. a., déduire, مموئغ *memūtung*, مموئغ *mem-būang*.

DÉFAUT, s. m., imperfection, چلا *xelā*. — corporel, جلا توبه *xelā tūbuh*. Qui a des —, برچلا *ber-xelā*. Sans —, سوچی درفد چلا *sūxi deri-pada xelā*, یغ سمفرن *yang sempurna*.

DÉFAUT, manque, کورغ *kūrang*, ککراغن *ka-kurāng-an*. — de politesse, کورغ ادب *kūrang ādab*. À — de riz, il mange du pain, کارن *kārna* ککراغن ناسی مک ای ماکن روتی *ka-kurāng-an nāsi maka ia mākan rōti*.

DÉFAUT, manquement, ساله *sālah*, سست *sesūt*. Etre en —, برساله *ber-sālah*. Mettre en —, میستنکن *me-nēsūt-kan*. Faire —, تیاد معهادف *tiāda meng-hādap*.

DÉFAVEUR, s. f., disgrâce, مرک *murka*, اماره *amārah*. Encourir la — du prince, کن مرک بکنند *kena murka baginda*.

DÉFECTION, s. f., abandonnement, حال برچری *hāl ber-xerey*, حال منغککن *hāl meninggal-kan*, کدرهکاهان *ka-durhakā-an*.

DÉFECTUEUX, BUSE, adj., qui manque des qualités requises, برچلا *ber-xelā*, یغ کورغ *yang kūrang*, یغ تیاد سمفرن *yang tiāda sempurna*. Travail —, فکرچان یغ برچلا *pe-karjā-an yang ber-xelā*, بائق کورغ *pe-karjā-an yang kūrang bāiik*.

DÉFECTUOSITÉ, s. f., défaut, چلا *xelā*, ثری یغ تیاد گنغ *pri yang tiāda genup*, کورغ *kūrang*.

DÉFENDABLE, adj., یغ داغت *yang dāpat di-lindung-kan*, دلدنغکن *yang dāpat di-peliharā-kan*. — en justice, یغ دلدنغکن *yang dāpat di-bixarā-kan*.

DÉFENDEUR, ERESSE, s., opposé à demandeur, اورغ یغ ددعوائی *orang yang di-dawā-i*.

DÉFENDRE, v. a., protéger, ملندغکن *me-lindung-kan*, ملهراکن *memeliharā-kan*. — un ami, ملندغکن *me-lindung-kan sa-ōrang sohābat*. — le droit de quelqu'un, اورغ حق ملهراکن *hak orang*. La lionne défend ses petits, سیغ بتین ملهراکن

اتق *sīngā betīna memeliḥarā-*
kan ānaḥ-ānaḥ-āna.

DÉFENDRE, plaider pour, ممبرى
مبارى *mem-brī tūlung bixāra.*

DÉFENDRE, prohiber, ملارغکن
me-lārang-kan, منگن menegūh-
kan, محرامکن meḡ-ḥarām-kan,
ممانتار *memantary.* La religion mu-
sulmane défend le vin, اکام اسلام
agāma mlārğkn اورغ مینم ایراغکور
islām me-lārang-kan ōrang mīnum
āyer anggūr. Il défendit aux étran-
gers d'entrer dans la ville, دلارغکنساله
di-lārang-
kan - nū - lah ōrang gerīb māsuk
nagrī.

SE DÉFENDRE, v. prohi., ملندغکن
me - lindung - kan dirī - nū,
ملان *me-lāwan.* Se — contre l'en-
nemi, ملان موزه *me-lāwanmūsuh.*

SE DÉFENDRE, s'excuser, اغکن
erggan, منت جاغن minta jārgan.

SE DÉFENDRE, se justifier,
مغادلکن درین *meḡ-ādil-kan dirī-*
nū.

DÉFENDU, E, part. pas. du v. dé-
fendre, protégé, ترلندغ *ter-lindung,*
تولغ *tūlung, نرتولغ ter-tūlung.*

DÉFENDU, prohibé, لارغ *lārang,*
حرام *ḥarām, تگه tegəh, ترته ter-*
tegəh, قنغ pantary.

DÉFENSE, s. f., protection, ثرلندوغن
per-lindūng-an, فلوانن pe-lawān-
an.

DÉFENSE en justice, حال تولغ بچار
ḥāl tūlung bixāra.

DÉFENSE, prohibition, لراغن
la-rāng-an, قنکاهن penegāh-an.

DÉFENSES, armes défensives de
certains animaux, تارغ *tāring.* —
de sanglier, سیغ *sīyung.* — de
l'éléphant, گادغ *gādıng.*

DÉFENSEUR, s. m., یغ ملندغکن
yang me-lindung-kan, یغ ملان yang
me-lāwan.

DÉFENSEUR en justice, یغ تولغ
yang tūlung bixāra.

DÉFENSIF, IVE, adj., اکن ملان
ākan me-lāwan sāja. Une
guerre —, فرغ اکن ملان ساج
prāng ākan me-lāwan sāja. Armes
défensives, سجات اکن ملان ساج
senjāta ākan me-lāwan sāja.

DÉFENSIVE, s. f., فری یغ دافت
prī yang dāpat me-lāwan.
Se tenir sur la —, برسدى اکن ملان
ber-sedia ākan me-lāwan.

DÉFÉRENCE, s. f., حرمة *ḥormat,*
حرمان *ḥormāt-an.* Offrir ses dé-
férences, ممبرى حرمة *mem-brī ḥor-*
mat.

DÉFÉRER, v. a., donner, accorder,
مغنرهن *meḡ-anuḡrəh-kan.* —
un titre, ملکتکن کلر *me-lekāt-kan*
gelār, مغنرکن meḡ-gelār-kan.

DÉFÉRER, céder, منورت *menūrut.*
— à un avis, منورت بچار
menūrut bixāra.

DÉFÉRER, dénoncer, منوده *menūduh*. — au juge, منوده اورغ کفد *menūduh ōrang ka-pada hū-kim*.

DÉFÉRER le serment, منتت سمفه *menuntut sumpah*.

DÉFERLER, v. a., t. de mar., مېبوك *mem-būka* لاير *lāyar*. مېبابر لاير *mem-bābar lāyar*. Les vagues déferlent sur des rochers, اميق ايت رمق آتس *amīq aīt remq ātas* كارغ *karāḡ ombaḡ itu remuḡ ātas kārāḡ*.

DÉFERRER, v. a., enlever le fer, مېغڭت بېسي *meng-angkat besi*. — un cheval, مېغڭت بېسي كوكو كود *meng-angkat besi kūku kūda*. — un forçat, مېبوك لڭكو *mem-būka lunggu*.

DÉFI, s. m., provocation, فېججان *peng-ajak-an*, فېنتاغن *penentāḡ-an*.

DÉFIANT, E, adj., soupçonneux, كنده كورغ فرچاي *kūrang per-xāya*, گنده *gundah*.

DÉFICIT, s. m., ce qui manque, كورغ *kūrang*, يېغ اد كورغ *yāḡ ada kūrang*. Combler le —, مېفېكېن بارغ *meḡampēy-kan bārāḡ* يېغ اد كورغ *yāḡ ada kūrang*.

DÉFIER, v. a., provoquer, مېچاق *meng-ajak*, مېنتغ *menentāḡ*, مېمكس *memekis*, مېغوسق *meng-ūsīq*. Un homme brave défie dix poltrons, سؤورغ برالی مېچاق سؤوله اورغ چابر *sa-ōrangberānimeng-ajak sa-pūloh ōrang xābar*. — à la course, مېچاق

اكن ملاری *meng-ajak akan melāri*.

SEDÉFIER, v. pron., mutuellement, اچان *ber-ajak-ajak-an*.

SE DÉFIER, avoir de la défiance, كورغ فرچاي مناره شك *kūrang per-xāya*. — de, مناره شك *menāruh šak ātas*. Se — de soi-même, جادی سنونه *jādi senūnuh*, تاكت *tākut*.

DÉFIGURÉ, E, part. pas. du v. défigurer, يېغ رفان روسق *romponḡ*, مېروستقن *yāḡ rupā-ña rūsaḡ*.

DÉFIGURER, v. a., rendre difforme, مېروستقن روڤ *me-romponḡ*, مېبورقن روڤ *me-rūsaḡ-kan rūpa*, مېبورقن روڤ *mem-būruḡ-kan rūpa*. La petite vérole l'a défiguré, مڪ رفان دروستقن *maka rupā-ña di-rūsaḡ-kan ūleh peñākit katum-būh-an*.

DÉFIGURER, altérer, مېغوبهكن *meng-ubah-kan*. Il a défiguré cette histoire, مڪ حال احوال حكاية ايت *maka hāl-ahwāl hikāyat itu di-ubah-kan-ñā-lah*.

DÉFILÉ, s. m., passage étroit, جورغ *jūrang*, جالن سمفت *jālan sumpit*.

DÉFILÉ, action de défilér, حال *hāl ber-jālan* برجالن برتورت تروتن *ber-turut-turut-an*.

DÉFILER, v. a., ôter le fil, مېبوك *mem-būka* اوتس *mem-būka*

ūtas, مَبُوك تَالِي *mem-būka tāli*. — des perles, مَبُوك مِتْيَار دَرُود اوتس *mem-būka mutiāra deri-pada ūtas-ña*.

DÉFILER, v. n., passer à la file, بَرَجَالَن بَرْتُورَت تَرُوتَن *ber-jālan ber-tūrut-turūt-an*. Dix mille hommes ont défilé, سَلَقَس اُورُغ سَدَه لَالُو بَرَجَالَن *salaksa ōrang sudah lālu ber-jālan ber-tūrut-turūt-an*.

DÉFINI, E, part. pas. du v. définir, déterminé, تَرْتَنُو تَرْفَايُو *ter-tantu ter-pāyu*.

DÉFINI, expliqué, يَغ دَارْتِيكَن *yang di-arti-kan*, يَغ دَتَرِيغَكَن *yang ditarīf-kan*.

DÉFINIR, v. a., déterminer, مَنْتُونَكَن *menantū-kan*, مَمَيُونَكَن *memayū-kan*. — les bornes, مَنَانَتُونَكَن فُغَكَر *menantū-kan pinggir*.

DÉFINIR, expliquer, مَيَانَكَن فُرِي *meñatā-kan pri hāl*, مَغْرَتِيكَن *meng-arti-kan*, مَتَعْرِيغَكَن *mentarīf-kan*. — l'homme, مَيَانَكَن فُرِي *meñatā-kan pri hāl ōrang mānusia*. — un mot, مَغْرَتِيكَن مَعْنِي سَوَاتُو فُرِكْتَاَن *meng-arti-kan mana suātu per-katā-an*.

DÉFINITIF, IVE, adj., يَغ مَوْتَسَكَن *yang memūtus-kan*, يَغ مَيُدَهَكَن *yang meñudāh-kan*, يَغ تِيَاد دَاوَت دَاوَهَكَن *yang tiāda dāpat di-ūbah-kan*. Jugement —, حَكَم يَغ مَوْتَسَكَن بِيَار *me-rūsak-kan hāti*.

hukum yang memūtus-kan bi-xāra.

DÉFINITION, s. f., explication, حَال مَغْرَتِيكَن *hāl mengarti-kan*, تَعْبِير تَارِيْف *tabir*.

DÉFINITION, décision dogmatique, حَال مَنَانَتُونَكَن فُرِكَار اِيْمَان *hāl menantū-kan porkāra imān*.

DÉFLEURIR, v. n., perdre sa fleur, لَايُو بَغَان *lāyu bungā-ña*. Arbre défleuri, پَوَهَن يَغ سَدَه لَايُو بَغَان *pohon yang sudah lāyu bungā-ña*.

DÉFLORÉ, E, part. pas. du v. déflorer, يَغ سَدَه هِيلِغ بَكَر *yang sudah hilang biker-ña*, يَغ سَدَه تَرُشِجَه فُرِيغَن *yang sudah ter-pevāh priuk-ña*.

DÉFLORER, v. a., ôter la virginité, مَغْمَبَل مَغْمَبَل بَكَر *meng-ambil biker*, مَغْمَبَل فُرِدْرَاَن *meng-ambil per-darā-an*.

DÉFONCER, v. a., ôter le fond, مَغْشَكْت بَاوَهَن بَارُغ *meng-angkat bāwah-ña bārang*, مَغْشَكْت قَنْتَت بَارُغ *meng-angkat pantat bārang*. — une caisse, مَغْشَكْت بَاوَهَن فُتِي *meng-angkat bāwah-ña peti*. — un tonneau, مَغْشَكْت قَنْتَت تَغ *meng-angkat pantat tōng*.

DÉFORMER, v. a., gâter la forme, مَمْبُورُكَن *mem-būruk-kan*, مَرُوسَقَكَن *me-rūsak-kan*. — la taille, مَمْبُورُكَن سِيَكْف *mem-būruk-kan sikap*. — des souliers, مَرُوسَقَكَن سَفَاتُو *me-rūsak-kan sapātu*. — le cœur, مَرُوسَقَكَن هَاتِي *me-rūsak-kan hāti*.

DÉFOURNER, v. a., ôter du four, مغبيل در دالم دافر *meng-ambil deri dālam dāpur*.

DÉFRAYER, v. a., payer les frais, la dépense de quelqu'un, مباير بلنج *mem-bāyar belanja*, ملئسكن در بلنج *me-lepās-kan deri belanja*. — ses amis, مباير بلنج صمبتن *mem-bāyar belanja ṣoḥabat-ña*.

DÉFRAYER, amuser une société, ميكاكن كاون *meñukā-kan kāwan*.

DÉFRICHEMENT, s. m., حال منبس *hāl menebūs tānah*, ثنباسن تانه *penebās-an tānah*.

DÉFRICHER, v. a., منبس *menebūs*, ممبات *mem-bābat*. — un champ, ممبات تانه *mem-bābat tānah*, مغفيلدكن تانه *meng-hidup-kan tānah*. — un terrain chargé de broussailles, منبس سحق *menebūs semāk*.

DÉFRISER, v. a., مغوريكن *meng-ūrey-kan*. — les cheveux, مغوريكن *meng-ūrey-kan īkal*, مموك *mem-būka xexentury*.

DÉFRONCER, v. a., défaire les plis, مراكن ريسو *me-ratā-kan rīsu*, مغفيلدكن كرت *meng-hilang-kan kerūt*, ثرلطانن *meng-hilang-kan per-lipāt-an*.

DÉFROQUER, v. a., faire abandonner le couvent, مهاجق اورغ *meng-ājak* منغلككن كهدوثن راهب *meng-ājak*

orang meninggalkan ka-hidup-an rāhib.

SE DÉFROQUER, v. pron., منغلككن *meng-ājak* كهدوثن راهب *meng-ājak* *orang meninggalkan ka-hidup-an rāhib*.

DÉFUNT, E, adj., mort, ماتي *māti*, وفاة *wafāt*, هيلغ *hilang*. Il est —, اي سده ماتي *ia sudah māti*. Le — sultan, سلطان يغ سده هيلغ *sultān yang sudah hilang*. — vénéré, سكل مرحوم *ma hūm*. Les défunts, سكل ماتي *segala orang māti*, موتي *mauti*.

DÉGAGÉ, E, part. pas. du v. dégager, ترلئس *ter-lepās*, تبس *tebūs*, لوط *lūput*. Air —, ثري يغ قئس *prī yang pantas*.

DÉGAGEMENT, s. m., 1°, action, حال ملئسكن *hāl me-lepās-kan*, حال منبس *hāl menebūs*. 2°, résultat, ثري يغ ترلئس *prī yang ter-lepās*, ثري يغ دبس *prī yang di-tebūs*.

DÉGAGER, v. a., retirer ce qui était engagé, منبس *menebūs*, ملئسكن *me-lepās-kan*, ملوئت *me-lūput*. — des pierreries, منبس ثرمات *menebūs permāta*.

DÉGAGER, rendre libre, délier quelqu'un de sa parole, ملئسكن اورغ *me-lepās-kan orang deri-pada per-janjī-an-ña*. — un soldat, ملئسكن سورغ سلدادو *me-lepās-kan sa-orang soldādo*.

DÉGAGER, débarrasser, ملفسکن *me-lepàs-kan*, مشوریکن *me-ūrey-kan*, ملوثت *me-lūput*. — quelqu'un du milieu des ennemis, ملفسکن اورغ در انتار سکل موسهن *me-lepàs-kan ōrang deriantāra segalamūsuh-ña*. — du danger, ملوثت *me-lūput deri-pada bahāya*. — des chaînes, مشوریکن رنتی *me-ūrey-kan rantey*. — le chemin, منچوچی جان *men-xūxi jālan*. — quelqu'un de ses dettes, ممباير سکل هوتغ اورغ *mem-bāyar segala hūtang ōrang*.

DÉGAGER de l'odeur, برباو *ber-bāu*. — de la fumée, براسف *ber-āsap*.

SE DÉGAGER, v. pron., ملفسکن *me-lepàs-kan diri-ña*. Se — de toute préoccupation, مبعوغ سکل *mem-būang segala sornok*. Ma tête se dégage, کفلاک جادی سنغ *kapalā-ku jādi senang*, کفلاک جادی ریغن *kapalā-ku jādi rīgan*.

DÉGAÎNE, s. f., manière ridicule, attitude niaise, چارکورغ مانس *xāra kūrang mānis*, کلکون یغ بوده *kalakū-an yang bōdoh*. Quelle — ! اڤا چارایت *apa xāra itu*.

DÉGAÎNÉ, E, part. pas. du v. dé-gainer, ترهونس *ter-hūnus*, ترکلفی *ter-kelempey*.

DÉGAÎNER, v. a., مشهورنس *meng-hūnus*. — l'épée, مشهورنس قدغ *meng-hūnus pedang*.

DÉGANTER, v. a., منغکلکن سارغ *menanggal-kan sārung tāngan*.

DÉGARNIR, v. a., ôter ce qui garnit, مشغکت فرهياسن *meng-angkat perhiās-an*, مشغکت لفيسن *meng-angkat lapis-an*. — un habit, مشغکت لفيسن باجو *meng-angkat lapis-an bāju*. — une maison, مشغکت سرب رومه *meng-angkat serba rūmah*. Un arbre dégarni, ثوهن یغ برکندل *pōhon yang ber-gundul*. Tête dégarnie, کفال بوتق *kapāla būtak*.

DÉGÂT, s. m., ravage, ruine, روسق *rūsak*, کرساکن *ka-rusāk-an*, بناس *bināsa*, کنسائ *ka-binasā-an*. Causer du —, مروسقکن *me-rūsak-kan*. Les éléphants ont fait de grands dégâts dans les plantations de cannes à sucre, کبن تبو دنساکن اوله کاجه ۲ *kebèn tebū di-binasā-kan ūleh gūjah-gūjah*.

DÉGEL, s. m., حال جادی چاير *hāl jādi xāer*.

DÉGELEB, v. a., fondre la glace, منچايرکن یغ بکو *men-xāer-kan yang bakū*. Le vent du sud a dégelé la rivière, اغن سلاتن سده منچايرکن اير *āgin selātan sudah men-xāer-kan āyer bakū di-sūngay*.

DÉGELER, v. n., منجادی چایر *men-jādi xāer*.

DÉGÉNÉRATION, s. f., فراهاهن فراغی *per-ubāh-an perāngi ka-pada ka-jahāt-an*, حال منجادی *per-ubāh-an perāngi ka-pada ka-jahāt-an*, کفد کجهاهن *per-ubāh-an perāngi ka-pada ka-jahāt-an*, کورغ بايق *hāl men-jādi kūrang bāik*.

DÉGÉNÉRER, v. n., s'abatardir, براوبه فراغی کفد کجهاهن *ber-ubāh perāngi ka-pada ka-jahāt-an*, کورغ بايق *ber-ubāh men-jādi kūrang bāik*, له منجادی لبه *men-jādi lebh jahat*. Il est honteux de dégenérer (prov.), مالو کلو اتق هر بو منجادی اتق کوچخ *mālu kalaw ānak harimaw men-jādi ānak kūxing*. La querelle dégenéra en guerre, مک فربتاهن *maka per-bantāh-an jādi prang*.

DÉGLUTITION, s. f., action d'avalier, حال دنلن *hāl menelūn*.

DÉGOBILLER, v. a., vomir, منته *muntah*.

DÉGOMMER, v. a., منغشکت گنه *meng-angkat getāh*.

Fig. — quelqu'un, destituer d'un emploi, منچتکن اورغ درؤد فغکتن *memexāt - kan ōrang deri-pada pangkat-ña*.

DÉGONDER, v. a., ôter de ses gonds, منغشکت درؤد انسلن *meng-angkat deri-pada ensil-ña*. — une porte, منغشکت فتو درؤد انسلن *meng-angkat pintu deri-pada ensil-ña*.

DÉGONFLER, v. a., مغهیلغکن بختق *meng-hilang-kan bangkak*. — un ballon, مغلورکن اغن در دالم تیغ تربغ *mengalūar-kan āngin deri dālam tiang terbang*.

DÉGORGER, v. a., مغلورکن بارغ یغ *mengalūar-kan būrang yang tūtup*, منچوچی *men-xūxi*, مېوک *mem-būka*. — un égoût, منچوچی *men-xūxi xūxūr-an*. — un canal, منچوچی سلورن ایر *men-xūxi salūran āyer*.

SE DÉGORGER, v. pron., منچوچرکن *men-xūxur-kan āyer-ña*. Ce tuyau se dégorge dans la rivière, سرورکن ایت منچوچرکن ایرن کسوغی *serōk - an itu men - xūxur - kan āyer-ña ka-sūngey*.

DÉGOURDIR, v. a., ôter l'engourdissement, مغهیلغکن فری کاکو *meng-hilang-kan pri kaku*.

Fig. —, ôter à quelqu'un sa gaucherie, le façonner, le polir, مغهیلغکن فغکه *meng-hilang-kan pengkuh*, منچفتکن اورغ *men-xepāt-kan ōrang*. Faire — de l'eau, la rendre tiède, منجدیکن ایر سوم *men-jadī-kan āyer sūwam*, ممانسکن ایر *memānas-kan āyer sa-dikit sāja*.

DÉGOÛT, s. m., manque de goût, ککلیئن *ka-gelī-an*, جموئن *jumū-an*, کموالن *ka-muwāl-an*. Avoir du —, جمو *jumū*, برمول *ber-mūwal*,

ممنبچی *mem-benxi*. Avoir du — pour la nourriture, جمو در مکانن *jumū deri makān-an*, برمول رزقی *ber-mūwal rezekī*.

DÉGOÛTANT, E, adj., گمن *gemān*, کموالن *ka-muwāl-an*, ککلیئن *ka-geli-an*. — pour tout le monde, کموالن قد سکلیئن اورغ *ka-muwāl-an pada sa-kali-an orang*.

DÉGOÛTANT, sale, malpropre, کوتر *kōtor*, نجس *nejis*, کجی *keji*. Une assiette dégoûtante, فشکن بیغ *pinggan yang kōtor sa-kāli*.

DÉGOÛTÉ, E, part. pas. du v. dégouter, جمو *jumū*, مول *mūwal*, کلی *geli*.

DÉGOÛTER, v. a., ôter le goût, منجموکن *men-jumū-kan*, مبری *mem-brī jumū-an*. — quelqu'un de la nourriture, منجموکن اورغ درشد مکانن *men-jumū-kan orang deri-pada makān-an*.

DÉGOÛTER, détourner, مالگنن *memāling-kan*. — quelqu'un du travail, مالگنن اورغ درمخرج *memāling-kan orang deri mergarja*.

DÉGOÛTANT, E, adj., qui tombe goutte à goutte, ترلینغ *linang*, ترلینغ *ter-linang*, برتیتق *titik*, برتیتق *ber-titik*, برتیریس *tiris*, برتیریس *ber-tiris*, رنتق *rintik*.

DÉGOÛTTER, v. n., tomber goutte à goutte, برلینغ *ber-linang*, برتیتق

برتیریس *ber-titik*, منتق *menitik*, برتیریس *ber-tiris*, منیریس *meniris*. Le sang lui dégoûte du nez, داره برلینغ در *dārah ber-linang deri hūdug-ña*. Faire —, منتیقن *menitik-kan*, منیریسکن *meniris-kan*.

DÉGRADATION, s. f., destitution, قری حال دچختکن درشد فشکت کحرماتن *prī hāl di-pexāt-kan deri-pada pangkat ka-hormāt-an*.

DÉGRADATION, avilissement, کهناءن *ka-hinā-an*, کنداهن *ka-rendāh-an*.

DÉGRADATION, détérioration, کرساکن *ka-rusak-an*, کبنسائن *ka-binasā-an*.

DÉGRADÉ, E, part. pas. du v. dégrader, destitué, بیغ دچخت درشد فشکت کحرماتن *yang di-pexāt deri-pada pangkat ka-hormāt-an*.

DÉGRADÉ, avili, هین *hina*, زنده *rendah*.

DÉGRADÉ, détérioré, روسق *rusak*, بناس *binasa*.

DÉGRADER, v. a., destituer juridiquement, ممچختکن درشد فشکت کحرماتن *memexāt-kan deri-pada pangkat ka-hormāt-an*, ممچیکن دغن قوسن *mengeji-kan dergan putūs-an hukum*. — un chevalier, ممچختکن *memexāt-kan* فهلوان درشد فشکتی *pahluwān deri-pada pangkat-ña*.

DÉGRADER, avilir, مشغناکن *menghinā-kan*, مرزدهکن *me-rendah-kan*. Le péché dégrade l'homme, دوس

دوسا ایت مغھناکن اورغ مانسی *dōsa itu*
merg-hinā-kan orang mānusiā.

DÉGRADER, faire du dégât, endom-
mager, مروسقکن *me-rūsak-kan*,
مغھناکن *mem-binasā-kan.* — un mur,
مروسقکن فاگر *me-rūsak-kan pāgar.*

SE DÉGRADER, v. pron., مغھناکن
جادی *merg-hinā-kan diri-ña*, جادی
هین *jādi hina.*

DÉGRAFER, v. a., مېوک کایت *mem-*
būka kait.

DÉGRAISSER, v. a., ôter la graisse,
مغھتکت لئ *merg-angkat lemak.* —
la viande, مغھتکت لئ داغ *merg-*
angkat lemak daging. — la sauce,
مغھتکت لئ درکوه *merg-angkat lemak*
deri kūwah. — un habit, مغھتکت
مېوک لئ آتس باجو *merg-angkat*
bakās lemak atas baju, مېوچي
مېوک لئ آتس باجو *meñuxi bakās*
mīnaḥ atas baju. — les cheveux,
مغھتکت مېوک در رمبت *merg-angkat*
mīnaḥ deri rambut.

DEGRÉ, s. m., marche d'un es-
calier, انق تښان *anak tangga.* Cet
escalier a vingt degrés, دو څوله بايقن,
ایت انق تښان ایت *dūa pūloh bāñak-ña*
anak tangga itu.

DEGRÉS, l'escalier lui-même, تښان
tangga. Les degrés du palais, تښان
مالکي *tangga māligey.* Monter les
degrés, نايق تښان *nāik tangga.*
Descendre les degrés, تورن تښان
turun tangga.

DEGRÉ, intervalle, pas, جښکه
jangkah, لښکه *langkah.* Avancer
par degrés, برجښکه ۲ *ber-jangkah-*
jangkah.

DEGRÉ, rang, grade, څښکت *par-*
angkat, مرتبه *mertabat*, درجه *darajat.*
Les degrés de la grandeur, څښکت ۲
کسارن *parangkat-parangkat ka-besār-*
an. Un — très élevé, يڅ بايق
تښکي *parangkat yang bāñak tinggi.*

DEGRÉ de parenté, څوڅو *pūpu.*
Le troisième — de parenté, څوڅو
کتيک *pūpu yang ka-tiga.*

DEGRÉ du cerele, درجه *darajat.*
Minute de —, مات درجه *māta*
darajat. Deux degrés de latitude,
دو درجه درؤد خط استوا *dūa darajat*
deri-pada katṭ istiwā. Cinq degrés
de longitude, ليم درجه درؤد خط
نصف النهار *lima darajat deri-pada*
katṭ neṣif en-nahār.

DEGRÉ d'ombre, بايق تښان *tāpak*
bāyang.

DEGRÉ de compas, de la bous-
sole, مات څدومن *māta padōman.*

Au plus haut DEGRÉ, loc. adv.,
تړالوامت *ter-lālu umat.*

PAR DEGRÉS, loc. adv., برڅښکت ۲
ber-parangkat-parangkat, برجښکه ۲
ber-jangkah-jangkah.

PAR DEGRÉS, doucement, څرلاهن ۲
perlāhan-perlāhan.

DÉGRÉER, v. a., ôter les agrès
مغھتکت سکل څکاوو در *merg-*

كفل *meng-angkat segala pegāwey deri kapul.*

DÉGRINGOLER, v. n., برهبالغ *ber-humbalang*, تورن برهبالغن *turun ber-humbalang-an.*

DÉGRISER, v. a., مغييلغن مابق *meng-hilang-kan mābuk.*

Fig. — faire cesser l'illusion, مغييلغن مای *meng-hilang-kan māya.*

DÉGROSSIR, v. a., مغيثكت يغ كاسر *meng-angkat yang kāsar*, ملاءى *me-mulā-i pe-karjā-an.* — du bois, منفس كايو *menampas kāyu.*

Fig. — quelqu'un, مول مغيارى *me - mūla meng-ajar-i orang ākan ādat dān ādab.*

DÉGUENILLÉ, E, part. pas. du v. dégueniller, ترچارق ٢ *ter-xāriḱ-xāriḱ.* Des habits déguenillés, كاین *kāin yang ter-xāriḱ-xāriḱ*, يغ ترچارق ٢ *kāin yang ter-xāriḱ-xāriḱ*, كاین يغ بورق *kāin yang būruk.* Un homme —, اورغ يغ *orang yang ber-pākey kāin būruk.*

DÉGUENILLER, v. a., mettre en guenilles, منچارق ٢ كن *men-xāriḱ-xāriḱ-kan*, منچورقچارقكن *men-xōraḱ-xāriḱ-kan.*

DÉGUERPIR, v. n., sortir d'un lieu par force, دقفس منده *di-paksa*

memindah. Faire —, مقس اورغ *memaksa orang ber-pindah.*

DÉGUEULER, v. n., vomir, مته *muntah sebab mān-kan bāñak.*

DÉGUISE, E, part. pas. du v. déguiser, travesti, سامر *sāmar*, ترسامر *ter-sāmar.*

DÉGUISE, dissimulé, سمبوني *sembūni*, هاتي چولس *xūlas hāti.*

DÉGUISEMENT, s. m., travestissement, كسامرن *ka-samār-an.*

DÉGUISEMENT, dissimulation, فرى *prī xūlas hāti.*

DÉGUISER, v. a., travestir, مپامرن *meñāmar-kan.* — quelqu'un à l'aide d'un masque, اورغ دغن *meñāmar-kan orang dengan tōperg.*

DÉGUISER, feindre, dissimuler, مغيجو *meñāmar-pūra-pūra*, فوراً *mengixu*, مپينكن *meñem-bunī-kan.* Il déguise sa colère, ای مپينكن امارهن *ia meñem-bunī-kan amārah-ña.*

SE DÉGUISER, v. pron., مپامر *meñāmar*, مپامرن منوئغ *meñāmar-kan diri.* Se — en femme, مپامرن ديري چارمفون *meñāmar-kan diri xāra perampūan.*

DÉGUSTER, v. a., منچوب *men-xōba*, مراس *me-rāsa.* Lorsqu'il eut dégusté ce vin, ستله دچابك اير *setelah dچabak air.*

اغكور ايت *sa-telàh di-xobā-ña*
 āyer anggūr itu.

DÉHANOHÉ, E, adj., qui a les
 hanches disloquées, *يغ فغككن تكليت*
yang parggul-ña tegaliat. —,
 qui se dandine en marchant, *يغ*
yang ber-jalan serta ber-dūyun-dūyun.

DÉHARNACHER, v. a., *منغككن*
menanggal-kan pakēy-
an kūda.

DÉHONTÉ, E. adj., *تياد تاهو مالو*
tiāda tāhu mālu, *تياد بومالو*
tiāda ber-mālu, *موك تبل*
mūka tebāl.

DEHORS, adv. de lieu, *لور*
lūar, *دلور*
di-lūar, *كلور*
ka-lūar. Rester —,
تغكل دلور
tinggal di-lūar. Il
 est —, *اي اد دلور*
ia ada di-lūar.
 Aller —, *فركي كلور*
pergi ka-lūar.
 Venir de —, *داتغ در لور*
dātang deri
lūar. Il est en — de la ville,
اي
دلور نكري
ia ada di-lūar nagrī.
 En — de la convention,
دلور جنجي
di-lūar janji. Une maison belle
 par —, *رومه يغ بايق رثان*
rūmah yang bāiḳ rupā-ña di-sa-
belàh lūar. Avancer en —, faire
 saillie, *منغنجي*
merg-anjur. En —
 de cela, *لاين درفد ايت*
lāin deri-
pada itu. Jeter —, *مبوغ*
mem-
būang. Mettre —, *مباو كلور*
mem-
bāwa ka-lūar, *مغلوركن*
mergalūar-

kan. Mettre —, chasser, *مهكن*
me-ñàh-kan, *منغنجت*
merg-inxūt.

DEHORS, s. m., *لورن*
lūar-ña. Le
 — de la maison, *ايت رومه*
lūar-ña rūmah itu. Les — d'une
 place de guerre, *لور بنتغ*
binṭing
lūar.

DÉCIDÉ, s. m., *دوس اورغ يهودي*
dōsa ōrang yehūdī
mem-būnūh isa el-mesīh.

DÉIFIER, v. a., mettre au rang
 des dieux, *ديو دغن مپاكن*
meñamā-
kan dengan dēwa, *الله*
merg-hormāt-i seperti ilah.

DÉISME, s. m., croyance à l'exis-
 tence de Dieu sans la révélation,
فرچيان كغد الله دغن
tiāda fūrcāy *فد*
perxayā-an ka-pada
allah dengan tiāda perxāya pada
kūtāb allah.

DÉISTE, s. m., *اورغ يغ فرچاي كغد*
ōrang yang fūrcāy *الله*
الله سرت تياو فرچاي فد
tiāda fūrcāy ka-pada
allah serta tiāda perxāya pada
kūtāb allah.

DÉITÉ, s. f., *الله ilah*, *الهة ilahet*,
ديو
dēwa, *ديوات*
dēwāta.

DÉJÀ, adv. de temps, *سده*
sudah,
تله
telàh. Il est — de retour,
اي
سده فولغ
ia sudah pūlang. J'ai —
 mangé, *مك هيب فون*
maka hamba pūn sudah
mākan.

Il est — mort, ماک ای تلہ ماتى *maka ā telah māti*.

DÉJECTION, s. f., excréments, قضا حاجة *kedlā hājat*, بیریق *bērak*.
Les déjections, بارغ یخ دبیرقکن *bārang yang di-bērak-kan*.

DÉJETER (SE), v. pron., جادی *jādi bengkok*, برلنتر *ber-lentur*.

DÉJEÛNER, v. n., manger le matin, مکانن فاکی هاری *mākan pada pagi hāri*.

DÉJEÛNER, s. m., مکانن فاکی هاری *makān-an pagi hāri*, فطور *fetūr*.

DÉJOINDRE, v. a., منجر یکن *men-xerèy-kan*, مہوک *mem-būka*.

SE DÉJOINDRE, v. pron., se séparer, برچری *ber-xerèy*.

DÉJOUER, v. a., faire échouer, empêcher, مہیباکن *meñia-ñiā-kan*, مہباطلکن *mem-bātil-kan*.

DELÀ, prép. et adv., دسان *di-sāna*, دسبلہ سان *di-sa-beləh sāna*. Au — de la rivière, دسبلہ سان سوغی *di-sa-beləh sāna sūngēy*, دسبرغ *di-sa-brəng*. Deçà et —, دسین دسان *di-sīni di-sāna*. Jambe deçà jambe — (à califourchon), چلاق *xelā-pak*.

DÉLABRER, v. a., déchirer, gâter, منجارق *men-xārik*, مروسق *me-rūsak*. — une tapisserie, منجارق *men-xārik permadāni*.

— la santé, مروسق توبہ *me-rūsak tūbuk*.

DÉLACER, v. a., défaire le lacet, مہوک تالی ایکت *mem-būka tāli ikat*.

— un corset, مہوک تالی چولی *mem-būka tāli xūli*.

DÉLAI, s. m., remise, retardement, فرتغکوھن *per-tanggūh-an*. Demander un —, منت فرتغکوھن *mintā per-tanggūh-an*, منت تمفو *mintā tempo*.

Accorder un —, منغکھکن *menanggūh-kan*, مہبری تمفو *mem-brī tempo*. Un — de trois jours, فرتغکوھن تیگ *per-tanggūh-an tiga hāri lamā-ña*. Sans —, دغن تیاد تغکھ لاکى *dengan tiāda tangguh lagi*.

DÉLAISSÉ, E, part. pas. du v. délaissier, یخ دتغکھکن *ter-tinggal-kan*, یخ دتغکھکن *yang di-tinggal-kan*. Une femme délaissée, فرمغون یخ دتغکھکن سومین *perampūan yang di-tinggal-kan suamī-ña*.

DÉLAISSEMENT, s. m., 1°, action de délaissier, منغکھکن حال *hāl meninggal-kan*. 2°, résultat, کتغکھکن *ka-tinggal-an*.

DÉLAISSER, v. a., منغکھکن *meninggal-kan*, اغکن مہبری تولغ *erggan mem-brī tūlung*. — un ami dans le besoin, دالم صمجة دالم *meninggal-kan sa-ōrang sohbat dālam ka-kurāng-an*. — les malheureux, اغکن مہبری تولغ قد اورغ *agkan mem-brī tūlung qad aurug*.

بغ کسین *ergan mem - brī tūlung*
pada orang yang kasih-an.

DÉLASSEMENT, s. m., repos, برهنتین *ber-henti-an*,
فرمینن *per-main-an*,
کسکان *ka-sukā-an*, ترماس *ter-*
māsa, کسناغن *ka-senāng-an*.

DÉLASSER, v. a., مشیلخکن لله *meñhūl-kan*
lelah, مشهنتیکن *meñhenti-kan*,
مشهنتیکن *meñhenti-kan*,
مشهنتیکن *meñhenti-kan*.

SE DÉLASSER, v. pron., برهنتی *ber-henti*,
برسوک *ber-sūka*, برسئخ *ber-senāng*.

DÉLATEUR, TRICE, s., شنوده *penū-*
duh, اورغ برتوده *orang ber-tūduh*,
اورغ مغادو *orang meng-ādu*.

DÉLATION, s. f., dénonciation,
تدوهن *tudūh-an*, قندوهن *penudūh-*
an, فغدوهن *peng-adū-an*.

DÉLAYER, v. a., منچمفرکن *men-*
xampur-kan, منچایرکن *men-xāer-*
kan, مباسهکن *mem-bāsah-kan*. —
de la farine avec de l'eau, منچمفرکن
تفخ دغن ایر *men-xampur-kan*
tepung dengan āyer.

DÉLECTABLE, adj., agréable, سدف *sedap*,
لذة *lezat*. Vin —, اغکور بغ *anggūr yang sedap*.
Mets délectables, مکانن بغ لذة چت رساک *makān-an yang lezat xita rasā-*
ña. Paroles délectables, فرکتان بغ *perkātā-an yang sedap*.

Musique —, بپین بغ مردو *buñi-*
buñi-an yang merdu.

DÉLECTATION, s. f., کسکان *ka-*
sukā-an, کامارن *ka-gamār-an*,
کناغن *kenāng-an*.

DÉLECTER, v. a., réjouir, میکان *meñukā-*
kan, مشگمرکن *meng-gamār-*
kan, مفرکنکن *mem-per-kenān-*
kan. — le cœur, میکان هاتی *me-*
ñukā-kan hāti.

SE DÉLECTER, v. pron., میکان *meñukā-*
kan dīri, برکنن *ber-*
kenān. Il se délectait à entendre
ces paroles, برکننه ای مندغر فرکتان *ber-*
kenān-lah ia men-dengar
perkātā-an itu.

DÉLÉGATION, s. f., commission
pour agir au nom de, سروهن *su-*
rūh-an, کیرین *kirīm-an*,
فغوسن *peng-utūs-an*.

DÉLÉGUÉ, E, part. pas. du v. dé-
léguer, سوره *sūruh*, اوتس *ūtus*.
DÉLÉGUÉ, s. m., فسوره *pe-sūruh*,
فپوره *peñūruh*, اوتسن *utūs-an*. —
royal, فسوره راج *pe-sūruh rāja*.

DÉLÉGUER, v. a., commettre, en-
voyer, مپوره *meñūruh*, مشیرم *meng-*
irīm, مغوئس *meng-ūtus*. — quel-
qu'un pour connaitre de quelque
chose, مپوره اورغ مرقسای سواتو فرکار *meñūruh*
orang memreksā-i suātu
perkāra. — son autorité, مبری *mem-*
brī kuāsa.

DÉLESTER, v. a., ôter le lest, مَشَكَّةَ *memungkah tūlak bāra*, تولى بار *memungkah tūlak bāra*, مغلوركن تولى بار *mengalūar-kan tūlak bāra*.

DÉLÉTÈRE, adj., برييس *ber-bīsa*.

Végétal — براوش *ber-ūpas*.

DÉLIBÉRANT, E, adj., يَخ مَمَجْرَاكَن *yang mem-bixarā-kan*, يَخ بِرْمَشَاوَرَة *yang ber-mušāwarat*. Assemblée délibérante, فَرْهَمْشُونَن اَوْرَخ مَمَجْرَاكَن *per-himpūn-an orang mem-bixarā-kan*.

DÉLIBÉRATION, s. f., considération, فَمَبَاغَن *penimbāng-an*, فِكِيرَن *pi-kīr-an*.

DÉLIBÉRATION EN CONSEIL, فَمَجْرَاكَن *pem-bixarā-an*, مُشَاوَرَة *mušāwarat*.

DÉLIBÉRÉ, E, part. pas. du v. dé-libérer. De propos — دَغَن سَمَجَاكَن *dengan sahajā-ña*, دَغَن سَعَجَاكَن *dengan sangāja*.

DÉLIBÉRÉMENT, adv., دَغَن نِيَة *dengan nīyet*, دَغَن سَمَجَاكَن *dengan sahajā-ña*. —, résolument, دَغَن بَرَانِي *dengan berāni*; دَغَن تِيَاد تَاكْت *dengan tiāda tākut*.

DÉLIBÉRER, v. n., considérer, مَنَبِغْ *menimbang*, مَمِكِير *memikir*, مَمَغْرَايِر *mengira-ngira*.

DÉLIBÉRER, en conseil, مَمَجْرَاكَن *mem-bixarā-kan*, بِرْمَشَاوَرَة *ber-mušāwarat*, مَمَشَاوَرْتَكَن *me-mušāwarat-*

kan. Le roi délibéra avec son premier ministre sur quelque chose, مَك رَاچ فُون مَمَجْرَاكَن لَه دَغَن فَرْدَان *maka rāja pūn mem-bixarā-kan-lah dengan perdāna mantri deri-pada suātu porkāra*.

DÉLICAT, E, adj., agréable au goût, بايَق رَسَاكَن *bāik rasā-ña*, سَدَپ *sedap*, اِنَق *anak*, لَذَة *lezat*. Vin — اِنَقُور *anggūr yang sedap rasā-ña*. Nourriture délicate, مَكَانَن *makān-an yang lezat rasā-ña*.

DÉLICAT, fin, délié, مَجْلِس *mujelis*, لَمْپِي *lampey*, سَنِي *seni*, رَمَفِغْ *ram-ping*, سَدَف *tipis mūlik*, سَدَف *sedap*. Forme délicate, مَجْلِس *rūpa mujelis*. Membres délicats, اِنَقُوت يَخ لَمْپِي *anggōta yang lampey*. Voix délicate, سَوَار يَخ *suāra yang seni*. Taille délicate, فِغْ رَمَفِغْ *pinggang yang ram-ping*.

DÉLICAT, faible, لَه *lemah*. Cet enfant est bien — اِنَق اِيْت بَايَق *anak itu bānak lemah*, لَه تُوْبُون *tūbuk-ña*.

DÉLICAT, pur, naïf, سُوْپَان *sūpan*, سَنْتُون *santun*, يَخ بَتَل هَتِين *yang betul hati-ña*. Conduite délicate, كَلَكُوْن يَخ سُوْپَان *ka-lakū-an yang sūpan*.

DÉLICAT, difficile, سوکر *sūkar*.

Une affaire délicate, فکرجان یغ *pe-karjā-an yang sūkar*.

DÉLICATEMENT, adv., دغن لذة *dengan lezat*, دغن سوطن *dengan sūpan*. Vivre —, هیدف دغن لذة *hidup dengan lezat*. Répondre —, دغن سوطن بروجواب *ber-jawāb dengan sūpan*. Qui travaille —, یغ چفت *yang xepāt be-karja*.

DÉLICATER, v. a., élever délicatement. ممیساکن اورغ هیدف دغن لذة *mem-biasā-kan orang hidup dengan lezat*.

DÉLICATESSE, s. f., qualité de ce qui est agréable, فرى سدف *prī sedāp*, فرى لذة *prī lezat*, فرى اینق *prī enak*.

DÉLICATESSE, finesse, beauté, کئلوکن *ka-elōk-an*, فرى لغى *prī lampey*, فرى رمفغ *prī ramping*. — des traits, کئلوکن روڤ *ka-elōk-an rūpa*.

DÉLICATESSE, faiblesse, débilité, کلاهن *ka-lemāh-an*. — de santé, کلاهن توبه *ka-lemāh-an tubuh*.

DÉLICATESSE, droiture, pureté de cœur, کبتولن هاتی *ka-betūl-an hāti*, فرى سوطن *prī sūpan*, فرى سنتن *prī santun*. Homme d'une grande —, اورغ یغ هتین بتل سکالی *orang yang hati-ña betul sa-kālī*.

DÉLICATESSE, mollesse, لذة *lezat*.

Vivre dans la —, هیدف دغن لذة *hidup dengan lezat*.

DÉLICATESSES, friandises, سدائن *sedāp-an*, منینسن *manūs-an*, نعمة *namat*, حلوا *halwā*.

DÉLICE, s. m. ou pl. f., plaisir, volupté, کسککان *ka-sukā-an*, سکسککان *suka-sukā-an*, لذة *lezat*, راون *rāwan*, تماغن *tīmāng-an*, کگمارن *ka-gamār-an*. Les délices du ciel, کگمارن سورک *ka-gamār-an suwarga*. Les délices de ce monde, کسککان دنیا این *ka-sukā-an duniā ini*. Les délices de la table, کسککان دمیج *ka-sukā-an di-mēja*. Il fait les délices de sa mère, ای جادی تماغن ابون *ia jādī tīmāng-an ibū-ña*. Nourri dans les délices, دفلهران دغن لذة *di-peli-harā-kan dengan lezat*. Courir après les délices du monde, منتت کسککان دنیا *menuntut ka-sukā-an duniā*.

DÉLICIEUSEMENT, adv., دغن لذة *dengan lezat*, دغن کسککان *dengan ka-sukā-an*. Vivre —, هیدف دغن لذة *hidup dengan lezat*.

DÉLICIEUX, BUSE, adj., très-agréable, سدف *sedāp*, اینق *enak*, یغ *yang*, بایق سکالی *yang bāiḳ sa-kālī*. Mets —, مکانن یغ سدف *makān-an yang sedāp*. Vin —, ایراغ کور یغ سدف *āyer anggūr yang sedāp*.

rasā-ña. Odeur délicieuse, باو یخ هارم *bāu yang bānaḥ hārum*.

DÉLIÉ, E, part. pas. du v. délier, تراوری *ter-ūrey*, تریوک *ter-būka*, تریلپس *ter-lepās*. Un ruban —, تراوری تالی *tāli yang ter-ūrey*. Un nœud —, سیمقل یخ تراوری *simpul yang ter-ūrey*.

DÉLIÉ, menu, grêle, mince, رمیخ *ramping*, لامپی *lampey*, سنی *seni*, تیپس *tīpis*. Taille déliée, رمیخ *ramping*. Étoffe déliée, تیپس *tīpis*. Homme —, کاین تیپس *kāin tīpis*. Habile, adroit, اورغ چردق *orang cerdik*.

DÉLIER, v. a., défaire le lien, مغوریکن *meng-ūrey-kan*, مبروک *mem-būka*, ملپسکن *me-lepās-kan*. — un cordon, تراوری تالی *meng-ūrey-kan tāli*. — un fagot, مغوریکن *meng-ūrey-kan ikāt-an*. — une ceinture, مبروک *mem-būka ikat pinggang*. — un chien, انجخ *me-lepās-kan anjing*. — un prisonnier, ملپسکن *me-lepās-kan sa-ōrang yang ter-panjāra*.

Fig. —, absoudre, مغمقونی *meng-ampūn-i*.

DÉLINQUANT, E, s., یخ فرسلاهن *yang per-salāh-an*, یخ مللوی اندغ *yang me-lalū-i undang*. Juger un —, محکمکن سورغ فرسلاهن *meng-*

hukum-kan sa-ōrang per-salāh-an.

DÉLIRE, s. m., کئدانن *igaw*, کئدانن *ka-edān-an*. Tomber malade et en —, جاته ساکت منجادی ایدن *jātuh sākīt men-jādi ēdan*. État de —, ایتکوا کاون *igaw-igāw-an*.

DÉLIRE, v. n., مغیکو *meng-igaw*, غیکو *ngiku*. Ce malade délire, اورغ *orang* ساکت ایت مغیکو *sākīt itu meng-igaw*. Personne qui délire (délirante), اورغ ایتکوا کاون *orang igaw-igāw-an*.

DÉLIT, s. m., کسلاهن *sālāh*, کسلاهن *ka-salāh-an*, حال مللوی اندغ *hāl me-lalū-i undang*. Grave —, ساله *sālāh yang brāt*. Qui est condamné pour un —, یخ د حکمکن *yang di-hukum-han* سبب سالهن *sebāb sālāh-ña*.

DÉLIVRANCE, s. f., action de délivrer, فرلپاسن *ka-lupūt-an*, فرلپاسن *per-lepās-an*, قنبوسن *penebūs-an*, کلفوتن *kalās*. — d'un captif, کلفوتن *ka-lupūt-an sa-ōrang tawān-an*. — du mal, درفد *ka-lupūt-an sa-ōrang deri-pada jāhat*. Ma — est arrivée, تبوسنک *tebūs-an-ku sudah datang*. La — du genre humain par J. C., خلاص اورغ مانسی اوله عیسی المسیح *kalās orang mānusia ūleh isa el-mesēh*.

Fig. — de paroles, فرکتان یخ *ferkatān yāx*
 بابق *per-katā-an yāng bāñak*.

DÉLUSTREER, v. a., ôter le lustre
 d'une étoffe, مغھیلغکن کرس کاین *merg-hīlang-kan gerūs kāin*.

DÉLUSTREER, détruire l'éclat,
 چهای مغھیلغکن *merg-hīlang-kan*
xahāya.

DÉMAGOGIE, s. f., حال ساله فاکي *hāl sālāh fāki*
 بابق فرمتاهن اورغ *fermentāh aurgh*
pemarentāh-an ōrang bāñak,
 پمarentāh-an ōrang bāñak yang tlālīm.

DÉMAGOGUE, s. m., یخ مغھروکن *yāx merghurōkan*
 رعیة *yāng merg-harū-kan rayāt*,
 رعیة *ferghanjur rayāt*.

DÉMAILLER, v. a., défaire les
 mailles, مغھوریکن متات جال *merghurīkan mata-māta jāla*.

DÉMAILLOTER, v. a., مېوک کاین *merghurīkan kāin*
 لغھ *mem-būka kāin lampīng*.

DEMAIN, adv. de temps, ایسق *ēsuk*
 ایسق *bēsuk*, هاری ایسق *ēsuk hāri*. —
 matin, ایسق فاکي *ēsuk pāgi*.

— soir, ایسق فغھ *ēsuk petūng*.

Après —, لوس *lūsa*. Le second
 jour après —, تولت *tūlat*. De —

en huit, ایسق دلائن هاری لاکي *ēsuk*
delāpan hāri lāgi. A —, بايقله *bāyqle*.

ایسقله *bāyqle-lah* ایسق هاری
ēsuk-lah.

DÉMANCHER, v. a., مېوک *mem-*
būka, مغھوریکن *merghurīkan*,

مغھکت هولو فرکاکس *merghurīkan hōlu ferkakās*
 منغھکلکن فمگھ *merghurīkan ferkakās*,
 فمگھ *menarggal-kan pemegāng*
 پمگھوی *pegāwey*. — un couteau, مغھکت
 مغھکت هولو فیسو *merghurīkan hōlu pīsaw*.
 — une hache, منغھکلکن فمگھ کافق
menarggal-kan pemegāng kāpāk.

SE DÉMANCHER, v. pron., جادی *jādī*
 بوک *jādī būka*, جادی لوچت *jādī*
tūxut.

DEMANDE, s. f., action de de-
 mander, حال ممنت *hāl meminta*,
 ممنت *pe-minta*, فرمتان *per-mintā-*
an, موهن *hāl memūhun*, موهن *per-*
mūhun, موهون *pemuhūn-an*.
 Toutes vos demandes, سکل فرمتان *sekul*
fermentān, کامو *segala per-mintā-an kāmū*.
 Accueillir une —, مېبری موهن *mem-*
bri mūhun, فرمتان *menarī-*
ma per-mintā-an. Adresser une —,
 مفرسمېکن فرمتان *mem-per-sem-*
bah-kan per-mintā-an. — par
 écrit, سورت فرمتان *sūrat per-*
mintā-an, سورت موهون *sūrat pe-*
muhūn-an.

DEMANDE, réclamation, حال منتت *hāl menuntut*,
 منتتوتن *penuntut-an*.

DEMANDE, question, سوال *suāl*,
 فرتپان *per-tāñā-an*. — et réponse,
 سوال دان جواب *suāl dān jawāb*.

Prov. A sotté demande, point de
 réponse, یخ فانت تباد *yāx fānt tībād*
 پادسوتی *pada suāl yāng tiāda pātut*
tiāda di-sahūt-i.

DEMANDÉ, E, part. pas. du v.
demander, دُئْت di-pinta, ثوهن
pūhun, دثوهنكن di-pūhun-kan.

DEMANDÉ, réclaté, exigé, تئْت
tuntut, تئْتت ter-tuntut, تآگه tāgih,
دئاگه di-tāgih.

DEMANDER, s. a., solliciter, prier,
مئْت minta, مئْتت me-minta, موهن
memūhun. — une faveur, مئْت كرنئ
minta karunā. — du secours,
مئْت تولغ minta tūlung. — pardon
à Dieu, مئْتاكن امغن كغد الله me-
mintā-kan ampun ka-pada allah.
— quelque chose au roi, موهنكن
مئْت ائاف كغد راج memūhun-kan
bārang apa-apa ka-pada rāja.
Quiconque demande reçoit, سئورغ
مئْت اي جوك تريم sa-sa-ōrang
yang minta ia jūga tarīma. Il
n'ose pas vous demander cela, اي
مئْت ائت ائد برائئ مئْت ائت ائد
berāni minta itu padā-mu. — son
pain (mendier), مئْتت mintā-mintā,
مئْت درما minta dermā. J'ai honte
de demander mon pain, مئْت درما
مئْت ائت مئْت بيت مالو mintā dermā bēta mālu.

DEMANDER, requérir, exiger, مئْتت
menuntut, مئْتاگه menāgih. — une
satisfaction, مئْتتت ثربلاسن me-
nuntut per-balās-an. L'honneur
demande cela, ائت دئتت اوله حرئة
itu di-tuntut ūleh hormat. — le
payement d'une dette, مئْتاگه هوتغ
menāgih hūtang.

DEMANDER, avoir besoin, برحآجة
ber-hājat, مئْتتت menuntut. La
terre demande de la pluie, تانه ائت
تانه ائت برحآجة اكن هوجن tānah itu ber-
hājat akan hūjan.

DEMANDER, faire venir, مئْتكل
memanggil, مئْت minta. — un mé-
decin, مئْتكل سئورغ دوكن memanggil
sa-ōrang dukun. — en mariage,
مئْت مئْتاگه مئْتاگه memīnang, مئْت كلوئن
minta kāwīn.

DEMANDER, désirer, برائغن ber-
īngin. Tout le monde demande
après lui, سكل اورغ برائغن اكن دي
segala ōrang ber-īngin akan dia.

DEMANDER, s'informer, inter-
roger, برئان ber-tāna, برسوال ber-
suāl, مئْتدق meūdik. — où est sa
maison, برئان دمان رومهن ائت
ber-tāna di-māna rūmah-ña itu. Il
demanda aux gens du peuple,
دئتاكنئاله كغد سكل رعئة di-
tānā-kan-ñā-lah ka-pada segala rayat.
Si l'on vous demande, جك دئان
مئْت اورغ درئددام jika di-tāna ōrang deri-
padā-mu.

DEMANDEUR, EUSE, s., qui demande,
مئْت يئغ yang minta, مئْتتتت pe-minta,
مئْت موهن yang memūhun.

DEMANDEUR en justice, f., DEMAN-
DERESSE. Le demandeur et le défen-
deur, اورغ يئغ مئْتادو دان اورغ يئغ ملاون
ōrang yang meng-ādu dān ōrang
yang me-lāwan.

DÉMANGEAISON, s. f., picotement, کاتل *gātal*, کودس *kūdis*. Une vive —, یغ ساعت *gātal yang sāngat*.

Fig. — grande envie, هیدم *hīdam*, کښینن *ka-īngin-an*.

DÉMANGER, v. n., éprouver une démangeaison, مرسای کاتل *me-rasā-i gātal*, اد کاتل *ada gātal*.

Fig. —, avoir grande envie, مغهیدم *meng-hīdam*, بربرایغن *ber-īngin*.

DÉMANTELER, v. a., démolir des fortifications, مبشکرکن بتتخ *mem-bongkar-kan bintig*.

DÉMANTIBULER, v. a., démonter, abîmer, مبنساکن *mem-binasā-kan*. — les meubles d'une maison, مبنساکن *mem-binasā-kan serba rūmah*. — la mâchoire, تکلیت راهغ *tegaliat rāhang*.

DÉMARCATION, s. f., حال مند *hāl menanda*. Ligne de —, مسطر تند *meşter tanda*, مسطر مند *meşter menanda pemirnggir*.

DÉMARCHE, s. f., allure, فری جالن *prī jālan*. — ferme, فری جالن یغ *prī jālan yang tetap*. — chancelante, فری جالن یغ کلنچه *prī jālan yang kelinxuh*.

DÉMARCHE, manière d'agir, کلکون *ka-lakū-an*. Les démarches qu'il a faites dans cette affaire sont très - convenables, کلکونن دالم *ter-pexàh ūleh āngin ribut*.

فکرچامن ایت ترلالو قاتت ادان *ka-lakū-an-ña dālam pe-karjā-an itu ter-lālu pātut adā-ña*.

DÉMARQUER, v. a., ôter une marque, مشغکت تند *meng-angkat tanda*.

DÉMARRER, v. a., lever l'ancre, مبشکر ساوه *mem-bongkar sāuh*, ملفس تالی قنډارت *me-lepās tāli pen-dārat*.

Fig. —, quitter un lieu, لور *ka-lūar*, منغکلکن تفت *meninggal-kan tampat*. On ne saurait le faire — de sa chambre, تیاد داقت اورغ *tiāda dāpat ōrang mergalūar-kan dīa deri bilik-ña*.

DÉMASQUER, v. a., ôter le masque, مشغکت توفغ درموک اورغ *meng-angkat tōpeng deri mūka ōrang*.

Fig. —, faire connaître, مشغکت مغر تنجقکن توتف *meng-angkat tūtup, mem-per-tunjuk-kan*.

DÉMÂTÉ, E, part. pas. du v. démâter, یغ تیغن ترچه *yang tiang-ña ter-pexàh*, یغ تیغن تیاد لاکي *yang tiang-ña tiāda lāgi*.

DÉMÂTER, v. a., مشغکت تیغ در *meng-angkat tiang deri dālam kapāl*, مچه تیغ فراو *meme-xàh tiang prāhu*. La tempête a démâté ce navire, تیغ فراهو ایت *tiang prāhu itu ter-pexàh ūleh āngin ribut*.

DÉMÊLÉ, s. m., querelle, بتناهن *bantāh-an*, قرابتناهن *per-bantāh-an*, کلاهی *kelāhi*, چکت *wekèt*.

DÉMÊLÉ, E, part. pas. du v. démêler, débrouillé, تراوری *ter-ūrey*, دسلیسکن *di-selesèy-kan*.

DÉMÊLÉ, séparé, ترساکو *ter-sāku*.

DÉMÊLÉ, reconnu, ترکنسل *ter-kenəl*.

DÉMÊLER, v. a., débrouiller, mettre en ordre, مغوریکن *meng-ūrey-kan*, میلیسکن *meñlesèy-kan*. — du fil, مغوریکن بنخ یغ کوست *meng-ūrey-kan benəng yang kūsut*. — une affaire difficile, میلیسکن فرکار یغ مشکل *meñlesèy-kan porkāra yang muš-kil*. — les cheveux, میسر رمت *meñsir rambut*.

DÉMÊLER, séparer, choisir, میکوکن *meñakū-kan*, میله *memilih*. — le bon grain d'avec le mauvais, میکوکن *meñakū-kan biji yang bāik deri-pada biji yang jāhat*.

DÉMÊLER, distinguer, reconnaître, مغنل *mengenəl*, مبداکن *mem-bedā-kan*. — une personne dans la foule, مغنل سؤرخ دانتار اورغ باق *mengenəl sa-ōrang di-antāra orang bāñak*. — le vrai du faux, مبداکن *mem-bedā-kan pada antāra ka-benār-an dān bōhong*.

DÉMÊLER, contester, بر بنته *ber-bantah*, برکلاهی *ber-kelāhi*. Qu'avez-vous à — ensemble? اڤ یغ کامو *apa yang kāmū per-bantah-kan*.

SE DÉMÊLER, v. pron., devenir clair, منجادی ترغ *men-jādi trəng*. Cela se démêle dans mon esprit, ایت جادی ترغ دالم عقلک *itu jādi trəng dālam akal-ku*.

DÉMÊLOIR, s. m., peigne grossier, سیسر کاسر *sīsir kāsar*.

DÉMEMBRÉ, E, part. pas. du v. démembrer, ترچری *ter-xerèy*, ترهباگی *ter-bahāgi*. Corps —, توبه *tūbuh yang anggōta ter-xerèy deri-padā-ña*. Propriété démembrée, فساک یغ *pusūka yang ter-bahāgi*.

DÉMEMBREMMENT, s. m., 1°, action de démembrer, حال منچریکن *hāl men-xerèy-kan*, حال مبهاییکن *hāl mem-bahagī-kan*, فنچراین *pen-xerèy-an*, فمبهاییکن *pem-bahagī-an*. 2°, résultat, فرچراین *per-xerèy-an*, بهاییکن *bahagī-an*, فرهباگیکن *per-bahagī-an*.

DÉMEMBRER, v. a., séparer les membres d'un corps, منچریکن اڤکوت *men-xerèy-kan anggōta deri tūbuh*.

Fig. —, diviser, مبهاییکن *mem-bahagī-kan*, منچریکن *men-xerèy-kan*. — un domaine, تانه مبهاییکن

برکات اتو بربوت *ber-kāta ātaw ber-būat bārang yang harus di-hardik-kan.*

DÉMÉNAGEMENT, s. m., قندهان *pindāh-an*, حال اورغ برنده *hāl ōrang ber-pindah.*

DÉMÉNAGER, v. a., مندهکن *memindah-kan*. — ses meubles, مندهکن سرب رومهن *memindah-kan serba rūmah-ña.*

DÉMÉNAGER, v. n., changer de logement برنده *ber-pindah.*

DÉMENCE, s. f., aliénation d'esprit, کککلان *ka-gilā-an*, کدندان *ka-edān-an*, ثری سوسر *pri sarsar*. Une personne en —, اورغ کیل *ōrang gila*. Tomber en —, منجادی ایدن *men-jādi ēdan.*

DÉMENER (SE), se débattre, مشکلفر *meṅ-gelepūr*. —, se donner beaucoup de peine, مغوسهکن دیری *meṅ-ūsah-kan diri*, مللهکن دیری *me-lēlāh-kan diri.*

DÉMENTIR, v. a., مفردستانکن *mem-per-dustā-kan*, میلاه *meñalāh-i*, ملاون کات *me-lāwan kāta*. — sa promesse, منکر فرجنجینن *munkir per-janjī-an-ña*. Son cœur dément sa bouche, ای برکات لاین دان برپیکر *ia ber-kāta lāin dān ber-pīkir lāin.*

SE DÉMENTIR, v. pron., se contredire soi-même, ملاون کات دیرین *me-lāwan kāta diri-ña.*

DÉMÉRITER, v. n., برکات اتو بربوت *ber-kāta ātaw ber-būat bārang yang harus di-hardik-kan.*

DÉMESURÉ, E, adj., excessif, et DÉMESURÉMENT, adv., excessivement, ترلالوamt *ter-lālu āmat*. D'une grandeur démesurée, démesurément grand, ترلالوamt بسر *ter-lālu āmat besār*. Démesurément long, ترلالوamt فننجخ *ter-lālu āmat panjang.*

DÉMETTRE, v. a., disloquer, منکلیت *menegaliat*. — le pied, منکلیت کاکي *menegaliat kākī.*

DÉMETTRE, destituer, مچن درث *memexāt deri-pada pangkat.*

SE DÉMETTRE, v. pron., d'un emploi, منینگالکن جواتن *meninggal-kan jawāt-an*, معزلکن دیرین *me-azēl-kan diri-ña.*

DÉMEUBLER, v. a., dégarnir de meubles, مشغکت سرب رومه *meṅ-angkat serba rūmah.*

DEMEURANT, E, adj., qui demeure, ادثون *ada-pūn*, یغ تغکل *yang dūdūk*, یغ تیگال *yang tinggal.*

AU DEMEURANT, loc. adv., ادثون *ada-pūn*, سبرمول *sa-ber-mūla*, هان *welēkin*, تتافی *tetāpi*, ولكن *hāña*. — c'est un brave homme, ادثون ای اورغ بایق جوک *ia ōrang bāik jūga*. — je connais tout, تتافی هب تاهو سوان *tetāpi hamba tāhu samuā-ña.*

DEMEURE, s. f., habitation, **تَمَّتْ**
 دیم *tampat dīam*, دودق **تَمَّتْ** دودق *tampat*
dūdūk, رومه *rūmah*, دار *dār*, خانه
kānah. Une belle — **تَمَّتْ** دیم **بَاقِ**
tampat dīam yang bāik. Sa — est
 à la campagne, **رَومَه** دودق *rūmah-*
ña di-pādang. Chercher une —,
 دیم **مَنجَهَارِي** **تَمَّتْ** دیم *men-xahāri tam-*
pat dīam. Faire longue —, **تَمَّتْ**
 دیم *tinggal lāma*.

DEMEURE, siège, résidence, **کَدَدُوکِن**
ka-dudūk-an, **کَدِيَامِن** *ka-diām-an*.
 La — du sultan, **تَمَّتْ** کَدَدُوکِن **سُلْطَان**
tampat ka-dudūk-an sūlṭan. La
 — de Dieu, **تَمَّتْ** کَدِيَامِن **اللَّهِ**
ka-diām-an allah.

Loc. — céleste, **تَمَّتْ** عَرَشِ **اللَّهِ**
tampat arāṣ allah, **سُوْرِك** *suwarga*.
 — éternelle, **بَاقِ** **نَگَرِي** **يَاقِ**
nagrī yang baqā. — sacrée, **مَسْجِد**
mesjid. La dernière —, **قُبُور**
kubūr. Conduire quelqu'un à sa dernière —,
مَغْتَبُورِكِن **اَوْرَعِ** **مَاتِي**
meng-kubūr-kan orang māti.

A DEMEURE, loc. adv., **تَتَاف**
tətāp. Etre à —, **تَتَافِ** **جَادِي**
jādi tətāp. Il y a péril en la demeure,
بَهَائِي **بَاهَايَا** **بَرْتَانْغُه**
bahāya ber-tanguh.

Etre EN DEMEURE, **دَافَتِ**
dāpat, **بُولَه** *būleh*. Il est en — de payer
 ses dettes, **اَيِ** **دَافَتِ** **مَهَائِرِ** **هَوْتَنْشِن**
dāpat mem-bāyar hutang-ña.

DEMEURÉ, E, part. pas. du v. de-
 meurer, être resté, **جَادِي** **تَمَّتْ**
jādi tinggal. Le prince étant demeuré
 gouverneur de la ville, **مَكْ** **بَگِنْدِ** **جَادِي**,
maka baginda jādi
adipāti nagrī itu. Etant — seul,
مَكْ **اَيِ** **جَادِي** **سُورَعِ** **دِيرِي**
maka ia jādi sa-ōrang dīri. Il est — pauvre,
اَيِ **سُدَه** **تَمَّتْ** **سُورَعِ** **مَسْکِين**
ia sudah tinggal sa-ōrang meskīn.

DEMEURER, v. n., habiter, résider,
 دیم *dīam*, دودق *dūdūk*, **تَمَّتْ**
tinggal. Il demeure ici, **دِيمِ** **دَسِينِ**
ia dīamdi-sīni. Il demeure à Malāka,
اَيِ **دُودُقِ** **دِنَگَرِي** **مَلَاکِ**
ia dūdūk di-
nagrī malāka. — à la campagne,
دُودُقِ **دِي-پَادَانْغِ** **دُودُقِ**
dūdūk di-pādang. Tout
 le temps que nous avons demeuré
 sur la montagne, **سَلَامِ** **کِيَتِ** **دُودُقِ**
sa-lāma kīta dūdūk di-
ātas gūnung. — à peu près deux mois
 à la ville, **تَمَّتْ** **بَارَعِ** **دُوبُولِنِ** **دِنَگَرِي**
tinggal bārang dūa būlan di-nagrī.

DEMEURER, s'arrêter, rester,
تَمَّتْ **بَر-کَنْجَانْغِ**
tinggal ber-kanjang.
 — en arrière, **تَمَّتْ** **دِبلَاکَانْغِ**
tinggal di-blākang. Il n'en est demeuré
 personne, **سُورَعِ** **پُونِ** **تِيَادِ** **تَمَّتْ**
sa-ōrang pūn tiāda tinggal. Cela ne
 peut pas — ainsi, **مَكْ** **اَيِ** **تِيَادِ** **بُولَه**
تَمَّتْ **بَکِيَتِ** **تَمَّتْ** **بَکِيَتِ**
maka itu tiāda būleh tinggal bagītu. La porte demeura
 ouverte, **مَكْ** **قُتِنُو** **سُدَه** **تَمَّتْ** **تَر-بُوكِ**
maka pintu sudah tinggal ter-būka.

— dans sa résolution, *برکنجخ دالم* *ber-kanjang dālam mak-*
şūd-ña. Il demeura en prière pen-
dant une heure, *ای برکنجخ دالم سمبیش*,
ia ber-kanjang dālam
sembahyang suātu jām lamā-ña.

DEMEURER, être permanent, *تتف*
tetəp, *تتف* *tinggal tetəp*. —
ferme, *تتف* *tinggal tetəp*. La
parole de Dieu demeure éternelle-
ment, *هو فرمان الله تتف سمى سلمان*,
bahwa firmān allah tetəp sampey
sa-lama-lamā-ña.

Loc. Beaucoup demeurèrent sur
la place (tués ou blessés), *بایق اورغ*
bāñak orang māti
dān lūka. — maître du champ
de bataille, *منجادی غالب* *men-jādi*
gālib. — sur son appétit, *تیاد ماکن*
tiāda mākan
sampey jādi kenñang.

DEMI, E, adj. et s., *تغه* *tergah*,
تغه *sa-tergah*. Un et —, *تغه دو*
tergah dūa. Trois et —, *تیک*
tiga sa-tergah. Une livre et demie,
تغه ساتوکتی *sātu katī sa-tergah*.
Deux mois et —, *دو بولن* *dūa*
būlan sa-tergah. Quatre heures et
demie, *تغه* *pūkul am-*
pat sa-tergah. Une demi-heure,
تغه جام *sa-tergah jām*. Un demi-
mois, *تغه بولن* *sa-tergah būlan*.

DEMI, adv. Il est à demi-ivre,
ای تغه مابق *ia tergah mābuk*. A

demi-mort, *تغه داتی* *tergah māti*.

Demi-fou, *تغه کیل* *tergah gīla*.

Demi-cuit, *تغه ماسق* *tergah māsak*.

On dit aussi: *تغه ماتى* *sa-tergah*
māti, *تغه مابق* *sa-tergah mābuk*.

DEMI-CERCLE, s. m., *تغه بولت*
tergah būlat.

DÉMIS, E, part. pas. du v. dé-
mettre, disloqué, *تکلیت* *tegalīat*,
تکلیجه *tegalījeh*.

DÉMIS, d'une charge, d'un em-
ploi, *ترپخت* *ter-pexət*.

DEMI-SAVANT, s. m., *تغه قدى*
tergah pandey.

DÉMISSION, s. f., *حال منغکلکن*
hāl meninggal-kan jawāt-an,
حال معزلکن درین *hāl me-azel-kan*
dirī-ña.

DÉMISSIONNAIRE, adj. et s., *یغ*
yang meninggal-
kan jawāt-an-ña.

DEMI-TALENT, s. m., connaissance
incomplète, *یغ تیاد گنڤ*
ka-pandey-an yang tiāda genəp.

DÉMOCRATE, s. m., *یغ سوك فمرنتاهن*,
yang sūka pemarentāh-
an orang bāñak.

DÉMOCRATIE, s. f., gouvernement
populaire, *یغ فمرنتاهن اورغ* *pema-*
rentāh-an orang bāñak.

DEMOISELLE, s. f., fille d'honnête
famille, *نون* *nōna*. Petite —, *نون*
nōna keaxl. —, femme non

mariée, دار *dāra*, اتق دار *ānaḵ dāra*.

DÉMOLI, E, part. pas. du v. démolir, رمق *te-rombak*, رمق *remuk*.

DÉMOLIR, v. a., رمق *me-rombak*, مرمقن *me-remuk-kan*, مرويهكن *me-rūbuh-kan*. — les vieilles maisons, مرمق رومه ٢ توا *me-rombak rūmah-rūmah tuā*.

DÉMOLITION, s. f., 1°, action de démolir, حال مرمق *hāl me-rombak*, حال مرويهكن *hāl me-rūbuh-kan*. 2°, résultat, chose démolie, décombrés. كرمباكن *ka-rombāk-an*, كرمباكن *ka-rubūh-an*.

DÉMON, s. m. le diable, satan, ابليس *iblis*, شيطان *šētān*. Tourmenté par le —, دهارو شيطان *di-hāru šētān*. Renoncer au —, مبعوع شيطان *mem-būang šētān*.

DÉMON, lutin, esprit malin, جن *jīn*, هنتو *hantu*, فولغ *pōlong*, كركاسى *gargāsi*. Chasser les démons, مبعوع جن *mem-būang jīn-jīn*.

DÉMON, ce qui excite l'homme au mal, يىغ مشاجق اورغ مبعوت دوس *yang merg-ājāḵ ōrang mem-būat dōsa*. Le — de la colère, يىغ مهارهكن اورغ *yang me-mārah-kan ōrang*. Le — de la chair, هوا نفسو *hawā nepsū*.

Fig. —, méchant homme, اورغ جاهدت *ōrang jāhat*. C'est un vrai —,

اى اورغ جاهدت سكالى *īa ōrang jāhat sa-kālī*.

DÉMONÉTISÉ, E, part. pas. du v. démonétiser, تىاد برلاكو لاکى *tiāda ber-lāku lāgi*. Espèces démonétisées, وىغ يىغ تىاد برلاكو لاکى *wāng yang tiāda ber-lāku lāgi*.

DÉMONÉTISER, v. a., مشهيلشكن *merg-hīlang-kan* هرك وىغ *wāng*.

DÉMONIAQUE, adj., يىغ دهارو شيطان *yang di-hāru šētān*, يىغ كن جن *yang kena jīn*.

DÉMONSTRATION, s. f., preuve, حال منظارهكن *hāl men-tāhīr-kan*, قنچوكن *penunjuk-arī*, دليل *delīl*. — incontestable, يىغ تىاد ترلاون *delīl yang tiāda ter-lāwan*.

DÉMONSTRATION, marques, signes, تند علامه *tanda alāmat*. — d'un cœur sincère, تند تولىس هاتى *tanda tulus hātī*. — d'amitié réciproque, تند صحبة صحباتن *tanda šohbat-šohbāt-an*.

DÉMONSTRATIVEMENT, adv., d'une manière évidente, اتس قرى يىغ پات *ātas prī yang nāta*, دغن ترغ *dergan trāng*.

DÉMONTER, v. a., renverser de dessus la monture, ôter la monture, منرجنكن اورغ در اتس كنيكن *men-nerjun-kan ōrang derī ātas ka-nāik-an-nā*. Les voleurs l'ont

démonté, اورغ فنجوری سده منجوری *orang pen-xūri sudah men-xūri ka-naik-an-ña*.

DÉMONTER, déconcerter, ممبری دهشة *mem-brī dahšat*. Il fut tellement démonté qu'il ne put répondre, ای سده کن دهشة تیاد دافت منجواب *ia sudah kena dahšat tiada dāpat men-jawāb*.

DÉMONTER, désassembler les parties d'un ouvrage. — une montre, ممبروك سكل بهكین ساتو جام اورولس *mem-būka segala bahagi-an suātu jam urūlis*.

DÉMONTRER, v. a., prouver, میتانک منظارکن *me-ñatā-kan, men-tlāhūr-kan*, مندلیکن *men-delil-kan*, مننجیکن *menunjuk-kan*. — clairement, میتانک دغن ترغ *me-ñatā-kan dengan terang*. Ses cris démontrent qu'il souffre, مک جرتن مننجق بهوای ساکت *maka jerit-ña menunjuk bahwa ia sakit*.

DÉMORALISER, v. a., corrompre les mœurs, مغهیلگن کلکون یغ سنونه *meng-hīlang-kan ka-lakū-an yang senūnuh*, ادب مغهیلگن *meng-hīlang-kan adab*.

DÉMORDRE, v. n., بری لفس بارغ *brī lepās barang yang di-gīgūt-ña*.

Fig. —, se départir de, منغکلکن *meninggal-kan*.

DÉMUNIR, v. a., une place forte, مشغکت سکل سنجات دان فر بکالان در *men-gakat segala senjata dān per-bakāl-an deri dālam suātu kōta*.

DÉMURER, v. a., ممبرگک تمبق *mem-bongkar tembok*.

DÉMUSELER, v. a., ôter la muselière, ممبروك فغیکت مولت *mem-būka peng-ikat mūlut*.

DÉNATTER, v. a., منچریکن بارغ یغ *men-xerèy-kan bārang yang ter-anjam*, ممبروك بارغ یغ قتل *mem-būka bārang yang pinal*.

DÉNATURÉ, E, part. pas. du v. dénaturer, یغ فرغین تراوبه *yang perangī-ña ter-ūbah*, یغ فرین جادی *yang pri-ña jadi laīn*.

DÉNATURÉ, qui n'a pas les sentiments naturels, یغ تیاد برکسین *yang tiada ber-kasih-an*, کفست *kapista*, جاهت *jāhat*. Enfant —, انق کفست *anak kapista*.

DÉNATURER, v. a., changer la nature, مغوبهکن فراغی *meng-ūbah-kan perāngi*, طبعه مغوبهکن *meng-ūbah-kan tebiat*.

DÉNATURER, gâter, مروسقن فراغی *me-rūsak-kan perāngi*. — le cœur, مروسقن هاتی *me-rūsak-kan hāti*.

DÉNÉGATION, s. f., action de nier, انکار مپشکل *hāl meñangkal*, نفی *inkār, nefi*.

DÉNI, s. m., refus d'une chose due, کَشْکَانَن *ka-eggān-an*, حال مشغولکن *hāl merg-erggan-kan*.

DÉNICHER, v. a., ôter d'une niche, مشغول کن درخت قانع دالم تمبق *merg-angkat deri-pada tampat pātung dālam temboḳ*.

DÉNICHER, ôter du nid, شمبل. مشغول کن درخت سارغ *merg-ambil deri-pada sārang*. — des oiseaux, مشغول کن بورغ *merg-ambil būrug deri-pada sārang-ña*. — quelqu'un, مشغول کن مندافت تمقت کدیامن اورغ *men-dāpat tampat ka-diām-an ōrang*. — faire sortir, مندهکن *memindah-kan*, مغلورکن *mergatūar-kan*.

DENIER, s. m., monnaie, دینر *dīnar*, درهم *derham*. Les deniers publics, خزانه کرجاءن *ḳizānat ka-rajā-an*.

DÉNIER, v. a., nier, مشگل *me-ḥargkal*, منکر *munkir*.

DÉNIER, refuser, مشغولکن *merg-erggan-kan*. Déniez l'adoration aux idoles, اغکنله درؤد مپه برهال *erggan-lah deri-pada meḥembah berhāla*. Il ne peut le —, ای تیاد بوله *ia tiāda būleh erggan itu*.

DÉNIGRER, v. a., منچچاکن *men-xuxā-kan*, مشهناکن *merg-hinā-kan*, مشغول کن مشجوج *merg-ajūja*, ممفتنهکن *mem-fitnah-kan*.

DÉNOIRCIR, v. a., مشهناکن ورن *merg-hilang-kan warna hitam*.

DÉNOMBREMENT, s. m., compte détaillé, بلاغن *bilāng-an*, هتوغن *hitūng-an*, دفتر پیرانن *peñurāt-an*, دفتر *daftar*.

DÉNOMBRE, v. a., compter, میبلخ *mem-bilang*, مشهتغ *merg-hitūng*, مندفتیکن *meñūrat-kan*, مندفتیکن *men-daftar-kan*. — les habitants d'un pays, سکل ایسی نکری *mem-bilang segala isi nagri*.

DÉNOMINATION, s. f., نام *nāma*, سبوتن *sebūt-an*.

DÉNONNER, v. a., désigner par le nom, مپت نام *meñebūt*, مپت نام *meñebūt nāma*, مپورتیکن نام *meñūrat-kan nāma*. Il n'est pas dénommé dans l'écrit, نام تیاد دسورتیکن دالم *namā-ña tiāda di-sūrat-kan dālam sūrat itu*.

DÉNONCER, v. a., faire connaître, publier, مبری تاهو *mem-brī tāhu*, مپتاکن مبری معلوم *mem-brī maḷūm*, مشتاکن *me-ñatā-kan*, مشتاکن *mergatā-kan*. — l'armistice, مپتاکن فرهنتینن فرغ *me-ñatā-kan per-henti-an prang*.

DÉNONCER, déferer en justice, منوده *menūduh*, مشادو *merg-ādu*. — un voleur, منوده اورغ فنچوری *menūduh ōrang pen-xūri*.

SE DÉNONCER réciproquement, برتوده تدوهن *ber-tūduh-tudūh-an*.

DÉNONCIATEUR, TRICE, s., celui qui défère en justice, *پنوده اورغ* *penū-duh, orang penūduh*, *اورغ مغادو* *orang merg-ādu*.

DÉNONCIATION, s. f., publication, *حال ممبری تاهو* *hāl mem-brī tāhu*, *ڦتائن حال مپانکن* *hāl me-ñatā-kan, ڦتائن* *pe-ñatā-an*.

DÉNONCIATION, délation, *تدوهن* *tudūh-an*, *ڦندوهن* *penudūh-an*, *ڦغدوهن* *perg-adū-an*.

DÉNOTER, v. a., indiquer, *مننجقکن* *menunjuḱ-kan*, *مننجق* *menunjuḱ*. Il est dénoté, mais non nommé, *ای دننجق تئافی نمان تیاد ترسبت* *ia di-tunjuḱ tetāpi namā-ña tiāda ter-sebūt*.

DÉNOUEMENT, s. m., solution, *ڦمبکان* *pem-bukā-an*, *ڦرسلسین* *per-sele-sēy-an*, *ڦغرتین* *perg-arti-an*, *تعبیر* *tabīr*.

DÉNOUER, v. a., défaire un nœud, *مغور یکن سمفل* *merg-ūrey-kan simpul*.

DÉNOUER, démêler une affaire, *مپلسیکن* *meñelesèy-kan*.

DENRÉE, s. f., tout ce qui se vend pour la nourriture, *۲ مکانن* *bārang-bārang makūn-an*, *ڦرنیکان* *perniagā-an*.

DENSE, adj., compacte, *کمفل* *kim-pal*, *رافت* *rāpat*. L'or est plus — que l'argent, *امس لبه کمفل درفد ڦیرق*

amās lebèh kimpal deri-pada pēraḱ.

DENT, s. f., *کیکي* *gīgi*. Une —, *کیکي سباتو کیکي* *sa-bātu gīgi*. — incisive, *کیکي سار* *gīgi sāra*. — canine, *کیکي کرم* *gīgi āsu*. — molaire, *کیکي کاتو ۲* *gīgi garham*. — de lait, *کیکي کاناک-کاناک* *gīgi kānak-kānak*. — limée, *کیکي بردابغ* *gīgi ber-dāburg*. — artificielle, *کیکي تیرو* *gīgi tīru*, *کیکي ڦیبوت اورغ* *gīgi di-būat orang*. Cure-dent, *چشکل کیکي* *xungkil gīgi*. Brosse à dents, *ڦیبوکی* *peñūgi*. Se curer les dents, *منچشکل کیکي* *men-xungkil gīgi*. Se brosser les dents, *مپوکی کیکي* *meñūgi gīgi*. Auquel il manque des dents, *رومغ کیکي* *rom-pong gīgi*. Mal de —, *ساکت کیکي* *sākit gīgi*. Arracher les dents, *منچابت کیکي* *men-xābut gīgi*. Limer les dents, *مغاسه کیکي* *merg-āsah gīgi*. Grincement de dents, *گراتن کیکي* *gerāt-an gīgi*. Grincer les dents, *مغرت کیکي* *mergerāt gīgi*. Claquement de dents, *گالتک* *galetèḱ*. *گالتک* *gelegūt*. Claquer des dents, *مغشکلک* *merg-gelegūt*. Ses dents sont agacées, *گکین غیلو* *gigi-ña ḡilu*.

DENTS, pointes en forme de dents, *کیکي گراجی* *gīgi*. — de scie, *کیکي گراجی* *garagāji*. — d'une roue (pour

engrénage), جنٲرا گيگي *gigi jantrā*.
Qui a des dents comme une scie,
گرگي *grigi*.

DENT, brèche, سٲبځ *sumbing*.
Qui a des dents, تٲسٲبځ *ter-sum-*
bing. Ce couteau a des dents, فٲسو
پٲسٲبځ *pisaw itu ter-sumbing*.

Loc. Parler entre les dents, مٲغولم
mengūlum, بٲسوغٲ *ber-sūngut*. Être
sur les dents, très fatigué, للٲ جٲدي
جٲدي *jādi lelāh lesū*. Avoir les dents
longues, بٲلٲشٲ سٲکٲلي *ber-lāpar sa-*
kālī. Manger du bout des dents,
avec dégoût, مٲکن دٲغن جمو *mākan*
dengan jumū. C'est vouloir prendre
la lune avec les dents, سٲثٲرٲ سٲ
چٲبل هندق منچٲٲي بولن *seperti sī*
xābul hendak men-xāpey būlan.
Œil pour œil et — pour —, حکم
قٲصٲص *hukum kēsās*.

DENTAL, E, adj., lettre qui se
prononce à l'aide des dents, حرف
يغ دٲوچف دٲغن گيگي *huruf yang*
di-ūxap dengan gigi.

DENTÉ, E, adj., qui a des dents,
بٲرگيگي *ber-gigi*, گرگيگي *grigi*.

DENTELÉ, E, part. pas. du verbe
denteler, بٲرگيگي *ber-gigi*, گرگيگي
grigi.

DENTELER, v. a., garnir de dents,
مٲبٲه گيگي *meng-grigi*, مٲبٲه گيگي
men-būbuh gigi.

DENTELLE, s. f., رند *renda*. —
faite avec des fils d'or, رند اٲس

renda amās. Une faiseuse de —,
توکځ رند *tūkang renda*.

DENTELURE, s. f., بارځ يغ بٲرگيگي
bārang yang ber-gigi, يغ دٲفوتځ
yang di-pūtung sa-rūpa
gigi. — au bord d'un voile, تٲي
تٲي سلوبځ يغ بٲرگيگي *tepi selūbung yang*
ber-gigi.

DENTIER, s. m., راهځ سٲرٲ گٲکٲين
يغ دٲوت اورځ *rāhang serta gigi-ña*
yang di-būat ōrang.

DENTIFRICE, adj., يغ دٲٲاکي اورځ
يغ مٲگٲوسق گيگي *yang di-pākey ōrang*
meng-gōsok gigi. Poudre —, لومت
مٲگٲوسق گيگي *lūmat meng-gōsok*
gigi.

DENTISTE, s. m., طيب گيگي *tabīb*
پندٲي منچٲٲت گيگي *pandey*
men-xābut gigi.

DENTITION, s. f., sortie naturelle
des dents, تٲبه گيگي *tumbuh gigi*.

DÉNUDER, v. a., مٲغځکٲ کولت
مٲغځکٲ توتف *meng-angkat kūlit*,
مٲغځکٲ توتف *meng-angkat tūtup*, مٲبٲوڪ
mem-būka.

DÉNUDER, dépouiller, مٲغليٲي
mengulit-i. — un arbre, le dépouil-
ler de son écorce, مٲغليٲي فوهن کٲايو
mengulit-i pōhon kāyu.

DÉNUÉ, E, part. pas. du v. dénuer,
دٲپورٲو, پٲرٲه دٲ بولس *būlus*,
پٲٲاتو *piātu*.

DÉNUER, v. a., priver, مٲبولسکن
mem-būlus-kan.

DÉNŪMENT, s. m., privation, کبلوسن *ka-butūs-an*, ککراغن *ka-kurāng-an*, کڦڦان *ka-papā-an*. Etre dans un grand —, جادی ڦاڦ *jādi pāpa sa-kāli*.

DÉPAREILLER, v. a., منچری بارغ ۲ *men-xerèy bārang-bārang* یخ برسام *ber-sāma*. Douze mouchoirs dépareillés, دو بلس ساڦوتاغن یخ تیاد *dūa belās sāpu tāngan yang tiāda ber-sāma*.

DÉPARER, v. a., ôter ce qui pare, منغڦلکن ڦرهیاسن *menanggal-kan per-hiās-an*, مڦهیلغڦکن ڦرهیاسن *meng-hīlang-kan per-hiās-an*.

DÉPARIER, v. a., ôter une chose de la paire, منچری جودو *men-xerèy jōdo*, منچری یخ بر جودو *men-xerèy yang ber-jōdo*, منچری یخ بر ڦاسخ *men-xerèy yang ber-pāsang*.

DÉPARQUER, v. a., faire sortir les animaux d'un parc, مغلورکن بناغ ۲ *mengalūar-kan binātang-binātang deri dālam kandang-ña*.

DÉPART, s. m., حال براغکت *hāl ber-angkat*, ڦغڦکاتن *peng-angkāt-an*, ڦراغکتان *per-angkāt-an*. Avant le —, دهولو درڦد براغکت *dahulu deri-pada ber-angkat*. Etre sur son —, جادی سدی اکن براغکت *jādi sedī akan ber-angkat*.

DÉPARTEMENT, s. m., section de territoire, ججاهی *jajāh-an*, دایرة *dāirat*.

DÉPARTEMENT, division administrative, ڦکر جآن *pe-karjā-an*, ڦگآغن *pegāng-an*. Cela n'est pas de son —, تیاد ڦکر جآنن ایت *tiāda pe-karjā-an-ña itu*.

DÉPARTIR, v. a., distribuer, partager, مهباهگی *mem-bahāgi*. — ses biens entre les pauvres, مهبهگین *mem-bahāgi-kan hartā-ña pada antāra segala orang meskīn*.

SE DÉPARTIR, v. pron., se désister, منغڦلکن *meninggal-kan*.

DÉPASSER, v. a., passer outre, ملغاهی *me-langkāh-i*, ملغاوی *me-lampāw-i*, مللوی *me-lalū-i*. — une ligne tracée, ملغاهی گارس *me-langkāh-i gāris*. — les ordres, مللوی سڦن *me-lalū-i pasān*.

DÉPASSER, devancer, مندهلوی *men-dahulū-i*. Il marche vite et dépasse ses compagnons, ای برجالن *ia ber-jālan lekās dān ia men-dahulū-i temān-ña*.

DÉPASSER, être supérieur, جادی *jādi lebèh*. — en longueur, جادی لبه ڦننج *jādi lebèh panjang*.

DÉPASSER, sortir de l'alignement, برانجی *ber-anjur*, مڦنجی *meng-anjur*.

SE DÉPASSER mutuellement,
بردهلدهلوان *ber-dahulu-dahulū-*
an, برانجر انجورن *ber-anjur-anjūr-*
an.

DÉPAVER, v. a., مَشَعَتْ باتو داسر *meṅ-angkat batu dāsar*.

DÉPAYSER, v. a., faire sortir quel-
qu'un de son pays, در مغلورکن اورغ *deri*
megalūar-kan orang deri
nagri-ña.

Fig. —, dérouter, désorienter,
مِستکن *meñesūt-kan*.

DÉPÊCER, v. a., mettre en pièces,
منجارق آکن *men-xāriḱ-xāriḱ-kan*.
— une vieille étoffe, منجارق آکن
men-xāriḱ-xāriḱ-kan kāin
lāma.

DÉPÊCHE, s. f., سورت *sūrat*, ورقة
warkat, سورت کیرین *kirīm-an*, سورت
sūrat kirīm-an. Porter une
—, مَهنتر سورت *meṅ-hantar sūrat*.
— venant du roi, سورت درفد راج
sūrat deri-pada rāja.

DÉPÊCHER, v. a., envoyer, مپوره
meñūruh, مغمیرم *meṅgirim*, ممبری
mem-brī pergi. — un cour-
rier, مپورهکن سورغ فسوره
meñūruh-kan sa-orang pe-sūruh.

DÉPÊCHER, faire promptement,
مِلسکن *me-lekàs-kan*, مپگرهکن
meñigràh-kan. — de l'ouvrage,
مِلسکن فکرجان *me-lekàs-kan pe-*
karjā-an.

DÉPÊCHER, se défaire de quel-
qu'un, le tuer, ممونه اورغ *mem-būnuh*
orang. Il eut bientôt dépêché les deux
voleurs, دغن لکس دیونپاله دواورغ
dengan lekàs di-būnuh-
ñā-lah dūa orang penxūri itu.

SE DÉPÊCHER, v. pron., se hâter,
برسگرهکن درین *ber-sigràh-kan*
diri-ña.

DÉPEINDEE, v. a., میتاکن *me-*
ñatā-kan, مننجیکن *menunjuk-kan*,
منچتران *men-xeritrā-kan*. —
quelque chose, میتاکن صغه بارغ اف
me-ñatā-kan sifat barang apa.

DÉPENDANCE, s. f., subordination,
فری یغ تعلق *prī yang taloḱ*, فری
prī yang di-bāwah
فرته *parentah*. A cause de sa —, کارن
kārna prī yang
تعلقن *taloḱ-ña*. Etre dans la —, جادی
jādi di-bāwah parentah.

DÉPENDANT, E, qui dépend de,
یغ برکتغ *yang ber-gantung*, یغ تعلق
yang taloḱ, اتق بوه *anak būah*,
ساکی *sākey*, کمانکن *kemanākan*.
Les gens qui sont dépendants de
lui, اورغ یغ برکتغ درفدان *orang yang*
ber-gantung deri-padā-ña. Les
provinces dépendantes, سکل دایره
segala dāirat yang taloḱ.

DÉPENDANT, serviteur, سهای
sa-hāya, هب *hamba*.

DÉPENDRE, v. a., ôter ce qui est
pendu, منورنکن *menūrun-kan*,

مشغلت *merg-anakat*. — du gibet, منورنکن درؤد تیغ کتوغن *menūrun-kan deri-pada tiang gantūng-an*.

DÉPENDRE, v. n., être sous la dépendance, برکتغ *ber-gantung*, جادی تعلق *jādi talok*, جادی دباوه *jādi di-bāwah parentah*. — de son maître, برکتغ درؤد تونن *ber-gantung deri-pada tūan-ña*. Cela dépend de lui, ایت برکتغ درؤد ایت *itu ber-gantung deri-pada-ña*, ایت ایت *itu di-bāwah kuasā-ña*.

DÉPENS, s. m. pl., frais, بلنج *belanja*. Condamné aux —, دحکمکن *di-hukum-kan* بلنج *di-bāyar segala belanja*. Aux — de la vie, سرت مبلنجان جوان *serta mem-belanjā-kan jiwā-ña*. S'enrichir aux — des autres, جادی کای *jādi kāya deri-pada ka-rugi-an orang lain*. Vivre somptueusement aux — des autres, برجموون دغن و غ اورغ لاین *ber-jamu-jamū-an dengan wāng orang lain*.

DÉPENSE, s. f., بلنج *belanja*, قملنجان *pem-belanjā-an*. — de chaque jour, بلنج سسهاری *belanja sa-sa-hāri*. — de la table, بلنج *belanja mākan mīnum*. Payer la — de quelqu'un, مبابر *mem-bāyar orang pūña belanja*. Livre des dépenses, بلنج *kitāb segala belanja*.

DÉPENSE, garde-manger, کدغ *godong makān-an*, کدغ *godong bakal-bakāl-an*.

DÉPENSÉ, E, part. pas. du v. dépenser, دبلنجان *di-belanjā-kan*. — mal à propos, دیورسکن *di-bōros-kan*.

DÉPENSER, v. a., مبلنجان *mem-belanjā-kan*. — son argent, مبلنجان و غن *mem-belanjā-kan wāng-ña*. — ses biens, مبلنجان *mem-belanjā-kan segala hartā-ña*. — tous les jours, مبلنجان قد تیغ ۲ هاری *mem-belanjā-kan pada tiap-tiap hāri*. — mal à propos, ممورسکن *mem-bōros-kan*.

DÉPENSIER, ÈRE, qui aime trop la dépense, یغ ممورسکن هرتان *yang mem-bōros-kan hartā-ña*, یغ ماکن *yang mākan wāng-ña*.

DÉPENSIER, qui fait la dépense d'une communauté, جورو بکل بکلان *jūru bakāl-bakāl-an*.

DÉPÉRIR, v. n., لولغ *lulang*, منجادی له *men-jādi lemah*, منجادی روسق *men-jādi rūsak*. Cette maison déperit, ایت جادی روسق *rumah itu jādi rūsak*.

DÉPÊTRER, v. a., ملفسکن کاکي یغ *me-lepàs-kan kākī yang ter-sangkut*. — son ami des mains, ملفسکن تمن *me-lepàs-* درؤد تاغن سورغ جاهت

kan temèn-ña deri-pada tāngan sa-ōrang jāhat.

DÉPEUPLÉ, E, part. pas. du v. dépeupler, سوڤي *sūñi*. Le village était —, سڤيله دوسن ايت *suñi-lah dūsun itu*.

DÉPEUPLER, v. a., détruire la population, منخس ايسى نڤري *menumpas isi nagri*. — diminuer le nombre des habitants, مشورنڤن ايسى نڤري *mengūrany-kan isi nagri*.

DÉPISTER, v. a., découvrir en suivant les pistes, مڤورو بناڤڤ سرت *mem-būru binātang serta menūrut bakas kaki-ña*.

Fig. — quelqu'un, مندافت تمڤت ديم اورڤ *men-dāpat tampat diam orang*.

DÉPIT, s. m., ساكت هاتي *sākit hāti*, كچل هاتي *kexil hāti*, دمدم *demdām*. Un grand —, ساكت هاتي *sākit hāti yang sūngat*. Montrer du —, مننڤنڤنڤن دمدم *menunjuk-kan demdām*.

En DÉPIT de, malgré, اکن دمدم *akan demdām-ña*, اکن سدتن *akan sedūt-ña*. En — de l'ordre donné, دڤن ملاون فرته ايت *dergan melāwan parentah itu*. En — du bon sens, دڤن ملاون بڤدي *dergan melāwan būdi*.

DÉPITER, v. a., مڤبري ساكت هاتي *mem-brī sākit hāti*, مڤبري دمدم *mem-brī demdām*.

SE DÉPITER, v. pr., جادي ساكت هاتي *jādi sākit hāti*, بڤدمدم *berdemdām*.

DÉPLACÉ, E, part. pas. du v. déplacer, يڤ دڤندهن *yang di-pindah-kan*.

DÉPLACÉ, qui n'est pas à sa place, يڤ تڤاد دمڤتن *yang tiāda di-tampat-ña*, يڤ تڤاد دمڤت يڤ فانت *yang tiāda di-tampat yang pātut*.

DÉPLACÉ, qui n'est pas convenable, تڤاد هارس *tiāda harus*, تڤاد فانت *tiāda pātut*. Des paroles déplacées, ڤرکئان يڤ تڤاد فانت *perkatā-an yang tiāda pātut*.

DÉPLACEMENT, s. m., action de déplacer, حال مڤوڤنڤن تمڤت *hāl meng-ubah-kan tampat*, حال مڤندهن *hāl memindah-kan*.

DÉPLACEMENT, action de se déplacer, حال بڤڤنده *hāl ber-pindah*, حال بڤرڤنڤن *hāl ber-gràk*.

DÉPLACER, v. a., ôter une chose de sa place, مڤوڤنڤن تمڤت *meng-ubah-kan tampat*, مناره ڤد لاین تمڤت *menāruh pada lāin tampat*, مڤندهن *memindah-kan*, مڤنڤنڤنڤن *meng-gràk-kan*.

SE DÉPLACER, v. pron., بڤڤنده *ber-pindah*, مڤنده *memindah*, بڤرڤنڤن *ber-gràk*.

DÉPLAIRE, v. n., être désagréable, تڤاد بڤرکنن *tiāda ber-kenèn*, تڤاد سوک *tiāda ber-kenèn*.

tiāda sūka. Cette femme lui déplait, تباد ای برکنن فرمفون ایت *tiāda ia ber-kenàn perampūan itu*, فرمفون ایت تباد دفرکنکنن *perampūan itu tiāda di-per-kenàn-kan-ña*.

DÉPLAIRE, causer du chagrin, ممبری ساکت, مپوسهکن *meñūsah-kan*, هاتی *mem-brī sākit hāti*.

SE DÉPLAIRE, v. pron., جادی کسل *jādi kesal*, جادی مشغول *jādi meš-gūl*, جمو *junū*, کلی *gelī*, کن سوسه *kena sūsah hāti*.

DÉPLAISIR, s. m., ساکت هاتی *sākit hāti*, سوسه هاتی *sūsah hāti*, دکچت *duka-xita*. Grand —, ساکت هاتی یغ ساعت *sākit hāti yang sāngat*. Eprouver du —, کن ساکت, هاتی *kena sākit hāti*.

DÉPLANTER, v. a., منانم فد لاین *menānam pada lāin tampat*, تمت *menindah-kan*. — un jeune arbre, مندهکن فوهن مود *memindah-kan pōhon mūda*.

DÉPLÂTRER, v. a., enlever le plâtre, مشغکت سلوتن کافر *merg-arg-kat salūt-an kāpur*.

DÉPLIER, v. a., مبروک درؤد لفاتن *mem-būka deri-pada lipāt-an*, مشور یکن یغ برلیفت *merg-ūrey-kan yang ber-lipāt*. —, étendre, مشمفر *merg-hampar*.

DÉPLISSER, v. a., défaire les plis, مبروک یغ برکرت *mem-būka yang ber-*

kerūt, مغیلشکن کروتن *merg-hilang-kan kerūt-an*.

DÉPLOIEMENT, s. m., action de déployer, حال مبروک *hāl mem-būka*, فبکاءن *pem-bukā-an*, فمهمفان *perg-hampār-an*.

DÉPLORABLE, adj., یغ هارس درتافی *yang harus di-ratāp-i*, یغ کنغیسن *yang ka-tangis-an*.

DÉPLORER, v. a., مرتافی *me-ratāp-i*, منغیسی *menangis-i*, مپایغ *meñāyang*.

DÉPLOYÉ, E, part. pas. du v. déployer, تربوک *ter-būka*, ترهمفر *ter-hampar*, ترکبغ *ter-kembang*.

DÉPLOYER, v. a., دپلیر, مبروک *mem-būka*. — les voiles, مبروک لایر *mem-būka lāyar*.

DÉPLOYER, étendre, مشمفرکن *merg-hampar-kan*, مشمیشکن *mergembang-kan*. — ses ailes, مشمیشکن سایشن *mergembang-kan sāyap-ña*.

DÉPLOYER, montrer, مننجقکن *menunjuk-kan*, مپتاکن *me-ñatā-kan*. — sa science, مننجقکن *menunjuk-kan ka-pandēy-an-ña*.

DÉPLUMER, v. a., منچابت بولو *men-xābut būtu*.

DÉPOLIR, v. a., مغیلشکن چهای *merg-hilang-kan xahāya*, مغیلشکن افامن *merg-hilang-kan upām-an*.

DÉPORTATION, s. f., حال مبعوع *hāl mem-būang*, فمبوعان *pem-būang-an*.

DÉPORTÉ, E, part. pas. du v. déporter, banni, تربوع *ter-būang*. Un —, سورع كبوعان *sa-ōrang ka-būang-an*.

DÉPORTER, v. a., bannir au loin, مبعوع *mem-būang*. — dans une île, مبعوع كدالم سوانو قولو *mem-būang ka-dālam suātu pūlaw*.

DÉPOSANT, E, adj., qui dépose en justice, يغب نايق سقسى *yang nāik saḡsi*, يغب مغبادو *yang merg-ādu*. Parmi les déposants, داتار سكل *di-antāra segala orang merg-ādu*.

DÉPOSÉ, E, part. pas. du v. déposer, تربوع *ter-letāk*, تاره *tāruh*, داتاره *di-tāruh*, دتغبكلكن *di-tinggal-kan*, تربوعت *ter-peḡat*.

DÉPOSER, v. a., poser une chose que l'on portait, ملتعبن *me-letāk-kan*, مبعوبه *mem-būbuk*. Il déposa son sac à terre, مك كارشن دلتعبكن *maka kāronḡ-ḡa di-letāk-kan-ḡa ka-tānah*.

DÉPOSER, mettre en dépôt, en magasin, مناره *menāruh*, منارهكن *menāruh-kan*. Il déposa ses bijoux chez son ami, دفرتارهكن فرمتان كغب *di-per-tāruh-kan-ḡa per-matā-ḡa ka-pada ḡohbat-ḡa*.

DÉPOSER, abandonner, منغبكلكن *meninggal-kan*. — une habitude, منغبكلكن كيبسان *meninggal-kan ka-biasā-an*. — la couronne, منغبكلكن كرجان *meninggal-kan ka-rajā-an*.

DÉPOSER, destituer, مبععبكن *memexāt-kan*, منورنكن *menūrun-kan*. — un ministre, مبععبكن سورع منترى *memexāt-kan sa-ōrang mantri*.

DÉPOSER, former un sédiment, منعبادى *hampas dūdāk*, همفس دودق *men-jādi henḡḡ*.

DÉPOSER, porter témoignage, ممبرى سقسى *nāik saḡsi*, نايق سقسى *mem-brī saḡsi*, مغبادو *merḡ-ādu*.

DÉPOSITAIRE, s., قناره *penāruh*. — d'un secret, قناره رهسى *penāruh rahasiā*.

DÉPOSITION, s. f., destitution, حال مبععبكن *hāl memexāt-kan*, مبععباتن درود فغبكت *pemexāt-an deri-pada pangkat*.

DÉPOSITION d'un témoin, سقسين *saḡsi-an*, فغبدوعن *perḡ-adū-an*. — fausse, سقسين يغب دست *saḡsi-an yang dusta*.

DÉPOSSEDER, v. a., مغببل بارع يغب *merḡ-ambil bārang yang* اورع فون *ōrang pūḡa*.

DÉPÔT, s. m., 1°, action de déposer, حال مناره *hāl menāruh*, فنروهن *penarūh-an*. 2°, ce qui

est déposé, تروهن *tarūh-an*, قناره *pe-tāruh*.

DÉPÔT, magasin, قتروهن *pe-tarūh-an*, تمغت مپهن *godong*, دكاغن *tampat meūmpan dagāng-an*.

DÉPÔT, sédiment, همفس *ham-pas*.

DÉPOUILLE, s. f., butin, رمفاسن *rampās-an*, جراهن *jarāh-an*, ربوتن *rebūt-an*. Partager les dépouilles, رمفاسن مپهاگی *mem-bahāgi rampās-an*.

DÉPOUILLE, peau ôtée de certains animaux, کولت *kūlit*, کولت بنائع *kūlit binātang*. — d'un tigre, کولت هریمو *kūlit harīmau*.

DÉPOUILLE mortelle, corps d'un homme mort, توبه *tūbuh*, بدن *badan*, میت *mayet*. Sa — mortelle est ici, توبه دسین *tūbuh-ña di-sīni*. Quitter sa — mortelle, ماتی *māti*.

DÉPOUILLÉ, E, part. pas. du v. dépouiller, de sa peau, دکلیتی *dī-kulīt-i*. Arbre — de son écorce, پوهن یغ ترکوفس *pōhon yang terkūpas*. — de ses feuilles, پوهن یغ کندل *pōhon yang gundul*. Personne dépouillée de ses biens, اورغ کومفاسن *ōrang ka-rampās-an*.

DÉPOUILLER, v. a., ôter la peau, مغولیتی *mengulīt-i*, مغوفس *mengūpas*. — un lion, سیگر سیغ *meng-*

ulīt-i sa-īkor sīngā. — un arbre de son écorce, مغوفس فوهن کایو *mengūpas pōhon kāyu*.

DÉPOUILLER, ôter les habits, منغکلکن فکان درد توبه *menang-gal-kan pakēy-an deri-pada tūbuh*, منلنجشکن *menelanjang-kan*.

DÉPOUILLER, priver injustement, quelqu'un, مرمفس *me-rampas*, منجاره *men-jārah*, مرت *me-rebūt*. — quelqu'un de ses biens, مرمفس هرت اورغ *me-rampas harta ōrang*.

SE DÉPOUILLER, v. pron., comme un serpent, منوکر کولت *menūkar kūlit*. Se — de ses habits, منغکلکن *menang-gal-kan*, منغکلکن فکان درین *menang-gal-kan dirī-ña*. Se — du vieil homme, منغکلکن فراغی مانسی یغ لام *menang-gal-kan perāngi mānusia yang lāma*.

SE DÉPOUILLER, renoncer à, منغکلکن *meninggal-kan*. — de ses richesses, منغکلکن سکل هرتان *meninggal-kan segala hartā-ña*.

DÉPOURVU, E, adj., privé, dénué, بولس *būlus*, یغ کورغ *yang kūrang*. — d'esprit, کورغ عقلن *kūrang akal-ña*. — de provisions, کورغ بکلن *kūrang bakal-ña*.

AU DÉPOURVU, loc. adv., sans être préparé, تیاد ترسدی *tiāda ter-sedā*, سکینش *sa-kunūng-kun-ūng*.

DÉPRAVATION, s. f., 1°, action de dépraver, حال مروسقن *hāl me-rūsak-kan*, پمبئسان *pe-m-binasā-an*. 2°, résultat, کرساکن *ka-rusāk-an*, کبئسان *ka-binasā-an*. — du cœur, هاتی کرساکن *ka-rusāk-an hāti*. — des sens, کرساکن فرساءن *ka-rusāk-an pe-rasā-an*.

DÉPRAVER, v. a., pervertir, مروسقن *me-rūsak-kan*, ممبئسان *mem-binasā-kan*. — le cœur, هاتی مروسقن *me-rūsak-kan hāti*.

DÉPRÉCIATION, s. f., 1°, action de déprécier, حال مغهناکن *hāl meng-hinā-kan*. 2°, résultat, کهنائن *ka-hinā-an*.

DÉPRÉCIER, v. a., مغهناکن *meng-hinā-kan*, مفرمودهکن *mem-per-mūdah-kan*, منورنکن *menūrun-kan*. — la valeur d'une marchandise, منورنکن هرک دگاغن *menūrun-kan harga dagāng-an*.

DÉPRÉDATION, s. f., pillage, شمونن *peñamūn-an*, فنجرهئن *pen-jarāh-an*, فرمفاسن *pe-rampās-an*.

DÉPRESSION, s. f., تنديسن *tindis-an*, بکس دتندس *bakās di-tindis*.

DÉPRIMER, v. a., abaisser, enfoncer, منکن کباوه *menekàn ka-bāwah*.

DÉPUCELER, v. a., مغمبل بکر *meng-ambil biker*.

DEPUIS, prép., درفد *deri-pada*, لئس سده *sudah*, لس سادی *sadīa*, لئس لپاس. — la création du monde, درفد حد اساس دنيا *deri-pada had asās duniā*. — le commencement jusqu'à la fin, درفد فرملاءنن دائغ کفد *deri-pada per-mulā-an-ña dātāng ka-pada ka-sudāh-an-ña*. — l'orient jusqu'à l'occident, درفد مشرق سمقی کفد مغرب *deri-pada mašraq sampey ka-pada mağrab*. — Jésus-Christ, درفد زمان عيسى المسيح *deri-pada zemān isa el-mesēh*. — ce moment, درفد کتيک *deri-pada kotika īni*. — deux cents ans, سده دو راتس تاهن *sudah dūa rātus tāhun*. — longtemps, سده لام *sudah lāma*. — son départ, سغهئکلن *sa-peniṅgal-ña*. — son arrivée, سداغئن *sa-dātāng-ña*. — que j'ai reçu sa lettre, سلام هيب *sa-lāma hamba sudah menarīma sūrat-ña*.

DÉPURER, v. a., منچرياکن *men-xeriā-kan*, مچيکن *meñuxi-kan*. — le sang, داره منچرياکن *men-xeriā-kan dārah*.

DÉPUTATION, s. f., envoi d'un ou de plusieurs députés, فغٹوسن *perg-utūs-an*, فپروهئن *peñurūh-an*, سروهئن *surūh-an*.

DÉPUTÉ, s. m., اتوسن *utūs-an*, وکیل *pe-sūruh*, وکیل *wakīl*, جنغ *jenāng*. — au corps législatif,

اورغ بايق *wakīl orang būnak*, اورغ فلهن اكن دودق دمجلس كرجاءن *orang pilih-an akan dūdūq di-mejlīs ka-rajā-an*. Chambre des députés, مجلس كرجاءن *mejlīs ka-rajā-an*.

DÉPUTER, v. a., مڭوتس *meng-ūtus*, مپوره *meñūruh*, مپورهكن *me-ñūruh-kan*.

DÉRACINÉ, E, part. pas. du v. déraciner, دچابت دغن اكرن *di-xābut dengan akar-ña*, تربنتن دغن *ter-bantuan dengan akar-ña*.

DÉRACINER, v. a., منچابت دغن *men-xābut dengan akar*, مبنتن *mem-bantuan dengan akar*, دغن اكر *me-rebāh-kan*, مرهكن دغن اكر *dengan akar*. Le vent a déraciné des arbres, مك اغن ايت سده مرهكن *maka āngin itu sudah me-rebāh-kan pōhon itu dengan akar-ña*.

DÉRAILLER, v. n., كن كلوردرجالن *kena ka-lūar deri jālan besī*.

DÉRAISON, s. f., ككراغن بودى *ka-kurāng-an būdi*, كيبالن *ka-bebāl-an*, كبدوهن *ka-bodōh-an*.

DÉRAISONNABLE, adj., تيا د بر بودى *tiāda ber-būdi*. تيا د فائت *tiāda pātut*. Une personne —, اورغ بيق *orang yang tiāda ber-būdi*. Une conduite —, كلكوهن بيق *lāgi pūla*, لآكى سكالى *lāgi sa-*

تيا د فائت *ka-lakū-an yang tiāda pātut*.

DÉRAISONNER, v. n., dire des choses dénuées de raison, بركات *ber-kāta dengan tiāda ber-būdi*.

DÉRANGEMENT, s. m., désordre, اثر *prī yang tiāda ātur*, فرى بيلس *prī bilas*, فرى راكو *prī rāgu*.

DÉRANGEMENT de santé, كسكتين *ka-sakīt-an*.

DÉRANGER, v. a., ôter de sa place, مندهكن *memindah-kan*, مڭشكت *meng-angkat deri-pada tampat-ña*.

DÉRANGER, mettre en désordre, ميبلسكن *mem-bilas-kan*, مرگون *me-ragū-kan*.

DÉRANGER, importuner, مشهارو *meng-hāru*, مشهر بروكن *meng-harubirū-kan*, مڭشكوكون *meng-ganggū-kan*.

DÉRANGER la santé, ميبكتى *me-ñakūt-i*. — le corveau, منچديكن *men-jadī-kan bōdoh*.

DÉRANGER, dévoyer, faire contracter des mauvaises habitudes, مروسقكن *me-rūsak-kan*.

DÉRATER, v. a., مڭشكت اتق لغه *meng-angkat anak limpah*.

DERECHEF, adv., de nouveau, لآكى *lāgi pūla*, لآكى سكالى *lāgi sa-*

kālī, قدكدو كالى *pada ka-dūa kālī*.

DÉRÉGLÉ, E, part. pas. du v. dérégler, qui n'est pas selon les règles, جغگل *janggal*, تباد تراتر *tiāda ter-atur*.

DÉRÉGLÉ, méchant, libertin, دوكان *dōkāna*, جهات *jāhat*, ريسو *rīsaw*, دوكان *dōkāna*. Mener une vie dérégulée, دوكان بولاكو جانل *ber-lāku jalan yang dōkāna*.

DÉRÉGLEMENT, s. m., état de ce qui est dérégulé, كورخ اتورن *kū-rang atūr-an*, تباد تراتر *tiāda ter-atur*.

DÉRÉGLEMENT, mauvaise conduite, لاکو يڭ تباد فانت *lāku yang tiāda pātut*, لاکو يڭ دوكان *lāku yang dōkāna*.

DÉRÉGLER, v. a., منجغگلکن *men-janggal-kan*, مروسقکن *me-rūsak-kan*. — une horloge, مروسقکن اورولس *me-rūsak-kan urūlis*.

DÉRIDER, v. a., ôter les rides, مشغیلغکن کرت *merg-hilang-kan kerūt*, مرتاکن کرت *me-ratā-kan kerūt*.

DÉRIDER, réjouir, مپکان *meñukā-kan*, مروانکن *me-rāwan-kan*.

SE DÉRIDER, v. pron., devenir gai, منجادی کمر *men-jādi gamār*, برسوک *ber-sūka*.

DÉRISION, s. f., سندیرن *sindīr-an*, فنرتوآن *pener-tawā-an*. Tour-

ner en —, میندرکن *meñdir-kan*, ممبرماینکن *mem-per-māin-kan*. Etre un sujet de —, دترتوآن *di-ter-tawā-kan*, دمبرماینکن *di-per-māin-kan*.

DÉRIVATION, s. f., détour des eaux, مغالرکن حال *hāl merg-ālir-kan*. — d'une rivière, مغالرکن ایر *hāl merg-ālir-kan āyer sūngēy*. Canal de —, سلورن اکن *salūran ākan merg-ālir-kan āyer*.

DÉRIVE, s. f., déviation de la route d'un navire. سمغ سیر *sim pang sīyur*, لارت *lārat*. A la —, هاپت *hāñut*.

DÉRIVER, v. n., s'éloigner de la rive, برلایر منجروهی قنتی *ber-lāyar men-jāuh-i pantey*.

DÉRIVER, suivre le courant, avoir de la dérive, برهاپت *ber-hāñut*, لارت *lārat*.

DÉRIVER, provenir, تربت *terbit*, تر پنچر *ter-pañsar*.

DÉRIVER, v. a., faire venir de, مغالرکن *merg-ālir-kan*. — l'eau d'une rivière, مغالرکن ایر سوغی *merg-ālir-kan āyer sūngēy*.

DERNIER, ÈRE, adj., یڭ ترکمدین *yang ter-kamudī-an*, یڭ اخر *yang ākīr*, یڭ دبلاکغ سکالی *yang di-blā-kang sa-kālī*. La dernière année de son règne, یڭ ترکمدین کرجاآنن *pada tāhun yang ter-kamudī-an*

ka-rajā-an-ñā. Le — soupir, *akūlah* *nefas yang ākir*. Les derniers seront les premiers, اورغ *orang yang ter-kamudi-an ākan ada yang portāma*. Je suis le premier et le dernier, *akūlah* *nefas yang portāma dān akūlah* *akūlah yang portāma dān akūlah yang kamudi-an*.

Le DERNIER né, *yang bungsu*, *yang bunxit*.

DERNIER, précédent, *yang dahulu*. L'année dernière, *tahun yang dahulu*.

DERNIER, extrême. Au — prix, *harga mūrah sa-kāli*. Il est au — degré de grandeur, *ia jādī besār sa-kāli*.

Le DERNIER jour, *hāri kiāmat*. Mettre la dernière main à un travail, *meng-genāp-i suātu pe-karjā-an*.

En DERNIER lieu, *pada ākir-ñā*.

DERNIÈREMENT, adv., *baharu* *belum lāma*.

DÉROBÉ, E, part. pas. du v. dérober, pris furtivement, *mālīng*, *rebūt*, *xūri*.

DÉROBÉ, caché, *mālīng*, *ter-endap*. Porte dérobée, *pintu mālīng*. Escalier dé-

robé, *tanggā mālīng*. A la dérobée, *mālīng-mālīng*, *xuri-xūri*, *ter-endap*.

DÉROBER, v. a., prendre furtivement, voler, *me-mālīng*, *membil* *mery-ambil dīam-dīam*, *rebūt* *men-xūri*. — la bourse de quelqu'un, *orang pūña warg*. Vous ne déroberez pas, *jāng anko* *jāng an kaw men-xūri*.

DÉROBER, soustraire, *melepās-kan*. — quelqu'un à la colère du roi, *orang deri-pada murka rāja*.

DÉROBER, cacher, *meng-endāp-i*, *meñem-būni*.

SE DÉROBER, v. pron., se retirer en cachette, *pulang ber-xuri-xūri*.

SE DÉROBER, se soustraire à un danger, *melepās-kan diri-ñā deri-pada bahāya*.

SE DÉROBER, se cacher, *meng-endap*, *meñem-būni-kan diri-ñā*.

DÉROGER, v. n., changer, *meng-ūbah-kan*. — aux lois, *undang-undang*.

DÉROGER, au fig., agir contrairement à, ملووی *me-lalū-i*, اندر *andur*.

DÉROIDIR, v. a., مغندرکن *mengendur-kan*, ملهکن یخ تکخ *me-lemàh-kan yang tegang*, کاکو ملهکن یخ تکخ *me-lembut-kan yang kaku*.

DÉROUILLER, v. a., ôter la rouille, مبعو کران *mem-buang karāt-an*, مغشکت کران *meng-angkat karāt-an*. — un fusil en frottant, مغشکت کران *meng-angkat karāt-an* سناخ سرت مغسوک *serta meng-gōsok*. — un couteau, مغازه فیسو *meng-āsah pisaw*.

DÉROULER, v. a., ممبوك كلوغن *mem-būka gulūng-an*. — un rouleau de toile à voile, ممبوك كلوغن كاین لایر *mem-būka gulūng-an kاین layar*.

DÉROUTE, s. f., كلالهن *ka-alāh-an*. Mis en —, فچه فرغن *pexàh prang-ña*, چریبری لتخ فوكخ *xerèy-berèy lintang pūkang*. Se sauver en —, لاری تخخ لغخ *lari tunggang-langgang*. Mettre en —, منچری بریکن *men-xerèy-berèy-kan*.

DÉROUTER, v. a., faire perdre la route, ماستکن *meñesāt-kan*.

Fig. —, déconcerter, مرکون *meragū-kan*, ممبری دهشته *mem-brī dahšat*.

DERRIÈRE, prép., دبلاکخ *di-blākang*, دباتق *di-bāliq*. Marcher —,

دبلاکخ *ber-jālan di-blākang*.

— vous, دبلاکخم *di-blākang-mu*.

— le rideau, تیری دبلاکخ *di-blākang tīrey*. — la montagne, دباتق کونخ *di-bāliq gūnung*.

— la porte, دباتق *di-bāliq* کونخ *gūnung*. — la porte, دباتق *di-bāliq* کونخ *gūnung*.

فتو *di-bāliq pintu*. Regarder par —, منوله کبلاکخ *menūlih ka-blākang*.

DERRIÈRE, s. m., côté opposé au devant, بلاکخ *blākang*, بورت *būrīt*.

Le — d'une maison, رومه بلاکخ *blākang rūmah*. Le — de la tête, کفال بلاکخ *blākang kapāla*.

Porte de —, فتو بلاکخ *pintu blākang*. Le — d'un navire, بورت کفال *būrīt kapāl*.

بورت کفال *būrīt kapāl*, بورتین *burīt-an*. Les derrières d'une armée, بارس بلاکخ *bāris blākang*.

Attaquer l'ennemi par les derrières, بارس بلاکخ *bāris blākang* موشه *mūsh*.

موشه *mūsh*, موشه *mūsh* بارس بلاکخ *bāris blākang* موشه *mūsh*.

DERRIÈRE, le postérieur de l'homme ou d'un animal, تبخ *tumbung*, فنت *pantat*, فنگخ *punggung*,

بورت *būrīt*, بلاکخ *blākang*. Tomber sur son —, جاته تبخ کتانه *jātuh tumbung ka-tānah*.

Ecorcher le — avec des épines, فنت دغن *pantat degan* مغان *magan*.

مغان *magan*, فنت دغن *pantat degan* مغان *magan*.

اونق *mengāit pantat degan unak*.

DERVICHE, s. m., درویش *derwīs*.

DES, pour DE LES, v. ces deux mots.

DÈS, prép., depuis, درقد *deripada*, سدی *sadīa*, دم *demi*. — le commencement, درقد فرملائن *deri-*

pada per-mulū-an-ña. Malheureux — son enfance, چلاک درقد کمداءنى *xelāka deri-pada ka-mudā-an-ña.* Cette rivière est navigable — sa source. سوغى ايت دافت دجلانى فراهو *source. sūngēy ītu dāpat di-jalān-i prāhu deri-pada hulū-ña.* — demain, درقد ايسق *deri-pada ēsuk.*

DÈS lors, درقد كتيك ايت *deri-pada kotika ītu.*

DÈS lors, par conséquent, سبب *sebàb.* — lors vous ne partirez pas, سبب ايت تون تيا د اكن فركى *sebàb ītu tūan tiāda ākan pergi.*

DÈS que, aussitôt que, ستله *sa-telàh.* — que Dieu eut créé le monde, ستله دنيا اين دجديكن الله *sa-telàh duniā ini di-jadī-kan allah.* — qu'il fut arrivé, ستله اى *sa-telàh ia sudah dātang.*

DÉSABUSER, v. a., détromper, مباو *mem-bāwa kom-bāli deri-pada ber-sesāt,* ممبرى تاهو *mem-brī tāhu lebèh bāik.*

DÉSACCORD, s. m., dans les instruments ou les voix, حال جغكل *hāl janggal,* كورغ برسماان *kūrang ber-samā-an.*

DÉSACCORD, désunion des esprits, فرچراين *per-xerēy-an.*

DÉSACCORDER, v. a., un instrument, منجغكلكن *men-janggal-kan.*

SE DÉSACCORDER, v. pron., d'un instrument, جادى جغكل *jādi janggal.*

DÉSACCOUPLER, v. a., منچريكن *men-çerèy-kan jōdo,* منچريكن *men-çerèy-kan yang ber-pasang.*

DÉSACCOUTUMER, v. a., مغييلغكن *meng-hilang-kan biāsa.*

SE DÉSACCOUTUMER, v. pron., مغييلغكن *menirnggal-kan biāsa,* مبعوغ يياس *mem-būang biāsa.*

DÉSFFECTIONNER, v. a., مغييلغكن *meng-hilang-kan kasih-an.*

SE DÉSFFECTIONNER, v. pron., تيا د مغييله لآكى *tiāda mengāsih lāgi.*

DÉSAGRÉABLE, adj., qui déplaît, pénible, تيا د سدڤ *tiāda sedap,* تيا د سوكر *tiāda kenān,* سوسه *sūсах,* اورغ يغ تيا د *sūkar.* Personne —, اورغ يغ تيا د *orang yang tiāda sedap lakū-ña.* Nouvelle —, خبر يغ تيا د *kabar yang tiāda bāik.* Rendre la vie — à quelqu'un, مپوسهكن اورغ *meñūsah-kan orang,* ممبرى ساكت *mem-brī sākīt hāti.*

DÉSAGRÈMENT, s. m., سوسه *sūсах,* سساھن *susāh-an,* سكارن *sukār-an.*

Très grand —, سكارن يغ ساغت *sukār-an yang sāngat.* Causer du —, ممبرى *meñūsah-kan,* مپوسه *mem-brī sūсах.*

DÉSALTÉRER, v. a., مومسکن دهاک *memūwas-kan dahāga*, مغھیلگکن *merg-hīlang-kan dahāga*.

DÉSANCERER, v. n., lever l'ancre, مومسکن ساوه *mem-bongkar sāuh*.

DÉSAPPOINTEMENT, s. m., action de désappointer, حال مومسکن اس *hāl memūtus-kan asa*.

DÉSAPPOINTEMENT, contrarité, déception, قری کثوون *prī ka-tipū-an*, قوتس اس *pūtus asa*.

DÉSAPPOINTER, v. n., tromper l'espoir, مومسکن اس *memūtus-kan asa*, مفر دیاکن *mem-per-dayā-kan*. — quelqu'un, مومسکن اس اورغ *memūtus-kan asa ōrang*.

DÉSAPPRENDRE, v. a., ملوف *me-lūpa*, ملقاء یغ داجرن *me-lupā-i yang di-ājar-ña*. — le malais, ملقاء یغ ماس ملايو *me-lupā-i ba-hāsa malāyu*.

DÉSAPPROBATION, s. f., حال منچلا *hāl men-xelā*, قنلاکن *penulāk-an*, قنبواغن *pem-buāng-an*.

DÉSAPPROUVER, v. a., منچلا *men-xelā*, تیا د برکنن *tiāda ber-kenān*, منگه *menegāh*, مغھیلگکن *merg-ergan-kan*.

DÉSARÇONNER, v. a., منچفکنن در *men-xampak-kan deri atas kūda*.

DÉSARGENTER, v. a., مغھکت *merg-angkat salūt-an pēraḳ*.

DÉSARMÉ, E, part. pas. du v. désarmer, تیا د برسنجات *tiāda ber-senjāta*, تیا د ڤاکی سنجات *tiāda pākey senjāta*.

DÉSARMER, v. a., ôter les armes, منغھیلگکن سنجات *menarggal-kan senjāta*. — un ennemi, منغھیلگکن سنجات درؤد تاغن موسه *menarggal-kan senjāta deri-pada tāngan mūsuh*. — un canon, منچابت ڤلورو *men-xābut pelūru deri dālam marīam*. — un navire, منورنکن کلغکاڤن کڤل *menūrun-kan ka-langkāp-an kapul*.

DÉSARMER, fig., fléchir, apaiser. — les cœurs, ملجبنکن هاتی *me-lem-but-kan hāti*. — la colère du prince, مغھیلگکن مرک بگند *merka baginda*.

DÉSARROI, s. m., دسورد, هارو *haru*, کورغ اتر *haru-biru*, کورغ اتر *kūrang ātur*. En —, لتغ ڤوکغ *lintang-pūkang*.

DÉSASTRE, s. m., بلا *belā*, مار *māra*, چلاک *xelāka*, توله *tawelet*, علة *illat*, بلیه *beliyet*. Un grand —, بلا یغ بسر *belā yang besār*. Causer un —, مگداکن بلا *merg-adā-kan belā*. Cause d'un —, اصل *aṣal belā*, مار *pōhon māra*.

DÉSASTREUX, EUSE, adj., یغ *yang me-rūsak-kan*, یغ

مبناکن yang mem-binasā-kan, برچلاک ber-xelāka.

DÉSAVANTAGE, s. m., dans un combat, dans une discussion, تیوس *tīwas*. — des armes avec un ennemi, سنجات یخ تیوس اوله سنجات موسه *senjāta yang tīwas ūleh senjāta mūsuh*.

DÉSAVANTAGE, préjudice, dommage, روگی *rūgi*. A son —, دغن دغن روگی *dengan rūgi-ña*.

DÉSAVANTAGEUX, EUSE, adj., تباد یخ مبری *tiāda ber-untung*, براتخ روگی *yang mem-brī rūgi*. A des conditions désavantageuses, دغن حال دغن حال روگی *dengan hāl yang mem-brī rūgi*.

DÉSAVEU, s. m., dénégation, حال حال منکر *hāl meñangkal*, هال منکر *hāl munkir*, انکر *inkar*, نفی *nefī*.

Donner un —, مپشکل *meñangkal*.

DÉSAVOUÉ, E, part. pas. du v. désavouer, سشکل *sañkal*, دسشکالی *di-sañkāl-i*.

DÉSAVOUEE, v. a., nier, rétracter, مپشکل *meñangkal*, منفیکن *menefī-kan*, منکر *munkir*, مپبوغ *mem-būang*. — hardiment, دغن مپشکل *dengan meñangkal* برنین *dengan beranī-ña*. — des promesses, منکر جنجین *munkir janji-ña*. — quelqu'un, مپشکالی اورغ *meñangkāl-i ōrang*. — sa croyance, مپبوغ فرچای یخ دهولو.

mem-būang perxāya yang dahulu.

DESCELLER, v. a., ôter le sceau, مپبوک *mem-būka* چف *xəp*, مپبوک *mem-būka* درشد مترین *deri-pada matrèy-ña*.

DESCELLER, arracher une chose scellée en plâtre ou en plomb, مپبوک بارغ یخ سده دلتق دغن کاشر اتوسرت *mem-būka bārang yang sudah di-lantak dengan kəpur ātaw serta menūwang tīmah hitam*.

DESCENDANCE, s. f., extraction, بغس *baghs*, ترونن *turūn-an*, اصل *aşal*, باغس *baghsa*.

DESCENDANT, E, adj., qui est issu de, انک *anak*, فراناکن *per-anāk-an*, فرترونن *per-turūn-an*, کترونن *ka-turūn-an*. Les descendants des Portugais, فراناکن اورغ فرتوکس *per-anāk-an ōrang portūgis*. — d'Abraham, کترونن ابراهیم *ka-turūn-an ibrahīm*. Etre — de, جادی در اصل *jādi deri aşal*, دربغس *deri baghsa*.

Marée DESCENDANTE, ایرسورت *āyer sūrut*.

DESCENDRE, v. n., aller de haut en bas, تورن *turun*, تورن *temurun*, ترجن *terjun*, برجالن کباوه *ber-jālan ka-bāwah*. — de la montagne, تورن در کونخ *turun deri gūnux*. La pluie descend du ciel, هوجن

تورن در لاغت *hūjan tūrun deri lāngit*. — du palais, تورن دری *tūrun deri astāna*. — de cheval, ترجن در آتس کود *terjun deri atas kūda*. — à terre (débarquer), تورن کدارت *tūrun ka-dārat*. — aux enfers, تورن کنارک *tūrun ka-nāraka*. Le soleil descend, لغسرمتهاری *līngsir mata-hāri*. — une rivière, مغهیلر *meng-hīlir*. — au tombeau, ماتی *māti*. La marée descend, ایرسورت *āyer sūrut*. Un certain homme descendait de Jérusalem à Jericho, سوره انو تورنله درفد *sa-ōrang ānu tūrun-lah deri-pada yeruśalim menūju yerihu*. Ils descendirent au fond (de l'eau) comme une pierre, مک ای سده تورن فد کدالم سفرت باتو *maka ia sudah tūrun pada ka-dālam seperti bātu*.

DESCENDRE, tirer son origine, venir de, تورن *tūrun*, در اصل *deri asal*, در بغس *deri bangsa*. Nous descendons d'ancêtres remarquables, کیت تورن در نینق مویغ یغ *kita tūrun deri nēnek mōyang yang besār-besār*. Ils descendent des Arabes, ایاله درفد اصل عرب *ia-lah deri-pada asal arab*. Il descend d'une race royale, ای درفد بغس راج *ia deri-pada bangsa rāja*. — de génération en génération, تورن تورن *tūrun-temūrun*. Des traditions qui

descendent du prophète, حدیث یغ *hadīs yang tūrun-temūrun deri-pada nabī*.

DESCENDRE, v. a., transporter en bas, منورنکن *menūrun-kan*, مهابو *mem-bāwa ka-bāwah*. — les voiles, منورنکن لایر *menūrun-kan lāyar*. — quelqu'un de cheval, منورنکن اورغ در آتس کود *menūrun-kan orang deri atas kūda*. Faire —. Il fit descendre le feu du ciel sur la terre, دتورنکنپاله ائی در دالم *di-tūrun-kan-ñā-lah āpi deri dālam lāngit ka-atas būmi*.

DESCENTE, s. f., action de descendre, فنرون *penurūn-an*.

DESCENTE, pente, ترون *turūn-an*. — rapide, ترجل *terjal*.

DESCENTE, irruption, invasion, کلغکارن *ka-langgār-an*. Faire une — dans un pays, ملغکر نکری *melanggar nagri*.

DESCENTE, hernie, بورت *būrut*, فپاکت بورت *peñākit būrut*.

DESCRIPTION, s. f., حال دپتان *hāl me-ñatā-kan prī bārang apa*, بیجار مغتاکن فری *bixāra mengatā-kan prī*.

DÉSEMBALLER, v. a., مبوبک بغکس *mem-būka burkus*, مغلورکن بارغ در *mengaluar-kan bārang deri dālam burkus*.

DÉSEMPARER, v. n., quitter, abandonner un lieu, برنده *ber-pindah*, منگلكن سواتو تمت *meninggal-kan suātu tempat*. Sans —, دغن سكره *dengan sigrah*, دغن تىاد برهنتي *dengan tiada ber-henti*.

DÉSEMPESER, v. a., ôter l'empois du linge, مغشكت كنچى درؤد كاين *meng-angkat kanji deri-pada kain*.

DÉSEMPISONNER, v. a., مناوركن *menawar-kan rāxun*.

DÉSENCHANTER, v. a., détruire l'enchantement, مغشيلغكن هباتن *meng-hilang-kan hobāt-an*, ملفسكن *melepàs-kan deri-pada hobāt-an*.

DÉSENCHASSER, v. a., tirer une pierre précieuse de son chaton, مغلوركن فرمات درؤد كراغنى *mergalūar-kan per-māta deri-pada karāng-an-ña*.

DÉSENFLER, v. a., مغشمس *meng-empis*.

DÉSENFLER, v. n., جادى كورغ *jādi kūrang bangkak*, جادى كورغ كىغ *jādi kūrang gembung*.

DÉSENVIVER, v. a., ôter l'ivresse, مغشيلغكن مابق *meng-hilang-kan mābuk*.

DÉSENNUYER, v. a., مغشيلغكن هاتى *meng-hilang-kan sūsah hāti*, مغشيلغكن مورغ *meng-hilang-kan mūrung*, مپكان *meñukā-kan*.

DÉSENRHUMER, v. a., مپهكن زكام *meñembuh-kan zukām*, مغشيلغكن *meng-hilang-kan pīlak*.

DÉSENROUER, v. a., مپهكن ساكت *meñembuh-kan sākit pārau*, مغشيلغكن ساكت سرق *meng-hilang-kan sākit serak*.

DÉSENSORCELER, v. a., délivrer de l'ensorcellement, مغشيلغكن هباتن *meng-hilang-kan hobāt-an*.

DÉSENVENIMER, v. a., مغشيلغكن *meng-hilang-kan bisa*.

Fig. — les cœurs, دمدم مغشيلغكن *meng-hilang-kan demdam*.

DÉSENVERGUER, v. a., ôter les voiles des vergues, لاير مغشكت *meng-angkat lāyar*.

DÉSERT, s. m., lieu inhabité, رىب بلاتار *bel-antāra*, رىب بلاتار *rimba bel-antāra*, فادغ بلاتار *pādang bel-antāra*, كورن *gūron*, تمت روسق *tampat rūsak*. Le — des Israélites, التيه *el-tih*, فادغ تيه *pādang tih*. Habitant du —, بدوى *bedawī*. Se retirer dans le —, كدام *mem-būang-kan diri-ña ka-dālam rimba bel-antāra*.

Loc. Prêcher dans le —, بركات *ber-kāta tiada orāng men-dengar*.

DÉSERT, E, adj., سوپى *sūni*, سىف *senīap*, سوپى سىف *sūni-senīap*, كوسغ *kōsong*, همف *hampa*. Un

lieu —, *تَمَط يَخ سوڤي tampat yang sūni*. Maison déserte, *رومه کوسخ rŭmah kōsong*. Plaine déserte, *فادغ پادغ يَخ همڤا pādang yang hampa*. Vos villes seront désertes, *نکری ۲ کاهو nagrī - nagrī kāmu ākan ada suñi-an*.

DÉSERTÉ, E, part. pas. du v. désertier, *ترتغڭل ter-tirgāl*, *کغڭال ka-tirgāl-an*, *کوسخ kōsong*, *همڤا hampa*. Maison désertée, *رومه کوسخ rŭmah kōsong*.

DÉSERTER, v. a., abandonner un lieu, *منغڭلکن meninggal-kan*. — la maison paternelle, *منغڭلکن رومه meninggal-kan rŭmah bapā-ñā*. — une ville à cause de la peste, *منغڭلکن نکری سبب سمڤر meninggal-kan nagrī sebub sampar*. — l'armée, *منغڭلکن تڭڭلن tunggul-ñā*, *لاری lāri*.

DÉSERTEUR, s. m., *يَخ منغڭلکن يَخ meninggal-kan*, *ڤلاری pe-lāri*, *اورغ ڤلاری ōrang pe-lāri*.

DÉSERTION, s. f., *حال منغڭلکن hāl meninggal-kan*, *حال لاری hāl lāri*.

DÉSÉSPÉRANT, E, adj., *يَخ موتسکن يَخ yang memūtus-kan asa*, *يَخ ممبری گنده گلان yang mem-brī gundah gulāna*.

DÉSÉSPÉRÉ, E, part. pas. d. v. désespérer, qui n'a plus d'espoir,

يَخ ڤوتس اسان yang pūtus asā-ñā, *يَخ ڤوتس هراڤان yang pūtus harāp-an-ñā*, *يَخ تياد هارڤ لاکي yang tiāda harāp lāgi*.

DÉSÉSPÉRÉ, furieux, *برامق ber-āmok*. Attaquer en —, *مخامق meng-āmok*.

DÉSÉSPÉRER, v. a., faire perdre l'espérance, *مغڭيلڭکن ڤغڭراڤان meng-hilang-kan peng-harāp-an*, *موتس مموتس اس memūtus asa*.

DÉSÉSPÉRER, tourmenter, *مپوسهکن meñusah-kan*, *ممبری سوسه سکالی mem-brī sūsah sa-kāli*.

DÉSÉSPÉRER, v. n., *تياد برهارڤ tiāda ber-hārap*, *تياد براس tiāda ber-asa*, *هيلڭ هاتي hilang hāti*. — de sa guérison, *تياد برهارڤ اکن سمبه tiāda ber-hārap ākan sembuh*. — de la miséricorde de Dieu, *تياد ڤامڤوني الله tiāda hārap di-ampūn-i allah*.

DÉSÉSPOIR, s. m., perte de toute espérance, *ڤوتس اس pūtus asa*, *ڤوتس ڤغڭراڤان pūtus peng-harāp-an*, *کڤوتس اس ka-putūs-an asa*, *کڤوتس ڤغڭراڤان ka-putūs-an peng-harāp-an*.

DÉSHABILLÉ, s. m., vêtement de chambre, *ڤکايڭ مالم pakēy - an mālām*, *ڤکايڭ هاري pakēy - an pāgi hāri*.

DÉSHABILLER, v. a., منغٹلکن *menanggal-kan pakēy-an*.
 — un malade, منغٹلکن فکاین اورغ *menanggal-kan pakēy-an*
 ساکت *menanggal-kan pakēy-an*
 orang sākūt.

SE DÉSHABILLER, v. pron., منغٹلکن *menanggal-kan pa-*
 کین درین *menanggal-kan pa-*
 kēy-an dirī-ña.

DÉSHABITUER, v. a., مشییلگن *meng-hilang-kan ka-biasā-*
 ان *an*.

SE DÉSHABITUER, v. pron., مبروغ *mem-buang ka-biasā-*
 ان *an*.

DÉSHÉRITEE, v. a., منولق درفد حق *menūlak deri-pada haq pu-*
 ساک *sāka*.

DÉSHONNÊTE, adj., تیاد سونوه *tiāda*
senūnuh, چابل *xābul*, کوتر *kōtor*,
 بوسق *būsuk*. Paroles déshonnêtes,
 فرکئان کوتر *per-katā-an kōtor*.
 Actions déshonnêtes, فریواتن چابل
per - buāt - an xābul. Pensée —,
 فکیرن بوسق *pikīr-an būsuk*.

DÉSHONNEUR, s. m., مالو *mālu*,
 چلا *welā*, عیت *āib*, فضیحة *fedlī-*
hat. Souffrir un —, مالو کن *kena*
mālu. Faire —, مبری مالو *mem-brī*
mālu.

DÉSHONORER, v. a., مشعیکن *meng-*
āib-kan, مفضیحکن *mem-fedlīhat-*
kan, مبری مالو *membrī-mālu*, مشعیکن
meryejī-kan. Mais vous, vous me
 déshonorez, مک کامواین مشعیکن اکو

maka kāmū ini mery-āib-kan
āku.

DÉSHONORER une jeune fille,
 مروکل اتق دار *me-rūgul ānaq dāra*.

DÉSIGNATION, s. f., حال مننجقن *hāl*
menunjuk-kan, فننجوکن *pen-*
nunjūk-an, حال میتان *hāl me-*
ñatā-kan.

DÉSIGNATION, indication précise,
 حال منتون *hāl menantū-kan*.

DÉSIGNÉ, E, part. pas. du v. désigner, تنجق *tunjuk*, دتجق *di-*
tunjuk.

DÉSIGNÉ, fixé, déterminé, تنتو
tantu, ترتنتو *ter-tantu*.

DÉSIGNER, v. a., dénoter, indiquer,
 مننجقن *menunjuk-kan*, میتان
me-ñatā-kan. — une personne,
 مننجقن سورغ *menunjuk-kan sa-*
ōrang.

DÉSIGNER, marquer précisément,
 منتون *menantū-kan*. — un mo-
 ment, منتون کتیک *menantū-kan*
kotika. — la place, منتون تمفت
menantū-kan tampat.

DÉSINFECTER, v. a., منچریاکن *men-*
xerīā-kan, مچیکن *meñuxī-*
kan, مشییلگن کجشکین *meng-hilang-*
kan ka-jargkīt-an.

DÉSINTÉRESSÉ, E, part. pas., du
 v. désintéresser, qui n'est pas mu
 par intérêt, تیاد طمع *tiāda tēma*,
 تیاد برنیة لاب *tiāda lōba*, لاب

tiāda ber-nīyet laba, ماتی کریم *kerīm*,
موره *mūrah*.

DESINTÉRESSEMENT, s. m., فری
یع تیاد طمع *prī yang tiāda tema*,
موره هاتی *prī kerīm*, فری کریم
mūrah hāti.

DÉSINTÉRESSER, v. a., dédomma-
ger, میله *meñlih*. — des créan-
ciers, مپله اکن اورغ برهوتغ *meñlih*
ākan orang ber-pi-hūtang.

DÉSIR, s. m., souhait, ایغن *īgin*,
زندو *rindu*, دندم *dendam*, زندو دندم
rindu-dendam, کهندق هاتی *ka-*
hendak hāti, ارادة *irādat*. — d'une
mère pour revoir son enfant زندو
زندو *rindu bunda ākan*
anak-ña. — de quelque chose,
اغن اکن *īgin ākan*. — violent,
پغشغین *peng-īgin-an*, حسرة *hesrat*.
— sensuel, کغشین *ka-īgin-an*,
هوا نفسو *hawā nefsū*, هیدم *hīdam*.
— impur, چابل زندو *rindu*
xābul. — d'une chose défendue,
بارغ یغ دلارغ *īgin ākan*
bārang yang di-lārang. — déréglé
des biens de ce monde, لوب اکن
لوبا *lōba ākan harta dunā*.
— de l'argent, ککیرن *kikīr-an*.
Satisfaire ses désirs, براوله ایغن
ber-ūleh īgin. Assouvir ses désirs,
ممنوهی هوا نفسون *memenūh-i hawā*
nefsū-ña. Mourir de —, مالی زندو

ماتی براهی *māti berāhi*,
دندم *mātirindu-dendam*,
māti berāhi.

DÉSIRABLE, adj., برکغشین *ber-ka-*
īgin-an, کدندامن *ka-dendām-an*.

DÉSIRÉ, E, part. pas. du v. dési-
rer, ترندو *hendak*, ایغن *īgin*,
ته رندو *te-rindu*, دکهنداکی *di-ka-hendak-i*.

DÉSIREE, v. a., برایشغن *ber-īgin*,
مردو *me-rindu*, مشهندق *meng-*
hendak, سوک *sūka*, براهی اکن
berāhi ākan, حسرة اکن *hesrat*
ākan. Il désire les biens de ce
monde, ای برایشغن اکن هرت دنیا, *īa*
ber-īgin ākan harta dunā. Nous
désirons le bonheur du ciel, کیت
کیتا حسرة اکن کسکان سورک
kīta hesrat
ākan ka-sukā-an suwarga. —
d'entendre, مندغر اکن مردو *me-*
rindu ākan men-dengar.

DÉSIREUX, EUSE, adj., برایشغن *ber-*
īgin, برندو *be-rindu*, فرندو *pe-*
rindu, بردندم *ber-dendam*,
برکهندق *ber-ka-hendak*.

DÉSISTER (SE), v. pron., براندر
ber-undur, برهنتی *ber-henti*. Se —
d'un appel en justice, براندر دردعوا
ber-undur deri dawā.

DÉSŌBÉIR, v. n., ne pas obéir,
تیاد منورت فرنته *tiāda menūrut*
parentah, ایگن منورت فرنته
erggan menūrut parentah,
تیاد ملکون *menūrut parentah*,
تیاد منورهن *tiāda me-lakū-kan*

peñurūh-an. — au roi, تیاد منورت فرته *tiāda menūrut parentah rāja*.
— à Dieu, تیاد ملکون فبروهن الله *tiāda me-lakū-kan peñurūh-an allah*.

DÉSŌBÉISSANCE, s. f., کدرهکاءن *ka-durhakā-an*, معصية *meṣiyet*, کلکون یغ ناکل *ka-tegār-an*, کتکارن *ka-lakū-an yang nākal*.

DÉSŌBÉISSANT, E, adj., یغ تیاد *yang tiāda menūrut parentah*, تیاد منورت فرته *yang durhāka*, یغ درهک *yang nākal*.

DÉSŌBLIGER, v. a., مغساری *meng-gusār-i*, مغسارن *me-lakū-kan dergan bergis-ña*. — quel-qu'un, مغساری اورغ *meng-gusār-i orang*.

DÉSŌCCUPÉ, E, adj., تیاد بکرج *tiāda be-karja*, خلی *kalī*, تیاد *tiāda ber-jawat*.

DÉSŌEUVRÉ, E, adj., تیاد سوک بکرج *tiāda sūka be-karja*, لالی *lāley*, مالس *mālas*.

DÉSŌLATION, s. f., کفتوسن اس *ka-putūs-an asa*, کلکون یغ تیاد *ka-lakū-an yang tiāda dāpat di-hibur-kan*.

DÉSŌLATION, dévastation, کرساکن *ka-rusāk-an*, کبسان *ka-binasā-an*, خراب *karāb*.

DÉSŌLÉ, E, part. pas. du v. désoler, affligé, موروغ *mūrung*, بردوک

ber-dūka, یغ تیاد داقت دهیبرکن *yang tiāda dāpat di-hibur-kan*. Elle est désolée devant moi, ای مورغ *ia mūrung di-hadāp-an-ku*.

DÉSŌLÉ, dévasté, روسق *rūsak*, تفر بناس *te-per-bināsa*, خراب *karāb*. La terre a été désolée, تانه سده تفر بناس *tānah sudah te-per-bināsa*.

DÉSŌLER, v. a., مند کاکن *men-dukā-kan*, میغشکن *mēm-bingung-kan*, مبری دکت *mem-brī-duka-xita*. Les cousins nous désolent, ۲ ایت ساعت میغشکن کیت *ñāmuk-ñāmuk itu sāngat mēm-bingung-kan kita*.

DÉSŌLER, dévaster, détruire, مبنساکن *me-rūsak-kan*, مروسقن *mem-binasā-kan*, منیاداکن *meniadā-kan*. — un pays, مروسقن نکری *me-rūsak-kan nagri*.

DÉSŌPILER, v. a., منچاهر *men-xāhar*.

DÉSŌPILER la rate, ممفرتوتواکن *mem-pe-ter-tawa-tawā-kan*. Se — la rate, تروتواو *ter-tawa-tāwa*.

DÉSORDONNÉ, E, adj., excessif, ترلالو *ter-lālu*, ساعت *sāngat*. Une soif désordonnée, یغ ساعت *hāwus yang sāngat*.

DÉSORDONNÉ, sans ordre, qui n'est pas dans l'ordre, تیاد تراتر

tiāda ter-atur, تياڊا لايق *tiāda laik*, تياڊا پاتت *tiāda pātut*. Une vie désordonnée, كهڊوڙن يڄ تياڊا لايق *ka-hidup-an yang tiāda laik*. Conduite désordonnée, يڄ تياڊا كلڪوڻ يڄ تياڊا لايق *ka-lakū-an yang tiāda pātut*.

DÉSORDRE, s. m., défaut d'ordre, كورڄ اتر *kūrang atur*, چچيرن *çaçir-an*, تشڄڄورن *çaçpur-an*, تشڄڄورن *tunggag-langgang*, چچمر باور *xampur baur*, کوسٽ *kūsut*. Les soldats s'enfuirent en —, سکل رعيت *segala rayat lari-lah tunggag langgang*. Discours en —, بچار يڄ کوسٽ *bicāra yang kūsut*.

DÉSORDRE, dérèglement de mœurs, تياڊا سنونو *ka-lakū-an yang tiāda senūnuh*, فرى جنجال *prī janjāla*, فرى دوکان *prī dōkāna*, فرى چابل *prī xābul*. Homme de —, اورڄ جنجال *orang janjāla*.

DÉSORDRE, discorde, dissension, چڊرا *xidrā*, فرى بتاهن *per-bantāhan*, چکت *çekit*. Il y a toujours du — dans cette maison, سنتياس *santiāsa per-bantāhan dālam rūmah itu*.

DÉSORDRE, trouble, émeute, هرهار *haru-hāra*, هر بيرو *haru-biru*, ايڄر بڄر *ingar-bingar*, گاده *gādoh*, گمفر *gampar*, غوغا *gawgā*. Mettre en —, مشهر هرارکن *meng-harukan*.

harā-kan, منجديکن غوغا *men-jadikan gawgā*.

DÉSORGANISER, v. a., troubler l'ordre, فراتورن مروسٽکن *me-rusakkan per-atūr-an*.

DÉSORIENTÉ, E, part. pas. du v. désorienter, سده هيلڄ قبله تير *sudah hilang keblat timur*.

Fig. بوسٽ *ber-sesat*.

DÉSORIENTER, v. a., مشريلڄکن قبله تير *meng-hilang-kan keblat timur*.

Fig. —, دەرورن *meñesat-kan*.

DÉSORMAIS, adv., هڄکن اين نايق *hingga ini naik*, ديبلانڄ اين *di-blā-kan ini*, درڊد سکارڄ اين *deri-pada sakārang ini*, جمه *jemah*. Qui pourrait — se fier à lui? هڄکن اين *hingga ini naik siapa dapat perxāya akan dia*.

DÉOSSER, v. a., مشڄکت تولڄ در *meng-angkat tularang deri dālam dāging*.

DÉSOURDIR, v. a., مشور يکن يڄ *meng-urey-kan yang dilidag*.

DESPOTE, s. m., qui gouverne arbitrairement, يڄ مرنٽه تورٽ کهنڊقن *yang memarentah tirut ka-hendak-na*.

DESPOTE, tyran, يڄ مغنيای *yang meng-aniāya*, ظالم *tlālim*.

DESPOTIQUE, adj., یغ منورت کهندق *یح منورت کهندق* *yang menūrut ka-hendak hati-ña*.

DESPOTIQUE, tyrannique, یغ ظالم *یح ظالم* *yang tlālim*. Gouvernement —, فمرتاھن یغ ظالم *فمرتاھن یغ ظالم* *pemarentāh - an yang tlālim*.

DESPOTISME, s. m., فرتھ تورت *فرتھ تورت* *parentah tūrut iktiyār rāja*.

DESSAISIR (SE), v. pron., abandonner, منغکلکن *منغکلکن* *meninggal-kan*, ممبر لفسکن *ممبر لفسکن* *mem-bīyar lepās-kan*, مبرھکن *مبرھکن* *meñerāh-kan*. Se — de son droit, ممبر لفسکن حقن *ممبر لفسکن حقن* *mem-bīyar lepās-kan hak-ña*.

DESSALER, v. a., ôter la salure, ممشکت گام *ممشکت گام* *meng-anġkat gāram*, ممشلکن راس گام *ممشلکن راس گام* *meng-hīlang-kan rāsa gāram*.

DESSÉCHÉ, E, part. pas. du verbe dessécher, sec, کړغ لایو *کړغ لایو* *kr̥ng, lāyu*, ترجر *ترجر* *ter-jumūr*, بورس *بورس* *būrus*. Une plante desséchée, فوکت لایو *فوکت لایو* *pōkoġ lāyu*. Il avait la main desséchée, تاغنن کړغ چاقق *تاغنن کړغ چاقق* *xāpik̄ kr̥ng tāngan-ña*.

DESSÉCHÉ, à sec, کړغ *کړغ* *kr̥ng*, ککر یغن *ککر یغن* *ka-kr̥ng-an*. L'étang était tout à fait —, تلاك ایت هابس کړغ *تلاك ایت هابس کړغ* *telāga itu hābis kr̥ng*.

DESSÉCHEMENT, s. m., 1°, action de dessécher, حال ممرغکن *حال ممرغکن* *hāl*

menger̥ng-kan, فمر یغن *فمر یغن* *perger̥ng-an*. 2°, résultat, ککر یغن *ککر یغن* *ka-kr̥ng-an*.

DESSÉCHER, v. a., rendre sec, ممرغکن *ممرغکن* *menger̥ng-kan*, منجر *منجر* *menjumūr*, ملیوکن *ملیوکن* *me-layū-kan*. — une fleur, ملیوکن بوغ *ملیوکن بوغ* *me-layū-kan būnga*. Le soleil dessèche les feuilles, متھاری منجر داون *متھاری منجر داون* *mata-hūri men-jumūr dāun*.

DESSÉCHER, mettre à sec, ممرغکن *ممرغکن* *menger̥ng-kan*. — un étang, ممرغکن *ممرغکن* *menger̥ng-kan telāga*. Le vent a desséché les marais, اغن سده *اغن سده* *āngin sudah menger̥ng-kan rāwa*.

DESSÉCHER, faire maigrir, مگورسکن *مگورسکن* *mengūrus-kan*.

SE DESSÉCHER, v. pron., جادی *جادی* *jadi kr̥ng*, جادی بورس *جادی بورس* *jādi būrus*.

SE DESSÉCHER, maigrir, جادی *جادی* *jadi kūrus*.

DESSEIN, s. m., intention, projet, کهندق *کهندق* *ka-hendak*, سھاج *سھاج* *sahāja*, قصد ارادة *قصد ارادة* *maḡsūd, irādat keḡsud*, نية *نية* *nīyet*, بچار *بچار* *bixāra*. Les desseins de Dieu, ارادة الله *ارادة الله* *irādat allah*. Concevoir un —, برسھاج *برسھاج* *ber-sahāja*. Quel est son —? تلاك اف کهندق *تلاك اف کهندق* *apa ka-hendak-ña*. Arriver à son —, مذاقت مقصود *مذاقت مقصود* *men-dāpat maḡsūd*, مذاقت نية *مذاقت نية*

men-dāpat nīyet. À —, دغن دجان *dengan sahajā-ña.* Il l'a fait à —, دبوتن ایت دغن دجان *di-būat -ña itu dengan sahajā -ña.* Sans —, دغن تیاد دجان *dengan tiāda sahajā-ña.*

DESSELLER, v. a., ôter la selle, منغکلکن فلان *menanggal-kan pelāna.*

DESSERRER, v. a., relâcher, مېوک *mem-būka,* مېوکسکن *me-lepās-kan,* مېوکسکن *mergendur -kan.* — un peu un corset, مېوک سدیکت چولی *مېوک سدیکت چولی* مېوک ایت *mem-būka sa-dīkit xūli itu.*

Loc. Il n'a pas desserré les dents, سواتو فرکئان فون تیاد داوچفن *suātu per-katā-an pūn tiāda di-ūxap-ña.*

DESSERT, s. m., بوه بواهن *būah-būah-an,* مکانن یخ اخر *makān-an yang ākir.*

DESSERVIR, v. a., ôter les mets, مېوگکته هداغن در اتس مېج *merangkat hidāng-an deri atas mēja.*

Fig. —, نیره, مېری روگی *mem-brī rūgi,* مریکن *me-rugī-kan.*

DESSICATIF, IVE, adj., اوبت یخ *obat yang mengring-kan lūka.*

DESSILLER, v. a., les yeux, مېکاکن مات *mem-bukā-kan māta.*

Fig. —, دترومپر, مننجقکن قد اورغ بهوای سده سست *menunjuk-*

kan pada orang bahwa ia sudah sesat.

DESSIN, s. m., art de dessiner, فلیسن *penulis-an,* فلیکسن *pe-lukīs-an,* فلیکبارن *per-gambār-an.* Apprendre le —, آجر منولس *ājar menūlis,* آجر مېوت کمبر *ājar mem-būat gambar.*

DESSIN, objet dessiné, تلیسن *tulis-an,* لکیسن *lukīs-an,* قئا *petā,* قئا کمبر *gambar,* قئا تلادن *tulādan.* — d'un pays, قئا ناکری *petā nagri.*

Qui a des dessins, برقئا *ber-petā,* برتولس *ber-tūlis.* Étoffe qui a des dessins à fleurs, کاین یخ برقئا *kāin yang ber-petā.* Étendard qui a des dessins en or, یخ برتولس امس *tunggul yang ber-tūlis amās.*

DESSIN, plan d'un bâtiment, چنتو *xonto,* دینه *dinah.* — d'une église, دینه کریج *dinah grēja.* Faire un —, مېوت دینه *mem-būat dinah,* مېوت چنتو *mem-būat xonto.*

DESSINATEUR, s. m., فنولس *penūlis,* فنولس *pandey menūlis,* فنولس کمبر *pandey gambar.*

DESSINÉ, E, part. pas. du v. dessiner, تولس *tūlis,* توتولس *ter-tūlis,* لوکس *lūkis,* توتوکس *ter-tūkis.*

DESSINER, v. a., منولس *menūlis,* مېوکس *me-lūkis,* مېوکس مېوکس *mer-gambar,* مېوت قئا *mem-būat petā.*

— une image, منولس کمبر *menūlis gambar*, مغکمبر *meng-gambar*. — un plan, منولس چنتو *menūlis xonto*. — la carte d'un pays, منولس قنا *menūlis petā nagrī*.

DESSINER, faire ressortir, مننججکن *menunjuk-kan*. Un habit qui dessine les formes du corps, فکاین یخ *pakēy-an yang menunjuk-kan sīkap tubuh*.

SE DESSINER, v. pron., جادی *jādi ka-lihāt-an*, برکلها تن *ber-ka-lihāt-an*. Un navire qui se dessine dans le lointain, سبوه کفل *sa-būah kapāl yang ber-ka-lihāt-an deri jāuh*.

DESSOLER, v. a., ôter la sole du pied du cheval, مغشکت ککو کود *meng-angkat kūku kūda*.

DESSOUDER, v. a., مبروک یخ دقتری *mem-būka yang di-pateri*, مغهنچرکن *meng-hanxur-kan pateri*.

DESSOUS, adv. et prép., باوه *bāwah*, دباوه *di-bāwah*. — la table, دباوه میج *di-bāwah mēja*. — le lit, دباوه تمفت تیدر *di-bāwah tempat tidur*. Se tenir —, بردیری دباوه *ber-diri di-bāwah*. Placer —, ممبروبه دباوه *mem-būbuh di-bāwah*. Se glisser —, مرغکت کباوه *me-rang-kaḥ ka-bāwah*. De —, در باوه *deri bāwah*. Attacher par —, مغشکت در باوه *meng-ikat deri*

bāwah. Au — du prix, دباوه هرگان *di-bāwah hargā-ña*, کورخ درد *kūrang deri-pada hargā-ña*. Au — du vent, دباوه اغن *di-bāwah angin*. Au — de sa réputation, کورخ درد نام *kūrang deri-pada namā-ña*. Enfants de deux ans et au —, یخ دو تاهن توان دان *kānaḥ-kānaḥ yang dua tahun tuā-ña dān kūrang deri-pada itu*. Étage de —, تخت *tingkat rumah yang di-bāwah*. Habit de —, فکاین دالم *pakēy-an dalam*. Ce qui est dit ci-dessous, یخ ترسبت دباوه *yang ter-sebūt di-bāwah*. Sens dessus —, بالتق بله *bālik-belāh*.

DESSOUS, s. m., باوه *bāwah*. باهگین *bahagī-an yang di-bāwah*. Le — de la maison, باوهن رومه ایت *bāwah-ña rumah itu*. Le — du ventre, باوهن فرت ایت *bāwah-ña prūt itu*.

DESSUS, adv. et prép., آتس *atas*, آتس بومی *di-atas*. — la terre, بردیری *atas bumi*. Se tenir —, بردیری آتس *ber-diri di-atas*. Monter —, نایق کآتس *nāik ka-atas*. Descendre de —, تورن در آتس *turun deri atas*. Dessus et dessous, دان آتس دباوه *di-atas dān di-bāwah*. Au — du vent, آتس اغن *di-atas angin*. Demeurer au —, دیم آتس

diam di-atas. Les hommes de vingt ans et au —, سکل اورغ یغ دو ثوله, *segala orang yang dua puluh tahun umur-na dān lebèh deri-pada itu*. Vous êtes au — de lui, اغکوله لبه درفدان, *angkaw-lah lebèh deri-pada-nya*. Dieu est au — de toutes louanges, انغکوله لبه درفدان, *allah ter-tinggi deri-pada segala puji-puji-an*. Jeter par — les remparts, ممبروع در اتس بنتخ, *mem-buang deri atas binting*. Enjamber par —, ملغکاهی, *me-langkah-i*. L'étage de —, تىگکت رومه یغ داتس, *tingkat rumah yang di-atas*. Habit de —, پاكين دلور, *pakēy-an di-luar*. Ce qui est dit ci-dessus, یغ ترسبت داتس, *yang ter-sebūt di-atas ini*. Par — tout, پورتام, *portama, istimewa*. Par —, en outre, لاگی, *lagi*, لاگی لبه لاگی, *lebèh lagi*. Il est jeune et par — il est riche, ای مود دان لاگی, *ia muda dān lagi ia kaya*. Sens — dessous, بالق بله, *bālīk-belāh*.

DESSUS, s. m., بهکین, *atas*, بهکین, *bahagi-an yang di-atas*. Le — du pied, اتس کاکي, *atas-na kaki*. Enlever le —, مشغکت بهکین, *merg-angkat bahagi-an yang di-atas*.

DESTIN, s. m., fatalité, تقدیر, *takdir*.

DESTIN, sort particulier, انتخ, *untung*. — heureux, بايق, *untung baik*. Mauvais —, انتخ مالغ, *untung malang*. Le livre du —, لوح المحفوظ, *loh el-mehfutl*.

DESTINATION, s. f., but proposé, کهدق, *ka-hendak*, مقصود, *maksūd*.

DESTINATION, lieu où une personne doit se rendre, تمثت کمان, *tampat ka-māna* اورغ هندق شرکی, *orang hendak pergi*.

DESTINÉ, E, part. pas. du verbe destiner, تنتو, *tantu*, ترنتو, *ter-tantu*, ترپایو, *ter-pāyu*.

DESTINÉE, s. f., نصيب, *untung*, نصيب, *neşib*, اجل, *ajal*. — malheureuse, انتخ یغ چلاک, *untung yang xelaka*. Il est content de sa —, ای سنخ, *ia senang dergan untung-na*. Suivant sa —, تورت نصيب, *turut neşib-na*. Accomplir sa —, مبادو نصيب, *mem-bawa neşib-na*.

DESTINER, v. a., disposer de l'emploi de, منتوکن, *menantū-kan*, میوکن, *memayū-kan*. Il destine ce riz aux pauvres, ایت منتوکن برس ایت, *ia menantū-kan brās itu pada orang meskīn*. Je destine ce navire pour Malacca, همب میوکن کفل ایت برلایر کملاک, *hamba memayū-kan kapāl itu ber-lāyar ka-malāka*.

SE DESTINER, v. pron., هندق, *hendak* منجادی, *men-jādi*. Il se

destine au commerce, ای هندق *ia hendak men-jādi sūdāgar*.

DESTITUÉ, E, part. pas. du v. destituer, ترچخت *ter-pexāt*, دتورنکن *di-tūrun-kan*.

DESTITUER, v. a., déposer, مچتکن *memexāt-kan*, منورنکن *menūrun-kan*, ملفسکن *me-lepās-kan*. — quelqu'un de son emploi, مچتکن *memexāt-kan* اورغ درڤد جواتن *ōrang deri-pada jawāt-an-ña*. — un ministre, منورنکن منتری *menūrun-kan mantri*.

DESTITUTION, s. f., فمچاتن درڤد *pemexāt-an deri-pada pangkat*, کلفاسن درڤد فکرجان *ka-lepās-an deri-pada pe-karjā-an*.

DESTRUCTEUR, TRICE, s., یغ مزبق *yang me-rombak*, یغ منفس *yang menumpas*, یغ مبنساکن *yang membinasā-kan*, فمبناس *pem-bināsa*.

DESTRUCTIBLE, adj., یغ دافت *yang dāpat di-rūsak-kan*, یغ دروسقکن *yang dāpat di-binasā-kan*, فنا *fenā*.

DESTRUCTION, s. f., 1° action de détruire, فرمباکن *pe-rombāk-an*, فمبناسن *pem-binasā-an*, پنومپاسن *penumpās-an*. 2°, résultat, ruine, کرمباکن *ka-rombāk-an*, کبنسائن *ka-binasā-an*, کربوهن *ka-rubūh-an*, کارامن *karām-an*. Chemin de

la —, جالن کبنسائن *jālan ka-binasā-an*.

DÉSUNI, E, part. pas. du v. désunir, تربوک *ter-būka*, چری *xerèy*, برچدرا *ber-xidrā*.

DÉSUNION, s. f., séparation, کبکائن *ka-bukā-an*, چراین *xerèy-an*.

DÉSUNION, mésintelligence, چدرا *xidrā*, فر بنتاهن *per-bantāh-an*.

DÉSUNIR, v. a., disjoindre, مبوبک *mem-būka*, منمچریکن *men-xerèy-kan*. — des planches, مبوبک فاشن *mem-būka pāpan*.

DÉSUNIR, rompre la bonne intelligence, منمچدراکن *men-xidrā-kan*, مغوق اکن بر بته *merg-ūpak ākan ber-bantah*.

DÉTACHÉ, E, part. pas. du v. détacher, تربوک *ter-būka*, ترلفس *ter-lepās*, چری *xerèy*, ترساکو *ter-sāku*, تراسغ *ter-āsing*.

DÉTACHEMENT, s. m., état de celui qui est détaché, کچراین *ka-xerèy-an*. Le — des plaisirs du monde, کچراین هاتی درڤد کسکائن دنیا *ka-xerèy-an hāti deri-pada ka-sukā-an duniā*.

DÉTACHEMENT, troupe de soldats, فسوک *pāsuk*, فسوکن *pasūk-an*.

DÉTACHER, v. a., délier, مبوبک *mem-būka*, ملفسکن *me-lepās-kan*, مغوریکن *merg-ūrey-kan*. — une corde, مبوبک تالی *mem-būka tāli*.

— un chien, ملفسکن انجیح *me-lepàs-kan anjing*. — les cheveux, مغور یکن *meng-ürey-kan rambut*.

DÉTACHER, séparer, می‌کونن *me-ñakū-kan*, منچریکن *men-xerèy-kan*. — les membres du corps, منچریکن اغاوت درؤد توبه *men-xerèy-kan arggōta deri-pada tūbuh*.

SE DÉTACHER, v. pron., ملفسکن *me-lepàs-kan diri-ña*.

DÉTAIL, s. m., circonstances, particularités, حال احوال *hāl ahwāl*. Raconter une histoire en —, منچریکن حکایة دغن حال احوال *men-xeritrā-kan hikāyat dengan hāl-ahwāl-ña*.

DÉTAIL, vente de marchandises par petites quantités, جگال *jagāl-an*. Marchand en —, اورغ برجاگل *ōrang ber-jāgal*. Vendre en gros et en —, بربورغ دان برجاگل *ber-bōrong dān ber-jāgal*.

DÉTAILLÉ, E, part. pas. du v. détailler, coupé, divisé, پوتغ *pūtung*, تر بهاگی *ter-bahāgi*.

DÉTAILLER, v. a., couper, diviser, مومغ *memūtung*, م بهاگی *mem-bahāgi*.

DÉTAILLER, vendre en détail, برجاگل *ber-jāgal*.

DÉTAILLER, raconter en détail, منچریکن دغن حال احوال *men-xeritrā dengan hāl ahwāl-ña*.

DÉTALER, v. a., resserrer les marchandises, مشغکت دگاغن *meng-angkat dagāng-an*, منوتف کدی *men-ñutup kadey*.

DÉTALER, v. n., s'enfuir, لاری *lāri*. Faire —, ملریکن *me-larī-kan*.

DÉTEINDRE, v. a., ôter la couleur, مشیلغکن ورن *meng-hīlang-kan warna*.

DÉTEINDRE, v. n., براوبه ورن *ber-ūbah warnā-ña*.

DÉTELER, v. a., منغملکن کود *men-nanggal-kan kūda*.

DÉTENDRE, v. a., ôter les tentures, مشغکت بارغ یغ ترهمفر *meng-angkat bārang yang ter-hampar*. — des tapisseries, مشغکت فرمدانی یغ ترهمفر *meng-angkat permadāni yang ter-hampar*.

DÉTENDRE, relâcher, مغندرکن *mengendur-kan*, مغهورکن *meng-hūlur-kan*. — une corde, مغندرکن تالی *mengendur-kan tāli*.

DÉTENIR, v. a., retenir injustement, ممکغ دغن تیاد حقن *memegang dengan tiada hak-ña*.

DÉTENIR, emprisonner, منبجراکن *memanjārā-kan*.

DÉTENTE, s. f., د'ن فوسل, فنارک *penārik senāparang*.

DÉTENTION, s. f., emprisonnement, کرونغن *prī di-panjāra*.

kurūng-an. Maison de —, *فنجار panjāra*.

DÉTENTION, possession injuste, *فکائڻ دڻ تباد حق pegāng-an* *denyan tiāda hak*.

DÉTENU, E, adj., emprisonné, *تر فنجار ter-panjāra*. Un — pour dettes, *اورڻ تر فنجار سبب هوتڻ ter-panjāra sebab hūtang-ña*.

DÉTÉRIORER, v. a., *مغورڻڪن meng-urāng-kan*, *مهنساڪن mem-binasā-kan*.

SE DÉTÉRIORER, v. pron., *منجادی منجادی* *کورڻ بايق men-jādi kūrāng bāiḳ*, *منجادی بناس men-jādi bināsa*.

DÉTÉRMINATION, s. f., résolution, *ڪنتون ka-tantū-an*, *ڪهنڊڪا ka-hendaḳ*, *نية nīyet*.

DÉTÉRMINÉ, E, part. pas. du v. déterminer, fixé, *ترنتو ter-tantu*, *ترڻايو ter-pāyu*.

DÉTÉRMINÉ, courageux, intrépide, *براني berāni*.

DÉTÉRMINER, v. a., résoudre, fixer, *منتونڪن menantū-kan*, *ميمونڪن memayū-kan*, *مهناجانڪن meñahajā-kan*. — le prix, *منتونڪن هرڪ me-nantū-kan harga*. — les limites, *منتونڪن فمڻڪرڪن menantū-kan peming-gir*. — quelqu'un à partir, *مڻڪرڪن مڻڪرڪن اورڻ اڪن فرڪي mem-benxi ākan pergi*.

DÉTERRÉ, E, part. pas. du v. dé-terrorer, *يغ دڪلورڪن در دام تانه yang*

di-ka-tūar-kan deri dālam tānah. Il a l'air d'un —, *مکان فوچت سڦرت mukān fūcət seḧerti* *مڪا ميت mukā-ña pūxat seperti mūka mayet*.

DÉTERRER, v. a., *مغورڪن در دام تانه mengatūar-kan deri dālam tānah*.

DÉTERRER, fig., découvrir, *منڊاڻت men-dāpat*.

DÉTÉSTABLE, adj., *هارس دبنجي hārus di-benxi*, *يغ جاهت سڪالي yang jāhat sa-kāli*.

DÉTÉSTATION, s. f., *ڪبنچيئن ka-benxi-an*, *ڪموالن ka-muwāl-an*. — du péché, *اڪن دوس ڪبنچيئن ka-benxi-an ākan dōsa*.

DÉTÉSTÉ, E, part. pas. du v. dé-tester, *بنجي benxi*, *تر بنجي ter-benxi*, *يغ ڪڪليئن yang ka-gelā-an*.

DÉTÉSTER, v. a., *ممنچي mem-benxi*, *برمول ber-mūwal*. — quel-qu'un, *اورڻ اڪن مممنچي mem-benxi ākan ōrang*. — le péché, *ممنچي مممنچي اڪن دوس mem-benxi ākan dōsa*.

DÉTONATION, s. f., *بوئي لتس būni letūs*. — du canon, *بوئي مريم būni marīam*.

DÉTONER, v. n., faire explosion, *بربوئي ملتس ber-būni me-letūs*.

DÉTONNER, v. n., sortir du ton, *مياڻي سرت سوار جڻڪل me-ñāni serta suāra janggal*.

DÉTORDRE, v. a., مَبُوك يَغ دَثُولَس *mem-būka yang di-pūlas*.

DÉTORTILLER, v. a., مَبُوك يَغ دَثُولَس *mem-būka yang di-pūlas*, مَبُوك يَغ لَغْكَر *mem-būka yang ling-kar*.

DÉTOUR, s. m., سِنُوسِيْتَه *baliku*, لَغْكَر *bergkok*, لَغْكَر *lerg-kok*, هُجُج *hūjung*. — d'une rivière, بَلِيكُو سُرْجَي *baliku sūrgey*. Au pied de la montagne le chemin forme un — , قَدْ كَاكِي كُونُغ اَيْت مَك جَالَن *pada kākī kūnug itū maka jālan itū ada lergkok*. Au — de la rue, قَدْ هُجُج لُورُغ *pada hūjung lūrung*.

DÉTOUR, chemin qui éloigne de la route, سَمْفَاغَن جَالَن *simpāng-an jālan*. Prendre un — , مَمْفَاغَن *meñimpāng*.

DÉTOUR, ruse, subtilité, تَيْفُو *tīpu*, دَاي *dāya*, اُفَاي *upāya*. Je connais ses détours, هَمْب تَاهُو تَفُون *hamba tāhu tipū-ña*. Il a gagné par des détours, اَيْ سَدَه مَنُغ دَغَن دَاي اُفَاي *ia sudah menug dengan dāya upāya*. Prendre des détours, مَمَاو *mem-bāwa ka-luar*. Parler sans — , بَرَكَات دَغَن تَرُغ تَرِس *ber-kāta dengan trāng trūs*. Il est sans — , اَيْ اُورُغ تُولَس *ia ōrang tulus*.

DÉTOURNÉ, E, part. pas. du v. détourner, پَالِيغ *pāling*. Chemin —

(écarté, peu fréquenté), سَمْفَاغَن *simpāng*, جَالَن يَغ جَاوَه *jālan yang jāuh*, جَالَن يَغ سُوِي *jālan yang sūi*.

DÉTOURNEMENT, s. m., action de détourner, حَال مَالِغْكَن *hāl memā-ling-kan*, حَال بَرْفَالِغ *hāl ber-pāling*.

DÉTOURNEMENT, action de soustraire frauduleusement, فَنُجْرِيَن *pen-xurī-an*.

DÉTOURNER, v. a., tourner ailleurs, éloigner, مَالِغْكَن *memāling-kan*, مَمْفَاغَن *meñesāt-kan*, مَمْفَاغَن *meñimpāng-kan*, مَمْنَهْكَن *menegāh-kan*. Il détourna son cheval, اَيْ اِي هِنْدَق مَمْفَاغَن كَدَان *ia lālu memāling-kan kudā-ña*. — quelqu'un de sa route, مَمْنَهْكَن اُورُغ *meñesāt-kan ōrang*. Il veut vous — du bon chemin, اَيْ هِنْدَق مَمْفَاغَن اَغْكَو دَرْد *ia hendak meñimpāng-kan angkaw deri-pada jālan betul*. — quelqu'un d'une mauvaise action, مَمْنَهْكَن اُورُغ دَرْد مَبُوت فَكْرَجَاغَن يَغ جَاهَت *menegāh-kan ōrang deri-pada mem-būat pe-karjā-an yang jāhat*. — le visage de, مَالِغْكَن *memāling-kan mūka deri-pada*.

DÉTOURNER, parer, مَالِغْكَن *memāling-kan*, مَمْنَهْكَسْكَن *menangkis-kan*. — un danger, مَالِغْكَن بَهَاي *memāling-kan bahāya*. — une flèche, مَمْنَهْكَسْكَن اَنْتَق فَاغَه *menangkis-kan anak pānah*.

DÉTOURNER, soustraire frauduleusement, منچوری *men-xūri*, مرت *me-rebūt*. — de l'argent, منچوری *men-xūri wàng*.

DÉTOURNER, v. n., برقالخ *ber-pāling*, بر بالئ *ber-bālik*. — à droite, برقالخ ککانن *ber-pāling ka-kānan*. — à gauche, برقالخ ککیری *ber-pāling ka-kīri*, بر بالئ ککیری *ber-bālik ka-kīri*.

DÉTRACTER, v. a., médire, مغمفت *meng-umpat*, مغموجت *meng-hūjat*, اوجه *ajūjah*, مغمفتنهکن *mem-fitnahkan*, میای *me-nāya*, منوکس *menūkas*.

DÉTRACTEUR, TRICE, s., مغموجت *yāng meng-hūjat*, مغمفت *peng-umpat*, فنوکس *penūkas*.

DÉTRACTION, s. f., médisance, اجمهاتن *peng-umpāt-an*, اجمهاتن *ajūjah-an*, هجماتن *hujāt-an*, فنوکسان *penukās-an*.

DÉTRAQUÉ, E, part. pas. du v. détraquer, بناس *bināsa*, روسق *rūsak*. Une montre détraquée, جام *jām* اورولس یغ بناس *urūlis yāng bināsa*.

DÉTRAQUER, v. a., une machine, un cheval, مروسقکن *me-rūsakkan*, مبنساکن *mem-binasākan*.

DÉTREMPE, s. f., جنغ ایر *jenàng āyer*. Peindre en —, منولس دغن *menūlis dengan*

ایر *menūlis dengan jenàng āyer*.

DÉTROMPER, v. a., منچمشرکن دغن *men-xampur-kan dengan* بارغ چایر *bārang xāer*. — de la farine avec du lait, منچمشرکن تفغ دغن ایر سوسو *men-xampur-kan tepūng dengan āyer sūsu*.

DÉTRESSE, s. f., embarras, situation malheureuse, کسکارن *ka-sukār-an*, کساکن *ka-sesāk-an*, کساهن *ka-susāh-an*, بلا *belā*, شغل *šugul*. — extrême, کسکارن یغ ترلالو امت *ka-sukār-an yāng ter-lālu āmut sāngat*. Qui est dans la —, یغ کساکن *yāng ter-sesāk*, یغ کسساهن *yāng ka-susāh-an*. Signal de —, سمبویان *sembūyan*.

DÉTŘIMENT, s. m., dommage, perte, روکی *rūgi*, مضرة *medlerat*. Causer un —, مریکن *me-rugi-kan*, مضرة مبری *mem-brī medlerat*.

DÉTROIT, s. m., bras de mer entre deux terres, سلت *selāt*, کلت *kelāt*, لافغ *lāpaḡ*. Le — de Malacca, سلت ملاک *selāt malāka*. Traverser un —, مپیبرغ سلت *meñabràng selāt*.

DÉTROIT, défilé, جورغ *jūraḡ*.

DÉTROMPER, v. a., مشمبلیکن اورغ *mengembali-kan* درغد سستن *deri-pada sesāt-nā*.

SE DÉTROMPER, v. pron., کلور در *ka-lūar deri sesāt*.

DÉTRÔNÉ, E, part. pas. du v. détrôner, ترشیت درؤد فثکت کرجان *ter-pexüt deri-pada pangkat ka-rajā-an*. Un roi —, سؤرغ راج یغ, ترشیت *sa - orang rāja yang ter-pexüt*.

DÉTRÔNER, v. a., منورنکن درؤد تحت *menūrun-kan deri-pada takta*, memexüt-kan deri-pada pangkat ka-rajā-an.

DÉTROUSSER, v. a., défaire ce qui était troussé, مغهورکن یغ سغسغ *mery-hūtur-kan yang singsing*. — son habit, مغهورکن کاین یغ سغسغ *mery-hūtur-kan kāin-ña yang singsing itu*.

DÉTROUSSER, fig., voler, منچوری *men-xūri*, میان *meñāmun*. — les passants, منچوری بارغ ۲ اورغ برجالن *men-xūri bārang-bārang orang ber-jālan*.

DÉTRUIRE, v. a., démolir, ruiner, مرمبق *me-rombak*, ممشکرکن *mem-boigkar-kan*, منخس *menumpas*, مبنساکن *mem-binasā-kan*, مروسق *me-rūsak*, مغارمکن *mergāram-kan*, مروبهکن *me-rūbuh-kan*. — une ville, مرمبق نگری سبوه *me-rombak nagri sa-būah*. — le temple, مرمبق *me-rombak* کعبه *me-rombak kabah*. — l'œuvre de Dieu, مرمبق قربواتن الله *me-rombak per-buāt-an allah*. — une maison, ممشکرکن سواتو رومه *mem-*

boigkar-kan suātu rūmah. — une nation, منخس قوم *menumpas kaum*. — avec le fer et le feu, مروسق *me-rūsak* دغن ائی دان فؤدغ *dengan api dān pedang*.

DÉTRUIRE, anéantir, faire disparaître, مغهممسخن *merg-hampus-kan*, منیداکن *meniadā-kan*. Je détruirai le genre humain, اکو اکن *aku akan merg-hāpus-kan mānusā*.

SE DÉTRUIRE, v. pron., tomber en ruines, روبه *rūbuh*, جادی بناس *jādi bināsa*.

DÉTRUIT, E, part. pas. du v. détruire, ترمبق *te-rombak*, بناس *bināsa*, کارم *kāram*, روسق *rūsak*, ترمقس *ter-tumpas*. Santé détruite, توبه یغ بناس *tūbuh yang bināsa*. Navire —, کفل یغ کارم *kapal yang kāram*.

DETTE, s. f., هوتغ *hūtang*. — de cinq cents piastres, هوتغ لیم رانس *hūtang lima ratus ringgit*. Vieille —, هوتغ لام *hūtang lāma*. Qui a des dettes, یغ برهوتغ *yang ber-hūtang*. Exiger le paiement d'une —, مناگه *menāgih*. Payer une —, ممباير هوتغ *mem-bāyar hūtang*. — active (dont on est créancier), پیهوتغ *pi-hūtang*. Payer sa — à la nature, ماتى *māti*.

DEUIL, s. m., کبوغن *kābug*, کابوځ *kābug*, کبوغن *kabūng-an*, فرکبوغن *per-kabūng-an*, تځيسن *rātap*, فراتځ *pe-rātap*, تځيسن *tanḡis-an*, پناځيسن *penanḡis-an*, احدات *iḥdād*. Les jours du — de mon père, سگل هاری فراتځ بغاک *segala hāri pe-rātap bapā-ku*. Les jours de ton — passeront, سگل هاری کابوځم *segala hāri kābug-mu ākan ber-ka-putūs-an*. Etre en —, برکابوځ *ber-kābug*. Habits de —, کاین فرکبوغن *kāin per-kabūng-an*. Se vêtir de —, ماکي *memākey pakēy-an per-kabūng-an*. Magasin de —, کادي کاین فرکبوغن *kadey kāin per-kabūng-an*.

DEUTÉRONOME, s. m., le cinquième livre du Pentateuque, الستهنا *el-istiḡnā*, تورات الاغن *alāḡn-an tawrāt*.

DEUX, nom de nombre et adj. numéral, دو *dūa*. Vingt-deux, دو *dūa pūloh dūa*. — cents, دو راتس *dūa rātus*. — tiers, دو *dūa per-tiḡa*. — personnes, دو اورځ *dūa oraḡ*. — chevaux, دو *dūa ikor kūda*. — morceaux de bois, دو باتځ کايو *dūa bātāḡ kāyu*. Numéro —, نومبر دو *number dūa*. Chapitre —, فصل يځ *faṣal yang ka-dūa*. — fois, دو کالی *dūa kāli*. Un enfant de —

ans, اتق يځ دو تاهن عمرک *ānaḡ yang dūa tāhun umur-ña*. Lequel des —, اڤا در دو اين *apa deri dūa ini*. Marcher — à —, برجالن بر دو *ber-jālan ber-dūa-dūa*. A — têtes, برکځال دو *ber-kapāla dūa*. A — tranchants, يځ ماکن دو بله *yang mākan dūa beluh*. Tous les —, کادو *ka-dūa*, کادو *ka-duā-ña*. Tous les — jours, دو هاری برسليخ *ber-selūḡ-selūḡ dūa hāri*. Mettre à —, partager en —, مندواکن *men-duā-kan*. Le — du mois de juin, څد دو هاری بولن جون *pada dūa hāri būlan jūn*.

DEUXIÈME, adj., کادو *ka-dūa*, ثاني *ṣāni*. Le —, يځ کادو *yang ka-dūa*. Article —, فرکار يځ کادو *porkāra yang ka-dūa*. Au — jour du mois, څد دو هاری بولن *pada dūa hāri būlan*. Pour la — fois, څد کادو کليين *pada ka-dūa kalī-ña*. Etre le — (seconder), مندواي *men-duā-i*.

DÉVALISER, v. a., voler quelqu'un, منچوري اورځ څوک *meṅāmun, men-xūri oraḡ pūña bāraḡ-bāraḡ*. — les pèlerins, مپامن اورځ *meṅāmun oraḡ nāiḡ ḡāji*.

DEVANÇER, v. a., précéder, منځبر *men-dahulū-i, meng-anjur, ber-jālan*

dahūlu. Et l'étoile les devançait, مک بنتخ ایت مندهلوی مریکیت
maka bintang itu men-dahulū-i marika-itu.

DEVANCIER, ÈRE, s., یخ دهولو *yang dahūlu*, یخ بردهولو *yang ber-dahūlu*.

DEVANT, prép. et adv., دموک *di-mūka*, دهولو *dahūlu*. — la porte, دموک قتو *di-mūka pintu*. Marcher — برجالن دهولو *ber-jālan dahūlu*. Chasser — soi, مغهالو *meng-hālaw*. Placer —, مندهلویکن *men-dahulū-kan*.

DEVANT, en présence, دهدافن *di-hadāp-an*, کهدافن *ka-hadāp-an*. — le prince, دهدافن بگند *di-hadāp-an baginda*. Marche — moi, برجالنله *ber-jālan-lah ka-hadāp-an-ku*. Se présenter — le roi, مغهادف راج *meng-hādap rāja*. Parler — le peuple, برکات *ber-kāta di-hadāp-an orang bānāk*. Un homme juste — Dieu, سوره عادل دهدافن *sa-ōrang ādil di-hadāp-an allah*.

AU DEVANT (aller), فرگی برتمو *pergi ber-temū*, مغالو *meng-ēlu*.

DEVANT, s. m., partie antérieure, موک *mūka*, هلون *halūwan*, هدافن *hadāp-an*. Le — d'une maison, موک روه *mūka rūmah*. — d'un navire, هلون فراهو *halūwan prāhu*.

DÉVASTATEUR, TRICE, s., یخ *yang me-rūsak-kan*, مبناسک *mem-bināsa*.

DÉVASTATION, s. f., 1°, action de dévaster, حال مروستکن *hāl me-rūsak-kan*, مبناسان *mem-bināsā-an*. 2°, résultat, کرساکن *ka-rusāk-an*, کبنسان *ka-bināsā-an*.

DÉVASTÉ, E, part. pas. du v. dévaster, روسق *rūsak*, بناس *bināsa*.

DÉVASTER, v. a., مروستکن *me-rūsak-kan*, مبناسکن *mem-bināsā-kan*. L'ennemi a dévasté le pays, موسه ایت سده مروستکن نکری *itu sudah me-rūsak-kan nagri*.

DÉVELOPPEMENT, s. m., de ce qui était plié ou roulé, مبنکسان *mem-bukā-an*, فخراین *perg-urēy-an*.

DÉVELOPPEMENT, extension, کلواسن *ka-luwās-an*

DÉVELOPPEMENT, accroissement, تمبوهن *tambāh-an*.

DÉVELOPPEMENT, exposition, explication, حال مپتان *hāl me-ñatā-kan*, فخرتین *perg-arti-an*, تعبیر *tabīr*.

DÉVELOPPER, v. a., déployer ce qui était enveloppé, plié ou roulé, مموک یخ تربیت *mem-būka yang ter-babāt*, یخ ترلیفت *mem-būka yang ter-lipat*, مغوریکن کلوغن *meng-ūrēy-kan gulūng-an*. — une pièce d'étoffe, مموک کاین سکایو *mem-būka kāin sa-kāyu*.

DÉVELOPPER, exposer, expliquer, مپتاکن *me-ñatā-kan*, منظاهرکن *men-tlāhīr-kan*, مشرتیکن *meṅ-artī-kan*, متعبیرکن *men-tabīr-kan*. — son plan, منظاهرکن سسجیان *men-tlāhīr-kan saḥajā-ña*.

SE DÉVELOPPER, v. pron., croître, برتبه *ber-tumbuh*.

SE DÉVELOPPER, s'étendre, ملوس *me-lūwas*, منجادی لوس *men-jādi lūwas*.

DEVENIR, v. n., منجادی *men-jādi*. — riche, منجادی کای *men-jādi kāya*. — bon, منجادی بایق *men-jādi baīq*. — savant, منجادی قندی *men-jādi pandey*. — roi, راج *nāikrāja*. Qu'est-il devenu? مان ای سده فرگی *māna ia sudah pergi*. Faire —, منجدیکن *men-jādī-kan*. Faire — roi, منجدیکن راج *men-jādī-kan rāja*.

DEVENU, E, part. pas. du v. devenir, جادی *jādi*. — grand, جادی بسر *jādi besār*. —, suivi d'un nom se rend quelquefois par کدتاغن *ka-datāṅ-an*. — victime de la calomnie, کدتاغن قته *ka-datāṅ-an fitnah*.

DÉVERGONDAGE, s. m., فری یخ تیاد *prī yang tiāda senūnuh*, کلکون اورغ یخ تیاد تاهو مالو *kalakū-an ōrang yang tiāda tāhu mālu*.

DÉVERGONDÉ, E, adj., تیاد تاهو مالو *tiāda tāhu mālu*, تیاد سنونه *tiāda senūnuh*, موك فائن *mūka pāpan*.

DEVERS, prép., کفد *dekāt*, کفد *ka-pada*, د *di*.

Par DEVERS, دغن *dengan*, فد *pada*, کفد *ka-pada*. Il est par — moi, ای اد دغن همب *ia ada dengan hamba*, ای فداك *ia padā-ku*.

DÉVERSER, v. n., incliner, میرغ *mīring*, مغلغ *meṅ-ēlīng*.

DÉVERSOIR, s. m., تفت چچورن *tampat xuxūr-an āyer limpah deri-pada pūrīt ātaw deri-pada serōk-an*.

DÉVIATION, s. f., کسفاغن *ka-simpāṅ-an*, کباهن *ka-ubāh-an*.

DÉVIATION de principes, erreur, فرستان *per-sesāt-an*.

DÉVIDER, v. a., ملیکس *me-līkas*. — du fil, ملیکس بنغ *me-līkas benāṅ*.

DÉVIDOIR, s. m., لکاسن *likās-an*.

DÉVIER, v. n., quitter la voie, براندر *meñimpāṅ*, لالو *lālu*, مپفغ *ber-undur*. — du chemin, مپفغ درفد *meñimpāṅ deri-pada jālan*. Je n'ai pas dévié de votre loi, درفد *Je n'ai pas dévié de votre loi, deri-pada taw-rāt-mu sudah tiāda ku-simpāṅ*.

DEVIN, DEVINERESSE, s., قشخ *q̄sh̄x*
pe-tenung, اورغ برتنخ *ōrang ber-*
tenung. Consulter le —, برتياکن اورغ
ber-taŋā-kan orang pe-tenung.

DEVINER, v. a., prédire l'avenir,
 مننخ *menenung*, منرك *menarka*,
 مننخ *menenung*, سغگل *sanggol*. — ce qui doit arri-
 ver, مننخکن یخ اکن داتخ *menenung-*
kan yang akan datang.

DEVINER, conjecturer, مغاگه *meng-*
agah, مغرغیر *mengira-ngira*.

DEVIS, description des parties
 d'un travail et des dépenses, دینه
 هتوخن *dinah pe-karjā-an*, فکرجاان
 هتوخن *hitung-an belanja*.

DÉVISAGER, v. a., مهورقکن موك
mem-būruk-kan mūka, مروسقکن
 موك *me-rūsak-kan mūka*.

DEWISE, s. f., figure allégorique
 accompagnée de paroles, اقماءن
upamā-an, عبارة *ibarat*, مثل *miṣal*,
 فنرك *penarka*.

DÉVISSER, v. a., مبولق فلر ایتق
mem-būka pelèr itik.

DÉVOIEMENT, s. m., چیرت *xīrit*,
 چاهر *xāhar*, گلچر *gāxar*. Avoir
 le —, منچیرت *men-xīrit*. Il eut le —
 et allait à la selle vingt fois par jour,
 ای ساکت ثرت چیرت سهاری دو قوله
 ای ساکت *ia sākīt prūt xīrit sa-*
hāri dūa pūloh kāli xīrit.

DÉVOILER, v. a., ôter le voile,
 مبولق کلوبخ *mem-būka kalūburg*,
 مغشکت کلوبخ *meng-angkat kalūburg*.

DÉVOILER, faire connaître, منرغکن
menerang-kan, مغرتیکن *meng-arti-*
kan, مپتاکن *me-ŋatā-kan*.

DEVOIR, v. a., avoir des dettes,
 برهوتخ *ber-hūtang*. Je dois cent
 piastres, هبم برهوتخ سراتس رغتت
hamba ber-hūtang sa-rātus ringgit.
 Il doit plus qu'on ne lui doit, مك.
 هوتخن ایت لبه دردد ثهوتخن
maka hūtang-ŋa itu lebèh deri-pada pi-
hūtang-ŋa. Combien devez-vous?
 براف اغکو برهوتخ *brāpa angkaw ber-*
hūtang. Payez-moi ce que vous me
 devez, بایرله فداک بارغ یخ اغکو برهوتخ
bāyar-lah padā-ku bārang yang
angkaw ber-hūtang.

DEVOIR, être obligé à, هارس
hārus, فانت *pātut*, هندق *hendak*.
 تیا دات تیا دات *tiāda dāpat tiāda*.
 Un enfant doit honorer son père.
 هارس اتق مغرماتی بغان
hārus anak meng-ħormāt-i bapā-ŋa. Il doit
 être mis à mort, هارس ای ماتی دونه
hārus ia māti di-būruh. Il doit
 donner des aumônes, هندقله ای مبری
hendak-lah ia mem-brī ṣe-
dekat. Nous devons rendre des
 actions de grâces à Dieu, تیا دات
 تیا دات *tiāda kāmī meng-ūxap*
ṣukūr bağī allah.

DEVOIR, avoir intention, marque
 du futur, هندق *hendak*, اکن *akan*.
 ایتق هبم *aitiq hamba*. Demain je dois partir,

هنديق فرکی *ēsuk hamba hendak pergi*. Il doit arriver à cinq heures, اي اكن داتخ قد فوكل لم *ia akan datang pada pukul lima*.

DEVOIR, s. m., ce à quoi on est obligé, تغلخن *tanggūng-an*, كرج *karja*, ييخ فرض *yang feredl*, ييخ واجب *yang wājib*. Pourquoi les détourniez-vous de leur —, مٹاف *menḡ*, مك اغكو منهاني مريكييت درثد كرجان *meng-āpa maka angkaw menahān-i marika-itu deri-pada karjā-ḡa*. C'est mon —, مك واجب اتسك *maka wājib atas-ku*. Remplir ses devoirs, مئرجاكن بارغ ييخ واجب *mengarjā-kan bārang yang wājib*. Négliger son —, ملايكن بارغ ييخ *me-lāley-kan bārang yang feredl*. Aller rendre ses devoirs à quelqu'un, مئنجوشي اورغ *meng-anjūng-i orang*, ممبري سلام *mem-brī salām*. Rendre les derniers devoirs, مئقبوركن اورغ ماتي *meng-kubūr-kan orang mati*.

DÉVOLU, E, adj., acquis par droit, ييخ جادي اورغ فون *yang jādi orang pūna*. Jeter son —, مئمليه *memilih*.

DÉVORANT, E, adj., qui dévore, فئنجارق *yang ada mākan*, ييخ اد ماكن *pen-xāruk*. Un feu —, اي ييخ اد *ai yang ada mākan*.

DÉVORANT, excessif, ييخ ساغت *yang sāngat*, ييخ بايق *yang bānak*.

Chaleur dévorante, فانس ييخ ساغت *pānas yang sāngat*.

DÉVORÉ, E, part. pas. du v. dévorer, دماكن *di-mākan*, دچارق *di-xāruk*.

— par un tigre, دماكن هريمو *di-mākan harimaw*. — par les flammes, دماكن ائي *di-mākan api*.

DÉVORER, v. a., ماكن *mākan*, منلن *menelān*, مئنجارق *men-xāruk*. Comme un lion qui dévore sa proie, سفرتي سيكر سيخ ييخ ماكن رمفاسن *seperti sa-ikor sīngā yang mākan rampās-an*. Les chenilles ont dévoré les feuilles des arbres, اوله *ūleh* هولت ۲ داون ۲ فوهن دماكن هابس *hūlat-hūlat daun-daun pohon di-mākan hābis*.

DÉVORER, consumer, détruire, engloutir. Le feu dévora l'holocauste, مك ائي ايت فون ماكنله هابس فريمباهن *maka api itu pūn mākanlah hābis per-sembāh-an tunu-tunū-an*. Le glaive a dévoré les prophètes, فديغ سده ماكن سكل نبى *pedūng sudah mākan segala nabī*.

Il a dévoré son bien, منلن *ai sode menelān bendā-ḡa*, بندان *ia sudah menelān bendā-ḡa*, مئاك دبورسكنااله سكل هرتان *maka di-bōros-kan-ḡa-lah segala hartā-ḡa*.

DÉVORER les chagrins, كن سوسه *kena sūsah dengan tiāda ber-sūngut*.

DÉVORER un livre, مئباچ كتاب *mem-bāxa kitāb dengan*

rājīn-ña. — des yeux, اماتی مغامت *rājīn-ña.* — بارغ سرت ايغن اكن دى ايت *merg-āmat-amāt-i bārang serta ingin akan dia itu.* Les remords le devorent, دى هاتي مغمسراكن دى *sesul hāti meṅarsarā-kan dia.* Le zèle de votre maison m'a devoré, مبلنجراكن اكو *geirat kubbāt-mu sudah meng-hanxur-kan aku.*

DÉVOT, E, adj., pieux, بربادة *ber-ibādat,* تقى *teki,* بربقتى *ber-bakti,* ياغ تاكت اكن الله *yang takut akan allah.* Un —, سورغ بربادة *sa-ōrang ber-ibādat.* Vrai —, اورغ *orang ber-ibādat yang sungguh.*

DÉVOTION, s. f., piété, عبادة *ibādat,* تقيه *tekiyet,* بقتى *bakti.* — sincère, عبادة ياغ سغكه *ibādat yang sungguh.* — fausse, عبادة ياغ فرثور *ibādat yang pura-pura.*

DÉVOTION, culte, prières, سمبهيخ *sembahyang.* N'interrompez pas ses dévotions, جاغن بنتنن سمبهيغن *jāngan bantut-kan sembahyang-ña.* Faire ses dévotions, recevoir la communion, مچيت القربان المقدس *meṅambut el-ḳorbān el-muḳadas.*

DÉVOUÉ, E, part. pas. du v. dévorer, destiné, consacré, تنتو *tantu,* ياغ دنتوكن *yang di-tantū-kan.*

DÉVOUÉ, attaché, affectionné, مبعوغ *ber-ṣohbat,* ترلكت *ter-lekāt,*

صحبة ياغ ستى *satia.* Un ami —, صهبة ياغ ستى *ṣohbat yang satia,* صديق *ṣedik.*

DÉVOUER, v. a., destiner, ميموكن *memayū-kan,* منتوكن *menantū-kan.*

DÉVOUER, consacrer à Dieu, مغمقدسكن *men-teḳdīs-kan,* مغمقدسكن *merg-kudus-kan.*

SE DÉVOUER, v. pron., مبلنجراكن *mem-belanjā-kan jiwū-ña,* جوان *meṅerūh-kan diri-ña.*

DÉVOYER, v. a., détourner de la voie, مپستكن *meṅesūt-kan.* — un voyageur, سورغ بربالان *meṅesūt-kan sa-ōrang ber-jālan.*

DÉVOYER, causer le dévoiement, ممبرى ساكت فرت چيرت *mem-brī sākit prūt xirīt.*

DEXTÉRITÉ, s. f., adresse, كياى *kiāi,* كچفانن *ka-xepāt-an.* — d'un jongleur, كچفانن توکخ سلافن *ka-xepāt-an tūkang sulāp-an.*

DIABÈTE, s. m., فپاكت سلسال *pe-nākit selesāl.*

DIABLE, s. m., شيطان *ṣeiṭān, sētān,* ابليس *iblis,* جن *jīn.* Suggestion du —, وسواس *waswās.* Possédé du —, دهارو شيطان *di-hāru sētān.* Enfant du —, اتق ابليس *anaḳ iblis.* Etre tenté par le —, دچباى اوله ابليس *di-xobā-i ūleh iblis.* Tomber dans le piège du —, جاته كن جرت ابليس *jātuh kena jerāt iblis.* Chasser le —, مبعوغ ابليس *mem-būang iblis,* مبعوغ

جن *mem-būang jin*. Aller au —, فرکی کیشان *pergi ka-šētān*. Avoir le — au corps, جادی جاهت سکالی *jādi jāhat sa-kālī*. Faire le —, مہوت گادہ *mem-būat gādoh*. Tirer le — par la queue, منداثت کھدوٹن *men-dāpat ka-hidūp-an-ūa dengan sūrah*. Pauvre —, اورغ یغ کسین *orang yang kasih-an*.

DIABLERIE, s. f., sortilège, maléfice, هباتن *hobāt-an*, پستاک *pustāka*, کرج *pasūna*, سیرف *sirap*, کرج شیطان *karja šētān*.

DIABLOTIN, s. f., petit diable, جن کچل *jin kecil*, قولغ *pōlong*. —, petite figure du diable, فائغ جن یغ کچل *pātung jin yang kecil*.

DIABOLIQUE, adj., du diable, سروف شیطان *sa-rūpa šētān*.

DIABOLIQUE, très-méchant, جاهت سکالی *jāhat sa-kālī*. Calomnie —, کلهون *fitnah yang jāhat sa-kālī*. Conduite —, یغ باپق جاهت *ka-lakū-an yang bānah jāhat*.

DIACONAT, s. m., درجة الشماس *darajat eš-šemmas*.

DIACRE, s. m., شماس *šemmas*, جورو درما *juru dermā*.

DIADÈME, s. m., تاج *tāju*, مکوت *makōta*, تشکولق *teṅkūluk*. Porter le —, تاج ممالکی *memūkey tāju*.

DIAGONALE, s. f., ligne droite qui va d'un angle à l'autre, یغ ملتغ *masṭar*

در فنجورو کفد فنجورو *mester yang me-lintang deri pen-juru ka-pada pen-juru*.

DIALECTE, s. m., لغة *logat*. Le — de Menangkabau, لغة نگرى منغکابو *logat nagri menangkābar*.

DIALECTIQUE, s. f., art de raisonner, علم بچار *ilmu bixāra*, علم دلیل *ilmu delil*.

DIALOGUE, s. m., فتورن *pe-tutūr-an*, فرکنکتان *per-kata-katā-an*, سوال دان جواب *suāl dān jawāb*.

DIALOGUER, v. n., توتر منوتر *tūtur-menūtur*, برکنکات *ber-kata-kata*, برسوال جواب *ber-suāl-jawāb*.

DIAMANT, s. m., انتن *intan*, بانو *bātu intan*, الماس *almās*. Deux gros diamants, انتن بسر دو بانو *intan besār dua bātu*. Polir le —, منغکوسق انتن *meng-gōsoḷ intan*, منغاسه انتن *meng-āsah intan*.

DIAMÉTRALEMENT, adv. — opposé, لاین سکالی *lāin sa-kālī*.

DIAMÈTRE, s. m., بوجر *būjur*, قطر *kuṭr*.

DIAPASON, s. m., étendue de voix, کلواسن سوار *ka-luwās-an suāra*.

DIAPHANE, adj., جرنه *jernih*, چره *xerəh*, ترغ ترس *trəṅ-trəs*. L'eau est —, ایر ایت جرنه *ayer itu jernih*: Ce verre est —, کچ ایت چره *kāxa itu xerəh*.

DIAPHORÉTIQUE, adj., qui purge par les sueurs, یغ مغلورکن ثله *yang mengalūar-kan peluh*. Boisson —, مغلورکن اوبت اکن برؤلله *obat ākan ber-peluh*.

DIAPRÉ, E, part. pas. du v. diaprer, هیرم *hīram*, ورن برسلاغ *ber-selang-selang warna*.

DIAPRER, v. a., مغهیرمکن *meng-hīram-kan*, ورن مپلسکن *menelāng-kan warna*.

DIARRHÉE, s. f., خیرت *xīrit*, چاهر *xāhar*, گلچر *gāxar*. — graisseuse, خیرت لندر *xīrit lindir*. — bilieuse, خیرت همقدو *xīrit ham-pedū*.

DICTAMEN, s. m., ستاهو هاتی *sa-tāhu hāti*.

DICTATEUR, s. m., اورغ قمرته یغ *orang qmרתه یغ*, کوساک تیاد برهشک *orang pema-rentah yang kuasā-nā tiada ber-hingga*.

DICTATURE, s. f., کواس یغ تیاد برهشک *kuāsa yang tiada ber-hingga*.

DICTÉE, s. f., حال مغتاکن یغ هارس *hal mengatā-kan yang harus di-tulis*. Ecrire sous la — de quelqu'un, منولس یغ دکناکن اورغ *menulis yang di-katā-kan orang*.

DICTER, v. a., ممبری تاهو قد اورغ *mem-brī tāhu pada orang barang yang harus di-tulis-nā*.

DICTER, suggérer. La conscience nous dicte ce que nous devons faire, ستاهو هاتی مشجاری کامی اکن بارغ یغ

هارس کامی مشجراکن ایت *sa-tāhu hāti meng-ajar-i kāmī ākan barang yang harus kāmī mengarjā-kan itu*.

DICTION, s. f., éloction, حال برکات *hāl ber-kāta*, منولس *hāl menulis*, علم برکات دغن یغ بایق *ilmu ber-kāta dengan yang baīq*.

DICTIONNAIRE, s. m., قاموس *kā-mūs*, کتاب قاموس *kitāb kāmūs*, کتاب لغة *kitāb loqat*. — malais, کتاب قاموس بهاس ملايو *kitāb kāmūs bahāsa malāyu*.

DICTON, s. m., mot sentencieux, گزندم *gurindam*, مثل *mişal*. Un vieux —, گزندم یغ لام *gurindam yang lāma*.

DIDACTIQUE, s. f., art d'enseigner méthodiquement, حال مشجراکن سواتو *hāl meng-ajar-kan suatu ilmu dengan atūr-an*.

DIÈTE, s. f., régime de nourriture, فراتورن ماکن دان مینم *per-atūr-an mākan dān mīnum*.

DIEU, s. m., الله *allah*, الله تعالى *allah taāla*, توهن *tūhan*, الله توهن *tūhan allah*, الله *ilah*. — créateur du ciel et de la terre, خلاق *kallāk*, خلاق لاغت دان بومی *kallāk lāngit dān būmi*. — le tout puissant, توهن سرو سکلین عالم *tūhan serwa sa-kālī-an ālam*. Un — en trois personnes, تیك اقنوم یغ

ساتو ساج الله اداك *tiga uknūm yang sātu sāja allah adā-ña*. Le — des dieux, اله يبع اتس سكلين الهة *ilah yang atas sa-kali-an ilahet*. — très clément et très miséricordieux, يبع الرحمان الرحيم *yang er-rahmān er-rahīm*. Adorer —, سمبه الله *sembah sujud pada allah*. Louer —, موجي الله *memuji allah*. Servir —, مبعتي فد الله *mem-bakti pada allah*. Rendre grâces à —, مغوجف شكور كقد الله *meng-ūcap šukūr ka-pada allah*. Au nom de —, بسم الله *bismi-illahi*. S'il plaît à —, —, انشا الله *in-šā-allah*. A — ne plaise, فليس *palīyas*. Par —, دم الله *demi allah*, والله *wallahi*. Avec la grâce de —, دغر نعمة الله *dengan niṣmet allah*. Pour l'amour de —, كارن الله *kārna allah*. Il fait son — de son ventre, الهن اد فترين *ilah-ña ada prūt-ña*. Dieu! الله *illahi*. O —! يا الله *yā illahi*. Mon —, الهك *ilah-ku*. — (dans un sens payen), ديو *dēwa*, اله *ilah*. Déesse, ديوي *dēwi*. Les Dieux, ديوات *dēwāta*. Ne servez pas les Dieux des étrangers, جاغن *gāgn*. اغكو بقتي فد ديوات ٢ اورغ هلت *jāngan angkaw bakti pada dēwāta-dēwāta orang halūt*.

DIFFAMATEUR, TRICE, s., اورغ *orang peng-umpat*, اورغ *orang*

يغ مفتهنك *orang penūkas*, فنوكس *yang mem-fitnah-kan*.

DIFFAMATION, s. f., فغمفانن *peng-umpāt-an*, قنه *fitnah*, اججاهن *ajujāh-an*, چلاچولو *xelā-xūlu*.

DIFFAMÉ, E, part. pas. du v. diffamer, تروتوكس *ter-tūkas*, كن فته *kena fitnah*.

DIFFAMER, v. a., دعرير, مغمفت *meng-umpat*, مفتهنك *mem-fitnah-kan*, مبلشكر *menūkas*, مبلشكر *me-nēlonkar*, مفرملوكن *mem-per-malū-kan*, مروسق نام اورغ *me-rūsak nāma orang*.

DIFFÉRÉ, E, part. pas. du v. différer, retardé, ترغكه *tanggūh*, ترغكه *ter-tanggūh*. Etre —, دفرتغكهكن *di-per-tanggūh-kan*, دفرلبنكن *di-per-lambat-kan*.

DIFFÉREMENT, adv., ملاينكن *me-lāin-kan*, دغر فري يغ لاین *dengan prī yang lāin*.

DIFFÉRENCE, s. f., فرلينن *per-lāin-an*, فربدان *per-bedā-an*. C'est une grande —, ايت فربدان بسر *itu per-bedā-an besār*. Etablir une —, مبدان *mem-bedā-kan*.

DIFFÉREND, s. m., querelle, بنته *bantah*, فربناهن *per-bantāh-an*, چدرا *xidrā*, سليسه *salisih*. Avoir un —, برينته *ber-bantah*, برچدرا *ber-xidrā*. Accommoder un —,

مفردامیکن اورغ برنته *mem-per-damey-kan orang ber-bantah*.

DIFFÉRENT, E, adj., qui diffère, رفان تیا دسام *tāda sāma*. D'une forme différente, رفان لاین *rupā-ña lāin*. Différentes sortes, باگی *bāgey-bāgey*. De différentes manières, بربری *ber-pri-pri*. C'est tout à fait — ایت لاین سکالی *itu lāin sa-kāli*.

DIFFÉRENT, v. n., être différent, برلینن *ber-lāin-an*, برسلاهن *ber-salāh-an*, برید *ber-bēda*. Il ne diffère pas dans la forme, تیا د برلینن *tāda ber-lāin-an rupā-ña*. Sa conduite diffère de ses paroles, دغن فرکناهن *lakū-ña ber-salāh-an dengan per-katā-an-ña*.

DIFFÉRER d'opinion, برچدرا *ber-xidrā*, برسلیسه *ber-salīsh*.

DIFFÉRER, v. a., retarder, remettre à un autre temps, منغکه *menungguh*, ملبت *me-lambat*, ملنجت *me-lanjut*, برلین *ber-lēna*. — une affaire, منغکه سواتو فکرچان *menungguh-kan suātu pe-karjā-an*. — toujours, remettre sans cesse, تنغکه برتنغکه *tungguh-ber-tungguh*. Faire —، مفرتنغکهکن *mem-per-tungguh-kan*, مفرلمبتکن *mem-per-lambat-kan*.

DIFFICILE, adj., برت سوکر *sūkar*, برت برات *brāt*, سوسه *sūсах*, مشکل *muškil*.

Affaire —، فکرچان یغ سوکر *pe-karjā-an yang sūkar*. Chemin —، جالن یغ سوسه *jālan yang sūсах*. — à faire, سوکر دکرچ *sūkar di-karja*. Question — (à résoudre), سوال یغ مشکل *suwāl yang muškil*. Cela est trop — pour nous, ایت ترالو برت فد کیت *itu ter-lālu brāt pada kīta*. Devenir —، منجادی برت *men-jādi brāt*. Homme —، اورغ *orang*, اورغ دلغ *orang delāp*, اورغ یغ اغکار تنغکهکن *orang yang angkāra tingkah-ña*.

DIFFICILEMENT, adv., دغن سوسه *dengan sūсах*, دغن یغ برت *dengan yang brāt*.

DIFFICULTÉ, s. f., کسکارن *ka-sukār-an*, کسساهن *ka-susāh-an*, کبرائن *ka-brāt-an*, مشقة *mušekket*. Les difficultés qu'on rencontre dans le monde, کسکارن دنیا *ka-sukār-an duniā*. Il rencontrera bien des difficultés, ای اکن *ia akan ber-temū dengan be-brāpa bānāk ka-susāh-an*. Parler avec —، برکات *ber-kāta dengan sūсах*. — de respirer, سوسه برنفس *sūсах ber-nefas*.

DIFFORME, adj., contrefait, بروف *be-rūpa būruk*, کچی رفان *keji rupā-ña*, چنغک *xinangga*, بشکت *bengkok*. — de la main ou du pied, چاتق *xāpik*.

DIFFORMITÉ, s. f., روف بورق *rūpa būruk*, روف کجی *rūpa keji*. — naturelle, چغٹل *xangga*.

DIFFUS, E, adj., qui manque de cohésion, de netteté, برچچیرن *ber-xixir-an*, کوست *kūsut*. Un discours —, بچار یخ کوست *bixāra yang kūsut*.

DIFFUS, prolix, لنجیت *lanjut*.

DIFFUSION, s. f., (des fluides), چچورن *xuxūr-an*.

DIFFUSION, (du style), فري کوست *prī kūsut*, چچیرن *xixir-an*.

DIGÉRER, v. a., des aliments, مغھنچرکن مکانن *merg-hanxur-kan makān-an*, منچرن مکانن *men-xerna makān-an*.

DIGÉRER, examiner à fond une affaire, مرقسائی سواتو فکرجا ان دغن *memreksā-i suātu pe-karjā-an dengan rājīn*.

DIGÉRER, endurer avec patience un affront, کن مالو دغن صبر *kena mālu dengan sabar*.

DIGESTION, s. f., حال مغھنچرکن مکانن *hāl merg-hanxur-kan makān-an*, فنچرنان مکانن *pen-xernā-an makān-an*.

DIGITAL, E, adj., یخ جاری فون *yang jāri pūña*. Articulation digitale, بوکو جاری *būku jāri*.

DIGITALE, fleur, ککواتن *kakawātan*.

DIGNE, adj., qui a de la dignité, انده سمفرن *sempurna*, بایق *bāik*, انده *indah*, مستحق *mustehik*, لورس *lurus*. Une conduite —, لاکو یخ *laku yang indah*. Un — homme, اورغ سمفرن *orang sempurna*.

DIGNE, qui mérite, هارس *hārus*, فانت *pātut*, لایق *lāik*. — de louanges, هارس دفوجی *hārus di-pūji*. — de châtement, هارس دستساکن *hārus di-siksā-kan*. — de mort, هارس ماتى دبونہ *hārus mātī dibūnuh*. — de foi, کفرچیا ان *kaperxayā-an*. — de compassion, کسین *kasih-an*.

DIGNEMENT, adv., دغن سهارسن *dengan sa-hārus-ña*, اتس فري یخ *atas prī yang pātut*, دغن فانت *dengan sepertī-ña*.

DIGNITÉ, s. f., noblesse, grandeur, کبسان *ka-besār-an*, کملیان *kamuliā-an*, همه بنر *himmat benār*, عظمة *atlamat*.

DIGNITÉ, charge, office, فشکت *pangkat*, مرتبة *mertabat*, درجه *darajat*. — royale, فشکت کرچان *pangkat ka-rajā-an*. Les hautes dignités, مرتبة یخ تشکی *mertabat yang tinggi*. Arriver aux dignités, نایق *nāik ka-mertabat yang tinggi*. Perdre ses dignités,

تورن درفد مرتبتن *tūrun deri-pada mertabat-ña*.

DIGRESSION, s. f., حال ملنجبتن *hāl me-lanjut-kan perkatā-an*, فوتردالم بچار *pūtar dālam bixāra*, سست درفد حال *sesat deri-pada hāl*.

DIGUE, s. f., ترمب *terbis*, تمبق *tembok*, بندوغن *bandung*, بندوغن *bandung-an*, فماتخ *pemātang*. Construire une —, منمبق *menerbis*, منمبق *menembok*. Rompre une —, منسکن ترمب *menetūs-kan terbis*. Entourer de digues, مبندوغن *mem-bandung-kan*.

DILACÉRER, v. a., déchirer, منچارقکن *men-xāriḱ-kan*, مپویقکن *meñūyāḱ-kan*.

DILAPIDER, v. a., dépenser follement, ممبورسکن *mem-bōros-kan*, — une immense fortune, ممبورسکن *mem-bōros-kan harta yang bāñak*.

DILATER, v. a., étendre, ملاشکن *me-lāpang-kan*, ممبسرن *mem-besār-kan*.

DILATER le cœur, fig., میکاکن هاتی *meñukā-kan hāti*.

SE DILATER, v. pron., ملاشکن *me-lāpang-kan diri-ña*, منجادى *men-jādi lebèh besār*.

DILEMME, s. m., sorte d'argument, یغ گند *kīyās yang ganda*, دلیل یغ گند *delīl yang ganda*.

DILIGEMENT, adv., avec soin, دغن راجن *dengan rājīn-ña*, دغن اسپان *dengan usahā-ña*.

DILIGEMENT, promptement, سكره *sigrāh*, لكس *lekàs*.

DILIGENCE, s. m., soin, recherche exacte, كرجین *ka-rajīn-an*, سقسام *saksāma*. Faire ses diligences, دغن راجن ممرقس *memreksa dengan rājīn-ña*, میدق دغن سقسام *meñūdik dengan saksāma*.

DILIGENCE, promptitude, فرى لكس *prī lekàs*, فرى سكره *prī sigrāh*, بڭاتن *bangāt-an*. Faire —, مېوت *mem-būat dengan lekàs*. Il vint en —, داتغله *ia ber-bāngat-bāngat datang-lah*.

DILIGENT, E, adj., soigneux, attentif, یغ راجن *rājīn*, یغ براساه *yang ber-usāha*, یغ براغت *yang ber-īngat*. Écolier —, مرید یغ راجن *murīd yang rājīn*.

DILIGENT, prompt, expéditif, باغت چفت *xepāt*, پانتس *pantas*, باغت *bāngat*. Homme —, اورغ چفت *orang xepāt*. Ouvrier —, قدی یغ چفت *pandey yang xepāt*.

DILIGENTER, v. a., مراجنکن *me-rājīn-kan*, مېباغتنکن *mem-bāngat-kan*, ملکسکن *me-lekàs-kan*.

DIMANCHE, s. m., مشکو *minggo*, هاری مشکو *hāri aḥad*. Le —, *aḥad*.

mīnggo, هاری احد *hāri ahad*. À chaque —, هاری مڠکو *pada tiap-tiap hāri mīnggo*. Habits des dimanches, فکاین یغ انده *pakēyan yang indah*.

DĪME, s. f., سفرڤلوهن *sa-per-pulōh-an*. Payer la —, مبرى *mem-brī sa-per-pulōh-an*. سفرڤلوهن *mem-per-sembah-kan sa-per-pulōh-an*. Membrement *mem-per-sembah-kan sa-per-pulōh-an*. Percevoir la — des revenus, مڠمڠفکن سفرڤلوهن درؤد حاصل *meng-himpun-kan sa-per-pulōh-an deri-pada hasil*.

DIMENSION, s. f., هکورن لمباک *hukūr-an lembāga*. Les corps ont trois dimensions, longueur, largeur et hauteur, هکورن سکل لمباک تیڠ *hukūr-an segala lembāga tiga adan* یا ایت فنجڠن لیبون دان تلبن *adā-ña iā-itu panjang-ña lebar-ña dān tebāl-ña*.

DIMINUER, v. a., amoindrir, مڠچلکن *mengūrang-kan*, مڠچلکن *mengexil-kan*. — le fermage, مڠچلکن *mengūrang-kan pājak*. — l'amende, مڠچلکن *mengūrang-kan denda*. — la longueur, مڠچلکن *mengūrang-kan panjang-ña*.

DIMINUER, v. n., منجادی کورڠ *men-jādi kūrang*. L'eau diminue, منجادی کورڠ *āyer men-jādi kūrang*. La maladie a diminué,

فپاکت ایت سده جادی کورڠ *peñākit itu sudah jādi kūrang*. Le prix diminue, ایت تورن هرڠان *harga-ña itu turun*.

DIMINUTION, s. f., 1°, action, حال *hāl mengūrang-kan*. 2°, résultat, فڤری جادی کورڠ *prī jādi kūrang*, ککراڠن *ka-kurāng-an*. — de la population du pays, ککراڠن *ka-kurāng-an isi nagri*. — de prix, کتروتن هرڠ *ka-turun-an harga*. — des forces, کهلانڠن قوه *ka-hilāng-an fūwat*.

DINDE, s. f., هایم ولند *hāyam wolanda betina*.

Loc. Fig. C'est une dinde, اورڠ *orang perampuan itu bōdoh adā-ña*.

DINDON, s. m., هایم ولند *hāyam wolanda jantan*.

Loc. Fig. C'est un dindon, ای *ia sa-ōrang bōdoh*.

DĪNER, v. n., مڠتڤ *mākan*, مڠتڤ *meñantap*, ماکن فڤد تڤه هاری *mākan pada tengah hāri*. Inviter à —, مڠگلل اورڠ *memanggil orang mākan*, مڠگلل اورڠ *meñilākan orang mākan*. Dîner en ville, دڤرڠامو اورڠ *di-per-jāmu orang*.

DĪNER, s. m., مکانن تڤه هاری *makān-antengah hāri*, فڤرڠموم تڤه *per-jamū-an tengah hāri*. Après —, سده هابس ماکن *sudah*

hābis mākan, لغس تغه هاری *lepās tengah hāri*.

DIOCÈSE, s. m., دایرة نگرى یغ دباوه *dāirat nagrī yang di-bāwah parentah sa-ōrang uskuf*.

DIPHTHONGUE, s. f., réunion de deux sons en une syllabe, هجايخ *hijā yang ber-būnī dūa*.

DIPLOMATE, s. m., قندی دالم *pandey dālam pe-karjā-an utūs-an*.

DIPLOMATIE, s. f., قشتمهون دالم *pengatahū - an dālam pe-karjā-an utūs-an*.

DIPLOME, s. m., سورت کسقیسین *sūrat ka-saksī-an*, سورت کسقیسین *sūrat ka-saksī - an per-temān-an*.

DIRE, v. a., برکات *kāta*, برگات *ber-kāta*, مغوچف *meng-ūxap*, منوتر *menūtur*, مغوجر *meng-ūjar*. — la vérité, برکات بنر *ber-kāta benār*.

Bien — , برکات دغن یغ بايق *ber-kāta dengan yang baik*. Ce que vous dites est bien vrai, بنرله سکل کتام ایت *benār - lah segala katā - mu itu*. Que dit-il? اى کتان *apa katā-ña*. Voilà ce que je dis, دمکینله کتاک *demikīan - lah katā - ku*. Alors le prophète dit, مک نبى فون مغوچف *maka nabī pūn meng-ūxap*. Dites! کتاکاله *katā-lah*, کتاکانله *katā-kan-lah*,

دکتاکاله اولهم *di-katā-kan-lah ūleh-mu*. Ce ne sont pas les paroles qu'il a dites, ایت بوکن کات یغ دکتاکان *itu bukan kāta yang di-katā-kan-ña*. Comme disent les anciens, سفرت *seperti kāta orang dahulu kāla*. L'un dit oui, l'autre dit non, مک کات سورغ یا مک کات *maka kāta sa-ōrang yā maka kāta sa-ōrang lāin tidak*. On dit, اورغ کات *orang kāta*, دکتاک اورغ *di - kāta orang*. C'est à dire, ایزین یاییت *iā-itu*, یعنی *yanī*, ایزین *artī-ña*. Il dit en lui-même, اى فیکر *ia pikir di dālam hatī-ña*. Dire la messe, ممبوت ميس *mem-buat mīsa*. Qu'est-ce à dire? اى ایت *apa artī - ña itu*. Pour ainsi dire, اد سفرت *ada seperti*.

SE DIRE, v. pfon., فیکر *pikir*, برکات فو سندرین *ber-kāta pada sendirī - ña*. Se dire grand, مغات *mengāta derī - ña* اورغ بسر *ōrang besār*.

DIRE, s. m., فرکتان *kāta*, فرکتان *per-katā-an*, سبد *sabda*. Le — des témoins, کات اورغ سقسى *kāta orang saksi*. Au — des anciens, تورت *turut* فرکتان اورغ دهولو کال *katā-an orang dahulu kāla*.

DIRECT, E, adj., بطل *betul*, جانلورس *lūrus*. Chemin — , جانلورس

jālan betūl. Ligne directe, بارس بتل *bāris betūl*.

DIRECTEMENT, adv., بتل *betūl*, ترس *trūs*. Ce chemin conduit — à Malacca, جالان ایت بتل کمالک *jālan itu betūl ka-malāka*. Il se présente — au roi, ای مذهباده راج *ia merg-hādap rāja*.

DIRECTEUR, TRICE, s., پامبولو *paṅ-hūlu*, جورو *jūru*, کفال *kapāla*, پامپو *paṅ-ampu*.

DIRECTEUR, maître, instituteur, کورو *gūru*, معلم *maḥlim*.

DIRECTION, s. f., action de diriger, پامپوتاران *paṅ-hantār-an*, پامپوتوران *paṅ-anjūr-an*, پامبوان *pa-m-bawā-an*, پامپوتاران *pa-marentāh-an*.

DIRECTION, tendance vers, توجو *tūju*, توجوان *tujū-an*. — du navire, توجوان فراهو ایت *tujū-ña prāhu itu*. — du côté de la prière, توجوان قبله *tujū-an keblat*. — du chemin, لرون *loron*, توجوان ایت *lalū-ña jālan itu*. Qui est dans la — de, یانگ بربتولن *yang ber-betūl-an*, یانگ بربتتاغن *yang bertentāng-an*.

DIRIGER, v. a., guider, régler, پامپوتاران *paṅ-hantar*, پامپوتاران *paṅ-anjūr*, مامبو *ma-m-bāwa*. — quel-qu'un, پامپوتاران اورغ *paṅ-hantar ōrang*. — par la main, مامپن *ma-mimpin*. — des travaux, ملکون کراج *me-lakū-kan karja*. — une expé-

dition militaire, پامپوتاران فکرجان *paṅ-anjūr-kan pe-karjā-an prang*.

DIRIGER, mettre dans une direction, منجوجن *menujū-kan*. — la proue du navire sur une île, منجوجن هلون فراهو کفد سبوه فولو *menujū-kan halūwan prāhu ka-pada sa-būah pūlaw*. — vers le nord, ممتولی کسار *mem-betūl-i ka-utāra*. — une pièce de canon, ممتار مریم *mītar marīam*.

SE DIRIGER, v. pron., منوجو *menūju*. Se — vers la montagne, پامپوتاران منوجو کونخ *ber-jālan menūju gūnang*.

DIRIMANT, E, adj., یانگ منیدکن *yang menīdak-kan*. Empêchement — de mariage, یانگ منیدکن نکاح *larāng-ang yang menīdak-kan nikāh*.

DISCERNEMENT, s. m., action de discerner, حال ممدان *hāl mem-beda-kan*.

DISCERNEMENT, qualité de l'esprit, اکل بودی *aḥal būdi*.

DISCERNER, v. a., distinguer, ممدان *mem-beda-kan*. — la vérité d'avec l'erreur, فدا اتار کبنارن *mem-beda-kan pada antāra ka-benār-an dān bōhong*.

DISCERNER, découvrir, voir distinctement, مملیت *me-tihat*, مملیت *menampak*, دغن ترغ *me-tihat deryan trang*.

DISCIPLE, s. m., مرید *murīd*, فلاجر *pel-ājar*. Les disciples de Jésus - Christ, توهن عيسى *murīd-murīd tūhan īsa*. Aimer ses disciples, مغاسه اكن مریدن *mergāsih ākan murīd-ñā*. Enseigner ses disciples, منجاری مریدن *merg-ajār - i murīd - ñā*. Devenir —, منجادی فلاجر *men-jādi pel-ājar*. Le — n'est pas plus que le maître, فلاجر بوکن اد لبه درؤد فٹاجر *pel-ājar būkan ada lebh derūd fītajar*.

DISCIPLINE, s. f., instruction, اجارن *ajār-an*, فٹجانر *perg-ajār-an*.

DISCIPLINE, règlement, direction, اندغ *undang-undang*, قرنته *paren-tah*.

DISCIPLINE, châtement, سیاست *siāsāt*.

DISCIPLINE, fouet, چمتی *camotī*.

DISCIPLINER, v. a., instruire, منجاری *merg-ajār-i*.

DISCIPLINER, régler, ممرنتهکن *memarentah-kan*, مڭاترکن *merg-atur-kan*.

DISCONTINUATION, s. f., فرهنټين *per-henti-an*, حال برهنټی *hāl ber-henti*.

DISCONTINUER, v. a., cesser, برهنټی *ber-henti*. — de pleurer, برهنټی درؤد مناعس *ber-henti derūd menāgis*. — de parler, برهنټی برکات *ber-henti ber-kāta*, بچار *ber-kāta*.

pūtus bixāra. Sans —, دغن تياد *ber-henti*. Faire —, مفرهنټیکن *mem-per-hentikan*, سوره برهنټی *sūruh ber-henti*.

DISCONVENANCE, s. f., ثری حال *prī hāl tiāda pātut*.

DISCONVENANCE, différence, بيد *bēda*, ساله *sālāh*, سام *sām*, پريغ تياد *prī yang tiāda sāmā*.

DISCONVENIR, v. n., nier, ميڭکل *meñargkal*, منکر *munkir*.

DISCORDANCE, s. f., des sons, ساله بر بويي *būni janggal*, جڭکل *sālāh ber-būni*.

DISCORDE, s. f., فربتاهن *per-bantāh-an*, چدر *xidrā*, سالیسه *salī-sih*. — perpétuelle, دغن فربتاهن *per-bantāh-an dergan tiāda ber-henti*. Fomenteur la —, مغوڭ فربتاهن *merg-ūpaḥ per-bantāh-an*. Semeur de —, اورغ *orang perg-ūpaḥ*. Pomme de —, اصل *pōhon xidrā*, چدر *aṣal per-bantāh-an*.

DISORDER, v. n., des sons, ساله *sālāh ber-būni*.

DISORDER, être en discorde, چدر *ber-xidrā*, برسالیسه *ber-salī-sih*.

DISCOUREUR, EUSE, s., grand parleur, اورغ فووتر *orang penūtur*, پريغ تاهو *yang ber-banxang*, پريغ برنېچ *yang tāhu ber-kata-kāta*.

— agréable, qui sait plaire, اورغ *orang* pen-
nūtur yang tāhu meñukā-kan hāti.

DISCOURIR, v. n., مېچار *mem-
bixāra*, مېبېنج *mem-banxang*,
برکاتکات *ber-kata-kāta*. — sur un
sujet grave, مېچارکن درؤد فرکار بسر *mem-bixarā-kan deri-pada por-
kāra besār*. Il y a très longtemps
que nous discourens, مک لام سکالی *maka lāma sa-
kāli kita orang ber-banxang-ban-
xang*.

DISCOURS, s. m., بچار *bixāra*,
فرتورن *per-tutūr-an*, کتکات *kata-
kāta*, بېنج *banxang*. Commencer
un — ملامی بچار *me-mulā-i
bixāra*. Au milieu du — فدتغه بچار,
pada tengah bixāra. — clair, بچار
ترغ *bixāra trang*. — confus, بچار
کوست *bixāra kūsut*. De vains
discours, بچار یغ سی ۲ *bixāra yang
sia-sia*.

DISCOURS oratoire, sermon, خطبة
kuṭbat.

DISCOURTOIS, E, adj., بیادب *bī-
adab*, یغ کورغ سوئن *yang kūrang
sūpan*, تیاد تاهو عاده *tiāda tāhu
ādat*.

DISCRÉDIT, s. m., کورغ فرچای
kūrang perxāya, کورغ حرمة *kūrang
hormat*.

DISCRÉDITER, v. a., مېهیلشکن
فرچای *merg-hilang-kan perxāya*,
مروسقن نام *me-rūsak-kan nāma*,
مېهینان *merg-hinā-kan*.

DISCRET, ÊTE, adj., prudent, judi-
cieux, بېجق *bijak*, بېجقسان *bijak-
sāna*, بديمان *budimān*. Un homme
d'une conduite très discrète, اورغ
یغ امت بېجقسان لکون *orang yang
āmat bijaksāna lakū-ña*.

DISCRET, fidèle au secret, یغ تاهو
سحقن رهسی *yang tāhu simpan
rahasia*.

DISCRÈTEMENT, adv., دغن بېجقسان
dengan bijaksāna. Cette affaire
doit être traitée — مک فرکار ایت
هندق دکرچاکن دغن بېجقسان
*maka porkāra itu hendak di-karjā-kan
dengan bijaksāna*.

DISCRÉTION, s. f., circospection,
کبجاکن *ka-bijak-an*, بودی بچار *būdi
bixāra*, یغ سنونه *prī yang se-
nūnuh*, حذر *ḥadzar*. Celui qui
n'agit pas avec — ne doit pas être
appelé sage, مک اورغ یغ تیاد کرج
دغن بودی بچار ایت تیاد بر بودی نمان
*maka orang yang tiāda kerja
dengan būdi bixāra itu tiāda ber-
būdi namā-ña*.

DISCRÉTION, modération, کچرماتن
ka-xeremāt-an.

À DISCRÉTION, à volonté, تورت
کهندق سندیری *turut ka-hendak*

sendiri. Se rendre à —, مبرهنکن
دیروی تیاد دغن جنجی *meñeruh-kan*
diri tiada dengan janji.

DISCULPER, v. a., justifier, معافکن
me-maāf-kan, میچیکن درفد ساله
meñuāi-kan deri-pada sālāh,
مغعدلکن *meng-ādil-kan*.

DISCUSSION, s. f., examen, حال
ممرقس دغن سقسام *hāl memreksa*
دغن سقسام *dengan saqsāma*, تفحص
tefehhuṣ.

DISCUSSION, dispute, ثر بتاهن کات
per-bantāh-an kātā.

DISCUTER, v. a., examiner avec
soin, ممرقس دغن سقسام
memreksa dengan saqsamā-ña,
میلید فکن *meñitidik-kan*,
متفحص *men-tefeh-*
huṣ, میچیراکن *mem-bi-carā-kan*.

DISERT, E, adj., تاهو برکتکات *tāhu*
ber-kata-kātā, فصیح *feṣīh*.

DISETTE, s. f., کلغارن *ka-lapār-*
an, ککراغن *ka-kurāng-an*. — de
vivres, کلغارن *ka-lapār-an*. — de
livres, ککراغن کتاب *ka-kurāng-an*
kitāb.

DISEUR, EUSE, s., یغ منچرترا *yang*
men-xeritrā, منچرترا *pen-xeritrā*,
دالغ *dālang*. — de nouvelles, یغ
مبری *yang mem-brī kabār*,
مفجبر *peng-kabār*. — de bonne
aventure, قسغ *pe-tenury*.

DISGRÂCE, s. f., perte des bonnes
grâces de quelqu'un, مرک *murka*,

ماره *mārah*. Encourir la — du
prince, کن مرک بکند *kena murka*
baginda.

DISGRÂCE, infortune, malheur,
انتغ مالغ *untung mālang*.

DISGRACIÉ, E, adj., difforme,
چنغل *be-rūpa būruk*, چنغل
xinangga.

DISGRACIÉ, qui a perdu les bonnes
grâces de quelqu'un, مرک
یغ سده کن *murka yang sudah kena murka*.

DISGRACIEUX, EUSE, adj., یغ کورغ
یغ تیا *yang kūrang mānis*,
یغ تیا *yang tiada mānis rupā-*
ña.

DISJOINDRE, v. a., séparer, مموک
mem-būka, مبله *mem-belāh*,
میکوکن *meñakū-kan*.

DISJOINT, E, part. pas. du v. dis-
joindre, بوک *būka*, تر بوک *ter-būka*,
تر بله *ter-belāh*. Des planches dis-
jointes, قافن یغ تر بوک *pāpan yang*
ter-būka.

DISLOCATION, s. f., déboitement
d'un os, حال تکلیت *hāl tegaliat*.

DISLOCATION, séparation, démem-
brement, فرچراین *per-xerēy-an*.

DISLOQUÉ, R, part. pas. du v. dis-
loquer, تکلیت *tegaliat*, تکلیجه
tega-tijuh.

DISLOQUER, v. a., déboiter les os,
منکلیت *menegaliat*, منکلیجه
menega-tijuh. — l'épaule, منکلیت
menegaliat bāhu.

DISPARAÎTRE, v. n., cesser de paraître, نپف *lenñap*, غایب *gāib*, هیلخ *hilang*. Et il disparut, مك *maka lenñap-lah ĩa*. Alors tout disparut à la fois, مك نپفله ای *maka lenñap-lah sa-kāli samuā-ñā*. Il disparut aux yeux de la foule, مك غایبله ای درفد *maka gāib-lah ĩa deri-pada māta orang bāñak*. Mon mouchoir a disparu, سافو تاغنك سده *sāpu tārangan-ku sudah hilang*. Le navire avait disparu, كفل ایت *kapal itu tiada kalihāt-an lāgi*. Il a disparu de la scène du monde, ای سده ماتی *ĩa sudah māti*. Le soleil n'avait pas encore disparu, متهارى فون بلم ماسق *matahāri pūn belum māsuk*. Faire —, ملنپشكن *me-lenñap-kan*, مغهیلخكن *merg-hilang-kan*.

DISPARATE, adj., تیاد سام *tiāda sāmā*, تیاد بر قومتن *tiāda ber-patūt-an*, برلاین *ber-lāin*.

DISPARITÉ, s. f., ثوری یغ تیاد سام *prī yang tiāda sāmā*, ثوری برلینن *prī ber-lāin-an*.

DISPARITION, s. f., حال نپف *hāl lenñap*.

DISPARU, E, part. pas. du v. disparaître, سده نپف *sudah lenñap*, غایب *gāib*, هیلخ *hilang*, کهلانغن *ka-hilāng-an*.

DISPENDIEUX, EUSE, adj., یغ منت *yang minta ka-luar bāñak belanja*, یغ ماهل *yang māhal*.

DISPENSATEUR, TRICE, s., qui distribue, qui donne, یغ مغنكرهكن *yang meng-anugrah-kan*, یغ مبهائی *yang mem-bahāgi*. Le — des grâces, یغ مغنكرهكن نعمة *yang meng-anugrah-kan nimet*. — des mystères de Dieu, بندهاری سكل *bendahāri segala rahasiā allah*. — fidèle, بندهاری یغ *bendahāri yang satīawān*.

DISPENSATION, s. f., distribution, حال مغنكرهكن *hāl meng-anugrah-kan*, حال مبهائی *hāl mem-bahāgi*.

DISPENSE, s. f., exemption, فلغاسن *pe-lepās-an*, کبباسن *ka-bebās-an*. — de travailler, کبباسن درفد بکرج *ka-bebās-an deri-pada be-karja*.

DISPENSE, permission, اذن *izin*, مبرى اجازة *ijāzet*. Accorder une —, مبرى اذن *mem-brī izin*.

DISPENSEE, v. a., exempter, ملفسكن *me-lepās-kan*, ميبسكن *mem-bēbas-kan*. — de la prison, درفد ملفسكن *me-lepās-kan deri-pada panjāra*. — de payer les droits, ميبسكن درفد بي *mem-bēbas-kan deri-pada bēya*. — de travailler, ميبسكن درفد بکرج *mem-bēbas-kan deri-pada be-karja*.

DISPENSER, départir, distribuer, مہاگی مغنکرھکن *meng-anugrùh-kan*, مہاگی *mem-bahāgi*, مہری *mem-brī*. Dieu a dispensé l'esprit aux hommes, بودی دانگرھکن اللہ کفد اورغ مانسی *būdi di-anugrùh-kan allah ka-pada orang mānusīa*. Ne dispensez pas les sacrements aux indignes, جاغن مہری سر۲ الکنیس۲ فد اورغ یغ *jāgan mem-brī ser-ser el-kanīset pada orang yang tiāda hārus menarīma dīa itu*.

DISPERSÉ, E, part. pas. du v. disperser, semé çà et là, ترهمبر *ter-hambur*.

DISPERSÉ, séparé, dissipé, ترچری *ter-xerèy*, ترچری بری *ter-xerèy-berèy*, چیچر *xīxīr*, کچیرن *ka-xīxīr-an*.

DISPERSER, v. a., répandre çà et là, مغهمبرکن *meng-hambur-kan*. — de la cendre, مغهمبرکن هابو *meng-hambur-kan hābu*.

DISPERSER, dissiper, mettre en désordre, منچری بریکن *men-xerèy-berèy-kan*. Dieu dispersera leurs ossements, اللہ اکن منچری بریکن *allah ākan men-xerèy-berèy-kan tūlang-tūlang-ūa*. — les brebis, منچری بریکن دہب۲ *men-xerèy-berèy-kan domba-domba*.

SEDISPERSER, v. pron., برچری *ber-xerèy*, برچری ۲ *ber-xerèy-xerèy*.

DISPERSION, s. f., 1°, action de disperser, حال منچری *hāl men-xerèy*, فنچرایسن *pen-xerèy-an*. 2°, résultat, کچراین *ka-xerèy-an*, کچیرن *ka-xīxīr-an*.

DISPONIBLE, adj., dont on peut disposer, یغ دافت دفاکی اورغ *yang dāpat di-pākey orang*.

DISPOS, adj., agile, léger, فتس *fantas*, لچر *lanxar*, چفت *xepāt*.

DISPOSÉ, E, part. pas. du v. disposer, placé, arrangé, اتر *atur*, اندم *andam*, تراندم *ter-andam*.

DISPOSÉ, préparé. سدی *sedīa*, سیف *siāp*.

DISPOSER, v. a., arranger, poser, مغاترکن *meng-atur-kan*, مغندم *meng-andam*, مموبه *mem-būbuh*. — les parties d'un discours, بچار مغاترکن *meng-atur-kan bīxāra*. — le mobilier d'une maison, مغاترکن سرب *meng-atur-kan serba rūmah*.

DISPOSER, préparer, میفکن *mēñap-kan*, میدیاکن *mēñediā-kan*. — une salle pour un festin, میدیاکن مغاترکن بالی اکن منجامو اورغ *mēñediā-kan bāley ākan men-jāmu orang*. — quelqu'un à demander pardon, مغتکرکن اورغ مننت امغن *meng-grāk-kan orang me-mīnta ampun*.

DISPOSITIF, s. m., prononcé d'un arrêt, ثری حکم *pri hukum*.

DISPOSITION, s. f., 1°, action de disposer, حال مغاترکن *hāl meng-*

atur-kan, فتورن *perg-atūr-an*,
 تورتیب *tertib*. 2°, résultat, اتورن
atūr-an, فراتورن *per-atūr-an*,
 اندامن *andām-an*, تورتیب *tertib*.
 — d'un discours, فراتورن بچار *per-*
atūr-an bixāra. — d'un jardin,
 اتورن تامن *atūr-an tāman*.

DISPOSITION, état naturel, فراغی
perāngi, فکرتی *pakriti*, فری *prī*.
 Il a d'excellentes dispositions, ترلالو
 تریلاو بودی فکرتین *ter-lālu bāik*
būdi pakriti-ña.

DISPOSITION, dessein, volonté,
 سهاج *sa-hāja*, کهندق *ka-hendaq*. Il
 est en — derendre, سهاجان مبالس *sa-*
hajā-ña mem-bālas. Je suis en —
 de partir, همب هندق فرکی *hamba*
hendaq pergi.

DISPOSITION, préparation, کسپاڤن
ka-siāp-an. — pour recevoir la
 communion, کسپاڤن اکن مچیت سر
 کسپاڤن المقدس *ka-siāp-an ākan*
meñambut ser el-ḡorbān el-mu-
ḡadas. Avec les dispositions du
 cœur, دغن کسپاڤن هاتی *dengan ka-*
siāp-an hāti.

DISPOSITION, pouvoir, autorité,
 کواس *kuāsa*, فرنته *parentah*. En la
 — de, دباوه فرنته *di-bāwah paren-*
tah.

DISPROPORTION, s. f., فری یغ تیاد
 فری *prī yang tiāda xūkup*, فری
 یغ تیاد فأتت *prī yang tiāda pātut*.

DISPROPORTIONNÉ, E, adj., تیاد سام
tiāda sāma, تیاد چوکف *tiāda xū-*
kep, تیاد فأتت *tiāda pātut*.

DISPUTABLE, adj., یغ داغت
 دفر بنتهکن *yang dapat di-per-ban-*
tah-kan.

DISPUTE, s. f., فر بنتاهن *bantah*,
 فر بنتاهن *per-bantāh-an*, چدرا *xidrā*,
 تغکر *tengkar*, چکت *xekit*, کلاهی *kelāhi*,
 سلیسه *salisih*, جدال *jidāl*. Causer
 des disputes, مغداکن فر بنتاهن *meng-*
adā-kan per-bantāh-an. Source
 de disputes, فوهن چدرا *pohon*
xidrā. Chercher —, منچپاری چکت
men-xahāri xekit.

DISPUTER, v. n., quereller, بر بنته
ber-bantah, مېنته *mem-bantah*,
 بر تغکر *ber-tengkar*, منچکت *men-*
xekit, بر کلاهی *ber-kelāhi*. — avec
 colère, مېنته دغن مارهن *mem-bantah*
dengan mārāh-ña. — contre quel-
 qu'un, مېنتاهي *mem-bantāh-i*.

DISPUTER, rivaliser, بر لب *ber-*
lumba. Ils disputent de noblesse,
 ای بر لب ۲ سیاف له بشاون *ia ber-*
lumba-lumba siāpa lebh barg-
sāwan.

DISPUTER, v. a., مفر بنتهکن *mem-*
per-bantah-kan. Quelle est la
 chose que vous vous disputez? اف
 جواک یغ کامو فر بنتهکن *apa jūga yang*
kāmu per-bantah-kan.

SE DISPUTER, v. pron., disputer ensemble, بر بتهبتاهن *ber-bantah-bantāh-an*.

DISPUTEUR, EUSE, adj., qui aime à disputer, يڭ سوک بر بتهبتاهن *yang sūka ber-bantah*, يڭ منچهارى چکت *yang men-caxāri xekèt*.

DISQUE, s. m., sorte de palet, چکر *xakra*. Lancer le —, ملنترکن چکر *me-luntar-kan xakra*.

DISQUE, corps d'un astre, بولت *būlat*. Le — du soleil, بولت متهارى *būlat mata-hāri*.

DISSECTION, s. f., تشریح *tešrīh*.

DISSEMBLABLE, adj., تياد سام *tiāda sāma*, تياد سروف *tiāda sa-rūpa*, لاين رڤان *lāin rūpā-ña*.

DISSEMBLANCE, s. f., ثرى تياد سام *prī tiāda sāma*, ثرى روف يڭ تياد *prī rūpa yang tiāda sāma*.

DISSEMINER, v. a., semer, répandre çà et là, مغهمبرکن *meng-hamburkan*, منابر *menābur*. Les lèvres du savant disséminent la science, يببر *bibir* اورغ عالم منابر علم *menābur ilmu*.

DISSENSION, s. f., فر بتهبتاهن *per-bantāh-an*, چدرا *xidrā*. Causer des dissensions, مغداکن فر بتهبتاهن *meng-adā-kan per-bantāh-an*.

DISSÉQUER, v. a., مشرت اشکوت ۲ *mergerūt arggōta-arggōta*, شرح

šereh. — un corps humain, مشرت *mergerūt segala arggōta tubuh manusia*.

DISSERTER, v. n., برکات دغن فهم *ber-kāta dengan fehem atas suātu porkāra*.

DISSIDENT, E, adj., qui rejette la religion dominante, يڭ براندر درڤد *yang ber-undur-deri-pada per-xāya el-kanisēt*.

DISSIMULATION, s. f., فرورور *pura-pūra*, چولس *xūlas*, سمو *semū*. Il est plein de —, مکن ددالمن اد قنه *maka di-dālam-ña ada penūh xūlas*. Mettre de côté toute —, منمگکلکن سموا چولسن, *meninggal-kan samuā xūlas-ña*. Se mettre en garde contre la — des gens, مملهارکن دیری درڤد چولس هاتی اورغ *memeliharā-kan diri deri-pada xūlas hāti orang*.

DISSIMULÉ, E, part. pas. du v. dissimuler, trompeur, برچولس *ber-xūlas*, کورغ بتل *kūrang betul*, يڭ مغیچو *yang mengīxu*. Homme —, اورغ برچولس *orang ber-xūlas*.

DISSIMULÉ, qu'on tâche de cacher, ترمبونی *ter-būni*, ترمبونی *ter-sem-būni*. Maladie dissimulée, ڤیاکت *peñakit yang ter-sem-būni*.

DISSIMULER, v. a., cacher ou feindre de ne pas voir, مچینکن *meñem-buni-kan*, مغیچو *mengīxu*,

فرشور تباد *pura-pūra tiāda*. — sa pensée, مپینکن فکیرن *meñem-bunī-kan pikīr-an-ña*. Il dissimule sa colère, ای مپینکن مارهن *ia meñem-bunī-kan mārāh-ña*. Il dissimule un affront, مک فرشور ای *mak فرشور ای* مالو تباد کن مالو *maka pura-pūra ia tiāda kena mālu*.

DISSIPATEUR, TRICE, s., prodigue, شمبورس *pem-bōros*.

DISSIPATION, s. f., évaporation, حال جادی اوڤ *hāl jādi āwap*, حال جادی هیلخ *hāl jādi hīlang*.

DISSIPATION, action de dissiper, de dilapider, حال شمبورسکن *hāl mem-bōros-kan*, شمبورسن *pem-borōs-an*.

DISSIPATION, distraction, کریان *ka-rīyā-an*, ترماس *termāsa*.

DISSIPER, v. a., disperser, مغه مبرکن *meng-hambur-kan*, منچری بریکن *men-xerèy-berèy-kan*. Il les dissipa, ای اکن منچری بریکن مریکیت *ia ākan men-xerèy-berèy-kan marīka-itu*.

DISSIPER, faire disparaître, منیداکن *meng-hīlang-kan*, مغه هیلخکن *meniadā-kan*. Le soleil dissipe les nuages, متهاری مغه هیلخکن اون ۲ *mata-hāri meng-hīlang-kan āwan-āwan*. — les chagrins, مغه هیلخکن *meng-hīlang-kan sūsah hāti*.

DISSIPER, dilapider, شمبورسکن *mem-bōros-kan*. Il a dissipé tous ses biens, دبورسکناله سکل هرتان *di-bōros-kan-ñā-lah segala hartā-ña*.

DISSOLU, E, adj., فرلنتی *perlantey*, ریسو *rīsaw*, دوکان *dōkāna*. Homme —, اورغ فرلنتی *orang perlantey*.

DISSOLUBLE, adj., یغ داڤت دهنچرکن *yang dāpat di-hanxur-kan*.

DISSOLUTION, s. f., séparation des parties, لبورن *hanxūr-an*, هنجورن *lebūr-an*. Tomber en —, منجادی *men-jādi hanxur*.

DISSOLUTION, rupture, فرچراین *per-xerèy-an*. — du mariage, فرچراین اورغ کواين *per-xerèy-an orang kāwīn*.

DISSOLUTION, débauche, کلکون *ka-lakū-an*, فری دوکان *rīsaw*, فری دوکان *prī dōkāna*.

DISSOLVANT, E, adj., یغ مغه منچرکن *yang meng-hanxur-kan*, یغ منچایرکن *yang men-xāer-kan*.

DISSONANCE, s. f., بوپی جڭکل *būni janggal*, ساله بر بوپی *sālah ber-būni*.

DISSONANT, E, adj., جڭکل *janggal*, یغ بر بوپی ساله *yang ber-būni sālah*.

DISSOUDRE, v. a., pénétrer, liquéfier, مغه منچرکن *meng-hanxur-kan*, منچایرکن *men-xāer-*

kan. L'eau dissout le sel, ایرایت
مهرنچرکن گارم āyer itu meny-han-
xur-kan gāram. — le fer, ملبر بسی
me-lebūr besi.

DISSOUDRE, séparer, منچریکن
men-xerèy-kan. — une société,
منچریکن تن ۲ فرسکتون
men-xerèy-kan temàn-temàn per-sakutū-an.
— un mariage, منچریکن اورغ کاوین
men-xerèy-kan orang kāwīn.

SE DISSOUDRE, v. pron., منجادی
men-jādi hanxur.

DISSOUS, OUTE, part. pas. du v.
dissoudre, ترهنچر hanxur, ترهنچر
ter-hanxur, برتلبورن ber-te-lebūr-
an.

DISSUADER, v. a., منچراکن سقای
mem-bixarā-kan supāya
jāngan, ممالشکن memālīng-kan.

DISTANCE, s. f., éloignement,
جاوه jāuh, جاوهن jāuh-ña. La —
de Malacca à Singapore, جاوهن
نگری ملاک ایت در نگری سیغشور
jāuh-ña nagrī malāka itu deri
nagrī sīngapūra. A cause de la —,
ایت سبب جاوهن sebaḅ jāuh-ña itu.
Repousser à —, منجاوهکن
men-jāuh-kan. A une grande —,
بابق jāuh bānāk jāuh.

DISTANCE de temps, لام lāma, لام
lamā-ña.

DISTANCE, différence, بید bēda.
N'oubliez pas la — qu'il y a entre
son rang et le vôtre, جاغن اشکو

لغانن بید مرتبتن دغن اشکو
jāngan angkaw lupā-kan bēda mertabat-
ña dergan angkaw.

DISTANT, E, adj., éloigné, بیغ جاوه
yang jāuh, دور dūra. Une ile peu
distante de Malacca, سبوه ثولو تیاد
سا-بواه در نگری ملاک sa-būah pūlaw
tiāda jāuh deri nagrī malāka.

DISTENDRE, v. a., causer une
tension violente, مرگشکن me-regāng-
kan, منچشکن دغن تارق
memanj-kan dergan tārīk.

DISTILLATEUR, s. f., اورغ مغوکس
orang mengūkus, توکغ ثغوکس
tūkang pergūkus.

DISTILLATION, s. f., ککوسن kukūs-
an, ثغوکس pergukūs-an.

DISTILLER, v. a., tirer le suc, l'esprit
par l'alambic, مغوکس mengūkus.

DISTILLER, v. n., tomber goutte
à goutte, جاته برتق ۲ jātuh be-rin-
tik-rīntik, برتیتق ber-tītik.

DISTILLERIE, s. f., تمقت اورغ
tampat orang mengūkus,
تمقت ثغراکن tampat perg-arāk-an.

DISTINCT, E, adj., différent, séparé,
ترید ter-bēda, لاین lāin, اسخ āsīng,
منفصل munfaṣīl, ترساکو
ter-sāku.

DISTINCT, clair, پات nāta, ظاهر
tlāhir. Voix distincte, بیغ پارع
suāra yang nāring.

DISTINCTEMENT, adv., دغن ترغ
dergan trāng, دغن پات dergan nāta.

Parler —, بركات دغن ترغ *ber-kāta dergan trəng*, بركات دغن سوار پارغ *ber-kāta dergan suāra n̄ārīg*. Voir —, منفق دغن ترغ *menampak dergan trəng*, ممدغ دغن پات *me-mandang dergan n̄āta*.

DISTINCTIF, IVE, adj., فارق *fāriḳ*.

Marque distinctive, تند فارق *tanda fāriḳ*.

DISTINCTION, s. f., 1°, action de distinguer, حال مبدان *hāl mem-bedā-kan*, قبدان *pem-bedā-an*. 2°, résultat, بيد *bēda*, فربدان *per-bedā-an*. — du vrai et du faux, فربدان قد انتار کبنارن دان بوهغ *per-bedā-an pada antāra ka-benār-an dān bōhog*.

DISTINCTION, marque, تند *tanda*.

— honorifique, تند حرمة *tanda ḥormat*. Recevoir quelqu'un avec distinction, ممیت اورغ دغن حرمة *meñambut orang dergan ḥormat*. Sans faire de — de personne, دغن تیاد منیلق موک اورغ *dergan tiāda menīliḳ mūka orang*.

DISTINGUÉ, E, part. pas. du v. distinguer, برلینن *ber-bēda*, برلینن *ber-lāin-an*.

DISTINGUÉ, éminent, ترمشهور *ter-māshūr*, ترنام *ter-nāma*, تشگی *tinggi*. D'un nom —, ترمشهور نامان *ter-māshūr namā-nā*. D'une naissance distinguée, بخشاون *barysāwan*.

DISTINGUER, v. a., établir une différence, مبدان *mem-bedā-kan*, مارق *memārīḳ*, مفارق *mem-fārīḳ*. — le bien du mal, مبدان قد انتار *mem-bedā-kan pada antāra bāiḳ dān jāhat*.

DISTINGUER, reconnaître, مشغل *mengènəl*. Je l'ai distingué à son langage, هب سده کنل دی درغ *hamba sudah kenəl dia deri-pada bahasā-nā*. Ne pouvoir pas — les ennemis des amis, تیاد دافت *tiāda dāpat* مغل لاون دغن کاون *mengènəl lāwan dergan kāwan*.

DISTINGUER, faire connaître, مشغلکن *mengènəl-kan*. Ses cheveux noirs le distinguent, مک رمبتن هیتم *maka rambut-nā hitam mengènəl-kan dia*.

DISTINGUER, apercevoir, منفق *menampak*, ملیت *me-lihat*. Je distingue clairement le navire, مک *maka* هب منفق کفل دغن ترغ *hamba menampak kapul dergan trəng*.

DISTINGUER, traiter avec distinction, donner de la réputation, مشهورکن *meng-ḥormāt-i*, مشهورکن *me-māshūr-kan*.

SE DISTINGUER, v. pron., مبدان *mem-bedā-kan* دیری *deri*, مشهورکن *maka* ممدغ دغن درین *menampak kapul dergan trəng*. Se — par ses mérites, مبدان درین

اوله قهلان *mem-bedā-kan dirī-ña*
ūleh pahalā-ña.

DISTIQUE, s. m., sentence en deux
 vers, بریت دو *ber-beit dūa.*

DISTORSION, s. f., ثری فولس *prī*
pūlas. — des yeux, ثری مات جولخ
prī māta jūling. — de la figure,
 لغوة *lekwet.*

DISTRACTION, s. f., séparation,
 فرسکون *per-xerèy-an,* فرچراین
per-sakū-an.

DISTRACTION, inattention, کورخ
 لوڤ *kūrang ingat,* الف *alpa,* لوف
lūpa.

DISTRAIRE, v. a., séparer, منچریکن
men-xerèy-kan, میکوکن *meñakū-*
kan, مویخ *memūtung.* — de l'ar-
 gent, میکوکن وځ *meñakū-kan wang.*
 — d'un capital, مویخ درفد مودل
memūtung deri-pada mūdāl.

DISTRAIRE, détourner l'attention,
 مندھکن اورخ فون اغاتن
memindah-kan ōrang pūña ingāt-an.

SE DISTRAIRE, v. pron., se récréer,
 میکانکن دیری *meñukā-kan diri.*

DISTRAIT, E, part. pas. du v. dis-
 traire, séparé, ترچری *ter-xerèy,*
 چغکولخ *pūtung,* ترساکو
ter-sāku, خوگکولخ *xegkōlong.*

DISTRAIT, inattentif, لالی *lāley,*
 یغ الف *yang alpa,* تیاد ایغت
tiāda ingat.

DISTRIBUÉ, E, part. pas. du v. dis-
 tribuer, تر بهاگی *bahāgi,* تر بهاگی
ter-bahāgi.

DISTRIBUER, v. a., partager, ré-
 partir, مبری *mem-bahāgi,* مبری
mem-brī pada māsing-
māsing. — des aumônes aux
 pauvres, مبهاییکن صدقه فد سکل اورخ
mem-bahāgi-kan ṣedekat
pada segala ōrang meškīn.

DISTRIBUER, ranger, disposer,
 مغاترکن *meṅ-atur-kan.* — les
 chapitres d'un livre, مغاترکن
 سکل *meṅ-atur-kan segala*
faṣāl kitāb.

DISTRIBUTEUR, TRICE, s., یغ مبهاییکن
yang mem-bahāgi-kan, مبهایی
mem-bahāgi.

DISTRIBUTION, s. f., 1°, action de
 distribuer, مبهاییکن *mem-bahāgi-an.*
 2°, résultat, فر بهاییکن
per-bahāgi-an.

DISTRIBUTION, 1°, action d'arran-
 ger, فغتون *peṅ-atūr-an.* 2°, ré-
 sultat, فر اتورن *per-atūr-an.*

DISTRICT, s. m., étendue d'une
 juridiction, دایرة حکم *dāirat hukum.*

DIT, E, part. pas. du v. dire, کات
kāta, دکات *di-kāta,* اوچف *ūxap,*
 توتر *tūtur,* اوچر *ūjar.* Les paroles
 dites, فرکتان یغ داوچف
per-katān yang di-ūxap.

DIVERTIR, distraire, récréer, مپکان
meñukā-kan, مشگمرکن merg-gamūr-
kan.

SE DIVERTIR, v. pron., مپکان
دیری meñukā-kan dīri, برمایین ber-
māin.

DIVERTISSANT, E, adj., یغ مپکان
yang meñukā-kan, یغ مبری سوك
yang mem-brī sūka hāti, برجناك
ber-jenāka, برسند ber-senda.

DIVERTISSEMENT, s. m., plaisir,
récréation, كسكآن ka-sukā-an,
گماران ka-gamār-an, کریان ka-
riyā-an, ترماس termāsa, فرمین
per-māin-an.

DIVIDENDE, s. m., nombre à
diviser, یغ اکن دهبایکن jumlat
yang akan di-bahāgi-kan.

DIVIN, INE, adj., de Dieu, الاهی
ilāhī, الهیة ilahēt, یغ در الله yang deri
allah. Nature divine, طبیعة الاهی
tebi'at ilāhī, ذات الهیة dzāt ilahēt.

Inspiration divine, الهام ilhām. Ser-
vice —, سمبایغ sembahyang. Pro-
vidence divine, تقدیر الله takdīr
allah. Puissance divine, قدرة الله
koderat allah. Parole divine, فرمان
allah firmān allah, فرکتان الله per-
katā-an allah. Grâce divine, نعمة
allah ni'met allah. Secours —, تولغ
الله tūlūg deri-pada allah.

DIVINATEUR, TRICE, s., قنغ
tenūng, سستراون sastarāwan.

DIVINATION, s. f., تنغ tenūng, تنوغن
tenūng-an, فنركآن penarkā-an, رمل
ramāl, علم سستراون ilmu sastarā-
wan.

DIVINISER, v. a., مچاکن دغن دیو
meñamā-kan dergan dēwa.

DIVINITÉ, s. f., Dieu, الله allah,
هو hūwa. —, nature de Dieu, ذات
الله dzāt allah. Une —, دیو dēwa,
بتار batāra, الهیة ilahēt. Toutes les
divinités, سگل دیوات segala dēwāta.
—, idole, برهال ber-hāla. La --
des saintes écritures, الهیة کلام یغ
ilahēt kalām yang kudus.
La — de J. C., الهیة عیسی المسیح
ilahēt īsa el-mesēh.

DIVISÉ, E, part. pas. du v. diviser,
بهاگی bahāgi, تر بهاگی ter-bahāgi,
دهباگی di-bahāgi. Neuf — par trois
fait trois, سمیلن دهباگی تیك جادی
sambilan di-bahāgi tiga jādi
tiga. Des gens divisés, اورغ یغ بر بنته
orang yang ber-bantah-
bantah-an. Un royaume — contre
lui-même, کرجاآن یغ برلاون دغن
ka-rajā-an yang ber-lāwan
dengan sendiri-ña.

DIVISER, v. a., مهباهیگی mem-bahāgi,
مهباهیگیکن mem-bahāgi-kan. — un
patrimoine, فساک mem-bahāgi
pusūka. — un livre en vingt cha-
pîtres, مهباهیگی سواتو کتاب آتس دو قوله
mem-bahāgi suātu kitāb ātas
فصل

dūa pūloh faṣal. — en petites parties, ۲ سديکت مېهاگي *mem-bahāgi sa-dikit-sa-dikit.* Votre royaume sera — کرجاءم اکن دېهکيکن *kā-rajā-an-mu ākan di-bahāgi-kan.*

DIVISER, mettre en discorde, منچري *men-xerēy, ber-xidrā-kan.*

DIVISEUR, s. m., يڭ مېهاگي *yang mem-bahāgi, pem-bahāgi.* Nombre —, بلاغن دېهاگي *bilāng-an pem-bahāgi.*

DIVISIBILITÉ, s. f., فری يڭ داوت *frī yang dāpat di-bahāgi.*

DIVISIBLE, adj., يڭ داوت دېهاگي *yang dāpat di-bahāgi, يڭ داوت دېهکيکن yang dāpat di-bahāgi-kan.* Douze est — par trois et par quatre, دو بلس داوت دېهاگي تيک دان امفت *dūa bels dāpat di-bahāgi tiga dān ampat.*

DIVISION, s. f. 1°, action de diviser, partage, فېهکيکن *pem-bahāgi-an,* حال مېهکيکن *hāl mem-bahāgi-kan.* 2°, résultat, partie d'un tout, بهکيکن *bahāgi-an,* قسم *kesm.* — d'une armée, تتار, بهکيکن *bahāgi-an bāla tantāra.* شوکن *pasūk-an.*

DIVISION, compartiment, فیتق *pētāk.*

DIVISION, discorde, فرچراين *per-xerēy-an,* فرچدراء *per-xidrā-an,* فر بنتاهن *per-bantāh-an.* Semeur

de divisions, اورغ فثووق *ōrang perg ūpak.*

DIVORCE, s. m., فرچراين اورغ کواين *per-xerēy-an ōrang kāwin,* طلاق *talāk.* — demandé par le mari, répudiation, طلاق *talāk.* Acte de —, réputation, سورت طلاق *sūrat talāk.* — demandé par la femme, خلع *kula.*

DIVORCE, renoncement volontaire, حال منغکلکن *hāl meninggal-kan.* Faire — avec les plaisirs du monde, دنيا منغکلکن کسکاءن دنيا *meninggal-kan ka-sukā-an duniā.*

DIVORCÉ, E, part. pas. du v. divorcer, سارق *sārāk.* Femme divorcée, répudiée, اورغ فرمفون يڭ دېوئکن *ōrang perampūan yang dibuang-kan takī-ña.*

DIVORCER, v. a., répudier, منطلاق *men-talāk,* مېوئکن *mem-buang-kan,* مپارق *meñarak.* Il divorce sa femme, ای مېوئکن بنين *ia mem-buang-kan binī-ña.*

DIVORCER, v. n., se séparer, برچري *ber-xerēy.*

DIVULGATION, s. f., حال مورتاکن *hāl me-wartā-kan,* حال منخبړکن *hāl men-ḡabar-kan,* فنخباران *pen-ḡabār-an.*

DIVULGUER, v. a., مورتاکن *me-wartā-kan,* متلليکن *men-telelē-kan,* منخبړکن *men-ḡabar-kan.* — un secret, مورتاکن رهسي *me-wartā-kan rahasiā.*

DIX, nom de nombre, سڦوله *sa-puloh*, داس *dāsa*. — personnes, سڦوله اورځ *sa-pūloh ōrang*. — ans, سڦوله تاهن *sa-pūloh tāhun*. — morceaux de bois, سڦوله باتڅ کايو *sa-pūloh bātang kāyu*. — fois, سڦوله لاقس *sa-pūloh tāpis*, سڦوله کالی *sa-pūloh kāli*. Cent —, سڦوله سراتس *sa-rātus sa-pūloh*. — mille, سڦوله سړاقس *sa-pūloh rību*, سڦوله سلقس *sa-laksa*. Divisé par —, سڦوله دېهاځی *di-bahāgi sa-pūloh*. Les — commandements de Dieu, سڦوله څېروهن الله *sa-pūloh peñurūh-an allah*. Le — du mois, سڦوله هاری بولن *pada sa-pūloh hāri būlan*.

DIXIÈME, n. de nomb. ord., کسڦوله *ka-sa-pūloh*. Au — jour, سڦوله هاری *pada hāri ka-sa-pūloh*.

DIXIÈME, la — partie, s., څرسڦوله *per-sa-pūloh*. Deux —, دو څرسڦوله *dūa per-sa-pūloh*.

DIX-HUIT, n. de nomb., دلانځن بلس *dulāpan belàs*. Le — du mois, سڦوله هاری بولن *pada dulāpan belàs hāri būlan*.

DIX-HUITIÈME, n. de nomb. ord., کدلانځن بلس *ka-dulāpan belàs*.

DIX-HUITIÈME, la dix-huitième partie, s., سڦوله دلانځن بلس *per-dulāpan belàs*. Un —, سڦوله دلانځن بلس *sa-per-dulāpan belàs*.

DIX-NEUF, n. de nomb., سمیلن بلس *sambīlan belàs*. — personnes, سمیلن بلس اورځ *sambīlan belàs ōrang*.

DIX-NEUVIÈME, n. de nomb. ord., کسمیلن بلس *ka-sambīlan belàs*.

DIX-NEUVIÈME, la dix-neuvième partie, s., څرسمیلن بلس *per-sambīlan belàs*. Un —, سڦوله سمیلن بلس *sa-per-sambīlan belàs*.

DIX-SEPT, n. de nomb., توجه بلس *tūjuh belàs*. — enfants, بودق توجه اورځ *būdaḡ tūjuh belàs ōrang*.

DIX-SEPTIÈME, n. de nomb. ord., کتوجه بلس *ka-tūjuh belàs*.

DIX-SEPTIÈME, la dix-septième partie, s., څرتوجه بلس *per-tūjuh belàs*. Deux —, دو څرتوجه بلس *dūa per-tūjuh belàs*.

DIZAINÉ, s. f., ڦوله *pūloh*. Deux dizaines, دو ڦوله *dūa pūloh*. Etre par dizaines, برڦوله *ber-pūloh pūloh*.

DJESMA, s. m., جزم *jezma*, بارس ماتى *bāris māti*.

DOCILE, adj., propre à recevoir l'instruction, موده براجن *mūdaḡ ber-ājar*, چفت *çepāt*.

DOCILE, doux, جينق *jīnaḡ*, مانس *mānis*, لمبت *lembut*. Enfant —, اتق *ānaḡ mānis*. Cheval —, کود *kūda jīnaḡ*.

DOCILITÉ, s. f., فراغی یغ چغت *perāngi yang xepāt*, کجناکن *ka-jinākan*, کرچینن *ka-rajin-an*.

DOCTE, adj., savant, عالم *ālīm*, بر فغتهوون *orang ber-ilmu*, اورغ بر علم *ber-pergatahū-an*. Un homme —, اورغ عالم *orang ālim*.

DOCTEUR, s. m., promu au doctorat, معلم *maḥim*, حکیم *ḥakīm*.

DOCTEUR, professeur, گورو *gūru*, فغاجر *perg-ājar*.

DOCTEUR de la loi, مولانا *mūlānā*, علم *alīm*, قندیت *pandīta*. Les docteurs, علما *ulamā*.

DOCTEUR, en médecine, حکیم علم *ḥakīm ilmu hikmat*, دوکن *dūkun*, طبیب *ṭabīb*. Demander un —, مغگل دوکن *memanggil dūkun*.

DOCTORAL, E, adj., در حکیم *deri ḥakīm*, قندیت فون *pandīta pūna*. Robe doctorale, جبة *jubbet*. Qui porte la robe doctorale, برجبة *ber-jubbet*.

DOCTORAT, s. m., در جة حکیم *darajat ḥakīm*, فغکت حکیم *paṅkat ḥakīm*, جواتن قندیت *jawāt-an pandīta*.

DOCTRINE, s. f., savoir, érudition, فغتهوون *pergatahū-an*, علم *ilmu*, فغتهوون معرفة *maṛifat*. — profonde, فغتهوون یغ دالم *pergatahū-an yang dālam*. — universelle, فغتهوون اتس سکل *pergatahū-an atas segala*

perkāra. — divine (théologie), علم الهی *ilmu ilahi*.

DOCTRINE, enseignement, فغجارجن *perg-ajār-an*. — chrétienne, فغجارجن مسیحی *perg-ajār-an mesēhi*. — de l'église catholique, فغجارجن الكنيسة *perg-ajār-an el-kanūset ka-ṭōlika*.

DOCUMENT, s. m., titre, preuve par écrit, سورت کسقسین *sūrat ka-saksī-an*, دليل سورت *sūrat delīl*.

DODINER, v. a., bercer, مغاین *meng-āyun*, مېوی *mem-būway*.

DODU, E, adj., بنتر *buntar*, دنق *denḍḍ*. Rendre —, مېبنترکن *mem-buntar-kan*.

DOGMATISER, v. n., enseigner une doctrine fautive, مغاجرکن فرکار یغ صح *meng-ājar-kan porkāra yang kūrany seh*.

DOGME, s. m., اعتقاد *itīkāḍ*, مذهب *mezheb*, فرکار ایمان *perkāra imān*.

DOGUE, s. m., chien à grosse tête, انجغ یغ بسر کفلان *anjing yang besār kapalā-ḥa*.

DOIGT, s. m., جاری *jāri*. Le pouce, ایبو جاری *ibu jāri*, تاغت *tāḡan*. L'index, جاری تنجق *jāri tunjuk*, جاری تنجق *jāri telunjuk*, جاری شهادة *jāri šahādat*. Le — du milieu, جاری تغه *jāri tengah*, جاری ماتى *jāri māti*, جاری هنتو *jāri hantu*. L'annulaire, جاری مانس *jāri māns*.

jāri mānis. L'auriculaire, جاری
 کلنگکج *jāri kelingking*. Les doigts du
 pied, جاری کاکي *jāri kāki*. Jointures
 des —, سندی جاری *sendi jāri*.
 Phalanges des —, روس جاری
rūwas jāri. Le bout du —, هوجج
 جاری *hūjung jāri*. Les ongles des —,
 ککوکو جاری *kūku jāri*. Des doigts
 délicats, effilés, سفرت دوری
 جاری *seferti dūri landak*. In-
 tervalle entre les —, چله جاری
celah jāri. Compter sur les —,
 میلیغ قد جاری *mem-bilang pada*
 جاری *jāri*. La largeur d'un —, لیبرن
 سبجاری *lēbar-ña sa-jāri*.

Loc. Avoir de l'esprit jusqu'au
 bout des —, یغ بر عقل سکالی *yang*
ber-akal sa-kāli. Faire toucher au
 —, montrer clairement, مننجقکن
menunjuk-kan dengan
trang. Se mordre les doigts, se
 repentir, میسل *meñesal*. Une bague
 au —, chose précieuse, بارغ یغ
bārang yang indah-indah.
 Etre à deux doigts de la mort, être
 en grand danger, کن بهای بسر
kena bahāya besār. Le — d'un gant,
 جاری سارغ تاغن *jāri sārung tāgan*.
 Le — de Dieu, la puissance de
 Dieu, قدرة الله *koderat allah*.

DOIT ET AVOIR, s. m. t. de com-
 merce, هوتغ دان هوتغ *hūtang dān*
pi-hūtang.

DOL, s. m., tromperie, تیغو *tīpu*,
 تیدای *dāya*. Sans — ni fraude,
 تیغو اتو دای *tiāda tīpu ātaw dāya*.

DOLAGE, s. m., قیلن *patil-an*.

DOLEANCE, s. f., plainte, فغدوئن
perg-adū-an, راتف *rātap*.

DOLENT, E, adj., یغ مراتف *yang*
me-rātap, یغ مرندو *yang me-rindu*.

DOLER, v. a., aplanir avec la
 doloire, مماثل *memātil*. — des
 planches, فافن مماثل *memātil pāpan*.

DOLLAR, s. m., ریغ رینگیت *ringgit*, ریل
 réal.

DOLOIRE, s. f., قاتل *pātil*, بنجی
banxi, رمبس *rimbas*.

DOMAINE, s. m., biens, fonds,
 فساك *pusāka*, بارغ فساك *bārang*
pusāka, کفپان *ka-puñā-an*.

DOMAINE public, مباح *mubāh*.

DÔME, s. m., قبة *kubbat*, لنگکج
lengkung. Eglise ayant un —, کریج
 یغ بر قبة *grēja yang ber-kubbat*.

DOMESTICITÉ, s. f., فرهمبان *per-*
hambā-an, خدمة *kedmat*.

DOMESTIQUE, s., serviteur, بودق
būdak, هب *hamba*, فاتق *pātek*,
 هب فرمغون *bēta*. —, servante, هب
hamba perampūan.

DOMESTIQUE, adj., de la maison,
 ایسی رومه *isi rūmah*.

DOMESTIQUE, privé, جینق *jīnak*.
 Les animaux domestiques, بناغ
 یغ جینق *binātang yang jīnak*.

DOMESTIQUER, v. a. apprivoiser, منجینتکن *men-jīnak-kan*. — des buffles, منجینتکن کر بو *men-jīnak-kan karbau*.

DOMICILE, s. m., کدیامن *ka-diām-an*, کددوکن *ka-dudūk-an*, رومه *rūmah*. Lieu du —, تمغت کدیامن *tampat ka-diām-an*, تمغت کددوکن *tampat ka-dudūk-an*.

DOMICILIE, E, part. pas. du v. se domicilier, یخ دودق *yang dūdūk*, برکددوکن *ber-ka-dudūk-an*. Il est — à Malacca, ای دودق دنگری ملاک *ia dūdūk di-nagrī malāka*.

DOMICILIER (SE), v. pron., دودق *dūdūk*. — dans un lieu, مندوکی *men-dudūk-i suātu tampat*.

DOMINANT, E, adj., principal, qui l'emporte sur les autres, یخ ثرام *yang portāma*, یخ لبه قوه *yang lebēh kūwat*. Passion dominante, هوا نفسو *hawā nefsū* یخ ترقوه *yang ter-kūwat*.

DOMINATEUR, TRICE, s., ثمرته *pemarentah*, یخ فکخ ثرته *yang pegang parentah*, یخ دثرون *yang di-per-tūan*, یخ برکواس *yang berkuāsa*, فخرهولو *parhūlu*. Les Anglais sont les dominateurs de l'Inde, مک اورغ اعگرس فکخ ثرته فد سکل نگری *maka orang inggris pegang parentah pada segala nagri hīndi*. Le — de ce pays, یخ دثرون

yang di-per-tūan di-tānah īni. Le — du ciel, توهن سکل لاغت *tūhan segala lāngit*.

DOMINATION, s. f., ثرته *parentah*, ثرتوان *pemarentāh-an*, ثرتوان *per-tūan-an*, کرجاءن *ka-rajā-an*. S'affranchir de la — de quelqu'un, ملفسکن درین درفد ثرته اورغ *melepās kan diri-ña deri-pada parentah orang*. Affermir sa —, منتفکن *menetap-kan ka-rajā-an-ña*.

DOMINATION, chœur des anges, ثرتوان *per-tūan-an*.

DOMINER, v. a. et v. n., avoir autorité sur, gouverner, ممرته *memarentah*, ممرتهکن *memarentah-kan*, فکخ ثرته *pegang parentah*, منجابت ثرته *men-jābat pemarentāh-an*. Il te dominera, ای ایت *ia itu akan memarentah-kan padā-mu*. Tu domineras ta concupiscence, ایغکو این *angkaw īni akan memarentah-kan pada karindū-an-mu*. La volonté doit — les passions, هارس کهدق اورغ منهای *hārus ka-hendak orang menahān-i hawā nefsū-ña*. Il domine sur toute l'Egypte, ای مغکو *ia mangku būmi pada seluruh tānah mesir*.

DOMINER, être plus élevé, plus apparent. Ce château domine la

plaine, استان این تر تشگی دفاذع ایت
astāna itu ter-tanggī di-pādang
itu. Cette couleur domine toutes
 les autres, ورن ایت برچهای لبه در
 ورن ۲ یخ لاین *warna itu ber-xa-*
hāya lebèh deri warna-warna
yang lain.

DOMINICAL, E, adj., qui appartient
 au Seigneur, در توهن *deri tūhan.*
 Oraison dominicale, سمبایخ بائ کامی
sembahyang bāpa kāmī.

DOMMAGE, s. m., کرکین روگی
ka-rugī-an, کرساکن *ka-rusāk-an.*
 Eprouver un —, کن روگی *kena*
rūgi. Causer un —, مبری روگی
mem-brī rūgi. C'est —, سایخ *sāyang.*
 Quel —! کسین *kasīh-an.*

DOMPTABLE, adj., یخ داقت دتواسکن
yang dāpat di-twas-kan.

DOMPTÉ, E, part. pas. du v. dompter,
 تیوس *tīwas,* تر تعلق *ter-talok.*

DOMPTER, v. a., vaincre, subjuguier,
 منیوسکن *menīwas-kan,* منعلقکن
menalok-kan, ممقس *memaksa.* — un
 ennemi, منیوسکن موسه *menīwas-kan*
mūsuh. — une nation, نعلقکن
 منعلقکن سواتو قوم *menalok-kan suātu kaum.*

DOMPTER, apprivoiser, منجینقکن
men-jinak-kan. — un cheval,
 منجینقکن سیکر کود
men-jinak-kan sa-ikor kūda.

DOMPTER, maîtriser, منهانی *me-*
nahān-i, مناهنکن *menāhan-kan.*

— sa colère, مرنان منهانی *menahān-i*
murkā-ña. — ses passions, مناهنکن
 هوا نقسون *menāhan-kan hawā*
nefsū-ña.

SE DOMPTER, v. pron., مناهنکن دیری
menāhan-kan diri.

DOMPTEUR, s. m., یخ منعلقکن *yang*
menalok-kan. Le — des nations,
 یخ منعلقکن سکل قوم *yang menalok-*
kan segala kaum. — d'animaux,
 یخ منجینقکن بناخ *yang men-jinak-*
kan binatang.

DON, s. m., présent, انگره *anugrah,*
 کرنی *karunīa,* شمبریئن *pem-brī-an.*
 — de Dieu, انگره الله *anugrah allah.*
 Tout — parfait, یخ سسواتو انگره
 یخ *yang sempurna.* Obtenir un —,
 بر اوله کرنی *ber-uleh karunīa.* Faire un —,
 مبری انگره *mem-brī anugrah.* Faire
 — à quelqu'un, مرغ مغمگره ای اورخ
merg-anugrah-i orang. Faire un — de
 quelque chose, مرغ مغمگره کن
merg-anugrah-kan. Recevoir les dons du
 Saint-Esprit, منریم انگره روح القدس
menarīma anugrah ruh ul-ḡudus.
 Les dons du Saint-Esprit sont au
 nombre de sept, انگره روح القدس
 انگره *anugrah ruh ul-ḡudus*
tūjuh adā-ña. La sagesse, حکمه
 اتو کبجان *hikmat ataw ka-bijāk-*
an. L'intelligence, عقل اتو فخرتین
 عقل *aḡal ataw perg-arti-an.* Le conseil,
 مشاوره اتو شمچراءن *muṣāwarat ataw*

pem-bicarā-an. La force, قوة آتو *kūwat ātaw kuāsa*. La science, علم آتو *ilmu ātaw pengatahū-an*. La piété, عبادة *ibādat*. La crainte de Dieu, تقية آتو *tekiyet ātaw ka-takūt-an ka-pada allah*.

DONATAIRE, adj., *يغ منبرين* *mem-brī-an*, *yang menarīma pem-brī-an*.

DONATEUR, TRICE, s., *يغ مغنكره* *mem-brī-an*, *yang meng-anugrah*.

DONATION, s. f., *ثمبرين* *mem-brī-an*, *سورت ثمبرين* *sūrat pem-brī-an*.

DONC, conj., par conséquent, *سبب* *sebāb itu*, *كارن ايت* *kārna itu*. Il est malade, il ne peut — pas venir, *اي ساكت سبب ايت تياد دات* *ai sākut sebāb itu tiada dāpat ia dātang*. Pourquoi — ? *اف* *apa sebāb-ña*.

DONC, marque d'étonnement, *گارڻ* *garāṅ-an*, *افاله كراڻ* *apā-lah kirā-ña*. Comment — ! *بگمان كراڻ* *bagimāna garāṅ-an*.

DONJON, s. m., *باغن بڻونن كوت* *bāṅun-baṅūn-an kōta*, *مرچو* *merxu*, *مرچو كوت* *merxu kōta*.

DONNÉ, E, part. pas. du v. donner, *بري* *brī*, *دبري* *di-brī*, *دانگرهکن* *di-anugrah-kan*.

DONNÉE, s. f., notion, renseignement, *تاهو* *tāhu*, *پڻتاهو* *pengatahū-an*, *خبر* *kabar*.

DONNER, v. a., *ممبري* *mem-brī*, *کاسه* *kāsih*. — l'aumône, *ممبري صدقة* *mem-brī sedekat*. — aux pauvres, *ممبري کفد اورڻ مسکين* *mem-brī ka-pada orang meskin*. — beaucoup, *ممبري بايق* *mem-brī bāñak*. — de bon cœur, *ممبري دغن سوک هاتي* *mem-brī dergan sūka hāti*. — connaissance, *ممبري تاهو* *mem-brī tāhu*. — à entendre, *ممبري مغرتي* *mem-brī meng-arti*. — en mariage, *ممبري کاوين* *mem-brī kāwīn*. — des ordres, *ممبري تيته* *mem-brī titah*. — des marques d'amitié réciproque, *ممبري تند بر صحبت صحباتن* *mem-brī tanda ber-ṣoḥbat-ṣoḥbāt-an*. — de nouveau, *ممبري قول* *mem-brī pūla*. Je donne la dîme, *اکو ممبري* *aku mem-brī sa-per-puloh-an*.

DONNER, accorder, faire don, *مغنكرهکن* *meng-anugrah-kan*, *مغرنياکن* *mengaruniā-kan*. Dieu vous a donné un royaume, *الله تعالی* *allah taāla sudah karuniā-kan padā-mu karajā-an*.

DONNER, remettre, *مپرهکن* *meñerāh-kan*. — en main propre, *مپرهکن* *meñerāh-kan ka-pada tāṅan*. Le roi a donné à ce maître ses enfants à instruire, *مک راج سده* *maka raja serēhکن اتق ان کفد کورو سفای کورو* *maka rāja*

sudah seràh-kan ānak-ānak-ña ka-pada gūru supāya gūru itu meng-ajār-i marīka-itu. — à un supérieur, *مفربمبکن mem-per-sem-bàh-kan.* Il donna la lettre au roi, *راج دفرسبمبکنپاله سورت ایت کفد راج di-per-sem-bàh-kan-ña-lah sūrat itu ka-pada rāja.*

Loc. — en gage, *مفکادی meng-gādey.* — du chagrin, *ممبری ساکت ممبری سکت mem-brī sākīt hāti,* *مپوسهکن meñūsah-kan.* — sa confiance à, *مفربچپایی mem-perxayā-i.* — au but, *منوجه جه menūju jih.* — la main, *برجابت تاغن ber-jābat tāngan.* — la chasse, *ملریکن me-larī-kan.* Ne savoir où — de la tête, *تیاد tiada ber-upāya lagi.* — sa vie, *مبلنجاکن جوان mem-belanjā-kan jiwā-ña.* — des fruits, *منجمامو ber-būah.* — une fête, *اورغ men-jāmu orang.* — du cœur, *ممبری هاتی mem-brī hāti.* Cette maison donne à l'est, *موک رومه ایت muka rūmah itu ka-timur.* Combien en donnez-vous? *براف تون brāpā tūan hendak belī itu.*

SEDONNER, v. pron., *مپرهکن درین meñerèh-kan dirī-ña.* Se — garde de, *دردد درین درین memeliharā-kan dirī-ña deri-pada.* Se — pour

savant, *مغتانک درین قندی mengatā-kan dirī-ña pandey.*

DONNEUR, EUSE, s., *ممبری pem-brī,* *مبیر یغ yang mem-brī.*

DONT, pron. relat., duquel, de qui. Se rend en malais par *یغ yang* et un pronom personnel. La personne — vous avez vu la figure, *اورغ یغ تون سده ملیت رفان orang yang tūan sudah me-lihat rupā-ña.* Le marchand — j'ai reçu un présent, *سوداگر یغ هب سده ترم هدیه درفدان sudagar yang hamba sudah tarīma hadīat deri-padā-ña.*

DORADE, s. f., poisson, *ایکن امس ikan amās.*

DORÉ, E, part. pas. du v. dorer, *ساقو دغن ایر ka-amās-an,* *ساقو دغن امس sāpu dengan āyer amās.*

DORÉNAVANT, adv., désormais, *دردد هینگ این نایک hingga ini nāik,* *دردد این سکارغ deri-pada sakarang ini,* *جه jemah.*

DORER, v. a., *مغماسی meng-amās-i,* *ساقو دغن ایر امس meñāpu dengan āyer amās.* — le bois, *مغماسی کایو meng-amās-i kāyu.* Le soleil dore le sommet des montagnes, *متهاری mata-hāri meng-amās-i kamunxak gūnung.*

Prov. — la pilule, *ممانسکن بارغ یغ me-mānis-kan bārang yang pāhīt.*

DOREUR, EUSE, s., یخ مغماسی *yang meng-amās-i*, یخ مغماسی قندی *pan-dey yang meng-amās-i*.

DORLOTER, v. a., منیغ *menīmag*, مغولت *merg-ūlit*, منچمبو *men-xumbu*.

DORMANT, E, adj., برتیدر *ber-tīdor*.

DORMANT, qui ne coule pas. Eau dormante, ایر یخ تیاد هیلر *āyer yang tiāda hīlir*.

DORMEUR, EUSE, s., یخ تیدر *yang tīdor*, یخ سوک تیدر باقی *yang sūka tīdor bāñak*.

DORMIR, v. n., برادو *tīdor*, برادو *ber-ādu*. — d'un profond sommeil, تیدر لئف *tīdor letāp*, تیدر پادر *tīdor nādar*. — nuit et jour, تیدر سیخ مالم *tīdor siang mālam*. — à son aise, تیدر سدث *tīdor sedθap*. Aller dormir, تیدر فرکی *pergi tīdor*. Avoir envie de —, مغشوق *merg-antuk*. — pendant toute la nuit, تیدر سفنج مالم *tīdor-sa-panjang mālam*. Il fait semblant de --, تیدر فر فورای *pura-pūra ia tīdor*. — en marchant, تیدر سمبل برجالن *tīdor sambil ber-jālan*. Qui boit beaucoup, dort beaucoup, بارغسیاف باقی مینم ای باقی *bārang-siāpa bāñak mīnum ia bāñak tīdor*. Faire —, مفر تیدر کن *mem-per-tīdor-kan*.

Loc. — sur les deux oreilles, جادی برستوس *jādi ber-santawsa*.

Cet argent dort, وع ایت تیاد بروغ *wang itu tiāda ber-būnga*.

Prov. Il ne faut pas réveiller le chat qui dort, il ne faut pas exciter un ennemi, جاغن معاجق سترو *jāngan merg-ājak satrū*.

DORMITIE, IVE, adj., یخ مفر تیدر کن *yang mem-per-tīdor-kan*, فیدر *penīdor*. Remède —, اوبت فیدر *ōbat penīdor*.

DORSAL, E, adj., دو دوس، بلاکخ فون *blākang pūña*. Épine dorsale, بلاکخ تولغ *tūlang blākang*.

DORTOIR, s. m., بیلق فر تدورن *bīlik per-tidōr-ān*, تمفت فرادون *tampat per-adū-an*.

DORURE, s. f., 1°, action de dorer, یخ مغماسی حال *hāl merg-amās-i*. 2°, résultat, کامسن *amās-an*, کامسن ایر امس *ka-amās-an, āyer amās*.

DOS, s. m., بلاکخ *blākang*, فغکخ *punggung*. Le — d'une personne, بلاکخ اورغ *blākang orang*. — voûté, بلاکخ بغکن *blākang burhuk*. — à —, بلاکخ مغهادف *blākang meng-hādap blākang*. Couché sur le —, تلنتخ *telentang*. Le — d'un couteau, فغکخ فیسو *punggung pīsaw*. Le — de la main, فغکخ تاغن *pungung tāngan*. Tourner le — à l'ennemi, فیر، فالح موک درفد فرغ *pālīng māka deri-pada prūng*, لاری *lāri*. Faire

tourner le — à l'ennemi, mettre en fuite, ملریکن موسه *me-larī-kan mūsuh*. Se laisser manger la laine sur le —, کن انیای دغن تیاد برسوغت, *kena aniāya deryan tiāda ber-sūgut*. Faire le gros —, faire l'homme important, مغاچق *meng-āxak*.

DOSE, s. f., کبیان سبراف *sa-brāpa*, کبیان *ka-baūāk-an*, قدر *kedar*. — de médecine, سبراف اوبت *sa-brāpa ōbat*. Il y met une — de poivre, سبراف لاد دبوهرن *sa-brāpa lāda dibūh-ña*. Il a une bonne — d'orgueil, کبیانک بغلک هاتی اد قدان *ka-baūāk-an bongkak hāti ada padā-ña*.

DOSSIER, s. m., د'un siège, بلاکخ *blākax* کرسی *blākax krusī*.

DOSSIER, assemblage de pièces relatives à une affaire, بگس سورت *bugkus sūrat dawā*.

DOT, s. f., bien qu'une femme apporte en mariage, مات بند ممقلی *māta benda mempeley perampūan*. —, ce que le mari donne en épousant une femme, ایسی کاوین *mūs kāwīn*, ایسی کاوین *īsi kāwīn*, صدق *sedāk*, مهر *mehir*, جوجر *jūjur*. Payer la —, مبری *mem-brī mūs kāwīn*.

DOTAL, E, adj., ایسی کاوین ٹون *īsi kāwīn pūña*, مس کاوین ٹون *mūs kāwīn pūña*, مہری *mehirī*.

DOTATION, s. f., fonds pour doter un établissement, وقف *wakef*.

DOTER, v. a., donner une dot, مبری مس کاوین *mem-brī mūs kāwīn*.

DOTER UN établissement de charité, ممبروت وقف *mem-būat wakef*.

DOUAIRE, s. m., مودل بکل فرمٹون *mūdabakl perampūan bālu*.

DOUAIRIÈRE, s. f., veuve, جند *janda*, فرمٹون بآلو *perampūan bālu*.

Princesse —, پتری یخ بآلو *putrī yang bālu*.

DOUANE, s. f., چوکی *xūkey*, بی *bēya*. Etablir des droits de —,

منچوکی *men-xūkey*. Percevoir les droits de —,

مغبل چوکی *meng-ambil xūkey*, بی *bēya*.

Exempter des droits de —, ملفسکن درؤد چوکی *me-lepūs-kan deri-pada xūkey*, بی *bēya*.

ممیسکن درؤد بی *mem-bēbas-kan deri-pada bēya*.

Tarif de douanes, دفتر چوکی *daf-tar xūkey*, دفتر بی *daftar bēya*.

Maison de —, bureau de —, روه *rūmah xūkey*, بی *pabēyan*.

چوکی *rūmah xūkey*, بی *pabēyan*.

DOUANIER, s. m., پنچوکی *pen-xūkey*, اورخ پنچوکی *ōrang pen-xūkey*. Intendant des douanes,

شاهبندر *šāhbandar*.

DOUBLAGE, s. m., لفیسن *lapīs-an*.

— d'un navire, لفیسن کفل *lapīs-an kapul*.

DOUBLE, s. et adj., qui vaut ou contient deux fois autant, گند *ganda*, دو گند *dūa ganda*, دو لافس *dūa lāpis*, دو کالی *dūa kāli*, دو کین *dūa kīyan*. Le —, دو کین *dūa kīyan*, کدواں *ka-duā-an*. Payer le —, دو گند *mem-bāyar dūa ganda*. Une amende —, دند گند *denda ganda*. Rendre au —, مبالس برگند *mem-bālas ber-ganda-ganda*. Il en demande le —, دی منت گندان *dīa minta gandā-ña*. Etoffe —, کاین دو *kāin dūa lāpis*. Mot à — entente, دو ارتین یغ *perkatā-an yang dūa artī-ña*. Coudre avec un fil double, دو منجاست دغن دو *men-jāhit dergan dūa benāng*. Fleur —, بوغ رعگف *būnga rangkap*, بوغ سوسن *būnga sūsun*.

DOUBLE, dissimulé, faux, چولس *xūlas*. Cœur —, هاتی چولس *hāti xūlas*.

DOUBLE, s. m., seconde copie d'un acte, سورت سلینن سورت *satīn-an sūrat*.

DOUBLÉ, E, part. pas. du v. doubler, fait double, بر دو *ber-dūa*, تر گند *ter-ganda*, رعگف *rangkap*.

DOUBLÉ, ayant une doublure, بر لافس *ber-lāpis*.

DOUBLER, v. a., rendre double, مندواکن *men-duā-kan*, برگند *ber-ganda*, شمباری *mengambār-i*. —

la dépense, مبلنجاکن گند *membelanjā-kan ganda*.

DOUBLER, mettre une doublure, ملافسکن *me-lāpis-kan*. — un habit, ملافسکن کاین *me-lāpis-kan kāin*. — un navire en cuivre, ملافسکن کپال دغن تمباک *me-lāpis-kan kapal dergan tembāga*.

DOUBLER un cap, مللوی تنجیح *me-lalū-i tanjung*, میوسر تنجیح *meñūsur tanjung*.

DOUBLURE, s. f., لافس *lāpis*, کاین لافس *lāpis-an*. Étoffe à —, کاین لافس *kāin lāpis-an*.

DOUCE-AMÈRE, s. f., plante, کایو مانس فاهت *kāyu mānis pāhit*.

DOUCEÂTRE, adj., un peu doux, مانس سدیکت *mānis sa-dīkit*, مانس تاور رساک *mānis ambar rasā-ña*.

DOUCEMENT, adv., lentement, برکات *perlāhan*. Parler —, برکات *ber-kāta perlāhan*. Marcher —, برجالن *ber-jālan perlāhan*. Tout —, برکات *perlāhan-perlāhan*.

DOUCEMENT, sans bruit, دیام *dīam-dīam*.

DOUCEMENT, commodément, دغن سنخ *dergan senāng*.

DOUCEUR, s. f., qualité de ce qui est doux au goût ou à l'odorat, فری یغ مانس *ka-manīs-an*, کنیسن

prī yang mānis, فري ايتق *prī ēnak*.

La — du miel, مادن کينيسن *ka-manīs - an mādu*. Des douceurs, confitures, friandises, منيسن *manīs-an*, نعام *namat*.

LES DOUCEURS de la vie, لذة دنيا *lezat duniā*.

DOUCEUR de caractère, جناکن *jināk - an*, کجناکن *ka - jināk - an*, کلبوتن *ka - lembūt - an*.

DOUCHE, s. f., فیرامن *peñirām - an*.

Recevoir une —, ديسيرم *di - sīram*.

DOUCHER, v. a., مپيرم *meñīram*.

DOUCHEUR, s. m., اورغ فپيرم *ōrang peñīram*.

DOUÉ, E, part. pas. du v. douer, orné, دهياسی *di - hiās - i*.

DOUÉ, pourvu de. — de sagesse, بودی *ber - būdi*, بدیمان *budimān*. Prédicateur — d'éloquence, خطيب *ḫatīb* yang *fesīh*.

DOUER, v. a., favoriser, orner, مغرنيامی *meng - anugrah - i*, مغرنيامی *meng - hiās - i*.

DOUILLET, ETE, adj., لمبت *lembut*. Coussin —, بنتل لمبت *bantal lembut*. Personne douillette اورغ *ōrang yang ter - lālu pīlu*, بیخ تر لالو فیلو *lekās rāsa sākit*.

DOUILLETTE, s. f., باجو فنجش دان *bāju panjary dān pānas*.

DOULEUR, s. f., سغسار *sākit*, سغسار *sangsāra*, فده *pedih*. — de tête,

ساكت کفال *sākit kapāla*. —

d'estomac, ساكت داد *sākit dāda*.

— de l'enfentement, ساكت برانق *sākit ber - ānak*,

سستق فراناکن *sesāk per - anāk - an*.

Éprouver de la —,

مراسای ساكت *me - rasā - i sākit*. Faire

éprouver de la —, مپیکتی *meñakīt - i*.

Calmer la —, مغهیلشکن ساكت *meng - hīlang - kan sākit*.

سوسه *sūsah*, فرچتاءن *per - xintā - an*, دکت *duka - xita*. Il est

plongé dans la —, ای دودق دالم *ia dūdūḫ dālam per - xintā - an*. O douleur!

ادوهی *aduhi*.

Notre Dame des douleurs, ستی مریم *setī marīam sangsarūwan*.

DOULOUREUX, EUSE, adj., qui fait

mal, بیخ مپیکتی *yang meñakīt - i*, بیخ

مپاکتنن *yang meñakīt - kan*.

DOULOUREUX, chagrinant, بیخ مبری *yang mem - brī sūsah hātī*.

سوسه هاتی *hātī*.

DOUTE, s. m., incertitude, soup-

çon, شك *śak*, کورغ فرچای *kūrang perxāya*, شبهة *šubhet*, آگه *āgah*.

Mettre en —, inspirer du —, مبری *mem - brī śak*. Lever le —,

شك *mem - brī śak*. Lever le —,

مغهیلشکن شك *meng - hīlang - kan śak*.

Révoquer en —, ارغکن فرچای *erggan perxāya*. Il est hors de — qu'il

viendra, اد تتو هو ای اکن دانغ *ada tantu bahwa ia akan datang*. Sans

—, tantu, سڱکه ۲, *sungguh-sungguh*.

DOUTE, hésitation, inquiétude, بمبغ هاتی, *gundah hāti*, هاتی *bimbang hāti*.

DOUTER, v. n., تیاد فرچای *tiāda perxāya*, مغانغ *meng-ātung*.

DOUTER, être inquiet, hésiter, برکنده *ber-gundah*, برانته *ber-antah*, بمبغ *bimbang*.

SE DOUTER, v. pron., مغانغ *meng-āgah*, فیکر *pikīr*, مغیر *mengīra*, سڱک *sangka*. Je m'en doutais, همت ایت *hamba sudah meng-āgah itu*. Il ne s'en doute pas, ایت *ia tiāda pikīr itu*.

DOUTEUX, EUSE, adj., incertain, تیاد تنتو *tiāda tantu*, انته *antah*, اتغ *ātung*. Un droit —, حق یغ تیاد تنتو, *hak yang tiāda tantu*.

DOUTEUX, ambigu, راجن *rājan*. Réponse douteuse, جواب یغ راجن *jawāb yang rājan*.

DOUVE, s. f., petite planche pour les ouvrages de tonnellerie, فافن تغ *pāpan tong*. Doler des douves, همانل فافن تغ *memātil pāpan tong*.

DOUX, OUCE, adj., مانس *mānis*. Orange douce, لیومانس *līmarw mānis*. Vin —, ایر اغکوریغ مانس *āyer argūr yang mānis*. — comme du miel, مانس سفرت ایر مادو *mānis*

seperti āyer mādu. Figure douce, موك مانس *mūka mānis*.

DOUX à l'oreille, مردو *merdu*. Voix douce, سوار مردو *suāra merdu*.

DOUX, suave, واغی *wāngi*, هارم *hārum*.

DOUX, léger, facile, موده *mūdah*. Mon joug est —, لمبارنک ایت موده *lēmbar-an-ku itu mūdah*.

DOUX au toucher, لیچن *līxin*. Ma peau est douce, کولتک لیچن *kūlit-ku līxin*.

DOUX, agréable, سدڱ *sedap*, اینتو *ēnak*. Sommeil —, تیدر سدڱ *tīdor sedap*. Chaleur douce, فانس یغ اینتو *pānas yang ēnak*.

DOUX, moëlleux, لمبت *lembut*. Un lit —, تمفت تیدر یغ لمبت *tampat tīdor yang lembut*. Paroles douces, فرکتان یغ له لمبت *per-katā-an yang lemah lembut*.

DOUX, affable, جینق *jīnak*, هاتی *hāti lembut*. — et humble de cœur, یغ جینق دان رنده هتین *yang jīnak dān rendah hatī-ña*.

Eau DOUCE, ایر تاور *āyer tāwar*. Poisson d'eau douce, ایکن سوغی *īkan sūgey*.

Vent DOUX, اغن سغی *āngin sepī*. Un vent — soufflait, دتیف اغن سغی *di-tiup āngin sepī*.

Pluie DOUCE, هوجن رنتق ۲ *hūjan rintik-rintik*. Rendre —, همانسکن *mānsken*

me-mānis-kan, rendre — de caractère, منجینکن *men-jīnak-kan*.

DOUZAINÉ, s. f., دو بلس *dūa belàs*, لوسن کدو بلس *ka-dūa belàs*, لوسن *lōsīn*. Trois douzaines d'assiettes, لوسن تیاگ لوسن پیرینگ *tīga lōsīn pīring*. À la —, loc. adv., de peu de valeur, بارغ بوسق *bārang kāsar*, بارغ بوسق *bārang būsuk*.

DOUZE, n. de nomb., دو بلس *dūa belàs*. Les — apôtres, رسول یغ دو *rasūl yang dūa belàs orang itu*. Personne de — ans, اورغ یغ دو بلس تاهن عمرک *orang yang dūa belàs tāhun umur-ña*. — fois, دو بلس کالی *dūa belàs kāli*. — mille, سلقس دو ریبو *salaksa dūa rību*. Divisé par —, دیباگی دو بلس *dī-bahāgi dūa belàs*. Le — du mois, دودو بلس هاری بولن *dūdō bلس hari bulan* pada *dūa belàs hari bulan*.

DOUZIÈME, n. de nomb. ord., کدو *ka-dūa belàs*. Le — mois, بولن *būlan yang ka-dūa belàs*. Le — article, فرکار یغ کدو بلس *perkāra yang ka-dūa belàs*.

DOUZIÈME, s. m., la douzième partie, فردو بلس *per-dūa belàs*. Deux douzièmes, دو فردو بلس *per-dūa belàs*.

DOXOLOGIE, s. f., تهلیل تسبیح *tah-līl tesbīh*, سمبیه تسبیح *sembahyang tesbīh*.

DOYEN, ENNE, s., le plus ancien, یغ لبه توا *yang lebèh tuā*.

DRACHME, dragme, s. f., درهم *derham*.

DRAGÉE, s. f., bonbon, گول متی *gūla mutīa*.

DRAGÉE, menu plomb, سمبورن *sambūr-an*, کلچخ *kācang-kācang*.

DRAGEON, s. m., bourgeon, تمبوھن *tumbūh-an*, تونس درؤد اکر ٹوکق *tūnas deri-pada ākar pōkok*.

DRAGON, s. m., monstre fabuleux, ناک *nāga*. — volant, ناک تربیغ *nāga terbang*. — marin, ناک لاوت *nāga laut*. Qui a la forme d'un —, برناک *ber-nāga*. Bracelet en forme de —, قنتق برناک *pontōk ber-nāga*.

DRAGON, constellation, راهو *rāhu*. Queue du — کدو *kedū*.

DRAGUE, s. f., machine à draguer, فرکاکس مٹکالی لفر *perkākās meng-gāli lumpur*, ٹغکالی لفر *perg-gāli lumpur*, ٹغککت لفر *perg-angkat lumpur*.

DRAGUER, v. a., curer, مٹکالی لفر *meng-gāli lumpur*, مٹککت لفر *meng-angkat lumpur*.

DRAMATIQUE, adj., qui appartient au drame, وایغ ٹوک *wāyang pūña*, درویاغن *deri wayāng-an*. Auteur —, اورغ یغ ممبوت ویاغن *orang yang mem-būat wayāng-an*.

DRAME, s. m., représentation théâtrale, وياغن *wāyang*, وياغن *wayāng-an*.

DRAP, s. m., étoffe de laine, سقلاٲ *saḳelāt*, كاين صوف *kāin šūf*. Fin —, سقلاٲ هالسا *saḳelāt hālus*. — grossier, سقلاٲ كاسر *saḳelāt kāsar*. — d'or, كاين امس *kāin am̄s* am̄s. — de soie, كاين سوتر *kāin sūtra*.

DRAP mortuaire, كفن *kefan*, كاين همپاران فد اورغ ماتى *kāin hampār-an pada ōrang māti*.

DRAP de lit, كاين تمفت تيدر *kāin tampat tīdor*, سليمت *salīmut*.

DRAPEAU, s. m., haillon, chiffon, كاين تمفل *tampal*, فرچه *perxah*, كاين بورق *kāin būruk*. Le papier se fait avec de vieux drapeaux, مك قرطاس ايت دفر بوت درفد كاين بورق *maka ḳartās itu di-per-būat deri-pada kāin būruk*.

DRAPEAU, étendard, بندير *bandēra*, توشگل *tunggul*, فنجى *panji*, علامة *alāmat*. — royal, بندير كرجاان *bandēra ka-rajā-an*. La hampe du —, بانغ بندير *bātang bandēra*. Cravate du —, جبوا بندير *jambu-jambu bandēra*, كس توشگل اورغ *kūs tunggul*. Porte-drapeau, اورغ بندير *ōrang yang pīkul ban-*

dēra, يىغ جابت توشگل *yang jābat tunggul*.

DRAPER, v. a., couvrir de drap, ممويه سقلاٲ *mem-būbuh saḳelāt*, منوتف دغن سقلاٲ *menūtup dēng saḳelāt*.

DRAPER quelqu'un, en dire du mal, اجوجه ممغشت *meng-umpat*, اجوجه *ajūjah*.

DRAPERIE, s. f., manufacture de drap, تمفت مموت سقلاٲ *tampat mem-būat saḳelāt*. —, tous les draps, سكل جنس صوف *segala jenis šūf*. —, commerce de drap, فرنيكآن صوف *perniagā-an šūf*.

DRÈGE, s. f., filet à prendre le poisson, توشگل *tanggok*. Pêcher à la —, منوشگل *menanggok*.

DRESSÉ, E, part. pas. du v. dresser, placé droit, établi, يىغ برديرى *yang ber-dīri*, ددرىكن *di-dīri-kan*, ترفاشخ *ter-pāsang*, داغكت *di-angkat*.

DRESSÉ, instruit, formé, يىغ داجارى *yang di-ajār-i*, يياس *biāsa*, يىغ قهم *yang fehem*.

DRESSÉ, arrangé, اتر *atur*, اندم *andam*.

DRESSER, v. a., lever, faire tenir droit, établir, ممغشت *meng-angkat*, مندرىكن *men-dīri-kan*, ماسخ *me-māsang*. — la tête, ممغشت كفال *meng-angkat kapāla*. — les oreilles,

مندریکن تلیخ *men-dirī-kan telīngā*. — un mât, مندریکن تیخ *men-dirī-kan tīang*. — une statue, مندریکن فاتخ *men-dirī-kan pāturg*. — un autel, مفراسه سبوه منبج *mem-per-ūsah sa-būah mezbéh*. — une tente, مماسخ خیمه *memāsang ķeimat*. — un bûcher, منبهن کایو *menambun kāyu*.

DRESSER, tendre des pièges, ممانهن جرت *menāhan jéràt*, مماسخ جرت *memāsang jéràt*. — des embûches, مغانغ *meng-ādang*.

DRESSER, arranger, préparer, مغانر *meng-atur*. — le dessert, مغانر بوه بواهن *meng-atur būah-buah-an*. — la table, مناره میج *menāruh mēja*, ممدیاکن مکانن *me-ñediā-kan makān-an*. — un contrat, منولس سورت فرجنیسن *menūlis sūrat per-janjī-an*.

DRESSER, instruire, former, مغانر *meng-ajar*, مفهمکن *me-fehem-kan*. — un valet à son service, مغانر *meng-ajar* — i hamba ākan *pe-karjā-an-ña*. — des hommes au maniement des armes, مفهمکن اورغ قد علم سنجات *me-fehem-kan ōrang pada ilmu senjata*. — un oiseau appeau (appelant), مغانر بورغ پیکت *meng-ajar būrung pikat*.

SE DRESSER, v. pron., se tenir droit, بردیری *ber-dirī*, باغن *bāngun*.

SE DRESSER, se former, براجر *ber-ajar*, ممیساکن درین *mem-biasā-kan dirī-ña*.

DRESSOIR, s. m., buffet à placer la vaisselle, تمغت سکل فرکاکس میج *tampat segala perkākas mēja*.

DEISSE, s. f., t. de mar., تالی لایر *tālī lāyar*. — de pavillon, تالی بندیر *tālī bandēra*.

DROGMAN, s. m., جورو بهاس *jūru bahāsa*.

DROGUE, s. f., اوبت *obat*. Vendre des drogues, منجول اوبت *men-jūal obat*.

DROGUE, fig., chose de peu de valeur, بارغ یخ کورغ هرگان *bārang yang kūrang hargā-ña*.

DROGUER, v. a., falsifier, altérer, منچفرکن *men-xampur-kan*. — du vin, منچفرکن اغکور *men-xampur-kan anggūr*.

DROGUER, donner beaucoup de drogues, ممبری بابق اوبت *mem-brī bāñak obat*.

DROQUISTE, s. m., یخ منجول اوبت *yang men-jūal obat*.

DROIT, E, adj., qui n'est pas tortu, بتل *betül*, لورس *tūrus*. Une ligne droite, بتل یخ بارس *bāris yang betül*. Un chemin —, جالن لورس *jālan tūrus*.

DROIT, debout, perpendiculaire, بردیری بتل *ber-dirī betül*. Se tenir —, بتل

ber-diri betül. Un arbre —, فوهن
 بئو پوهن *pohon kāyu yang betül.*

DROIT, opposé à gauche, كانن
kānan. Le côté —, لمبغ كانن *lam-
 bung kānan.* La main droite, تاغن
 كانن *tāngan kānan.*

DROIT, juste, judicieux, لورس
lūrus, عادل *ādil,* بايق *bāiḳ,* بنر
benār, مستقيم *mustakīm.* Cœur
 —, هاتي لورس *hāti lūrus.* Homme
 —, اورغ عادل *orang ādil.* Intention
 droite, سهاج بايق *sahaja yang
 bāiḳ.* La voie droite, جانن كبانن
jālan ka-benār-an. Esprit —,
 بودى بچار *akal betül,* بوى
būdi bixāra.

DROIT, adv., directement, بتل
betül. Marcher —, برجانن بتل *ber-
 jālan betül.* Viser — au cœur,
 ميطر بتل كغد هاتي *mītar betül ka-
 pada hāti.* — en face, بر بتولن
ber-betül-an dengan. — au
 but, بتل كغد جه *betül ka-pada jīh.*

DROIT, s. m., ce qui est juste,
 حق *hak.* — à. حق اكن *hak
 ākan.* — de succession, de pro-
 priété, حق فساك *hak pusāka.*
 Contre le — de quelqu'un, لاون
lawan hak orang. Con-
 server son —, مملها ران حقن *mem-
 liharā-kan hak-ña.* Abandonner
 son —, منغلكن حقن *meninggal-
 kan hak-ña.* Perdre son —, هيلغ

hilang hak-ña. Se faire —,
 مبرى حق فد درين *mem-brī hak
 pada diri-ña.* Sans aucun —, دغن
 دغان *dengan tiada hak.*

DROIT, loi, jurisprudence, حكم
hukum, اندغ *undang-undang,* عادة
adat. La science du —, علم حكم
ilmu hukum. — divin, الله
hukum allah. — canon, حكم
hukum kanūni. — féodal, حكم
hukum talok. — commer-
 cial, حكم بيع *hukum beia.* — cri-
 minel, حكم جناية *hukum jināyet.*
 Etudier le —, براجر علم حكم
ber-ajar ilmu hukum. Docteur en —,
 عالم بئو فهم فد حكم
alim yang fehem pada hukum,
 فقيه *faqīh.* Livre
 de —, كتاب حكم *kitāb hukum.*
 Suivant le — du pays, تورت
 اندغ *turut undang-undang nagri.*
 Voici quel sera le — du roi qui
 vous gouvernera, اين جوڭ اكن
 اد *ini juga akan ada adat rāja itu
 yang ka-rajā-an di-atas kāmū.*

DROIT, s. m., impôt, بي *bēya,*
 اوقى *xūkey,* خراجة *karājāt,*
 بي كفل *ūpatī.* — sur les navires,
 ببس *bēya kapal.* Exempt de —,
 درفد چوكى *bēbas deri-pada xūkey.*
 Payer les droits, مبابر چوكى *mem-*

bāyar xūkey. Collecter les droits, چوکي *meng-ambil xūkey*. Collecteur des droits, فرتند *per-tanda*. Bureau des droits, رومه چوکي *rūmah xūkey*. — d'ancrage, روروب *ruba-rūba*.

DROITE, s. f., le côté droit, la main droite, تاغن کانن *kānan*, کانن *tāgan kānan*. Il placera les brebis à sa —, مک ای اکن بردریکن دمب ۲, *maka ia ākan ber-diri-kan domba-domba pada kānan-ña*. Jésus se tenant à la — de Dieu, عیسی بردیری قد سبله کانن الله *isa ber-diri pada sa-belāh kānan allah*. La — d'une armée, کاڌغ *gāding bāla-tantāra yang kānan*.

À DROITE, adv., سبله کانن *sa-belāh kānan*.

DROITURE, s. f., équité, rectitude, عدالة *adālet*, کبنارن *ka-benār-an*, کفتوتن *ka-patūt-an*, کهروسن *ka-harūs-an*.

DRÔLE, adj., badin, جناک *jenāka*, یخ سند *yang senda*.

DRÔLE, rusé, malin, چردق *xer-dik*.

DRÔLERIE, s. f., سند *senda*. Faire des drôleries, برسند *ber-senda*.

DROMADAIRE, s. m., سیخ انت *sīnga onta*.

DRU, E, adj., épais, serré, کرف *krəp*, لبِت *lebāt*, رافت *rāpat*.

Semer —, منابر کرف *menābur krəp*.

Planté trop —, دتنام ترلاو کرف *di-tānam ter-lālu krəp*. Jaser —,

۲ برکات کرف *ber-kāta krəp-krəp*. Il pleuvait —, تورنله هوجن لبِت *turun-lah hūjan lebāt*.

DRU, joyeux, gai, رامی *rāmey*, سوك هاتي *sūka hāti*.

DŪ, art. comp. pour DE LE, فوك *pūña*, در *deri*. La maison du père, باف فوك رومه *bāpa pūña rūmah*, رومه باف *rūmah bāpa*. Il vient du bois, ای داغ در هوتن *ia dātang deri hūtan*.

DŪ, UE, part. pas. du v. devoir, هوتغ *hūtang*.

DŪ, obligatoire, هارس *hārus*, واجب *wājib*.

Prov. Chose promise, chose due, یخ دجنجی مک ایت هارس جادی *yang di-janji maka itu hārus jādi*.

DUC, s. m., nom de dignité, سغاجی *sangāji*.

DUCHÉ, s. m., شغجین *pe-sangaji-an*.

DUCTILE, adj., یخ داثت دفاجل *yang dāpat di-pājal*.

DUCTILITÉ, s. f., فری بارغ یخ داثت دفاجل *pri bārang yang dāpat di-pājal*.

DUÈGNE, s. m., gouvernante, دا یخ *dāyang*. —, femme de charge, فرمفون یخ فکغ حال رومه تغک *per-*

yang *kràs*. Un visage —, موك كرس *mōka kràs*, موك ماسم *mōka māsam*.

DUR, fâcheux, pénible, difficile, سوك *sūkar*, برت *brāt*. Personne qui mène une vie dure, اورغ يڭ *ōrang yāng*, سوك هر ين *ōrang yang sūkar harī-ña*. Travail —, برت كرج *brāt karja* يڭ *yāng*.

Loc. Oreille dure, باغل *bāgal*, سوار كاسر *suāra kāsar*, سوار سرق *suāra ser-rāk*. Tête dure, كفال باتو *kapāla bātu*, كفال كرس *kapāla kràs*. Vin —, اغكور يڭ سفت رساڭ *arggūr yang sepāt rasā-ña*. Personne dure à la détente, اورغ كيكير *ōrang kikir*. Coucher sur la dure, تيدر دتانه *tīdor di-tānah*, تيدر دتفت يڭ كرس *tīdor di-tampat yang kràs*.

DURABLE, adj., ككل *kakāl*, بقا *baqā*, يڭ دات تغكل لام *yāng dāpat tinggal lāma*. Les plaisirs de ce monde ne sont pas durables, كسكائن دنيا اين تياڭ ككل *ka-sukā-an duniā ini tiāda kakāl*.

DURANT, prép., سڊغ *sedang*, سلخ *selang*, سالاڭي *sa-lāgi*, سڭنڭج *hinggga*, سالاڭي *sa-lāma*, سڊغ *sa-panjang*. — son sommeil, سڊغ اي تيدر *sedang ia tīdor*. — sa vie, سالاڭي اي هيدڭ *sa-lāma ia hīdup*. — tout le jour, سڭنڭج هاري *sa-panjang hāri*.

DURCIR, v. a., rendre dur, مڭرسكن *mengrās-kan*, منڭركن *menegār-kan*. La chaleur durcit la terre, مڪ *maka* كفناسن ايت مڭرسكن تانه *ka-panās-an itu mengrās-kan tānah*.

SE DURCIR, v. a., منڭجادي كرس *men-jādi kràs*, منڭركن ديڭري *mene-gār-kan diri*. La plante des pieds se durcit en marchant beaucoup, تلافق كاكي منڭجادي كرس سرت برجالن *telāpāk kākī men-jādi kràs serta ber-jalan bāñāk*.

DURÉE, s. f., كلامن *lamā-ña*, لام *lamā-an*. — de temps, كلامن *ka-lamā-an* وقت *waktu*. — de la vie, طول *tuwel*, عمر *umur*. La vie de l'homme n'est pas de longue —, كهڊوڭن اورغ مانسي ايت تياڭ براه لام *ka-hidūp-an orang mānusia itu tiāda brāpa lamā-ña*. Ceci peut être de longue —, ايت بوله لام جوڭ *itu būleh lāma jūga*. Que Dieu veuille prolonger la — de sa vie, بارغ دلنڭجكن الله طول عمرن *bārang di-lanjut-kan allah tuwel umur-ña*.

DUREMENT, adv., دڭن كرس *dergan kràs*, دڭن تڭر *dergan tegār*.

DURE-MÈRE, s. f., سلافت اوتق *selāput utaq*.

DURER, v. n., تڭگل *tinggal*, برکنڭج *ber-kanjang*, اڊ لائي *ada lāgi*, جادي

لام *jādi lāma*, مناهن *menāhan*, مندريت *men-derīta*. La fièvre dure encore, دم تغل لآگی *demām tīng-gal lāgi*, دم اد لآگی *demām ada lāgi*. — longtemps, لام تغل لآگی *tīng-gal lāma*. Faire —, مغلکن *meng-akal-kan*, ملنچتکن *me-lanjut-kan*, مفرلاکن *mem-per-lamā-kan*.

DURER, souffrir. Il ne peut — avec cette personne, تيا دافت ای *tiāda dāpat ia menāhan ōrang itu*.

DURETÉ, s. f., ککراسن *ka-krās-an*, ثری یغ کرس *ka-tegār-an*, ککراسن موسم ديشن *ka-krās-an mūsīm dīyīn*. La — de l'hiver, ککراسن راج ایت سده *ka-krās-an rāja ītu sudah mengāram-kan dirī-ña*. — de cœur, ککراسن هاتی *ka-krās-an hātī*.

DURILLON, s. m., ککراسن کولت *ka-krās-an kūlit*, بندق *bندوق*, ببلولغ *be-belūlang*.

DUVET, s. m., بولو هالس *būlu hālus*, بولو داد بورغ *būlu dāda*

būrung. Un coussin de —, بتل بولو هالس *bantal būlu hālus*.

DYNAMIQUE, s. f., science des forces qui meuvent les corps, علم کواس مشکرکن سکل لمباک *ilmu kuāsa merg-grāk-kan segala lembāga*.

DYNASTIE, s. f., کترونن رجراج *ka-turūn-an raja-rāja sa-aşal*, سجارة رجراج سبغس *sejārat raja-rāja sa-bangsa*.

DYSECIE, s. f., affaiblissement de l'ouïe, باغل *bāngal*, فکق *pekūk*.

DYSOPIE, s. f., faiblesse de la vue, مات کابر *māta kābur*.

DYSPHAGIE, s. f., difficulté d'avaler, ساکت سوسه ملن *sākit sūsaḥ menelān*.

DYSPNÉE, s. f., difficulté de respirer, کساکن داد *ka-sesāk-an dāda*, سوسه برنفس *sūsaḥ ber-nefās*.

DYSSENTERIE, s. f., چيرت داره *xīrit dārah*, چيرت لندر *xīrit līn-dir*.

DYSURIE, s. f., difficulté d'uriner, سوسه مبعوچ ایرکنچخ *sūsaḥ mem-būang āyer kenxīng*.

E

E, s. m., la cinquième lettre de l'alphabet, حرف یخ کلیم در الف باتا *huruf yang ka-līma deri alif-bā-tā*.

En malais *e* est représenté par le *fathah* فتحه (َ), ou par le *kesrah* كسره (ِ), selou qu'il est ouvert ou fermé, v. Gram.

Un E majuscule, بَسْر *e, e besār*.

Un E minuscule, کچل *e, e keçil*.
È long, فنجیح *e, e panjang*. E bref, فندق *e, e pendek*.

EAU, s. f., اير *āyer*, ماء *mā*. — douce (potable), اير تاور *āyer tāwar*. — saumâtre, salée, اير ماسن *āyer māsin*. — de mer, اير لاوت *āyer lāut*. — de puits, اير فريکی *āyer prīgi*. — de rivière, اير سوغی *āyer sūgey*. — de pluie, اير هوجن *āyer hūjan*. — courante, اير الر *āyer ālir*. — tranquille, اير تده *āyer tedòh*. — fraîche, اير سحجق *āyer seçjùk*. — chaude (thermale), اير فانس *āyer pānas*. — tiède, اير سوم *āyer sūwam*. — gelée (glace), اير بکو *āyer bakū*. — trouble, اير کره *āyer kerùh*. — profonde, اير دالم *āyer dālam*. — odoriférante, اير واغی *āyer wāngi*. — de rose, اير ماور *āyer māwar*.

اير کوکس *āyer māwar*. — distillée, اير کوکس *āyer kūkus*. — de riz, کنجی *kanji*. — vive, اير هيڊف *āyer hīdup*. L'eau de l'immortalité, ما الحية *mā el-heyat*. — bénite, اير سمبيخ *āyer sembahyang*. Grandes eaux, اير بسر *āyer besār*. Eaux basses, اير کچل *āyer keçil*. Bulle d'eau, گلبخ *gelembung*. Conduit d'eau, سلورن اير *salūran āyer*. Jet d'eau, فنچورن اير *pançūr-an āyer*. Jet des eaux qui jouent, فرمينن اير یخ بر فنچورن *permain-an āyer yang ber-pançūr-an*. Chute d'eau, جرم *jeràm*. Source d'eau, مات اير *māta āyer*. Courant de l'eau, هارس *hārus*. Surface de l'eau, موک اير *mūka āyer*. Porteur d'eau, اورغ ميکل اير *ōrang memikl āyer*. Buveur d'eau, ايرغ مينم اير *ōrang yang minum āyer sāja*. Cruche à l'eau, بويغ *būyung*. Une bouteille d'eau, سواتو بوتل اير *suātu bōtol āyer*. Un niveau à —, انتغ *untig-untig*. L'eau d'une pierre précieuse, چهای قرهات *çahāya permāta*. Moulin à —, کسارن یخ اير *kisār-anyang di-pūtar āyer*. دفتکر *ūleh āyer*. Au bord de l'eau, اير *di-pinggir āyer*. Poule d'eau

(sorte), *چروغ* *xerūling*. Rat d'eau, *تیکس ایر* *tikus āyer*. Lis d'eau, *تراتی بوغ سروج* *būnga serōja*, *تراتی* *terātey*, *قدم* *padma*. Melon d'eau, *سمکن* *semangka*, *مندیکی* *mandikey*. Flotter sur l'eau, *مغانغ* *meng-ātung*, *تمبل* *timbul*. Aller au fond de l'eau, *تغلم* *tergelam*. Passer l'eau, *مپبرغ* *meñabrang*. Navire qui fait —, *پراهو کئاران* *prāhu ka-ayēr-an*. Par terre et par —, *ددارت دان دلاوت* *di-dārat dān di-lāut*. Lâcher de l'eau, *کنچغ* *kençing*, *مبوغ ایر* *mem-būang āyer*.

Loc. Mettre de l'eau dans son vin, se modérer, *منهن دیری* *me-nāhan dirī*. Porter de l'eau à la mer, faire une chose inutile, *مبوغ دالم لاوت* *mem-būang gāram dālam lāut*. Donner un coup d'épée dans l'eau, perdre sa peine, *مشرجان* *mešarjan*, *مشرجان کنج* *mešarjan kençing*. Comme le poisson dans l'eau, à l'aise, *مشرجان کنج* *mešarjan kençing*. Comme le feu et l'eau, toujours en opposition, *ستياس ملاون* *santiāsa melāwan*. Eaux basses, manque d'argent, *کورغ وغ* *kūrang wang*. — bénite de cour, promesses sans effets, *فرجنجیئن یغ فوراً* *per-jañjī-an yang pura-pūra*. Suer sang et —, faire de grands efforts, *مشهاکن* *mešha-kan*, *مغ-usahā-kan dirī-ña*.

EAU-DE-VIE, s. f., *برندی* *berandi*, *عرق* *araq*.

ÉBAHI, E, part. pas. du v. s'ébahir, *ترچغ* *ter-çengang*, *دهشة* *dahšat*.

ÉBAHIR (S'), v. pron., *حیران* *heirān*, *دهشة کن* *kena dahšat*, *چغ* *çengang*.

ÉBAHISSEMENT, s. m., *کئیرانن* *ka-heirān-an*, *دهشة* *dahšat*.

ÉBATS, s. m. pl., divertissement, *کسکان* *ka-sukā-an*, *کمارن* *ka-gamār-an*, *فرمینن* *per-māin-an*. Prendre ses —, v. S'ÉBATTRE.

ÉBATTRE (S'), v. pron., prendre ses ébats, *مپکان دیرین* *meñukā-kan dirī-ña*, *برماین ۲* *ber-māin-māin*, *برامیرمین* *be-rāmey-ramēy-an*.

ÉBAUCHE, s. f., ouvrage d'art commencé, *فتاکاسر* *petā kāsar*, *فرتام* *portāma*, *دلادن* *dīlādān*, *رئچان* *rançāna*, *چنت* *çonto*. — d'une peinture, *رئچان کمبر* *rançāna gambar*.

ÉBAUCHER, v. a., faire l'ébauche, *رئچان کن* *me-rançanā-kan*, *مبوت دینه* *meng-būat dīnah*.

EBBE ou ÈBE, s., reflux de la mer, *ایر سورت* *āyer sūrūt*, *سروتن* *surūt-an*, *لاوت* *lāut*.

ÉBÈNE, s. f., *ابنوس* *ebnūs*, *کایو* *kāyu*, *کایو ارغ* *kāyu ārang*.

ÉBÉNISTE, s. m., قندی ابنوس *pan-dey ebnūs*, توکخ کایو ارغ *tūkang kāyu arang*.

ÉBÉNISTERIE, s. f., شربواتن کایو *per-buāt-an kāyu ebnūs*, سرب رومه درفد کایو *serba rūmah deri-pada kāyu*.

ÉBLOUI, E, part. pas. du v. éblouir, برقدنر *sīlu*, مات سیلو *māta sīlu*, *ber-pendar*.

ÉBLOUI, trompé, تفردای *te-per-dāya*, کچیو *kīxu*.

ÉBLOUIR, v. a., priver de la vue par trop d'éclat, مغداکن سیلو *merg-adā-kan sīlu*.

ÉBLOUIR, tromper, مفردیاکن *mem-per-dayā-kan*, مچیو *mergīxu*.

ÉBLOUISSANT, E, adj., چمرلخ *xemerlang*, گمراقتن *gemirāt-an*, گیلخ *gīlang-gemīlang*. Des pierreries d'un éclat — مانکم یخ *mānikam yang xemerlang xahayā-ña*.

ÉBLOUISSEMENT, s. m., فری سیلو *prī sīlu*, فری برقدنر *prī ber-pendar*.

ÉBORGNER, v. a., rendre borgne, ممتاکن مات سبله *mem-butā-kan māta sa-belāh*.

ÉBOULEMENT, s. m., ربوهن *rubūh-an*, حال ره *hāl rebāh*.

ÉBOULER, v. n., S'ÉBOULER, v. pron., روبه *rūbuh*, ره *rebāh*.

ÉBOURGEONNER, v. a., ôter les bourgeons superflus, مغدنتس *merg-*

gentas, تونس یخ تیساد برکون *mergetām tūnas yang tiāda ber-gūna*.

ÉBOURIFFÉ, E, adj., تراوری *ter-ūrey*, کوست *kūsut*. Cheveux ébouriffés, رمبت تراوری *rambut ter-ūrey*.

ÉBRANCHEUR, v. a., موتخ چاوع فوهن *me-mūtung xāwang pōhon kāyu*, مرتخ *me-ranting*, منبغ *mene-bāng*.

ÉBRANLÉ, E, part. pas. du v. ébranler, گنچخ *gunxang*, ترگنچخ *ter-gunxang*, گویخ *gōyang*, گرت *grāk*, کاجق *kāxuk*.

ÉBRANLEMENT, s. m., گنچاغن *gunxāng-an*, فری گویخ *prī gōyang*, ستوهن *suntūh-an*.

ÉBRANLER, v. a., donner des secousses, مغنچخ *merg-gunxang*, مغگویخ *merg-gōyang*, مغگرت *merg-grāk*, مغجاق *mergāxuk*.

S'ÉBRANLER, v. pron., برگنچخ *ber-gunxang*, برگویخ *ber-gōyang*, برگرت *ber-grāk*.

ÉBRÉCHÉ, E, part. pas. du v. ébrécher, ترسبغ *sumbing*, ترسبغ *ter-sumbing*. Couteau — فیسو ترسبغ *pīsaw ter-sumbing*.

ÉBRÉCHER, v. a., ممتوت سبغ *mem-būat sumbing*.

ÉBRÉCHER, diminuer, مغورعکن *mergūrāng-kan*. Le luxe de sa table a bien ébréché sa fortune,

سرت بر جيمجون مك دكورغكسپاله اكن
serta ber-jamu-jamū-an
maka di-kurang-kan-nā-lah akan
hartā-nā.

ÉBRUITER, v. a., divulguer, مپتان
me-nātā-kan, مشهوركن me-māshūr-
kan.

ÉBULLITION, s. f., état d'un liquide
qui bout, حال برديده hāl ber-dīdih,
حال كلكتو hāl gelegàk. De l'eau
en —, اير يڭ برديده āyer yang ber-
dīdih.

ÉCAILLE, s. f., سيق sīsik, كوت
kūlit krās. — de poisson,
سيق ايكن sīsik ikan. — de tortue,
سيق كركور sīsik kura-kūra, كوت
كوتو kūlit penūu. — d'huître, كوت
تيرم kūlit tiram. Peigne d'écaille,
سيسر سيق sīsir sīsik. Et il tomba
de ses yeux comme des écailles,
مك جاتمله درثد متمان بارع يڭ سروف
maka jātuh-lah deri-
pada mata-matā-nā bārang yang
sa-rūpa dengan sīsik-sīsik.

ÉCAILLER, v. a., ôter les écailles,
مپسق meñsīk, مشمبل سيق meng-
ambil sīsik.

ÉCAILLEUX, EUSE, adj., qui a des
écailles, برسيق ber-sīsik. Poisson
—, ايكن يڭ برسيق ikan yang ber-
sīsik. —, qui ressemble à l'écaille,
ساروپا سيق sa-rūpa sīsik.

ÉCALE, s. f., coque, écorce, كوشس
kūpas, كوت kūlit. — de pois, كوت
كوشس kūlit kāwang.

ÉCALÉ, E, part. pas. du v. écaler,
تركوشس ter-kūpas, يڭ دكليتى yang
di-kulit-i.

ÉCALER, v. a., مغوشس mengūpas,
مغوليتى mengulit-i. — une noix d'arec,
مغوشس پينانغ mengūpas pīnang.

ÉCARLATE, s. f., couleur, قرمزى
ķirmizī. Couleur —, ورن قرمزى
warna ķirmizī. Rouge —, ميره قرمزى
mērah ķirmizī.

ÉCARLATE, étoffe rouge, سقلات
sakelāt ķirmizī. Se revêtir
d'écarlate, برفايكن درين دغن سقلات,
قرمزى ber-pākey-kan diri-nā
dengan sakelāt ķirmizī. Cette femme
était vêtue de pourpre et d'écarlate,
مك فرمغون ايت اداله تركن دغن كايين
يڭ اوغو دان قرمزى ورنساك
maka perampūan itu adā-lah ter-kena
dengan kāin yang ūngu dān ķirmizī
warnā-nā.

ÉCARQUILLER, v. a., les yeux,
مبوك mem-būka māta.

ÉCART, s. m., action de s'écarter,
مپفغ در جانل hāl meñimpang
deri jālan.

ÉCART de conduite, كلكون ريسو
ka-lakū-an risaw.

A L'ÉCART, loc. adv., en un lieu
détourné, دتفت سوي di-tampat

sūni. Mettre à l'écart, à part, مېکونکن *meñakū-kan*, مغاشکن *merg-āsiṅ-kan*.

ÉCARTÉ, E, part. pas. du v. écarter, éloigné, جاوه *jāuh*.

ÉCARTÉ, mis à part, ترساکو *ter-sāku*.

Rue ÉCARTÉE, لورخ سوپي *lūrang sūni*.

Les jambes ÉCARTÉES, کڅکڅ *kangkarṅ*, ترکڅکڅ *ter-kangkarṅ*.

ÉCARTELER, v. a., منچارق امت *men-xāriḱ ampat*, مېهاکي امت *mem-bahāgi ampat*. — en tirant à quatre chevaux, ممبرکداکن *mem-per-kudā-kan*.

ÉCARTEMENT, s. m., 1°, action d'écarter, d'éloigner, حال منچاوهکن *ḥāl men-jāuh-kan*. 2°, résultat, جاوهن *jāuh-an*.

ÉCARTER, v. a., éloigner, مېهن *me-ñah-kan*, منچاوهکن *men-jāuh-kan*, مېوڅ *mem-būang*.

ÉCARTER, détourner, faire dévier, ممالڅکن *memālīṅ-kan*, منڅکڅکن *menangkiṅ-kan*. — un danger, ممالڅکن بهاي *memālīṅ-kan bahāya*. — une flèche, انڅ فانه *menangkiṅ-kan ānaḱ pānah*. — un rideau, مشغکت تيري *merg-angkat tīrey*, مېبوک تيري *mem-būka tīrey*.

ÉCARTER les jambes, مشغکڅ *mergankarṅ*.

ÉCARTER, mettre à part, مېکونکن *meñakū-kan*.

S'ÉCARTER, v. pron., du chemin, مېځمېځ درډد جالان *meñimpang deri-pada jālan*. — de l'obéissance, لالو درډد فرته *lālu deri-pada parentah*. Les usages nouveaux s'écartent beaucoup des anciens, عاده بهاروايت امت بریید دڅن عاده لام *ādat bahāru itu amat ber-bēda dergan ādat lāma*.

ECCHYMOSE, s. f., لم *lebūm*.

ECCLÉSIASTE, s. m., un des livres de l'Ancien Testament, سورت خطیب *sūrat ḱaṭīb*.

ECCLÉSIASTIQUE, adj., کڼیسه فون *kanīset pūña*. Histoire —, قصه *ḱiṣat el-kanīset*. Biens ecclésiastiques, کڼیسه فون هرت *kanīset pūña harta*. Habit —, فکاین امام *pakēy-an imām*.

ECCLÉSIASTIQUE, s. m., membre du clergé, امام *imām*, قادری *pādri*, فندیت *pandīta*.

ÉCERVELÉ, E, adj., تیاد بر عقل *tiada ber-aḱal*, بوده *bōdoh*, کورڅ ایغت *kūrang igrat*.

ÉCHAFAUD, s. m., نڅلڅ *nanglong*, فڅکڅ *panggung*. — pour théâtre, نڅلڅ وايڅ *nanglong wāyang*. — pour l'exécution d'un criminel, تمغت فربنوهن *tampat per-bunūh-an*.

ÉCHAFAUDAGE, s. m., فڅکڅ *pang-gung*.

mārah. Cette parole lui a échappé, فرکناان ایت سده کلور در مولتن *per-katā-an ītu sudah ka-lūar deri mūlut-ña*.

S'ÉCHAPPER, v. pron., لاری *lāri*, مبادو دیری *mem-bāwa dīri*. — des mains de quelqu'un, تانغن اورغ *tāngan ōrang*. La fumée s'échappe par un trou, اسف ایت کلور در لوبغ *āsap ītu ka-lūar deri lōbang*.

ÉCHARDE, s. f., épine, éclat de bois, دوری بیغ ماسق کدالم کولت *dūri yang māsuq ka-dālam kūlit*.

ÉCHARPE, s. f., سلندغ *selendang*. — de cérémonie, تتمن *tetampan*.

ÉCHARPE, ceinture, بیت *babāt*, کبت فشاغ *kebāt pinggang*, سندغ *sandang*.

ÉCHASSE, s. f., کاکو کایو *kāki kāyu*.

ÉCHAUDÉ, s. m., pâtisserie, نام *nāma sa-rūpa jerā-dik*.

ÉCHAUDER, v. a., ملایر *me-lāyur*, دغن ایر دیده *meñūxi dengan āyer dīdih*, مرندم دالم ایر فانس *merendam dālam āyer pānas*.

S'ÉCHAUDER la main, ملایر تانغن *me-lāyur tāngan*.

ÉCHAUFFANT, E, adj., بیغ همانسکن *yang memānas-kan*.

ÉCHAUFFEMENT, s. m., 1°, action d'échauffer, حال همانسکن *hāl memānas-kan*, فغهاگتن *perg-hargāt-*

an. 2°, résultat, فری سوه تر لالو بایق *prī sūh ter-lālu bāñak*.

ÉCHAUFFER, v. a., donner de la chaleur, همانسکن *memānas-kan*, ممدسکن *memedās-kan*. Le soleil échauffe la terre, متهارى ایت همانسکن بومی *mata-hāri ītu memānas-kan būmi*. La colère échauffe le cœur, مرک *murka ītu perg-hāngat-kan hāti*. —, donner une chaleur naturelle, ممبری سوه *mem-brī sūh*.

S'ÉCHAUFFER, v. pron., همانسکن *memānas-kan dīri*, منجادی *menjādi hāngat*.

S'ÉCHAUFFER, se mettre en colère, ماره منجادی *men-jādi mārah*.

ÉCHAUFFOUBÉE, s. f., entreprise mal dirigée, دغن دکر جاکن *xākap yang di-karjā-kan dengan tiāda ingat*. —, léger combat, فرکلپسن *per-kelahī-an*.

ÉCHAUGUETTE, s. f., مرچو *merxu*, رومه منبت *rūmah munñet*.

ÉCHÉANCE, s. f., terme de paiement, هاری فمیسارن *hāri pem-bayār-an*, هاری اغسورن *hāri argsūr-an*.

ÉCHEC, s. m., perte, مضرة *medlerat*, کرکسن *ka-rugi-an*, کرساکن *ka-rusāk-an*. Donner un —, ممبری *mem-brī medlerat*. Recevoir un grand —, جدی روسق *jādi*

rūsak, کن مضرة *kena medlerat*. Tenir quelqu'un en —, منکرکن اورغ, *menegàh-kan orang mem-būat bārang apa*.

ÉCHECS, s. m. pl., jeu, چاتر, ماین *māin xātur*, فرمینن چاتر, *per-māin-an xātur*, فرمینن گاجه, *per-māin-an gājah*. Jouer aux —, برماین

برماین چاتر, *ber-māin xātur*, برماین گاجه, *ber-māin gājah*, برچاتر, *ber-xātur*.

Habile à jouer aux —, قندی برماین, *pandey ber-māin gājah*,

قندی برماین چاتر, *pandey ber-māin xātur*. Une partie d'échecs, سواتو

فرمینن چاتر, *suātu per-māin-an xātur*. —! سح *saḥ* ou شاه *ṣāh*. —

et mat! مت *mat*, سح مات, *saḥ mat* ou تم *tammāt*. Jouer le premier

aux —, ماکن دهولو, *mākan dahūlu*. Les pièces du jeu d'éches, بوہ چاتر,

būah xātur. Le roi, راج *rāja*. La reine, منتری, *mantrī* (ministre). Les

fous, گاجه, *gājah* (éléphant). Les cavaliers, کود, *kūda* (cheval). Les

tours, تیر, *tīr* (chariot). Les pions, بیدق, *bīdaḥ* (fantassin).

ÉCHELLE, s. f., تڭک, *tangga*. — de bambou, بوله تڭک, *tangga būluh*.

— de corde, تڭک تالی, *tangga tāli*. — de débarcadère, تڭک تڭکالان,

tangga pangkāl-an. — double, تڭک تڭک,

tangga rangkap. Les degrés d'une —, اتق تڭک, *anaḥ tangga*.

Les côtés d'une —, ایبو تڭک, *ibu tangga*. Monter à l'échelle, نایق تڭک,

nāik tangga. Descendre de l'échelle, تورن تڭک,

tūrun tangga. Faire la courte — à quelqu'un, منولغ اورغ,

ممبری تولغ, *menūlung orang nāik*, ممبری تولغ, *mem-brī tūlung*.

ÉCHELLE sociale (rangs), ثڭکت ۲, *pangkat-pangkat*.

ÉCHELLE, ligne divisée par degrés, سورت هکورن, *sūrat hukūr-an*,

بارس هکورن, *bāris hukūr-an*, درجه, *darajat*.

ÉCHELON, s. m., اتق تڭک, *anaḥ tangga*.

ÉCHELON, rang, degré, ثڭکت *pangkat*, درجه, *darajat*. D'échelon

en —, برثڭکت ۲, *ber-pangkat-pangkat*.

ÉCHELONNER, v. a., مبوبه برثڭکت ۲, *mem-būbuh ber-pangkat-pangkat*.

ÉCHENILLER, v. a., مپوچی ثوکق, *meñūxi pōkoḥ deri-pada hūlat-hūlat*.

ÉCHEVEAU, s. m., توکل, *tūkal*. Un — de fil, بنغ ستوکل, *benang sa-tūkal*.

ÉCHEVELÉ, E, adj., یغ رمبتن تراوری, *yang rambut-ña ter-ūrey*.

ÉCHINE, s. f., épine du dos, تولغ تڭک,

tulang blākang.

ÉCHINÉ, E, part. pas. du v. échiner, یغ تولغ بلاکش اد فاته, *yang tulang blākang-ña ada pātah*.

ÉCHINÉ, excédé de fatigue, لته لسو, *letèh lesū*, يخ لله سكالى *yang letèh sa-kālī*.

ÉCHINER, v. a., rompre l'échine, مماته تولغ بلاكخ *memātah tūlang blākang*.

S'ÉCHINER, v. pron., se donner beaucoup de peine, برللهمكن درين *ber-lelèh-kan dirī-ña*.

ÉCHIQUIER, s. m., چاتر *xātur*, فاشن چاتر *pāpan xātur*.

ÉCHO, s. m., بالس بوپي *bālas būñi*, ركا *rekā*.

ÉCHOIR, v. n., منجادی *men-jādi*, داتخ *dātang*. Cela m'échoit, ايت بهيكنك جادی *itu jādi bahagi-an-ku*.

ÉCHOPPE, s. f., petite boutique, بارخ *bārang*, كدى *kadèy*.

ÉCHOUÉ, E, part. pas. du v. échouer, تدمفر *ter-dampar*, يخ ككرامن *yang ka-karām-an*.

Projet ÉCHOUÉ, يخ تياد بولاكو *sahāja yang tiāda ber-lāku*.

ÉCHOUER, v. n., دمفر *dampar*, بردمفر *ber-dampar*, كارم *kāram*, كن كارم *kena kāram*. — sur le rivage, بدمفر دقتي *ber-dampar di-pantey*. Faire —, مندمفر كن *men-dampar-kan*.

ÉCHOUER, ne pas réussir, تياد جادی *tiāda jādi*, تياد بولاكو *tiāda ber-lāku*.

ÉCHU, E, part. pas. du v. échoir, لالو *lālu*, جادی *jādi*, سده *sudah*, لالون كتيك *lalū-ña kotīka*.

ÉCLABOUSSÉ, E, part. pas. du v. éclabousser, ترچق *te-rexik*, ترچق *te-perxik*, برچورخ *ber-xōring*, برلومر *ber-lūmur*.

ÉCLABOUSSER, v. a., faire jaillir sur, مرچق *me-rexik*, ممرچق *memerxik*, ممرچقكن *mem-perxik-kan*, منچورخ *men-xōring*, ملومركن *me-lūmur-kan*.

ÉCLABOUSSURE, s. f., فرچق *per-xik*, فرچق *te-perxik*, جورخ *xōring*, كچر يغن *ka-xōring-an*.

ÉCLAIR, s. m., كيلت *kīlat*. Eclat de l'éclair, چهای كيلت *xahāya kīlat*. Le tonnerre et les éclairs, هلنتر *hali-lintar dān kīlat*. Les éclairs sillonnaient les airs, كيلت فون سابخ مپابخ *kīlat pūn sābung-meñābung*. Passer comme un —, لنيف لكس لالو لكس *len-ñap lekàs*.

ÉCLAIRCIR, v. a., rendre clair, مشرتيكن *menerang-kan*, مشعبارتكن *meng-arti-kan*, مظاهركن *men-tlāhir-kan*. — un point obscur, مشرتيكن سواتو فركار يخ باطن *meng-arti-kan suātu porkāra yang bātin*.

ÉCLAIRCIR, rendre moins serré, منچارشكن *men-jārang-kan*.

ÉCLAIRCIR, rendre moins foncé, en parlant de couleurs, منجدیکن *men-jadi-kan warna lebèh mūda*.

ÉCLAIRCIR, rendre moins épais, en parlant des liquides, منجرهنکن *men-jernih-kan*, مغهنکن *meng-henng-kan*.

S'ÉCLAIRCIR, v. pron., جادی ترغ *jādi tràng*. L'atmosphère s'éclaircit, ترغ جادی لاغت *lāngit jādi tràng*, جادی چواج *jādi xuāxa*.

S'ÉCLAIRCIR, en parlant des liquides, جادی جرنه *jādi jernih*, جادی هنج *jādi henng*.

ÉCLAIRCISSEMENT, s. m., فترائن *penerāng-an*, فترتین *perg-arti-an*, عبارة *ibārat*.

ÉCLAIRÉ, E, part. pas. du v. éclairer, ترغ *teràng*, دترغکن *di-teràng-kan*, دسناری *di-sinār-i*. Une salle bien éclairée, بالی یغ ترغ *bāley yang terāng*. Le chemin était bien — par la lune, جالن ایت فون دسناری *jālan itu pūn di-sinār-i būlan*.

ÉCLAIRÉ, instruit, یغ فتهوون *yang pergatahū-an*. Un homme — اورغ *ōrang*, فتهوون *ōrang pergatahū-an*. Un juge — اورغ حاکم یغ بجقسان *ōrang hākīm yang bijaksāna*.

ÉCLAIRER, v. a., منرغکن *menerāng-kan*, مپوله *meñūluh*, منظاهرکن *ment-lāhīr-kan*, میناری *meñinār-i*. Le soleil éclaire la terre, ایت متهارى *mata-hāri itu mene-*

rāng-kan būmi. On se sert du gaz pour — les boutiques, گس ایت *gàs itu di-pākey* اورغ اکن منرغکن کدی *ōrang ākan menerāng-kan kadey*. — avec une chandelle, مپوله دغن دین *meñūluh dergan dīan*.

ÉCLAIRER, instruire, منرغکن *menerāng-kan*, معجاری *merg-ajār-i*. Qui éclaire tout homme venant en ce monde, یغ منرغکن سسورغ مانسی *yang menerāng-kan sa-sa-ōrang mānusīa sedāng dātāng-ña ka-dālam duniā*.

ÉCLAIRER, v. n., briller, برچهای *ber-xahāya*. Cette lampe n'éclaire pas, فلیت ایت تیاد برچهای *palīta itu tiāda ber-xahāya*.

ÉCLAIRER, v. n., faire des éclairs, برکیلت *ber-kīlat*.

ÉCLAIREUR, s. m., یغ معنجر *yang merg-anjur*, اورغ برسولو *ōrang bersūlu*, فپولو *peñūlu*.

ÉCLAT, s. m., esquille, morceau détaché, تاتل *tātal*, قناهن *patāh-an*, تاتل کایو *pexāh-an*. — de bois, تاتل کایو *tātal kāyu*. Sauter en éclats, ملتف *me-letup*.

ÉCLAT, bruit, بوپی *būñi*, لتس *letus*, لتف *letup*. — du tonnerre, پاتس *pātus*, بوپی پاتس *būñi pātus*, هللتتر *halī-līntar*. Rire aux éclats, ترتاو گلتق *ter-tāwa gelāk-gelāk*.

ÉCLAT, lumière, چهای *xahāya*, چهای متهاری *chāy mēhāri*, کیلت *kīlat*. — du soleil,

xahāya mata-hāri. — des armes, کيلت سنجات *kīlat senjāta*.

ÉCLAT, splendeur, beauté, کلياءن *ka-muliā-an*, کلوکن *ka-elōk-an*. L'éclat de la grandeur, کلياءن *ka-muliā-an ka-besār-an*. L'éclat des fleurs, بوغ کلوکن *ka-elōk-an būnga*.

ÉCLATANT, E, adj., qui brille, يخ *yāng ber-xahāya*, گمراڤن *gemirāp-an*, گيلغ کيلغ *gīlang-gemīlang*. Des habits éclatants, فکايين *pakēy-an gīlang-gemīlang*. ÉCLATANT, bruyant, يخ بر بوي *yāng ber-būni*. Une voix éclatante, سوار پارغ *suāra nāring*.

ÉCLATER, v. n., se rompre, فاته *pātah*, برتس *ber-tetās*, بر پچه *ber-pexāh*, مرتق *me-retāk*.

ÉCLATER, retentir, بر بوي *ber-būni*, مبله *mem-belāh*, ملتف *me-letūp*, ملتس *me-letūs*. Comme le tonnerre qui éclate, سفرت هللنتر *seferti hali-lintar yāng mem-belāh*. La bombe éclata, فلورو اڤي *pelūru āpi me-letūp-lah*.

ÉCLATER, briller, بر چهاي *ber-xahāya*, بر کيلت *ber-kīlat*. L'éclair éclate, کيلت ايت بر چهاي *kīlat itu ber-xahāya*.

ÉCLIPSE, s. f., گرھان *grahāna*. — de soleil, گرھان متهاري *grahāna mata-hāri*. — de lune, گرھان بولن

grahāna būlan. Lorsque la lune se trouve entre la terre et le soleil, elle cache celui-ci à notre vue, alors il y a — de soleil, مک اڤيله *maka apa-bīla būlan itu ber-tentāng-an di-antāra būmi dengan mata-hāri maka ia itu me-lindung-kan mata-hāri deri-pada peng-lihāt-an kita maka itu-lah grahāna mata-hāri*.

ÉCLIPSE, obscurcissement, ککلاڤن *kā-gelāp-an*, کهلاغن *ka-hilāng-an*.

ÉCLIPSE, v. a., ملنغکن *me-len-ñap-kan*, ملندغکن *me-lindung-kan*, مغکلفکن *merg-gelāp-kan*. Quelquefois la terre éclipse la lune, مک بارغ *maka bārang-kāli būmi ini me-lindung-kan būlan*.

S'ÉCLIPSE, v. pron., disparaître, لنڤ *lenñap*, جادي کلف *jādi gelāp*. Lorsque le soleil se lève les étoiles s'éclipsent, مک اڤيل متهاري تربت *maka apa-bīla mata-hāri terbit* مک بنتخ ۲ ايت لنڤله *maka apa-bīla mata-hāri terbit maka bintang-bintang itu lenñap-lah*.

ÉCLIPTIQUE, s. f., جالن فرادارن *jālan per-idār-an mata-hāri*.

ÉCLOPÉ, E, ad., فنڭخ *pinxang*,
تفڭخ *timparang*, لاس *lāsa*, كودڭخ *kūdang*.
Il est —, ای فنڭخ *ia pinxang*.

ÉCLORE, v. n., sortir de l'œuf,
تلر *ka-lūar deri telòr*.

ÉCLORE, s'ouvrir, s'épanouir,
برتس *ber-tetàs*, برکبڭخ *ber-kembang*.
Une fleur qui éclot, بوڭ یخ برتس
būnga yang ber-tetàs, بوڭ یخ برکبڭخ
būnga yang ber-kembang. Faire
éclore, منگلورکن *menetàs-kan*,
مغالورکن *megalūar-kan*.

ÉCLORE, naître, surgir, منجادی
men-jādi, داڭخ *dātang*, مننجقکن
menunjuk-kan diri.

ÉCLOS, E, part. pas. du v. éclore,
تتس *tetàs*, تررتس *ter-tetàs*, بوک *būka*,
کبڭخ *kembang*.

ÉCLOSION, s. f., تتاسن *tetās - an*,
قنئاسن *penetās-an*.

ÉCLUSE, s. f., قنتو ایر *pintu āyer*,
بندوڭن *bandūng - an*, تربس *terbis*.
Ouvrir une —, مېوک قنتو ایر *mem-
būka pintu āyer*. Radier d'écluse,
پانتت بندوڭن *pantat bandūng - an*,
داسر بندوڭن *dāsar bandūng - an*.
Droit d'écluse, بی بندوڭن *bēya ban-
dūng-an*.

ÉCLUSIER, s. m., جوړو قنتو ایر
jūru pintu āyer.

ÉCOBUER, v. a., brûler sur place
le gazon d'une terre pour la ferti-

liser, فراوسه تانه سرت مېا کر رمفت *per-
ūсах tānah serta mem-bākar
rumput*.

ÉCOLE, s. f., lieu où l'on enseigne,
تفت سکولا *sekūla*, مکتب *maktab*, تفت
تفمات بل اچر *tampat bel-ājar*, تفمات
tampat merg-āji. Maître d'école,
فچاچر *peng-ājar*, گورو *gūru*. Aller
à l'école, فرکی سکولا *pergi sekūla*,
فرگیمرف فرکی *pergimerg-āji*. Ouvrir
une —, مېوک سکولا *mem-būka se-
kūla*. Toute l'—, سکلین مرید *sa-
kalī-an murīd*. Camarade d'école,
تمن بل اچر *temān bel-ājar*, تمن
temān merg-āji. Inspecteur des
écoles, جورو فرقس سکولا *jūru
preksa sekūla*. Etre à bonne —,
برگورو کفد اورغ فندی
*ber-gūru ka-
pada orang pandey*.

ÉCOLE supérieure, مدرسه *madra-
sat*.

ÉCOLIER, ÈRE, s., فلاچر *pel-ājar*,
مريد *murīd*. — appliqué, فلاچر
pel-ājar yang rājīn. —
paresseux, فلاچر یخ الف *pel-ājar
yang alpa*. Ce n'est qu'un écolier,
ای بلم اورغ برچوب *ia belūm orang
ber-xōba*.

ÉCONDUIRE, v. a., éloigner, refuser
poliment, منجاوهکن *men-jāuh-kan*,
اغکن دڭن *megalūar-kan*, فرکتان یخ لمبت
*erggan dengan per-
katā-an yang lembut*.

ÉCONOMAT, s. m., جواتن بندھاری *jawāt-an bendahāri*, کرج بندھاری *karja bendahāri*, فر بندھارین *per-bendahāri-an*, کجروءن *ka-jurū-an*.

ÉCONOME, s., régisseur, بندھاری *bendahāri*, جورورومه *jūru rūmah*, اورغ یغ فکخ حال رومه *orang yang pegang hāl rūmah*. Et cet — dit en lui-même, مک برکاله بندھاری ایت *maka ber-katā-lah bendahāri itu sama sendiri-ña*.

ÉCONOME, qui épargne, ménager, جیت *jīmat*, یغ تاهو سمفن *yang tahu simpan*.

ÉCONOMIE, s. f., règle dans la dépense, حال مبلنج دغن جیت *hāl mem-belanja dengan jīmat*. Vivre avec —, هیدف دغن جیتن *hidup dengan jīmat-ña*.

ÉCONOMIE, épargne, یغ دسمفن *yang di-simpan*.

ÉCONOMIE, ordre, harmonie des parties, اتورن *atūr-an*, فراتورن *per-atūr-an*.

ÉCONOMISER, v. a., administrer, ménager, جیت *jīmat*, مرتبه دغن جیت *memarentah dengan jīmat*, مملهارکن *memelihara-kan*. — ses forces, مملهارکن کوساک *memelihara-kan kuasā-ña*.

ÉCONOMISER, mettre en réserve, مپن *meñimpan*, مناره *menāruh*, منجیتکن *men-jīmat-kan*. — de l'argent, مپن و غ *meñimpan wang*.

ÉCOPE, s. f., سدق *sūduk*, سدق *senduk*, گایغ *gāyung*.

ÉCORCE, s. f., کولت *kūlit*. — d'arbre, کولت کایو *kūlit kāyu*. — de grenade, کولت بوہ دلیم *kūlit būah dalīma*.

ÉCORCE, fig., superficie, یغ دلور *yang di-luar*.

ÉCORCER, v. a., مغوفس *mergūpas*, مغوفس *mergelūpas*, مغوبق *merg-ūbak*, مغلیتی *mergulit-i*. — un arbre, مغوفس فوهن کایو *mergūpas pōhon kāyu*.

ÉCORCHER, v. a., dépouiller un animal de sa peau, مغلیتی *mergulit-i*. — un bœuf, لبو *mergulit-i sa-īkor lembu*.

ÉCORCHER, faire une écorchure, ممبوت لیچت *mem-būat lixat*, مللس *me-lelās*. Il a la main écorchée, اد لیچت فد تاغنن *ada lixat pada tangan-ña*. La selle a écorché le dos du cheval, دروسقن فلان اکن *di-rūsak-kan pelāna ākan belākang kūda itu*.

Fig. — une langue, برکات دغن *berkat dengan*, کورغ بایق *ber-katā dengan kūrang bāik*. Ce vin écorche le gosier, اغکور ایت سفت رساک *arggūr itu sepāt rasā-ña*.

ÉCORCHEUR, s. m., مغلیتی *mergulit-i*, توکخ *tūkang mergulit-i*.

ÉCORCHURE, s. f., ليجت *liḡat*,
لس *lelās*, لوك *lūka*.

ÉCORNER, v. a., rompre ou couper
les cornes, ماته تندق *memātah tan-*
duk, موتغ تندق *memūtung tanduḡ*.

ÉCORNER, casser un angle, ماته
هوچغ *memātah hūḡ*.

ÉCORNER, diminuer, موتغ *memū-*
tung, مغورغكن *mengūrang-kan*. Sa
fortune est écornée, هرتان جادی
کورغ *hartā-ṅa jādi kūrang*.

ÉCORNIFLER, v. a., manger aux
dépens des autres, فرجمون
men-xahāri per-jamū-an.

ÉCORNIFLEUR, s. m., اورغ منجهاری
فرجمون *ōrang men-xahāri per-*
jamū-an.

ÉCOSSE, v. a., مغوش *mengūpas*,
مغوبق *mengūbaḡ*. — des haricots,
مغوش کالجغ *mengūpas kāxang*.

ÉCOT, s. m., بلنج *belanja*. Chacun
doit payer son — ماسخ ۲ هندق مبابر,
بلنجان *māsing-māsing hendak mem-*
bāyar belanjā-ṅa.

ÉCOUER, v. a., couper la queue,
موتغ ايگر بناثغ *memūtung iḡor binā-*
tang.

ÉCOULÉ, E, part. pas. du v. écouler,
ترچوچر *ter-xūxur*.

ÉCOULÉ, passé, لالو *lālu*, لالو
sudah lālu.

ÉCOULEMENT, s. m., mouvement
de ce qui s'écoule, ليلهن *liḡih-an*,
چچورن *xūxūr-an*. -

ÉCOULER, v. n., et S'ÉCOULER, v.
pron., مليله *me-līḡih*, برچوچر *ber-*
xūxur, منچوچر *men-xūxur*. Faire
écouler, منچوچرکن *men-xūxur-*
kan.

S'ÉCOULER, passer, لالو *lālu*, لالو
lāku, بر لالو *ber-lāku*. Le temps
s'écoule vite, وقت ايت لالو لکس
waḡtu itu lālu lekās. Beaucoup
de marchandises s'écoulent, بايق
دکاغن دجول *bāṅaḡ dagāng-an di-*
jūal.

ÉCOURTÉ, E, part. pas. du v.
écourter, جادی قندق *jādi pendek*,
دثوتغ *di-pūtung*.

ÉCOURTER, v. a., مندقکن *memen-*
dek-kan, موتغ *memūtung*. — un
discours, بچار مندقکن *memendeḡ-*
kan bixāra. — un habit, موتغ باجو
memūtung bāju.

ÉCOUTE, s. f., lieu où l'on écoute,
تغت اورغ مندغر *tampat ōrang men-*
dengar. Etre aux écoutes, مندغر
دغن ايغت *men-dengar dengan iḡat*,
ميرغکن فاسخ کوفغ *pāsang kūping*,
تليغ *me-mīring-kan telingā*.

ÉCOUTE, t. de mar., cordage,
تالی تالی کلت *tāli kelat*, تالی دامن
dāman. — d'artimon, تالی کلت لایر
ثبورغ *tāli kelat lāyar peṅūrung*.

ÉCOUTÉ, E, part. pas. du v. écouter,
دغر *dengar*, ددغر *di-dengar*, هنتی
hintey.

ÉCOUTER, v. a., ouïr, prêter l'oreille, مندغر *men-dengar*, مشهنتی *merg-hintey*, مغلخ *merg-eling*, فاسخ *pāsang kūping*. — la musique, مندغر ببین *men-dengar buñ-buñ-an*. Écoutez! دغرله *dengar-lah*, دغرکنله اولهم *dengar-kan-lah ūleh-mu*. Cet enfant ne veut pas — اتق *anaḥ itu tiāda māu dengar*. — des deux côtés, مندغر *men-dengar*, سبله مبله *men-dengar sa-belāh-meña-belāh*. — avec attention, دغر دغارن *dengar-dengār-an*.

ÉCOUTER, exaucer, مندغر *men-dengar*. Dieu a écouté mes vœux, الله سده دغر اكن نذراك *allah sudah dengar ākan nazar-nazar-ku*.

ÉCOUTEUR, EUSE, s., قندغر *pen-dengar*, قنغر *penengar*.

ÉCOUTILLE, s. f., ouverture dans le tillac d'un navire, قنتوماسق دگاغن *pintu māsuk dagāng-an dālam kapāl*, مولت كفل *mūlut kapāl*.

ÉCOUVILLON, s. m., قفاو *peñāpu*, كاین ساو داغر *kāin sāpu dāpur*.

ÉCRAN, s. m., لندغ *lindung*, لندغ اثی *lindung āpi*.

ÉCRASÉ, E, part. pas. du v. écraser, تندس *tindis*, تمبق *tumbuk*.

ÉCRASÉ, foulé aux pieds, فبجق *pījak*, ترفبجق *ter-pījak*, انجق *injak*.

ÉCRASÉ, détruit, روسق *rūsak*, كرساكن *ka-rusāk-an*.

ÉCRASEE, v. a., aplatis, briser par le poids, مندس *menindis*, منبق *menumbuk*. — un citron, مندس ليمو *menindis limaw sa-būah*. — du poivre, منبق لاد *menumbuk lāda*.

ÉCRASER, fouler aux pieds, مبيجق *memījak*, مغبجق *merg-injak*. — une araignée avec le pied, مبيجق لبلاب سيكر *memījak labalāba sa-īkor*.

ÉCRASER, opprimer, انيای *aniāya*, مغبكاهي *merg-gagāh-i*. — le peuple par des impôts excessifs. مغبياي اورغ بايق سرت ممت اوغتي *merg-aniāya orang bāñak serta me-minta ūpatī ter-lālu bāñak*.

ÉCRASER, abîmer, détruire, مروسقكن *me-rūsak-kan*.

ÉCRÉMER, v. a., مپندق كفال اير *meñenduk kapāla āyer sūsu*, مغبكك كفال سوسو *merg-angkat kapāla sūsu*.

ÉCRÉMER, prendre le meilleur d'une affaire, مغببل بهكئن يغ له بايق *merg-ambil bahagī-an yang lebèh bāik*.

ÉCREVISSE, s. f., هودغ *hūdang*, هودغ كارغ *hūdang kārang*. Les pincers de l'écrevisse, سفت هودغ كارغ *sepit hūdang kārang*. Marcher

comme une — , براندر *ber-undur*,
برجان کبلاک *ber-jālan ka-blākang*.

ÉCREVISSE OU CANCER, signe du
zodiaque, سرطان *seretān*.

ÉCRIER (S'), v. pron., برتفق *ber-*
tempik, برسورق *ber-sūraq*, برسرو
ber-serū.

ÉCRIN, s. m., coffret où l'on met les
pierreries, قتی کچل سمفن فرمات *peti*
kexil simpan permāta, چببل
xembul, قتی انتن *peti intan*.

ÉCRIRE, v. a., tracer des lettres,
مپورت *meñūrat*, منولس *menūlis*. Il
écrit, ای مپورت *ia meñūrat*, ای
منولس *ia menūlis*. Savoir lire et

— , تاهو مباحچ دان مپورت *tāhu*
mem-bāxa dān meñūrat. — avec
une plume, منولس دغن قلم *menūlis*
dengan kalam. — une lettre, مپورت
meñūrat warkat. — un livre,
مپورت کتاب *meñūrat kitāb*. — sur
quelque chose, منلیسی *menulis-i*.

— sur un éventail, کیفس منلیسی
menulis-i kipas. Le temps d'écrire,
مپورت وقت *waktu meñūrat*. Encre
à — , دواة تنت تولس *tinta tūlis*,
dawāt. Table à — , میج تولس *mēja*
tūlis.

ÉCRIRE, composer un ouvrage,
مغارغ *mengārang*. — un livre, مغارغ
mengārang kitāb. — une
histoire, مغارغ حکایة *mengārang*
hikāyat.

ÉCRIT, s. m., سراتن *sūrat*, سراتن
surāt-an, کتاب *kitāb*. Toutes sortes
d'écrits, سراتن سراتن ۲ باگی *bāgey-*
bāgey sūrat-surāt-an. S'engager
par — , دغن سراتن *ber-janji*
dengan sūrat. Quel est cet — ?
اپا سرات ایت *apa sūrat itu*. —

anonyme, سرات دغن تیاد ناما ثپورت
sūrat dangan tiāda namā-ña
peñūrat itu. Les écrits de cet
homme, سرات سراتن اورغ ایت
sūrat-surāt-an orang itu.

ÉCRIT, composition, ouvrage,
کراغن *karāng-an*.

ÉCRIT, E, part. pas. du v. écrire,
سرات *sūrat*, ترسورت *ter-sūrat*,
تولس *tūlis*, ترتولس *ter-tūlis*. Un
livre — , کتاب یغ ترتولس *kitāb yang*
ter-tūlis. Ce qui est — est — ,
یغ ترسورت مک ایت فون ترسورت جواک
yang ter-sūrat maka itu pūn ter-
sūrat jūga.

ÉCRITEAU, s. m., سورت مملوکن
sūrat me-malūm-kan, سورت علامة
sūrat alāmat.

ÉCRITEAU au dessus de la tête
d'un condamné, فاقن تند مالو
pāpan tanda mālu.

ÉCRITOIRE, s. f., تمغت دواة *tam-*
pat dawāt, بکس دواة *bakàs dawāt*.

ÉCRITURE, s. f., تولس *tūlis*, تلیسن
tulis-an, سراتن *surāt-an*. Une

belle —, تولىس يىغ باگس *tūlis yang bagus*. Une — embrouillée, تولىس يىغ *tūlis yang ber-kūsut-kūsut*. Grosse —, تولىس كاسر *tūlis-an kāsar*. — fine, تولىس هالس *tūlis-an hālus*. —, action d'écrire, تولىس قىراتن *peñurāt-an*. Maître d'écriture, تولىس گورو *gūru meñurat*, قندى *pandey menūlis*.

L'ÉCRITURE sainte, la Bible, تولىس ال كتاب يىغ قدس *el-kitāb yang kudus*. L'Ancien et le Nouveau Testament, تولىس يىغ لام دان فرجنجيين *per-janjī-an yang lāma dān per-janjī-an yang bahāru*.

ÉCRIVAIN, s. m., secrétaire, جورو *jūru tūlis*. —, maître d'écriture, تولىس قندى *pandey tūlis*. —, auteur, تولىس قىراتن *peñurat*, صاحب ال كتاب *ṣāhib el-kitāb*. Un — est autre qu'un copiste, تولىس يىغ قىراتن ايت لاین *yang peñurat itu lāin deri-pada yang meñurat*. Un — doit se garder (en écrivant) de se servir de paroles grossières, تولىس يىغ قىراتن مملهران درين درود سكل *hārus peñurat memeliharā-kan dirī-ña deri-pada segala kāta yang brāt*.

ÉCROU, s. m., trou de la vis, تولىس لوبىغ قىر ايتىق *lobang pelèr itik*.

ÉCROUELLES, s. f., pl., ثورو باك *pūru bāka*, ثباتك باك *peñakit bāka*.

ÉCROUER, v. a., مندقترکن نام اورغ *men-daftar-kan nāma orang ter-panjāra*.

ÉCROUIR, v. a., battre un métal à froid, منغف *menempa*. — du fer, منغف بسى *menempa besī*. De l'or écroui, امس يىغ ترمف *amès yang ter-tempa*.

ÉCROULEMENT, s. m., حال رنته *hāl runtuh*, حال روبه *hāl rūbuh*, كرتوهن *ka-runtūh-an*, كرتوهن *ka-rubūh-an*. — d'une maison, كرتوهن رومه *ka-runtūh-an rūmah*.

ÉCROULER(S'), v. pron., رنته *runtuh*, روبه *rūbuh*, ربه *rebàh*. La montagne volcanique s'est écroulée, مك گونىغ *maka gunung api itu sudah rūbuh*. On aurait dit que le ciel allait s'écrouler, مك لاغت *maka langit itu seperti akan runtuh rupā-ña*. Faire écrouler, مرتنهکن *me-runtuh-kan*, مروهکن *me-rubuh-kan*, مرهکن *me-rebàh-kan*.

ÉCU, s. m., bouclier, فريسى *prīsey*.

ÉCU, écusson, علامه چف بغس *alāmat çap bangsa*.

écu, pièce de monnaie, نام سکهغ *nam sūkah*,
 سريل *nāma sa kepèng wang*,
 sa-réal.

ÉCOUBIER, s. m., لوبغ تالی ساوه *lobang tāli sāuh*.

ÉCUEIL, s. m., rocher dans la mer,
 کارغ *kārang*, پغراغن *pergarāng-an*,
 تافت *tāpat*. Rempli d'écueils, فنه
 دغن کارغ *penūh dengan kārang*.
 —, banc de sable, گوسغ *gūsung*, بتغ
betiŋg. Franchir un —, مللوی گوسغ
me-lalū-i gūsung, مللوی کارغ
me-lalū-i kārang.

ÉCUEIL, fig., danger, بهای *bahāya*,
 کسکارن *ka-sukār-an*.

ÉCUELLE, s. f., مگکت *mangkok*,
 کسکل *keskul*. — en bois, مگکت کایو
mangkok kāyu.

ÉCUMAGE, s. m., action d'ôter
 l'écume, فمبواغن بوھی *pem-buāng-*
an būhi, حال مغلورکن بوھی *hāl*
mengalūar-kan būhi.

ÉCUMANT, E, adj., یغ بر بوھی *yang*
ber-būhi, یغ بر دیده *yang ber-dīdih*,
 یغ بر بوس *yang ber-būsa*.

ÉCUME, s. f., بوھی *būhi*, بوس
būsa, دیده *dīdih*, سمغه *sampah*. —
 de la mer, بوھی لوت *būhi laut*,
 سمغه لوت *sampah laut*. — bouil-
 lonnante, یغ بر دیده *būhi yang*
ber-dīdih. — du peuple, اورغ

اورغ بوسق *orang hīna-dīna*,
orang būsuk.

ÉCUMER, v. n., jeter de l'écume,
 بر بوھی *ber-būhi*, بر دیده *ber-*
dīdih, بر بوس *ber-būsa*. Il écume
 de la bouche, بر بوس مولتن *ber-būsa*
mūlut-ña.

ÉCUMER, v. a., ôter l'écume,
 مغلورکن *mengalūar-kan būhi*,
 مبولغ بوھی *mem-būang būhi*.

ÉCUMER les mers, faire la pira-
 terie, جادی اورغ *jadi orang pe-*
rompak, مرمتق *me-rompak*,
 فرمفتق *jādi orang pe-rompak*.

ÉCUMOIRE, s. f., سندق مبولغ بوھی
senduk mem-būang būhi.

ÉCUREE, v. a., nettoyer, froter,
 مپوچی دغن گوسق *meñūxi dengan*
gōsok, مبرس مکن *meng-gōsok*,
mem-bersih-kan. — avec du
 sablon, مگگوسق دغن هالس *meng-gōsok*
dengan pāsir hālus. — avec de la cendre,
 مبرس مکن دغن هابو *mem-bersih-kan*
dengan hābu.

ÉCUREUIL, s. m., باجغ *tūpey*,
 بوھی *bājing*.

ÉCURIE, s. f., رومه کود *rūmah kūda*.

ÉCUSSE, s. m., écu d'armoiries,
 علامه چف بغس *alamat xapbansa*.

ÉCUSSE, t. d'orticulture, تونس
tūnas, منچگکت *tūnas*,
 اکن منچگکت *akan men-xangkuk*.

ÉCUSSE, v. a., greffer un
 écusson, منچگکت *men-xangkuk*.

ÉCUYER, s. m., **فنجوات سنجات**
pen-jāwat senjāta.

ÉCUYER, qui dresse les chevaux,
پنج فندی *peng-ājar kūda*, **پنج فندی کوی**
yang pandey nāik kūda.

ÉDEN, s. m., paradis terrestre,
عدن *ēden*, **عیدن** *ēden*. Jardins
d'Eden, **جنان عدن** *jinān ēden.*

ÉDENTÉ, E, part. pas. du v. éden-
ter, **پنج گگیں** *rompong gīgi*, **پنج گگیں**
yang gīgi-ña ter-peaxh.

ÉDENTER, v. a., **مچھ گگیں** *meme-
xàh gīgi*, **منچابت گگیں** *men-xābut
gīgi.*

ÉDIFIANT, E, qui porte à la vertu,
پنج ہارس دھوجی *yang bāik*, **پنج ہارس**
yang hārus di-pūji, **پنج مفریبکی**
yang mem-per-bāik-i. Conduite
édifiante, **کا لاکوئن پنج بائق** *ka-lakū-
an yang bāik.*

ÉDIFICATION, s. f., action d'édifier,
de bâtir, **حال مفراسہکن** *hāl mem-
per-ūsah-kan*, **فراسہان** *per-usahā-
an.*

ÉDIFICATION, bon exemple, **فریبکن**
per-bāik-an. Afin que l'église en
reçoive de l'édification, **سغای جماعہ**
supāya jemāat **دائت براولہ فریبکن**
dāpat ber-ūleh per-bāik-an.

ÉDIFICE, s. m., bâtiment, **فراساھن**
per-usāh-an. Cette église est un
bel —, **گریج ایت فراساھن پنج بائق**
grēja itu per-usāh-an yang bāik.

Les édifices qui formaient le temple,
سکل فراساھن کعبہ ایت *şegala per-
usāh-an kabah itu.*

ÉDIFIER, v. a., bâtir, construire,
مفراسہکن *mem-per-ūsah-kan*,
مندریکن *men-dirī-kan*, **منساکن** *me-
negā-kan*, **مبوت** *mem-būat.* — un
palais, **مندریکن سواتو استان** *men-
dirī-kan suātu astāna.* — une
mosquée, **منکا مسجد** *menegā mesjid.*

ÉDIFIER, porter au bien, **مفریبکی**
ہاتی اورغ *mem-per-bāik-i hāti
ōrang*, **مپکان** *meñukā-kan*, **مخاجق**
فدی پنج بائق *meng-ājak pada yang
bāik.* Sa conduite m'édifie, **کاکوئن**
ka-lakū-an-ña **مپکان ہاتی ہمب**
meñukā-kan hāti hamba. Il s'é-
difie lui-même, **ای فریبکی سندریں**
ia per-bāik-i sendirī-ña.

ÉDIT, s. m., ordonnance, **تیتہ**
tītah, **سبد** *sabda*, **فرمان** *firmān*,
حکم *hukum.* Faire un —, **ممبری**
mem-brī **تیتہ** *mem-brī tītah.* Révoquer un —,
مغوبہکن تیتہ *meng-ūbah-kan tītah.*

ÉDITER, v. a., publier, **معلومکن**
me-maḷūm-kan, **مپکان** *me-ñatā-
kan.*

ÉDITER, un livre, **منظاہرکن** *men-
tlāhir-kan*, **مغلورکن** *mengalūar-
kan*, **منراکن کتاب** *menerā-kan kitāb*,
منچفکن کتاب *men-xāp-kan kitāb.*

ÉDITEUR, s. m., یخ منظرکن کتاب *yāḡ men-tlāḡir-kan kitāb*, یخ مغلورکن کتاب *yāḡ meḡalūar-kan kitāb*.

ÉDITION, s. f., impression, publication, قنران *penerā-an*. Première —, قنران یخ قنران *penerā-an yāḡ portāma*. Combien cet ouvrage a-t-il eu d'éditions, براف قنران کتاب *brāpa penerā-an kitāb itu*.

ÉDREDON, s. m., duvet, بولو هالس *būlu hālus*, بولو داد بورغ *būlu dāda būrung*.

ÉDREDON, couvre-pieds, بتل بولو هالس *bantal būlu hālus*.

ÉDUCATION, s. f., قلهران *peliharā-an*, بهاس *bahāsa*. Bonne —, بهاس بايق *bahāsa bāiḡ*. Mauvaise —, کورغ بهاس *kūrang bahāsa*. Maison d'éducation, رومه مملهران انق ۲ *rūmah memeliharā-kan ānak-ānak*, رومه مڭجاری انق ۲ *rūmah meḡjārī ānak-ānak*.

ÉDUQUÉ, E, part. pas. du v. éduquer, یخ دلهبران *yāḡ di-peliharā-kan*. Bien —, سونن بهاس *ber-bahāsa*, سونن *sūpan*. Mal —, یخ کورغ بهاس *yāḡ kūrang bahāsa*, یخ فڭکه *yāḡ peḡkuh*.

ÉDUQUER, v. a., مملهران *memeliharā-kan*, مڭاجر بهاس *meḡ-ājar bahāsa*.

ÉFAUFILER, v. a., مغوریکن *meḡ-ūrey-kan*. Du ruban éfaufilé, فیت یخ تراوری *fīta yāḡ ter-ūrey*.

EFFACÉ, E, part. pas. du v. effacer, هاپس *hāpus*, کیکس *kikis*, هیلغ *hīlang*.

EFFACER, v. a., ôter la forme, مغهاقسن *meḡ-hāpus*, مغهاقسن *meḡ-hāpus-kan*, مموغ *mem-būang*. — une marque, مغهاقسن تند *meḡ-hāpus-kan tanda*. — la trace des pieds, مغهاقسن بکس کاکی *meḡ-hāpus-kan bakās kāki*. — une honte, مغهاقسن مالو *meḡ-hāpus-kan mālu*. — une injure, مباسه ارغ *mem-bāsuh ārang*, دموک *dī-mūka*.

EFFACER, annuler, منیداکن *meniādā-kan*, مڭهیلغکن *meḡ-hīlang-kan*.

EFFACER, raturer, مڭیکس *meḡ-īkis*.

S'EFFACER, v. pron., disparaître, منجادی هیلغ *men-jādi hīlang*. Cette couleur s'est effacée, ورن ایت سده هیلغ *warna itu sudah hīlang*.

EFFARÉ, E, part. pas. du v. effarer, هارو *hāru*, ترکجت *ter-kejūt*, دهشة *dahšat*, ترماغو *ter-māngu*.

EFFARER, v. a., مغهروکن *meḡ-harū-kan*, مڭججتکن *meḡ-jeḡūt-kan*.

EFFAROUCHÉ, E, part. pas. du v. effaroucher, یخ تاکت *yāḡ tākut*, یخ کتکوتن *yāḡ ka-takūt-an*.

EFFAROUCHER, v. a., منکوتى *me-nakūt-i*, تاکت ممبرى *mem-brī tākut*.

EFFEOTIF, IVE, adj., réel, بنر *benār*, بتل *betül*, سڠكه *surguh*, حقيقى *hakiki*, ذاتى *dzāti*. Amour —, فغسيهن بنر *pergasih-an benār*.

EFFECTIVEMENT, adv., سبتلن *sa-betül-ña*, دغن سبنرن *sa-benār-ña*, دغن سڠكهن *dengan sa-surguh-ña*. Cela est — arrivé, سبنرن مك ايت *sa-benār-ña maka itu sudah jādī*.

EFFECTUER, v. a., exécuter, ملكون *me-lakū-kan*, مڤيكن *meñampey-kan*, مڤداكن *meng-adā-kan*, دافت براوله *dāpat ber-ūleh*. — sa promesse, مڤيكن جنجين *meñampey-kan janji-ña*.

EFFÉMINÉ, E, part. pas. du v. efféminer, affaibli, amolli, له *lemàh*, لمبت *lembut*.

EFFÉMINER, v. a., affaiblir, amollir, ملهكن *me-lemàh-kan*, لمبتكن *me-lembut-kan*.

EFFERVESCENCE, s. f., bouillonnement, حال برديده *hāl ber-dīdih*.

EFFERVESCENCE, fougue, vivacité, كهڠاتن *ka-hangāt-an*.

EFFET, s. m., ce qui est produit, résultat, يڠ دجديكن *yang di-jadī-kan*, يڠ تورتن در فربراتن *yang tūrut deri per-buāt-an*, عاقبة *ākibat*. Il n'y a pas d'effet sans cause, سواتو فون تيات جادى دغن تيات سبين *suātu*

pūn tiāda jādī dengan tiāda sebàb-ña.

EFFETS, hardes, بارغ *bārang-bārang*. A qui sont ces effets? سياڠ اورغ فون بارغ ايت *siāpa orang pūña bārang-bārang itu*.

EFFETS, meubles, سرب رومه *serba rūmah*.

EFFETS, biens, هرت *harta*.

EN EFFET, loc. adv., سڠكهن *sa-surguh-ña*, سبنرن *sa-benār-ña*. En — il aime Dieu de tout son cœur, سڠكهن اى مڠاسه الله دغن *sa-surguh-ña ia meng-āsih allah dengan sa-genāp hati-ña*. Pour cet —, سبب ايت *sebàb itu*, كارن ايت *kārna itu*. A quel —? اى سبب *apa sebàb*, اى كارن *apa kārna*.

EFFEUILLER, v. a., ملورهكن *me-lūruh-kan* داون *dāun*, مڠمبل *meng-ambil* داون *dāun*, مڠرڠكس *me-rang-gas*. — un arbre, مڠمبل داون در *meng-ambil dāun deri pōhon kāyu*, مڠرڠكسى فوكت *me-ranggās-i pōkok*.

EFFIOACE, adj., كواس *kūwat*, يڠ سمفت *yang sampat*, يڠ دافت براوله *yang dāpat ber-ūleh*. Remède —, اوبت يڠ كواس *obat yang kūwat*.

EFFIGIE, s. f., روڠ اورغ *rūpa orang*, گمبر *gambar*, تلالدن *tulādan*,

فانح *pātung*. L'effigie du prince, گنبر بگند *gambar baginda*. Frapper monnaie à l'effigie du roi, منف و غ *menempa wang* راج سرت روف راج *serta rūpa rāja*.

EFFILÉ, E, part. pas. du v. effiler, تراوری *ter-ūrey*. Ruban —, فیت یخ *fita yang ter-ūrey*.

EFFILÉ, adj., mince, fluet, délié, رمفغ *ramping*, سنی *seni*, جشکغ *jinggang*, لامفی *lampey*. Taille effilée, رمفغ رمفغ *pinggang ramping*. Fleur dont la tige est effilée, بوغ تشکین *bunga tangkey-ña seni*.

EFFILER, v. a., مغوریکن *meng-ūrey-kan*. — de la vieille toile, مغوریکن کاین لام *meng-ūrey-kan kāin lāma*.

EFFLANQUÉ, E, part. pas. du v. efflanquer, کورس *kūrus*, جادی کورس *jādi kūrus*, له جادی *jādi lemāh*. Cheval — à force de travail, کود یخ جادی کورس سبب کرجان ترالو بابق *kūda yang jādi kūrus sebab karjā-ña ter-lālu bāñak*.

EFFLANQUÉ, v. a., rendre maigre au point d'avoir les flancs creux, مغورسکن *mengūrus-kan*, ملهکن *melemāh-kan*.

EFFLEURER, v. a., ôter les fleurs, مشمبل بغان *meng-ambil bungā-ña*.

EFFLEURER, toucher légèrement, کنا سدیکت *kena sa-dīkit*. — la peau,

سدیکت ملیچت کولت *sa-dīkit melīcat kūlit*.

EFFLORESCENCE, s. f., commencement de la floraison, حال مول *hāl mūla ber-kembang*, حال مول برکمیغ *hāl mūla ber-būnga*.

EFFLORESCENCE, sorte de moisissure, سجنس باسی *sa-jenis bāsi*.

EFFLORESCENCE, éruption sur la peau, ساون انج *sāwaninja*.

EFFONDRE, v. a., creuser la terre, مشکالی تانه *meng-gāli tānah*.

EFFONDRE, rompre, enfoncer, ملتق *me-lantak*, مچمه *memexāh*. — un coffre, مچمه فتی *memexāh peti*.

EFFORCER (S'), v. pron., براساه *ber-usāha*, مغوسه *meng-ūsah*, مشهپانک دیری *meng-usahā-kan dīri*, منرن *menerān*, منچوب *menxōba*. S'efforcer de soulever un fardeau, منچوب مشهکت بابن *menxōba meng-angkat bāban*. S'efforcer d'accomplir la loi, مشهپانک درین *meng-usahā-kan dīri-ña pada per-buāt-an šerīat*. S'efforcer pour arriver à la perfection, مشهپانک دیری اکن براوله کشفزان *meng-usahā-kan dīri ākan ber-ūleh ka-sempurnā-an*.

EFFORT, s. m., اساه *usāha*, ترن *terān*. Faire ses efforts, مشهپانک دیری *meng-usahā-kan dīri*. Faire

de vains efforts, دشمن دیری دغن مشهباکن
 merg-usahā-kan dīri dengan
 sia-sīa.

EFFRACTION, s. f., 1°, action,
 فتاسن penetās-an. 2°, résultat,
 تتاسن tetās-an. Faire — pour voler,
 منتسکن فشیکت اورغ هندق منچوری
 menetās-kan peng-ikat orang hen-
 dak men-xūri.

EFFRAYANT, E, adj., غری rgeri,
 هیبان heibān, یغ مشجبتکن yang
 menjejūt-kan, یغ مبرری هیبة yang
 mem-brī heibat, تاکت یغ مبرری تاکت yang
 mem-brī tākut. Sa figure était
 effrayante, ترلالو غری رثان
 rgeri rupā-ña. Un spectre — هنتو,
 یغ هیبان رثان hantu yang heibān
 rupā-ña.

EFFRAYÉ, E, part. pas. du v.
 effrayer, کجبت kejūt, ترکجبت ter-kejūt,
 ماغو māngu, غمن ngemān, یغ کن
 yang kena tākut, گنتر gentar.
 — d'un coup de fusil, ترکجبت کارن
 ter-kejūt kārna būni
 bedl.

EFFRAYER, v. a., مشجبتکن menjejūt-
 kan, مپاغت menākut-kan, مبرری تاکت
 mem-brī tākut. — tout le monde, مبرری
 mem-brī tākut. — فڈ سکلین اورغ
 pada sa-kālī-an orang.

EFFROI, s. m., ککچوتن ka-kejūt-an,
 کتکوتن ka-takūt-an, هیبة heibat,

دهشة dahšat, حال مبرری تاکت hāl
 mem-brī tākut. Porter l'effroi par-
 tout, مبرری تاکت کمنان mem-brī
 tākut ka-mana-māna.

EFFRONTÉ, E, adj., چغی xenyi,
 تیاد تاهو, دوکان wābul, چابل dokāna,
 موک فافن tiāda tāhu mālu,
 ماکو māka pāpan. Femme effrontée,
 فرمغون دوکان perampūan dokāna.

EFFRONTÉRIE, s. f., چبولن xabul-
 an, حال تیاد کورغ مالو, کورغ kūrang mālu,
 فری hāl tiāda tāhu mālu, مالو
 کلکون pri māka pāpan, موک فافن
 اورغ یغ تیاد تاهو مالی
 ka-lakū-an orang yang tiāda tāhu mālu.

EFFROYABLE, adj., غری rgeri,
 هیبان heibān, یغ مبرری تاکت yang
 mem-brī tākut, یغ ترلالو بسر سکالی
 yang ter-lālu besār sa-kālī. Monstre
 —, بوت یغ غری būta yang rgeri.
 Dépenses effroyables, بلنج یغ ترلالو
 belanja yang ter-lālu
 besār sa-kālī.

EFFUSION, s. f. — de sang, کتغاهن
 ka-tumpāh-an dārah.

EFFUSION de cœur, شمبکان هاتی
 pem-bukā-an hāti.

ÉGAL, E, adj., سام sāma, تارا tāra.
 D'une grandeur égale, سام بسر sāma
 besār. D'une égale apparence, روغ
 rupa sāma, سروغ sa-rupa.
 D'un rang —, فشکت سام pangkat
 sāma. Partager en parties égales,

ممهائی سام تار *mem-bahāgi sāma tāra*. A l'égal de, سفرت *seperti*, سام دغن *sāma dengan*. Sans —, تيار برتار *tiāda ber-tāra*. Cette femme n'a pas son égale, اورغ *orang* ايت تيار تيار *perampūan itu tiāda tarā-ña*.

ÉGAL, de niveau, رات *rāta*, سام رات *sāma rāta*.

ÉGAL, qui est toujours le même, تتف *tetāp*, تيار براوبه *tiāda ber-ūbah*.

ÉGALEMENT, adv., سام جوك *sāma jūga*, برسمام *ber-sama-sāma*. —, aussi, لاگي *lāgi*, جوك *jūga*, قول *pūla*.

ÉGALER, v. a., rendre égal, منار *menāra*, مرتاكن *me-ratā-kan*, مپاكن *meñamā-kan*.

ÉGALER, être égal à, برتار *ber-tāra*, برسروف *ber-sa-rūpa*, بنديغن *bandīng-an*, جادی سام *jādi sāma*.

ÉGALISER, v. a., rendre égal, rendre uni, مپاكن *meñamā-kan*, مرتاكن *me-ratā-kan*, منار *menāra*.

ÉGALITÉ, s. f., برسامان *ber-samā-an*, سام روف *sāma rūpa*, استوا *istiwā*.

— de condition, سام رات *sāma rāta*. — du jour et de la nuit, سامك سيغ دغن مالم *samā-ña siang dengan mālam*.

ÉGARD, s. m., attention sur, اغاتن *ingāt-an*, فضولي *fedlūli*.

ÉGARD, respect, déférence, حرمة *ḥormat*, حرمتان *ḥormāt-an*. Avoir des égards pour les vieillards, ممبري *mem-brī* حرمة فد اورغ توا *ḥormat pada orang tuā*. A l'égard de, touchant, تتاغ *tentang*, اكن *ākan*, تتاغ *tentang-an*. A l'égard de cette affaire, تتاغ فركار ايت *tentang porkāra itu*.

ÉGARÉ, E, part. pas. du v. égarer, جالغ *sesāt*, كمبار *kumbāra*, جالغ *jālang*.

ÉGAREMENT, s. m., erreur, سست *sesāt*, فرساتان *per-sesāt-an*.

ÉGAREMENT d'esprit, كبغوغن *ka-bīngūng-an*.

ÉGARER, v. a., détourner du droit chemin, مپستكن *meñesāt-kan*. Ce guide nous égare, اورغ فغهنتر *orang perg-hantar* ايت مپستكن كيت *itu meñesāt-kan kita*.

ÉGARER, perdre, هيلغ *hīlang*. J'ai égaré mon livre, كتاب هيب سده *kitāb hamba sudah hīlang*.

S'ÉGARER, v. pron., سست *sesāt*, برست *ber-sesāt*, مپست *meñesāt*, منغلكن جالان *meninggal-kan jālan*. S'égarer dans la forêt, برست *ber-sesāt* دالم هوتن *dālam hūtan*.

ÉGAYER, v. a., réjouir, مپكاكن *meñukā-kan*, مغمركن *meṅ-gamār-kan*, ممبري *mem-brī* مراميكن *me-rāmey-kan*, سوك هاتي *mem-brī sūka hāti*. Afin que j'égaie le cœur de ceux que j'ai attristés, سغاي كسكاكن هاتي

سكل اورغ يڭ دڤرسكيتي درڤداك
supāya ku-sukā-kan hāti segala
orang yang di-per-sakīt-i deri-
padā-ku.

S'ÉGAYER, v. pron., ميكاكن ديري
meñukā-kan diri, برسوك ber-sūka.
 S'égayer mutuellement, برسكسكان
ber-suka-sukā-an, براميمين be-
rāmey-ramēy-an.

ÉGIDE, s. f., protection, لندڭ
lindug, ڤرلندوڭ per-lindug-an,
 فلهراءن *peliharā-an.*

ÉGLANTIER, s. m., فوكت ماور هوتن
pōkok māwar hūtan.

ÉGLANTINE, s. f., بوڭ ماور هوتن
būnga māwar hūtan.

ÉGLISE, s. f., كنيسة
kanīset, جمعة jumaat, جماعة
jemāat, گريڭ grēja. Ecouter l'église,
 مندڭر الكنيسة *men-dengar el-kanī-*
set. La sainte —, الكنيسة يڭ قدس
el-kanīset yang kudus. L'église
 catholique et apostolique, الكنيسة
 يڭ كطوليك دان رسولي
el-kanīset yang katōlika dān rasūli. Gou-
 vernement de l'église, ڤرتنه الكنيسة
parentah el-kanīset. Les comman-
 dements de l'église, ڤروهن الكنيسة
peñurūh-an el-kanīset. Sentence
 de l'église, حكم الكنيسة
hukum el-kanīset. Les canons de l'église,
 قانون الكنيسة
kānūn el-kanīset. La
 foi de l'église, ايمان الكنيسة
īmān

el-kanīset. L'enseignement de
 l'église, ڤسجارجن الكنيسة
perg-ajār-an el-kanīset. Le chef de l'église,
 كفال الكنيسة
kapāla el-kanīset. Les membres de l'église,
 اعكوت
arggōta el-kanīset.

ÉGLISE, édifice, مسجد
grēja, mesjid. Les biens de l'église,
 هرت
harta grēja. Le trésor de
 l'église, خزانه گريڭ
kizānat grēja. Fête de l'église,
 هاري راي دگريڭ
hāri rāya di-grēja. Livre d'église,
 كتاب گريڭ
kitāb grēja. Chant
 d'église, پيسن گريڭ
ñañ-an grēja,
 مزموور
mezmūr. La tour d'une —,
 منارة گريڭ
menāret grēja. Aller à
 l'église, ڤرگي گريڭ
pergi grēja. Venir de l'église,
 دانڭ در گريڭ
dātang deri grēja.

ÉGOÏSME, s. m., ڤري اورغ طمع
prī orang tema.

ÉGOÏSTE, adj., اورغ يڭ منتت سلامة
orang yang menuntut salāmat
 درين *diri-ña,* اورغ طمع
orang tema, اورغ
 لوب
orang lōba.

ÉGORGÉ, E, part. pas. du v. égorger,
 تر بنتي
ter-bantey, تر سمبله
ter-sambilih, تر بونه
ter-būnuh.

ÉGORGER, v. a., مومتڭ لهر
memūtung lēher, ممبنتي
mem-bantey, ممبيله
meñambilih.

ÉGORGER, tuer, متمكن
me-matīkan, ممبونه
mem-būnuh.

ÉGORGEUR, EUSE, s., فمبنتی *pem-bantey*, فمبونه *pem-būnuh*.

ÉGOSILLER (S'), v. pron., مپاکتکن *meñākit-kan* دیری دغن بزتریق بابق *diri dengan ber-terīaḳ bāñak*.

ÉGOUT, s. m., écoulement des eaux, سلورن ایر *salūran āyer*.

ÉGOUT, chute des eaux pluviales, فنجورن ایر *panxūr-an āyer*.

ÉGOUT, canal destiné à emporter les eaux sales, سلورن ایر کوتر *salūran āyer kōtor*.

ÉGOUTTER, v. a., faire écouler l'eau goutte à goutte, منبتقن *menītiḳ-kan*, منیرسکن *menīris-kan*.

S'ÉGOUTTER, v. pron., بریتیق *ber-tītiḳ*, برتیرس *ber-tīris*.

ÉGRAINER, v. a., faire sortir le grain de l'épi, مغمبل بیجی در بولر *meng-ambil biji deri būlir*, مششکت *meṣṣakat* بیجی در تندن *meng-angkat biji deri tandan*. — un épi de blé, مغمبل *meng-ambil biji gundum deri būlir-ña*.

S'ÉGRAINER, v. pron., جانه در بولر *jātuh deri būlir*, جانه در تندن *jātuh deri tandan*. Le raisin s'égraine, بجیبی بوه اشکور جانه در *bijibi buh ashkūr jātuh deri tandan-ña*.

ÉGRATIGNER, v. a., منچاکر *men-xākar*, مغمکامت *meng-gāmit*, مغمکایس *meng-gāis*.

S'ÉGRATIGNER, v. pron., منچاکر *men-xākar ākan dirī-ña*.

ÉGRATIGNURE, s. f., بکس چاکر *bakàs xākar*. — sur le visage, بکس چاکر فد موک *bakàs xākar pada mūka*.

ÉGRUGEOR, s. m., تمفت تبق *tampat tumbuk*, فركاكس اكن منوتق *perkākās ākan menūtuk*.

ÉGRUGER, v. a., mettre en poudre, منومبک *menumbuk*, منوتق *menūtuk*. — du poivre, منومبک لاد *menumbuk lāda*. — du sel, منوتق کارم *menūtuk gāram*.

ÉGYPTÉ, s. f., مصر *meṣir*. Le pays d'Egypte, تانه مصر *tānah meṣir*, نگرى مصر *nagrī meṣir*.

ÉGYPTIEN, NE, adj., مصرى *meṣirī*. Un —, سورغ مصرى *sa-ōrang meṣirī*.

EH! interj., اه *ah*, هي *hey*.

ÉHONTÉ, E, adj., تيا د تاهو مالو *tiāda tāhu mālu*.

ÉJACULATION, s. f., فنجارن *panxār-an*, سمبورن *sambūr-an*. — de sperme, فنجارن منى *panxār-an menī*.

ÉLABORER, v. a., préparer par un long travail, مپدیاکن *meñediā-kan*, مغمراجان *mengarjā-kan*.

S'ÉLABORER, v. pron., منجادی *men-jādi sedīa*.

ÉLAGAGE, s. m., حال مرتخ *hāl me-ranting*, حال مرتخ *hāl me-ranxung*.

ÉLAGAGE, branches coupées, رنتخ *ranting*.

ÉLAGUER, v. a. ébrancher, مرتخ *me-ranting*, مرتخ *me-ranxung*, مومتخ چاوغ *memūtung xāwary pōhon kāyu*.

ÉLAN, s. m., animal, روس گدخ *rūsa gedang*, روس براغک *rūsa ber-angga*.

ÉLAN, s. m., effort subit, فغسهان *perg-usahā-an*. —, action de s'élancer, لغاتن *lumpāt-an*.

ÉLANCÉ, E, adj., haut et mince, رمغ *ramping*, جغغ *jinggang*, لغی *lampey*. Sa taille est élancée, فغغ *pinggang-ña ramping*.

ÉLANCEMENT, s. m., mouvement impétueux, حال ملغت *hāl me-lumpat*, فغربون *peñerbū-an*, فغغیلن *penampit-an*.

ÉLANCEMENT, douleur vive et aiguë, تیکم ساکت *tikam sākīt*.

ÉLANCER (S'), v. pron., ملغت *me-lumpat*, براغکت *ber-angkat*, مپربو *meñerbu*, دورغ *dōrong*.

S'ÉLANCER sur quelqu'un, ملغکر *mē-langgar orang*. S'élancer, comme un animal sur sa proie, منرکم *menerkam*.

ÉLARGI, E, part. pas. du v. élargir, یغ جادی لیر *yang jādi lebar*.

ÉLARGIR, v. a., rendre large, ملیبرکن *me-lēbar-kan*, ملافغکن *me-lāpang-kan*, ملوسکن *me-lūwas-kan*. — un chemin, جالن ملیبرکن *me-lēbar-kan jālan*. — une salle, ملیبرکن بالی *me-lāpang-kan bāley*.

ÉLARGIR, rendre la liberté, مغلورکن در *me-lepās-kan*, فنجار *mengalūar-kan deri pan-jāra*.

S'ÉLARGIR, v. pron., منجادی لیر *men-jādi lebar*, منجادی لوس *men-jādi lūwas*.

ÉLARGISSEMENT, s. m., 1°, action de rendre large, حال ملیبرکن *hāl me-lēbar-kan*, فلبارن *pe-lebār-an*, حال ملوسکن *hāl me-lūwas-kan*. 2°, résultat, کلواسن *ka-luwās-an*.

ÉLARGISSEMENT, action de rendre la liberté, حال ملغکن *hāl me-lepās-kan*.

ÉLASTIQUE, adj., انجت *enjut*.

ÉLECTEUR, TRIOE, adj. et s., اورغ *orang yang memilih*, فمیله *pemilih*.

ÉLECTION, s. f., حال میله *hāl memilih*, فمیلین *pemilih-an*, فلین *pitih-an*.

ÉLECTRICITÉ, s. f., propriété d'attraction, فغ منارق *prī yang menārik*, فغ مغهیل *sifat yang*

meng-hēla, مغھیسف پری یغ *prī yang*
meng-hīsap.

ÉLECTRIQUE, adj., برفری یغ منارک
ber-prī yang menārik, برصفتہ یغ
مغھیل *ber-ṣifat yang meng-hēla*.

ÉLECTRISER, v. a., ممبری صفتہ یغ
منارک *mem-brī ṣifat yang menārik*.

ÉLECTRISER, animer, enflammer,
ممبری مغھمبرانک *meng-gambirā-kan*, ممبری
غیرہ *mem-brī geirā*.

ÉLÉGANCE, s. f., پری مجلس *prī*
mujelis, پری پرمی *prī permey*.

ÉLÉGANT, E, adj., مجلس *mujelis*,
پرمی *permey*, چنتق *xantik*, سوٹن
sūpan, بانگس *bāgus*.

ÉLÉGANT, bien mis, ترھیا سی *ter-*
hiyās-i.

ÉLÉGIAQUE, adj., بیجی راتھ فوک
biji rātap pūna. Poète élégiaque,
راتھ بیجی فغارغ *pergārang biji*
rātap.

ÉLÉGIE, s. f., بیجی راتھ *biji*
rātap.

ÉLÉMENT, s. m., corps simple,
عنصر *unṣur*. Les éléments, عناصر
aṇāṣir. Les quatre éléments, عناصر
اربع *aṇāṣir arba*.

ÉLÉMENT, lieu, chose qui plaît
le plus, تمفت *tampat*, بارغ یغ اورغ
سوک *bārang yang ōrang pūna*
sūka. L'élément du poisson est l'eau,
تمفت ایکن هیدف ایر جوک
tampat iken hidup ayer jūga. La guerre

est son —, ای سوک برفرغ *ia sūka*
ber-prang.

ÉLÉMENTS, principes d'un art ou
d'une science, پوهن علم *pōhon ilmu*,
علم اصل علم *aṣal ilmu*.

ÉLÉPHANT, s. m., گاجه *gājah*,
بیرم *bēram*. — non apprivoisé, بیرم
bēram meta. La trompe d'un
—, بلالی *bulāley*. Une défense
d'éléphant, سفوچق کادغ *sa-pūcuk*
gādiry. Cornac d'un —, کمال گاجه
gombāla gājah. Aiguillon pour
exciter un —, کوس *kūsa*. Chasseur
d'éléphants, بومو *būmu*. Piège à —,
کده *kedah*. Domestiquer un —,
منجینقن گاجه *men-jīnak-kan*
gājah. Monter un —, نیکی گاجه
nāik-i gājah. Faire combattre des
éléphants, برجوغکن گاجه
ber-jūwang-kan gājah. Un — est sa
monture, گاجه فون کنینکن
gājah pūn ka-nāik-an-ña.

ÉLÉPHANTIASIS, s. f., sorte de
lèpre, فاکت بورو *untut*, فاکت
peñā-kit būru, فاکت نبی *peñākit nambi*.

ÉLEVAGE, s. m., حال مملھراکن بناغ
hāl memeliharā-kan binātang,
مملھراکن بناغ *memeliharā-an binā-*
tang.

ÉLÉVATION, s. f., تھگین *tinggī-*
an, کتھگین *ka-tinggī-an*. — de
cent coudées, کتھگین سراتس هست
ka-tinggī-an sa-rātus hasta
tinggī-ña.

ÉLÉVATION, colline, monticule, بوکت *būkit*, بوست *būsut*.

ÉLÉVATION, grandeur, puissance, کتغکین *ka-tiŋgī-an*, کبسان *ka-besār-an*, ثغکت تغکی *paŋkat tiŋgi*. Son — a été cause de son humiliation, کبسانین سده جادی اصل کهنائن *ka-besār-an-ña sudah jādi aṣal ka-hinā-an-ña*.

ÉLÉVATION, le moment de la messe où le prêtre élève l'hostie, ربان اغتت القران *waktu imām aŋkat el-ḡorban*.

ÉLÈVE, s., celui qu'on a élevé, یغ دلهراکن *yang di-peliharā-kan*.

ÉLÈVE, écolier, فلاجر *pel-ājar*, مرید *murīd*.

ÉLEVÉ, E, part. pas. du v. élever, تغکی *tiŋgi*, یغ داغتت *yang-di-aŋkat*. Montagne élevée, کونخ یغ *gūnung yang tiŋgi*. Prix élevé, هرک تغکی *harga tiŋgi*. Position élevée, ثغکت یغ تغکی *paŋkat yang tiŋgi*.

ÉLEVÉ, édifié, érigé, تریدی *ter-dirī*.

ÉLEVÉ, nourri, فلهارا *pelihāra*, تر فلهارا *ter-pelihāra*.

ÉLEVER, v. a., hausser, مٹغتت *meng-angkat*, منغکین *meninggi-kan*, مرفعن *me-refa-kan*, منایکن *me-nāik-kan*. — la tête, مٹغتت *meng-angkat kapāla*. — son cœur à Dieu, هاتی کغد الله *hati kəḡd allāh*.

meng-angkat hāti ka-pada allāh.

— la voix, مپارغکن سوار *me-nāriŋ-kan suāra*. — au dessus de la tête, منجنجیح *men-junjung*. — quelqu'un jusqu'aux nues, موحی اورغ *memūji orang ter-lālu bāñak*. Cette montagne élève sa cime jusque dans les nues, مک کونخ *ait menḡikn kənچقن ایت ترس اون* *maḡa gūnung itu meninggi-kan kamunxaḡ-ña itu trūs āwan-āwan*. — le prix, منایکن هرک *me-nāik-kan harga*.

ÉLEVER, mettre à un rang supérieur, مٹغتت کغد ثغکت تغکی *meng-angkat ka-pada paŋkat tiŋgi*, ممبرکن *mem-besār-kan*. — à la dignité de ministre, اغتت منجدیکن *aŋkat men-jadi-kan mantri*.

ÉLEVER, dresser, ériger, مندریکن *men-dirī-kan*, منگاکن *menegā-kan*. — une statue à quelqu'un, مندریکن *men-dirī-kan pātung orang*. — une maison, سبه منگاکن *menegā-kan sa-būah rūmah*.

ÉLEVER, nourrir, ملهراکن *meme-liharā-kan*, مپار *memiyāra*, مٹاسه *meng-āsuh*, مٹغتت *meng-angkat*.

— un enfant, ملهراکن اتق *memeli-harā-kan anak*. — des animaux, مپار بناتغ *memiyāra binātang*.

ÉLEVER, éduquer, مٹجاری *meng-ajar-i*.

S'ÉLEVER, v. pron., monter, نایق *nāiḳ*. Le soleil s'élève, نایق متهاری *nāiḳ mata-hāri nāiḳ*. S'— jusqu'à la grandeur, نایق کغد کسارن *nāiḳ kapada ka-besār-an*. S'— par degrés, نایق بر شگفت ۲ *nāiḳ ber-pangkat-pangkat*.

S'ÉLEVER, survenir, naître, تمبل *timbul*, جادی *jādi*. Il s'éleva des contestations, مک تبلله چدرآ *maka timbul-lah xidrā*. Il s'éleva une tempête, مک تورنله طوفان *maka tūrun-lah tūfān*.

S'ÉLEVER, s'enorgueillir, ممبرسکن *membesarkan* درین *dirī-ña*.

ÉLEVEUR, s. m., یغ عملهارکن بنا تخ *yang memeliharā-kan binātang*.

ÉLIDER, v. a., تیا د مغوچف سواتو *tiāda meng-ūxap suātu* حرف *huruf*.

ÉLIGIBLE, adj., qui peut être élu, یغ دافت دئیله *yang dāpat di-pilih*.

ÉLIMINER, v. a., expulser, مپهن *me-ñāh-kan*, مموغ *mem-būang*.

ÉLIRE, v. a., choisir, مپله *memilih*. — un député, اکن میله سؤرغ *memilih sa-ōrang ākan dūduk di-mejlīs karajā-an*. Élire quelqu'un roi, مبرجاکن *me-rajā-kan*.

ÉLITE, s. f., ce qu'il y a de meilleur, یغ فلیهن *yang pūḥ-an*, یغ بایق سکالی *yang bāiḳ sa-kālī*.

Tous étaient des hommes d'élite, اورغ فلیهن سماو *ōrang pūḥ-an samuā-ña*.

ÉLIXIR, s. m., اقسیر *eksīr*.

ELLE, pron. pers., ای *ia*, دی *dīa*, اورغ فرمغون ایت *ōrang perampūan itu*. — même, ای سندیری *ia sendiri*. — parle, ای برکات *ia ber-kāta*. D'elle, دی فون *dīa pūña*. Vient-elle? ای مریکه *ia marī-kah*. C'est —, یاله *iā-lah*. Avec —, دغن دی *dengan dīa*.

ELLÉBORE, s. f., plante, خربق *karbak*.

ELLIPSE, s. f., (Gram.), suppression de mots, حال تیا د فاکي *hāl tiāda pākey*, حال تیا د سبت سواتو *hāl tiāda sebūt suātu perkatā-an*.

ELLIPSE, (Géom.), بولت فننجغ *būlat panjang*.

ELLIPTIQUE, adj., بولت فننجغ فون *būlat panjang pūña*.

ÉLOCUTION, s. f., چار برکات *xāra ber-kāta*, چار برخطبه *xāra ber-kuḥbat*.

ÉLOGE, s. m., مدح *puji-an*, هارس د فوجی *madah*. Digne d'éloge, کفجیسن *hārus di-pūji*, کفجیسن *ka-pūji-an*.

ÉLOIGNÉ, E, part. pas. du v. éloigner, جاوه *jāuh*. Contrée éloignée, جاوه نگری *nagrī yang jāuh*.

Époque éloignée, وقت یخ جاوه
waktu yang jāuh. — de, جاوه در
jāuh deri. Très —, جاوه ۲
jāuh-jāuh.

ÉLOIGNEMENT, s. m., 1°, action
d'éloigner, حال منجاوهکن *hāl men-*
jāuh-kan. 2°, distance, جاوه *jāuh*,
جاوهن *jāuh-an*, جاوهن *jāuh-ña*.
L'éloignement des deux villes,
جاوهن انتار دو نگری ایت
jāuh - ña
antāra dūa nagri itu.

ÉLOIGNEMENT, absence, غیب
geib.

ÉLOIGNEMENT, aversion, کوالن
ka-muwāl-an جموعن *jumū-an*.

ÉLOIGNER, v. a., écarter, منجاوهکن
men-jāuh-kan, مملوکن *me-lalū-kan*.
— des affaires, منجاوهکن در فکرچائن
men-jāuh-kan deri pe-karjā-an.

ÉLOIGNER, faire retirer, repousser,
مغندرکن *meng-undur-kan*, مپهن
me-ñūh-kan.

ÉLOIGNER, retarder, برتشنکه
bertangguh.

S'ÉLOIGNER, v. pron., منجاوهکن
مپکوکن *men-jāuh-kan diri*, دیری
meñakū-kan diri, براندر *ber-*
undur. S'éloigner de, منجووهی
men-jāuh-i, مغندوری *meng-un-*
dūr-i. S'éloigner, s'écarter du
chemin, مپفغ درژد جالن
meñimpang
deri-pada jalan.

ÉLOQUEMENT, adv., دغن نصیحه
dengan feṣihat, بلاغه *dengan*
belāget.

ÉLOQUENCE, s. f., نصیحه *feṣihat*,
بلاغه *belāget*.

ÉLOQUENT, E, adj., فندی برکات
pandey ber-kāta, تاهو برکتکات
tāhu ber-kata-kāta, فصیح *feṣih*.
Prédicateur —, خطیب یخ فندی برکات,
katīb yang pandey ber-kāta.

ÉLU, E, part. pas. du v. élire,
ترفيله *ter-pilih*, یخ فلیهن *yang pilih-*
an. Beaucoup sont appelés, mais
peu sont élus, باق اورغ اد یخ ترغئل
bāñak orang
ada yang ter-pangul tetāpi kūrang
orang yang ter-pilih.

ÉLUCIDER, v. a., éclaircir, منرغکن
menerang-kan, مپناکن *me-ñatā-kan*,
منظاهرکن *men-tlāhir-kan*.

ÉLUOUBRATION, s. f., ouvrage
composé à force de veilles et de
travail, لراغن یخ سده دکارغ دغن
karāng - an yang sudah di-
kārang dengan sūsa.

ÉLUDE, v. a., éviter, ملووی
me-
latū-i.

ÉLUDE, rendre vain, مپپیاکن
meñia-ñiā-kan.

ÉLYSÉE, s. m., جنان اورغ کافر
jinān orang kāfir.

EMAIL, s. m., چت *xat*, سالت
sālut, تاهن *tatāh-an*. — des dents,

کیشکی *sālut gīgi*. — d'une assiette, سالت فیرغ *sālut pīring*.

ÉMAILLÉ, E, part. pas. du v. émailler, یغ اد چت فدان *yang ada xāt padā - ſā*, برسات *ber - sālut*, برتانه *ber-tātah*.

ÉMAILLÉ, orné, یغ دهیاسی *yang di-hiyās-i*. — de fleurs, یغ دهیاسی *yang di-hiyās-i dengan būrga*.

ÉMAILLER, v. a., مچت *merg-exāt*, مالت *meñālut*, منانهکن *menātaħkan*, مناره چت *menāruh xāt*.

ÉMAILLER, orner, embellir, مشهبیاسی *merg-hiyās-i*.

ÉMANATION, s. f., حال مغالر کلور *hāl merg-ālir ka-lūar*, بارغ یغ مغالر *bārang yang merg-ālir*, پنچاران *pan-xār-an*, ترونن *turūn-an*.

ÉMANCIPATION, s. f., état d'un mineur émancipé, فیری اورغ یغ تیاد *prī orang yang tiada lāgi di-bāwah walī*.

ÉMANCIPER, v. a., mettre hors de tutelle, ملفسکن مجبور درفد کواس ولین *me-lepās-kan mahjūr deri-pada kuāsa walī-ña*.

ÉMANER, v. n., découler, کلور *ka-lūar*, مغالر کلور *merg-ālir ka-lūar*, منبجری *memanxar*, تر فنجری *terpanxar*, ترونن *tūrun*.

EMBALLAGE, s. m., حال مېغکس *hāl mem-burgkus*, مېغکوسن *mem-burgkūs-an*. Toiles d'emballage, کاین مېغکس *kāin burgkūs-an*.

EMBALLER, v. a., مېغکس *mem-burgkus*, مېغکسکن *mem-burgkus-kan*. — dans du papier, مېغکس دغن *mem-burgkus dengan kartās*.

EMBALLER, s. m., مېغکس *mem-burgkus*, مېغکس توکخ *tūkang mem-burgkus*.

EMBARCADÈRE, s. m., چروچق *xerōxoħ*. — de chemin de fer, تفتب اورغ نایق کریت *tampat orang nāiħ karēta*.

EMBARCATION, s. f., فراهو کچل *prāhu kexīl*, سمفن *sampan*.

EMBARGO, s. m., arrêt de navires, فنهانن فراهو *penahān-an prāhu*.

EMBARGO, interdiction de commerce, فنکاهن فرنیکانن *penegāh-an perniagā-an*.

EMBARQUEMENT, s. m., 1°, action d'embarquer, حال مومتکن دکفل *hāl me-mūat-kan di-kapāl*. 2°, action de s'embarquer, حال نایق کفل *hāl nāiħ kapāl*.

EMBARQUER, v. a., مومتکن دکفل *me-mūat-kan di-kapāl*. — du riz, مومتکن فادی دکفل *me-mūat-kan pādī di-kapāl*.

S'EMBARQUER, v. pron., نایق کفل *nāiħ kapāl*.

Loc. prov. S'embarquer sans biscuit, sans provision, براشکت ber - ankat ber-jālan dergan tiāda bakāl-ān.

EMBARRAS, s. m., obstacle, فېشکوتن peñangkūt-an, کسکان ka-sesāk-an.

EMBARRAS, affaire fâcheuse, کسکارن ka-sukār-an, کسساھن ka-susāh-an.

EMBARRAS, irrésolution, بمېخ هاتی bimbang hāti.

EMBARRASSANT, E, adj., برت brèt, یخ مېبری سوسه sūkar, سوکر yang mem-brī sūsah. Une affaire embarrassante, فېشکوتن سوکر pe-karjā-an yang sūkar. Une question embarrassante, سوال یخ مشکل suwāl yang muškil.

EMBARRASSÉ, E, part. pas. du v. embarrasser, نرسق ter - sesāk, ترسقت ter-sangkut.

EMBARRASSÉ, embrouillé, کوست kūsut, ترسقت ter-sangkut.

EMBARRASSÉ, irrésolu, بمېخ هاتی bimbang hāti, سوسه هاتی sūsah hāti.

EMBARRASSER, v. a., mettre des obstacles, مېسکن meñesāk - kan, مېشکت meñangkut. — un chemin, جان مېسکن meñesāk - kan jālan.

EMBARRASSER, gêner, incommoder, مېبری سوسه mem - brī sūsah, مېوکرکن meñūkar-kan.

EMBARASSER, jeter dans la perplexité, مېبری سوسه هاتی mem - brī sūsah hāti.

EMBARRASSER, embrouiller, مغوست mergūsut. — une affaire, مغوستن سوآتو فېشکوتن mergūsut-kan suātu pe-karjā-an.

S'EMBARRASSER, مېشکتکن درین meñangkut-kan diri-ña.

S'EMBARRASSER, s'inquiéter de, فضولی اکن fedtūli ākan. S'embarasser des affaires des autres فضولی اکن فېشکوتن سوآتو فون fedtūli ākan pe-karjā-an lain orang pūña.

S'EMBARRASSER, devenir embrouillé, منجادی کوست men - jādi kūsut.

EMBAUCHER, v. a., مغوشه merg-ūpah. — des ouvriers, مغوشه اورغ merg-ūpah orang be-karja. Personne ne nous a embauchés, بارغ سوآو فېشکوتن کامي bārang sa-orang tiāda merg-ūpah kāmī.

EMBAUCHER, enrôler des soldats par adresse, فاقر سلدادو دغن تیفو pāpar soldādo dergan tīpu.

EMBAUCHEUR, s. m., یخ مغوشه اورغ yang merg-ūpah orang be-karja.

EMBAUMÉ, E, part. pas. du v. embaumer, تفرمغه اکن te-pe-rampah-rampah-kan. Un mort —, اورغ ماتى یخ تفرمغه اکن orang māti yang te-pe-rampah-rampah-kan.

EMBAUMÉ, qui a une bonne odeur, واغی wāngi, هارم hārum.

EMBAUPEMENT, s. m., حال مرقي *hāl merakṣi*, حال مفرمه اكن *hāl mem-pe-rampah-rampah-kan*.

EMBAUPER, v. a., un corps, مبري مرقي *me-raqṣi*, مفرمه اكن *mem-pe-rampah-rampah-kan*. Les Egyptiens embaumaient leurs morts, مك اورغ حصرایت فون مرقيله ميتن *maka ōrang meṣir itu pūn merakṣi-lah mayet-ña*.

EMBAUPER, parfumer, مبري هارم *mem-brī hārum*. Des fleurs qui embaument, بغبوع بغبوع هارم بوون *bunga-bunga yang hārum baū-ña*, بغبوع بغبوع بغبوع بوون *yang semerbak-lah baū-ña*.

EMBÉGUINER (s'), v. pron., s'infatuer, منجادی گیل اتس سواتو فرکار *men-jādi gīla ātas suātu porkāra*. S'embéguiner d'une femme, منجادی گیل براهی اكن سورغ فرمفون *men-jādi gīla berāhi ākan sa-ōrang perampūan*.

EMBELLI, E, part. pas. du v. embellir, جادی یسی *jādi bīsey*, هیس *hīyas*, یغ دهیاسی *yang di-hiyās-i*.

EMBELLIR, v. a., orner, میسیکن *mem-bīsey-kan*, مغهیس *merg-hīyas*, مغهیسکن *merg-hīyas-kan*.

EMBELLIR, v. n., devenir beau, منجادی ایلق *men-jādi ēloḳ*, منجادی یسی *men-jādi bīsey*, منجادی باگس *men-jādi bāgus*.

Loc. prov. Ne faire que croître et embellir, منجادی لبه بسر سننیاس *sa-nan-tiāsa men-jādi lebèh besār dān lebèh ēloḳ*.

EMBELLISSEMENT, s. m., 1°, action d'embellir, حال میسیکن *hāl mem-bīsey-kan*, حال مغهیس *hāl merg-hīyas*, فغهیاسن *perg-hiyās-an*. 2°, ornement, فرهیاسن *per-hiyās-an*.

EMBÊTER, v. a., ennuyer, fatiguer, مبري سوسه *mem-brī sūsah*, مبري کسل *mem-brī kesāl*.

EMBLAVER, v. a., ensementer, منبوری *menabūr-i*, میاتی *mem-bayāt-i*. — une terre, منبوری تانه *menabūr-i tānah*. — une terre élevée en y semant du riz, منکالی *menu-gāl-i*.

EMBLÉE (D'), loc. adv., tout d'un coup, دغن لکس *sa-kāli*, دغن لکس *dengan lekās*. Prendre d'emblée, مغمبل سکالی *merg-ambil sa-kāli*.

EMBLÉMATIQUE, adj., دغن اقام *dengan upāma*, دغن عبارة *dengan ibārat*, مجازی *mejāzi*.

EMBLÈME, s. m., اقام *upāma*, مجاز *mejāz*, عبارة *ibārat*, علامة *alāmat*. L'ancre est l'emblème de l'espérance, ساوه ایت فغهرافن *sāuh itu upāma perg-harāp-an*. — de la royauté, علامة کرجان *alāmat karajā-an*.

EMBOÏTEMENT, s. m., état de deux choses qui s'emboitent l'une dans

l'autre, فري اد ماسق سواتو دالم لاين
prī ada māsuk suātu dālam lāin.

EMBOÏTER, v. a., ماسقن سواتو دالم
 ماسقن سواتو دالم لاين
me-māsuk-kan suātu dālam
yang lāin. — une caisse dans une
 autre ماسقن سواتو قى دالم قى لاين
me-māsuk-kan suātu peti dālam
peti yang lāin.

s'EMBOÏTER, v. pron. سواتو ماسق
 سواتو ماسق دالم لاين
suātu māsuk dālam
yang lāin.

EMBOÏTURE, s. f., l'endroit où les
 choses s'emboîtent, تمت ماسق سواتو
 تمت ماسق سواتو دالم لاين
tampat māsuk suātu
dālam yang lāin.

EMBONPOINT, s. m., كموك *ka-ge-*
mūk-an, فري كموك *prī gemük.* Avoir
 de l'embonpoint جادى كموك *jādi*
gemük, جادى تمبن *jādi tambun.*
 Donner de l'embonpoint مغمقن
meng-gemük-kan, منجنن *menam-*
bun-kan. Perdre son — منجاردى
 منجاردى كورس *men-jādi kūrus.* Faire perdre
 l'embonpoint مغمورسكن *mengūrus-*
kan.

EMBOSSAGE, s. m., فري كفل يىخ
 فري كفل يىخ دالم لاين
prī kapal yang di-ālang-kan.

EMBOSSER, v. a., t. de mar., faire
 présenter le travers à un vaisseau,
 présenter le travers à un vaisseau,
 مغمقن دالم لاين
meng-ālang-kan kapal.

EMBOUCHÉ, E, part. pas. du v.
 emboucher, un instrument de mu-
 sique, دتيف *di-tiup.*

Fig. Personne mal embouchée,
 اورغ يىخ فركتاءن كاسر ادا
ōrang

yang per-katā-an ŋa kāsar adā-
ña.

EMBOUCHER, v. a., un instrument
 de musique, en tirer des sons, مينيف
menīup. — la trompette, مينيف
 مينيف *menīup nafiri.*

EMBOUCHURE, s. f., d'un instru-
 ment, هوجغ يىخ ماسق دمولىت
hūjung
yang māsuk di-mūlut, لوبغ تيف
lōbang tiup. — d'une flûte لوبغ
 لوبغ تيف بغسى *lōbang tiup bangsi.*

EMBOUCHURE d'une rivière, كوال
 كوال *kuwāla,* موار *muwāra.* — de la
 rivière de Johore, كوال جوهر *kuwāla*
jōhor.

EMBOURBÉ, E, part. pas. du v.
 embourber, يىخ دالم كوبغ *yang dālam*
kūbang, يىخ دالم لجه *yang dālam le-*
xāh, بركوبغ *ber-kūbang.*

EMBOURBER, v. a. ماسقن دالم لمر
me-māsuk-kan dālam lumpur,
 مغمقن ككوبغ *meng-hantar ka-kū-*
bang. — une voiture, مغمقن كريت
 مغمقن كريت كدالم كوبغ
meng-hantar karēta ka-
dālam kūbang.

EMBOURBER, fig., engager dans
 une mauvaise affaire, ماسقن دالم
 ماسقن دالم لاين
me-māsuk-kan
dālam pe-karjā-an yang sūkar.

EMBOURSER, v. a., مبوبه دالم قندى
 مبوبه دالم قندى
mem-būbuh dālam pundi, مغمقن
 مغمقن *mengandung-kan.* — de l'argent,
 مغمقن اوغ *mengandung-kan*
uwang.

EMBRANCHEMENT, s. m., تفت ثوكت *tampat pōkok ber-xābang*.
— de deux chemins تفت جانن *tampat jālan ber-simpang*,
فرسفاغن جانن *per-simpāng-an jālan*.

EMBRASÉ, E, part. pas. du v. embraser, يغب باكر *yang bākar*, نالا *nāla*,
بر نالا *ber-nāla*. Maison embrasée, رومه يغب اد باكر *rūmah yang ada bākar*. Charbons embrasés, بار *bāra*.
Cœur — هاتي فانس *hāti pānas*.

EMBRASEMENT, s. m., كيكارن *ka-bakār-an*, هغوسن *hangūs-an*, كليورن *ka-layūr-an*. — d'une maison, كيكارن رومه *ka-bakār-an rūmah*.

EMBRASEMENT, combustion politique, هرهار غوغا *haru-hāra gawgā*.

EMBRASER, v. a., mettre en feu, مباره اثي *mem-bākar menā-ruh āpi*, ميلانن *me-nālā-kan*. — une ville, مباره نكري *mem-bākar nagri*.

S'EMBRASER, v. pron., باكر *bākar*, مبال *me-nāla*.

S'EMBRASER pour une femme, براهي اكن فرمغون *berāhi ākan per-ampūan*.

EMBRASSADE, s. f., حال اورغ برثلن *hāl ōrang ber-pelük*.

EMBRASÉ, E, part. pas. du v. embrasser, فلتن *pelük*, داکف *dākap*.

EMBRASSEMENT, s. m., action d'embrasser, حال مملق *hāl memelük*, حال منداکف *hāl men-dākap*.

EMBRASSEMENTS, conjonction de l'homme et de la femme, جماع *jimā*, ستوبه *sa-tūbuk*.

EMBRASSER, v. a., مملق *memelük*, منداکف *men-dākap*. — de tout son cœur مملق دغن سکنف هاتي *memelük dergan sa-genāp hāti*. Elle embrassa et baisa son enfant, اي مملق *ai memelük* منچيم انقم *men-čium ānak-nā*.

EMBRASSER, ceindre, entourer, مغليلشي *mengulilīng-i*. Le ciel embrasse la terre, لاغت ايت مغليلشي *lagat ayt mengulilīng-i būmi*.

EMBRASSER un parti, ماسق *mā-suk*. — une religion, ماسق اکام *mā-suk agāma*.

S'EMBRASSER, mutuellement, برفلغلوکن *ber-pelük-pelük-an*.

EMBRASURE, s. f., de fenêtre, لوبغ جنديل *lobang jandēla*. — de porte, لوبغ فتو *lobang pintu*.

EMBRASURE, ouverture pour le canon, کربغ مريم *garbang mariam*, تڭکافن مريم *tingkāp-an mariam*.

EMBRENER, v. a., ممبرکن *mem-bēraḱ-kan*.

EMBROCHÉ, E, part. pas. du v. embrocher, ترفاچق *ter-pāxaḱ*. Une volaille embrochée, هيام يغب ترفاچق *hāyam yang ter-pāxaḱ*.

EMBROCHER, v. a., مماچق *me-māxaq̄*. — de la viande, مماچق داڭخ *memāxaq̄ dānḡ*.

EMBROUILLÉ, E, part. pas. du v. embrouiller, en désordre, کوست *kūsut*. Discours —, بچار بیغ کوست *bixāra yang kūsut*. — obscurci, گلف *gelap*, کابر *kābur*.

EMBROUILLEMENT, s. m., confusion, فری کوست *prī kūsut*.

EMBROUILLER, v. a., mettre de la confusion, مغوسستن *mengūsut-kan*.

EMBROUILLER, obscurcir, مشکلفکن *meng-gelap-kan*.

S'EMBROUILLER, v. pron., devenir confus, mêlé, منجادی کوست *men-jādi kūsut*.

EMBRUMÉ, E, part. pas. du v. embrumer, ردف *radup*, بردف *ber-radup*, ترسورم *ber-kābut*, برکابت *ter-sūram*.

EMBRYON, s. m., fœtus naissant, منی بیغ بلم جادی اورغ *jenin*, منی بیغ اتو بناتخ *menī yang belum jādi orang ataw binatang*.

EMBRYON des fruits, des plantes, etc. طلع *tela* بیجی بیغ مول *biji yang mūla*.

EMBÛCHE, s. f., ادغ *adang*. Dresser des embûches, مغداغ *meng-adang*. Qui dresse des embûches, فغداغ *peng-adang*.

EMBUSCADE, s. f., ادغ *adang*, هنتی *hintey*, برادغ *tampat ber-*

adang, تمغت برهنتی *tampat ber-hintey*. Etre en —, برادغ *ber-adang*, برهنتی *ber-hintey*, براندف *ber-endap*. Se mettre en —, مغهنتی *meng-hintey*, مغندف *meng-endap*.

EMBUSQUER, v. a., مبوبه دمغت *mem-būbuh di-tampat ber-adang*. — des soldats derrière un village pour surprendre l'ennemi, مبوبه سلدادو دبلاکخ دوسن هندق *mem-būbuh soldādo di-blākang dūsun hendak meng-adang mūsh*.

S'EMBUSQUER, v. pron., se mettre en embuscade, مغهنتی *meng-hintey*, مغندف *meng-endap*.

ÉMERAUDE, s. f., زمرد *zemrud*, ثمرات هیجو *permata h̄jaw*.

ÉMERGENT, E, adj. Rayon —, سینریغ تر فنجی *sinar yang ter-panxar*.

ÉMÉRITE, adj., retraité, بیغ منغکلکن *yang meninggal-kan jawāt-an hendak h̄dup dergan senang*.

ÉMERSION, s. f., réapparition d'une planète en sortant de l'ombre qui l'éclipsait, حال بنتغ اد کلھاتن بهارو *hāl bintang ada kalihāt-an bahāru kamudī-an deri grahāna*.

ÉMERVEILLÉ, E, part. pas. du v. émerveiller, حیران *heirān*, کحیران

ka-heirān-an, ترچشخ *xerang*, چشخ *ter-xerang*.

ÉMERVEILLER, v. a., étonner, معجيرانکن *merg - heirān - kan*, منچشخن *men-xerang-kan*.

S'ÉMERVEILLER, حيران *heirān*.

ÉMÉTIQUE, s. m., اوبت منه *obat muntah*.

ÉMETTRE, v. a., mettre en circulation, ملکوکن *me-lakū-kan*.

ÉMETTRE, produire au dehors, مغلورکن *mergalūar-kan*.

ÉMETTRE, exprimer, مشتاکن *mengata-kan*.

ÉMEUTE, s. f., گمفر *gampar*, هرهار *gegēr-an*, غوغا *gawgā*, هرهار *haru-hāra*, هر بیرو *haru-bīru*, ایغربغر *ingar-bingar*.

ÉMIETTER, v. a., مرید *me-rē-mah-rēmah*, مراده *me-rāpīh*, *me-rāpuh*. — du pain, روتی *me-rēmah-rēmah rōti*.

ÉMIGRATION, s. f., 1°, action d'émigrer, حال برونده *hāl ber-pīndah*, حال منغکلکن نگرین *hāl meninggal-kan nagrī*, فندان *pīndāh-an*. 2°, état des personnes émigrées, حال اورغ یغ سده لاری *hāl orang yang sudah lāri deri-pada nagrī-ña*.

ÉMIGRÉ, E, part. pas. du v. émigrer, اورغ یغ منغکلکن نگرین *orang yang meninggal-kan nagrī-ña*, اورغ یغ

لاری درثد نگرین *orang yang lāri deri-pada nagrī-ña*.

ÉMIGRER, v. n., منغکلکن نگرین *meninggal-kan nagrī-ña*, لاری نگرین *lāri deri-pada nagrī-ña*.

ÉMINCER, v. a., couper de la viande par tranches, مشهیرس داگخ *merg-hīris dāgīng*.

ÉMINENCE, s. f., monticule, lieu élevé, بوست *būsut*, فوسو *pūsu*, تمفت *tamfat*, تگشکین *tīnggī*, کتگشکین *ka-tīnggī-an*, فنچق *punxak*. Se tenir sur une —, بر دیری داتس تمفت تگشکی *ber-dīri di-ātas tamfat tīnggī*.

ÉMINENCE, titre de dignité, کبسان *ka-besār-an*, کملیاء *ka-mulīā-an*. Son —, کملیاءنن *ka-mulīā-an-ña*.

ÉMINENT, E, adj., élevé, تگشکی *tīnggī*, ترتگشکی *ter-tīnggī*.

ÉMINENT, excellent, supérieur, بسر *besār*, مها تگشکی *mahā tīnggī*, عالی *ālī*, مها ملی *mahā mulīa*. Un homme —, اورغ بسر *orang besār*, اورغ یغ مها ملی *orang yang mahā mulīa*.

ÉMIR, s. m., امیر *amīr*. — al-moumenin (chef des croyants), امیر المومنین *amīr el-mūmenīn*. — al-moslemin (chef des musulmans), امیر المسلمین *amīr el-muslimīn*.

ÉMISSAIRE, s. m., فوره *pe-sūruh*, سروهن *surūh-an*. —, espion, سولو *sūlu*, فولو *peñūlu*.

ÉMISSION, s. f., action d'émettre, de pousser dehors, حال مغلورکن *hāl mergalūar-kan*, حال ممانچارکن *hāl memanaxar-kan*.

ÉMISSION, action de mettre en circulation, حال ملکوکن *hāl melakū-kan*. — de papier-monnaie, حال ملکوکن وځ قرطاس *hāl melakū-kan wang kartās*.

EMMAGASINAGE, s. m., حال مېوبه *hāl mem-būbuh di-godòrg*.

EMMAGASINER, v. a., مېوبه دځدځ *mem-būbuh di-godòrg*, مخمفلکن کډام جلاڅ *memgumpul-kan ka-dālam jelāpary*. — des marchandises, مېوبه دځاځن دځدځ *mem-būbuh dagāng-an di-godòrg*. — du blé dans un grenier, مخمفلکن ګندم کډام جلاڅ *memgumpul-kan gundum ka-dālam jelāpary*.

EMMAILOTTÉ, E, part. pas. du v. emmailotter, تريت بابوت *ter-babūt*. Un enfant — de langes, تريت کاناځ دځن لځن *kānak yang ter-babūt dergan lampin*.

EMMAILOTTER, v. a., مېبيت *mem-babūt*, مېوبه دالم کاین لځن *mem-būbuh dālam kāin lampin*.

EMMANCHER, v. a., mettre un manche, مېوبه هولو ډد څرکاکس *mem-būbuh hūlu pada perkākas*. — un couteau, مېوبه هولو ډد څيسو *mem-būbuh hūlu pada pīsaw*.

EMMÊLER, v. a., مغوستکن *merg-ūsut-kan*, مېيلسکن *mem-bīlas-kan*. — du fil, مغوستکن بنځ *mergūsut-kan benārg*. — les cheveux, مېيلسکن رمت *mem-bīlas-kan rambut*.

EMMÉNAGER, v. n., مځخ حال رومه *memegārg hāl rūmah targa*, مغاترکن سکل څرکاکس درومه *merg-ātur-kan segala perkākas di-rūmah*.

EMMENER, v. a., مېباو لالو *mem-bāwa tālu*, مغهنتر *merg-hantar*.

EMMENOTTER, v. a., mettre des fers aux pieds ou aux mains, مېماسخ *memāsory*, مېبلځکو *mem-belunggu*.

EMMIELLER, v. a., ملولت دځن اير *me-tūlut dergan āyer mādu*, منچمفر دځن اير مادو *men-xampur dergan āyer mādu*.

ÉMOI, s. m., chagrin, inquiétude, سوسه هاتي *sūsah hāti*, سوشل *šugul*.

ÉMOLLIENT, E, adj., يځ ملبتکن *yang me-lembut-kan*, يځ ملبتکن *yang me-lembik-kan*.

ÉMOLUMENT, s. m., profit, اڅخ *untung*, ډدډڅاځن *pen-dapāt-an*, څرلبان *per-ulēh-an*, څرلبان *per-labā-an*.

ÉMONDER, v. a., les arbres, مرتځ *me-ranting*, مرتځځ *me-ranxung*, مغځځځ *merg-gunting*.

ÉMONDER les grains, مېوچي *me-nūxi*.

ÉMONDES, s. f. pl., branches coupées en émondant, رنتخ *rantiṅ*, رنتخ رنتخ رنتخ *rantiṅ-rantiṅ-an*.

ÉMONDEUR, s. m اورغ فرنج *ōrang pe-ranxurṅ*.

ÉMOTION, s. f., دهشة *dahšat*, کانتاران *ka-gentār-an*, ککجوتن *ka-kejūt-an*, چنت *xinta*.

ÉMOTION, sédition, trouble, کمفر *gampar*, هرهار *haru-hāra*.

ÉMOUCHEE, v. a., chasser les mouches, مغهالو *mengīpas*, مغهالو لالت *meng-hālaw lālat*.

ÉMOUCHOIR, s, m., کپس *kīpas*, تمفاران لالت *tampār-an lālat*, تامق *tampār-an nāmuk*.

ÉMOUDRE, v. a., اigusier, مغاسه *meng-āsah*, منجانى *men-xāney*. Pierre à —, باتر مغاسه *gurinda*, گرنند *bātu peng-āsah*.

ÉMOULEUR, s. m., توکخ مغاسه *tūkang peng-āsah*.

ÉMOUSSÉ, E, part. pas. du v. émousser, کورغ تاجم *tumpul*, کورغ تاجم *ḷūrang tājam*. Glaive —, قدغ تامل *pedang tumpul*.

ÉMOUSSÉ, énérvé, insensible, کورغ راس *kūrang rāsa*. Esprit —, بوده *bōdoh*, بيل *bebāl*.

ÉMOUSSER, v. a., منمفلکن *menumpul-kan*, مغورغکن تاجم *mengūrang-kan tājam*.

ÉMOUSSER, énérvé, affaiblir, ملهکن *me-lemàh-kan*. — le goût, ملهکن راسان *me-lemàh-kanrasā-ña*. — l'esprit, مبودهکن بودى *mem-bōdoh-kan būdi*.

ÉMOUVOIR, v. a., mettre en mouvement, مشرککن *meng-geràk-kan*. — le cœur, هاتی مشرککن *meng-geràk-kan hāti*. — attendre, هاتی ملبتکن *me-lembūt-kan hāti*.

ÉMOUVOIR, causer du trouble dans l'âme, مغهارو *meng-hāru*.

ÉMOUVOIR la bile, faire mettre en colère, مارهکن *me-mārah-kan*.

EMPAILLÉ, E, part. pas. du v. empailler, تر بیت دغن مرغ *ter-babāt dengan merang*, دبلت دغن جرایی *di-balīt dengan jerāmi*. Chaise empaillée, کرسی مرغ *krusī merang*. Oiseaux empaillés, بورغ بیغ کولتن فاسغ *būrung yang kūlīt-ña pāsang*, بورغ بیغ کولتن دایسی دغن کافس *būrung yang kūlīt-ña di-īsi dengan kāpas*.

EMPAILLER, v. a., garnir de paille, ممیت دغن مرغ *mem-babāt dengan merang*, ممبلت دغن جرایی *mem-balīt dengan jerāmi*.

EMPAILLER des oiseaux, ماسغ کولت بورغ *memāsang kūlīt būrung*, مرفاکن کولت بورغ سفرت روغ بیغ سدی *me-rupā-kan kūlīt būrung seperti rūpa yang sadīa itu*.

EMPALEMENT, s. m., حال مپول *hāl meñūla*, فپلادن *sulā-an*, فپلادن *peñulā-an*.

EMPALEB, v. a., مپول *meñūla*, مپولان *meñulā-kan*. Son corps fut empalé, ماک بدن دسلان *maka badān-ña di-sulā-kan*.

EMPAN, s. m., جشکل *jangkal*. Haut d'un — au dessus de terre, ساجشکل در بومی *sa-jangkal deri būmi*. Large d'un —, لبار ساجشکل *lēbar-ña sa-jangkal*. Mesurer à l'empan, منجشکل *men-jangkal*, مشهورک دغن جشکل *merg-hūkur dengan jangkal*.

EMPANACHER, v. a., garnir de panaches, مغپیاسی دغن جبل *merg-hiyās-i dengan jambul*.

EMPAQUETÉ, E, part. pas. du v. empaqueter, بربغکس *burgkus*, بربغکس *ber-burgkus*.

EMPAQUETER, v. a., ممبغکس *mem-burgkus*, ممبغکس *mem-burgkus-kan*.

EMPARER (S'), v. pron., مپپای *mem-puñā-i*, مپپاکن *mem-puñā-kan*, مشمبل دغن کرس *merg-ambil dengan krās*.

S'EMPARER, dominer, asservir, مشالهنک *menalok-kan*, مشالهنک *merg-ālah-kan*. S'emparer d'une ville, مشالهنک نگرى *merg-ālah-kan nagrī*.

EMPÂTEB, v. a., remplir de pâte, ممبوبد بوبر *mem-būbur*, ممبوبد بوبر *mem-būbur*, ملندرن *me-lindir-kan*.

EMPÊCHÉ, E, part. pas. du v. empêcher, تگه *tegah*, ترته *ter-tegah*, سگت *sargkut*, ترساکت *ter-sakat*.

EMPÊCHEMENT, s. m., فنگاهن *pe-negāh-an*, کسکاتن *ka-sakāt-an*. — au mariage, لراغن نکاح *larāng-an nikāh*.

EMPÊCHER, v. a., منگه *menegāh*, منگه *menegāh-kan*, مپگت *me-ñargkut*, مپاکت *meñākat*, مشمبت *merg-hambat*. — quelqu'un de faire une mauvaise action, منگه *menegāh-kan* اورغ درفد فرپواتن یخ جاهدت *menegāh-kan ōrang deri-pada per-buāt-an yang jāhat*.

S'EMPÊCHER, v. pron., مناهن دیری *menāhan diri*. Il ne peut pas s'empêcher, تیاد ای دافت اکن مناهن درین *tiāda ia dāpat ākan menāhan diri-ña*.

EMPELOTER, v. a., منوکل *menūkal*, منوکل *me-līkas*. — du fil, منوکل *menūkal benang*.

EMPEREUR, s. m., مپراج *maha-rāja*, سلطان *sultān*, سسونن *susūnan*, راج *rāja*. — de Sourakarta, سسونن سورکرت *susūnan sūrakarta*. — de Chine, راج نگرى چين *rāja nagrī xīna*.

EMPESER, v. a., mettre de l'empois, مناره ایر کنجی *menāruh āyer kanji*, مردمکن دالم ایر کنجی *me-rendamkan dālam āyer kanji*.

EMPESTER, v. a., منجشکتکن *men-jangkit-kan*.

EMPESTER, répandre une mauvaise odeur, بوسق *būsuk*, بر بوسق *ber-būsuk*.

EMPÊTRER, v. a., lier la jambe, مغيکت کاکی *merg-ikat kākī*.

EMPÊTRER, embarrasser, مبرى سوسه *mem-brī sūsah*.

EMPHASE, s. f. Parler avec —, برکات دغن یغ کرس *ber-kāta degan yang krās*.

EMPHATIQUE, adj., یغ کرس *yang krās*, یغ تکه *yang teguh*. Parole —, فرکتان یغ کرس *per-katā-an yang krās*. Style —, کراغن سورت یغ تکه *karāng-an sūrat yang teguh*.

EMPHYTÉOSE, s. f., bail à longues années, فرجنجین سیوئد باق تاهن *per-janjī-an sēwa pada bāñak tāhun lamā-ñā*, فاجق فساك *pājak pusāka*.

EMPIERRER, v. a., مبوبه باتو سلافس *mem-būbuh batu sa-lāpis*. — un chemin, مبوبه باتو سلافس دجالن *mem-būbuh batu sa-lāpis di-jālan*.

EMPIÉTER, v. a., مغمبل *merg-ambil*. — une brasse sur le champ de riz d'un autre, مغمبل ساوه اورغ *merg-ambil sā-*

wah orang lain suātu depa lebar-ña. — sur le droit d'autrui, مغمبل حق اورغ لاین *merg-ambil hak orang lain*.

EMPILÉ, E, part. pas. du v. empiler, تمبن *tambun*, برتمبن *ber-tambun*, تنده *tindih*, برتنده *ber-tindih*. Des morceaux de bois empilés, باتغ کایو یغ برتنده *bātang kāyu yang ber-tindih-tindih*.

EMPILER, v. a., منبن *menambun*, منمبن *menambun-kan*, منبن کایو *menambun kāyu*. — du bois de sandal, منمبن چندان *menambun-kan xendāna*.

EMPIRE, s. m., domination, monarchie, سلطانة *sultānet*, کرجان *ka-rajā-an*. Parvenir à l'empire, منجادی سلطان *men-jādi sultān*, جادی مهرج *jādi maha-rāja*.

EMPIRE, puissance, autorité, فرته *parentah*. Sous l'empire de, دباوه فرته *di-bāwah parentah*.

EMPIRE, ascendant, influence, کواس *kuwāsa*. Qui a de l'empire sur, یغ برکواس انس *yang ber-kuwāsa atas*.

EMPIRER, v. a., faire devenir pire, منجديکن له جاهت *men-jadī-kan lebh jāhat*, ملهکن جاهتن *me-lebh-kan jāhat-ña*, منجديکن له فایه *men-jadī-kan lebh pāyah*.

EMPIRER, v. n., devenir pire, منجادی له جاهدت *men-jādi lebhèh jāhat*, منجادی له فايه *men-jādi lebhèh pāyah*. Sa maladie empire, له منجادی له ساکتين *sākit-ña men-jādi lebhèh*.

EMPIRIQUE, adj., يخ تورت ييساك *yāng tūrut biasā-ña*, يخ تورت تجرب *yāng tūrut tejrib*. Médecin —, دوکن يخ مغباتي اورغ بوکن تورت فثهون *dūkun yāng meng-obāt-i ōrang būkan tūrut peng-a-tahū-an me-lāin-kan tūrut tejrib*, دوکن يخ تيساد تاهو مغباتي *dūkun yāng tiāda tāhu meng-obāt-i*.

EMPLACEMENT, s. m., تمفت *tampat*, تمفت لايق اکن *tampat laīq ākan*. Chercher un — propre à y construire le palais du roi, منجھاري *men-jahāri*, تمفت لايق اکن دفر بوتن استان راج ايت *men-xahāri tampat laīq ākan di-per-būat-ña astāna rāja itu*.

EMPLACEMENT, action de placer, له ممبوه حال *hāl mem-būbuh*.

EMPLÂTRE, s. m., تمغل *tampal*, تمغالن *tampāl-an*. Appliquer un —, منمغلکن اوبت *menampal-kan obat*, له ممبوه تمغل *mem-būbuh tampal*.

EMPLÂTRE, fig., personne sans vigueur, اورغ مالس *ōrang mālas*, اورغ يخ تيساد برگون *ōrang yāng tiāda ber-gūna*.

Loc. prov. Mètre un — sur une jambe de bois, مبعوغ کارم کدالم لاوت *mem-būang gāram ka-dālam laūt*.

EMPLETTE, s. f., 1°, achat, بليئن *beli-an*, ثمبليئن *pem-beli-an*. 2°, chose achetée, کبليئن *ka-beli-an*.

Voici mon —, هو اين کبليئنک *bahwa ini ka-beli-an-ku*.

EMPLIR, v. a., مغھسي *merg-isi*, منم *memenùh*. — un tonneau, مغھسي *merg-isi tong*. — un sac de blé, مغھسي سواتو کارغ دغن کندم *merg-isi suātu kārong dengan gundum*.

S'EMPLIR, v. pron., منجادی ايسي *men-jādi isi*, منجادی فنه *men-jādi penùh*.

EMPLOI, s. m., usage, استعمال *istimāl*, فرگنآن *per-gunā-an*. Faire un bon — de quelque chose, ماکی *memākey dengan se-perti-ña*. Faire — d'argent, مبلنجاکن *mem-belanjā-kan wāng*.

EMPLOI, charge, office, جوانن *jawāt-an*, جباتن *jabāt-an*, خدمه *kedmat*, فکاغن *pegāng-an*. Entrer dans un —, ماسق جوانن *māsuk jawāt-an*. Chacun remplissant son —, ماسق ۲ ماسق جوانن *māsing-māsing mengarjā-kan jawāt-an-ña*. Renvoyer quelqu'un d'un —, مچتکن *memexāt-kan deri-pada jawāt-an-ña*. Sans —, تيساد *tiāda pegāng jawāt-an*.

EMPLOYÉ, E, part. pas. du v. employer, ترفاکی *ter-pākey*, استعمال *istimāl*, دایاکن *di-upayā-kan*.

EMPLOYÉ, s. m., qui a un emploi, قنجاوت *pen-jāwat*, قنجاوت *pen-jābat*, یغ فکخ جوانن *yang pegang jawāt-an*.

EMPLOYER, v. a., faire usage, ماماکی *memākey*, ممبرکناکن *mem-per-gunā-kan*, مشتعمالکن *meng-istimāl-kan*. — de l'argent pour une bonne fin, ماماکی و غ دغن مقصود یغ *memākey wāng dergan mak-sūd yang bāik*. Employez bien votre temps, هندقله اغکو فرکناکن و قوم *hendak-lah angkaw per-gunā-kan waktū-mu*. — des moyens, مغفیاکن *meng-upayā-kan*. — la violence envers quelqu'un, مغدکاهی اورغ *meng-gagāh-i orang*.

EMPLOYER, donner de l'occupation. — quelqu'un, ممبری کرج فد اورغ *mem-brī karja pada orang*.

s'EMPLOYER, v. pron., مغسهاکن *meng-usahā-kan diri-ña*.

EMPLUMÉ, E, part. pas. du v. emplumer, بر بولو *ber-būlu*.

EMPLUMER (s'), v. pron., fig., s'enrichir, منجادی کای *men-jādi kāya*. S'emplumer, s'engraisser, منجادی گمک *men-jādi gemuk*.

EMPOISSEUR, v. a., مبوبه دالم قندی *mem-būbuh dālam pundi*, مغندغ

merandung. — de l'argent, مبوبه *mem-būbuh wāng dālam pundi*.

EMPOIGNÉ, E, part. pas. du v. empoigner, فکخ *pegang*, چای *xāpey*, ترنگکف *ter-tangkap*.

EMPOIGNER, v. a., مگخ *memegang*, منگکف *menangkap*, منچای *men-xāpey*, مغگم *meng-genggam*. — un objet, مگخ سواتو بارغ *memegang suātu bārang*. Empoignez cet homme, تنگفله اورغ ایت *tangkaplah orang itu*.

s'EMPOIGNER, v. pron., دقکخ *di-pegang*. Le couteau s'empoigne par le manche, فیسو دقکخ اوله هلون *pisaw di-pegang ūleh hulū-ña*.

s'EMPOIGNER mutuellement, بر فکخ فکخ *ber-pegang-pegang-an*, بر تنگکف تنگکف *ber-tangkap-tangkap-an*.

EMPOIS, s. m., ایر کنجی *kanji*, ایر کنجی *āyer kanji*. Cet — est trop liquide, ایر کنجی ایت تر لالو چایر *kanji itu ter-lālu xāer*.

EMPOISONNÉ, E, part. pas. du v. empoisonner, یغ سده ماکن راجن *yang sudah mākan rāxun*. Criss —, کرس یغ براؤس *kriss yang ber-ūpas*. L'haleine de cet homme est empoisonnée, نفس اورغ ایت بوسق *nefas orang itu būsuk*.

EMPOISONNEMENT, s. m., حال ممبری ماکن راجن *hāl mem-brī mākan*

rāxun. — de l'eau pour prendre le poisson, حال منوب اير *hāl menūba āyer*.

EMPOISONNER, v. a., donner ou mettre du poison, مبرى ماكن راجن *mem-brī mākan rāxun*, مرجونى *me-raxūn-i*. — une arme, مشغفه *merg-īpoh senjāta*, مبوبه *mem-būbuh* ايفه قد سنجات *īpoh pada senjāta*, مبوبه اوئس قد سنجات *mem-būbuh ūpas pada senjāta*. — l'eau pour prendre le poisson (avec le tuba), منوب اير *menūba āyer*. — l'air, مبوبسفن هوا *mem-būsuf-kan hawā*.

EMPOISONNEUR, EUSE, s., اورغ يغ *ōrang yang* مبرى ماكن راجن *mēbrī mākan rāxun*, اورغ هباتن *ōrang hobāt-an*.

EMPOISONNER, v. a., مبوبه ايكن ٢ *mem-būbuh* كچل دالم كوم اتودالم سوغى *kējil dālam kōm atodālam sōgī* *ikan - ikan kewil dālam kūlam ātaw dālam sūngēy*.

EMPORTÉ, E, part. pas. du v. emporter, باو *bāwa*, اغكت *angkat*, تراغكت *ter-angkat*, تراغكت *ter-angkat*. — par les vagues, دباو اوله ابق *di-bāwa ūleh ombak*. — par le vent, دلريكن اغن *di-larī-kan āngin*. Homme —, violent, اورغ ماره *ōrang mārāh*, فر كوسر *per-gūsar*, فر كوسر *per-gūsar*.

EMPORTEMENT, s. m., mouvement de colère, كمرهن *ka-marāh-an*, كفسارن *ka-gusār-an*.

EMPORTER, v. a., enlever d'un lieu, مباو كلور *mem-bāwa ka-lūar*, مشغكت *merg-angkat*, مغبيل *merg-ambil*, منجاوهكن دغن مباو *men-jāuh-kan dergan mem-bāwa*. Il emporta l'argent, مك دبواله و غ ايت كلور *maka di-bawa-ñā-lah warg itu ka-lūar*. Emportez votre lit, اغكتله تيلم *angkat-lah tilam-mu*. Ce remède emporte la fièvre, ايت مشغلشكن *ait merg-hilang-kan demam*.

EMPORTER une ville, مغالهن نكرى *merg-ālah-kan nagri*.

Loc. prov. Autant en emporte le vent, ماين اغن *māin āngin*. La forme emporte le fond, خبر در روف *indah kabar deri rūpa*.

L'EMPORTER sur, جادى له بايق *jādi lebeh baik*. Le diamant l'emporte sur les autres pierres précieuses, باتو اتنن ايت له بايق در دود *bātu intan itu lebeh baik deri-pada segala permāta*.

S'EMPORTER, v. pron., se mettre en colère, منجادی ماره *men-jādi mārāh*, منجادی كوسر *men-jādi gūsar*. Cheval qui s'emporte, كود يغ تباد دافت دتهانى *kūda yang tiāda dāpat di-tahān-i*.

EMPOTER, v. a., محبوبه دالم بلاغ *mem-būbuh dālam belāḡa*, محبوبه دالم تمغاین *mem-būbuh dālam tempāyan*. — des confitures, محبوبه دالم منيسن *mem-būbuh manis-an dālam belāḡa*. — un arbuste, منانم تمانن دالم تمغاین *menānam tanām-an dālam tempāyan*.

EMPOURPRÉ, E, part. pas. du v. empourprer, برورن اوغو *ber-warna ūgu*.

EMPOURPREE, v. a., منچلف اوغو *men-xelòp ūgu*, مبرى ورن اوغو *mem-brī warna ūgu*.

EMPREINDRE, v. a., imprimer une figure sur, منچيتق *men-xītaḡ*, منرا *menerā*, منكن ماسق *men-xāp*, منكن ماسق *menekān māsuk*. — un sceau sur la cire, منچيتق چف ددالم ليلن *men-xītaḡ xāp di-dālam līlin*. — un cachet sur du papier, محبوبه چف *mem-būbuh xāp ātas kartās*.

EMPREINT, E, part. pas. du v. empreindre, چيتق *xītaḡ*, تترتا *ter-terā*, ترچف *ter-xāp*.

EMPREINTE, s. f., impression, بکس *bakàs*. — d'un sceau, بکس چف *bakàs xāp*. — des pas, بکس کاکي *bakàs kākī*, ججق *jejàk*.

EMPREINTE, marque, تند *tanda*. — du doigt de Dieu, تند قدرة الله *tanda ḡoderat allah*.

EMPRESSÉ, E, part. pas. du v. empresseur, يڭ راجن *yang rājīn*, برسگره *ber-sgràh*, برساها *ber-usāha*, برساها *ber-sgràh*, برباغت *ber-bāḡat*. Une personne empressée, اورغ کوڤه *ōrang gūpuh*. Très —, کوڤه-کوڤه *gūpuh-gūpuh*.

EMPRESSEMENT, s. m., فغسهاان *perg-usahā-an*, کرجينن *ka-rajīn-an*, باغتبغاتن *bāḡat-bāḡāt-an*. Avec —, دغن لکس *dengan lekàs*, دغن بغاتن *dengan sigràh*, دغن باغتبغاتن *dengan bāḡāt-an*.

EMPRESSER (s'), v. pron., مفسهاکن *meng-usahā-kan diri-ña*, درين *diri-ña*, برسگرهکن درين *ber-sgràh-kan diri-ña*, مراجنکن درين *me-rājīn-kan diri-ña*. Qu'il s'empresse de l'acheter, مک هندقله ای مفسهاکن *maka hendaklah ia meng-usahā-kan diri-ña akan mem-belī itu*. Il s'empressa de le préparer, ای برسگرهکن درين *ia ber-sgràh-kan diri-ña akan sediā-kan itu*.

EMPRISONNÉ, E, part. pas. du v. emprisonner, تر فنچار *ter-panjāra*, برسکروشن *ber-kurūng-an*, پڭيتق *pīngit*.

EMPRISONNEMENT, s. m., 1°, action d'emprisonner, حال منبچارکن *hāl memanjārā-kan*, حال مبوبغ کدالم *hāl mem-būary ka-dālam panjāra*. 2°, état d'une personne emprisonnée, فری اورغ يڭ تر فنچار *frī orang yāng ter-panjāra*.

prī orang yang ter-panjāra, کروغن
kurūng-an, فسونن pasōng-an.

EMPRISONNER, v. a., منجارجان me-
manjāra, منجارجان memanjārā-
kan, مبعوع كدالم فنجارجان mem-būang ka-
dalam panjāra, مغورغن meng-
urung-han, ميمغت memingit, ماسغ
memāsong. — un voleur, منجارجان
اورغ فنجارجان memanjārā-kan orang
pen-xūri. Il le fit emprisonner,
ديبوعكئاله دي ايت كدالم فنجارجان di-
būang-kan-ñā-lah dia itu ka-
dalam panjāra.

EMPRUNT, s. m., 1°, action d'em-
prunter, فنجارجان حال منت فنجارجان hāl minta
pinjam, فنجارجان حال امل فنجارجان hāl ambil
pinjam. 2°, chose empruntée,
بارغ يغ فنجارجان pinjām-an, بارغ يغ فنجارجان
bārang yang di-pinjam. Vivre d'em-
prunts, بلنجارجان و غ يغ فنجارجان be-
lanjā-kan wang yang di-pinjam.

EMPRUNTÉ, E, part. pas. du v.
emprunter, فنجارجان pinjam, فنجارجان تر فنجارجان ter-
pinjam, فنجارجان يغ فنجارجان yang di-pinjam.
De l'argent —, و غ يغ فنجارجان wang
yang ter-pinjam.

EMPRUNTÉ, dû à, tiré de. Sa
lumière ne lui est pas propre, mais
empruntée, مك چهاك تياد درغد,
سندرين ملاينكن چهاك ايت تر فنجارجان
مك چهاك تياد درغد, maka xahayā-ñā tiāda deri-
pada sendiri-ñā me-lāin-kan xa-
hayā-ñā itu ter-pinjam adā-ñā.

Avoir l'air EMPRUNTÉ, برمالمو ber-
mālu.

EMPRUNTER v. a., منجارجان memin-
jam, منت فنجارجان minta pinjam. —
de l'argent, منت فنجارجان و غ minta
pinjam wang. — des livres, منت
فنجارجان كتاب minta pinjam kitāb. — de,
منجارجان درغد meminjam deri-pada.
Il ne veut pas rendre l'argent qu'il
nous a emprunté, مك تياد ماو اي
مكاشمبليكن و غ يغ فنجارجان درغد كيت
tiāda māu ia mengembali-kan wang
yang di-pinjam-ñā deri-pada kita.

EMPRUNTER, recevoir de. La lune
emprunte sa lumière du soleil, مك
بولن ايت براوله فنجارجان چهاك درغد
مكاشمبليكن و غ يغ فنجارجان درغد
maka bulan itu ber-
uleh pinjām-an xahayā-ñā deri-
pada xahāya mata-hāri. Il em-
prunte son autorité du roi, مك داغ
اي كواسا درغد كواسا راج جوك
maka dāpat ia kuasā-ñā deri-
pada kuasā rāja jūga.

EMPRUNTEUR, EUSE, s., يغ بر فنجارجان
yang ber-pinjam, فنجارجان منت فنجارجان yang
minta pinjam.

EMPYRÉE, s. m., le plus haut des
cieux, تمغت دودق القديسن, عرش
tampat dūduq el-ḡadisin. —, le
trône de Dieu, عرش الله, عرش الله araś allah.

ÉMU, E, part. pas. du v. émouvoir,
تر كركق هاتي, تر كركق ter-gerək
hāti.

ÉMULATION, s. f., غيرة *geirat*,
فریبان *per-lumbā-an*. Donner de
l'émulation, مبرى غيرة *mem-brī*
geirat.

ÉMULE, s., concurrent, برلب *ber-*
lumba, اورغ راجن برلب *ōrang rājīn*
ber-lumba. Un —, تهن برلب *temān*
ber-lumba.

ÉMULSION, s. f., ایر سوسو درفد
āyer sūsu deri-pada tum-
buh-tumbūh-an. — du coco, ستن
santan.

EN, prép. marquant le lieu, د *di*,
دالم *dālam*, ددالم *di-dālam*. — Ma-
laisie, ملايو *di-nagrī malāyu*.
— l'air, دادر *di-udara*. — dedans,
دالم *di-dālam*. — dehors, دلور *di-*
tūar. — haut, داتس *di-ātas*. —
bas, دباوه *di-bāwah*. — prison, ددالم
فنجار *di-dālam panjāra*.

EN, marquant un mouvement
vers, ك *ka*, كفد *ka-pada*, اكن
ākan. De station — station, درفد
سواتو فرهنتین كفد سواتو فرهنتین
deri-pada suātu per-hentī-an ka-
pada suātu per-hentī-an. Croire
— Dieu, الله اكن فرچای *perxāya*
ākan allah.

EN, marquant le temps, فد *pada*.
— l'année, فد تاهن *pada tāhun*.
— tout temps, فد سكل كنيك *pada*
segala kotika. — sept jours, فد
توجه هاری لان *pada tūjuh hāri*

lamā-ña. — hiver, فد موسم ديغن
pada mūsīm dīngin.

EN, marquant la matière, درفد
deri-pada. Une coupe — or, چاون
امس *xāwan deri-pada amās*,
چاون امس *xāwan amās*. Maison
— pierres, رومه درفد باتو *rūmah*
deri-pada bātu, رومه باتو *rūmah*
bātu.

EN, marquant la manière, سفرت
seperti. Agir — fou, سفرت
بربوت *seperti orang gila*. Gouverner — roi,
ممرته سفرت *memarentah seperti orang*
rāja, مراج *me-rāja*. Habillé —
soldat, برفشاکي سفرت سلدادو *ber-*
pākey seperti soldādo. — boule,
سفرت بلاتن *seperti bulāt-an*.

EN, marquant le motif, سبب *sebāb*,
کارن *kārna*. — haine, سبب دغکی
sebāb dengki. — ma faveur, کارن
kārna hamba. — vertu d'un
commandement, سبب سواتو فپروهون
sebāb suātu peñurūh-an.

EN, avec un participe présent, دغن
dergan, سرت *serta*. — mangeant,
سرت ماکن *serta mākan*. — lisant,
سرت مباح *serta mem-bāxa*. — les
regardant il dit, سرت دلپتن اكن
serta di-lihat-ña ākan marika-itu maka kātā ia.

Différentes manières de rendre
en. Mettre — gage, مشكادی *meng-*

gādey. Ecrire un livre — malais, دام بهاس مینولس کتاب *menūlis kitāb dālam bahāsa malāyu*. Donner — échange, منوکرکن *menūkar-kan*. Ouvrier — cuivre, توکخ *tūkang tembāga*. — conscience, تورت ستاهو هاتی *tūrut satāhu hāti*. — droit, تورت حق *tūrut hak*.

EN, particule relative, در *deri*, درؤد *deri-pada*. J'en ai mangé, هاب سده ماکن درایت *hamba sudah mākan deri itu*. Prenez-en, امبلله *ambil-lah deri-pada itu*. Je dois en parler, هارس هاب برکات *hārus hamba ber-kāta deri-pada itu*. Ne lui en donnez pas, جاغلنه اغکو بری درؤد آیت اکن *jāngan-lah angkaw brī deri-pada itu ākan dia*.

ENCABLURE, s. f., longueur d'un câble, de cent vingt brasses, فنجنش *panjang-ña tāli sāuh*, دو فوله دؤ فنجنش *sa-rātus dūa pūloh depa panjang-ña*.

ENCADREER, v. a., ماسخ دالم بیره *memāsang dālam birih*. — un portrait, ماسخ کبیر دالم بیره *memāsang gambar dālam birih*.

ENCAGER, v. a., mettre en cage, مشورغکن *mengūrug-kan*, مشورغکن *meñangkar*. — des oiseaux, مشورغکن *mengūrug-kan būrug*.

ENCAISSEMENT, s. m., action de mettre en caisse, مناره دالم قتی *hāl menāruh dālam peti*.

ENCAISSEMENT d'une rivière, حال منمبق سوغی *hāl menembok sūngay*, تپی چورم قُد سوغی *tepi xūram pada sūngay*.

ENCAISSER, v. a., mettre en caisse, مناره ددالم قتی *menāruh di-dālam peti*, مناره ددالم خزانه *menāruh di-dālam kizānat*. — de l'argent, مناره وُغ ددالم خزانه *menāruh wang di-dālam kizānat*. — un arbre, منانم تنامن دالم قتی *menānam tanāman dālam peti*.

ENCAISSER une rivière, منمبق سوغی *menembok sūngay*, مشورجاکن تپی *merjarjā-kan tepi xūram pada sūngay*.

ENCAN, s. m., لیلخ *lėlang*. Vendre à l'encan, ملیلخ *me-lėlang*. Faire vendre des effets à l'encan, ملیلخکن *me-lėlang-kan bārang-bārang*. Acheter à l'encan, یغ دلیخ *mem-beli bārang yang di-lėlang*. Maison de vente à l'encan, رومه *rūmah lėlang*.

ENCAQUER, v. a., mettre dans une caque, مبوبه دالم تیغ *mem-būbuk dālam tong*.

ENCAQUER, entasser, presser, مپسکن *meñesək-kan*. — les gens dans une voiture, دالم اورغ *mēsək-kan dālam wōitūre*.

کريت *meñesàk-kan* orang dalam karêta.

ENCAUSTIQUE, s. f., چت لیلین *xàt lilin*.

ENCEINDRE, v. a., entourer, مشيکت *meng-ikat*, مغللیغی *menguliling-i*; مغشغ *mengepung*. Palissade qui enceint une plantation, فاكر یغ *فاكر یغ* *pāgar yang menguliling-i kebòn*.

ENCEINT, E, part. pas. du v. enceindre, دایکت *di-ikat*, دکللیغی *di-kuliling-i*. Une ville enceinte de murailles, نگرى یغ دایکت دغن تمبق *nagrî yang di-ikat dengan tembok bātu*.

ENCEINTE, adj. f., grosse, بنتغ *bunting*. حامل *hāmil*. Une femme — اورغ فرمفون یغ بنتغ. *orang per-ampūan yang bunting*.

ENCEINTE, s. f., clôture, circuit, اکاتن *ikāt-an*, فرادارن *per-idār-an*, یغ برکللیغ *yang ber-kuliling*. — d'une pièce d'eau, اکاتن کولم *ikāt-an kulam*. — de murailles, تمبق برکللیغ *tembok ber-kuliling*. — de fossés, قارت برکللیغ *pārît ber-kuliling*.

ENCENS, s. m., parfum, دوف *dūpa*, اوکف *ūkup*, استغکی *istarggi*, تراویج *terawih*. —, benjoin, لبان *lubān*, کمنپن *kaminñan*. Odeur d'encens, باو دوف *bāu dūpa*. Une boîte d'encens, دوف سچمبل *dūpa sa-xembul*. Brûler de l'encens, منونو

استغکی *menūnu istarggi*. Offrir de l'encens, ماسخ فرسباهن اوکف اکوفن *memāsang per-sembah-an ūkup-ūkup-an*.

ENCESEMENT, s. m., حال مغوکف *hāl meng-ūkup*, حال مندوف *hāl men-dūpa*, فغکوفن *perg-ūkup-an*.

ENCENSER, v. a., مغوکف *meng-ūkup*, مندوف مغوکفی *meng-ūkup-i*, مندوف مغوکفی مذبح *men-dūpa*. — l'autel, مغوکفی *meng-ūkup-i mezbèh*.

ENCENSER, fig., flatter, موحى اورغ *memūji orang*, مبوبجق *mem-būjuk*.

ENCENSEUR, s. m., flatteur, اورغ فمبوبجق *orang mem-būjuk*, فمبوبجق *pem-būjuk*.

ENCENSOIR, s. m., فدفان *pedupā-an*, اوکوفن *ūkup-an*.

ENCHAÎNÉ, E, part. pas. du v. enchaîner, برنتی *be-rantey*.

ENCHAÎNÉ, mis aux fers, دفاسخ *di-pāsang*, نربلغکو *ter-belunggu*.

ENCHAÎNEMENT, s. m., suite, تورن تورت ترونن *turut-turūt-an*, تورن *turun-turūn-an*.

ENCHAÎNER, v. a., lier avec une chaîne, مرتیكى *me-rantey*, مرتیكى *me-rantey-kan*. — unchien, مرتیكى *me-rantey-kan sa-ikor anjing*.

ENCHAÎNER, mettre aux fers, مبلغکو *memāsang*, مبلغکو *mem-belunggu*.

ENCHAÎNER, contenir, مناهن *men-nāhan*, مناهى *menahān-i*. — les passions, هوا نغسو *menahān-i hawā nefṣū*.

ENCHAÎNER, coordonner, مغاثر *merg-ātur*.

Loc. — Enchaîner la victoire à son char, être toujours vainqueur, غالب ستياس *santiāsa gālib*.

ENCHANTÉ, E, part. pas. du v. enchanter, ensorcelé, يخ دهوربتكن *yang di-hōbat-kan*, يخ کن دعا *yang kena doḡa*.

ENCHANTÉ, ravi, يخ دراون هتین *yang di-rāwan hatī-ña*.

ENCHANTEMENT, s. m., charmes, منترا *mantrā*, هباتن *hobāt-an*, عزيمة *azimat*, فسون *pasūna*, سلافن *sulāp-an*. Faire des enchantements, ممبروت فسون *mem-per-būat pasūna*, مباح منترا *mem-bāxa mantrā*.

ENCHANTEMENT, ravissement, راون هاتى *rāwan hātī*, غيرة *geirat*.

ENCHANTER, v. a., charmer, ensorceler, مغهوربتكن *merg-hōbat-kan*, مناور *menāwar*, مپولف *meñū-lap*.

ENCHANTER, ravir, مراون *me-rāwan*, مبرى راون هاتى *mem-brī rāwan hātī*, مبرى غيرة *mem-brī geirat*.

ENCHANTER, plaire, ميکان هاتى *meñukā-kan hātī*, مبرى سوك هاتى *mem-brī sūka hātī*. Cette musique l'enchanté, بپين ايت ميکان هتین *buñi-an itu meñukā-kan hatī-ña*.

ENCHANTEUR, TERESSE, s., اورغ *orang* هباتن *hobāt-an*, سستراون *sastarāwan*, فناور *penāwar*, فپولف *peñūlap*.

ENCHANTEUR, adj., qui ravit, راون هاتى *rāwan hātī*, يخ مبرى راون هاتى *yang mem-brī rāwan hātī*.

ENCHÂSSÉ, E, part. pas. du v. enchâsser, incrusté, ترکارغ *ter-kārang*. Chaton où une pierre précieuse est enchâssé, کارغ *karāng-an*.

ENCHÂSSER, v. a., incruster, مغارغ *mergārang*.

ENCHÈRE, s. f., ليغ *lēlang*, توارن *tawār-an*, ليغ له *yang lebèh*. Vendre à l'enchère, ميليغ *me-lēlang*, منجول *men-jūal*, دغن نايق توارن *dergan nāik tawār-an*.

ENCHÉRIE, v. a., mettre enchère, مبرى هرک *mem-brī harga yang lebèh*.

ENCHÉRIR, faire plus qu'un autre, ممبروت له درؤد فربواتن اورغ لاین *mem-būat lebèh deri-pada per-buāt-an orang lain*.

ENCHÉRIR, v. n., devenir plus cher, مباحدى له ماهل *men-jādi lebèh māhal*.

ENCHEVÊTRER, v. a., mettre un licou, ممبوه ستاجی *mem-būbuk sentāji*.

S'ENCHEVÊTRER, s'embrouiller, مغوستکن درین *menyūsut-kan dirī-ña*.

ENCHIFRENNEMENT, s. m., ساکت *sākit pīlak*, زکام *zūkām*.

ENCHIFRENER (S), v. pron., کن دیغن *kena dīngin*, کن ساکت *kena sākit pīlak*.

ENCLAVÉ, E, part. pas. du v. enclaver, دکللیخی *di-kulīlīng-i*, دکللیخی *di-pagār-i pada kulīlīng*.

ENCLAVER, v. a., enclore, مغلیلیخی *mengulīlīng-i*, مکاری *me-magār-i pada kulīlīng*, ماسقکن *me-māsuk-kan*.

ENCLIN, INE, adj., چندرغ *xonderòng*, سودی *sūdi*, رضا هاتی *redlā hāti*, برکنن *ber-kenàn*, چاکف *xākap*.

ENLORE, v. a., مغلیلیخی *mengulīlīng-i*, مکاری *memagār-i kulīlīng*. — d'un mur, دغن *dengan batu*, مکاری *memagār-ikulīlīng dengan batu*.

ENLOS, s. m., کمفخ *kampung*, تمفت *tampat yang di-pagār-i kulīlīng*. —, pour le bétail, کندغ *kandang*.

ENLOUER, v. a., un canon, ماسقکن *me-*

māsuk-kan paku ka-pada lōbang māta mariām, ممکون مریم سغای تیاد *memakū-kan mariām supāya tiāda dāpat di-tembak ūleh orang*.

ENLUME, s. f., لنداسن *landās-an*. Une — pesant mille livres, لنداسن یغ برتن سربوکتی *landās-an yang brāt-ña sa-rību katī*.

Prov. Etre entre le marteau et l'enclume, دالم کسساهن در دو بله *dālam ka-susāh-an deri dūa belāh*.

ENCOCHER, v. a., une flèche, ممبوه فانه *mem-būbuk tāli pānah ka-pada xelāh ānak pānah*.

ENCOCHER, faire des coches, ممبوت *mem-būat xelāh*, ممبوت سمبغ *mem-būat sumbing*.

ENCOFFRER, v. a., mettre dans un coffre, ممبوه دالم قتی *mem-būbuk dālam petī*.

ENCOIGNURE, s. f., coin, angle, کدالم *pen-jūru hūjung-ña ka-dālam*, هوجغ دالم *hūjung dālam*.

ENCOLURE, s. f., de cheval, باتغ *bātang lēher kūda*.

ENCOMBRE, s. m., empêchement, سکاکن *sakāt-an*, پننگاهن *penegāh-an*.

ENCOMBRÉ, E, part. pas. du v. encombrer, قنه سستق *penūh sesàk*.

ENCOUBREMENT, s. m., فېساکن *peñesāk-an*.

ENCOUBRER, v. a., مېسېکن *meñesāk-kan*, ممنوهې سستی *memenūh-i sesāk*. — un chemin, مېسېکن جالان *meñesāk-kan jĕlan*.

ENCOTRE (A L'), prép., ملاون *me-lāwan*.

ENCORE, adv., لاکې *lāgi*, Il est — jour, لاکې سېخ *ada lāgi sīang*. Vous êtes — petit, لاکې کچل *angkaw lāgi kecĕl*.

ENCORE avec ne pas, بل *belūm*, لاکې بل *belūm lāgi*. Il n'est pas — arrivé, داتخ ای بل *ĭa belūm dātang*, داتخ ای داتخ بل *belūm lāgi ĭa dātang*.

ENCORE, de plus, en outre, لاکې *lāgi*, فول تباهن *tambāh-an pūla*. Il croitra —, ای اکن تبه لاکې *ĭa ākan tumbuh lāgi*. Il vous grandira —, ای اکن مېسېکن لاکې *ĭa ākan mem-besār-kan angkaw lāgi*.

ENCORE, de nouveau, فول *pūla*, کبالی *kombāli*. Il viendra —, ای اکن فول *ĭa ākan dātang pūla*.

ENCORE que, مسکې *maski*.

ENCORNER, v. a., مندېکن *menanduk-kan*.

ENCOURAGEMENT, s. m., 1°, action d'encourager, هاتی مېبری *hāl mem-brī hāti*, مېبرین *pem-beranī-*

an, حال متفکن *hāl menetāp-kan*. 2°, ce qui encourage, یخ مېبری هاتی *yang mem-brī hāti*, یخ متفکن *yang menetāp-kan*.

ENCOURAGER, v. a., مېبرین *mem-beranī-kan*, هاتی مېبری *mem-brī hāti*, مېبری کبیر *mem-brī gambīra*, هاتی متفکن *menetāp-kan hāti*. — des soldats, مېبرینکن سلدادو *mem-beranī-kan soldādo*. Il encourage ses élèves, ای مېبری هاتی فد مریدن *ĭa mem-brī hāti pada murīd-ña*. — quelqu'un dans ses résolutions, متفکن هاتی اورخ دالم کهدقن *menetāp-kan hāti ōrang dālam ka-hendak-ña*. — au mal, مېباو اورخ کهدقن *mem-bāwa ōrang ka-pada yang jāhat*.

ENCOURIR, v. a., کن *kena*. — une amende, کن دند *kena denda*. — la honte, کن مالو *kena mālu*.

ENCRESSER, v. a., منچېکن *menxumār-kan*, منچېکن *me-nejīs-kan*, مشورتکن *mengōtor-kan*.

ENCRE, s. f., تنت *tinta*, دواة *dawāt*, اير دواة *āyer dawāt*. — rouge, تنت ميره *tinta mērah*. — de Chine, تنت چين *tinta xīna*, دواة چين *dawāt xīna*. Tache d'encre, چورخ تنت *xōrĕng tinta*.

Loc. C'est la bouteille à l'encre, ce n'est pas clair, یخ کوست *yang kōst*

bārang yang kūsut, *بغ کلف yang gelap*.

ENCRIER, s. m., *تمتت تنت tempat tinta*, *بکس دواة bakàs dawāt*.

ENCROÛTER, v. a., enduire un mur de mortier, *مغائرکن تمبق mengā-pur-kan temboq*.

S'ENCROÛTER, v. pron., fig. s'alourdir, *منجادی بوده men-jādi bōdoh*. Personne encroûtée, *اورغ اورغ orang yang jādi kūrang akal-ña*.

ENCUIRASSE, v. a., revêtir d'une cuirasse, *مغناکن زره mergenā-kan zirah*, *مغناکن باجو رنتی mergenā-kan bāju rantey*.

S'ENCUIRASSE, v. pron., *هماکی زره memākey zirah*.

ENCUVER, v. a., mettre dans la cuve, *مبویه دالم بجانہ mem-būbuh dālam bejānah*.

ENCYCLIQUE, adj. Lettre —, *سورت بغ دهنترکن قد سکل اورغ yang di-hantar-kan pada segala orang*.

ENCYCLOPÉDIE, s. f., *فئجانرن فئجانرن peng-ajār-an ātas segala ilmu*.

ENDÉMIQUE, adj., particulier à un pays, *نگری نوری nagri pūña*, *نگری در deri nagri*. Maladie —, *نگری نگریت peñakit nagri*.

ENDENTER, v. a., garnir de dents (une roue ou toute autre machine),

مغائرکی میبویه گگی mem-būbuhgigi, *مغائرکی meng-grigi*.

ENDENTER, faire prendre des dents les unes dans les autres,

مغائرکنکن meng-gigit-kan.

ENDETTÉ, E, part. pas. du v. endetter, *برهوتغ ber-hūtang*. — par dessus la tête, *برهوتغ کلیلغ فئکغ ber-hūtang kulilng pinggang*.

ENDETTÉ, v. a., charger de dettes, *مبویه هوتغ اتس اورغ mem-būbuh hūtang ātas orang*.

S'ENDETTÉ, v. pron., *مبوت هوتغ mem-būat hūtang*, *منجادی برهوتغ men-jādi ber-hūtang*.

ENDIABLE, E, adj., possédé du diable, *بغ دهارو شیطان yang di-hāru šeitān*.

ENDIMANCHE (S'), v. pron., *هماکی فئکاین بغ انده memākey pakēy-an yang indah*.

ENDOCTRINER, v. a., instruire, *مغائر میبویه اورغ meng-ajār-i*, *مغائر بارغ بغ هارس اکن دبتون pada orang bārang yang hārus ākan di-būat-ña*.

ENDOMMAGÉ, E, part. pas. du v. endommager, *روسق rūsak*, *بروسق be-rūsak*, *بناس bināsa*.

ENDOMMAGER, v. a., *مروسقکن me-rūsak-kan*, *مبناس mem-bināsa*.

ENDORMEUR, EUSE, s., qui fait dormir, *بغ منیدرکن yang menidor-kan*. — de profession, *فمازف pemārip*.

ENDORMEUR, enjoleur, مَبْجُوقِ pem-būjuk.

ENDORMI, E, part. pas. du v. endormir, تیدر *tīdor*, بتیدر *ber-tīdor*, هارِف *hārip*. — profondément, تیدر للف *tīdor lelāp*, تیدر پادر *tīdor nādar*.

ENDORMI, engourdi, یخ تیاد راس *yāg tiāda rāsa lāgi*.

ENDORMI, lent, paresseux, مالس *mālas*, سگن *segān*.

ENDORMIR, v. a., faire dormir, منیدرکن *menīdor-kan*. — un enfant, منیدرکن اتق *menīdor-kan ānak*.

ENDORMIR, fig., enjoler, مَبْجُوقِ *mem-būjuk*.

S'ENDORMIR, v. pron., براتق *ber-antuk*, مشتق *meng-antuk*.

ENDOSSE, s. f., faix, بابن *bāban*, کبراتن *ka-brāt-an*.

ENDOSSE, responsabilité, اکوَن *akū-an*, تشکوعن *peng-akū-an*, تشکوعن *tanggūng-an*.

ENDOSSE, v. a., mettre sur son dos, مشککت دبلاکخ *meng-angkat di-blākang*, ماماکی *memākey*. — la cuirasse, ماماکی زره *memākey zirah*.

— un billet, مناره تافق تاغن دبلاکخ *menāruh tāpak tāngan di-blākang sūrat tukār-an*.

ENDROIT, s. m., lieu, place, تمفت *tampat*. Un bel endroit, تمفت یخ باکس *tampat yang bāgus*. —

convenable pour y bâtir le palais du roi, تمفت لایق اکن استان راج *tampat lāik ākan astāna rāja*. Cette nouvelle vient de plusieurs endroits, خبر ایت داغ درفد ببراغ باق *kabar itu datang deri-pada be-brāpa bāñak tampat*. Dans un tel —, دتمفت انو *di-tampat ānu*.

ENDROIT, le beau côté d'une étoffe, یخ موك *mūka yang bāik*.

ENDUIRE, v. a., ملومرکن *me-lūmur-kan*, ملولت *me-lūlut*, ملومس *me-lūmas*, ملابرکن *me-lābur-kan*. — un mur de chaux, ملومرکن تمبق دغن *me-lūmur-kan tembok dengan kāpur*. — d'huile, ملولت دغن مینق *me-lūlut dengan mīñak*. — de bitume et de poix, ملابرکن دغن کاله *me-lābur-kan dengan gālah dān gala-gāla*.

ENDUIT, s. m., قلوبورن *pe-labūr-an*. — de plâtre, قلوبورن درفد کافر *pe-labūr-an deri-pada kāpur*.

ENDUIT, E, part. pas. du v. enduire, لومر *lūmur*, برلومر *ber-lūmur*, لومس *lūmas*, لابر *lābur*. — de chaux, لومس دغن کافر *lūmas dengan kāpur*.

ENDURANT, E, adj., یخ *yāg*, یخ منغان *yang menāhan*, برصبر *ber-ṣabar*. Une personne endurente, اورغ برصبر *ōrang ber-ṣabar*.

ENDUROI, E, part. pas. du v. endureir, جادی کرس *jādi kràs*, تکر جادی *jādi tegàr*. — au travail, بیاسا اکن کرج *biāsa ākan karja*.

ENDUROIB, v. a., rendre dur, insensible, مچرسکن *mengeràs-kan*, منکرکن *menegàr-kan*. — le cœur, منکرکن هاتی *menegàr-kan hāti*.

S'ENDURCIR, v. pron., مچرسکن منکرکن دیری *mengeràs-kan dīri*, منکرکن دیری *menegàr-kan dīri*, منجادی کرس *men-jādi kràs*.

ENDURCISSEMENT, s. m., ککراسن *ka-krās-an*, فنکارن *penegār-an*. — du cœur, ککراسن هاتی *ka-krās-an hāti*.

ENDURÉ, E, part. pas. du v. endurer, تاهن *tāhan*, تر تاهن *ter-tāhan*, تنجیح *tanggug*, تر تنجیح *ter-tanggug*, تدریت *ter-derita*.

ENDURER, v. a., supporter, souffrir, مناهن *menāhan*, منجیح *menanggug*, مندریت *men-derita*. — la faim, مناهن لافر *menāhan lāpar*. — la maladie, مندریت سکیتن *men-derita ka-sakit-an*. Je ne puis endurer davantage, تیساد *tiāda dāpat* هاب مناهن لاگی *hamba menāhan lāgi*.

ÉNERGIE, s. f., force, courage, قوه *ķūwat*, گاهی *gāhi*. — au travail,

قوه مچرجاکن *ķūwat mēgarjā-kan*. Manquant d'énergie, کورخ قوه *kūrang ķūwat*, کورخ گاهی *kūrang gāhi-nā*.

ÉNERGIQUE, adj., برگاهی *ber-gāhi*, کرس *kràs*, گاه *gāgah*. Remède —, اوبت یخ کرس *obat yang kràs*. Homme —, اورخ برگاهی *orang ber-gāhi*.

ÉNERGIQUEMENT, adv., دغن کرس *dengan kràs*, دغن قوه *dengan ķūwat*.

ÉNERGUMÈNE, s., possédé du démon, یخ دهارو شیطان *yang di-hāru šeitān*.

ÉNERVÉ, E, part. pas. du v. énerver, له *lemàh*, له *letèh*, له لسو *letèh lesū*, ضعيف *dlaīf*.

ÉNERVER, v. a., affaiblir, ملهکن *me-lemàh-kan*, منضعیفکن *men-dlaīf-kan*.

S'ÉNERVER, v. pron., منجادی له *men-jādi lemàh*, برله *ber-letèh*.

ENFAÏTER, v. a., couvrir le faite d'une maison, منوتف بیوخن رومه *menūtup bubūng-an rūmah*.

ENFANCE, s. f., ثری اتق *pri ānak*, کدائن *ka-mudā-an*, اورخ دیواس *orang diwāsa*, عمر مود *umur mūda*. Dans mon enfance, قد ماس کدائنک *pada māsa ka-mudā-an-ku*.

ENFANCE de vieillesse, ایغه *iŋgah*.

ENFANT, s. m., انق *ānak*, بودق *būdaq*, (style relevé) انکنند *ana-kanda*, انقد *anaqda*. —, garçon, انق لکلاکی *ānak laki-lāki*. —, fille, انق فرمفون *ānak perampūan*. — premier né, انق سولخ *ānak sōlong*. — dernier né, انق بغسو *ānak bungsu*. — unique, انق تغکل *ānak turggal*. — mort-né, کبابغن *ka-babāng-an*. — à la mamelle. انق انق مپوسو *ānak meñusu*. Petit —, انق کاناک *kānak-kānak*. — impubère, انق یغ بله بالغ *ānak yang belèh bālīg*. — légitime, انق حلال *ānak halāl*, انق کلوین *ānak kāwīn*. — naturel, انق حرام *ānak harām*, انق کندق *ānak kendaq*. — d'une prostituée, انق گمفغ *ānak gamfay*, انق کنچغ *ānak kençing*. — adultérin, انق بندرق *ānak bandriq*. — d'une esclave né dans la maison, انق ماس *ānak mās*. — adoptif, انق اغکت *ānak aqkat*. — orphelin, انق یتیم *ānak yatīm*, انق فیاتو *ānak piātu*. Petits-enfants (enfants des enfants), انق چوچو *xūxu*. Arrière-petit-enfant, انق چیت *xūxūt*. Enfant d'un arrière-petit-enfant, انق پیوت *pīyut*. Les enfants (les descendants), انق چوچو *ānak xūxu*, انق فراناکن *per-anāk-an*. Un — sage, انق یغ بایق *ānak yang bāiq*. Un

— méchant, mutin, انق ناکل *ānak nākal*. — bien aimé, انق یغ ککاسه *ānak yang ka-kāsih*. Un très bel —, انق یغ تر لالو مولق رفان *ānak yang ter-lālu mūliq rupā-ña*. Il n'est encore qu'un enfant, انق فون لاکي *ia pūn lāgi kānak-kānak*. Nous sommes les enfants de Dieu, انق کامي اين انق الله جون *kāmi īn ānak allah jūga*. Les enfants des hommes, انق انسان *ānak-ānak insān*. — prodigue, انق کهلاغن *ānak ka-hilāng-an*. Les enfants de lumière, انق ترغ *ānak-ānak trāng*. Les enfants des ténèbres, انق ککلامن *ānak-ānak ka-ke-lām-an*.

Loc. prov. Les menteurs sont les enfants du diable, اورغ فمبوهغ ایت *orang fem-bōhong itu ānak seiçān adā-ña*.

ENFANTÉ, E, part. pas. du v. enfanter, انق فرانق *per-ānak*.

ENFANTEMENT, s. m., حال برانق *hāl ber-ānak*, انق فراناکن *per-anāk-an*. Les douleurs de l'enfantement, انق فراناکن سسق *sesaq per-anāk-an*.

ENFANTER, v. a., برانق *ber-ānak*, (style relevé) برقترا *ber-putrā*. Elle enfantera un fils, انق اکن برانق *maka ia ākan ber-ānak swātu ānak laki-lāki*.

ENFANTILLAGE, s. m., کلکوهن *ka-lakū-an kānak-kānak*, انق کاناکن *ānak-ānak-an*.

ENFANTIN, INE, adj., انق ثون *anak pūna*, سفرت انق *seperti anak*.

ENFARINER, v. a., poudrer de farine, مغهورى دغن تفخ *menghambūr-i dergan tepung*.

Prov. Venir la bouche enfarinée, venir avec une sottise confiance, دتخ دغن هراڤن يڭ سى ۲ *dātang dergan harāp-an yang sia-sia*.

ENFER, s. m., نارک *nāraka*, جهنم *jehennam*. Le feu de l'enfer, اڤي نارک *āpi nāraka*. Les tourments de l'enfer, سغسار نارک *sangsāra nāraka*. Les portes de l'enfer, فتو نارک *فتو pintu garbang nāraka*. Tomber dans l'enfer, جاتو کدالم نارک *jātuk ka-dālam nāraka*. Dieu le préserve du feu de l'enfer, ای دڤلهر اکن الله تعالى درڤد اڤي نارک *īa di-peliharā-kan allah taāla deri-pada āpi nāraka*.

LES ENFERS, les limbes, جهنم *jahīm*. J. C. est descendu aux enfers, توهن عيسى سده تورن کدالم جهنم *tūhan īsa sudah tūrun ka-dālam jahīm*.

ENFERMÉ, E, part. pas., du v. enfermer, يڭ برکروغن کورخ *kūrung*, يڭت *pāngit*, ددالم توتڤ *tutup di-dālam*.

ENFERMÉ, entouré, دکلليڭي *di-kuliling-i*, دکفخ *di-kepung*.

ENFERMER, v. a., مغورثکن *mengūrung-kan*, ميڭت *memāngit*, منوتڤکن *menūtup-kan di-dālam*. — à

clef, منوتڤکن ددالم دغن کنڭي *menūtup-kan di-dālam dergan kunxi*. — des animaux dans un parc, مغنڭ *mengandang binātang*.

ENFERMER, emprisonner, منڭار *memanjāra*, منڭارکن *memanjarā-kan*.

ENFERMER, entourer, مغليليڭي *menguliling-i*, مغفخ *mengepung*. — avec une palissade, مغليليڭي *menguliling-i dergan pāgar*.

ENFERBER, v. a., percer avec un fer, منوسق دغن بسى *menūsuk dergan besi*.

S'ENFERERER, v. pron., se jeter sur le fer, جاته اتس فڤدغ دتوسق *jātuk atas pedang di-tūsuk*.

S'ENFERRER, fig., se nuire à soi-même, مروسق درين *me-rūsak diri-nā*.

ENFILADE, s. f., longue suite de, بنڭي *banjar*, جاجر *jājar*, بارس *bāris*, تروتن *turūt-an*, صف *şaf*.

ENFILER, v. a., passer un fil par un trou, منڭوچق *meng-ūtas*, مناره *men-xūxuk*, منوسق *menūsuk*, کدالم *menārūh ka-dālam*. — des perles, مناره منوسق *meng-ūtas mutiāra*. — une aiguille, مناره بنڭ *menārūh benang di-jārum*, دجارم *me-mā-suk-kan benang ka-dālam māta jārum*.

ENFILER un chemin, le suivre, *الن منورت جالان menūrut jālan.*

ENFIN, adv., آخر *ākīr-ña*, قد *pada ākīr-ña*, قد كسداهنن *pada ka-sudāh-an-ña*, ستمن *sattamat-ña*. — je le vois, آخر *pada-ākīr-ña* اکو ثون مليهت دی *pada-ākīr-ña āku pūn me-lihat dīa*. — la saison des pluies a cessé, موسم *mūsīm hūjan sudah hābis*.

ENFLAMMÉ, E, part. pas. du v. enflammer, برپال *ber-ñāla*, تر فاسخ *ter-pāsang*, کن هانغس *kena hāngus*.

ENFLAMMÉ, passionné, یخ براهی *yang berāhi*, هاتی *hāyat*, هاتی *hāti pānas*. Visage —, موک *mūka mērah pādēm*.

ENFLAMMER, v. a., allumer, میلاکن *me-ñalā-kan*, ممانسک *memā-sang*, ممانسک *meny-hāngus*.

ENFLAMMER, passionné, ممانسک *meny-hāngat-kan*, هاتی *me-mānas-kan hāti*. — la colère, ممانسک *me-mārah-kan*.

S'ENFLAMMER, v. pron., میال *me-ñāla*. Son visage s'enflamma, مکان *mukā-ña jadi-lah mērah pādēm*.

ENFLÉ, E, part. pas. du v. enfler, بنگکت *bangkak*, بریغکت *ber-bang-kak*, گمبغ *gembung*. Sa main est enflée, تاغنن اد بنگکت *tāngan-ña*

ada bangkak. Les pieds enflés, کاکي انتت *kāki untut*. Les yeux enflés (à force de pleurer), مات *māta bālut*.

ENFLÉCHURE, s. f., t. de mar., menus cordages qui servent d'échelons, تالی تغک تمیرغ *tāli tangga tambirang*.

ENFLER, v. a., gonfler en remplissant de vent, ممانسککن دغن اغن *mem-bangkak-kan dengan āngin yang di-tūp-kan*.

S'ENFLER, v. pron., منجادی بنگکت *men-jādi bangkak*. S'enfler d'orgueil, منجادی جماو *men-jādi jemāwa*. La mer s'enfle, لاوت برالن *lāut ber-ālun*.

ENFLURE, s. f., فری بنگکت *prī bangkak*, ریس *rīsa*. — aux jambes, انتت *untut*.

ENFLURE, tumeur, بنچت *binxut*.

ENFONCEMENT, s. m., action d'enfoncer, حال ممانسککن کدالم *hāl memāsuḱ-kan ka-dālam*. — action de rompre, حال ممانسک *hāl memexāh*.

ENFONCEMENT, profondeur, یخ دالم *yang dālam*.

ENFONCER, v. a., faire pénétrer, ممانسککن *me-māsuḱ-kan*. — un clou, ممانسککن فاکو *me-māsuḱ-kan pāku*. — une orange dans l'eau, ممانسککن *me-māsuḱ-kan* لیمومانس کدالم ایر *limaw mānis ka-dālam āyer*.

ENFONCER, rompre, briser, منخه
menampuh, مچه memexàh. —
une porte, مچه قتمو ماسق memexàh
pintu māsuk.

S'ENFONCER, v. pron., pénétrer
dans, ماسق تغلم tenggelam,
تورن کدالم tūrun ka-dālam. S'—
dans la forêt, ماسق کدالم هوتن māsuk
ka-dālam hūtan. Le navire s'est
enfonceé dans la mer, مك فراهو ایت
مك فراهو ایت maka prāhu
itu pūn tenggelam-lah ka-dālam
lāut.

ENFONCEUR de portes ouvertes,
s. m., fanfaron, اورغ فغاچق ōrang
pergāxak.

ENFORCIR, v. a., مغقوتکن merg-
kūwat-kan, منجد یکن له قوه men-
jadī-kan lebèh kūwat.

ENFORCIR, v. n., منجادی قوه men-
jādi kūwat.

ENFOUIR, v. a., cacher, cacher en
terre, مپنیکن menānam-kan, مپنیکن
دالم تانه meñem-bunī-kan dālam
tānah, منوتف دغن تانه menūtup
dengan tānah. Des jarres pleines
d'or que des gens avaient autrefois
enfouies dans cet endroit, تغاین
امس یغ درفد دهولوکال دتامنکن اورغ
تان tepāyan amās yang deri-
pada dahūlu kāla di-tānam-kan
ōrang di-sāna. — sa science,
مپنیکن فغهونن meñem-bunī-kan
pergatahū-an-ña.

ENFOURCHER, v. a., percer avec
une fourche, منیکم دغن بسی فنجوچق
menikam dengan besi pen-xūxuk.

ENFOURCHER un cheval, منیکي
کود سرت ترچلاق me-naik-i kūda
serta ter-xelāpak.

ENFOURNER, v. a., ماسقن کدالم
تور me-māsuk-kan ka-dālam
tennūr, ممبوه دالم داشر mem-būbuh
dālam dāpur. — du pain, ماسقن
مهماسقن روتی کدالم تنور
memāsuk-kan rōti
ka-dālam tennūr.

ENFREINDRE, v. a., مللوی
me-lalū-i. — un ordre, مللوی تیته
me-lalū-i tītah. — une convention,
مملوی فرجنجینن me-lalū-i per-
janjī-an.

ENFUIR (S'), v. pron., لاری
mem-bāwa diri-ña. —
en désordre, لاری لتغ فوگخ
lāri lintang pūkang. S'enfuir avec, en em-
portant, ملریکن me-larī-kan.

S'ENFUIR, se répandre par dessus,
ملفقه me-limpah, کلور ka-lūar.

ENFUMER, v. a., exposer à la
fumée, مغسافی meng-asāp-i. — une
chambre, مغسافی بیلق meng-asāp-i
bīlik.

ENFUTAILLER, v. a., ممبوه دالم تغ
mem-būbuh dālam tong. — du vin,
ممبوه اغکور دالم تغ
mem-būbuh arggūr dālam tong.

ENGAGEANT, E, adj., attrayant,
مانس mānis, مولق mūlik. Manières

engageantes, کلکون یخ مانس *ka-jakū-an yang mānis*.

ENGAGEMENT, s. m., action d'engager quelqu'un pour travailler, حال مشوره اورغ *hāl merg-ūpah orang*.

ENGAGEMENT, enrôlement, حال مشوره اورغ *hāl māsuk pe-karjā-an prang*.

ENGAGEMENT, promesse, convention, قول فرجنجیئن *per-janjī-an*, قول کاول *kaul*, اکون *akū-an*.

ENGAGEMENT, action de mettre en gage, حال مشورادیکن *hāl merg-gādey-kan*.

ENGAGEMENT, combat, شفران *pe-prāng-an*.

ENGAGER, v. a., prendre à gages, مشوره *merg-ūpah*. — des ouvriers à la journée, مشوره اورغ بکرج دغن *merg-ūpah orang be-karja dengan sa-harī-an*.

ENGAGER, lier, obliger, مپیتکن *meñambat-kan*. Ce traité engage tout le monde, فرجنجیئن ایت مپیتکن *per-janjī-an itu meñambat-kan sa-kalī-an orang*, هارس سکل اورغ عملراکن فرجنجیئن ایت *hārus segala orang memeli-harā-kan per-janjī-an itu*.

ENGAGER, mettre en gage, مشورادیکن *merg-gādey-kan*, مشورادیکن *meñandarā-kan*. — un criss, مشورادیکن *merg-gādey-kan sa-bīlah krīs*.

ENGAGER le combat, برشرغ *ber-prang*, برکلاهی *ber-kelāhi*.

ENGAGER, inviter, مپیل *meñila*, مفرسلاکن *mem-per-silā-kan*. Il engagea mon père à diner, دفرسلاکپاله *di-per-silā-kan-nūlah bapā-ku datang mākan*.

S'ENGAGER, v. pron., s'obliger, برجنجی *ber-janjī*, برقول *ber-kaul*, مپیتکن درین *meñambat-kan diri-nā*.

S'ENGAGER pour quelqu'un, مشورادی اورغ *merg-akū-i orang*.

S'ENGAGER par vœu, برنیة *ber-nīyet*. Il s'engagea à faire le pèlerinage au temple de la Mecque, برنیة ای فرکی کسبله کعبه الله کارن حج *ber-nīyet ia pergi ka-sa-belāh kabah allah kārnaḥajj*. S' — comme ôtage, مپندراکن دیری *meñandarā-kan diri*.

S'ENGAGER, s'enrôler, ماسق *māsuk pe-karjā-an prang*, منجادی سلدادو *men-jādi soldādo*.

S'ENGAGER, s'embarrasser. S' — dans un filet, کن جارغ *kena-jāring*.

S'ENGAGER, s'avancer dans, برجالن *ber-jālan*, جاوه دالم *ber-jālan jāuh dālam*. S' — dans un bois, برجالن جاوه دالم هوتن *ber-jālan jāuh dālam hūtan*.

ENGAÏNER, v. a., مپارغکن *meñarung-kan*, مپوبه دالم سارغ *mem-būbuk dālam sārung*. — un criss, مپارغکن *meñarung-kan krīs*.

ENGANCE, s. f., race, جنس *jenis*.

Volaille d'une grande —, هائم در *hāyam deri* جنس یغ بس *jenis yang besar*. —, pour les personnes, se prend en mauvaise part, جنس جاهدت یغ *jenis yang jahat*. Maudite —, سیکوتق اورغ کوتق *ōrang kūtuk*. سیکوتق *sī-kūtuk*, یغ کتتوکن *yang ka-kūtukan*.

ENGELURE, s. f., باره *rīsa* ریس درفد دیغن *bārah deri-pada dirgin*.

ENGENDRÉ, E, part. pas. du v. engendrer, فراتق *per-ānaḡ*.

ENGENDRÉ, produit, causé, داداکن *di-adā-kan*.

ENGENDRER, v. a., produire son semblable, برانقن *ber-ānaḡ*, برانقن *ber-ānaḡ-kan*. Faire —, مفرانقن *mem-per-ānaḡ-kan*.

ENGENDRER, être cause, مخذاکن *meng-adā-kan*, منجدیکن *men-jadī-kan*. — des contestations, مخذاکن *meng-adā-kan bantāh-bantāh-an*. — des maladies, مخذاکن *meng-adā-kan peñākit*.

ENGERBER, v. a., mettre en gerbe, مبعوت برکس *mem-būat berkas*, ممبرکاسی *mem-berkās-i*. — du blé, ممبرکاسی گندم *mem-berkās-i gundum*.

ENGIN, s. m., machine, instrument, فرکاکس *perkākās*, آلة *ālat*. — de guerre, آلة برفرغ *ālat ber-prang*, فرکاکس برفرغ *perkākās ber-prang*.

ENGLOBER, v. a., réunir, former un tout, مفرسوتوکن *mem-per-suatū-kan*, مفرسرتاکن *mem-per-sertā-kan*, مراقتکن *me-rāpat-kan*.

ENGLOUTIR, v. a., manger goulument, منن *men-xāruk*, منن *menelān*, گوکو *gōgaw*.

ENGLOUTIR, absorber, منن *menelān*. La terre les a engloutis, مک تانه مننکنله *maka tānah menelān-kan-lah marīka-itu*.

ENGLUER, v. a., مبعوبه گته *mem-būbah getāh*, ملابرک دغن گته *me-lābur-kan dengan getāh*, مراکت *me-rākat*. Branche engluée (pour prendre des oiseaux), کایوگته بورغ *kāyu getāh būrug*.

ENGORGÉ, E, part. pas. du v. engorger, ترساکت *ter-tūtup*, ترساکت *ter-sakat*. Égout —, سلورن ایر کوتر *salūran āyer kōtor yang ter-tūtup*.

ENGORGEMENT, s. m., کسکائن *ka-sakāt-an*, تتوئن *tutūp-an*.

ENGORGEMENT de sang, بوسخ داره *būsung dārah*.

ENGORGER, v. a., boucher un tuyau, un canal, منوتف سلورن *menūtup salūran*, مپاکت فمچورن *me-ñākat panxūr-an*.

ENGOUEMENT, s. m., obstruction dans le gosier, فری تتوئن دالم رغوکن *prī tutūp-an dālam rengkūng-an*.

ENGOUEMENT, enthousiasme, غيرة *geirat*.

ENGOUEMENT, entêtement, فتكأرن *penegār-an*.

ENGOUER, v. a., obstruer le gosier, منوتف رغوغن *menūtup reng-kūng-an*, منوتف حلقوم *menūtup hulqūm*, ملس *me-lemàs*.

S'ENGOUER, v. pron. Il s'est engoué de cette femme, اى كئل براهى *ākan ōrang perampūan itu*.

ENGOUFFRER (S'), v. pron., se perdre dans un gouffre, se perdre sous terre, جاته كدالم توبر *jātuh ka-dālam tūbir*.

ENGOULEVENT, s. m., چابق *xā-bak*.

ENGOURDI, E, part. pas. du v. engourdir, كاكو *kāku*, تياد مراس *tiāda me-rāsa*, لقمه *lumpuh*. Ses mains sont engourdies par le froid, تاغنن كاكو سبب كدغنن *tāngan-ña jādi kāku sebàb ka-dingn-an*. Cœur engourdi, هاتي يغب لالى *hāti yang lāley*.

ENGOURDIR, v. a., منجديدكن كاكو *men-jadī-kan kāku*, مشبل راس *men-ambil rāsa*.

ENGOURDIR, ôter l'énergie, ملالين *me-lāley-kan*.

S'ENGOURDIR, v. pron., منجدادى كاكو *men-jādī kāku*, هيلغ راس *hī-lang rāsa*.

ENGOURDISSEMENT, s. m., فرى يغب *prī yang kāku*, صفة يغب تياد *šifat yang tiāda me-rāsa*.

ENGRAIS, s. m., pour fumer les terres, باج *bāja*, تاهى *tāhi*, سمفه *sampah*. Mettre de l'engrais, ممبوه باج *mem-būbuh bāja*.

ENGRAISSÉ, E, part. pas. du v. engraisser, جادى كمت *jādī gumūk*, تبن *tambun*, برتبن *ber-tambun*.

ENGRAISSER, v. a., rendre gras, مشمكتن *men-gumūk-kan*, منبنكن *menambun-kan*. — des animaux, منبنكن بناغ *menambun-kan binā-tang*.

ENGRAISSER les terres, ممبجان تانه *mem-bajā-kan tānah*.

ENGRAISSER, v. n., devenir gras, منجدادى كمت *men-jādī gumūk*, منجدادى تبن *men-jādī tambun*.

ENGRENAGE, s. m., حال كيكى *hāl gīgi jantrā yang māsuk dālam gīgi jantrā yang lāin*, جنترا يغب ماسق دالم كيكى *hāl gīgi jantrā yang māsuk dālam gīgi jantrā yang lāin*, حال كيكى *hāl gīgi jantrā mākan*.

ENGRENER, v. a., mettre du blé dans la trémie, ممبوه كندم دالم جورغ *mem-būbuh gundum dālam xōrong peng-gīting-an*.

S'ENGRENER, v. pron., en parlant des dents de deux roues. Les dents de ces roues s'engrènent bien, ملك

کیکی جنترا این بایق ماکنن *maka gīgi jantrā ini bāik mākan-ña*.

ENGRÖSSER, v. a., fam., مہنتیخی *mem-buntīng-i*, مہنتشکن *mem-buntīng-kan*.

ENGRUMELER (s'), v. pron. Se mettre en grumeaux, برکمل *ber-gumpal*, بر بکو *ber-bakū*, منجادی *men-jādi alakat*.

ENGUENILLÉ, E, part. pas. du v. engueniller, بورق کاین برقاکی یغ *yang ber-pākey kāin būruk*.

ENGUIELANDER, v. a., orner de guirlandes, دغن کراغن بوغ *meny-huyās-i dergan karāng-an būnga*.

ENHARDIR, v. a., مہبرینکن *mem-beranī-kan*, مہبری هاتی *mem-brī hāti*.

S'ENHARDIR, v. pron., مہبرینکن *mem-beranī-kan diri-ña*.

ENHARNACHER, v. a., مٹناکن فکاین *mengenā-kan pakēy-an*, ملٹکف *me-langkāp*. — un cheval, مٹناکن *mengenā-kan pakēy-an pada kūda*, ملٹکف کود *me-langkāp kūda*.

ÉNIGMATIQUE, adj., برتکتق تکی *ber-tekāk-tekī*. —, obscur, کٹف *gelup*, مشکل *muškil*.

ÉNIGME, s. f., فنرک *penarka*, تکی *tekī-tekī*, تکتق تکی *tekāk-tekī*. Livre (recueil) d'énigmes, کتاب

فنرک *kitāb penarka*. Expliquer une —, بترکان *be-tarkā-kan*.

ENIVRANT, E, adj., یغ مہبقن *yang me-mābuk-kan*. Des boissons enivrantes, منومن یغ مہبقن اورغ *minūm-an yang me-mābuk-kan ōrang*.

ENIVRÉ, E, part. pas. du verbe enivrer, مہبق *mābuk*, خیالی *keyāli*. — de sang, داره درقد داره *mābuk deri-pada darah*.

ENIVRÉ, fig., étourdi, aveuglé, مندم *mendam*, کیل جادی *jādi gīla*. — d'amour, براهی کیل *gīla berāhi*, مندم براهی *berāhi mendam*.

ENIVREMENT, s. m., حال مہبق *hāl mābuk*, مہبقن *pe-mabūk-an*, کمبوکن *ka-mabūk-an*.

ENIVREER, v. a., rendre ivre, مہبکی *me-mabūk-i*, مہبقن *me-mābuk-kan*.

S'ENIVRER, v. pron., منجادی مہبق *men-jādi mābuk*, منجادی خیالی *men-jādi keyāli*. Boire du vin jusqu'à s'enivrer, مینم ایراغورسہٹک *minum āyer arggūr sahingga jādi mābuk*.

ENJAMBÉE, s. f., لٹکھ *langkah*, جٹکھ *jangkah*. Faire des enjambées, برلٹکھ *ber-langkah-langkah*. Marcher à grandes enjambées, برجالن کٹکخ کویق *ber-jālan kang-kang kōyāk*.

ENLEVER, emporter avec soi, ملریکن *me-larī-kan*.

ENLEVER, faire disparaître, مغهیلگن *merg-hīlang-kan*. Ce savon enlève les taches, صابون *ṣābūn* ایت مغهیلگن چورغ ۲ ایت *ītu merg-hīlang-kan xōring-xōring ītu*. La fièvre a enlevé beaucoup de monde, بابق اورغ سده ماتی سبب *bābq ārang sudaḥ māti sebāb kena demām ītu*. Enlever les marchandises, مبللی سکل دکاغن *mem-beli segala dagāng-an*. Il faut enlever cette affaire, هارس *hārus* مبهوت فکرچان ایت دغن لکس *mem-būat pe-karjā-an ītu dergan lekās*.

ENLIGNER, v. a., مبارسکن *mem-bāris-kan*, مجبره بر *mem-būbuh ber-banjar*.

ENLUMINÉ, E, part. pas. du verbe enluminer, برورن *ber-warna*. Figure enluminée, موك ميره فادم *mūka mērah pādem*.

ENLUMINER, v. a., colorier, مجبره برورن *mem-būbuh warna-warna*.

ENLUMINER le visage, منجدیکن *men-jadī-kan* موك ميره فادم *mūka mērah pādem*.

ENNEMI, E, s. et adj., politique, موزه *mūsuh*. L'ennemi approche de la ville, موك موزه ایت قون *maka mūsuh ītu*

pūn merg-hampīr-i nagrī. Vaincre ses ennemis sur le champ de bataille, مغالهکن سکل موسه دن میدان *merg-ālah-kan segala mūsuh-ña di-mēdān pe-prāng-an*. Pays —, نگرى برموزه *nagrī bermūsuh*.

ENNEMI personnel, adversaire, سترو لاون *satrū, lāwan*. Le démon est l'ennemi du genre humain, شیطان ایت سترو اورغ مانسی *šeitān ītu satrū ārang mānusiā*. Devenir —, منجدی سترو *men-jādī satrū*. Le chien et le chat sont toujours ennemis, مکن انجغ دغن کوچغ ایت *maka anjīng dergan kūxīng ītu santiāsa ber-lāwan*.

ENNOBLIR, v. a., donner de la dignité, du lustre, مملیاکن *me-mulīa-kan*. Un grand caractère ennoblit l'homme, همه یغ بنر مملیاکن مانسی *himmat yang bendr me-mulīa-kan mānusiā*.

S'ENNOBLIR, v. pron., acquérir de la dignité, du lustre, منجدی ملی *men-jādī mulīa*, منجدی انده ۲ *men-jādī indah-indah*.

ENNUI, s. m., حال کسل *ḥāl kesāl*, شغل *suḡul*, کساهن *ka-susāh-an*.

ENNUYANT, E, adj., یغ مبرى کسکارن *yang mem-brī ka-sukār-an*, یغ *yang meñūsah-kan*.

ENNUYER, v. a., منجدیکن کسل
men-jadī-kan kesul, میوسهکن
meñūsah-kan.

S'ENNUYER, v. pron., منجدادی کسل
men-jādi kesul, برسوسه *ber-sūsah*.

ÉNONCER, v. a., میپتانکن
me-ñatā-kan, میمغانکن *mengatā-kan*,
 مینبیطن *meñebūt-kan*. — sa pensée,
 میپتانکن *me-ñatā-kan pikir-*
an-ña. — un jugement, میپتانکن حکم
meñebūt-kan hukum.

S'ÉNONCER, v. pron., برکات
ber-kāta. S'énoncer clairement, برکات
 دغن پتپات *ber-kāta dengan ñata-*
ñāta.

ENORGUEILLIR, v. a., منجدیکن
 جاو *men-jadī-kan jemāwa*.

S'ENORGUEILLIR, v. pron., مبرسرنکن
 درین *mem-besūr-kan dirī-ña*,
 مغاچق *mengāxak*. S'enorgueillir de
 sa grandeur. مبرسرنکن درین درفد
mem-besūr-kan dirī-ña
deri-pada ka-besūr-an-ña.

ÉNORME, adj., excessivement
 grand, ترلانو بسر *ter-lālu besār*,
 گدغ سکالی *gedəng sa-kāli*. L'élé-
 phant et la baleine sont des ani-
 maux énormes, گالجه دان ایکن فاوس
gājah dān īkan
pāus binātang ter-lālu besār adā-
ña. Péché — , دوس یغ بسر سکالی
dōsa yang besār sa-kāli, دوس یغ
 دوسا یغ *dōsa yang jāhatsa-kāli*.

ÉNORMÉMENT, adv., ترلانو *ter-lālu*,
 اتس ثری *ter-lālu āmat*, بیغ هیان
ātas prī yang heibān. Sa
 tête est — grosse, ترلانو بسر
kapalā-ña ter-lālu besār
sa-kāli.

ENQUÉRIR (S'), v. pron., برتان
ber-tāna, منان *menāna*, ممرقس
mem-reksa, متفحس *meñūdik*, میفحس
men-tefehhus. — de quelque chose,
 مبرقسان *menāna-kan*, ممرقسای
mem-reksā-i. — de quelqu'un (inter-
 roger quelqu'un), برتان درفد اورغ
ber-tāna deri-pada orang. — avec
 soin, ممرقس دغن سقسماک *memreksa*
dengan saksamā-ña.

ENQUÊTE, s. f., فرتپان
per-tañā-an, فرقساان *preksā-an*,
 تفحص *tefehhus*. Faire une —,
 ممرقس *memreksa*.

ENRACINÉ, E, part. pas. du verbe
 enraciner, یغ سده براکر
yang sudah ber-akar.

ENRACINÉ, consolidé, établi, کرس
kràs, تتف *tetàp*.

ENRACINER (S'), v. pron., prendre
 racine, تانه کدالم براکر
ber-akar ka-dālam tānah.

S'ENRACINER, s'établir, se con-
 solider, منجدادی کرس
men-jādi kràs, منجدادی تتف
men-jādi tetàp.

ENBAGÉ, E, part. pas. du verbe
 enrager, qui a de la rage, کالت

gālak, گارغ *gārang*. Un chien --, انجغ یغ کالغ *anjing yang gālak*.

ENRAGÉ, violent, excessif. Amoureux —, گیل براهی *gīla berāhi*.

Faim enragée, گیل لافر *gīla lāpar*.

ENRAGER, v. n., être saisi de rage, منجادی *men-jādigālak*, منجادی گارغ *men-jādi gārang*, منجادی بوس *men-jādi būwas*.

ENRAGER, avoir un grand dépit, بوس منجادی ماره *men-jādi mārāh*, بوس هتین *būwas hati-ña*.

ENRAYER, garnir une roue de rais, مبوبه اتق ۲ جنترا فد جنترا *mem-būbuh ānak-ānak jantrā pada jantrā*.

ENRAYER, arrêter, منکهن *mene-gūh-kan*, مچکتکن *meñangkut-kan*.

ENRÉGIMENTER, v. a., ماسقن کدالم *me-māsuk-kan ka-dālam pasūk-an*.

S'ENRÉGIMENTER, v. pron., ماسق *māsuk pasūk-an*.

ENREGISTREMENT, s. m., 1°, action d'enregistrer, حال مندفتقرن *hāl men-daftar-kan*, فپراتن فد دفتقر *peñurāt-an pada daftar*. 2°, lieu où l'on enrégistre, رومه اورغ سمفن *rūmah orang simpan kitab daftar*.

ENREGISTRER, v. a., مندفتقرن *men-daftar-kan*, مپورتکن فد دفتقر *me-ñurat-kan pada daftar*, منولسکن فد *men-waliskan pada daftar*.

منجادیکن ساکت *men-jadi-kan pada kitab daftar*.

ENRHUMER, v. a., منجادیکن ساکت *men-jadi-kan sākit pilak*.

S'ENRHUMER, v. pron., کن ساکت *kena sākit pilak*, کن دیشغ *kena diringin*, کن سلسیم *kena sele-sīma*.

ENRICHIR, E, part. pas. du verbe enrichir, جادی کای *jādi kāya*. Un nouvel —, اورغ یغ بهارو جادی کای *orang yang baharu jadi kāya*.

ENRICHIR, orné, دهیاسی *hīyas*, دیهیاسی *di-hiyās-i*.

ENRICHIR, v. a., rendre riche, مچیان *mergayā-kan*.

ENRICHIR, orner, مچیاسی *mergayās-i*. — de pierreries la poignée d'un criss, دغن هولو کرس *mergayās-i hulu kris dengan permata*.

S'ENRICHIR, v. pron., منجادی کای *men-jādi kāya*, براوله ککیان *ber-ūleh ka-kayā-an*.

ENRÔLER, v. a., ماسقن دالم سواتو *me-māsuk-kan dalam suatu pe-karjā-an*.

S'ENRÔLER, v. pron., dans l'armée, ماسق فکرجان فرغ *māsuk pe-karjā-an prang*. S'enrôler dans la marine, منجادی مترس *men-jādi matrūs*.

ENROUÉ, E, part. pas. du verbe enrouer, قارو سرق *pāraw*.

Voix enrouée, سوار یغ سرق *suwāra yang serək*.

ENROUEMENT, s. m., قری سرق *prī serək*, قپاکت فارو *peñākit pārāw*.

ENROUER, v. a., منجادیکن سرق *men-jadi-kan serək*.

S'ENROUER, v. pron., منجادی سرق *men-jādi serək*, کن ساکت فارو *kena sākit pārāw*.

ENROUILLÉ, E, adj., برکارت *ber-kārat*.

ENROULÉ, E, part. pas. du verbe enrouler, ترکولخ *ter-gūlung*. Étouffe enroulée, کاین یغ ترکولخ *kāin yang ter-gūlung*.

ENROULER, v. a., مشکولخ *meng-gūlung*. — une pièce d'étoffe, مشکولخ سکایو کاین *meng-gūlung sakāyu kāin*.

ENSABLÉ, E, part. pas. du verbe ensabler, تردمفر د فاسر *ter-dampar pada pāsir*. Bateau — فراهو *prāhu yang ter-dampar pada pāsir*.

ENSABLER, v. a., faire échouer sur le sable, مندمفرکن د فاسر *men-dampar-kan pada pāsir*.

S'ENSABLER, v. pron., بردمفر د فاسر *ber-dampar pada pāsir*.

ENSACHER, v. a., مېبوه دالم کارخ *mem-būbuh dālam kārox*.

ENLANGANTÉ, E, part. pas. du v. ensanglanter, برداره *ber-dārah*, برلومر داره *ber-lūmur dārah*.

ENLANGANTER, v. a., ملومرکن دغن *me-lūmur-kan dergan dārah*.

ENSEIGNE, s. f., marque, علامه *alāmat*, تند *tanda*. — d'une boutique, فائن علامه *alāmat*, فائن پاپان علامه *pāpan alāmat*. L'enseigne d'un pharmacien, فائن علامه توکخ اوبت *pāpan alāmat tūkax obat*. L'enseigne du lion d'or, فائن علامه یغ *pāpan alāmat āns sīx āns adā-ūa yang atas-ūa sīx āns adā-ūa*.

ENSEIGNE, drapeau, étendard, فنجی *tunggul*, بندیر *bandēra*, پنجی *panji*.

ENSEIGNE, porte-enseigne, بنتار *bantāra*, یغ منجابت تغل *yang menjabat tunggul*, یغ مئخ فنجی *yang memegung panji*.

ENSEIGNÉ, E, part. pas. du verbe enseigner, داجر *di-ajar*. Personne enseignée, اورغ یغ داجاری *orang yang di-ajar-i*. Science enseignée, علم یغ داجرکن *ilmu yang di-ajar-kan*.

ENSEIGNEMENT, s. m., فئجارن *peng-ajar-an*, هال محاجر *hāl meng-ajar*. — chrétien, فئجاری مسیحی *peng-ajar-an mesēhi*. Principes de l'enseignement, فوهن فئجارن *pohon peng-ajar-an*. Méthode d'enseignement, اتورن فئجارن *atūr-an peng-ajar-an*. Donner un — utile, مېبری *mem-bri peng-ajar-an yang ber-gūna*.

ENSEIGNER, v. a., *مُجَاهِدٌ* *merg-ājar*. — quelqu'un, *مُجَاهِدٌ أَوْرَعٌ* *merg-ājar-i ōrang*. — quelque chose, *مُجَاهِدٌ* *merg-ājar*, *مُجَاهِدُونَ* *merg-ājar-kan*. — à écrire, *مُجَاهِدٌ* *merg-ājar* *مَعْنُورَاتٌ* *meñūrat*. — l'art de la guerre, *مُجَاهِدٌ عِلْمٌ قُرْأَنٌ* *merg-ājar ilmu pe-prāng-an*. — la grammaire, *مُجَاهِدُونَ عِلْمٌ نَحْوٌ* *merg-ājar-kan ilmu nehū*. — les enfants, *مُجَاهِدُونَ كَانُوا* *merg-ājar-i kānāk-kānāk*.

ENSEIGNER, indiquer, faire connaître, *مُنْجِجُونَ* *menunjuk-kan*, *مُتَّكِنٌ* *mem-brī tāhu*, *مُنْجِجُونَ* *mergatā-kan*. — le chemin, *مُنْجِجُونَ جَالانٌ* *menunjuk-kan jālan*.

ENSEMBLE, adv., *سَامًا* *sama-sāma*, *بِرِسْمَامٍ* *ber-sama-sāma*, *سَرَتٌ دَرَجَانٌ* *serta dergan*. Marcher —, *بِرِسْمَامٍ* *ber-jālan ber-sama-sāma*. Demeurer —, *دُودِقٌ* *dūduq* *ber-sama-sāma*. Lier —, *مُغِيكَةٌ* *merg-ikat* *ber-sama-sāma*. Enchaîner —, *مَرْتِيكِنٌ* *me-rantey-kan ber-sama-sāma*. Mêler —, *مُنْجِجُونَ* *men-xampur-kan ber-sama-sāma*. Mettre —. apparier, *مُنْجِدُونَ* *men-jodō-kan*.

ENSEMBLE, à la fois, *سَكَالِي* *sa-kālī*. Acheter tout —, *مَبْلِي سَمَوَانٌ* *mem-beli samuā-nā sa-kālī*.

ENSEMENCEMENT, s. m., *حَالٌ* *hāl* *مَنْبُورِي* *menabūr-i*, *فَنُورِنٌ* *penabūr-an*, *فَمِيَاتِنٌ* *pen-bayāt-an*.

ENSEMENCER, v. a., *مَنْبُورِي* *menabūr-i*, *مَنْكَالِي* *menugāl-i*. — un champ, *مَنْبُورِي فَادِعٌ* *menabūr-i pādang*.

ENSEVELI, E, part. pas. du verbe ensevelir, *دَسَلُوتِي* *di-salimūt-i*, *دَكْفَانِي* *di-kefān-i*. Un corps —, *مَيْتٌ يَنْجِي دَكْفَانِي* *mayet yang di-kefān-i*.

ENSEVELI, plongé dans. — dans le sommeil, *تِيدِرٌ پَادِرٌ* *tidor ūādar*. Un navire — dans la mer, *كُفْلٌ يَنْجِي دِلَاوَتٌ تَغْلَمٌ* *kapal yang tenggelam di-tāut*.

ENSEVELIR, v. a., envelopper dans un linceul, *مَيْلُوتِي* *meñalimūt-i*, *مُغْفَانِي* *mergefān-i*. — un corps, *مَيْلُوتِي* *meñalimūt-i* *مَيْتٌ* *mergefān-i* *مَيْتٌ* *mergefān-i* *مَيْتٌ* *mayet*.

ENSEVELIR un secret, *مَنْدِيكِنٌ* *men-diam-kan rahasiā*.

ENSORCELÉ, E, part. pas. du v. ensorceler, *كَنْ هَبَاتِنٌ* *kena hobāt-an*, *يَنْجِي دَبْنِجَانٌ* *yang di-benxanā-kan*.

ENSORCELER, v. a., *مُغْهَوْبَتِكِنٌ* *merg-hōbat-kan*, *مَبْنِجَانٌ* *mēn-benxanā-kan*, *مَنْأَوَارٌ* *menāwar*, *مَنْأَوَارِكِنٌ* *menāwar-kan*. Qui vous

a donc ensorcelés? سیقاته سده *siapā-tah sudah*
mem-benxanā-kan kāmū.

ENSOROCELEUR, EUSE, s., اورغ *orang*
 هباتن *hobāt-an*, قناور *penā-war*,
 سستراون *sastarāwan.*

ENSOROCELLEMENT, s. m., قشهباتن
perg-hobāt-an, قثلاثن *peñulāp-an*,
 قشبنچانن *pem-benxanā-an*, قشبنبل
penambul.

ENSOUFREER, v. a., mettre du
 soufre, مبوبه بليغ *mem-būbuk*
balērang.

ENSUITE, adv., après, کمدين
kamudī-an, ارکين *arkīyan*, ستله
sa-telāh, بلاکغ *blākang.* — de cela,
 کامدين درقد ايت *kamudī-an deri-*
pada itu.

ENSUIVRE (S'), v. pron., تورت
tūrut, اکن جادی برتورت *ber-tūrut*,
 اکن جادی *akan jādi*, ننتی جادی *nanti jādi.*
 Le mal qui s'ensuit, یغ تورت
 جاهتن *jāhat-ña yang tūrut deri*
itu. Que s'ensuivra-t-il? اف ننتی
 جادی *apa nanti jādi.*

ENTACHÉ, E, part. pas. du verbe
 entacher, کوتر *kōtor*, نجس *nejīs.*
 — de lèpre, ساکت کست *sākit*
kusta, برکست *ber-kusta.*

ENTACHER, v. a., منچورکن *men-*
xumār-kan, مغوتورکن *mengōtor-kan*,
 منچسکن *me-nejīs-kan.*

ENTAILLE, s. f., سبغ *sumbing*,
 توره *tōrih.*

ENTAILLÉ, E, adj., ترسبغ *ter-*
sumbing.

ENTAMER, v. a., faire une écor-
 chure, ملوک سرت منچارق سدیکت
me-lūka serta men-xāriḥ sa-dīkit.
 — la peau, ملیچت کولت *me-līxat*
kūlit.

ENTAMER, ôter d'une chose une
 partie qu'on regarde comme la
 première, ممول مغمبل در *me-mūla*
merg-ambil deri, ممول مموغ *me-mūla*
memūturg.

ENTAMER, commencer à s'occu-
 per d'une chose, ملائی *me-mulā-i.*
 — une affaire, فکرجانن
me-mulā-i pe-karjā-an, ماسق
 فکرجانن *māsuk pe-karjā-an.*

ENTASSÉ, E, part. pas. du verbe
 entasser, تمبن *timbun*, تنده *tindih*,
 برتنده *ber-tindih.* Des morceaux de
 bois entassés, باتغ کایو یغ برتنده
bātang-bātang kāyu yang ber-tin-
dih.

ENTASSÉ, serré, برسق *sesək*, برسق
ber-sesək. Ils sont entassés dans
 cette chambre, ای برسق دالم بیلتي
ia ber-sesək dālam bīlik itu.

ENTASSEMENT, s. m., تمبونن
timbūn-an, قشبنونن *penimbūn-an*,
 قشندینن *penindih-an.* Un — de
 livres, تمبونن کتاب *timbūn-an*
kitāb-kitāb.

ENTASSER, v. a., منبن *menimbun*,
مندهکن *menimbun-kan*, مندهکن
menindih-kan. — des pierres,
منبنکن باتو *menimbun-kan bātu*.

Fig. — paroles sur paroles,
برکتکات بائق *ber-kata-kāta bāñak*.
Il entasse sou sur sou, ای اورغ کیکر
ia ōrang kīkir.

S'ENTASSER, v. pron., برتبن *ber-*
timbun-timbun. Le sable s'entasse,
فاسر ایت برتبن *pāsir itu ber-*
timbun-timbun.

ENTE, s. f., greffe, چخکق *xang-*
kuḷ.

ENTENDEMENT, s. m., بودی *būdi*,
فغمهون *hāti*, هاتی *hāti*, عقل
aḳal, فغتهون *pergatahū-an*.

ENTENDRE, v. a., ouïr, دغر
degar, مندغر *men-degar*. — les
instruments de musique, دغر سکل
degar segala buñi-buñi-
an. Lorsque j'entendis cela, تنکال
tatkāla āku men-
degar itu. Entendez bien, دغرله
degar-lah, دغرکنله اولهم
degar-kan-lah ūleh-mu. — les deux
parties, دغر سبله مپله
degar sa-belūh-meña-belūh. Faire —,
مغردغرکن *mem-per-degar-kan*.

ENTENDRE, comprendre, مشرتی
meng-arti, تاهو *tāhu*. — le malais,
تاهو بهاس ملايو *tāhu bahāsa ma-*
lāyu. Qu'entendez-vous par ces
paroles? اف ارتين فركنان ایت *apa*

arti-ña per-katā-an itu. Je n'en-
tends pas cela, هب تباد مشرتی ایت
hamba tiāda meng-arti itu.

ENTENDRE dur, être un peu sourd,
باغل *bāngal*.

ENTENDRE, vouloir, ماو *māu*. Je
n'entends pas que vous agissiez
ainsi, اکوتیاد ماو اغکو بر بوت دمکین
āku tiāda māu angkaw ber-
būat demikīan itu.

Loc. N'entendre ni rime ni rai-
son, être entêté, ne vouloir pas
écouter, سبب تکر هتین مک تباد ای
sebāb tegār hatī-ña
maka tiāda ia māu men-degar.
Il n'entend pas malice, il agit avec
simplicité, ای تولهس هتین
ia tūlus hatī-ña.

S'ENTENDRE à, v. pron., تاهو *tāhu*.
S'entendre à une affaire, تاهو اکن
tāhu ākan suātu pe-
karjā-an. Il ne s'entend pas lui-
même, ای تباد تاهو اکن ارتی فركنان
ia tiāda tāhu ākan arti
per-katā-an sendirī-ña.

S'ENTENDRE, agir de concert,
موافقة *muwāfaqat*. S'entendre
comme larrons en foire, موافقة اکن
muwāfaqat مبهوت فربواتن یغ جاهدت
ākan mem-būa: per-būat-an yang
jāhat.

ENTENDU, E, part. pas. du verbe
entendre, دغر *degar*, تردغر *ter-de-*
ngar, یغ کدغارن *yang ka-degār-an*.

Etre —, ددغر *di-dengar*. Ce qui n'a encore jamais été entendue, یغ بلم کدغارن اورغ *yang belum ka-dengār-an ōrang*.

ENTENDU, compris, ارقی *arti*, یغ دارتی *yang di-arti*. Homme entendu (intelligent, habile), اورغ بر عقل *ōrang ber-aqal*, اورغ بر بودی *ōrang ber-būdi*, اورغ بر چوب *ōrang ber-xōba*.

ENTENTE, s. f., ارقی *arti*, معنی *mana*. Mots à double —, فرکتان *per-katā-an yang arti-ña dua*.

ENTER, v. a., greffer, منچشکفکن *men-xangkuk-kan*, مشمباری *meng-ambār-i*. L'olivier sauvage a été enté sur l'olivier franc, مک قوهن *mek qūhān*, زیت هوتن سده دکباری قد قوهن زیت *zait hūtan sudah di-kambār-i pada pōhon zait yang kās*.

ENTERRÉ, E, part. pas. du verbe enterrer, دتامنکن *di-tānam-kan*, ترانم *ber-tānam*, ترقبورکن *ter-kubūr-kan*.

ENTERREMENT, s. m., funérailles, حال منامنکن *hāl menānam-kan*, حال مشقبورکن *hāl meng-kubūr-kan*, قنامن *penanām-an*, تنامن *tanām-an*, قبورن *kubūr-an*. Le jour de l'enterrement, هاری تنامن *hāri tanām-an*. Frais d'enterrement, بلنج

میت *belanja menānam-kan mayet*. Aller à l'enterrement, مشغیرغ *meng-irīng mayet*. —, convoi, میت *meng-irīng-an mayet*.

ENTERREER, v. a., mettre dans la terre, منامنکن *menānam-kan*. — de l'argent dans un endroit, مانامنکن وغ کفد سواتو تمفت *menānam-kan wang ka-pada suātu tempat*.

ENTERRER, inhumer, منامنکن *menānam-kan*, مشقبورکن *meng-kubūr-kan*. — un mort, مشقبورکن میت *meng-kubūr-kan mayet*.

EN-TÊTE, s. m., ce qui s'écrit en tête d'une lettre, d'un tableau, علامة *alāmat sūrat*.

ENTÊTÉ, E, part. pas. du v. entêter, کرس کفال *tegar, bīngal*, تکر *krās kapāla*, اعکار *angkāra*. Une personne entêtée, اورغ کتکارن *ōrang ka-tegar-an*.

ENTÊTEMENT, s. m., فراشی یغ تکر *perāngi yang tegar, bīngal*, فری بیغل *prī bīngal*.

ENTÊTER, v. a., étourdir, مېوکی *me-mabūk-i*, مېيشغکن *mem-bīngung-kan*, منجدیکن فوسخ کفال *men-jadi-kan pūsing kapāla*. Le tabac entête, تمباکوایت مېوکی اورغ *tembāko itu me-mabūk-i ōrang*.

s'ENTÊTER, v. pron., s'opiniâtrer, منجدادی *men-jādi tegar*, تکر

میغل *men-jādi bīngal*. S'entêter d'une femme, براهی اکن فرمون *berāhi ākan perampūan*.

ENTHOUSIASME, s. m., غیره *geirat*, راون *rāwan*, خیال *keyāl*.

ENTHOUSIASMER, v. a., مراونکن *me-rāwan-kan*, ممبری غیره *mem-brī geirat*.

ENTHOUSIASTE, s. et adj., اورغ یغ *orang yang lekūs rāwan hati-ña*, لکس راون هتین *orang yang lekūs berāhi ākan*.

ENTICHÉ, E, adj., براهی اکن *berāhi ākan*. — de soi-même, براهی اکن سندرین *berāhi ākan sendiri-ña*.

ENTICHER, v. a., منجدیکن اورغ *men-jādi-kan orang berāhi ākan*.

ENTIER, ÈRE, adj., بوله *būlah*, سبرهان *saberhāna*, سلوره *selūruh*, گنڤ *genəp*, سنتق *sontok*. Trois jours entiers, بوله تیئ هاری *būlah tiga hāri*. Sur la terre entière, کئاس سبرهان بومی *ka-ātas saberhāna būmi*. Sur le corps —, ثد *pada selūruh tubuh*. Le jour —, هاری *sa-genəp hāri*. Pour un mois —, سبولن لام *sa-būlan lamā-ña*. Le costume —, فکاین سلگفن *pakēy-an sa-lary-kap-ña*.

ENTIER, opiniâtre, تگر *tegar*, میغل *bīngal*. C'est un homme —, ای اورغ *ia orang bīngal*.

ENTIER, qui n'est pas hongre. Cheval —, کود یغ تیاد کبیری *kūda yang tiada kabīri*.

ENTIÈREMENT, adv., بلاک *belāka*, سکالی *sa-kālī*, سکنف *sa-genəp*, درثد *sa-mata-māta*. — d'or, درثد بلاک *deri-pada aməs belāka*. — fini, هابس سکالی *hābis sa-kālī*.

ENTOMOLOGIE, s. f., حکایة بناغ ۲ *hikāyat binātang-binātang yang me-lāta*.

ENTONNER, v. a., verser dans un tonneau, بارغ چایر کدالم تغ *menūwang bārang xāer ka-dālam tōng*.

ENTONNER, v. a., donner le ton, commencer à chanter, مول مپاپی *me-mūla meñāni*.

ENTONNOIR, s. m., چورغ *xōrong*, تمبوسن *tambūs-an*.

ENTORSE, s. f., حال تکلیت *hāl tegaliat*.

ENTORTILLÉ, E, part. pas. du v. entortiller, بلت *balit*, لیلت *lilit*, بیت *babat*, تربیت *ter-babat*.

ENTORTILLÉ, embrouillé, کوست *kūsut*. Discours —, بچار یغ کوست *bixāra yang kūsut*.

ENTORTILLER, v. a., مبلت *mem-balit*, ملیت *me-lilit*, ممبیت *mem-*

babūt. — dans du papier, مبلت *mem-balit* دالم قرطاس *karṭās*. L'éléphant entortille le bananier avec sa trompe, كاجه ايت *gājah* ميلت ثوهن فيسوخ دغن بلالين *itu me-lilit pōhon pīsang dengan bulāley-ña.*

ENTORTILLER, embrouiller, مغوست *mergūsut.* — du fil, مغوست بنخ *mergūsut benang.*

ENTORTILLER, fam., séduire, tromper, منفوكن *menipū-kan,* مفردياكن *mem-per-dayā-kan.* — quelqu'un, اورغ منفوكن *menipū-kan* *ōrang.*

S'ENTORTILLER, v. pron., بربلت *ber-balit.* Le serpent s'entortille, اولر ايت بربلت *ular itu ber-balit.* Le lierre s'entortille autour du rasamala, ملك اويت ايت ميلت ثوهن, مالا رسمال *maka oḃyot itu me-lilit pōhon rasamāla.*

ENTOURAGE, s. m., يغب بركليلغ *yang ber-kuliling.*

ENTOURÉ, E, part. pas. du v. entourer, كليلغ *kuliling,* دكليلغي *di-kuliling-i,* كغف *kepung,* روبغ *rūbung,* كروبغ *kerūbung.*

ENTOURER, v. a., مغليلغي *merguliling-i,* مغروبغ *mergubung,* مغروبغ *mergubung.* Une palissade entoure le jardin, ملك فاكر ايت مغليلغي كبن *maka pāgar itu menguliling-i kebōn.* L'ennemi entoure le fort,

موسه ايت مغفوخ كوت *mūsuh itu mengepung kōta.*

ENTR'ACCUSER (S'), v. récipr., برتوده تدوهن *ber-tūduh-tudūh-an,* برتوكس تكاسن *ber-tūkas-tukās-an.*

ENTR'AIDER (S'), v. récipr., تولغ *tulung - menūlung,* بنتو مبنتو *bantu-mem-bantu.*

ENTRAILLES, s. f., intestins, ايسى *isi prūt,* تالي ثرت *tālī prūt.* Et ses entrailles se sont répandues, دان ترتمغله ايسى ثرتن *dān ter-tum-pah-lah isi prūt-ña.*

ENTRAILLES, fig., tendresse, affection, رحمة *rahmat,* محبة *muḃabat,* فغسهن *pergasih-an,* سايبغ *sāyang,* كفلون *ka-pilū-an.* Par les — de la miséricorde de Dieu, اوله سكل *ūleh segala ka-pilū-an rahmat allah.* Ses — furent émues, هاعسله سايبغ ٢ هتين *hāngus-lah sāyang-sāyang hati-ña.*

ENTR'AIMER (S'), v. récipr., بركاسه *ber-kāsih-kāsih-an.*

ENTRAÎNÉ, E, part. pas. du v. entraîner, هيرت *hirit,* سيرت *sēret,* باو *bāwa.*

ENTRAÎNEMENT, s. m., حال مغهيرت *hāl meng-hirit,* فغهيرتن *peng-hirit-an,* مپيرت *hāl meūēret,* فمبوان *pem-bawā-an.*

ENTRAÎNER, v. a., traîner avec soi, مغهيرت *meng-hirit,* مپيرت

meñeret, مېاو *mem-bāwa*. Le chien entraîne la viande, انجخ مشهريت *anjing meng-hīrit dāging ītu*. Le courant de la rivière a tout entraîné, سمان دېواله اوله اير سوغی *samuā-ña di-barwā-lah ūleh āyer sūngēy ītu*.

ENTRAVER, v. a., mettre des entraves, مېبو به لغو *mem-būbuh lunggu*, مېماسخ *memāsang*.

ENTRAVER, empêcher, مېشگت *meñangkut*, مشهريت *meng-hambat*, منگهکن *menegāh-kan*.

ENTRAVES, s. f. pl., لغو *lunggu*, پاسخ *pāsang*, پاسوخن *pasōng-an*.

ENTRAVE, empêchement, شگت *sangkut*, شگهکن *penegāh-an*.

ENTRE, prép., انتار *antāra*, قد انتار *pada antāra*, دتغه *di-tergah*. — vous et moi, انکو دان *antāra angkaw dān āku*. Il est — le sommeil et la veille, انون انتار *maka ia pūn antāra tādor dergan jāga*. Un jour —, انتار سمان *sa-hāri di-antarā-ña*. Se trouver —, برانتار *ber-antāra*. — deux, دتغه *di-tergah*. Le plus grand — tous, بسر انتار سمان *besār antāra samuā-ña*, بسر درفد سمان *besār deri-pada samuā-ña*. Placer —, مېبو به *meng-antarā-i*, مېبو به انتار *mem-būbuh di-antāra*, مناره *menāruh di-tergah*. D'entre,

درفد *deri-pada*. Un d'entre ces hommes, سورخ درفد مریکیت *sa-ōrang deri-pada marika-ītu*. Il enleva l'enfant d'entre les bras de sa mère, داغکتاله انق ایت درفد تاغن ۲ *di-angkat-ñā-lah ānak ītu deri-pada tāngan-tāngan ibū-ña*.

مېبوک سدیکت *mem-būka sa-dikit*.

ENTRE-BATTRE (S'), v. réciproq., برفوکل *pūkul-memūkul*, فوکل موبل *ber-pūkul-pukūl-an*.

ENTRE-CONNAÎTRE (S'), v. réciproq., برکنلکنان *ber-kenāl-kenāl-an*.

ENTRE-DEUX, s. m., فغنتار *perg-antāra*, فلانتران *pel-antarā-an*.

ENTRE-DEUX, moyen, modéré, سدغ *sedang*.

ENTRÉE, s. f., endroit par où l'on entre, تمفت ماسق *tampat māsuk*, تمفت کوسون *tampat ka-māsuk-an*. — de la maison, تمفت ماسق رومه *tampat māsuk rūmah*.

ENTRÉE, action d'entrer, حال *hāl māsuk*, کوسون *ka-māsuk-an*. À son — dans l'église, قد کتیک *pada kotika ia māsuk grēja*.

Droits d'ENTRÉE, چوکی *xūkey*.

ENTRÉE, embouchure, ouverture. L'entrée d'une rivière, کوال *kuwāla*.

ENTRÉE, commencement, مول *mūla*, فرملان *per-mulā-an*. L'entrée de l'hiver, مول موسم ديشن

bārang yang di-sanggup-ña maka itu jādī. — un voyage, براغكت *ber-angkat pergi ber-jālan.*

ENTREPRENDRE, s'engager à, برجنجى *ber-janji.*

ENTREPRENEUR, EUSE, s., اورغ يىغ *ōrang yang ber-xākap, orang yang meñang-kup.* — de bâtiments, اورغ يىغ *ōrang yang ber-xākap mem-būat rūmah,* اورغ يىغ *ōrang yang ber-janji mem-būat rūmah.*

ENTREPRISE, s. f., ce qu'on entreprend, چكافن *per-xakāp-an,* فربواتن *per-buāt-an,* تانگوشن *tang-gūng-an.*

ENTREPRISE, dessein, مقصود *maḳ-ṣūd,* نية *nīyet.*

ENTRE-QUERELLER (s'), v. récipro., برنتهنتاهن *ber-bantah-bantāh-an.*

ENTREE, v. n., ماسق *māsuk,* ماسق *me-māsuk.* — dans le détroit de Malacca, ماسق كدالم سلت ملاك *māsuk ka-dālam selat malāka.* — dans une affaire, ماسق فكرجاءن *māsuk pe-karjā-an.* — dans une religion, ماسق اكلام *māsuk agāma.* — dans un emploi, ماسق جواتن *māsuk jawāt-an.* Faire —, ماسقن *me-māsuk-kan.* Faire — un clou, ماسقن فاكو *me-māsuk-kan paku.* Faire — un navire dans la rivière,

ماسقن قراهو كدالم سوغى *me-māsuk-kan prāhu ka-dālam sūngēy.*

ENTRER, pénétrer dans, مسوكى *masuk-i.* Il entre dans le fort, اى *ia masuk-i kōta.*

ENTRER, commencer, ممول *me-mūla,* مملائى *me-mulā-i.* — en guerre, مملائى فكرجاءن فرغ *me-mulā-i pe-karjā-an prūng.* — en matière, مملائى بچار *me-mulā-i bi-xāra.* — en colère, منجادی ماره *men-jādī mārāh.* Le rabot n'entre pas dans le bois, مك كتم ايت تباد *maka ketām itu tiāda mākan.* — dans la pensée, dans l'intention de quelqu'un, مپرتائى اورغ *meñertā-i orang.*

ENTRE-RÉPONDRE (s'), v. récipro., برساهتسوتن *ber-sāhut-sahūt-an.*

ENTRE-SUIVRE (s'), v. récipro., برتورت *ber-tūrut-tūrut.*

ENTRETENIR, v. a., conserver en bon état, ممبيكى *mem-baik-i.* — une maison, ممبيكى رومه *mem-baik-i rūmah.* Les frais pour entretenir une maison, بلنج ايت اكن ممبيكى رومه *belanja itu ākan mem-baik-i rūmah.*

ENTRETENIR, pourvoir à la subsistance, ملهراكن *memeliharā-kan,* مشهدوڻى *meng-hidūp-i.* — cheval et voiture, ملهراكن كود دان كريت *memeliharā-kan kūda dān karēta.* Il entretient beaucoup de pauvres,

دفلهارکنن بابق اورغ مسکین *di-peli-harā-kan-ūa bānak̄ ōrang meskin*.
— une femme, مښنداکی سؤورغ فرمښون, *menjendāk-i sa-ōrang perampūan*.

S'ENTRETENIR, v. pron., converser, توتر منوتر *tūtur-menūtur*. S' — familièrement, بر بنچخ *ber-banxang*.

S'ENTRETENIR avec quelqu'un sur une affaire importante, بر بچار دغن, *ber-bixāra dengansa-ōrang deri-pada porkāra yang besūr*.

ENTRETENU, E, part. pas. du v. entretenir, maintenu en bon état, یغ دیسکی *yang di-baik-i*.

ENTRETENU, à la subsistance de qui on pourvoit, یغ دفلهارکن *yang di-peliharā-kan*. Femme entretenue, کندق پای *kendak, nāi*.

ENTRETIEN, s. m., soin que l'on prend pour entretenir une chose en bon état, حال میسکی *hāl mem-baik-i*. Dépenses pour l'entretien des ponts, بلنج اکن میسکی جمباتن, *belanja ākan mem-baik-i jambāt-an-jambātan*.

ENTRETIEN, subsistance, نفقة *ne-fakat*, رزقی *rezekī*, هیدف هدوښن *hidup-hidup-an*. Il peut pourvoir à l'entretien de sa femme et de ses enfants, ای دات مبری نفقة اتق *āi dāpat mem-brī nefakat ānak binū-ūa*.

ENTRETIEN, conversation, تتورن *tutūr-an*. — familier, بنچخ *banxang*. — agréable, یغ مبری *yang mem-brī sūka hāti*.

ENTREVOIR, v. a., ملیت تیاد دغن, *me-lihat tiāda dengen trāng*.

S'ENTREVOIR, v. récipro., se rendre visite, بر کنجخ کنجوښن *ber-kanjung-kanjung-an*.

ENTREVUE, s. f., فرتمون *per-temū-an*, حال انجوښن *anjūng-an*, بر جغ *hāl ber-jumpa*. — secrète, فرتمون یغ تراندف, *per-temū-an yang ter-endap-endap*.

ENTR'OUVERT, E, part. pas. du v. entr'ouvrir, تربوک سدیکت *ter-būka sa-dikit*.

ENTR'OUVRIR, v. a., مېوک سدیکت *mem-būka sa-dikit*.

ÉNUMÉRATION, s. f., جمله *jumlat*, بلاغن *bilāng-an*, هوتوښن *hitūng-an*.

ÉNUMÉRER, v. a., dénombrer, میسلیخ *men-jumlat-kan*, منجملتن *mem-bilāng*, مغهتېڅ *merg-hitūng*.

ENVAHIR, v. a., مغالهن *merg-ālah-kan*, مېرغ *meñerang*, ملغکر *me-langgar*.

ENVAHIR, inonder, مغمه *merg-ampuh*. L'eau a envahi la plaine, ایرمغمهله فادغ ایت *āyer merg-ampuh-lah pādang itu*.

ENVELOPPE, s. f., ce qui sert à envelopper, بلت *balit*, قمیت *pem-*

babàt, بڭكوسن *burgkūs-an*. — d'une lettre, سورت پڭالت *peñālut sūrat*. — d'une lettre royale, كيس *kīs*. — des fruits, كوت *kūlit*. — du riz, همڭ *hampa*. — du blé, سڭم *sekām gundum*. — du poivre, كڭشڭ *kelurgung*. — du maïs, كڭبوسڭ *kelabūsung*. — de la noix de coco, سابت *sābut*.

ENVELOPPER, v. a., مڭميت *mem-babūt*, مڭميتكن *mem-balit-kan*. — un enfant dans des langes, مڭميت اتڭ *mem-babūt ānak dergan kāin lamping-lampung*. — un homme dans son manteau, مڭميتكن سؤرڭ دالم سڭندڭن *mem-balit-kan sa-ōrang dālam selen-dang-ña*.

ENVELOPPER, ENVIRONNER, مڭڭلڭشڭ *mengulitir-i*, مڭڭشڭ *mengepung*. — un fort, مڭڭشڭ كوت *mengepung kota*.

ENVENIMÉ, E, part. pas. du v. envenimer, بريس *ber-bīsa*. Cœur —, هاتي بڭ جادي ماره *hāti yang jādi mārāh*.

ENVENIMER, v. a., infecter de venin, مڭبساكن *mem-bisā-kan*. — l'esprit de quelqu'un, مارهكن اورڭ *me-mārāh-kan ōrang*.

ENVERGUEUR, v. a., مڭيكت لايرڭ *meng-ikat lāyar pada pābūwan*, مڭماسڭ لاير *memāsang lāyar*.

ENVERGURE, s. f., تڭبڭشڭن ڭابون *panjang-ña pābūwan*, لايرن *lēbar-ña lāyar*. — d'un navire, بڭ تڭرلڭكڭف *lēbar-ña kapal yang ter-langkāp*.

ENVERS, s. m., le côté le moins beau, موك بڭ كورڭ بايق *mūka yang kūrang bāik*, بڭ تڭرالت *yang ter-bālik*.

A L'ENVERS, en sens contraire, en désordre, چارڭ *xārap, xārip*, ساله برساله *sālāh ber-sālāh*.

A L'ENVERS, le dessus dessous, بله بالت *bālik-belāh*.

ENVERS, prép., اكن *ākan*, ڭد *pada*, كڭف *ka-pada*, بڭي *bagi*, تڭتاڭن *tentāng-an*. La miséricorde de Dieu — les hommes, رحمة الله *rahmat allah ākan ōrang mānusā*. Traître — le roi, برڭخانه اكن راج *ber-ḵiānat ākan rāja*. — et contre tous, لاون سڭوان *lāwan samuā-ña*.

ENVI (À L'), adv., بربلب *ber-lumba-lumba*, اكن له بايق *ākan lebeh bāik*. Les élèves étudient à l'envi les uns des autres, مرید ايت *murīd-murīd itu ber-lumba-lumba ākan ber-ājar*.

ENVIE, s. f., دڭكي *derḡki*, سڭد *sedūt*. L'envie est la marque d'un cœur bas, دڭكي *derḡki itu tanda hāti yang kejī*.

ENVIE, désir, کَشْنِینِ *īngin*, اِیْغِنِ *ka-īngin-an*. Les enfants ont envie de tout ce qu'ils voient, بودق ۲ ایت *būdak-būdak itu īngin ākan sa-suātu yang di-līhat-ña*. Passer son —, بَرَاوَلَه اِیْغِنِ *ber-ūleh īngin-ña*.

ENVIE de femme enceinte, هِیْدَمِ *hīdam*.

ENVIE, marque, tache naturelle, تَنْدَا اِیْبُو *tanda ību*.

ENVIER, v. a., porter envie à, مِندَغْکِ *men-dengki*, مِیْدَتِ *meñedūt*.

ENVIER, désirer, بَرَایْغِنِ *ber-īngin*. — le bien du prochain, بَرَایْغِنِ اَکَنْ هَرْتِ تَمَنْ *ber-īngin ākan harta temàn-ña*.

ENVIEUX, EUSE, adj., یِغْ بَرْدَغْکِ *yang ber-dengki*, اَوْرَغِ بَرِهیرِی *orang ber-hīri*.

ENVIRON, adv., à peu près, سَکْرِکِیرِ *sa-kira-kira*, اَکْ *āgah*, بَارَغِ *bārang*. Il est — six heures, سَکْرِکِیرِ فُوکَلِ اَنْمِ *sa-kira-kira pūkul anàm*. — cent, اَکْ سَرَاتَسِ *āgah sa-rātus*. — six ou sept navires, بَارَغِ اَنْمِ تَوَجْهِ بُوَه *bārang anàm tūjuh būah prāhu*.

ENVIRONNER, v. a., entourer, مَغْلِیْلِی *menguliling-i*, مَمْکَارِی *me-magār-i*. L'air environne la terre, هَاوَایْتِ مَغْلِیْلِی بُوَمِ *hawā itu menguliling-i būmi*. — une ville de mu-

railles, مَمْکَارِی نَکْرِی دَغْنِ بَاتُو *me-magār-i nagrī dergan bātu*.

ENVIRONS, s. m. pl., تَمْتِ یِغْ دَکْتِ *tamtat yang dekāt*, تَمْتِ یِغْ بَرْکِیْلِیْغِ *tamtat yang ber-kuliling*. Une ville et ses environs, سَبُوَه نَکْرِی سَرْتِ تَمْتِ یِغْ بَرْکِیْلِیْغِنِ *sa-būah nagrī serta tampat yang ber-kuliling-ña*, نَکْرِی دَغْنِ دَایْرَتِنِ *nagrī dergan dāirat-ña*.

ENVISAGER, v. a., مَمَنْدَغْ *memandang*. — quelqu'un, مَمَنْدَغْ کَمُوکِ اَوْرَغِ *memandang ka-mūka orang*.

ENVISAGER, considérer, مِیْکِرِکَنْ *memikir-kan*.

ENVOI, s. m., 1°, action d'envoyer, فُیْرُوَهْنِ *peñurūh-an*, فُیْغُتُوسِنِ *peng-utūs-an*. — action de faire remettre, هَالِ مَغْیِرِیْکَنْ *hāl meng-irīm-kan*. 2°, ce qui est envoyé, سَرُوَهْنِ *surūh-an*, اُتُوسِنِ *utūs-an*, کِرِیْمِنِ *kirīm-an*. Lettre d'envoi, سُوْرَتِ کِرِیْمِنِ *sūrat kirīm-an*.

ENVOLER (s'), v. pron., تَرَبِغْ کَلُورِ *terbang ka-luar*. L'oiseau s'est envolé, بُوْرَغِ اَیْتِ سَدَه تَرَبِغْ کَلُورِ *būrug itu sudah terbang ka-luar*. —, être emporté, دِتَرَبِغْکَنْ *di-terbang-kan*. Le papier s'envole, قَرَطَاسِ اَیْتِ دِتَرَبِغْکَنْ اِغْنِ *kartās itu di-terbang-kan āngin*. Faire envoler un oiseau, مَلْشَکَنْ بُوْرَغِ *me-lepās-kan būrug*.

ENVOYÉ, E, part. pas. du verbe envoyer, سوره *sūruh*, اوتس *ūtus*, کیرم *kīrim*.

Un ENVOYÉ, سوره *pe-sūruh*, سروهن *surūh-an*, اوتسن *utūs-an*, وکیل *wakīl*. — fidèle, یغ اوتسن *utūs-an yang satiāwan*. — plénipotentiaire, مطلق وکیل *wakīl muṭalak*.

ENVOYER, v. a., quelqu'un, مپورهکن *meñūruh-kan*, مغوتس *meng-ūtus*, مغوتسکن *meng-ūtus-kan*. — quérir, مپوره مچکل *meñūruh memangkil*.

ENVOYER quelque chose, مغیرم *mengīrim*, مغیرمکن *mengīrim-kan*.

— une lettre, مغیرمکن سورت *mengīrim-kan sūrat*. — à, مغیری *mengīrim-i*.

ÉPACTE, s. f., بلاغن هاری بولن *bilāng-an hāri būlan lāngit pada portāma hāri būlan janāwari*.

ÉPAIS, SE, adj., qui a de l'épaisseur, تیل *tebāl*. Toile épaisse, کاین یغ تیل *kāin yang tebāl*. Lèvres épaisses, بیبر یغ تیل *bibir yang tebāl*.

ÉPAIS, en parlant des liquides, کره *kerūh*, کنتل *kental*. Du vin —, ایر اغکور یغ کره *āyer anggūr yang kerūh*. Bouillie épaisse, بوبر کنتل *būbur kental*.

ÉPAIS, serré, کره *kerap*, رندغ *rendang*, کدث *kedap*, لبت *lebāt*.

Semer —, منابر کره *menābur kerap*.

Feuillage —, داون رندغ *dāun rendang*.

Pluie épaisse, یغ لبت *hujan yang lebāt*.

Barbe épaisse, جغتک یغ لبت *janggut yang lebāt*.

Cheveux —, ربت کمبغ *rambut kembar*.

Ténèbres épaisses, کلث *glap*.

گلیت *glap gulita*, کلف کاتف *glap kātup*.

Taille épaisse, کندت *gantut*.

تبن *tambun*. Langue épaisse,

لیده برت *lidah brāt*. Esprit —,

کورغ بهاس *bōdoh dūngu*, کورغ *kurang bahāsa*.

ÉPAISSEUR, s. f., تیلن *tebāl-ña*, کتبالن *ka-tebāl-an*. Son — est d'un doigt, تیلن سبجاری *tebāl-ña sa-jāri*.

ÉPAISSIR, v. a., rendre épais, منبلکن *menebāl-kan*. —, rendre moins liquide, منجدیکن کنتل *menjadī-kan kental*.

ÉPANCHEMENT, s. m., چچورن *xuxūr-an*. — de sang, داره چچورن *xuxūr-an dārah*.

ÉPANCHER, v. a., verser, مخفه *menumpah*, منوغ *menūwang*, منچوچرکن *men-xuxūr-kan*.

ÉPANCHER SON CŒUR, مپوک هتین *mem-būka hatī-ña*, مپوک رهسی *mem-būka rahasiā*.

S'ÉPANCHER, v. pron., برچوچر *ber-āūxur*.

ÉPANDRE, v. a., مڭهمبر *meng-hambur*, مڭپيرت *meñirat*, مڭجڭبڭبون *men-jambu-jambū-kan*.

ÉPANDU, E, part. pas. du verbe épandre, ترهمبر *ter-hambur*, ترسيرت *ter-sirat*, جڭبڭبڭو *jambu-jambu*.

ÉPANOUI, E, part. pas. du verbe épanouir, كڭمبڭ *kembang*, تر كڭمبڭ *ter-kembang*. Des fleurs tout à fait épanouies, بڭغوبڭ يڭ بر كڭمبڭان *bunga-būnga yang ber-kembāng-an*.

ÉPANOUIR, v. a., la rate, réjouir, مڭكڭكان هاتي *meñukā-kan hāti*. Le soleil fait — les fleurs, متھاري ايت *mata-hāri itu mengembang-kan bunga-būnga*.

S'ÉPANOUIR, v. pron., بر كڭمبڭ *ber-kembang*. Une rose qui s'épanouit, بوع ماور يڭ بر كڭمبڭ *būnga māwar yang ber-kembang*.

S'ÉPANOUIR, ressentir de la joie, بر سوك *ber-sūka*.

ÉPANOUISSEMENT, s. m., حال *hāl ber-kembang*.

ÉPANOUISSEMENT du cœur, قري *prī ka-sukā-an hāti*.

ÉPARGNE, s. f., parcimonie, كڭكڭر *kikīr-an*.

ÉPARGNE, ce qu'on a économisé, قري مڭمڭان *yang di-simpan, per-simpān-an*. Acheter quelque chose de ses épargnes, مڭبلي بارڭ *yang ber-kapār-an*,

دڭن وڭ يڭ دڭمڭن *mem-beli bārang dengan wang yang di-simpan-ña*.

ÉPARGNER, v. a., économiser, مڭمڭن *meñimpan*, مناره *menāruh*, منجڭمڭن *men-jimat-kan*. — de l'argent, مڭمڭن وڭ *meñimpan wang*, مناره وڭ *menāruh wang*.

ÉPARGNER, employer avec réserve, جارڭ ماکي *jārang memākey*. Il épargne son cheval, مک کدان ايت *maka kudā-ña itu jārang di-pākey-ña*.

ÉPARGNER, traiter avec indulgence, مڭمڭوني *meng-ampūn-i*. Il a épargné les habitants de la ville, مک ايسي نڭري ايت دامڭباله *maka isi nagri itu di-ampun-i-ñā-lah*. Que sa vie soit épargnée, هندقله *hendak-lah ia di-hidup-kan*.

S'ÉPARGNER, v. pron., ne pas se donner la peine, تڭياد مڭمڭهان ديري *tiāda meng-usahā-kan diri*.

S'ÉPARGNER, se soigner, se ménager, مڭمڭهارکن ديري *memeliharā-kan diri*.

ÉPARPILLER, v. a., منابر *menābur*, منابرکن *menābur-kan*, مڭهمبر *meng-hambur*. — de la paille, منابرکن *menābur-kan merāng*. Des graines éparpillées, بڭجڭن يڭ بر تبورن *bījan yang ber-tabūr-an*.

ÉPARS, E, adj., کافر *kāpar*, يڭ چري بري *yang ber-kapār-an*,

xerèy - berèy, ترتابر *ter - tābur*, برقلنتیغن *ber - xiāir - an*, برچچیرن *ber - pe - lanting - an*. Des troupeaux de chèvres — dans la campagne, کاون^۲ کبش یغ چری بری دفادغ *kāwan - kāwan kambing yang xerèy - berèy di - pādang*. Cheveux — رمبت یغ *rambut yang ter - ūrey*.

ÉPATÉ, E, adj., یغ لیبردغن فندق *yang lebar dengan pendek adā - ūa*. Nez — هیدغ یغ لیبردغن فندق *hidung yang lebar dengan pendek*, چیغر هیدغ *hidung xēper*, هیدغ پیپه *hidung pipih*.

ÉPAULE, s. f., باهو *bāhu*. L'os de l'épaule (omoplate), بلیکت *balikat*. Les épaules larges, باهو یغ لوس *bāhu yang lūwas*. Porter sur l'épaule, میکل *memikul*.

Loc. La tête enfoncée dans les épaules, لیهر فندق *lēher pendek*. Hausser les épaules, regarder quelqu'un par dessus l'épaule, regarder avec mépris, مودهکن *me - mūdahan*. Prêter l'épaule, aider, منولغ *menūlung*.

ÉPAULER, v. a., démettre l'épaule, باهو تکلیت *tegaliat bāhu*.

ÉPAULER, assister, مبری تولغ *mem - brī tūlung*, منولغ *menulung - i*.

ÉPAULETTE, s. f., galon sur l'épaule, باهو *jambu - jambu bāhu*, رند باهو *renda bāhu*.

ÉPAVE, s. f., chose égarée, بارغ یغ سده هیلغ *bārang yang sudah hilang*.

ÉPAVES maritimes, بارغ یغ تردمشر *bārang yang ter - dampar*, بارغ یغ برهاپت کفتی *bārang yang ber - hānut ka - pantey*, فندقاتن بارغ^۲ دفتی *pen - dapāt - an bārang - bārang di - pantey*.

ÉPÉE, s. f., فدغ *pedang*. Une —, فدغ سیله *sa - bilah pedang*. Porter l'épée, ماکي فدغ *memākey pedang*. Ceindre l'épée, مندغ فدغ *men - dang pedang*. Tirer l'épée, مغهواس *meng - hūnus pedang*. Ayant l'épée nue, دغن ترهونس *dengan ter - hūnus pedang - ūa*. Remettre l'épée dans le fourreau, مپارغکن فدغ *menārung - kan pedang*. Fourreau de l'épée, سارغ فدغ *sārung pedang*. La garde de l'épée, هولو *hūlu pedang*. La pointe de l'épée, هوجغ فدغ *hūjung pedang*. Un coup d'épée, تیکم فدغ *tikam pedang*. Quiconque se servira de l'épée périra par l'épée, یغ سسورغ *sa - sa - ōrang yang men - jāmah pedang ia akan hilang ūleh pedang*.

ÉPELER, v. a., مغهجا *meng - hijā*.

ÉPELLATION, s. f., هجامن *hijā - an*.

ÉPERDU, E, adj., ترچغغ *ter - xeràng*, حیران *heirān*, ترکجت

ter-kejūt, دهشة *dahšat*. Il arriva tout --, داتغله ای ترچغغ *dātang-lah īa ter-xerğarğ*. — d'amour, کیل براهی *sārgat berāhi*, گیل براهی *gīla berāhi*.

ÉPERLAN, s. m., لمبورو *lembūru*, جابه *jāpuh*.

ÉPERON, s. m., فغکرتق *perğ-ger-tak*. — d'acier, فغکرتق درُفد باج *perğ-gertak deri-pada bāja*. Donner de l'éperon, مغکرتق *meğ-ger-tak*.

ÉPERON de coq, سوسق هایم *sūsuk hāyam*, جالو *jālu*, تکل *teğil*. — de coq, artificiel, تاجی *tāji*. — de coq, artificiel et recourbé, تاجی یغ بنتق *tāji yang bantuk*.

ÉPERON d'un navire, فوسق *peñūsuk*.

ÉPERVIER, s. m., filet, جال *jāla*. Pêcher à l'épervier, منجال *men-jāla*.

ÉPHÉMÈRE, adj., یغ هیدف سهاری *yang hīdup sa-hāri sāja*.

ÉPHÉMÈRE, caduc, de courte durée, فنا *fenā*.

ÉPI, s. m., تشکی *targkey*, بولر *būlir*, فولر *pūlur*. Un — de blé, سغکی بولر کندم *sa-targkey būlir gundum*, سغکی کندم *sa-targkey gundum*. Sept épis fort maigres, سغی فولر کرغ سنی *tūjuh targkey pūlur kerıng senī*.

ÉPICE, s. f., رمغهٴٴ *rampah-rampah*. Quatre épices, mélange de girofle, de muscade, de poivre noir et de cannelle, امغت ایاءیت *amğt īa-īyat*, بوغ لاوغ دان بوه فال دان لاد هیم دان *buğ lauğ dān buh fal dān lād hīm dān* کایومانس *rampah-rampah ampat īa-ītu būrga lāwarğ dān būah pāla dān lāda hītam dān kāyu mānīs*.

ÉPICER, v. a., ممبوه رمغهٴٴ *mem-būbuh rampah-rampah*.

ÉPICERIE, s. f., les épices, le café, le sucre, le miel, etc., دان قهوه *dān qəwə*, دان کول دان ایر مادو دان لاین درُفد *dān kōl dān īr madu dān lāin der-ğud* *rampah-rampah dān kahwah dān gūla dān āyer mādu dān lāin deri-pada ītu*. Commerce d'épicerie, فرنیگان رمغهٴٴ *perniagā-an rampah-rampah*.

ÉPICIER, ÈRE, s., اورغ برنیاک رمغهٴٴ *ōrağ berniāka rampah-rampah*.

ÉPICURIEN, s. m., قندهف *pen-deməp*.

ÉPIDÉMIE, s. f., فپاکت نکری *peñā-kił nagrī*, سغمر *sampar*, فپاکت یغ *peñākił yang ber-jangkił*.

ÉPIDERME, s. m., کولت یغ دلور *kūlit yang di-luar*.

ÉPIER, v. a., مغهنتی *meğ-hīntey*, منیغق *menēğoğ*. — par les feutes de la porte, مغهنتی در چله فستو *meğ-hīntey deri xelūh pintu*. — de loin, منیغق در جاوه *menēğoğ deri jāuh*.

ÉPIERRER, v. a., مغمبل بتاتو *meng-ambil batu-bātu*. — un champ, مغمبل بتاتو در اتس بندغ *meng-ambil batu-bātu deri atas bendang*.

ÉPIGASTRE, s. m., هولوفرث *hulu prūt*, آتس فرث *atas-ña prūt*.

ÉPIGLOTTE, s. f., اتق لیده *ānak lēdah*.

ÉPIGRAMME, s. f., فتنن *pantun*. — satirique, شعر سندیرن *šīar sindīr-an*.

ÉPIGRAPHE, s. f., ژپوتن کتاب *peñebūt-an kitāb*, تلیسن تند *tulis-an tanda*, عبارة *ʔbārat*.

ÉPILEPSIE, s. f., ڤیتم بابی *pītam bābi*.

ÉPILEPTIQUE, adj., یغ ساکت ڤیتم *yāg sākit pītam bābi*.

ÉPILER, v. a., منچابت بولو *men-xābut bulu*, منچابت روم *men-xābut rūma*. Épiler les cheveux blancs, منچابت رمبت فوته *men-xābut rambut pūtih*.

ÉPILOGUER, v. n., منچلا *men-xelā*, منچومل *men-xūmil*. Il épilogue sans cesse, سنتیاس ای منچلا *santiāsa ia men-xelā*.

ÉPINARD, s. m., بایم *bāyam*, بایم تانه *bāyam tānah*. Une planche d'épinards, سفتیق بایم *sa-pētak bāyam*. Graine d'épinards, بیجی *bīji bāyam*, بنه بایم *benèh bāyam*.

ÉPINE, s. f., اونتق دوری *dūri*, فاكر *ūnak*. Une haie d'épines, فاكر دوری *pāgar dūri*. Couronne d'épines, مکوت دوری *makōta dūri*, مکوت یغ بردوری *makōta yāg ber-dūri*. Extraire une —, منچابت دوری *men-xābut dūri*. Il s'est blessé la main avec des épines, تاغن لوک کن دوری *tāgan-ña lūka kena dūri*. Terre qui produit des ronces et des épines, تانه یغ تمهکن *tānah yāg tumbuh-kan duri-dūri dān perū-pok-perūpok*.

ÉPINE du dos, تولغ بلاکغ *tūlang blākāg*.

ÉPINE, fig., کسساهن *ka-susāh-an*, کسکارن *ka-sukār-an*.

Loc. prov. C'est un fagot d'épines, personne revêche, اورغ بايق *ōrang bāyāg bergis*. Tirer à quelqu'un une — du pied, le tirer d'embarras, ملفسکن اورغ درفد کسساهن *me-lepūs-kan ōrang deri-pada ka-susāh-an*. Etre sur des épines, جادی مشغول *jādi mešgūl*.

ÉPINETTE, s. f., pour engraisser les volailles, شغکارن یغ برشتق دمان *šāgkār-an yāg ber-pētak di-māna hāyam-hāyam di-tambun-kan*.

ÉPINEUX, EUSE, adj., qui a des épines, بردوری *ber-dūri*. Arbre —,

بردوری *pōhon yang ber-dūri*.

ÉPINEUX, fig., affaire épineuse, سوکر *pe-karjā-an yang sūkar*. Question épineuse, سوال *suwāl yang muškil*.

ÉPINGLE, s. f., ڦڻيتي *penīti*, جارم *jārum penīti*, جارم برکڦال *jārum ber-kapāla*. — en cuivre, ڦڻيتي تمباک *penīti tembāga*. La tête d'une —, ڦڻيتي کڦال *kapāla penīti*, ڦڻيتي ڦايڻ *pāyung penīti*. La pointe d'une —, ڦڻيتي هوجڻ *hūjung penīti*. Pelote à épingles, ڦڻيتي بنتل *bantal penīti*. Étui à épingles, سارڻ *sārun penīti*. Piquer avec une —, منيکام دغن ڦڻيتي *menīkam dengan penīti*, منچوچق دغن ڦڻيتي *men-āwūq dengan penīti*. Orné d'épingles, برڦڻيتي *ber-penīti*.

ÉPINGLES, gratification qu'on donne à une femme, وڻ سیره *wang sīrih*, هديّة *hadīyat*.

Loc. Etre tiré à quatre épingles, ڦڻيتي دهياسی دغن *dengan bāgus-ūa*. Tirer son — du jeu, se dégager adroitement d'une mauvaise affaire, کلور درڦد ڦڻيتي سوکر دغن تياد *ka-tūar deri-pada pe-karjā-an yang sūkar dengan tiāda kena rūgi*.

ÉPINIÈRE, adj. f., تولڻ بلاکڻ ڦڻون *tūkang blākang pūna*. Moëlle épi-

nière, سوسم تولڻ بلاکڻ *sumsum tūlang blākang*.

ÉPIPHANIE, s. f., ڦهري راي *hāri rāya tiga rāja*.

ÉPIQUE, adj., شعر درڦد اورڻ ڦهلوان *siar deri-pada orang pahluwān*.

ÉPISCOPAL, E, adj., اسقف ڦون *uskuf pūna*. Palais —, استان اسقف *astāna uskuf*. Crosse épiscopale, ڦڻيتي *tungkat uskuf*.

ÉPISCOPAT, s. m., جوانن اسقف *jawāt-an uskuf*, ڦڻيتي *pankat uskuf*, اسقفية *uskufiyat*.

ÉPISE, s. m., چتر *xeritrā*, حكاية *hikāyat*.

ÉPISSER, v. a., t. de mar., réunir deux bouts de cordage, مشروبيڻ *menḡbung*, مپبيڻ *meḡbung*.

ÉPITAPHE, s. f., سورت علامه قبور *sūrat alāmat kubūr*. — gravée sur la pierre, سورت علامه قبور يڻ *sūrat alāmat kubūr yang di-ūkir pada bātu*.

ÉPITHÈTE, s. f., ڦڻيتي مڻگان *per-katā-an yang mergatā-kan sifat suātu barang*.

ÉPITOMÉ, s. m., مختصر *mukteser*, ڦڻيتي ترسمن *per-katā-an yang ter-simpan*.

ÉPÎTRE, s. f., سورت *sūrat*, سورت *sūrat kirīm-an*, ورقه *warkat*, رساله *risālet*. — affectueuse, ورقه المحبة *warkat el-muhabat*. Une

courte —, سورت ڦدق *sūrat pendek*. Les épîtres des apôtres, رسالة رسول *risālet segala rasul*. — de Saint Paul aux Romains, رسالة رسول ڦولس کڦد اورڦ روما *risālet rasul paulus ka-pada orang rōmā*.

ÉPIZOOTIE, s. f., سمڦر آتس بناڦڦ *sampar atas binatang*.

ÉPLORÉ, E, adj., يڦڦ مناڦس *yang menāngis*. Sa mère arriva tout éplorée, ابون داتڦله سرت مناڦس *ibū-ña datang-lah serta menāngis*.

ÉPLUCHER, v. a., nettoyer, منڦچوڦي *men-xūxi*, ممبرسه *mem-bersih*.

ÉPLUCHER, peler, décortiquer, مغوڦب *mergūbak*, مغوڦس *mergūpas*.

ÉPLUCHER la conduite du prochain, مرقس دڦن سڦماک ڦربواتن *memeriksa dengan sak-samā-ña per-buat-an temān mānusā*.

ÉPLUCHURES, s. f. pl., سمڦه *sampah*, بارڦڦ کبواڦڦ *bārang ka-buāng-an*.

ÉPOINTER, v. a., casser la pointe, مماتڦکن هوڦڦڦ *memātah-kan hūjung*. — un couteau, مماتڦکن هوڦڦڦ ڦيسو *memātah-kan hūjung pīsaw*.

ÉPONGE, s. f., بوڦڦ کارڦڦ *būnga kārang*.

Loc. Passer l'éponge sur quelque chose, oublier, ملڦاڦي *me-lupā-i*.

ÉPONGER, v. a., منڦچوڦي دڦن بوڦڦ کارڦڦ *men-xūxi dengan būnga kārang*.

ÉPOQUE, s. f., زمان *zemān*, وقت *waktu*, ماس *māsa*, کال *kāla*, بيل *bīla*, ديواس *dīwāsa*. A cette — là, ڦد زمان ايت *pada zemān itu*, ڦد وقت ايت *pada waktu itu*. A l'époque du déluge, ڦداه شوڦن اير ايت *pada ampūh-an āyer itu*. A l'époque de la moisson, ڦد ماس ڦرهمان *pada māsa per-humā-an*.

ÉPOUILLER, v. a., chercher et ôter les poux, منڦهاري کوتو *men-xahāri kūtū*.

ÉPOUMONER, v. a., برللڦکن ڦارو *ber-ləlūh-kan pāraw-pāraw*.

S'ÉPOUMONER, v. pron., مللڦکن ڦارو ديري *me-ləlūh-kan pāraw-pāraw diri*.

ÉPOUSE, s. f., استري *istri*, بيني *bīni*. — fidèle, يڦڦ ستياون *istri yang satiāwan*. —, nouvelle mariée, مڦڦلي ڦرمڦون *mempelèy per-ampūan*.

Fig. L'épouse de J. C., l'Eglise, الکنيسة *el-kanīset*.

ÉPOUSÉE, s. f., fiancée, تنساڦڦڦ *tunāng-an perampūan*. —, nouvellement mariée, مڦڦلي ڦرمڦون *mempelèy perampūan*.

ÉPOUSER, v. a., مغوڦيني *mengawīn-i*, منکاڦي *me-nikāh-i*. —, (en parlant d'un homme), براستريکن *ber-istri-kan*. —, (en parlant d'une femme), برللڦکن *ber-lakī-kan*. Il

épousa la princesse, ای براستر یکنله *ia ber-istri-kan-lah tūan putrī*. Elle épousa Tun Pérak, ملك *maka ia pūn ber-lakī-kan-lah tūn pēraḡ*.

ÉPOUSSETER, v. a., مبرسه دغن برس *mem-bersih degan berūs*.

ÉPOUSSETTE, s. f., برس *berūs*.

ÉPOUVANTABLE, adj., هیان *hei-bān*, *heibānu*, هیبة *heibat*, غری *gerī*. Spectre — هتو یغ هیان *hantu yang heibān*.

ÉPOUVANTE, s. f., دهشة *dahšat*, تاكت *tākut*, كتكوتن *ka-takūt-an*, ككتارن *ka-gentār-an*, هیبة *heibat*. Causer de l'épouvante, مبرى هیبة *mem-brī heibat*.

ÉPOUVANTÉ, E, part. pas. du v. épouvanter, كجت *kejūt*, تركجت *ter-kejūt*, ترچغ *xengùḡ*, ترچغ *ter-xengùḡ*, ماغو *māḡu*, توماغو *ter-māḡu*, دهشة *dahšat*, تاكت *tākut*, گنتر *gentar*. Très — d'un coup de fusil, ساغت تركجت كارن بوي بدل *sāḡat ter-kejūt kārn būi bedl*.

ÉPOUVANTER, v. a., مچغتن *merge-jūt-kan*, منچغتن *men-xengùḡ-kan*, مبرى هیبة *menakūt-i*, مبرى هیبة *mem-brī heibat*. Il épouvante les enfants, ای منکوتی کانتق ۲ *ia menakūt-i kānaḡ-kānaḡ*.

ÉPOUX, s. m., mari, لاکي *lāki*. Un — jaloux, لاکي یغ چسورو *lāki yang*

xembūru. —, nouveau marié, ممغلی *mempelèy laki-lāki*. Futur —, تناغن لاکي *tunāḡ-an laki-lāki*. Les —, لاکي استری *lāki istri*, لاکي بینی *lāki bīni*, جودو *jōdo*. Les futurs —, تناغن لاکي دغن تناغن *tunāḡ-an laki-lāki degan tunāḡ-an perampūan*. Les jeunes —, ممغلی لاکي دغن ممغلی فرمغون *mempelèy laki-lāki degan mem-pelèy perampūan*.

Fig. L'époux céleste, عیسی المسیح *īsa el-mesēh*.

ÉPREUVE, s. f., چوب *xōba*, فرچباغن *per-xobā-an*. Temps d'épreuve, وقت فرچباغن *waktu per-xobā-an*.

ÉPREUVE, malheur, adversité, چالاک *xelāka*, کسکارن *ka-sukār-an*.

ÉPREUVE d'imprimerie, سورت *sūrat xonto*, سورت تلادن *sūrat tulādan*.

ÉPREUVE judiciaire. — de l'eau, سمغه مپلم *sumpah meñelām*. — du feu, سمغه اوجی ائی *sumpah ūji āpi*. — de l'huile bouillante, سمغه برکارو *sumpah ber-kāraw* مینق فانس *mīnaḡ pānas*.

ÉPRIS, E, adj., یغ براهی *yang berāhi*, کیل براهی *ḡila berāhi*. Il est — de cette femme, ای براهی *ia berāhi ākan* اکن فرمغون ایت *perampūan itu*.

ÉPROUVÉ, E, part. pas. du verbe éprouver, چوب *xōba*, برچوب *ber-xōba*. Personne éprouvée, یغ اورغ *ber-ōrang yang ber-xōba*.

ÉPROUVÉ par le feu, داوجی دغن *dāuji dengan āpi*. De l'or —, ائی *dī-ūji* امس یغ داوجی *amàs yang dī-ūji*, امس یغ ترسودی *amàs yang ter-sūdi*.

ÉPROUVER, v. a., essayer, faire expérience, منچوب *men-xōba*, منچبای *men-xobā-i*, مغجی *meng-ūji*, مپودی *meñūdi*, منغنگکن *menangung-kan*. Dieu éprouva Abraham, مک الله منچباله ابراهیم *maka allah men-xobā-lah ibrahīm*. Seigneur, éprouvez-moi et tentez-moi, اوجیله اکو یا توهن دان چباله اکو *uji-lah āku yā tūhan dān xobā-lah āku*. — des bœufs, منچبای لبو *men-xobā-i lembu*. — de l'or, مغجی امس *meng-ūji amàs*.

ÉPROUVER, ressentir, مراس *me-rāsa*, مرسای *me-rasā-i*. — de la douleur, مراسی سغسار *me-rasā-i sangsāra*. — un changement, براوبه *ber-ūbah*.

ÉPROUVETTE, s. f., sonde de chirurgien, چغکل *xungkil*.

ÉPUCER, v. a., منچباری کوتو انجغ *men-xahāri kōtu anjing*.

ÉPUIABLE, adj., qui peut être tari, یغ داثت دتمب هابس *yang dā-*

یغ داثت دکرغکن *pat dī-timba hābis*, یغ داثت دکرغکن *yang dāpat dī-kring-kan*.

ÉPUIABLE, qui peut être consommé, یغ داثت دهابسکن *yang dāpat dī-hābis-kan*.

ÉPUIÉ, E, part. pas. du v. épuiser, mis à sec, کرغ *kring*, یغ *yang dī-timba hābis*.

ÉPUIÉ, fini, consommé, هابس *hābis*, یغ سده هابس *yang sudah hābis*. Sa bourse est épuisée, وغن سده *wang-ña sudah hābis*.

ÉPUIÉ, fatigué, لله *lelah*, له *letèh*, له لسو *letèh lesū*.

ÉPUIEMENT, s. m., action de tarir, حال منب هابس *hālmenimba hābis*.

ÉPUIEMENT, perte des forces, لله *prī lelah*, لله *prī letèh*.

ÉPUIER, v. a., mettre à sec, مغرغکن *mengring-kan*, منب هابس *menimba hābis*.

ÉPUIER, finir, consommer, مغهابسکن *meng-hābis-kan*.

ÉPUIER, fatiguer, مللهکن *me-lelāh-kan*.

S'ÉPUIER, v. pron., détruire son tempérament, منضعیفکن دیری *men-dlāif-kan dīri*, مللهکن دیری *me-lelāh-kan dīri*.

ÉPURATION, s. f., action d'épurer, فچیسن *peñuxi-kan*, حال مچیسکن *hāl meñuxi-kan*, مغهنغکن *peng-heng-kan*.

ÉPURATOIRE, adj., یغ مپوچی *yang meñūxi*, فپوچی *peñūxi*.

ÉPURER, v. a., مپوچی *meñūxi*, مپوچیکن *meñūxi-kan*, مغهنځکن *meng-henṅ-kan*, منچریاکن *men-xerü-kan*, مبرسه *mem-bersih*. — du sucre, کول مپوچی *meñūxi gula*. — du sirop, مغهنځکن شرته *meng-henṅ-kan šarbat*. — un écrit, منصحکن سورت *men-šeh-kan sūrat*.

ÉPURER des métaux, مپودی *me-ñūdi*. De l'or épuré, یغ ترسودی *amàs yang ter-sūdi*.

S'ÉPURER, v. pron., منجادی سوچی *men-jādi sūxi*, منجادی هنځ *men-jādi henṅ*, منچریاکن دیری *men-xerü-kan dīri*.

ÉQUARRIR, v. a., tailler à angles droits, مموتخ امفت فرسکی *memūtung ampat per-segā*.

ÉQUARRIR, abattre et écorcher une bête de somme, ممبونه دان مغلیتی *mem-būnuh dān mengulīt-i binātang muāt-an*.

ÉQUARRISSEUR, s. m., qui tue et écorche les bêtes, اورخ یغ ممبونه دان *orang yang mem-būnuh dān yang mengulīt-i binātang muāt-an*.

ÉQUATEUR, s. m., خط استوا *kat istiwā*, فرتغاهن دنیا *bāris per-tenṅāh-an duniā*.

ÉQUATION, s. f., formule d'algèbre, فر بندیشن *per-bandīng-an*, مقابله *muqābelat*.

ÉQUERRE, s. f., سکسیکو *siku-siku*.

ÉQUESTRE, adj. Statue —, تلادن *tulādan*, اورخ برکود *orang ber-kūda*.

ÉQUILIBRE, s. m., تمباغن *timbāng-an*, سام برتن *sāma brāt-ña*. Se tenir en —, بر دیری بر تمباغن *ber-dīri ber-timbāng-an*.

ÉQUILIBRE, fig., égalité, برسمان *ber-samā-an*.

ÉQUILIBRER, v. a., منبناکن *men-nimbāng-kan*, مپاکن *meñamā-kan*.

ÉQUINOXE, s. m., ماس سیخ دان *māsa sīang dān mālam sāma lamū-ña*, وقت بهاری *waktu behāri*.

ÉQUINOXIAL, E, adj., بهاری *behāri*. Bourrasque équinoxiale, طوفان بهاری *tūfān behāri*.

ÉQUIPAGE, s. m., train, suite, فغریغن *peng-irṅ-an*.

ÉQUIPAGE, voiture et chevaux, کریت سرت کود *karēta serta kūda*.

ÉQUIPAGE, de guerre, آلة فغراغن *alat pe-prāng-an*.

ÉQUIPAGE d'un navire, سرب *serba prāhu*. Hommes de l'équipage, اوق فراهو *awak prāhu*.

ÉQUIPEMENT s. m., action d'équiper, حال ملغکف *hāl me-lang-kap*, حال مپدیاکن *hāl meñediū-kan*.

S'ÉREINTER, v. pron., se fatiguer, ملهکن درین *me-lelah-kan dirī-nā*.

ERGOT, s. m., d'un coq, سوسه هایم *sūsuh hāyam*.

ERGOT, maladie des graminées, کلیورن *ka-layūr-an*.

ÉRIGÉ, E, part. pas. du v. ériger, تدریری *ter-dirī*; تگا *tegā*, دبوٹ *di-būat*.

ÉRIGER, v. a., مندریکن *men-dirī-kan*, منگا *menegā*, منگان *menegā-kan*, ممبوٹ *mem-būat*. — une statue, مندریکن فاتح سورج *men-dirī-kan pātung sa-ōrang*. — une église, منگا سواتوگریج *menegāsuātu grēja*. — une maison, ممبوٹ رومه *mem-būat rūmah*. — une école بموک سکولا *mem-būka sekūla*.

ERMITAGE, s. m., ثرٹاف *tampat ōrang per-tāpa*, ثرٹافان *per-tapā-an*.

ERMITE, s. m., ثرٹاف *per-tāpa*, زاهد *zāhid*. Un — سورج ثرٹاف *sa-ōrang per-tāpa*.

Prov. Quand le diable est vieux, il se fait ermite, l'homme déréglé, souvent, devient sage dans la vieillesse, اورج تو منجادی بربودی *ōrang tuā men-jādi ber-būdi*.

ÉROTIQUE, adj., عشقی *īskī*, یغ *yig* *yang berāhi*. Poème — شعر *šer*, براهی *berāhi*, سيار *šīar berāhi*, غزل *gazel*. Ma-

ladie — ساکت براهی *sākit berāhi*.

Délire — کیل براهی *gīla berāhi*.

ERRANT, E, adj., égaré, یغ مپست *yig meñesāt*.

ERRANT, vagabond, qui rôde, کبار *kumbāra*, کلان *kelāna*. Chevalier — پهلوان یغ *pahluwān yang mengumbāra*.

ERRATA, s. m., کسلافن *ka-silāpan*.

ERRER, v. n., s'égarer, سست *sesāt*, مپست *meñesāt*. — dans la forêt, سست دالم هوتن *sesāt dālam hūtan*.

ERRER, fig., se tromper, faire une faute, برساله *ber-sālah*.

ERRER, vagabonder, مغربار *mergumbāra*.

ERREUR, s. f., سست *sesāt*, فرسستان *per-sesāt-an*, ساله *sālah*, سیلف *silāp*.

EBRONÉ, E, adj., ساله *sālah*, سست *sesāt*.

ÉBUCCATION, s. f., سرداوه *serdāwah*.

ÉBUDIT, E, برعلم *ber-ilmu*, علم *ilmu*, برفتحیهون *ber-pergatahū-an*, حکم *hakim*.

ÉBUDITION, s. f., فتحیهون *pergatahū-an*, علم سورت *ilmu sūrat*.

ÉRUPTION, s. f., تتاسن *tetās-an*, Faire — منتس *menetās*.

ÉRUPTION, sur la peau, کتبوهن *ka-tumbūh-an*, بنتل *bintil*. — sur le visage, جراوت *jerawat*.

ÉRYSIPELE, s. m., سجنس ساکت *sa jenis sakit bārah*.

ESCABEAU, s. m., فلاق کاکي *pe-lāpik kākī*. L'escabeau de vos pieds, فلاق ککککیم *pe-lāpik kaki-kakī-mu*.

ESCADRE, s. f., اغکاتن *angkāt-an*.

ESCADRON, s. m., فسوکن اروغ برکود *pasūk-an orang ber-kūda*.

ESCALADE, s. f., حال منيکي دغن *hāl me-naik-i degan tangga*. Emporter la place par escalade, ملغکر نگرى سرت منيکين دغن *me-laggar nagri serta me-naik-i-ña degan tangga*.

ESCALADER, v. a., منيکي دغن *me-naik-i degan tangga*. Il escada le fort, مک کوت ايت فون دنیکاله *maka kōta itu pūn di-naik-i-ña-lah degan tangga*.

ESCALIER, s. m., *tangga*. — tournant, *tangga pūtar-pūtar*. — d'un débarcadère, *tangga pangkāl-an*. Les marches d'un —, اتق *anak-anak tangga*. Monter un —, نايق *nāik tangga*.

ESCAMOTAGE, s. m., 1°, action d'escamoter, *peñulāp-an*. 2°, résultat, *sulāp-an*.

ESCAMOTER, v. a., مپولف *meñulap*. —, faire disparaître, ملنپفکن *menlenāp-kan*.

ESCAMOTEUR, EUSE, s., فپولف *pe-ñulap*. — de profession, توکغ سلاشن *tūkang sulāp-an*.

ESCAPADE, s. f., کلکون لوریغ فانت *ka-lakū-an lūar yang pātut*.

ESCARBOT, s. m., insecte, تشکاد *tangkāda*, کمبغ *kumbang*, لیفس *līpas*.

ESCARBOUCLE, s. f., یاقوت *yākūt*, مانکم *mānikam*.

ESCARCELLE, s. f., فندی *pundi*, کندغ *kandung*.

ESCARGOT, s. m., limaçon, اونم *ūnam*, اونم برکولت *ūnam ber-kūlit*, کلبوی *kelambūi*.

ESCARMOUCHE, s. f., فرکلپسن *perkelahī-an*.

ESCARPÉ, E, adj., چورم *xūram*, ترجل *terjal*. Montagne escarpée, گونغ یغ چورم *gūnurg yang xūram*.

ESCARPOLETTE, s. f., بواين *buwāy-an*.

ESCIENT, s. m., ستاهو *sa-tāhu*, ایغت *ingāt*, اغاتن *ingāt-an*. Faire quelque chose à bon escient, مشرجاکن سواتو فکرجاين دغن ستهون *mergarjā-kan suātu pe-karjā-an degan sa-tahū-ña*.

ESCLANDRE, s. m., گاده یغ مبری *gādoh yang mem-brī mālu*.

ESCLAVAGE, s. m., فرهبان *per-hambā-an*, توانان *tawān-an*. Réduire à l'esclavage, مفرسپهان *mem-per-sahayā-kan*, مفرهبان *mem-per-hambā-kan*.

ESCLAVE, s. et adj., سهای *sahāya*, فاتق *pātek*, بودق *būdak*, هب *hamba*. Un —, سوره سهای *sa-ōrang sahāya*. Une —, سهای فرمفون *sahāya perampūan*. — né dans la maison du maître, اتق مس *anak mās*. — dont la liberté est engagée pour dette, اورغ برهوتغ مغبرغ *orang ber-hūtang meng-iring*. — rendu libre, سهای یغ جادی مردهیک *sahāya yang jādi mardahika*, یغ سده *yang sudah di mardahikā-kan*. Etre — des passions, منورت هوا نفسوک *menūrut hawā nefsū-ūa*. Travail d'esclave, travail difficile, فکرچان یغ سوکر *pekarjā-an yang sūkar*. — fait en guerre, تاون *tāwan*, توانان *orang tawān-an*.

ESCOMPTE, s. m., یغ دقوتغ سبب *wang yang di-pūtung sebab* ممباير دهولو *mem-bāyar dahulu*.

ESCOPEPTE, s. f., espèce de carabine, سجنس سناقغ *sa-jenès senā-pang*, ترکل *terkul*.

ESCORTE, s. f., gens qui escortent, اورغ سغسغ *orang sorgsong*, اورغ مپسغ *orang meñorgsong*, اورغ مغهنتر *orang meng-hantar*. Sous l'escorte d'un

général, دباوه فمهنتران تون جندرال *di-bāwah peng-hantār-an tūan jendrāl itu*. —, vaisseau de guerre qui accompagne, کفل فرغ *kapal prang yang turut ber-jāga di-lāut*.

ESCORTER, v. a., accompagner pour protéger, مغهنتر *meng-hantar*, مغسغ *meñorgsong*, مغبرغ *meng-iring*, مغنجر *meng-anjur*, مباو *mem-bāwa*. — quelqu'un dans le chemin, مغهنتر *meng-hantar orang di-jālan*.

ESCOURGEON, s. m., سجنس شعير *sa-jenès šair*.

ESCRIME, s. f., علم برماین سنجات *ilmu ber-māin senjata*, فنچاکان *penxāk-an*. Salle d'escrime, رومه *rumah bel-ājar ber-māin senjata*. Maître d'escrime, فنچاجر برماین سنجات *peng-ājar ber-māin senjata*.

ESCRIMER, v. n., faire des armes, برماین سنجات *ber-māin senjata*, ممنچق *memenxak*.

ESCROC, s. m., چلیک *xulika*, فنچجوری *pen-xūri*, باغست *bangsat*, فنچچو *pengixu*, فنچفو *penīpu*.

ESCROQUER, v. a., منچجوری *men-xūri*, مغنچو *mengixu*, منیفو *menīpu*, منچجوری دغن تیفو *men-xūri dengan tīpu*.

ESCROQUERIE, s. f., فکرجان بخت *pe - karjā - an bangsat*, فنجریئن *pen-xurī-an*, فرتقون *per-tipū-an*.

ESPACE, s. m., کلواسن لگه *legàh*, کلواسن *ka-luwās-an*, تمفت *tampat*. Garder un espace entre, مبری لگه انترا *mem - brī legàh antarā - ña*. L'espace céleste, کلواسن لاغت *ka-luwās - an lāngit*. Il manque d'espace, کورغ تمفت *kūrang tampat*. — de temps, وقت لگه *waktu legàh*, وقت لام *waktu lamā - ña*. Dans l'espace de six jours, فدائمهاری لام *pada anàm hārīlamā - ña*. L'espace entre les dents, چله کیکی *xelàh gīgi*.

ESPAÇER, v. a., مشاترکن بارغ ۲ سرت *meng - ātur - kan* لگه انترا *bārang - bārang serta mem - brī legàh antarā - ña*.

ESPADE, s. f., sabre de bois qui sert à battre le chanvre, کولوق کایو *gōlok kāyu ākan* مبروق گنج *meñerbuk ganja*.

ESPADEE, v. a., tiller le chanvre, مبروق گنج دغن کولوق کایو *meñerbuk ganja dengan gōlok kāyu*.

ESPADON, s. m., grande et large épée, سجنس شمشير بسر *sa - jenès šimšīr besār*.

ESPADON, poisson, ایکن تودوق *ikan tōdaq*.

ESPAGNE, s. f., تانه سفاپل *tānah sepāñol*, نکری کستیل *nagrī kastīla*.

Blanc d'Espagne, کافر ولد *kāpur wolanda*.

ESPAGNOL, E, adj., در تانه سفاپل *deri tānah sepāñol*. Un Espagnol, اورغ سفاپل *orang sepāñol*.

ESPALIER, s. m., arbres appliqués au mur, فوهن یغ چابغن دایکت کغد *pōhon yang xābang - ña di-ikat ka-pada pāgar*.

ESPALMER, v. a., t. de mar., ملابرکن کفل *me - lābur - kan kapāl*.

ESPÈCE, s. f., روڤ جنس *jenès*, ماچم *rūpa*, باکی *bāgey*, فری *prī*, جنس یغ بايق *māxam*. Bonne —, جنس یغ بايق *jenès yang bāiḳ*. D'une même —, لاین *sa-jenès*. Une autre —, لاین *lain jenès*.

Diverses espèces, باکی *bāgey - bāgey*. Qui sont de différentes espèces, یغ بر باکی ۲ رفان *yang ber - bāgey - bāgey rupā - ña*. Des gens de différentes espèces, اورغ یغ بر باکی ۲ فرین *orang yang ber - bāgey - bāgey prī - ña*. Quelle — d'homme est-ce là! ماچم ایت *apa māxam orang itu*. L'espèce humaine, اورغ مانسی *orang mānusiā*.

ESPÈCES, s. f., pl., argent monnayé, وڭ ترتمف *wang ter - tempa*, درهم *derham*. Payer en espèces, مبابر دغن وڭ امس اتو دغن وڭ فیرق *mem - bāyar dengan wang amès ātaw dengan wang pēraḳ*.

ESPÈCES (dans l'Eucharestie).

Les espèces ou apparences, فری ۲ *prī-pri*, یغ جاته دباوه فرسان کامی *yang jatuh di-bāwah pe-rasā-an kāmī*. Les espèces du pain et du vin, فری ۲ روتی دان ایر اغکور *prī-pri rōti dān āyer anggūr*.

ESPÉRANCE, s. f., هراڤن *harāp-an*, فخرهراڤن *ka-harāp-an*, فخرهراڤن *perg-harāp-an*, اس *asa*. La foi, l'espérance et la charité, ایمان دان *imān dān kā-harāp-an dān pengasih-an*. Donner de l'espérance, ممبری اس *mem-brī asa*. Se bercer d'une vaine —, مناره فخرهراڤن یغ سی ۲, *menāruh perg-harāp-an yang sia-sia*. Il est l'espérance de son père et de sa mère, ایاله یغ دهارف ایبو بڤاک *iā-lah yang di-hārap ibu bapā-ña*. N'avoir plus d'espérance, هیلیخ *hīlīx perg-harāp-an*, فوتس *pūtus asa*. Détruire l'espérance de quelqu'un, مومتسکن اس اورغ *memūtus-kan asa ōrang*.

ESPÉRER, v. a., مشهارف *meng-hārap*, مشهارفکن *meng-hārap-kan*, براس *ber-asa*. — en Dieu, مشهارف *meng-hārap ākan allah*. — le pardon, مشهارفکن امثن *meng-hārap-kan ampun*. Personne en qui on espère, اورغ یغ دهرفانی *ōrang yang di-harāp-i*. Or nous espérons, براس *maka adā-lah*

kāmi ber-asa. Et les nations espéreront en son nom, مک فدنامک سکل *maka pada namā-ña segala kalāik ākan ber-asa*.

ESPIÈGLE, adj., چردق *xerdik*, جناک *jenāka*. Enfant —, بودق یغ *būdak yang xerdik*.

ESPIÈGLERIE, s. f., سند *senda*, گورو *gūrāw*. Faire des espègleries, برسند *ber-senda*.

ESPION, NE, s., سولو *sūlu*, پبولو *peñūlu*, پبامر *peñāmar*. Envoyer des espions, مپوره سولو *meñūruh sūlu*. Trois jours après vint de nouveau un espion, تیگ هاری *selang tiga hāri* *maka dātang pūla sūlu*.

ESPIONNER, v. a., مپولو *meñūlu*, مشهنتی *meng-hintey*.

ESPLANADE, s. f., هلامن *halāman*. L'esplanade du palais, هلامن استان *halāman astāna*.

ESPOIR, s. m., هراڤن *harāp-an*, اس *asa*.

ESPRIT, s. m., intelligence, روح *rūh*, هاتی *hāti*, عقل *aqal*, بودی *būdi*, پاو *ñāwa*. L'esprit de Dieu, روح الله *rūh allah*. Adorer Dieu en — et en vérité, سمبه سجد فد الله *sembah sujud*

pada allah dengan rūh dān haḳīkat. Il a beaucoup d'esprit, ای بر عقل باقی *ia ber-aḳal bānāk.* — ferme, هاتی تتف *hāti tetāp.* — éclairé, بودی عقل *aḳal būdi.* — fin, هالی عقل *aḳal hālus.* — pur, تیاد هاتی سوچی *hāti sūxi.* Sans —, تیاد بر عقل *tiāda ber-aḳal,* تیاد بر بودی *tiāda ber-būdi.* L'esprit humain, عقل اورغ مانسی *aḳal ōrang mānusiā.* La lettre tue et l'esprit vivifie, حرف ایت متمیکن تتاٹی روح ایت *huruf itu me-mati-kan tetāpi rūh itu meng-hidup-kan.* Absent de corps, mais présent en —, غیب دغن داڭخ دان حاضر دغن پاو *geib dengan dāgīng dān hādīr dengan nāwa.* Venir à l'esprit, ترايغت *ter-kenāng-kan,* روح القدس *ter-īngat.* Le Saint —, روح القدس *ruḥul-ḳudus.* L'esprit, le sens, d'un livre, معنی کتاب *maṇa kitāb,* ارتقی کتاب *arti kitāb.*

ESPRIT, caractère. Homme d'un — doux, هاتی جیتی هتین اورغ *ōrang yang jīnāk hati-ña.* — mutin, اغکار *aḡkāra,* تگر *teḡar.*

ESPRIT, âme, پاو *nāwa,* جیو *jīwa.* Rendre l'esprit, فوتس پاو *pūts nāwa.* Les esprits bienheureux, جیو اورغ ماتی یغ دسورک *jīwa ōrang māti yang di-suwarga.*

ESPRIT, substance immatérielle, spectre, هنتو *hantu,* بايغ *bāyang,* خیال *ḳeyāl,* اورغ هالیس *ōrang hālus.* — impur, هنتو یغ نجس *hantu yang nejis.* — malin, هنتو یغ جاهت *hantu yang jāhat.*

ESPRIT mauvais, démon, شیطان *šeitān,* عفريت *iblis,* جن *jīn,* هنتو *hantu.* —, lutin, فولغ *pōlong.* — qui attaque les enfants, قتیانق *puntiā-nak.*

LES ESPRITS, ارواح *arwāh.* Perdre ses esprits, هیلغ ارواح *hīlang arwāh,* ربه فغسن *rebāh pīngsan.* Recouvrer ses esprits, مپدر *meñdār,* برسدر *ber-sedār.* Calmer les esprits, متفکن هاتی *menetāp-kan hāti,* منفکن هاتی *meñenāng-kan hāti.*

ESPRIT, spiritueux, عرق *rūh,* عرق *arāk.* — de vin, روح العرق *rūh el-arāk.* — de vitriol, روح تروسی *rūh trūsi.*

ESQUIE, s. m., سمفن *sampan,* فراهو کچل *prāhu keḡil.*

ESQUILLE, s. f., تاتل تولغ *tātāl tūlang.*

ESQUINANCIE, s. f., گوم *guwam,* ساکت چقو *sākit cekèḳ.*

ESQUISSE, s. f., فنا *petā,* دینه چنتو *xonto,* رنجان *ranxāna,*

dīnah. — d'une lettre, رنجان سورت *ranxāna sūrat*.

ESQUISSE, v. a., ممتوت قتا *mem-būat petā*, ممتوت چنتو *mem-būat xonto*, مرنجانان *me-ranxānā-kan*. — un portrait, ممتوت چنتو تلادن *mem-būat xonto tulādan*.

ESQUIVER, v. a., منغسکن *menangkis-kan*, ممالهکن *meñālah-kan*. — un coup, منغسکن قالو *menangkis-kan pālu*.

ESQUIVER, éviter, مللوی *me-lalū-i*. — un danger, مللوی بهای *me-lalū-i bahāya*.

S'ESQUIVER, v. pron., براندر *ber-undur*, لاری *lāri*. — de la bataille, براندر درفد فرغ *ber-undur deri-pada prang*, لاری درفد فرغ *lāri deri-pada prang*.

ESSAI, s. m., چوب *xōba*, فرچبان *per-xobā-an*. Coup d'essai, فرتام فکرجان یخ دبت سؤرخ *portāma pe-karjā-an yang dibūat sa-ōrang*.

ESSAIM, s. m., مدمدوون *madu-madū-an*, کاون لبه *kāwan lebèh*. — des auterelles, کاون بلاخ *kāwan bilālang*. Par essais, برکاون ۲ *ber-kāwan-kāwan*.

ESSARTER, v. a., défricher, nettoyer, میخ *meñiang*, میوچی *meñūxi*. — un champ, میخ لادغ *meñiang lādang*.

ESSAYER, v. a., éprouver, منچوب *men-xōba*. — d'apprendre la peinture, منچوب بلاجر علم کمبر *men-xōba bel-ājar ilmu gambar*. — de lever, منچوب مشغکت *men-xōba meng-angkat*. — un cheval, منچبای *men-xobā-i kūda*.

ESSENCE, s. f., substance, nature, کئدائن *ka-adā-an*, وجود *wujūd*, ذات *dzāt*. — divine, فیری *prī*, کئدائن الله *ka-adā-an allah*.

ESSENCE, propriété, صفة *ṣifat*. Il est de l'essence d'un corps de tomber sous les sens, صفة لبائک ایت *ṣifat lembāga itu iā-itu jātuh iā dibāwah pe-rasā-an*. —, parfum, huile aromatique, میق بوبوون *mīnāk bau-baū-an*. — de rose, میق ماور *mīnāk bau-baū-an deri-pada bunga māwar*.

ESSENTIEL, LE, adj., nécessaire, تیاد داثت تیاد *tiāda dāpat tiāda*, واجب *wājib*, هارس *hārus*. Il est — à un roi d'être juste, تیاد داثت تیاد سؤرخ راج جادی اورغ عادل *tiāda dāpat tiāda sa-ōrang rāja jādī ōrang ādil*. Il est — qu'il purifie son cœur, واجب ای میچیکن *wājib iā meñūxi-kan hāti diri-ña*.

ESSIEU, s. m., فوست *injin*, کایو لنتخ کريت *pūsāt, kāyu lintang*.

karēta, باتخ بسی لتخ کریت *bātang besī lintang karēta*.

ESSOR, s. m., vol d'un oiseau, حال بورخ ملائخ *hāl būrang melāyang*. Prendre son —, ملائخ *melāyang*, براغتت *ber-angkat*.

ESSOUFFLÉ, E, part. pas. du v. essouffler, مغه *mengah*. Très —, ترمغه *ter-mengah-mengah*.

ESSOUFFLER (S'), v. pron., منجادی *men-jādī* مغه *mengah*. — en montant une montagne, منجادی مغه سبب *men-jādī mengah sebāb* نایکی کواخ *naik-i gūnung*.

ESSUIE-MAINS, s. m., کاین مپاڻو *kāin meñāpu* توال *tūāla*.

ESSUYÉ, E, part. pas. du v. essuyer, ساڻو *sāpu* دساڻو *di-sāpu*.

ESSUYER, v. a., مپاڻو *meñāpu*. — le visage avec son mouchoir, مپاڻو مڻوڪ دغن ساڻو تانغن *meñāpu mūka dengan sāpu tāngan*. Il essuie les larmes de la princesse, ای مپاڻو ابر مات تون قتری *ia meñāpu āyer māta tūan putrī*.

Fig. — les larmes de quelqu'un, le consoler, مڻوڪ هپبرکن *meng-hībur-kan*.

ESSUYER, souffrir. — des pertes, کن روگی *kena rūgi*.

EST, s. m., orient, تيمر *tīmur*, مشرق *mašraq*. Le côté de l'est, سبله تيمر *sa-belāh tīmur*. Vent

d'est, اغن تيمر *āngin tīmur*. Sud-est, تڻگار *tonggāra*. Est-sud-est, تيمر تڻگار *tīmur tonggāra*. Nord-est, تيمر لاوت *tīmur lāut*. Est-nord-est, تيمر سمات اتار *tīmur sa-māta utāra*.

ESTACADE, s. f., ترڻگير دالم سوڻي *trangkeyra dālam sūngey ākan meñakat dia*.

ESTAFETTE, s. f., شورہ بيخ چڻت *pe-sūruh yang xepāt jālān*.

ESTAMINET, s. m., کدی اورخ *kadēy ōrang men-jūal kahwah*.

ESTAMPE, s. f., گمبر بيخ دچڻکن *gambar yang di-xāp-kan*.

ESTAMPER, v. a., منچاڻي *men-xāp-i*, منچڻکن *men-xāp-kan*.

ESTAMPILLE, s. f., چڻ ترا *terā*, چڻ *xāp*.

ESTAMPILLÉ, E, part. pas. du v. estampiller, تتررا *ter-terā*.

ESTAMPILLER, v. a., منرا *menerā*, مڻوڪ مڻوڪه *mengxāp*, مڻوڪه مڻوڪه *mem-būbuh xāp*.

ESTIMABLE, adj., انده *indah*, هارس داندهکن *hārus di-indah-kan*, ملي ترالو *ter-lālu mulia*, محتشم *muhtašem*.

ESTIMATION, s. f., حال منيلي *hāl me-nīley*, اور اوارن *āwar-awār-an*.

ESTIME, s. f., حرمة *hormat*, تعظيم *tatīm*. Témoigner de l'estime, مڻوڪه مڻوڪه *mem-brī hormat*.

ESTIMÉ, E, part. pas. du v. estimer, dont on a bonne opinion, *ياغ دانهکن* *yang di-indah-kan*.

ESTIMÉ, mis à prix, *نيلي* *niley*, *ترهنگاکن* *ter-hargā-kan*.

ESTIMÉ, conjecturé, *سنگ* *sangka*, *ترسنگ* *ter-sangka*, *کیر* *kīra*.

ESTIMER, v. a., avoir une bonne opinion de, *مغندهکن* *meng-indah-kan*, *میلنگکن* *mem-bilang-kan*, *مغمرمتکن* *meng-hormat-kan*.

ESTIMER, apprécier la valeur de, *مغهرگاکن* *meng-hargā-kan*, *منیلیکن* *me-niley-kan*, *مغاورا* *meng-āwar-āwar*.

ESTIMER, conjecturer, compter, *مغیر* *mengīra*, *مپنگ* *meṅangka*, *مغاه* *meng-āgah*.

S'ESTIMER, v. pron., *مغندهکن* *meng-indah-kan diri-ña*. S'estimer heureux, *مپنگاکن* *meṅgākan diri-ña* *بهرهگی* *berhagī*.

ESTIVAL, E, adj., موسم فانس *mūsīm pānas pūña*. Plantes estivales, *تانم* *tanām-an yang ber-bunga pada mūsīm pānas*.

ESTOC, s. m., pointe de l'épée, *هوجخ فدغ* *hūjung pedang*. Frapper d'estoc et de taille, *منیکم دان ممنگل* *menikam dān memanggal*.

ESTOMAC, s. m., *همدال* *hampedal*, *تمبولق* *tembolok*. Maladie d'estomac, *ساکت همدال* *sakit hampedal*. Crampe d'estomac, *رغکت همدال* *renggut hampedal*.

ESTOMAC, partie extérieure, *داد* *dāda*. Le creux de l'estomac, *هولو هاتی* *hulu hāti*.

ESTOUFFADE, s. f., *تومس* *tūmis*. Viande cuite à l'estouffade, *تیسن* *tumīs-an*.

ESTRADE, s. f., lieu d'une chambre plus élevé que le parquet, *تمفت تشگی دالم رومه* *tampat tinggi dālam rūmah*, *پلاقکت* *pe-lāpik geta*.

Loc. Battre l'estrade, rôder, *برجالان* *ber-jālan-jālan*, *مغبار* *mengumbāra*.

ESTROPIÉ, E, part. pas. du v. estropier, *کودغ* *kūdug*, *تمغ* *timpang*, *لاس* *lāsa*, *چنگل* *xengkul*. —, boiteux, *فنجخ* *pinxang*, *انچت* *inçut*. —, manchot, *چاقق* *xāpik*.

ESTROPIER, v. a., *مغودغ* *mengūdug*, *مغودغکن* *mengūdug-kan*.

ET, conj., *دان* *dān*, *سام* *sāma*, *سرت* *serta*, *دغن* *dengan*, *سرای* *serāya*, و *u*. Le ciel et la terre, *لاغت دان بوی* *lāngit dān būi*. Du riz et du poisson, *ناسی سام ایکن* *nāsi sāma iken*. Sur mer et sur

terre, دلاوت دان ددارت *di-lāut dān di-dārat*. Il tressaillit et se leva, *maka mā ter-kejūt serta ber-bangkit*. Le Dieu très-haut et digne d'être glorifié, *allah subhānah u taāla*.

Entre deux noms employés par opposition ou par analogie, et se retranche assez ordinairement en malais. Grands et petits, *بسړ کچل besār keçil*. Jour et nuit, *سیخ مالم سیاږ mālam*. Mari et femme, *استری لاکي lāki istrī*.

ÉTABLE, s. f., *کندځ kandang*, *رومه بناڅ rūmah binātang*. — à bœufs, *کندځ لمبو kandang lembu*.

Loc. prov. Fermer l'étable quand les bœufs n'y sont plus, porter remède quand il n'est plus temps, *مېری اوبت فد بیل اوبت تیاد برکون لاکي mem-brī obat pada bila obat tiāda ber-gūna lāgi*.

ÉTABLI, s. m., table d'artisan, *میچ اورڅ بکرځ mēja orang bekarja*, *میچ توکڅ mēja tukang*.

ÉTABLIR, v. a., fonder, poser, *منځاکن menegā-kan*, *مندریکن mendiri-kan*, *منداکن meny-adā-kan*, *ملتقن me-letāk-kan*. — une maison, *منځاکن رومه menegā-kan rūmah*. — des lois, *منداکن اندڅ meny-adā-kan undang-undang*. — les fondements d'un palais, *ملتقن*

الاسن مالځي *me-letāk-kan alās-an māligy*.

ÉTABLIR, affermir, *منځهکن menegūh-kan*, *منتقن menetap-kan*. — un témoignage, *منځهکن کسقسین menegūh-kan ka-saksī-an*. — une bonne administration, *منتقن فرته menetap-kan parentah yang ādil*.

ÉTABLIR, prouver, *منتونک menantū-kan*. — son droit, *منتونک حقن menantū-kan hak-ña*.

ÉTABLIR, mettre dans un état, *مندودفکن men-dūduk-kan*. Il établit son fils, *ای مندودفکن انقن لکلاکي ia men-dūduk-kan anak-ña laki-lāki*.

s'ÉTABLIR, v. pron., se poser, se fixer, *دودق فد سواتو تمفت dūduk pada suātu tempat*.

ÉTABLISSEMENT, s. m., 1°, action d'établir, *حال مندیریکن hāl mendiri-kan*, *حال منځاکن hāl menegā-kan*, *حال منتقن hāl menetap-kan*. 2°, état, condition, *کدوکن kaduduk-an*.

ÉTABLISSEMENT, demeure, *تمفت tampat dūduk*, *کدیامن ka-diām-an*.

ÉTAGE, s. m., *تځکت tingkat*, *تځکت pangkat*, *لافس lapis*. — supérieur, *تځکت رومه یځ داتس tingkat rūmah yang di-ātas*. Maison à cinq étages,

رومه برتشتک لیم *rūmah ber-tiŋkat līma*.

Fig. Sot à triple étage, کیل گیل *gīla ber-sūsun*.

ÉTAGER, v. a., ranger par étages, ۲ مشتاتر برتشتک *merg-atur ber-pangkat-pangkat*.

ÉTAGERE, s. f., ۲ تفت یخ برتشتک *tampat yang ber-pangkat-pangkat akan merg-aturkan bārang-bārang*.

ÉTAI, s. m., سوکخ *tunġkat*, سوکخ *sōkong*, فاق *pāpa*, تنجیح *tunġang*, جراجق *jerājak*, لابق *lāpik*.

ÉTAİN, s. m., تیمه *tīmah*, تیمه *tīmah pūtih*, کالغ *kālary*. Minerai d'étain, تیمه تانه *tānah tīmah*. Une mine d'étain, تیمه *tīmah*. Etain en lame, تیمه نیفس *tīmah nīpis*. Fil d'étain, تیمه کات *kāwat tīmah*.

ÉTAL, s. m., boutique de boucher, کدی قمتی *kadèy pem-bantey*.

ÉTALAGE, s. m., exposition de marchandises, کدی مان دکاغن *kadèy māna dagāng-an di-tunġuk-kan*.

ÉTALAGE, fig., ce dont on fait parade, بارغ یخ دتنجقن *bārang yang di-tunġuk-kan*. Faire — de son talent, مننجقن کفنداینن *menunġuk-kan ka-pandèy-an-ña*.

ÉTALER, v. a., exposer en vente, مموک *mem-būka*, مناره دکدی *menā-*

ruh di-kadèy. — des marchandises, مموک دکاغن *mem-būka dagāng-an*.

ÉTALER, étendre, مشمفرکن *merg-hampar-kan*. — un tapis, مشمفرکن *merg-hampar-kan permaidāni*.

ÉTALER, fig., montrer, مننجقن *menunġuk-kan*, میناکن *meñatākan*. — sa science, مننجقن *menunġuk-kan pengatahūan-ña*.

ÉTALON, s. m., cheval entier, کود جنتن *kūda jantan*.

ÉTALON, s. m., modèle de poids et de mesure, اچون *axūan*, چنتو *xonto*, تلادن هوکر *tulādan hūkur*, جشک *jangka*. Rectifier une mesure sur l'étalon, مموک *mem-būbuk hūkur pada xonto*.

ÉTALONNER, v. a., un poids, une mesure, منچافی باتو داچغ *men-xāp-i bātu dāxing*, منچافی هوکر *men-xāp-i hūkur*.

ÉTAMBOT, s. m., t. de mar., بورت کفل *būrīt kapāl*, بریتن *burīt-an*. De l'étambot à l'étrave, در بریتن فراهو *deri burīt-an prāhu kahālūwan-ña*.

ÉTAMER, v. a., مپافو دغن ایر تیمه *meñāpu dergan āyer tīmah*.

ÉTAMINE, s. f., کاین جارغ *kāin jārang*, دان هالس *dān hālus*.

ÉTAMINE, bluteau, پیرو *nīru*.

Fig. Passer à l'étamine, éprouver, محبوب *men-xōba*.

ÉTAMINES de fleur, ساری بوغ *sāri būga*.

ÉTANCHE, adj., qui ne fait pas d'eau, یغ تیساد بوچر *yāng tiāda bōxor*.

ÉTANCHER, v. a., مناهنکن *menāhan-kan*, منوٹ *menūtu*. — le sang, داره مناهنکن *menāhan-kan dārah*. — la soif, موسکن دهاک *memūwas-kan dahāga*.

ÉTANÇON, s. m., تشکت بس *tungkat besār*.

ÉTANÇONNER, v. a., منغکت *menungkat*. — un plancher, منغکت بسر *menungkat lōtīng deman tungkat besār*.

ÉTANG, s. m., کولم *kūlam*, تلاک *telāga*, تمبق *tambak*.

ÉTANT, part. prés. du v. être, اد *ada*, سبب اد *serta ada*, سرت اد *serta ada*, سبب ای سرت *sebāb ada*. — à la ville, ای سرت *ia serta ada di-nagrī*. — riche il doit faire l'aumône, سبب اد ای کای مک هارس ای مبری *sebāb ada ia kāya maka hārus ia mem-brī şedekat*.

ÉTAPE, s. f., lieu de séjour, تمقت *tampat per-hentī-an*, فرهنسین *per-singgāh-an*. D'étape en —, در فرسنگاهن *per-singgāh-an*.

deri per-singgāh-an ka-pada per-singgāh-an.

ÉTAT, s. m., manière d'être, فری *prī*, حال *hāl*, کدآن *ka-adā-an*.

— d'une chose, فری حال *prī hāl*. Tel est l'état des choses, دمکنله *demikīan-lah prī hāl*. Quel est l'état de l'affaire, اف حال *apa hāl pe-karjā-an itu*. L'état du corps, فری توبه *prī tūbuk*. — de l'atmosphère, فری ادر *prī udara*. Ceci est encore en bon —, ایت لآگی باقی اداں *itu lāgi bāik adā-ña*.

ÉTAT, condition, کددوکن *ka-dudūk-an*, فری *prī*, حال *hāl*. — de grâce, کددوکن نعمة *ka-dudūk-an niṣmet*. — d'interdiction, de pénitence, نستاف *nastāpa*. — d'une femme en puissance de mari, فری *prī* حال فرمفون دباو کواس لکین *hāl perampūan di-bāwah kuāsa lakī-ña*.

ÉTAT, profession, فکرجان *pe-karjā-an*, جواتن *jawāt-an*. — de menuisier, فکرجان توکخ کایو *pe-karjā-an tūkary kāyu*.

ÉTAT, rang, فرمقت *perangkat*, مرتبة *mertabat*. Dieu l'a placé dans un état élevé, توهن الله سده مندودکن *tūhan allah sudah men-dūduk-kan dīa ka-pada pangka yang tinggi*. Suivant

son —, دغن سترين *denganseperti-*
na.

ÉTAT, gouvernement, royaume,
كردان *ka-rajā-an.* Un grand —,
كردان يڭ بسر *ka-rajā-an yang*
besar. Administrer un —, مشر جاكن
كردان *mergarjā-kan pe-*
karjā-an ka-rajā-an. Conseil
d'Etat, مجلس كردان *mejlis ka-*
rajā-an. Ministre d'Etat, منترى
mantri. Homme d'Etat, اورڭ يڭ فهم
كردان *orang yang fhem*
pada ilmu pementāh-an. Crime
d'Etat, ساله لاون كردان *salah lāwan*
ka-rajā-an.

ÉTAT, relevé, exposé, سورت
sūrat, دفتر *daftar,* حال
ka-adū-an hāl. — des dettes
actives et passives, سورت هوتڭ
sūrat hūtang pi-hūtang. — des
services, دفتر سكل كبتين *daftar*
segala ka-bakti-an.

Loc. Etre en état de, pouvoir,
دائت *dāpat,* بوله *būleh.* Faire beau-
coup d'état de quelqu'un, مشندهن
اورڭ *merg-indah-kan orang.* Mettre
en —, مشاتركن *merg-atur-kan,*
membaik-i.

ÉTAT-MAJOR, s. m., سكل هلبالڭ
segala hulubālang, سكل
segala panghulu prang.

ÉTAU, s. m., فلر ايتق اكن
pelèr itik akan memutar kenxang.

ÉTAYER, v. a., منڭكت *menungkat,*
منڭجڭ *menunjang,* ملائفكن
melāpik-kan, مبوبه تڭكت
mem-būbuh tungkat, مبوبه
mem-būbuh sōkong. — un mur,
منڭجڭ تبق *menunjang tembok.* —
une maison, منڭكت رومه
menungkat rūmah. —
un navire pour le réparer, مشالڭ
mergālang.

ET OÛTERA, et le reste, دان لاين
dān lāin deri-pada itu.

ÉTÉ, s. m., موسم فانس
mūsīm pānas, موسم كمارو
mūsīm kemāraw. L'été prochain,
موسم فانس يڭ دائڭ
mūsīm pānas yang dātang. Chaleur
de l'été, موسم كمارو
ka-panās-an mūsīm kemāraw. Pa-
villon d'été, فراڭين *per-angin-an.*

ÉTÉ, part. pas. du v. être, سده اد
sudah ada, جادى *jādi,* سده
sudah jādi, سده *sudah.* Il a été
malade, اى سده اد ساكت
ia sudah ada sākit. Il a — battu,
اى سده اد دڭول
ia sudah di-pukul.

ÉTEIGNOIR, s. m., فمادم
pemādam. — d'argent,
فمادم دڭول فيرق
pemādam deri-pada pērak.

ÉTEINDRE, v. a., فمادم
memādam, فمادمكن
memādam-kan, فمادم
memādam litin. — une bougie,
فمادم ليلن
memādam āpi. — le feu de la

concupiscence, ممتيكن هوا نفسو *me-matī-kan harwā nefsū*. — la charité, ممامدن فغسيهن *memādam-kan pergasih-an*.

ÉTEINDRE, détruire, faire cesser, مغمبايلشكن *merg-hilang-kan*, مغمبابسكن *merg-hābis-kan*. — les forces, مغمبايلشكن كواس *merg-hilang-kan kuāsa*. — les querelles, مغمبابسكن *merg-hābis-kan per-bantāh-an*. — la soif, مموسكن دهاك *memūwas-kan dahāga*. — une couleur, مپورمکن ورن *meñūram-kan warna*. — une dette, ممباير هوتغ *mem-bāyar hūtang*.

S'ÉTEINDRE, v. pron., فادم *pādam*, ماتي *māti*. La chandelle s'éteignit, ماک ليلن فون فادمله *maka lilin pūn pādam-lah*.

ÉTEINT, E, part. pas. du v. éteindre, فادم *pādam*, ترفادم *ter-pādam*, ماتي *māti*. Le feu est —, افى سده فادم *āpi sudah pādam*, افى سده ماتي *āpi sudah māti*. Chaux éteinte, ماکثر ماتي *kāpur māti*.

ÉTENDARD, s. m., بندير *bandēra*, علم *alam*, علم *alam*, فنجي *panji*, علامه *alāmat*. — blanc, بندير فوته *bandēra pūtih*. — rouge, بندير ميره *bandēra mērah*. — royal, علم كرجان *alam ka-rajā-an*. Arborer l'étendard, مندریکن فنجي *men-dirī-kan panji*, ماسخ بندير

memāsang bandēra. L'étendard de la croix, تند صليب *tanda šatīb*. Lever l'étendard de la révolte, منجادی درهاک *men-jādi durhāka*. Se ranger sous l'étendard de, منورت *menūrut*, مغيرغ *merg-irīg*.

ÉTENDRE, v. a., augmenter, donner plus d'étendue, ملوسکن *me-lūwas-kan*. — son royaume, ملوسکن *me-lūwas-kan ka-rajā-an-ña*.

ÉTENDRE en tirant, مرگشکن *me-regang-kan*. — une étoffe, مرگشکن *me-regang-kan kāin*.

ÉTENDRE, déployer, مغممفرکن *merg-hampar-kan*, مغمبنتشکن *mem-bentang-kan*, مغمبمبارگ *mergembārang-kan*, مموک *mem-būka*. — un tapis, مغممفرکن فرمدانی *merg-hampar-kan permadāni*. Il a étendu la voûte du ciel, ای سده مغمبنتشکن لاغت *ia sudah mem-bentang-kan lāngit*. — les ailes, مغمبمبارگ *mergem-bāng-kan sāyap*.

ÉTENDRE, allonger, ممنجشکن *memanjang-kan*, ملنجشکن *me-lanjang-kan*. — la durée de la vie, ممنجشکن عمر *memanjang-kan umur*.

ÉTENDRE, faire avancer, مغمنجشکن *merg-unjuk-kan*. — la jambe, le pied, مغمنجشکن کاکي *merg-unjuk-kan kāki*.

ÉTENDRE les bras, مَشْدَعْنَ تَاغَن *mergedung-kan tāngan*.

S'ÉTENDRE, v. pron., comme les plantes rampantes, مَلَات *me-lāta*.

S'ÉTENDRE, aller jusqu'à. Sa juridiction s'étend jusqu'à la mer, مَكْ فَمَرْتَاهَن اَيْت هَشْكَ كَلَاوت *maka pemarentāh-an-ña itu hingga ka-lāut*. Sa gloire s'étend dans le monde entier, مَكْ نَمَانْ مَشْهُور دَالَم *maka namā-ña mašhūr dālam sa-kali-an ālam*.

S'ÉTENDRE, se propager, بَرَجَشْكَت *ber-jangkit*, مَنَجَشْكَت *men-jangkit*.

ÉTENDU, E, part. pas. du v. étendre, qui est d'une grande superficie, لُوس *lūwas*.

ÉTENDU, tiré, رَغْغ *regang*.

ÉTENDU, déployé, كَمْبِغْ *kembang*, تَرَهْمْفَر *ter-hampar*, تَرَهْمْفَر *ter-hampar*.

ÉTENDU, allongé, لَنْجُت *lanjut*.

ÉTENDUE, s. f., espace, كَلْوَاَسَن *ka-luwās-an*. — d'un pays, جَجَاهَن *jajāh-an*. La vie de l'homme est d'une — très-bornée, كَهْدُوْفَن *ka-hidūp-an mā-nusia bāñak kūrang*.

ÉTERNEL, LE, adj., كَكَل *kakal*, بَقَا *bakā*, قَدِيم *qadīm*. La vie éternelle, كَهْدُوْفَن كَكَل *ka-hidūp-an kakal*. Le feu —, اَفِي يَغْ كَكَل *āpi yang kakal*. Ce monde n'est pas —, دُنْيَا كَكَل اِدَان *duniā ini*

tiāda kakal adā-ña. Le séjour —, سُوْرْكَ *suwarga*. —, sans commencement, اَزَالِي *azalī*, يَغْ تِيَادْ كَمَلَاءَن *yang tiāda ka-mulā-an-ña*. —, sans fin, اَبَادِي *abadī*, يَغْ تِيَادْ كَسَدَاهَن *yang tiāda ka-sudāh-an-ña*.

ÉTERNEL (par exagération), qui dure longtemps, لَام *lāma*, طُول *tuwel*. Une guerre éternelle, فَرِغْ يَغْ *prang yang lāma*. Un parleur —, اَوْرَعْ يَغْ بَرَكَاَتْ بَايَقْ *orang yang berkata-kata bāñak*, بَلِيْتَر *be-litar*.

L'ÉTERNEL, s. m., Dieu, تُوَهْن يَغْ *tūhan yang bakā*, اَلْقَدِيم *el-qadīm*.

ÉTERNELLEMENT, adv., فَدْ سَلْمَان *pada sa-lama-lamā-ña*, اَسْ فَوِي *atas pri yang kakal*. Il vivra —, اِي اَكْنْ هِيْدَفْ سَمْفِي سَلْمَان *ia akan hidup sampey sa-lama-lamā-ña*. La vérité du Seigneur demeure —, كَبْنَارَن هُوَادْ فَدْ سَلْمَان *ka-benār-an hūwa ada pada sa-lama-lamā-ña*.

ÉTERNISER, v. a., مَغْ كَلْكَان *mengakal-kan*.

ÉTERNISER, faire durer longtemps, مَلَنْجُتْ كَان *me-lanjut-kan*, مَنَطُولْ كَان *men-tuwel-kan*.

ÉTERNITÉ, s. f., كَكَال *kakāl-an*, يَغْ تِيَادْ كَمَلَاءَن دَان لَآغِي *yang tiāda ka-mulā-an-ña dān lāgi tiāda ka-sudāh-an-ña*. Qui

est de toute —, برککالن *ber-kakāl-an*.

L'ÉTERNITÉ, le monde à venir, اخره *aḳirat*. Nous nous rencontrerons dans l'éternité, داخرة ننتی کیت برتمو *di-aḳirat nanti kīta ber-temū*. Pour ce monde et pour l'éternité, اخره قد دنيا اين دان *pada duniā ini dān aḳirat*. —, par rapport au passé, ازل *azal*. —, par rapport à l'avenir, ابد *abad*.

ÉTERNUER, v. n., برسین *bersin*. Il éternue souvent, کرف ای برسین *krəp-krəp ia bersin*.

ÉTÊTER, v. a., des arbres, مرتبخ *me-ranting* کفال *kapāla* پوهن کایو *pōhon kāyu*. — un clou, مشغکت *merg-anḡkat* کفال *kapāla* پاکو *pāku*.

ÉTEULE, s. m., chaume, جرای *jerāmi*.

ETHER, s. m., اغکاس *aḡkāsa*, تفت بنتخ *təmpat bintang-bintang*.

ÉTHIOPIEN, NE, adj., زنگی *zangi*, حبشی *habāṣi*.

ÉTINCELANT, E, adj., چمرلخ *xemerlang*, گیلخ *gīlang*, گمیرلافن *gemirlāp-an*, زهرا *zahrā*, تفرلخ *te-perling*. Lumière étincelante, چهای یخ چمرلخ *xahāya yang xemerlang*, چهای یخ *xahāya yang gemirlāp-an*. Pierre précieuse étincelante, رتن زهرا *ratna zahrā*.

ÉTINCELER, v. n., briller, jeter des étincelles, برچهای *ber-xahāya*, چمرلخ *xemerlang*, بر بوغ ائی *ber-būḡa āpi*.

ÉTINCELLE, s. f., بوغ ائی *būḡa āpi*, فرلخ *perling*.

Fig. N'avoir pas une — d'esprit, تیا د عقل سکالی *tiāda aḡkal sa-kāli*.

ÉTIQUE, adj., maigre, کورس *kūrus*.

ÉTIQUETER, v. a., منند *menanda*, مبوبه علامه *menandā-i*, مبوبه علامه *mem-būbuh aḡlamat*.

ÉTIQUETTE, s. f., marque, écrit, تند سورت *sūrat*, علامه *aḡlamat*, تند *tanda*. Mettre une — sur un paquet, مبوبه سورت اتس بشکس *mem-būbuh sūrat atas bungkus*.

ÉTIQUETTE, cérémonial, عادة *ādat*, ترتیب *istiādat*, ترتیب *tertīb*, بهاس *bahāsa*. Connaitre l'étiquette, تاهو ترتیب *tāhu ādat*, تاهو ترتیب *tāhu tertīb*. Passer par dessus l'étiquette, ملشکر عادة *me-langgar ādat*. Suivant l'étiquette, تورت عادة *tūrut ādat*. L'étiquette des cours, استعادة رجا *istiādat raja-rāja*.

ÉTIREUR, v. a., tirer en fil certains métaux, منارک کawat *menāriḡ kāwat*, مشهیل کawat *merg-hēla kāwat*.

ÉTIREUR, s. m., یخ منارک کawat *yang menāriḡ kāwat*, توکخ کawat *tūḡang kāwat*.

ÉTISIE, s. f., maladie, بلا سنى *belā senī*, ککروسن *ka-kurūs-an*.

ÉTOFFE, s. f., بارغ يڭ *kāin*, تنونن *bārang yang di-tenūn*, کاین سوتر *tenūn-an*. — de soie, کاین سوتر *kāin sūtra*. — de coton peinte, indienne, باتق *bātik*. — fine, de coton ou de soie, dont on se sert pour faire des écharpes, چندی *xindey*. — de soie et de coton, کاین بروچی *barōxi*. — de laine, کاین کاین بولو دمب *kāin būlu domba*, کاین بانت *kāin bānat*. — de laine fine, صوف *şūf*, سقلات *sakelāt*. — ornée de fleurs, کاین فسفرام *kāin puspārāgam*. — d'or, کاین کئاسن *kāin ka-amās-an*. De riches étoffes, کاین يڭ انده *kāin yang indah-indah*.

ÉTOFFE, mérite, condition. Homme de mince, de basse étoffe, اورغ هين *ōrang hīna*. Gens d'une même étoffe, اورغ *ōrang - ōrang yang ber-sāma*.

ÉTOFFES, t. d'imp., ce que l'on paie au delà des frais d'impression, يڭ *yang di-bāyar*, دباير لبه درفد بلنج منرا *lebeh deri-pada belanja menerā*.

ÉTOILE, s. f., بنتغ *bintang*, نجم *najem*, نجوم *nujūm*. — fixe, بنتغ *bintang tetap*, ثابتة *bintang sābitat*. — du matin, بنتغ بابي

bintang bābi. — du soir, زهرة *bintang zahrat*. — polaire, بنتغ قطب *bintang kutub*. — de la mer, بنتغ لاوت *bintang laut*: — de la mer, fig. ستى مريم *seti marīam*. — brillante, بنتغ يڭ کمرلاڤن *bintang yang gemirlāp-an*. — filante, بنتغ چيرت *bintang ka-larāt-an*, چيرت *xirīt bintang*. Etincelant comme une —, تفرليخ سفرت بنتغ *te-perling seperti bintang*.

Loc. Coucher à la belle étoile, بولم دلور *ber-mālam di-lūar*.

ÉTOILÉ, E, adj., بر بنتغ *ber-bintang*, شنه دغن بنتغ *penūh degan bintang*. Ciel —, لاغت بر بنتغ *lāngit ber-bintang*.

ÉTOLE, s. f., جبة *jubbet*. Les extrémités de l'étole, فنچق جبة *punxak jubbet*. Qui a une —, revêtu d'une —, بر جبة *ber-jubbet*.

ÉTONNANT, E, adj., يڭ مبرى حيران *yang mem-brī heirān*, عجايب *ajā-yib*, يڭ کچغاغن *yang ka-xengāng-an*, ترحيران *ter-heirān*. Action étonnante, فر بوانن يڭ ترحيران *per-buāt-an yang ter-heirān*. Prodiges étonnants, عجايب يڭ کچغاغن *ajāyib yang ka-xengāng-an*.

ÉTONNÉ, E, part. pas. du v. étonner, چغغ *xengang*, ترحغغ *ter-xengang*, حيران *heirān*, دهشة *dahşat*, ماغو *māngu*, تر ماغو *ter-māngu*.

ÉTONNEMENT, s. m., دهشة *dahšat*,
 ثرى چغشغ *ka-heirān-an*, كحيرانن
pri xergang. Contempler avec —,
 ممدندغ دغن حيران *memandary dengan*
heirān.

ÉTONNER, v. a., مچحيرانن *merg-*
heirān-kan, منچغشغكن *men-xergang-*
kan, مبرى دهشة *mem-brī dahšat*.

S'ÉTONNER, v. pron., ترچغشغ *ter-*
xergang, حيران *heirān*.

ÉTOUFFÉ, E, part. pas. du v.
 étouffer, لس *lemàs*. Mort étouffé,
 ماتى لس *māti lemàs*. S'abstenir de
 viande étouffée, درين درثد
 منهانى *menahān-i*
dirī-ña deri-pada bārang yang
sudah māti lemàs.

ÉTOUFFÉ, éteint, فادم *pādam*.

ÉTOUFFEMENT, s. m., difficulté de
 respirer, داد سستق *sesàk dāda*, ايسق
isak, ثرى تىاد داقت برنفس *pri tiāda*
dāpat ber-nefas.

ÉTOUFFER, v. a., suffoquer, ملسكن
me-lemàs-kan, منچكك *men-xekèk*.
 — un oiseau, ملسكن بورغ *me-*
lemàs-kan būrung. — en prenant
 à la gorge, منچكك لهر *men-xekèk*
lēher. Les épines croissent et
 étouffent le blé, مك دردورى ايت
 مكمه دان ملسكن گندم ايت
duri-dūri itu ber-tumbuh dān me-
lemàs-kan gundum itu.

ÉTOUFFER, éteindre, مادم *memā-*
dam. — des charbons, بار مادم *me-*
mādam bāra.

ÉTOUFFER, apaiser, faire cesser,
 مندمكن مادمكن *memādam-kan*,
 منديمن *men-dīam-kan*. — une révolte,
 مادمكن كمفر *memādam-kan gam-*
par.

ÉTOUFFER des sons, مپايغكن بويي
meñāyup-kan būñi.

ÉTOUFFER, v. n., ne pouvoir
 respirer, تىاد داقت برنفس لاگي
tiāda dāpat ber-nefas lāgi. — de chaleur,
 تىاد داقت برنفس سبب كفناسن يغ
tiāda dāpat ber-nefas sebàb
ka-panās-an yang sārgat.

ÉTOUFFOIR, s. m., شركاكس مادم بار
perkākas memādam bāra, فادم بار
pemādam bāra.

ÉTOUPE, s. f., فاكل *pākal*, رامى
rāmi, گنج *ganja*. Calfater avec de
 l'étope, مامل *memākal*.

ÉTOUPER, v. a., مامل *memākal*,
 منوتف دغن رامى *menūtup dengan*
rāmi.

ÉTOURDERIE, s. f., كورغ بودى
kūrang būdi, كورغ ايغت *kūrang*
īngat, خلاف *kilāf*.

ÉTOURDI, E, part. pas. du v.
 étourdir, troublé, بيغشغ *bīngung*, فوسغ
pūsing, فغشغ *pening*.

ÉTOURDI, inconsidéré, imprudent,
 كورغ ايغت *kūrang īngat*,
 تىاد بيغت *tiāda bīgak*.

ÉTOURDIMENT, adv., تباد دغن *tiāda degan preksa*, دغن ثرقس *tiāda degan kūrany ingat*, كورغ ايغت *tiāda ka-tahū-an*.

ÉTOURDIR, v. a., troubler, مبيغشكن *mem-bingung-kan*, مشهروكن *merg-harū-kan*.

ÉTOURDIR les oreilles, منليكن *menuli-kan*. Le bruit du canon m'étonne, مك بوي مريم منليكن هب, *maka būni mariam menuli-kan hamba*.

ÉTOURDISSEMENT, s. m., قوسخ كفال *pūsing kapāla*. Qui a un —, يغ *yang ka-peñing-an*.

ÉTRANGE, adj., عجايب *ajāyib*, يسخ مبري حيران *yang mem-brī heirān*, انده *indah*. Chose étrange! quelle merveille! استغفار الله *ista-gafār allah*.

ÉTRANGER, ÈRE, adj. et s., اسخ *āsing*, درلاين *gerib*, هلت *halāt*, يسخ كلوارن *deri lāin nagri*, اورغ اسخ *orang ka-luār-an*. Un —, اورغ كلوارن *orang ka-luār-an*. Un — nouvellement venu, اورغ بهارو *orang bahāru*. Les Dieux des étrangers, ديوات اورغ هلت *dēwāta orang halāt*. Dans une terre étrangère, دتانه هلت *di-tānah halāt*. Que les étrangers n'entrent pas dans la ville, جاشن اورغ غريب *jāngan orang gerib mā-*

suk nagri. Usages étrangers, عادة *adat lāin nagri*. Marchand —, اورغ داكغ *orang dāgang*. Être — à la science, تباد فهم قد علم *tiāda fehem pada ilmu*. Sous un nom —, دغن نام يسخ دجوري *dengan nāma yang di-xūri*. Passer à l'étranger, مبيوشكن درين *mem-būang-kan diri-ña*.

ÉTRANGER, v. a., مغوجت *merg-ūjut*, منچكق لهر *men-cekèk lèher*. — avec une corde, مغوجت دغن *mergūjut degan tali*.

ÉTRAVE, s. f., t. de mar., هلون *halūwan kapāl*, جوشر فراهو *jūngur prāhu*. Présenter l'étrave au courant, مودق *mūdik*. De l'étrave à l'étambot, در هلون فراهو كبريتن *deri halūwan prāhu ka-burīt-an-ña*.

ÊTRE, v. subst., جادي *ada*, جادي *jādi*. — à la maison, اد درومه *ada di-rūmah*. Il est en ville, اي اد دالم *ia ada dālam nagri*. On ne sait où il est, اورغ تباد تاهو دمان اي *orang tiāda tāhu di-māna ia ada*. Je suis celui qui est, اكو اد يسخ *aku ada yang aku ada*. — malade, جادي ساكت *jādi sākūt*. — riche, جادي كاي *jādi kāya*. — en paix, جادي ستوس *jādi santausa*. — ami de quelqu'un, جادي صحابة دغن اورغ *jādi soḥābat*

dengan orang. Il est des gens qui, اورغ يڭ ada orang yang. Lorsque Moïse était ministre en Egypte, اڤيل نبى موسى جادى منترى دنكرى apa-bila nabî mûsa jādî mantri di-nagrî meşir.

ÊTRE de, indiquant la matière dont une chose est faite, جادى درد, jādî deri-pada. — d'or, جادى درد, jādî deri-pada amàs.

Très-souvent le verbe être n'est pas exprimé en malais. Il est assis, ای دودق, āi dūdūq. Il est grand, ای بسر, āi besār. Qui suis-je? سيڤاڤه, siyāpāh. Qui suis-je? siyāpā-kah pāteḱ īni. Cela est ainsi, ايت دمكين جوڤ, āi tu demikin jōḱ. Je suis un peu mieux, hamba sadiḱt lēbēh bāiḱ. Ce remède est bon pour la fièvre, اوبت ايت بايق, āi tu bāiḱ pada demām. C'est votre affaire, ايت فڤكر جاعم, āi tu fōḱer jāem. ايت جوڤ, āi tu pe-karjā-an-mu jōga. Soit grand, soit petit, بايق بسر بايق, bāiḱ besār bāiḱ keḱil. Il n'en est rien, ايت بوهڤ ساج, āi tu bōhōḱ sāja. Quelle heure est-il? براڤ فوكل, brāpa pūkul.

Comme auxiliaire, le verbe être peut s'exprimer par la particule préfixe د di, si l'action exprimée par le verbe est présente; et par سه sudah, si l'action est passée. Il est battu (on le bat), ای دڤوكل, āi dōḱul.

یا دی-پوکول. — déchiré, دڤارق, di-xāriḱ. Il est mort, ای سده ماتى, āi sudah māti. Je suis tombé, همب, hamba sudah jātuh.

ÊTRE, s. m., existence, ce qui est, كڤادان, ka-adā-an, وجود, wujud, ذات, dzāt. L'Être suprême, الله تعالى, allah taāla, توهن الله, tūhan allah. Un — parfait, كڤادان يڭ سمڤرن, ka-adā-an yang sempurna. Un — vil, كڤادان يڭ هين, ka-adā-an yang hīna. Un — spirituel, وجود يڭ تباد, wujud yang tiāda ber-badān, كڤادان روح, ka-tiādā-an.

ÊTRÉCIR, v. a., مڤڤڤڤن, meḱḱḱḱan, منجديکن فيڤڤڤن, men-jadi-kan pīxaḱ.

S'ÊTRÉCIR, v. pron., منجادي کرت, men-jādī kerūt.

ÊTREINDRE, v. a., serrer fortement, مڤيڤڤڤت دڤن كرس, meḱḱḱḱat dengan krās. — une gerbe, مڤيڤڤڤت برکس, meḱḱḱḱat berkas dengan krās.

ÊTREINDRE, embrasser, مملق, me-melūḱ.

Prov. Qui trop embrasse mal étroit, اورغ يڭ ملاءى ببراف بايق, fōḱer jāem mēk tiādā dāḱ ai mēḱḱḱḱan sōwato ōrang yang me-mulā-i be-brāpa bānāḱ pe-karjā-an

maka tiāda dāpat ia meng-hābis-kan suātu pūn.

ÉTREINTE, s. f., حال مغيكت دغن, حال مغيكت دغن, *hāl meng-ikat dengan krūs*, کرس *hāl memeluk.*

ÉTRENNE, s. f., présent du commencement de l'année, انگره یخ دبری, انگره یخ دبری, *anugrah yang di-brī orang waktu tahun bahāru*, بهارو *hadīyat.*

ÉTRENNER, v. a., donner des étrennes, ممبری انگره وقت تاهن بهارو, ممبری انگره وقت تاهن بهارو, *mem-brī anugrah waktu tahun bahāru.*

ÉTRENNER, faire usage d'une chose pour la première fois, ماکمی بارغ قد فرتام کالی, ماکمی بارغ قد فرتام کالی, *memakey barang pada portāma kālī.*

ÉTRIER, s. m., سغکردی, سغکردی, *sanggurdi*. Une paire d'étriers, سغاسغ ركب, سغاسغ ركب, *sa-pāsang rikāb*. La courroie d'un —, تالی ركب, تالی ركب, *tālī rikāb*. Allonger la courroie d'un —, مغهولرکن, مغهولرکن, *menghūlur-kantālī rikāb*.

Loc. Avoir le pied à l'étrier, سدی براشکت, سدی براشکت, *sedīa ber-angkat*, مملای سواتو فکرچاءن, مملای سواتو فکرچاءن, *me-mulā-i suātu pe-karjā-an.*

ÉTRILLE, s. f., مغشکارق کود, مغشکارق کود, *peng-gāruk kūda.*

ÉTRILLER, v. a., مغشکارق کود, مغشکارق کود, *peng-gāruk kūda.*

ÉTRILLER quelqu'un, le battre, ممالو اورغ, ممالو اورغ, *memālu orang.*

ÉTRIPER, v. a., مغلورکن ایسی فرت, مغلورکن ایسی فرت, *mengalūar-kan īsi prūt*. — un cochon, مغلورکن ایسی فرت بابی, مغلورکن ایسی فرت بابی, *mengalūar-kan īsi prūt bābi.*

ÉTRIQUÉ, E, adj., étroit, سستق, سستق, *sesūq, فندق pendek.*

ÉTRIVIÈRE, s. f., تالی ركب, تالی ركب, *tālī rikāb.*

ÉTROIT, E, adj., d'un passage, d'un chemin, سمفت, سمفت, *sumpit*, *pīxak*, *sesūq*. Petite est la porte, et — est le chemin qui conduit à la vie, سمفت فتودان سستق جان ایت, سمفت فتودان سستق جان ایت, *sumpit pintu dān sesūq jālan itu yang meng-hantar ka-pada ka-hidūp-an.*

ÉTROIT, resserré, borné, سستق, سستق, *sesūq, sendet*. La manche de cet habit est trop étroite, تاغن, تاغن, *tāngan bāju itu ter-tālu sesūq*. Cet anneau est trop — pour le doigt, چنچن ایت سستق, چنچن ایت سستق, *xinxin itu sendet pada jari.*

ÉTROIT, d'une étoffe, کورغ لیبر, کورغ لیبر, *kūrang lebar.*

Fig. Cerveau — کورغ بچار, کورغ بچار, *kūrang bizāra*. Etre logé à l'étroit, دودق, دودق, *dūduq dālam rūmah kexil.*

ÉTRONÇONNER, v. a., مموغ سکلیئن, مموغ سکلیئن, *memūtuy sa-kālī-an xāwang pōhon kāyu.*

ÉTUDE, s. f., فلاجان, فلاجان, *pel-ajār-an*. — des formules religieuses,

شجین *peng-aji-an*. Le temps des études, ماس فلاجان *māsa pel-ajar-an*. Le goût de l'étude, كسكان بلاجر *ka-sukā-an bel-ajar*. Salle d'étude, بالی دمان اورغ مود براجر *bāley di-māna ōrang mūda ber-ajar*.

ÉTUDE, application, effort, كرجینن *ka-rajin-an*, اساه اجتهاد *usāha*. Homme d'étude, اورغ برعلم *ōrang ber-ilmu*, عالم *ālim*.

ÉTUDE, bureau d'un notaire, etc., رومه دبیر *rūmah dubīr*.

ÉTUDIANT, E, s., فلاجر *pel-ajar*, یغ بلاجر *yang bel-ajar*, یغ مغاجی *yang meng-aji*, مرید *murīd*. — en médecine, یغ بلاجر علم طبیب *yang bel-ajar ilmu tabīb*.

ÉTUDIÉ, E, part. pas. du v. étudier, اجر *ajar*, داجر *di-ajar*, اجی *aji*.

ÉTUDIER, v. a., بلاجر *bel-ajar*, براجر *ber-ajar*, برکورو *ber-gūru*. — la théologie, بلاجر علم الهی *bel-ajar ilmu ilāhi*. — la langue arabe, بلاجر بهاس عرب *bel-ajar bahāsa arab*. — les formules religieuses, مغاجی *meng-aji*. — les livres religieux, مغاجی کتاب *meng-aji kitāb*.

ÉTUDIER, observer, méditer, میکر *memikir*, تر فکور *ter-fakūr*, مشرغیر *meringira-nyira*.

S'ÉTUDIER, v. pron., مشهاکن درین *menyusahā-kan diri-nya akan*.

ÉTUI, s. m., سارغ *sāruṅ*, فتی *peti*. — de ciseaux, سارغ کتغ *sāruṅ guntīng*. — en ivoire, سارغ *sāruṅ*, درفد گادغ *deri-pada gādīng*. — à aiguilles, تمقت جارم *tampat jārum*.

ÉTUVE, s. f., بیللق فانس *bīlīq pānas*.

ÉTUVE, bain chaud, bain de vapeur, تاغس *tāngas*.

ÉTUVÉE, s. f., تومس *tūmis*. Plat cuit à l'étuvée, تومس *tumīs-an*.

ÉTYMOLOGIE, s. f., origine d'un mot, اصل فرکتان *aṣal per-katā-an*.

EU, E, part. pas. du v. avoir, اد *ada*, سده اد قد *sudah ada pada*. J'ai eu de l'argent, سده *sudah ada*, وغ فداک *wang padā-ku*. Il y en a eu, سده اد درفد ایت *sudah ada deri-pada itu*.

EUCHARISTIE, s. f., توبه داره جیو *tūbah dārah*, دان الهه توهن عیسی المسیح دباوه فری ۲ *dān ilāhet tūhan ʿīsa el-mesēh*, روتی دان ایر اغکور *tūbuk dārah jīwa dān ʾilahet tūhan ʾīsa el-mesēh*, دی-بawah پری-پری روتی دان اهر *di-bawah pri-pri rōti dān āyer anggūr*, القربان المقدس *el-ḵorbān el-muḵadas*. Le sacrement de l'Eucharistie, سر القربان المقدس *ser el-ḵorbān el-muḵadas*.

EUCOLOGE, s. m., livre de prières, کتاب سبها یغ *kitāb sembahyang*.

EUH! interj., واہ *wāh*.

EUNUQUE, s. m., اورغ کیری *ōrang kabīri*. Un — noir, سؤرغ کیری *sa-ōrang kabīri yang hitam*. Faire —, مغبر یکن *mengabiri-kan*.

EUPHONIE, s. f., son agréable, بوی یغ مردو *būūi yang merdu*.

EUROPE, s. f., ایروپ *ērūpa*.

EUROPÉEN, NE, adj., ایروپ فون *ērūpa pūā*. Un —, اورغ ایروپ *ōrang ērūpa*.

EUX, ELLES, pron. pers. pl. de la 3ème pers., ای *īa*, دی *dīa*. —, s'appliquant à des personnes, ای *īa*, اورغ *ōrang*, مر بکیت *marīka-ītu*. — mêmes, ای سندیری *īa sendīri*.

ÉVACUATION, s. f., 1°, action d'évacuer, حال مبعوغ *hāl mem-būang*, حال مغلورکن *hāl mengalūar-kan*. 2°, matières évacuées, بارغ *bārag*, یغ دکلورکن *yang di-ka-lūar-kan*. — par haut et par bas, مته *muntah dān bērak*.

ÉVACUER, v. a., faire sortir, مبعوغ *mem-būang*, مغلورکن *mengalūar-kan*. — de l'urine, مبعوغ ایر *mem-būang āyer*. Ce remède évacue la bile, اوبت ایت مغلورکن صفر *ōbat itu mengalūar-kan sefrā*.

ÉVACUER, sortir de, کلور *ka-lūar*. L'ennemi à évacué la ville, موزه *mūsuh sudah* کلور در نگری ایت *ka-lūar deri nagri itu*.

ÉVADER (S'), v. pron., لاری در فنجار *lāri deri panjāra*, فولغ برچرچوری *pūlang ber-xuri-xūri*.

ÉVALUATION, s. f., estimation, نلاین *per-kirā-an*, نلاین *nilēy-an*. — approximative, نلاین سکرکیر *nilēy-an sa-kira-kira*.

ÉVALUER, v. a., estimer, calculer, مغر غیر *meng-āgah*, مغر غیر *mengira-ngīra*.

ÉVALUER, fixer le prix, منیلی *menīley*.

ÉVANGÉLIQUE, adj., انجیلی *injīli*.

ÉVANGÉLISER, v. a., مبریت انجیل *mem-berita injil*. — les pauvres, مبریت انجیل فد اورغ مسکین *mem-berita injil pada orang meskīn*.

ÉVANGÉLISTE, s. m., انجیلی *injīli*, فپورت انجیل *peūurat injil*.

ÉVANGILE, s. m., انجیل *injil*. L'évangile, الانجیل *el-injil*. Enseignement de l'évangile, فنجارن *perg-ajār-an injil*. Prédicateur de l'évangile, خطیب انجیل *katīb injil*. Prêcher l'évangile, منخطبتکن انجیل *men-keutbat-kan injil*. Le saint — de N. S. J. C. selon Saint Mathieu, انجیل القدس *injil el-ḡudus īsa el-mesēh tertūlis ūleh el-rasūl matti*.

ÉVANOUÏR (S'), v. pron., ربه فغن *rebhāh pingsan*, فغن *rebhāh pingsan*.

men-jādi pingsan, مرج *murxa*. Cette femme s'évanouit, اورغ فرمغون ایت *orang perampūan itu rebūh pingsan*.

S'ÉVANOUIR, s'évaporer, تریخ *terbang*, براوڤ *ber-āwap*.

S'ÉVANOUIR, disparaître, لنڤ *lenāp*, غایب *gāib*.

ÉVANOUISSEMENT, s. m., فغسن *pingsan*, مرج *murxa*, کلاغر *ke-lāngar*, بیهوش *bī-hūs*.

ÉVAPOPATION, s. f., de l'humidité, براوڤ حال *hāl ber-āwap*, حال منجادی اوڤ *hāl men-jādi āwap*.

ÉVAPOPATION, légèreté d'esprit, کورغ ایغت *kūrang ingat*.

ÉVAPOPÉ, E, part. pas. du verbe évaporer, سده جادی اوڤ *sudah jādi āwap*.

ÉVAPOPÉ, étourdi, الڤ *alpa*, لغلفاءن *lūgāfan*, کورغ ایغت *kūrang ingat*, lupa-lupā-an. Ce jeune homme est très — , اورغ مودایت بائق الڤ *orang mūda itu bāñak alpa*.

ÉVAPOPÉRER (S'), v. pron., براوڤ *ber-āwap*, منجادی اوڤ *men-jādi āwap*. L'eau s'est évaporée, ایرسده *ayer sudah jādi āwap*.

ÉVASER, v. a., ملافغکن *me-lā-pang-kan*. — l'ouverture d'un conduit d'eau, ملافغکن مولت فنچورن ایر *me-lāpang-kan mūlut panxūr-an āyer*. — un arbre, مرتغ فوهن کایو *merṭag fūhən kāyo*.

دی سرت ملافغکن *me-rantiṅ pōhon kāyu serta me-lāpang-kan dia*.

ÉVASIF, IVE, adj., یغ تیاد تنو *yang tiāda tantu*. Réponse évasive, جواب یغ تیاد ترس ترغ *jawāb yang tiāda trūs-trūng*.

ÉVASION, s. f., حال لاری در فنجار *hāl lāri deri panjāra*.

ÉVÊCHÉ, s. m., دایرة نگرى *dāirat nagrī*, یغ دباوه حکم اسقف *yang di-bāwah hukum uskup*. —, palais où demeure l'évêque, رومه *rūmah uskup*.

ÉVEIL, s. m., فغغتان *per-ingāt-an*, خبر *mem-brī kabar*, مبرى *per-ingāt-an*. Donner l'éveil, مبرى *mem-brī kabar*, مغيغکن *meringāt-kan*.

ÉVEILLÉ, E, part. pas. du verbe éveiller, جاک *jāga*.

ÉVEILLÉ, gai, vif, چغى *xingī*, چفت *xepūt*, ڤیت *pīta*. Cet enfant est très — , مک بودق ایت چغى سکالی *maka būdaḳ itu xingī sa-kālī*.

ÉVEILLER, v. a., tirer du sommeil, منجاکن *mem-bangun-kan*, منجاکن *men-jagā-kan*. — quelqu'un à cinq heures, اورغ قد جام *mem-bangun-kan orang pada jām pūkul lima*.

ÉVEILLER, égayer, مپکان *meñu-kā-kan*.

S'ÉVEILLER, v. pron., بگن درغد *bangun deri-pada tidor*.

جاك درؤد تيدر *jāga deri-pada tīdor*.

ÉVÈNEMENT, s. m., fait, accident, *يغ چوئل کئنجوئن* *ka-anjūng-an*, *يغ چوئل* *yang xūpul*, *بارغ يغ جادی* *bārang yang jādi*.

ÉVENT, s. m., altération, *فري امبر* *prī ambar*, *فري تاور* *prī tāwar*, *فري بوسق سديکت* *prī būsuq sadikit*.

ÉVENT, air agité, *اغن* *āgin*. Mettre à l'évent, *مغاغنکن* *meng-āgin-kan*.

ÉVENTAIL, s. m., *کيفس* *kīpas*. — de plumes, *کيفس درؤد بلبولو* *kīpas deri-pada bulu-būlu*. — de papier, *کيفس قرطاس* *kīpas kartās*. — orné de dessins en or, *کيفس يغ دتولس امس* *kīpas yang di-tūlis amūs*.

ÉVENTAILLISTE, s. m., *فندی کيفس* *paṇḍey kīpas*, *توکخ کيفس* *tūkhang kīpas*.

ÉVENTÉ, E, part. pas. du verbe éventer, rafraîchi par l'air agité, *دکفاسی* *di-kīpās-i*.

ÉVENTÉ, exposé à l'air, *جرم* *jumūr*, *ترجم* *ter-jumūr*, *اورق* *ūraq*.

ÉVENTÉ, évaporé, affaibli, *تاور* *tāwar*, *امبر* *ambar*. Du vin —, *اير اغکور يغ سده تاور رسان* *āyer anggūr yang sudah tāwar rasā-ñā*.

ÉVENTER, v. a., en agitant l'air, *مغيش* *mengīpas*. — quelqu'un, *مغفاسی* *mengīpās-i*.

ÉVENTER, exposer à l'air, *مغورق* *meng-ūraq*, *منجمر* *men-jumūr*, *مغاغنکن* *meng-āgin-kan*. — des habits, *مغورق کاین* *meng-ūraq kāin*.

ÉVENTER, découvrir, faire connaître, *مبوك* *mem-būka*. — un secret, *مبوك رهسی* *mem-būka rahasā*.

S'ÉVENTER, v. pron., en agitant l'air, *مغفاسی درين* *mengīpās-i dirī-ñā*.

S'ÉVENTER, s'évaporer, se gâter, *منجادی امبر رسان* *men-jādi ambar rasā-ñā*, *منجادی تاور* *men-jādi tāwar*.

ÉVENTRER, v. a., *مبوك فرت* *mem-būka prūt*.

S'ÉVENTRER, v. pron., *مبوك فرت* *mem-būka prūt dirī-ñā*.

ÉVENTUEL, LE, adj., *بوله جادی* *būleh jādi*, *تياد تنتو* *tiāda tantu*.

ÉVÊQUE, s. m., *اسقف* *uskuf*. Monseigneur l'évêque, *تون اسقف* *tūan uskuf*.

Prov. Se faire d'évêque meunier, *تورن درفشکت تشکی کفشکت يغ رنده* *tūrun deri pangkat tīnggi ka-pangkat yang rendah*.

ÉVERTUER (s'), s'efforcer, برچفت *ber-xepət*, برچاکف *ber-xākap*, میسهاکن دیری *meng-usahā-kan dīri*.

ÉVIDEMMENT, adv., دغن پات *dengan nāta*, دغن ترغ *dengan terang*, آتس پری یغ پات *ātas prī yang nāta*.

EVIDENCE, s. f., کتبان *ka-nātā-an*, کتران *ka-terang-an*. L'évidence d'une vérité, کتبان کبان *ka-nātā-an ka-benār-an*. Mettre en —, میتان *me-nātā-kan*. Se mettre en —, منجکتن درین *menunjuk-kan dīri-ña*.

ÉVIDENT, E, adj., پات *nāta*, ترغ *terang*, ظاهر *tāhir*, معلوم *maḷūm*. Une faute évidente, پات یغ *sālah yang nāta*. Il est — pour tout le monde, مک پتاله *ūd skilīn*, ماکا *maka nātā-lah pada sa-kalī-an orang*. Rendre —, میتان *me-nātā-kan*, معلومکن *me-maḷūm-kan*.

ÉVIER, s. m., باتو فچورن *bātu panxūr-an*, باتو یغ آتسن اورغ *batu yig ātsen orang*, مپوچی فیرغ دان فگکن دان لاین درغد *mepučī fīrang dān fīgkan dān lāin deri-gd*, باتو یغ *batu yang ātas-ña orang me-ñaxi pīring dān pīnggan dān lāin deri-pada itu*.

ÉVINCER, v. a., مغلورکن آتس تیته *megalūar-kan ātas tītah hukum*.

ÉVITER, v. a., se détourner de, درغد برغالغ *ber-pāling deri-pada*.

ÉVITER, fuir, مللوی *me-lalū-i*. — un rocher à la mer, مللوی کارغ *me-lalū-i kārang di-lāut*. On ne peut — ce qui est écrit (sa destinée), تپاد دات اورغ مللوی *tiāda dāpat orang me-lalū-i surāt-an*.

ÉVITER, détourner, parer, منگسکن *menangkis-kan*, مپالهکن *meñālah-kan*. — un coup, منگسکن فالو *menangkis-kan pālu*. — un coup d'épée, مپالهکن تیکم *meñālah-kan tīkam*.

ÉVITER, se garder de, منگهکن *menegah-kan dīri*, مملهران *memeliharā-kan dīri*. — de faire de mauvaises actions, مملهران *meme-liharā-kan dīri deri-pada pe-karjā-an yang jāhat*. Le bâtiment évite, کفل ایت برباتق *kapal itu ber-bālik*.

S'ÉVITER des peines, ملسکن درین *me-lepās-kan dīri-ña deri-pada ka-sukār-an*.

S'ÉVITER réciproquement, éviter de se rencontrer, جاغن برتمو *jāngan ber-temū*.

ÉVOCATION, s. f., action d'évoquer, حال منبل *hāl menambul*, منبل *penambul*.

ÉVOLUTION, s. f., mouvement de troupes, حال مغرهنکن بارس *hāl meḡerèh-kan bāris*.

ÉVOQUER, v. a., faire apparaître par des moyens magiques, منبیل *menambul*. — quelqu'un, منبیلی *menambūl-i*. Qui voulez-vous que j'évoque pour vous? سیاک اکو اکن *siāpa āku ākan menambūl - i padā - mu*. Ordonnez que Samuel soit évoqué pour moi, سورهله شمویل تمل فداک *sūruh-lah šamūil tambul padā-ku*.

EX, prép., ci-devant, دهولو *da-hūlu*, یغ دهولو *yang dahūlu*. Cet homme est un ex-ministre, مک اورغ *mak ōrang* ایت دهولو ای جادی سورغ منتری *aita deholo ai jadi سورغ منتری* *maka ōrang itu dahūlu ia jadi sa-ōrang mantrī*.

EX-ABRUPTO, loc. adv., سکینغ *sa-kunūng-kunūng*.

EXACT, E, adj., کتف *betūl*, کتف *genəp*, کتوجو *ka-tūju*. Un homme —, اورغ بتل *ōrang betūl*. Un récit —, چترایغ بتل *xeritrā yang betūl*. Compte —, جمله یغ کتف *jumlat yang genəp*. Ses paroles sont exactes, کتوجو سکالی فرکتانن *ka-tūju sa-kāli per-katā-an-ña*. Cette carte est très exacte, قتا ایت بتل *qta aita betūl* سکالی *petā itu betūl sa-kāli*.

EXACTEMENT, adv., بتل *betūl* بتل *betūl*, دغن *deḡan* دغن بتل *deḡan betūl*, دغن *deḡan* دغن سکامان *deḡan saḡsamā-ña*.

EXACTEUR, s. m., homme dur, اورغ ثرند *ōrang beḡis*.

EXACTEUR, percepteur, اورغ ثرند *ōrang per-tanda*, اورغ فنجوکي *ōrang pen-xūkey*, اورغ یغ تاکه اوقتی *ōrang yang tāgih ūpatī*.

EXACTION, s. f., حال مناکه لبه در *hāl menāgih lebèh deri* یغ قاتت *yang pātut*, انیای *aniāya*.

EXACTITUDE, s. f., کبتولان *ka-betūlan*, یغ کتوجو *prī yang ka-tūju*. — à remplir ses devoirs, سقام *saksāma*.

EXAGÉRATION, s. f., 1°, action d'exagérer, حال ممبرکن *hāl mem-besār-kan*, حال ملغو *hāl me-lampaw*. 2°, choses exagérées, یغ ترلالو *yang ter-lālu bāñak*.

EXAGÉRÉ, E, part. pas. du verbe exagérer, یغ ترلالو امت *yang ter-lālu amat*, ترلالو بايق *ter-lālu bāñak*. Pensée exagérée, اغاتن یغ ترلالو امت *ingāt-an yang ter-lālu amat*. Récit —, چترایغ ترلالو بايق *xeritrā yang ter-lālu bāñak*.

EXAGÉRER, v. a., grossir, amplifier, ملوسکن *mem-besār-kan*, ملوسکن *me-lūwas-kan*.

EXAGÉRER, dépasser, ملفاوی *me-lampāw-i*, مللوی *me-lalū-i*, ملنجی *me-lanjur*.

EXALTATION, s. f., 1°, action d'exalter, حال ممبرکن *hāl mem-*

besār-kan, حال موجی *hāl memūji*.
—, élévation à un rang élevé,
حال نایق شکست تغلی *hāl nāiḳ*
paṅkat tinggi. 2°, état de ce qui
est exalté, کبسان *ka-besār-an*,
کملیاء *ka-muliā-an*.

EXALTATION de l'esprit, du cœur,
کفناسن هاتی *ka-haṅgāt-an*, کپاناس-ان هاتی
ka-panās-an hāti.

EXALTER, v. a., élever, مبرکن
mem-besār-kan, مملیائک *me-muliā-*
kan. — le nom de Dieu, ملیائک
me-muliā-kan nāma allah.

EXALTER, vanter, louer, موجی
memūji, مغهکن *merg-gāh-kan*.

EXALTER, exciter, porter à l'en-
thousiasme, مغهاتکن *merg-hāṅgat-*
kan, ممانسکن *memānas-kan*, مروانکن
me-rāwan-kan. — les sentiments,
ممانسکن هاتی *memānas-kan hāti*.
— la passion, مغهاتکن هوا نفسو
merg-hāṅgat-kan hawā nefsū.

S'EXALTER, v. pron., مبرکن درین
mem-besār-kan dirī-ña.

EXAMEN, s. m., فرقس *preksa*,
فرقسائ *preksā-an*.

EXAMEN, recherche, فنجهرین
pen-xaharī-an, تفهص *tefehḥuṣ*.

EXAMINATEUR, TRICE, s., اورغ یغ
orang yang memreksa.

EXAMINER, v. a., مرقس *mem-*
reksa, میلت *memilat*. — quelque
chose, مرقسائی *memreksā-i*. —
soigneusement, مرقس دغن سقمان

memreksa dengan saksamā-ña.
— sa conscience, مرقس ستاهوتین
memreksa sa-tāhu hati-ña. Cela
n'a pas encore été examiné, فرکار
ایت بلم دفرقس *perkara itu belum*
di-preksa.

EXAMINER, rechercher, میدق
meñidik, منچاری *men-xahāri*,
متفحص *men-tefehḥuṣ*.

EXAMINER, considérer, منبع
menimbang, میک *memikir*.

EXASPÉRATION, s. f., 1°, action
d'exaspérer, حال مارهکن *hāl me-*
mārah-kan, مغاچم *hāl merg-*
āxum. 2°, état d'une personne
exaspérée, فری ماره *pri mārah*,
کمرهن *ka-marāh-an*, کگسارن
ka-gusār-an.

EXASPÉRER, v. a., irriter, مارهکن
me-mārah-kan, مفرمراکن *mem-per-*
murkā-kan, مغهاتکن *merg-hāṅgat-*
kan, مغاچم *merg-āxum*, مغوسق
merg-ūsik.

S'EXASPÉRER, v. pron., s'irriter,
جادی ماره *jādi mārah*.

EXAUCER, v. a., منریم کات اورغ
menarīma kاتا orang, مندغر کات
men-dengar kاتا, اکن دعا
di-per-kenān-kan ākan doḳ,
مغقبولکن اکن کات *merg-kaḳul-kan*
ākan kاتا, مچابتنکن *merg-ijābet-*
kan. Dieu exauce sa prière, توهن
الله مندغر دعان *tūhan allah*

men-dengar doā-ña, دفرکنکن الله
 اکن دعان *di-per-kenàn-kan allah*
 akan doā-ña.

EXCAVATION, s. f., 1°, action
 d'excaver, مغتالين لوبغ *perg-gali-an*
lōbang. 2°, creux, cavité, ليغ *liang*,
 لوبغ *lōbang*.

EXCAVER, v. a., creuser, مغتالي
 مموت ليغ *meng-gali lōbang*, لوبغ
mem-būat liang.

EXCÉDANT, s. m., ليهن *lebēh-an*,
 كليهن *ka-lebēh-an*, كلغاون *ka-lam-*
pāw-an, مبخ *mumbang*. — de la
 mesure, ليهن دركوله *lebēh-an deri*
kūlah.

EXCÉDÉ, E, part. pas. du verbe
 excéder, fatigué, فايه *pāyah*, لله
 لته لسو *letèh-lesū*, ررغاك *rargga*.

EXOÉDER, v. a., outrepasser,
 ملغكاهي *me-lampāw-i*, ملغكاهي
me-langkāh-i, مللوي *me-lalū-i*.

EXCÉDER, fatiguer, مللهكن
me-lelah-kan, مررغاككن *me-rarggā-kan*.

EXCELLENCE, s. f., degré éminent
 de perfection, فري يغ انده *prī*
yang indah-indah, فري يغ تراتام
prī yang ter-utāma.

EXCELLENCE, titre d'honneur que
 l'on donne à certains hauts digni-
 taires, tels que les ambassadeurs
 et les ministres, كلر يغ دبري قد
 اورغ بسر سفرت فسوره راج دان متري
gelār yang di-brī pada orang

besar seperti pe-sūruh rāja dān
mantri.

EXCELLENT, E, adj., très bon,
 انده *indah-indah*, تراتام *ter-*
utāma, تر بايق *ter-bāik*, افضل
afdllel, احسان *ihsān*. Musique
 excellente, بيغن يغ انده *buñi-an*
yang indah-indah. Qualité ex-
 cellente, يغه تراتام *tebāt yang*
ter-utāma. Nourriture excellente,
 مكانن يغ تر بايق *makān-an yang ter-*
bāik. Il a une excellente conduite,
 كلكونن بايق سكالى *ka-lakū-an-ña*
bāik sa-kāli. Son gouvernement
 est —, فرنهن احسان اداك *parentah-*
ña ihsān adā-ña. Un ouvrier —,
 توكغ يغ قدى *tukang yang pandey*.
 Son odeur est excellente, ترلالو هارم
 بوون *ter-lālu hārum bau-ña*.

EXCELLER, v. n., بركليهن *ber-ka-*
lebēh-an, جادى تراتام *jādi ter-*
utāma. — dans la guerre, بركليهن
 دالم فرغ *ber-ka-lebēh-an dālum*
prang.

EXCENTRIQUE, adj., دلور فوست بولت
 جاوه در تنغه *di-luar pusat bulat*,
 جاه در تنغه *jāuh deri tengah*. Un homme —,
 اورغ يغ لكون تيا د سفرت لاکو اورغ بايق
orang yang lakū-ña tiāda seperti
laku orang bānak.

EXCEPTÉ, part. pas. du v. excep-
 ter, hormis, كجوالى *kaxuwāli*, ملاينكن

me-lāin-kan, هان *hāna*, سلاين *sa-lāin*.

EXCEPTÉ, non compris, کلور *ka-lūar*, کوچل *kūxil*.

EXCEPTER, v. a., مڭچولیکن *meng-axuwalī-kan*, مڭلورکن *mengalūar-kan*, مڭاکون *meñakū-kan*.

S'EXCEPTER, v. pron., مڭچولیکن *meng-axuwalī-kan diri*.

EXCEPTION, s. f., مڭچولیکن *meng-axuwalī-an*. Il n'y a pas de règle sans — تیف ۲ شرط ایت اد مڭچولیکن *tiap-tiap şartitu ada pengaxuwalī-an-ña*. Tous sans — سماون دغن *samua-ña dengan tiada mengaxuwalī-kan suātu pūn*.

A L'EXCEPTION, loc. prép., ملاينکن *me-lāin-kan*, هان *hāna*, سلاين *sa-lāin*.

EXCÈS, s. m., ce qui passe les bornes, کلپهن *ka-lebēh-an*, کلڭاون *ka-lampāw-an*, یغ لبه درڭات *yang lebēh deri pātut*. Prodiger son bien à l'excès, مڭورسکن هرت دغن *memoriskan harta dengan ka-lampāw-an*.

EXCÈS, débauche, کلکون یغ ترلاو *ka-lakū-an yang ter-lālu āmat*, برساله *ka-lakū-an yang ber-sālah*.

EXCESSIF, IVE, adj., ترلاو امت *ter-lālu āmat*, ترله *ter-lebēh*. Un

froid — کدغینن یغ ترلاو امت *ka-dingin-an yang ter-lālu āmat*. Un pouvoir — کواس یغ ترلاو بسر *kuāsa yang ter-lālu besur*.

EXCITANT, E, adj., chaud, piquant, قدس *pedus*.

EXCITATEUR, TRICE, s., یغ مڭاجق *yang meng-ajak*, مڭاجق *meng-ajak*, مڭوڭق *meng-ūpak*.

EXCITATEUR, celui qui réveille, یغ مڭڭنکن *yang mem-banggunkan*.

EXCITATION, s. f., action d'exciter, مڭجاکن *meng-ajak*, حال مڭاجق *hal meng-ajak-an*, مڭجاکان *meng-upāk-an*.

EXCITER, v. a., provoquer, مڭاجق *meng-ajak*, مڭوڭق *meng-ūpak*, مڭوسق *meng-ūsik*, مڭگرفکن *meng-gerak-kan*.

EXCITER, produire, مڭداکن *meng-adā-kan*. — des divisions, مڭداکن *meng-adā-kan xidrā*. — la colère, مڭارهکن *me-mārah-kan*.

EXCLAMATION, s. f., تریق *teriak*, مڭپرون *peñerū-an*. Point d'exclamation, تند حیران *tanda heirān*.

EXCLAMER, v. n., برسرو *ber-serū*, برتریق *ber-teriak*.

EXCLURE, v. a., مڭوچلکن *meng-ūxil-kan*, مڭلورکن *mengalūar-kan*, مڭاکون *meñakū-kan*, مڭبوع *mem-buang*. Exclure du conseil, مڭوچلکن

مجلس در رد مجلس *mergūxil-kan deri-pada mejlis.*

EXCLUSION, s. f., محوچلکن *hāl mergūxil-kan*, حال مغلوړکن *hāl mergaluar-kan*, شمبواغن *pembuāng-an*. A l'exclusion des autres personnes, دغن مغوچلکن اورغ لاین *dengan mergūxil-kan orang lain.*

EXCOMMUNICATION, s. f., فغچیلن *perguxil-an*, نستاډ *nastāpa*. Sentence d'excommunication, فرمان *firmān perguxil-an*. Absoudre de l'excommunication, ملفسکن *me-lepās-kan nastāpa*.

EXCOMMUNIÉ, E, part. pas. du v. excommunier, کوچل در رد الكنيسة *kūxil deri-pada el-kanīset*, یخ *yang di-bāwah nastāpa*.

Loc. prov. Visage d'excommunié, موك فوجت *mūka pūxat dān mūrung*.

EXCOMMUNIER, v. a., retrancher de la communion, مغوچلکن در رد جمعة *mergūxil-kan deri-pada jumaat*, منچریکن در رد الكنيسة *men-xerèy-kan deri-pada el-kanīset*.

EXCORIER, v. a., écorcher, متس *menetās kūlit*, منچارق کولت *men-xārik kūlit*.

EXCRÉMENT, s. m., تاهي مانسی اتو *tāhi mānusia ātaw binātang*, بارغ *xīrit*. Gros excréments, چیرت

یغ دیرقن *bārang yang di-bērak-kan.*

EXCROISSANCE, s. f., کوتل *kūtil*, ریس *rīsa*. — aux arbres, بوچق *būxuk*, بخل *burgkul*.

EXCURSION, s. f., فرجلانن یغ تیاد *per-jalān-an yang tiada jauh*.

EXCUSE, s. f., معاف *maāf*, امفن *ampun*, موهن *mūhun*. Demander —, ممنت معاف *me-minta maāf*.

EXCUSER, v. a., مغمثن *merg-ampun*, معافکن *me-maāf-kan*, مبري *mem-brī maāf*. Il faut — les jeunes gens, هارس مغمثونی اورغ *hārus merg-ampun-i orang muda*. Il faut — les fautes des jeunes gens, هارس مغمثنکن ساله اورغ *hārus merg-ampun-kan sālah orang muda*.

EXCUSER, dispenser, مبري موهن *mem-brī mūhun*, ملفسکن *me-lepās-kan*.

S'EXCUSER, v. pron., se justifier, مغمثادلکن درین *merg-ādil-kan diri-ña*.

S'EXCUSER de faire quelque chose, ممنت معاف *me-minta maāf*, برموهن *ber-mūhun*.

EXÉCRABLE, adj., هیان *heibān*, حرام *harām*, یغ دکتوکی *yang di-kutūk-i*, یغ کتلین *yang ka-gelī-an*, یغ کهنان *yang*

ka-hinā-an. Crime — ساله یغ هیان, *sālah yang heibān*.

EXÉCRATION, s. f., کوتق *kūtuk*, لعنة *lanat*, ککلیئن *ka-geli-an*. Etre en — à tout le monde, جادی ککلیئن, *jādi ka-geli-an bagī orang bānāk*.

EXÉCRÉ, E, part. pas. du v. exécrer, یغ کن دکتوکی *yang di-kutūk-i*, یغ کن, یغ کن کتق *yang kena kūtuk*, لعنة *yang kena lanat*.

L'EXÉCRÉ, un des noms de Satan, الرحیم *er-rejīm*.

EXÉCRÉ, v. a., مغتوکی *mengutūk-i*, ملعنتکن *me-lanat-kan*. — une personne, مغتوکی اورغ *mengutūk-i orang*.

EXÉCUTER, v. a., mettre à exécution, à effet, ملکون *me-lakū-kan*, مغرجان *mengarjā-kan*, مچفیکن *meñampey-kan*, ممبوت *mem-buat*. — un ordre, ملکون تیتہ *me-lakū-kan tītah*. — un traité, مچفیکن *meñampey-kan janji*.

EXÉCUTER un criminel, ممبونه *mem-būnuh*, متیکن اتس حکم *me-matī-kan atas hukum*.

EXÉCUTEUR, TRICE, s., qui exécute, یغ ملکون *yang me-lakū-kan*.

EXÉCUTEUR testamentaire, وصی *wesī*, وکیل الوصية *wakīl el-waṣīyat*.

EXÉCUTEUR des arrêts criminels, فلباي *pelabāya*, فرتند *per-tanda*.

EXÉCUTION, s. f., 1°, action d'exécuter, حال ملکون *hāl me-lakū-kan*, مچفیکن حال *hāl meñampey-kan*, ممبوت حال *hāl mem-buat*. — d'un ordre, ملکون تیتہ *hāl me-lakū-kan tītah*. — d'un traité, مچفیکن جنجی حال *hāl meñampey-kan janji*. Mettre à —, ملکون *me-lakū-kan*. 2°, résultat, فکرچان *pe-karjā-an*, فر بواتن *per-buāt-an*.

EXÉCUTION d'un criminel, بنوهن *bunūh-an*, کبنوهن *ka-bunūh-an*. Place des exécutions, فر بنوهن *per-bunūh-an*, تمفت قنبوهن *tampat pem-bunūh-an*.

EXEMPLAIRE, s. m., d'un livre, نسخة *nuskat*.

EXEMPLAIRE, adj., qui peut servir d'exemple, یغ جادی تلادن *yang jādi tulādan*. Il mène une vie —, کلکونن جادی تلادن قد سکل اورغ *ka-lakū-an-ña jādi tulādan pada segala orang*. Châtiment —, سقس *siksa yang mem-brī tākut*.

EXEMPLE, s. m., ce qui peut servir de modèle, تلادن *tulādan*, اقام *upāma*, چنتو *xonto*. Soyez un — pour tous les hommes, هندقله اغکو *hendak-lah angkaw jādi tulādan bagī sa-kalī-an orang*. Je vous ai donné l'exemple, اکوسده مبری تلادن قد کامو *akusode mabrī tulādan qd kamō*.

aku sudah mem-brī tulādan pada kāmū. A l'exemple de son père, تورت ثر بواتن بغان *tūrut per-buāt-an bapā-ña.* — d'écriture, چنتو تليسن *xonto tulis-an,* تلادن سورت *tulādan sūrat.*

SANS EXEMPLE, تيا د برتار *tiāda ber-tāra,* تيا د بندغکن *tiāda di-bandīng-kan.*

PAR EXEMPLE, سڤام افام *upāma, sa-upāma,* امثالن *upamā-ña,* امثالن *miṣal-ña.*

EXEMPT, E, adj., لوفت *lepās,* لوفت درڤد *lūput deri-pada,* بيبس *bēbas.* — du service militaire, لفس درڤد *lepās deri-pada pe-karjā-an prang.* — des droits, بيبس درڤد بي *bēbas deri-pada bēya.*

EXEMPTER, v. a., ملفسکن *melepās-kan,* ملوفتکن *me-lūput-kan,* ميبسکن *mem-bēbas-kan.* — d'un service, ملفسکن درڤد خدمت *melepās-kan deri-pada kedmat.* — des droits, ميبسکن درڤد چوکي *mem-bēbas-kan deri-pada xūkey.*

EXEMPTION, s. f., فلغاسن *pelepās-an,* فلغوتن *pe-lupūt-an,* کيباسن *ka-bebās-an.*

EXERCÉ, E, part. pas. du v. exercer, يڭ فهم *yang fehem,* يڭ بياس *yang biāsa,* يڭ داچاری *yang di-ajār-i.* Dix mille soldats bien exercés aux armes, سلقس اورڭ سلدادو يڭ فهم فد

علم سنجات *sa-laksa orang soldādo yang fehem pada ilmu senjāta.*

EXERCER, v. a., former, instruire, مميساکن *mem-biasā-kan.* — des soldats, ممججاری *merg-ajār-i,* اورڭ سلدادو اکن فکرجاان فرڭ *merg-ajār-i orang soldādo akan pe-karjā-an prang,* ممججارکن بربارس *merg-ajār-kan ber-bāris.* — sa mémoire, منکهنن قغغانتن *menegūh-kan peng-ingāt-an-ña.* — son jugement, مناجکن بدين *menājam-kan budī-ña.*

EXERCER, pratiquer, ممبوت *mem-būat,* ممججارکن فکرجاان *mergarjā-kan pe-karjā-an.* — la médecine, ممججارکن فکرجاان طيب *mergarjā-kan pe-karjā-an tabīb.* — la piraterie, ممججارکن رمق *mergarjā-kan rompak.* — un métier, منوکڭ *menūkang.* — les fonctions royales, منجبات کرجاان *men-jābat ka-rajā-an.* — la justice, ممججارکن عدالة *mergarjā-kan adālet.*

S'EXERCER, v. pron., بلاجر *bel-ājar,* مميساکن درين *mem-biasā-kan diri-ña.* S' — à la patience, بلاجر صبر *bel-ājar ṣabar.* S' — dans la lecture du Coran, ممججارجي قران *bel-ājar meny-āji korān.* S' — à faire des armes, بلاجر برواين سنجات *bel-ājar ber-māin senjāta.*

EXERCICE, s. m., ثر بواتن *per-buāt-an,* فکرجاان *pe-karjā-an.*

— de la vertu, فریبوانت کبجیکن *per-buāt-an ka-bijik-an*. — corporel, فکرجائن بدن *pe-karjā-an badān*. — spirituel, فکرجائن اکام *pe-karjā-an agāma*. — d'un métier, فنکائغن *penukāng-an*. — d'une fonction (d'un emploi), فنجباتن *penjabāt-an*. — militaire (parade), حال بربارس *hāl ber-bāris*.

EXHALAISON, s. f., اوف *āwap*, اسف *āsap*. — mauvaise qui s'élève d'un marais, اوف بوسق یغ نایق در *āwap būsuk yang nāik deri rāwa*.

EXHALEER, v. a., براوف *ber-āwap*. Un volcan qui exhale de la fumée, گونخ اثی یغ براسف *gūnung āpi yang ber-āsap*. Une fleur qui exhale de l'odeur, بوغ یغ بر باو *būnga yang ber-bāu*.

EXHALER, manifester, مننجقکن *menunjuk-kan*. — sa colère, مننجقکن مارهن *menunjuk-kan mārah-ūa*.

EXHAUSSER, v. a., élever, منغایکن *meninggī-kan*, منغشکت *meng-angkat*. — un mur, منغایکن تمبق *meninggī-kan tembok*.

EXHIBER, v. a., montrer, مننجقکن *menunjuk-kan*, مغلورکن *mengalūar-kan*, مغلرلیهتکن *mem-per-lihat-kan*. Exhiber son passeport, مننجقکن سورت فادغ *menunjuk-kan sūrat pādang*.

EXHIBITION, s. f., action d'exhiber, فننجوکن *penunjuk-an*, حال مغلرلیهتکن *hāl mem-per-lihat-kan*. — publique, حال مغلرلیهتکن دهدافن *hāl mem-per-lihat-kan di-hadāp-an orang bāñak*.

EXHORTATION, s. f., 1°, action d'exhorter, فنکورن *penegūr-an*, فنجارجن *peng-ajār-an*, نصیحة *naṣiḥat*. 2°, résultat, تگورن *tegūr-an*, اجارن *ajār-an*.

EXHORTÉ, E, part. pas. du v. exhorter, تگر *tegūr*, کتگورن *ka-tegūr-an*, یغ داجاری *yang di-ajār-i*.

EXHORTER, v. a., منگر *menegūr*, ممبری نصیحة *meng-ājar*, ممبری نصیحة *mem-brī naṣiḥat*. — quelqu'un منگوری اورغ *menegūr-i orang*, منجاری اورغ *meng-ajār-i orang*.

EXHUMATION, s. f., حال مغکالی *hāl meng-gāli*, میت مغلورکن *hāl mengalūar-kan mayet deri tānah*.

EXHUMER, v. a., déterrer un corps, میت مغکالی *meng-gāli mayet*, مغلورکن میت در تانه *mengalūar-kan mayet deri tānah*.

EXIGENCE, s. f., action d'exiger, فننتوتن *penuntut-an*, حال مننت *hāl menuntut*. — du paiement d'une dette, فننگین هوتغ *penagih-an hūtang*. L'exigence des circon-

stances, سبکمان فری حال ساج *sa-bagimāna prī hāl sāja*.

EXIGER, v. a., obliger à, demander, منتت *menuntut*. — l'exécution d'une convention, منتت جنجی *menuntut janji*. — un paiement, هونج *menāgih hūtang*.

EXIGER, contraindre, مقس *me-maksa*. Les circonstances exigent rigoureusement, تباد دات تباد *tiāda dāpat tiāda*.

EXIGU, Ē, adj., کورج *kūrang*, کچل *kecil*, سکالی *kecil sa-kāli*.

EXIL, s. m., 1°, action d'exiler, حال مغلورکن *pem-buāng-an*, مغبواغن *hāl mergalūar-kan deri nagri*. 2°, état d'un exilé, فری حال *prī hāl ka-buāng-an*. Le lieu de son exil, تمفت مغبواغن *tampat ka-buāng-an-ña*.

EXILÉ, E, part. pas. du v. exiler, سورج *di-buāng*. Un —, یغ *sa-ōrang yang di-buāng*, یغ مغبواغن *yang ka-buāng-an*.

EXILER, v. a., مغبوج درنگری *mem-buāng deri nagri*, مغلورکن درنگری *mergalūar-kan deri nagri*.

S'EXILER, v. pron., مغبوج درین *mem-buāng diri-ña*.

EXISTANT, E, adj., یغ *ada*, موجود *maujud*. Etre —, être vivant, اد هیدف *ada hidup*. Sa

mère est encore existante, ابون لاکی *ibu-ña lagi hidup*.

EXISTENCE, s. f., کدائن *ka-adā-an*, وجود *wujud*, ذات *dzāt*. — de Dieu, کدائن الله *ka-adā-an allah*. — de l'homme, کدائن مانی *ka-adā-an mānusia*. Donner l'existence, منجدیکن *men-jadi-kan*, مغبداکن *merg-adā-kan*. Recevoir l'existence, دجدیکن *di-jadi-kan*. La non-existence, کتیدائن *ka-tiā-dā-an*.

EXISTENCE, la vie, کهدوئن *ka-hidup-an*. — tranquille, کهدوئن یغ سنغ *ka-hidup-an yang senang*.

EXISTER, v. n., être, اد *ada*, جادی *jādi*. Il existe un Dieu, سواتو الله *ada suātu allah*. Pendant le sommeil l'âme existe, تیدر جیواد *ada antarā-ña*. Il existe encore, جوتک *kotika tidor jiwa ada jūga*. Des difficultés existent entr'eux, فر بنتاهن اد انتراک *per-bantāh-an ada antarā-ña*. Il existe encore, ای لاکی اد *ia lagi ada*. Il en existe encore des traces, اد لاکی بکسن *ada lagi bakūs-ña*.

EXODE, s. m., nom du second livre de l'Ancien Testament, کلوارن *ka-luār-an*.

EXORBITANT, E, excessif, ترلالوامت *ter-lālu amat*, ترلالو باقی *ter-lālu bāñak*. Contributions exorbitantes, اوپتی یغ ترلالوامت باقی *ūpatī yang ter-lālu amat bāñak-ña*.

EXORCISER, v. a., مبعوث شیطان *mem-buāng sētān*
سرت مباح دعا *serta mem-bāxa doā*.

EXORCISME, s. m., منتر *doā*, منتر *mantrā*.

EXORCISMES, cérémonies pour chasser le démon, مبعوث شیطان
سرت مباح دعا *pem-buāng-an sētān*
serta mem-bāxa doā.

EXORCISTE, s. m., اورغ مبعوث شیطان
orang mem-buāng sētān.

EXORDE, s. m., فرملا ان کات *per-mulā-an kāta*, فرملا ان بچار
per-mulā-an bixāra, مقدمه *muḳad-damat*.

EXOTIQUE, adj., بیخ درود, étranger *yang deri-pada lain nagri*, هلت
halāt, غریب *gerīb*. Plante —, تمان درود لاین نکری
tanām-an deri-pada lain nagri.

EXPANSIF, IVE. adj., بیخ داقت *yang dapat jādi lūwas*.

Fig. Personne expansive, اورغ *orang yang sūka*
مبوك هتین *mem-būka hati-ña*.

EXPATRIER, v. a., مغلورکن در *mengalūar - kan deri nagri bāpa*.

S'EXPATRIER, v. pron., منغلكن *meninggal-kan nagri bā-pā-ña*.

EXPECTATIVE, s. f., هراشن *harāp-an*, حال منتیکن
hāl me-nanti-kan. Etre dans l'expectative d'une place,

مغهارف اکن جواتن *meng - hārap ākan jawāt-an*.

EXPECTOREE, v. a., مغلورکن دغن *mengalūar-kan dengan bātuk*,
باتق *mengalūar-kan dāhak*, مغلورکن داهق
mengalūar-kan rīyak.

EXPÉDIENT, adj., qui convient, هارس *hārus*, قاتت *pātut*, لایق *lāik*,
واجب *wājib*. Il est —, سیویک *sayōgiā-ña*, هارس *hārus*. Il est — d'é-tudier,
هارس بلاجر *hārus bel-ajar*.

EXPÉDIENT, s. m., افای *upāya*, دای *dāya*. Imaginer des expédients,
مغثیاکن *meng-upayā-kan*. En être aux expédients, تیاد
tiāda ber-upāya lāgi. Chercher des expédients, منچهاری
men-cahari akal.

EXPÉDIER, v. a., میگرهکن *meñgrāh-kan*, مبعثکن
mem-bāngat-kan. — une affaire, میگرهکن
meñgrāh - kan pe-karjā-an, مشرجاکن
mengarjā-kan pe-karjā-an dengan lekàs.

EXPÉDIER, envoyer, مپوره *meñ-ruh*, مغیرمکن
mengirim-kan. — une lettre, مغیرمکن سورت
mengirim-kan sūrat.

EXPÉDITIF, IVE, adj., بیخ مبعوت *yang mem-būat dengan lekàs*, بیخ چفت
yang xepāt.

EXPÉDITION, s. f., hâte, célérité, سگره *sigràh*, باغت *bāgat*.

EXPÉDITION, envoi, کیرین *kirīm-an*, بارغ یغ دیکرم *bārang yang di-kirim*, فغمتارن *peng-hantār-an*, دگاغن یغ دهنترکن *dagāng-an yang di-hantar-kan*.

EXPÉDITION militaire, navale, اغکاتن *ka-langkāp-an*, کاشکافن *angkā-tan*.

EXPÉDITION, copie d'un acte, ترونن *salin-an sūrat*, سورت *turūn-an sūrat*.

EXPÉRIENCE, s. f., épreuve, کچباءن *ka-xobā-an*, فرچباءن *per-xobā-an*, تجریب *tejrīb*, بلوی *belwa*.

EXPÉRIENCE, connaissance, فغتهون *pergatahū-an*. Qui a de l'expérience, یغ تاهو *yang tāhu*, یغ بیاس *yang biāsa*. Homme d'une grande —, اورغ *orang yang bānāk biāsa*.

EXPÉRIMENTATEUR, s. m., فنجوب *pen-xōba*, یغ منجوب *yang men-xōba*.

EXPÉRIMENTATION, s. f., حال *hāl men-xōba*, فنجباءن *pen-xobā-an*.

EXPÉRIMENTÉ, E, part. pas. du v. expérimenter, برچوب *ber-xōba*, یغ تاهو *yang tāhu*, یغ بیاس *yang biāsa*, مجرب *mujerreb*. Homme —, اورغ *orang biāsa*, اورغ مجرب *orang*

mujerreb. — dans la guerre, برچوب دالم فرغ *ber-xōba dālam prāng*.

EXPÉRIMENTÉ, v. a., éprouver, منجوب *men-xōba*, مرسائی *me-rasā-i*. — la force d'un remède, منجوب *men-xōba* قواتن اوبت ایت *kuwāt-an obat itu*. N'a-t-il pas expérimenté? بوکنکه سده ای مرسائی *būkan-kah sudah ia me-rasā-i*.

EXPERT, E, adj., versé dans un art, بیاس *biāsa*, قندی *pandey*, فغ فتمس *yang fehem*, فغ فتمس *yang fehem*, فغ تاهو *yang tāhu*, جوهری *jawharī*, یغ مغرتی *yang meng-arti*. — à compter de l'argent, بیاس مغرتیغ و غ *biāsa meng-hitung wang*. — dans la peinture, قندی *pandey* منولس کتبر *menulis gambar*. — dans l'escrime, فتمس برماین *pantas ber-māin senjata*. — dans la sculpture, بیاس سکالی *bisa sa-kālī meng-ukir*. — dans la guerre, یغ فتم فده علم فرغ *yang fehem pada ilmu prāng*. Il est expert en tout, ای مغرتی سموان *ia meng-arti samuā-ūa*.

EXPERT, s. m., qui peut faire une expertise, یغ مغرتی اکن فرقس *orang yang meng-arti akan preksa* بارغ سسواتو فکرچاءن *bārang sa-suātu pe-karjā-an*.

EXPERTISE, s. f., فرقس *preksa*, فرقساغن *preksā-an*, نلاین *nilēy-an*.

Faire une —, ممرقس *memreksa*, منيل *me-niley*.

EXPIATION, s. f., satisfaction, réparation, فميارن *pem-bayār-an*, فمبالسن *pem-balās-an*, غفيرة *ga-fīrat*. — pour le péché, فميارن *pem-bayār-an* دوس *dōsa*. — pour un meurtre, تفع بومي *tepūng būmi*. Le bouc qui sera offert pour l'expiation des péchés, سيكر كمبغ جنتن *sa-īkor kambing jantan itu akan per-sem-bāh-an dosa-dosā-an*. Le jour des expiations هارن غفيرة *hāri gafīrat*.

EXPIER, v. a., مبابير *mem-bāyar*, مبالس *mem-bālas*, مپيله *meñilih*, مينداكن ساله *meniadā-kan sālāh*, منغكخ سقس *menanggung siksa*. — un péché, مبابير دوس *mem-bā-yar dōsa*. — les péchés des autres, منغكخ سقس كارن دوس اورغ لاین *menanggungsiksa kārna dōsa orang lain*. Il a expié les crimes des enfants d'Israël, اي مгдаكن غفيرة *ia merg-adā-kan gafīrat atas benī ysrāēl*.

EXPIRATION, s. f. action de repousser l'air aspiré, نفيس كلور *nefas yang ka-lūar*. Chaque expiration et aspiration, تيف ٢ نفيس يڭ *tiap-tiap nefas yang ka-lūar māsuk*.

EXPIRATION, fin, terme, هابيس *hābis*. A l'expiration du traité, قد

وقت فرجنجيين هابيس *pada waktu per-janji-an hābis*.

EXPIERER, v. a., rendre l'air aspiré, مغلوركن نفيس *mergalūarkan nefas*.

EXPIERER, v. n., mourir, ماتي *māti*, تربيخ پاو *terbang nāwa*, پاو *pūtus nāwa*. Il jeta un grand cri et expira, اي فون كلوركنله سواتو سوار پارغ *ia pūn ka-lūar-kanlah suātu suāra nāring lālu pūtus-lah nāwa*.

EXPIERER, arriver à la fin, هابيس *hābis*, فوتس *pūtus*. La convention expire aujourd'hui, فون جنجى *maka janji pūn hābis hāri ini*.

EXPLICATION, s. f., interprétation, éclaircissement, فغرتيين *perg-arti-an*, تفسير *tafsīr*, تعبيرة *tabīr*, عبارة *ibārat*. Voici l'explication du songe, اينله فغرتيين مغمي ايت *ini-lah perg-arti-an mimpi itu*. — d'un livre, تفسير كتاب *tafsīr kitāb*.

EXPLIQUER, v. a., ميتاكن *me-ñatā-kan*, منرغكن *menerang-kan*, متفسيركن *men-tafsīr-kan*, متعبيركن *men-tabīr-kan*, منظاهركن *men-tlā-hir-kan*. — un livre, تفسيركن كتاب *men-tafsīr-kan kitāb*. — un songe, متعبيركن مغمي *men-tabīr-kan mimpi*.

EXPLOIT, s. m., action de guerre mémorable, فربواتن اورغ براني

per-buāt-an orang berāni, فربواتن
 per-buāt-an pahluwān. فهلوان

EXPLOITATION, s. f., حال مشكناكن
 hāl meng-gunā-kan. حال مشرجاكن
 hāl mengerjā-kan.

EXPLOITER, v. a., mettre à profit,
 مشكناكن meng-gunā-kan, مشركناكن
 mem-per-gunā-kan.

EXPLOITER, faire valoir, مفراوسه
 mem-per-ūsah, مشرجاكن mengerjā-
 kan. — une terre, مفراوسه تانه
 mem-per-ūsah tānah. — une mine,
 مفراوسه تانه meng-gunā-kan tam-
 bang. — des bois, منبغ كايبو دان
 menebang kāyu dān
 men-jūal diā itū.

EXPLORATEUR, s. m., اورغ شيخ
 orang yang memreksa
 nagri, اورغ شيبولو
 orang peñūlu.

EXPLOBATION, s. f., حال منجلاني
 hāl men-jalān-i nagri ākan memreksa diā itū.

EXPLORER, v. a., ممرقس نكري
 mem-reksa nagri, برجالن اكن ممرقس تفت
 ber-jālan ākan memreksa tempat.

EXPLOSION, s. f., تنس letūs, تنس
 tetās, تناس tetās-an. Faire —,
 مملتس me-letūs. Faire —, en parlant
 d'un volcan, مراوڤ mer-āwap.

EXPORTATION, s. f., 1°, action
 d'exporter, ممبراوان كلور pem-bawā-
 an ka-lūar, حال ممبراوان كلور hāl
 mem-bāwa ka-lūar. 2°, marchan-

dises exportées, دكاغن ييغ كلور da-
 gāng-an yang ka-lūar, بارغ ييغ دباو,
 barang yang di-bāwa ka-lūar.
 Défendre l'exportation du riz,
 ملارغكن برس دباو كلور me-lārang-
 kan brās di-bāwa ka-lūar. Droit
 sur les exportations, بي بارغ ييغ دباو,
 bēya barang yang di-bāwa
 ka-lūar.

EXPORTER, v. a., ممبراوان كلور mem-
 bāwa ka-lūar, مغلوركن mengalūar-
 kan. — du riz, ممبراوان كلور برس mem-
 bāwa ka-lūar brās. Beaucoup de
 sel est exporté de Siam, بايق كارم
 بانبك غارام دباو كلور درفد نكري سيم
 di-bāwa ka-lūar deri-pada nagri
 siam.

EXPOSER, v. a., mettre en vue,
 ممبرليهنكن menunjuk-kan, مننجفكن
 mem-per-lihat-kan, مليلهنكن me-
 leleh-kan. — en vente, مناره دكدي
 menāruh di-kadey, مناره اكن منجول
 menāruh ākan men-jūal. — le
 saint sacrement, ممبره القربان
 mem-būbuh el-ḥorbān el-muḥadas di-tampat
 per-tunjūk-an.

EXPOSER UN CRIMINEL, مناره سورغ
 menāruh sa-ōrang pada
 tiang mālu.

EXPOSER, tourner vers, ممبرالتق ك
 mem-bālik ka, ممبره ك mem-
 būbuh ka. — à l'est, ممبره كشمير

mem-būbuh ka-timur. — une maison au sud, مېوت رومه یخ برتتاغن *mem-būat rūmah yang ber-tentāng-an dengan bārat.* — à l'air, مغورق *meng-ūrak.* — des habits à l'air, مغورق کاین *meng-ūrak kāin.* — au soleil, منجمر *men-jumūr.*

EXPOSER, mettre en péril, مېوڅ *mem-būang*, مناره ډد بهای *menāruh pada bahāya.* — sa vie, مېوڅ *mem-būang* پوان *mem-būang nāwā-ña.* — un enfant, مېوڅ اتق *mem-būang anak.* Enfant exposé, اتق کباوڅن *anak ka-buāng-an*, اتق څوڅت *anak pūngut.*

EXPOSER, expliquer, مېټاکن *me-ñatā-kan*, مغرتیکن *meng-artī-kan.* — ses intentions, مېټاکن کهندقن *me-ñatā-kan ka-hendak-ña.* — au grand jour, مېټاکن ډد اورغ بايق *me-ñatā-kan pada orang bāñak.* — son cas, son état, مغادو حالن *meng-ādu hāl-ña.*

S'EXPOSER, v. pron., ماسق بهای *māsuk bahāya.* Celui qui s'expose au danger y périra, ماسق یخ اورغ ماسق *maka orang yang māsuk bahāya ia akan jādi bināsa dālam-ña.*

EXPOSITION, s. f., 1°, action d'exposer, حال مننجقکن *hāl menunjūkan*, حال ملیلېکن *hāl me-lēlehkan.* 2°, état d'une chose exposée, څرې بارغ څرې *prī bārang yang*

di-tunjūk. — de marchandises, دگاڅن یخ دننجق *dagāng-an yang di-tunjūk.* — d'une maison au nord, څرې رومه یخ برتتاغن دغن اتار *prī rūmah yang ber-tentāng-an dengan utāra.*

EXPOSITION, explication, حال څرټین *hāl meñatā-kan*, څرټین *perg-artī-an*, تفسیر *tafsīr.*

EXPOSITION, d'un enfant, حال مېوڅ اتق دجالن *hāl mem-būang anak di-jālan.*

EXPOSITION, peine infamante, حال اورغ *hāl orang yang di-būbuh pada tiang mālu.*

EXPOSITION, ensemble des produits des arts et de l'industrie exposés aux regards du public. — nationale, څرټیونن سکډ څرټواتن *per-himpūn-an segala per-buāt-an orang nagrī,* اورغ نکرې *per-tunjūk-an usāha orang nagrī.* — universelle, څرټیونن اساه اورغ سکلین عالم *per-tunjūk-an usāha orang sa-kalī-an ālam.*

EXPRÈS, SE, adj., formel, clair, یخ څرټات *yang tantu*, یخ څرټات *yang nāta*, یخ څرټ *yang terang.* Ordre —, څرټن یخ څرټاتو *pasān yang tantu.* En termes exprès, دغن څرټکټان یخ *dengan per-katā-an yang nāta.*

EXPRÈS, s. m., personne envoyée, څرټوره *pe-sūruh.*

EXPRES, adv., à dessein, دغن دغن
دغن *dengan sahajā-ña*, دغن
نية *dengan niyet*. Il l'a fait —,
دغن دغن *di-jadi-*
kan-ña-lah dengan sahajā-ña.

EXPRESSÉMENT, adv., دغن دغن
dengan tantu, دغن پات *dengan*
ñāta.

EXPRESSION, s. f., 1°, action d'ex-
primer, حال ممره *hāl memeràh*,
حال مفاثت *hāl meng-āpit*. 2°,
parole, terme, فرکتان *per-katā-an*,
فخچان *perg-uxāp-an*. — claire,
فرکتان *per-katā-an yang*
ñāta. — forte, dure, فرکتان
کرس *per-katā-an yang krās*.

EXPRIMER, v. a., tirer le suc d'une
chose, ممره *memeràh*, مفاثت *meng-*
āpit. — le jus d'un limon, ممره
سبوه *memeràh sa-būah limaw*.
— le jus des cannes à sucre,
مفاثت تبو *meng-āpit tebū*.

EXPRIMER, énoncer, مغوچ *meng-*
ūxap, مپتان *me-ñatā-kan*. — des
sentiments de gratitude, مغوچ
شکور *meng-ūxap šukūr*. — sa
volonté, مپتان کندقن *me-ñatā-*
kan ka-hendak-ña.

S'EXPRIMER, v. pron., بركات *ber-*
kāta. Qu'il s'exprime clairement,
هندقله ای بركات دغن پات *hendak-*
lah ia ber-kāta dengan ñāta.

EXPROPRIATION, s. f., فخمیلن
دغن *perg-ambil-an ka-puñā-an*.

EXPROPRIER, v. a., مشبل کفیان
meng-ambil ka-puñā-an. — quel-
qu'un d'une terre, مشبل تانه کفیان
دغن *meng-ambil tānah ka-puñā-*
an orang.

EXPULSER, v. a., مبعوع *mem-būang*,
مپکن *me-ñāh-kan*, مغنچت *meng-*
inxit, مغهالوکن *meng-hālaw-kan*,
مغلورکن *mengalūar-kan*. — de la
ville, مبعوع درفد نکری *mem-būang*
deri-pada nagri. Ils l'expulsèrent
du fort, دهالوکنیاله دی کلورکوت *di-*
hālaw-kan-ñā-lah diā ka-lūar
kōta. — quelqu'un de sa maison,
مغلورکن اورغ در رومهن *mengalūar-*
kan orang deri rūmah-ña.

EXPULSION, s. f., action d'expulser,
مبعوعن حال مبعوع *hāl mem-būang*,
مبعوعن حال مبعوع *pem-būang-an*,
مغهالوکن حال *hāl meng-hālaw-kan*.

EXQUIS, E, adj., excellent, ترانام
ter-utāma, ترله بايق *ter-lebèh bāik*,
جویت *juwita*. Qualité exquisite,
ترانام *ter-utāma*. D'une odeur
exquise, یغ ترلالو هارم *yang ter-lālu*
hārum bau-ña. Des mets —,
مکانن یغ ترلالو سدث *yang ter-lālu*
makān-an yang ter-lālu
sedāp rasā-ña.

EXTASE, s. f., ravissement d'esprit,
فری لالی *geirat*, راون *rāwan*,
مندغ *prī lāley*. Contempler en —,
دغن غیره *memandang dengan geirat*.

EXTASIÉ, E, part. pas. du v. extasier, تولالی *ter-lāley*.

EXTASIER, v. a., ممبری غیره *membrī geirat*, مراونکن *me-rāwan-kan*.

S'EXTASIER, v. pron., منجادی لالی *men-jādi lāley*.

EXTENSIBLE, adj., qui peut s'étendre, یخ داقت دلو سکن *yang dāpat di-lūwas-kan*.

EXTENSION, s. f., 1°, action d'étendre, حال ملوسکن *hāl melūwas-kan*, حال ممبرسکن *hāl membesār-kan*. 2°, étendue, کلواسن *kaluwās-an*, کلنجوتن *ka-lanjūt-an*.

EXTÉNUÉ, E, part. pas. du v. exténuer, له *lemàh*, لته لسو *letèh lesū*, کورس *kūrus*.

EXTÉNUER, v. a., ملهکن *melèhkan*, مغورسکن *mengūrus-kan*.

EXTÉRIEUR, E, adj., یخ دلور *yang di-lūar*, ظاهر *tlāhir*, یخ کلہاتن *yang ka-lihāt-an*. Ornaments extérieurs, یخ دلور *per-hiyās-an yang di-lūar*. Un bruit — بوپی *būpi* در لور *deri lūar*. Les choses extérieures et les intérieures, بارغ یخ *bārang yang tlāhir dān yang bāṭin*. Un signe — tanda *yang ka-lihāt-an*.

EXTÉRIEUR, s. m., le dehors, لور *lūar*.

EXTÉRIEUR, figure, apparence, ثری روف *rūpa*, فارس *pāras*, یخ ثری *prī yang ka-lihāt-an*. Il a un bel — ایلوق فارس *ēlok pāras-ña*.

EXTÉRIEUREMENT, adv., در لور *deri lūar*, آتس ثری یخ کلہاتن *ātas prī yang ka-lihāt-an*. Je ne l'ai vu que — همب سده لیت دی در لور ساج *hamba sudah lihat dīa deri lūar sāja*.

EXTERMINATEUR, TRICE, adj., ثمناس *yang menumpas*, یخ منفس *pem-bināsa*.

EXTERMINATION, s. m., حال *hāl menumpas-kan*, منفسکن *penumpās-an*, ثمنسائن *pem-bināsā-an*.

EXTERMINER, v. a., détruire, مغهیلگکن *menumpas-kan*, منفسکن *meng-hīlang-kan*, مبنساکن *membināsā-kan*. — un peuple, منفسکن قوم *menumpas-kan kaum*. Il a été exterminé, ای سده دهیلگکن *ia sudah di-hīlang-kan*. Il sera exterminé du milieu du peuple, ای ننتی *ia nanti di-tumpas-kan deri tengah-tengah kaum*.

EXTERNE, adj., یخ دلور *yang di-lūar*, یخ در لسور *yang deri lūar*. Angle — هوجغ دلور *hūjung di-lūar*.

EXTINCTION, s. f., action d'éteindre, *حاله مادم* *hāl memādam*. — d'un feu, *حاله مادم اتي* *hāl memādam āpi*. — d'une race, *كهيسن بغس* *ka-habis-an bangsa*. — d'une dette, *پمبيارن هوتغ* *pem-bayār-an hūtang*. — de voix, *هيلغ سوار* *hīlang suāra*. — ساكت سركت *sākit serāk*. Jusqu'à —, *سمفي تباد دات لآكي* *sampey tiāda dāpat lagi*, *سمفي اخر* *sampey ākir*.

EXTIRPATEUR, s. m., *يغ منچابت* *yāng men-xābut*, *يغ منخفس* *yāng menumpas*.

EXTIRPATION, s. f., action de déraciner, *فنجبوتن* *pen-xabūt-an*, *حاله ممنتن دغن اكر* *hāl mem-bantun dergan ākar*.

EXTIRPATION, destruction, *فمفاسن* *penumpās-an*, *حاله منيدان* *hāl meniadā-kān*.

EXTIRPER, v. a., déraciner, *منچابت* *men-xābut*, *منچابت دغن* *men-xābut dergan ākar*, *ممنتن اكر* *mem-bantun dergan ākar*. — des mauvaises herbes, *منچابت رمفوتن* *men-xābut rumput-rumpūt-an*.

EXTIRPER, détruire, *منخفس* *menumpas*, *منيدان* *meniadā-kan*. — une race, *منخفس سواتو قوم* *menumpas suātu kaum*.

EXTORQUEB, v. a., prendre par force, *براوله دغن قفس* *ber-ūleh dergan paksa*, *مغبل دغن كاگه* *merg-ambil dergan gāgah*, *مغنيای* *merg-aniāya*. Argent extorqué, *ويغ دغراوله دغن ممقس* *wang yang di-per-ūleh dergan memaksa*.

EXTRACTION, s. f., action d'extraire, *حاله مغلوركن* *hāl mengalūar-kan*, *حاله مموغت* *hāl memūngut*.

EXTRACTION, origine, *اصل* *aşal*, *بغس* *bangsa*. Il est de basse —, *اصلن هين* *aşal-ña hīna*. De noble —, *بغساون* *bangsāwan*.

EXTRADITION, s. f., remise de criminels à leur souverain, *حاله مبرهكن اورغ كغد رجان* *hāl meñe-ràh-kan orang ka-pada rajā-ña*.

EXTRAIRE, v. a., tirer, *مغلوركن* *mergalūar-kan*. — des pierres d'une carrière, *دردد باتو درود* *mergalūar-kan bātu deri-pada gali-an bātu*.

EXTRAIRE, choisir, recueillir, *مموغت* *memūngut*, *مميله* *memilih*. Il a extrait des versets du Coran, *دغوغتپاله ببراى اية درود قران* *di-pūngut-ñā-lah be-brāpa āyat deri-pada korān*.

EXTRAIT, s. m., *يغ دكلوركن* *yāng di-ka-lūar-kan*, *يغ دغوغت* *yāng*

di-pūngut, دڤه يڠ *yang di-peràh*.

— d'un limon, *peràh līmaw*.

EXTRAIT de mariage, تليسن درڤد *tulis-an deri-pada daftar nāma orang kāwīn*.

EXTRAIT, analyse d'un livre, مڤتسر كتاب *mukteser kitāb*.

EXTRAORDINAIRE, adj., جارڠ *jārang*, بوکن کڤالڠ *xengang*, بونکن کڤالڠ *būkan kapalang*. Il a un courage —, بوکن کڤالڠ کاکه برنين *būkan kapalang gāgah beranī-ña*.

EXTRAORDINAIRE, excessif, ترلالو *ter-lālu*, ترليه *ter-lebèh*. Elle est d'une beauté —, ترلالو ايتلق فارسن *ter-lālu ēlok pāras-ña*. Dépenses extraordinaires, بلنج يڠ ترلالو بايق *belanja yang ter-lālu bāñak*.

EXTRAVAGANCE, s. f., 1°, action d'extravagant, لاکو اورڠ کيل *laku orang gila*. 2°, délire, ايکو *igaw*, ايکو اکاون *igaw-igaw-an*.

EXTRAVAGANT, E, adj., hors de bon sens, يڠ تياد بربودي *yang tiada ber-būdi*, يڠ کيل *yang gila*.

EXTRAVAGANT, prodigue, يڠ مڤورسکن هرتان *yang mem-bōros-kan hartā-ña*.

EXTRAVAGUER, v. n., être en délire, مڤيگو *meng-igaw*.

EXTRÊME, adj., et s. m., ترليه *ter-lebèh*, امت ساغت *ter-lālu*, امت ساغت

amat sārgat. Nécessité —, اسکارن *ka-sukār-an yang amat sārgat*. —, le plus éloigné, يڠ ترليه جاوه *yang ter-lebèh jāuh*. —, le dernier, يڠ اخر *yang ākīr*.

EXTRÊME-ONCTION, s. f., sacrement, اراڤن يڠ اخر *urāp-an yang ākīr*, سر المرادي *ser el-murādla*. Donner l'extrême-onction, مڤري سر المرادي *mem-brī ser el-murādla*.

EXTRÊMITÉ, s. f., fin, اخر *ākīr*, كسداهن *ka-sudāh-an*.

EXTRÊMITÉ, bord, تڤي *tepī*, تبڤڠ *tebīng*, بيبر *bībīr*. L'extrémité d'un champ, تڤي بندڤڠ *tepī bendang*.

EXTRÊMITÉ, bout, هوجڠ *hūjung*. L'extrémité des doigts, هوجڠ جاري *hūjung jari*. Réduit à l'extrémité, تياد برداي لاکي *tiada ber-dāya lāgi*. Malade à l'extrémité, ساکت دکت ماتى *sakit dekāt mātī*.

EXTRINSÈQUE, adj., qui vient du dehors, يڠ در لور *yang deri luar*.

EXUBÉRANCE, s. f., surabondance, کلڤاهن *ka-limpāh-an*, کلڤهين *ka-lebèh-an*, کپاکن *ka-bañāk-an*.

EXUBÉRANT, E, adj., لڤه *limpah*, لڤه يڠ ملڤه *yang me-limpah*, لڤه درڤد *lebèh deri-pada hājat*.

EXULCÉRER, v. a., منڤديکن قورو *men-jadī-kan pūru*, منڤديکن رستڤڠ *men-jadī-kan rastung*.

EXULTATION, s. f., كسكان *ka-sukā-an*, مسرة *meserrāt*.

EXUTOIRE, s. m., فورويغ دجديكن *pūru yang di-jadī-kan ūleh obat ākan meḡalūar-kan nānah*.

EX-VOTO, s. m., فرسباهن سبب *per-sembāh-an sebāb waḡat*, وعدة *per-sembāh-an kārna nazar*.

ÉZAN, s. m., proclamation de la prière chez les Turcs, اذان *ézān*.

F

F, s. m., في *fe*, sixième lettre de l'alphabet, حرف فيغ كئم در الف باتا *huruf yang ka-anām deri alif-bātā*. بويغ حرف ايت بويغ فا *būni huruf itu būni fā*, (ف).

Un F majuscule في بسر *fe besār*.

Un F minuscule, في كچل *fe kexil*.

FABLE, s. f., mythologie, علم ديوات *ilmu dēwāta*. Homme instruit dans la —, اورغ فيغ فهم فد, *orang yang fehem pada ilmu dēwāta*.

FABLE, récit, حكاية *hikāyat*, خبرا *ḡabar-ḡabar*, چر ترا *xeritrā*.

FABLE, conte, récit mensonger, حكاية فيغ دست *hikāyat yang dusta*, چر ترا فيغ سي ۲, *xeritrā yang siā-sā*.

FABLE, récit allégorique, مثل *miṣal*, افماءن *upamā-an*, قصة *ḡiṣat*.

FABLE, sujet de risée, کترتوان *kater-tawā-an*, فرمينن *per-main-an*.

Je suis devenu la — de tout mon peuple, اكو سده جادی کترتوان *aku sudah jādi kater-tawā-an pada samuā ḡaum-ku*.

FABRICANT, s. m., توکغ *tūkang*, قندی *pandey*, کفو *kimpu*. — de bas, توکغ سارغ کاکی *tūkang sārung kākī*.

FABRICATEUR, TRICE, s., فيغ ممبوت *yang mem-būat*. — de fausse monnaie, فيغ ممبوت وغ لانچغ *yang mem-būat wang lanḡung*. — de nouvelles, فيغ ممباو خبر دست *yang mem-bāwa ḡabar dusta*.

FABRICATION, s. f., action de fabriquer, حال ممبوت *hāl mem-būat*, ممبوتان *pem-buāt-an*, حال مشرجان *hāl meḡarjā-kan*. La — du drap, ممبوتان صوف *pem-buāt-an ṣūf*.

FABRICATION, art de fabriquer, علم ممبوت *ilmu mem-būat*, علم

مغرجاكن *ilmu mengarjā-kan*,
 ثربواتن *per-buāt-an*. — de la soie
 علم مغرجاكن سوتر
ilmu mengarjā-kan sūtra.

FABRIQUE, s. f., établissement
 où l'on fabrique, رومه توكغ *rūmah*
tūkang, تمتت مموت بارغ ٢ *tampat*
mem-būat bārang-bārang. — d'é-
 toffe, تمتت مموت كاين *tampat mem-*
būat kāin.

FABRIQUE, confection des ou-
 vrages de fabrique, حال مموت *hāl*
mem-būat, حال مغرجاكن *hāl*
mengarjā-kan, ثربواتن *per-buāt-*
an.

FABRIQUER, v. a., faire, confec-
 tionner, مموت مموت *mem-būat*, منوكغ *me-*
nūkang, مغرجاكن *mengarjā-kan*.
 — des étoffes, مموت كاين *mem-būat*
kāin.

FABRIQUER, inventer, controuver,
 مموت بارغ *meng-ada-nyāda*, مغدثاد
mem-būat bārang yang
dusta. — une histoire, مغارغ حكاية
mengārang hikāyat yang
dusta.

FABULEUX, EUSE, adj., feint, con-
 trouvé, تباد سروف نبر *dusta*, تباد
tiāda sa-rūpa benār, سي ٢ *si-*
sia. Histoire fabuleuse, حكاية يغ
hikāyat yang dusta.

FABULISTE, s. m., صاحب القصة
ṣāhib el-kiṣat, صاحب المثل *ṣāhib*
el-miṣāl.

FAÇADE, s. f., هدائن رومه *hadāp-*
an rūmah, موك رومه *mūka rūmah*,
 هلون رومه *halūwan rūmah*. — d'un
 palais, هدائن استان *hadāp-an*
astāna. A la — de l'église, قد موك
pada mūka grēja.

FACE, s. f., وجه *mūka*, وجه
wajah, حضرة درج *hadlirat*.
 La face du Seigneur, حضرة هو *ha-*
dlirat hūwa. La — de l'homme,
 موك اورغ مانسي *mūka orang mā-*
nusiā. Une belle —, موك باكس
mūka bāgus. Couleur de la —, ورن
 موك *warna mūka*, (le teint) اير
 موك *āyer mūka*. La — de la terre,
 موك بومي *mūka būmi*. La — (faça-
 de) d'un maison, موك رومه
mūka rūmah.

FACE À FACE, برهادف هدائن *ber-*
hadap-hadāp-an, موك منوجوموك
mūka menūju mūka.

Faire FACE, placé en face,
 برتتاغن *ber-tentāng-an*. Sa maison
 fait — à la mienne, رومهن برتتاغن
rūmah-ña ber-tentāng-
an dengan rūmah-ku.

En FACE, en présence, هدائن
di-hadāp-an. Regarder en face,

موندغ موك *memandang mūka*. Avoir la — contre terre, تيرتارف *ter-tihā-rap*.

Fig. L'affaire a changé de face, فکرجان ایت سده جادی لاین *pe-kearjā-an itu sudah jādi lāin*. Personne à deux faces, اورغ دست *ōrang dusta*.

FACÉTIE, s. f., bouffonnerie, سند *senda*, گورو *gūraw*. Dire des facéties, برسند *ber-senda*, برگورو *ber-gūraw*.

FACÉTIEUX, EUSE, adj., bouffon, یغ برسند بادت *jenāka bādut*, یغ برسند *yang ber-senda*.

FACETTE, s. f., petite face, موك کچل *mūka kexil*.

FÂCHÉ, E, part. pas. du v. fâcher, جادی ماره *jādi mārāh*.

FÂCHÉ, contrarié, یغ برسوسه هنین *yang ber-sūsah hati-ña*. Il est bien — d'être sourd, ای ساعت سوسه *ia sāngat sūsah hati-ña sebab tuli-ña*.

FÂCHÉ, contrit, برسسل *ber-sesəl*. Il est très — d'avoir péché, سسل ساعت هنین سبب ای بردوس *sesəl sāngat hati-ña sebab ia ber-dōsa*.

FÂCHER, v. a., irriter, مهارکن *me-mārāh-kan*, مفرمرکان *memp-er-murkā-kan*. Prenez garde de le —, جاغن مهارکن دی *jāngan me-mārāh-kan dia*.

FÂCHER, causer du déplaisir, ممبری سوسه هاتی *mem-brī sūsah hāti*.

SE FÂCHER, v. pron., منجادی ماره *men-jādi mārāh*, منجادی گوسر *men-jādi gūsar*. Ne vous en fâchez pas, جاغله امل فرگوسر *jāngan-lah ambil per-gūsar*. Se fâcher ensemble, بر بسته بنانه *ber-bantah-bantāh-an*.

FÂCHERIE, s. f., irritation, کمرهن *ka-marāh-an*, کگسارن *ka-gusār-an*.

FÂCHERIE, brouillerie, جدرا *xidrā*, فر بنتاهن *per-bantāh-an*.

FÂCHEUX, EUSE, adj., qui donne du chagrin, یغ ممبری ساکت هاتی *yang mem-brī sākit hāti*, یغ برت *yang brət*, یغ سوکر *yang sūkar*.

FÂCHEUX, bourru, peu traitable, یغ رجه *rejāh*, چغی *xingī*, کفست *ka-pista*, بغس *bergis*.

FÂCHEUX, importun, گنگو *ganggu*.

FACILE, adj., aisé, موده *mudah*, حال موده *gampang*. Chose —, هال موده *hāl mudah*. Cela est — à dire, ایت کمفغ دکات *itu gampang di-kāta*.

FACILE, sociable, accommodant, هاتی موره *hāti mūrāh*, صبر *šabar*. Caractère —, فرانغی یغ موره *perāngi yang mūrāh*. De mœurs faciles, دکان *dōkāna*.

FACILE, mou, sans fermeté, تیاد *tiāda tetāp*, تیاد تکه *tiāda teguh*.

FACILEMENT, adv., موده ۲ *mūdah-mūdah*, دغن سنخ *dengan senang*. Nous pouvons faire cela — کامي کامي *kāmi dāpat mem-būat itu dengan senang*.

FACILITÉ, s. f., qualité de ce qui est facile, مدهن *mudāh-an*, كففخ *gampang*.

FACILITÉ, aptitude, habileté, كلكون يڭ قنسس *ka-xepāt-an*, كچفاتن *ka-lakū-an yang pantas*.

FACILITÉ, faiblesse, indulgence excessive, كلاهن *ka-lemāh-an*.

FACILITÉ de mœurs, كلكون يڭ *ka-lakū-an yang dōkāna*.

FACILITER, v. a., مشكففخكن *meng-gampang-kan*, منجدیکن موده *men-jadī-kanmūdah*. Il facilite le travail, مكا كرج ایت دجدیکن موده *maka karja itu di-jadī-kan-ña mudah*.

FAÇON, s. f., travail, confection, فربواتن *per-buāt-an*, فکرجاءن *pe-karjā-an*. — européenne, فربواتن *per-buāt-an irūpa*. Ce travail est de ma — ایت فربواتنك *itu per-buāt-an-ku*.

FAÇON, prix du travail, اوته كرج *ūpah karja*. Combien pour la — ? ایت براف اوته كرج *brāpa ūpah karja itu*.

FAÇON, manière d'être, d'agir, چار *xāra*, كلكون *ka-lakū-an*, لاکو *lāku*, فری *prī*, عادة *ādat*. Voilà sa

— d'agir, ایت كلكونن *itu ka-lakū-an-ña*. Cet homme a de bonnes façons, اورغ ایت تاهو عادة *orang itu tāhu ādat*, اورغ ایت سوئن *orang itu sūpan*. Il n'a pas de bonnes façons, لکون کورغ بايق *lakū-ña kūrang baik*. A la — chinoise, چار چين *xāra xīna*. Quelle est cette — ? ایت چار ایت *apa xāra itu*. — d'écrire, فری منولس *prī menūlis*. Bonne — de vivre, فری *prī hīdup yang baik*. De diverses façons, برفری ۲ *ber-prī-prī*. En aucune —, ساکالی تیاد *sa-kali-kālī tiāda*.

FAÇONDE, s. f., flux de paroles, حال بلیتر *hāl be-litar*.

FAÇONNER, v. a., faire, donner la forme, مشرجاکن *mengarjā-kan*, مرفاکن *me-rupā-kan*.

FAÇONNER, OTHER, مشهبیسی *meng-hiyās-i*.

FAÇONNER une terre, la labourer, منغگال فادغ *menanggāla pādang*.

FAÇONNER, former, accoutumer, مشاجر *meng-ājar ādat*, مشاجر *meng-ājar adab*, ممیساکن *mem-biasā-kan*.

FAC-SIMILE, s. m., جادی سرووف *jādi sa-rūpa*, تلیسن یڭ سرووف *tu-līs-an yang sa-rūpa*.

FACTAGE, s. m., action de transporter des marchandises, حال

مشهنتر دگاڻن *hāl meng-hantar dagāng-an*.

FACTAGE, prix, اوڤه مشهنتر دگاڻن *ūpak meng-hantar dagāng-an*.

FACTEUR, s. m., agent, ڦيتر *pētor*.

FACTEUR d'instruments de musique, توکڻ مېوت بېپيڻ *tūkang mem-buat buñi-buñi-an*.

FACTEUR de la poste, اورغ ښځ *ōrang yang mem-bāwa sūrat*.

FACTICE, adj., تيرو *tīru*, تيا دسځځه *tīada surguh*.

FACTIEUX, EUSE, adj., درهاک *durhāka*, اورغ ښځوځ *ōrang peng-ūpak*, گځگو *ganggu*.

FACTION, s. f., parti, امة سواتو ڦيټق *umat suātu pīhak*.

FACTION, cabale, révolte, امة ڦرسکټوون اورغ *umat gawqā*, غوغا *per-sakutū-an* اورغ درهاک *durhāka*, ڦهه اورغ جاهاټ *fakat* اورغ *ōrang jāhat*. Chef de —, کڦال امة *kapāla* اورغ ښځوځ *ōrang peng-ūpak*.

FACTION, le guet, کاول *kāwal*. Un soldat en —, سؤورغ سلدادو ښځ *sa-ōrang soldādo yang ber-kāwal*.

FACTIONNAIRE, s. m., qui fait faction, اورغ ښځ برکاول *ōrang yang ber-kāwal*, ڦغالو *pergāwal*, للابڻ *lelabung*.

FACTORERIE, s. f., کدځ *godong*, کدځ دگاڻن *godong dagāng-an*, بندر *bandar*. — à l'embouchure d'une rivière, کوال *kuāla*.

FACTOTUM, s. m., جورو رومه *jūru rūmah*.

FACTURE, s. f., mémoire d'un marchand, دفتر بارغ دگاڻن *daftar bārang dagāng-an*. On ne m'a pas encore envoyé la —, مک دفتر *maka daftar bārang dagāng-an* ايت بلم دکيرمکن ڦد هېب *itu belūm di-kirim-kun pada hamba*.

FACULTATIF, IVE, adj., اختيار *ikhtiyār*, تبرع *teberru*. Action facultative, ڦربواتن اختيار *per-buāt-an ikhtiyār*.

FACULTÉ, s. f., pouvoir, moyen, کواس *kuāsa*. — d'agir, مېوت *kuāsa mem-buat*. J'aiderai selon mes facultés, اکو اکن منولځ دغن *aku akan menūlung dergan sa-kuasā-ku*.

FACULTÉ, propriété naturelle, aptitude, صفة *ṣifat*, طبيعة *ṭebīat*, کچڦاتن *ka-xepāt-an*. L'aimant a la — d'attirer le fer, صفة باتو *ṣifat batu ber-rāni* ايت منارق بسی *itu menāriḳ besī*.

FACULTÉ, le corps des professeurs d'une université, مجلس *mejlis*. — de théologie, مجلس حکيم علم *mejlis ḥakīm ʿilm*.

اکام دمدرسه *mejlis hakīm ilmu agāma di-madrasat.* — de médecine, مجلس حکم علم طبیب *mejlis hakīm ilmu ṭabīb.*

FACULTÉS, biens, fortune, کلیاء *ka-kayā-an*, هرت *harta.*

FADAISE, s. f., bagatelle, niaiserie, بارغ یغ *ka-siā-siā-an*, کسسیان *ka-siā-siā-an*, بارغ یغ *barang yang sia-siā.* Il dit des fadaises, فرکتان سی ۲ *per-katā-an-ña siā-siā jūga.*

FADE, adj., insipide, امبر *ambar*, تاور *tāwar*, کورغ راس *kūrang rāsa.* Sauce — کوه امبر *kūwah ambar.* D'un goût — تاور رسا *tāwar rasā-ña.*

FADE, qui n'a rien de piquant. Discours — فرکتان یغ کوسغ *per-katā-an yang kosong.* Flatterie — فمبجوکن یغ ذلیل *pem-bujuk-an yang dzalil.* Se sentir le cœur — جمو *jumū*, برمول *ber-mūwal.*

FADEUR, s. f., qualité de ce qui est fade, فرى امبر *prī ambar*, فرى *prī*, تاور *prī tāwar*, راس امبر *rāsa ambar.*

FAGOT, s. m., برکس *berkas*, برکس کایو *berkas kāyu.* Mettre en — ممبرکاسی *mem-berkās-i.*

Fig. Faire des fagots, منچتران *men-çeritrān*, چتران یغ سی ۲ *men-çeritrān-kan çeritrā yang sia-siā.*

FAGOTAGE, s. m., action de faire des fagots, حال ممبرکاسی کایو *hāl mem-berkās-i kāyu.*

FAGOTER, v. a., lier des fagots, ممبرکس *mem-berkas.*

FAGOTER, mettre mal en ordre, مخرجان بارغ دغن تیاد اتون *mengar-jā-kan bārang degan tiāda atur-ña*, مخرج کوست *mengarja kūsut.*

SE FAGOTER, v. pron., s'habiller mal, ماکي دغن تیاد اتون *memākey degan tiāda atūr-an.*

FAGOTIN, s. m., برکس کچل *berkas kecil*, برکس کایو یغ کچل *berkas kāyu yang kecil.*

FAIBLE, adj., qui manque de force, له *lemah*, له *letèh*, له *lembut*, کورغ *kūrang kūwat*, کورغ *kūrang kuāsa*, ضعيف *dlaif.* Il est — de corps, ملهله توبه *maka lemah-lah tubuh-ña.* Il est fatigué mais non — ای لله دان تیاد *ia lelāh dān tiāda letèh.* Le malade est très — اورغ ساکت ایت *ōrang sākit itu dlaif sa-kālī.* Un cœur — هاتی یغ له له *hāti yang lemāh lembut.* Rendre — منضعیفکن *me-lemah-kan*, منضعیفکن *men-dlaif-kan.*

FAIBLE, mince, رمغ *ramping.* Pilier — تیغ یغ رمغ *tiang yang ramping.*

FAIBLE, peu considérable, سدیکت *sa-dikit.* Une — اوتوریت *sa-dikit kuāsa yang sa-dikit.* Une — فغهورن یغ سدیکت *çehuron yang sa-dikit.*

perg-hibūr-an yang sa-dikit. De faibles gages, گاجی یخ سدیکت *gāji yang sa-dikit.* — d'esprit, بوده *bō-doh,* کورغ عقل *kūrang akal.* — de caractère, کندر *kendur,* بمبغ هاتی *bimbang hāti.* L'âge —, ماس مود *ka-mudā-an, māsa mūda.* Le sexe —, سکلین *skalin,* اورغ فرمفون *sa-kalī-an orang per-ampūan.* Le prix fort et le prix —, هرک یخ تغکی دان هرک یخ موره, *harga yang tinggi dān harga yang mūrah.* Le fort et le —, یخ کواس *kuāsa dān yang lemāh,* یخ بابق دان یخ کورغ *yang bānaq dān yang kūrang.*

FAIBLESSE, s. f., débilite, کلامن *ka-lemāh-an,* کلتین *ka-letēh-an,* فری یخ ضعیف *pri yang dīaif.* La — de l'homme, کلامن اورغ مانسی *ka-lemāh-an orang mānusia.*

FAIBLESSE, défaillance, فغسن *ping-san,* کلاغر *murxa,* مرچ *ke-lāngar.* Tomber en —, ربه فغسن *rebūh ping-san.* Revenir d'une —, پدر *meñedār,* خبراکن درین *akan dirī-ña.*

FAIBLESSE, faute, ساله *sālah,* دوس *dōsa.*

FAIBLIR, v. n., perdre de sa force, devenir faible, منجادی له *men-jādi lemāh,* منجادی لته *men-jādi letēh,* منجادی ضعیف *men-jādi dīaif.*

FAIBLIR, commettre une faute, برساله *ber-sālah,* بردوس *ber-dōsa.*

FAÏENCE, s. f., فشکن درفد تانه یخ *pinggan deri-pada tānah yang di-rengas.*

FAILLI, s. m., qui a fait faillite, یخ اورغ *yang sudah ūrung,* یخ سده *yang sudah pūtus mūdāl-ña.*

FAILLIBLE, adj., یخ بوله برساله *yang būleh ber-sālah,* یخ کسلاهن *yang ka-salāh-an.*

FAILLIE, v. n., commettre une faute, برساله *ber-sālah,* بردوس *ber-dōsa.* Il a failli bien des fois, سده *sudah ia ber-sālah be-brāpa kali.* — à ses engagements, برسلاهن دغن کتان *ber-salāh-an dengan katā-ña,* تیساد *tiāda meñampey-kan janjī-ña.*

FAILLIR, se tromper, سست *sesāt,* مپست *meñesāt.*

FAILLIR, ne pas réussir, اورغ *ūrung.* Faire —, مغورغکن *merg-ūrung-kan.*

FAILLIR, être sur le point de, همفر *hampir,* اد دکت *ada dekāt.* Il a failli tomber, سده ای همفر جاته *sudah ia hampir jātuh.*

FAILLITE, s. f., حال اورغ *hāl ūrung,* روسق برداکغ *rūsak ber-dāgang,* فوتس مودل *pūtus mūdāl,*

برهنهتینن ممباير *per-hentī-an mem-bāyar*. Faire une — frauduleuse, برهنهتی بایر اتس قری یخ خیانه *ber-henti bāyar ātas prī yang kīānat*.

FAIM, s. f., لافر *lāpar*. Avoir —, لافر *lāpar*, بر لافر *ber-lāpar*. Avoir une — canine, ساعت لافر *sāngat lāpar*. Qui éprouve une grande —, یخ ساعت کلفارن *yang sāngat kalapār-an*. Mourir de —, ماتی لافر *māti lāpar*. Bienheureux ceux qui ont — et soif de la justice, برهنگیاله *ber-hēngiālah*. سکل اورغ یخ بر لافر دان بردهاک اکن *sekal aurug yex ber-lāpar dān ber-dahāk aken*. عادل *ber-bahagiā-lah segala orang yang ber-lāpar dān ber-dahāga akan adālet*.

FAIM, vif désir d'obtenir, ایغن *ingin*, کئغین *ka-ingin-an*. Avoir — des richesses, بر ایغن اکن کیان *ber-ingin akan ka-kayā-an*.

Prov. La faim fait sortir le loup du bois, مک لافر ایت ممبورو هریمو *maka lāpar itu mem-būru harīmaw*.

FAINÉANT, E, adj., مالس *mālas*, لالی *lāley*, سگن *segàn*. Un homme —, اورغ مالس *orang mālas*. Mener une vie de —, هیدف دغن مالس ساج *hidup dergan mālas sāja*.

FAINÉANTER, v. n., جادی مالس *jādi mālas*, ملبت *me-lambat*.

FAINÉANTISE, s. f., کمالسن *ka-malās-an*, کسگانن *ka-segān-an*.

FAIRE, v. a., créer, produire, construire, منجدیکن *men-jadī-kan*, مخذاکن *meng-adā-kan*, مموت *mem-būat*, مخرجاکن *mengarjā-kan*. Dieu a fait le ciel et la terre, دیج دج دیکن الله لاغت دان بومی *di-jadī-kan allah lāngit dān būmi*. — des idoles, برهال مخذاکن *berhāla meng-adā-kan*. L'oiseau fait son nid, بورغ مموت سارغن ایت *būrung mem-būat sārang-ña itu*. — de l'huile, مموت مینق *mem-būat mīnq*. — de bonnes actions, مخرجاکن فکرچان *mengarjā-kan pe-karjā-an yang bāik*, مموت کبجیکن *mem-būat ka-bijik-an*. — une maison, مموت رومه *mem-būat rūmah*. — un cheval de bois, منجدیکن کود درهد کایو *men-jadī-kan kūda deri-pada kāyu*. — du bruit, مموت گاده *mem-būat gādoh*. — sa besogne, مخرجاکن *mengarjā-kan pe-karjā-an-ña*. — la paix, مموت فردماین *mem-būat per-damēy-an*. Que faites-vous? اف تون بر بوت *apa tūan ber-būat*. Ne savoir que —, تیاد تاهو اف بوت *tiāda tāhu apa būat*. Que — à cela? اف بوله بوت *apa būleh būat*.

On verra par les exemples suivants les différentes manières de rendre ce verbe en malais. — des œufs, برتلر *ber-telòr*. — des petits, مغارغ *ber-ānak*. — un livre,

كتاب *mengārang kitāb.* — une lettre, سورت منولس *menūlis sūrat.* — un lit, مشاتر تدمت تيدر *meng-atur tampat tīdor.* — la barbe, منچوكر *men-xūkur.* — serment, مچفه *me-ñumpah.* — une faute, برساله *ber-sālah.* — grâce, مغمشوني *meng-ampūn-i.* — don, مشنكرهكن *meng-anugrah-kān.* — violence, ممقس *memaksa,* مشككاهي *meng-gagāh-i.* — son examen de conscience, ممرقس ستاهو هتين *memreksa satāhu hati-ña.* — beaucoup d'argent, براوله بايق و غ *ber-ūleh bāñak wang.* — fortune, منجادی کای *men-jādi kāya.* — connaitre, ممبری تاهو *membrī tāhu.* — le mort, ممبر فراكن درين *membrī fāran dārin.* ماتی *mem-pura-purā-kan dirī-ña māti.* — réparation, ممالس *mem-bālas.* — ses besoins, قضا حاجة *kedlā hājat.* J'en fais mon affaire, هب منغكغ ایت *hambamenanggung itu.* Ne savoir plus comment —, تیا د بردای لاکي *tiāda ber-dāya lāgi.* Faites bien attention, ایغتلله بايق ۲ *ingat-lah bāik-bāik.* Cela ne fait rien, تیا د اڤ *tiāda apa.* Lorsque cela fut fait, ستله سده ایت *sa-telāh sudah itu.* Il ne fait que manger, دی ماکن ساج *dīa mākan sāja.* Il ne fait que d'arriver, ای داتغ سکارغ *ia dātang sa-kārang.* Il ne fait que de sortir, تادی ای کلور *tādi ia ka-luar.*

FAIRE suivi d'un infinitif, surtout d'un verbe neutre, se rend ordinairement en malais par un verbe causatif. — sortir, مغلورکن *mengaluar-kan.* — entrer, ماسقکن *me-māsuk-kan.* — tomber, منجاتهکن *men-jātuh-kan.* — engendrer, ممبرانقکن *mem-per-ānak-kan.* — descendre, منورنکن *menūrun-kan.* — éloigner, منجاوهکن *men-jāuh-kan.* — faire, سورده مېوت *sūruh mem-būat.* — appeler, سورده ممشکل *sūruh memanggil.*

Suivi d'un adjectif. Se rend aussi par un verbe causatif. — grand, مېسركن *mem-besār-kan.* — riche, مغيانک *mengayā-kan.*

FAIRE, verbe impersonnel, اد *ada,* جادی *jādi.* Il fait beau temps, اد چواج *ada xuāxa.* Il fait chaud, اد فانس *ada pānas.* Il fait nuit, مالم جادی *jādi mālām.* Il ne fait pas encore jour, بلم جادی سيغ *belum jādi siang.*

SE FAIRE, v. pron., منجادی *men-jādi.* Se — à quelque chose, منجادی ميباس *men-jādi biāsa.* Se — vieux, منجادی توا *men-jādi tuā.* Se — beau, منجادی باکس *men-jādi bāgus.* Cela se fait facilement, ایت ای داتغ دنغ سنغ *itu jādi dengan senang.*

SE FAIRE fort, répondre de, مفاكو
meng-āku.

FAISABLE, adj., possible, يغبوبله
جادی yang būleh jādi, يغب داثت
yang dāpat di-būat, يغب داثت
دكركان yang dāpat di-karjā-kan.
Cela est —, ايت بوبله جادی itu būleh
jādi.

FAISABLE, qui est licite, يغب حلال
yang halāl, فاتت pātut, لايق lāiḱ.

FAISAN, ANE, s., توبكوڭ tūgang. —
mâle, توبكوڭ جنتن tūgang jantan,
تذرو tezraw, تدرج tedruj. Faisane,
توبكوڭ بتين tūgang betina. Chasse
au —, فربرون توبكوڭ per-burū-an
tūgang. Le — argus, كووو kūwaw.

FAISANDÉ, E, part. pas. du v.
faisander, داكوڭ يغب منجادی لبث
dāgīng yang men-jādi lembut.
Viande faisandée, داكوڭ يغب جادی
dāgīng yang jādi lembut, داكوڭ
لبث dāgīng yang jādi lembut.

FAISANDER, v. a., ملبكن داكوڭ
me-lembut-kan dāgīng.

FAISANDERIE, s. f., تمفت ملهراكن
tampat memeliharā-kan
tūgang.

FAISCEAU, s. m., برکس berkas,
برکس بگس burḱus. — d'herbe, برکس
berkas rumput. Un — de
flèches, سیکت اتق فانه sa-ikat ānaḱ

pānah. Mettre en —, ممبرکاسی mem-
berkās-i.

FAISEUR, EUSE, s., يغب مبوبت yāng
mem-būat, يغب مفرجانن yang meng-
anjā-kan.

FAISEUR d'embarras, يغب مفاكهن
yang meng-gāh-kan dirī-ña.

FAIT, E, part. pas. du v. faire,
جادی jādi, دجديكن di-jādi-kan,
دكركان di-karjā-kan, بوبت būat,
دبوت di-būat. Soit —, جديله jadī-
lah, بیره biyar-lah. — exprès,
جادی دغن سبحان jādi dergan sa-
hajā-ña. C'en est —, سده فوتس
sudah pūtus. Un homme —, سورغ
sa-ōrang يغب داتخ كفرتغانن كه دوڭن
yang datang ka-per-tengāh-an ka-
hidūp-an-ña. Tout —, يغب سدی
yang sedā. Des habits tout faits,
فكاین يغب سدی pakēy-an yang sedā.

FAIT à, habitué à, بياس biāsa.

FAIT pour, apte à, لايق اكن lāiḱ
ākan. Homme — pour l'instruction,
اورغ لايق اكن مشاجر orang lāiḱ
ākan meng-ajar.

FAIT, s. m., action, فربواتن per-
buāt-an, فكرجاءن pe-karjā-an,
عمل amal. — avéré, يغب فربواتن
per-buāt-an yang di-
per-saksī-kan. — public, notoire,
فربواتن يغب مشهور per-buāt-an yang
mašhūr, يغب بات yang nāta. —

d'armes, فربواتن فهلوان *per-buāt-an pahluwān*.

FAIT, réalité, کسنگوهن *ka-surg-gūh-an*, کتتوئن *ka-tantū-an*. C'est un —, ایت تننو *itu tantu*. De fait, en effet, فد حقیقتن *pada haqīkat-ña*, سسنگهن *sa-surguh-ña*.

FAIT, conduite, لاکو *lāku*, لککوئن *ka-lakū-an*. Il y a de la folie dans son —, اد ککلاءن دالم لکون *ada ka-gilū-an dālam lakū-ña*.

Si FAIT, بکیت جوک *behkan*, بهکن *bagītu jūga*.

Pris sur le FAIT, کدفاتن مېوت *ka-dapāt-an mem-būat*. Voleur pris sur le —, کدفاتن منچوری *ka-dapāt-an men-xūri*.

Etre sûr de son FAIT, بركات دغن *ber-kāta dengan tahū-ña*.

En FAIT de, touchant, تتاغن *tentāng-an*.

Tout à FAIT, سکالی *sa-kāli*. Il est tout à fait blanc, ای فوته سکالی *ia pūtih sa-kāli*.

FAÏTAGE, s. m., pièce de bois qui forme la crête d'un toit, کايو *kāyu bubūng-an rūmah*.

FAÏTE, s. m., comble, sommet, بيوغن *bubūng-an*, فنجق *punxaq*, کمنچق *kamunxaq*. — d'une maison, بيوغن رومه *bubūng-an rūmah*. Le — de la montagne, کمنچق کونخ ایت *kamunxaq gūnurg itu*. Le — en

bas et la racine en haut, فنجقن *punxaq-ña* کابوه دان اکرن کئاتس *ka-bāwah dān ākar-ña ka-ātas*. S'élever au — des grandeurs, نایق *nāiq* کفشکت کسارن *ka-pangkat ka-besār-an*.

FAÏTIÈRE, adj. Tuile —, کنتخ *genteng salūran*.

FAIX, s. m., بېگس *bāban*, بېگس *burgkus*, مواتن *pikūl-an*, فکولن *muāt-an*, کبراتن *ka-brāt-an*. Enlever son —, مغشکت بابين *meng-angkat bāban-ña*. Le chameau porte son —, انت ایت مېکل بېگس *onta itu memikul burgkus-ña*. Le — des affaires, کبراتن فکرجاءن ایت *ka-brāt-an pe-karjā-an itu*.

FAKIR, s. m., فقير *fakīr*.

FALAISE, s. f., côte escarpée, فنتی چورم *pantey tinggi*, فنتی تشکی *pantey xūram*.

FALBALA, s. m., bande d'étoffe plissée, سلندغ یغ برلثت ۲ *selendang yang ber-līpat-līpat*.

FALLACE, s. f., tromperie, چورغ *xūrang*, مکر *dāya*, تیغو *tīpu*, مکر *mekra*.

FALLACIEUSEMENT, adv., دغن تیغو *dengan tīpu*, دغن دای *dengan dāya*.

FALLACIEUX, EUSE, adj., برچولس *ber-xūlas*, برتیغو *ber-dāya*, اوروغ یسخ *ber-tīpu*. Homme —, برچولس *orang yang ber-xūlas*.

FALLOIR, v. impers., être de nécessité, de devoir, se rend en malais par, **تياد داڤت تياد** *tiāda dāpat tiāda*, **هندق** *hendak*, **هارس** *hārus*, **واجب** *wājib*, **ڤاتت** *pātut*. Il faudra qu'il meure, **تياد داڤت تياد اى اكن ماتى** *tiāda dāpat tiāda ia ākan māti*. Il faut qu'il sorte, **هندقله اى كلور** *hendak-lah ia ka-lūar*. Il faut qu'il soit utile, **هارس اى جادى برکون** *hārus ia jādi ber-gūna*. Il faut donner l'aumône, **واجب مبرى صدقة** *wājib membrī sedekat*.

IL FAUT, il est besoin, il manque, **کورغ** *kūrang*. Voilà ce qu'il me faut, **اتوله کورغ فداک** *itū-lah kūrang padā-ku*.

S'EN FALLOIR, **اد جاوه** *ada jāuh*. Il s'en faut de beaucoup, **اد بايق جاوه** *ada bāñak jāuh*.

Des gens comme il faut, d'un rang distingué, **اورغ بغساون** *orang bangsāwan*, **اورغ يغ برهاس** *orang yang ber-bahāsa*.

FALOT, s. m., **تغلخ** *tenglong*. Porteur de —, **اورغ مېباو تغلخ** *orang mem-bāwa tenglong*.

FALOURDE, s. f., **برکس کايو افى بسر** *berkas kāyu āpi besār*.

FALSIFICATION, s. f., 1°, action de falsifier, **حال منچمفرکن** *hāl men-xampur-kan*, **ڤغباهن** *peng-ubāh-an*. — de la monnaie, **حال منچمخکن** *hāl me-lanxung-kan* **وڭ** *wang*.

2°, résultat, **چمفورن** *xampūr-an*. — de la monnaie, **لنچوڭن** *lanxung-an*.

FALSIFIÉ, E, part. pas. du v. falsifier, **دوېهکن** *di-xampur*, **دي-وباهکن** *di-ūbah-kan*. Monnaie falsifiée, **وڭ لنچوڭ** *wang lanxung*. Mettre en circulation de la monnaie falsifiée, **وڭ لنچوڭن** *me-lakū-kan wang lanxung*.

FALSIFIER, v. a., frelater, **منچمفرکن** *men-xampur-kan*. — du vin, **منچمفرکن اير اغکور** *men-xampur-kan āyer arggūr*.

FALSIFIER, dénaturer, altérer, **مغوبهکن** *merg-ūbah-kan*. — le texte, **مغوبهکن نص** *merg-ūbah-kan naş*. — de la monnaie, **ملنچمخکن وڭ** *me-lanxung-kan wang*.

FAMÉ, E, adj., **يغ مشهور نام** *yang maşhūr namā-ña*. Bien —, **يغ بايق نام** *yang bāik namā-ña*. Mal —, **يغ نام بوسق** *yang namā-ña būsuk*.

FAMÉLIQUE, adj., **لاڤر** *lāpar*, **برلاڤر** *ber-lāpar*, **يغ کلفارن** *yang ka-lapār-an*. Un estomac —, **ڤرت يغ** *prūt yang lāpar*.

FAMBUX, EUSE, adj., renommé, **مشرور** *maşhūr*, **تروشهور** *ter-maşhūr*, **ترنام** *ter-nāma*, **کئمان** *ka-namā-an*. Un guerrier —, **ڤهلوان يغ ترمشهور** *pahluwān yang ter-maşhūr*.

FAMILIARISER, v. a., accoutumer, **ميساکن** *mem-biasā-kan*.

SE FAMILIARISER, v. pron., s'acoutumer, منجادی یاس *men-jādi biāsa*.

SE FAMILIARISER, devenir intime, منجادی جیتق *men-jādi jīnak*, برصحبابة *ber-ṣoḥābat*. Se — ensemble, برصحبابة صحباتن *ber-ṣoḥābat-ṣoḥabāt-an*, برجیتق جناکن *ber-jīnak-jīnāk-an*.

FAMILIARITÉ, s. f., حال جناک *hāl jenāka*, لاکو صحبابة *lāku ṣoḥbat*, جناکن *jīnāk-an*. — avec une femme, امشیتق *ompīnak*.

FAMILIARITÉ, habitude, کیسان *ka-biasā-an*.

FAMILIER, ÈRE, adj., intime, برهندي *ber-handey-handey*, برصحبابة *ber-ṣoḥbat*, ساو *sa-bāu*, جیتق *jīnak*. Il est très — avec vous, مک ایاله برصحبابة دغن تون *maka iālah ber-ṣoḥbat dergan tūan*. Les familiers, ceux qui sont de la maison, سکل ایسی رومه *segala isi rūmah*.

FAMILIER, apprivoisé, جیتق *jīnak*. Cet oiseau est très —, بورغ ایت *buring itu bāñak jīnak*.

FAMILIER, accoutumé, یاس *biāsa*.

Esprit FAMILIER, sorte d'ange gardien, ملایکة یغ فغکو *malāikat yang penunggu*.

FAMILIÈREMENT, adv., آتس ثری *ātas prī jenāka*, سفرت لاکو *seperti lāku ṣoḥbat*. Causer

—, بر بنجخ *ber-banxang-banxang*. Se conduire — ensemble, برجیتق جناکن *ber-jīnak-jīnāk-an*. Agir — avec une femme, مشیتق *merg-ompīnak*.

FAMILLE, s. f., les personnes d'une maison, ایسی رومه *isi rūmah*, ساکی سکل *segala sākey*. Chef de —, کفال ایسی رومه *kapāla isi rūmah*. Son maître l'établit sur sa —, تونن *tūan-ña*, مشکت دی آتس ساکی آن *merg-angkat dia atas sākey-sākey-ña*.

FAMILLE, parenté, کلورک *kulawarga*, ساتق سودار *sānak sūdāra*, داره داگخ *dārah dāgīng*. — nombreuse, یغ باق *kulawarga yang bāñak*. Conseil de —, مجلس *mejlīs kĕaum kulawarga*.

FAMILLE, race, بغس *bangsa*, اصل *aṣal*, قوم *kāum*. D'une — distinguée, بغساون *bangsāwan*. Nom de —, نام اصل *nāma aṣal*. La grande — du genre humain, سکلین *sa-kalī-an ōrang mānusīa*.

FAMILLE, en histoire naturelle, genre, espèce, جنس *jenis*. Les différentes familles d'animaux, جنس جنس *jenis-jenis binātang*.

FAMINE, s. f., کلفارن *ka-lapār-an*, ککراغن *ka-kurāng-an*. Il y eut une grande — dans le pays, مک کلفارن یغ ساعت جدیده دالم نکری ایت *maka ka-lapār-an yang sāngat*

jadi-lah dālam nagrī itu. Prendre quelqu'un par la —, ممقس اورغ دغن, کلغارن *memaksa orang dengan kalapār-an.* Crier —, مشاده سبب, نکراغن *meng-āduh sebab ka-kurāng-an.*

FANAGE, s. m., action de faner, حالت مشرغن رفت *hāl mengering-kan rumput.* —, salaire du faneur, اوغه اورغ یغ مشرغن رفت *upah orang yang mengering-kan rumput.*

FANAL, s. m., lanterne, تغلخ *terlong,* کفال *terlong kapala.* —, Feux pour signaux, تندا ائی *tanda api,* ائی سمبوین *api sembūyan.*

FANATIQUE, adj., یغ ترلالو امت *yang ter-lālu āmat,* یغ خیالی *yang keyāli.* Zèle —, غیره یغ ترلالو امت *geirat yang ter-lālu āmat.* Un homme —, اورغ تخیل *orang tekeiyul.*

FANATISME, s. m., تخیل *tekeiyul,* فری خیالی *prī keyāli.* — religieux, غیره یغ ترلالو امت کارن اکام *geirat yang ter-lālu āmat kārna agāma.*

FANE, s. f., feuille sèche, داون *dāun* کرغ *dāun krīng.*

FANÉ, E, part. pas. du v. faner, لایو *lāyu,* بورس *būrus.* Fleur fanée, بوغ یغ لایو *būnga yang lāyu.* Des feuilles fanées, داون ۲ بورس *dāun-dāun būrus.*

FANER, v. a., مشرغن رفت *mengering-kan rumput,* مبالق رفت اکن

مشرغن دی ایت *mem-bālik rumput akan mengering-kan dia itu.*

SE FANER, v. pron., لایو *lāyu,* منجادی بورس *men-jādi būrus.* Faire —, ملیوکن *me-layū-kan.*

FANFARE, s. f., راکم بوپی نفیر *rāgam būni nafiri,* بوپی بوری *būni būri.* Sonner des fanfares, بر بوری *ber-būri.*

FANFARON, NE, adj., فغاچق *perg-āxak,* یغ برکمبیر *yang ber-gambīra,* ایتق برتاجی *itik ber-tāji.* Faire le —, مغاچق *meng-āxak,* برکمبیر *ber-gambīra.*

FANFRELUCHE, s. f., فره یاسن یغ *per-hiyās-an yang tiada hargā-ña,* ۲ فره یاسن یغ سی *per-hiyās-an yang sia-sia.*

FANGE, s. f., boue, لمر *lumpur,* گاله *gālah.* Tomber dans la —, جاته دالم لمر *jātuk dālam lumpur.*

FANGE, état d'avilissement, کهناء *ka-hinā-an.* Il est né dans la —, هین اصلن *hina asal-ña.* Vivre dans la —, هیدف اتس فری نوکان *hidup atas prī dōkāna.*

FANGEUX, EUSE, adj., بر لمر *ber-lumpur,* لندر *lindir,* کره *keruh.* Endroit —, لچه *lexah.*

FANON, s. m., petit étendard, گدگاد *gada-gāda,* تگل کچل *tunggul kevil.*

Mon — est léger, تغوڭشك اد tangūng-an-ku·ada ringan.
Chacun portera son —, سسورغ sa-sa-ōrang akan
memikul bawā-an-ña.

Fig. —, ce qui gêne, كساهن ka-susāh-an.

FARDER, v. a., ملولت me-lūlut,
مبدق mem-bedāk, مبداکي mem-be-
dāk-i, مېبوه فوثر mem-būbuh
pūpur.

FARDER, parer, مغھپاسي meng-
hiyās-i.

SE FARDER, مبداکي درين mem-
bedāk-i dirī-ña.

FARFADET, s. m., lutin, فولغ pōlong.

FARFOULLER, v. a., مبالق بارغ ۲
مېبليدق mem-bālik bārang-
bārang akan meñelidik.

FARIBOLE, s. f., چريت كوسخ xerita
kōsong.

FARINE, s. f., تفع tepung. — de
froment, تفع گندم tepung gundum.

Fleur de —, تفع هالس tepung hālus,
تفع لومت tepung lūmat. Bouillie
de —, بوبر تفع būbur tepung.

Prov. Ces gens sont de même
farine, gens sujets aux mêmes vices,
سكل اورغ ايت برسام صفتن segala
ōrang itu ber-sāma sifat-ña. Un
Jean farine, un niais, سسورغ بوده sa-
ōrang bōdoh.

FARINEUX, EUSE, adj., برتفع ber-
tepung, يغ اد تفع دالمى yang ada
tepung dalam-ña.

FARINIER, s. m., marchand de
farine, اورغ جول تفع ōrang jūal
tepung.

FAROUCHE, adj., sauvage, بوس
būwas, كالتق لير gālāk. گارغ
gārang. Animal —, بنتاخ بوس bi-
nātang būwas. Cheval — (non
dressé), كود لير kūda liar. Conduite
—, كلكون يغ گارغ ka-lakū-an yang
gārang.

FAROUCHE, dur, peu traitable,
ظالم tlālim, بغيس bergis, كرس kerās.

Un conquérant —, سورغ غالب يغ
sa-ōrang gālib yang tlālim.

Un air —, موک بغيس mūka bergis.

FAS, Perfas et nefas, loc. latine,
دغن سكل جان بايق دان جاهت
dengan segala jalan bāik dān jāhat.

FASCIOULE, s. m., برکس کچل ber-
kas kevil.

FASCICULE, titre qu'on donne aux
diverses livraisons d'un ouvrage
de longue haleine, بهکين کتاب يغ
bahagī-an kitāb yang di-
xap-kan. Le premier — de ce livre
a paru, فرتام بهکين کتاب ايت سده
portāma bahagī-an kitāb
itu sudah xap.

FASCINATEUR, TRICE, adj., يسخ
yang-meng-hōbat, فناور pe-
nāwar.

FASCINATION, s. f., هباتن *hobāt-an*, تاور *tāwar*, خیال *keyāl*, فسون *pasūna*.

FASCINE, s. f., برکس کایو *berkas kāyu*, برکس رتغ *berkas ranting*.

FASCINER, v. a., ensorceler, مناور *menāwar*, مغهوبتکن *merg-hōbat-kan*. Se sentir fasciné, براس *be-rāsa* خیالی *keyāli*.

FASCINER, éblouir, ممتان مات *mem-butā-kan māta*. L'amour fascine les yeux, مات ممتان مات *hāl berāhi mem-butā-kan māta*.

FASÉOLE, s. f., légume, سمجنس *sa-jenès* کاچغ *kāxang*.

FASTE, s. m., pompe, magnificence, اڤچار *upaxāra*, کبسان *ka besār-an*.

FASTE, ostentation, حال کاچغ *hāl kāxak*, حال چغکت *hāl xong-kak*.

FASTES, s. m. pl., tables, registres historiques, کتاب الاخبار *kitāb ul-aḵbār*, کتاب توارخ *kitāb tawāriḵ*, کتاب تاریخ *kitāb tāriḵ*.

FASTIDIEUX, EUSE, adj., qui cause de l'ennui, یغ کوان *yang ka-muwāl-an*, یغ ککلین *yang-ka-geli-an*, یغ منجادی کسل *yang menjādi kesal*, گشگو *ganggu*.

FASTUEUX, EUSE, adj., qui aime le faste, یغ سوک اڤچار *yang sūka upaxāra*, چغکت *pengāxak*, چغکت *xongkak*.

FAT, adj., sot, احمق *aḥmaq*. —, impertinent, فغاچق *pengāxak*.

FATAL, E, adj., marqué d'avance par le destin, تادات تاد *ta-dāpat tiāda*, یغ تادات دلوی *yang ta-dāpat di-lalū-i*, یغ ترسورت *yang ter-sūrat*. L'heure fatale, الاجل *el-ajal*, وقت کتین *waktu ka-mati-an*.

FATAL, funeste, چیکل *xikil*, یغ مبری مضره *benxāna* بنجان *mem-brī medlerat*, توله *tawelet*.

FATALISME, s. m., فرچای اورغ یغ *orang yang pikir* فیکر سسواتو دالم دنیا این درغد نصیب *sa-suātu dālam duniā ini deri-pada neṣib dātang-ña*.

FATALISTE, adj., اورغ یغ فرچای *orang yang perxāya* اکن نصیب *akan neṣib*.

FATALITÉ, s. f., destinée inévitable, نصیب *neṣib*, تقدیر *takdir*, سراتن *surāt-an*, اجل *ajal*.

FATHA, s. m., signe voyelle, فتحه *fathah*, بارس داتس *bāris di-ātas*.

FATIGUANT, E, adj., pénible, یغ سوکر *yang sūkar*, یغ برت *yang brūt*. Chemin —, یغ سوکر *jālan yang sūkar*.

FATIGUANT, qui fatigue, یغ مللهکن *yang me-lelah-kan*, یغ مرغکاکن *yang me-rangā-kan*.

FATIGUANT, importun, برکاده *ber-gādoh*, یخ مغکدوهی *yang meng-gadōh-i*, کڅگو *ganggu*.

FATIGUE, s. f., کلاهن *lelāh*, کلاهن *ka-lelāh-an*, کفياهن *ka-payāh-an*, کفنانن *ka-penāt-an*.

FATIGUÉ, E, part. pas. du verbe fatiguer, las, لله *lelāh*, فایه *pāyah*, رڅا *rangga*, فنت *penāt*. — du voyage, جانن لله *lelāh deri-pada jālan*.

FATIGUER, v. a., donner de la fatigue, ملهکن *me-lelāh-kan*, مفرلهکن *mem-per-lelāh-kan*, مرڅاکن *me-ranggā-kan*.

FATIGUER, importuner, مهاړو *meng-hāru*, مشکڅوکن *meng-ganggū-kan*.

SE FATIGUER, v. pron., برله *ber-lelāh*, ملهکن درین *me-lelāh-kan diri-ña*.

FATRAS, s. m., amas confus, تمبونن *tambūn-an*, بارڅ ۲ *bā-rang-bārang yang ber-xampur*. Un — de paroles, بچار یخ کوست *bixāra yang kūsut*.

FATUITÉ, s. f., فري کلچن *prī kaxak*, فري اورڅ برسکف چڅکتک *prī orang ber-sikap xongkak*, فري اورڅ یخ سوک اکن درین *prī orang yang sūka akan diri-ña*.

FAUBERT, s. m., t. de mar., sorte de balai fait de vieux cordages,

فباو یخ جادی درڅد تلالی لام *peñāpu yang jādi deri-pada tali-tali lāma*, فباو کڅل *peñāpu kapul*.

FAUBOURG, s. m., کمڅخ موک *kampung mūka*, کمڅخ لورکوت *kampung lūar kōta*.

FAUCHAGE, s. m., action de faucher, de moissonner, فنچروتن *pen-xarūt-an*, فنچتامن *pengetām-an*.

FAUCHER, v. a., منچارت *men-xārut*, مغتم *mergetām*. — le blé, منچارت گندم *men-xārut gandum*. v. au mot FAUX.

FAUCHET, s. m., espèce de rateau, سیسر *sīsir*, سیسر تانه *sīsir tānah*.

FAUCHEUR, s. m., اورڅ فنچارت *orang pen-xārut*, اورڅ فنچتم *orang pengetām*.

FAUCILLE, s. f., چارت *xārut*. Moissonner avec une —, منچارت *men-xārut*.

FAUCON, s. m., راجوالی *rāja wāli*, هالڅ *hālang*. — dressé, هالڅ فمبورو *hālang pem-būru*.

FAUCONNERIE, s. f., art de dresser les oiseaux de proie, علم مهاجر *ilmu meng-ajar hālang pem-būru*.

FAUCONNIER, s. m., اورڅ یخ مملهاکن *orang yang memeliharā-kan dān meng-ajar hālang pem-būru*.

FAUFILER, v. a., منچتخ *men-xantug*, جلودر *jalūjur*, مغشکت *merg-arggit*.

SE FAUFILER, v. pron., s'insinuer, منچرچوری ماسق *men-xuri-xūri māsuk*, تراندو ۲ ماسق *māsuk ter-endap-endap*.

FAUSSAIRE, s. m., qui altère des écritures ou qui en fait de fausses, اورغ یغ مغوبهکن سورت *orang yang meng-ubah-kan surat*, اورغ موبوت *orang mem-buat surat* *dusta*.

FUSSEMENT, adv., دغن دست *dengan dusta*. Jurer —, مچفه دست *meñumpah dusta*. Accuser —, منوکس *menūkas*.

FAUSSER, v. a., rendre courbe, مغرتکن *mem-bengkok-kan*, مچرگرتکن *mergerit-kan*.

FAUSSER, gâter. — le jugement de quelqu'un, مبنساکن عقل اورغ *mem-hinasā-kan akal orang*. — une serrure, مومتراک کنچی *salah memutar anaḥ kunxi*.

FAUSSER, enfreindre. — sa parole, برسلاهن دغن کتاک *ber-salah-an dengan kata-ña*.

FAUSSER, rendre faux. — la voix, منچجکلکن سوار *men-janggal-kan suāra*. — le sens d'un écrit, مغوبهکن ارتق سورت *merg-ubah-kan arti surat*.

SE FAUSSER, v. pron. Ce bois s'est faussé, مک کایو ایت سده جادی *maka kāyu itu sudah jadi bengkok*. La voix se fausse, سوار *suāra itu men-jadi janggal*.

FAUSSET, s. m., voix aiguë, سوار *suāra ter-lālu tinggi*.

FAUSSETÉ, s. f., qualité de ce qui est faux, فری دست *prī dusta*, کدستان *ka-dustā-an*.

FAUSSETÉ, duplicité, fourberic, فری چولس هاتی *prī xūlas hāti*, فری منافق *prī munāfiḥ*.

FAUSSETÉ, mensonge, بوهخ *bōhong*. Dire des faussetés, مبوهخ *mem-bōhong*.

FAUTE, s. f., transgression, péché, چلا *sālah*, کسلاهن *ka-salāh-an*, ساله *xelā*, دوس *dōsa*. — grave, یغ برت *salah yang brāt*. — légère, یغ ریغن *salah yang ringan*. Qui est sans —, یغ سوچی درؤد ساله *yang sūxi deri-pada salah*. Dieu m'a pardonné mes fautes, توهن الله *tuhan allah sudah meng-ampūn-i salah-salah-ku*. Imputer à —, مباله *meñālah*, مباله *meñalāh-i*, منچلا *men-xelā*, منچلاکن *men-xelā-kan*.

FAUTE dans un ouvrage, erreur, سیلف *silap*, کسلاهن *ka-silāp-an*.

Table des fautes (errata), دفتر
kulaftar ka-silāp-an.

FAUTE, manque, défaut, کورغ
kūrang. — d'argent, کورغ و غ kūr-
rang wang. — d'attention, کورغ
kūrang ingat. —, suivi d'un
infinitif: — de savoir il a souffert
un dommage, سبب تباد تاهومک ای
sebàb tiāda tāhu maka iā sudah kena rūgi. —
d'étudier il reste plongé dans son
ignorance, تباد ای بلاجر مک سبب
tiāda iā bel-ājar maka sebàb itu terglām-lah
iā dālam bebāl-ñā.

SANS FAUTE, loc. adv., دغن تنو
dengan tantu.

FAUTEUIL, s. m., کرسی فرسندارن
krusi per-sandār-an.

FAUTEUIL, siège de président,
کرسی اورغ یغ مغفلاکن مجلس
ōrang yang mengapalā-kan mejlis.

FAUTEUR, TRICE, s., یغ منولغ yang
menūlung. — d'hérésie, یغ منولغ
yang menūlung orang bedat. — de rebelles,
یغ منولغ اورغ yang menūlung orang dur-
hāka.

FAUTIF, IVE, adj., sujet à faillir,
یغ کا-ساله-ان yang ka-salāh-an, یغ
بوله برساله yang būleh ber-salāh.

FAUTIF, qui a des fautes, یغ برساله
yang ber-salāh, یغ برچاله yang ber-
xelā.

FAUVE, adj., qui tire sur le roux,
ورن کوم warna kūtum.

BÊTES FAUVES, pl., cerfs, daims,
biches, روس rūsa, منجاغن men-
jāngan, کیجغ kijang, ناهه nāpuh.

FAUX, s. f., les Malais ne con-
naissent pas la faux, ils mois-
sonnent au moyen de la faucille,
چاروت xārut et du couteau nommé
کت ketām.

FAUX, s. m., le contraire du vrai,
یغ dusta. Distinguer le
vrai du —, یغ بندر دغد یغ
mem-bedā-kan yang benār
deri-pada yang dusta.

FAUX, adv., faussement, v. ce mot.

A FAUX, loc. adv., ساله sālāh.
Frapper à —, ساله مموکل sālāh
memūkul. Agir à —, ساله مموت
sālāh mem-būat.

FAUX, FAUSSE, adj., contraire au
vrai, dusta, تباد بنر tiāda
benār. Un — témoignage, سقسین
saksī-an yang dusta.
Fausse nouvelle, خبر دست kabār
dusta. Histoire fausse, چترایغ
xeritrā yang dusta. Ecriture
fausse, سورت دست sūrat dusta.
Paroles fausses, شرکاءن دست

per-katā-an dusta. Fausse vertu,
دست کبجیکن *ka-bijik-an dusta*.

FAUX, dissimulé, چولس *xūlas*.

Un homme —, اورغ چولس هاتی *ōrang xūlas hāti*.

FAUX, qui manque de justesse,
تيا د بتل *tiāda betūl*, تيا د فاتت *tiāda*

pātut. Voie fausse, جانل يغ تيا د بتل
jālan yang tiāda betūl. Balance

fausse, تراجو يغ تيا د بتل *terāju yang*
tiāda betūl. — zèle, غيرة يغ تيا د

فاتت *geirat yang tiāda pātut*. Voix
fausse, سوار جغئل *suāra janggal*.

— ton, بو ي جغئل *būni janggal*.

FAUX, imité. Fausse monnaie,
و غ لانخو *wang lanxung*. Fausse

divinité, برهال *berhāla*. — nom,

نام يغ د چوری *nāma yang di-xūri*.

Fausse porte, قتمو ماتی *pintu māti*,
فتو تيا د سغگه *pintu tiāda surgguh*.

— cheveux, چمار *xemāra*.

Loc. Faire fausse queue au billard,

ساله مـوكل بوله *sālah memūkul*
bōlah. Faire fausse route, مست

ميسات. Faire — bon, تيا د مپيكن
tiāda meñampey-kan janjī-

ñā. Faire une fausse attaque, فرفور
pura-pūra hendak

meñerang.

FAUSSE-COUCHE, گكورن اتق *gu-*
gūr-an ānak.

FAUX-COUP, s. m., ساله فوكل *sālah*
pūkul, ساله فالو *sālah pālu*.

FAUX-FRAIS, s. m. pl., petites
dépenses, بلنج كچل *belanja kecil*.

FAUX-FRÈRE, s. m., traître, اورغ
خيانه *ōrang kīānat*.

FAUX-FUYANT, s. m., sentier dé-
tourné, فرسپانغان *per-simpāng-an*.

FAUX-FUYANT, défaite, subter-
fuge, فرفور *pura-pūra*.

FAUX-MONNAYEUR, s. m., اورغ يغ
مبوت و غ لانخو *ōrang yang mem-*
būat wang lanxung.

FAUX-PAS, s. m., ساله لسغه *sālah*
langkah.

FAUX-PAS, au fig., faute, ساله
sālah.

FAUX-PROPHÈTE, s. m., نبى دست
nabī dusta.

FAUX-TÉMOIN, s. m., سقسى دست
saksi dusta.

FAVEUR, s. f., grâce, bienfait,
انگره *anugrah*, كرنى *karunīa*. Ac-

corder une —, مغنكرهكن *merg-*
anugrah-kan, مغرنى *mergarunīa*.

Obtenir une —, منداقت كرنى *men-*
dāpat karunīa. Une — du roi,

انگره راج *anugrah rāja*. Les
faveurs de la fortune (les richesses,

les grandeurs), دان كيسان *ka-*
ka-kayā-an dān ka-besūr-an.

FAVEUR, bienveillance, affection,
رحمة *rahmat*, كاسه *kāsih*, فغسين

pergasih-an, تيلق *tīliq*. Par la —
de Dieu, دغن رحمة الله *denyan*

FÉCONDER, fertiliser, ممیسیکی *mem-baik-i*. — une terre, ممیسیکی تانه *mem-baik-i tānah*.

FÉCONDITÉ, s. f., ثوری بر بوهه باقیق *prī ber-būah bāñak*, حال داقت *hāl dāpat ber-ānak*.

FÉCULE, s. f., تفیح در فده تبه تمبوهن *tepung deri-pada tum-buh-tumbūh-an seperti sāgu*.

FÉDÉRAL, E, adj., فرسکوتون فون *per-sakutū-an pūña*. Gouvernement —, فرنته فرسکوتون *parentah per-sakutū-an*.

FÉDÉRATION, s. f., alliance, فرجنجیئن فرسکوتون *per-sakutū-an*, فرجنجیئن *per-janji-an*, فرهبوغن *per-hubūng-an*.

FÉDÉRÉ, s. m., allié, سکوتو *sakutu per-janji-an*, تمن فرجنجیئن *temèn per-sakutū-an*.

FÉE, s. f., فری *perī*, فری *ferī*.

FÉERIE, s. f., art des fées, علم فری *ilmu ferī*.

FÉEBRIQUE, adj., merveilleux, étonnant, یغ مبری حیران *yang mem-brī heirān*, یغ فری فون *yang ferī pūña*.

FEINDRE, v. a., simuler, مفر فران *mem-pura-purā-kan*, مرفاکن دیری *me-rupā-kan diri*, میامر *meñamar*, مغیچو *mergiwu*. Il feignait d'être malade, مک ای فون فر فران درین *maka ia pūn pura-purā-kan*

diri-ña sākīt. Feignant de vouloir étudier, فر فور ای هندق بلاجر *pura-pūra ia hendak bel-ajar*.

FEINDRE, inventer, imaginer, مغدغاد *merg-ada-igāda*, میغکاکن *meñangkā-kan*. — une histoire, مغدغاد سواتو چرترا *merg-ada-igāda suātu xeritrā*.

FEINT, E, part. pas. du v. feindre, یغ فر فور *yang pura-pūra*, سامر *samar*. Une amitié feinte, صحباتن *sohbāt-an yang pura-pūra*.

FEINTE, s. f., حال فر فور *hāl pura-pūra*, حال مغیچو *hāl merg-iwu*, فر بوتان یغ چولس *per-buāt-an yang xūlas*.

FÉLÉ, E, part. pas. du v. fêler, یغ بله *yang belah*, یغ دبله *yang dibelah*. Plat —, یغ بله *pinggan yang belah*.

Fig. Cerveau —, یغ سدیکت کیل *yang sa-dikit gila*.

FÉLER, v. a., fendre, مبلاهی *mem-belāh-i*.

SE FÊLER, v. pron., مبله *mem-belūh*, مرتق *me-retāk*.

FÉLICITATION, s. f., compliment, سلام *salām*, تابع *tābeḳ*, تسلیم *teslīm*, تحیة *tahiyat*. Faire des félicitations, مبری سلام *mem-brī salām*.

FÉLICITÉ, s. f., bonheur, کستوساان *ka-santawsā-an*, بهکی *bahagiā*,

سعادة *saādet*, دولة *dawlat*, خلاص *kalāṣ*. — éternelle, كستوساءن يڭ *ka-santawsā-an yang kakal*.

FÉLICITER, v. a., complimenter, ممبرى سلام *mem-brī salām*, ممبرى ممبرى *mem-brī tābek*, منتسليمكن *mentestīm-kan*. Je vous félicite sur votre élévation, فد هب ممبرى سلام *hamba mem-brī salām pada tūan sebàb tūan sudah nāik pangkat*.

FÉLON, NE, adj., traître à son seigneur, درهاك *durhāka*, برخيانه *ber-kiānat*, يڭ ماكن سمفه *yang mākan sumpah*.

FÉLONIE, s. f., كدرهكاهان *ka-durhakā-an*, حال برخيانه *hāl ber-kiānat*.

FÊLURE, s. f., fente, رتاكڭ *retāk-an*, بلاهن *belāh-an*.

FEMELLE, s. f., بتين *betina*. Eléphant mâle et éléphant —, كاجه *gājah jantan dān gājah betina*. Un pigeon et sa —, سيكر بورغ مرقاتى جنتن دغن, *sa-ikor būrung merapatī jantan dengan betinā-ña*.

FÉMININ, INE, adj., 1°, pour les êtres raisonnables, فرمفون *perampūan*, فرمفون فون *perampūan pūña*. Divinité féminine, ديوفرمفون *dēwa perampūan*. 2°, pour les animaux, سيكر *betina*. Un animal —, سيكر

بناغ بتين *sa-ikor binātang betina*.

FEMME, s. f., فرمفون *perampūan*, اورغ فرمفون *orang perampūan*. Toutes les femmes, سكل اورغ فرمفون *segala orang perampūan*. Une belle —, سورغ فرمفون يڭ ايلق فارسن, *sa-orang perampūan yang elok pāras-ña*. — de manières douces, فرمفون يڭ مانس لكون *perampūan yang manis lakū-ña*. Une voix de —, سوار اورغ فرمفون *suāra orang perampūan*. Des habits de —, فكاين اورغ فرمفون *pakēy-an orang perampūan*. Etre passionné pour une —, براهى اكن سورغ فرمفون *berāhi akan sa-orang perampūan*. — de chambre, داىخ *dang*, داىخ *dāyang*. — de charge, فرمفون يڭ *perampūan yang pegūng hāl rūmah tangga*. —, à la suite d'une personne de qualité, داىخ *dāyang*, بيت فروار *bēta perwāra*. La princesse arriva avec ses femmes, مك تون فترى ايت *maka tūan putri itu datang-lah dengan segala dāyang-dāyang-ña*. — de mauvaise vie, سندل *sundal*. —, concubine, كندق *kendaq*.

FEMME, épouse, استرى *istri*, بينى *bini*. La — du Sultan, استرى سلطان *istri sulṭān*. Mari et —, لاكى استرى

lāki istrī. Sa — et ses enfants,
 anak-anak-nya dan *binī*
binī-nya, anak-anak *binī-nya*.

FÉMUR, s. m., os de la cuisse,
 tulang paha.

FENDRE, v. a., membelah, mem-
 belah-kan, mene-
 tak, membahagi. — du
 bois, membelah kayu.

SE FENDRE, v. pron., ber-
 belah, mem-belah. La terre
 s'est fendue, bumi sudah ber-
 belah. Se —, crever, me-
 retak.

FENDU, E, part. pas. du v. fendre,
 belah, ter-belah, di-
 belah, tetak. Le bambou est
 —, buluh itu sudah
 belah. Un arbre — par le tonnerre,
 pohon yang di-
 belah hali-lintar. — en deux,
 belah dua. — en quatre,
 belah empat. Qui a le
 pied —, yang ter-
 bahagi kukū-nya, yang kukū-nya ber-
 belah.

FENÊTRE, s. f., tingkap,
 jandela. Volet d'une —,
 papan jandela. Car-
 reau de —, kaca jandela. Rideau de —,
 kelambu jandela. Epier par la —,
 meng-hintey

deri-pada jandela. — en lucarne,
 hublot, natarang.

Loc. prov. Jeter son bien par la
 —, memboroskan hartanya.

FENOUIL, s. m., adas. Graine
 de —, biji adas, benih adas.

FENTE, s. f., belah, retakan
 retak-an. Epier par les fentes de
 la porte, meng-hintey pada belah pintu.

FENTE d'un rocher, d'une mou-
 tagne, celah jurang.

FENU-GREC, s. m., plante, hulse,
 hulbet. —, trigonelle, kelabat.

FÉODAL, E, adj., datuk, pua.
 Droit —, hak datuk dan saki.

FER, s. m., métal, besi.
 — en barre, besi batang. — en
 feuille, besi daun. — en fil,
 kawat besi. — battu, forgé,
 besi yang ditempa. —
 blanc, prada besi. Le —
 d'une lance, besi tumbak.
 — à repasser, besi pipih.
 — à cheval, besi kuda. De —,
 deri-pada besi. Une caisse de —,
 peti deri-pada besi,

فتی بسی *peti besī*. Une mine de —, تمبغ بسی *tambang besī*. Bois de —, کایو بسی *kāyu besī*, فندس *pindis*, کفینس *kapinis*.

FERS, liens, chaînes, لنگو *lunggu*, بلنگو *belunggu*, رنتی *rantey*. Etre aux fers, تر بلنگو *ter-belunggu*. Mettre aux fers, ملنگو *me-lunggu*, مبلنگو *mem-belunggu*. Dans les fers (en esclavage), دالم فرهباءن *dālam per-hambā-an*.

Fig. Cœur de —, هاتی کرس *hāti kràs*. Corps de —, توبه یغ قوه سکالی *tūbuh yang kūwat sa-kālī*. Tête de —, اورغ کنگارن *angkāra*, اورغ کنگارن *ōrang ka-tegār-an*. Gouverner avec un bras de —, مگخ فرته دغن *memegang parentah dengan yang kràs*.

FERBLANTERIE, s. f., سکل فربوانن *segala per-buāt-an prāda besī*.

FERBLANTIER, s. m., توکغ فراد بسی *tūkang prāda besī*.

FÉRIE, s. f., les jours de la semaine après le dimanche, هاری *hāri ōrang be-karja*.

FÉRIÉ, E, adj. Jour —, هاری رای *hāri rāya*.

FÉRIE, v. a. Sans coup —, دغن *dengan tiāda ter-lāwan*, تیاد ترلاون *dengan tiāda ber-prang*.

FERLER, v. a., plier les voiles, مغکولغ لایر *meng-gūlung lāyar*.

FERMAGE, s. m., فاجق *pājak*, وغ سیو *sēwa*. Prix du —, فاجق *wang pājak*, وغ سیو *wang sēwa*.

FERME, s. f., métairie, کبن *kebèn*, بندغ *bendang*, تانه سیو *tānah sēwa*.

FERME, convention pour percevoir certains droits, فاجق *pājak*. La — de l'opium, فاجق ائیون *pājak apiūn*. La — des tabacs, فاجق *pājak tembāko*. La — des chaises dans une église, فاجق کرسی *pājak krusī dālam grēja*.

FERME, adj., qui tient bien, fort, solide, constant, تتف *tetap*, تکف *tegap*, قوه *kūwat*, سگن *sangkun*, تکف *teguh*, کنجغ *kenxang*, کرس *kràs*, کفغل *kimpal*. Une âme —, هاتی یغ تتف *hāti tetap*, هاتی تتف *hāti yang tetap*. Une foi —, ایمان *imān yang tetap*. Se tenir —, بر دیری تتف *ber-diri tetap*. Il a une santé —, توبه قوه *tūbuh-ña kūwat*. Tenir — à sa parole, تکف اتس کتان *teguh atas katā-ña*. Un maître —, گورو کنجغ *guru kenxang*. Attacher —, مغیکت کنجغ *meng-ikat kenxang*. Frapper —, مومکل کرس *memukul kràs*. Gouverner avec une main —, مگخ فرته دغن *memegang parentah dengan*.

dengan yang *kūwat*. La terre —, تانه بَسْر *tānah besar*, دارت *dārat*.

FERMÉ, E, part. pas. du v. fermer, توتف *tūtup*, تروتف *ter-tūtup*, کاتف *kātup*, ترکاتف *ter-kātup*. Porte fermée, فتو یخ تروتف *pintu yang ter-tūtup*.

FERMÉ, bouché. Chemin —, جالان *jālan yang ter-sākat*.

FERMÉ, enclos. Jardin —, تامن *tāman yang di-pagār-i*.

Cœur FERMÉ à la pitié, یخ تیاد *yang tiāda mengasih-ān-i*.

Les yeux FERMÉS (avec confiance), دغن فرچای *dengan per-xāya*.

FERMENT, adv., تتف *tetup*, دغن تتف *dengan tetup*, تگه *tegùh*, دغن تگه *dengan tegùh*, دغن یخ قوه *dengan yang kūwat*.

FERMENT, s. m., levain, خمیر *ḡamīr*, راکي *rāgi*, تافی *tāpey*.

FERMENT de discorde, اصل بته *aşal bantah*.

FERMENTER, v. n., منجادی خمیر *men-jādi ḡamīr*. Faire —, منخمیرکن *men-ḡamīr-kan*.

FERMENTER, au fig. être en trouble, جادی هر بیرو *jādi haru-biru*.

FERMER, v. a., منوتف *menūtup*, مغاتف *menḡatup*. — une porte, منوتف فتو *menūtup pintu*. — une

chambre, منوتف بیلق *menūtup bilik*.

— une lettre, منوتف سورت *menūtup sūrat*, ممبویه چف فد سورت *mem-būbuh xāp pada sūrat*. — un livre, منوتف کتاب *menūtup kitāb*. — les yeux, مات *menge-jām-kan māta*. — à clef, منغچیکن *mengunxi-kan*.

FERMER, boucher, منوتف *menūtup*, مپاکت *meñākat*. — un chemin, منوتف جالان *menūtup jālan*. — l'entrée d'un port, d'une rivière, مپاکت کوال *meñākat kuāla*.

FERMER, terminer, clore, مشهابسکن *meng-hābis-kan*, منوتف *menūtup*. — une discussion, مشهابسکن بچار *meng-hābis-kan bixāra*. — un compte, منوتف سورت هتوغن *menūtup sūrat hitung-an*.

SE FERMER, v. pron., être fermé, توتف *tūtup*, دتوتف *di-tūtup*. Les portes se ferment à huit heures, فتو ایت توتفله فد فوکل دلاثن *pintu itu tūtup-lah pada pūkul dulāpan*.

SE FERMER, comme une fleur, جادی کنچف *jādi kunḡup*.

SE FERMER, en parlant des yeux, منغچم *mengjām*.

Loc. — la porte de la science, منوتف فتو معرفه *menūtup pintu maḡrifat*. — sa porte à quelqu'un, تیساد ماو سمبت اورغ *tiāda māu*

sambut orang. — les yeux à la lumière, تباد ماو ليهت *tiāda māu lihat*. — l'oreille, تباد ماو دغر *tiāda māu dengar*. — les yeux à quelqu'un, assister quelqu'un au moment de la mort, منولخ اورغ ثد *menulung orang pada kotika mati-ña*. Ne pouvoir — l'œil, ne pouvoir dormir, تباد دافت تيدر *tiāda dāpat tidor*. — la bouche à quelqu'un, lui imposer silence, منديمكن اورغ *men-diamkan orang*.

FERMETÉ, s. f., ثرى يىغ تىف *prī yang tetap*, كتتافن *ka-tetāp-an*, ثرى يىغ قوه *ka-teguh-an*, ثرى يىغ *prī yang kūwat*, كنىچ *prī kenayang*. — de cœur, كتتافن هاتى *ka-tetāp-an hāti*.

FERMETURE, s. f., ce qui sert à fermer, توتوفن *tutūp-an*.

FERMETURE, action de fermer, توتوفن حال منوتف *hāl menūtup*, توتوفن *penūtup-an*.

FERMIER, ÈRE, s., qui prend à ferme, اورغ مامخ فاجق *orang memegang pajak*, يىغ ميو *yang meñewa*.

FERMOIR, s. m., فتوتف *penūtup*. —, agrafe, سمبت *sambat*, كنىچ *kanxing*.

FÉROCE, adj., كالتى *būwas*, كالتى *gālak*, كلارغ *gārang*. Animal —,

بنانغ بوس *binātang būwas*. Peuple —, قوم يىغ كلارغ *kaum yang gārang*.

FÉROCITÉ, s. f., ثرى بوس *prī būwas*, ثرى كلارغ *prī gārang*.

FERRAILLE, s. f., سكل جنس بسى *segala jenis besi lāma*.

FERRAILLEUR, s. m., qui aime à se battre, يىغ سوک برکلاهى *yang sūka ber-kelāhi*, يىغ سوک برفرغ *yang sūka ber-prang*.

FERRAILLEUR, marchand de ferrailles, اورغ جول سكل جنس بسى *orang jual segala jenis besi yang tuā*.

FERRÉ, E, part. pas. du v. *ferrer*, يىغ اد بسى فدان *yang ada besi pada-ña*, يىغ ترسالت دغن بسى *yang ter-sālut dergan besi*.

FERREMENT, s. m., بارغ بسى *bārang besi*, سكل فرکاکس بسى يىغ *segala perkakas besi yang māsuk dālam per-buāt-an rūmah*.

FERRER, v. a., مناره بسى *menāruh besi*, مبوبه بسى *mem-būbuh besi*, مپالت دغن بسى *meñālut dergan besi*. — un cheval, مناره بسى فد *menāruh besi pada kūku kūda*.

Par métaph. — d'or, garnir d'or, مپالت دغن امس *meñālut dergan amās*. — d'argent, مپالت دغن فبرق *meñālut dergan pērak*.

FESSER, v. a., مپسه *meñesàh*, مبری روتن *mem-brī rōtan*. Il a été fessé, دسسه قنتن *pantat-ña di-sesàh*.

FESSIER, s. m., قنتت کدو *pantat ka-dūa*.

FESSU, E, adj., qui a de grosses fesses, یغ قنتن بسر *yang pantat-ña besàr*.

FESTIN, s. m., repas, banquet, جموون *jamū-an*, فرجموون *per-jamū-an*. Un grand —, فرجموون بسر *per-jamū-an besàr*. Donner un —, منجماو *men-jāmu*. — en mémoire des morts, کندوری *kandūri*. — à la fin du jeûne, لبارن *lebāran*. — qui se donne la première fois qu'on rase un enfant mâle ou à sa circoncision, عقیقه *aķīkat*.

FESTINER, v. a., régaler منجمووی *men-jamū-i*.

FESTINER, v. n., faire grande chère برجموون *ber-jamu-jamū-an*.

FESTON, s. m., faisceau de fleurs, et de fruits, رمبی *rambey*, کراغن *karāng-an būnga*. Qui forme des festons, بررمبی رمبیکن *be-rambey-rambey-kan*. —, ornement d'architecture, اکیرن دغن روغ کراغن بوغ *ukir-an dergan rūpa karāng-an būnga*.

FESTONNER, v. a., découper en festons, مشوکر دغن روغ کراغن بوغ *meng-ukir dergan rūpa karāng-an būnga*.

FÊTE, s. f., jour consacré au culte, هاری رای *hāri rāya*, هاری بسر *hāri besàr*. Une grande —, هاری هاری رای اورغ تیاد بکرج *hāri rāya besàr*. — fériée, هاری رای اورغ تیاد بکرج *hāri rāya ōrang tiāda be-kerja*. Célébrer un jour de —, ملیاکن هاری رای *me-muliā-kan hāri rāya*, مشغدسکن هاری رای *meng-ḡudus-kan hāri rāya*. Habit de —, فکاین هاری رای *pakēy-an hāri rāya*, فکاین سبرهان *pakēy-an saberhāna*.

Les noms des principales fêtes chrétiennes sont: 1° La Nativité de N. S., هاری رای توهن عیسی *hāri rāya tūhan īsa di-per-ānaḡ-lah*; 2° la Circoncision, هاری هاری رای سنه *hāri rāya sonnat*; 3° l'Épiphanie, هاری رای تیگ راج *hāri rāya tīgā rāja*; 4° Pâques, هاری فاسمخ *hāri fāsak*; 5° l'Ascension, هاری رای هاری رای نایق کسورک *hāri rāya el-mesēh nāiḡ ka-suwarga*, ou معراج *mīrāj hadlirat īsa*; 6° la Pentecôte, هاری خمین *hāri ḡamsīn*; 7° la Trinité, هاری رای سواتو *hāri rāya suātu allah ber-uknūm tīgā*; 8° la Fête-Dieu, هاری رای القربان المقدس *hāri rāya el-ḡorbān el-muḡadas*; 9° l'Assomption, هاری رای سقی مریم *hāri rāya seti marīam sudah ter-anḡkat*

ka-suwarga; 10° la Toussaint, هاری
 رأى القديسن سكلين *hāri rāya el-*
kadīsīn sa-kalī-an; 11° Le jour
 des morts, هاری اکن فراغانن قد سکل,
 اورغ یغ سده فنده در دنیا این ماسق
 دالم اخره ایت *hāri ākan per-ingāt-*
an pada segala orang yang sudah
pindah deri dunīa ini māsuk
dālam akīrat itu.

FÊTE, réjouissance publique,
 بمیغ *bimbang*, ترماس *termāsa*,
 Donner une —, منجمو *men-jāmu*.

Fig. Faire — à quelqu'un, lui
 faire bon accueil, ممیت اورغ دغن,
 هاتی *meñambut orang dengan*
sūka hāti, منجموی اورغ,
men-jāmū-i
orang.

FÊTER, v. a., célébrer une fête,
 میلیاکن هاری رای *me-*
muliā-kan hāri rāya.

FÊTER quelqu'un, منجموی اورغ,
men-jāmū-i orang.

FETFA, s. m., sentence du mufti,
 فتوا *fetwa.*

FÉTICHE, s. m., idole, برهال *ber-*
hāla.

FÉTICHISME, s. m., culte des
 idoles, سمبه برهال *sembah berhāla.*

FÉTIDE, adj., بوسق *būsuk*, ارغ
arīng, هاپر *hāñir*. Odeur —, باو,
 بوسق *bāu būsuk.*

FÊTU, s. m., brin de paille, تشکی
 باتغ مرغ *tanykey jerāmi*,
 چرابی *bātang merāng.*

FEU, s. m., ائی *āpi*. Un — qui
 flambe, برپال ائی یغ *āpi yang ber-*
ñāla. Allumer du —, ماسخ ائی,
 ماسخ *memāsang āpi*. Souffler le —,
 منیف, ائی *menūp āpi*. Attiser le —,
 مغوقق ائی *meng-ūpak āpi*. Eteindre
 le —, مادم ائی *memādam āpi*.
 Mettre sur le — (pour cuire), منجرج,
 من-جرانگ *men-jerāng*. Condamné au —,
 حکم, ماتى دباکر *hukum māti di-bākar*.
 Adorateur du —, میبه ائی *yang*
meñembah āpi. Colonne de —,
 تیغ ائی *tīang āpi*. Pluie de —,
 هوجن ائی *hūjan āpi*. Pierre à —,
 باتواپی *bātu āpi*. Le — de l'enfer,
 ائی نارک *āpi nāraka*. Le — du
 purgatoire, ائی فیوجی *āpi peñūxi*.
 Couleur de —, میره فادم *mērah pā-*
dem. Epreuve du —, سمئه اوچی ائی,
 سمئه *sumpah ūji āpi*. Détruire par le fer
 et par le —, مبنساکن دغن ائی دان,
 دغن *mem-binasā-kan dengan āpi*
dān pedāng.

FEU, incendie, هغوس *hangūs-an*,
 کبکارن *ka-bakār-an*. Maison en —,
 رومه هاغس *rūmah hāngus*. Mettre
 le — à la maison de quelqu'un, مباکر,
 مبرومه اورغ *mem-bākarrūmah orang*.
 Crier au feu! رومه هاغس
 برسر, *ber-serū-serū rūmah hāngus.*

FEU d'artifice, بوغ ائی *būnga āpi*,
 مرچن *merxun*, چرابوت *xerāwat*.

FEU, signaux, تندا ائی *tanda āpi*.
Les feux qui sont sur la côte, تندا ائی ایت یغ دتھی لاوت
tanda āpi itu yang di-tepi laut.

Arme à FEU, بدل *bedil*, سناٹھ
senāpang, استغکرد *istiggarda*.

Faire —, منبک *menembak*. Faire
— tous ensemble, سمان سکلی گوس
samuā-ña sakali gūs menembak.

Le FEU du ciel, ائی درلاغت *āpi*
deri lāngit, هللنتر *hali-lintar*,
کیلت *kilat*. Frappé par le — du
ciel, کن هللنتر *kena hali-lintar*.

FEU, chaleur, کفناسن *ka-panās-*
an, کهشانن *ka-hangāt-an*. Le —
de la fièvre, دم کفناسن *ka-panās-*
an demām. Le — de sa colère, کهشانن
ka-hangāt-an mārāh-ña.
Le — des passions, کهشانن هوا نفسو
ka-hangāt-an hawā nefsū. Le —
de l'amour, کهشانن اورغ براھی
ka-hangāt-an orang berāhi.

FEU, vivacité, غیرت *gēirat*, کهشانن
ka-hangāt-an, کرچینن *ka-rajin-an*.
Le — d'un discours, بچار کهشانن
ka-hangāt-an bixāra. Etre tout de
— pour, جادی راجن اکن *jādi rajin*
ākan.

FEU, famille, رومه تھن *rūmah*
tangga. Il y a deux cents feux dans
ce village, دالم دوسن ایت اد دورانس
dālam dūsun itu ada
dūa ratus būah rūmah tangga.

Fig. Prendre feu facilement,
s'emporter, جادی ماره دغن لکس
jādi mārāh degan lekās. Prendre
un air de feu, se chauffer, برکشکخ دائی
ber-ganggāng di-āpi. Jeter de l'huile
dans le feu, exciter, مشوٹق *merg-*
ūpak. Etre entre deux feux, entre
deux dangers, دردوبله *bahāya*
deri dūa belāh. Mettre les fers au
feu, commencer un travail, ملامی
me-mulā-i suātu pe-
karjā-an. C'est le feu et l'eau, deux
choses opposées, دوبارغ یغ برلاون
dūa bārāng yang ber-lāwan.

FEU, E, adj., défunt, مرحوم *mar-*
hūm, یغ ماتی *yang māti*. — mon
père, ایهند مرحوم *ayahnda marhūm*,
ماتی بفاکو یغ *bapā-ku yang māti*.
Le — roi, راج مرحوم *raja marhūm*.

FEUDATAIRE, s., vassal, ساکی
sākey, کمنان *kemanākan*.

FEUILLAGE, s. m., داون دوونن
dāun-daūn-an.

FEUILLE, s. f., de plante, داون
dāun. — verte, داون هیجو *dāun*
hijaw. — sèche, داون کرخ *dāun*
kering. — flétrie, داون لایو *dāun*
lāyu. — tombée, داون گوگر *dāun*
gūgur. La chute des feuilles, حال
داون گوگر *hāl dāun gūgur*. Ner-
vure d'une — تولغ داون *tulang*
dāun. Queue d'une —, تشکی داون
tangkey dāun. Sommet d'une —,

FIBREUX, EUSE, adj., براورت *ber-urat*, براورت سنى *ber-urat senī*.

FICELEB, v. a., مغيكت دغن بنخ *meng-ikat dengan benang kasar*.

FICELLE, s. f., بنخ كاسر *benang kasar*, بنخ بڭكوسن *benang bungkus-an*.

FICHE, s. f., morceau de métal servant aux pentures, انسل *ensil*.

FICHE, marque au jeu, تند يڭ *tanda yang dipakey orang ber-māin*.

FICHER, v. a., مڭهنجىكن *meng-hunjam-kan*. — un bâton en terre, مڭهنجىكن تشكت كبوى *meng-hunjam-kan tungkat ka-būmi*.

SE FICHER de quelqu'un, se moquer de lui, t. pop., مڭمرواينكن اورڭ *mem-per-māin-kan orang*.

FICHU, s. m., mouchoir de cou, كاين ليه *kāin lēher*.

FICTIF, IVE, adj., فرثور *pura-pura*, تيا د سڭكه *tiāda sungguh*, يڭ ساج *yang ter-sangka sāja*, مجازى *mejāzi*.

FICTION, s. f., سڭكن *sangka*, حال مڭدغاد *ka-sangkā-an*, حال مڭدغاد *hāl meng-ada-ngāda*.

FICTION, mensonge, بوڭح *bōhong*.

FIDÉICOMMIS, s. m., حال مڭوازيكن *hāl meng-wāriḡ-kan orang ākan* اورڭ اكن مبرى فساك فداورڭ يڭ لاي *orang ākan mēri fśak fdaorang yḡ laīn*

mem-brī pusāka pada orang yang laīn. وديعة *wadiet*.

FIDÉJUSSEUR, s. m., گناكو *garant*, پڭ-اكو *peng-aku*.

FIDÈLE, adj., qui garde sa foi, loyal, ستى *satīa*, برستى *ber-satīa*, وفى *wafī*. Ceux qui sont fidèles au roi, يڭ ستى *yḡ satīa dengan rāja*. Une ville qui a toujours été —, نڭرى يڭ سنىاس برستى *nagrī yang santiāsa ber-satīa*. Une épouse —, استرى يڭ سنىاون *istrī yang satīawan*. Un ami —, صڭبة يڭ سنىاون *ṣohbat yang satīawan*.

FIDÈLE, conforme à la vérité, بتل *betul*, صح *ṣeh*, يڭ بنر *yḡ benār*, چرترا يڭ بنر *ceritra yḡ benār*. Un récit —, سليلن يڭ صح *salīn-an yang ṣeh*. Un portrait —, تلالدن يڭ بتل *tulādan yang betul*.

FIDÈLE, croyant, مومن *mūmin*. Fidèle et infidèle, مومن دان كافر *mūmin dān kāfir*. Les fidèles, مومنين *mūmenīn*. Les fidèles (sens chrétien), سڭكل اورڭ مسيحي *segala orang mesēhi*. (sens musulman), مسلمين *orang islām*, مومنين *muslimīn*.

FIDÉLEMENT, adv., دغن ستى *dengan satīa*, دغن كبنارن *dengan ka-benār-an*.

FIDÉLITÉ, s. f., loyauté, exactitude à remplir ses engagements, ستي *satīa*, كستيان *ka-satīā-an*, وفا *wefā*. Servir avec —, برخدمة *ber-kedmat dengān satīa*.

FIDÉLITÉ, vérité, exactitude, کبنارن *ka-benār-an*, کسگوهن *ka-surgūh-an*. La — d'un récit, کبنارن چترآ ایت *ka-benār-an xeritrā itu*.

FIEF, s. m., ساکی *sākey*.

FIEFFÉ, E, adj., qui atteint le suprême degré dans un vice. Fripon —, اورغ یغ ترلالو بگشت *orang yang ter-lālu bangsat*, قیشر یغ ترلالو *qīšur yāng ter-lālu hālus*, هالس *penīpu yang ter-lālu hālus*.

FIEL, s. m., همفدو *hampedū*.

Vésicule du —, کندغ همفدو *kandung hampedū*. Amer comme du —, قاهت سفرت همفدو *pāhit seperti hampedū*.

FIEL, haine, کدغکین *benxi*, بنجی *ka-dengki-an*. Paroles pleines de —, فرکتان ترلالو بنجی *per-katā-an ter-lālu benxi*, فرکتان یغ منجر *per-katā-an yang manjur sa-kāli*. Un cœur sans —, هاتی یغ *hāti yang tulus*.

FIENTE, s. f., تاهی بناغ *tāhi binātang*. — de chèvre, تاهی کبغ *tāhi kambing*. — d'oiseau, تاهی بورغ *tāhi būrang*.

FIEB, v. a., commettre à la fidélité de, منارهکن *menāruh-kan*, مفرترهکن *mem-per-tāruh-kan*.

SE FIER, v. pron., فرچای *per-xāya*, هارف *hārap*. Se fier à quelqu'un, فرچای اکن اورغ *perxāya ākan orang*.

FIEB, ÈRE, adj., hautain, arrogant, چغکن *xongkaḥ*. Cet homme est très —, اورغ ایت بایق چغکن *orang itu bānāk xongkaḥ*.

FIER, grand, élevé, تشگی *tinggi*, هاتی *ber-himmat tinggi*, برهمة تشگی *ber-himmat tinggi*, هاتی *hāti besār*.

FIER-À-BRAS, s. m., fanfaron, فرغاخک *pergāxak*, ایتق برتاجی *itik ber-tāji*.

FIÈREMENT, adv., دغن چغکن *dengan xongkaḥ-ña*. Il marche —, ای برجان دغن چغکن *ia berjālan dengan xongkaḥ-ña*.

FIERTÉ, s. f., arrogance, فری *pri xongkaḥ*, فری کاجق *pri kaxak*.

FIERTÉ, noblesse de sentiment, همة *himmat yang benār*, همة تشگی *himmat tinggi*.

FIÈVRE, s. f., دم *demām*. — chaude, دم فانس *demām pānas*. — froide, frisson de la —, دم دیشن *demām dīngin*. — continue, دم *demām ber-ūlang-ūlang*. — intermittente, دم یغ برهنتی *demām ber-henti*.

demàm yang ber-henti-henti.
 — quotidienne, دم سهرهاری demàm
 sa-hari-hāri. — tierce, دم سهرهاری
 demàm sa-hari-hāri لفس سهارى
 demàm sa-hari-hāri
 lepàs sa-hāri. — bilieuse, دم همقدو
 demàm hampedū. — maligne,
 دم یخ جاهد demàm yang jāhat.
 — contagieuse, دم یخ برجشکت
 demàm yang ber-jangkīt. Gagner
 la —, دم کن kena demàm. Jour
 de —, دم هاری hāri demàm.
 Remède contre la —, دم
 اوبت demàm obat.

FIÈVREUX, EUSE, adj., qui donne
 la fièvre, دم منجدیکن yang
 men-jadī-kan demàm, دم
 یخ مبرى demàm yang mem-brī demàm.

FIÈVREUX, qui a la fièvre, بردم
 ber-demàm.

FIFRE, s. m., instrument de
 musique, بغسى bargsi, سولخ suling.

FIFRE, celui qui joue du fifre,
 اورغ یخ منیف بغسى orang yang
 meniup bargsi.

FIGÉ, E, part. pas. du v. figer,
 بکو bakū. De l'huile figée, یخ
 میق bakū mīnak yang bakū.

FIGER, v. a., congeler, مېکوکن
 mem-bakū-kan.

SE FIGER, v. pron., منجادی بکو
 men-jādī bakū.

FIGUE, s. f., بوه ارا būah arā,
 انجید anjīr. Des figues sèches, بوه

ارا یخ کرغ būah arā yang krīng.
 — banane, بوه فیسخ būah pīsang.

FIGUIER, s. m., ثوهن ارا pōhon
 arā. Feuille de —, داون ثوهن ارا
 dāun pōhon arā. — d'Adam,
 bananier, ثوهن فیسخ pōhon pīsang.

FIGURATIF, IVE, adj., مجازی me-
 jāzi, دغن افام dengan upāma.

FIGURE, s. f., forme, روڤ rūpa.
 La — de la terre, روڤ بوی rūpa
 būmi. — ronde, روڤ بولت rūpa
 būlat. La — de ce monde passe,
 لوڤت روڤ دنیا این lūput rūpa
 duniā ini. — d'une personne,
 روڤ rūpa, رومن rūman, سیکف
 sikap.

FIGURE, face, visage, موک mūka,
 درج durja, فارس pāras, وجه
 wajah. — douce, موک مانس mūka
 mānis. — austère, ماسم mūka
 māsam. Une belle —, درج یخ ایلق
 durja yang elok. Teint de la —,
 ایر موک āyer mūka. Il est bien de
 —, بایق فارس bāiḳ pāras-ña.

FIGURE, représentation, statue,
 فاتخ پاتونگ pātung. — en or,
 درڤد امس pātung deri-pada amās. —
 d'idole, رچا berhāla.

FIGURE, peinte, گمبر gambar,
 تلیسن tulis-an. Vous ne ferez
 aucune — sur votre corps, تلیسن
 تلیسن تلیسن tulis-an

jāngan-lah kāmū būbuh pada diri-mu.

FIGURE, symbole, عبارة *ibārat*, افام *upāma*, تلادن *tulādan*, اندى *andī*, اندين *andey-andēy-an*. Or toutes ces choses ont été des figures de ce qui nous regarde, مك سكل فركار *mek sūkal firkār*, اين سده جادى اكن تلادن ۲ بكي كامي *ain sūdeh jādī ākn tulādan 2 baki kāmi* maka segala porkāra ini sudah jādi ākan tulādan-tulādan bagi kāmī.

FIGURE, plan., دينه *xonto*, چنتو *dīnah*, رانچان *ranxāna*.

FIGURE, chiffre, اعانك *angka*.

FIGURÉ, E, part. pas. du v. figurer, représenté, ترگمبر *ter-gambar*, ترتولس *ter-tūlis*.

FIGURÉ, représenté par des symboles, دافماكن *di-upamā-kan*, دعبارتكن *di-ibārat-kan*.

FIGURER, v. a., donner une forme, مرپاكن *me-rupā-kan*.

FIGURER, représenter par la peinture, مشكمبر *merg-gambar*, منولس كمبر *menūlis gambar*.

FIGURER, représenter comme symbole, مشغفماكن *merg-upamā-kan*, مشعبارتكن *merg-ibārat-kan*.

FIGURER, se conduire. Comment cet homme figurera-t-il dans la maison du prince? بناف كلكوهن اورغ *betāpa ka-lakū-an ōrang itu dālam rūmah ba-ginda*.

SE FIGURER, v. pron., مشك *me-ñangka*, مشككان *meñangkā-kan*, مشغير *merjīra*.

FIL, s. m., بنغ *benang*. — de soie, بنغ سوتر *benang sūtra*. — de lin, بنغ كتان *benang ketān*. Du gros —, بنغ كاسر *benang kāsar*. Du — fin, بنغ هالس *benang hālus*. Du — retors, بنغ دو قتل *benang dūa pīntal*. Un écheveau de —, ستوكل بنغ *sa-tūkal benang*. Dévider du —, سولكس بنغ *me-līkas benang*. — d'un tissu, لغسن *lungsīn*. Couper une étoffe en droit —, مومغ كاين سفنج *memūtury kāin sa-panjang lungsīn-ña*. — de métal, كاوت *kāwat*, داوى *dāwey*. — d'argent, كاوت فبرق *kāwat pēraḥ*. — de fer, كاوت بسى *kāwat besī*. — du bois, اراير *ira-ira*. — de l'eau, هارس *hārus*. Suivre le — de l'eau, مشهليلر *merg-hīlir*. Aller contre le — de l'eau, مودق *mūdīk*. — à plomb, تالى تباغن *tālī timbāng-an*. — d'un discours, فرهبوغن فركئان *per-hubūng-an per-katā-an*.

Fig. Sa vie ne tient plus qu'à un —, اى همفر ماتى *īa hampir māti*. Passer au — de l'épée, منيكم ترس *menīkam trīs ka-blārang*. Le — de la vie, كدءان كه دوشن *ka-adā-an ka-hidūp-an*. De — en

aiguille, در سواتو ژرکار کفد لاین ژرکار *deri suātu porkāra ka-pada lāin porkāra*. Donner à quelqu'un du -- à retordre, ممبری کساهن *membrī ka-susāh-an*.

FILAGE, s. m., action, manière de filer, مغته حال *hāl meng-anteh*. Le prix du —, اوڤه مغته *ūpah meng-anteh*.

FILAMENT, s. m., اورت سنی *ūrat senī*.

FILANDREUX, EUSE, adj., فنه اورت *penūh ūrat*.

FILANT, E, adj., qui coule, یخ مغالر *yang meng-ālir*. Etoile filante, چیرت بنتخ *wirit bintang*.

FILASSE, s. f., کنج تشکر *ganja tinggar*, کتان سربق *ketān serbuk*.

FILASSIER, ÈRE, s., توکخ کنج تشکر *tūkang ganja tinggar*.

FILATURE, s. f., art de faire le fil, علم مغته *ilmu meng-anteh*.

FILATURE, établissement où l'on file en grand, تمفت مغته *tampat meng-anteh*. — de soie, تمفت مغته سوتر *tampat meng-anteh sūtra*.

FILE, s. f., suite, rang, بنجر *banjar*, جاجر *jājar*, بارس *bāris*, صف *şaf*. — de voitures, بنجر کریت *banjar karēta*. En —, بر بنجر *ber-banjar*, برصف *ber-şaf*. Marcher en —, برجالن بر بنجر *ber-jālan ber-banjar*. Les soldats sont rangés

par files, سلدادو ایت بر بارس *soldādo itu ber-bāris*, سلدادو اد *soldādo ada ber-şaf-şaf*. — en long, بارس بوجر *bāris būjur*. — en large, بارس لتخ *baris lintang*.

FILER, v. a., faire du fil, مغته *meng-anteh*, مغته *meng-ganteh*. — de la soie, مغته سوتر *meng-anteh sūtra*. — de la laine, مغته بولو *meng-anteh būlu domba*. Rouet à —, جنترا مغته *jantrā meng-anteh*, راهت مغته *rāhat meng-anteh*. — à la quenouille, مغته دغن تیخ راهت *meng-anteh dergan tīang rāhat*.

FILER, tirer des métaux à la filière, منارق کاوت *menārik kawat*, منارب کاوت *mem-buat kawat*. — de l'argent, منارق کاتو فیرق *menārik kawat pērak*. — du fer, منارق کاتو بسی *menārik kawat besi*.

FILER, laisser descendre, lâcher, مشهور *meng-hūlur*. — la ligne de sonde, مشهور تالی دوک *meng-hūlur tāli dūga*.

FILER, v. n., couler doucement, مغالر *meng-ālir*, مغالر سنی *meng-ālir senī*.

FILER, se retirer, بر په *ber-ñah*. Filez donc! پهله اشکو *ñah-lah angkaw*.

Loc. Filer doux, بر دیم درین *ber-diam deri-ña*.

FILET, s. m., petit fil, بنغ کچل *benang kevil*.

FILET, rets, جرت *jaring*, ممتنع جارغ *jerat*. Tendre des filets, ممتنع جارغ *mem-bentang jaring*, مناهن جارغ *menahan jaring*. Chasser au —, منجارج *men-jaring*, منجرت *men-jerat*. Les oiseaux furent pris dans le —, مک بورغ ۲ ایت سده ترکن, *maka burung-burung itu sudah ter-kena jaring*.

FILET, à pêcher, جال *jāla*, (trainelle) فوکت *pukat*, (truble) منغٹو *tanggok*. Jeter le —, ملابه فوکت *me-lābuh pukat*, جال ملابه *me-lābuh jāla*. Pêcher au —, منجال *men-jāla*, ممتوکت *memukat*, منغٹو *menanggok*. Retirer un — plein de poissons, مغھلاکن فوکت فنه دغن ایکن, *meng-helā-kan pukat penuh dengan ikan*. Le — se rompaît, ایت ترچارقله فوکت ایت *ter-چارقه فوکت ایت pukat itu*. Faire des filets, مپیرت *meñirat*. Racommoder des filets, مبوبل جال *mem-būbul jāla*.

FILET, ouvrage à mailles, جلجال *jala-jāla*.

FILET, petite quantité. Un — de voix, سوار سنی *suāra senī*. Un — d'eau, باتغ ایر کچل *batang āyer kevil*, سلورن ایر یغ سنی *salūran āyer yang senī*. Un — de vinaigre, سدیکت چوک *sa-dīkit xūka*.

FILET, trait, ligne, بارس *bāris*, خط *ḵatt*. — d'or, بارس امس *bāris amās*. — en moulure, تبل بارس کوی *bāris kūmey tīmbul*.

FILET, frein, تالی *tālī*. — de la langue, تالی لیده *tālī līdah*. — des lèvres, تالی بیبر *tālī bībīr*.

Loc. Avoir le —, لیده برت *līdah brāt*. Il a le — bien coupé, ای فلیتر *īa pe-lītar*, مولت فنجغ *mūlut panjang*.

FILEUR, EUSE, s., اورغ *ōrang meng-anteh*.

FILIAL, E, adj., اتق *ānak*, اتق *ānak pūñā*. Amour —, فغسین اتق *pergasih-an ānak ākan ibu bapā-ñā*.

FILIATION, s. f., فراناکن *per-anāk-an*, تورن تورن *tūrun-temūrun*.

FILIERE, s. f., instrument pour filer les métaux, بسی باج دغن *besī bāja* اکن منارق کاوت *dengan lōbang-lōbang ākan menārik kawat*.

Fig. Passer par la —, passer par une épreuve, کن چوب *kena xōba*.

FILIGRANE, s. m., کراغن *karāng-an*. — d'or, کراغن امس *karāng-an amās*, کسکیسی امس *kisi-kīsi amās*.

FILIN, s. m., t. de mar., تمیرغ *tam-bīrang*, تالی تمیرغ *tālī tambīrang*.

FILLE, s. f., par rapport au père et à la mère, انق فرمفون *ānaḥ perampūan*. — aînée, انق فرمفون *ānaḥ perampūan yang sōlong*. O ma fille! هي انقك فرمفون *hey ānaḥ-ku perampūan*. Telle mère telle —, سفرت ايبو بکيت جوك, سفرت ايبو بکيت جوك *seperti ibu bagitu jūga ānaḥ-ña perampūan*. Belle-fille, fille du mari ou de la femme, née d'un premier mariage, انق تيرى *ānaḥ tiri perampūan*: bru, انق تيرى *ānaḥ tiri perampūan*. Petite-fille, مننتو فرمفون *menantu perampūan*. *ānaḥ* انق چوچو فرمفون *ānaḥ xūxu perampūan*.

FILLE, qui est issue, native de. — de Sion, انق فرمفون صيون *ānaḥ perampūan šion*. Les filles de mon peuple, انق ۲ فرمفون قومك *ānaḥ-ānaḥ perampūan kaum-ku*.

FILLE, personne du sexe féminin, tant qu'elle n'est pas mariée, انق دار *ānaḥ dāra*, انق فراون *ānaḥ prāwan*, انق گادس *ānaḥ gādis*, انق فرمفون *ānaḥ perampūan*. Des garçons et des filles, انق ۲ ترون دان *ānaḥ-ānaḥ tarūna dān*, انق ۲ فراون *ānaḥ-ānaḥ prāwan*. Une vieille —, انق فراون *prāwan yang tuā*.

FILLE d'honneur, suivante, دايج *dāyag*, دار دغ *dāra dāng*.

FILLE de service, همب فرمفون *hamba perampūan*.

FILLETTE, s. f., انق فرمفون يڭ کچل *ānaḥ perampūan yang kezil*, انق دار مود *ānaḥ dāra mūda*.

FILLEUL, E, s., انق نصرانى *ānaḥ naṣrānī*, انق صراني *ānaḥ ṣrānī*. Un —, انق نصرانى يڭ لکلاکى *ānaḥ naṣrānī yang laki-lāki*.

FILON, s. m., اورت مريو *ūrat mariyaw*. — d'or, اورت مريو درفد *ūrat mariyaw deri-pada amās*.

FILOSELLE, s. f., سوتر کاسر *sūtra kāsar*.

FILOU, s. m., چليک *bangsat*, تلیدر *xulika, telidur*.

FILOUTER, v. a., voler avec adresse, منچورى دغن چردق *men-xūri dengan xerdik*, منچورى دغن دای *men-xūri dengan dāya*.

FILS, s. m., enfant mâle, انق لکلاکى *ānaḥ laki-lāki*. — légitime, انق لکلاکى يڭ حلال *ānaḥ laki-lāki yang ḥalāl*. — naturel, انق کندق *ānaḥ kendaḥ laki-lāki*. — aîné, انق لکلاکى يڭ سولخ *ānaḥ laki-lāki yang sōlong*. — unique, انق لکلاکى يڭ تشکل *ānaḥ laki-lāki yang tunggal*. Le — sage est la joie de son père, انق لکلاکى يڭ عالم *ānaḥ laki-lāki yang ālim meñukā-kan bapā-ña*. Le — de l'homme, انق انسان *ānaḥ insān*. Beau-fils, fils du mari ou de la

femme né d'un premier mariage, انق تیری لکلاکی *ānaḳ tīri laki-lāki*: gendre, منتو لکلاکی *menantu laki-lāki*. Petit-fils, انق چوچو *ānaḳ xūxu laki-lāki*. Arrière-petit-fils, انق چیچت لکلاکی *ānaḳ xixit laki-lāki*.

FILTRE, s. m., ce qui sert à filtrer, تپوسن *tapīs-an*, تمبوسن *tambūs-an*.

FILTREER, v. a., clarifier, منائس *menāpīs*, منمبیس *menambus*. Pierre à —, باتو تپوسن *bātu tapīs-an*.

FILTREER, v. n., couler, تیریس *tīris*, منیریس *menīris*.

FIN, s. f., extrémité, bout, هوجج *hūjung*. — de la route, جالن هوجج *hūjung jālan*.

FIN, terme, ce qui termine, کسداهن *ka-sudāh-an*, کهیسن *ka-habīs-an*, کفتوسن *ka-putūs-an*, آخر *ākīr*, تمه *tammāt*. Depuis le commencement jusqu'à la —, در فرملائن دانغ کفد *deri per-mulā-an dātang ka-pada ka-sudāh-an*. A la — du mois, فد کهیسن بولن *pada ka-habīs-an būlan*. La — des temps, آخر زمان *ākīr zemān*. La — de l'écrit, تمه الکلام *tammāt el-kalām*. La — du monde, هاری قیامة *hāri kīāmat*, کفتوسن دنیا *ka-putūs-an duniā*. Les quatre fins dernières: la mort, le jugement, le paradis et l'enfer, موت دان حکم دان سورک دان

نارک *maut dān hukum dān suwarga dān nāraka*. Sans —, تیاد *tiāda ka-sudāh-an-ña*, سدکال *sadakāla*, ککل *kakal*.

A la FIN, قد اخرن *pada ākīr-ña*, فی الاخر *fi el-ākīr*.

FIN, but, intention, کارن *kārna*, سهاج *sahāja*. Faire une affaire à bonne —, مشرجاکن سواتو فکر جائن *mergarjā-kan suātu pe-karjā-an dengan sahajā-ña yang bāik*.

FIN, INE, adj., rusé, subtil, چردق *xerdik*, بردای *ber-dāya*, تاجم *tājam*. Un — matois, بائق چردق *orang yang bāñak xerdik*. Oreille fine, تلیغ تاجم *telirga tājam*. C'est un — gourmet, مک فرسان تاجم *maka pe-rasā-ña tājam*. Esprit —, فهم *fehēm tājam*, عقل فنچج *akal panjang*.

FIN, mince, délié, تپیس *tīpis*, نیپیس *nīpis*, سنی *senī*, لامپی *lampey*, قرطاس *ramping*. Du papier —, کولت *kartās tīpis*. Peau fine, کولت *kulit nīpis*. Voix fine, سوار *suāra senī*. Une baguette fine, تونگکات لامپی *tungkat lampey*. Il a la taille fine, رمفغ فغاگشن *ramping pinggang-ña*.

FIN, délicat, gracieux, هالس *hālus*, فرمی *permey*, بیسی *bīsey*.

Etoffe fine, هالس کاين يڭ *kāin yang hālus*. Du fil —, بڭ يڭ هالس *benang yang hālus*. Peigne —, سيسر يڭ *sisir yang hālus*. Physionomie fine, موك فريمى *mūka permey*. Cette nourriture est d'un goût —, ييسى *bisey rasā-ña ma-kān-an itu*.

FIN, en parlant des métaux, امس سوچى *sūxi*. De l'or —, امس سوچى *amàs sūxi*.

Pluie fine, هوجن رتق *hūjan rintik-rintik*. Vin —, اغكور تربله *anggūr ter-lebèh bāik*. Fines herbes, رمغه *rampah - rampah*. Un — voilier, فراهو يڭ بربلاير لکس *prāhu yang ber-lāyar lekàs*.

Loc. Savoir le fort et le —, معتوهوى دغن پات *mengatahū-i dergan nāta*.

FINAL, E, adj., qui termine, اخر *ākīr*, يڭ كديس سكالى *yang kamudī-an sa-kāli*, يڭ دبلا كڭ *yang di-blā-kang*. Jugement —, حكم يڭ اخر *hukum yang ākīr*.

FINAL, qui dure jusqu'à la fin de la vie. Persévérance finale, ماتى فركنجانغ سمفى ماتى *per-kanjāng-an sampey mātī*.

FINALEMENT, adv., اخر *ākīr-ña*, قد اخر *pada ākīr-ña*.

FINANCE, s. f., argent comptant, وڭ *wang*, وڭ تونى *wang tūney*, وڭ بلنج *wang belanja*. Il est un peu à

court de —, تيا د بايق وڭ فداك *tiāda bāñak wang padā-ña*.

LES FINANCES, trésor public, بيت المال *beit el-māl*. Ministre des finances, بندهار *bendahāra*.

FINANCER, v. n., payer, donner de l'argent, ممبرى وڭ *mem-brī wang*, ممبرى امس *mem-brī amàs*.

FINANCIER, ÈBE, s. m., qui manie les finances, بندهار *bendahāra*, توكڭ فڭ وڭ *tūkang pegàng wang*. Affaire financière, فڭ كرجان وڭ *pe-kerjā-an wang*.

FINASSER, v. n., برداى *ber-dāya*, منيفو *menīpu*, مڭفياكن *meng-upayā-kan*.

FINAUD, E, adj., fin, rusé, چردق *xerdik*, هالس *hālus*. C'est un —, اى اور وڭ چردق *ia orang xerdik*.

FINESSE, s. f., subtilité, ruse, فرى چردق *prī xerdik*, تيفو *tīpu*.

FINESSE, qualité de ce qui est fin, فرى تيفس *prī tīpis*, فرى سنى *prī senī*, فرى لثى *prī lampey*, فرى هالس *prī hālus*.

FINESSE des métaux, فرى سوچى *prī sūxi*.

FINI, E, part. pas. du v. finir, terminé, سده *sudah*, سده هابس *sudah hābis*. Un travail —, فڭ كرجان وڭ *pe-kerjā-an yang sudah hābis*.

FINI, conclu, فوتس *pūtus*, سده فوتس *sudah pūtus*. La discussion

est finie, بچار سده فوتس *bixāra sudah pūtus*. C'est —, سده فوتس *sudah pūtus*.

FINI, parfait, complet, گنڤ *genāp*, دگنڤي *di-genāp-i*.

FINI, qui a des bornes, يڭ ترهنگ *yang ter-hingga*.

FINIR, v. a., terminer, مشهابسكن *meng-hābis-kan*, مپدهكن *meñudah-kan*, مومتسكن *memūtus-kan*. Il a fini son travail, سده دهابسكن فكر جاني *sudah di-habis-kan-ña pe-karjā-an-ña*. — un livre, مپدهكن كتاب *meñudah-kan kitāb*.

FINIR, compléter, perfectionner, مشگنڤي *meng-genāp-i*, مشگنڤكن *meng-genāp-kan*, مچفرنكن *meñempurnā-kan*.

FINIR, v. n., cesser, prendre fin, برهنتي *ber-henti*, هابس *hābis*. — de parler, برهنتي در بركات *ber-henti deri ber-kāta*. Ici finit mon champ, دسين *di-sini* هابس بندنگ *hābis bendang-ku*. — de vivre, ماتي *māti*. Il a fini sa carrière, سده داتڭ كغد اجلن *sa sudah dātang ka-pada ajal-ña*.

FIOLE, s. f., فليس *pelès*, سراهي *serāhi* كچل *keçil*, بوتل كچل *bōtol keçil*. — à long cou, بولي *būli*.

FIRMAMENT, s. m., لاغت *lāngit*, چكروال *xakrawāla*, چرخه *xarçah*. Dieu plaça les astres dans le — du ciel pour luire sur la terre,

دسارهكنله الله اكن بنتڭ ۲ ايت فڊ چكروال دلاغت ايت سڤاي مبري ترڭ *di-tāruh-kan-lah allah ākan bintang-bintang itu pada xakrawāla di-lāngit itu supāya mem-brī terang di-ātas būmi*.

FIRMAN, s. m., ordre du Grand-Seigneur, فرمان *firmān*.

FISC, s. m., perception des droits, حال مشمشنكن اوڤتي *hāl meng-himpun-kan ūpati*.

FISCAL, s. m., procureur fiscal, فشكل *piskal*.

FISSURE, s. f., بله *belah*, چله *çelāh*.

FISTULE, s. f., لوك يڭ اد نانه دالني *lūka yang ada nānah dālam-ña*.

FIXATION, s. f., action de fixer, حال متفكن *hāl menetap-kan*, حال منتوكن *hāl menantū-kan*.

FIXE, adj., qui ne se meut point, ثابت *şabit*, ثابتة *şābitat*, تتڭ *tetap*, تتو *tantu*. Etoile —, بنتڭ ثابتة *bintang şābitat*, بنتڭ تتڭ *bintang tetap*. Regard —, فمنداغن تتڭ *pemandang-an tetap*. Demeure —, تمقت *tampat ka-duduk-an yang tantu*.

FIXE, réglé, arrêté, تتو *tantu*, ترڤايو *ter-pāyu*. A un jour —, فڊ *pada hāri yang tantu*. Prix —, هرڭ تتو *harga tantu*, هرڭ ماتي *harga māti*.

FIXEMENT, adv., تنتغ *tentang*. Regarder —, منتغ *menentang*.

FIXER, v. a., rendre fixe, ميايتکن *meñābit-kan*, منتغن *menetap-kan*.

FIXER, attacher, مغيتك *meng-ikat*, منتغ *menambat*, منتغ *meng-ikat kenarang*.

FIXER, établir, مندودکن *men-dūduk-kan*.

FIXER, régler, déterminer, منتون *menantū-kan*. — le prix, منتون *menantū-kan hargā-ña*. — les gages, منتون کاجي *menantū-kan gāji*. — le jour, منتون هاري *menantū-kan hāri*. — les limites, منتون فغكر *menantū-kan piggir*.

FIXER, regarder, ممدغ *memandang*, منجون مات *menujū-kan māta*. — une personne, ممدغ اورغ *mandang orang*.

SE FIXER, v. pron., s'attacher, ملکنکن درين *me-lekāt-kan diri-ña*. Les coquilles se fixent aux rochers, سيثت ۲ ايت ملکنکن درين کفد کارغ *sīput-sīput itu me-lekāt-kan diri-ña ka-pada kārang*.

SE FIXER, établir sa demeure, دودق *dūduk*.

FIXITÉ, s. f., فري ثابت *prī šābit*, فري تتف *prī tetap*, کتافن *ka-tetāp-an*, کتتون *ka-tantū-an*.

FLACON, s. m., سراهي دغن سمبت *serāhi dengan sumbat*, سمجنس بوتل

دغن سمبت *sa-jenis bōtol dengan sumbat*.

FLAGELLATION, s. f., حال ميسه *hāl meñesāh*, فنچموکن *pen-xemūkan*.

FLAGELLER, v. a., ميسه *meñesāh*, منچق *men-xemūk*. Pilate le fit —, مك فلاتس منچمقکنله دي *maka pilātus men-xemūk-kan-lah dīa*.

FLAGEOLET, s. m., petite flûte, بغسي کچل *sūling kexil*, کچل *bagsi kexil*.

FLAGORNER, v. a., flatter, مبوبق *mem-būjuk*.

FLAGORNEUR, EUSE, s., اورغ شمبوبق *orang pem-būjuk*.

FLAGRANT, E, adj., qui se fait actuellement, يغ بهارو جادي *yang bahāru jādi*, يغ جادي سکارغ *yang jādi sakārang*. — délit, ساله يغ *sālah yang jādi sakārang*.

FLAIR, s. m., odorat, فنچم *pen-xiūm*.

FLAIBER, v. a. sentir, منچم *men-xiūm*, باو *men-xiūm bāu*. — une rose, بوغ ماور *men-xiūm būnga māwar*. Les chien flairent le cerf, انچغ منچم بوون منچاغن *anjing men-xiūm bāu-ña menjāngan*.

FLAMBANT, E, adj., برپال *ber-ñāla*. Feu —, افی يغ برپال *āpi yang ber-ñāla*. Tison —, فغ افی يغ برپال *puntung āpi yang ber-ñāla*.

FLAMBEAU, s. m., torche, chandelle, سوله *sūluh*, دامر *dāmar*, دین *dīan*. La lumière d'un —, ترغ سوله *terang sūluh*. Allumer un —, ماسخ *memāsang sūluh*. Eclairer avec un —, مپوله *meñūluh*. — ardent, دین یخ برپال *dīan yang ber-ñāla*. Porte —, یخ مپاودین *yang membāwa dīan*. Les flambeaux célestes, *bintang-bintang*. Le — du jour, متہاری *mata-hāri*. Le — des nuits, بولن *būlan*.

FLAMBEAU, chandelier, کاکي دین *kāki dīan*. Une paire de flambeaux d'argent, سفاسخ کاکي دین درقد شیرق *sa-pāsang kāki dīan deri-pada pērak*.

FLAMBER, v. n., jeter de la flamme, مپال *me-ñāla*. Ce feu ne veut pas —, ائی ایت تیاد ماو مپال *āpi itu tiāda māu me-ñāla*. Faire —, مپالکن *me-ñālā-kan*.

FLAMBER, v. a., faire passer par le feu, مشهاغسکن *merg-hāngus-kan*, ملایر *me-lāyur*. — un poulet, مشهاغسکن سیکر هایم *merg-hāngus-kan sa-ikor hāyam*.

FLAMBOYANT, E, adj., برکیت *ber-kilat*, تفرلخ *te-perling*, چمرلخ *xemerlang*, کمرلافسن *gemirlāp-an*. Un glaive —, سیله فدغ یخ برکیت *sa-bilah pedung yang ber-kilat*.

FLAMME, s. f., partie lumineuse du feu, پال *ñāla*: le feu même, ائی *āpi*. La — sort de sa bouche, پال کلور در دالم مولتن *ñāla kaluar deri dālam mulut-ña*. Couleur de —, ورن پال *warna ñāla*, ورن ائی *warna āpi*. Comme la —, سفرت پال رفان *seperti ñāla rupā-ña*. Les flammes éternelles, ائی نارک *āpi nāraka*. Les flammes du purgatoire, ائی پوچی *āpi penūxi*. Dévoré par les flammes, دماکن ائی *di-mākan āpi*.

FLAMME de navire, banderolle, تشکل *tunggul*, پنچی *panji*.

FLAMME, au fig., amour, passion, پال ائی براهی *ñāla āpi berāhi*, این *ingin*.

Loc. Jeter feu et flamme, ساعت ماره *sangat mārāh*.

FLAMMÈCHE, s. f., پال کچل *ñāla kevil*, بوغ ائی *būnga āpi*.

FLANC, s. m., لمبغ *lambung*, روستو *rūsuk*. Le — droit, لمبغ کانن *lambung kānan*. Donner un coup d'épée dans le —, منیکم اورغ فد روستن *menikam orang pada rūsuk-ña*. Par le — droit, بالتق کانن *bālīk kānan*. Le — d'un navire, لمبغ فیهق کفل *lambung kapal*, فیهق کفل *pīhak kapal*. Les flancs d'un rempart, یخ برهداثن لتخ *bintēng-bintēng yang ber-hadāp-an lintang-lintang*.

Loc. Se battre les flancs, *مغسهاکن*
meny-usahā-kan dirī-ña.

FLANELLE, s. f., کاین صوف یغ
kāin şūf yang tipis.

FLÂNER, v. n., مغسبار, *mengumbāra,*
 ۲ برجالن *ber-jālan-jālan.*

FLANQUER, v. a., lancer, appliquer,
 منچمق *men-xampak.* — à l'eau,
 منچمق کدالم ایر *men-xampak ka-*
dālam āyer. — un soufflet, ممبری
 تمفیلغ *mem-brī tampīluy.* Se flan-
 quer dans la boue, جاته کدالم لفر
jātuh ka-dālam lumpur.

FLANQUER une forteresse, مہوت
 کوت دغن بنتغ ۲ یغ برتتاغن لتغ ۲
mem-būat kōta dergan bintīng-
bintīng yang ber-tentāng-an lintang-
lintang. Porte flanquée de tourelles,
 قنتو دغن باغسغون *pintu dergan*
bārgun-bargūn-an.

FLAQUE, s. f., amas d'eau, لوقق
lōpak, راو *rāwa,* تفت ایرتغ *tampat*
āyer tenāng.

FLASQUE, adj., mou, لمبت *lembut,*
 کندر *kendur,* له *lemāh,* لونق
lūnak.

FLATTER, v. a., caresser, cajoler,
 مہوجق *mem-būjuk,* منچبو *men-*
xumbu. — par des paroles agré-
 ables, مہوجق دغن فرکناغ یغ له لمبت
mem-būjuk dergan per-katā-an
yang lemāh lembut.

FLATTER, louer, مہوجی *memūji.*

FLATTER, faire paraître mieux,
 منباھی ایلق فارسن *menambāh-i-ēloḳ*
pāras-ña.

FLATTER, délecter les sens, جادی
 مدفکن *jādī sedap,* مہدفکن *meñedap-*
kan, جادی ایلق *jādī ēnak.* — le
 goût, جادی سدث فد راس *jādī*
sedap pada rāsa. — l'oreille,
 جادی ایلق اکن دغر *jādī ēnak ākan*
dergar.

SE FLATTER, v. pron., مہوجی درین
memūji dirī-ña, مغاچق *mengāxak.*

SE FLATTER, espérer, مہهارف
meng-hārap.

SE FLATTER mutuellement,
 بر بوجق بوجون *ber-būjuk-bujuk-an,*
 برچمبو چمبون *ber-xumbū-xumbū-*
an.

FLATTERIE, s. f., مہبجوکن *pem-*
bujuk-an, چمبون *xumbū-an,* ٹجین
puji-an. La — est une marque de
 bassesse, مہبجوکن ایت تند کھنائن
pem-bujuk-an itu tanda ka-hinā-
an. Différentes sortes de flatteries,
 چمبون دان بلی *bāgey-bāgey*
xumbū-an dān balēy.

FLATTEUR, BUSE, s. et adj., یغ
 مہوجق *yang mem-būjuk.* Un —,
 اورغ مہوجق *orang pem-būjuk.*
 Des paroles flatteuses, فرکناغ یغ
 مہوجق *per-katā-an yang mem-*
būjuk.

FLATTEUR, agréable, سدث *sedap.*
 یغ مہبری سوك *yang mem-brī sūka.*

FLÉAU, s. m., pour battre les grains, قنبه *penebàh*. Battre le blé avec le —, منبه كندم *menebàh gundum*.

FLÉAU d'une balance, قشغكل *qushgkal*, پنگ-ورگيل *peng-urkil*, قناتخ تباغن *penāting timbāng-an*.

FLÉAU, calamité, désastre, بلا *belā*, توله *tūlah*. Le — de Dieu, توله الله *tūlah allah*.

FLÈCHE, s. f., انق فانه *ānaḳ pānah*. — empoisonnée, انق فانه يبخ براوش *ānaḳ pānah yang ber-ūpas*. — barbelée, انق فانه يبخ بردوری *ānaḳ pānah yang ber-dūri*. La pointe d'une —, مات انق فانه *māta ānaḳ pānah*. Décocher une —, ملشکن *melshkan*. Lancer des flèches, ممانه *memānah*. Se lancer réciproquement des flèches, بر فانه فانه *ber-pānah-pānah-an*.

FLÈCHE d'un clocher, قنچق منارة *qunḳḳ menāret*.

Loc. Faire — de tout bois, منجھاری دای اٹای *men-jahāri dāya upāya*. Ne savoir plus de quel bois faire —, تیاد برافای لاکي *tiāda ber-upāya lāgi*.

FLÉCHIR, v. a., ployer, courber, ملیشت *me-līpat*. — le genou, ملیشت *me-līpat lūtut*, برتلت *ber-telūt*. Je fléchis les genoux, اكو ملیشت *āku me-līpat lūtut-lūtut-*

ku. — les genoux devant, adorer, مچبه *meñembàh*.

FLÉCHIR, émouvoir, toucher de pitié, ملیتکن هاتی *me-lembut-kan hāti*. — le cœur du roi, ملیتکن هاتی راج *me-lembut-kan hāti rāja*.

FLÉCHIR, v. n., se courber, se ployer, جادی بگکت *jādi bengkok*. Cette poutre fléchit, ایت جادی بگکت *gelegār itu jādi bengkok*.

FLÉCHIR, se soumettre, مندق *menunduk*.

FLÉCHIR, en parlant du genou, ترلیشت *ter-līpat*. Que tout genou fléchisse, سمو لوت *ter-līpat samuā lūtut*.

FLÉCHIR, s'attendrir, être touché de pitié, جادی لبت *jādi lembut*. Son cœur a fléchi, هتین جدیله لبت *hati-ña jādi-lah lembut*.

FLEGMATIQUE, adj., qui abonde en flegme, بلغمی *belgemi*.

FLEGMATIQUE, au fig., froid, برود *berūd*.

FLEGME, s. m., pituite, بلغم *belgem*, داهق *dāhaḳ*.

FLEGME, au fig., froideur, برودة *burūdat*.

FLÉTRI, E, part. pas. du v. flétrir, fané, لایو *lāyu*. Fleur flétrie, بوغ لایو *būnga lāyu*.

FLÉTRI, décoloré, فود *pūda*, فودر *pūdar*.

FLÉTRI, déshonoré, رُوسَق *rūsak*,
جادی کجی *jādi kejī*.

FLÉTRIR, v. a., faner, sécher,
میلیون *me-layū-kan*. La chaleur du
soleil flétrit les fleurs, مَك شانس
maka pānas mata-hāri me-layū-kan bunga-
būnga itu.

FLÉTRIR, décolorer, ôter la frai-
cheur, مَغْوِهَکَن *meng-ūbah-kan*,
مپورمکن ورن *meñūram-kan warna*.

FLÉTRIR, déshonorer, مَنجَلَاکَن
men-xelā-kan, مَمَجِجِکَن *mengejī-kan*,
مَمَغْمَطَت *meng-umpat*. — la réputation
de quelqu'un, مَرُوسَتکَن نَام اُورَغ
me-rūsak-kan nāma ōrang.

FLÉTRIR, marquer d'un fer chaud,
مَنارَه چَف فَانَس, مَنَئَلُور-کَن
menāruh xāp pānas.

SE FLÉTRIR, v. pron., se faner,
مَنجَادی لایو *men-jādi layu*.

FLÉTRISSURE, s. f., état d'une
chose flétrie, پَری لایو *pri layu*.

FLÉTRISSURE, déshonneur, کِچَلَاَن,
ka-xelā-an, فَضِیْحَة *fedlihat*.

FLÉTRISSURE, marque d'un fer
chaud, تَند چَف تَند سَلُر, تَند فَانَس
tanda selur tanda xāp pānas.

FLEUR, s. f., بُوَغ *būnga*, فَشَف
puspa, سَارِی *sārī*. Une —, بُوَغ
būnga sa-tangkey. — double,
بُوَغ سُوسَن *būnga sūsun*. — simple,
بُوَغ اَس *būnga asa*. — odorante,

بُوَغ هَارِم بُوَغ *būnga yang hārum*
baū-ña. — éclore, بُوَغ کَبِش *būnga*
kembang. Une — éclore, بُوَغ سَکَبِش
būnga sa-kembang. — non éclore
(bouton), کُوتَم *kūtum*, کُنچُف *kunxup*.
Un bouton de —, بُوَغ سَکُوتَم
būnga sa-kūtum, بُوَغ سَکُنچُف
būnga sa-kunxup. Pétale d'une —,
دَاون بُوَغ, *dāun būnga*. Calice d'une —,
لِلوَق *kelupak būnga*. Pistil d'une —,
سَارِی *sārī būnga*. Tige d'une —,
تَگِکِی بُوَغ, *tangkey būnga*.
کَاکُغ بُوَغ, *gāgang būnga*.
Couronne de fleurs, مَکُوت دَرُفَد بُوَغ
makōta deri-pada būnga. Guirlande
de fleurs, کَرَاغَن بُوَغ *karāng-an*
būnga. Plate-bande de fleurs, فِیتِک
pētak būnga. Jardin à fleurs
(parterre), تَامَن بُوَغ *tāman būnga*.
Marchand de fleurs, اُورَغ مَنجُول بُوَغ
ōrang men-jūal būnga. — qu'on
porte dans les cheveux, سُنْتِغ
sunting būnga — artificielle, بُوَغ یَغ دُفْرُبُوت
būnga yang di-per-būat, بُوَغ تِیرو
būnga tīru. — d'or, بُوَغ اَمَس
būnga aməs. — du bananier, جَنْتِغ فِيسِغ
jantung pīsang. — du cocotier, مَائِغ
māyang. Etoffe à fleurs, فَشَف رَاگَم
puspa rāgam, کَاين بَرَبُوغ *kāin ber-būnga*.
Brodé à fleurs, تَرَسُوجِی دَغَن بُوَغ
ter-sūji dēgan būnga.

Fig. — de rhétorique, فرهياسن *fer-hiyās-an* *feṣīhat*. — de la virginité, فرءاون *prāwan*, فرءراهن *per-darā-an*. — élite, choix, هالس *hālus*, فلهن *pilih-an*, ترءام *ter-utāma*. — de farine, تفء هالس *tepūng hālus*. — de souffre, تفء *tepūng balērang*. La — des jeunes gens, ترون فءهن *tarūna yang pilih-an*, ترون فء ترءام *tarūna yang ter-utāma*. La — de l'âge, مءس *māsa mūda*.

En FLEUR, فءهن *yang ber-būnga*. Lorsque les arbres sont en —, مءس فءهن كءو اد فءهن *māsa pōhon kāyu ada ber-būnga*.

A FLEUR, au niveau. A — d'eau, سءار دءهن اءر *sa-tāra dengan āyer*. A — de terre, سءار دءهن ءانه *sa-tāra dengan tānah*.

FLEURAIISON, s. f., وءء ءءامن فءهن *waktu tanām-an ber-būnga*, مءس فءهن *māsa ber-būnga*.

FLEUR DE LIS, s. f., فءهن بءكء *būnga bākung*.

FLEURDELISER, v. a., مءءءف دءهن *mengexap dengan rūpa būnga bākung*, مءوءه ءءف *mem-būbuh xap pānas*.

FLEURET, s. m., fil de soie grossière, بنء سوءر كءسر *benang sūtra kāsar*.

FLEURET, ruban de soie grossière, ءءلى سوءر كءسر *tālī sūtra kāsar*.

FLEURET, épée sans tranchant et sans pointe, ءءء برءامن سءءاء *pedang ber-māin senjāta*.

FLEURETTE, s. f., petite fleur, فءهن كءل *būnga keṣl*.

FLEURETTES, au fig., cajoleries, مءوءء *bujūk-an*. Conter —, مءوءء *mem-būjuk*.

FLEURI, E, adj., qui est en fleur, فءهن *yang ber-būnga*.

FLEURI, orné, frais, هءس *hīyas*, برسءء *ber-sunting*. Pâques-fleuries, اءء اءر ءءون *aḥad āraḥ dāun-dāun*.

FLEURIR, v. n., فءهن *ber-būnga*, بر كءء *ber-kembang*. Les arbres fleurissent, فءهن اءء اءء فءهن *pōhon-pōhon itu ber-būnga*.

FLEURIR, prospérer, برءءه *bertambah*.

FLEURIR, v. a., مءءهءس *meng-hiyās-i*, مءءهءسءء *mem-per-sunting*.

FLEURISTE, s., cultivateur de fleurs, اورء مءانم فءهن *orang menānam būnga*, اورء مءلهءر كءن فءهن *orang meliharā-kan būnga*.

FLEURISTE, qui fait des fleurs artificielles, اورء مءوء فءهن ءءءر *orang mem-būat būnga tīru*.

FLEURON, ornement en forme de fleur, فرهياسن *per-hiyās-an*.

FLEURS-BLANCHES, s. f. pl., t. de méd., maladie des femmes, قوته *putih-putih-an*, رطوبة النساء *rutūbet un-nisā*.

FLEUVE, s. m., grande rivière, ايبو سوغي *sūngēy besār*, سري سوري *ību sūngēy*, موار *muwāra*. Etre à l'ancre dans le —, برلابه دسويغي بسري *ber-lābuh di-sūngēy besār*.

FLEUVE, fig., ce qui est en grande quantité. Un — de larmes coulait, برچوچرله اير مات بايق *ber-xūxurlah āyer māta bāñak*. Un — de sang fut répandu, بايق داره دتمغه *bāñak dārah di-tumpah*. Le — de la vie, du temps, فرادارن ماس *per-idār-an māsa*. On ne jette point l'ancre dans le — de la vie, کندراان عمر مانسی تياد برهنتي *kandarā-an umur mānusia tiāda berhenti*.

FLEXIBILITÉ, s. f., کلبوتن *ka-lembūt-an*, فري لمبيق *prī lembik*, فري ليات *prī liat*.

FLEXIBLE, adj., souple, لمبت *lembut*, لمبيق *lembik*, ليات *liat*, يغي دافت *yang dāpat di-lengkung*. Caractère —, هاتي لمبت *hāti lembut*. Rendre — un membre raide, مليتنکن *me-liat-kan anggōta yang kaku*.

FLIBUSTIER, s. m., فرمشتق *perompak*, لانن *lanun*.

FLOCON, s. m., گمفل *gumpal*. Un — de laine, سگمفل بولو دمب *sa-gumpal būlu domba*. Par —, برگمفل *ber-gumpal-gumpal*.

FLORAISON, s. f., فري تامن تانم يغي *prī tānam-tanām-an yang ber-bunga*.

FLORISSANT, E, adj., au fig., prospère, peuplé. En ce temps la ville de Malacca était florissante, مك قد وقت ايت نكري ملاك برتيمبه *maka pada waktu itu nagri malāka ber-tambah-tambah rāmey-ña*. Un royaume —, سواتو *suātu ka-rajā-an yang rāmey sa-kālī*.

FLOT, s. m., vague, امبق *ombak*, الون *ālun*. —, houle, گلمبغ *gelumbang*. Roulement des flots, امبق برالون *ombak ber-ālun*. Mugissement des flots, گموره گلمبغ *gemūruh gelumbang*. C'est Dieu qui soulève la mer avec ses flots, الله جوک توهن *allah jūga tūhan yang me-nāik-kan laut dergan ombak-ña*. Qui a des flots, برامبق *ber-ombak*, برالون *ber-ālun*. Etre agité par les flots, دگويغ امبق *di-gōyang ombak*.

FLOT, le flux de la mer, اير فاسغ *āyer pāsang*, بسري فاسغ *pāsang besār*.

FLOT, au fig., grande quantité, بايق *bāñak*, بايق سکالي *bāñak*.

sa-kāli. Des flots de sang, بايق داره *bāñak dārah*. Le vin coulait à grands flots, اير اغكورداله بايق سكالی *āyer anggūr adā-lah bāñak sa-kāli*.

FLOT, train de bois sur une rivière, راکت *rākit*.

FLOTTAISON, s. f., partie d'un navire qui est à fleur d'eau, يغر رات دغن موك *yagr rāta degan mūka āyer*.

FLOTTANT, E, adj., sur l'eau, ترامبغ ٢ ترهاپت *ter-hāñut-hāñut*, ترامبغ ٢ *ter-ombang-ombang*. — au milieu de la mer, دتغه لوت *ter-ombang-ombang di-tergah laut*. Ne soyons pas flottants à tous vents de doctrine, جاغن کامی ترهاپت ٢ اوله *ter-hāñut-hāñut ūleh segala jenīs āngin perg-ajār-an*.

FLOTTANT, dans l'air, ترکیبر *ter-kibar*, برکبارن *ber-kibār-an*. Les étendards étaient flottants, تشکل ٢ *tunggul-tunggul itu ber-kibār-an*.

FLOTTE, s. f., vaisseaux réunis, کلغکاتن لوت *argkāt-an laut*, کفل فئراغن *ka-largkāp-an kapāl pe-prāng-an*.

FLOTTE, morceau de liège à la tête d'un filet, لمغ فوکت *lampung pūkat*.

FLOTTE d'une ligne à pêcher, لمغ کایل *lampung kail*.

FLOTTE bouée, تمبول *timbūl-an*, لمغ *lampung*.

FLOTTER, v. n., sur l'eau, هاپت *hāñut*, برهاپت *ber-hāñut*. Le navire se mit à — de nouveau, مک فراهو *maka prāhu itu pūn hāñut pūla*. Faire —, مشهاپتنکن *merg-hāñut-kan*.

FLOTTER, rester à la surface, ملايغ *timbul*, برلمغ *ber-lampung*. Ce qui flotte, فرامباغن *lampung*, فرامباغن *per-ombāng-an*.

FLOTTER, balancer dans l'air, voltiger, برکيبر *ber-kibar*, ملايغ ٢ *me-lāyang-lāyang*. Le pavillon flotte, تشکل برکيبر *tunggul ber-kibar*.

FLOTTER, être incertain, irrésolu, مشاتغ *ber-ātung*, مشاتغ *merg-ātung*, برکنده *ber-gundah*, بمبغ هاتی *bimbang hāti*. Son cœur flotte, مک *maka hatī-ña pūn ber-ātung-ātung*.

FLOTTILLE, s. f., ائکاتن فراهو کچل *argkāt-an prāhu keçl*.

FLUCTUATION, s. f., mouvement, variation, کبارن *kibār-an*, اباهن *ubāh-an*.

FLUCTUATION, au fig., irrésolution, حال کنده *hāl gundah*, حال *hāl bimbang*.

FLUER, v. n., couler, مغالر *merg-alir*.

FLUET, TE, adj., mince, délicat, تيفس *ramping*, سنی *senī*, تيفس *tīpis*.

Un corps —, توبه رمغ *tūbuh ram-ping*.

FLUIDE, adj., qui coule, liquide, يغ ليله *yāḡ ālir*, الخاير *xāer*, چاير *yāḡ ālir*, Rendre —, منچايركن *men-xāer-kan*, ملبركن *me-lebūr-kan*, مغنچركن *meng-anxur-kan*.

FLUIDE, s. m., dont les molécules se déplacent aisément, بارغ يغ ذرتن *bāraḡ yāḡ dzerret-ña* دافت برنده *dāpat ber-pindah*.

FLUIDITÉ, s. f., فري چاير *prī xāer*, فري ال *prī ālir*. — de l'air, ككراكن هوا *ka-gerāk-an hawā*.

FLÛTE, s. f., instrument de musique, بغسى *bangsi*, مورى *mūri*. — traversière, سولخ *sūling*. Jouer de la —, منيف بغسى *menūp bangsi*. Joueur de —, اورغ تيف بغسى *ōraḡ tīf bangsi*.

Fig. —, jambes grêles et minces, بتس كورس *betis kūrus*.

Prov. Ce qui vient de la — s'en retourne au tambour, يغ دثراوله دغن *yāḡ di-per-ūleh dengan tiāda haḡ* تيا د حق مك اى ايت تيا د بركون جوك *yāḡ tiāda haḡ* maka ia itu tiāda ber-gūna jūga.

FLÛTEB, v. n., jouer de la flûte, منيف بغسى *menūp bangsi*.

FLUX, s. m., de la mer, اير فاسخ *āyer pāsang*, فاسخ نايق *pāsang nāik*. Le — et le reflux, اير فاسخ دان اير *āyer pāsang dān āyer sūrut*.

FLUX, écoulement. — de ventre, چيرت *chīrit*, چاهر *xāhar*, گاجر *gāxar*, *xīrit*. — de saḡ, dysenterie, چيرت لندر *chīrit dārah*, چيرت داره *xīrit līndir*, رجن *rejān*. — hémorrhoidal, فوروسمىلق *pūru sambilik*. — menstruel, حيض *heidl*.

Loc. fig. Cet homme a un — de bourse, اورغ ايت مبورسكن وغن *ōraḡ itu mem-bōros-kan waḡ-ña*. Qui a un — de bouche, اورغ فليتر *ōraḡ pelēter*. — de paroles, ليله *līde*, ترلنچي *tīdah ter-lanxar*.

FLUXION, s. f., écoulement d'humeurs, ساكت كن دىغن *sākit kena dīḡin*, نزلة *nuzlet*, زكام *zukām*.

FOC, s. m., t. de mar., لاير سمندير *lāyar semandēra*. Le grand —, لاير *lāyar* سمندير *semandēra* يغ بسر *yāḡ besār*.

POÈNE, s. f., sorte de harpon, تمقولغ *tempūling*, فيارت *pi-ārit*.

FŒTUS, s. m., كندوغن اتق *kandūḡ-an ānaḡ*.

FOI, s. f., croyance religieuse, ايمان *īmān*. Qui a la —, برايمان *ber-īmān*. Donner la —, مغيانكن *meng-īmān-kan*. La — de l'église, شجبارن *šjābarān*. Profession de —, شهادة *šahādat*. Les paroles de la profession de —, كلة شهادة *kalimat šahādat*. Signe de la —, تند ايمان *tanda īmān*.

Acte de —, *فعل الايمان fal el-īmān*.

Article de —, *فكر ايمان porkāra īmān*. Les articles fondamentaux de la —, *عقاید aḳāyid*.

FOI, confiance, *فرچای perxāya*, *فرچیان perxayā-an*, *هاراف hārap*, *هارافن harāp-an*. Avoir la — en Dieu, *الله اکن الله perxāya ākan allah*. Avoir la — en quelqu'un, *فرچای اکن اورغ perxāya ākan ōrang*. Avoir — en, se fier à, *مفرچیائی mem-perxayā-i*. Digne de —, *کفرچیان ka-perxayā-an*, *ستیوان satiāwan*.

FOI, fidélité, probité, *ستی satia*. — conjugale, *ستیان اورغ کلون satiā-ña ōrang kāwīn*. Se garder réciproquement la —, *برستی ستیان ber-satia-satiā-an*. En bonne —, *دغان تulus هاتی degan tulus hāti*, *دغان سغکه هاتی degan sungguh hāti*.

FOI, religion, *اگام agāma*, *دین din*. La — musulmane, *اگام اسلام agāma islām*. Embrasser la — chrétienne, *ماسق اگام مسیحی agāma mesēhi*. La — de nos pères, *اگام نینق مویغ کیت agāma nēnek mōyag kīta*. Renier sa —, *منجادی men-jādi murtadd*.

En FOI de quoi, *تند کستسین tanda ka-saksī-an*, *اکن مقسین ākan meñaksī-kan*.

FOIE, s. m., viscère, *لفه limpah*, *همفدس hampedàs*. Maladie du —, *ساکت لفه sākit limpah*. Gonflement du —, *بغکفن لفه bangkak-ña limpah*. Inflammation du —, *ساکت لفه باره فد لفه sākit bārah pada limpah*. Huile de —, *میتق همفدس mītaḳ hampedàs*.

FOIN, s. m., herbe sèche, *رمفت رومپ کرغ rumput krīg*. Une botte de —, *سبرکس رمفت کرغ sa-berkas rumput krīg*. —, herbe sur pied, *رمفت rumput*. Faucher les foins, *مومتغ رمفت memūturg rumput*.

Loc. prov. Mettre du — dans ses bottes, faire des économies, *مپغن وچ meñimpan wang*.

FOIRE, s. f., marché public et périodique, *فاسر تاهن pāsar tāhun*, *فرکی کفاسر ōnan*. Aller à la —, *پرگی تاهن pergi ka-pāsar tāhun*.

Prov. S'entendre comme larrons en —, s'entendre pour tromper, *موافقة اکن منیغو اورغ ākan menīpu ōrang*.

FOIRE, cours de ventre, t. bas, *چیرت xirit*, *چاهر xāhar*.

FOIRER, v. n., *منچیرت men-xirit*.

FOIREUX, EUSE, adj., *فنجیرت pen-xirit*.

FOIS, s. f., *کالی kāli*, *کین kīyan*. Une —, *سکالی suātu kāli*, *سکالی sa-kāli*. A la —, *سکالی sa-kāli*.

Tous à la —, سماو سڪالی *samūā-ña sa-kāli*. Pour une —, فد ساتو, *pada sātu kāli*. Pour cette — ci, فد سڪالی اين, *pada sa-kāli ini*. Pour la seconde —, فد کدو کالی, *pada ka-dūa kāli*. Deux —, دو, دو کين *dūa kāli*, (deux — autant) *dūa kāli*. Combien de — ? براڻ *dūa kīyan*. Combien de — autant, براڻ کين *brāpa kīyan*, براڻ کين *brāpa kīyan*, Un certain nombre de —, ببراف کالی, *be-brāpa kāli*. Quelquefois, بارغ کالی, *bārang kāli*. Trois — la grandeur de cette terre, تين کالی بسرن تانه ايت, *tiga kāli besār-ña tānah itu*. Une —, فد سواتو هاري, *pada suātu hāri*. Y regarder à deux —, ايشت بايق ۲, *ingat bāiḱ-bāiḱ*. Par —, کادغ ۲, *kādang-kādang*, ترکادغ *ter-kādang*.

FOISON, s. f., کلغاهن *ka-limpāh-an*, کياکن *ka-bañāk-an*.

A FOISON, abondamment, بايق *bāñāk*, دغن کلغاهن *dengan ka-limpāh-an*.

FOISONNER, v. a., abonder, ملغه *me-limpah*.

FOLÂTRE, adj., جناک *jenāka*, اورغ *yang ber-gūraw*, يغ برگورو *ōrang ber-senda*.

FOLÂTRER, v. n., برسند *ber-senda*, مشکورو *meny-gūraw*, جناک *ber-jenāka*, برچمبو *ber-xumbu*.

FOLIE, s. f., ککلائن *ka-gilā-an*, کبدوهن *hamākat*, ککلاون *ka-bodōh-an*, سرسارن *sarsār-an*, بيالن *bebāl-an*.

FOLIE, action sottie, extravagante, کلکون اورغ کيل *ka-lakū-an ōrang gīla*, فر بوتان بوده *per-buāt-an bōdoh*, بهاس اورغ کيل *bahāsa ōrang gīla*. La sagesse de ce monde est une — devant Dieu, حكمة دنيا اين اد حماقة *hikmat duniā ini ada hamākat sāma allah*. Répondez au fou selon sa —, ساهتله فد اورغ جاهل *sāhut-lah pada ōrang jāhil menūrut sarsār-an-ña*. Aimer à la —, براهی سمعی جادی *berāhi sampey jādi ēdan*.

FOLLEMENT, adv., دغن ککلائن *dengan ka-gilā-an*, دغن حماقة *dengan hamākat*, تورت لاکو اورغ کيل *turut lāku ōrang gīla*, دغن تياد *dengan tiada būdi*.

FOLLET, TE, adj., enjoué, جناک *jenāka*.

Poil FOLLET, يغ بهارو تبه *janggut yang bahāru tumbuh*, بولو *būlu hālus*.

Esprit FOLLET, هنتو *hantu*, بايغ *bāyang*, اورغ هالس *ōrang hālus*.

Feu FOLLET, اوڤ يڭ مپال *āwap yang meñāla*. Feu — sur mer, هتتولوت *hantu lāut*.

FOMENTATEUR, TRIOE, s., qui fomente des troubles, des discordes, اورغ ڤغوق *ōrang peng-ūpak*.

FOMENTATION, s. f., action de fomentier, حال مناسكن *hāl menāngas-kan*.

FOMENTATION de troubles, حال مغادو *hāl merg-ādu*, ڤغواكن *peng-upāk-an*.

FOMENTER, v. a., appliquer une substance chaude, bassiner, مباسه دغن ايرسوم *mem-bāsuh dengan āyer sūwam*, مناسكن *menāngas-kan*.

FOMENTER, au fig., exciter, entretenir, مغادو *merg-ādu*, مغوق *merg-ūpak*. — des discordes, مغادو ڤربنتاهن *merg-ādu per-bantāh-an*.

FONCÉ, E, adj., d'une teinte sombre, chargée, تور *tuā*, سورم *sūram*. Rouge —, ميرتهوا *mērah tuā*.

FONCÉ, riche, کاي *kāya*, يڭ برهت *yang ber-harta*.

FONCÉ, habile dans une science, يڭ فهم *yang fehem*, يڭ ڤندي *yang pandey*.

FONCER, v. n., fondre sur, attaquer avec impétuosité, منرکم *menerkam*, مغامق *merg-āmok*.

FONCIER, ÈRE, adj., درتانه *deri ānah*. Impôts fonciers, بوغ تانه

būnga tānah, اوڤتي *ūpati*. Propriétaire —, يڭ امڤون تانه *yang ampūña tānah*.

FONCIÈREMENT, adv., à fond, دغن سبنرک *sungguh-sungguh*, ڤ *dengan sa-benār-ña*.

FONCTION, s. f., charge, emploi, جباتن *jabāt-an*, ڤغواڭن *pegāng-an*, منجابت *kedmat*. Etre en —, منجابت *men-jābat*. Entrer en —, ماسق *masuk* جباتن *jabāt-an*. Etre sans —, تياڊ ڤڤڭج جباتن *tiada pegang jabāt-an*. Remplir les fonctions de sa charge, مڤرچاکن ڤکرچاڭن جباتن *mergarjā-kan pe-karjā-an jabāt-an-ña*.

FONCTIONS, actes naturels. Faire bien toutes ses fonctions, ماکن مينم *mākan mīnum* تيدر دان لاین درڤد ايت دغن يڭ بايق *tidor dān lāin deri-pada itu dengan yang baik*.

FONCTIONNAIRE, s., يڭ برخدمه *yang ber-kedmat*, يڭ ڤڤڭج جباتن *yang pegang jabāt-an*, ڤنچجابت *pēn-jābat*.

FONCTIONNER, v. n., مڤرچ *mergarja*, ممبوت ڤکرچاڭن *me-lāku*, ممبروت *mem-būat* ڤکرچاڭن *pe-karjā-an*.

FOND, s. m., l'endroit le plus bas, le plus reculé, ڤنتت *pantat*, باوه *bāwah*, دالمن *dālam-ña*. Le — d'un navire, ڤنتت کڤل *pantat kapal*. Le — d'une caisse, باوهڭ

فتی *bāwah-ña peti*. Le — d'un puits, دالمن شریگی *dālam-ña prīgi*. Le — du cœur, دالمن هاتی *dālam-ña hāti*. Le — de la mer, فوست *pūsāt lāut*. Le — d'une voiture, بریتن کریت *burīt-an karēta*.

FOND, la hauteur de l'eau, profondeur, دالم *dālam*, دالمن *dālam-ña*. Vingt brasses de —, دو قولہ *dūa pūloh depa dālam-ña*. Il y a grand —, اد بائق دالمن *ada bāñak dālam-ña*. Jusqu'au —, سا-هنگام *sa-hingga dālam-ña*. Aller à —, تھگلم *tergelām*. Faire couler à —, منھگلمکن *menergelām-kan*. Bas —, peu de —, توھر *tōhor*. Sans —, توبر *tūbir*.

FOND, ce sur quoi l'on bâtit, آلاس *ālas*, اساس *asās*, رکن *rukn*. Bâtir une maison sur un — de sable, مہوت رومہ آتس فاسر *membūat rūmah ātas pāsir*.

FOND, l'étoffe sur laquelle on ajoute quelque chose, داسر *dāsar*, ناتر *nātar*. Sur un — rouge, آتس مہدہ *ātas dāsar mērah*. Le — d'un tableau, نانر کمبر *nātar gambar*.

Loc. Couler à —, ruiner, مھیلھگن *meng-hīlang-kan*. Connaître à —, مھتھوی سگالی *mengatahū-i sa-kālī*, مھتھوی بائق ۲ *mengatahū-i bāik-bāik*. Faire — sur quelqu'un, فرچای *perxāya ākan orang*. Ren-

verser de — en comble, مہالقبھکن *mem-bālik-belāh-kansa-kālī*.

FONDAMENTAL, E, adj., اصل *aṣal*, یغ *yang peng-alās-an*, یغ *yang portāma*, یغ تر بےسر *yang ter-besar*. Pierre fondamentale, باتو فٹالاسن *bātu peng-alās-an*. Point —, فرکار یغ تر بےسر *porkāra yang ter-besar*. Les articles fondamentaux de la foi, عقاید *aḳāyid*.

FONDANT, E, adj., qui se fond, یغ دافت *yang hanxur*, یغ جادی چایر *yang dāpat jādi wāer*. Fruit —, بوہ یغ ہنچر دالم موات *būah yang hanxur dālam mūlat*.

FONDANT, qui fait fondre, یغ مھنچرکن *yang meng-hanxur-kan*.

FONDATEUR, TRICE, s., مھالاسکن *yang meng-ālas-kan*, یغ منجدیکن *yang men-jadī-kan*, یغ مھداکن *yang meng-adā-kan*.

FONDATION, s. f., fondements, لائق *lāpik*, آلاس *ālas*, لائق *alās-an*, اساس *asās*. — solide, لائق یغ *lāpik yang tetap*, لائق یغ قوتہ *alās-an yang kūwat*.

FONDATION, action de fonder, فٹالاسن *peng-alās-an*, فہواتن *pembuāt-an*, حال منجدیکن *hāl men-jadī-kan*.

FONDATION, commencement, فرمولان *per-mulā-an*, کجدیئن *ka-jadī-an*. Depuis la — du monde,

در کجدین دنیا *deri ka-jadī-an duniā*.

FONDATION pieuse, وقف *wakef*.

Faire une — pieuse, مغوقفکن *meng-wakef-kan*.

FONDEMENT, s. m., base, کاکي *kāki*, کاکي لائق *kāki lāpiq*, اساس *ālas*, اساس *asās*. Les fondements d'une maison, لائق رومه *kāki rūmah*, لائق رومه *kāki rūmah*. Les sept fondements de la terre, توجه لافس بومی *tūjuh lāpis būmi*.

FONDEMENT, raison, cause, motif, اصل *aşal*, سبب *sebàb*, مول *mūla*. Le — de sa croyance, اصل فرجیان *aşal perxayā-ña*. C'est avec — qu'il le dit, دغن سبین ای برکات ایت *dengan sebàb-ña ia ber-kāta itu*. Sans —, دغن تیاد سبین *dengan tiāda sebàb-ña*, سی ۲ *sia-sia*.

FONDEMENT, l'anus, تمبغ *tumbung*, دبر *dubūr*, لوبغ فتت *lobang pantat*.

FONDER, v. a., poser les fondements d'un édifice, établir, مثالسکن *meng-ālas-kan*, منجدیکن *men-jadī-kan*, مندریکن *men-dirī-kan*, مغداکن *meng-adā-kan*, مندریکن *men-dirī-kan*, ممبوت *mem-būat*. C'est Dieu qui a fondé la terre, الله جروک یغ مثالسکن بومی ایت *jūga yang meng-ālas-kan būmi itu*. — une ville, ممفربوت نکری *mem-per-būat nagri*. — une école,

مغداکن سکولا *meng-adā-kan sekūla*.

—, faire une fondation pieuse,

مغوقفکن *meng-wakef-kan*.

FONDER quelqu'un, lui donner sa procuration, موکیلکن اورغ *me-wakīl-kan ōrang*.

FONDERIE, s. f., art de fondre les métaux, علم منوغ *ilmu menūwang*, علم ملبرکن *ilmu me-lebūr-kan*.

FONDERIE, établissement où l'on fond, تمغت منوغ *tampat menūwang*, تمغت لبورن *tampat lebūr-an*. — de canons, تمغت منوغ مریم *tampat menūwang marīam*. Fourneau d'une —, دافر لبورن *dāpur lebūr-an*.

FONDEUR, s. m., توکغ منوغ *tūkang menūwang*, جورودافر لبورن *jūru dāpur lebūr-an*. — de cloches, توکغ منوغ لوچغ *tūkang menūwang lōxīg*.

FONDRE, v. a., liquéfier, منچایرکن *men-xāer-kan*, مغهنچرکن *meng-han-xur-kan*. — de la graisse, منچایرکن *men-xāer-kan lemùk*.

FONDRE, mettre des métaux en fusion, ملبرکن *me-lebūr-kan*. — du fer, ملبرکن بسی *me-lebūr-kan besī*.

FONDRE, jeter en moule, منوغ *menūwang*. — des canons, منوغ مریم *menūwang marīam*. — une statue, منوغ فاتغ *menūwang pāturg*.

FONDRE, mêler, منچمفر *men-xampur*. — des couleurs ensemble,

منچمرفر ورن ۲ *men-xampur warna-warna*.

FONDRE, v. n., se liquéfier, منجادی *men-jādi xāer*, مليله *me-lilih*, چاير *hanxur*, منجادی هنجير *men-jādi hanxur*. Le beurre fond, متنيك *mantēga hanxur*, مليله *mantēga me-lilih*. Le sucre fond dans l'eau, گول ايت جادی هنجير دالم *gūla itu jādi hanxur dālam āyer*.

FONDRE, diminuer, disparaître, لنيف *men-jādi kūrang*, كورخ *lenñap*.

FONDRE, se jeter sur, مپرغ *me-ñeràng*, منركم *menerkum*. Il fondit sur l'ennemi, اي مپرغله موزه ايت *ia meñeràng-lah mūsuh itu*.

FONDRE, arriver sur, داتخ *dātang*, تورن *tūrun*. Tous les malheurs fondent sur cet homme, سكل چلاك *segala xelaka dātang atas orang itu*. Un orage fondit sur la ville, اغن ريبت تورنله *āngin ribut tūrunlah atas nagri itu*.

Loc. L'argent fond dans ses mains, il est prodigue, اي مبورسكن *ia mem-bōros-kan wang-ña*. Il fondait en pleurs, ايرمتان برچچورنله *āyer matā-ña ber-xuxūr-an-lah sāngat*. Le ciel se fond en eau, هوجن تورن ترلالو لبت *hūjan tūrun ter-lālu lebat*.

FONDRIÈRE, s. f., ouverture à la surface de la terre, لوبغ *lōbang*, گوه *gūah*.

FONDRIÈRE, terrain marécageux, فلباهن *pe-lembāh-an*, كوبغ *kūbang*, سرلغ *serlong*, راول *rāwa*, فاي *pāya*, بنچه *benxah*.

FONDRILLES, s. f. pl., sédiment, همتس *hampas*, تاهي *tāhi*, فكت *pekāt*.

FONDS, s. m., sol, terre, تانه *tānah*. Cultiver un —, مننامي تانه *menanam-i tānah*. Un bon —, *menanam-i tānah yang baik*, تانه *tānah yang gumuk*. Le fonds m'appartient, mais non l'usufruit, تانه ايت تانه همتس تانف حاصل تانه ايت *tānah itu tānah hamba tetāpi hāsil tānah itu bukan hamba pūna*.

FONDS, argent, capital, وغ *wang*, مودل *mūdal*, فوكك *pōkok*, فشكل *parikal*. Il manque de —, تيا وغ *tiada wang padā-ña*. Des — considérables pour la guerre, وغ *wang bānāk ākan mem-būat prang*. Un — de cinquante mille piastres, مودل ليم *mūdal lima laksa ringgit*. Le — et les intérêts, مودل دغن بغان *mūdal dergan burgā-ña*. Faire fructifier des —, مبري وغ

مکان بوغ *mem-brī wang mākan būga*.

FONDS de boutique, سکل دگاغن *segala dagāng-an dālam kadey*.

Il a un grand FONDS de science, بانق فغتهون فدان *bānāk pengatahū-an padā-ña*.

FONDU, E, part. pas. du v. fondre, liquéfié, چاير *xāer*, هنجير *hanxur*, ترهنجير *ter-hanxur*.

FONDU, en fusion, لبر *lebūr*.

FONDU, jeté en moule, توع *tūwang*, يغ دتوع *yang di-tūwang*. Marmite de fer —, کوالی درقد بسی, کوالی درقد بسی *kuwāli deri-pada besī di-tūwang*.

FONGUS, s. m., excroissance charnue, چنداون *xendāwan*.

FONTAINE, s. f., source, مات اير *māta āyer*, هولوسوغي *hūlu sūngēy*, سومر *sūmur*, فريگي *prīgi*. De l'eau de —, اير سومر *āyer sūmur*. اير فريگي *āyer prīgi*. — claire, مات اير يغ هنيغ *māta āyer yang henīg*. — d'eau thermale, مات اير يغ فانس *māta āyer yang pānas*. — d'eau jaillissante, مات اير يغ تر فنجير *māta āyer yang ter-panxar*. Une — scellée, مات اير يغ تومتري *māta āyer yang ter-matrēy*. Une — d'eau vive, فنچورن اير يغ هيده *panxūr-an āyer yang hīdup*.

FONTAINE à filtrer, بجانہ تھيسن اير *bejānah tapīs-an āyer*.

FONTAINE, réservoir d'eau, فلوغن *palōng-an*, بچان *baxāna*, کولم *kūlam*.

FONTE, s. f., action de fondre, de se liquéfier, حال هنجير *hāl hanxur*. La — des neiges, حال تلج يغ *hāl šalju yang hanxur*.

FONTE des métaux, لبورن *lebūr-an*, تواغن *tuwāng-an*.

FONTE, fer fondu, تانه بسی يغ *tānah besī yang di-tūwang*.

FONTS, s. m. pl. — baptismaux, بجانہ اير معمودية *baxāna āyer mamūdīt*, بجانہ معمودية *bejānah mamūdīt*. Tenir un enfant sur les — de baptême, جادی باک صرانی *jādī bāpa šrāni*, جادی مق صرانی *jādī maq šrāni*.

FOR, s. m. — extérieur, حکم *hukum*, حکومت *hukūmat*. Le — intérieur, conscience, ستاهو هاتی *sa-tāhu hāti*. Le — ecclésiastique, حکم الكنيسة *hukum el-kanīset*.

FORAGE, s. m., 1°, action de forer, فغکريک *hālmeng-gīrik*, فغکريک *perg-gīrik-an*. 2°, résultat, کريک *gīrik-an*, يغ ترکريک *yang ter-gīrik*.

FORAIN, E, adj., غريب *āsīng*, يغ کلوارن *yang ka-luār-an*. Marchand —, اورغ *dāyāng*, داغ *ōrang dāyāng*.

FORBAN, s. m, اورغ ثرمق *ōrang* *pe-rompak*.

FORÇAT, s. m., galérien, بندون *bendūwan*, اورغ تر فاسخ *ōrang ter-pāsong*.

FORCE, s. f., vigueur, قوه *kūwat*, کرس *kràs*, گاهی *gāhi*. — du corps, قوتن توبه *kūwat-ña tūbuh*. Perdre ses forces, هیلخ قوتن *hīlax kūwat-ña*, منجادی له *men-jādi lemāh*. Recouvrer ses forces, منجادی قوه *men-jādi kūwat pūla*. Manquer de —, کورغ قوه *kūrang kūwat*. Il n'a pas la — d'enlever cela, تیاد ایت قوه مٹختک ایت *tiāda ia kūwat meng-angkat itu*. Ils sont de même —, برسسام قوتن *ber-sama-sāma kūwat-ña*. La — de ses passions, کرس هوا نفسون *kràs hawā nefsu-ña*.

FORCE, fermeté, solidité, کتکوهن *ka-tegūh-an*, کتتافن *ka-tetāp-an*. — de caractère, کتکوهن هاتی *ka-tegūh-an hāti*, کتتافن هاتی *ka-tetāp-an hāti*.

FORCE, puissance, pouvoir, کواس *kuāsa*. La — de mon bras, کواس بکس تاغنک *kuāsa tāngan-ku*, تاغنک *tākās tāngan-ku*. La — de Dieu, قدره الله *qoderat allah*. — sur-naturelle, کسکتین *ka-sakti-an*. Selon sa —, دغن سکواس کوساک *dengan sa-kuāsa-kuasā-ña*, دغن

سولبولهن *derang sa-būleh-būleh-ña*. Avec ses propres forces, دغن دی فون کواس سندیری *dengan dīa pūña kuāsa sendiri*. — centrifuge, مملوکن درتغه *kuāsa me-lalūkan deri tengah*. — centripète, مٹخرقکن کتغه *kuāsa meng-gerək-kan ka-tengah-tengah*. — d'inertie, سکنة *sakinat*, تیاد حرکه *tiāda harakat*. — motrice, کواس مٹخرقکن *kuāsa meng-gerək-kan*. — de cohésion, کواس یخ ملک *kuāsa yang melekat suātu dengan suātu*. — d'attraction, کواس مٹهیسف *kuāsa meng-hīsap*.

FORCE, violence, contrainte, فٹککاهن *siāsāt*, انیای *aniāya*, سیاسات *perg-gagāh-an*, قفس *paksa*. Par —, دغن قفس *dengan paksa*.

FORCE, habileté, قن داین *pandēy-an*, کچفاتن *ka-xepāt-an*. Il est d'une grande — sur les armes, ای بایق قندی برماین سنجات *ia bāñak pandey ber-māin senjāta*.

FORCE, véhémence, propriété. La — du vent, کرسن اغن *krās-ña āngin*. La — de l'eau, درسن ایر *drās-ña āyer*. La — du poison, صفة راجن *šifat rāxun*. La — de l'aimant, صفة باتو برانی *šifat bātu berāni*.

FORCE, armée, بال تنتار *bāla tantāra*, کواس بال تنتار *kuāsa bāla*

tantāra. Les forces de terre et de mer, تنتار فُقران دان سکلین tantāra pe-prāng-an di-dārat dān sa-kali-an angkāt-an kapāl pe-prāng-an.

Loc. Cas de — majeure, تباد tiāda dāpat di-lalū-i. Faire — de rames, بردایخ دغن یخ ber-dāyung-dāyung dengan yang kūwat. Maison de —, فنجار pan-jāra. N'avoir ni — ni vertu, تباد برکن tiāda ber-gūna. Avoir la — de, بوله būleh, دافت dāpat. A force de, دغن مغسهاکن درین dengan meng-usahā-kan diri-ña. A toute —, دغن سکله دای افای dengan segala dāya upāya. De gré ou de —, دغن اختیاریک اتودغن فقسان dengan iktiyār-ña ātaw dengan pakṣā-ña.

FORCE, adv., beaucoup, بابقی bāñak. — gens, بابقی اورغ bāñak orang.

FORCÉ, E, part. pas. du v. forcer, contraint, ترقسس di-gagāh-i, دکرسی di-krās-i. Que personne ne soit —, جاغن ترقسس جانجان ter-pakṣa sa-orang.

FORCÉ, brisé, ouvert par force, ترپچه ter-pexāh. Le magasin fut — par les voleurs, کدغ ایت فون گدغ ایت فون godong itu pūn ter-pexāh-lah ūleh orang pen-xūri.

FORCÉMENT, adv., دغن کرس dengan krās, دغن فقس dengan pakṣa, سرت دگکاهی serta di-gagāh-i.

FORCENÉ, E, adj., furieux, کالتی gālak, گرم gerām, مندم mendam. C'est un —, ای کالتی ia gālak. — de colère, ماره ترلالوamt ter-lālū amat mārāh.

FORCEPS, s. m., فپت peñepit.

FORCER, v. a., contraindre, مقس memaksa, مغککاهی meng-gagāh-i, مغراسی meng-rās-i. Les deux anges forçaient Lot, مک فقساله کدو ملایکه maka pakṣā-lah ka-dūa malāikat ākan lot. Forcer quelqu'un d'avouer, اورغ اکن meng-rās-i orang ākan meng-āku.

FORCER, rompre, ouvrir par force, مچه memexāh. — une porte, مچه memexāh pintu. — un magasin, مچه کدغ godong.

FORCER, prendre par force, مغالهنک meng-ālah-kan, مغمبل meng-ambil. — une citadelle, مغالهنک کوتا meng-ālah-kan kōta. — une ville, مغمبل سبوه نگری meng-ambil sa-būah nagri.

Loc. — la nature, هندق مبهوت hendak mem-būat pe-karjā-an yang lāar ku-asā-ña. — le pas, لکس لکس ber-jalan lē lās.

ber-jalan lebèh lekàs. — la main à quelqu'un, *مغککاهی اورغ* *meng-gagāh-i orang.* — la voix, *مپارغکن* *meparangan* سوار تیرالو بائق *me-nāring-kan suāra ter-lālu bānāk.*

FORCES, s. f. pl., sortes de grands ciseaux, *گنتیغ بسر* *guntiyg besār.*

FORCLORE, v. a., exclure quelqu'un parce qu'il n'est pas arrivé au temps prescrit, *مغوچل اورغ سبب تیاد ای* *megūxil orang sebāb tiāda ia dātang pada kotika yang pātut.*

FORER, v. a., percer, *مغکیرق* *meng-gīriq*, *مغکورق* *meng-gōrek.*

— un canon, *مغکیرق مریم* *meng-gīriq mariām.* — une pièce de bois, *مغکیرق ساتغ کایو* *meng-gīriq sa-bātang kāyu.*

FORESTIER, ÈRE, adj., در رومب *deri rimba*, در هوتن *deri hūtan.* Agent —, جورو رومب *jūru rimba.* Garde —, اورغ جاک رومب *orang jāga rimba*, قشغو هوتن *penunggu hūtan.* Arbre —, قوهن هوتن *pōhon hūtan.*

FORET, s. m., instrument pour percer, *مغکیرق* *meng-gīriq.*

FORÊT, s. f., رومب *rimba*, هوتن *hūtan.* Vaste —, رومب یغ لوس *rimba yang lūwas.* — silencieuse et déserte, رومب یغ سوپی *rimba*

yang sūni. Les hôtes des forêts, ایسی رومب *binātang hūtan,* Prendre du bois dans la —, *مغمبل کایو در هوتن* *meng-ambil kāyu deri hūtan.*

FORFAIRE, v. a., une amende, *کنا دند* *kena denda.*

FORFAIRE, v. n., prévariquer, برساله *ber-sālah*, بردوس *ber-dōsa.*

FORFAIT, s. m., crime, ساله بسر *sālah besār*, فر بوتن یغ جاهت سکالی *per-buāt-an yang jāhat sa-kāli.*

FORFAIT, s. m., marché, بورغ *bōrong.* Faire, entreprendre à —, مبورغ *mem-bōrong.*

FORFAITURE, s. f., prévarication, سلاهن *salāh-an.*

FORFANTERIE, s. f., چوشر *xūpar.* حال مغاچق *hāl mengāxak.*

FORGE, s. f., تمقت توکغ بسی *tampat tūkang besī.* Le fourneau d'une —, دافر توکغ بسی *dāpur tūkang besī.*

FORGER, v. a., منغف *menempa.* — du fer, منغف بسی *menempa besī.*

FORGER, au fig., inventer, مغادا *meng-ada-ngāda.* — des histoires, مغادا چر ترا *meng-ada-ngāda xerit-rā.*

FORGERON, s. m., توکغ بسی *tūkang besī*, قندی بسی *pandey besī.*

Prov. En forgeant on devient —, سرت بکرج اورغ منجادی قندی *serta be-karja orang men-jādi pandey.*

FORMALISER (SE), v. pron., مغمبل *meng-ambil per-gūsar*, مغمبل کفدهاتی *meng-ambil kapada hāti.* Ne vous formalisez pas, جاغله امبل فرگوسر *jāngan-lah ambil per-gūsar.*

FORMALITÉ, s. f., manière de procéder en justice, اتورن حکم *atūr-an hukum*, اتورن جالان حکم *atūr-an jalan hukum.*

FORMALITÉ, cérémonie, bien-séance, عادة *ādat*, استعادة *istiādāt*, باس *bahāsa*, چار *xāra.*

FORMAT, s. m., dimensions d'un livre, کتاب بیغ دچف *besār-ña kitāb yang di-xāp*, لیبرن دان فنجغن *lēbar-ña dān panjang-ña kitāb.*

FORMATION, s. f., کجدین *ka-jadī-an*, فریواتن *per-buāt-an.*

FORME, s. f., figure, روڤ *rūpa*, رومن *rūman.* La — de l'homme, روڤ اورغ مانسی *rūpa orang mānusia.* — ronde, روڤ بولت *rūpa būlat.* De différentes formes *بریاکی ۲* *ber-bāgey-bāgey rūpā-ña.* Sa — change, براویه روڤان *ber-ūbah rūpā-ña.* D'une même — avec, سروف دغن *sa-rūpa dengan.* Changement de —, فرکتین روڤ *per-gantī-an rūpa.* Des formes

grêles, توبه یغ رمفغ *tūbul yang ramping.* Prendre la — humaine, منجادی سفرت *men-jalma.* منجادی اورغ مانسی *men-jādi seperti orang mānusia.* Il prit la — d'un enfant, ای منجدیکن درین کانتق ۲ *īamen-jadīkan dirī-ña kānak-kānak.* C'est ainsi qu'est sa —, روڤان بکیت جوڤ *rupā-ña baqītu jūga.*

FORME, arrangement, اتورن *atūr-an.* La — d'un discours, اتورن بیچار *atūr-an bixāra.* La — d'une lettre, اتورن سورت *atūr-an sūrat.*

FORME, formalité. شرط عادة *ādat*, شرط *šarṭ.* Pour la — seulement, اکن *akan* ساخ *sāxa* منورت عادة *menūrut ādat sāja.* Dans les formes (selon les règles), تورت سکل شرط *tūrut segala šarṭ.* Un traité par écrit dans les formes, سورت فرجنجین *sūrat per-janjī-an* دغن منورت شرط *dengan menūrut šarṭ.*

FORME, moule, اچون *axūan.* — pour fondre des balles, اچون *axūan pelūru.* — pour les caractères d'imprimerie (matrice), چتاکن *xitāk-an.*

FORME, manière, sorte, چار *xāra*, فری *prī.* La — d'un gouvernement, چار فرمتاهن *xāra pemarentāh-an.* Sous — liquide, دالم فری چایر *dālam prī xāer.*

FORME, façon d'agir, کلکوهن *kalakū-an.* Des formes grossières,

کلکون یغ کاسر *ka-lakū-an yang kāsar*.

FORMEL, LE, adj., précis, یغ تنتو *yang tantu*, دغن سغکه *sungguh*. Un ordre

—, فسن یغ تنتو, *pasàn yang tantu*.

FORMELLEMENT, adv., دغن تنتو *dengan tantu*, دغن سغکه *dengan sungguh*, سکالی *sa-kālī*. Défendre

—, ملارغ سکالی, *me-lārang sa-kālī*.

FORMER, v. a., créer, faire,

منجدیکن *men-jādi-kan*, ممبوت *mem-būat*, مخرجان *mengarjā-kan*. Dieu a formé le corps de l'homme du limon de la terre, دجدیکن الله اکن

دجدیکن الله اکن *di-jādikan allah akan tubuh orang manusia deri-pada lebhùh tanah*.

— un cercle, ممبوت سواتوبولت *mem-būat suātu būlat*. C'est moi qui ai

formé toutes choses, اكونيلسه یغ *aku ini-lah yang mengarjā-kan segala sa-suātu*. — des figures sur du papier,

منولس رفرؤف اتس قرطاس *menūlis rupa-rūpa atas kartās*. — une

accusation, منوكس *menūkas*. — un

siège, مشغخ *mengepung*. — des vœux,

منمت دعا *me-minta doā*.

FORMER, donner une forme, façonner, مرڤاکن *me-rupā-kan*. Le

potier forme les vases et leur donne la figure qu'il veut, فنجونن ممبوت

جبباغن دان مرڤاکن جبباغن ایت تورت

کهندق درین *pen-jūnan mem-būat jembāng-an dān me-rupā-kan jembāng-an itu turut ka-hendak diri-na*.

FORMER, instruire, معجاری *meng-*

ajār-i, ممیساکن *mem-baik-i*, ممیساکن *mem-biasā-kan*. — le cœur ممیساکن

هاتی *mem-baik-i hāti*. — à la vertu, ممیساکن اورغ ممبوت کبجیکن

ممیساکن اورغ ممبوت کبجیکن *mem-biasā-kan orang mem-būat ka-bijik-an*.

SE FORMER, v. pron., منجدی *men-jādi*.

منجدی *men-jādi*. Se former en nœud, منجدی سقرت سقرل

منجدی سقرت سقرل *men-jādi seperti simpul*.

SE FORMER, prendre de bonnes

manières, منجدی سؤفن *men-jādi sūpan*.

SE FORMER, croître, برتبه *bertumbuh*.

FORMIDABLE, adj., هیان *heibān*,

یغ مبری هیة *yang mem-brī heibat*.

FORMULAIRE, s. m., livre de

formules, کتاب شرط *kitāb šart*.

— de lettres, کتاب اتورن سورت *kitāb atūr-an sūrat*. — de prières,

کتاب سمبیه *kitāb sembhyang*.

FORMULE, s. f., modèle, forme prescrite, فراتورن یغ

فراتورن یغ *tulādan*, فراتورن یغ *per-atūr-an yang tantu*. — de lettre, فراتورن سورت *tulādan sūrat*.

FORMULER, v. a., rédiger, مغارغکن *mengārang-kan*. — un jugement,

مغارغکن سورت حکم *mengārangkan sūrat hukum.*

FORMULER, énoncer, مغوچف *meng-ūxap*, مغتاکن *mengatā-kan.*

FORNICATEUR, TRICE, s., برسندل *ber-sundal*, بزنا *ber-zinā.*

FORNICATION, s. f., فرسندالن *per-sundāl-an*, زنا *zinā.* On entend dire qu'il y a des fornications parmi vous, بهو کدغارن ادزنا دانتار کامو *bahwa ka-dengār-an ada zinā di-antāra kāmū.*

FORNIQUER, v. n., بزنا *ber-zinā.*

FORT, E, adj., robuste, ferme, قوة *kūwat*, تکف *tegəp*, سغکن *sangkun*, تکه *teguh.* Un homme —,

اورغ *orang yang kūwat.* L'éléphant est un animal très —, مک کله ایت بنا تخ یغ با بق قوة *maka gājah itu binātang yang bāñak kūwat.* Un drap —, کاین یغ قوة *kāin yang kūwat.* Une âme forte, هاتی یغ تکف *hāti yang tegəp.*

FORT, puissant, کوا س *kuāsa*, برکواس *ber-kuāsa*, قوی *kawi.* Le Seigneur est le Dieu —, توهن الله *tūhan allah yang kuāsa.* Les forts et les faibles, یغ برکواس *yang ber-kuāsa dān yang tiāda ber-kuāsa.*

FORT, violent, dur, piquant, efficace, کرس *kràs*, درس *dràs*, فدس *pedàs*, قوی *kawi.* Vent —, اغن یغ *āngin yang kràs.* Une forte

pluie, هوجن یغ درس *hūjan yang dràs*, هوجن یغ لب *hūjan yang lebāt.* Du vinaigre —, چوک یغ کرس *xūka yang kràs.* Des paroles fortes, فرکتان یغ کرس *per-katā-an yang kràs.* Du café —, قهوه یغ کرس *kahwah yang kràs.* Un poison —, بیس قوی *bisa kawī.* Médecine forte, اوبت کرس *obat kràs.* Piment —, چابی کرس *xābé kràs.* Odeur forte, امس *amis*, افاق *āpak.* Odeur forte (rance), تاغی *tāngi*, تغق *teŋiŋk.*

FORT, considérable, grand, با بق *bāñak*, بسر *besār*, ساعت *sāngat.* Un — salaire, کلجی یغ با بق *gāji yang bāñak.* Une forte armée, تنتار یغ بسر *tantāra yang besār.* Une forte expédition maritime, اغکاتن لاوت یغ بسر *angkāt-an laut yang besār.* Un — désir, کغینن یغ *ka-ingīn-an yang sāngat.* Une forte bourse, و غ با بق *wang bāñak.* Il est — pour parler, بایق *ia ber-kāta bāñak.* Un — travail, کرج یغ سوکر *karja yang sūkar.* Une forte voix, سوار پارغ *suāra nāring.* — méchant, با بق جاهت *bāñak jāhat.* — beau, با بق ایلق *bāñak elok.*

FORT, habile, فهم *fehem.* — au jeu de dames, فهم فد بر ماین چاتر *fehem pada ber-māin xātur.* A plus forte

raison, ترله هارس *ter-lebèh hārus*.

Se faire — de, مهاکو *merg-āku*.

Prov. Quand on n'est pas le plus fort, il faut être le plus habile, یخ کورخ قوه هارس ای جادی چردق *yang kūrang kūwat hārus ia jādi xerdik*.

FORT, s. m., lieu fortifié, کوت *kōta*, مہوت بنتخ *bintīng*. Bâtir un —, مہوت مہوت سواتو کوت *mem-būat suātu kōta*. Attaquer un —, مہرخ سواتو کوت *meñerang suātu kōta*.

FORT, le centre, le milieu, تغه *tengah*. Au — de l'hiver, قد تغه *pada tengah mūsīm dīngin*.

FORT, ce en quoi on excelle, یخ لبه *yang lebèh*. Son — est la guerre, یخ مان ای لبه فندی اتوله فرخ *yang māna ia lebèh pandey itū-lah prang*.

FORTEMENT, adv., قوه *kūwat*, دغن کرس *dengan kūwat*, کرس *kràs*, دغن کرس *dengan kràs*. Tenez —, فکغله قوه *pegang-lah kūwat*. Il frappe —, ای مومکل کرس *ia memūkul kràs*.

FORTERESSE, s. f., کوت *kōta*, کوت بسر *kōta besār*.

FORTIFIANT, E, adj., یخ مہقوتکن *yang merg-kūwat-kan*. Remède —, اوبت یخ مہقوتکن *obat yang merg-kūwat-kan*.

FORTIFICATION, s. f., art de fortifier, علم مہوت بنتخ *ilmu mem-būat bintīng*.

FORTIFICATION, action de fortifier, حال مہوت بنتخ *hāl mem-būat bintīng*, حال مہبتغکن *hāl mem-bintīng-kan*.

FORTIFICATION, ouvrages qui rendent une place forte, بنتخ *bintīng*, کوبو *kūbu*. Détruire les fortifications, مہرہکن کبکوبو *me-rebāh-kan kubu-kūbu*.

FORTIFIÉ, E, part. pas. du v. fortifier, devenu fort. جادی قوه *jādi kūwat*.

FORTIFIÉ. Lieu —, بر بنتخ *ber-bintīng*. Ville fortifiée, نگر یخ بر بنتخ *nagrī yang ber-bintīng*.

FORTIFIER, v. a., rendre plus robuste, مغوساکن متافی *menetāp-i*, مغوساکن مہبری قوه *menguasā-kan*, مہبری قوه *membri kūwat*, منکافی *menegāp-i*. Le pain fortifie le cœur de l'homme, روتی تکافی هاتی مانسی *rōti tegāp-i hāti mānūsīa*. Je puis tout en celui qui me fortifie, اکوسمفت سکل *aku sampat segala sa-suātu ūleh yang menguasā-kan āku*. Il est assez puissant pour vous —, ای برکواس *ia ber-kuāsa ākan menetāp-kan kāmū*.

FORTIFIER une place, un lieu, مہبتغکن *mem-bintīng-i*, مہبتغکن *mem-*

bintirg-kan, منکرکن *menegùh-kan*.
— une ville, ممبیشی نگری *mem-*
bintirg-i nagri.

SE FORTIFIÉ, v. pron., devenir
fort, منجادی قوه *men-jādi kūwat*.

منجادی تتف *men-jādi tetāp*. L'en-
fant se fortifiait, مک کاتق ایت برقوتله
maka kānak itu ber-kūwat-lah.

FORTIORI (A), ترله *lebeh*, له *ter-*
lebeh, ترله هارس *ter-lebeh hārus*.
Si je dois aider mon prochain, a
— dois-je aider mon frère, جکلو
هارس هب مبری تولغ کفد تن مانسی
مک ترله هارس هب مبری تولغ فد
jikalaw hārus hamba
mem-brī tūlung ka-pada temān
mānusīa maka ter-lebeh hārus
hamba mem-brī tūlung pada sū-
dāra hamba.

FORTUIT, E, adj., کنسرخ *kunūng-*
kunūng.

FORTUITEMENT, adv., کنسرخ
sa-kunūng-kunūng, تیب *tiba-*
tiba. Il est arrivé —, ای سده دانخ,
۲ کنسرخ *ia sudah datang sa-kun-*
ūng-kunūng.

FORTUNE, s. f., hasard, chance,
انتخ *untung*, نصیب *neşib*. Bonne —,
انتخ بايق *untung baik*. Mauvaise —,
انتخ مالخ *untung jāhat*, انتخ جاهت
untung mālang. Tenter la —,
منجیامی انتخ *men-xobā-i untung*.
Chercher —, منجیامی انتخ *men-*

xahāri untung. Chacun selon sa —,
تورت نصیب *māsing-māsing*
turut nesib-ña. Le moment de la
— est passé, انتخ سده لوئت *untung*
sudah lūput.

FORTUNE, destinée, اجل *ajal*,
تقدیر *takdir*. Diseur de bonne
fortune, اورغ قندی برتخ *orang pan-*
dey ber-tenung, قنسخ *pe-tenung*.

FORTUNE, biens, richesses, هرت
harta, ککیان *ka-kayā-an*. Faire
—, براوله بايق هرت *ber-ūleh bānak*
harta. Partager sa —, منجادی کای *men-jādi kāya*.
Partager sa —, ممهاکی هرتان *mem-*
bahāgi hartā-ña. Dissiper sa —,
مبورسکن سکل هرتان *mem-bōros-kan*
segala hartā-ña. Les biens de la
— (les richesses, les grandeurs, les
honneurs), هرت دان کبسان دان
کلیان *harta dān ka-besār-an*
dān ka-muliā-an. Revers de —,
چلاک *xelāka*.

FORTUNÉ, E, adj., براتخ
ber-untung, بايق انتخ *yang baik*
untung-ña, برهمکی *ber-bahagīa*.
بردولة *ber-dawlat*.

FOSSE, s. f., creux dans la terre,
لوبغ *lobang*, تانه لوبغ *lobang tanah*,
تلاک *telāga*, لیخ *liang*, گوہ *gūah*,
گرغکغ *gerunggang*. Une — très
profonde, لوبغ یغ ما دالم *lobang*
yang mahā dālam. Creuser une —,
مغکالی لوبغ *meng-gāli lobang*.

Tomber dans la —, جاته دالم لوبغ ایت, *jātuk dālam lōbang itu.*

FOSSÉ, où les buffles se vautrent, کوبغ *kūbang.*

FOSSÉ d'aisances, تلاك دباوه جمبن, *telāga di-bāwah jamban.*

FOSSÉ pour prendre des animaux, کلبورن *ka-lubūr-an.*

Basse-FOSSE, cachot, ييلق کلف, *biliq kalf* دالم ثنجار *bilik gelap dālam pan-jāra.*

FOSSÉ, tombeau, کبور *kubūr*, لحد *lehed.* Mettre quelqu'un dans la —, منام اورغ ماتى *menānam orang māti.*

Loc. Etre sur le bord de sa —, دکت ماتى *dekāt māti.* Creuser sa —, مبنساکن توبهن *mem - binasā - kan tūbuh-ña.*

FOSSÉ, s. m., فارت *pārit.* Un — desséché, فارت بىغ کرغ *pārit yang krīg.* De l'autre côté du —, دسبرغ *di-sabrang* فارت *pārit.* Creuser un —, مغکالى فارت *meng-gāli pārit.* Un petit —, فارت بىغ کچول *pārit yang keçil.* Les fossés qui entourent le fort, فارت بىغ برکيلغ کوت ایت *pārit yang ber-kuliling kōta itu,*

FOSSÉ, s. m., petite cheville en bois pour boucher, فاسق کايوکچول *pāsak kāyu keçil* اکن منوتف لوبغ *akan menūtup lōbang.*

FOSETTE, s. f., petit creux, لوبغ کچول *lōbang keçil.*

FOSETTE des joues, چگخ فيشى *çekung pipi.* — du menton, چگخ *çekung dāgu.*

FOSSILE, adj., بارغ لام بىغ جاد باتو, *bārang lāma yang jādi batu* دالم تانه *dālam tānah.*

FOSSOYEUR, s. m., توکغ قبور *tūkang kubūr.* اورغ مغکالى قبور *orang meng-gāli kubūr.*

FOU, POL, fém. FOLLE, s. et adj., سوسر *sarsar*, احمق *aḥmaq*, گيل *gīla*, سوسر *sarsar*, جاهل *jāhil.* Un —, سورغ *sa-ōrang gīla.* Un peu —, گيل *gīla sa-dikit.* Tout à fait —, گيل سکالى *gīla sa-kāli.*

Archifou, گيل برسوسن *gīla bersūsun.* Etes-vous —? گيلاکه اغکو *gīla-kah angkaw.* Etre —, اد گيل *ada gīla.* Devenir —, منجادی گيل *men-jādi gīla.* Il fait le —, فرفور *pura-pūra gīla lakū-ña.* Celui qui dit à son frère: vous êtes un —, بىغ کنکات فد سودران لکلکى *yang kata-kāta pada sūdarā-ña laki-lāki hey aḥmaq.*

FOU d'amour, گيل براهى *gīla berāhi*, ايدن کارن *ēdan kārna.* Etre — d'une femme, گيل براهى اکن *gīla berāhi akan sa-ōrang perampūan.* Elle est folle de son enfant, اى ايدن کارن انقى *ia ēdan kārna anaç-ña.* Etre — de

science, گیل اوله فغتهوون *gīla ūleh*
pergatahū-an.

FOU, s. m., au jeu d'échecs, گاجه
gājah.

FOUDRE, s. f., هللنتر *hali-lintar*,
کيلت *kīlat*. Coup de —, تاگر *tāgar*.
La — éclate, هللنتر مبله *hali-lintar*
mem-belāh. Frappé de la —, کن
کيلت *kena kīlat*.

LES FOUDES de la guerre, مریم
marīam. C'est un — de guerre
(grand conquérant), ای هلبالغ یغ
غالب *īa hulubālarg yang gālib*.

Fig. Les FOUDES de l'église,
کوتق فچمیلن *kūtuk perquxil-an*.

FOUDROYANT, E, adj., terrible,
هیسان *heibān*, دهشته *dahšat*, یغ
مبری *yang mem-brī dahšat*.

FOUDROYER, v. a., مموکل دغن هللنتر
memūkul degan hali-lintar. Fou-
droyé, یغ سده کن کيلت *yang sudah*
kena kīlat.

FOUDROYER, avec l'artillerie,
منمبق دغن مریم *menembak degan*
marīam, مرمقکن دغن تمبق *me-*
remuk-kan degan tembak.

Fig., effrayer, terrifier, منپششکن
men-xergang-kan, مبری دهشته *mem-*
brī dahšat.

FOUET, s. m., چتی *xemotī*, چابق
xābuk. Corde du —, تالی چتی
tālī xemotī. Manche du —, باتخ
bātary xemotī. Un coup de

—, سفوکل چتی *sa-pūkul xemotī*.
Claquement du —, بوپی چتی
būpī xemotī. Faire claquer son —,
ممپیکن چتی *mem-buñi-kan xemotī*.

FOUET, verges, چتی *xemuk*,
روتن *rōtan*. Le fouet est pour le
cheval et les verges pour l'homme
insensé, چتی اد قانت فد کود دان
xemotī ada pātut pada kūda dān xemuk pada
ōrang jāhil. Donner le — à un
enfant, مبری روتی فد کانتق
mem-brī rōtan pada kānak.

FOUETTER, v. a., مموکل دغن چتی
memūkul degan xemotī. منچابق
men-xābuk.

FOUETTER, fustiger, flageller,
منچمقکن *men-xemuk-kan*. J'ai été
fouetté trois fois, تیک کالی اکوسده
tiga kālī āku sudah di-
xemuk-kan.

Loc. prov. Il n'y a pas de quoi
— un chat, ساله ایت ریغن سکالی
sālāh itu rīngan sa-kālī. Donner
des verges pour se faire —, مبری
سنجات فد موزه درین
mem-brī senjāta pada mūsuh dirī-ña.

FOUGÈRE, s. f., plante, داون فاکو
dāun pāku.

FOUGUE, s. f., ardeur, emporte-
ment, کمرهن *ka-hargāt-an*, کمرهن
ka-marāh-an, گمبیر *gambīra*. La
— de la jeunesse, گمبران اورغ مود
gambīrā-ña orang mūda.

FOUGUEUX, EUSE, adj., فرغ فرس *prang prūs*, هاتی فانس هاتی *pānas hāti*, هانت *hāngat*, یخ لکس ماره *yang lekàs mārāh*.

FOUILLE, s. f., action de fouiller la terre, حال مغکالی تانه *hāl meng-gāli tānah*, فغکلین *perg-gālī-an*.

FOUILLES, s. f., pl., recherches dans la terre, حال مغکالی تانه اکن *hāl meng-gāli tānah ākan meñdīk*.

FOUILLE-MERDE, s. m., تشکاد *tangkāda*, یخ هیدف دالم تاهی *tangkāda yang hidup dālam tāhi*.

FOUILLER, v. a., creuser, مغکالی *merg-gāli*, مشورق *mergōrek*. — la terre, حال مغکالی تانه *merg-gāli tānah*. — avec une pioche, منچشکل *men-xangkul*.

FOUILLER, chercher, میدق *meñdīk*, منچهاری *men-xahāri*. — quel qu'un, میدق دالم ساکواورغ *meñdīk dālam sāko orang*.

FOUILLER en sculptant, مشورک *merg-ūkir* دالم *dālam*.

FOUILLIS, s. m., بارغ یخ کوست ۲ *bārang yang kūsut-kūsut*, یخ تغلیخ *yang tunggang-langgang*.

FOUINE, s. f., سجنس موسخ *sa-jenès mūsang*.

FOUIB, v. a., creuser, مغکالی *merg-gāli*.

FOULAGE, s. m., action de fouler, حال مغنجق *perg-irīk-an*, فغریکن *hāl meng-injak*. — de la vendange, حال مشیرق بوه اغکور *hāl meng-irīk būah anggūr*.

FOULAGE des étoffes, فمبنراان *pem-binarā-an*.

FOULARD, s. m., ساڤوتاغن درفد *sāpu tāngan deri-pada sūtra*.

FOULE, s. f., le peuple, le vulgaire, بال *bāla*, اورغ بايق *orang bāñak*, سکل رعیه *segala rayat*, اورغ هین دین *ōrang hīna dīna*.

FOULE, multitude de personnes, کپیاکن اورغ *ka-bañāk-an orang*, کمفولن اورغ *kumpul-an orang*. — compacte, یخ سستق *kumpul-an orang yang sesak*. Une — innombrable, یخ تیاد *ka-bañāk-an orang yang tiāda te-permanā-i*.

FOULE de choses, کپیاکن *ka-bañāk-an*, ببراڤ بايق *be-brāpa bāñak*. Une — de demandes, کپیاکن *ka-bañāk-an per-mintā-an*. Une — de lettres, ببراڤ بايق *be-brāpa bāñak sūrāt kīrīm-an*. Se rassembler en —, برهمفن رامی ۲ *ber-himpun rāmey-rāmey*.

La FOULE des draps, فمبنراان *pem-binarā-an*.

FOULER, v. a., presser, écraser, مشیرق *merg-irīk*, منچجق *men-jejak*,

مغنجيق *meng-injak*. — la vendange,
 مغجوق بوہ اغکور *meng-irik būah*
anggūr. — le grain, مغجوق قادی
meng-irik pādī. — les cuirs, مغنجيق
 مغجوق کولت *meng-injak kūlit*
 yang *di-samak*. — l'herbe, مغنجيق
 رمفت *men-jejak rumput*. J'ai foulé
 le vin, مغجوق افتنن اير اغکور
aku sudah meng-irik apit-an āyer
anggūr. Le bœuf qui foule le grain,
 مغجوق لمبو يغ *lembu yang*
meng-irik biji-biji-an. Je les ai
 foulés aux pieds dans ma fureur,
 مغجوق دالم مراك *aku sudah meng-irik marika-itu*
dālam murkā-ku.

Fig., fouler aux pieds, mépriser,
 مغجوق مليهت موده *me-lihat mūdah*,
 مغجوق *men-xūxa*.

FOULER les étoffes, مغجوق مبنار *mem-*
bināra.

FOULER, offenser un nerf, luxer,
 مغجوق تگلیت *tegaliat*, مغجوق تگلیجھ *tegalijuh*.

FOULER, opprimer, مغجوق مغنيای *meng-*
aniāya.

FOULERIE, s. f., atelier où l'on
 foule, مغجوق تفت *tampat meng-irik*,
 مغجوق تفت مبنار *tampat mem-bināra*.

FOULOIR, s. m., instrument à
 fouler les étoffes, مغجوق فرکاکس *per-*
kākas mem-bināra.

FOULON, s. m., qui apprête les
 draps, مغجوق بنار *bināra*, مغجوق اورغ بنار *orang*
bināra.

FOULURE, s. f., luxation, مغجوق تگلیت
tegaliat.

FOUR, s. m., مغجوق دائر *dāpur*, مغجوق تنور
tennūr, مغجوق فرن *furun*. — à cuire le
 pain, مغجوق دائر باکر روتی *dāpur bākar*
rōti. Chauffer le —, مغجوق مغهاغتنن دائر
meng-hāngat-kandāpur. La bouche
 du —, مغجوق مولت دائر *mūlut dāpur*.
 De l'herbe des champs qui demain
 sera jetée dans le —, مغجوق رمفت دفاذغ
 مغجوق يغ ايسقن تربوع کدالم تنور
rumpūt di-
pādang yang ēsuk-ūa ter-būang
ka-dālam tennūr.

FOUR à briques, à chaux, مغجوق لیو *līyu*.

FOURBE, adj., trompeur, مغجوق يغ منيفو
yang menīpu, مغجوق فنیفو *penīpu*, مغجوق بردای
ber-dāya. Un —, مغجوق سورغ فنیفو, *sa-*
ōrang penīpu.

FOURBERIE, s. f., مغجوق فترغون *tīpu*, مغجوق فترغون
per-tipū-an, مغجوق فتردیان *per-dayā-an*,
 مغجوق مکر *mekra*.

FOURBIE, v. a. مغجوق مغوثم *meng-ūpam*,
 مغجوق مغکوسق *meng-gōsoq*. — des armes,
 مغجوق مغوثم سنجات *meng-ūpam senjāta*.

FOURBISSAGE, s. m., مغجوق فغغامن *perg-*
upām-an, مغجوق حال مغوثم *hāl meng-*
ūpam, مغجوق حال مغکوسق *hāl meng-*
gōsoq.

FOURBISSEUR, s. m., مغجوق اورغ فغوثم
orang perg-ūpam.

FOURCHE, s. f., مغجوق فنجوچق برچایغ
pen-xūxuk ber-xābang, مغجوق سرمفغ

serampang. —, trident, ترسول *tri-sūla*.

FOURCHE, (mar.), machine servant à élever les fardeaux, چاقت *çāgak*.

FOURCHER, v. n., se diviser, برچاڭخ *ber-çābang*, برسمنځ *ber-simpang*.

FOURCHETTE, s. f., ustensile de table, گرفو *garfu*, فنوسق *penūsuk*, فنچوچق *pen-çūçuk*. — d'argent, گرفو فېرق *garfu pēraq*.

FOURCHU, E, adj., برچاڭخ *ber-çābang*. Chemin —, جالان برسمنځ *jālan ber-simpang*.

FOURGON, s. m., charrette dont on se sert dans les armées, فداتی اورغ *pedāti orang prang*.

FOURGON à remuer le feu, بسی *besi*, فنغوق اڤي *peng-ūpak āpi*, چفکل *çungkil*.

Prov. La pelle se moque du —, اورغ برچلا دبشکلکن اورغ برچلا *orang ber-xelā di-baŋkil-kan orang ber-xelā*.

FOURGONNEE, v. a., remuer avec le fourgon, مغوق اڤي *meng-ūpak āpi*.

FOURMI, s. f., سمت *semūt*. Grosses fourmis rouges, کرغک *ke-rengga*. — blanche, رایف *rāyap*, سمته *semūt pūtih*, انی ۲ *āney-āney*.

FOURMILIER, s. m., nom d'un mammifère édenté, فنغولخ *peng-gūlīng*, تارغیلخ *targīlīng*.

FOURMILIÈRE, s. f., سارغ سمت *sārang semūt*, رومه سمت *rūmah semūt*, بوسه *būsut*, بوسه *pūsū*, امفخ *ompong*. —, nid de fourmis blanches formant un tas de terre, بوسه انی ۲ *būsut āney-āney*.

FOURMILLEMENT, s. m., déman-geaison, picotement, گاتل *gātal*.

FOURMILLER, v. n., abonder, اد فنه *ada penūh*. Ce livre fourmille de fautes, کتاب ایت فنه ساله *kitāb itu penūh sālah*. Fourmiller, picoter, اد گاتل *ada gātal*.

FOURNAISE, s. f., تنور *tennūr*, دائر *dāpur*. Ils les jetèrent au milieu de la fournaise ardente, مک *mak*, دلفرکپاله مریکیت کتفه ۲ تنور اڤي یغ *maka di-lempar-kan-ñā-lah marika - itu ka - tengah - tengah tennūr āpi yang ber-ñāla*.

FOURNEAU, s. m., دائر *dāpur*, تنور *tennūr*, تنورن *tennūr-an*. — à fondre des métaux, لبورن دائر *dāpur lebūr-an*. — de cuisine, دائر *dāpur menānaç*. Plaque d'un —, فراد تنور *prāda tennūr*. Grille de —, کسکیسی تنور *kisi-kisi tennūr*.

FOURNÉE, s. f., سفنه دائر *sa-penūh dāpur*.

FOURNI, E, part. pas. du v. four-nir. Argent — , و غ یخ دبری *wang yang di-brī*. Armes fournies à l'ennemi, سنجات یخ دبری فد موه *senjata yang di-brī pada mūsuh*. Barbe bien fournie, جغت یخ لب *janggut yang lebat*.

FOURNIL, s. m., رومه دافر *rūmah dāpur*, تفت باکر روتی *tampat bākar rōti*.

FOURNIR, v. a., donner, procurer, مبری *mem-brī*, مباو *mem-bāwa*, مشهترکن *meng-hantar-kan*. — à la dépense, مبری بلنج *mem-brī belanja*. — du blé, مباو کندم *mem-bāwa gundum*. — la nourriture et les habits, مشهترکن مکانن دان فکاین *meng-hantar-kan mākan-an dān pakēy-an*.

FOURNIR, approvisionner, مېکلکن *mem-bakàl-kan*. — des vivres à une armée, مېکلکن بال تئار *mem-bakàl-kan bāla tantāra*.

FOURNIR, pourvoir, ملغکف *me-langkap*. — une maison de meubles, ملغکف روه دغن سربان *me-langkap rūmah dengan serbā-ña*.

FOURNIR, préparer, مېدیاکن *me-ñediā-kan*.

FOURNIR, suffire, مبری چوکف *mem-brī xūkup*. Je ne puis — à tout, تیا دافت هب مبری *tiāda dāpat*

hamba mem-brī xūkup pada sa-muā-ña.

FOURNISSEUR, s. m., یخ ملغکف *yang me-langkap*, یخ مېکلکن *yang mem-bakàl-kan*, یخ مباو *yang mem-bāwa*. — de l'armée, یخ مېکلکن یخ بال تئار *yang mem-bakàl-kan bāla tantāra*.

FOURNITURE, s. f., provision, بارغ یخ دباو *bārang yang di-bāwa*.

FOURNITURE de salade, رمه ۲ *rampah-rampah*.

FOURRAGE, s. m., امغن *umpan*, مکانن بناغ *makān-an binātang*.

FOURRAGER, v. n., منجهاری امغن *men-xahāri umpan*.

FOURRAGER, ravager les pays, مروسقن نگری *me-rusak-kannagri*.

FOURRÉ, s. m., endroit rempli de bois, سق دغن هوتن *semak dengan hūtan*, رغک *rungga*.

FOURRÉ, E, part. pas. du v. fourrer. Un habit — . باجو یخ ادلفین کولت *bāju yang ada lapis-an kūtiber-būlu padā-ña*. Endroit — , تفت فنه دغن سق *tampat penùh dengan semak*.

Paix FOURRÉE, دای تیا دغن سبرنک *dāmey tiāda dengan sa-benār-ña*.

FOURBEAU, s. m., gaine, étui, سارغ *sārunğ*, تفت *tampat*. — d'épée, سارغ فدغ *sārunğ pedang*. Tirer

du —, مغهونس *meng-hūnus*, منچابت *men-xābut*. Mettre dans le —, ماسقن دالم سارغ *me-māsuk-kan dālam sārung*. Remettez votre épée dans le —, کبلیکنله فدغم کفد *kombalī-kan-lah pedang-mu ka-pada tampat-ña*. — de chaise, کرسی *ulās-an krusī*.

FOURBER, v. a., introduire, mettre dedans, ماسقن *me-māsuk-kan*. — la main dans la poche, ماسقن *me-māsuk-kan tāngan dālam sāko*. —, faire entrer quelqu'un dans une affaire, ماسقن اورغ *me-māsuk-kan tāngan dālam sāko*. —, faire entrer quelque chose dans une affaire, ماسقن اورغ *me-māsuk-kan tāngan dālam sāko*. —, faire entrer quelque chose dans une affaire, ماسقن اورغ *me-māsuk-kan tāngan dālam sāko*.

FOURBER, garnir de fourrure, de peau avec le poil, مموبه لفسن کولت *memobeh lapis-an kūlit ber-būlu*. — un habit, ملافسکن *me-lāpis-kan bāju dangan kūlit ber-būlu*.

Loc. — son nez dans les affaires des autres, فدولی اکن فکرجان اورغ *pedūli ākan pe-karjā-an ōrang lain*.

FOURBEUR, s. m., qui prépare les fourrures, توكخ کولت بربولو *tūkang kūlit ber-būlu*.

FOURIER, s. m., t. militaire, سورین یخ مہاگی مکانن اکن سلدادو *sūriyan yang mem-bahāgi makān-an ākan soldādo*.

FOURIÈRE, s. f., enclos pour le bétail trouvé, égaré, کندغ فد بناغ *kandag fad banag*.

بخ *kandang pada binātary yang di-dāpat ber-sesāt*.

FOURBURE, s. f., کولت بربولو *kūlit ber-būlu*.

FOURVOYER, v. a., égarer, مپستکن *meñesāt-kan*.

SE FOURVOYER, v. pron., سست *sesāt*, مپست *meñesāt*.

FOYER, s. m., âtre, l'endroit où l'on fait du feu, دائر *dāpur*, تفت ائی *tampat āpi*.

FOYER, lieu que l'on habite, patrie, تفت کدیامن *ka-diām-an*, تفت کدیامن *tampat ka-diām-an*. Retourner dans ses foyers, فولغ کفد تفت کدیامن *pūlang ka-pada tampat ka-diām-an-ña*. Combattre pour ses foyers, بر فرغ کارن نگری درین *ber-prang kārna nagrī diri-ña*.

FOYER, centre, تغه *tergah*, ثوست *pūsāt*.

FRACAS, s. m., grand bruit, بوی *būni gemerinxing*, کمرتق *gemer-ratak*. Le — des armes, بوی کمرنچ *būni gemerinxing senjata*.

FRACASSER, v. a., briser en pièces, مرمقن *me-remuk-kan*, ممتکن *me-mātah-kan*, مپهکن *memexāh-kan*.

FRACTION, s. f., 1°, action de rompre, حال مپهکن *hāl memexāh-kan*, فچاهن *pemexāh-an*. La — du pain, فچاهن روتی *pemexāh-an rōti*. 2°, résultat, portion, تهاهن *patāh-an*, باهگی *bahagi-an*.

FRACTURE, s. f., rupture avec effort, قُتَاهَن *peṣāh-an*, قُتَاهَن *patāh-an*, تَتَاسَن *tetās-an*.

FRACTURÉ, E, part. pas. du v. fracturer, قُتَاحَ *peṣāh*. Os —, تَوَلَّحَ *tūlang yāṅ peṣāh*.

FRACTURER, v. a., مَمَّحَ *memexāh*, مَمَّحَ مَمَّسَكَن *menetās-kan*. — une porte. مَمَّحَ قُتَوَ *memexāh pīntu*.

FRAGILE, adj., sujet à casser, aisé à rompre, رَافَهَ *rāpuh*, كَتَسَ *ketās*, رَافَهَ لَكَسَ قُتَاحَ *getās, lekās peṣāh*.

FRAGILE, de peu de durée, فَنَا *fenā*. Les choses de ce monde sont fragiles, بَارَعُ ۲ دُنْيَا اَيْنَ فَنَا اِدَاكَ *bāraṅ-bāraṅ duniā ini fenā adā-ña*.

FRAGILE, faible, sujet à tomber en faute, لَمَّهَ *lemāh*. La chair est —, دَاغِيْغَ اِيْتُ لَمَّهَ *dāgiṅ itu lemāh*. L'homme est —, اَوْرَعُ *oraṅ* اَدَا لَمَّهَ *ōraṅ mānusīa ada lemāh*.

FRAGILITÉ, s. f., قُرِي رَافَهَ *prī rāpuh*, قُرِي قُتَاحَ *prī getās*, فَنَا قُرِي *fenā prī*.

FRAGILITÉ, faiblesse, كَلَاهَن *ka-lemāh-an*. — humaine, اَوْرَعُ كَلَاهَن *ōraṅ mānusīa*.

FRAGMENT, s. m., morceau, سِيسَ *sīsa*, كَرَاتَ *kerāt*, قُوتُوحَ *pūtung*, بَهَاغِيْغَ *bahagi-an*. Un —, سَفُوتُوحَ *sa-pūtung*.

سَفُوتُوحَ *sa-kerāt*. Un gros —, سَفُوتُوحَ *sa-pūtung* بَسَر.

FRAI, s. m., œufs de poissons, تَلَر اِيْكَانَ *telər ikan*.

FRAI, action de frayer, فَنَجَارَنَ *panxār-an* مَنِ اِيْكَانَ *menī ikan*.

FRAI, menu poisson, اِيْكَانَ كَجَل ۲ *ikan keṣil-keṣil*.

FRAÎCHEMENT, adv., au frais, دَغَن سَجُوكَ *dengan sejuk*.

FRAÎCHEMENT, depuis peu, تِيَادَ لَامَ *tiāda lāma*, بَاهَارُو *bahāru*.

FRAÎCHEUR, s. f., قُرِي سَجُوكَ *prī sejuk*.

FRAÎCHEUR, éclat, coloris, قُرِي كَلُوكَن *ka-elōk-an*, قُرِي سَرِي *prī srī*.

FRAÎCHEUR, maladie causée par un froid humide, رُطُوبَهَ *ruṭūbet*.

FRAÎCHIR, v. n., devenir plus fort (du vent), اَغْنِ كَنْجِيْغَ *āṅin kenṅang*. — jusqu'à devenir très fort, اَغْنِ تَغْغَ كَلَتَ *āṅin tegāṅ kelāt*. —, devenir violent, اَغْنِ كَرَسَ *āṅin krās*.

FRAIS, FRAÎCHE, adj., médiocrement froid, سَجُوكَ *sejuk*. Eau fraîche, اَيَر سَجُوكَ *ayer sejuk*. Ombrage —, تَمَطَتَ تَدَه دَان سَجُوكَ *tampat tedèh dān sejuk*. Vent —, اَغْنِ يَغَ *āṅin yaṅ ēnak*.

FRAIS, nouveau, بَاهَارُو *bahāru*, سَكَّرَ *segār*. Pain —, رَوْتِي بَاهَارُو *rōti bahāru*. Beurre —, مَنِيْئِكُ يَغَ بَاهَارُو *menīk yaṅ bahāru*.

mantēga yang bahāru. Légume —, سکر ساير يڭ *sāyur yang segār*. Feuilles fraîches, داون سکر *dāun segār*.

FRAIS, reposé, délassé. Cheval —, کود يڭ بلم دفاکی *kūda yang belūm di - pākey*. Troupes fraîches, سلدادو يڭ بهارو داغ *soldādo yang bahāru dātang*.

FRAIS, qui a une belle apparence, باکس مود *mūda*, برسری *ber-srī*, باگوس *bāgus*, ايلق *ēloḳ*. Son visage est — comme la rose, مکان برسری — سمرت بوغ ماور *mukā - ūa ber - srī sePERTI būga māwar*.

FRAIS, s. m. pl. dépenses, بلنج *belanja*. Condamné à payer les —, دي-حکمن ممبر سکل بلنج *di-hukumkan mem-bāyar segala belanja*. Les — de la guerre, بلنج اکن فرغ *belanja ākan prang*. — de déménagement, بلنج اکن برنده *belanja ākan ber-pindah*.

Loc. A grands frais, avec beaucoup de soins, de dépenses, دغن *dengan* بايق کرج *dengan bāñak karja*, دغن بايق بلنج *dengan belanja bāñak*.

FRAISE, s. f., fruit, بروغ *birūrung*.

FRAMBOISE, s. f., بوه هيام برکوک *būah hāyam ber-kūkuk*.

FRAMBOISIER, s. m., ثوهن هيام *pōhon hāyam ber-kūkuk*.

FRANC, FRANCHE, adj., libre, مردهيك *mardahika*. Un homme —, اورغ *ōrang mardahika*. Volonté franche, اختيار *iktīyār*.

FRANC, exempt, لپس *lepās*, لوث *lūput*, سوچی *sūxi*. — d'impôts, لپس بي *lepās bēya*. — de port, لپس اوڤه مشهنتر *lepās ūpah meng-hantar*. Un port —, فلپوهن يڭ لپس *pe - labūh - an yang lepās bēya dān xūkey*.

FRANC, sincère, loyal, ouvert, هاتي جرته *hāti jernih*, بنر *benār*, تولس *tulus*, اخلص *iklās*. Un homme —, سا-ورغ يڭ ترغ ترس *sa-ōrang yang trang trūs*. Un cœur —, هاتي يڭ *hāti yang tulus*. Des paroles franches, فرکاتان يڭ بنر *per - katāan yang benār*.

FRANC, véritable, سغکه *sungguh*. C'est un — fou, ای کيل سغکه *ia gila sungguh*. C'est un — mensonge, ايت بوغ سمات *itu bōhong sa-mata-māta*.

FRANC, cultivé. Un arbre sauvage et un arbre —, ثوهن هوتن دان ثوهن *pōhon hūtan dān pōhon yang bāik*. L'olivier sauvage a été enté sur l'olivier —, ثوهن زيت عوتن *pōhon zeit hūtan sudah di-kambār-i pada pōhon zeit yang bāik*.

FRANC, FRANQUE, (européen, français), فرنگی *fringgi*, فرنگی *frengi*.

FRANÇAIS, E, adj., فرانسې *fran-*
xis. Un —, سا-ورځ فرانسې *sa-ōrang*
franxis. La langue française, بهاس
فرانسې *bahāsa franxis*.

FRANCE, s. f., نگرې فرانسې *nagrī*
franxis.

FRANCHEMENT, adv., sincèrement,
دغن سبڼون *dengan tulus*, دغن تولس
dengan sa-benār-ūa, دغن ترڅ *dengan*
trūs tràng.

FRANCHEMENT, hardiment, دغن
براني *dengan berāni*.

FRANCHIR, v. a., sauter par
dessus, ملقاوی دغن لفت *me-lam-*
pāw-i dengan lumpat. — un fossé,
ملقاوی قارت دغن لفت *me-lampāw-i*
pārīt dengan lumpat.

FRANCHIR, traverser, مللوی *me-*
lalū-i. — les montagnes, مللوی ګوڅ
m elalū-i gūnung.

FRANCHIR, passer au delà, ملځکه
me-langkah. — une ligne, ملځکه بارس
me-langkah bāris.

FRANCHIR, passer au delà de
l'eau, مېبرڅ *meñabràng*. — un
détroit, مېبرڅ سلت *meñabràng selāt*.
— une rivière, مېبرڅ سوڅی *meñ-*
bràng sūngey.

FRANCHISE, s. f., exemption, فری
کن *pri lepās bēya*, کلغاسن *ka-*
lepās-an. Droit de —, حق لغس *ka-*

چوکی دان بی *hak lepās wūkey dān*
bēya.

FRANCHISE, sincérité, فری یخ
کتولن هاتی *pri yang tulus*, کتولن
ka-betūl-an hāti, کبنارن *ka - benār*
an.

FRANC-MAÇON, s. m., سسترون
sastrāwan, سکوتوعلم غایب *sakūtū*
ilmu gāib.

FRANC-MAÇONNERIE, s. f., فرسکتون
سسترون *per-sakūtū-an sastrāwan*.

FRANCO, adv., لفس اوڅه تباغن
lepās ūpah tambāng-an. Recevoir
quelque chose —, منبریم بارڅ دغن,
مناریم تیاد بلنج *menarīma bārang dengan*
tiāda belanja.

FRANGE, s. f., رمبې *rambey*, رمبو
rambu.

FRANGÉ, E, part. pas. du v. fran-
ger, برمبې *be-rambey*, برمبو *be-*
rambu. — de perles, ۲ مټیار,
be-rambey-rambey mutiyāra.

FRANGEE, v. a., مرمیکن *me-ram-*
bey-kan.

FRAPPANT, E, adj., qui fait im-
pression, یخ مڅکر فکن هاتی *yang meng-*
gerāk-kan hāti.

FRAPPANT, qui ressemble par-
faitement (portrait), کمبر یخ سام
روڅ *gambar yang sāma rūpa*.

FRAPPÉ, E, part. pas. du v. frapper,
کن هلنتر *kena*. — de la foudre
kena hali-lintar. — d'étonnement,
حیران *heirān*. — à mort, ساکت

اكن ماتى *sākit ākan māti*. Dix heures ont —, سوله سوكل سوله *sudah pūkul sa-pūloh*. — de glace, دسجقكن دغن اير بكو *di-sejūk-kan dergan āyer bakū*.

FRAPPER, v. a., toucher, atteindre, مڭناى *mergenā-i*.

FRAPPER, battre, donner des coups, موكل *memūkul*, مالو *memālu*, منوكو *menūkoḳ*. — son enfant, موكل انقن *memūkul ānaḳ-ña*. Pourquoi vous a-t-il frappé? مڭاش *meḅaš* اڭكو دسوكلن *mery-āpa arḳaw di-pūkul-ña*. — avec un rotin, موكل موكل دغن روتن *memūkul dergan rōtan*.

FRAPPER avec un marteau, منڭف *menempa*, منوكل *menūkul*. — de la monnaie, منڭف وڭ *menempa wang*.

FRAPPER avec le poing, مڭاوپه *meng-gōxoh*, منڭجو *meninju*.

FRAPPER avec le plat de la main, منڭرف *menampar*, منڭپوک *menepūḳ*. Il frappe à la porte, دتڭقن قنوايت *di-tepūḳ-ña pintu itu*. Se — la poitrine, داد منڭپوک *menepūḳ dāda*.

FRAPPER avec le pied, منڭرجڭ *menerjang*. — en arriere, منڭپق *meḅepaḳ*. — en poussant, منڭدڭ *menendang*. Il frappa le char avec son pied, دغن ككين دتندڭكپاله رات *dergan kakī-ña di-tendang-kan-ña-lah rāta itu*.

FRAPPER avec un instrument tranchant, منڭق *menetəḳ*. — en perçant, منڭم *menīkam*, منوسق *menūsuk*. — quelqu'un d'une épée, منڭم اورڭ دغن دڭ *menīkam orang dergan pedang*.

Fig. FRAPPER d'aveuglement, مڭبتان *mem-butā-kan*. — d'étonnement, مڭمڭيرانكن *meng-keirān-kan*, دهشه مڭبرى *mem-brī dahšat*. — de la peste, مڭمڭيكن سمڭر *meḅampey-kan sampar*. — de la glace (ra-fraîchir), مڭسجقكن دغن اير بكو *meḅejūk-kan dergan āyer bakū*.

SE FRAPPER, v. pron., avoir l'imagination frappée, كڭن خيال *kena keyāl*, جادى خيالى *jādi keyāli*.

FRAQUE, s. m., habit étroit, باجو *baju sesəḳ*.

FRATERNEL, LE, adj., سودار *sūdāra*, درسودار *deri sūdāra*. Amour —, چنت كاسه سودار *xinta kāsih sūdāra*. Devoir —, واجبن سودار *wājib-ña sūdāra*.

FRATERNEL, amical, فرى صحابه *prī soḅābat*.

FRATERNELLEMENT, adv., سفرت *seperti dergan sūdāra*.

FRATERNISER, v. n., سودار برسودار *sūdāra ber-sūdāra*, برصحابه *ber-soḅābat*.

FRATERNITÉ, s. f., فرهبوڭن سودار *per-hubūng-an sūdāra*.

FRATERNITÉ, amitié, صحابة صحبان, *soḥābat-soḥabāt-an.*

FRATRICIDE, s. m., meurtre du frère, فریبونهن سودار *pem-bunūh-an sū-dāra.*

FRATRICIDE, meurtrier de son frère, فریبونه سودار *pem-būnuh sū-dāra.*

FRAUDE, s. f., tromperie, تیغو *tīpu,* فرتغوئن *per-tīpū-an,* دای *dāya,* فردیان *per-dayā-an.*

FRAUDE, contrebande, فریبوان *frībūwan,* بارغ کلف *pem-bawā-an bārang gelāp.*

FRAUDER, v. a., tromper, مینغو *menīpu,* بردای *ber-dāya.*

FRAUDER, faire la contrebande, ممبرو بارغ کلف *mem-bāwa bārang gelāp.* — les droits, ملریکن بی *melarī-kan bēya,* ملریکن چوکی *melarī-kan wūkey.*

FRAUDEUR, EUSE, s., فریبونهن *penīpu,* اورغ یغ مینغو *ōrang yang menīpu.*

FRAUDULEUSEMENT, adv., دغن تیغو, *dengan tīpu.*

FRAYER, v. a., مپدیاکن *meñediā-kan.* — un chemin, جالن مپدیاکن *meñediā-kan jālan.* Se — un chemin, ممبرو جالن *mem-būka jālan.*

FRAYER, faire société, موافقة *muwāfaqat.*

FRAYER, en parlant des poissons, ممبرو مین *memanxar meni-ña.*

FRAYEUR, s. f., کتکوتن *ka-takūt-an,* کگتارن *ka-gentār-an,* غمن *ge-màn,* حیبه *heibat.* A cause de sa —, سبب کتکوتن *sebāb ka-takūt-an-ña.* Mort de —, ماتی کتکوتن *māti ka-takūt-an.*

FREDAINE, s. f., folie de jeunesse, فریبواتن جاهت اورغ مود *per-buāt-an jāhat ōrang mūda.*

FREDONNER, v. n., مپای دیم ۲ *meñāñi diām-dīām.*

FREGATE, s. f., navire de guerre, کفل فرغ برتیش تیگ *pragāta,* فرگات *kapāl prāng ber-tiāng tīga.*

FREIN, s. m., mors, بسی کاکغ *besi kākang,* بسی توم *besi tūm.*

Fig. Ronger son —, n'oser faire éclater son dépit, مچینکن ساکت هتین *meñem-bunī-kan sākit hati-ña.*

FREIN, ce qui retient, یغ مناهن *yang menāhan,* یغ مپگت *yang meñangkut.* Mettre un — à ses passions, مناهانی هوا نفسون *menahān-i hawā nefsū-ña.*

FREIN, filet de la langue, تالی لیده *tālī lidah.*

FRELATER, v. a., falsifier, altérer, مغربهکن *men-xampur-kan,* منچفرکن *meng-ūbah-kan.* — du vin, ایر اغشور *men-xampur-kan āyer argūr.*

FRELATERIE, s. f., چمبرون *xampūr-an.*

FRÊLE, adj., fragile, لكس فاته *lekàs pātah*, gentas. Tige -, لكس فاته *tangkey lekàs pātah*, تڭكي فاته *tangkey ramping*. Une — existence, يك فنا *ka-adā-an yang fenā*.

FRÊLE, faible, له *lemàh*, ضعيف *dlāf*. Corps —, توبه يك له *tūbuh yang lemàh*.

FRELON, s. m., تبون *tebū-an*, كمبر *kumbang*.

FRELUQUET, s. m., homme léger, frivole, اورڭ يڭ ريغن كڭلاك *orang yang rīngan kapalā-ña*, اورڭ لالی *orang lāley*, بيڭڭ *bīngung*.

FRÉMIB, v. n., برڭنتر *ber-gentar*, ترڭجت *gumetār*, گمتر *gumentar*, ترڭجت *ter-kejūt*. — de colère, گمتر درڭد *gumetār deri-pada murka*. Les eaux frémissent, اير ايت گوره *āyer itu gemūruh*. Les cordes frémissent, تالی برڭڭڭ *tāli ber dengung*. Les feuilles frémissent, داون ۲ بر بوي *dāun-dāun ber-būñi*. Pourquoi les nations ont-elles frémi? كارن اف *kārna apa gampar kalāik*.

FRÉMISSEMENT, s. m., حال گمتر *hāl gumetār*. — de la mer, گوره اير *gūruh āyer lāut*.

FRÉNÉSIE, s. f., فوري كالتق *prī gālak*, فوري گرم *prī gerām*.

FRÉNÉTIQUE, adj., furieux, كالتق *gālak*, گرم *gerām*.

FRÉQUEMMENT, adv., ترڭكادڭ *ter-kādang*, اولڭ ۲ *ulāng-ulāng*, بايق كالی *bāñak kālī*.

FRÉQUENCE, s. f., الاغن *ulāng-an*.

FRÉQUENT, E, adj., اولڭ *ulāng*, يڭ *yang jādi bāñak kālī*.

POULS FRÉQUENT, لكس دبرن نادى *lekàs debūr-ña nādi*, كتمن داره نادى *ketòk-ña dārah nādi lekàs*.

FRÉQUENTÉ, E, part. pas. du v. fréquenter, داوولڭ الاغى *di-ulāng-ulāng-i*.

FRÉQUENTÉ, peuplé, رامى *rāmey*, معمور *mamūr*.

FRÉQUENTÉ par les esprits, برهنتو *ber-hantu*.

FRÉQUENTER, v. a., aller souvent, visiter souvent, براولڭ ۲ *ber-ulāng-ulāng*, مغولڭ الاغى *meng-ulāng-ulāng-i*.

FRÈRE, s. m., سودار لكلاكى *sūdāra laki-lāki*. —, le premier né; سولڭ *sōlong*. — plus âgé, ابڭڭ *ābang*, ككند كاكڭ *kākak*, style de cour *kakanda*. — puiné, ادق *ādik*, style de cour ادند *adenda*. —, le plus jeune, بڭسو *bungsu*. — de père et de mère, سودار سڭيو باڭ *sūdāra sa-ibu bāpa*. Demi —, سودار لكلاكى *sūdāra laki-lāki tiri*. — de père, سودار سباف *sūdāra sa-bāpa*.

— de mère, سودار سڀيو *sūdāra sa-ību*. — jumeaux, سودار ڪمبر *sūdāra kambar*. — adoptif, سودار ڀيڄ داڻڪت *sūdāra yang di-angkat bāpa*. — de lait, سودار سسئون *sūdāra sa-susū-an*. Beau —, mari de la sœur, ايشر *īpar*. Beau —, frère de l'épouse, بيس *bīras*. Oh! mes frères, هي سودار ڪ هي *hey sūdāra-sūdārā-ku*.

FRÈRE, membre d'une société, سڪوتو سواتو فرسڪتوئن *sakūtu suātu per-sakūtū-an*. Faux —, سودار ڀيڄ اورغ *sūdāra yang dusta*, دست اورغ *sūdāra yang dusta*, اورغ ڪن فرسڪتوئن *ōrang ber-kiānat ākan per-sakūtū-an-ña*.

FRÈRE, religieux, راهب *rāhīb*, سودار *sūdāra*. — servant, سودار ڀيڄ برخدمت *sūdāra yang ber-ḵedmat*. Tous les hommes sont frères, parce qu'ils sont tous enfants d'Adam, سڪل اورغ مانسي اد برسودار سبب سڪل *segala orang mānusīa ada ber-sūdāra sebub segala marīka-ītu ada ānaḵ adam*.

FRESQUE, s. f., peinture sur la muraille, تليسڻ ڪمبر ڦڊ دندغ *tulis-an gambar pada dindīng*.

FRESSURE, s. f., le cœur, le foie, la rate et les poumons, جنتغ دان *jantung dān limpāh dān ānaḵ limpāh dān pe-pāraw*.

FRET, s. m., تباغن *tambāng-an*, تباغن *tumpāng-an*, ڦمباغن *penumpāng-an*. Le prix du —, وڻ تباغن *wang tumpāng-an*, وڻ منڦغ *wang menumpang*.

FRÉTER, v. a., منڦغ *menumpang*, سڀيو ڪڦل *sēwa kapāl*. Un navire frété, ڪڦل ڀيڄ دبري سڀيو *kapāl yang di-brī sēwa*.

FRÉTILLEMENT, s. m., حال برڪرڙق ۲ *hāl ber-gràḵ-gràḵ*.

FRÉTILLER, v. n., برڪرڙق ۲ *ber-gràḵ-gràḵ*.

FRETIN, s. m., menu poisson, ڪاڱو *gāgu*, ايڪن ڪچل *īkan keḵil*.

FRETIN, chose de rebut, ڀيڄ تياد *yang tiāda bānāḵ hargā-ña*.

FRETTE, s. f., cercle pour empêcher un bois de se fendre, سڦي *simpay*.

FRETTER, v. a., mettre une frette, مچڻي *meñimpey*. — la poignée d'un criss, مچڻي هولوڪريس *meñimpey hūlu krīs*.

FRIABLE, adj., ڀيڄ داڻت دلومتڪن *yang dāpat di-lūmat-kan*, راهه *rāpuh*. Le sel est —, ڪارم ايت داڻت, دلومتڪن *gāram ītu dāpat di-lūmat-kan*.

FRIAND, E, adj., qui aime la chère délicate, ڀيڄ سوڪ مڪانن سدڻ *yang sūka makān-an sedāp*. Etre — de, مرنڊو اڪن *me-rindu ākan*.

FRIAND, délicat au goût, سدڤ *sedap*, ايتڤ *ēnak*, يڤ لذة رساڤ *yang lezat rasā-ña*. Ce mets était très —, مك هداغن ايت ڤون ترلاو لذة رساڤ *maka hilāng-an itu pūn ter-lālu lezat rasā-ña*.

FRIANDISE, s. f., goût pour la chère fine et délicate, كرنڤون اكن مكانڤ *ka-rindū-an ākan makān-an sedap*.

FRIANDISES, choses délicates à manger, يڤ سدڤ مكانڤ *makān-an yang sedap*, منيسن نعمة *manīs-an, ḥalwā*.

FRICASSÉE, s. f., تيسن *tumīs-an*. — de poulet, تيسن هايم *tumīs-an hāyam*.

FRICASSEB, v. a., مرندڤ *me-rendang*.

FRICHE, s. f., terrain non cultivé, تانه تياد دڤراوسه *tānah māti, tānah tiāda di-per-ūsah*.

FRICTION, s. f., ڤغڤسوكڤ *pergogosōk-an*, حال مغورت *ḥāl meng-ūrut*. Faire des frictions sur, مغڤسوكڤ *meng-gosōk-i*.

FRICTIONNER, v. a., مغڤسوكڤ *meng-gosok*, مغورت *meng-ūrut*, مغڤسڤ *meng-gēsēk*.

FRIGIDITÉ, s. f., كدڤينڤ *ka-dirgīn-an*, ڤري سڤجڤ *prī sejūk*.

FRIGIDITÉ, agénésie, له ذڪر *lemāh dzakar*.

FRIGORIFIQUE, adj., يڤ مڤجڤكان *yang meñejūk-kan*.

FRILEUX, EUSE, adj., يڤ كدڤينڤ *yang ka-dirgīn-an*, يڤ تاكت اكن *yang tākut ākan dirgīn*.

FRIMAS, s. m., كابت دڤينڤ دان ڤوته *kābut dirgīn dān pūtih*, ڤلڤ *salju*.

FRINGANT, E, adj., ڤنتس *pantas*, ڤنتس *xepāt*. Il a un air —, ڤنتس *pantas sa-kālī sīkap-ña*.

FRIPER, v. a., مڤرڤنڤ *mengerūt-kan*, مريسو *me-risu*. — ses habits, مڤرڤنڤ ڤكاينڤ *mengerūt-kan pakēy-an-ña*. Etoffe frippée, كايڤ يڤ ريسو *kāin yang risu*.

FRIPER, gâter, مروسڤڪن *me-rūsak-kan*.

FRIPER, manger goulument, منڤارڤ *men-xāruk*.

FRIPERIE, s. f., فيكايڤ *pakēy-an tuā*, سكل كايڤ لام *se-gala kāin lāma*, كايڤ بورڤ *kāin būruk*.

FRIPERIE, lieu où se vendent les vieux habits, تمڤت اورڤ جول فيكايڤ *tampat orang jūal pakēy-an tuā*.

FRIPIER, ÈRE, s., اورڤ جول بلي *orang jūal beli pakēy-an tuā*.

FRIPON, NE, s., ڤنڤڤوري *pen-xūri*, ڤغڤڤو *pergixu*, چليڪ *xulika*.

FRIPON, fin, rusé, چردق *xerdik*.

FRIPONNER, v. a., منچوری *men-xūri*, معیجیو *mergixu*.

FRIPONNERIE, s. f., دای *dāya*, فریواتن چلیک *tīpu*, سمو *semū*, *per-buāt-an xulika*.

FRIRE, v. a., مزندع *me-rendang*, ماسقکن دالم کوالی *merg-gōreng* *me-māsak-kan dālam kuwāli*. — du poisson dans du beurre, مزندع *me-rendang* *ikan dangan mantēga*.

FRIRE, v. n., گورع *gōreng*, رندع *rendang*.

FRISÉ, E, part. pas. du v. friser, ایکل *ikal*, لتق *lintuk*. Boucle de cheveux — چچتغ *xexentug*.

FRISÉ, crépu, laineux, کریتغ *krētīg*.

FRISER, v. a., boucler les cheveux, مئیکل *merg-ikal*, ملتق *me-lintuk*.

FRISER, effleurer, کن *kena*. Le vent frise l'eau, اغن کن موک ایر ایت *āngin kena mūka āyer itu*. Il frise la quarantaine, دکت امفت فوله تاهن *dekāt ampat pūloh tāhun umur-ña*.

FRISER, v. n., برایکل *ber-ikal*. Ses cheveux frisent, رمبتن برایکل *rambut-ña ber-ikal*.

FRISSON, s. m., tremblement causé par le froid, حال کلیگی *hāl geligi*;

کلکت *gelegūt*. — de fièvre, کلکت

دم *gelegūt sebàb demàm*.

FRISSON, sentiment d'horreur, غم *prī ngemàm*.

FRISSONNER, v. n., avoir le frisson, کلیگی *geligi*, مغلکت *merg-gelegūt*, گملوتق *gemelūtuk*.

FRISSONNER d'horreur, de peur, غم *ngemàm*, ترکت *ter-kejut*.

FRIT, E, part. pas. du v. frire, رندع *rendang*, گورع *gōreng*. Poisson — dans l'huile, ایکن رندع دالم مییق *ikan rendang dālam mīñak*.

FRITURE, s. f., 1°, action de frire, حال فرنداغن *pe-rendāng-an*, مزندع *hāl me-rendang*. 2°, résultat, ce qui est frit, رنداغن *rendāng-an*, یغ درندع *yag di-rendang*.

FRIVOLE, adj., ریغن *sia-sia*, سی ۲ *rīngan*, تیاد برگون *tiāda ber-gūna*, کوسخ *kōsong*. Action — فریواتن یغ *per-buāt-an yang sia-sia*. Gloire — گه یغ سی ۲ *gəh yang sia-sia*. Discours — بچار کوسخ *bixāra kōsong*. Tête — کفال ریغن *kapāla rīngan*.

FRIVOLITÉ, s. f., caractère de ce qui est frivole, کسی سیان *ka-sia-siā-an*.

FRIVOLITÉ, chose frivole, بارغ یغ *bārang yang sia-sia*. Pour une — کارن بارغ یغ سی ۲ *kārna bārang yang sia-sia*.

FROC, s. m., habit de moine, فکاین راهب *pakēy-an rāhib*, فکاین راهب *pakēy-an* اورغ برعبادۀ *ōrang ber-ibādat*. Prendre le —, ماسق رومه *māsuk rūmah* اورغ برعبادۀ *māsuk rūmah* اورغ برعبادۀ *ber-ibādat*. Jeter le — aux orties, کَلور در مرتبۀ راهب *ka-lūar deri mertabat rāhib*.

FROID, E, adj., privé de chaleur, دِیغَن *dīngin*, سَجَق *sejūk*, تِس *tis*. Eau froide, اَیِر دِیغَن *āyer dīngin*. Riz —, نَاسِ دِیغَن *nāsi dīngin*, نَاسِ سَجَق *nāsi sejūk*. Saison froide, مَوسِم دِیغَن *mūsīm dīngin*. Fièvre froide, دَم دِیغَن *demām dīngin*. Sueur froide, پَله دِیغَن *pelūh dīngin*. Devenu —, جَادی دِیغَن *jādi dīngin*. Très —, سَجَق تِس *sejūk tis*. Tempérament —, بَرهَاتِ دِیغَن *ber-hāti dīngin*. Homme —, اَورغ *ōrang* یَغ لَه ذَکَرَن *ōrang yang lemāh zakar-ña*.

FROID, indifférent, تِیَاد بَرکَسِیَن *tiāda ber-kasih-an*, لَالی *lāley*, تِیَاد فِدولِی *tiāda pedūli*.

FROID, sérieux, هَاتِ یَغ سَنخ *hāti yang senang*. De sang —, دَغَن سَیجَان *dengan sahajā-ña*. Tuer un homme de sang —, مَیونَه اَورغ دَغَن *memōneh orang dengan sahajā-ña*.

FROID, qui manque d'éclat, سورم *sūram*. Couleurs froides, ورن یغ *warna yang sūram*.

Humeurs FROIDES, ثِیَاکَت بَاک *peñākit bāka*, ثُورِو بَاک *pūru bāka*.

FROID, s. m., کَدغِیَن *dīngin*, کَدغِیَن *ka-dīngin-an*, بَرودۀ *burūdat*. Raide de —, کَاکو دَرودۀ دِیغَن *kāku deri pada dīngin*. — excessif, دِیغَن تِس *dīngin tis*, دِیغَن یَغ سَاعَت *dīngin yang sāngat*. Le — de la saison, کَدغِیَن مَوسِم *ka-dīngin-an mūsīm*. Avoir —, کَن دِیغَن *kena dīngin*.

FROID, au fig., indifférence, کُورغ *kūrang*, کَسِیَن *kasih-an*, ثَری لَالی *pri lāley*.

Prov. Souffler le chaud et le —, بَرَکَات کَارَن دَان لَاون *ber-kāta kārna dān lāwan*.

A FROID, adv. Sans mettre au feu, تِیَاد دَغَن مَانسَکَن *tiāda dergan memānas-kan*.

FROIDEMENT, adv., avec indifférence, دَغَن لَالی *dengan lāley*, دَغَن رَاجِن *dengan tiāda rājīn*.

FROIDEUR, s. f., ثَری دِیغَن *pri dīngin*.

FROIDEUR, indifférence, هَاتِ دِیغَن *hāti dīngin*, ثَری لَالی *pri lāley*, فَرَاحِی یَغ *kūrang kāsīh*, کُورغ کَاسِه *kūrang kāsīh*, تِیَاد فِدولِی *perāngi yang tiāda pedūli*.

FROIDIR, v. n., مَنجَادِی دِیغَن *men-jādi dīngin*, مَنجَادِی سَجَق *men-jādi sejūk*.

FROIDURE, s. f., ثرى بىغ دىغىن *prī yang dirgin*, كدغىنن *ka-dirgin-an*.

FROISSER, v. a., meurtrir, blesser, مامر *me-māmar*, ملوك *me-lūka*. — au moral, مېرى ساكت ھاتى *mem-brī sākīt hāti*.

FROISSER, frotter fortement, مغيسل *mergisil*, كيسي *gisir*.

FROISSER, chiffonner, مشرتكن *mergerūt-kan*.

FRÔLER, v. a., toucher légèrement, كنى سديكت *kena sa-dīkīt*.

FROMAGE, s. m., كيجو *kējo*, دادى *dādi*. — frais, كيجو بهارو *kējo ba-hāru*. Marché aux fromages, فاسر *pāsar kējo*.

FROMAGER, ÈRE, s., اورغ جول كيجو *ōrang jūal kējo*, اورغ بىغ مېوت كيجو *ōrang yang mem-būat kējo*.

FROMAGERIE, s. f., مېوت كيجو *tampat mem-būat kējo*.

FROMENT, s. m., گندم *gundum*. Pain de —, روتى گندم *rōti gundum*. Trois mesures de —, تىك سكاتن گندم *tīga sukāt-an gundum*.

FRONCEMENT, s. m., action de froncer, مشرتكن حال *hāl mergerūt-kan*.

FRONCEUR, v. a. rider, مشرتكن *mergerūt-kan*. — les sourcils, مشرتكن *mergerūt-kan kenng*. — le visage, موك ماسم *mūka māsam*.

FRONCEUR, plisser, مليفت *me-lipāt*. — une chemise, مليفت كيج *me-lipāt kamēja*.

FRONCOIS, s. m., plis à une étoffe, فرلپاتن كاي *per-lipāt-an kāin*.

FRONDE, s. f., بندغ *ali-āli*, مغلالى *bandary*. Lancer avec une —, مغلالى *merg-ali-āli*, ملفر دغن الالى *me-lempar dengan ali-āli*. Lancer des pierres avec une —, مغلالى باتو *merg-ali-āli bātu*.

FRONDER, v. a., lancer avec une fronde, مغلالى *merg-ali-āli*.

FRONDER, au fig., blâmer, منچلا *men-xelā*. —, parler contre le gouvernement, بركات لاون راج *ber-kāta lāwan rāja*.

FRONDEUR, s. m., اورغ مغلالى *ōrang meny-ali-āli*.

FRONDEUR, au fig., qui blâme, اورغ بىغ سوك منچلا *ōrang yang sūka men-xelā*, اورغ بىغ سوك منچولمکن *ōrang yang sūka men-xūmil-kan*.

—, qui parle contre le gouvernement, اورغ بىغ سوك بركات لاون راج *ōrang yang sūka ber-kāta lāwan rāja dān lāwan mantrī*.

FRONT, s. m., haut du visage, داهى *dāhi*. Les rides du —, كرت *kerūt dāhi*. Les os du —, داهى *tūlang dāhi*. — ridé, داهى بىغ برکرت *dāhi yang ber-kerūt*.

Courber le —, منندق *menunduk*.
Se frapper le —, منفق داهی *mene-
pük dāhi*.

Fig. Un — d'airain, موك فائن *mūka pāpan*, تيا د تاهو مالو *tiāda tahu mālu*.

D'après l'auteur du M. R. Un — large et sans beaucoup de rides est la marque d'un esprit porté à la haine et aux querelles, داهی یخ *dāhi yīg*, لوس یخ تيا د بايق کرت, فدان ایت تند *lūs yīg tiāda bāyiq kerūt*, فببنجیئن دان فربتاهن *dāhi yang lūwas yang tiāda bānāk kerūt* *padā-ña itu tanda pem-benā-an dān per-bantāh-an*. Un — étroit indique un défaut d'intelligence et de jugement, داهی یخ سمت ایت تند *dāhi yīg smēt aīt tēd*, داهی یخ کورخ بودی دان کورخ بچار *dāhi yang sumpit itu tanda kūrang būdi dān kūrang bixāra*. Un grand — indique la paresse, داهی یخ بسرایت *dāhi yīg besār*, داهی یخ تند مالس *dāhi yang besār itu tanda mālas*. Un — moyen et sans rides indique toutes sortes de bonnes qualités, داهی یخ سدغ یخ تيا د کرت *dāhi yīg sedang yang tiāda kerūt*, فدان ایت تند سکل فری یخ تر فوجی *dāhi yang sedang yang tiāda kerūt padā-ña itu tanda segala prī yang ter-pūji*.

FRONT, le devant, partie antérieure, موك *mūka*, هدافن *hadāp-an*. Le — d'une maison, موك رومه *mūka rūmah*. Faire —, مننجق

موك *menunjuk mūka*. Attaquer de —, ملشکر هدافن *me-langgar ka-hadāp-an*. Ligne de —, بارس ملتغ *bāris me-lintang*. Dix hommes de —, اورغ بر بارس *sa-pūloh orang ber-bāris*.

FRONTAL, E, adj., داهی فون *dāhi pūna*. Os —, داهی تولغ *tulang dāhi*.

FRONTEAU, s. m., bandeau, ornement du front, فتم *petam*, تفارم *te-pāram*, جامغ *jāmag*. Orné d'un —, بر فتم *ber-petam*, بر جامغ *ber-jāmag*.

FRONTIÈRE, s. f., فمشکر *pemir-gir*, فمشگیرن *pemirgīr-an*, تفي تانه *tepi tānah*, تفي نگرى *tepi nagri*. Fixer les frontières, منتون فمشکر *menantū-kan pemirgīr*.

FRONTISPICE, s. m., موك *mūka*, هدافن *hadāp-an*. — d'une maison, موك رومه *mūka rūmah*. — d'un livre, علامه موك كتاب *mūka kitāb*, علامه كتاب *alāmat kitāb*. —, gravure, گمبر موك كتاب *gambar mūka kitāb*.

FRONTON, s. m., فنچق موك رومه *punxak mūka rūmah*.

FROTAGE, s. m., action de frotter, حال مغسوق *hāl meng-gosok*, فغسوقن *perg-gosok-an*.

FROTTEMENT, s. m., collision de deux corps qui se frottent, حال برکيسل *hāl ber-kisil*, حال کيسر *hāl gisir*.

FROTTER, v. a., essuyer, مپاڤو *meñāpu*, مشگرتق *merg-gartuk*. — fort, مپاڤو کرس *meñāpu kràs*. — avec un linge, مپاڤو دغن کاین *meñāpu dengan kâin*.

FROTTER, enduire, ملولت *me-lūlut*, ملومر *me-lūmur*. — avec de la graisse, ملولت دغن مپتق *me-lūlut dengan mīñak*. — avec du goudron, ملومر دغن کلکمال *me-lūmur dengan gala-gāla*.

FROTTER, écurer, nettoyer, مشگوستق *merg-gōsoḱ*, مپوچى *meñūxi*. — avec de la cendre, مشگوستق دغن هابو *merg-gōsoḱ dengan hābu*. — avec du sable, مشگوستق دغن فاسر *merg-gōsoḱ dengan pāsir*.

FROTTER les dents, برسيسو *ber-sisu*.

FROTTER, frictionner, مشگيسق *merg-gēsek*, مشگورت *merg-ūrut*. — avec de la flanelle, مشگيسق دغن کاین *merg-gēsek dengan kâin şūf yang nīpis*.

FROTTER une chose contre une autre, مشگيسل *mergīsil*, مشگيسر *merg-gīsir*.

FROTTER, au fig., battre, frapper, ممالو *memālu*, مموکل *memūkul*.

FROTTER, v. n., برکيسل *gīsil*, برکيسل *ber-kīsil*.

SE FROTTER, v. pron., مپاڤو درين *meñāpu diri-ña*, مشگوستق درين *merg-gōsoḱ diri-ña*.

SE FROTTER contre quelque chose (comme un animal pour se gratter), گارتق *gārūk*.

SE FROTTER à quelqu'un, le fréquenter, مشغولخ الاغى *merg-ūlang-ūlang-i*.

FROTTEUR, EUSE, s., اورغ مشگوستق *orang merg-gōsoḱ*, اورغ مشغوم *orang peng-ūpam*.

FROTTOIR, s. m., فرکاکس اکن *perkākas ākan merg-gōsoḱ*, مشغوم *peng-ūpam*, مشگارتق *peng-gārūk*.

FRUCTIFÈRE, adj., يىغ بر بوه *yang ber-būah*.

FRUCTIFICATION, s. f., فرى بر بوه *pri ber-būah*.

FRUCTIFIER, v. n., donner des fruits, ممبرى بوه *mem-brī būah*, بر بوه *ber-būah*. C'est la première fois que cet arbre fructifie, اين فرتام کالى *ini portāma kālī pōhon itu mem-brī būah*.

FRUCTIFIER, rapporter, donner un revenu, ممبرى حاصل *mem-brī hāsil*, بر حاصل *ber-hāsil*. Cette terre fructifie beaucoup, تانه ايت *tānah itu bāñak hāsil-ña*.

FRUCTIFIER, donner du profit, ممبرى لاب *mem-brī lāba*. Argent qui fructifie, placé à intérêt, يىغ وىغ *wang yang ber-būngā*.

FRUCTUEUX, EUSE, adj., qui produit des fruits, یغ بر بوه *yang ber-būah*.

FRUCTUEUX, utile, lucratif, یغ برکون *yang ber-gūna*, یغ مبری لاب *yang mem-brī lāba*.

FRUGAL, E, adj., qui vit de peu, جیت *jīmat*, مودو *mūdu*.

FRUGALITÉ, s. f., فری جیت *pri jīmat*, کچرماتن *ka-xeremāt-an*.

FRUGIVORE, adj., یغ تاهو ماکن بوه *yang tāhu mākan būah*, یغ هیدف *yang hīdup* دغن ماکن بوه بواهن *dengan mākan būah-buāh-an*.

FRUIT, s. m., production végétale, بوه *būah*. Toutes sortes de fruits, les fruits en général, بوه بواهن *būah-buāh-an*. — vert, non mûr, بوه متنه *būah mentah*. — demi-mûr, بوه *būah margkal*. — mûr, بوه *būah yang māsak*. — blet, بوه رانم *būah rānum*. — frais, بوه *būah bahāru*. — sec, بوه کرغ *būah krīng*. — sauvage, بوه هوتن *būah hūtan*. — empoisonné, بوه راجن *būah rāxun*. — à noyau, بوه یغ بجین کرس *būah yang bijī-ña krās*. Un plat de fruits, یغ بر بوه *pīrīng būah*. Le marché aux fruits, فاسر بوه بواهن *pāsar būah-buāh-an*. Arbre à fruits, یغ بر بوه *pōhon yang ber-būah*. Un bon

arbre produit de bons fruits, قوهن کایو یغ بایق مبری بوه یغ بایق جړد *pōhon kāyu yang bāik mem-brī būah yang bāik jūga*. Le — de la vigne, vin, ایر اغکور *āyer arggūr*.

FRUITS, tout ce que la terre produit pour la nourriture des hommes et des animaux, سکل تمه تموهن یغ *segala tumbuh-tumbūh-an yang di-mākan segala mānusīa dān segala binātang*.

FRUIT, enfant, progéniture, بوه *būah prūt*, فراناکن *per-anāk-an*. Béni est le — de vos entrailles, مبارکله بوه فرتم *mubāarak-lah būah prūt-mu*.

FRUIT, produit d'une terre, حاصل تانه *hāşil tānah*.

FRUIT, profit, utilité, لاب *lāba*, اتغ *untung*, گون *gūna*. Beaucoup de peine et peu de —, بایق سوسه دان, باناک سدیکت لاب *bānāk sūşah dān sadīkit lāba*. Sans aucun —, دغن تیاد *dengan tiāda gunā-ña*.

FRUIT, résultat, یغ داتغ درفد *yang dātang deri-pada*, تروتن *turūt-an*. Le regret est le — du péché, سسل ایت درفد دوس *sesul itu deri-pada dōsa*.

Les fruits du Saint-Esprit sont, بوه روح ایت اد *būah rūhītu ada*. La charité, فغسپهن *pengasīh-an*. La joie, کسکان *ka-sukā-an*. La paix, دامی

dāmey. La patience, صبر *ṣabar*.
La douceur, کمرهن *ka-murāh-an*.
La bonté, کیسکن *ka-bāik-an*. La
longanimité, کفنجاشن هاتی *ka-pan-
jāng-an hāti*. La mansuétude, کجناکن
ka-jināk-an. La foi, فرچیان *per-
xayā-an*. La modération, کچرماتن
ka-xeremāt-an. La continence,
کسدزنان *ka-sedranā-an*. La chas-
teté, کسچین هاتی *ka-suxī-an hāti*.

FRUITIER, s. m., lieu où l'on con-
serve le fruit, تفت سمن بودواهن
tampat simpan būah-buāh-an.

FRUITIER, ÈRE, s., qui vend des
fruits, اورغ جول بودواهن
ōrang jūal būah-buāh-an.

FRUITIER, ÈRE, adj., یغ مبری بود
yang mem-brī būah, یغ بر بود
yang ber-būah. Arbre — ,
فوهن بود *pōhon būah*, فوهن یغ بر بود
yang ber-būah. Jardin — (verger),
کبن فوهن بودواهن *kebōn pōhon
būah-buāh-an*.

FRUSTREER, v. a., مچگون *mengixū-
kan*, میالهکن *meñia-ñiā-kan*,
میالاکن *meñālah-kan*, منیادکن
meniadā-kan. — ses créanciers,
مچگون *mengixū-kan ber-pi-
hūtang-ña*. — quelqu'un du fruit
de son travail, میسپاکن فکرچان
اورغ *meñia-ñiā-kan pe-karjā-an
ōrang*.

FUCUS, s. m., plante marine,
اکیگ رومت لوت *iga-iga, rumput
laut*.

FUGACE, adj., qui dure peu, یغ
تیاد تغکل *yang lālu lekās*, یغ
لام تیاد تیغال لام *tiāda tinggal lāma*, یغ فنا
yang fenā.

FUGITIF, IVE, adj., qui est en
fuite, فلاری *pe-lāri*, یغ لاری
yang lāri. Esclave — , سهای فلاری
sahāya pe-lāri.

FUGITIF, transfuge, یغ بیلت کفد
yang bēlut ka-pada mūsuh.

FUGITIF, passager, peu durable,
یغ لالو لکس *yang lālu lekās*, یغ لنف
yang lenñap, فنا *fenā*. Une ombre
fugitive, با یغ لنف *bāyang yang
lenñap*. Les richesses fugitives,
ککيان یغ فنا *ka-kayā-an yang
fenā*.

FUIR, v. n., se sauver, لاری *lāri*,
برلاری *ber-lāri*. L'ennemi fuyait,
موسه ایت فون لریله *mūsuh itu pūn
lari-lah*. Fuyez en Egypte, لریله
کصر *lari-lah ka-meşir*. — sur
les montagnes, برلاری کفد گونخ
ber-lāri ka-pada gunung-gunung.
— en désordre, لاری لتغ فوکخ
lintang pūkang.

FUIR, échapper, لوپت *lūput*. Seul
لوقله ساج فاتق این سورخ,
lūput-lah sāja pāteḥ ini sa-ōrang.
Vous qui avez fui le glaive, هی کامو

دو اورغ سده لریکن *hey kāmu yang sudah lūput pedang.*

FUIR, passer, برسلاو *lālu*, برسا-*ber-sa-lālu*, مللوی *me-lalū-i*.

L'hiver a fui, موسم دیغن سده لالو *mūsīm dīngin sudah lālu*. Le temps fuit vite, وقت ایت لالو لکس *waktu itu lālu lekās*. On ne peut — sa destinée, اورغ تیاد دافت مللوی اجلن *orang tiāda dāpat me-lalū-i ajal-ña*.

FUIR, éviter, s'éloigner de, فالغ *pālīng deri-pada*, منجاوهکن *men-jāuh-kan diri-ña*, لاری *lāri deri-pada*. — la présence d'une personne, فالغ درغد موك *pālīng deri-pada mūka sa-ōrang*. — un pestiféré, منجاوهکن *men-jāuh-kan diri-ña deri-pada orang yang sudah kena sampar*. — le danger, لاری درغد بهای *lāri deri-pada bahāya*.

FUIR, suinter, تیرس *tīris*, بوچر *bōxor*. Le vin fuit, اغکور ایت تیرس *anggūr itu tīris*. Ce tonneau fuit, تیغ ایت بوچر *tōng itu bōxor*.

FUIITE, s. f., action de fuir, فلرین *pe-larī-an*, حال لاری *hāl lāri*. — précipitée et en désordre, فلرین *pe-larī-an lintang pūkang*. Mettre en —, ملر یکن *me-larī-kan*. Deux hommes ont mis dix mille

دو اورغ سده لریکن *dūa orang sudah larī-kan sa-laksa orang*. Mis en —, یغ کلرین *yang ka-larī-an*. Prendre la —, لاری مباودرین *lāri membāwa diri-ña*.

FUIITE, action d'éviter, حال *hāl men-jāuh-kan diri-ña*. La — du danger, حال *hāl men-jāuh-kan diri-ña deri-pada bahāya*.

FUIITE, échappement d'un liquide, فرتریسن *per-tīris-an*.

FULMINER, v. n., éclater avec bruit, برکیلت *ber-kīlat*, مبله *membelāh*, ملتس *me-letūs*. Le Dieu fulminant, دیوهلنتر *dēwa hālī-lintar*.

FULMINER, invectiver contre, مشهوجت *men-xelā*, منچلا *men-ḥūjat*.

FULMINER, publier une bulle d'excommunication, مڭاکن فرمان فمچیلن *mengatā-kan firman penguḥil-an*.

FUMAGE, s. m., action d'exposer à la fumée, حال مپالی *hāl meñāley*, حال مڭسافی *hāl meng-asāp-i*.

FUMAGE des terres, مبوبه *hāl mem-būbuh bāja*.

FUMANT, E, adj., یغ براسف *yang ber-āsap*.

FUMÉ, E, part. pas. du v. fumer, سالی *yang* qui a été exposé à la fumée, سالی

sāley, ترسالی *ter-sāley*, داسافی *di-asāp-i*. Jambon — (boucané), فاه
ترسالی *pāho bābi ter-sāley*.
Verre — (noirci à la fumée), کاج
بیغ داسافی *kāxa yang di-asāp-i*.

FUMÉ, en parlant d'un champ,
فادغ بیغ بر باج *pādang yang ber-bāja*.

FUMÉE, s. f., vapeur qui s'exhale
d'un corps qui brûle, اسف *āsap*.
— noire, اسف هیت *āsap hitam*.
— puante, اسف بیغ بوسق *āsap yang būsuk*. — de tabac, اسف تمباکو
āsap tembako. — du canon, اسف
مریم *āsap marīam*. Sentir la —,
avoir un goût de —, بر باواسف
ber-bāu āsap. Cette viande sent
la —, داگخ ایت بر باواسف *dāgīng
ītu ber-bāu āsap*. S'exhaler en —,
منجادی اسف *men-jādi āsap*. La
maison fut remplie de —, رومه فون,
اسف دثپیله دغن اسف *rūmah pūn di-
penuh-ī-lah dergan āsap*. — de
l'encens, اسف دوک *ūkup*, اسف دوا
āsap dūpa.

Du noir de FUMÉE, ارغ فار *ārang
pāra*, (pour noircir les dents) باج
bāja.

FUMÉE, vapeur, exhalaison, او
āwap. — qui sort d'une marmite,
او بیغ کلور درفد فریق *āwap yang
ka-luar deri-pada priuk*. — qui
s'élève de la pièce d'eau, او بیغ
او بیغ نایق درفد کولم *āwap yang nāik deri-*

pada kūlam. — de la transpira-
tion, او فله *āwap peluh*.

Loc. La gloire est une —,
گه ایت سی ۲ ادان *gāh ītu sia-sīa
adā-nā*. Il n'y a pas de — sans
feu, تیاد خبر بیغ دست سکالی *tiāda
kabar yang dusta sa-kāli*. Se
repaitre de —, منجھاری حرمة,
منجھاری گه بیغ سی ۲,
men-xahāri ħormat, men-xahāri gāh yang sia-sīa.

FUMER, v. n., jeter de la fumée,
بر اسف *ber-āsap*. Un volcan qui
fume, گونخ ائی بیغ بر اسف *gūnūng āpi
yang ber-āsap*. Et le mont Sinaï
fumait, دان بوکت سینی ایت بر اسفله
dān būkit sināi ītu ber-āsap-lah.

FUMER, produire de la vapeur,
بر او *ber-āwap*. Un fumier qui
fume, تندنس بیغ بر او *tendas yang
ber-āwap*.

FUMER, v. a., exposer à la fumée,
مغسافی *meñāley*, مپالی
meng-asāp-i. — de la viande,
مپالی داگخ *meñāley dāgīng*. — du
fil d'argent (pour lui donner la
couleur de l'or), مغسافی کاونت فیرق
meng-asāp-i kāwat pēraḥ.

FUMER, prendre en fumée, مغساف
meng-āsap, مغسیف *meng-hīsap*,
مین *mīnum*, میسا *mīsā*. — du
tabac, مغسیف تمباکو *meng-hīsap
tembako*. — un cigare, مینم چر تو
mīnum xerūtu, مینم روکت *mīnum
rōkok*. — l'opium, مغسیف اثیون

meng-hisap apiūn, ميسا مادت *mīsā mādat*.

FUMER, amender une terre, ممبوه باج *mem-būbuh bāja*. — un champ, ممبوه باج قد سواتو فادغ *mem-būbuh bāja pada suātu pādang*.

FUMET, s. m., odeur, باو *bāu*. — des viandes, باو داكغ *bāu dā-ging*. — du vin, باو اير اغكور *bāu āyer arggūr*.

FUMEUR, s. m., de tabac, اورغ *orang*, مغهيسف تباكو *orang meng-hisap tembako*, فغودت *perg-ūdut*. — d'opium, ميسا مادت اورغ *orang mīsā mādat*, فمادت *pe-mādat*.

FUMIER, s. m., باج *bāja*, تندس *tendas*. — d'étable, تاهي جاوي *tāhi jāwi*. — des rues (ordures), سمفه *sampah*. Engrais en général, تبونن باج *bāja*. Tas de —, تبونن باج *tambūn-an bāja*. Fosse au —, تفت سمفن *serlong bāja*, سرلغ باج *tampat simpan bāja*.

Loc. Etre comme Job sur son —, جادي فاف دان برچلاك *jādi pāpa dān ber-xelāka*. Ce n'est que du —, ايت تيا د اكن داندھكن *itu tiāda ākan di-indah-kan*.

FUMIGATION, s. f., فغسافن *perg-asāp-an*.

FUNAMBULE, s., danseur de corde, اورغ مناري داتس تالي *orang menāri di-ātas tāli*.

FUNÈBRE, adj., يغ فرتنامن ميت فون *yang per-tanām-an mayet pūna*, جنازة *rātap*. Pompes funèbres, جنازة *jināzet*. Cortège —, فغريغن ميت *perg-irīng-an mayet*. Chant —, بوترا تاف *bīji rātap*, ندبه *būtir rātap*. Oraison —, كريت ميت *ka-rēta mayet*, (pour un prince) فراراكن ميت *per-arāk-an mayet*.

FUNÉRAILLES, s. f. pl., فرتنامن ميت *per-tanām-an mayet*, كنامن ميت *ka-tanām-an mayet*, جنازة *jināzet*. —, convoi, فغريغن ميت *perg-irīng-an mayet*, (d'un prince) فغراكن ميت *perg-arāk-an mayet*. Le jour des —, هاري كنامن *hāri ka-tanām-an*. Assister aux —, مغيرغ جنازة *meng-irīng jināzet*. Règlement du tarif des —, سورت *sūrat* فرته فراتورن بلنج منامكن ميت *parentah per-atūr-an belanja menānam-kan mayet*.

FUNÉRAIRE, adj., يغ فرتنامن ميت *yang per-tanām-an mayet pūna*. Frais funéraires, بلنج منامكن *belanja menānam-kan mayet*. Service —, سمبيغ كارن اورغ ماتي *sembahyang kārna orang māti*. Drap —, كفن *kefan*. Torchès funéraires, سوله فغيرغ ميت *sūluh perg-irīng mayet*. Bûcher —, تبونن

اثی ممباکر میت *tambūn-an āpi mem-bākar mayet*.

FUNESTE, adj., چلاک *xelāka*, مالغ *mālang*, بنجان *benxāna*, جاهت *jāhat*, چیکل *amat sūkar*, خبر چلاک *xīkil*. Une nouvelle —, *ķabar xelāka*. Rencontre —, *ķabur per-temū-an mālang*. Moment —, *waķtu benxāna*. Résolution —, *nīyet yang jāhat*. Signal —, *sembūyan ka-sukār-an*.

FUNESTE, nuisible, یغ ممبری مضرة *yang mem-brī medlerat*, یغ مبنساکن *yang mem-binasā-kan*. Cette guerre a été — au pays, *mek ūrang it sde*. یغ ممبری مضرة فد نکری *maka prāng itusudah mem-brī medlerat pada nagri*.

FURET, s. m., fig., homme curieux qui s'enquiert de tout, اورغ *orang yang mem-reksa samuā-ña*, یغ مپلیدق *orang yang meñilidik*.

FURETER, v. n., chercher partout, میپدق *meñidik*, منچهاری *menxahāri*. Il furette de tous côtés, *ia meñidik pada samuā tampat*. Il a fureté tout ce bois. فد سکنف هونن ایت *pada sa-genāp hūtan itusididik-ña-lah*.

FUREUR, s. f., colère violente, کرم *gerām*, مرک *murka*, کمرهن

ka-marāh-an. La — de l'homme, *gerām laki-laki*. Un homme en —, *sa-ōrang gerām*. La — et la colère du Dieu tout-puissant, *murka dān ka-gusār-an allah yang mahā kuāsa*.

FUREUR, état farouche, ثری کالتق *prī gālak*, ثری گارغ *prī gārang*. Un tigre en —, *harī-maw gālak*. Entrer en —, *men-jādi gārang*. Mer en —, *lāut ber-xābul*.

La FUREUR des passions, کسغاتن *ka-sargāt-an havā nefsū*.

FUREUR de l'amok, ثری قشامق *prī peng-āmok*. Entrer en —, *ber-āmok*. Attaquer avec —, *meng-āmok*. Etre attaqué avec —, *di-āmok*. S'attaquer réciproquement avec —, *ber-āmok-amōk-an*.

FURIBOND, E, adj., یغ لکس ماره *yang lekās mārāh*, قماره *pe-mārāh*. Des yeux furibonds, *māta yang te-perlīng deri-pada mārāh*. Un visage —, *mōka pādēm deri-pada murka*.

FURIE, s. f., ککراغن *ka-garāng-an*, ثری کالتق *prī gālak*, ثری بوس *prī būwas*.

La FURIE des flots, *ķabul-an ombak*.

Fig. —, femme méchante, اورغ *orang per-ampūan yang jahat sa-kāli*.

FURIEUSEMENT, adv., avec fureur, دغن ماره *dengan mārāh*, دغن کالت *dengan gālak*.

FURIEUSEMENT, extrêmement, ساعت *sāngat*, ترلالو بايق *ter-lālu bāñak*, ساكالي *bāñak sa-kāli*. Il est — grand, ای ترلالو بسر *ia ter-lālu besār*. Il est — bête, ای *ia bōdoh sa-kāli*.

FURIEUX, EUSE, adj., en colère, گرم *gerām*, مرکه *murka*, ماره *mārāh*. Un homme —, اورغ گرم *orang gerām*. Il est —, ای مرکه *ia murka*.

FURIEUX, farouche, sauvage, کالت *gālak*, بوس *būwas*, گارغ *gārāng*. Un lion —, سیخ کالت *singa gālak*. Un animal —, بناتخ یغ بوس *binā-tang yang būwas*. Un éléphant —, مت *gājah meta*.

FURIEUX, impétueux, violent, امت *āmat*, ساعت *sāngat*, کرس *krās*. Une faim furieuse, لاثریغ امت ساعت *lāpar yang āmat sāngat*. Des passions furieuses, هوا نفسو یغ ساعت *hawā nefsū yang sāngat*. Tempête furieuse, اغن ریبت یغ کرس *āngin rībut yang krās*.

FURONCLE, s. m., یسل *bisul*, ثورو *pūru bātu*.

FURTIF, IVE, adj., یغ تراندف *yang ter-endap-endap*, یغ دغن دیم *yang dengan dīam-dīam*. Son entrée fut furtive, ماسقن دغن دیم *māsuk-ña dengan dīam-dīam*.

FURTIVEMENT, adv., منچروری *men-xuri-xūri*, مالخ *māling-māling*, تراندف *ter-endap-endap*. Il partit —, ای سده ثرکی منچروری *ia sudah pergi men-xuri-xūri*.

FUSEAU, s. m., کیسی *rāhat*, کسلی *kīsi*. Tourner le —, فوسغ راهت *pūsing rāhat*.

Loc. Il a des jambes de —, بسن بايق کورس *betis-ña bāñak kūrus*. Ces colonnes ne sont que des fuseaux, تیغ ایت رمغغ ساکالی *tīang itu ramping sa-kāli*.

FUSÉE, s. f., la quantité de fil qui est autour du fuseau, ایسی راهت *isi rāhat*. Une —, سئسی راهت *sa-isi rāhat*. Dévider une —, ملیکس سئسی راهت *me-likas sa-isi rāhat*.

FUSÉE, pièce de feu d'artifice, مرچن *merxun*, چراوت *xerawat*. — volante, دین *dīan*.

FUSIBLE, adj., qui peut se fondre, یغ دافت دهنچرکن *yang dāpat dihanxur-kan*, یغ دافت لبر *yang dāpat lebūr*. Le plomb est très —, تمه هیتم لکس لبر *timah hitam lekās lebūr*.

FUSIL, s. m., briquet, بسی آتی *besi āpi*. Pierre à —, باتو آتی *bātu āpi*. Battre le —, فوکل باتو آتی *pūkul bātu āpi*.

FUSIL, arme à feu, سناخ *senā-pang*, بدل *bedil*. Le canon d'un —, بدل *bedil*. La crosse d'un —, لارس بدل *lāras bedil*. La culasse d'un —, سیکو بدل *siku bedil*. Le chien d'un —, ایکر بدل *ikor bedil*. Le chien d'un —, قتیکن بدل *petik-an bedil*. — à deux coups, ممتیق سناخ کمبر *senāpang kamber*. Tirer avec un —, ممتیق *mem-bedil*, ممتیق *menembak*, فاسخ بدل *pāsang bedil*. Se tirer réciproquement des coups de —, بریدل بدیلن *ber-bedil-bedil-an*.

FUSILLÉ, v. a., tuer à coups de fusil, ممتیق سمقی ماتی *menembak sampey māti*, ممتیق دغن تمیق *mematikan dengan tembak*. Condamné à être fusillé, یغ دحکمکن *yang di-hukum-kan akan māti di-tembak*.

FUSION, s. f., liquéfaction, لبورن *lebūr-an*, فری هنجر *prī hanxur*. Qui est en —, یغ کلبورن *yang ka-lebūr-an*, یغ ترهنجر *yang ter-hanxur*. Mettre en —, ملبرکن *me-lebūr-kan*, مهنجرکن *meny-hanxur-kan*.

FUSTIGATION, s. f., حال مپسه *hāl meñesàh*.

FUSTIGER, v. a., مپسه *meñesàh*, ممالو دغن تغتت *memālu dangan tungkat*, مموکل دغن روتن *memūkul dangan rōtan*.

FÛT, s. m., باتخ *bātang*. Le — d'une colonne, باتخ تیخ *bātang tiang*. Le — d'un fusil, کایو بدل *kāyu bedil*.

FÛT, futaille, تخ *tong*. Du vin en —, ایر اغکور دالم تخ *āyer anggūr dālam tong*. Vendre — et jus, جول تخ دغن اسین *jūal tong dangan isi-ña*.

FUTAIE, s. f., فوکت یغ برباتخ تشکی *pōkok yang ber-bātang tinggi*, فوهن *pōhon tinggi bātang-ña*.

FUTÉ, E, adj., فردق *xerdik*, بردای *ber-dāya*. Un homme très —, سورغ یغ چردق سکالی *sa-ōrang yang xerdik sa-kāli*.

FUTILE, adj., چومه *sia-sia*, یغ تیاد برکون *yang tiāda ber-gūna*, یغ ریغن *yang ringan*. Des paroles futiles, فرکتان یغ سی *per-katā-an yang sia-sia*.

FUTILITÉ, s. f., کسی سیان *ka-sia-siā-an*.

FUTILITÉ, bagatelle, بارغ یغ سی *bārang yang sia-sia*, بارغ یغ تیاد برکون *bārang yang tiāda ber-gūna*.

FUTUR, E, adj., یغ *yang akan datang*, یغ اکن *yang akan datang*.

يغ کمدین *yang akan jadi*, *yang kamudi-an*. Le temps —, وقت يغ اکن داتغ *waktu yang akan datang*. Les choses futures, بارغ *bārang yang akan jadi*. La vie future, اخرة *akhirat*.

Le FUTUR, celui qui va se marier, تناغن *tunāng-an*.

FUYARD, E, adj., يغ لاری *yang lāri*, فلاری *pe-lāri*.

Les FUYARDS, les gens de guerre qui s'enfuient, اورغ چابر *orang xābar*.

Animaux FUYARDS, لير بناغ لير *binātang liar*, بناغ هوتن *binātang hūtan*.

Pigeon —, مرقاتی هوتن *merapāti hūtan*.

G

G, s. m., جي *je*, septième lettre de l'alphabet, حرف يغ کتوجه در *huruf yang ka-tūjuh deri alif-bā-tā*; devant a, o, u a le son dur, دهداغن *u, o, a* بين بوپي گا *di-hadāp-an a, o, u buñi-ña būñi gā*; devant e, i, a le son de j, دهداغن *i, e* بين دکت بوپي جا *di-hadāp-an e, i buñi-ña dekāt būñi jā*; avec n a le son de ñ, دغن *dengan huruf nā buñi-ña būñi ñā*.

G majuscule, جي بسر *je besār*;

G minuscule, جي کچل *je keçil*.

GABARE, s. f., bateau de transport, لنچ *lanxang*, تباغن *tambāng-an*.

GABELEB, v. a., faire sécher le sel, مغرنگن کارم دالم جلاغ *mengrīng-kan gāram dālam jelāpang*.

GABELLE, s. f., impôt sur le sel, چوکی *xūkey*, بي کارم *bēya gāram*. Frauder la —, ملریکن بي کارم *melarī-kan bēya gāram*.

GABION, s. m., sorte de panier, سا-جنس باکل *sa-jenīs bākul*. — servant aux retranchements, باکل برایی تانه يغ باکل کوبو *bākul ber-isi tānah yang bākul kūbu*.

GABRIEL, n. pr., جبرایل *jebrāil*.

GÂCHER, v. a., détremper, مغاچق *men-xampur kāpur dān āyer*, منچمفر کافر دان فاسر *men-xampur kāpur dān pāsir dengan āyer*.

GÂCHER, mal exécuter un travail, مغرجاکن فکرجاغن دغن کورغ فانت *mengarjā-kan pe-karjā-an dengan kūrang pātut*.

GÂCHIS, s. m., saleté, boue, لمر *lumpur*, سمغه *sampah*.

GÂCHIS, au fig., manque d'ordre, بارغ اتورغ *kūrang atūr-an*, بارغ یغ *bārang yang ter-xam-pur bāur*.

GAFFE, s. f., perche avec un eroc, گاله *gālah*, ثغایت فراهر *pergāit prāhu*. Se servir d'une —, faire avancer un bateau avec une —, بر گاله *ber-gālah*.

GAGE, s. m., objet placé en nantissement, گادی *gādey*, سندار *sandāra*. Mettre en —, مگادی *merg-gādey*, میندار *meñandāra*. Retirer un —, منبس گادی *menebūs gādey*. Restituer un —, مشبلیکن گادی *meṅgombali-kan gādey*. La chose mise en —, سندران *sandarā-an*. Il a mis ses diamants en —, دگادیکنپاله انتن *di-gādey-kan-ñālah intan-ña*.

GAGE, preuve, marque, تند *tanda*, علامه *alāmat*. — d'une sincère amitié, تند توله اخلاص *tanda tūlus iklāṣ*.

GAGES, pl., salaire, گاجی *gāji*, اوڤه *ūpah*. Gages d'un domestique, گاجی سورغ هوب *gāji sa-ōrang hamba*. Gens à gages, ماکن اورغ *ōrang mākan gāji*. Payer les gages, ممبايرگاجی *mem-bāyar gāji*. Quels sont ses gages? براف گچین *brāpa gāji-ña*.

GAGER, v. a., parier, مناره *menāruh*. Je gage vingt piastres, هوب

مناره دو فوله رعگت *hamba menāruh dūa pūloh ringgit*.

GAGER, donner un salaire, ممبری *mem-brī gāji*. Il gage fortement ses domestiques, ای ممبری *ia mem-brī gāji bāñak akan sahayā-ña*.

GAGEUR, EUSE, s., مناره *ōrang menāruh*.

GAGEURE, s. f., 1°, action de gager, حال مناره *hāl menāruh*. 2°, la chose gagée, قناره *pe-tāruh*. La — est de dix piastres, وڤ دتاره *wang yang di-tāruh* ایت سهوله رعگت *itu sa-pūloh ringgit*.

GAGNABLE, adj., یسغ داقت داله *yang dāpat di-ālah*.

GAGNE-DENIER, s. m., porte-faix, اورغ کول *ōrang kūli*, اورغ پیکل *ōrang pīkul*.

GAGNE-PAIN, s. m., métier, emploi, قرجبانن *per-jabāt-an*, تکاغن *tukāng-an*.

GAGNE-PETIT, s. m., remouleur, قندی *tukang perg-āsah*, قندی *pandey merg-āsah pīsaw dān guntīng*.

GAGNER, v. a., faire du profit, براوله *men-dāpat lāba*, برانته *ber-ūleh untung*, برانته *ber-untung*. En faisant ce commerce il a gagné trois mille piastres, سرت *serta berniakān* ایت ای سده داقت لاب *serta berniakān-kan* برنیکان برنیکان ایت ای سده داقت لاب *serta berniakān-kan* تیک ریبورعگت

berniagā-an itu ia sudah dāpat lāba tiga rību rīnggit. — beaucoup, *براوله باقی اتخ ber-ūleh bāñak untung.*

GAGNER, obtenir, *مندافت mendāpat*, *براوله ber-ūleh.* — par son travail, *مندافت دغن کر جان mendāpat dergan karjā-ña.* Elle gagne sa vie à filer, *ای دافت رزقین سرت ای دافت رزقین سرت ia dāpat rezekī-ña serta meny-anteh.* Il y gagne des grands et des richesses, *ای براوله ای براوله ia ber-ūleh di-sāna ka-besār-an dān kakayā-an.* — le prix, *براوله حسنة براوله hisnat.*

GAGNER, vaincre, *منخ menang*, *منیواس menīwas*, *مغالب meng-gālib.* L'ennemi a gagné la bataille, *موسه موشه mūsuh itu sudah menang.* — au jeu, *منخ menang*, *مجبوری me-mujūr-i.*

GAGNER, se propager, *برجشکت ber-jangkīt.* Le feu gagne, *اٹی اٹی api itu ber-jangkīt.*

GAGNER, prospérer, augmenter, *برتمبه ber-tambah-tambah.* Il gagne tous les jours, *ای سهرهاری ber-tambah-tambah ia sa-hari-hāri.*

Loc. Il dépense plus qu'il ne gagne, *مک بلنجان لبه درفد اوٹهن maka belanjā-ña lebhè deri-pada upah-ña.* Il a gagné une maladie,

ساکت ساکت ia sudah kena sākīt. La nuit nous gagne, *مالم ایت malam itu dātang lekās.* Il gagne tous les cœurs, *مک ای maka ia meny-ambil hāti segala orang.* — le devant, *مندهلوی men-dahulū-i.* — le large, — les champs, *لاری lāri.* — le village avant la nuit, *داتخ کدوسن ایت هاری بلم مالم dātang ka-dusun itu hāri belum malam.* — quelqu'un par argent, *مغماسی mem-brī sūwap*, *اورغ meng-amās-i orang.*

GAI, E, adj., joyeux, *سوک sūka*, *سکیت suka-xita*, *ترماس termāsa*, *سنگ هاتی senang hāti*, *گمر gamār.* Cet homme est extrêmement —, *اورغ ایت ترلالوسوک هتین orang itu ter-lālu sūka hāti-ña.*

GAI, qui réjouit, clair. Une maison gaie, *رومه یخ ایتق فد اورغ rumah yang enak pada orang tinggal dālam-ña.* Un temps —, *ماس ماس masa cuaca.*

GAILLARD, E, adj., joyeux, *سوک sūka hāti*, *ترماس termāsa.*

GAILLARD, actif, éveillé, *چفت xepāt*, *فتنس pantas.*

GAILLARD, hardi, *برانی berāni.* C'est un —, *ای سورغ برانی ia sa-orang berāni.*

GAILLARD, s. m., t. de mar. — *تغکت halūwan*, *هلون*, d'avant,

tingkat di-halūwan kapāl. — d'arrière, *تغکت بلاکغ*
tingkat blākang, *تغکت بریتن کفل*
tingkat burīt-an kapāl.

GAILLARDEMENT, adv., joyeusement, *دغن سوك هتين* *dengan sūka hatī-ña*, *دغن سکت* *dengan suka-xita.*

GAILLARDEMENT, hardiment, *دغن برنین* *dengan beranī-ña.*

GAÏMENT, adv., *دغن سوك* *dengan sūka*, *دغن گمرک* *dengan gamār-ña.*

Allons-y —, *هندقله کامی فرکی دغن*,
سوك *hendak-lah kāmī pergi*
dengan sūka.

GAIN, s. m., profit, *لاب* *lāba*, *انتخ*
untug. L'espérance du —, *هارف*
hārap ākan dāpat
لاب یغ سدیکت *lāba yang sa-dikit.* Un —
considérable, *لاب یغ بائق* *lāba yang*
bāñak. — permis, *لاب یغ قاتت*
lāba yang pātut. — illicite, *لاب*
لاب یغ حرام *lāba yang harām.*

GAIN, heureux succès d'une bataille, *کماغن* *ka-menāng-an.* —, heureux succès d'une entreprise, *فرالین* *per-ulēh-an*, *قندفاتن* *pen-dapāt-an.*

GAÏNE, s. f., étui, fourreau, *سارغ*
sārung, *تفت* *tampat.* — d'un
glaive, *سارغ فدغ* *sārung pedang.*
— de ciseaux, *سارغ کتغ* *sārung*

guntug. Qui a une —, qui est dans
une —, *برسارغ* *ber-sārung.*

GAÏNE de la feuille de l'aréquier,
اوڤه *ūpik.* — du spadice de la fleur
du cocotier, *سلودغ* *selūdang.*

GAÏNIER, s. m., qui fait des gaines,
توکغ سارغ *tūkang sārung.*

GAÏTÉ, s. f., belle humeur, *کسکامن*
ka-sukā-an, *کگمارن* *ka-gamār-an*,
مسرة *meserrat.* Montrer de la —,
منجقکن کسکامن *menunjuk-kan*
ka-sukā-an-ña.

GAÏTÉ, vivacité, *کرمین* *ka-ramēy-*
an, *کریان* *ka-riyā-an.*

De GAÏTÉ de cœur, de propos
délibéré, *دغن سبجان* *dengan sa-*
hajā-ña. De — de cœur il con-
triste son frère, *دغن سبجان مک*
dengan sahajā-ña maka di-brī-ña sākīt
hāti ka-pada sūdarā-ña.

GALA, s. m., fête, cérémonie de
cour, *ترماس دالم استان* *termāsa*
dālam astāna. Un jour de —,
هاری رای *hāri rāya.* Habit de —,
فکاین یغ انده ۲ *pakēy-an yang*
indah-indah.

GALA, festin, *فرجمون* *per-jamū-*
an. Donner un —, *مبوت سواتو*
mem-būat suātu per-
jamū-an.

GALAMMENT, adv., avec civilité,
de bonne grâce, *دغن سوفن* *dengan.*

sūpan-ña, دغن لاكومانس *dengan laku mānis*.

GALANT, s. m., amant, ككاسه *ka-kāsih*, اورغ *اورغ* *pem-berāhi*, يڭ تاهو چمو *orang pemīnang*, يڭ فرمفون *yang tahu xumbu akan perampūan*.

GALANT, E, adj., homme probe, honorable, اورغ تولس *orang tulus*, ملي *mulia*.

GALANT, aimable, civil, سوڤن *sūpan*, تاهو عاده *tahu ādat*.

GALANT, qui cherche à plaire aux dames, يڭ سوک دکسيه اوله فرمفون *yang sūka di-kāsih-i ūleh perampūan*. Femme galante, يڭ فرمفون *yang men-berāhi* اکن دبرهيکن اوله اورغ لکلکي *perampūan yang men-xahāri akan di-berāhi-kan ūleh orang laki-laki*.

GALANTERIE, s. f., manière agréable, politesse, کلکون يڭ مانس *ka-lakū-an yang mānis*, کلکون يڭ سوڤن *ka-lakū-an yang sūpan*.

GALANTÉRIE, intrigue amoureuse, فرکنداکن *hāl memīnang*, حال مینڭ *per-kendāk-an*.

GALANTERIE, petit présent, هديه *hadīyat*.

GALE, s. f., maladie de la peau, کودس *kūdis*, گاتل *gātal*. Grosse —, پورو چابک *pūru xābuk*. Prendre la —, کنا کودس *kena kūdis*.

Loc. prov. Méchant comme la —, جاهت سکالي *jāhat sa-kāli*.

GALÈRE, s. f., bâtiment à voiles et à rames, بهترا *bahatrā*, رمباي *rembāya*, فراهودايڭ ديوڭن *prāhu dāyung-dayūng-an*, کورکور *kora-kōra*, گورڤ *gōrap*. — royale, لانچڭ *lan-xang*.

GALÈRES, s. pl., سقس اورغ يڭ *siksa orang yang di-hukum-kan akan ber-dāyung*.

Prov. C'est une vraie —, تفت *tampat di-māna orang dāpat bāñak sūсах*.

GALERIE, s. f., longue pièce d'un bâtiment, برند *beranda*. Tout le long de la —, سڭنچڭ برند *sa-panjang beranda*.

GALERIE, dans une salle, سلاسر *selāsar*, تڭگل *tinggil*.

GALERIE, portique, vestibule, رمبت *rambat*, سرمبي *surambi*.

GALERIE, passage, corridor, بلانتران *bel-antarā-an*.

GALERIE, allée souterraine dans une mine, جالن دالم کليئن *jālan dālām gali-an*.

GALERIE, collection, فرهمفونن *per-himpūn-an*. — de tableaux, فرهمفونن کمبرا *per-himpūn-an gambar-gambar*. — des hommes illustres, فرهمفونن کمبرا اورغ يڭ *per-himpūn-an gambar-*

*gambar orang yang mašhūr namā-
ña.*

GALÉRIEN, s. et adj., اورغ یخ
دحکمن اکن بردایخ *ōrang yang di-
hukum - kan ākan ber - dāyung*,
بندون *bendūwan*.

GALET, s. m., caillou, باتوجاغت
bātu jāngat, بانو کچل دتقی لوت
bātu kexil di-tepī laūt.

GALETAS, s. m., dernier étage,
بیلق کچل یخ داتس سکالی لوتیخ
lōting, بیلک کخیل یخ دی-آتاس سا-کالی.
bilik kexil yang di-ātas sa-kāli.

GALETTE, s. f., gâteau plat, جرادق
نیفس *jerādik nēpis*.

GALEUX, EUSE, adj., برکودس
ber-kūdis, سروف کودس *sa-rūpa kūdis*.

Un enfant — بودق یسخ برکودس,
būdaḳ yang ber-kūdis.

GALHAUBAN, s. m., t. de mar.,
تیمیرغ *tambīrang*.

GALIMATIAS, s. m., discours con-
fus, چور بچارکوست *bixāra kūsut*.
چور تیاد ارتین *xūra yang tiāda arti-
ña*.

GALLE, s. f., noix de —, ماج کانی,
māja kāni, عفس *aḟḟ*.

GALOCHE, s. f., chaussure dont la
semelle est de bois, سفانو یخ تاقن
sapātu yang tāpaḳ-ña kāyu.

Fig. Menton de —, داگو تیرس
dāgu tirus.

GALON, s. m., ruban, رند *renda*.
— d'or, رندامس *renda amās*.
— de soie, رند سوتر *renda sūtra*.

— large, رند یخ لیبر *renda yang
lēbar*.

GALONNER, v. a., مشیاسی دغن رند
meng-huyās-i dengan renda. Qui est
galonné, برند *be-renda*.

GALOP, s. m., چشکلغ *xongklang*,
فلریئن *pe-larī-an*.

GALOPER, v. n., چشکلغ *xongklang*,
لاری لکس *lārī lekās*. Faire —,
مچوکن *memaxū-kan*. Il fit — son
cheval, دچوکنپاله کدان *di-paxū-kan-
ñā-lah kudā-ña*.

GALOPIN, s. m., petit marmiton,
بودق جورو دائر *būdaḳ juru dāpur*.

GALOPIN, jeune espiègle, بودق
لکلاکی یخ چردق *būdaḳ laki-lāki
yang xerdik*.

GALOPIN, petit polisson, بودق
لکلاکی یخ جالغ *būdaḳ laki-lāki
yang jālang*.

GAMBADE, s. f., saut, سوسخ *sūsang*,
فلغانن *pe-lumpāt-an*.

GAMBADEB, v. n., faire des gam-
bades, مپوسخ *meñūsang*, ملقت
me-lumpat.

GAMBILLEB, v. n., remuer sans
cesse les jambes, بشکویخ ۲
meng-gōyang-gōyang betīs.

GAMELLE, s. f., grande écuelle,
مغکت بسر *mangkoḳ besār*, فاسو
pāsu.

GAMIN, INE, s., بودق ۲ *būdaḳ-
būdaḳ*, بودق جالغ *būdaḳ jālang*,
بودق کبان *būdaḳ gibāna*.

GAMME, s. f., table des notes de musique, *تڠڠ رآڠم* *tangga rāgam*.

GANACHE, s. f., mâchoire inférieure du cheval, *كود فوك راهڠ دباوه* *kūda pūña rāhang di-bāwah*.

Fig. qui a l'esprit lourd, *اورڠ عقلن* *ōrang kūrang akal-ña*, *اورڠ بوده* *ōrang bōdoh*.

GANDARUSSA, s. m., plante, *گند روس* *ganda-rūsa*.

GANDASULI, s. m., plante, *گندسولي* *gandasūli*.

GANDOLA, s. m., plante, espèce de baselle, *گندول* *gundōla*.

GANGLION, s. m., سمڠولن عصبه *simpul-an aṣabat*, *کنڠڠ عصبه* *kanṅṅ aṣabat*.

GANGRENE, s. f., *فوروجاهت* *pūru jāhat*.

GANGRENER (SE), v. pron., *منڠجادی* *men-jādi pūru jāhat*.

GANSE, s. f., *مات تالی* *māta tāli*. — de soie, *مات تالی درڠد سوتر* *māta tāli deri-pada sūtra*.

GANT, s. m., *سارڠ تاغن* *sārunṅ tāngan*. Une paire de gants, *سڠاسڠ تاغن* *sa-pāsang sārunṅ tāngan*. Des gants de soie, *سارڠ تاغن درڠد سوتر* *sārunṅ tāngan deri-pada sūtra*. Porter des gants, *مماکی سارڠ تاغن* *memākey sārunṅ tāngan*.

Fig., souple comme un —, soumis, docile, *فاته* *pāteh*. Jeter le —, défier, *مننتڠ* *menentang*.

GANTELET, s. m., sorte de gant revêtu de fer, *اورڠ فرڠ فوك سارڠ* *ōrang prang pūña sārung tāngan yang ber-tātakan besi*.

GANTER, v. a., mettre des gants, *مڠگان سارڠ تاغن* *mengēnā - kan sārung tāngan*.

SE GANTER, v. pron., *مماکی سارڠ تاغن* *memākey sārung tāngan*.

GANTIER, ÈRE, s., *توکڠ سارڠ تاغن* *tūkang sārung tāngan*, *اورڠ جول* *ōrang jūal sārung tāngan*.

GARANCE, s. f., plante, *گلوم* *gelūma*. Etoffe teinte en —, *کاین* *kāin yang di-xelōp deryan gelūma*. Couleur —, *ورن میره گلوم* *warna mērah gelūma*.

GARANT, E, s., caution, *ڠڠاكو* *peng-aku*, *ڠڠڠڠ* *penanggung*. Son —, *ڠڠڠڠ* *peng-akū-ña*. Fournir un —, *مماو ڠڠاكو* *mem-bāwa peng-aku*. Se rendre, —, *مڠڠاكو* *meng-aku*.

GARANTIE, s. f., *اکون* *akū-an*, *ڠڠڠون* *peng-akū-an*, *تڠڠوڠن* *tanggūng-an*, *ڠڠڠوڠن* *penanggūng-an*.

GARANTIR, v. a., se porter caution, — de l'or, *مڠڠاكو امس* *meng-aku amās*. — une dette, *مڠڠاكو هوتڠ* *meng-aku hūtang*.

GARANTIR, assurer, برسقى *ber-saksi*, جادى سقى *jādi saksi*.
— la vérité de, اكن كبنارن برسقى *ber-saksi akan ka-benār-an*.

GARANTIR, mettre à l'abri, ملندغ *me-lindung*, منووغى *me-nawūng-i*.
— de la chaleur du soleil, منووغى *me-nawūng-i deri-pada pānas mata-hāri*.

SE GARANTIR, v. pron., برلندغكن *ber-lindung-kan diri-ña*.

GARCE, s. f., fille ou femme de mauvaise vie, سندل *sundal*, فرمغون *fermugon*, درقان *perampūan dōkāna*.

GARCETTE, s. f., t. de mar., tresse de cordes, تالى *āñam tāli*, قئالان *pintāl-an tāli*.

GARÇON, s. m., enfant mâle, ائق *anak laki-laki*, (style de cour) قئرا *putrā*. Il a deux garçons, دو ائق لكالكى *dūa anak laki-laki ada padā-ña*. Elle est accouchée d'un —, سده اى برائق *sudah ia ber-anak laki-laki*. Un petit — ائق لكالكى *anak laki-laki yang kecil*.

GARÇON, celui qui n'est pas marié, بوجج *būjang*, لكالكى *būjang laki-laki*. Un vieux —, بوجج *būjang yang tuā*. Un —, un jeune homme, ترون *tarūna*, تبولن *timbūl-an*.

GARÇON, un domestique, بودق *būdak*, لكالكى *hamba laki-laki*.

GARÇON, compagnon, ouvrier, تمن *temàn*. — boulanger, تمن *temàn tūkang rōti*.

GARÇONNIÈRE, s. f., fille qui fréquente les garçons, ائق دار *anak dara* برصحابه *ber-ṣohābat dengan būdak laki-laki*, ائق دار *anak dara yang sūka ber-temū dengan laki-laki*.

GARDE, s. f., surveillance, كاول *kāwal*, تئغو *tunggu*, تئغو *tunggū-an*, جئا *jāga*. Chef de —, قئهلو *paṅhulu kāwal*. Corps de —, بيلق اورغ *bilik orang ber-jāga*. Relever la —, مئغئتيكن *men-ganti-kan orang ber-kāwal*.

GARDE, protection, قئهران *peliharā-an*, قئرلندوغن *per-lindung-an*, قئرئووغن *per-nawūng-an*. Sous la — de Dieu, ددالم قئهران الله *di-dālam peliharā-an allah*. Confier à la — de quelqu'un, مئرهنكن *meñerāh-kan*, قئاورغ *menāruh-kan pada orang*.

GARDE, attention, ائغت *ingat*. Prendre — à, ائغت اكن *ingat akan*. Prenez bien —, ائغئله بائق ٢ *ingatlah baik-baik*. Qui ne prend pas —, كورغ ائغت *kurang ingat*, لالى *lāley*, الف *alpa*.

GARDE, observation, حال مشهنتی *hāl meṅ-hintey*. Faites la —, هنتيله *hintey-lah*.

GARDE, conservation, حال مچمن *hāl meñimpan*. La — des fruits, حال مچمن بوه بواهن *hāl meñimpan būah-buāh-an*.

GARDE, escorte, پغريغن *perg-irīng-an*. La — royale, پغريغن راج *perg-irīng-an rāja*.

Fig. Monter une — à quelqu'un, le réprimander fortement, منستاکن اورغ دغن فرکتان یغ کرس *me-nistākan ōrang degan per-katā-an yang krās*.

GARDE d'une épée, هولو قدغ *hūlu pedūng*.

GARDE, s. m., surveillant, اورغ اورغ برکاول *ōrang ber-jāga*, اورغ برکاول *ōrang ber-kāwal*, یغ برتغکو *yang ber-tungku*. — forestier, اورغ برجاک *ōrang ber-jāga ākan hūtan*. — champêtre, اورغ برجاک *ōrang ber-jāga ākan pādang-pādang*. — des sceaux, منتری یغ سمفن چف کرجان *mantri yang simpan xap ka-rajā-an*. — du trésor royal بندهار *benda-hāra*. — du corps, بدوند *biduwanda*. Chef des gardes du corps, فغهلو *paṅhūlu biduwanda*. Garde nationale, سلدادونگری *soldādo nagri*.

GARDE-CÔTE, s. m., bâtiment de guerre destiné à garder les côtes, فراهو جکجاک *prāhu jaga-jāga*.

GARDE-FEU, s. m., کسکيس ائی *kisi-kisi āpi*.

GARDE-FOU, s. m., پماغن *pemāng-an*, (treillage) کسکيس *kisi-kisi*.

GARDE-MANGER, s. m., تمقت سمفن *tampat simpan makān-an*.

GARDE-MEUBLE s. m., تمقت سمفن *tampat simpan serba rūmah*. — de la couronne, فر بندهران *per-bendaharā-an*.

GARDER, v. a., tenir, ممکخ *meme-gāng*. Gardez bien cela, فکغله ایت *pegāng-lah itu bāik-bāik*. — l'autorité, ممکخ فرنته *memegāng parentah*. — sa promesse, ممفیکن *meñampey-kan janji-ña*.

GARDER, mettre en réserve, conserver, مچمن *meñimpan*, مناره *menāruh*. Vous avez gardé le bon vin jusqu'à présent, ائگو این سده *angkaw ini sudah simpan āyer anggūr yang bāik itu sampey sakārang*. Ses lèvres gardent la science, سمفن ایراگکور یغ بایق ایت سمفی سکارغ *bibir-bibir mūlut-ña simpan pengatahū-an*. — dans son cœur, مناره ددالم *menāruh di-dālam hati-ña*.

GARDER, prendre soin, veiller à, منجاک *men-jāga*, منغکوی *menung-gū-i*, مغاول *meṅāwal*, ملهران

memeliharā-kan. — un enfant, منجگامی اتق *men-jagā-i ānak.*
— une maison, منگوموی رومه *men-nurgū-i rūmah.* — la ville, مغاول نگری ایت *mengāwal nagri itu.*

GARDER les animaux, منگمبلان *meng-gombalā-kan.* — les moutons, منگمبلان دمب ۲ *meng-gombalā-kan domba-domba.*

GARDER, protéger, préserver, ملندخ مملهاران *memeliharā-kan,* ملندخ *me-lindug,* منووغی *me-nawūg-i.*
— de tous dangers, درشد مملهاران *memeliharā-kan deri-pada segala mara-bahāya.*

GARDER, rester, demeurer, تگکل *tinggal.* — la chambre, دیلق تگکل *tinggal di-bilik.* — sa place, تگکل *tinggal di-tampat-nya.*

GARDER, observer, مملهاران *memeliharā-kan,* ممگخ *memegang.*
— les commandements de Dieu, مملهاران سکل فپروهن الله *memeliharā-kan segala peñurūh-an allah.* — le jeûne, مومگخ فواس *meme-gang puasa.* — le silence, بر دیم *ber-diam.*

SE GARDER, v. pron., se conserver, دسمفن *di-simpan.* Ces fruits peuvent se — ایت دافت دسمفن, *būah-būah itu dapat di-simpan.*

SE GARDER, se préserver, مملهاران *memeliharā-kan diri-nya.*

Se garder des embûches du démon, مملهاران درین درشد وسواس شیطان *memeliharā-kandiri-nya deri-pada waswās šeitān.*

SE GARDER, s'abstenir, جاغن *jāgan.* Se garder de faire le mal, *jāganber-būat* جاغن بر بوت جاهت *jāhat.* Gardez-vous de prononcer son nom, جاغنله مپیت نام *jāgan-lah meñebūt namā-nya.* Gardez-vous d'oublier, جاغن لوٹ *jāgan lupa.*

GARDE-ROBE, s. f., lieu où l'on conserve les hardes, تمفت سمفن *tampat simpan pakēy-an.*

GARDE-ROBE, tous les habits, سکل فکاین *segala pakēy-an.*

GARDE-ROBE, lieux d'aisances, جمبن *jamban.* Aller à la —, قضا *kedlä hājat,* ممبرق *memberak.*

GARDEUR, EUSE, s., d'animaux, گمبال *gombāla.* — de cochons, گمبال *gombāla babi.* — de vaches, گمبال لبو *gombāla lembu.*

GARDIEN, NE, فنگکو *penunggu,* فغاول *pengawal.* Le — de la porte, فنگکو فنتو *penunggu pintu.* — des scellés, فنگکو چف *penunggu xap.* L'ange —, ملایکت فنگکو *malāikat penunggu.*

GARDON, s. m., ایکن کلبق *ikan kalambak.*

Loc. Il est frais et vif comme un —, *ای چغت دان قنٹس* *īa xepàt dān pantas*.

GARE, s. f., abri pour les bateaux, *تمفت فرلندوغن* *tampat per-lindūng-an*, *تلق* *telük*, *قلبوھن* *pe-labūh-an*.

GARE de chemin de fer, *تمفت فرسنگاھن فد جان بسی* *tampat per-singāh-an pada jālan besi*.

GARE! prenez garde, *ایغتلہ* *īngat-lah*. —, faites place, *للولہ* *lalū-lah*, *اندزلہ* *undur-lah*.

GARENNE, s. f., lieu peuplé de lapins, *تمفت دمان بائق کلنجی دودق* *tampat di-māna bāñak kelinci dūduk*.

GAREB, v. a., un bateau, *ماسککن فراھو کفد تمفت فرلندوغن* *me-māsukkan prāhu ka-pada tampat per-lindūng-an*.

SE GARER, v. pron., *اندز* *undur*.

Se — d'un fou, *اندز درفد سورغ کیل* *undur deri-pada sa-ōrang gila*.

GARGARISER (SE), v, pron., *برکمر* *ber-kemūr*.

GARGARISME, s. m., médicament, *اوبت کمر* *obat kemūr*.

GARGARISME, action de se gargariser, *حال برکمر* *hāl ber-kemūr*.

GARGOTAGE, s. m., mets malpropre, *مکانن بیغ کورغ سوچی* *makānan yang kūrang sūxi*.

GARGOTE, s. f., رومه اورغ هین *rūmah orang hina dīna mākan*.

GARGOTER, v. n., manger malproprement, *دغن کوترن* *mākan degan kōtor-ña*.

GARGOTIER, ÈRE, qui tient gargote, *اورغ فکغ رومه اورغ دین ماکن* *orang pegang rūmah orang dīna mākan*.

GARGOUILLE, s. f., *فنجورن* *panxūr-an*, سلورن *salūran*.

GARGOUILLEMENT, s. m., bruit de l'eau, *کلکتق بوپی ایر* *būñi āyer*, *gelegak*.

GARGOUSSE, s. f., *بغکس اوبت* *burgkus obat bedil*.

GARNEMENT, s. m., vaurien, *کیان* *gibāna*, *ریسو* *rīsaw*.

GARNI, E, part. pas. du v. garnir, couvert, *ترسالت* *sālut*, *ترسالت* *ter-sālut*.

GARNI, doublé, *برلافس* *ber-lāpis*, *ترالس* *ter-ālas*.

GARNI, orné, *برتاته* *ber-tātah*, *هیس* *hīyas*.

GARNI, pourvu, *ترلغکف* *ter-lang-kap*.

GARNIR, v. a., couvrir, *مناته* *menātah*, *مناتهکن* *menātah-kan*, *مپالت* *meñālut*. — d'or, *دغن مپالت* *meñālut degan amàs*.

GARNIR, doubler, *ملافسکن* *me-lāpis-kan*, *مخالسکن* *merg-ālas-kan*. — de soie, *دغن سوتر* *me-lāpis-kan degan sūtra*. Elle garnit le dedans de la caisse d'étoffe blanche, *دالسکپاله ددالم وثی ایت دغن*

کاین فوته *di-ālas-kan-ñā-lah*
di-dālam peti itu dengan kاین
pūtih.

GARNIR, ORNER, مناتهن *menātah-*
kan, مغارغ *merg-hiyās-i*, مغارغ
mergārang. — de perles, مناتهن
 دغن *menātah-kan dengan mu-*
tiāra.

GARNIR, pourvoir. ملغكف *me-*
langkap. — une maison de meubles,
 ملغكف رومه دغن سربان *me-langkap*
rūmah dengan serbā-ñā. — un
 tonneau de cercles de fer, ماسخ سمقى
 ماسخ سمقى *memāsang simpey besī*
pada tong. — un habit de galon,
 مبوبه زندفد باجو *mem-būbuh renda*
pada bāju.

GARNISON, s. f., کاول نكرى *kāwal*
nagrī, ايسى كوت *isi kōta*.

GARNITURE, s. f., couverture,
 سلوتن *salūt-an*.

GARNITURE, doublure, لقيسن
lapīs-an.

GARNITURE, ornement, فرهياسن
per-hiyās-an.

GARNITURE, assortiment complet,
 سلغكف *sa-langkap*.

GARBOT, s. m., كايوركغ *kāyu*
regang.

GARBOTTER, v. a., مغاقت دغن
 كايوركغ *merg-āpit dengan kāyu*
regang.

GARBOTTER, lier, attacher forte-
 ment, مغيكت *merg-ikat*.

GASCON, s. m., fanfaron, اورغ
 اورغ برچوشر *orang pengāxak*,
 اورغ *orang ber-xūpar*.

GASCONNADE, s. f., fanfaronnade,
 چوشر *kāxak*, چوشر *xūpar*.

GASCONNER, v. n., مغاقت *merg-*
āxak, برچوشر *ber-xūpar*.

GASPILLAGE, s. m., حال مبورسكن
hāl mem-bōros-kan, مبورسن
pem-borōs-an.

GASPILLER, v. a., مروسقن
me-rūsak-kan. — du linge مروسقن
 مروسقن *me-rūsak-kan kاین*.

GASPILLER, dissiper, مبورسكن
mem-bōros-kan, مبوبغ *mem-būang*.

— son bien, مبورسكن هرت *mem-*
bōros-kan harta, مبوبغ هرتان
mem-būang hartā-ñā. — l'argent,
 ماكن *mākan wang*.

GASPILLEUR, EUSE, s., مبورس
pem-bōros.

GASTER, s. m., le ventre, l'estomac,
 فرت *prūt*, همفدل *hampedāl*.

GASTRALGIE, s., f., ساكت همفدل
sākit hampedāl.

GASTRIQUE, adj., stomacal,
 همفدل فون *hampedāl pūña*.

GASTRITE, s. f., ساكت باره فدهمفدل
sākit bārah pada hampedāl.

GASTRONOME, s., يغ بزندو ماكن
 يانغ *yang be-rindu mākan*
 سدڤ *sedup*.

GASTRONOMIE, s. f., فطهون اكن *ḥaṭḥūn ākan* pengatahū-an ākan makān-an yang sedùp.

GÂTÉ, E, part. pas. du v. gâter, endommagé, روسق *rūsak*. Enfant —, اتق یخ جادی ثرلنتی سبب اورغ توان *ānak yang jādi perlantey sebàb orang tuā-ña ter-lālu bāik*.

GÂTÉ, putride, بوسق *būsuk*. هنجیر *hanxur*.

GÂTÉ, rance, moisi, تغق *teŋik*, منیك تغق *bāsi*. Beurre —, ناسی بادی *mantēga teŋik*. Riz —, ناسی بادی *nāsi bāsi*.

GÂTÉ, fétide, هاپر *hāñir*. Poisson —, ایکن یخ هاپر *ikan yang hāñir*.

GÂTEAU, s. m., espèce de pâtisserie, جرادق *jerādik*, جواده *juādah*, دودل *dōdol*. — cuit dans la poêle, دادار *dādar*, اثم *āpam*, بیكغ *bikang*, سراپی *surābi*. Des petits gâteaux, کوه *kūweh-kūweh*.

GÂTEAU de miel, سارغ مادو *sārang mādu*.

Loc. Partager le —, مہبکیکن لاب *mem-bahagi-kan lāba*.

GÂTE-BOIS, s. m., mauvais menuisier, کورغ قندی *tūkang kāyu yang kūrang pandey*.

GÂTE-MÉTIER, s. m., اورغ یخ جول *orang yang jūal di-*

bāwah harga, یخ مروسقن *orang yang me-rūsak-kan harga pāsar*.

GÂTER, v. a., endommager, مروسقن *me-rūsak-kan*. L'eau de la mer a gâté tous ces effets, ایرلاوت سده مروسقن بارغ ایت سماون *āyer lāut sudah me-rūsak-kan bārang-bārang itu samuā-ña*. — un chemin, مروسقن جان *me-rūsak-kan jālan*.

GÂTER, corrompre, مروسقن *me-rūsak-kan*. — le cœur, مروسقن هاتی *me-rūsak-kan hāti*.

GÂTER, salir, مغوترکن *meŋōtor-kan*.

GÂTER par trop d'indulgence, جدی ترلالو بایق فد *jādi ter-lālu bāik pada*. Elle gâte son enfant, ای جدی ترلالو بایق فد انقن *ia jādi ter-lālu bāik pada anak-ña*.

SE GÂTER, v. pron., منجادی بوسق *men-jādi būsuk*. Cette viande s'est gâtée, داغ ایت سده جدی بوسق *dāg ing itu sudah jādi būsuk*.

SE GÂTER, se dépraver, منجادی جاهت *men-jādi jāhat*.

GAUCHE, s. f., et adj., opposé à droit, کیری *kīri*, کیدل *kīdal*. La droite et la —, کانن دان کیری *kānan dān kīri*. S'asseoir à la —, دودق *dūduk pada kīri*. Se diriger vers la —, برجان ککیری *ber-jalan ka-kīri*. La main —, نساغن

سبله *tāngan kīri*. Le côté —, سبله
 تقي *sa-belāh kīri*. Rive —, تقي
 تقي سبله کيرى *tepi kīri*, تقي سبله کيرى
sa-belāh kīri. Aile — d'une armée,
 گادغ کيرى درؤد بال تنتار
deri-pada bāla-tantāra. Frapper
 مموکل ئد کيرى کانن, مموکل
memūkul pada kīri kānan, مموکل
 مموکل سان سين *memūkul sāna sīni*.

Loc. N'entendre ni à droite ni
 à —, تيا دغر *tiāda māu*
degar. Donner à —, مموت ساله,
mem-būat sālāh.

GAUCHE, maladroite, ٹغكه *pergkuh*,
 کورغ چغت *kūrang xepūt*. —, inin-
 telligent, بوده *bōdoh*, کورغ عقل
kūrang akal.

GAUCHEMENT, adv., avec mal-
 adresse, دغن ٹغكه *degaran pergkuh*,
 دغن کورغ چغت *degaran kūrang*
xepūt.

GAUCHER, ÈRE, adj., qui se sert
 ordinairement de la main gauche,
 کيدل *kīdal*. Un —, سؤرغ کيدل
sa-ōrang kīdal.

GAUCHERIE, s. f., maladresse,
 کاکون اورغ يغ کورغ چغت *ka-lakū-*
an ōrang yang kūrang xepūt.

GAUCHIE, v. n., se contourner,
 منجادی بٹگت *men-jādi bergkok*.

GAUCHIR, ne pas aller droit, تيا د
 برجالن بتل *tiāda ber-jālan betul*,
 برپوسغ *ber-pūsing*.

GAUDES, s. f. pl., bouillie de
 farine de maïs, بو بردرد جاگخ *bū-*
bur deri-pada jāgury.

GAUFRE, s. f., pâtisserie, جرادق
 سفت *jerādik sefīt*.

GAUFRE, rayon de miel, مادو
 سارغ *sārang mādu*.

GAUFREER, v. a., empreindre,
 مموت بوغ تمل دغن بسی فانس
mem-būat būngā timbul degan besi
pānas, مغيرم *merg-īram-īram*.
 — des étoffes, کاین مغيرم
merg-īram-īram kāin. Des étoffes gau-
 frées, کاین برايم *kāin ber-īram-*
īram.

GAULE, s. f., perche, ساتغ *sātang*,
 باتغ کايو فنجغ *bātang kāyu pan-*
jang.

GAULER, v. a., مموکل دغن ساتغ
memūkul degan sātang. — un
 arbre, مموکل چابغ؟ ٹوهن دغن ساتغ,
 مموکل *memūkul xā-*
bang-xābang pōhong degan sātang
ākan men-jātuh-kan būah-būah.

GAUSSE, s. f., mensonge, plaisan-
 terie, بوھغ *bōhong*, سنديرن *sindīr-*
an.

GAUSSER, v. a., railler, se moquer
 de, مپندر *meñindir*.

GAZ, s. m., fluide aériforme, کس
 گاس, هوا افي *hawā āpi*. — acide
 sulfureux, کس اسم بليغ *gās āsam*
balērang. — acide acéteux, کس
 کس اسم چوک *gās āsam xūka*.

GAZE, s. f., étoffe très claire, کاین کاین *kāin hālus dān* بايخ *bāyang-bāyang*. Un voile de —, کلوبخ درؤد کاین بايخ *kalūbung deri-pada kāin bāyang-bāyang*.

GAZE, au fig., voile, تودغ *tūdung*.

GAZELLE, s. f., فلندق *pelanduk*, کيچ *kījang*.

GAZER, v. a., couvrir avec une gaze, منوتف دغن کاین بايخ *menūtup dergan kāin bāyang-bāyang*.

GAZETTE, s. f., سورت خبر *sūrat kabār*.

GAZEUX, EUSE, adj., برکس *ber-gās*, برؤرى هوا ائى *ber-prī hawā āpi*.

GAZON, s. m., herbe fine, رمفت *rumpūt hālus*. Etendre sur le —, مغهمفرکن داتس رمفت *meng-hampar-kan di-ātas rumpūt*. Terre couverte de —, تانه رمفت *tānah rumpūt*. Pièce de —, فتيق *pētak rumpūt*.

GAZOUILLEMENT, s. m., ramage des oiseaux, چور *xūra*, چيچت *xīxit*.

GAZOILLER, v. n., منچور *men-xūra*, منچيچت *men-xīxit*.

GÉANT, E, s., رقساس *raksāsa*. Deux géants, رقساس دو اورغ *raksāsa dūa ōrang*. Force de —, قوه ييخ *kuwat yang ter-tālu āmat*. La guerre des géants, فرغ *prāng raksāsa*. A pas de —,

لکس *langkah raksāsa*, لشکه رقساس *lekās sa-kāli*.

Les traducteurs de la bible ont traduit le latin *gigas* par فهلوان *pahluwān*, هلباخ *hulubālang*, et فغگاکه *peng-gāgah*.

GÉCKO, s. m., petit lézard, کيکتو *gēkok*, توکي *tōke*.

GÉHENNE, s. f., enfer, جهنم *jehennam*. La feu de la —, ائى جهنم *āpi jehennam*, ائى نارک *āpi nāraka*.

GÉINDRE, v. n., برسوغت *ber-sūngut*, مغله *mergeluh*.

GÉLATINE, s. f., هلام *hulām*, کوه *kūwah bakū*.

GELÉ, E, part. pas. du v. geler, بکو *bakū*, جمد *jemed*. De l'eau gelée, اير بکو *āyer bakū*. Je suis gelé, هلمب کدغين *hamba ka-dingin-an*.

GELÉE, s. f., grand froid qui glace, کدغين *prī bakū*, فرى بکو *ka-dingin-an yang sāngat*. — blanche, امبن ييخ بکو *embun yang bakū*.

GELÉE, suc, jus gelé, کوه ييخ بکو *kūwah yang bakū*. — de fruit, اير بوه ييخ بکو *āyer būah yang bakū*.

GELER, v. a., endurcir par le froid, منجدیکن *mem-bakū-kan*, مېکوکن *men-jādī-kan jemed*.

GELER, v. n., بر بکو *ber-bakū*, منجادی بکو *men-jādī bakū*. L'eau

gèle, ایرایت بر بکو *āyer itu berbakū*.

GÉMEAUX, s. m. pl. constellation, برج الجوزا *burj-ul-jawzā*.

GÉMINÉ, E, adj., disposé par paires, برکمبر *ber-kambar*. Feuilles géminées, داون برکمبر *dāun ber-kambar*.

GÉMIR, v. n., مپدو *meñedū*, مثلہ *mergelūh*, مراتف *me-rātap*. — de douleur, مپدو درفد ساکت *meñedū deri-pada sākīt*.

GÉMISSEMENT, s. m., فثلوهن *pergelūh-an*, سدو *sedū*, راتف *rātap*. — de la tourterelle, کوکوروبو *kūku-rūbu*.

GEMME, s. f., pierres orientales, فرمات درفد نکرى تيمر سفرت باتونيلم *permāta deri-pada nagrī tīmur seperti bātu nīlam dān laḷ dān zemrud dān lāin-lāin*.

Sel GEMME, گارم یغ دکالی *gāram yang di-gāli*.

GÉNANT, E, adj., یغ برت *yang brāt*, یغ ممبرى سوسه *yang mem-brī sūsah*.

GENCIVE, s. f., ایست گوسی *gūsi*, داغ کیکي *dāgging gīgi*. — rosée, گوسی میره *gūsi mērah*. — pâle, گوسی فوچت *gūsi pūwat*.

GENDARME, s. m., سلدادو فولس *soldādo pōlis*.

GENDARMEE (SE), v. pr., s'irriter, مڭکوسر جادی گوسر *jādi gūsar*, مڭکوسر *merg-gūsar*.

GENDRE, s. m., منتو لکلاکي *menantu laki-lāki*.

GÊNE, s. f., torture, سياست *siyāsāt*, حال مپکيتي *hāl meñakīt-i*. On l'a mis à la —, اورغ سده مپکيتي دى *ōrang sudah meñakīt-i dīa*.

GÊNE, état pénible, کسکان *ka-sesāk-an*, کسساهن *ka-susāh-an*.

GÊNE, timidité, مالو *mālu*. Epruver de la — en présence de quelqu'un, اد مالو ده دافن اورغ *ada mālu di-hadāp-an ōrang*. Sans —, تباد *tiāda mālu*, تباد بر بهاس *tiāda ber-bahāsa*, تباد فدولى *tiāda pedūli*.

GÊNE, pénurie d'argent, کورغ وڭ *kūrang wang*, تباد بايق وڭ *tiāda bāñak wang*. Ces gens sont dans la —, تباد بايق وڭ فد اورغ ايت *tiāda bāñak wang pada ōrang itu*.

GÉNÉALOGIE, s. f., origine, descendance, اصل *aṣal*, ترونن *turūn-an*, کترونن *ka-turūn-an*. Livre de la — de Jésus-Christ, سورت اصل عيسى *sūrat aṣal isa el-mesēh*. Arbre de —, سلسله *silsilet*, سلاله *sulālat*, سجاره اصل *sejārat aṣal*.

GÉNÉALOGIE, science, علم سجاره *ilmu sejārat aṣal*.

GÉNÉALOGIQUE, adj., یخ اصل فون
yang asal pūña. Liste —, دفتر
اصل daftar asal. Table —, لوح
اصل lōh asal. Arbre —, سلسله
sī-silet.

GÉNÉALOGISTE, s. m., اورغ یخ فهم
orang yang fehem pada ilmu sejārat asal.

GÊNER, v. a., incommoder, مبری
mem-brī sūsah, مپسکن meñe-
sāk - kan, مځدوهی meng-gadōh-i.
Cette défense me gêne, لراغن ایت
larāng - an itu مبری سوسه قد هب
mem-brī sūsah pada hamba. Ces
souliers me gênent, کاست ایت
kāsut itu مپسکن کیک
kan kakī-ku.

GÊNER, empêcher, contraindre
les mouvements, مځکت meñangkut,
مناهنکن menāhan-kan, منهنکن me-
neqāh-kan.

SE GÊNER, v. pron., se mettre en
peine, قدولی pedūli. Il ne se gêne
pas, تیاد ای قدولی tiāda ia pedūli.

SE GÊNER, se contraindre,
مناهنکن درین menāhan - kan dirī-
ña.

GÉNÉRAL, E, adj., universel, مطلق
mutlek, عام āmm, یخ قد سکلیئن
yang pada sa-kalī-an. Pour une
utilité générale, اکن فرکنان اورغ یخ
ākan per-gunā-an orang yang
āmm. Concile —, فرهمونن سکلیئن

اسقف per-himpūn-an sa-kalī-an
uskuf.

EN GÉNÉRAL, adv., قد سکلیئن
pada sa-kalī-an.

GÉNÉRAL, s. m., chef d'armée,
فجهولو pang - lima prang, فرغ
panghūlu prang, جندرال jen-
drāl. Monsieur le —, تون جندرال
tūan jendrāl.

GÉNÉRALAT, s. m., فشکت جندرال
pangkat jendrāl.

GÉNÉRALEMENT, adv., communé-
ment, کادغ ۲ kādang - kādang. —,
universellement, قد سکلیئن
pada sa-kalī-an.

GÉNÉRALISER, v. a., مخطلاکن
meng-ītlāk-kan.

GÉNÉRALISSIME, s. m., فجهولو سکل
panghūlu segala pang-
lima prang.

GÉNÉRALITÉ, s. f., اطلاق ītlāk,
فري یخ pri yang mutlek,
عام pri yang āmm.

GÉNÉRATEUR, TRICE, adj., qui
engendre, یخ برانق yang ber-
ānak, یخ برانقنکن yang ber-ānak-
kan.

GÉNÉRATEUR, qui cause, qui pro-
duit, یخ منجدیکن yang men-
jadi-kan. Force génératrice, کواس
kuāsa yang men-jadi-
kan.

GÉNÉRATION, s. f., 1°, action d'en-
gendrer, حال برانق hāl ber-ānak,

حال برانگن *hāl ber-ānaḱ-kan*,
 جاع *jimā*. 2°, résultat, postérité,
 فراناکن *per-anāk-an*.

GÉNÉRATION, descendance de
 père en fils, فوڤو *pūpu*. Jusqu'à la
 quatrième —, سمڤي فوڤو يڭ كڤمڤت
sampey pūpu yang ka-ampat.
 De — en —, تورن تورن *tūrun-*
temūrun.

GÉNÉRATION, tous les hommes
 d'une même époque, بڤس *bangsa*.
 Cette — ne passera pas que toutes
 ces choses ne soient accomplies,
 بڤس اين تيباد اکن لوڤت سهڤڤڤ سموا
bangsa ini tiada akan luput sa-
hingga samuā ini akan jadi. —
 perverse, بڤس يڭ بڤس
bangsa yang kapista. De —
 en —, درڤد بڤس كڤد بڤس
deri-pada bangsa ka-pada bangsa.

GÉNÉRATION, espace convenu de
 trente ans, تيبڤڤ قوله تاهن لامان
tiga puluh tahun lamā-ña.

GÉNÉRATION, formation, فری
 دجدیکن *prī di-jadī-kan*, فری
 دءداکن *prī di-adā-kan*. La — du
 son, فری بوڤي دجدیکن
prī būni di-jadī-kan.

GÉNÉREUSEMENT, adv., avec géné-
 rosité, دغن مورده هاتي *dengan mūrah*
hāti.

GÉNÉREUX, EUSE, adj., grand,
 magnanime, برهڤمه بئر *ber-himmat*

benār, کريم *kerīm*, هاتي بئر *hāti*
besār.

GÉNÉREUX, libéral, مورده *mūrah*,
 درماون *dermāwan*. Un homme —,
 سورڤ يڭ مورده هتيں *sa-ōrang yang*
mūrah hāti-ña. Une main géné-
 reuse, تاغن يڭ مورده *tāgan yang*
mūrah.

GÉNÉREUX, de bonne qualité.
 Un vin —, ايرڤگور يڭ کرس *āyer*
anggūr yang krūs. Terre généreuse,
 تانه يڭ حاصلن بايق *tānah yang*
hāsil-ña bānaḱ.

GÉNÉRIQUE, adj., يڭ جنس فون
yang jenis pūña. Nom —, نام جنس
nāma jenis.

GÉNÉROSITÉ, s. f., grandeur d'âme,
 هڤمه يڭ بئر *himmat yang benār*,
 هاتي بئر *hāti besār*.

GÉNÉROSITÉ, libéralité, کمرهن
ka-murāh-an, کمداهن *ka-mudāh-*
an, کلڤاهن هاتي *ka-limpāh-an hāti*,
 فری درماون *prī dermāwan*.

GENÈSE, s. f., histoire de la créa-
 tion du monde, کجدیئن *ka-jadī-an*.
 Le livre de la —, سورت کجدیئن
sūrat ka-jadī-an.

GÉNIE, s. m., esprit, démon, دیو
dēwa, جن *jin*, فری *ferī*. — pro-
 tecteur, دیو يڭ ملندڤکن *dēwa yang*
me-lindung-kan. Bon —, جن يڭ
jin yang keir. Mauvais —,
 جن يڭ جاهت *jin yang jāhat*.

GÉNIE, talent, عقل *aḳal*, بودی *būdī*, گفتداین *ka-bisā-an*, *ka-pandēy-an*. Homme de —, اورغ *ōrang yang ber-aḳal*. Il a beaucoup de —, مک ای بایق عقل *maka ia bāṅak aḳal budī-ṅā*. Il a le — de la peinture, ای بایق قندی منولس کمبر *ia bāṅak pandey menūlis gambar*. — étroit, کورغ عقل *kūrang aḳal*.

GÉNIE, esprit élevé, عقل *aḳal*, همه تشگی *himmat tirggi*.

GÉNIE, caractère propre d'une langue, صفة هاس *ṣifat bahāsa*.

GÉNIE, art de l'ingénieur. — militaire, علم مہیکت بنتغ *ilmu mergikat bintig*. — maritime, علم ممبوت *ilmu mem-būat prāhu*. — civil, علم ممبوت تیتی دان جالن ۲ *ilmu mem-būat tīti dān jālan-jālan*.

GÉNISSE, s. f., jeune vache, سافی *sāpi betīna yang belūm ber-ānak*.

GÉNITAL, E, بیغ جماع فون *yang jīmā pūṅā*. Fonction génitale (pour l'homme), ستوبون *sa-tubūh-an*, (pour les animaux) بکتی *bekāk*, حال برجتن *hāl ber-jantān*. Faculté génitale, کواس اکن ستوبه *kuāsa ākan sa-tūbuh*.

GÉNITOIRES, s. f. pl., parties génitales du mâle, بوه فلر *būah pelēr*. Couper les —, مشبریکن *mengabirī-kan*.

GENOU, s. m., articulation de la cuisse avec la jambe, لوتت *lūtut*, ملیشت لوتت *me-līpat lūtut*. Fléchir le —, تلوت *telūt*. Se tenir à genoux, *me-līpat lūtut*. Se tenir à genoux, دودق برلوتت *dūdūq ber-lūtut*. Passer la rivière ayant de l'eau jusqu'aux genoux, مشارغ دسوغی هغک لوتت *merg-ārung di-sūrgey hirgga lūtut*. Se jeter aux genoux du prince, مپبه لوتت بکند *meṅambah lūtut baginda*. A genoux (accroupi à la manière des Malais), برتلت *bertelūt*, رانگکغ *rangkung*. La rotule du —, تمفورغ لوتت *tempōrong lūtut*. La goutte au —, سغل لوتت *sengal lūtut*.

GENRE, s. m., groupe, جنس *jenis*. Le chat appartient au — tigre, کوچغ ایت سمجنس بغس هریمو *kūxīng ītu sa-jenis bangsa harīmaw*.

GENRE, sorte, espèce, جنس *jenis*, روف *rūpa*, ورن *warna*. Quel — d'ornement? فرهياسن *apa jenis per-hiyās-an*. Des marchandises de différents genres, دگاغن درقد جنس ۲ *dagāng-an deri-pada jenis-jenis*. De combien de genres? در براف روف *deri brāpa rūpa*.

GENRE, mode, چار *xāra*, ماچم *māxam*. Habit d'un nouveau —, باجو چار بیغ بهارو *bāju xāra yang bahāru*.

GENRE (Gram.), *بغس bangsa*. — masculin, *بغس لکلاکی bangsa laki-laki*. — féminin, *بغس فرمفون bangsa perempuan*.

Les substantifs n'ayant en malais qu'une forme pour les deux genres, les Malais indiquent le masculin en ajoutant au substantif le mot *لکلاکی laki-laki* pour les êtres raisonnables, et *جنتن jantan* pour les animaux; et le féminin en ajoutant le mot *فرمفون perempuan* pour les êtres raisonnables et *بتین betina* pour les animaux. *اورغ لکلاکی orang laki-laki*, un homme. *اورغ فرمفون orang perempuan*, une femme.

GENS, s. pl., (masc. avant l'adjectif, fém. après), *اورغ orang*, *مریک marika*. Beaucoup de —, *باق اورغ baq orang*. Ces — là, *مریکیت marika-itu*. Ce sont de braves —, *ای اورغ باق ia orang baik*. — nobles, *اورغ بغساوان orang bangsawan*. Les — du peuple, *بال bala*, *اورغ رعیه rayat*. Les petites —, *اورغ کچل orang kecil*, *اورغ هین دین orang hina dina*. Les — de guerre, *اورغ فرغ orang perang*. Quelques — qui viennent, *بارغ اورغ باغ barang orang yang datang*.

GENS, domestique, suite. Il est venu avec tous ses —, *ای سده داغ ai suda datag*.

ای سده داغ ia sudah datang dengan segala kemañakan-na.

GENS, nations, *خلائق kalāik*, قوم *kaum*, *بغس bangsa*. Le droit des —, *حکم خلائق hukum kalāik*, *اورغ عادۀ سکل قوم adat segala kaum*.

GENTIL, s. m., des nations païennes, *خلائق kalāik*. Qui a été prêché aux gentils, *یغ سده ترخطبتکن یغ sudah ter-kutbatkan di-antara kalāik*. Des dangers de la part des gentils, *بهای اوله خلائق bahaya oleh kalāik*.

Un GENTIL, un païen, *سورغ کافر sa-orang kafir*, بوت *اورغ کافر بوت orang kafir buta*.

GENTIL, LE, adj., joli, agréable, gracieux, *چنتق xantik*, *مولق mulik*. Une jeune fille gentille, *انق دار یغ anak dara yang xantik*. Ce garçon est —, *ایت مولق بودق لکلاکی ایت مولق budak laki-laki itu mulik*.

GENTIL, affable, bon, *سوفن sūpan*, مانس *mānis*. Un caractère —, *فراغی یغ مانس perāngi yang mānis*.

GENTILHOMME, s. m., noble, *اورغ اورغ بغساوان orang bangsawan*. Jouer le —, *پورا پورا کن دیری اورغ بغساوان pura-pura-kan diri orang bangsawan*.

GENTILITÉ, s. f., ensemble des nations païennes, *خلائق kalāik*, *اورغ سکل قوم اورغ کافر orang kafir*.

GENTILLESSE, s. f., ثرى چتق *pri xantik*, ثرى مولق *pri mūlik*.

GENTILLESSE, actions, سند *senda*.

GENTIMENT, adv., d'une manière gentille, دغن مولقن *dengan mūlik-ña*.

GENTIMENT, doucement, facilement, فرلاهن *perlāhan-perlāhan*, دغن سنخ *dengan senang*.

GÉNUFLEXION, s. f., حال مليفت *hāl me-līpat lūtut*. Faire quatre génuflexions, مليفت لوتت *me-līpat lūtut ampat kālī*.

GÉNUINE, adj., sincère, véritable, بنر *benār*, صحیح *seh*. Version —, صحیح سيلين *salin-an yang seh*.

GÉODÉSIE, s. f., ثغهورن تانه *penghukūr-an tānah*, ثمبهكين تانه *pembahagi-an tānah*.

GÉOGRAPHIE, s. m., اورغ يڭ فهم قد *orang yang fehem pada ilmu būmi*. Ingénieur —, ثپورت *peñūrat būmi*, اورغ يڭ مېوت *orang yang mem-būat petā būmi*.

GÉOGRAPHIE, s. f., علم بومي *ilmu būmi*, ثغهون بومي *pengatahū-an būmi*.

GÉOGRAPHIQUE, adj., يڭ مپيت علم *yang meñebūt ilmu būmi*. Carte —, قتا بومي *petā būmi*.

GEÔLE, s. f., فنچار *panjāra*, كدغ كلڤ *godong gelap*.

GEÔLIER, ÈRE, s., ثغكو فنچار *pe-nunnggu panjāra*, جورو ثسوغن *jūru pasōng-an*.

GÉOMANCIE, s. f., رمل *ramal*.

GÉOMÈTRE, s. m., قدى مشهورك *pandey merg-hūkur*.

GÉOMÉTRIE, s. f., علم هكورن *ilmu hukūr-an*. Problème de —, سوال *sūal atas šart hukūr-an*.

GÉOMÉTRIQUE, adj., اس شرط *atas šart hukūr-an*.

GÉRANOE, s. f., fonction de gérant, وكالة *wikālet*, ثكاغن *pegāng-an*.

GÉRANT, E, s. et adj., mandataire, وكيل *wakīl*, جورو *jūru*.

GERBE, s. f., برکس *berkas*, ايکت *ikat*. Deux gerbes d'orge, دو شعير *šair dūa berkas*. Lier des gerbes, مغيكث برکس *merg-ikat berkas*. Tas de gerbes, تمبونن برکس *tambūn-an berkas*.

GERBER, v. a., mettre en gerbe, ممبرکس *mem-berkas*, ممبرکاسی *mem-berkās-i*. — du froment, ممبرکاسی *mem-berkās-i gundum*.

GERÇER (SE), v. pron., بريله *ber-belāh*, مرتق *me-retāk*.

GERÇURE, s. f., petite fente sur la peau, بله *belāh*, بلاهن *belāh-an*, رتاکن *retāk-an*. Ses mains sont pleines de gerçures, تاغنن بريله *tāngan-ña ber-belāh-belāh*.

GERÇURE, crevasse, چله *xelâh*.

GÉRER, v. a., administrer, مرتبه *memarentah*.

GERMAIN, E, adj. Frère —, سودار *sūdāra sa-ibu bāpa*.
Cousin —, سوار سوثو *sūdāra sa-pūpu*. Cousins issus de germains, سوار دو سوثو *sūdāra dūa pūpu*.

GERMAIN, s., Allemand, جرمن *ōrang jerman*.

GERMANIE, s. f., نگری جرمن *nagrī jerman*.

GERME, s. m., première pointe de verdure, تمبوهن یخ بهارو کلور *tumbūh-an yang bahāru ka-lūar*.

GERME de l'œuf, فوست *pūsāt*, تلر *pūsāt telòr*.

GERME, au fig., cause, source, اصل *aşal*, مول *mūla*. — de division, اصل فربتاهن *aşal ber-bantāh-an*. Etouffer le — du vice, ملسکن کجهاتن دالم ملان *me-lemās-kan ka-jahāt-an dālam mulā-ña*.

GERME, v. n., ملائی تمبه *mulā-i tumbuh*, برتمبه *ber-tumbuh*. Le blé commence à —, گندم ملائی تمبه *gundum mulā-i tumbuh*.

GÉRONTOCRATIE, s. f., gouvernement des vieillards, فرنتهن اورغ توا *parentāh-ña ōrang tuā*.

GÉSIER, s. m., همپدل *hampedal*.

GESTATION, s. f., état de grossesse, temps de la portée des femelles, حال بنتغ *hāl buntig*, حال مغندغ *hāl mengandug ānak*.

وقت مغندغ اتق, *hāl mengandug ānak*. Le temps de la —, وقت مغندغ اتق *waktu mengandug ānak*.

GESTE, s. m., تشکه لاکو *tingkah lāku*, سیکف *sikap*, اشاره *işārat*. Gestes très animés, تشکه لاکو ترلالو *tingkah lāku ter-lālu pantas*. Faire connaître par gestes, مبرى اشاره *mem-brī tāhu deryan işārat*, معشارتکن *meng-işārat-kan*.

GESTICULER, v. n., faire des gestes, مموت ببراف تشکه لاکو *mem-būat be-brāpa tingkah lāku*, برسیکف *ber-sikap*. Il gesticule sans cesse, تشکه لاکو تباد برهنتی *tingkah lakū-ña tiāda ber-henti*.

GESTION, s. f., action de gérer, فکاغن *pegang-an*, فملهران *pemeli-harā-an*.

GIBBEUX, EUSE, adj., بر بشکل *ber-bungkul*, بر بشکت *ber-bungkuḱ*.

GIBBON, s. m., singe, سیامخ *sūamang*.

GIBBOSITÉ, s. f., بشکل *bungkul*, بشکت *bungkuḱ*.

GIBECIÈRE, s. f., sac à l'usage des chasseurs, بچ اورغ فمورو *baḱxa ōrang pem-būru*.

GIBECIÈRE de jongleur, بچ اورغ فپولف *baḱxa ōrang peñūlap*.

GIBECIÈRE, bourse, فندی *pundi*. Il n'a plus rien dans sa —, فندین کوسخ *pundi-ña kōsong*.

GIBELET, s. m., petit forêt, کردی *gurdī*.

GIBERNE, s. f., بندال *bandāla*,
تفتت کردس *tampat kardus*.

GIBET, s. m., potence, تیغ کتوغن *tīang gantūng-an*. Dresser un —,
مندریکن تیغ کتوغن *men-dirī-kan tīang gantūng-an*. Etre condamné
au —, کن حکم دکتغ *kena hukum di-gantung*.

GIBIER, s. m., سکل مرگستوا *segala morgan-satwā*, فربرون *per-burū-an*. Manger du —,
ماکن داغ *me-mākan dāg*, فربرون *per-burū-an*.

Loc. GIBIER de potence, اورغ *ōrang*, جاهت یغ اکن ماتی دکتغ *jāhat yang ākan māti di-gantung*.

GIBOULÉE, s. f., هوجن دان اغن *hūjan dān āgin*, تمفیس *tampīas*.
Jour de giboulées, هاری تمفیس *hāri tampīas*.

GIBOYER, v. a., chasser, مبورو *mem-būru*.

GIBOYEUX, EUSE, adj., تفتت فربرون *tampat per-burū-an*, بائق *bāñak*.

GIFLE, s. f., fam., tape sur la joue, تمفیلغ *tampīlīng*, تمفر *tampar*.
Il a reçu une —, ای سده کن تمفر *ia sudah kena tampar*.

GIFLER, v. a., fam., منفیلغ *menampīlīng*, منفر *menampar*. —

quelqu'un, اورغ *menampār-i ōrang*.

GIGANTESQUE, adj., سفرت رقساس *seperti raksāsa*, سرووف رقساس *sa-rūpa raksāsa*, ترلالو امت بسر *ter-lālu āmat besār*. Statue —,
فانغ یغ ترلالو امت بسر *pātung yang ter-lālu āmat besār*.

GIGOT, s. m., cuisse de mouton, فاه بریری *pāho biri-biri*, فاه دمب *pāho domba*.

GIGOTTER, v. n., مشگرتق اکن کلککین *meng-grāk-grāk-kan kaki-kaki-ña*.

GILET, s. m., باجو فندق دغن تیاد *bāju pendek dengan tiada tāngan-ña*.

GINGEMBRE, s. m., هلی *halīya*, سیفدس *si-pedàs*.

GIRANDOLE, s. f., chandelier à plusieurs branches, کاکي دین برچابغ *kāki dīan ber-xābag bāñak*.

GIRAUMONT, s. m., لابو مانس *lābu mānis*, لابو فرغکی *lābu prīngi*.

GIROFLE, s. m., clou de, چغکه *xengkeh*, بوغ لاوغ *būrga lāwang*.
Huile de —, میق چغکه *mīñak xengkeh*. Eau distillée de girofles,
ایر چغکه *āyer xengkeh*.

GIROFLIER, s. m., فوهن چغکه *pōhon xengkeh*, فوهن لاوغ *pōhon lāwang*.

GIRON, s. m., ریب *paraku*, ریبا *rība*, ربان *rībā-an*. Tenir sur

son —, ممبرى *memangkū*, مريب *me-ri-ba*.

Le GIRON de l'Eglise, فرسكتون *fr-sakutū-an el-kanīset*.

GIBOUCETTE, s. f., تغكل اغن *tung-gul āyin*, بالغ *bāling-bāling*, كدكاد *gada-gāda*. — à la tête d'un mât, فغاهه *pengāpuh*.

Fig. C'est une —, اورغ يغ ريغن *ōrang yang rīngan kapalā-ña*.

GISANT, E, adj., couché, étendu, بربارغ *ber-bāring*, ترهنتر *ter-hantar*.

Il est — dans son lit, اى بربارغ دمفت *īa ber-bāring di-tampat tidor-ña*. Des cadavres gisants çà et là, بغكى ٢ يغ ترهنتر سين سان *bangkey-bangkey yang ter-hantar sīni sāna*.

GÎT, CI-GÎT, ici est gisant, دسين *di-sīni ada*, ترهنتر سين *sīni ter-hantar*.

GÎTE, s. m., demeure, تمفت كديامن *tampat ka-diām-an*. Lieu où l'on s'arrête en voyage pour coucher, تمفت برمالم *per-sīggāh-an*, مپغكه *tampat ber-mālam*. Faire —, مپغكه *meñingah*, برمالم *ber-mālam*.

GÎTE, le bas de la cuisse du bœuf, هوجغ فاه لبو *hūjung pāho lembu*.

GIVRE, s. m., امبن بربكو *embun ber-bakū*.

GLACE, s. f., eau durcie par le froid, اير بكو *āyer bakū*, جمد *jemed*.

— mince, اير بكو يغ نيفس *āyer*

bakū yang nāpis. Une mer de —, لاوت اير بكو *lāut āyer bakū*.

GLACE, cristal pour se mirer, چرمين *xermin*. Une — très pure, چرمين يغ ساعت هنغ *xermin yang sāngat henng*.

GLACE, confiserie glacée, شربة يغ *šarbat yang bakū*.

Fig. Cœur de —, هاتى ديشن *hāti dīngin*, هاتى كرس *hāti krās*.

GLACÉ, E, part. pas. du v. glacer, coagulé, بكو *bakū*.

GLACÉ, froid, ديشن *dīngin*, ديشن *dīngin sa-kāli*. J'ai les mains glacées, تاغنك ديشن سكالى *tāngan-ku dīngin sa-kāli*. Il est —, اى كدغينن *īa ka-dīngin-an*.

GLACÉ, d'effroi, دهشة *dahšat*.

GLACÉ, poli, تراوتم *ter-ūpam*, كايين كرس *gerūs*. Etoffe glacée, كايين كرس *kāin yang gerūs*.

GLACER, v. a., faire coaguler, ممبركون *mem-bakū-kan*. Le grand froid glace les rivières, ديشن يغ *dīngin yang sāngat ītu mem-bakū-kan āyer sūrgey*.

GLACER, refroidir, ممبرى *mem-brī dīngin*.

GLACER, causer de l'effroi, ممبرى *mem-brī heibat*. Ces paroles me glacent, ايت ممبرى هيبه *per-katā-an ītu mem-brī heibat pada hamba*.

GLACER, lustrer, polir, مشوڻ *mery-ūpam*, مڱرڻس *mery-gerūs*.

— une étoffe, مڱرڻس کاين *mery-gerūs kāin*.

GLACER, couvrir d'une couche brillante, مڱرڻس سوانو لافڻس يڱ ليڇن *mem-būbuh suātu lapis yang lixīn*.

SE GLACER, v. pron., مڱرڻس بکو *men-jādi bakū*.

GLACIER, s. m., تمڱت دمان اد بابڻ *tampat di-māna ada bānāk āyer bakū*.

GLACIER, qui vend des glaces, مڱرڻس جول شربته يڱ بکو *ōrang jūal šarbat yang bakū*.

GLACIÈRE, s. f., تمڱت مڱرڻس اير بکو *tampat meñimpan āyer bakū*.

GLACIS, s. m., talus, تمڱت ميرڱ *tampat miring*, تمڱت تشڱڱ *tampat tunggang*. — d'un étang, تڱي کولم يڱ ميرڱ *tepi kŭlam yang miring*.

GLAÇON, s. m., باتو اير بکو *bātu āyer bakū*.

GLADIATEUR, s. m., ڱرهلوان *pahluwān*, ڱرديکر *pen-dikir*.

GLAIRE, s. f., humeur visqueuse, گلدر *gelidir*, يڱ لندر *yang lindir*.

GLAIRE, blanc d'œuf, ڱوته تدر *pūtih telòr*.

GLAIREUX, EUSE, adj., يڱ سرورڱ گلدر *yang sa-rūpa gelidir*.

GLAISE, s. f., terre, تانه ليات *tānah liat*, يڱ لندر *pāwey yang lindir*.

GLAISEUX, EUSE, adj., سرورڱ تانه ليات *sa-rūpa tānah liat*.

GLAISÈRE, s. f., تمڱت داوت تانه ليات *tampat dāpat tānah liat*.

GLAIVE, s. m., ڱدڱ *pedang*. Un —, ڱدڱ سيله *sa-bilah pedang*. — à deux tranchants, ڱدڱ يڱ ماکن دو *pedang yang mākan dŭa belāh*. Tirer le —, مڱرڻس ڱدڱ *men-xābut pedang*. Celui qui frappera du — périra par le —, سسورڱ يڱ مڱرڻس ڱدڱ اي اکن هيلڱ اوله ڱدڱ *sa-sa-ōrang yang men-jāmah pedang ia ākan hilang ūleh pedang*. Le — spirituel de la parole de Dieu, ڱدڱ روح يڱ اد کلام الله *pedang rūh yang ada kalām allah*. Puissance du —, کواس مڱرڻس *kuāsa mem-būnuh*. Remettre le — dans le fourreau, برهنڱي دروڱ ڱرڱ *berhenti deri-pada prang*.

GLANAGE, s. m., حال مڱرڻس *hāl memungut*, مڱرڻس *pemungut-an*.

GLAND, s. m., fruit du chêne, بوه جاتي *būah jāti*. Les cochons se nourrissent de glands, بوه جاتي ايت *būah jāti itu di-mākan bābi*.

GLAND, ornement en forme de gland, ڱرهياسن سرورڱ بوه جاتي *per-hiyās-an sa-rūpa būah jāti*.

GLAND, extrémité de la verge, حشفه *hešefet*.

GLANDE, s. f., tumeur, باره *bārah*,
 باره پورو *pūru bārah*.

GLANE, GLANURE, s. f., کُغْکامَن
 فادی یغ دثوشت *geggām-an pādi*
 yang di-pungut, کُغْگوتَن *ka-pungūt-*
an.

GLANEE, v. n., ramasser des épis
 après la moisson, موموشت *me-mūngut*,
 موموشت فادی یغ کُغْکامَن
memūngut pādi yang ka-tinggāl-an.

GLANEUR, EUSE, s., اورغ یغ موموشت
 اورغ یغ موموشت *orang yang memūngut*,
 موموشت *pe-*
mūngut.

GLAPIR, v. n., crier, en parlant
 des petits chiens, مپاتق سمرت انجخ
 مپاتق *meñālak seperti anjing kecil*,
 کچل *ber-teriak*
 dengan suara mersik.

GLAPISSANT, E, adj., مرسق *mersik*,
 پارع *narang*. Voix glapissante, سوار
 مرسق *suāra mersik*.

GLAS, s. m., بپوپی لوجغ *būni-*
būni lōxing, ماتق اورغ ماتق
 لوجغ سمبوین اورغ ماتق *lōxing sembūyan orang māti*.

GLISSADE, s. f., حال ترکلنجی *hāl*
 ترکلنجی *ter-kelinxir*.

GLISSANT, E, adj., لیچن *līxin*,
 لندیر *lindir*. Un chemin —, جالن
 لیچن *jālan līxin*.

GLISSE, v. n., کلنجی *kelinxir*,
 ترکلنجی *ter-kelinxir*. Le pied lui
 glissa, ترکلنجیله ککین *ter-kelinxir-*
lah kakī-ña.

GLISSER, couler, ملولر *me-lūtur*.
 Cet anneau a glissé du doigt, چنچن
 ایت سده لولر درفد جاری *xinxin itu*
sudah lūtur deri-pada jari.

GLISSER, v. a., introduire entre,
 میسپ *meñisip*. Glissez - lui cela
 dans la poche, سیسفکنله ایت کدالم
 سسپ *sīsip-kan-lah itu ka-dālam*
 قندين *pundi-ña*.

SE GLISSER, v. n. Se — quelque
 part, منچرچوری ماسق *men-xuri-xuri*
māsuk. Se — le long d'une corde,
 تورن سفنجخ تالی *tūrun sa-panjang*
 تالی *tālī*.

GLOBE, s. m., corps sphérique,
 بلاتن لاغت *bulāt-an*. — céleste,
 بلاتن لاغت *bulāt-an lāngit*, فلک *falak*. —
 terrestre, دنیا بلاتن دنیا *bulāt-an duniā*,
 بوی *būmi*. Faire le tour du —,
 برجالن مکلیچی بوی *ber-jālan meng-*
uliling-i būmi. Tous les peuples
 qui sont sur la surface du —, سکل
 قوم یغ اد داتس موک بوی *segala*
kaum yang ada di-ātas mūka
būmi.

GLOBULE, s. f., انتل *untal*, بلاتن
 کچل *bulāt-an kecil-kecil*.

GLOIRE, s. f., کلیمیان *ka-muliā-*
 ان, حرمة *hormat*, کحرماتن *ka-hor-*
māt-an, کسارن *ka-besār-an*, گه *gah*.
 — à Dieu, حرمة بکی الله *hormat*
 باغی الله *bagī allah*. La — de Dieu, کلیمیان
 الله *ka-muliā-an allah*. La — du
 Seigneur parut dans une nuée,

کلیان هو سده کلہاتن ددالم اون *ka-muliā-an hūwa sudah ka-lihāt-an di-dālam āwan*. Pour la —, کارن *kārna* کارن کہ *kārna* حرمة *ḥorma* گاہ. Amour de la —, کٹخین اکن *ka-ḡīn-an ākan ḡāh*, لوب اکن کہ *ka-ḡīn-an ākan ḡāh*, حرمة *lōba ākan ḥormat*. Chercher la —, منجہاری نام یغ بسر, *men-xahāri nāma yang besār*. Obtenir de la —, براولہ کلیان, *ber-ūleh ka-muliā-an*. Vous êtes notre —, کامو, *kāmu peng-ḡāh-an kāmi*. Vaine —, گاہ یغ سی ۲, *ḡāh yang sia-sia*.

GLORIEUSEMENT, adv., دغن کلیان, *dengan ka-muliā-an*, دغن حرمة *dengan ḥormat*, اتس قری یغ کفجین, *atas pri yang ka-puji-an*.

GLORIEUX, EUSE, adj., ملی *mulia*, مهملی *maha-mulīa*, مشهور *mašhūr*, کفجین *ka-puji-an*. Pour la présenter glorieuse, ای مشهادفکن, *supāya ia meng-hādapkan dīa itu mulīa*. Un nom —, نام یغ اد مهملی *nāma yang ada maha-mulīa*.

GLORIEUX, vaniteux, فغاچق *peng-āwak*, یغ برچوفا ۲, *yang ber-xūpar-xūpar*.

GLORIFIER, v. a., مملیان *me-muliā-kan*, ممجیکن *memuji-kan*, مشگمکن *meng-ḥormat-kan*, مشگمکن *meng-ḡāh-kan*, ممسرن *mem-besār-*

kan. Elle glorifiait Dieu, ای سده *ia sudah me-muliā-kan allah*. Je serai glorifié, اکو اکن *aku akan di-per-besār-kan*. Afin que le fils de Dieu soit glorifié, سغای اتق الله دملیان *supāya anak allah di-muliā-kan*. Digne d'être glorifié, هارس دفوجی *harus di-pūji*. Ils glorifiaient la parole du Seigneur, ای فجیلہ کلام مها, *ia puji-lah kalām mahā tūhan*.

SE GLORIFIER, v. pron., مشگه *meng-ḡāh*, مشگمکن دیری *meng-ḡāh-kan diri*, مشحرماتی دیری *meng-ḥormāt-i diri*. Nous nous glorifions en Dieu, کامی مشگه فد الله *kāmi meng-ḡāh pada allah*. Si je me glorifie moi-même, جکلو اکو مشحرماتی سندریک, *jikalaw aku meng-ḥormāt-i sendirī-ku*.

GLOSE, s. f., commentaire, فغرتین *peng-arti-an*, تعبیر *tabir*. — (particulièrement du Coran), تفسیر *tafsīr*.

GLOSER, v. a., مشرتیکن *meng-arti-kan*, متعبیرکن *men-tabir-kan*, متفسیرکن *men-tafsīr-kan*.

GLOSSAIRE, s. m., کتاب لغت سرت, *kitāb lōgat serta peng-arti-an*.

GLOTTE, s. f., تفت نفس کلور, *tampat nefas ka-luar*.

GLOUSSEMENT, s. m., cri de la poule, کوکق *kūkuk*.

GLOUSSER, v. n., بروکتی *ber-kūkuk*,
مغوکتی *mengūkuk*.

GLOUTON, NE, adj., فنچارق *pen-xāruk*,
قندمف *pen-deməp*.

GLOUTONNEMENT, adv., دغن چارق
اتس فرى قندمف *dengau xāruk*,
اتس فرى قندمف *ātas prī pen-deməp*.

GLOUTONNERIE, s. f., فنچارون *pen-xarūk-an*,
قندمافن *pen-deməp-an*.

GLU, s. f., گته *getàh*, فراکت *pe-rākat*. —, pour prendre des oiseaux,
گته بورغ *getàh būrug*. Frotter, en-
duire de —, ملومر دغن گته *me-lūmur dengan getàh*.

GLUANT, E, adj., لندر *lindir*,
بيغ لکت *yang lekāt*.

GLUAUX, s. m. pl., کايوگته بورغ
kāyu getàh būrug.

GLUER, v. a., ممبوه گته *mem-būbuh*
گته *getàh*, ملومر دغن گته *me-lūmur*
دغان *dengan getàh*.

GLUTEN, s. m., بارغ لندر *bārang*
lindir.

GLUTINEUX, EUSE, adj., لندر *lin-*
dir, برلندر *ber-lindir*.

GNOMON, s. m., style sur un cadran,
جارم ساعة شمسية *jārum saāt sem-*
sīyet.

GOBELET, s. m., vase, بوکر *bōkor*,
چاون *xāwan*, فيال *piāla*. — de
jongleur, بوکر توکخ سلافن *bōkor*
tūkang sulāp-an. Tour de —,
سلافن *sulāp-an*, پيولافن *peñulāp-an*.

GOBE-MOUCHES, s. m., نام بناغ بيغ
ماکن لالت *nāma binātang yang*
mākan lālat.

Fig. —, اورغ بيغ فرچای دغن تباد
فرقس *orang yang perxāya dengan*
tiāda preksa.

GOBER, v. a., منلن دغن چارق
منلن *dengan xāruk*, مشيرف
meng-irup.

Prov. — le morceau, دوردیاکن
di-per-dayā-kan.

GODAILLER, v. n., boire avec
excès, مشيرف *meng-irup*, کوکو *gōgaw*,
لولر *lūlur*.

GODAILLEUR, EUSE, s., قشيرف
perg-irup, فشکوکو *perg-gōgaw*,
فمايق *pe-mābuk*.

GODET, s. m., vase à boire, بوکر
bōkor, مشکن *marḡkok*.

GODICHE, adj., niais, فشکه *perg-*
kuh, کورخ چغت *kūrang xepāt*.

GODILLE, s. f., sorte d'aviron,
کايو *kāyuh*.

GODILLER, v. n., faire mouvoir
une godille, مغايه *mengāyuh*.

GOËLAND, s. m., oiseau de mer,
چامر *xāmar*, لغ لاوت *lang laūt*.

GOËLETTE, s. f., petit bâtiment à
deux mâts, سکونر *sekūner*, فراهوکیچل
برتيغ دو *prāhu kexil ber-tiang*
dūa.

GOËLETTE, hirondelle de mer,
لايغ ۲ لاوت *lāyang-lāyang laūt*.

GOËMON, s. m., herbe marine, اگیڭ *iga-iga*, رمفت لوت *rumpūt lāut*.

GOGUENARD, E, adj., بادت *bādut*, یخ برسند *yang ber-senda*, یخ سوک *yang sūka ber-gūraw*.

GOGUENARDER, v. n., برسند *ber-senda*, برکورو *ber-gūraw*.

GOINFRE, s. m., popul., ماجه *mājuh*, فنچاروق *pen-xāruk*, فندمف *pen-demāp*.

GOINFREER, v. n., popul., منچاروق *men-xāruk*, مندمف *men-demāp*.

GOÏTRE, s. m., tumeur à la gorge, کندوق *gondok*.

GOÏTREUX, EUSE, adj., برکندوق *ber-gondok*.

GOLFE, s. m., تلق *teluk*. Un grand —, یخ بسر *teluk yang besār*, تلق یخ لوس *teluk yang lūwas*.

GOMME, s. f., گته *getah*. — élastique, گته کارت *getah karet*. — gutte, گته کمبوج *getah kambōja*, گته کونخ *getah kūnīng*. — laque, دامر گته *hambālaw*. — résine, گته عرب *dāmar getah*. — arabe, گته عرب *getah arab*. — poison, اوڤس *ūpas*.

GOMMER, v. a., ممبوه گته *mem-būbuh getah*, مپاڤو دغن گته *meñāpu dengan getah*.

GOMMEUX, EUSE, adj., qui donne de la gomme. Arbre —, فوهن گته *pōhon getah*.

GOMMEUX, qui est comme la gomme, سروڤ گته *sa-rūpa getah*.

GONAGRE, s. f., goutte aux genoux, سغل لوت *sergal lūtut*.

GOND, s. m., سوسه *sūsuh*, سوسوق *sūsuk*. — d'une porte, سوسوق فتو *sūsuk pintu*. — solide, سوسوق یخ تتف *sūsuk yang tetāp*.

Fig. Prov. Sortir de ses gonds, جادی ماره سکالی *jādi mārāh sakālī*.

GONDOLE, s. f., فراهودایخ دیوڤن *prāhu dāyung-dayūng-an*, بیدر *bīdar*.

GONFALON, s. m., bannière à plusieurs fanons, تڭکل *tunggul*, تڭکل *tunggul ber-xābang*.

GONFLÉ, E, part. pas. du v. gonfler, بشکو *bangkak*, گمبج *gembung*. Sa main est gonflée, بشکو تاغن *bangkak tāngan-ña*. Ventre —, فرت *prūt gembung*. Pied —, کاکي *kāki untut*. Des yeux gonflés, مات بال *māta bālut*. Rivière gonflée, ایر سوڤی اد بسر *āyer sūngēy ada besār*.

GONFLEMENT, s. m., فری بشکو *prī bangkak*, فری گمبج *prī gembung*.

GONFLEE, v. a., faire devenir enflé, اغن تيف منوهى دغن دغن *tūp memēnūh-i dergan āgin*. — un ballon, اغن تيف منوهى تيشخ تربغ دغن اغن *tūp memēnūh-i tiang terbag dergan āgin*. Ses richesses le gonflent d'orgueil, ككيا نن منجدى كن دى جاو *ka-kayā-an-ña men-jādī-kan dia jemāwa*.

GONFLER, v. n. et **SE GONFLER**, v. pron., منجدى بغكت *men-jādī bangkak*, منجدى كنبخ *men-jādī gemburg*. Le ventre se gonfle, فرت منجدى كنبخ *prūt men-jādī gemburg*. Les eaux de la rivière se gonflent, اير سوغى ايت جادى بسر *āyer sūrgey itu jādī besār*. La mer se gonfle, لاوت مغالان *lāut mergalun*.

SE GONFLER d'orgueil, جادى جاو *jādī jemāwa*.

GONG, s. m., گونغ *gùng*, اكغ *egùng*. Frapper le —, ممالو كغ *memālu gùng*.

GONORRÉE, s. f., ساكت منى مغالر *sākit menī merg-ālir*.

GORD, s. m., سىرق *sēroq*.

GORET, s. m., petit cochon, بابى كچل *bābi kexil*.

GORGE, s. f., gosier, رىغكوغن *rengkūng-an*, كا رىغكوغن *ka-rengkūng-an*, لىر حلقوم *hulkūm*. —, le cou, لىر

lēher. Mal de —, ساكت كرغكوغن *sākit ka-rengkūng-an*. Le nœud de la —, بىگل لىر *burgkul lēher*. Gonflement de la —, بىغكت كرغكوغن *bangkak ka-rengkūng-an*. Voix de la —, بوپى كرغكوغن *būni ka-rengkūng-an*. Couper la —, موبخ لىر *memūtung lēher*. Prendre à la —, منچككن *men-xekèk-kan*.

Fig. Prendre à la —, ممقس *memaksa*. Avoir le couteau sur la —, دىقس *di-paksa*. Tendre la —, مپرهكن كهوغن *meñerèh-kan kahidūp-an-ña*. Coupe-gorge, تمفت برماي *tampat ber-bahāya*.

Loc. Rire à — déployée, ترتوتاو *ter-tawa-tāwa gelèk-gelèk*. Se faire — chaude de quelqu'un, ترتواكن اورغ *ter-tawā-kan orang*. Rendre —, restituer un vol, مغبيلىكن *mergombali-kan bārang yang di-xūri*.

GORGE, défilé, جورغ *jūrang*, جالان سمفت *jālan sumpit*. — dans des montagnes, جالان سمفت انتارا گونج *jālan sumpit antāra gūnung*.

GORGÉE, s. f., تگت *tegòk*. Une — d'eau, ستق اير *sa-tegòk āyer*.

GORGER, v. a., rassasier, مشبىكن *mengenñang-kan*, مپوفكن *meñūwap-kan*.

GORGER, combler, كرنى *me-limpah-kan karunīa*.

SE GORGER, v. pron., ماكن مينم *mākan mīnum kenñang sa-kālī*.

GOSIEB, s. m., كرشكوغن *ka-reng-kūng-an*. Auquel il reste quelque chose dans le —, بشكال *bangkāla*, كبشكال *ka-bangkāla*. Os resté dans le —, تولغ كمفتين *tūlang ka-sum-pīt-an*.

Fig. Il a le — sec, il a soif, اى بردهاك *īa sūka mīnum, īa ber-dahāga*.

GOTHIQUE, s. m., genre d'architecture, سواتوماچم مېوت رومه دان *suātu māxam mem - būat rūmah dān grēja*.

GOUACHE, s. f., سواتو جنس تليس *suātu jenīs tulis-an gambar*.

GOUDRON, s. m., گلکال *gala-gāla*. — minéral, تانه گلکال *gala-gāla tānah*. — extrait du bois, گلکال کابو *gala-gāla kāyu*. — pour les navires, برچمشر دامر *gala-gāla ber-xampur dāmar*. Eau de —, اير گلکال *āyer gala-gāla*.

GOUDRONNER, v. a., ملابرکن دغن *me-lābur-kan dengan gala-gāla*, ممفر گلکالکن *mem-per-gala-galā-kan*.

GOUFFRE, s. m., tournoiement d'eau, اولى *ūley*, اولق اير *ūlak āyer*, پوسارن اير *pusār-an āyer*.

GOUFFRE, abîme, profondeur, توبر *tūbir*, کدلامن *ka-dalām-an*.

Dans le — des mers, دالم توبر سمودرا *dālam tūbir samūdrā*. Le — de l'enfer, تلاك نارك *telāga nāraka*, توبر نارك *tūbir nāraka*.

Fig. Etre sur le bord du —, همفر روسق بناس *hampir rūsaq bināsa*.

Loc. Cet homme-là est un —, اورغ ايت مېلنجانکن بايق و غ *orang itu mem-belanjā-kan bāñak wang*.

GOUJAT, s. m., manœuvre qui sert les maçons, همب توکغ باتو *hamba tūkang bātu*.

Fig. —, homme grossier, اورغ *orang kasar*, اورغ کاسر *orang pengkuh*, فثکه *orang kasar*.

GOULÉE, s. f., grosse bouchée, سو *sūwap*. Une —, سوسو *sa-sūwap*.

GOULET, s. m., entrée étroite d'un port, مولت فلبوهن يغ سمفت *mūlut pe-labūh-an yang sumpit*.

GOULIAFRE, adj., glouton malpropre, ماجه يغ کوتر *mājuh yang kōtor*.

GOULOT, s. m., cou d'un vase, لهر بولى *lēher būli*.

GOULU, E, adj., glouton, ماجه *mājuh*.

GOULUMENT, adv., سفرت ماجه *seperti mājuh*. Il mange —, اى *īa mākan seperti orang mājuh*.

GOUPILLE, s. f., فاسق کچل *pāsak kexil*.

GOUPILLON, s. m., جببوا jambu-jambu. Asperger avec un —, منجببواکن men-jambu-jambū-kan, ممرچتکن دغن جببوا me-merçik-kan dengan jambu-jambu.

GOURAME, s. m., poisson, گرامه gurāmeh.

GOURD, E, adj., engourdi par le froid, کاکو درشدکن دیشن kākū deri-pada kena dirgin, کاکو سبب کدغین kākū sebab ka-dirgin-an. Il a les mains gourdes, تاغین کاکو سبب کدغین tāngin-ña kākū sebab ka-dirgin-an.

GOURDE, s. f., courge vide servant de bouteille, لابوکوشخ lābu kōsong.

GOURDIN, s. m., bâton, تڭکت تبل tungkat tebāl, توکم tūkam.

GOURGANDINE, s. f., sandal, سندل sundal.

GOURMADE, s. f., coup de poing, گوخه gōxoh. Donner des gourmades, مغخوخه meng-gōxoh.

GOURMAND, E, adj., قندمف pen-demāp, گلوچه gelūjuh, ماجه mājuh. Un —, اورغ قندمف ōrang pen-demāp.

GOURMANDER, v. a., réprimander durement, منستاکن me-nistā-kan, ماکي me-māki. Il gourmande tout le monde, ای منستاکن سکل اورغ īa me-nistā-kan segala ōrang.

GOURMANDERSES passions, مناهنکن menāhan-kan hawā nefsū-ña.

GOURMANDISE, s. f., کدمافن ka-demāp-an. Le péché de —, دوس کدمافن dōsa ka-demāp-an.

GOURME, s. f., maladie, ساکت ساکت ایغس sākit iğus.

GOURMET, s. m., اورغ-یغ منچوب ōrang-yig men-çōba منومن minūm-an, فنچوب اغکور pen-çōba arggūr.

GOURMET, friand, اورغ یغ برندواکن ōrang-yig berindōkan سداڤن ōrang-yig be-rindu ākan sedāp-an, اورغ یغ سوک ماکن اینق ōrang-yig sūka mākan ēnak.

GOURMETTE, s. f., زنتی ککغ rantey kakūng, رانتی توم rantey tūm.

GOUROU, s. m., maître, précepteur, گورو gūru.

GOUSSE, s. f., کولت کاجغ kūlit kāwāng.

GOUSSE d'ail, tête d'ail, باوغ فوته bāuwāng pūtih sa-būah.

GOUSSET, s. m., le creux de l'aisselle, چکغ کتیق çekūng katīak. Odeur qui vient du —, بوون کتیق bāu-ña katīak.

GOUSSET, petite poche de pantalon, ساکو قندی کچل pundi kezil, ساکو sako xelāna. Il a toujours le — bien garni, اد ستیاس وڭ دالم ada santiāsa wāng dālam sakō-ña.

GOÛT, s. m., le sens du goût, فرسانن pe-rasā-an, فرسانن pe-rāsa līdah. Il a un bon —, فرسانن

باق *pe-rasā-an-ña bāṅk*. Il a perdu le — , تباد فراس لیدهن لاکھی *tiāda pe-rāsa lidah-ña lāgi*. Les goûts sont différents selon les personnes, فراس اورغ باقی *ber-bāgey-bāgey pe-rāsa ōrang bāñak*.

GOÛT, saveur, راس *rāsa*. Le — en est amer, راسان فاهت *rasā-ña pāhit*. Il a un — de pourri, راسان *rasā-ña būsuk*. De bon — , راسان باقی *rasā-ña bāṅk*, سدف *rasā-ña sedap*. Ce mets est d'un — agréable, مکانن ایت راسان سدف *makān-an itu rasā-ña sedap*. Quel en est le — ? بگمان راسان ایت *bagi-māna rasā-ña itu*. Sans — , تباد *tiāda rasā-ña*, (fade) تاور *tāwar*, امبر *ambar*.

Loc. Il a perdu le — du pain, il est mort, ای سده ماتی *ia sudah māti*.

GOÛT, appétence des aliments, کڙینن *ka-ṅṅin-an*, رندو *rindu*. Ce malade n'a de — pour rien, اورغ ساکت ایت تباد براغن اکن بارغ اف *ōrang sākut itu tiāda ber-ṅṅin ākan bārang apa*.

GOÛT, inclination, amour, volonté, سوک *sūka*, کسین *kasih-an*, کهندق *ka-hendak*. Avoir du — pour quelque chose, سوک اکن بارغ اف *sūka ākan bārang apa*. Avoir du — pour quelqu'un, مغسسه اورغ *mengāsih orang*. Ce n'est pas son — ,

ایت بوکن کهندق *itu būkan ka-hendak-ña*. Suivre tous ses goûts, منورت بارغ سکان *menūrut bārang sukā-ña*. Faire par — , مېوت دغن, مېوت دغن سکان *mem-būat dergan sukā-ña*. Il mange avec — , ای ماکن دغن, *ia mākan dergan sūka*. Sans — , تباد دغن سوک *tiāda dergan sūka*.

GOÛT, manière, forme, چار *xāra*. Cet habit est d'un nouveau — , فکاین ایت چار بهارو *pakēy-an itu xāra bahāru*.

GOÛTER, v. n., discerner les saveurs, savourer, مراس *rāsa*, مراس *me-rāsa*, مرسامی *me-rasā-i*. J'ai goûté un peu de miel, اکوسده راس *aku sudah rāsa sa-dikit āyer mādu*. Il ne goûtera pas la mort, تباد ای اکن مراس موت *tiāda ia ākan me-rāsa maut*.

GOÛTER, déguster, éprouver, منچوب *men-xōba*. Lorsqu'il eut goûté de ce vin, ستله دچبان ایراغکور *sa-telàh di-xōbā-ña āyer anggūr itu*.

GOÛTER, avoir pour agréable, برکنن *ber-kenàn*, سوک *sūka*. Il ne goûta pas ces paroles, تبادله ای *tiādā-lah ia ber-kenàn men-dergar per-katā-an itu*. Il goûte mon avis, بچراک *bixarā-ku di-per-kenàn-kan-ña*. Il goûte la musique, ای

سوك مندغر بيسين *ia sūka mendegar buñi-buñi-an*.

GOUTER, v. n., prendre le goûter, ماكن سديكت لفس تغه هارى *mākan sa-dīkit lepās tengah hāri*.

GOUTER, s. m., repas entre le déjeuner et le dîner, ستان لفس هارى *santāp-an lepās tengah hāri*.

GOUTTE, s. f., petite partie d'un liquide, قطرة تيتق *tītik*, رنتق *rintik*, كاترة *kaṭrat*. Une — d'eau, ستيتق اير *sa-tītik āyer*. Une — de vin, ستيتق *tītik* سا-تيتق اير اغكور *sa-tītik āyer anggūr*. Les gouttes de la pluie, هوجن تيتق *tītik-tītik hūjan*. Boire jusqu'à la dernière — , مينم سمقى هابس سكالى *mīnum sampey hābis sa-kāli*. Par — , تيتق منيتق *tītik-menītik*.

Couler — à — , برلينغ *ber-līnang*, ترلينغ *ter-līnang*, برتيرس *ber-tīris*. Les larmes lui tombaient à grosses gouttes, برلينغ اير متان *ber-līnang-līnang āyer matā-ña*.

GOUTTE, petite quantité, سديكت *sa-dīkit*. Boire une — de vin, مينم سديكت اير اغكور *mīnum sa-dīkit āyer anggūr*. Boire la — , مينم سديكت ارق *mīnum sa-dīkit āraq*. Ne voir — , تيا د ليهت سكالى *tiāda līhat sa-kāli*. N'entendre — , تيا د دغر سكالى *tiāda dengar sa-kāli*.

GOUTTE, s. f., maladie, سغل *sergal*. — aux pieds, سغل كاكى *sergal kāki*.

sergal kāki. — aux genoux, سغل لوت *sergal lūtut*.

GOUTTELETTE, s. f., تيتق كچل *tītik keṣil*.

GOUTTEUX, EUSE, adj., يغ ساكت *yāg sākit* سغل *yāg sākit sergal*.

GOUTTIÈRE, s. f., سلورن *salūran*, فنچورن *panxūr-an*, تروسن *terūs-an*. — d'un toit, اتف سلورن *salūr-an ātap*.

GOUVERNAIL, s. m., timon mobile pour gouverner un navire, كمودى *kamūdi*. Se mettre au — , مكغ *memegāng kamūdi*. Quoique les vaisseaux soient grands, ils sont tournés de tous côtés avec un très petit — , كفل بسر ايت دباو كليلغ اوله *kapul besār itu di-bāwa kulilīng ūleh suātu kamūdi yāg āmat keṣil*.

Fig. Tenir le GOUVERNAIL, gouverner, ممرته *memarentah*, مكغ فرته *memegāng parentah*.

GOUVERNANT, E, adj., يغ ممرته *yāg memarentah*. Le roi — , راج يغ ممرته *rāja yāg memarentah*.

GOUVERNANTE, s. f., d'enfants, فروار *perwāra*, داىغ فروار *dāyāng perwāra*.

GOUVERNANTE, femme qui a soin d'un ménage, فرمغون يغ فكلغ حال *perampūan yāg pegāng hāl rūmah tangga*.

GOUVERNEMENT, s. m., **فرته**
parentah, **فرته تاهن** *pemarentāh-an*,
كراجان *ka-rajā-an*, **تدبير** *tadbīr*.
 Sous le —, **دباوه فرته تاهن** *di-bāwah*
pemarentāh-an. Remettre le —,
مپرهن فرته تاهن *meṇerāh-kan pe-*
marentāh-an. Abdiquer le —,
منغلكن كراجان *meninggal-kan ka-*
rajā-an. Forme de —, **فرى فرته تاهن**
prī pemarentāh-an, **شرط كراجان**
šart ka-rajā-an.

GOUVERNER, v. a., régir, conduire
 avec autorité, **مرته** *memarentah*,
مغرجان كراجان *mengarjā-*
kan pe-karjā-an ka-rajā-an,
متدبيرن *men-tadbīr-kan*, **مغلكن**
meng-hukum-kan, **مغ فرته** *meme-*
gàng parentah. C'est Dieu qui
 gouverne le monde, **الله تعالى يغ**
allah ta'āla yang
memarentah sa-kali-an ālam. —
 une ville, **مرته نگرى سبوه** *memar-*
rentah nagrī sa-būah. Un roi qui
 gouverne son royaume avec sagesse
 et équité, **سورخ راج يغ مغرجان**
فكرجان كراجان دغن بودى دان
sa-ōrang rāja yang mengar-
jā-kan pe-karjā-an ka-rajā-an
dengan būdi dān inšāf.

GOUVERNER, diriger, administrer.
 — une maison, **مغ حال رومه تغل**
memegàng hāl rūmah tangga. —
 un navire, **مغ كمودى** *memegàng*

kamūdi. — ses passions, **مناهنن**
هوا نفسون *menāhan-kan hawā*
nefsū-ña.

GOUVERNER, prendre soin, **ملمهراكن**
memeliharā-kan. — des enfants,
ملمهراكن انق ۲ *memeliharā-kan*
ānak-ānak, **مغجارى انق ۲** *meng-*
ajār-i ānak-ānak. — une basse-
 cour, **ملمهراكن بناخ** *memeliharā-kan*
binātang.

SE GOUVERNER, v. pron., **مرتهنن**
ديرى *memarentah-kan diri*. Cette
 nation se gouverne elle-même, **قوم**
ايت مرتهنن ديرى *kaum itu memar-*
rentah-kan diri.

SE GOUVERNER, se conduire,
ديرى ملكون *me-lakū-kan diri*. Se
 bien —, **ملكون ديرى دغن سفيرتىن**
me-lakū-kan diri dengan sepertī-
ña.

GOUVERNEUR, s. m., **فغبولو** *par-*
ghūlu, **فرته** *pemarentah*, **يغ مغ**
فرته *yang memegàng parentah*,
فرته *yang memegàng parentah*,
گوبرنر *gūbernur*, **والى** *wāli*. — d'une
 ville, **فغبولو د سبوه نگرى** *parghūlu*
pada sa-būah nagrī. — du fort,
فغبولو كوت *parghūlu kōta*. Monsieur
 le —, **تون گوبرنر** *tuan gūbernur*.

GOUVERNEUR, précepteur, **گورو**
gūru, **فغاجر** *peng-ājar*, **معلم** *malim*.
 — sage et prudent, **گورو يغ بربودى**
دان بچسان *gūru yang ber-būdi*
dān bijaksāna. Le — du jeune

prince, گورو قترا ایت *gūru putrā* *ītu*. Mettre un jeune homme entre les mains de son —, مبرهکن سورخ *mēnerāh - kan sa-ōrang mūda ka-pada tāngan gurū-ña*.

GRABAT, s. m., تلم *tīlam*, تمفت *tampat tīdor* *ōrang miskin*. Il prit son — et s'en alla, ای اغکتله تیلن لالو برجالنده *īa angkat-lah tīlam-ña lālu ber-jālan-lah*. Etre sur le —, جادی ساکت فایه, *jādi sākit pāyah*.

GRABUGE, s. m., fam., désordre, querelle, فربتاهن *per-bantāh-an*. Il y aura du —, اکن اد فربتاهن, *ākan ada per-bantāh-an*.

GRÂCE, s. f., don, faveur, کرنی *karunīa*, انگره *anugrah*. Toutes les grâces que le roi lui a accordées, سکل کرنی یغ سده دبری راج اکن دی *segala karunīa yang sudah di-brī rāja ākan diā*. La — du Saint Esprit, انگره روح القدس *anugrah rūh ul-kudus*.

GRÂCE, pardon, امفن *ampun*. Demander —, ممنت امفن *me-minta ampun*. Faire —, ممبری امفن *mem-brī ampun*, مغمثونی *meng-ampūn-i*. Il a obtenu —, ای سده داقت امفن, *īa sudah dāpat ampun*, ای دامغونی, *īa di-ampūn-i*. Rescrit de —, سورت امفن *sūrat ampun*.

GRÂCE, amitié, ثغسین *pengasih-an*. Il trouva — devant le Seigneur, ای منداقله ثغسین قد ممتات هو *īa men-dāpat-lah pengasih-an pada mata-mata hūwa*. Etre en — avec Dieu, اد دالم ثغسین الله *ada dālam pengasih-an allah*.

GRÂCE, théol. — divine, نعمة *ni'met*, كتلوعن *tūlung allah*, رحمة الله *ka-tūlung-an allah*, رحمة الله *rahmat allah*. — habituelle ou sanctifiante, نعمة الله یغ مغمثسکن *ni'met allah yang meng-kuduskan* *ōrang*. — actuelle, نعمة الله یغ *ni'met allah yang pada sa - kotika menūlung* *ōrang*. Par la — de Dieu, دغن *dengan ni'met allah*. Il le fera avec la — de Dieu, ای اکن *īa ākan mem-būat itu dengan tūlung allah*. Et la — de Dieu était sur lui, دان *dān ni'met allah ber-lakū-lah di-atas-ña itu*. Plein de — et de vérité, فنه دغن نعمة دان حقیقة *penih dengan ni'met dān hakikat*. En l'an de —, قد تاهن مسیحی *pada tāhun mesēhi*.

GRÂCE, remerciement, شکور *śukūr*. Mille grâces soient rendues à Dieu, سربو شکور بکی الله *sa-rību śukūr bagī allah*. Je vous rends —, اکو مشورچف شکور کفدام *aku*

meng-ūxap šukūr ka-padā-mu.
 Actions de grâces venant du cœur,
 تریبت در دها تی *šukūr yang*
terbit dari-pada hāti. Sacrifice
 d'actions de grâces, قربان شکور
korban šukūr.

GRÂCE, charme, bonnes manières,
 سری *sri*, فری سوڤن *prī sūpan*,
 کلکون یغ *ka-lakūn*, روڤ مانس
ka-lakū-an yang mānis, فری
 ایلق *prī ēloq.* La — de son visage,
 سری مکن *sri mukā-ña.* La —
 est répandue sur vos lèvres, فغسین
 سده ترمغه ڈد بیریام *pergasih-an su-*
dah ter-tumpah pada bibir-bibir-
mu. De bonne —, دغن رضا هاتی
dengan redlā hāti. Il l'a fait de
 bonne —, دیوتیاله ایت دغن رضا هاتی
di-būat-ña-lah itu dengan redlā
hāti. De — ! je t'en prie, اڤاله
apā-lah, اڤاله کران *apā-lah kirā-ña*,
 گراغن *garāng-an.*

GRACIABLE, adj., یغ داڤت دامڤونی
yang dapat di-ampūn-i.

GRACIER, v. a., faire grâce, مغمڤونی
meng-ampūn-i. — un criminel,
 مغمڤونی اورغ برساله *meng-ampūn-i*
orang ber-salah.

GRACIEUSEMENT, adv., دغن سوڤن
dengan sūpan-ña, دغن فغسین
dengan pantas-ña.

GRACIEUSETÉ, s. f., فری مجلس
prī mujelis, فری فغسین *prī pantas*,
 فری سوڤن *prī sūpan.*

GRACIEUSETÉ, gratification, انگره
anugrah, بقسس *baksis.*

GRACIEUX, EUSE, adj., aimable,
 affable, یغ برسری *yang ber-sri*,
 فری *mujelis*, مانس *mānis*, فری
 سوڤن *sūpan*, فغسین *pantas.*

Figure gracieuse, موك یغ مجلس
mūka yang mujelis. Manières gra-
 cieuses, کلکون یغ مانس *ka-lakū-*
an yang mānis. Son port est —,
 سیکفن فغسین *sikap-ña pantas.*

GRADATION, s. f., augmentation
 successive et par degrés, حال نایق
 بر فغکت ۲ *hāl nāik ber-pangkat-*
pangkat, حال برتبه فرلاهن ۲ *hāl*
ber-tambah perlahan-perlahan.

GRADE, s. m., degré, rang, فغکت
pangkat, درجه *darajat*, مرتبه *mer-*
tabat. Le — de général, فغکت
 جندرال *pangkat jendral.* Un —
 élevé, یغ فغکت یغ تشکی *pangkat yang*
tinggi.

GRADIN, s. m., فغکت *pangkat.* Il
 est sur le second —, ای دودق آتس
 یغ فغکت ۲ *ia duduk atas pang-*
kat yang ka-dua.

GRADINS, au pl., bancs au-dessus
 les uns des autres, یغ بر فغکت ۲
bangko-bangko yang ber-pangkat-
pangkat.

GRADUATION, s. f., فری درجه *prī*
darajat, فری دهاگی درجه *prī di-*
bahāgi darajat.

un — de sagesse, بودی سدیکت فون *būdi sa-dikit pūn tiāda*.

GRAIN, bourrasque, ریبت *rībut*,
اغن ریبت *āgin rībut*, طوفان *tūfān*.

Un — venant de l'est, اغن ریبت
در تیر *āgin rībut deri tīmur*.

GRAINE, s. f., بیجی *biji*, بنه *benih*.
— de coriandre, کتبر *biji*

katumbar. De la bonne —, بنه بیخ
باق *benih yang baik*. Semer de
la —, منابر بجمین *menābur biji-*
biji-an. Monter à —, بر بجمی *ber-*
biji. Car le maïs était à —, کارن
جا کخ بر بجمیله *kārna jākung ber-*
biji-lah.

GRAINETIER, s. m., اورخ جول
بجمین *ōrang jūal biji-biji-an*.

GRAISSAGE, s. m., action de
graisser, فغکسوکن دغن لتق *perg-*
gosōk-an degan lemāk, فغرافن
perg-urāp-an.

GRAISSE, s. f., کمتق *lemāk*, کمتق
میتق *gumūk*, ککموکن *ka-gumūk-an*, میتق
mīnāk. — de mouton, لتق دمب

lemāk domba. — de porc, لتق بابی
lemāk babi, میتق بابی *mīnāk babi*.

Chandelle de —, دین درؤد کمتق,
dāan deri-pada gumūk. Faire
fondre de la —, منچایرکن لتق
men-xāer-kan lemāk. La — de la terre,
ککموکن تانه *ka-gumūk-an tānah*.

Loc. La — ne l'étouffe pas, il
est maigre, ای بائق کورس *ia bānāk*

kūrus. Faire de la —, dormir
beaucoup, تیدر بائق *tīdor bānāk*.

GRAISSER, v. a., oindre de graisse,
ملولت *me-lūlut*, مغورث *merg-urap*,

مغکوسق دغن لتق *merg-gōsōk degan*
lemāk. — avec du beurre, مغکوسق
دغن منتیک *merg-gōsōk degan*
mantēga.

GRAISSER, salir, rendre crasseux,
منچمکن *mergōtor-kan*, منچمکن
men-xumār-kan.

Loc. prov. — la patte, donner
de l'argent pour corrompre, مبرى
سوف *mem-brī sūwap*. — les
épaules, bâtonner, دغن مورک
memūkul orang degan rōtan.
— ses bottes, se préparer à partir,
برلشکف اکن برجالن *ber-langkap*
ākan ber-jālan.

GRAISSEUX, EUSE, adj., سروف لتق
sa-rūpa lemāk, برمیتق *ber-mīnāk*.

GRAISSEUX, sale, کوتر *kōtor*, چمر
xumār.

GRAMEN, s. m., plante, رمفت
rumpūt.

GRAMINÉE, adj., تبسه تمبوهن بیخ
برمفت *tumbuh-tumbūh-an yang*
be-rumpūt. Les graminées, رمفت
rumpūt-rumpūt-an.

GRAMMAIRE, s. f., علم نحو *ilmu*
nehū, علم صرف *ilmu şeref*. Les
règles de la —, شرط علم نحو *şart*
ilmu nehū, شرط بهاس *şart bahāsa*.
— de la langue malaise, علم النحو

لاڤر يڭ ساغت *lāpar yang sāngat*. La grande voile, لاير آڭخ *lāyar āngung*. — chemin, جان راي *jālan rāya*. — parleur, يڭ بركات بايق *yang ber-kāta bāñak*, فليتر *pe-litar*. Un — nez, هيدڭ منجڭ *hidung munjung*. Une grande personne, اورڭ يڭ تله *orang yang telah*, بالغ *orang yang telah bāliq*.

Loc. Marcher à grands pas, برجان لكس *ber-jālan lekās*, برجان كڭكڭ كويق *ber-jālan kang-kang kōyāk*. Faire de — cœur, ممبوت دغن رضا هاتي *mem-būat dengan redlā hāti*. Grand Dieu! نينق الهك *inink ilah-ku*. Grands-parents, نينق *nēnek*.

GRAND, s. m., des principaux d'un pays, اورڭ كاي *orang kāya*, اورڭ بسر *orang besār*. Tous les grands se présentent au roi, سكل *skel*, اورڭ بسر مڭهادف راج *segala orang besār mēng-hādap rāja*.

GRAND'-CROIX, s. m., بنتڭ بسر *bintang besār*, يڭ ماماكي بنتڭ بسر *yang memākey bintang besār*.

GRANDE-MARÉE, s. f., اير فاسڭ بسر *āyer pāsang besār*.

GRANDEMENT, adv., بايق *bāñak*, امت *āmat*, تر لالو *ter-lālu*. Il se trompe —, اي سست بايق *ia sesāt bāñak*.

GRANDEUR, s. f., qualité de ce qui est grand, كيسان *ka-besār-an*,

بسرك *besār-ña*. La — de la porte, بسرك فتوايت *besār-ña pintu itu*. Ces deux personnes sont de même —, دو اورڭ ايت سام بسرك *dūa orang itu sāma besār-ña*.

GRANDEUR, hauteur, كڭكڭين *ka-tinggi-an*.

GRANDEUR, étendue, كلواسن *ka-luās-an*.

GRANDEUR, excellence, sublimité, dignité, كيسان *ka-besār-an*, كلياين *ka-mulīa-an*. La — de Dieu, كيسان الله *ka-besār-an allah*. Aspirer aux grandeurs, برايشن اكن *ber-īngin akan ka-besār-an*. Etre ébloui par les grandeurs, مغرور درڭد كيسان *magrūr deri-pada ka-besār-an*.

GRANDEUR, d'âme, بنر يڭ همة *himmat yang benur*.

Loc. Regarder quelqu'un du haut de sa —, له مڭهت موده *me-lihat mūdah*.

GRANDIOSE, adj., sublime, انده *indah-indah*, ملي *mulīa*, جليل *jelil*.

GRANDIR, v. n., منجادي بسر *men-jādi besār*, برتبه *ber-tumbuh*.

GRANDISSIME, adj., très grand, بايق بسر سكال *besār sa-kālī*, بايق بسر *bāñak besār*.

GRAND'-MÈRE, s. f., نينق فرمڭون *nēnek perampuan*.

GRAND'-MESSE, s. f., میس یخ دپایی *mīsa yang di-nāni*.

GRAND-PÈRE, s. m., نینق لکلایکی *nēnek laki-lāki*.

GRAND-PRÊTRE, s. m., امام بسر *imām-besār*.

GRAND - TURC, s. m., سلطان روم *sultān rūm*.

GRAND-VICAIRE, s. m., جنج بسر *jenang besār*, جنج اسقف *jenang uskup*.

GRANGE, s. f., جلافتح *jelāpang*, تمفت ثبانه *tampat penebāh-an*. Battre en —, ملو بر *menebāh*, ملو بر *me-lūbur*.

GRANIT, s. m., باتو بتل *bātu betul*.

GRANIVORE, adj., یخ ماکن بججیین *yang mākan biji-biji-an*.

GRANULATION, s. f., قمبتیرین *pem-butir-an*. — de la poudre à canon, قمبتیرین اوبت بدل *pem-butir-an obat bedil*.

GRANULATIONS, lésions organiques, تمبوهن داگخ *tumbūh-an dāgīng*.

GRANULEE, v. a., réduire en grains, ممبوترکن *mem-būtir-kan*.

GRAPHIQUE, adj., تر تولىس *ter-tulis*, فری *di-tulis*. Système —, فری *pri penulis-an*.

GRAPHOMÈTRE, s. m., قشهورکر *peng-hūkur pen-jūru-pen-jūru*.

GRAPPE, s. f., تندن *tandan*, سیسر *sīsir*, سیکت *sikat*. Une — de raisin,

ستندن بوه اغگور *sa-tandan būah anggūr*. Une — (régime) de bananes, فیسخ سسیسر *pīsang sa-sīsir*. Cueillir une —, مگگنتس تندن *merg-gentas tandan*.

GRAPPILLER, v. a., موعت تندن ۲ *memūngut tandan-tandan būah anggūr yang ka-tīnggāl-an*.

GRAPPILLON, s. m., petite grappe, تندن کچل *tandan kecil*.

GRAPPIN, s. m., ساوه تربیح *sāuh terbang*. Jeter le —, منچفق ساوه *men-campak sāuh terbang*.

GRAS, SE, adj., qui a beaucoup de graisse, گمق *gumuk*, گفق *gepuk*, تمبن *tambun*. Une personne grasse, اورغ گمق *orang gumuk*. Devenir —, منجادی گمق *men-jādi gumuk*. Terrain —, تانه گمق *tānah gumuk*.

GRAS, qui a été engraisé, برتمبن *ber-tambun*. Le bœuf —, لمو برتمبن *lembu ber-tambun*. Une poule grasse, یخ برتمبن *sa-ikor hāyam yang ber-tambun*.

GRAS, viande, داگخ *dāgīng*. Faire —, ماکن داگخ *mākan dāgīng*. Soupe grasse, سوڤ داگخ *sōp dāgīng*.

Le GRAS de la jambe, بوه بتس *būah betis*, جنتخ بتس *jantung betis*.

Le gras du bras, بوه لاغن *būah lāngan*.

GRAS-DOUBLE, همفدل لمبو *ham-pedāl lembu*.

GRASSEMENT, adv., à son aise, دغن دغن سنغن *dengan dengan senàng-ña*.

GRASSEMENT, abondamment, généreusement, دغن لغه *dengan lim-pah*.

GRASSET, TE, adj., un peu gras, گمق سديكت *gumùk sa-dìkit*.

GRASSEYER, v. n., برتيلر *bertelur*.

GRATIFICATION, s. f., انكره *anugrah*, كرنى *karunìa*. Donner une —, ممبرى انكره *mem-brì anugrah*.

GRATIFIER, v. a., مشكراهى *meng-anugrah-i*, مشرنياءى *mengāruniā-i*. Le roi le gratifie de dix mille piastres, راج ايت مشكراهى قدان *rāja itu meng-anugrah-i padā-ña sa-laksa ringgit*.

GRATIFIER, ironiq. — quelqu'un de ses fautes, ممبريه ساله درين اتس *mem-būbuh sālāh dirī-ña ātas orang lain*. — quelqu'un d'un soufflet, ممبرى تمفرقد اورغ *membri tampar pada orang*.

GRATIN, s. m., كرك *keràk*. — du riz, كرك ناسى *keràk nāsī*.

GRATIS, adv., سكاسه *sa-kāsih-kāsih*, دغن تياد باير *dengan tiāda bāyar*. Vous avez reçu —, كاموسده *kāmu sudah tarīma sa-kāsih-kāsih*.

GRATIS, au fig., sans preuves. Il dit cela —, دكتانن ايت تئافى تياد *di-katā-kan-ña itu tetāpi tiāda ia meñungguh-kan itu*.

GRATITUDE, s. f., شكور *šukūr*, تريم كاسه *tarīma kāsih*. Exprimer sa —, مغوچف شكور *meng-ūxap šukūr*.

GRATTE-CUL, s. m., بوه فوهن ماور *būah pōhon māwar*.

GRATTELLE, s. f., كودس كرع *kūdis krèng*.

GRATTER, v. a., مشكارق *meng-gāruk*, مشكورس *meng-gāris*, مشكارس *meng-gōris*. — la tête, مشكارق كفال *meng-gāruk kapāla*. — la terre, مشكارس تانه *meng-gāris tānah*.

GRATTER, râcler, raturer, مشيكس *mengikis*.

GRATTER, râper, مشوكر *mengūkur*.

Loc. prov. Gratter quelqu'un où il lui démange, dire quelque chose qui lui est agréable, اورغ مشتق *orang meng-antuk di-sūrung-kan bantal*.

SE GRATTER, v. pron., مشكارق *meng-gāruk diri*. Se — la tête, مشكارق كفال درين *meng-gāruk kapāla dirī-ña*.

GRATTOIR, s. m., مشكارق *meng-gāruk*, مشكارس *meng-gāris*, كيكسن *kikis-an*, ككورن *kukūr-an*.

GRATUIT, E, adj., fait ou donné sans intérêt, دغن اختيارن *dengan*

yang di-brī dengan iktiyār-ña. **یغ**
 ۲ دغن سکاسه ۲ yang di-brī dengan
 sa-kāsīh-kāsīh. Don —, **انگره یغ**
 anugrah yang
 di-anugrah-kan dengan iktiyār-
 ña.

GRATUIT, sans fondement, sans
 raison, **تیاد دغن سببن** tiāda dengan
 sebab-ña.

GRATUITEMENT, adv., de pure
 grâce, **دغن سکاسه ۲** sa-kāsīh-kāsīh,
دغن dengan tiāda bāyar, **چومه ۲**
 xūmah-xūmah.

GRATUITEMENT, sans raison, **سمنآ**
 sa-menā-menā. Ils m'ont haï —,
ماریکیت سده مینچی اکو سمنآ ma-
 rīka-itu sudah mem-benxi āku
 sa-menā-menā.

GRATUITEMENT, sans preuve,
دغن تیاد منکهکن dengan tiāda me-
 negūh-kan. **دغن تیاد دلیل** dengan
 tiāda delil.

GRAVE, adj., pesant, **برت** brāt.

GRAVE, important, **برت** brāt, **بسر**
 besār. Péché —, **دوس یغ برت** dōsa
 yang brāt. Affaire —, **فکرچان یغ**,
 pe-karjā-an yang brāt. Sujet
 —, **پورکار بسر** porkāra besār. Mala-
 die —, **ساکت فایه** sākit pāyah.

GRAVE, sérieux, **بروانغ** ber-mā-
 nūng, **مورغ** mūrung. Paroles graves,
پرکاتان یغ سغکه ۲ per-katā-an yang
 surguh-surguh.

GRAVE, au fig., qui parle avec
 sagesse, **بجقسان** bijaksāna, **بربودی**
 ber-būdi.

GRAVE, bas et profond (ton),
بوپی سایف sāyup. Un ton —, **بوپی**
 būni sāyup.

GRAVÉ, E, part. pas. du v. graver,
تراوکر ter-ūkīr, **تراوکر** ter-pāhat
 ter-pāhat. — avec un poinçon de
 fer, **تراوکر دغن لادغ بسی** ter-pāhat
 dengan lādīng besi.

GRAVÉ de la petite vérole,
برچاچر ber-xāxar.

GRAVELEUX, EUSE, adj., mêlé de
 gravier, **یغ برچمشر دغن کرسق** yang
 ber-xampur dengan kersik, **یغ اد**
 yang ada kersik dālam-
 ña.

GRAVELEUX, qui est sujet à la
 gravelle, **برساکت باتو** ber-sākit batu.

GRAVELLE, s. f., maladie, **ساکت**
 sākit batu.

GRAVEMENT, adv., d'une manière
 grave, **دغن سنونه** dengan senūnuh,
دغن سغکه ۲ dengan surguh-
 surguh, **دغن کبسان** dengan ka-
 besār-an. Marcher —, **برجالن دغن**,
 ber-jālan dengan ka-besār-
 an. Parler —, **برکات دغن سغکه ۲** ber-
 kātā dengan surguh-surguh.

GRAVEMENT, beaucoup, forte-
 ment, **بابق** bāñak, **ساعت** sāngat.
 — malade, **بابق ساکت** bāñak sākit.
ساکت فایه sākit pāyah.

GRAVER, v. a., tracer avec le burin, مغوکر *meng-ūkīr*, مہمت *me-māhat*. — sur la pierre, مغوکر آتس *meng-ūkīr ātas bātu*. — sur une feuille de métal, مغوکر فراد *meng-ūkīr prāda*.

SE **GRAVER** dans la mémoire, مغوکر محفوظکن *meng-hifetl-kan*. Se graver dans le cœur, منارہ دالم ہاتی *menāruh dālam hāti*.

GRAVEUR, s. m., اورغ مغوکر *ōrang meng-ūkīr*, فرغ مغوکر *perg-ūkīr*.

GRAVIER, s. m., کرسق *kersik*, فراسر کاسر *pāsir kāsar*.

GRAVIE, v. n., ممانجات *memanjat*, نایق *nāik*. — au haut des remparts, ممانجات کوت *memanjat kōta*. — une montagne, مینیکی کونخ *me-naik-i gūnung*.

GRAVITATION, s. f., کواس مہیل *kuāsa meng-hēla*, کواس مہیسف *kuāsa meng-hīsap*.

GRAVITÉ, s. f., کبراتن *ka-brāt-an*. Force de —, صفة *ṣifat ka-brāt-an*. Centre de —, فرست کبراتن *pūṣat ka-brāt-an*.

GRAVITÉ, importance, کبراتن *ka-brāt-an*, فری یغ بسر *prī yang besār*. La — d'une faute, کبراتن سواتو *ka-brāt-an suātu dōsa*.

GRAVITÉ, contenance sérieuse, لاکو یغ سنونہ *lāku yang senūnuh*,

فری یغ محتشم *prī sūpan*, فری سوئن *prī yang muhtašem*.

GRAVITER, v. n., دہیل *di-hēla*, دہیسف *di-hīsap*.

GRAVOIS, s. m., partie grossière du plâtre, کافر تمبق یغ کاسر *kāpur tumbuk yang kāsar*.

GRAVOIS, menus débris de démolition, چہہ ٹچاہن کریوہن *pexāh-pexāh-an ka-rubūh-an*.

GRAVURE, s. f., action, art de graver, فرغیکن *perg-ukīr-an*.

GRAVURE, chose gravée, کیرن *ukīr-an*, پھاتن *pahāt-an*.

GRÉ, s. m., bonne volonté de faire, اختیار *ikhtiyār*, رضا *redlā*, کھندق *ka-hendaq*. De plein —, دغن اختیار *dengan ikhtiyār-ña*. Au — de sa femme, تورت کھندق *tūrut ka-hendaq binī-ña*. Bon —, mal —, اتو دغن اختیار *ataw dengan ikhtiyār-ña ataw dengan dipaksa*. De — à —, برسما دغن *ber-sama-sāma dengan redlā hāti*.

GREC, QUE, adj., روم *rūm*, یونانی *yunāni*. Un —, اورغ روم *ōrang rūm*.

GRÈCE, s. f., نگری روم *nagrī rūm*.

GREDIN, E, s., اورغ هین *ōrang hīna*, قیمت *peminta*, جاہت *jāhat*.

GRÉEMENT, s. m., action de gréer, فلشكائن *pe-langkâp-an*, حال ملشكفن كفل *hâl me-langkap-kan kapâl*.

GRÉEMENT, tout ce qui sert à gréer, سرب ٢ اكن ملشكفن كفل *serba-serba ākan me-langkap-kan kapâl*.

GRÉER, v. a., ملشكف *me-langkap*, مېديان *meñediā-kan*. — un navire, ملشكفن كفل *me-langkap-kan kapâl*.

GREFFE, s. m., bureau de greffier, ييلق ثپورت حكم *bilik peñurat kukum*.

GREFFE, s. f., ente, چايخ كمبارى *xābang kambār-i*, چايخ چشكوكن *xābang xargkūk-an*.

GREFFE, action de greffer, حال مغمبارى *hâl mengambār-i*.

GREFFER, v. a., enter, مغمبارى *mengambār-i*, منچشكفن *men-xargkūk-kan*. — sur l'olivier franc, مغمبارى فد ثوهن زيت ييخ خاص *mengambār-i pada pōhon zeit yang kās*.

GREFFIER, s. m., ثپورت حكم *peñurat hukum*.

GRÈGE, adj., منته *mentah*. De la soie — سوتر منته *sūtra mentah*.

GRÊLE, adj., رمفخ *lampey*, رمفخ *ramping*, مرسق *mersik*. Tige — تانكي ييخ لمي *tankey yang lampey*.

Corps — توبه مرسق *tūbuh mersik*.

Voix — سوار سوار سنى *suāra senī*, مرسق *suāra mersik*.

GRÊLE, s. f., pluie gelée, رمبن *rambon*, هوجن باتو *hūjan bātu*.

Fig. Une — de traits, اتق فانه *ānak pānah yang lebūt*.

GRÊLÉ, E, part. pas. du v. grêler, abimé par la grêle. Vigne grêlée, تنامن ثوهن اغكور ييخ دروسقن اوله *tanām-an pōhon anggūr yang di-rūsak-kan ūleh hūjan bātu*.

GRÊLÉ, marqué de la petite vérole, ييخ برچاچر *yang ber-xāxar*.

GRÊLER, v. a., dévaster par la grêle, مروسقن دغن هوجن باتو *me-rūsak-kan dengan hūjan bātu*.

GRÊLON, s. m., بوه اير بكو *būah āyer bakū*, باتو اير رمبن *bātu āyer rambon*.

GRELOT, s. m., گنت *genta*. — au cou des animaux, كرنچخ *keroncong*.

Loc. Attacher le —, faire le premier une chose qui paraît difficile, برچاكت فكريچان ييخ سوكر *ber-xākap pe-karjā-an yang sūkar*.

GRELOTTER, v. n., trembler, كملوكت *gemelūgut*, مشكلكت *gemelūtuk*.

GRÉMIAL, s. m., كاين رباان تون *kāin ribā-an tūan uskuf*.

GRENADE, s. f., fruit du grenadier, *būah datīma*. Les grains de la — , *بجیجی دلیم biji-biji datīma*. Fleur de — , *بوغ دلیم būrga datīma*.

GRENADE, boule de métal creuse, pleine de poudre, *فلورویخ دالمن اوبت pelūru yang dālam-ña obat bedil*.

GRENADIER, s. m., arbre, *ثوهن دلیم pōhon datīma*.

GRENADIER, soldat d'élite, *سلدادو یخ ترپیلله soldādo yang ter-pīlih*.

GRENAILLE, s. f., menus grains de métal, *بوتیر būtir*. — d'argent, *بوتیرا فیرق būtir-būtir pēraḡ*. — de plomb à tirer, *قنابر سنافخ penābur senāpang*.

GRENAILLE, rebut de graines que l'on jette aux volailles, *بجیجی یخ کورخ بایق یخ دبری اورخ قد هایم biji-biji yang kūrang bāiḡ yang di-brī ōrang pada hāyam*.

GRENAT, s. m., pierre précieuse, *یاقوت yāḡūt*, *باتو داره batu dārah*.

GRENAUT, s. m., poisson à grosse tête, *ایکن یخ کفلان بسر ikan yang kapalā-ña besār*.

GRENER, v. a., réduire en petits grains, *مرمقن جادی سفرت فاسر me-remūḡ-kan jādi seperti pāsir*.

GRENER, v. n., produire de la graine, *بریجی ber-biji*.

GRENETIER, v. grainetier.

GRENIER, s. m., lieu où l'on serre les grains, *جلافتح jelāpang*. Ramasser le blé dans le — , *مغملکن مرغمپول-کان گندم کدالم جلافتح mergumpul-kan gundum ka-dālam jelāpang*.

GRENIER, le dernier étage d'une maison, *لوتیخ loting*, *تغکت tingkat*, *تغکت لوتیخ tingkat loting*. De la cave au — , *در باوه سمعی کاتس deri bāwah sampey ka-ātās*.

GRENOUILLE, s. f., *کاتق katak*, *لنج lanxa*, *کودق kōdok*.

GRENOUILLE, s. f., *راو کودق rawa kōdok*, *تغت کاتق tampat kataḡ*.

GRENU, E, adj., plein de grains, *اسین بیجی penūh biji-biji*, *یسه بیجی isī-ña biji*.

GRÈS, s. m., *باتو فاسر batu pāsir*.

GRÉSIL, s. m., *هوجن باتو کچل hūjan batu keḡil*.

GRÈVE, s. f., *تمقت کرسق tampat kersik*.

GREVER, v. a., faire tort, accabler, *ممبراتی مرغانیāya*, *ممبراتی mem-brāt-i*.

GRIBOUILLAGE, s. m., mauvaise écriture, *یخ کوست ۲ tulis-an yang kūsut-kūsut*.

GRIEF, s. m., dommage, préjudice, *روگی rūḡi*, *انیای aniāya*.

GRIEF, plainte, *ادو ādu*, *فغدومن perg-adū-an*. Exposer ses griefs,

مغدوکن حالن *meng - adū - kan hāl-
ña.*

GRIEF, GRIÈVE, adj., grand, énorme, برت *brät*, بسر *besär*. Une faute griève, یغ برت *sālah yang brät*.

GRIFFE, s. f., ongle crochu, چاکر *xākar*, کوکو *kūku*. — d'un lion, چاکر سیخ *xākar sīga*. — d'une poule, چاکر هایم *xākar hāyam*.

GRIFFE, empreinte d'une signature, چف *xàp*, تافق تاغن *tāpak tārgan*. Apposer sa —, ممبره تافق *mem-būbuh tāpak tārgan-ña*.

GRIFFER, v. a., منچاکر *men-xākar*, ممبر دغن چاکر *meñambar dengan xākar*.

GRIFFON, s. m., sorte d'oiseau de proie, بورخ نسر *būrx nasär*, رورق ۲ بگکی *rūwaḳ-rūwaḳ bangkey*.

GRIFFON, oiseau fabuleux, کرد *garūda*.

GRIFFONNAGE, s. m., mauvaise écriture, یغ برکوست ۲ *tulis-an yang ber-kūsut-kūsut*, تلیسن یغ *tulis-an yang se-perti xākar hāyam*.

GRIFFONNER, v. a., منولس برکوست ۲ *menūlis ber-kūsut-kūsut*, منچاکر *men-xākar*.

GRIGNON, s. m., croûte de pain bien cuite, کولت روتی یغ دتائق بایق *kūlit rōti yang di-tānak bāik*.

GRIGNOTER, v. a., مخیکل *mengikil*.

GRIGOU, s. m., avare, اورغ کیکر *ōrang kikir*.

GRIL, s. m., لنتی ثمغکخ *lantey pemanggang*, کسکیسی بسی *kisi-kisi besi*.

Fig. Etre sur le —, dans une situation douloureuse, دودق دالم *dūduḳ dālam ka-susāh-an*.

GRILLADE, s. f., viande grillée, داگخ ثمغکخ *dāgīng panggang*.

GRILLAGE, s. m., treillis, کسکیسی *kisi-kisi*, جلال *jala-jāla*. — en laiton, جلال تمباک *jala-jāla tembāga*.

GRILLAGEUR, EUSE, s., توکخ کسکیسی *tūkang kisi-kisi*, چندی جلال *pan-dey jala-jāla*.

GRILLE, s. f., assemblage de barreaux, کسکیسی *kisi-kisi*. — en bois, کسکیسی کایو *kisi-kisi kāyu*. — de fenêtre, کسکیسی جنیدل *kisi-kisi jandēla*.

GRILLÉ, E, part. pas. du v. griller, au feu, کورخ ثمغکخ *gōrēng panggang*.

GRILLÉ, desséché, لایر *lāyur*. — par le soleil, لایر اوله فانسن متهاری *lāyur ūleh pānas-ña mata-hāri*.

GRILLÉ, E, s., muni d'une grille, برجلجال *ber-kisi-kisi*, جلال *ber-jala-jāla*. Une porte grillée, فتویغ برکسکیسی *pintu yang ber-kisi-kisi*.

GRILLER, v. a., faire cuire sur le gril, مشکخ memanggag, مباکر mem-bākar.

GRILLER, dessécher, ملاير me-lāyur. Le soleil grille l'herbe, متهاير رمفت mata-hāri me-lāyur rumput.

GRILLER, v. a., munir d'une grille, مبوبه ککسيي mem-būbuh kisi-kisi.

GRILLON, s. m., چشکرک xangkrèk, جشکرک jangkrèk, چشکرت xangkerit.

GRIMACE, s. f., contorsion du visage, کننت kenñut.

GRIMACE, au fig., feinte, dissimulation, فرثور pura-pūra, فری یخ pri yang xūlas.

GRIMACEE, v. n., مغننت mergenñut, کرنجه kerenzeh.

GRIMACIER, ÈRE, adj., یخ بیاس یخ yang biāsa mergenñut, مغننت یخ yang ter-kenñut.

GRIMAUD, E, adj., maussade, مورغ mūrang, یخ برسوغت yangber-sūgut.

GRIMOIRE, s. m., کتاب منترا kitāb mantrā, کتاب اورغ هباتن kitāb orang hobāt-an.

GRIMPANT, E, adj., یخ منجبت yang memanjat.

GRIMPANT, des plantes, ملیلت me-lilit. Haricot —, کاچخ لیلت kaxang lilit.

GRIMPER, v. n., منجبت memanjat.

— sur un arbre, کایو منجبت مهنجبت memanjat pōhon kāyu.

GRINCEMENT, s. m., گراتن gerāt-an, فشرانن pengarāt-an. Il y aura des pleurs et des grincements de dents, دسان اکن اد تغيسن دان فشرانن کککيي di-sāna ākan ada tangis-an dān pengarāt-an gigi-gigi.

GRINCEE, v. a., les dents, مشکرت meng-gerat, مغارت mengārat. Ils grinçaient les dents contre lui, مریکئیت کارتله ککککئین اتسن marika-itu kārat-lah gigi-gigi-ña atas-ña.

GRIPPE, s. f. Prendre quelqu'un en —, مبنجی اورغ دغن تباد سبن mem-benxi orang dengan tiāda sebab-ña.

GRIPPER, v. a., attraper, saisir, منغکف menangkap, ممربت me-rebūt, منچاڤی men-xāpey, ممبر meñambar.

SE GRIPPER, v. pron., se froncer, منجادی کرت men-jādi kerut.

GRIPPE-SOU, s. m., اورغ avare, یخ منچهاری انتخ orang kikir, یخ ککیرن یخ من-خاهاری untug dengan kikir-an.

GRIS, E, adj., ورن کلابو warna kelabu, هیتم برچمفر فوته hitam bercampur pūtik. Etoffe grise, کاین کاین kاین kelabu warnā-ña.

Un temps GRIS, لاغت برميك *lāngit ber-mēga*.

Il est tout GRIS, رمبتن فوته *rambut-ña pūtih*, رمبتن اوبن *rambut-ña ūban*.

Fig. Etre un peu —, à demi ivre, مسته مابق *sa-tergah mābuk*.

GRISAILLE, s. f., كمبر ورن هابو *gambar warna hābu*.

GRISÂTRE, adj., ورن كلابو *kelābu*, ورن هابو *warna hābu*.

GRISER, v. a., مابقن *me-mābuk-kan*. Un verre de vin le grise, سواتو گلس اغكور مابقن دى *suātu gelās anggūr me-mābuk-kan dīa*.

SE GRISER, v. pron., جادى مسته مابق *jādi sa-tergah mābuk*.

GRISETTE, s. f., jeune ouvrière de mœurs légères, فرمفون كندق *kendak*, فرمفون جنجال *perampūan janjāla*.

GRISON, NE, adj., يڭ جادى فوته *yang jādi pūtih*, رمبتن *rambut-ña*.

GRISON, s. m. pop., اڭدى *kaldey*.

GRISONNER, v. n., رمبت جادى فوته *rambut jādi pūtih*, جادى اوبن *jādi ūban*.

GRIVOIS, E, adj., éveillé, alerte, گمر دان برانى *gamār dān berāni*.

GROG, s. m., منومن درؤد اير دان *minūm-an deri-pada āyer dān ārak*.

GROGNARD, E, adj., يڭ برسوشت ۲ *yang ber-sūngut-sūngut*, اورغ چومل *ōrang xūmil*.

GROGNEMENT, s. m., cri des pourceaux, كركر *kurkur*, جرکه *jerkeh*.

GROGNEMENT, murmure, سوشت *sūngut*.

GROGNER, v. n., crier comme les pourceaux, كركر *kurkur*.

GROGNER, murmurer, برسوشت *ber-sūngut*, مشارغ چومل *xūmil*, مشارغ *me-ryārung*.

GROIN, s. m., museau du cochon, جوغر بابى *jūngur bābi*.

GROMMELER, v. n., مغولم *mengūlum*, برسوشت *ber-sūngut*.

GRONDEMENT, s. m., bruit sourd, گوره *gūruh*, بوپى سايف *būni sāyup*.

GRONDER, v. a., gourmander de paroles, منست *me-nista*, منكر *me-negūr*, مشجارى *meḡ-ajār-i*. Grondez-le sévèrement, نستاله اكن دى *nistā-lah ākan dīa* dengan per-katā-an yang krās.

GRONDER, v. n., murmurer, برسوشت *ber-sūngut*, مشارغ *me-ryārung*. —, comme un animal, مندرم *men-derām*, مشكرم *meḡ-gerām*.

GRONDER, faire un bruit sourd, بر بوپى سايف *ber-būni sāyup*. —, comme le tonnerre, گوره *gumūruh*, گنتر *guntur*. Le canon grondait, مريم ايت فون بر پيله سفرت گنتر

marīam itū pūn ber-buū-lah se-perti guntur.

GRONDERIE, s. f., réprimande, نستا nista, تگورن tegūr-an.

GRONDEUR, EUSE, adj., qui aime à gronder, منست يڭ سوك yang sūka me-nista, فنكر penegūr.

GROS, SE, adj., qui a beaucoup de volume, بسر besār. Un — arbre,

پوهن کايو يڭ بسر pōhon kāyu yang besār. Grosse tête, کفال بسر kapāla besār. — ventre, ثرت بسر prūt besār. De gros animaux, بناخ يڭ

binātang yang besār. GROS, qui a de l'embonpoint, گمۇك gumuk, تمبن tambun. Un — enfant, بودق يڭ كقت būdak yang gumuk. Un — bœuf, لمبو تمبن lembu tambun.

GROS, opposé à fin, کاسر kāsar. Grosse toile, کاین کاسر kāin kāsar. De — souliers, کاست کاسر kāsut kāsar. — fil, بنڭ کاسر benṅ kāsar. Du — sable, کرسق kersiq. Grosses lèvres, بيبير تبل bībīr tebāl.

GROS, riche, opulent, کای kāya, بسر besār. Un — marchand, داڭڭ dāṅṅ besār, سوداگر sūdāgar. Un — personnage, اورڭ بسر orang besār.

GROS, considérable, بايق bāñak. Obtenir un — gain, برلاب بايق

ber-lāba bāñak, براوله بايق اتڭ ber-ūleh bāñak untung. Parier —, مناره بايق وڭ menāruh bāñak wang.

GROSSE, femme enceinte, بنتڭ bunting, حامل hāmīl. Une femme —, فرمون يڭ بنتڭ perampūan yang bunting. La princesse devint —, مك تون قترى تون حاملله maka tūan putrī pūn hāmīl-lah.

Loc. — mots, فرکئان کاسر perkatā-an kāsar. Grosse vérité, کبنارن يڭ پات ka-benār-an yang nāta. — péché, دوس يڭ برت dōsa yang brāt. Grosse querelle, فربتاهن per-bantāh-an besār. — rire, ترتاو گلتي ۲ ter-tāwa gelak-gelak. — bleu, بيرو توا biru tūa. — vert, هيجو توا hijaw tūa. Grosse voix, سوار سايف suāra sāyup. Avoir le cœur —, جادی ساکت هاتی jādī sākīt hāti. La mer devient grosse, لاوت برچابل laut ber-xābul.

En GROS, بورڭ bōrong. Faire le commerce en —, ممبورڭ mem-bōrong. En —, ensemble, سکلين sa-kalī-an. Ils sont dix personnes tout en —, سکلين سڦوله اورڭ sa-kalī-an-ña sa-pūloh orang.

GROS, s. m., la plus grande partie, له درڤد سڦه ka-bañak-an, لبه درڤد سڦه lebhèr deri-pada sa-tergah.

GROSSE, s. f., douze douzaines, دو بلس لوسن بايق dūa belàs lōsin bāñak-ña.

GROSSE, expédition d'un écrit, سورت ديبير *sūrat salīn-an*, سلين *salīn-an*, سورت ديبير *sūrat dubīr*.

GROSSESSE, s. f., état d'une femme enceinte, حال بنتخ *hāl buntīng*, حامل *hāl hāmīl*, بنتخن *buntīng-ña*. Sa — arriva à son terme, بنتخن كنفله *buntīng-ña genāp-lah*.

GROSSEUR, s. f., بسرن *besār-ña*. Ces deux arbres sont d'une égale —, ثوهن ذو باتخ اين سام بسرن *pōhon dūa bātang īni sāma besār-ña*. D'une — moyenne, بسرن سدغ *besār-ña sedāng*.

GROSSIER, ÈRE, adj., épais, rude, كاسر *kāsar*, كاسف *kāsap*. Etoffe grossière, كابين كاسر *kāin kāsar*. Ouvrage —. ثربواتن يبع كاسر *perbuāt-an yang kāsar*. Paroles grossières, ثركتاءن كاسر *per-katā-an kāsar*. Une peau grossière, كولت كاسف *kūlit kāsap*.

GROSSIER, sans éducation, rustique, يبع تباد تاهو *tiāda tāhu*, ثغكه *pergkuh*, عاده *yang tiāda tāhu ādat*. Personne grossière, اورغ ثغكه *ōrang pergkuh*. Manières grossières, كلكون يبع ثغكه *ka-lakū-an yang pergkuh*.

GROSSIÈREMENT, adv., كاسر *kāsar*, دغن كاسر *dengan kāsar*, دغن ثغكه *detgan pergkuh*.

GROSSIÈRETÉ, s. f., ثرى كاسر *prī kāsar*, كاسرن *kāsar-ña*. La — de

cette étoffe, كاسرن كابين ايت *kāsar-ña kāin itu*.

GROSSIÈRETÉ, manque d'éducation, ثرى ثغكه *prī pergkuh*, كورغ *kūrāng*, بهاس *kūrāng bahāsa*.

GROSSIÈRETÉ, parole grossière. Dire des grossièretés, ثركتاءن *per-katā-an*, يبع كاسر *per-katā-an yang kāsar*.

GROSSIR, v. a., rendre gros, ميسركن *mem-besār-kan*, ملبهن *menambah-kan*, ملبهن *me-lebèh-kan*, ميايقن *mem-bāñak-kan*. Cette lunette grossit les objets, تروثغ ايت ميسركن بارغ *trōpong itu mem-besār-kan bārāng-bārāng*. — la bourse, ميايقن وغ *mem-bāñak-kan wāng*.

GROSSIR, v. n., devenir gros, منجادی بسر *ber-tambah*, منجادی لبه *men-jādi lebèh*. La rivière a grossi, اير سوغى *āyer sūngēy sudah jādi besār*.

GROTESQUE, adj., تباد ثرين *tiāda prī-ña*, تباد طبيعة *tiāda tēbāt*, جناك *jenāka*.

GROTTE, s. f., گوه *gūah*, ليغ *liāng*, كورغ كورغ باتو *gerunggāng bātu*. — de rocailles, گوه كارغ *gūah kūrāng*.

Deux grottes, دو بوه گوه *dūa būah gūah*.

GROUILLANT, E, adj. pop., يبع *yang ber-gerāk-gerāk*.

GROUILLEB, v. n. pop., برقرق *ber-geràk*.

GROUILLEB, fourmiller, برددی *ber-dedèy-dedèy*.

GROUPE, s. m., assemblage, réunion, فرهمفونن *per-himpūn-an*, فسوکن *pasūk-an*. — d'iles, فرهمفونن فولو *per-himpūn-an pūlaw-pūlaw*. — de danseurs, فسوکن اورغ مناری *pasūk-an orang menāri*. Beaux-arts, فرهمفونن فاتح *per-himpūn-an pātung-pātung*.

GROUPER, v. a., مشهمفکنن *merg-himpun-kan*, مشهمفونن *mergerūmun*. — des figures, مشهمفکنن فاتح *merg-himpun-kan pātung-pātung*. — des colonnes, les disposer deux à deux, مبوبه تیغ بردو *mem-būbuh tiang ber-dua-dūa*.

SE GROUPER, v. pron., برهمفن *ber-himpun*. Se — autour de, مشهمفونن *mergerumūn-i*. Ces gens se groupent autour de lui, مریکیت *merika-itu* فون مشهمفونن دی *marika-itu pūn mergerumūn-i dia*.

GRUAU, s. m., سکل بجمیسن تیغ *segala biji-biji-an yang ditumbuk*. Pain de —, pain de qualité supérieure, روتی درفد تیغ هالس *rōtīderi-pada tepung halus*. Tisane de —, ایر کنجی *ayer kanji*.

GRUE, s. f., بورغ کلابو *būrung kelabu*, بورغ جنجیح *būrung jinjang*.

Loc. Faire le pied de —, منتی *me-nanti* باقی لام *bānak lama*. Cou de —, لیهر فنجیح *lēher panjang*.

GRUE, machine, قتان *putār-an*.

GRUGER, v. a., briser avec les dents, مرمقکن دغن کیکي *me-remūk-kan dergan gigi*, مشیکل *mergikil*, مشکیت *merg-gigit*.

GRUGER quelqu'un, le ruiner, ماکن اورغ *mākan orang*.

GRUMEAU, s. m., کمفل *gumpal*. — de sang, علقه *alakat*, داره یغ *dārah yang bakū*.

GRUMELLEUX, EUSE, adj., qui est en grumeaux, برکمفل *ber-gumpal*, یغ بکو *yang bakū*.

GRUMELLEUX, qui a de petites inégalités dures, کاسف *kāsap*.

GUANO, s. m., باج بورغ *bāja būrung*.

GUÉ, s. m., اروغن لغدی *langdey*, اروغن *arūng-an*. Passer à —, برلغدی *berlangdey*, مغارغ *merg-ārung*.

GUÉABLE, adj., کوروغن *ka-arūng-an*.

GUENILLE, s. f., هائلون *tampal*, کاین بورق *kāin būruk*. Une —, ستهائل *sa-tampal*.

GUENILLEUX, EUSE, adj., یغ فاکی *yang pakey kāin būruk*.

GUENILLON, s. m., کچل *tampal kevil*.

GUENIPE, s. f., ساندل *sundal*.

GUENON, s. f., femelle d'un singe, کرا بتین *kerā betīna*.

GUÊPE, s. f., اغکف ٢, *tebū-an*, انکچاپ *angkup-angkup*.

GUÊPIER, s. m., سارغ تبوعن *sārunḡ tebū-an*.

GUÈRE ou GUÈRES, adv., pas beaucoup, تياڊ بايق *sa-dikit*, تياڊ بايق *tiāda bāñak*, کورغ *kūrang*. — de monde —, سڊيکت اورغ *sa-dikit orang*. Il n'a — d'effets, بارغ ان *barḡ an*. تياڊ بايق *bārang-bārang-ña tiāda bāñak*. Il faut que le roi ne mange —, هارسله راج ايت کورغ ماکن *hāruslah rāja itu kūrang mākan*. Cela n'est —, ايت تياڊ بايق *itu tiāda bāñak*. Il n'y a — plus, تياڊ بايق له *tiāda bāñak lebh*. Il n'y a — moins, تياڊ بايق کورغ *tiāda bāñak kūrang*. Il ne s'en faut —, تياڊ بايق جاوه *tiāda bāñak jāuh*.

GUÉRET, s. m., terre labourée, تانه يڭ سده دتغکال *tānah yang sudah di-tangāla*.

GUÉRI, E, part. pas. du v. guérir, سمبه *sembuh*, جادی سمبه *jādi sem-buh*, جادی بايق *jādi bāik*.

GUÉRIDON, s. m., ميج کچل *mēja keaxil*, ميج يڭ برکاکي ساتو *mēja yang ber-kāki sātu*.

GUÉRIB, v. a., rendre la santé, مغعافيتکن *meñembuh-kan*, ميمسيکی *merḡ-āfiyat-kan*, ميمسيکی *mem-baik-i*.

— les malades, مپهکن اورغ ساکت *meñembuh-kan orang sākit*. — les blessures d'un cœur coupable, مپهکن لوک هاتي يڭ بردوس *meñembuh-kan lūka hāti yang ber-dōsa*. Médecin, guérissez - vous vous-même, هي طيب سمبهکنله سڊريم *hey ṭabīb sem-buh-kan-lah sendiri-mu*.

GUÉRIR, v. n., recouvrer la santé, منجادی سمبه *men-jādi sem-buh*, جادی بايق *jādi bāik*. Ce malade guérira, اورغ ساکت ايت اکن جادی *orang sākit itu ākan jādi bāik*, بايق *orang sākit itu ākan jādi bāik*, اورغ ساکت ايت اکن سمبه *orang sākit itu ākan sem-buh*.

GUÉRISON, s. f., 1°, action de guérir, فمپوهن *peñembūh-an*. Le don des guérisons (de guérir), کرنی *karunīa peñembūh-an*. 2°, retour à la santé, کسمپوهن *ka-sem-būh-an*. Au temps de sa —, فدکتیک کسمپوهن *pada kotika ka-sem-būh-an-ña*.

GUÉRISABLE, adj., يڭ داقت *yang dāpat di-sem-buh-kan*. Cette maladie n'est pas —, فاکت *peñakit itu tiāda dāpat di-sem-buh-kan*.

GUÉRISSEUR, EUSE, s., يڭ مپهکن *yang meñembuh-kan*.

GUÉRITE, s. f., loge d'une sentinelle, رومه منپت *merxu*, رومه منپت *rūmah munñet*.

GUERRE, s. f., **فُغْرَاغ** *pràng*, **فُغْرَاغَان** *pe-pràng-an*. Gens de —, **اورغ فُغْرَغ** *ōrang pràng*. Les lois de la —, **فُغْرَغ حُكْم** *hukum pràng*. Ruse de —, **تِغُو حُكْمَة** *meşleḥat pràng*, **مِصْلِحَة فُغْرَغ** *tipu hikmat pràng*. Navire de —, **كُفْل فُغْرَغ** *kapal pràng*. Les malheurs de la —, **بَلَا فُغْرَغ** *belā pràng*. Les hasards de la —, **اُنْتِغ** *untung pràng*. Armes de —, **سِنَجَات فُغْرَغ** *senjata pràng*. L'art de la —, **عِلْم حُكْمَة فُغْرَغ** *ilmu hikmat pràng*. Déclarer la —, **مِغْتَاكَن فُغْرَغ** *mengatā-kan pràng*. Aller à la —, **بِرَاغْكَت فُغْرَغ** *pergi pràng*, **فُغْرَغ فُغْرَغ** *ber-angkat ber-pràng*. Entrer en —, **مَاسُك فُغْرَغ** *māsuk pràng*. Faire la —, **بِر فُغْرَغ** *ber-pràng*, **مِمْرَغ** *memeràng*. Terminer la —, **مِغْدَهْكَن فُغْرَغ** *meṅudah-kan pràng*. Les affaires de la —, **فُغْرَغ فُكْرَجَاغَان** *pe-karjā-an pràng*. C'est un foudre de —, **اِی هَلْبَالِغ یَغ** *ia hulubālang yang ḡālib*. — civile, **فُغْرَغ اِنْتَار اِیْسِی نَکْرِی** *pràng antara isī nagrī*. — sainte, **فُغْرَغ سَبِیل اللّٰه** *pràng sebil allah*. Petite —, **تِرْمَاس فُغْرَغ** *termāsa pura-pūra pràng*.

Fig. GUERRE, dispute, querelle, **بَنْتَه** *bantah*, **فُغْرَغ بَنْتَه** *per-bantāh-an*, **کَلَاهِ** *kelāhi*. Ces deux personnes sont continuellement en —, **دو اورغ** *dua orang* **اِیْت سِتِیَاس بَرِبَنْتَه بَنْتَه** *dūa orang ayt setiās berbentē bantēh*.

اِنِی سَانْتِیَاسَا بَر-بَنْتَه-بَنْتَاه-ان *ini santiāsa ber-bantah-bantāh-an*. En — l'un contre l'autre, **سَوَاتُو بَرَلَاوَن اَکَن سَوَاتُو** *suātu ber-lāwan ākan suātu*. Une — de plume, **بَر-بَنْتَه بَنْتَه دِغْن قَلَم** *ber-bantah-bantāh-an dēngan ḡalam*. Faire la — à ses passions, **مِلَاوَن هَوَا نَفْسُو** *me-lāwan hawā refsū-ūa*. Faire la — aux animaux, **مِمْبُرُو بِنَاتِغ** *mem-būru binātang*.

GUERRIER, s. m., **اورغ فُغْرَکَاس** *ōrang perkāsa*, **فُغْلَوَان** *pahluwān*, **فُغْکَاو** *punggāwa*, **هَلْبَالِغ** *hulubālang*. — contre les infidèles, **مِجَاهِد** *mujāhid*, **غَازِی** *ḡāzī*.

GUERRIER, ÈRE, adj., **فُغْرَغ** *pràng*, **دِر فُغْرَغ** *deri pràng*. Les vertus guerrières, **کَبِجِیْکَن اَوْرَغ فُغْرَغ** *ka-bijik-an ōrang pràng*. La trompette guerrière, **نَغْفِیْرِی فُغْرَغ** *nafiri pràng*. Courage —, **گَاغَه فُغْرَغ** *ḡāgah pràng*. Musique guerrière, **سَکَل بَپِیْن فُغْرَغ** *segala buñi-buñi-an pràng*. Un peuple —, **قَوْم یَغ کَاغَه فُغْرَکَاس** *kaum yang ḡāgah perkāsa*.

GUERROYER, v. n., **بِر فُغْرَغ** *ber-pràng*, **مِمْرَغ** *memeràng*.

GUET, s. m., action d'épier, **کَاوَل** *kāwal*, **حَال مَنجَاک** *hāl men-jāga*, **حَال مِغْهَنْتِی** *per-jagā-an hāl meng-hintey*. Capitaine du —, **فُغْهُولُو کَاوَل** *panghūlu kāwal*. — de nuit, **فُغْرَجَاغَان مَالَم** *per-jagā-an mālam*. Le mot du —, **سَمْبُویْن** *sembūin*.

sembūyan. Avoir l'œil au —,
 ۲ براجاك بايق *ber-jāga bāik-bāik*,
 مغهنتى *merg-hintey*.

GUET-APENS, s. m., embûche, ادغ
 ādang.

GUÊTRE, s. f., لور ساړع كاكي لور *sārung*
 kāki lūar.

Fig. Tirer ses guêtres, s'enfuir,
 لارى *lāri*. Laisser ses guêtres,
 mourir, ماتى *māti*.

GUETTER, v. a., épier, مغهنتى
 merg-hintey, مينغق *menēngok*.

— quelqu'un, اورغ مغهنتى *merg-*
 hintey orang. — par les fentes de
 la porte, مغهنتى در چله فتو *merg-*
 hintey deri xelāh pintu. — de
 loin, مينغق در جاوه *menēngok deri*
 jāuh.

GUEULARD, s. m., qui parle haut
 et beaucoup, يڭ بركات بايق لاڭي دغن
 yang ber-kāta bāñak lagi
 deyan suāra nāring.

GUEULE, s. f., bouche des ani-
 maux, مولت بناخ *mūlut binātang*.
 — d'un chien, مولت انجڭ *mūlut*
 anjing. — d'un serpent, مولت اولر
 mūlut ūlar.

Fig. et pop. Etre fort en —,
 parler beaucoup, بركنكات بايق
 ber-kata-kāta bāñak.

GUEULE, ouverture, مولت *mūlut*.
 — d'un four, مولت داڤر *mūlut*

dāpur. — d'un canon, مولت مريم
 mūlut mariām.

GUEULÉE, s. f., fam., grosse bou-
 chée, سغه مولت بناخ *su-penūh*
 mūlut binātang.

GUEULER, v. n., pop., crier, برتريق
 بايق *ber-teriak bāñak*.

GUEUSAILLE, s. f., canaille, اورغ
 هين *orang hina*, اورغ كجى *orang*
 kejī.

GUEUSER, v. n., mendier, منت ۲
 mintā-mintā.

GUEUSERIE, s. f., indigence, men-
 dicité, كڤفان *ka-papā-an*, حال
 ۲ منت *hāl mintā-mintā*.

GUEUX, EUSE, adj., indigent, men-
 diant, اورغ مسكين *orang meskin*,
 اورغ فمت *orang pāpa*, اورغ ڤاڤ
 orang pe-mintā, اورغ هين *orang*
 hina.

GUEUX, vagabond, coquin, کلان
 kelāna, كيان *gībāna*.

GUICHET, s. m., petite porte dans
 une grande, فتو کچل فد فتو بسر
 pintu kexīl pada pintu besār.

GUIDE, s. m., qui conduit, فڭهنتر
 پڭ-هانتر, معلم *maḥim*, تجون
 tujū-an. Un —, سورغ فڭهنتر, —,
 ōrang pēg-hantar. —, qui marche
 devant, فڭهنجى *pēg-anjur*. —, qui
 conduit par la main, فمڭن *pemim-*
 pin.

GUIDE spirituel, directeur, گورو
 gūru, معلم *maḥim*.

GUIDE, livre, کتاب یغ منجمن کن *kitāb yag menunjuk-kan*. — du voyageur, کتاب فرجلانن *kitāb per-jalān-an*.

GUIDER, v. a., conduire, مهنتر *mehntar*, مهنترکن *mehntar-kan*, منجمنکن *menunjuk-kan*, منجمنکن جالن *menunjuk jalān*. — quelqu'un dans le chemin, مهنتر *mehntar*, اورغ دجالن *orang di-jalan*. —, marcher en tête, مشغلاکن *mesghalākan*, مندهلوی *men-dahulū-i*, مشغلاکن *mesghalākan*. L'étoile les guidait, نجوم ایت مندهلویله مریکیت *nujūm itu men-dahulū-i-lah marika-itu*.

Fig. —, diriger dans une affaire, مشجاری تولغ بچار *mesghari tulug bixāra*, مهنتر *mehntar*.

GUIDES, s. f. pl., rênes, تالی ککخ *tālī kakəx*.

GUIDON, s. m., petit drapeau, بندیر *bandira*, کچل *kecil*, تئگل کچل *tugul kecil*.

GUIDON, officier qui le porte, اورغ *orang*, میکل *mikul*, تئگل کچل *tugul kecil*.

GUIGNEE, v. n., regarder du coin de l'œil, مهنترکن *mehntar-kan*, مهنترکن *mehntar-kan*.

GUIGNON, s. m., malheur, انتغ مالخ *untung malak*, انتغ جاهت *untung jahat*, توله *tawelet*.

GUILLOCHER, v. a., مموت فرهياسن *memat rupa*, سروف انجم راک *semat rupa anjam raga*.

GUILLOTINE, s. f., machine pour trancher la tête, فرکاکس مهنترکن لهر *perkakas memarggal leher*.

GUILLOTINER, v. a., مهنترکن لهر *mehntar leher*.

GUIMBARDE, s. f., instrument de musique, گینگار *gintang*.

GUINDEAU, s. m., قنارن *putar-an*.

GUINDER, v. a., lever en haut au moyen d'une machine, منارن نایق *menarik naik dengan*, دغن قنارن *dengan putar-an*, مهنترکن کاتس *mehntar-kan ka-atas*, مهنترکن دغن قنارن *mehntar dengan putar-an*.

SE GUINDER, v. pron., affecter de l'élévation, برکات دغن کاکچن *berkata dengan kaxak-na*.

GUINGAMP, s. m., sorte de toile, گینگار *gintang*.

GUINGUETTE, s. f., رومه مینم دان *rumah minum*, دلور نگر *dolor nagri*, دن مهنترکن دی-لوار نگر *dān menari di-luar nagri*.

GUIPURE, s. f., espèce de dentelle, سجنس فر بوتان رند *sa-jenis perbuat-an renda*.

GUIRLANDE, s. f., ornement de la tête, بولغ *bulang*. Ayant la tête ornée d'une —, بر بولغ *ber-bulang-bulang*. —, festons de fleurs, کراغن *karang*, بوع *karang-an bunga*, بوع *bunga-bunga ter-karang*.

GUISE, s. f., manière, façon d'agir, چار *xāra*, لاکو *laku*.

GUISE, fantaisie, سڪان *sukā-ña*.
 Chacun à sa —, ماسخ ۲ تورت سڪان,
māsing-māsing tūrut sukā-ña.

En GUISE de, سفرت *separti*, کنتی
ganti. Il fume des feuilles d'arbre
 en — de tabac, ای مڃیسف داون,
 قوهن کایو کنتی تمباکو
dāun pōhon kāyu ganti tembāko.

GUIWARE, s. f., کچافی *kexāpi*.
 Jouer de la —, ممت کچافی
memetik kexāpi.

GUSTATION, s. f., sensation du goût,
 راس *rāsa*, رساڻ *rasā-an*.

GUTTURAL, E, adj., در کرڱوڱن
deri ka - rengkūng - an. Son —,

بوپی در کرڱوڱن *būni deri ka-reng-
 kūng-an*.

GYMNASE, s. m., lieu d'exercice,
 تمفت فرمینن مڃوتکن بدن
*tampat per-māin-an meng-ḡwat-kan ba-
 dān*.

GYMNASTIQUE, s. f., art d'exercer
 le corps pour le fortifier, علم برماين
 اکن مڃوتکن بدن
ākan meng-ḡwat-kan badān.

GYNÉCÉE, s. m., retraite des
 femmes, بالی لراڱن *bāley larāng-an*.

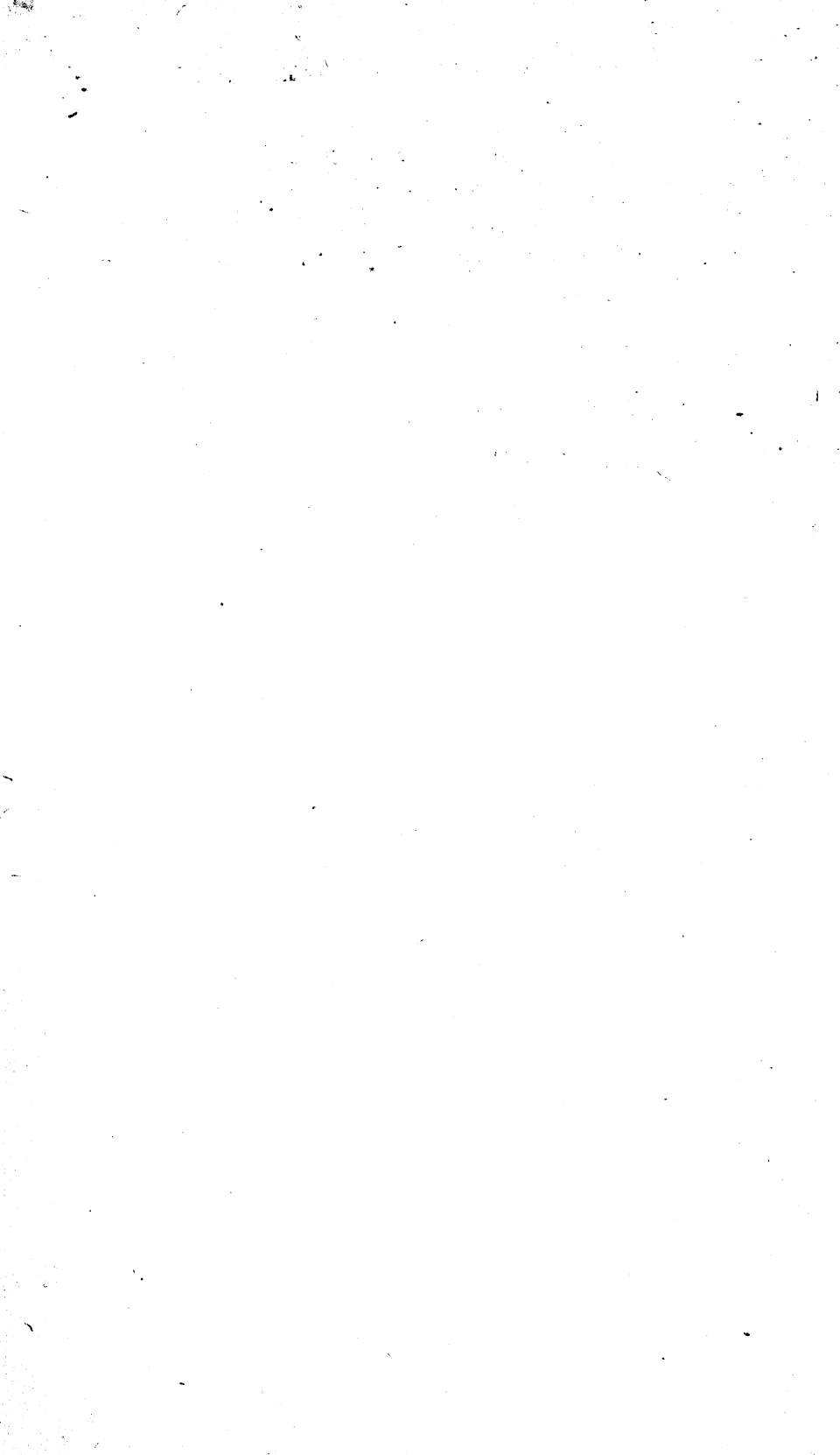
GYPSE, s. m., pierre à plâtre,
 کافر ڦاتڱ *kāpur pātung*.

GYPSEUX, EUSE, adj., de la
 nature du gypse, سروڦ کافر ڦاتڱ
sa-rūpa kāpur pātung.

R/12

UNIVERSITY OF MICHIGAN

3 9015 05898 1734

UNIV. OF MICH.

JUL 1 1924

BOUND

EZYRE

DICTIONNAIRE
FRANCAIS-MALAIS

1

Storage
5125
F277
v.1

